

أبو علي الكردي

www.igra.ahlamontada.com

حه مه دوک

یه شار که مال

و مرکبانی

عه بدولاً حه سه ن زاده

به شی سییه م

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

جەمەدۇك

(بەرگى سېيەم)

نوسىنى

يەشار كەمال

وەرگىرانى

عەبدوئىلا جەسەن زادە

ھەرلىك - ۲۰۱۲

وتهیهك

زیاتر له دوو سالن به سسر وهرگیتړانی بهرگی دووهه می "حه مه دۆك" دا تئ ده پهرئ، هیشتا وهرگیتړاوه کوردی یه که له قوژبنیکی کتیبخانه کم دا خه وتوهو بؤی ری نه که وتوه چاپ بکړئ. بهو حاله ش نیستا که نهو دیرانه دهنوسم پتر له دوو مانگه له وهرگیتړانی بهرگی سیهه میس بوومه وه. تا نیستا بهرگی چواره می نهو رۆمانه شیرنم دهست نه که وتوه. بهلام به نیازم هر رۆژنیک دهستم که وئ - دیاره به زمانی فارسی - دهست بکم به وهرگیتړانی و نهویش بجه مه پال بهرگه کانی دیکه ی.

له میته گوتویانه کتیب چاپ کردن عومری نوح و سهبری نهیوب و گه نجی قاروونی دهوئ. ده زاتم عومری نووحم نابئ و باسی گه نجی قاروون و مالی دنیا ش هر ناکم. بهلام له باره ی زور شت و یه ک له وان چاپی کتیبه وه ده توانم بلیم له ریوارانی ریگی نهیوم، بهو مانایه که ناهومید نیم و هر به ته مام رۆژنیک بهرهمی ره نجی خۆم لسه ر لاپه ره ی کاغزو له بهر دهستی خوینه ری کوردو له نیتو کتیبخانه ی کوردی دا بیسم. خۆ نه گهر پیش وه دی هاتنی نهو ناره زوهوش نه جهل به رینگی پی گرتم، دیسان به دوری نازاتم پاش خۆم خیرخوایه ک دهستی یارمته ی بؤ چاپی پاشماوه ی نهو شاکاره ی یه شار که مالی مه زن به زمانی کوردی درژ بکا.

شتیک که ده بو له "پیش بار" ه که ی بهرگی یه که می حه مه دۆك دا بیخوسم و به هر هۆیه ک بوه که وتوته نیستا، نهو یه که له رۆمانه له زۆریه ی بهرهمه کانی یه شار که مال دا زور جار چاومان به جنیودان ده که وئ و هیندی کس نه میان له شانان گرانه و تمنانه ت ئی وا همیه پیشنیار ده کا لابرتن. بهلام به باوه ری من هر که س بهرهمه کانی نهو نووسره پایه بهرزه بکاته کوردی، هه قی نیه جنیوه کانی ده رباوئ یان بیان کاته هیندی وشو زاراوه و تعبیری "بئ نازارتر" که نه گهر نووسر

بیویستایه زۆر باشت له مه‌مانان ده‌یتوانی به‌کاریان بیتی. وه‌رگێران نووسین نیه که به‌ ناره‌زووی خۆت بتوانی شتیك بنووسی و شتیك ببویتی. یه‌کیك له‌ مه‌رجه سه‌ره‌کی‌یه‌کانی وه‌رگێران نه‌وه‌یه که سه‌بکی نووسه‌ر به‌و جۆره که هه‌یه, به‌ وه‌رگێراوه‌که‌وه دیار بی.

پاشان به‌ باوه‌ری من بوونی نه‌و جنیوو قسه‌ کالانه به‌ هیچ جۆر به‌ نوخته‌یه‌کی لاوازی نووسینه‌کانی یه‌شار که‌مال دانانری. نه‌و نووسه‌ره‌ ناوداره جیهانی‌یه‌ بو‌خۆی جنیوفروژ نیه. به‌لام وه‌ختیک له‌ زمانی قاره‌مانه‌کانیه‌وه قسه‌ ده‌کا, ده‌یه‌وی تابلۆیه‌کی واقعی له‌ راستی‌یه‌کانی نه‌و کۆمه‌له که رۆمانه‌که‌ی له‌سه‌ر نووسراوه بچاته به‌رچاو. ده‌ش زانین که تا نیستا له‌ تورکیاو ولاتانی دیکه‌ی نه‌م ناوچه‌یه‌ی جیهان دا جنیودان به‌شیک له‌ فه‌ره‌ه‌نگی کۆمه‌لانی خه‌لکه. به‌هه‌رحال, یان نووسینه‌کانی یه‌شار که‌مال ناکه‌ینه کوردی, یان نه‌گه‌ر کردمان ناتوانین یه‌شار که‌مال فیری قسه‌کردن بکه‌ین! نه‌و زۆر زۆر له‌ مه‌مانان شاره‌زاتره‌و بو‌خۆی باش ده‌زانن چ ده‌نووسن.

سه‌ره‌تای پاییزی سالی ۱۹۹۰

- وه‌رگێر -

(۱)

هیندئ سالان بههاری چوکورواوا له نه کاو دئ. خونچه کان، گوله کان، بالنده کان، میشه نگرینه کان، چروجانه وهرو گیاکان له نه کاو سهر دیننه دهره هه تاویکی نهرم دنیا پر ده کا له روونا کابی. هه موو گیانداران، له بالنده و پی پژه بگره تا مارو میروو و چروجانه وه له هیلانه کانیان دینه دهر، به سهر سوړ صاوی و هه ژاوی، نو قم له سهر خوشی دۆزینه وهی دنیا به کی تازه و پر له سهر سهوزی، به نارامی له دهر و به ردا ده خولینه وه. په له هه وری سپی، له سهر دهریای میدیترانه (دهریای سپی نیوه راست) هه له دست و له کاتیک دا سیبه ری روونی خویان به سهر زهری دا به ردا وه تهره، به ره و چیاکانی "توورپوس" ده چن. له نه کاو بارانیکی وه کا لافاو که سهر چاوه که ی دیار نیه، دهری و دهر و به ردا لافاو دای ده گری. ناوه کان هه له دست و له کاتیک دا لیته به کی زهره نهرم به چی دیلن به خیرایی به کی شیتانه به ره و خوار ده چن و ناوی رهنگ ناسمانی ره نگیکی سور به خویوه ده گری. سویتسه ی کیتی زهره و بریقه دار له نیو گابه رده نوک تیژو شینه کان دا ده پشکوون و کیوه کان ده بنه باغیکی گهره و شه پۆلداری سویتسه ی زهره. لهم لا و له ولا، له سووچیکی چۆل و دوور که وتوو بی پسانه وه ده نگی که و دهری دینه بهر گوی.

به ته قینه وهی له نه کاوی به هار خه لکی ده شتی چاوه روانی هاتنی ناسکه خفه یی و سرکه کان دهن. پیشتر، نه وده م که به هار له ده شتی خواره و به ده هات، هه زاران ناسکی خفه یی شوږ ده بوونه و به ده شتی و له کاتیک دا وه که مه شخه لی سور له نه جو لاریان ده کرد، میگل میگل له "ناناوارزا" ره به ره و خواره و دی "گوزان" و له ویتوه به ره و ده شتی "تار سووس" و خاکی "یوره گیر" و له ویتوه به ره و "پاپاس" و به ره و ی "عوسمانیه" و له ویتوه به ره و "دوملی" وهری ده که متن و له و کاتهدا دانیشته وانی چوکورواوا به راوانی ناسکان نه سپه کانی خویان تا قی ده کرده وه. ره سن ترین نه سپ، نه و نه سپه بوو که سواره که ی چالاک ترین

ناسكى دەگرت. نەسپە بۆرەكانى چوكورواوا لە سەردەمى ئاشوروىيەكانمۇ تا ئىستى رەسەنەيەتتى خۆيان پاراستۇو نايانگى خۆيان لە دەست نەداو.

لەگەل بەھارتك كە وا لەنەكاو دەھاتە چوكورواوا، رەنگىكى شىنى لە شۆق و برىسكاو دەكەوتە سەر دەرياي مېتېترانە. ئەم برىسكانەمۇ شىنە كە لەگەل بەھار دەكەوتە سەر دەريا، تېشىكى دەخستە سەر دەشت و سەر ھەورە سېيەكان و بە نارامى بەسەر خاكى بەرپۆھوو بەگولۆ گىداداپۆشاودا تىخەدەپېرى و لەگەل كۆتەكانى تورپوس كە وەك مانگى يەك شەمە دەورى دەشتەكەيان داو، تىكەل دەبوو و ئەو كۆتەنە كە سېبەرىكى شىن كەوتەتە قولائى دۆلەكانيان، لە نەكاو رەنگى ئاسمانىيان دەگرت و لەگەل دارەكان و بالئەدەكانيان، لەگەل گابەردەكان و لېرەوارەكانيان بەو رەنگەمۇ دەردەوشانەمۇ، دەكەوتە ترووسكەدان و دەستيان دەكرد بە جموجۆلۆ ھەلقولېن. ھەتاوى نەرم و شەنبەيەك كە لە قەراخى دەرياو ھەلدەستا، لە باغەكانى پرتەقال و لېمۆ ترونجەمۇ كە گولەكانيان وەك پەلە ھەمورىكى سېي دەچورن، بۆنى خۆشى گولە نارنجى لەگەل خۆى دېناو ھەمۇ بوونەورەكانى ئەو دەشتەى لە سەرخۆشى كەفېتىكى شىتەنەدا سەرمەست دەكرد.

ئەو سالانە كە لە چوكورواوا بەھار وا لەنەكاو دادەھات، ھاوينىش لە نەكاو پەيدا دەبوو و زەردەگەرما وەك گوللە بەسەر سەرى دانىشتووانىدا بەردەبوو ھەو كەيف و خۆشى بەھارتكى زورپىنگەيشتووى لە دليان دا نېوچل دەھىشتەمۇ. ھەتاو وەك تەپۆلكەيەكى گەورە ناگر، پرىشىكى داويشتە دەوربەرو خاك و گول و روو كەكانى دىكەى دەسووتاند. ئاوى دەكردە ھەلم و لەگەل خۆى دەبرد. ئاورپۆى چۆمە چووكەكان قەلشتى دەدان و زەوى وەك داونكى گەورەى جالجالووكە دەچوو. خەلك لە پەسنى ئەو گەرما بېوختەدا زۆر گۆزائىيان دادەنان كە بەشى زۆريان بەم سەرەتايە دەست پى دەكران:

چوكورواوا دەسووتى بەم بەھارە

ھەمۇ مېشىكى، خۆى گورگىكى ھارە

دەشت نەشېنەكان كە لەگەل ھەمۇ شكۆ سەرمەستى بەھاردا دەژيان، لە ژىر ئەو زەردەگەرمايەدا كە وەك شمشىرىكى تىژ لە نەكاو دەھاتە خوار“ سەريان لەدەشىئاو نەيان دەزانى چ بكن. ئەوان لە تارىكايى تىشكىك دا كە چارىانى دەبرژاندەو دادەھىزان، بېئەمۇ بەخۆيان بزەن ھەروا كە خوويان پىئە گرئبو بەرپى دا دەرپىشتن و كاريان دەكرد ھەتا سەرەنجام بە تارىكايى ئەو تىشكە رادەھاتن. ئەجار با لە جياتى بۆنى گول، تۆزوخۆلى لەگەل خۆى دېناو گوندەكان، شارۆچكەكان، مالاكان، گياكان، دارەكان و ئىنسانەكانى لە ژىر تووتىكى ناسكى خۆلى سېي دا ون

دەکرد. بە بەرزبۆنەوهی تۆزوخۆل پەلاماری مێش و مەگەز و بلۆبۆنەوهی مالاریا دەستی پێدەکرد. لە شارۆچکەکان، گوندەکان، کێلگەکان، جادەکان و بیستەکان دا نۆبەتی داران لەگەڵ تاولەرز دەستەوبەخە دەبوون و مردن بەنیۆ مندالان وەرەبوو و گۆرستانی گوندەکان پێ دەبوو لە تەپۆلکەمی چووکه چووکهی خاکی تازەو رەش. مێشولە وەك هەورێکی پێ لە گۆلاو قامیشەلان و مەرەزەچارەکان هەلەدەستان و پەلاماریان دەبردە سەر ئینسان و حەیان و خۆتییان دەمژین.

لە رۆژگارێکی کۆنەوه خەلکی چوکوروا لەگەڵ داھانتی ھاوین و تەنانت زووتریش واتە لەگەلکۆ بەھار دادەھات، باروینەمی خۆیان تێکەوه دەپێچار کۆچیان دەکرد بۆ چیا سەرسەوزەکان. ئەوان لە قەراخ ناوہ ناسمانی رەنگەکان چادریان هەلەدەداو ساباتیان ساز دەکرد. بەلام ئەمۆ کۆتستان بۆ وان، تەنیا بەھەشتیکی ون بوو و ئەزەرەتێکی تالە. ئیستا ئیدی ئەو کانیواہ فیتکانە کە پەنگیان لێدەپۆی، گۆلە ھەمیشە سەوزەکانی کۆتستان، شوورە خالدارەکان و ئەو مێشولانە کە لەسەر سەردەرانی مالەکان دەنیشن، ئەو نەسپە عەرەبیە راکشاو و چاوەگەرانی کە یالیان دەلێی کەزێمی کچانەو ئەو تازیانە کە لاقی دێژو راکشاویان ھەبە، بۆ وان خەون و خەمیاڵیکی دوورەدەست. ئیستا، ئەو چادرانە کە لە موو دروست دەکران - یادگاری باب و باپیرانیان - لە قورئینی ئەو مالانەدا کە بە قامیش و پووش و پەلاش پێکەوه نراون و لە سووچی تەویلەو کادیتان دا خەریکن دەپۆن. ئیستا ئەوان، بە چاوی رق و نەزەرەتەوه کە لەگەڵ خۆشحالییەکی کەم تێکەلە، دەپوانن ئەو کۆتیرە رێیانە کە بەرەو چیا دەپۆن و لەنیۆ دەردو نازاری کار لە کێلگە پێ لە نووسەکەو مالاریاکان داو لەبەر گەرمای چوکوروا کە ناوہکەمی وەك خۆین شیلەو گەرمە، بەو ھیواہ کە رۆژێک رۆژگاری رابردوو دەگەریتەوه، دلخۆشیی خۆیان دەدەنەوه. ھەر بەو ئەندازەہ کە دانیشتوانی چوکوروا خەفەتی کێوہ سەرسەوزەکان و تامەزرۆیی ئەو بەھەشتە ون بوویان لە دل داہە، چیانشینەکانیش ئەوەندە - و رەنگە زیاتریش - خەفەتی خاکی خوارەوه - خاکی چوکوروا، ئەو خاکە بەپێژە کە ھەر دەنکیکی لێ پێچیندێر سەد دەنک بەرھەم دەدا - یان لەسەر دل ماوتەتەوه بە دواي رینگایەك دا دەگەریت کە لەو شاخ و داخ و بەردەلان و لێرەوارەو لەو ھەژاری و ئەدارییە باوەر پێنەکراوە رزگاریان بێ و لەوی، لە لیواہەکانی مێدیترانە دەستیان بە کێلگە گەرم و پێ بەرەکەتەکان رابگا.

پاش دەشتە بەپێژەوو لمبێیەکان، بنارە بەردەلان و شوورەکات و نەزۆکەکانی توورپوس دەست پێ دەکەن، ئەم بنارانە پێ بەرەکەت ترین و بەیارتترین زەویەکانی دەشتین. دێنشینەکانی دانیشتووی ئەم بەردەلانە شوورەکاتە لە لایەك لەگەڵ گەرمای مێش و مەگەزو دەردو بەلای چوکوروا

دهسته ويه خمن و له لايه كې ديكه ش زهوييه كانيان تمنانته گياشيان لى ناپوئ. دهشته كاني
 ناناوارزا، يووره گير، تارسوس، زهوييه راونده كاني عوسمانيه و زهوييه كاني خوارووي كووزان، لهو
 مهلبه ندانهن كه جووتياران به ناواته وهن دهستيان وي رابگا. له كۆنه وه تا نيستا ديهاتييه كاني
 بناري توورپوس له سهر نه وهى باب و باپيرانيان دئيان لهم ناوچه يه دروست كروون تووك و نه فرينيان
 بو ناردوون و بريان كرده ته وه: له كاتيك دا خاكي به پريژه وو بووره ي چوكووراوا به كفله ي و
 نه كيتراوي چاوه رواني پياوي به كارو نيو ناموور بووه، باپره كانيان بزجي و چؤن لهم بمرده لانه دا
 نيشته جي بوون؟ لهم سالانه ي دوايي دا، دواي دابه ش كراني خاكي به پريژه وي چوكووراوا، له
 بناره كانيش ورده ورده جموؤل دهست پي كرابوو.

كه له بناره كان تى ده پري، له نه كاو له ليژه واره يكي چرو پري، كانياري پر له پنگ و په له
 زهويي راوندى كه م بهرو به گيا داپوشراو دهست پي ده كهن، كه له قهراخ و قولايي نهو يه كنيان
 دوو خانووي چوكه له ش بهرچاو ده كهن. نهو پارچه زهوييه بچووكانه كه له نيو گابه رده نووك
 تيژه كان دا گريان كرده، ناتوانن زگي ته نيا سي بنه ماله ش تير بكن. له ديهاتي كيوپاره ي
 دهروبه ري ميديترانه دا له ماراشه وه بگره تا نه تاكيه، خانوه كان يه كجار ليك دوررن. به جوړيك
 كه مهوداي نيوان يه كه مين و دوامين خانوو به سواري نه سپ پينج تا شش سعه اته رييه.

نهو زهوييه كه مانه ش به تيه پريني روژگارو له ناكامي داچاندني زوردا له تاقت كه وتوون
 و ناتوانن زگي دانىشتوواني دهروبه ريان تير بكن. لافاو، به شي زوري زهوييه گوژه كاني
 بناري له گه ل خوي بردوه نهو بنه ماله نه ي لهو زهوييه يانه دا نيشته جيئن له نيو رايه خيكي شاخ و
 بهرد دا به بي هيچ دهره تانيكي ژيان و گوزه ران به خويان و چهند سهر بزنده ماونه وه.

ههرچي كيوه كان هله ده كشين، چروپري ليژه واره كان كه متر ده بيته وه نه گهر هه ورازتر بچي ده گيه
 هينديك بيشه لان كه داره كانيان نرمن. پاشان دروه لان دهست پي ده كا به برکه دروي كورت كورت و
 ريكي زهوييه وه. پاش نه م خلمنگ جاره زهوي همتا دوندي چيا رووتمنهو گوتني بهرچاوترين رووه كي نه م
 زهوييه رووتمنيه. له سرانسمري هاوين دا له نيو برکه گوتنييه كان دا - نه گهر سموز تازه بن و گوله
 رهق و زيره كانيان وشك نه بوين - سهدان و هه زاران خالخالو كه كه هيلانه دروست ده كهن، به جوړيك كه
 له هينديك سعه اتى روژدا، كپروه ي برکه گوتنييه كان له دوروه وهك گري ناگر سوور ده چي.

نهو سالانه كه به هاري چوكووراوا له نه كاو دهست پي ده كا، باران و لافاو و توفاني له
 نه كاو و بيوه ختيش ده بنه ميواني چياكان و لافاوه كان كه رووباره كانيان سه رپيژ كرده و شيوو
 دژه وشكه كانيان پر كرده، به خيرا ييه كي سه رسره هينهر خاكي پارچه زهوييه بچووكه كاني

سەر کیتوه کان و قوولایی دژله کان دهشونهوهو له گهڻ خۆیان دهیبه نه دهشت و نیو دهریای میدیترانه. به دواى ئەم بهاره پێش وهخته دا، چیانشینەکان، نوqm له سەرخۆشیی جوانیی ئەو گولانه دا که له نکاو به ههزاران رهنگ ههڻ دهچن و سهرمهست له بۆنی ئەوانه و درهوشانهوهی نهستیره جوان و ته میزه کان له چیاکان دا دهکونه شهپۆل دان، سهریان له دهشیوئ و نازانن چ بکهن. له گهڻ ئەوهی له بلیتسهی ئەو گهرمایه ی داباریه ته سهر چوکورواوا، میثووله کوشندهکانی ههڻگری مالاریا و ئاوه ژاراوییه وهك خۆین شیله و گهرمه کهی ناگادارن، دیسان چوکورواویان وهك خهونیککی دوورو بهههشتیککی ون بوو و دهست وئ رانهگهشتوو لهبیره و له گهڻی دهژین. بهو حالهش هه موو چیانشیه نهکان له چوکورواوا دهترسین، ههروهك لهم سالانه ی دوا یی دا دهشت نشینه کانی ش له کیتوپاره دهترسن.

(۲)

گوئنی له بناره بلنده كان و لووتكه بئ ناوو گياو بئ دارو باره كان دهروئ، يه كيتك له گياكانى چۆلگه بهربلاوه كانى ناناتوولي شه. بركه گوئنى كۆره وئىكى خره به بهرزايى سئ تا حهوت بست. نهم كۆره وانه له بناره كان و دوندى چيا بهرزه كان كه دارو دركيان لئ نيهو له چۆلگه نزمه كان و زهوى يه بهرزو هه مواره كان به چرو پرى و پۆل به پۆل دهروئين. جارى وايه دهيينى پئنج، ده، په نجاو تهنانهت سهد چل له يهك جيتگا سەوز بوون و جارى واشه خاكى به تال له دارو درك بئ برانه وهو بئ سنوور به گوئنى دا پؤشراوه. چله گوئنى يه كان هئندئ جار پرى به تهنشت يه كه وهن و هئندئ جار يش تهنك و كه م پشت و دورور له يه كتر دهروئين. نئوانى چله گوئنى يه كان له هئندئ جئ ههنگاو يه كه وه له جئ واشه ده گاته ده شقار. ههر چله گوئنى يه كه ههزاران گه لاي وهك ده رزنى هه يه كه له ههر لاسكيتكى دا لانى كه م سى تا چل گه لاي به شئويه نسته تيره، رنك و پئك به دواى يه كتر دا ريز بوون. سهدان لاسك كه له ره گه ي سهره كىي گيا يه كه رواون و له سهر زهوى تئكه وه تهنراون چلئكى خرو گه و ره دروست ده كه ن. گوله گوئنى يه كان به لاسكه بلنده كان يانه وه، له سهر شو گه لاي درووي سانه ده پشكوون.

له سهره تاي به هار دا، رهنگى سهوزى نهرمى شو گوئنى يانه كه له بهرقه دى چيا بهرزه كان و چۆلگه كان دا رواون هه موو جئ يه كه داده پؤشئ. لهو كاته دا ده لئى هه ورتكى سهوزو رهنگ په رپوى وهك دوو كه ل كه وتوه ته سهر بهرقه دى كئوه بهرزه كان و سهرانسهرى چۆلگه كه. نووكى گه لاي گوئنى يه كان كه له مهور پئش تورت و ناسك بووه، له گه ل رهش بوونى رهنگى گه لايه كه دهست ده كا به رهق بوون و زير بوون و بهم جۆره، درووه كه باشت پئ ده گاو تيؤتر ده بئ. وهختي ك گيا يه كه رهنگي كى سهوزى تاريكى به خؤيه وه گرت، درووه كانى پرى ده بن له گول و

ئەمجار رووبەرى تەپۆلكە بەرزو رووتەنەكان و رووبەرى بەرقەدەكان ھەورێكى رەنگ سووراوى داىان دەپۆشى كە لە نىو ئەو ھەورەدا ھىندى پېشك بە رەنگى شىنى پۆلاو دەدرەوشىنەو. لەسەر لاسكى ئەو گولانە كە لەنىو گەلا ئەستىرەيىيەكانى دەرۆو كە دەپۆين و پىنج تا بىست و پىنج سانتى مېتر بەرزى، دەوروبەرى دە ھەتا سى گول دەپشكۆون. گولى بەخەتى سووراوى پر رەنگى مەيلەوشىن و زۆر چووكەلە، بە رادەيەك كە تەنيا مېرولەيەك يان زەرگەتەيەك دەتوانى خۆى تىدا بشارىتەو. گولە سووراوىيەكان، پرۆ پال وىك داوون و بە پېشكە ناسمانى رەنگەكانى خۆيانەو تا ماوہيەكى زۆر لە پانابى چۆلگە پان و بەرىنەكان و بەرقەدى چيا بەرزەكان و تەپۆلكە بلندەكان دا دەبرىسكىنەو دەدرەوشىن.

بىن تەپۆلكەكان و نىو ئەو كۆرەو چرۆ پرە گوئىيانە، پەناگەو حەشارگەى چرۆجانەو، بەلندە چووكەكان و گياندارانى دىكەيە.

سوارىك كە بە لىنگدان "ناسياب چەشمە"ى بەجى ھىشتبۆو، لە دەشتىكى پان و بەرىن تىپەرى و بەرەو چياكى رووبەرووى كە لە دوورەو شىن دەچوو، لى خورى. بولت داھاتبو كە گەيشتە لىرەوار. پىش ئەو بەجىتە نىو نزار، تارىك لەغاوى ئەسپەكەى كىشاو لەجىتى خۆى راوہستا. دارستانى مەيلەو تارىك خەشى لى دەھات و لە قوولابى دا دەىنەران. لە دوورەو دەنگى بەلندەيەك دەھاتە بەرگوى. سوارەكە لەو پىش شارەزاي لىرەوار بوو. دوودل ديار بوو. وى دەچوو ئەو جەندرمەنى بە دواى دا دەگەران، لەنىو دارستان دا بۆسەيان بۆ نايىتەو. لەوانەبوو ئەگەر لە دارستانەكە تىپەرى كارەكان كەمىك وەرئ كەون. ئەگەر نەدەچوو نىو نزارو بەلاى چەپ دا باى دەدايەو بەرەو خوار دەچوو، ديسان جىتى مەترسى بوو. چونكە لەولايە، نە شارەزاي دىيەك بوو و نە ناشنايەكى شك دەبرد. ئەو ھەرگىز ئەسپى خۆى بەرەو رىبازىكى نەناسراو لى نەدەخۆرى. ئەگەر لە دارستان تىپەرىباو گەيشتابە ناچە كوستانەكە، دەىتوانى خۆى بگەيەنیتە چادرى عەشیرەتەكان و رەنگە چادرى كەرىم ئۆغلىش. گەيشت بە چادرنشەنەكان بە ماناى رزگاربوونى بوو. عەلىيەشەلىش دەتوانى لە نىو چادرنشەنەكان دا بىجىنیتەو. لەحزەيەك بىرى كۆدەو كە بگەرپتەو گوندى سلەمانەزلە. بەلام ھىچ گومانى تىدا نەبوو كە لەمىژە ئەو دىيە لەلایەن جەندرمەو گەمارۆ دراو. ياوەر فارووق و وەكىل باشى عاصم دەيان زانى ئەو دەچىتە لای چادرنشەنان. بەلام بەلكوو ئەوان تا ئىستا نەچوونە نىو

دارستان. پیستی نسیپه‌کمی که‌فی کردبوو و سنگی وه‌ک کووره‌ی ناسنگه‌ران هله‌ده‌ستار ده‌پووکایمه‌وه.
 کونه لووتی حمیوانده‌که لیک ره‌ویوونه‌وه به‌ ده‌نگی به‌رز هه‌ناسی ده‌دا. بی‌جگه له‌ جاده‌ی "قورخ
 سو" ری‌گایه‌کی دیکه بۆ تیپه‌رپوونی به‌ وه‌خت له‌ لی‌ره‌وار نه‌بوو. نسیپه‌که نه‌ی‌ده‌توانی به‌نی‌تو
 دارستانی چرو پر دا، به‌ به‌رده‌لان و دروه‌لانه‌کان دا بر‌وا. نه‌گه‌ر نسیپه‌کمی به‌ره‌للا ده‌کردو به‌ پی‌یان
 خۆی به‌ نی‌تو دارستان دا ده‌کرد، هه‌رچه‌ند وه‌ک به‌ری ده‌ستی خۆی شاره‌زای بوو، دیسان به‌ زه‌جه‌ت
 ده‌ی‌توانی به‌ سئ رۆژان لی‌تی تیپه‌ر بی‌ن. له‌ نسیپه‌کمی دابه‌زی. هه‌م‌ساره‌کمی له‌ بنه‌ دروه‌یه‌ک خست.
 دانیشت و پالی وه‌ چنارنیک دا. به‌ره‌ به‌ره‌ نه‌پوه‌پۆری لی‌ره‌وار زیادی ده‌کرد. له‌ دووره‌وه ده‌نگی ناروون و
 نووسای بالنده‌که له‌گه‌ل ده‌نگی قرچه‌قرچ و هیندئ ده‌نگی دیکه، لی‌ره‌واریان ده‌پری و ده‌هاتنه‌ به‌ر
 گوئ. کابرا گوئی به‌ زه‌وی‌یه‌وه ناو چهند له‌حزه‌یه‌ک له‌ هه‌للاوه‌هه‌نگامی دارستان ورد بووه‌وه. بی‌جگه
 له‌ ده‌نگی بالنده‌که‌وه ده‌نگی قرچه‌وه‌پۆری نه‌په‌ی لی‌ره‌وار له‌ دوور ده‌نگی لی‌ل و ناروونی زه‌نگوله‌یه‌کی‌شی
 گوئ لی‌بوو. وای هاته‌ به‌رچاو که‌ زه‌نگوله‌که‌ سئ جاری ده‌نگ لی‌هات و بی‌نده‌نگ بوو. کابرا هه‌روا
 که‌ گوئی به‌ زه‌وی‌یه‌وه نابوو جاری‌کی دیکه‌ چاوه‌رتی بی‌ستنی ده‌نگی زه‌نگوله‌که‌ بوو. به‌لام بی‌سوود
 بوو. نه‌ی‌توانی جاری‌کی دیکه‌ گوئی له‌ ده‌نگه‌که‌ بی‌ن. ده‌نگه‌که‌ له‌ ری‌یه‌کی نه‌وه‌نده‌ دووره‌وه ده‌هات که
 نه‌ی‌توانی بزانی ده‌نگی زه‌نگوله‌ی وشتر، نی‌ستر یان گاجووت، یان بز و نی‌ری‌یه‌... نه‌گه‌ر ده‌نگه‌که
 نه‌ختیک نی‌زی‌کتر بو‌ایه‌ ره‌نگ بوو به‌ ناسانی بزانی. ده‌نگی زه‌نگه‌که‌ش ده‌سه‌جه‌تی بی‌نده‌نگ بی‌وو.
 هه‌ستار روانیه‌ لک و پۆی گه‌وره‌و به‌ری‌لای چناره‌کمی ژورر سه‌ری. گه‌لای داره‌که‌ چوو‌کترین
 له‌رینه‌وه‌یان نه‌بوو. له‌سه‌ر نه‌ستوورترین و به‌رزترین لکی چناره‌که‌وه، قه‌تاری‌کی می‌روه‌ سوورکه‌ به‌
 ری‌چکه‌یه‌ک دا به‌ره‌وه قه‌دی داره‌که‌ ده‌هاتنه‌ خوارو له‌وتی‌وه ده‌هاتنه‌ بن داره‌که‌ که‌ پر بوو له‌ به‌ری
 سن‌زهر. له‌سه‌ر پشتی چووک و خرو سووری می‌روه‌کان دوا رووناکایی خۆر ده‌دره‌وشا. له‌ نه‌کاو کابرا
 که‌ جاری‌کی دیکه‌ش پشتی وه‌ قه‌دی داره‌که‌ دابوو، خه‌و بر‌دی‌ه‌وه. له‌ به‌رام‌به‌ری‌ه‌وه نسیپه‌که، ماندوو و
 خه‌والوو سه‌ری به‌ردابوه‌وه ده‌ستی راستی به‌به‌ر زگیه‌وه نووساندبوو. صوی له‌شی بی‌بونه‌ نه‌شته‌رو
 ره‌نگی، خه‌نه‌ی‌یه‌کی مه‌یل‌مو ره‌ش بوو. یاله‌ در‌یژه‌کانی ده‌گه‌یشتنه‌ سه‌ر زه‌وی. کابرا به‌رده‌وام
 روخساری زه‌ردو زه‌عه‌فرانیی هه‌مزه‌ که‌جه‌لی ده‌هاته‌وه به‌رچاو که‌ شیوه‌نی مه‌رگی وه‌بیر پی‌او
 دینایه‌وه به‌ زاری داپ‌چراوو چاری ده‌رتۆقیه‌وه ده‌پارایه‌وه له‌ ته‌یری ناسمان و می‌رووی زه‌وی‌یه‌وه بگه‌
 تا دۆست و دوژمن داوای کۆمه‌گی ده‌کرد. کابرا له‌ نی‌وان خه‌وو بی‌داری دا بیری ده‌کرده‌وه که‌ ره‌نگه
 بنیاده‌م بۆ پاراستنی گیانی حازر بی‌ خۆی سووک بکا. داخوا گیانی مرۆڤه‌ نمو هه‌موو سووکایه‌تی‌یه
 دینئ؟ داخوا بنیاده‌م ده‌بی‌ن به‌ هه‌ر قی‌مه‌تیک بی‌ در‌یژه‌ به‌ ژبانی خۆی بدا؟ مالاریا، نه‌خۆشی، زولم و

زۆر، برسپهتی و ههژاری نهمیان توانیوه خۆپاگری بهری ئادهمیزاد له رینگای درێژهدانی ژبان دا تێك بشکێتن و مرۆڤ پاش ئهو ههموو زولم و زۆرو سووکایهتی و بهلاو موسیبهت و کوشتاره همروا درێژوی به ژبانی خۆی داوه. ئهم ههیهه سامناکمو ئهو خۆپاگرییه له پرايمونهها توهو قبولی کردنی خهراپ ترين سووکایهتی له بهرچی و بۆچییه؟ هه مزه که چهڵ له نیتو دتی وه پێش ئه سپه که یی کو تبهوو و به ترس و لهرزهوه بهردهوام راده وه ستاو به چاوتیک که وهک چاوی سه گیتکی خهریک پارانهوه دهچوو، به جۆرتیک لهوی دهروانی که له توانا به دهه بوو. له بهر کوشتنی وی، زۆر له گهڵ خۆی به کیشه هات و سه ره غلام بیری کردهوه که درێژهدانی ژبان بۆ کسه تیک که ئه وه نه ده له ئینسانه تی دورو که وتو ته موه حه رامه. عه لی سه فا به گیش وه ختیک ئه وی دیت و بیستی که ده ی گوت: "ناوم سه مه دۆکه، دم ناسی ناغا؟" نیتو چاوانی گرژ بوو. پیتلوی چاوه له کالانه ده ره پریوه کانی لیک ده دران. له خزیه ک به پارانهوه یه کی دورو له باوه ره وه چاوی له لووله ی تفهنگه که یه وه بری. ره نگه له و روانینه پر له پارانهوه یه بکرا با بزانه ی که مرۆڤ چۆن ده توانی به ره و ئه وه پری نزمی و سووکایه تی شوێر بیته وه. داخوا گیانی بنیاده م ئهو هه موو نزمی و سووکایه تییه دیتنی؟ بۆ وینه نه گه ر دایه خۆزی که وتبا یه به رام به ر مەرگیتکی له و با به ته و له سه داسه د دلتیا با که به قبولی کردنی سووکایه تییه کی وا، گیانی خۆی نه جات ده دا، ئاوا ی ده کرد؟ یان عه لی یه شه ل؟ به وه بیر هاتنه وه ی عه لی یه شه ل تاوتیک دوودل مایه وه و پاشان له و جۆره بیر کردنه وه یه ده ره ق به و په ژبووان بووه وه. شه له هیچ وه خت و له هیچ هه ل و مەرچیک دا خۆی خۆتری و چووک نه ده کرده وه. بیری کرده وه: نه گه ر گیانی من بکه ویته خه تر، داخوا دیسانیش بۆ نه جاتی گیانی من له بهر ئهو که سه که ده یه وی من بکوژی ناپاریته وه؟ دوودل بوو، نه ی توانی بگاته نا کامیتکی روون. نه گه ر مه لا فه رهاد لیره با یه هه موو ئهو په رسیارانه ی له و ده کرد... به وه بیر هاتنه وه ی مه لا فه رهادی زیندانی ناگر له دلی بهر بوو. داخوا ئیتستا ئهو پیاوه له سه ره خۆو نه رم وهک ناو ریشمه خه ریکی چی یی؟ داخوا سووکایه تییه پی ناگه ن؟ داخوا له وی یۆ باز نۆغلی به و جۆره ی شیا وه پتو یسته خزه متی ده کا؟ داخوا سه یران به رگ و پارو خوار دنیان بۆ ده با؟ مه لا هه ر که گه ر جگه ره ی فری دا، له کاتیک دا زۆری هه ز له جگه ره ده کرد. وه ختیک جگه ره یه کی داده گیرساندو دوو که له ی هه ل ده مزی، چاوی له سه ر یه ک داده نان و ده چووه گه شو نه شه یه کی پی نه مندازه وه... به راست بۆچی وازی له جگه ره هیتا؟ ئیتستا مه لا له به ندیخانه به و ئاههنگی دلگرو دهنگی خۆشی خۆی قورنان ده خوینتی و هه موو ئایه ته کان بۆ یه کی به نلی یه کان لیک ده داده توه؟

له م جیهانه دا له بهر چاری مه لا ناقل و شیت و گه و ره و چووک وهک یه ک بوون. ئهو له گه ل هه مووان به سۆزی دل قسه ی ده کرد. ناقل و شیت و گه و ره و چووک هه مره کس به پیتی توانای خۆی به ره ی

لی وهرده گرت. نه گهر مهلا فرهاد بیستبای که نهو دیسان دوو کهسی کوشتون، دووباره چووه ته وه چیاو جاریککی دیکه له گهلّ مردن بهرهوروو بووه چیی ده گوت؟ به لام کهسانیک که نهو کوشتوونی، وه دوی ده کهوتن و به خویتی سهری تینوو بوون. نهو چ شتیکی چاره سهر کرده؟ داخوا نیستا گوندی وایوی رزگار بووه؟ داخوا به کیکی دیکه جیگهی عملی سهفا یان همزه که چهلّ ناگرتته وه؟ نه گهر وای، باشه نهو شهره بؤ؟ له مهولا چ ده بی؟ نیستا ته نانهت جیگایه کیشی نیه بی چیتی. له وانیه ههر نیستا جهنرمه له چوار لاهه گه مارویان دابن. نه گهر دیهاتی به کان ته نانهت سهری قامکیشی ببینن نایده نه دستی حکوممهت.

دیهاتی به کی بی نه ژماری فیلینتا له شان، له ریگای سهر سهروزو باریکه وه به نیو چله گوینی و کۆمای نهو گولّه سوواری بیانه دا که بلنسه به کی شینی به رنگی پۆلایان تیدا ده دره وشا، به پیزو به شوین یهک دا وهک شاره میرووله دههاتنه خوارو لهزه ویی راوندی روو به پرووی عملی کۆدا کۆ ده بوونه وه. مهلا له سهر ته پۆلکه به که قورنانی ده خویندو نایه ته کانی لیک ده دانموه. گهر دنی ههلّ دیناو له کاتیک دا گرتی قرتۆمی ههلّ داو پیدای ده کرد، له کانگای دلّه وه قسمی له گهلّ خه لک ده کرد. دهی گوت: "ناهومیدی نابج دست و پیمان بههستی". دهی گوت: "به بره ره کانی ههقه" و نهو دهه ناپۆرای خه لک وهک لافاو له توو روو سه کان، دارستانه کان، بهرده لانه کان و لافاو گه کان به ره و خوار، به ره وه ده شته کانی ناناوارزا داده گهران و دهستی ناناوارزاو مهو دای نیوان نیلان قه لآو دووملی و له وی را ههتا خواره وهی کووزان و میسیس و ههغیرووی و پاشان سه رانسهری ده شته کانیان ههتا ده ریای میدیترانه پر ده کرد. ناپۆرای خه لک له دهستی هه مووارو به رینی چوکوورا وادا وهک ده ریایه کی نارام، به بیده نگی شه پۆلیان ده دا.

مهلا فرهاد باسی قه لآی ناناوارزای ده کرد. وهک هه وه تریشقه دهی گره ماند. قسمی جوان، پر ماناو گیاندار. ناپۆرای خه لک که نه فسوون گرتووی جادووی قسه کانی بوون به ره شار ده بزوتن. مهلا فرهاد یهک بین قسمی ده کردو ره وه غیره تی وه بهر دنان و حشیمه تیش که دهت گوت لافاو هه لی گرتوه بره چان ده پۆشیت. هه وری ته پ و تۆز سه رانسهری ناسمانی چوکوورا وای دا گرتبوو. ناپۆرای خه لک شارو لادتی داده گرت و شارو لادئ له نیو حشیمهت دا ون ده بوون. همه ده که له گهرمای ناگرتکی بلنسه داردا له دونی چیا به کی بهرز ما بووه، ده کهوته بهر لافاو یک که له مو سهروه دههاته خوار، له گهلّ داره هه لکه مندراره کان و تاته بهرده کان به سهر زهی دا ده خشاو به خیرایی خلۆر ده بووه. ناو قومی ده کرد. مهلا فرهادیش هاواری ده کرد: "نهو بیاهوی لافاو بر دوویه نه جاتی دن. نهو حه مه دۆکه. نه جاتی دن." کسیش گوتی نه ده دایه

هاوارو دادورپويه كهي. حمشيمهت وهك بمرد له جيگاي خوي رهق بيوو. به چاويكي داپچراوو بي همستهوه، ته ماشايان ده كردو له جيتي خزيان نده بزووتن. لمدوور دهنكي سمي نهمپان هات. مهلا فراهاد لاجاوي به زهوي هموه نابوو، گوئي بو دهنكي نموديوو چيا همل خستبوو. دهنكي سمي نهمپه كان بمره بمره نيزيكر ده بوو، زورتر ده بوو. ناپوزاي سواران گميشته جي و به پرتاو له زوور سمري هممه دوكوه تي پيرين. سواره كان ده هاتن و به خيزايي بمسر هممه دا ده خزين و تي دپيرين و هممه نه ديتواني سمري همل پري. تاريخاويي كه نموه نده خمست همموو جيتگايه كي داگرتبوو كه گوللهي تي نده دچوو. چاو چاوي نده ددي و همناسه له سنگي بنيادهم دا راده وستا. خوزگه سواره كان له خزهيك له رويشتن ده كه وتن و هممه ددي تواني سمري همل پري. خويتنيكي سوورو بو ناخوش چور چور ده رزايه سمري تاريخاويي، نهم خوتنه كه خوتني عهلي سه فاهو هممه كه چمل بوو، به هيچ جورتيك رانه ده وستا. جهنرمه كان و ياوه فارووق لمنيو خوتنه كهوه دهرده كه وتن. به چاوي مزور چه كه مي سوورو قه مچيه كهوه كه دهنكي وهك گره گرفي بليسه ناگر ده چوو... له نه كار دهنكي نمو نهمپانه كه له زوور سمريهوه تي دپيرين كپ بوو. ناپوزاي حمشيمهت كه كشايهوه رويشت، له ميژو نموو ميژوه كانيش چوويونوه شاره كه ي خزيانموه. باران ليتي نده كردهوه. عهلي سه فابهگ و هممه كه چمل به چاوي داقليشاوو ده مي داپچراوهوه له هملپه هملپ دا بوون. شتتيكي خرابتر زياتر له بيدهنگي بمسر فزادا زال بوو. ناوازي بيدهنگي وهك دهنكي زهنگوله بمرز بووهوه هممه لمنيو دهشتيكي بي پراوندها كه له روزهلات تا روزه ناوازي داگرتبوو، مايهوه. ميچي روخواي ناسماننيكي زور شين به همموو قورساني خويوه بمسمري دا ده كهوته خوارو هممه بمره نهم لار نمولا راي ده كرد. به لام له ژير نمو ناسمانه كه وهك مرمريكي شيني گمروه نمستور ده چوو رزگار بووني نمبوو. غاري ده دا نمولا، رزگار بووني نمبوو، بو نمولا همل ده هات، دهر باز نده بوو، بو راست، بو چهپ... لهو نيوده بمره همموو لايهك راي ده كرد. نمو ناسمانه ي زوور ده شته كه ي داپوشيوو، همناسه ي له سنگي دا راده گرت. لايه كي ناسمان نيسته سمري دهر باو به همموو قورسايي خوي ناوه قووله كه ي كوتا. تمپولكه كان، كيتوه كان و شاخه كان و داره كان رتيك و تهخت بوون. دارستانه كه لمرزي. راتله كا. داره كان ي بو همموو معزنيه لمسمري زهوي راکشان و دووباره همستانموه. دنيا دهستي كرد به قملشين و نمرزو ناسمان كهوته جموجول و راست لهو له خزهيدها هممه له جيتي خوي راپيري. نهمپه كه بمرامبمري و چند همنگاو لهولاي خوي بوو، به گوئي قوت كردهوي وا ده هاته بمرچاو كه سمري همل پريوه دهر وانيته قوولايي ليريوار. حميوانه كه له نه كاو به لاق ي پيشموي دهستي كرد به زهوي همل كوئين و پاشان كهوته سمكول. به ناره حمي هممه ده ي فيشقانلو زهوي همل ده كمند. به همزانموه سمكولي ده كردو همولتي ده دا هموساره كه ي پيستن ي و خوي بمر هملپدا. هممه لمنيو خموو بيداري دا، لمنيو خمون و راستي دا مايهوه گوئي بو دهنكي ليريوار همل خست. دنيا به

تمواوی تاریک ببوو و لیږهوار به تونلی دهی نه پراڼد. دهنګی مه لیکي تمنا که له دوور دهی خوښتند هیشتا دهاته بهرگوځی. لهو دهوړوبه شتیک نه بوو که نهمپه کهی نه وننده نارې حمت و تووړه بکا. نهمپی رهمن وایه. نهو نهمپانه له چل قوناخ ریڼاوه ریڼک خشانې دوو گه لا همست پېن ده کمڼ و کونه لووتیان به تمواوی ده کرتنه وه. ده بې وشیارو نامادهی شمېر بې. نهمپه که جار له جار تووړه تر ده بوو و نارام و تۆقره ی لی پرابوو. تووشی شیتی به کهی پیشووی، واته به دهوړی خوځداسووران ببوو. نه گمر ماویه کی دیکه همروا مابایموه، نهمپی تووړه ودهمژان کموتوو لی نیزیګ بوونموه ی نده کرا. ران و لارانی هممد نه وننده دیشان که دت گوت نیستا نا نیستا ده پچرین. نه گمر چند روژ به پېریان رویشتا هیشتا رانی نه وننده نده کوتران و نه وننده قالبی گران نده بوو. نهمپه که سات به سات تووړه تر ده بوو. به دهوړی همساره کهی دا دهمسورا. به لاقان لووشکی له فزا ددان و نه وننده به تونلی دههمندمی که دهنګی همناسه ی همتا دوور دهرویشتا.

هممد نیدی نهی توانی بیر له هیچ بکاته وه. له پېر له جتی خۆی راست بووه وه. همساری له دروه که کرده وه. سواری نهمپه که بوو و خیرا به رهو نه ولایه که لیتی را هاتبوو گه رایه وه به رهو عمک کۆ لیتی خوری. نهمپ که به پرتاو دهرویشتا، کاتیک له خړیک تی ده پېری، سلهمیه وه له جتی خۆی چه قی. هممد که هیندهی نه مابوو به ریتمه وه، به زهممت توانی خۆی بگریتمه وه. به سپایی جلوهی نهمپه کهی به رهو لیږهوار وهرسوورانو به غاردان چوه نیو دارستان. نزاره که وه ک روواریک به همدوو لای دا دهرویشتا و له بهر نهو بایه که له غاردانی نهمپه که - که جار له جار خیرا تر دهرویشتا - پیدایا ده بوو همستی به فینکاییه کی دلگر ده کرد. نهو لکه داره رهقانه که دهوړه یان دابوو ناچاران ده کرد بهم لای نه ولادا خوار بیتمه وه جار جار رووشالی سمر پیستی لی هه لده بوون و هیندی جاریش برینی قولی تی ده بوون. له گه ل زیادبوونی هاره و گرمیه ک که دهاته بهرگوځی، دهنګی نهو په لموره هه که له دوور دهی خوښتند، نیزیګ تر بووه وه. وای هاته بهرچا که به سیله ی چاوه نیوه کراوه کانی تیشک کی له تنیشت خۆی دیوه. خیرا به جتی هیشت. رووناکاییه ک، به دوا ی وی دا رووناکاییه کی دیکه، په کی دیکه، په کی دیکه... په کی له دوا ی په کی نهو رووناکاییه نادیارانه ی به جتی ده هیشت. رووناکاییه کان به دوا ی په کی دا دهروژان و تیکه ل ده بوون. تی گه یشت که به ریچکه بزنیکی باریک دا دهرواو جار به جار له هیندی گولوی چوکیش تی ده پېری. تا راده په کی لیکي دایه وه له کوپیه. له تاوی نیشتیک که که میک پیش نیستا، راست له مووره گه ی پستی وه ستابوو، جینگلی ددان. له وه که دیتی چند له حزه یه ک ژانه کهی هیدی بووه، که میک خو شحال بوو. پیویست نه بوو ناوزه نگی له نهمپه کهی بدا. نهمپه که به ملی راکشاوه وه له حالیک دا فیشفه فیشفی بهر ز ببووه وه، لینگی ده دا. تی گه یشت که خۆی و نهمپه کهی شه لالی ثاره قن. بهر به ره له تمواوی له شی دا همستی

به سهرما ده‌کرد. لاقی که له کهله‌که‌ی نهمپه‌که‌ی توند کردبوون، سپ ده‌بوون. بئ شموه‌ی بزانی بهو سړیبه چهنده‌ی نهمپ له‌خوړپوه، ده‌چوه پئش و وه‌ختیک نهمپه‌که‌ی بن رانیی وه‌یر ده‌هاتمه که همیوانه که له گۆلاویک، قوولکه‌یهک، مووره‌داریکي سهر رنگای یان گابه‌ردو خړو دۆله‌کان بازی ده‌دا، یان نهو وه‌ختانه که لکه داره‌کان به توندی له کهله‌که‌و سهر پشته‌ی ده‌دران. به کهم بوونموه‌ی چالاکیی نهمپه‌که‌و همست کردن به فینکایی ناو له‌سهر لاقی بۆی ده‌رکه‌وت که له لیره‌وار ده‌رکه‌وته. له نه‌کاو هه‌للاو هه‌نگامه‌ی هه‌زاران بالنده که ویکرا ده‌یان خویند هاته بهرگوتی، وا دیار بوو بهرهبه‌یان نیزیکه. وه‌ختیک له ناوه‌که ده‌په‌ریه‌وه، سهری وه‌رسوورانوو ته‌ماشای نهو لایه‌ی کرد که پیی وابوو رۆژه‌لته. نهمپه‌ره‌کان مردبوونموه‌ی ناسمان نه‌ختیک سپی هه‌لگه‌رابوو. بهر بهر ده‌نگی بالنده‌کان زیاد‌ی ده‌کرد. ده‌نگه‌که گوتی بنیاده‌می که‌ر ده‌کرد. له دل‌ی خۆی دا گوتی: "پاساری" و زه‌رده‌یه‌کی هاتئ. بهوه که شاخیکي گموره هاته سهر رنگای، نهمپه‌که له‌زه‌یه‌ک راوه‌ستاو نه‌جار به پرتاو وه‌ری که‌وته‌وه. ده‌روبه‌ری نهو شاخه دارستانیکي له‌میژینه بوو، که داره‌کانی سهریان له ناسمان ده‌داو نه‌گر سئ کهس ده‌ستیان ویک دابایه، ده‌ستیان له قه‌دیان نه‌ده‌گه‌شته‌وه. وه‌ختیک تهاوری نهو ساتانه‌ی هینایه‌وه بهرچاوی که لهو دارستانه‌دا رای بواردبوون، که‌می‌ک شل بووه‌وه. تیشکیکي کهم نوری هیواو شادمانی له هه‌ناوی دا دره‌وشاوار پاش ده‌ممساتیک کووژایه‌وه. تاویک دواتر لیره‌واری به‌جئ ده‌هیتت و ده‌گه‌شته‌ شوئنی نهو عیلاته کهله نیزیک کانیاوه‌کانی بناری پان و به‌رین و بئ دارواری کتوه‌کان هه‌لیان دابوو. هۆبه‌ی که‌ریم نۆغلی لهو نیزیکانه هه‌لی ده‌داو زۆرتیش له پهنای کانیاویکی پر ناو له رۆژه‌لته‌ی کتوه‌که‌و لهو بناره که گابه‌ردی نووک تیژی سوورو شینی هه‌بوون، هه‌لی ده‌دا. نه‌دی نه‌گر که‌ریم نۆغلی له جینگایه‌کی دیکه‌ی هه‌ل‌دابئ؟ نه‌گر عیلات بی‌گرن و تسلیمی جه‌ندرمه‌کانی بکه‌ن؟ نه‌گر...؟ لهو کاته‌دا بیری له‌حالی خۆی ده‌کرده‌وه هه‌ر لهو حاله‌دا مه‌لا فه‌هادی بهو چاره خه‌مناکانه‌و بهو ریشه ره‌ش و جوان و تیک چرژاوه‌وه له‌بهر چاو ون نه‌ده‌بوو. نهمپه‌که نه‌ختیک له پرتاو که‌وت. فکرو بیری هممه‌د روون تر ببوون و له‌گه‌ل ده‌نگی هه‌نگاوه ریک و پیکه‌کانی نهمپه‌که ده‌هاتنه‌وه. نه‌گر مه‌لا فه‌هاد یان وه‌سمانه‌زله لیره بان، نه‌ویان رینوئنی ده‌کردو پی‌یان ده‌گوت که ده‌توانئ متمان به عیلاتی‌یه‌کان بکا یان نا. ترسیکی گموره‌ی سوار بوو. له نه‌کاو جله‌وی نهمپه‌که‌ی وه‌رگتیاو نهمپه‌که‌ف کردوه‌که‌ی بهو رنگایه‌دا که پیی دا هاتبوو، تاو دا. وه‌ختیک ناوی فینکي نهو رووباره که تاویک پیشت لئی په‌ریه‌وه‌وه، له لاقانی دا وه‌خۆی هاتمه‌وه. نهمپ دیسان به‌نیو چۆمه‌که‌دا تی‌په‌ری و دووباره گه‌شته‌وه شاخی گۆرین. بالنده‌کان زۆرتر ببوون. هه‌زاران هه‌زار بالنده له‌سهر لکه‌کان ده‌ستیان به قاووقیژ کردبوو. له‌غای نهمپه‌که‌ی کیتشا. ناسمان کهم کهم روون

دەبوو و رەنگىكى شىنى نەرم لەسەرى دەكەوتە بالەفەرە. ئەسپەكە ماندوو بوو. لەخۆزە راووستا. كەمىك دواتر ئەو ترسەى كەوتبوو دەلى حەمەدەوە زىادى كرد. ترس وەك شمشىرتىك بەسەرى دا بەر بوو، وەو كەوتە سەر لەشى. ئەسپەكە دووبارە گەرايەو و گەيشتەو چۆمەكە. حەمەد پىتش ئەوەى ناوى فېتىكى رووبار لە پەنجەى پىتى بەدا، چۆمەكەى دى.

تارىكايىيەكى خەست كە بە شىوہيەكى ناديار وەك ناو دەچوو، بە پىتش چاوى دا تى دەپەرى و لە چۆلتىر قورنى لىرەوار دا لەبەر چا و ن دەبوو. لەخوارەو دەنگى خورەى ناوى دەھات. دەنگى ھارەى تاقگەيەكى چووكەلەى دەبىست. ئەسپەكە ديسان بەرەو دوا گەرايەو پاش ئەوەى ماوہيەك ھەروا رۆيشت و گەرايەو، لەبن دارىك كە راست لەسەر لووتكى بەردەلانەكە روابوو و لك و پۆپىكى چرپەرى ھەبوو، راووستا. حەمەد ھىچ خۆى تى نەگەياند، تواناى ئەسپەكەش و تواناى خۆشى تەوار ببوو. كەمىك دواتر ئەسپەكە گوتى بەردانەو لاقى راستى بە بەرزگىو نوشتاندەو. حەمەدیش داھاتەو سەر مىلى ئەسپەكەو ھەروەك بۆن بە كەفى مليەو بەكا تاوتىكى چاك ھەروا مايەو. ھەردووكيان - ئەسپ و حەمەد - چەند لەحزەيەك بەو جۆرە مانەو. مىلى نارەق دەرکردوى ئەسپەكە بۆنىكى قورسى لى دەھات. ئەسپ كە لە دەنگى بەرز تىك رابوو، سلەميەو. گوتى قوت كردن، گوتى بۆ دەنگى دەروپەرى ھەلخست و سەرەنجام كەوتە لىنگدان. ئەسپ و سوار بەنىو دەنگى ئەو بالئاندەدا كە دەت گوت شىت بوون، تى پەرىن. گەيشتەنە بەستىنىكى پان خىزەلان كە لىوارەكانى، دارى "زەققوم" ى گول پەمەيىيان لى روابوون. لەنەكاو لەگەل دەسپىزى كۆمەلنىك كە لە پشت دارەكانى لىتارى چەپى بەستىنەكەو تەقەيان دەكرد بەرەروو بوون. ئەسپ خۆى پان كەردەو پاشان بەرەو راست باى داہو و لە كاتىك دا بەسەر خىزەلانەكەدا دەخىزى كەوتە لىنگدان. حەمەد كاتىك لە قۆرتەكەى رووبەرووى و كلكەى رووبارەكە تى دەپەرى، لە شانى راستى دا ھەستى بەشتىكى وەك برژانەو كرد. كەمىك خوارتر برژانەوہيەكى دىكە... و راست لە ژوور رەفيسكىوہ برژانەوہيەكى ناشكراتر... لەسەر مىلى ئەسپەكە راكشابوو و ئەسپ ئەو بەرەو بەستىنى چۆمەكە ھەراز دەبرد. كەم كەم برژانەوہى شانەكانى حەمەد زىادى دەكردو دەنگىكىش لە دواوہ لە پەستا دەيگوت: "حەمدۆك... حەمدۆك، ئەم جارە لە دەستم رزگار نابى، ئەم جارە لە دەستم، لە دەستم... سەرانسەرى لىرەوارەكە گەمارۆ دراوہ، گەمارۆ دراوہ."

ئەسپ لەنىو لىرەوارو دەوہنە دىكەكان دەچوو دەرو لە بەستىنى خىزەلانى رووباردا خوارو ژوورى دەرد. بۆنى پىنگەلى وشك، بۆنى شىلەى سنزىرو بۆنى دووكەلى دارى تەر دەھات.

نهوانمی له پشتهوه له پاش بهره لانه که سەنگه ریان گرتبوو، دهستیان له تهقه ههڵنەده گرت. لیکدا لیکدا بارانی گولله دهباری. بهره بهره به بیان دهنگوت. دارو گیاو گول دهبینران.

نەسپه که دیسانیش، نهواتر رویشت و گه‌یشته شویتنیککی هه‌موارو کاتیک دهنگی زه‌نگوله‌ی مینگه‌لینک تیکه‌ل به ده‌نگه‌کانی دیکه بوو، ده‌میک راوه‌ستا. سهرانسهری بناره رووته‌نه که ههر له بن پیتی نەسپه‌که‌وه هه‌تا دوندی چیاکه، دروهه گوئنی به گولتی په‌مهی بریسکه‌دارو بلیتسه‌ی ناسمانی ره‌نگه‌وه دای‌گرتبوو و ناسۆی خۆره‌ه‌لات له خه‌رمانه‌یه‌کی رووناکی‌دا نوقم ببوو. هه‌مه‌د گوئی بۆ ده‌وربه‌ری هه‌ل‌خست. ده‌نگی تهقه کپ ببوو. هیژی نه‌وه‌ی نه‌بوو نەسپه‌که‌ی بهره‌ دارستان لێ‌خوړی. وای هاته به‌رچاو له پشت گابه‌ردیککی بنه‌وشیی مه‌یلوه سووره‌وه که دوندیککی تیژو بریقه‌داری وه‌ک شمشیری هه‌بوو، چهند هه‌ودا دوو‌که‌لی شین بهره‌و ناسمان به‌رز ده‌بنه‌وه. هه‌موو په‌له‌وه‌ری دنیا له کاسه‌ی سه‌ری دا ده‌ستیان کردبوو به قاووقیژ. هه‌ستی کرد خۆتینیککی شیلوه گه‌رم له‌سه‌ر شانی را بۆ سه‌ر سنگی و له‌وئ را به‌سه‌ر زگی دا دیتته‌ خوار. له‌بن لیوانه‌وه گوئی: "نه‌ی دادو بیداد مه‌لا فه‌ره‌اد. چاره‌نووس نه‌مه‌ بوو." نه‌جار ده‌نگی ئاده‌میزادی به‌رگوئ که‌وت. کۆمه‌لینک ژن و پیاو و مندالی دیتی که نارام و بیده‌نگ له کاتیک دا ورده‌ ورده‌ ده‌رژن و مه‌تقیان لیوه‌ نایه، له سه‌رئ را دینه‌ خواری و مه‌لا فه‌ره‌اد له حالیک دا سه‌ری به‌سه‌ر سنگی دا شۆر بووه‌تموه له پیتش هه‌موویانه‌وه ده‌روا... هه‌موو نه‌ندامی له‌شی، له ته‌پلی سه‌ریه‌وه هه‌تا نینۆکی لاقی خۆش‌حال بوون. چاوی به ته‌واوی هه‌لینان و ویستی له پشتی هه‌وری سوورو بریقه‌داری سه‌ر برکه گوئنی‌یه‌کانه‌وه جاریککی دیکه چاوی به مه‌لا فه‌ره‌اد بکه‌وئ که به ماندوویی و شه‌که‌تی، به‌لام به نارامی و سه‌نگینی ده‌هاته پیتش. به‌لام په‌رده‌یه‌کی تاریک به‌ری چاوانیی گرت و راست له‌وه‌ له‌هزه‌یه‌دا له نەسپه‌که‌ بهره‌وه‌وه درێژاو درێژ له‌سه‌ر برکه گوئنی‌یه‌یان که پیتیان ده‌لین سه‌رینی شوانان، راکشا. له چاوی نه‌وه نەسپه‌دا که له ژوور سه‌ری چاوه‌روان بوو بلیتسه‌یه‌ک ره‌نگی دایه‌وه. بلیتسه‌که گه‌شایه‌وه، دامرده‌وه دووباره گه‌شایه‌وه. هه‌للاو هه‌نگامه‌وه هه‌ستی پیتیانیشت پتر بوو. نەسپه‌که‌ پاش نه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک گوئی قوت کردن و چاوه‌رئ ما، بهره‌ پیتش ده‌خۆی نووساو له کاتیک دا خه‌رمانه‌یه‌کی به‌قه‌ده‌ر جی خه‌رمانیککی له‌سه‌ر گوله‌ گوئنی‌یه‌کان ده‌کیشایه‌وه ده‌ستی کرد به هه‌لسووران. حه‌یوان له‌گه‌ل هه‌ر خولیککی ده‌ی‌دا خه‌رمانه‌که‌ی چووک و چووکتر ده‌کرده‌وه. پاش نه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک وه‌ک خوخلوله به‌ ده‌وری خۆی دا سوورا، سه‌ری به‌ دیه‌نی خۆی به‌ گوئی قوته‌وه هه‌لیناو به‌چاوه‌ گه‌وره‌کانی روانیه‌ دوندی چیا. به‌ دوا‌ی نه‌وه‌دا به‌ پرتاو بهره‌وه‌ چیا ده‌خۆی نووسا.

(۳)

دویننځ شېوئ کاتیک له مائی عدلی سەفابەگ دەنگی تەقە بەرز بوووه، خەلک غاریان دایه وئ. ئیستا مالەکه پې ببوو له حەشیمەت. خەبەری کارەساتەکه گەیشتبوو دیتھاتی زۆر دوور. چەند سەعات پێشتر ژمارەیهک ژنی شین گێر له گونډه کانی نیزیکهوه هاتبوون و شیوه نیان دەکرد. ئەوان کاتیک لەسەر تەرمی خۆتیاوی عدلی سەفابەگ شیوه نیان دەکرد، لەبەر داخ و خەفەتی زۆر خۆیان رادەژاند، پلەو پایەمی مردوووەکیان دەگەیانده ناسمانی حەوتەم، باسی ژبانی پې شکۆی ئەویان دەکرد، ناکاره باش و ئینسانییە کانیان هەل دەداو حەمەدۆکی پیاوکوژی دلڤەشی چنگ بە خۆتیاان دەدایه بەر تووک و نەفرین.

"... هەر ئەم رۆژانه جەندرمەکان حەمەدۆکی دەگرن و دەیهیننە شارۆچکە. ئەودەم عارف صائم بەگ و تاشکەن بەگ، له پێش چاوی ژن و کەس و کاری عدلی سەفاو هەموو خەلک، له دارچناری حەوشی مزگەوتی سووری شاری دەبەستن و بە زیندوویی کەوتی دەکەن. چما ئەقل دەیگرئ ناغاگان، ئەو هەلئۆ شێرکوژانه، بەهێلن ئەو خۆینخۆره، ئەو دوژمنه نزمه بە زیندوویی درچئ؟ پارچه پارچهی دەکەن. خۆزگه عدلی سەفابەگ، ئەو پیاوه نازایه، ئەو خاوهن ملکه مەزنه، ئەو نووری چاوی حکومەتە، بە دەستی پیاویکی پیاو کوژرابایه، ئەک بە دەستی دیتھاتییهکی بستە بالای مل باریکی ریه‌لەئە چاوه‌لمساو، ئەک هەتیویکی سوالکەری پێپەتی. کابرا هیندی زەرەدەکوله که خواردوه، زگی بای کردوه و لەبەر میتروولەیه کیش هەل‌دئ.

ئەگەر عدلی سەفا، ئەو پیاوه نازایه، ئەو ناغا ئینسان و نەجیب زادهیه، ئەو پشت و پەنایه‌ی فەقیرو هەژاران، بە دەستی پیاویکی پیاو کوژرابایه، پیاو پەرۆشی نەبوو. بەلام ئەک بە

دەستى مىندالىتىكى چىلمنى لە ھەممۇ جىيەك دەركراو. ئەگەر قاتلى غەلى سەفا پىياوتىكى پىياو بووايە، پىياو خەمى نەدەبوو..."

لە ژورۇرى ھەوشى ھەشىمەت زىياتر بوو. ئەو قسانە لە ھەوشەو چۈنە شەقام و لە شەقامەو ھەرە خوار ھەتا ھەوشى مزگەوتى رۇيشتن. لاي نيوەپۇيە ئاپۇزاي خەلك، سەرانسەرى بازار، مەيدان و خوار بازارپان پىر كىرەبوو، لافاوى ھەشىمەت لەوتشەو خەرىك بوو پالى وە لىتوارى چۆمى دەدا. شوئىنى بازارپى لىتوارى رووبار پىر بىبوو لە ئەسپ و عارەبانەو ھەپراپە.

ھىندىك لە خىزمانى مردوۋەكەو پىياوماقوولانى شارۇچكە دەيانەويست دەسبەجى تەرمەكە بىئىژن. بەلام خىزنانى غەلى سەفا بەگ، مورپەزا قەرەداغلى ئوغلى و بەكر چۆماغ زادەو تاشكەن خەلىل بەگ و رۇستەم بەگى مامۇستا بەو رازى نەبوون. ئەوانەى دەيانەويست بىئىژى، دەيان گوت: "بەم گەرمايە، تەرمەكە ھەر ئىستا ئاوسا، بۇنى كىرەدە." دەستەكەى دىكە پىيان دەچەقاند كە: "با پىرۇزى و بۇن بىكا. تەرمە خوتناوىيەكەى دەبى ھەممۇ كەس بىبىنى و ھەممۇ خەلك دەبى لە بەخاك سپاردنى تەرمىكى وا پىرۇز دا بەشدار بن." سەرخام قەسى خىزنانى غەلى سەفا سەركەوت و تەرمەكە ھەتا رۇزى دواتر نەئىژا. ھەرچى كۆلۇنىيى لە شار دا ھەبوو، لە بازار ھە بگرە تا مالەكان، ھەمويان ھىناو بە تەرمى پىرۇزى غەلى سەفا بەگيان دا كىرد!! تەرمەكە زىياترىش ئاوسا. وەك دەھۆلى لىھاتبوو. بۆگەنەكەشى لە مال و ھەوشى مالى تىپەپىبوو و گەشىتبوو لىتوارى چۆم و شوئىنى بازار. بۇنى تەرمى ھەلمساو كەوتبوو سەر ئاوو دارو خاك و ئەندامى لەشى خەلك. لەو گىرەو كىشەيەدا، عارف صائم بەگ نوئىنەرى مەجلىس، فەرماندەرى جەندرمە، جىنشىنى والىي نەدەنەو فەرمانبەرە پايبەرزەكانى دىكەو ھەرەھا ژمارەيدەك لە خاوەن ملکہ سەر زلەكان كە لەگەل عارف صائم بەگ دۆست بوون، خانە لەمىژ سالەكانى توركەمن لە كووزان، عوسمانىيە، جەپھان و... وە بۇ بەرپى كوردنى تەرمەكە گەشىتبوونە جى. مورپەزاغا قەرەداغلى ئوغلى خۆى ھاويشتبوو نىو مەسەلەكەو لە سەرو سنگى خۆى دەداو دەگرىاو دەستى وە ھەر كەس راگەيشتبا، پىتى دەگوت:

"كوشتى، ھەمدەكە مل بارىك بە خۆى و بستە بالايەكەو كوشتى. نىرە شىرتكى وك غەلى سەفاى كوشت. ھاوپىيان، خزمىنە، براينە، كوشتى. پىياوى ئازاو گەورەى شەرى سەرىخۆى كوشت. ھاوالى دۆغان پاشاى كوشت. تايقۇن پاشاى كوشت. بارى ئەم موسىبەتە ھەلناگىرى. لىرە لەنىو ئەو جەھەننەمە گەرمەدا كەوتوھو خەرىكە دەپۇزى. ئەم موسىبەتە بە كەس ھەلناگىرى. پىشتىرىش غەبىدىخانى كوشت. ئاغاي گەورەى پىنج دىيان. كۆلەكەى دىنمان بوو. غەبىدىخانىشى

ههروا کوشت، هیرشی کرده سهر دئ و کوشتی، چاره گهشهکانی نهو بهستهزمانه‌ی پر کرد له قورقوشم. همه‌دۆک کیتی نه‌کوشت... ده‌لین به خه‌نجهر، زگی ژنه ناغاکانی هه‌لدپویه. مندالی له زگیان ده‌رکیشاوه و کردوویه‌ته نیشانه تفه‌نگ و گولله‌بارانی کرده. نهو، ته‌نیا خاوه‌ن پاروه ده‌وله‌منده‌کانی نه‌زیه‌ت و نازار نه‌کرده! نازانی نهو والیکراوو وایتکراوه چیی به‌سهر فه‌قیرو هه‌ژاران هیناوه! ژن و کچه‌کانیانی نه‌تک ده‌کرد. پاشانیش سهری ده‌برین، به‌سهر دارتیکیموه ده‌کرد له قه‌راخ جاده‌کان ده‌ی‌چه‌قاند. نیستاش روه‌ی کرده‌ته چیاو چوه‌ته گه‌لی شکۆفه، هه‌تا مه‌حموودناغای گه‌لی شکۆفه، قاره‌مانی شه‌ری سه‌ریه‌خۆیی بکوژی. ده‌زانی به‌رنامه‌ی داناوه که نهو کاره بکا؟ ده‌زانی کئی نه‌مه‌ی به‌ من گوت؟ عه‌لیه‌شه‌لی به‌ناویانگ. ههر نهو عه‌لیه‌یه که ته‌نانه‌ت شوینی بالی ته‌یری ناسمانیش هه‌لد ده‌گرئ. نهو عه‌لیه‌شه‌له که دۆستی گیانی به‌ گیانی عه‌بدی‌خان بوو. نهو عه‌لیه‌یه‌شه‌له که نه‌گهر بکه‌ویته ده‌ستی نهو کافره، گۆشتی له‌شی له‌ قیمه‌ ده‌دا. ته‌نانه‌ت عه‌لیه‌یه‌شه‌لیش ده‌ره‌قه‌تی نه‌هات."

نهو عه‌لیه‌یه‌شه‌له‌ش که مورته‌زا په‌نجه‌ی بۆ راده‌داشت و به‌ خه‌لکی ده‌ناساندو له‌ ده‌ریای تاریف و پیه‌هه‌لاگوتن دا نوقمی ده‌کرد، سهری به‌ردابوه‌وه له‌ لای راستی ناغا مورته‌زاهه، هه‌نگاوێک له‌و دواتر له‌ حالیک دا نوقمی خه‌فه‌تیکی قوول بوو، به‌ دوا‌ی دا ده‌رۆیشت. ده‌ت گوت نهو هه‌موو پیه‌هه‌لاگوتنه له‌باره‌ی که‌ستیکی دیکه‌ دایه، نه‌ک ده‌ره‌ه‌ق به‌و. چونکه‌ بیه‌نه‌وه‌ی چوو‌کتیرین جووله‌ یان ئالۆگۆز له‌ هیله‌کانی نیوجاوانی دا په‌یدا بیه، گوتی له‌ قسه‌کانی ده‌گرت:

"نه‌گهر جه‌ندرمه‌کافان پیه‌ش نه‌وه‌ی به‌چیه‌ته گه‌لی شکۆفه، خۆیان نه‌گه‌یه‌ننه وئ مه‌حموودناغای گه‌لی شکۆفه قاره‌مانی شه‌ری سه‌ریه‌خۆیی که‌ سنگی کردبوه قه‌لغانی گولله‌ی دوژمن، ده‌کوژی. ناغا‌کانی دیکه‌ش، نه‌وانه‌ی سنگیان کردبوه قه‌لغان ده‌کوژی... ژنه‌کافان... هاوار به‌ مالْم بۆ کچه‌کافان. پاشانیش حه‌مه‌دۆک به‌ ره‌وه‌یه‌ک جان‌وه‌ری ته‌ناف پساندوه‌وه که هه‌موویان شیای ته‌نافی دارو نیعدامن، له‌ کیتوپاره‌ی دیته‌خوار. له‌ پیه‌ش دا هیرش ده‌کاته سهر شارۆچکه‌که‌مان. پاشان نه‌ده‌نه‌و کووزان و سه‌رانسه‌ری چوکورواوا ده‌گرئ. هه‌موواغان یه‌ک به‌ یه‌ک که‌ول ده‌کا. گۆش تا به‌ گۆش سه‌رمان ده‌برئ. هاوار به‌ مالْم بۆ ژنه‌کافان. هاوار به‌ مالْم بۆ کچه‌کافان، هاوار به‌ مالْم بۆ مه‌زراکافان... وه‌ی. وه‌ی که‌ چیمان به‌سهر دئ... به‌لام با پیتان بلیم نه‌گهر هه‌موو چوکورواواش بگرئ، دیسان نیمه هه‌روه‌ک له‌ شه‌ری سه‌ریه‌خۆیی‌دا، فه‌رانسه‌یه‌کافان له‌ هه‌ریمی نیشتمان ده‌رکردن و له‌ چیاکانی توورپووس دا له‌نیومان بردن، نه‌ویش، حه‌مه‌دۆکیش ده‌گرین و ده‌ی‌خنکیتین."

وختیک مورتهزاغا بهو جۆره قسهی ده کردو خۆی راده نا، عهلییه شهل جاریار راده وهستا، برۆی ههله ده کاندن، به چاویکی فیلبازانه وه به شیوهیه کی سهیر له تهنیشه وه ته ماشایه کی ده کردو سه ره نوئی ملی ریگیای ده گرتوه.

وه زعی فیکریی مورتهزاغا قهره داغلی نۆغلی زۆر شپرزه بوو. نه وهی دهی گوت له ناخی دلوه پروای پیتی هه بوو. له ترسی حه مه دۆک خه ریک بوو زراوی بچی. له ترسی نهو خوتنه خۆره وه نهو کابرا درنده سروشته خه وه نارامی نه بوو. به بیستنی خه به ری کورژانی عه لی سه فابه گ به جاریک خۆی دۆراندو تووشی ترسیکی کوشنده بوو. عه لییه شهل ته نیا په ناگه وه ته نیا که سی جیتی باوه ری وه ته نیا لکه داریک بوو که وه ک لاو لاو خۆی لی هالاندبوو. نه گه ره عه لییه شهل نه بوایه، مورتهزا قهره داغلی نۆغلی زۆر له مه وه به ره له ترسان شیت ببوو و که وتبووه کتوان. وه ک سریش پییه وه نووسابوو، حازر نه بوو ده مه ساتیکیش لیی جیا بیتته وه. کاتیک عه لییه شهل له په نا نه ده بوو، ده که وته چۆل و بیابانی تاریک و تله می ترسه وه. باوه ری به عه لی هه بوو. نه گه ره نه وده م که عه لی چوه مه خفه ری جه ندرمه وه هاواری کرد: "فریا که ون، حه مه دۆک خه ریکه بچی عه لی سه فابه گی بکوژی"، جه ندرمه کان جوو لابان، ئیستا عه لی سه فابه گ زیندوو بوو. نا...خ، ئیستا زیندوو بوو. عه لییه شهل گریا، نالاندی، خۆی رنی. به لام نهی توانی جه ندرمه کان له جیتی خۆی ببزیوی، نهو حه مه دۆک فیلینتا به ده ست و نه سه پی روت سواره ش چوو عه لی سه فابه گی کوشت.

له بهر نهو هۆیانه عه لییه شهل پیاویک بوو نازا، فیدا کارو جیگای متمانه. نهو هه مه وو شتیکی باش ده ناسی. کتیه کان، ده شته کان، هیلانه ی درنده کان و شوینی گیاخۆره کان و نیو دلئی بنیاده مه کان:

"نه من سه د جارم گوت، مار هه تا چوو که لیه ده بی سه ری پان بکرتته وه. به لام پان نه کرایه وه ئیستا کۆماری گه وه ری تورکیه که له گه ل حه وت ده ولته تی گه وه به شه ر هات و هه مه ویانی ته فروتونا کرد، له سه ر قامکی خۆی ده سوو پرتی! له سه ر قامکی... ئیستا، نه گه ره ئیتمه یارمه تی سویا نه ده یین، کتیه کان گه مارۆ نه ده یین و ده سه جی حه مه دۆک و تاقمه که ی نه گرین مه سه له که گه وه تر ده بیته وه. کلکه ی مه سه له که ده کیشیته چیاکان و له ویش را ده گاته سه رانه ری ئان اتۆلی. نه وده م نیدی ییشی نهو قوون رووتانه ناگیر. نه وده م نیشتمانیک که مردبوو و ئیتمه زیندوو مان کرده وه، نیشتمانی وه ک گو ل جوانان که له چنگی بۆگه نی ده ولته ته گه وه کافان ده ره یئنا یه وه، له نیو ده چی. نه گه ره شوین گتیه نازا که مان، عه لییه شهل نه ده بوو، نه م نیشتمانه زۆر له مه وه به ره له ده ستان ده ره چووبوو و که له سه ری ئیتمه به سه ر داریکه وه کرابوو و دی به دی ده یان گتیا."

مورتهزاغا بهنارهق پښتن و به ليچ و ليوي داچوړاوو لهرزۆكهوه قسمي ده كرد. خوځي ده پښني و دهينه پښاند. له لاي سياسي تبازي عهريزه نووسه وه ده چوو له لاي قايه قام و له لاي قايه قامه وه ده چوو له لاي تاشكهن خهليل. شو له نيتو دي و له نيتو خهلك، به شله ژاوي به دواي چاره دا ده گهړا. سياسي تبازي عهريزه نووس، تايپ له بهر ده ست له كاتيگ دا ناغاكان به سهر سهر يوه وه ستابوون، يهك ته كان برووسكه ي ده نووسي بو نه ده نهو نه نكه ره. سهرۆكي پوښته خانه ش به په لهو له په ستا برووسكه كان ي بو نه ده نهو نه نكه ره له ده دا. سياسي تبازي هم ده ق ي برووسكه كان ي ده نووسي و هم ده ي نه پښاند:

"ته نيا هژدوه سهر بازيگ ده تواني باشاري بكا، له شكريگ. نيتستا لهو توورپووسه ههر بنه دروويهك بووه ته هممه دوكيگ. شو په پيتان ده ليم مورتهزاغاي سهرورمان هه قيه تي".

ههر جاره ش كه شم قسانه ي دووپات ده كرده وه، مورتهزاغا به دزيه وه ده ليره ي يه كي له گيرفاني داويشت. نه ويش ههروه خت ده يدي سهروسه كوتي مورتهزاغا له بهر ده ركي دووكانه كي په يدا بووه، باسي ههر شتيكي كرديايه، ده ي پري و به ده نكي به رز ده ي گوت: "جه نابي موباره كي مورتهزاغا هه قيه تي. لهو توورپووسه ههر بنه دروويهك بووه ته هممه دوكيگ. نايه لين خاكي نيشتمانان بكه ويته بن پيني شو ديهاتيجه كاله له پي يانه. شو پي به تيبانه خهريكن پياوه گوره كانان كه هه ريه كي بايي هزار ليره ي زيړن، سهر ده برن. به لام ده ي بزانن كه سزاي خو يان وه رده گرن. ته نانه ت پيش نه وه ي له شكر له نه نكه ره شه وه بي..."

سياسه تبازي هه روا شه لالي نارهق بوو، به رده وام شو عهريزانه ي ده نووسي و ده ي دانه ده ست ي شو كه سانه كه به ژووو سهر يوه وي ستابوون، بي نه وه ي كه سيش گوي يان بداتي. شو، پاره ي خوځي وه رده گرت و له حالتيگ دا له دلوه دوعاي بو هممه دوك ده كرد پاره كي داويشته نيو داخله ي ميژه كه ي و ده سبه جي ده ست ي ده كرد به نووسيني عهريزه يه كي ديكه.

لهو نيوه دا هيج كام له ناغاكان نه ده چوونه لاي فخر يه شيتي عهريزه نووس. فخر يه شيت له حالتيگ دا موري له سياسي تبازي ده كرد كه دوكانه كي وه كارخانه له كاردا بوو، هه رچي جنيوي ده ي زاني حموالهي شو و ناغاكاني ده كرد:

"ناغاكان ليم بوونه دوژمن. نايه نه لام. بوچي؟ چونكه نه من خه جيچي خي زاني هممه دوكم به عهريزه يه كي له به نديخانه نازاد كرد. چونكه نه من عهريزه بو مه لا فهرهاد، شو پياوه نورانيه يه زيندانيه كه ناوه كه شي وه خوځي جوانه، ده نووسم. چونكه عهريزه كان ي من كار

دەكەنە سەر بەردى رەقىش، نەجاتى دەدەن. ئەو كە دەلئىن مەلا فەرھاد پىيارى كوشتو، قسەى قۆرە... بوختان بەو پىاوه موسولمانە خوايىيە دەكەن... پىياوكوژىيە حەمەدۆكىش ھەر درۆيە..."

وختىك دەيدى خەلك لە پىش دوكانەكەى خپ بوونەو، ھەستى دەكرد زۆرى پى لى ھەلئىناو. قسەكەى دەگۆرى. بەلام ديسان خۆى پى راگىر نەدەكراو ھەلدەچوو:

"رەنگە، رەنگە حەمەدۆك عەلى سەفابەگى كوشتبى... لەوانەشە... لەوانەشە كرىكارىك كە عەلى سەفا ھەقدەستەكەى خواردو، يان دىھاتىيەك كە عەلى سەفا زەوىيەكەى لە دەست دەرھىناو، ئەوى كوشتبى. ئەو ھەللاو ھەنگامەيە بۆچىيە؟ ئەو كەلەكبازىيە يانى چى؟... بۆ تاقە زەلامىك داواى لەشكرىكيان لە ئەنكەرە كدو. گوناح نىە بۆ تاقە زەلامىك لەشكرىكى بەو گەورەيىيە لە ئەنكەرەو ەبىتە ئىرە...؟ ھۆردوويەكى گەورە، حەمەدۆكىكى نابووتە لە كوئى بدۆزىتتەو؟ زۆر كەسان، زۆر لەو دىھاتىيە بەدبەختانە چارەپەش دەكەن، زۆر كەسان..."

راست لە كاتى يەككىك لەو نوتقانەدا بوو كە سەروسەكوتى مورپتەزاغا لە پشت دەرەكەى دوكانەكەى دەرەكوت و نەراندى:

"ھەتيوھ توتكەسەگە، سەگى شىتتى قەلدەدەكراو." نەچار دوو قامكى دەستى ەك دوو تىر كە لە كەوانىك دەرچووبىن، بەرەو ھەردوو چاوى فەخرى درىژ كردن:

"ئەم دوو قامكەت لە چاوان پۆكەم و ھەردوو چاوت دەرپىتم؟"

قامكەكانى مورپتەزاغا ئەوئەندە خىرا گەيشتنە سەر چاوەكانى كە نەگەر فەخرى سەرى نەبردبايە دواو، ھەردوو چاوى لە كالانە دەرھىنابوون:

"وست بە توتكەسەگ." فەخرى رەنگى ەك بەفر سىي ھەلگەراو گوتى:

"بەچاوان ئاغا. ئەو ەست بووم." پاشان لە حالىك دا مىلى بە لاو نابوو گوتى:

"چما چىم گوتو" و چاوەپى ما.

مورپتەزاغا لە حالىك دا لە رقان رەگى مىلى ھەستابوون، نەراندى:

"توتكەسەگ، ھەرچى گوتت گوتم لىبوو... ئەو قسانەى تۆ كرتتن ئەگەر فەرمانبەرىكى حكومەت بيان بىسىتتەو لە دارت دەدەن. دەسبەجى لە دارت دەدەن... ئەويش راست لەو گۆرەپانە. لەو دارەت دەبەستن. ئەويش بى ماتل بوون. كورە، گوتت كەر بوو قسەكانى خۆت نايىسى، ھا؟!!"

فەخرىيەشيتت بە مل كەچى ھەستايە سەرىن و لە ھايتىك دا دەستى بەسنگىمە گرتبوو، دوولا ھاتمە: "ئەمان ئاغا، ئەمان. دەكەرمە بەر پىتت. ئەمان ئاغا... تۆيە... تۆيە. ئەتۆ عەرزەيەك نادەى بە من بۆت بنووسم. ھەمووى سىياسەتباز... ھەمووى سىياسەتباز... سىياسەتباز دەولەتمەند بوو... لە بەيائىيەو تا ئىتوارى ھەر دەنووسى... ھەمووش ھەر ئەو..."

"وست بە. سەگى گروئ، قەرزدارىشمان دەكاتەو. وست بە."

"وست بووم ئاغا. باسى ئەو ھەمەدۆكە كافرەم دەکرد. دەم گوت ئەمشمو نا، سبەى شەو، مسۆگەرە. بەخۆى و سەدو يازدە كەس لە پياوھەكانىيەو لە چىارا دىتە خوار. دەيانەوى شارۆچكە جوانەكەمان بسووتىنن. ئەمن ئەمەم دەگوت. ئەگەر باوەر ناكەى بېرسە. بېرسە ئىدى. ئەمانە ھەموويان گويان لىبوو."

بە چاوتكى پر لە پارانەووە تەماشايەكى ئەو دىھائىيانەى كرد كە لەپىش دوكانەكى خرى بېوونەو:

"ئىتۆ قسە بكەن براينە، چما ئەمن وام نەدەگوت؟"

مورپتەزاغا بە نىگەرانى و پەرىشانى پرسى:

"چ...ى؟ ئەمەت لە كوئى زانى؟"

فەخرىيەشيتت لە ھايتىك دا ھەناسەيەكى رەحەتى ھەلەدە كىشا، گوتى:

"ئەمن خەبەرم ھەيە، ئەویش لە جىيەكى باوەر پىن كراوھەو."

مورپتەزاغا لە ھايتىك دا تەماشاي دەوروبەرى دەکرد، گوتى:

"ئىتستا كەوايە... راوھستە بزانم..."

سەرنجى بۆ لای پىرەپياوتكى لادىيى راکشا. بانگى كرد:

"ئەتۆ وەرە ئىترە."

دىھائىيەكە لە ھايتىك دا بە زەحمەت درى بە ھەشيمەتەكە دەدا بۆ لای چوو:

"ئەتۆ وەرە ئىترە."

"ھەر ئىتستا ئەو برووسكەيە كە فەخرىيەفەندى دەيخووسى بەرەو بەرپى بەكە بۆ ئەنكەرە.

ئەگەر خوئىندەوار نى، قامكى پىتوھ نى."

فەخرى دەسبەجى خۆى ھارويشتە سەر كورسىيەكەو لە ھايتىك دا كاغەزى دەخستە نىو تايپەكە گوتى:

"مورپتەزاغا. ئەتۆ ھىچ نىگەرەن مەبە. برووسكەيەكى وا دەنووسم كەلە ئەنكەرە كىو و

بەردو مستەفا كەمال و سوپاو جەندرمە بكەونە ھوجۆل."

مورپتەزاغا كە نەرم بېوو، پرسى:

"دهتهوئ چ بنووسی؟"

"دهست خوځ مورتهزاغا، بهگم دهست خوځ خانی بهرپرئ. یانی فخرییهشیت نازانی دهبی چ بنووسی؟"

مورتهزاغا که نهختیک توورهبی له دهنگی دا دهردهکهوت پرسى

دهتهوئ چ بنووسی؟"

"دهنووسم که همهدهۆک چۆن بهخۆی و پیاوهکانیهوه سهر چیاکانی گرتوه... ههموو ریگاکان و لارئیهکان... نامووسی کچان و ژنانی دووگیان... پیریژنی هفتا ساله..."

"نا، سوودی نیه. ههمووی نهوانه ی باست کردن نووسراون. شتیکی دیکه. شتیکی دیکه، شتیکی دیکه... میشتکت وه کار خه."

"نه مشهو همهدهۆک دهیهوئ به سئسه د سوارهوه بی... شارۆچکه که مان..."

مورتهزاغا به پیکه نینهوه گوتی:

"ئى، نه مه شتیکه. ئیستا بوو. ئیستا ده کهسى دیکه پهیدا بکه، ههریه کهى برووسکه یه کیان بۆ بنووسه. پاشانیش بۆخۆت وه پيشیان کهوه، بیان به تهلگراف خانه. ئیمه لهوئ حیسابمان ههیه. کاغهزهکان بده به بهرپهوه بهری تهلگراف خانه. وه ره نه م پارهبهش بگره..."

پاشان له حالیک دا پارهبه کی باشی له چنگی خۆی دا ده کوشی، له سهری رۆشیت: "دهویتی قورمساخ، نه گهر تاویک درهنگتر هاتبام، بهو میشتکه شیتت خۆت به تهنافهوه کردبوو."

"به سهرجاو ناغا. خوا دهستت ده عومری بگری. خوا له گه ورهبیت کهم نه کا." دهستی فخری که پارهبه کهى وه رگرتبوو، ده له رزی.

مورتهزاغا خیرا دوور کهوتهوه. عهریزه نووس رووی کرده نهوانه ی له پیش دوکانه کهى خر ببوونهوه و هاراری کرد: "وه رنه ژوورئ، ژوورئ... ناتوانن برۆن. قاصک بهم برووسکانهوه نه نین تاوانبار ده بن. تاوانه کهشى زۆر قورسه... ههموومان تووش ده بین. ههر ئیستا به چاری خۆتان دیتان که... به چاری خۆتان دیتان که خه ریک بوو ملمان به پهتی سیدارهوه بی."

دهوری پازده کهس خه لکی لادئ هاتن و به زه حمت خۆیان په ستاوته ژووری دوکانه که. فخرییه شیت کاغهزی خستبووه نیو تاپیه کهو ته قه تهق خه ریک بوو تاپیی ده کرد:

"په ژویان بوونهوه، په ژویان بوونهوه و ناخه کهى هاتنهوه لای خۆم. نهو سیاسه تبازه چووزانی تهلگراف چۆن ده نووسری، ده بی چۆن بنووسری که له نه نکره بیته ههنگامه. نه گهر له نه نکره به کینک تهلگرافی منی خویندهوه و چاری نه بوونه دوو گۆمی خوین، نهو تاپیه هه ل دینم و..."

دهزگا تايپه شەق و شپه كەى هەلينا:

... له بەردىكى راده كيشم و وردوخاشى ده كەم. ئەو سىياسەت بازە چووزانى عەريزە نووسين يانى چى؟ ئەو نازانى كونى قوونيشى له كوئىيه. ئەگەر ئەنكەرە بەو عەريزەيه كه ئەو نووسيوهتتى، تاقە جەندرمەيهك، تەننەت تاقە جەندرمەيه كيش بنيرئ، له پيش چاوى من ئەو جوانى و شكۆيهى ناميتئ. ئىستا راوەستن بزائن هەر سبهيتئ، تەننەت زووتريش، سوپامان چۆن هيرش ده كاته سەر تووروس."

فەخرى له حالتيك دا زەرەدە خەنەى لەسەر لىوان بوو، خەريكى نووسين بوو. لەميژ بوو دەىزانى عەريزەكانى لەلای كاربه دەسته پايه بەرزەكان كار دەكەن و هەر بۆيه شانازى پيوه دەكردن و ئىستاش دەيه ويست هەرچەندى بكرئ خەلكى پەيدا بكا. پەنجەمۆر وەر بگريئ و تەلگراف بەري بكا. سوپاس بۆ خوا لەنيو دئ چ زۆر بوو خەلك. لەلايهك زۆر بە وردى برووسكەكانى دەنووسى و لەلای ديكهوه هينديك كەسى تازەى پەيدا دەكرد هەتا جيتى ئەوانه كه كاربان تەواو ببوو، پر بکەنەوه. فەخرى پەفەندى بەو دەستووره هەتا ئىوارئ هەر نووسى و نووسى. ئەگەر مورپتەزاغا نەهاتباو نەى گوتبا:

"بەسە فەخرى پەفەندى، بەسە برالە. بەسە ئيدى. دارى سواليت وە دەستى دام. خوا دەزانئ بەو پارەيهى له برووسكەكانى تۆم داوه، دەم توانى دئ يەك بكرم. بەسە فەخرى پەفەندى، بەسە... و پيشى پئ نەگرتبا، ئەو هەتا بەيانى تەلگرافى دەنووسين.

فەخرى پەفەندى بە قسەكانى مورپتەزاغا زۆر قەلس بوو. له دلئى خۆى دا گوتى ئەوانه هەموو بئسەفەتن، چاكەى كەسيان له چاودا نيه... سەرى هەلپىرى و بە چاوى سوور هەلگەراوهوه، وەك سەگى ترۆكراو تەماشاي كردو بە دەنگيكي ماندووهوه گوتى:

"ئەگەر هەموو قازى پەفەندى ئەدەنەو ئەنكەرەو ئەستەمبوول كۆ ببنەوه ناتوانن ئەو تەلگرافانەى من بنووسن. ئەمن بۆ ئەو تەلگرافانە له گيان و دل و جەرگم مايەم داناوە."

ئەمەى گوت و بە توورپەيهيهوه رووى لئ وەرگيترأ.

مورپتەزاغا له قسەكەى خۆى پەژيوان بووهوه بە پينكەنينەوه گوتى:

"زۆر باشە. زۆر باشە فەخرى پەفەندى. هاوړئ، كورە، ئەتۆ بۆ هيندە دلئاسكى...؟"

پاشان بە نيشانەى دلئانەوه شەقەزلەيهكى لئ پراكتيشاو گوتى:

"براكەم دلئى نەيه شابئ؟"

"بەري وەللا دلئ ئيشاوه. چونكە شارەزاي كارى خۆمم. چونكە قەلەمى من قەلەمى..."

پاش نەختىك راوستان لەسەرى رۆيشت:

"... خواردنەو، خواردنەو نىمەى پرىهەو."

لىئوى ھەلچىن. نىچاوانى تىك ناو فرمىسك لە چاوانى دا قەتيس ما:

"ئا...خ سەرخۆشى..."

"ئەى بابە. واديارە پىاو ناتوانى گالئەشت لەگەل بكا. دەزانى ھاوپرى. ھەتا نىستا تەلگرافەكانت لە ئەنكەرە عمرزو عاسمانيان پىر كردو. نىستا ھەركام لەو تەلگرافە جوانانەى تۆ لەسەر بەردى دابنيتن كونى دەكا. ھەركامىتيان دلتى بنيادەم وەجۆش ديتن. لە ئەنكەرە قىامەتيان بەرپا كردو. دەستت نەرزى. بۆى. ھەر خۆش بى... بەيانىش پيش خۆرەلات دەبى بىي و دووبارە كارى دلسۆزانەى خۆت دەست پىر بکەيەو. ھەرچەندى دەتوانى بنووسە. نەتۆ فەخرىيەفەندى. گەورەترين، گەورەترين عمریزەنوسى ئەم شارۆچكەيەى، عمریزەى تۆ پۆلاى كون دەكا. ھەتا دەتوانى بنووسە. ئەوئەندە بنووسە... ئەوئەندە بنووسە ھەتا ھەمەدۆكى داوتنە سەر پشتى كەرىك و دەيەيننە شارۆچكەكەمان... پاشانىش بە گالئەى من دلت نەيش، ناخر پىاو دلتى لە مورتەزاغای خۆى ديشى؟!..."

فەخرىيەشيت كەيفى ساز بوو. گوتى:

"نا دلم نەيشاوه. جا چۆن لە قسەى تۆ عاجز دەم؟ مورتەزا ئەفەندى قەرەداغلى ئوغلى، ئەمن لە ھىچ شتىك عىجىز نام. ئەمن دلم لە تۆ بيشى؟ لە سەرورەى خۆم، وەلى نىعمەتى خۆم، دلم لە سولتانی ئاغاكان بيشى؟! ئەگەر ئەكى تۆم لە چاوان دا نەبى خوا ئەو دوو چاوانەم دەرتۆقنيتى و بيان خاتە سەر لەپى دەستم... ئەو عمریزانەى نووسىومن ناياب بوون. زۆر چاك بوو. لەسايەى سەرى تۆو، لە سايەى گولتى روخسارەو، عمریزەكانى من بوونە سەرمەشقى عمریزەنوسەكانى دیکە. ھەركەس بيان خوينتەو لە سەيران زمانى رەق دەبى... لە راستى دا دەبى بلیم ئەوانە ئەتۆ نووسىوتن. واتە ئەتۆ بوويە ھۆى نووسينيان. چما پىاو دەتوانى دلتى لە سولتانی ھەموو ئاغاكان بيشى؟"

ھەلستا. دەستى راستى ھىنايە پيش و وەك ئەوئەى خەرىكى و تار خويندەو، ھاوارى كرد:

"ئەمشەو، ئەمشەو چاوپروانى عمریزەى من بە. شەوان بەيانى كاكۆل زىرپينيان لە زگ دايمو عمریزەى كاكۆل زىرپين... ئەمن ئەمشەو وەستايانەترين و جوانترين عمریزەكانى ژيانى خۆم دەدۆزمەو بە كەلك وەرگرتن لە نووسراوئەى گەورەترين مامۆستايانى عمریزەنوس، عمریزەى وا دەنوسم بە ئەقلى كەس دا نەھاتبى و ھەركەس بىخوينتەو سەرى سوپ بىنيتى... ھەمەدۆكى

خوینخۆر ده‌گرن و تهرمی نمو خوینخۆره له حالتيك دا ههزاران ميئشه‌كه‌ره له كالانه‌ی چاره‌گه‌ش و ره‌شه‌كانی نيشته‌وه، داوتنه‌ سه‌ر پشته‌ی كه‌رتكي گروي، نه‌ويش كه‌ره گروي‌يه‌كي بئ‌كورتان و ده‌يه‌تینه‌ شارۆچكه‌. پاشان تهرمی كه‌ول‌گراوی به‌نيو شمس و حموت گوندي كورزان و قه‌ديرلی و ديها‌تی ناوچه‌ی نه‌ده‌نمو به‌نيو نه‌نكه‌ره‌و نه‌سته‌مبوول دا ده‌گيرن و نه‌جار كه‌ره‌كه‌ له‌به‌ر ده‌ركی مه‌جلیسی گه‌ره‌ی ميلله‌ت ده‌به‌ستنه‌وه‌و به‌ چه‌قۆی تيزی قه‌سابان جوان جوان كه‌ول‌ی ده‌كهن."

فه‌خری‌فه‌ندی كاتيک نهم قسانه‌ی ده‌کرد، چاره‌كانی كه‌ بريسه‌كهيان تيدا ده‌ده‌ره‌وشايه‌وه، بريه‌ونه‌ چاوی مورته‌زاغاو چاره‌پوانی له‌ مل دان و نافه‌رينی وی بوو. مورته‌زاغاش به‌ نيوجاوانتيکی خه‌فه‌تاوی و به‌ گالته‌ پئ‌ هاتنه‌وه‌ گوتی بۆ قه‌سه‌كانی راده‌گرت و جار‌جار به‌ حالو‌بال سه‌ری بۆ راده‌وه‌شاند. وه‌ختيک فه‌خری‌فه‌ندی كه‌وته‌ هه‌ناسه‌بركه‌و له‌ جيی خۆی دانيشته‌وه، مورته‌زاغا هه‌ستی كرد ده‌بئ‌ قه‌سه‌يه‌ك بكا:

"به‌لئ‌ هه‌فته، دنيايه‌كت هه‌قه. نيشه‌للا چۆنی گوتت وا ده‌بئ‌ و هه‌مه‌دۆكي‌كه‌ول ده‌كهن هه‌تا ئی ديكه‌ی پئ‌وه ته‌مبئ‌ بن."

"به‌لئ‌. ده‌بيته‌ په‌ند بۆ ئی ديكه‌ش."

دوو‌باره به‌ ماندوویی و هه‌ناسه‌بركه‌وه دانيشته‌وه‌و پاشان له‌ حالتيك دا به‌داخه‌وه سه‌ری راده‌وه‌شاند گوتی:

"ناخ، ناخ نا...خ. نهمن ده‌بوو نهمه‌ رۆژگارم بئ‌؟ ده‌بوو هه‌روا به‌ عه‌ريزه‌نووسی بيئنه‌وه...؟ نه‌ی چه‌رخي چه‌په‌گه‌ر، ياخوا كوئير بي. مالت خه‌رابي نه‌ی فه‌له‌ك... به‌لات لئ‌دا مه‌ستی و بئ‌دراوی... نه‌حله‌ت له‌ بابی بئ‌پاره‌یی كه‌ سه‌رچاره‌ی هه‌موو چاره‌په‌شي‌يه‌كه‌، به‌..."

"چاره‌نووس وابوو فه‌خری‌فه‌ندی. چ بكه‌ين، چاره‌نووس... بنياده‌م هه‌رچی بلتي له‌ ده‌ستی دئ‌ براله. بزانه‌ هه‌تبه‌وه ديها‌تي‌يه‌كي پئ‌يه‌تی كه‌ كه‌ول‌ی پوله‌ره‌شه‌كهيك ناهيئ‌نئ‌، چۆن له‌ چاوترووكاتيک دا، قاره‌مانی نازای شه‌ري نيشتمانی ده‌كوژئ‌. پاشانيش لئ‌ده‌داو ده‌چيته‌ كيئ‌و و به‌نده‌نان و شه‌مامه‌ خال خالمان بۆ ده‌لئ‌."

مورته‌زاغا له‌ كاتيک دا به‌ راويژتيکی دلسۆزانه‌و پر له‌ خۆشه‌ويستی نهم قسانه‌ی ده‌کردن، له‌سه‌ره‌خۆ به‌ لاواندنه‌وه ده‌ستی له‌ پشته‌ی فه‌خری ده‌دا:

"شارۆچكه‌كه‌مان چاكه‌ی تۆی له‌بیر ناچئ‌، قه‌ره‌بووی ده‌كاته‌وه. نه‌وه‌نده‌ به‌سه‌ كه‌ نه‌تۆ خۆتی بۆ ماندوو بكه‌ی. له‌بيريشت نه‌چئ‌ نه‌و گولله‌بارانه‌ به‌ره‌و نه‌نكه‌ره‌ دريژه‌ پئ‌به‌دی."

فەخرىيەفەندى نەراندى:

"درېژەي دەدەم... درېژەي دەدەم... درېژەي دەدەم. ئەويش بە ھاوئەنيك كە كىوان لەبن
هەل كەنى... ئەنكەرەي ناگر تى بەردەدەم."

"ئەدى برالە. دىبايە ناگر تى بەردە. ناگرى دە. ناگرى دە. ژيانى من و تۆ، نىشتمانە كەمان و
ژيانى ھەموو خەلك، ژيانى تۆبى زەوى و ھەموو بوئەوەرەكان كەوتەتە مەترسىيەكى گەرەوھ."

قەرەداغلى نۇغلى پاش ئەوى ھىندىك پارەي بۆ راداشت، ھىدى ھىدى وەرپى كەوت بۆ
سەر پردى. دىھاتىيەكان كە چاويان پى دەكەوت، بە حورمەتى وى وەك خەبەردار رادەوستان
و خۆيان دەخزانە قوربىنيك و رادەوستان تا تى بەرپى. ئەويش خۆي قەپ دەكردو سنگى رەپىش
دەكردو مىلى ھەل دىئاو بە فيزو دەمارەوھ سلاوى دىھاتىيەكانى دەستاندەوھ دەرپىشت.

لەسەر پردى چەند لەحزەيەك لە ئاوەكەوھ پامە كە ھەتا دوور ديار بوو دەرپىشت. بە دىتتى
پۆلە ماسىيى چالاك و سرك لەنيئو ئاوەكەدا، خۆشحال بوو. لە دللى خۆي دا گوتى:

"ئىستاش چاوم وەك سەردەمى لاوھتى دەبينن، زۆر باشە."

ئەمجار سىمىلەكانىيى باداو بە خۆشحالىيەوھ ماوھىەكى دىكەش سەيرى ئەو ئاوەي كە بە
بنەوھدا دەرپىشت. بىرى لە لاي ھەمەدۆك بوو. بۆچى ئەوھەندە دوژمنى ئەو مندالە بوو يانى
ئەوھەندەي لى دەترسا؟ لە مندالتيكى بى كەس و كار كە ھەتويش بووھ وەك باسى دەكەن
زۆريش رىوھلەيە. مندالتيك كە تەنانەت خويئندەوارىش نەبوو، چىي لە دەست دەھات؟

"ئەگەر ناگر بى و لە جىيەك بەرپى، ھەر بە قەد جەستەي خۆي دەسووتىنى. بەلى
دەسووتىنى. بەلام خەلكى ھەموو دىھاتى كىتپارەي لايەنى دەگرن. داخوا عەلى سەفاش ھەر
بۆيە الفاتحە مع الصلوات؟! ئەگەر ھەموو خەلكى وايواي پشتيوانىيان لى نەكردو نەيان
شاردەوھ ئەي كى بوو؟ ئەي كى ھانى دا عەلى سەفای بكوژى؟ چما ھەمەدۆك چ قەرزىكى
لەسەر عەلى سەفا ھەبوو؟ ھەروا لە ھىچ و خۆرا كابراي كوشت؟ كەوابى ئەو دوژمنى توخى
ئاغايە. كەوابوو ئەو بە خويئنى ھەرچى پىاوى باش و شەرىفى چوكووراوايە تىنوويە. رەنگە بە
خويئنى منىش." بە بىر كەردنەوھ لەو مەبەستە ھەموو گىيانى مورپەزاغا لەرزى.

"واديار بوو ھەمەدۆك بە خويئنى منىش تىنوو بووھ. ئەو لادىيىيە پىيەتەيەنە بەخويئنى
ھەموومان تىنوو بوون. ئەگەر ھەمەدۆك مانگىكى دىكە لەو چىايە بىئى؟! نا ناكرى، نابى.
دىھاتىيەكان فىر دەبن. فىر دەبن دوژمنايەتيمان بكن. وەختىكىش دىھاتىيەكان فىر بوون وەرە
گويت لە برەم برەميان بى. ئەوھەم لە چوكووراوا چ مالىك ويران ناكرى. چ وەجاختك كويز

ناكریتهوه. نهگەر نۆره بگاته دهستی نمو دێهاتییهانه، نمو خهلكه دوورپوهه، همر له ههوا كهولمان دهكهن. تهنگاو كردنی نهكهره، كاریکی راسته، پتیسته. نهوهندهمان گوت مار ههتا چوكهلهیه دهبێ سهری پان بكریتهوه، موومان له زمانی هات. گوتمان فریا كهون. حمهدهوك بووته ریبهری دێهاتییهكان. كس باوهپی نهكرد. گوتمان بۆ خاتری خوا نیشتمان خهریکه له دهست بچێ، بهلام كوا گوئی بیستن؟ گوتیان نمو بسته مندالیكهو لهبیر خۆیان بردهوه. نیستا فرمورن نمو بسته مندالهكەتان! نهوهتا لیتی دا عهلی سهفای كوشت. زۆران دهكوژی..."

نعم جار كوژرانی خۆشی هینایه بهرچاری خۆی. نمو ههتیمچه بێ نهسل و نهسهبه، نمو جانهوره كه بۆنی نینسانهتیی بۆ نهچوه، گولله راست له بنی چاری قوریانییهكانی دهدا. دهلێن عهبدیخانی بهستهزمانیشی ههر بهو دهستوره كوشتوه. نهویش پاش نهوهی ناچاری كرد سێ سهعاتی لهبهر بپاریتهوه. عهبدیخانی ناچار كرد بهری پێیانی ماچ بكات، بهری پێیانی بلیستیتهوه. نهویش پاش نهوهی ناچاری كرد وهك مار لهسهر زهوی بخژی.

عهلی سهفابهگ لهبهری پاراپوهوه. گوتبوی: "حهمهدهوك... زهوییهكاتم، مالا و ملكم، ههرچی هههمو نیمه بۆ تۆ. له گیام خۆش به... " زۆر گریا، زۆری شیوهن و فغان كرد، لهبهری پاراپوهه، لهبهری پێیانی لهسهر زهوی خزی، بهری كالهكانیی لستهوه، بهری نمو كاله چهپهلانهی... كهچی ههر میشیكیشی میوان نهبوو. پاش نهوهی له ئیواری وه تا لای بهیانی ناچاری كرد بپاریتهوه، راست له وهختی كازیوه نهنگوتن دا گوتی: "باش تهماشای ههتاو كهوتن بكه. چونكه ئیدی نایبینیهوه. پاشانیش لولهی تفهنگهكهی لهسهر چاری داناو دهستی لیكیشا. كهله سهری عهلی سهفا ببوه ههزار كوت، گوشت و ئیسکی عهلی سهفا به دارو دیوارهوه نووسابوو. نهگەر نهكهره نعم بهسهراههتی پێ بگاتهوه، دهیكاته قیامهت و تی دهگا كه نیشتمان خهریکه له دهست بچێ. بهو برووسكانه كه لادییهكان دهیان نێرن هیچ شتیك چار ناكری. بناخهی حكومهت خهریکه لهق دهبێ. نیستا حمهدهوكیكمان ههیه، سهپینی دهبیته دوو، دووسهپی دهبیته سێ... پاشانیش سهد، دووسهد، سێسهد، ههزار... دووههزار، سێههزار... نیستا فرمورن وهری گره!... ههر دێهاتییهك دهبیته حمهدهوكیك.

بهدهم نعم بیرانهوه له پردهكه چوه خوار. به ترس و رقیکی بیژلی كراوهوه چاری لهو دێهاتییهانه كرد كه له دهووربهری بوون و گوتی:

"خو نینۆكتان نهداثی خۆی پێ بخورنن. " به غاردان خۆی گهیانده مالی تاشكهن خهلیل. حهوشهی مالهكه به گیای خۆرسك داپۆشراوو. زۆر خۆشحال بوو. وادیار بوو هیتشتا كاربهدهسته پایمههرزهكان نهویشتبوون. زۆری قسهی كاریگەر ههبوون پێیان بلێ. ماوهیهك لهمهویم تاشكهن خهلیل گوتبوی:

"مورپتهزاغا ئەتۆ زۆر قسه مەكە". با وا بلىن. زۆرمان قسه نەكرد. زۆررش بەرپى و جى قسهمان كرد. بە چى دەچى. عدلى سەفا كوژرا. زۆر كەس بەو گوللەيە كە ئەو جانەوهرە لە چاويان دەدا دەكوژرىن.

مورپتهزاغا لە كاتىك دا دارزەيتوونەكەى دەركى مالىيى نيشانى عدلى دەدا، گوتى:
"ئەتۆ لىترە چاوهپوان بە."

كەمىك بە پارىز، لە كاتىك دا دلەكوتەيەكى توندى گرتبوو، لە پليكانەكانى خانوبەرهى تاشكەن خەليل وەسەر كەوت. تاشكەن خەليل لە نيوەراستى سالتۆنىك كە لە سەرەوى پليكانەكان بوو، پيشوازىي لە مورپتهزاغا كرد:

"دەخيل، دەستم بە داوئنت مورپتهزا. عارف صائم بەگ، جىگرى پارىزگارو سەرەنگى جەندرمە، هەتا بۆخۆيان باس نەكەن، ئەتۆ باسى حەمەدۆكيان لەلا مەكە. دەستم بە داوئنت. عارف صائم بەگ لە دوئىنى ئىوارى وە وەك هەورى بەهار دەگرەينى و دەبارىنى. وەك شىتانى لىن هاتو. هەموو دەلەين نەگەر نەكەرە پىن بزانى ناگر لە چوكووراوا بەر دەدا. دەستم بە داوئنت مورپتهزا. دەستم بە داوئنت، تارام بە."

مورپتهزاغا نيوچاوانى تىك ناو گوتى:

"با وابى، زۆر باشە. ئەدى حەمەدۆك چىي لى دى؟"

"عارف صائم بەگ بۆخۆى وەشۆين مەسەلەكە كەوتو. ئەو ئىدى كارى كراو. ئەمىرۆ نەبى، سەينى... ئەتۆ لەو بارەيەو خاترجەم بە. چياكان پر لە جەندرمەن..."
مورپتهزاغا گوتى:

"دەترسم خەليل. ئەمن زۆررش دەترسم. چما ئەو جارەى عەبدىخانیشى كوشت نەيان گوت ئەو هەتپوە كارى تەواو؟"

تاشكەن خەليل گوتى:

"ئەم جارەيان ئىدى تەواو."

چوونە ژوورى ميوانان. مورپتهزاغا پيش ئەوئى دوگەى چاكەتەكەى داخا و ئىكلام بكيشى، غارى داىە لای عارف صائم بەگ و دەستى گرتن. ئەگەر بەگ خىرا دەستى نەكيشابايەو دەواو، ماچى دەكردن. مورپتهزا پاشان دەستى جىگرى قائمەقام، دەستى سەرەنگ و بە دواى يەك دا دەستى چەند كەسى نەناسياو و هەروەها دەستى دوو نەقىبى جەندرمەى گوشى. نەمجار چووە قوژبىنىكى هۆلەكەو لەسەر نيوتهختىك كە لەبەر پەنجەرەيەكى گەورە بوو، دانىشت.

نیوتخته که روپویشیکی هومایلی سپیی به سوورگولندۆزی کراوی لهسەر بوو. له هۆله کهدا چند قهنه فهیه کی دارگوژی نه خشاویان دانا بوون. به لام مورته زاغا نه ده توانی لهسەر قهنه فهیه کی گهره وی وه که نهوه که نوینهری مه جلیسی لهسەر دانیشتبوو، دابنیشتن. نه مه چهشنه بئ حورمه تیه که بوو.

روخساری عارف صائم بهگ تووره بی پیوه دیار بوو. له بهرام بهر خۆیه وه رامابوو و قسه ی نه ده کرد. ههتا نهو قسه ی نه کرد بایه، نهوانی دیکهش زمانیان نه ده گهرا. لهو کاته دا مه لادۆران نه فهنندی، به دوا وی دا روشدی بهگی بازپورس و به دوا وی دا فهخری بهگی کووزان نۆغلی و زولفزی تاپۆچی هاتن. عارف صائم بهگ هه میه تی وه هیچیان نه دا. به سهری قامکان دهستی نهوانی ده گرت که تۆقه یان له گه ل ده کردو به ره لای ده کرده وه. به لام ههر که چاوی به زولفزی تاپۆچی کهوت ههستا. دهستی کرده ملی و به زه ده خه نه وه گوتی:

"له کوئی براله زولفۆ. له میژ بوو لیت بئ خه بهر بووم. خیزانیشم ناره حهت بوو. ههر ده ی پرس ی زولفۆ له کوئی یه. نه ری به راست له کوئی بووی؟"

زولفۆ له کاتیک دا ده ی گوت: "باشم بهگ، زۆر باشم...". لهسەر قهنه فهیه کی دارگوژی که کوئی گهره وی له هه ل که ندرابوون و عارف صائم بهگ نیشانی دابوو، دانیشتن و لاقی لهسەر لاقی دانا:

"... باشه، نه تۆ چۆنی بهگ، برای به ریژ. وه زعمان لیره باشه. جگه له خه می تۆ ناره حه تیه کم نه. زکرو فکرم تۆی برای خۆشه ویست. سلای من به خه زمهت خیزانی به ریژت بگه یه نه. دهسته پیروژه کانی ماچ ده کم. نهو دار هه نارانه ی له گه ل به ریژتان ناشتبوو مانن گهره بوون. هه ناری سووریان گرتوون به قه د سهری بنیاده م. نه وه نده یان بهر گرتوه که لکه کانیان رای ناگرن. که له ژم وه بهر داوون. نه م رۆژانه سه وه یه کی گهره وی هه نار بۆ ده نیترم که دلئ نه یه یه کیکیان له بشکینن. خیزانی به ریژتان له پیش خۆیان داده نئ و ته نیا ته ماشایان ده کا. هه ناره کان وه گری ناگر سوورن. ته نانهت شه به قی ئیوارانیش به قه د وان سوور نه یه. به راست کاکه نه وه هه غییرانه ی بۆ خاتم نارد بوون پینی گه یشتن؟"

عارف صائم بهگ ده م به پینکه نین و خۆش حال گوتی:

"گه یشتن. نه ی خوا به... له ژیانم دا هه غییری وام نه دیبوون. براده ری کم که نوینهری "نایدین" ه، هاتبوه مالتئ. وه ختیک هه غییره کانی دی، زاری پی داپچراو گوتی: "نه له نایدین و نه له نه زمیر هه غییری وام نه دیوه". کاکه نازانی چند خۆش حال بووم. خیزانیشم له خۆشیان

هەر هینده بوو بالئی نهده گرت. خیترا نم زولفزیه ی وهك برابیهك خۆش دهوئ. برا چیه؟! بلئی وهك كورپی خۆی، وهك دایكیتی، وهك بابی. بهلئی كاكه... بیینهوه سهر ههغیره كان. ههریه كهی - مستی پینكه وه ناو نیشانی دا- نا نهوهنده... ناوا گهوره... زۆر ببووره، له قوونی ههر كامیكیان، ببووره له قوونی ههر كامیكیان چۆر چۆر ههنگوین ههله ده پڕا. زۆر ده بووری له قوونی نهو ههغیره بریقه دارو كاره بابی یانه دلۆپ دلۆپ ههنگوین ههله ده پڕا. ههر دلۆپیتکی وهك دهنگی كاره با.

بهلئی، نم زولفۆ قومار بازه ههغیری وا رهنیو دینئ. ههنا ره كانیشی ده بئ ببینن، ههنا رتیک كه فهرانسهیی و ئەلمانی و نینگلیزی یان نهیان توانیوه شتی وا رهنیو بیتن."

زولفۆی تاپۆچیش قسه كهی بو تهواو كرد:

"نیتالیاییه كانیش..."

دۆستایه تی و براده رایه تی زولفۆ له گهله عارف صائم بهگ زۆر كۆن بوو. زولفۆ ههر چه ند دهفته ردارای شارۆچكه یه كی چووكه له بوو، بهلام پیاوتکی زیرهك و بههۆش بوو. له كاتی خۆی دا بهقه ده ره قایمه قامیتك و نۆنه رتیک مه جلیس كاری له دهست ده هات. له گهله "یه كهی ته خوازه كان" هاوكار ببوو. پاشان له وهختی گیرانی چوكور اوادا له گهله سه ربا زانی فه رانسه هاتبووه نه ده نه. ده كرئ بلئین وهك به رده ستیك كه وته خزمه تی فه رانسه یییه كان. لهو رۆژانه دا بوو كه له گهله عارف صائم بهگ كه فه رمانده ری جه ندرمه ی شاره ده ئییه كی چووكه له بوو یه كتریان ناسی و نهو یه كتر ناسینه قوول بووه وه تا گه یشته راده ی پتوه ندیی برایانه. له سه رانسهری چوكور اوا زولفۆ یه كه م كهس بوو كه بیستی فه رانسه یییه كان به نیازی پاشه كشه ن. ده سه جئ عارف صائم بهگی هاو رتی كه هاوكاری له گهله ده كرد، له مه سه له كه تی گه یاند. له كووزان سئ شهوو رۆژان به ته نیا پینكه وه قسه یان كرد، بئ نه وه ی لهو ماوه یه دا بجه ون یان دم له زه وادی بدن، ته گبیرو راوئێژیان كردو به دوا ی نه وه دا چوونه پاڵ "هێزی نیشتمانی". چونكه ماوه یه كی زۆر له ژێر دهستی فه رانسه یییه كان دا خزمه تیان كردبوو، چوونیان بو پاڵ هێزی نیشتمانی به هاسانی سه ری نه گرت. بهلام زولفۆ كه شهیتانی ده رس داده دا، هه موو گبرو گرتیتکی بئ چاره سه ر ده كرا. نهوان سه ره نجام شان به شانی هێزی نیشتمانی كه وته شه ری سه ریه خۆیی.

بهلام زولفۆ هیچی له ده ولت نهویست. ته نیا داوا ی كرد كه بیكه منه وه دهفته ردارای شاره چووكه له كهی جارن. نهو به وه ستایه تی و كارامه یی كارناسیك نهو زهوی یانه ی كه ههر بستیتکیان خویتنی گیان بازك بوو له نیو نهو خه باتگێژانه دا كه دژی داگیر كهرانی توو رووس به مشر هاتبوون و له سه رووی

همموشيانهوه عارف صائم بهگ بوو، دابهش کرد. گموره‌ترین بههری نهم خویتن باییه‌ش به عارف صائم بهگ و دۆسته خۆشه‌ویسته‌کمی، زولفۆ برپا. پاش تمواو بوونی شمپری رزگاربخوازی و دامه‌زرانی حکوممته‌تی تازه له‌لایهن نه‌تا تورکه‌وه، قاره‌مانانی شمپر وهک کارگ له زهوی هه‌لتۆقین. به نه‌ندازی ته‌واوی نمو کسانه که له سه‌رانسمری ماوه‌ی شمپر دا له توورپووس شمپران کردبوو و بگره ده هیتنده‌ی وانیش. زولفۆ نهم جاریش به هاواری عارف صائم بهگ و حکوممته‌تی ساوا گمیشته به یارمته‌یی زهینی تیژی خۆی توانی ریزی نه‌وانه‌ی شمپران کردبوو و نه‌وانه‌ی له سه‌ربازی رایان کردبوو، لیک جیا بکاته‌وه. به‌لێ! زولفۆ هونهرتکی هه‌بوو که ده‌سه‌بجی ده‌ی‌زانی و لیک‌ی ده‌کرده‌وه کێ شمپری کردوو کێ به درۆ نمو نی‌دیده‌ی‌ایه ده‌کا. نه‌گهر زولفۆ بی‌ویستایه، تا نی‌ستا ده‌بوو به نوته‌هری مه‌جلس. پاشانیش ده‌گمیشته وه‌زاره‌ت. به‌لام زولفۆ هه‌یج وازی له‌و کارانه نه‌بوو. نمو ده‌فته‌رداری شارۆچکه‌یه‌کی چوکه‌له‌ی پی‌نسه‌د کسه‌یی له ته‌واوی نمو شانازی‌یانه پێ باشتر بوو. نمو کسه‌یک بوو که سه‌ره‌رای داواو پارانه‌وه‌ی عارف صائم بهگ، نه‌نانه‌ت نه‌چوو مه‌یدالی سه‌ربه‌خۆیش وه‌ربگرێ. نمو مه‌یداله عارف صائم بهگ بۆخۆی بۆی له فرمانده‌ری گشتی وه‌رگرتبوو. زولفۆ ته‌نیا نه‌خۆشی‌یه‌کی هه‌بوو. نه‌ویش زهوی بوو. ده‌یه‌ویست له‌و خاکه به پیتانه‌دا، باشترین میوه‌و جوانترین گولێ دنیا ره‌نیو بی‌نێ. به نیاز بوو له لۆکه چاندنیش دا شۆرشیک به‌رپا بکا. له‌م باره‌یه‌وه به‌لێنی دابوو و بی‌گومان له ده‌ستیشی ده‌هات. نمو عارف صائم به‌گه‌ش به پی‌نچه‌وانه‌ی نمو که خه‌لگ پیریان له‌ده‌کرده‌وه، هه‌یچی له باران دا نه‌بوو. غه‌ره‌تی نه‌بوو نمو هه‌غیره‌نه که زولفۆ ناردبوونی، نمو هه‌غیره‌نه که: "... زۆر ببوورن دلۆپ دلۆپ هه‌نگوینی وهک کاره‌بایان له قوونێ هه‌لت‌ده‌ه‌ژاو نه‌وه‌نده روون بوو که نه‌گهر کسه‌یک ته‌ماشای نمو هه‌نگوینه‌ی کردبایه که به قوونی هه‌غیره‌کانه‌وه بوو، زۆر ببوورن وینه‌ی خۆی تیدا ده‌دی." بداته ده‌ستی مسته‌فا که‌مال پاشا. خوا بۆخۆی ناگاداره که زولفۆ نمو هه‌غیره‌نه‌ی هه‌ر بۆ خۆشیرن کردن و به ته‌مای شتیک بۆ پاشا نه‌ناردبوو. بۆیه‌ی ناردبوون تا به‌و هۆمه‌وه به پاشا به‌لێ که له ولاتی خۆمان دا نمو جۆره میوه به‌هه‌شتی‌یانه ره‌نیو دین. بۆیه‌ی ناردبوون تا سه‌ربه‌رست و سه‌رکرده‌ی نهم مه‌یله‌ته دل‌خۆش بکا.

"تریم ناشتوه کاکینه. چ ترئیه‌ک! یه‌ک به یه‌ک پی‌وه‌ندم کردوون. له نیسه‌پانیاوه نه‌مامه نارنجم هیتاون. لیمۆم له‌ موته‌ریه کردوون. پی‌وه‌ندی لیمۆ پرته‌قال کاریکه پی‌ویسته‌یی به نه‌زموون هه‌یه. متمانه‌م به خۆم نه‌کرد. له دورگه‌ی رۆدیه‌سه‌وه وه‌ستای پی‌وه‌ندم کردم هیتا. پاشانیش عه‌رزێ ناغای خۆم بکه‌م داره‌نارم پی‌وه‌ند کردن.

تا... خ عارف صائم بهگ تا... خ، ناخ براله، نمو هه‌غیره‌نه‌ت ده‌گه‌یانه‌ده‌ستی پاشا، نه‌گهر پاشا له هه‌غیره‌ی وهک هه‌نگوینی چوکه‌وراوی ده‌چاشت، یان نمو هه‌غیره‌نه‌ی که... زۆر

ببورن له فلانہ جی بیان دلنویس ههنگوینی وهك كارها ههله دهرژین، لانی كهه چاو پین دهكهوت، لهوانه بوو سهرپهرستی نهم گهل و نیشتمانه خوشحال بئ.

عارف صائم بهگ پاش نهوهی داردهسته دهسك زپره كهی خوی سئ جار له زهوی راکیشا، گوتی: "پاشا له دهرفته تیککی له بار دا ههنجیره کانی تۆ ده بیئت..."

زۆر به دلنویسیه وه قسمی ده کرد. زولفز لهو بارهیه وه زۆر خوشحال بوو و ههستی به بهختیاری ده کرد:

"لهوانه شه رۆژتیک پاشای بیتمه باغ و مهزراکهت. پاشا وهختیک پیاری وا زرینگ ده بیئت و دهیان ناسئ، زۆر كهیف ده کاو له خوشی بیان چاوی پر دهن له فرمیتسك، جا نه گهر نهو پیاره زرینگانه نهو هاوالانهی بن كه شان به شانی وی شهریان کرده، له خوشی بیان ههر بال ده گری... نه تۆش ده ناسئ."

پین كهنی. زگی ههله ده به زیه وه له گهل ههله به زینه وهی زگی، داردهسته دهسك زپره كهشی ده جوولا. پاشان خوی قهپ کرد. نیوچاوانی تیک ناو چهند دهقیقهیهك له لووتكهی سووله میشه وه كه له پهنجهره وه دیار بوو، پاشا. مورتهزا قهره داغلی نۆغلی بهو حالت گۆرینهی خوشحال بوو. بیی کرده وه: نیستا دهگاته كوژرانی عهلی سه فابهگ و باسی حه مه دۆك دینیتته گۆرئ. به پین سه بری چاره وانی قسه کردنی عارف صائم بهگ بوو. نه گهر نهو مهسه له كهی هینابایه گۆرئ، باسی مهسه له كه بۆ نه میس جیتی خوی بوو:

"زولفزی نه حله تییش ده لئی میتشیککی لئ میوان نیه، باسی حه مه دۆك ناکا. هه تیوه ده ویته! جار تیکیش بلئ (حه مه دۆك). چ ده قومئ نه گهر نهو زمانه سه گباب ختوت بکه یه وه بلئی گولله بیان راست له نیتیه ندی چاوی عهلی سه فابهگ داو له خوتنی سووری خوی دا گهوزاندیان!؟"

له رقان شیت ببوو، دلئ دلیی ده خوارد. ددانی له چیره وه ده بردن و هه ناسه له سنگی دا راده گرت و پاشان هه ناسه ده دا:

"زولفز! هه تیوه دوو ههزار رووه. نهم ده زانی له گهل بهگ نه وه نده یه کی، نه گینا وهك توتوتی ده م گرتی و ناچارم ده کردی ههرچی به لای حه مه دۆك به سر نهو میلله ته به ستم زمانه ی هیناوه له بهری كهی و پاشان له حوزووری وی وهك نیستا، راست وهك بلبل هه مووی بگتیره وه. ناخ، خوا بکا یه کینک له مانه نارئ عهلی سه فابهگی له زاری ده رچئ... نه ودهم بزانه مورتهزاغا قهره داغلی نۆغلی ده لئ چی و چ ههله دهرژئ. قسمی وا به هارویتی گیانیی فرماندهری گشتی ده لئ كه كهیفی پین بکهی."

عارف صائم بهگ چاری لهر لووتکه کیوه وه رگیپرا که تییهوه رامابوو. هاتهوه نیو خه لکه کهو پاش نهوهی چند له حزیهک به ماتی و بی مه بهست چاری به دوروبه ری خوی دا گیترا، به وه زعیکه وه وه که له نه کاو شتیکی بیر که وتبیته وه سه ری دارده سه ته کی بستیک له زهوی هه لپری و گوتی:

"زولفو خوت ناماده که. خوت بو به هاری دادی ناماده بکه. ده مه وی به سه رو کایه تی کورتیک بت نیرمه نوروپا. ده چی؟"

زولفو به پیکه نینه وه گوتی:

"جا نه وه قسه یه، ده چی؟ ده چی یانی چی؟ له خوام ده وی..."

"نیستا که وایه، خوت سازکه."

"نه من سازم."

"نم میلله ته پاداشی هه موو قاره مانانی شه ری دایه وه، یه کیک نه بی، قاره مانیکی خزه که م گر به شی خوی لهر پاداشه وه رنه گرت. نه ویش برای له گیان خوشه ویست تر، برای میهره بانم زولفویه. نه وهی که له نه نجومه نی ده ولت دا دیبوتان، نم پیاوه یه. ده فته دراری شاروچکه یه. راست نم زاته. نه گهر بانه وی بی که یه به ری تیه به ری گشتی تاپو، بی که یه وه زیری کشت و کال، به قبول کردنی نم کارانه خوی چوک ناکاته وه. نم زولفوی له گیان خوشه ویست تره ده لیم. پاشا هه روه خت ده م بین، ده پرس زولفوت نه دیوه؟ زولفو له کوئی یه. زولفو ده لی چی...؟ هه زه ته پاشا، نم نه جات ده ره ی نیشتمان، نم پیاوه مه زنه، نه گهر نم هه غیرانه که... زور ببورن، له قوونئ هه کامیکیان وه ک کاره با هه نگوین ده ری، ببینی، شیت ده بی، کاروباره کی به چی دلی و راسته ری دیته چوکوزراوا."

قهره داغلی توغلی له بهر خزه وه بو لاندی:

"با بی چوکوزراوا ببینی. بیته نیو نه و دروه لانه که زولفوی گه واد پی ده لی باخی برته قال، گولله ی هه مه دۆکی له نیوه راستی گلینه ی هه ردوو چاوان بدری. راهه سه لی بدری با نه قلی بیته وه بهر خوی، عارف صائم بهگی سه گباب، سه گبابی دورزی. دوو پرووی سه د جار له زولفو دوو پرووتر. راهه سه یه کتر ده بینینه وه، راهه سه. نه گهر شه ش مانگی دیکه نه هات و هیری نه کرده سه نه که ره، نه وه هه مه دۆک پی به تییه کی قوون پروت زیاتر نیه. نه گهر له نیوانی هه ردوو برزیانتی نه دا، له نیوه راستی هه ردوو چاوانت! نا، ده بی راست له نیو هه ردوو برزیانت بدا هه تا تی به گی کی توئی کوشت."

"به لای، پاشامان زۆری حمز له مو جۆره شتانیه. له دوورت یۆل باخیکی پرتهقالی ههیه به دهستی خۆی چهقاندوویه. زۆر ئۆگری زهوییه. ههتا ئیستا ههزار دۆمی زهوی کپوه. بۆخۆی زهویی بۆ چیه؟ نه مهی ههه بۆیه کردوه ههتا خه لکی دیکه چاری لای کن. ئیمهش بۆ نهوی ریتگیای نهومان رهچاو کردی زهوی ده کپین."

پاشان ناوړی دایهوه لای زولفوۆ به میهره بانیهوه زه دهیه کی کرد:

"ته تۆ دیسانیش زهوی ده کپی؟"

"ده کړی نه کپم بهگ؟ دیاره ده کپم. نه من له پیش چاری خه لکی چوکوراوا نمونهیه کی زیندووی پهیرهوی له پاشام... نه من ده بۆ به دروست کردنی باخی پرتهقال و هه نارو هه نجیر بیه نمونهیه که بۆ نهو پهیرهوییه که... ده بی په موچارنیک وه پۆ بجهم که نوروپایییه کان سهریان لیتی سوور مینی. خوا تۆمان بۆ راوه ستاو کا. خوا سیبهری تۆمان له سهه کهم نه کا."
"سوپاست ده کهم زولفوۆ. ئیستا با تۆ بنیرمه نوروپا که زانیاریت پتر بی لهوی وه رهوه جا..."

"بهگ له سایه سهری زاتی مه باره کتهوه زۆر شت فیتر ده م... زۆر شت، زۆر زۆر. بهگم! ده زانی چ ده کهم؟"

"چ ده کهمی زولفوۆ؟"

"بهگ... باشت گوی لای، پاشانیش که باشت گوی له قسه کاتم بوو، نه لیتی شیت بووه."

"نا با به، نه مه چ قسه یه که؟"

"خه لکی شارۆچکه می هه موو به من ده لاین شیتته."

"با نه وان وا بلین. نه من وا نالیم."

"ئیستا نه من... ده زانی چی؟ نه من ئیستا هه موو پاره کهم ده ده م به نه مامه زهیتوون. به دیهاتییه کان ده لیم له چپای را نه مامه زهیتوونم بۆ بینن. هه مووان لیره ده چه قینمه وه. سهری تۆ سلامهت چوکوراوا ده بیته باخه زهیتوونیکه گوره. ده زانی چه ند نه مامه زهیتوونم چه قاندره؟ زۆر... زۆریشیان گوراوون..."

"چه ندیان؟"

"سی هه زاریان."

"نه مپۆ کو ماره که مان نه م جۆره داهینانه ی پیوسته. نه تۆ هه رچی ویستت له پاشای داوا بکه. له باره ی تۆوه "نا" له مه زه بی دا نیه."

"ده زانم بهگم. ليره زور قسه ي بچ مانا هه لده به به ستن. ده لئين نم کاره ي بو خاتري نيشتمان ناکا، مه به ستي هر زه وي کرينه."

عارف صانم بهگ پاش پينکه نينتيکي دريژ که زگي له گه ل هه لده به به زيه وه، گوتي:
"نه ي بو خاتري خوا، نه تو چ پتوستيت به م فيل و ته له کانه هه به ...؟! هه موو چوکورواوا بوخوت. نه تو هه روه خت پيت خو ش بي، ده تواني چهندي دلت همز بکا مه زرات هه بي. نه جه نابانه نه مه سه له به نازانن؟ نيمه بووين که نه م نيشتمان ه مان نه جات دا. نازانن که هر نه بي نه وه نده مان هه ق هه به له م مه مله که ته مه زرايه کمان هه بي. گوي مده نه م قسانه. کاري خوت بکه. هه رچه ندي به تو ي ده تواني زه وي بکري. له هر شو تنيک که پيت باش بوو... که س ناتواني قسه بکا. خه لکي نه م شارو چکه به نه مه ي نازانن؟ هر که س ره خنه به که بگري خاتين به نيشتمان. نيه دام ي ده کم و ده لئين له داري دن. چما نه مانه نازانن نه تو کتي؟ چما نه تو خوت نازاني کتي؟!"
"ده زانم بهگ!"

مورته زاغا له به ره وه له سه ر نيوته ختيک خه ريک بو له رقان به قتي. به چاوو برزو ده ست و لاق داوا ي له تاشکه ن خه ليل و مه لا دوزان و نه واني ديکه ده کرد که با سي هم مه دوک بيننه گو يري، نه وانيش وه که په يکه ري به رد، به به يري خو به کم گرتنه وه گو ييان ده دا به قسه کاني زولفو بو به چاوي دا بچرا وه ته ماشاي عارف صانم به گيان ده کرد. مورته زاغا له ناخي دلوه هه ناسه ي هه لده کيشاو له دلي خو ي دا هه رچي جنيو بو به عارف صانم بهگ و نه واني ديکه ي ده دا. له حزه به که له رقان ده گه يشته سنو ري ته قين، پاشان نه وه هيو ا به ي بو په يدا ده بوو که به لکوو به کتيک له حازريان له به ره ي عه لي سه فابه گ و هم مه دوک وه سه ري قسه بکاته وه، بزيه ديسان چاوه ري ده ما. به لام حازريان ده ت گوت مي شي کيشيان لي ميوان نيه. نه وان جار جار به قينه وه ته ماشاي مورته زاغايان ده کردو چاويان لي مور ده کرده وه. له دلي خو يان دا ده يان گوت: نه و کابرا به له پيش چاوي به گ نابرو ومان ده با. له و باره به وه ترسيان ري ده نيشته.

که ميک دواي نيهر پزيه چهندي مي تزيان هينان. له نيهر راستي سالونه که دا پتيکيانه وه نووساندي و سفره به که هوماي لي سبي يان له سه ر راخست که گولي گه وره ي نارنجي له سه ر چنرا بوون. بتله را کي و شه رابيان له سه تلي پر له به فردا هينان و که بابي ته ندور، دو، پلاوو زور جو ره که بابي ديکه حازر کران. ته نانه ت له نيو باخي به رختي کيان به ساغي به شيشه وه کرد بوو. له مه ده به قتي خو اره وه لي شاوي خو اردني جو را و جو ر بو سه ر مي زه که وه ري که وتبوو. عارف صانم

بهگ راکیبی ده خوارده وه هر خواردنیکی دهیان هیئا لیتی ده چهشت و به دم جوینه وه له گژ فکراڤا ده چوو. نه گهر له وه ختانه دا نه ختیک نیتوچاوانی تیک نابایه، ده سبه جی ده وری به مسه سپی کراوه که بیان له پیتش هه لده گرت و ده فریکی دیکه بیان بۆ داده نا. رتوره سمی نیورژو خواردن راست هه تا نیوارتی کیتشا.

عارف صائم بهگ که بابی بهرخ به شیهوی چه ته کانی، واته بهو جوړه که بهرخه که به ساغی له شیش بدری، زور پی خوش بو:

"ها! تاشکمن ناغا. نه ودم که له چیاکانی توورپوس دا له گه ل دوژمن به شه پ ده هاتین نه م جوړه که بابهت بۆ دروست نه ده کردین؟"

تاشکمن که نوقمی خوشحالی بو، پی که نی و گوتی:

"بۆخۆت پیتم بلتی، له جی دا نه ودم ده رفه تی نان خواردیمان هه بو؟"

عارف صائم بهگ به پیتکه نینه وه گوتی:

"راست ده که ی، راست ده که ی. به ته وای هه قته."

مورته زاغا ناگری گرتبو: "نه م گه وادانه به جوړیک له چیاکانی توورپوس و که لین و کونه کانی دا له گه ل دوژمن به شه پ هاتن که ده ره تانی نان خواردنیشیان نه بو. نیستا هه قی خزی نیه بلیم (...)ی هه موو عالمی خوی به (...)ی ژنی هه رچی پیای دروژنه؟"

له کاتیک دا له بنه وه، جنیوی به حازریان ده دا، به روانیتیکی پر له ماناوه له چای یه ک به یه کیانه وه راده ما. نه وانیش به ته وای به بوونی مورته زاغا له مه جلیس دا، قه لیس بوون. جارتیکیان مورته زاغا له حالتیک دا هه روا دهستی به بهر زگیه وه گری دابوون، بی نه وهی پشت راست بکاته وه له جیتی خزی هه ستار چوه لای زولفو. دا هاته وه به گوتی دا چپاند:

"کوره، زولفو! کوره... وه جاخت کوتر بیتمه کوره. سه گی سه گباب... نیستا وه ختی باسی باخه زهیتونه؟ میلله تاسو ده بی لئ هه ل گه راه! هه مه دکیش تووشی هه رکس بی، راست له گلینه ی چاوه کانی ده دا. کیتو به ندهن پر بوون له و ریگرانه که گولله به گلینه ی چای هه لکه وه ده نین. دهستم به داوینت زولفو. کورم کوشتوی و خۆم له مالتی هاویشتوی. دهستم به داوینت. نه مه ج وه زعیکه؟ به بهگ بلتی فهوجیک، لیوایه ک، لهشکرتک بنیترته کیتو و به ندهنان. دیهاتی یه کان خدیکن یاغی ده بن."

زولفو نیتوچاوانی گرتو کردو گوتی:

"نارام به کابرا. خوا بکا بهگ گوتی له قسه کانت نه بوینی."

بهگ له پهغهرهوه دهی پروانیه دهی. پاش نهوهی لایه کی بهرخی برژیوی رهوانه ی جههمنته می ورگی کردبوو، لهسه رهخو خهریک بوو قامکی دهلستنه وه. وهختیک لستنهوهی قامکه کانی تهواو بوو، پیاله می راکیه که می وهرگرت و له حالیک دا چاری لهسر یهک دانابون به نیشتیاهه خواردیوه. مورپتهزا نالاندی: "دهرۆم زولفۆ. بهلام تهتۆش لهبیرت نهچن. نهوه پیم گوتی."

مورپتهزاغا سالۆنه که می بهچن هیشت. بهلام له پشت دهرگای سالۆن گوتی ههلخت. عارف صانم بهگ له پشت دهرگا کهوه نهوهی ددهی. نهویش له حالیک دا قیروسیای لی کردبوو، به دهست و به چاو زولفۆی بانگ ده کرده نیزیک دهرگا وهوتی ددها به نیشارهت حالی بکا که قسهی کی گرنگی همیه پی بلی. بهلام زولفۆ نهدهچوو. نیوچاوانی تیک دهنو به دهست راوهشاندن دهری ده کرد. کیشه می بیدهنگی نم دووانه درێهه کیتشا. سه رههجام مورپتهزا نیشارهت تیک وای کرد که زولفۆ نهی توانی له جتی خزی دانیشی. راست بووهوه. هاته نیزیک دهرگای سالۆن و له کاتیک دا ددانی له چیرهوه دهردن، وهک مار وشاندی و گوتی: "چیت دهوی سه گبابی کهلله وشک. نیمه له هیچ جیهک نابلی له دهستی تو ناسوده بین؟! بلی بزائم چیت له من دهوی؟"

مورپتهزا له کاتیک دا چاری لی موږ ده کردهوه، گوتی:

"زولفۆ، براله... نه تو ناگات لی نهیه... نیمهش به مردوو حیسابین. نه مرۆ نۆره ی عهلی سه فابهگه، سه بین نۆره ی منه، دووسهش نۆره ی تۆیه. حه مه دۆک چیاکانی توو ووسی گرتوه. چیا خهریکه راده پهری. نه گهر سه ری ماره که تا جووچکه یه پان نه که یه وه حه مه دۆک تیک ده بیته دوو. دوو حه مه دۆک ده بن به چوار. چوار حه مه دۆک ده بن به... پشت نهو کیتوانه حه شیمه تیک زۆری لی یه. نهو ناناتولی یه پان و بهرینه خه لکی زۆر لی یه، حه شیمه تی زۆره. دهستم به داوینت. نابلی به خه یه پشت گوئی. دهر فته له کیس مه ده. نه مان... ههر نیستا به بهگ بلی... پیس قوماره. بلی نه مرۆ وه زعی مه مانان شپزه یه... شهش مانگی دیکهش وه زعی وان شپزه ده بن... نه گهر حه مه دۆک ههتا شهش مانگی دیکه پالی به دهر وازه ی نه نکره وه ندها، ههرچی پیم ده لیتی بلی..."

زولفۆ له کاتیک دا به دهست زاری وی پیکه وه دهن، گوتی:

"وس...س! بهگ گوتی لهم قسانه بی، ده لئی له دارت بدهن. حه مه دۆک سه گی کی یه که پال وه دهر وازه ی نه نکره بدا؟ بیدهنگ به. کهس نم قسانه تی نه بیسن. وس...س!"

"نیمه فاتیه حه مان خویندراوه."

"هیچ کهس ههچی لی نایه. تکات لی ده کهم بیدهنگ به."

مورتهزاغا نورزاندی، پارایهوه، بهری پیی زولفۆی ماچ کرد. بهلام سوودی نهبوو. کابرا هەر پیی پیدهکهنی. سهرهنجام مورتهزاغا گوتی:

"باشه، کهسیک که بوخۆی دهکهوی نابی بگری."

له پلیکانهکان چوه خوارو به غاردان نهوتی بهجی هیشت. عهلییهشهل لهبن دارزهیتونهکه چاوهپی بوو. بو لای مائی عهلی سهفابهگ وهپی کهوتن. حهوشه، سالتون، بهرههویان و هۆدهکانی مائی عهلی سهفا پراو پر لهو میوانانه بوون که له دوورهوه هاتبوون.

مورتهزاغا به سهرسورماوی گوتی:

"ئهو ههموو حهشیمهته! ئهوه ههموو حهشیمهته! چهندی دۆست و برادر ههبوون! ئۆۆ...ۆی."

مورتهزاغا نهختیک راوهستاو له گژ فکران راچوو:

"ئهگهر عهلی سهفا به مردنی خوی مردبایه، ئهوه ههموو حهشیمهته بو بهری کردنی تهرمهکهی کۆ

دهبوونهوه؟"

"نا ناغا، کۆ نهدهبوونهوه."

"بهئێ... کۆ نهدهبوونهوه. کۆ نهدهبوونهوه. باشه عهلی. نهتۆ ناقلترین پیای بیای ئهه جیهانهی.

گیان و مالم به فیدای تۆ... دههوی شتیکت لی پیرسم، دهبی بیترس و گومان وهلام بدهیهوه."

"باشه ناغا."

"ئهگهر له جیاتی حهمهدۆک کهسیکی دیکه عهلی سهفای کوشتبایه، دیسان ئهوه ههموو

حهشیمهته دههاتنه دیتنی تهرمهکهی؟"

"بهئێ... نهدههاتن. یهک له سهدی ئهوه حهشیمهتهش نهدههات، له سایهی سهری

حهمهدۆکهوه، عهلی سهفا وهک پاشای ئیران به خاک دهسپێدری."

له راستی دههراگای حهوشهپرا گهرانهوه.

"عهلی... زۆری بۆن کردوه!"

"بهئێ، بۆنی کردوه."

"بۆنهکهی به میشکی سهرمهوه نووسا!"

عهلی گوتی:

"ئهمنیش ههروا!"

"عهلی."

"فهرموو ناغا."

"تینگوشینی به هیوای جیرانان هەر وشکه. دهزانی چی بیان به مام گورگ گوت؟"

نهمی گوت و چاره کانی وه که خه دهنگ له چاوی عهلییه وه برین.

"گوتیان ملت بۆ هینده نهستوره. مه بهستت نه مه نیه ناغا؟"

"گورگیش وه رگه رایه وه گوتی: چونکه کاری خۆم بۆ خۆم ده کم... عهلی! نهمهش ده بی"

بۆ خۆمان کاری خۆمان بکهین. نه له نهنگه ره وه نه له جهندمه نانیکمان پێ نابری."

عهلی گوتی:

"راسته, پیمان نابری."

"حه مه دۆک نهم جار کێ ده کوژی؟"

"کێ ده کوژی ناغا؟ دیاره... تو."

"بریا هیندهم خۆ له کاری حه مه دۆک وه رنه دایایه."

عهلی به دهم هه ناسه هه لکیشانه وه بۆی سه لماند:

"بریا خۆت تی وه رنه دایایه."

"هەر بۆیه ده بی نهمه کاریک بکهین که حه مه دۆکی بکوژن."

"بدلی بی کوژن."

"لهم شهو به دواوه نابێ له مالتی وه مینین. هەر شهوهی له جیهک. حه مه دۆک تۆش ده کوژی."

"پاش تۆ نۆرهی منه."

"به چی ده زانی؟"

"ده زانم. حه مه دۆکی نالتی؟ به لای رۆژگاره."

"ده زانم به لایه."

"ئهو هه موو شتی که ده بین و ده زانی. ته نانهت نیستا که نهمه قسان ده کهین ده بین و

ده بیسی. ئهو له هه موو جیهک چارو گوتی هه ن. ئهو هه موو شتیکی لی روونه. ته نانهت خه مبری

ئهو مه لهی به ناسمان دا ده فری و ئهو میرووهی له سه ر زهوی ده روا, به کورتی هه رچی لهم دنیا به دا روو

بدا پیتی ده گه یه ننه وه. نه گه ر لهو دیو نهم کتیه وه پروانی, چاره کانی کتیه که ده قه لیشن و هه رچی لهم

دیویه وه بی ده بین."

"یانی نیستا نهم قسانه ی نهمی گوتی لییه؟"

"جا نەمە قەسەيە گۆتۈ لىنبوۋە؟! ديارە گۆتۈ لىنبوۋە... شتېك نىيە ئەو ئەيىبىسى.
گەلەي دارەكان چارى وين. ئەو ئاوانەي دېنە خوار، گيا سەوزەكان، ئەو بارانەي دەبارى، ئەو
بايەي ھەللى دەكا، ھەموويان گۆتۈ وين."

"چاوپراۋە، دەنگۆيە، نەگىنا كارمان تەواۋە."

"كارمان تەواۋە ناغا. نىيە مردووين... بەلام كەس بۆمان ناگرى."

"چاوپراۋە، دەنگۆيە... بەلام بە راستى دايكى زەمانەش رۆلەي واى نەديۋە."

"نا، نەديۋە."

"گوتت ئەو ھەموو شتېك دەبىنى و دەبىسى. باشە، نەگەر بېچىنە جىيەكى داپۇشراۋو بە
نىشارەتى چاۋو برۆيانىش قەسە بىكەين، ديسان ئەو دەيىبىسى؟"

"بەخوئا ناغا نەمەيان نازانم."

"چاوپراۋە، دەنگۆيە."

"دەنگۆيە ناغا."

لە شارۆچكە دەرکەوتىبون و بەرەو "قابە سەقز" دەچون. ماۋەيەكى زۆر بېئەۋەي قەسەيەك
بىكەن، رۆيشتە. نىتۇچاۋانى مورتەزاغا گرۇ بېۋو و لە كاتېك دا نوقمى بېرو خەيال بوو، جار جار
رادەۋەستاۋ لە سەرتاپاي غەلەيەۋە - كە سى ھەنگاۋ لە پىشتىۋە دەرۆيشت - رادەما. ھىندىك
جار بە سەرسورمانەۋەو جاروبارىش بە چاۋى سووكايەتى تەماشاي دەكرد. غەلېيش بېئەۋەي
بتوانى سەر لە بېرو خەيالى وى دەرگا، بېرى لە ھەمەدۆك دەكردەۋە.

داخا تۋانىيەتى راكاۋ نەجاتى بى و بە ساغى بگاتە جىي خۇي؟ داخا جەندرمەكان كوشتۋىانە؟

بەدېليان گرتە؟ يان پەناي بردوۋتە بەر كوئىك و بى كەس و كارو برسى و تىنوۋ ماۋەتەۋە؟

راستىيەكەي ئەۋەيە غەلەي زۆر نىگەران بوو. چىاۋ بەندەن پىر لە جەندرمە بوون. جگە لەۋە،
ھەمەدۆكىش جىو رېيەكى نەبوو كە بتوانى خۇي تىدا ھىشار بەدا. مىندالېكى بىئەزمون بوو.
ھىندىك جار لەۋە كە لەگەللى نەچۋوبو، ھەستى بە پەزىۋانى دەكردو جارى واش بوو لەۋ مەسەلەيە
خۇشحال بوو. چۈنكە لەمەردوۋا لەشارو لە پەناي مورتەزاغەۋە دەيتۋانى كۆمەگ بە ھەمەدۆك بىكار
لەزۆر بەلەيان نەجاتى بەدا. بەلام ھەرچۇنىك بىن رۆزگارېكى زۆر تۋوش بوو. نەگەر ھەمەدۆك تۋانىيەي
نەم رۆزە تۋوشانە تىبەرتىن، ئەۋى دىكەي شتېك نەبوو. نىشەللا چۈۋەتە لاي چادرنىشەنەكان. ئەۋان
لەبەر دلى كەرىم تۇغلى ئەۋيان خۇش دەۋى. وى دەچى نەيەنە دەستى جەندرمەكان. كى دەزانى؟
پىاۋ سەر لە كارى بىنباۋەم دەرناكا. لەۋانەيە ۋەك گلىنەي چاۋ بىپارتىزن و لەۋانەشە دەسبەجى بىگرن

و بیده نه دهستی جهندرمه. ژانیکې بیهیلدی بوون و په ژبواییه کی بپرانوهی له دلې خوی دا ههست پین ده کرد. بچی له گهلی وه کیتوان نه کوت... نه گهر پیکهوه باهمن، کین دهی توانی لهو شاخه بهرزو گهر دنکیشانه دا بیان گری؟ لهو چیا شینانه دا، قول که بهک نه بوو، کونیک نه بوو و نه شکموتیک نه بوو که شو پیتی نه زانی و کس نه بوو نهو نهی ناسی...

هیته دهی نه مابوو، عملی مورته زاغای - که قیت له پیشی راوستابوو و له تمپلی سریموه ههتا بهری پیتی ته ماشای ده کرد. پان و پلچ بکاتهوه. ناغا ریک چاری ده چاویهوه بریبوو و به رقهوه ته ماشای ده کرد. نه راندی:

"قسه بکه عدلیه شهل. ده بی راسته که میم پین بلتی که..."

عدلی دلې داخوړیا. داخوا مورته زاغا هه موو شتیکی زانیوه؟ زانیویه تی و ههتا نیستا وه ک پشیله بهک که گالته به مشک ده کا سهری خستوته سهر وی؟ دیار بوو شو ههر بهم شیهویه دهی کوشت و نه میس ههر گیز روخساری همه دۆکی نه ده دیته وه؟ عدلی ده مانچه ی پین نه بوو. نای بو خه غهریکې چو که له. نای بو چه قویهک. ده بوو ته ردهستی بکا. له وانه بوو بتوانی ههر که مورته زاغا ده مانچه که ی ههل کیشا، له دهستی ده ریپین، بی کوژی. بهم جوړه ده کرا بلتی همه دۆک له راستی دا ناغایه کی دیکه شی کوشتهوه.

عدلیه شهل که وه ک گۆچان کۆم ببوو وه گوتی:

"فهرموو ناغا، نه تو بیرسه نه من بهک به یهک پیت ده لیم."

له راویژی دا پارانه وه دیار بوو.

"بلتی بزائم نه تو بو نه وهنده دوژمنی همه دۆکی؟"

شهله که به هیچ جوړ چاوه پروانی پرسیاریکې وا نه بوو، له گهل نه وهی خو شحال بوو تیک چوو، شله ژا، به لام ده سبه جی هاته وه سهرخوی:

"بروانه ناغای... پروانه ناغامان. پروانه ناغای نازاو دلیر. به قوریانی چاوه ره شه کانت

م. یانی نه تو نازانی نه من دوژمنی همه دۆکم؟"

"نا، نازائم."

"نیستا کواپه، بزانه. عبدلی خان شو ناغا باشه که قبره که ی پر پین له نوور، بابی فغیرو هم ژاران، شو جوامیره دل پر له نینسانه می، شو تاقانه ی روژگاره، شو ناغا پیوا چاک رهوشته، ناغای کین بوو؟ کلینه ی چاری کین بوو؟ ده زانی؟ ناغای من... ناغای من. شووهی کوشتی کین بوو؟ کسینک که چوار کتیب، چوار کتیب و چوار مزه ب، کوشتنی به واجب ده زانن ده زانی کیه؟ همه دۆک... بهسه؟"

مورتهزاغا كه سهري ههلهپريبوو و لهنيوي چاوانيهوه رامابوو، گوتي:
"نهخير، بهس نيه."

"بهس نيه كه نان براري كردم. پشت و پهناي خوّم و ژن و مندالمى كوشت. بهس نيه؟"
مورتهزاغا به پيڅكهنينهوه گوتي:
"با، بهسه."

"چهند ساله ترسي مردن له دلّم دا هيلانهي كردوه. خوا نمو ترسه له دلي دوژمنيشت
ناوي. لهم دنيايهدا يهك شت له هه موو شتيك خهراپتره. له مردنيش زوردارتره. نهويش ترسي
مردنه. نهمن له ترسي مهرگ مردم و خهلاس بووم. مردم... عهبديخان، ناغاي
خوشهويستيشم، زور پيش مردن، له ترسي مهرگ مردبوو و لهدهست چووبوو."
"نيستا كهوايه نيّمهش دهبي پيش نهوهي وهك عهبديخان و عهلي سهفابهگمان لسي،
مشووري حهمه دوك بخوين. نه تو له مهولا براي مني. كوري مني. بيلبيلهي چاوي مني. كهوايه
نهو چهند ساله نه تو له گيانه لادا بووي؟"

"له ترسان، مردووم و نيستاش هه ده مرم."
"نه منيش هه روا."

"ژيان لهم جيهانهدا بو مه مانان حهرامه؟"
عهلي به شمل دوپاتي كردهوه:
"حهرامه."

گه رانهوهو له سه ره خو به رهو شار وه پي كه وتن. هه تاو به ته واوي شوپر ببوهوهو سي به ره كان
دريژ ببوون. له شووشه په نجه ره ي خانوه كان ي شاروچكه وه لافاوي تيشك و روناكي وه پي
كه وتبوو. ماله كان و ته پو لكه كان كه وتبوونه نيو خه رمانه يه كي رووناكي.
"عهلي."

راويژي دهنگي پر له سوز بوو.
"فهرموو ناغا."

"عهلي. نه تو نهم شوين هه لگرتنه له كوي فير بووي؟"
"له هيچ كهس ناغا."

"نه تو به شوين گي پري له دايك بووي؟"

"نا... به لام ده كوي بلين شتيكي وا بوو."

"شتیكى وا بوو يانی چی؟ یان به شوین گپړی له دایک بووی، یان نا..."

"هم به لڼ، هم نه خهیر!"

"باشه... نهم هونه ره له کوڼ فیر بووی؟"

"به چاو لڼ کردن."

"له همموو شتیك پتر ته ماشای چیت کردوه؟"

"له همموو شتیك زیاتر له شوینه کان ورد بووموه."

"له شوینه کان دا چیت دیوه؟"

"شوینه کان وهك خاوه نیان ده چن. نه گهر ته ماشای شوینی نه سپینك بكم، به كه میك نهم لار نهولا ده توانم بزاتم چ جوړ نه سپینكه. به كه میك زیادوكم ده توانم بیټ بلیم. بلیم كلك و یالی چوژن. ملی چونه. نیستا ده گهینه شوینی ناده میزاد... له شوینی بنیاده موه کتیبی دلئی ده خوینمهوه. ده زاتم بۆ كام لا چووه. بیرى له چی کرده ته وهو چوژنی بیر کرده ته وهو رویشتهوه. خو شحال بووه، توپره بووه، دل ټیشاو بووه، خهفه تبار بووه، دلئی پر بووه؟ هممووی ده زاتم، نه گهر شادو به ده ماخیش بووی دیسان ده زاتم. دؤست بووه یان دوژمن، نهمهش ده زاتم."

"چاو وړاو ده كهی."

"چاو وړاو نیه ناغا."

"نیستا كه وایه، بروانه شوینی من و بزانه بیر له چی ده كه موه."

عهلی ده سبه چی كشایه وه دواوه. نه مجار داهاته وهو له حالیک دا ته ماشای شوینه كهی ده كرد، همتا به ستینی خره كه هاته پیش.

"نیستا گوڼت له من بی ناغا... جارئ پیش همموو شتیك له من به گومانی، زیاتر له

حه مه دؤك له من ده ترسیی، راسته؟"

"راسته..."

"پاشان همتا زیاتر رویشتهوی ترسه كهت ره ویوه. نیدی نه له حه مه دؤك ده ترسی نه له من. دل ټیك هیه ناها... به تنیا ده توانی به گو دنیا دا بجی. پاشان دووباره ترسیك دات ده گری كه رزگار بونت لیبی نیه. له نیو خه لگ دا، یه كیك سووكایه تیت پی ده كا. نه تو ددان به جهرگی خوژت دا ده گری و ده ننگ ناكهی پاشانیش له بهری ده پارټیه وه. نه ودهم له داخان وهك شیتانت لڼ دئ و ده ته قیه وه. نه مجار دلټ به رامبر بهو كه سهی له گه لته، نهرم ده بی. نه ویش ده بی من بم. دلټ پاك ده بیته وه. شك و گومان نمانی. وهك برایهك شوگری ده بی..."

عهلییه شمل له نه کاو رهق راما. چاوی له شوینی په نای چله دروویه کهوه بری که گولتیکی زهردی پیوه بوو. رهنگی وهک زهرده چپوهی لی هات. تفی له زاری دا وشک ببوو و به زه حمت قسه ی بۆ ده کرا. دت گوت قسه کان له ده می دا پینه ده کرین:

"له م شوین پی یه دا نو سراه که من ده کوژی."

هه ستا، به پارانه وهوه له چاوی مورته زاغوه راماو پرسى:

"ناغا، بۆ ده ته وئ ب م کوژی؟ چما چ خه راپه یه کی تۆم کردوه؟"

مورته زاغا شله ژاو خیرا ده ستی به قسان کرد:

"په نا به خوا. راسته... راسته. لیت ده ترسم. ته نانه ت هه ر نیستا. نه من له حه مه دۆک

ناترسیم. به لام له و شتانه ی له بنی چاوی تۆ دان تۆ قیوم. راسته، ده بی تۆ بکوژم."

عهلییه شمل له کاتیک دا ملی به لاره دنا، گوتی:

"نیستا که وایه، نه من ده رۆم ناغا. تی ده گم، بنیاده م ده کری له یه کیک بترسی... به لام

ناخر له منیش ده ترسی؟"

"به لئ بنیاده م له تۆ ده ترسی... ده ترسی. جا چۆن ترسانیکیش... نیستا جی پی یه کانی

دیکه ش ته ماشا که... ده بی نی که له کوشتنت په ژیوان بوومه وه..."

عهلی به دیتنی شوین پی یه کانی دیکه خۆش حال بوو گوتی:

"نا... وا!"

به میهره بانیه وه قۆلی ناغای گرت:

"لیره را نیدی بووینه برا."

عهلی هه روا ته ماشای شوینه کانی ده کرد. راده وه ستاو له روخساری ناغوه راده ما. هه تا

مورته زاغا گوتی:

"نیدی به سیه تی عهلی، له مه ولا نه تۆ برای گیانی به گیانی منی."

"براتم؟!"

"دایکمی، باوکمی، هه موو که سی."

"هیئده ش له حه مه دۆک مه ترسه ناغا! له مه ودوا نه منت له گه لم."

ناغا به خۆش حالیه وه پی که نی.

عهلی شوینی بالی په له وه ر چی...؟"

"نه مه خوا ده ی زانی..."

"شوتینی ماسیی نیو ناوی...؟"

"نموه خوا دهی زانی."

"عەلی... شوتینی پیتی عارف صائمی گه وواد؟"

"نمویش خوا ده زانی."

"ئەیی هاوار، کاک عەلی! بەراست ناخر ئەمە وێدانه؟ قاره مانیکی گه ورەیی شەری نیشتمانی، وەک عەلی سەفابەگ کوژراوه... - قۆلی عەلیی گرت - نیستا هەرکەس دەبینی تەنانت زولفۆش، تەنانت عارف صائمی بوو تە قاره مانی نیشتمانی! بۆچی عەلی سەفای بەستەزمانی ترسەنۆک کە لە میژوولەیکیش دەسلەمیوه، نەبیته قاره مان... خوا ده زانی بەستەزمانه وهختیک هەمەدۆکی دیوه چەند ترساوه... بەشک وەختیک تەفەنگی هەمەدۆکی دیوه پێش ئەوی تەقەیی لێکا بەستەزمانه له ترسان گیانی دەچوو نوو رێگرەش هەروا گوللەکانی لێداون. چووم تەرمەکمیم دی. یەک دلۆپە خۆینی لێ نەهاتبوو. هەروا کە گوتم کەلە سەری پارچە پارچە ببوو و بە دارو دیوارە نووسابوو. تەواترە برالە تەواتر (رستەیه کە مەوتەزاغا زۆر جار بێجێ بەکاری دینی. مەبەستی چاوریاره م.) وەختیک گوللە لەمردوو بەرێ، دلۆپە خۆتیک چیه لێتی نایه."

عەلی قسەکەیی بۆ سەلماند:

"بەلێ، ده زانم. خۆینی لێ نایه."

"هەمەدۆک ئەو بەستەزمانهیی - کە تەنانت له میژوولەیکیش دەترسا. بێ گوللە لێدان کوشتبوو. ئەوانەش نیستا لەسەر جەنازه کەیی دانیشتوون. راکیی دەخۆنەوهو کەیفەیی دەکەن. یەکیکیان له ریی خوادا خەفەت بۆ عەلی سەفا ناخوا، کە له میژوولەش دەترسا. کورە! ناخر ئەمەش بوو بە نینسانەتی؟!"

"ئەمەش بوو بە نینسانەتی؟!"

"بەلام هەمەدۆکەکان دین. ئەوانەش دلێان بەوه خۆشه کە پێش مەرەکانیان، ژنەکانیان

هەلەگرن و دەیان بەنه چیاو بەندەنان"

عەلییەشەل گوتی:

"بەلێ، دلێان بەوه خۆشه."

"بەلام دوايه دین مال و دارایییە کەشیان بە تالان دەبن."

عەلییەشەل لێتی زیاد کرد:

"دوای ئەوهش سەریان دەبن."

"با ئەواند ئىستا لەسەر گلکۆی عەلى سەفا قەزقۇ پىڭكەنن. ئەو كوتە مېشكانە كە بە دارو دیوارەو نووسابوون، بە گالتە بگرن... عەلى! دیسان ئەو فەقیرو ھەزارە جۆرتیک تازىەبارن دەلتىی برايان مردوھ. دەلتىی ھەر یەكەى جەنازە یەکیان لە مالتى چووھتەدەر، شیوھن و فغان دەكەن و پىتى ھەللا دەلتىن... بەراست نەگەر ئەمانە رۆژیان بىتتەوھ پارچە پارچەمان ناکەن؟"

"نا ئاغا، شتى وا ناکەن."

"چیت گوت؟ گوتت لەت و کوتمان ناکەن؟!"

"کاری وا ناکەن. ئەوان دلیان نایە. نەگەر ئەوان بى بەزەبى بوونایە، دنیا وا نەدەبوو. جۆرتىكى دیکە دەبوو. ئەوان دلیان زۆر نەرمە، وەك ئاوریشم."

مورتهزاغا لە حالتیک دا دەى گوت وەك ئاوریشم، ھەناسە یەكى قوول و رەحەتى ھەل کیشا:

"کەوايە، نەگەر رۆژى خۆى ھات، ئەوان پارچە پارچەمان ناکەن؟"

عەلى لە کاتیک دا سنگى رەپیش کردبوو، بە خۆشحالى یەوھ گوتى:

"پارچە پارچەمان ناکەن."

مورتهزاغا رەنگ و رووی کرایەوھ. لە جىنى خۆى راوھستاو چاوەرپى بوو تا عەلى گەشتە لای:

"ئەمنیش دەزانم عەلى. ئەوان ئىتە لەت و کوت ناکەن. نەگەر بیان کردایە دنیا ناوا نەدەبوو". بەلام دەسبەجئ لىی بریەوھ. سەرى داخست و لە گۆ فکرتىكى قوول راجوو. پاش ماوھەكى دوورودرژى سەرى ھەلپى. نىچاوانى زۆر خەماوى بوو. لە عەلىی پرسى:

"ئەتۆ ناوی مراد پاشای چال ھەلکەنت بىستوھ؟"

عەلى یەشەل وەلامى دا یەوھ:

"نەخەیر. نەم بىستوھ."

"رۆژنىك، رۆژگارنىك، رەنگە دوو سەد سال پىتش ئىستا بووى ئەم چىایانەى توورپوس وەك ئەمىرۆ ھەوايەك لە سەرى دابوون و ناوا یاغى ببوون. ھەر ئەو قوون پروتانه كە ئەتۆ دەلتى كەس ناکوژن و ئەمىش ھەر پىم وایە، بالەخانە كانیان و تران کرد، مالتە كانیان سوتاند، زۆر كەسیان سەر برى و رۆژ بە رۆژ شىت ترو توورپەتر بوون. ئەو وەختیش ئەو ھەمەدۆكە بستە بالایانە ئەو مەلا فەرھادانە سەرکردەیان بوون. ئەرى بەراست مەلا فەرھادنىك ھەمىە نا... كەمىش نازانى كى یەو چ کار یە. لەوانشە جاسوس بى. عارف صائم بەگ لە دارى دەدا. لە دارى دەداو ئىتمەش ھەناسە یەكى رەحەت ھەل دەكیشین. راستە دەلتىن رى نوین و راوێكەرى ھەمەدۆكە؟"

"بەلتى راستە."

"دهلین همه دۆك نهو له دژی ناغاکان هانی دهدا."

"بهلتی راسته. ده زانم."

"ئهتۆ نه گهر همه دۆکی ببینی، ده توانی بیناسی؟"

"پیشتر دهم ناسی."

"ئیتستا؟ ناتوانی بیناسیهوه؟"

"نازانم. نهو دهم که دهم ناسی بنیاده میکی ریوه له بوو. مندالتیکی نابووته، ئیتستا دهلین بوو ته لهنده هۆرتیک. بالائی به قهده سپیداریکی لسهاتوه. پیاو ناویری ته ماشای بکا."
وا دهلین، نه منیش وام بیستوه. باشه، کهوایه نهتۆ ناوی مراد پاشای چال هه لکه نت نه بیستوه؟"

عه لیه شهل به نار هه تیهوه وه لامی دایهوه:

"نا. نهم بیستوه."

"بهلتی، نه مانه دیسان ده ستیان کردبوو به سه ریچی و یاغی بوون. ههوساریان پساندبوو و له غاویان ده جوی. همه دۆك و مهلا فهراهه کانیشیان به سه رهوه بوون و دووباره چیاکانی توورپووس و ولاتی رۆم راهه ریبوون. میلله تی ئیمه تووره ببوون و وه که ره وهی گاکیتیوی تووره به دهشت و دهر وهر ببوون. بهردیان به سه ره بهرده وه سه ریان به سه ره شانوه نه هیشته. که سیش پادشامانی لهم وه زع و حاله ناگادار نه ده کرد. چونکه ده ترسان پادشامان رقی ههستی. جهماعهت هار ببوون و سویندیان خواردبوو بچن نهسته مبولۆ بگرن و سه ری پادشامان بپرن. به ره وه نهسته مبولۆ وه ری کهوتن. پادشامان پیتی زانی. کاک عه لی... نه من نه مانهم له میژووه گه وره کان دا خویندوه ته وه."

"ده زانم ناغا. ده زانم نهتۆ خویندوه واریت زۆره وه نه قلت به هه موو شتیک راده گا. ته نیا نه من نیم، هه موو دنیا ده زانی نهتۆ پیاویکی زۆر زانی. هه موو کهس ده زانی نهتۆ چهند خویندوه واری..."
"خۆش بی کاک عه لی. پایه دار بی کاک عه لی. پادشامان که نه وهی ده بیسی زۆر ده ترسی. نه فه ریک دوو نه فه ره نه بوون که به ره وه نهسته مبولۆ ده چوون... سه د هه زار کهس، سه د میلیۆن کهس وه ری کهوتبوون و به ره وه نهسته مبولۆ ده هاتن."

پادشامان مراد پاشای سه ره سه کهر بانگ ده کاو پیتی ده لتی: مراد پیم بلتی بزائم نه مه چ حال و وه زعیکه؟ چیا مه زنه کانی توورپووس، ده شته کانی قونیه و سیواس، رۆخه کانی ده ریای سپی و ده ریای رهش و گۆلی وان به هه موو دانیشتهوانیه وه که له نه ژمار به ده رن، به ره وه ئیمه

هاتون. دهبه جئ ناماده بهو خيَرا برؤ بؤ توورپروس. سهري نهم ماره له چياكانى توورپروسه. برؤ سهري ماره كه كه لهو چيايانه يه پان بكهوه. ويژدان و بهزيه ي؟ به هيچ جور. سه رانسهرى توورپروس له مندالتى حمرت سالتوه تا پيرى حفرتا سالتوه بهر مهوداى شمشير بده.

عەلىيەشەل گوتى:

"تهواتوره ناغا، تهواتور."

"مراد پاشاى چال هەلکەن لەشکرى دەنگ داو هاته توورپروس و لهوى پا روى کرده چياو بهندهنان. له پيش دا چەند رۆژتيك بهخۆى و لەشکره کهيهوه لهبن دار سنۆيهره کان و له قەراخ نەو کانييانە که بهخوره خور هەلدەپزان و بۆنى پنگيان لى دههات، حەسايهوه. دەستورى دا بهرخى ساوا سەر برن و بهرژتەن. کهبابى خوارد. مراد پاشاى دەلتم. هەر نەو پياوه هەشتا نەوه د سالتوه به نەزمورنە که نيمپراتورى عوسمانى نەجات دا. سى رۆژ دواتر هۆردوى دەنگ دا. هەر يەکهى پاچ و پيمره يه که دانه دەست. خەلک که ئەمەيان دەدى، يان نەو باسهيان دەبيست پىيان سەير بوو. تەنانەت پادشاه پى سەير ببوو...

"ئەى دادو هاوار، ناکا نەو مراد پاشا پيره شيتت بووبى؟ پاشا دەستورى دەدا لىکدا لىکدا چال هەلکەن. له توورپروس جئ نەمابوو چاليان لى هەلنەکەندى. يەك دوو حەوتوو لەسەر يەك چاليان هەل کەندن. پاشا لەشکرى برده شەرى ياغىيه کان و هەتا لووتکهى چياکان راوى نان و ناخره کهى هەموويانى گرت. پاشانىش دەستى کرد به لەت و پەت کردنى ژن و مندال. لەت و کوتى دەکردن و فريى دەدانه نيتو نەو چالانە که هەليان کەندبوون. ياغىيه کان نەوه نده زۆر بوون که چالەکان بەشيان نەده کرد. فەرمانى دا دووباره چاليان هەلکەندن. بەلام دووباره بەشيان نەکرد. فەرماندەرەکان چوونە لای و گوتيان: سەردارى مەزن! بۆ نەو هەموو خەلکە چال چۆن هەلکەن؟ دەرەقەت نايەن! مراد پاشاى دەلتى؟! پياوى موسولمان و ديندار، زۆر تووره دەبى. دەرەقەت. له دەنگى نەرانندە کهى و له سامى تووره بوونە کهى دارو بەرد دەلهرزى و زهوى دەقەلشى. دەلئ: ئەمەن ناتوانم تەرمى موسولمانتيك به بى ناشتت لەسەر عمرزى خوا بەجئ بىلتم قەل و دال بىخۆن. له پاش نەم رووداوه، لەشکره کهى دەکاتە دووبەش. نيويهان چال هەلدەکەن و نيوه کهى دیکە مندال و لاو و پيرو ژن و کچى موسولمان سەر دەبرن. مراد پاشا پياوتكى ديندارو موسولمان بوو. لهو شەرە دا هەرچەند له مووى سهري هەتا نينۆكى لاقى شەلالى خوین بوو، ديسانيش سوپاس بؤ خوا راکاتيک چيه، نويزى نەچوو. مراد پاشا موسولمانتيكى وا ديندار بوو که نەهيشت ژن و پياوان، پیکهوه له چالتيك دا بنیۆن. چما دەکرى ژن و پياو پیکهوه بنیۆرین؟! "

نهمی گوت و له بنی چاری عدلییهوه راما:

"عدلی گوتی:" نا.

"مراد پاشا نهو پیاره دینداره. تهواری نهو موسولمانانهی لهت و کوتی کردبوون، جیا جیا ناشت. شیر خۆزهکان له چالیک دا، مندالنهکان له چالیک دا، کچهکان، ژنهکان، پیرهکان و لاههکانی ههر دهستهیهی له چالیک جیاوازا ناشت. دوایهش سهکردهی یاغیهکانی گرت و لئی پرسی: بۆچی له شای یاغی بووی؟ سهکردهی یاغیهکان گوتی: زولمیان لئێ کردووین. رهفتاری پیچهوانهی شرع و نایینیان لهگهڵ کردووین. لهشکرییان و نیزیکان و پیارهکانی پادشا بیحورمهتییان به نایینمان کردوه، کچهکامانیان نهتک کردوه.

مراد پاشا پرسی: نهی مال و ویران، ئیوه لهسهه نهمانه یاغی ببوون؟ سهکردهی یاغیهکان گوتی بهلئێ... لهسهه نهمانه.

"نهتۆ بۆیه یاغی نهیبووی که ببی به شا؟" کابرا که لاییکی زۆر ریک و پینک بوو و چاوکی رهش و گهورهی ههبوون و له قسان زۆریش شهرمیوتن بوو، به سهرسورمانهوه گوتی: "نهمن چۆن دههم به شا؟ نهمن چووکترین نۆکهه پادشامانم. تمنانهت به نهقلیشم دا نایه که بيم به شا. نهمن تمنانهت بیریشی لئێ ناکهمهوه که بيمه پاشا. زولمیان لیمان کردو ئیمهش یاغی بووین."

سهروهه مان چال ههلهکن پاشا به بیستنی نهم قسانه ههناسهیهکی ههلهکیشابوو که کیتو و بهندهنی وه ناله خستبوون. گوتبووی: نهی هاوار! قور به سهرم، نهو ههموو ئینسانهم ههر لهسهه نهوه له چال هاویشت؟ هاوار بۆ من هاوار. مال و ویران بێ که نهو ههموو خهلهکم له چال هاویشت. زۆری زگ بێ سووتابوون. پیاری دیندار، مراد پاشا زۆر گریابوو، بهلام تازه کار له کار ترازابوو. سهکردهی یاغیهکانی لهگهڵ خۆی بردبووه لای پادشا گوتبووی خاوهن شکۆ! بهسههاتهکه واو وایه. له چیاکانی توورپووس زیندهوهرم نههیتشتهوه. بنیادهم، دژنده، بالنده مارو میروو، ههمووم له چالان هاویشتوون. بهلام مهسهله شتیکی دیکه بوو. پاشان له سیرئ تا پیوازی ههموو شتیکی به پادشا گوتبوو. له پادشای دهپرسی؟ چاوهکانی له جیاتی فرمیسک خوتنیان رشتبوو. گریابوو و گوتبووی: وهی بۆ هاویشتمانهکاتم، وهی پۆ بۆ هاویشتمانهکاتم که له چالهکان دا خوتوون. پادشامان، جێ و مهکانی بهههشت بێ نهوهنده نارهحت ببوو ههر مهپرسه. پاشا سهکردهی یاغیهکانی بانگ کردبوو، ههر دوو چاری ماچ کردبوون. گوت لئێبوو چیم گوت کاک عدلی؟"

عدلییهشهل گوتی:

"گویم لى بوو. هەردوو چارى ماچ كەردبوون."

"پاش چاوماچ كەردنەكەى گوتبوى: رۆلە سەركردەى ياغىيان، ئەو كەردمى بە وەزىر. ئەوئىش نەك وەزىرى سى تۆغەو حەوت تۆغە، بەلكوو وەزىرى نۆ تۆغە. (لە سەردەمى ئىمپراتورىيى عوسمانى دا تاجىكىيان لە پەرە مەرىشك يان داموسك دروست دەكەرد، پىيان دەگوت تۆغ و دەدرا بە وەزىران و پاشاكان.) جگە لەو كەردمى بەگەرىگى ئاناتۆلى و سەرانسەرى خاكى رۆمىش.

ئەدى كاكە، ئەدى براى خۆشەويست عەلىيەشەل... كارى دنيا ئاوايە. مەبەستى شا لە رۆم قەيسەرىيەو دەوروبەرى سىئاس بوو."

عەلىيەشەل لە حالىك دا واى دەنواند باوەرى بە قەسەكانى كەردو، گوتى:
"ئاوا!!!"

"ئەدى نەرى وەللا راست وا بوو. پاشانىش دەزانى چ بوو؟"

عەلى پرسى:

"چ بوو؟"

"بە كاكى خۆم بلىم، ئەو سەركردەيى ياغىيەكان كە باسەم كەرد دەيىتە سەرعەسكەر. دەچىتە چىپاكانى وان بۆ سەركوت كەردنى ياغىيەكان. دەزانى ھەر كە دەگاتە چىپاكانى وان چ دەكا؟"
"چ دەكا؟"

"دەتەويست چ بكا؟ پىش ھەموو شتىك فەرمان دەدا چال ھەل كەن... دەزانى چىيە؟
ئاخرەكەى ئەنكەرە لە مەسەلەكە ئاگادار دەبى... مەبەستم مەسەلەى حەمەدۆكە...
وختىك ھەموو توورپوس ياغى بوو، ئەو وەخت ئاگادار دەبى. ئەودەم عىسمەت پاشا بە فەرماندەرايەتىي سەننە شىت لەشكەر دەنئىرى. سەننە شىت ئەو نىوہ نىوہ باش شارەزايە، رىشىكى پانىشى ھەيە. ئەتۆ قەت ناويت بىستوہ؟!"

عەلى گوتى:

"بىستوومە..."

"ئەتۆ دەزانى ئەو چ شىت و پىت و بەلەيكە؟"

عەلى، بىئەوہى چوكتەرىن ئالۆ گۆر بەسەر روخسارى دا بى، گوتى:

"دەزانم."

"عىسمەت پاشا ھۆردوويەك بە فەرماندەرايەتىي وى دەنئىرى كە دارو بەرد ھەلى نەگرى."

"سەنەنە شەیت چ دەکا؟"

"هیچ... لە پێش دا فەرمان دەدا چال هەلکەن..."

"خو ئەکا!"

"خو دەکا. ئەگەر وا بڕوا. ئەگەر قەرار بێ حەمەدۆک لەو چیاوانە ببیتە پادشاو رەگ و ریشەى ئەم نیشتمانە لە بن دەربیتن، سەنەنە شەیت پاشا دێ. پاشانیش هەزار دانە چال هەلکەن."

"خو ئەکا."

"ئەگەر سەری ماری هەتا چوو کە ئەیه پان ئەکەنەوه، خو دەکا."

"ناغا... مردوووە کەى کەنگی دەنیژن؟"

مورپتەزاغا ئاوپى دایهوه، وەرپى کەوت و گوتى:

"ئىستە ناکرئ..."

ئەرەسىیەکانى بەنیو ئەو خاکەدا کە وەك خەنە ورد بوو، رۆدەچوون و دەهاتنەوه دەرو تۆزوخۆلیان بەم لاو لادا بلاو دەکردهوه.

"کاک عەلى، ئىستە وەختى نیه. مردوووە کە دەبێ سەبر بگرئ. بۆ ئەوهى خەلک تەمبى بن، دەبێ هەموو هاوئىشتمانان لە کۆماری تورکیە جەنازە کە ببینن."

"جەنازە کە بۆنى کردوه. دنیا زۆر گەرمه..."

"با بۆن بکا. ئەم مردوووە دەبێ چاوه‌رپى بێ. دەبێ سەبر بگرئ. سێ رۆژ، حەوتوویەك..."
"لەبەر بۆگەنى کەس لە نێو شارى گیر نابێ. ئەگەر مردوووە کە ئەمپروش بىنیتەوه. هەموومان لەبەر بۆنى تەرمە کە دەبێ روو لە چیا بکەین. بۆنى کەلاکى زۆر ناخۆشە. ئەگەر تەرمە کە تا سەبەینى وەمىنێ، بەلندەو کرم و مێروولەو سەگیش بەند نابن. دنیا زۆر گەرمه."

مورپتەزاغا راووستا. چەند لەحزەبەك لە ناسمان و گىاو گۆلى سووتاوێ قەراخ جادهى - کە لە تۆزوخۆل دا ون ببوو - روانى، لەپر چاکەتە کەى دا کەندو بەسەر قۆلى خۆى دادا.

"بەلام بەراست زۆرم نارەق کردوه... بەراستى دنیا زۆر گەرمه."

ئەودەم بە چاویکی بە گومان و پر لە ترس بە جۆرتیک لە تەپلى سەر هەتا قامکی لاقان لە عەلى ورد بووهوه کە دەت گوت یە کەم جارە دەى بىنێ. ماوه بەک تیبهوه رامبا. ئەبجار قامکی لەسەر سەرى عەلى دانار، گوتى:

"وا نابى کاک عەلى. ئەتۆ براى خۆشەویستى منى. خۆ ئەمەت قىبوولە؟"

عەلى دەسبەجىن خۆى كۆز كۆردەو ەو خەبەردار راوەستا:
"چ دەفەرمووى قورىان؟ نىمە لە كوئى و نىو ە كوئى؟! پاش ئەو ەى جەنابت بە براى خۆت
قبوول كۆردم..."

"كاك عەلىاغا... ەرىۆش نابى براى مور تەزا قەرەداغلى نۆغلى قارەمانى شەرى
سەربەخۆى كە وەختى شەخۆى بە ناو و ناورددا داو ە سنگى كۆردەتە قەلغان، تەقەلەكەى وا
دراوى لەسەر بى."

"چ بکەىن ناغا؟ رووى بى پارەى رەش بى..."
"ئىستا بى ماتل بوون دەچىن كلاوشەبقەكەى فووتىر دەكپىن كە ئەم عارف صائەمە خوتپىيەش
لە سەرى نەنابى."

پاشان قۆلى كەوا ماراشىيە دراوەكەى - كە رۆژىك لە رۆژان كەوايەكەى قۆل كورتى
گولتۆزى كراوى خەت خەت ببوو - گرت و گوتى:

"ئەمە چىيە؟"

"كەوايە، ناغا."

"ئىدى نەبوو، براى مەن... ەرى ئىستا بۆ لای بازار... راستەرى، بۆ لای بەرگدروو."
ەرى كە چاوى لە پانتۆلەكەى كۆرد، زۆر توورە بوو، پاشان بە پىكەنىنىكى تالەو ە گوتى:
"نەبوو، ەرى نەبوو كاك عەلى. براى گىانى بە گىانى مەن چۆن دەبى پانتۆلىكى دەستچىنى
ناوا لەبەركا كە ئەگەر دەزوويەكەى لى راکىشى ەزار بىنەى لى ەل دەو ەرى؟!"

"چ بکەم...؟ نەدارىيە. مالى نەدارىيە خەرابى!"

"ئىدى لەمەودوا ئەتۆ نەدار نى، بلنى كە ئىدى ەزار نى."

عەلى رەنگى پەرى. زمانى گىرا:

"لە ساىە سەرى تۆو، ەزار نىم. نىم و ناش م..."

"ياللا بۆ لای بەرگدروو، ئەم كراسەش جاوى ماراشە! خزمەتكارەكانىشەم ئەمە لەبەر ناكەن، جا ئەمە كارە؟"
عەلى ئىدى قسەى نەدەكۆرد. بىدەنگ رامابوو.

"... زۆر باشە. ئەم كەوشە سوورانە چىن عەلى؟ لاقت ەلئىنە بزائەم ەلئىنە دەى. سوئىدى
دەخۆم بەرەكەيان كۆنە. نىشائەم بەدە، بەرەكەيام نىشان بەدە. شەرمى مەكە. نىشائەم بەدە بزائەم."
عەلى بە شەرمەو لە بىش دا لاقە شەل و خىچ و خوارەكەى نىشان دا. لە بەرى كەوشەكەى، بىنەىكەى
گەرە وەك كۆلەمست ەل تۆقىبوو. مور تەزاغا قەرەداغلى نۆغلى چاوى پىر بوون لە فرمىسك و گوتى:

"وهی براله، وهی...ی... نه من له جل و بهرگیتک دا بگه پیم که له نوروپاوه بوم هاتوه و نه توش روت و پیتخواس بگه پیتی... نه من نهره سی دانسته ی نهسته مبول له پین بگم و نه توش بهر که چه پیتلاوه بگه پیتی؟ نه مه بو به برابه تی؟ یاللا، راسته پیت بؤ بازار."

"به لام ناغا."

"به لام چی؟"

"نه من کهوشی ناوا نه بی ناتوانم له پین بگم. نه لاقه ی من کهوشی تایبه تیی دهوی." "هر نیستا ده چینه لای قوو جامانی کهوشدروو. هتا نیوارئ جوته نهره سی به کت بؤ ده دروی که لینگی له ماراشیش دهست نه کهوی."

به پهله وه پیت کهوتن. له پیتش دا چونه دوکانی کوتال فروش. کوتال فروشه که زور پیر بوو. چنگیتک نیتسک و پیتست بوو. له موهاجیرانه بوو که شالی سوور له پشتیان ده بهستن.

"زوو، زوو قوماشیکتی چاکت و پانتول بؤ برا شیرنه کم، بؤخوت ته ماشاکه، ته ماشاکه، بؤخوت هه لپویره، هرکامت پین باشه بی کیره. خواجه گیان... بروانه چندی قوماش لسیه!"

به دهه ته ماشاکردنی تویه قوماشه کانه وه به دهوری عه لدا هه لده سووراو دهی پرسی:
"نه مهت دهوی؟"

عه لی مات و بیده نگ، به زمانی گیراوه وه ته ماشای تویه قوماشه کانی ده کرد.
"نه مهت دهوی؟"

عه لی هیچی نه ده گوت.

"کاک عه لی، نه مهت دهوی؟ بروانه خهت خهتی بنهوشی تیدان. خالیس خوری به."

عه لی بیده نگ بوو، دوکانداریش له پهستا قوماشی نشان ده دان. سه ره نجام فروشیار که دیتی نه دوانه ناتوانن قوماشیکتی باش و له بار هه لپویرن، له پشتی تویه کانه وه، تویه قوماشیکتی شینی پر رهنگی هینایه خوار که خهت خهتی وردی تیدا بوون:

"نه گهر له قوماشی باش ده گهرین، نه مه قوماش! له دوکانه دا قوماشیکتی دیکه که شیاوی ناغایه کی چی گهره وه وه ک مورته زاغا بئ شک نامه."

مورته زاغا که له رهفتاری فروشیاره که خوشحال بوو، چمند جار به دهوری عه لی دا سووراو پرسی:
"په سندن کرد، به دلته کاک عه لی؟"

عه لی وه ک مندالیکتی شهرمیتون سوور هه لگه راو گوتی:

"به دلته... به لام ناخر بؤ جه نابت زه جه ته. بیت حه یف نیه کولیکت پارهی پین به دهی؟"

فرۆشیاره که گوتی:

"نه تۆ بیر له پاره کهی مه کهوه... مورتهزاغا تۆنیک پارهی ههیه."
مورتهزاغا له حالیک دا بۆ سهلماندنی قسهی کابرا سهری دهلهقاند گوتی:
"هیچ قیمهتی نیه."

قوماشه کهیان کړی و دوکانه کهیان به چی هیشته. مورتهزاغا کاتی کړینی قوماشه که پارهی نه دا. ههر نه وهنده گوتی: "له دهفتهرئ بیخووسه."

به رگدروو دوو دوکان هه ورازتر بوو. زۆر زوو گهیشته لای. به رگدروو پیاویک بوو سهرو ریش سپی به سینلیکی نهستوو، به ژنیکی کورت و دهم و چاویکی خپهوه که چاره چوو که له کانی له کالانهی خۆیان دا ده گه پان.

"دهسه جی، دهسه جی، دهسه جی وهستای خهیات... نهم جلانهم سبهینتی دهوئتهوه.
دهسه جی، سبهینتی. خه می پارهت نه بی. ههر سبهینتی. زۆر زووش. نهمه عهلیاغایه. برای ههقی منه. پیاوی وا نه تا نیستا هاتهوته چوکوو راواو نه له مهولاش دئ."
"ناغا، فرمایشته له سههراو چاوم. به لام تا سبهینتی ئیواری حازر نابئ."
"ده بی تهواری کهی."

"تهواو نابئ."

"تهواو ده بی."

به رگدروو دهسته جی نهرم بوو. پاش نهوهی تاویکی چاک تهماشای عهلییه شهلی کرد گوتی:
"باشه ناغا. خۆ بۆ دهسته جلیک ناتوانین دلئ جهنابت بشکینین... شهوی تا بهیانی کاری له سههرا ده کهین و تهواری ده کهین."

مورتهزاغا قهه داغلی ئوغلئ له حالیک دا کهیفی ساز ببوو و دهی گوت: بژی. سلامهت بی. دهستی له پشتی به رگدرووه که دا.

له خهیا تخانه کهوه چوونه لای کهوشدروو، لهوی را چوونه لای کراسدروو. ئیواری رژی دواتر، وهستا کاره کان هه موو شتیکیان به سازی وی ده دانهوه.

مورتهزاغا له پیشه وهوه عهلی به دوای دا، چند جار بازاره کهیان له م سههرا تا نهوه سههرا پیتوا. چند له حزهیه که له لای نالبهند که له بین چناریکی له میژ ساله بوو، راههستان. مورتهزاغا عهلی بهم جۆره به زیندروو ناساند: پیاوی وا نه هاتهوته چوکوو راوا تا دنیاش دنیا به نایه."

زیندروو له گهڼ گوتنی سبحان الله... نهی توانی سه رسورپمانی خوی بشاریتته وه. نه مجار
چوونه مزگهوت و پاش ده زنوږنکی دوورودرږن نوږنکیان کرد. پاش نوږن کردنیش چوونه مالی
ععلی سه فا. ماله که بیده نگ بوو. نه دهنگی گریان دههات و نه دهنگی دیکه.
بیده نگی به کی روت و هیچی دیکه. دتهاتی به کانی دانیشتوی شاروچکه ش روږیشتبون.
همموو چی به ک چوڼ و بیده نگ بوو.

ععلی له حالیک دا له چاوی مورته زاغاهه رامابوو گوتی:

"نم گوت؟"

"چیت نه گوت؟"

"بؤنه که. بؤن بکه ناغا... بؤن دنیای داگرتوه. له همموو شاروچکه گهراوه. ههتا
سبهینیش... نهی خوی به گیان، نهی..."

"نیشه للا نم بؤنه به بهر لوتی عارف صائم بهگ هه للا دی و باسی مهسه لهی حمه دؤک
دپته گورږی. نهو دهه سه نانه شیت پاشا..."

پاش نهوهی ماوهیه کی زور له چاوی ععلی به وه راما، گوتی:

"ععلی، نه مانه کارتیکیان له دهست نایه، له دهستیان نایه؟"

ععلی گوتی:

"نا..."

"سه نان پاشاش زور پیره. له وانه شه خانه نشین کرابی. ناوی نه ماوه. له وانه شه له داریان
دابج. لهو شیت و ماخولیا یانه بوو."

"بیستومه مه شقی سه رازی به دارو درهخت کرده. ده لاین نیست و خه به ردار (قف و
استعدی) به دارو درهخت داوه. هر داریکی قیت رانه وه ستابی، فرمانی داوه دارکاری بکری."

مورته زاغا پین کهنی:

"له وانه شه له داریان نه دابی. له وانه شه عیسمهت پاشا بی نیږی. نه گهر نهو بیته تورپروس
کاریک ده کا خه لک بلین سه ده رحمت له چال هه لکه ن پاشا... نه تو یاوه رارووق ده ناسی؟"

"نهوم دیوه."

"ده توانی حمه دؤکی بگری."

"ناتوانی."

"بؤچی؟"

"نهو زور زولم له ديهاتييه كان ده كا."

"ها، راسته. له وهختی وا دا نابی زولم له ديهاتييه كان بکمی. وا نیه؟"

"خه لکی لادی زولم و سروکایه تیی هیچ پی خوښ نیه..."

دووباره وهړی کموتنه وه. مورتهزاغا راده وستا. تماشایه کی وی ده کردو دووباره وهړی ده کموتنه وه. ماوه یه کی زور بیده نگ بوون. له حالیک دا سهریان داخستبوو تا نيزیک پردی روښتن. له پنا میله ناسنی پرده که ماوه یه که به تمیشت یه کموه راوستان و تماشای خواری، تماشای ناوه کمیان کرد. له نه کاو مورتهزا پرسى:

"نه تو چه کت پی یه؟"

"نا."

"نه گهر نیستا همه دوك بڼ و بی هه وی له پیش دا نه تو و دوايه نه منیش بکوژی چیمان پی ده کری؟"

"هیچمان پی ناکری."

"زور باشه، پیاوی ساحیب دوژمن به بی چه ده گه ری؟!"

"بی گومان، نا..."

"زور باشه نهی نه تو بچی چه کت پی نیه؟"

"رووی بی دراوی رهش بی."

"تفه نگچی چاکی؟"

عہلی له حالیک دا به بی فیزی سهری به لاره دنا، گوتی:

"بچی، له وانیه..."

"ده مانچه، یان ماوزه ر؟"

"ههردوک..."

"زور چاکه، همه دوك تفه نگچی تره یان نه تو؟"

عہلی به شمل به خزی دا شکایه وه. جینگلی دان. چاوی بریه ناوی بن پرده که. زهرده یه کی

هاتی و له ناغاوه پاما.

ناغا چاوه پوانی وه لاسی وی بوو.

"بلتی، بلتی... راستی یه که بلتی. نه من براتم ده بی راستی یه که ی بزاتم."

"به خوا له باره ی همه دوكه وه..."

"حه... حه مه دۆك چىي بووه؟"

"مه به ستم نهويه كه..."

دووباره به شهرمهوه بيتهنگ بوو. رووى وهرگيتراو چاوى له ناوه كهوه برى. پاشان چاوى بريه شهنگه بويه كي باخه كهى نهويه رى.

"بلى بزاتم ده ته وئ بلى چى؟"

"حه مه دۆك مندالى دوينى يه. نيتم... به نيتمه ده لىن عه لويه شلى شوين هه لگر..."

"ياللا برؤينه وه مالى. له مه ودوا نه تو، له مالى خومان ده ميئيه وه. باشتين ده مانچه و فيلينتات ده ده مى. ده مانچه كهت ده بى همر ناگان بى. نه چى له ناگان به ولاره هه لگرى. نه وانى ديكه گير ده كه ن."

"راسته."

"چارده ناگانى ده سكه عاجم هه ن. هه ل بؤيره. هه ر كامى كيانت پى باش بوو، هه لى گره."

"هه ر بؤى ناغا."

"نه وه نده م فيلينتاي نه لمانى قؤنداخ نه خشاو هه يه كه ده توام له شكركيان پى چه كدار بكه م. هه مووى تازه له كارخانه هاتوه ته ده ر. يه كىك له وانىش هه ل بؤيره."

"باشه."

"به سنده و قيشم فيشهك هه ن..."

"خؤش بى ناغا."

"چهند ساله ته قهت نه كردوه؟"

"ده ورى بيست و يهك ساله."

"ده ستت سنت بووه؟"

"نه دى ناغا."

"سبه نيئ و دووى پاش نه وهى جه نازه كه يان به رى كرد، سوارى نه سپ ده بين، ده چينه ناغريچه، له وئ مه شقى تفهنگ هاويشتن ده كه مين و ده ستان رادى."

"قه سى تويه ناغا."

"نيستا با بچينه وه مالى."

"باشه ناغا..."

"ده بى هه ر له مالى خومان بى."

"باشه ناغا...".

"مندالت همن؟".

"يازده نۆكەرى تۆم همن".

"خو پيٽ بېلىڭ. ئەوان ھەر لەمۇي لە چىاي دەمىننە، يان بيان ھىننە خواري بۆ نىو كىلگەي خۇمان؟".

"ئەوان ھەر لەمۇي ۋەمىنن باشترە. ئەگەر بېنە دەشتى، ھەمدەك شەك دەكا".

"راستە... ھەمدەك لە تۆ دەترسى؟".

"نەختىك خۆم لى دەپاريزى".

"ھەتا ئەتۆ لەلای منى، خۆ دەمن ناگەيەنى؟".

"لە پيٽ دا دەبىن من بكوژى، دوايە...".

مورپەزاغا دووبارە ناۋرى وى دايەۋە. ماۋەيەكى دريژ تەماشاي چاۋى عەلىيى كىردو پاشان، بە ترسەۋە دەستى بۆ پىشتىنى برد، دەمانچەكەي خۆي وى داۋ گوتى:

"ھەتا دەگەينەۋە مالى با دەمانچەكەم بە تۆ بى. قەشى لى مەكە. چارەكانت ماچ دەكەم كاك عەلى. گىيانى بى ھىزىم بە ئەمانەت لە دەست تۆ دايە".

"ھىچ خەم مەخۇ ناغاي خۆشەويستى... چاۋرەشم، لەمەدوا بۆخۆم بەرپىسى گىياتىم".

"بەرستتە عەلىيەشەل ناغا؟ نەم قەسيە لە نىۋەرەپراستى دلت را دى؟"

"لەنىۋى دلت را دى، ئەۋىش چۆن نىۋى دلتىك!"

"ھىشتا لىت دەترسىم. لە بىنى ئەۋ چاۋانەت دا شتىك شاراۋەتەرە".

مورپەزاغا چۈۋە سەر دىۋارى نىزى دەۋرى باختىك و دانىشت، عەلىيەشەلىش چۈۋە بن دەستى:

"ئەگەر لىم دەترسى، بۆچى دەمانچەكەت ۋەمن دا؟".

عەلى ئەم قسانەي بە نەرمى و مېھرەبانىيەۋە كىرد.

"بى و نەبى ئەتۆ ئەمن دەكوژى. ئەتۆ لە پىاۋەكانى ھەمدەكەي".

ماۋەيەكى زۆر ھەردوۋىكىان سەريان بەردايەۋە لە نوۋكى كەۋشەكانىانەۋە پامان. عەلى، زۆر بە نارەھەتى ھەستاۋ ھەرۋەك ھىچيان لەنىۋى دا رانەبردى، چۈۋ بەرەۋرۋى مورپەزاغا راۋەستاۋ چاۋى دە چاۋيەۋە بىرى. ھەردوۋىكىان ماۋەيەكى دريژ ۋەك جادوويان لى كرابى تىكەرە پامان.

"ئەتۆ لە پىاۋەكانى ھەمدەكەي. لەم دىنبايدا ھەر ئەمن ئەۋى دەزاتم. ئەتۆ گىيات بە قوربانى ھەمدەك دەكەي. چۈنكە دىھائىيەكى ئاقلى. شتىكى دىكە... ئەم ژانەسرانە ئەتۆ بۆ ھەمدەكەت دروست نەكردوون؟".

عەلی بە پیتکەنینهوه گوتی:

"با... ئەمن دروستم کردوون".

پیتکەنینهکەمی لەنێوی دلێهوه بوو.

"هەر بۆیە گیانی خۆتی بۆ بەخت دەکەیت؟"

عەلی بێدەنگ بوو.

"عەلی، بۆ قسە ناکە. بۆ هیچ نالێی؟ عەلی، بلێ بزاتم، ئەگەر حەمدەزک بیههوی، من دەکوژی؟"

عەلی وەلامیکی ئەدایهوه. روخساری کز دیار بوو و سمیلە سوورهکانی داچۆرابوون.

"نا مورتهزاغا، نات کوژم. ئەمن حەز لە پیاوکوشتن ناکەم. گیانیتکە که خوا داویە، هەر بۆخۆی دەبێ وەری گرتیهوه. پیاوکوشتن کارێکی دزیوه."

مورتهزاغا بە خۆشحالییهوه گوتی:

"دزیوه، بەلام حەمدەزک دەکوژی."

عەلی بە دەنگیکی دلێرو بروا بەخۆ بوونهوه گوتی:

"ئەو فەرقی هەیە."

"ئەو فەرقی هەیە؟ فەرق دەکا؟ یانی ئەو هەقیهەتی... ناوا!"

پاشان سەرئانسەری لەشی ترس دایگرت و چاوهکانی لە ترسان داچۆران:

"کەوايە ئەنتۆ من دەکوژی. چونکە ئەمە فەرق دەکا. حەمدەزک من دەکوژی، ئەویش فەرق دەکا..."

مورتهزاغا جار لە جار زیاتر دەترسا. عەلییەشەلیش ئەو ترسی مردنەیی - که بە چاو

دەبینراو بە دەست هەست پێ دەکرا - لەگەڵ وی بەش دەکرد.

عەلی دەستی بۆ پشتینێ بردو گوتی:

"ئاغا! بگره دەمانچەکەت. هەتا وەختیک ئەتۆ وا بترسی و ئەمن وا قسەلەرۆو بمانوومان

پیتکەهه ناکوێ. ئەو دەمانچەم لێ وەرگره با ئەمن برۆم. بچم قورپیک وەسەری خۆم بکەم."

مورتهزاغا بە هیچ جۆر ئەم دەتوانی ئەو دەمانچەیه که عەلی بۆی راداشتبوو، وەرگری.

بە چاوهروانییهوه چاوی لە چاوی عەلییهوه بریبوو.

"دەمانچەکەت وەرگره ئاغا."

مورتهزاغا بە روخساریکی زەردو لە حالیک دا دەت گوت تەواوی گیان و هەست و شعوری

لە چاوه پیر پرسیارهکانی دا کوێبوونهوه هەروا بزانه لە دوور تەماشای رووناکایییهکی بە قەدەر

نوکی دەرزێ دەکا، ملی درێژ کردبوو و تەماشای عەلییە دەکرد.

راویژی دهنگی عدلی نهجار بریارده رانه و رووه لمالاوانه بوو:
"مورتهزاغا، ده مانچه کت بگره".

بهلام مورتهزاغا دهستی نه برد ده مانچه که وهرگرئ. عدلی ده مانچه که له پنا دانا. بهره و
دوا گه رایه ووه سهر به ره ژیر بۆ لای پردئ وهرئ کهوت.
مورتهزاغا له ترسی رووحی خۆی هاواری کرد:

"راوهسته عدلی، راوهسته. دهقیقه یک راوهسته براله. نه من له گه ل تۆ بوومه برا. ده زاتم ناخره که می
من ده کوژی. بهلام نه گهر قهراره بکوژریم با برای خۆم بم کوژی. راوهسته، ده سبه جیش وه گهرئ."
چهند ههنگاری هه لئینانه وه، قۆلی گرت، بۆ لای خۆی راکیشاو به توندی و فرمانده رانه گوتی:
"ده مانچه کت هه لگره وه. نه من نهوم داوه به تۆ عدلی! نیستی باشت گوتی لئ بی. ژیا نی
من به تۆوه به ستراوه. هه لئ گره. چیی لئ ده که می بیکه. پیته خۆشه بم کوژه پیته خۆشه مه م
کوژه. نه گهر پیشت خۆش بوو بم به ده دهستی حه مه دۆک به لام له مه و دوا نه که می به جیم بیلی و
بچی به جینگایه ک!"

عدلی له سه ره خۆ چه که که می هه لگرت، له پشتیی به ست و له ناغای نیزیک بووه وه:
"بم بووره مورتهزاغا".

"تکایه عدلی. خه تای من بوو. یاللا برۆینه وه مالتی".

وه ختیک گه یشتنه وه مالتی خه ریک بوو رۆژ ناوا بی، روونا کایی تاو بهر به هه موو جوانیی
خۆیه وه له شووشه ی په نجه ره ی ماله کانی شارۆچکه می ده داو شاره که می - که پالتی وه
ته پۆلکه می که به دارزه ی توون داپۆشراو دابوو- کردبووه کۆشکی په ری یان.

له وه ختانی رۆژی دا نه گهر له م شوینه ی ناوا رزازه ته ماشای شارۆچکه ت ده کرد، له دووره وه وه ک
ماشهرتکی رهنگا و رهنگ ده چوو که ده رویره که می هه تا دوور ده خسته نیو روونا کایی به که له تاریف نه هاتوو.

مورتهزاغا کوپی یه کتیک له خانه کانی تورکه من بوو. بابی - که که نه دهم ناغا له وه ده رویره
زۆری حورمه ت هه بوو. پیاوونکی پیاوو نان بده بوو. له هاوینه ههواره که می زهوی به که بر دار
قه باله شی وه رگرت. دوورین بوو. رهنگه بی کیشه و گیره ترین قه باله ی نه م شارۆچکه می هه ی وی بووین.
قه باله یه که می حهوت ههزار دۆمی. بهلام له چوارچۆیه ی سنوره کانی نه م قه باله یه دا له وانه بوو کینلگه می
چل ههزار دۆغییش خهوتین. هه رچۆنیک بی. نه و وه که خه لکی دیکه دهستی به سه ر زهوی و زاری
نه رمه نی به که دان نه گرتبوو. مورتهزاغا له وه باره یه شه وه به خۆی ده نازی. ته نی ناخانویره یه که که تی
دا ده ژیا دۆسته نه رمه نی به که می، قارا پیت گلیکیان وه ختیک هه لاتبوو به وی به خشیبوو. هه موو

كەس دەيگوت خانووهكەي بە زۆر لە قاراپیت ئەستاندووه مورتهزاغا بەم درۆيانە لە دین دەردەچوو. "هەرگیز ئەم خانووه بەشكۆزەي بە زۆر ئەستاندووه، بەلكوو جرينگ جرينگ پارەي ژماردووه داووبە بە گليكيان. ئەوه، زولفوۆ تاشكەن خەليل بەگ و مەلا دۆزان ئەفەندی و روشدي بەگي بازپورس و ئى ديكە بوون كە بە زۆر خانويان لە خەلك ئەستاندو... پاپاسيەكيان ئەدا، ئە بە دەولەت و ئە بە خاوەنەكانيان. هەرکە ئەوان رۆيشتن، ئەمانيش هەروا بزانه ميراتي باب و باپيريانه، هاتن جييان لى خۆش کرد."

مورتهزاغا سى جار بە پەلە لە دەركەي دا. دەسبەجى دەرگا كرايووه. خانووبەرەكە دوو هەوشو چارده ژوروي هەبوون. ژورويكيش لەبن شيروانيەكەوه بوو كە لەنيۆ ميجەكەوه بە نەرديوانيكى چووكەلەدا دەجووه سەريان و لەوي را بە پليكانيكى وەختي تەنگانەدا دەجووه سەر كۆلانئى. خانووهكە بە رووكاري سەيەوه بەكيتك لە جوانترين و گەورەترين خانووبەرەكاني شار بوو. قاراپيت گليكيان وەستاي بۆ لە سىواسەوه هيتابوو. وەختيك خانووبەرەكە ساز بوو، كەوتە سەر زمانى ئەرمەنيەكانيش و توركەكانيش. ديوارى ژورورەكاني لە دار بناوى پىر نەخش و نياگار دروست كرابوو. هەر ژوروي جۆرتيك دروست كرابوو. باني نەژمى يەكەمى وردە بەردى رەنگاوپرەنگى تىگرايوون. راست لەنيۆبەندی ئەو فەرشە رەنگينەدا موزائيكيكى دەورەي بيزانس دانرابوو، كە لە ناناوارزاوه بى ئەوهي نازاريكى پىبگا، هيتابويان. نەخش و نياگاري گاكيتوي قەرقال و گولە وەنەوشەي لەسەر بوو.

بە پليكانە دارەكان دا كە لەبەر خاوينى دەدرەوشان، چوونە نەژمى سەرى. لەسەر ديوارى رووبەرپويان موزائيكيكى ديكە قايم كرابوو كە لە ناناوارزاوه هيترابوو. نەخشی ئەم موزائيكە باخچەيەكى بالتدان بوو. ئەو لەك لەكانە كە بە نيۆ جەگەن دا دەرۆيشتن، ئەو قورينگانە كە بە هەوادا دەفپين، مارتىكى سوورو چەند كەوي رەنگ خەنەي...

عەلى لە نيۆهراستى هۆدەكە چەقيبوو و بە سەرسوپماوى تەماشاي موزائيكەكەي دەکرد. "تەواتورە ناغا، تەواتورە ناغا! ئەمە كى دروستى كردوه؟"
"لە كافران ماوهتەوه. قاراپيت لە بن خاكيتى دەرهيتابوو. زۆر بە قيمەتە. وا دەلئين. لەمانە سى دانەي ديكەش لە ژورورەكان هەن."

"تەواتورە، هەر دەلئينى زيندوويه. مارەكە دەلئينى دەخزين."
چوونە ژوروي كەللە يەك كە راست رووبەرپووي پليكانەكان بوو و لەسەر قەنەفەيەك كە دۆشەكەكاني گولدۆزى كرابوون، دانيشتن. بۆنى قاورمە دەهات.

مورپه زاغا گوتی:

"به لآم چاك برسى بووین, ها."

عەلى گوتی:

"نەرى, برسیمانە."

"قاورمەو پیوازت پىن خۆشە؟"

"جاریك له سەفەرى خوادوومە. هیشتا تامەكەى له بنى ددانم دا ماوه."

"هەرشته پلاو به رۆنى تازهوه چۆنە؟"

عەلى به پىنكە نینەوه گوتی:

"كئى پىن خۆش نیە."

"سەر قەپاغە كەشى فەرىكە هەنگوین."

عەلى گوتی:

"له كوستانەكانى نىمە زۆرە. رادەسپىرم بۆ ناغای بىنن, سپى و جوانە وهك شیر به لآم

نىمە زۆر به دەگمەن لىن دەچىژین."

"خۆش بى عەلى, براله."

كەس لەو دەورووبەرە نەبوو. له نەكاو ژنىكى قەلەوى سمت پان به سنگى تىهەلپه رىو و داوینىكى خەت خەتى درىژه وهه (كه لاقەكانى داپۆشيبوون) بەرەلبنەيهكى سەوزو سوورى گولینگەدار به بەرەوه, كەوشىكى برىقەدار له پىن دا, چارشىوئىكى سەوزى ناورىشم به سەرەوه, كه قىت و قنچ به رى دا دەپۆششت و گەردنىكى زۆر بلندو لىوئىكى سوورى هەبوون و كەمىكىش رەنگى پەرىبوو, له يەكئىك له ژوورەكان هاتەدەرو گوتى:

"به خىر پىن عەلىاغا, براله."

عەلى كه چاوى له زەوى يەوه برىبوون وه لآمى دا يەوه:

"خۆش بى ياخوا."

ژنەكه دەسبەجئ دەستى به قسە كرد:

"وهى, وهى, وهى. تەرمى عەلى سەفابەگ بووئە دەهۆل, له لىفەو دۆشەكان دا جىن نابىتەوه. بووئە كىتوى ئوحوود. دەلئىن زۆر خەراپىش بۆنى كردوه. دەلئىن نەمشەو بۆنى جەنازەكه هەموو شارەكه پر دەكا.

دەلئىن نەمشەو نىمە شارەكه به جىن دىلئىن و دەپۆين."

حەسنەخان یەكەمین ژنی مۆرتەزاغا بوو. سی و پینج سال تەمەنی بوو. كچی تاقانە یەكینك لە خانەکانی تورکەمەنی دەرویرە ئەسکەندەر وون بوو. مۆرتەزاغا بۆ ئەستاندنی ئەو ژنە هەرچی لە دەستی هات، کردی و هەرچی بە دەستیەوه بوو، خەرچی کرد. ئەوی لە تەواوی ئەو ژنە گەنجانە کە دواتر هینابوونی، خۆشتر دەویست. حەسنەخان پینج مندالی لێی هەبوون کە سیان کۆر بوون. لە ژنە گەنجەکانی دیکەش لە هەر کامیکیان شەش مندالی هەبوون و هیشتا ش مندالیان دەبوو. ژنەکانی دیکە نەهاتنە بەخیراتنی عەلی. بە پیتی دابی لەمێژینە کەسیکی بینگانە هاتبایەو کابرا خزم و دۆست نەبوایە، ئەوان دەرئەدە کەوتن.

مۆرتەزاغا گوتی:

"با بۆن بکا. هەرچۆنیک بچ ناخەرە کە ی رۆژیک دەنێژێ. خاك هەموو بۆنیکى دادەپۆشێ."

حەسنەخان گوتی:

"ئەدی دای دەپۆشێ، دای دەپۆشێ... حەمەدۆک لە کۆیە، خەبەرێک مەبەرێکی هەیه؟"

مۆرتەزاغا گوتی:

"نا."

"ئەو کابرایە کۆیە؟ جێنۆکەیه؟ پەرییە؟ هەیه؟ نیه؟ ئەو ناغا رەشیدانە ئەو خانانە دەکوژێ و کەسێش ناتوانێ بلی پشتی چاوت برۆیە."

مۆرتەزاغا گوتی:

"ئێمە پیاو نیین. ئەگەر ئێمە پیاو باین، ئەو نەیدەتوانی عەبدیخان بکوژێ. عارف صائم بەگ لێرەیه، لە مالتی خەلیل. لە ترسان کەس هێچی پێ نالێ. زاری منیشیان بەستوه، دەلێی عارف صائم بەگ نوێنەری تاییهتی خوایه... هەمووان زراویان لێی چوو، لە ترسانی لە دەرییەکانیان دەپین، عەلی سەفاش لە رتی خۆی چوو. پاش وی نۆرە ی ئێمەیه، پاش ئێمەش نۆرە ی عارف صائم و پاش عارف صائمیش..."

حەسنەخان دووبارە ی کردەوه:

"تەرمی ئەو بەستەزمانە بەقەد کۆی ئوحد هەستاره. تەرمە کە ی بۆنی کردوه. نانە کە تان یخۆن نیلی."

"حەمامی مالتی گەرم کە خاتم، مەنجەلێکی گەوره ناو گەرم کە. کاک عەلیم لە رێیەکی دوورەوه هاتوه، با باش پاك و خاوین بیتتەوه. پارووه سابوونێکی بۆن خۆشیش دابنێن. دەستیکیش لە کراس و دەرییەکانی من دابنێن. جێی کاک عەلیم لە ژوورە کە ی من چاک

بکەن. لەمەودا ئێمە لە یەک ژوردا دەخوین. ئەو کابرایە، حەمەدۆک لە کەلەمێ داو، پیاو چووزانی چ دەبێ...؟".

حەسنەخان بە دەم هەناسە هەلکێشانەوه دووپاتی کردەوه:

"پیاو نازانی چ دەبێ. ئەو جۆرە شیت و پیتانە حساب و کیتابیک لە کاریان دا نیە، چ بەلایەکیان بەسەر عەلییەچکۆل، هەلۆی چیاکان هیتنا، هیتشیاکان کردە سەر مائەکەم، کوت کوتیان کرد. هەموویم خۆم بەم دوو چاوانەم دیوه. ئەوانەم کوت کوتیان کرد غەوارە نەبوون، عییل و عەشیرەتی خۆی بوون، خەلک شیت بوون شیت... زۆرم تاریدی کاک عەلی بیستوه. نانی بیتن؟".

مورپتەزاغا تەماشای عەلیی کردو گوتی:

"بەلێ بیتن".

حەسنەخان لە حالیک دا لە تۆقی سەری تا بەری پیتی، لە عەلی ورد دەبووهوه، لە جیتی خۆی هەستا. نارام نارام بە ورده تەکانیک کە بە ئەندامی خۆی دەدا چووه چیتخانە. پاش تارێک کچیکێ گەنج بە سینییەکی مسی زۆر گەورە نەخشیندراو و سفەرەیهکی جاجمەوه هاتەوه. جاجمەکی لەسەر بەرەکان راخست و سینییەکی لەسەر دانا. لە پاشان نانی قەد کراو و لە پیش خۆری قوولی مسین دا قاوورمە، پلاو، ماست و گۆشتی برژاویش هات. لەسەر سفەر چۆکیان داداو بە کەوچک دەستیان کرد بە نان خواردن. خواردنەکیان درێژە کیشا، پاش نان خواردن، دیسان هەر ئەو کچە بە نافتاوهو لەگەن و خاویلییەکی سپییەوه کە بەسەر شانیدا دابوو هاتەوه. ناوی لە دەستی عەلی کرد.

مورپتەزاغا بانگی کردە ژووری:

"ناوێکە گەرم بوو؟".

دەنگی حەسنەخان لە ژووری را هات کە دەیگوت: "حازرە".

کچەکە وەپیش عەلی کەوت و حەمامی مائیی نیشان دا. عەلی دەسبەجێ خۆی رووت کردەوهو دەستی کرد بە خۆشوتن. چرا نەوتییەکی گەورە لە ژووری خەوی دایسا، شووشەکی بریسکەمێ دەدا، بێئەوهی تۆزقالتیک دوو کەلتی گرتبێ. کوپەمێ چرایەکە زۆر گەورە بوو، رەنگیکێ سوورایی هەبوو بە گۆل و نەخشیکێ ناسمانییەوه.

مورپتەزاغا لە جیتی دا راکشابوو و پۆشەشمینیکی تەنکی هەتا ملی بەسەر خۆی هەلکیشابوو. زۆری پێ چوو هەتا عەلی کراس و دەریتی ناغای لەبەر خۆی دا رێک و پێک کردن و بە شەرمیونی

هاتموه ژورری. ههموو لهشی بۆنیتکی خۆشی لى ده هات و دعت گوت تازه له دايك بووه. دهسبه جى له جى وياتيك دا كه له تهنىشت جى ويانى ناغا راخرا بوو، راکشاو نهویش مهلافه ناو ريشمه كهى ههتا مى بىمه خۆى ههله كيشا. له سه رانسهرى ژيانى دا جى ويانى واى نه دييوو. له نهكاو به بىرى دا هات كه داخوا عهلى سه فابهگ نهو كه سهى نىستا وهك كىوى ئو خود ههله مساوه، سه رانسهرى ژيانى له نوئىنى وادا نووستوه؟ نوئىنى ناوا سپى وهك بنىشت، ناوا نه رم كه نه گهر ناو ريشمه كهى له لهشى بنيادهم ده درى، بىاو ده كه وىته ههژان.

"عهلى، كه واى به، نه تۆ شوئىنى ههموو ئافه رىده يه كه لىك ده كه يه وه، تهنانهت شوئىنى مېشه نگوينه ش؟"

"تا راده يه كه ناغا."

"نه سهى چۆن فېر بووى؟"

"ههر بۆخۆم، چونكه تۆگرى بووم له وهختى راووشكاردا فېرى بووم."

"وهستايه كه مهستايه كت نه بوو، يه كى وا پىت نىشان بدا؟"

"با، يه كىك هه بوو، پىيان ده گوت حاجيه كه چهل. نهو تهنانهت شوئىنى قورينگى ناسمان و مېشولعو شوئىنى مارى راخزىوى ههله ده گرت. به خوادانه... نه بچار ههموو شوئىنى كيشى ده ناسى. نه من له پىش دا نهوم ناسى. دۆستى گيانى به گيانى بام بوو. جگه له وهش، نه من زۆر ههز له كهو ده كه م. له پىش دا شوئىنى باره كهوم ههله ده گرت. زۆر باش شاره زاي نه خلاقى كهوان بووم. شوئىنه كه ميانم ههله ده گرت و راسته پى ده چوومه سهر هيتلانه كه ميان. سالى له وان هه بوو پىتسه د كهو باره بگرم و گهوره يان بكم. به لى بهم جۆره، بهم جۆره... بىينه سهر باسى حاجيه كه چهل. نهو هونهرى خۆى فېرى هىچ كهس نه ده كرد، تهنانهت كورپى خۆشى. هىچ كاتىك شاگردو ماگردى رانه ده گرت... نهو له كوئى و نىمه له كوئى... شوئىن ههله گرى وهك خۆى نه هاتوته سهر دونياو نه دىته سهر دنيا. نىمه له چاو وى مندالين. تهنانهت مووسا سه ر سه ر پىش به قامكه چو كه له كهى نابى."

"ته واتوره."

عه لىش دوو پاتى كرده وه:

"ته واتوره."

عملی دواتر بهر بهر نۆگري بالندهکانی دیکهش بوو. رۆژتیکيان که بۆ گرتنی جووچکه شههینیک وهشاخیک ههلهدهگهرا که سێ هیندهی سپیداریک بهرز بوو، کهوته خوارو لاتی شکا، ههبریهش لاتی شهل بوو. بهو حالهش دهستی له ههلهگرتنی شویننی بالندهکان ههلهگرت و لهو ریتگایهدا له چیاو دۆل و دارو بهرد باکی نهبوو. نهگه شویننیک له جیهک دیبایه، به قیمهتی گیانیشی بووایه وهدوای دهکهوت و خاوهنی شویننهکی دههههوه. له شویننی بالندان بگوزهه، عملی شیت و شهیدای شویننی گیان لهبهرانی کتوی بوو. بهدوای نهم ناواتهشی دا بئ ترس له شیو و دۆل و شاخ و چیا توورپووسی ههزار به ههزاری پشکنی. نهجار شویننی جروجانهوهی چوکهله، مئروولهو پهپولهو نینۆکه شهیتانه فیر بوو و به دواي ویش دا شویننی بنیادهم... عملی له دنیا بهدا جگه لهمه کارو هونهریکی نهبوو، هونهریک که زۆر جار خهریک دهبوو به قیمهتی گیانی تهواو بئ. عملی بهدوای نهم خولیا بهدا نهخلاقی ناوو دارو ماسیی نئو ناوو ههصوو شتیکی دیکه شارهزا بوو. له شویننیکيان دا جار تیکيان عملی لووت و بزوت له گهله ماریک بهرههروو بوو. رووبهرووی بهکتر ویتستان و چاویان له چاوی بهکترهوه بری. نه ماره که رووی له عملی وههگتیاو نه عملی له ماره که... نهم دووانه رۆژتیک تا ئیوارئ ناوا چاویان ده یه کهوه بری و وهک تهلیسمیان لئ کرابی، رهق رامن. لهو تیکهوه رامنهدا عملی ههرجی له دلی ماره کهدا بوو، خویندیوهوه ماره کهش ههرجی له دلی عملی بوو... ئیوارئ ماره که سهری خسته سهر زهوی و گهراپهوه، بئ نهوهی دهنگ له زهنگولهکانی خۆی بیتنی. پاش ماوهیهکی زۆر دهنگی خۆشی زهنگولهکی له دوورهوه هاته بهر گوی.

"عملی نهتۆ غهیبیش دهزانی؟"

عملی دهسهجئ ههستاو لهسهه جیه کهی دانیشت و به ترسهوه گوتی:

"نا، حاشا! ئیمه له کوئ، غهیب زانین له کوئ... نا، حاشا!"

"نهمن وام بیستبوو."

عملی له کاتی گهشت و گوزار به توورپووس دا شویننی رتوی، گورگ، پلنگ، دهلهک، پشیلهی کتوی و ورچانیشی ههلهدهگرت و لان و کونهکانیانی دههههوه. تهنانهت چند شهوی زستانیشی له گهله چهند ورج دا که له خهوی زستانیدا بوون له نهشکهوتیک دا بهسهه برد.

چەندى بزنە كىيوى، شوورو سمۆرەو سەگلاوك راو كردن. وەختىك شويىنى شەھىن و بازو ھەلئوشى ھەلئەگرت و ھىلانەكانيانى دەدۆزىرە" لە رىگادا لەگەل گولەكان قسەى دەكرد. ھەمەدۆك لەبەرچاوى رەسەنترىن و نەجىب ترىن نافەرىدەى ئەم جىھانەو رووناكايى ھەردوو چاوانى بوو.

"عەلى! مندالەكانىشت لە چىا بىنە خوارى".
"ئاغا، عەرزەم كردى، ئەگەر مال و مندالەكەم بىنمە ئىرە، ھەمەدۆك شك دەكا. تىگەبىشتى؟"

مورتەزاغا لە حالىك دا لە خۆرە ھەناسەى ھەلئەكيشا، گوتى:

"تىگەبىشم" و لەسەرى رۆبىشت:

"نا...خ عەلى، نا...خ!"

ھەناسەىكەى ھەلئەكيشا دەت گوت جەرگى برىندارە، پاشان لەسەر قسەكەى رۆبىشت "نا...خ، ئەگەر سەرى ئەو كافرە چەپەلە ھەلئەكەنى، دەزانى چىت بۆ دەكەم و چەندەت چاكە دەرھەق دەكەم...".

عەلى ئاوپرى وى دابووەو تەماشای دەكردو چاوەرپى درىژەى قسەكانى بوو.
"فەرموو ئاغا".

"دەزانى چىت دەرھەق دەكەم. دەت ئىرمەو دەئىكەتان، مال و مندالەكەت پى دىنمە ئىرە. لەنىو كىلگەدا خانووبەكەت بۆ ساز دەكەم، پىشت خۆش بوو لە شارۆچكە خانووت بۆ دروست دەكەم. لە نىو شارى بى باشترىش، ھەتا دەمرم لىت جىا نايمەو. لەنىو كىلگەدا چەند پارچە زەووت دەدەمى. ئەسپىكى عەرەبىبىشت دەدەمى سوارى بى. ئەسپىك كە لە چوكووراوا دا تاق بى - گەرم داھاتبوو- عەلى!"

"فەرموو ئاغا".

"سەبىنى دەمەوئ ئەسپىكەت بدەمى، ئەسپىكى عەرەبى بە زىنى چەركەسىيەو. با ھەمەدۆك ببىسىتەووەو بەتەقى، بەتەقى. وا نىه؟"

عەلى گوتى:

"بەتەقى".

"ئىستا كەوايە با بھومىن. لەبىرت نەچى. سەبىنى قەرارە جەلكانت وەرگىنەو. سەبىنى ئىوارى. كلارو شەبەقە فووتىرەكەشت لەبىر نەچى. سەبىنى دەبى بە پىاوتىكى دىكە. پاشانىش... نا...خ، پاشانىش جووتە كەوشى نەرسى ئەك ئەو پىلاوانە، ئەگەر برىقەدار بن... وەختىك ئەتۆ براى من بى،

دەبىي ۋەك مستەفا كەمال پاشا پۈشۈشە بى، لەژىانت دا چاكەت و پانتۆلت لەبەر نەكردو ۋە كلاس شەبقەى فووتبۆل لىسەر نەناۋە، وانىيە؟"

"نا ئاغا".

"با بىخو، بۆگەنىكى پىس دى".

"بۆنى جەنازە كەيە".

عەلى دەسبەجى خەوى لىكەوت، بەلام ھەتا تولعى بەيانى خەو لە چاۋى مورپەزاغا نەكەوت. بۆ ئەۋەى بزانتى عەلى خەوى گرانە يان نا، چەند جار تاقى كەردەۋە، بەلام خەوى عەلى ۋەك خەوى پەلەۋەر سووك بوو. بە كەمترىن دەنگ دەسبەجى ۋە خەبەر دەھات و ھەر لەر ساتەدا دەستىشى بۆ ئەۋ چەكە دەبەرد كە لەبن بالئىجەكەى دا بوو. كاتىكىش تىدەگەيشت كە دەنگى مورپەزاغا بوۋە، زەردەيەكى دەھاتى، سەرى ۋە سەر سەرىنەكەى دەكردو خەوى لىدەكەۋتەۋە.

بەيانى كە لە خەو ھەستان ھەردووكيان خۇشحال بوون. عەلى كەم كەم نۆگرى مورپەزاغا دەبوو و ئەم ھەستە، ئەۋى دەترساند.

ئەۋ بەيانىيە ھەسنەخان بەرچايىيەكى زۆر خۇشى بۆ مېۋانە بەرتزەكەيان نامادە كەردبوو: بەرە مەشكەيەك رۆنەكەرى تازە كە ھېشتا بلقە دۆيەكانى لىسەر بوون، ھەنگۈىنى سېپى تازە براۋەۋە، سەرشىرى تازە، شىر، چاۋ نانى گەرمەتەندوور كە بە دەستى خۇى ھەۋىرەكەى شىلابوو... سەفرەكە تەنيا شىرى مېرىشكى لىسەر نەبوو. دىسان ۋەك شىۋى دوىشەۋ، بى ئەۋى قسەيەك بەكەن، بەرچايىيەكەيان تەۋاۋ كەرد. بەيانى ئەۋ رۆۋە لە روخسارى ھەسنەخان دا ئارامىيەك بەدى دەكراۋ بە ھەر ھۆيەك بوو ھەستى بە خۇشحالى دەكرد.

"ياللا با بېۋىن عەلى، بەلكوۋ بتوام ئەۋ سەربازە راكردوۋە خۇيرىيەى جاسووسى فەرانسەيىيەكەن كە پىتى دەلئىن عارف صانم، تاۋىك بە تەنيا بەگىر بىنم و لەبارەى ئەۋ بەلایەۋە كە پىتى دەلئىن ھەمەدۆك نەختىكى قسە لەگەل بەكەم. بەلكوۋ تىتى بەگەيەنم كە ئەۋ مارە بوۋەتە ج ھەژدەبەيەك. يەك يەك ھەموو شىتىكى تىبگەيەنم كە ئەگەر مانگىكى دىكە پى بېجى، تەنانت جەنابى چال ھەلگەن پاشا ئەفەندىش بىتە چىكانى توورپووس ئىدى ناتوانى دەرقەتى بى. ئەۋ ۋەخت ئەقلىان دىتەۋە بەر خۇيان. بەراست بزاتم ئەۋ پىاۋكوۋە دەتوانى دەردى ئىمە بەگەيەنئىتە گوئى ئەنكەرە؟"

خانم بە دلئىيى تەۋاۋە گوئى:

"دهتوانئ، به قوربانت بم ناغا، هەر شهونده بهسه جارتك دهستت بگاته داوئنى".
 مورتهزاغا به پهله راپهړې بۆ لای پليكانهكان. كلاو گهړگهړپه رةشه فووتيرهكەى بهدمستيهوه
 گرتبوو. شهمرۆ دهستك جلكى سورمهى لهبهردا بوون و لهگهڵ كراسه سپيهكەى بۆينباغئىكى
 سوورى بهستبوو كه خهت خهتى سموزى تئدا بوون. كهوشه بريقهدارهكانى برسكهيان دهدا.
 دهسروكهيهكى سوورى لهگيرفانى چاكهتهكەى چهقاندبوو. چاوه دهريهريوهكانى ههروهك جاران له ترسان
 له كالاندا زهق دهچوون. روخسارى لهپرو لاوازو گنجى دهم و چاوى قوول و نيوجاوان و سيلهى چاوانى
 پر گنج و لۆنج بوون. وهختيك پئدهكەنى به ئيسكى قورتۆمهى و گنج و لۆنجى قوولئ روخساريهوه
 وهك ئينسانئىكى راست و گهرم و لهبهر دلان ديار بوو.

ئهو له پيشهوهوه على به دواى دا له پليكانهكان چوونه خوارو بههرو مالى تاشكەن خهليل
 رۆيشتن. كه گهيشتنه وئ مورتهزاغا كهيفى ساز بوو. ترۆمبئلى بهگ له ههوشهى مالى
 راگيرابوو، پاك و خاوئين و نوئ نوئ.

مورتهزاغا رووى كرده ترۆمبئلهكهو گوتى هەر لهوئ به، با مورتهزاغا بئ چاوه رهشهكانت
 ماچ كا. ناوړى دايهوه سهر على كه له دوايهوه دهرويشت. گوتى شهتۆ لهبن شه نهم داره چاوهړئ
 به، بهلكوو شه خوا گهورهيه لايهكم لئ بگاتهوه. ئۆ...ى لهم بۆگهنه، ميچكى سهرى پياوى
 دهگرئ. خهريكه بئ هۆش بم. دهمانچهكەتت پئيه؟"
 "پئيه".

"ئيشتا كهوايه زۆر باشه، بهراست، نيوانت لهگهڵ شه بۆگهنه چۆنه؟"
 "وهخته بمم".

"ئيشتا كهوايه زۆر باشه. چاوهړئ به. دنيا زۆر گهرمه، ئى جهنازهكهيه. دهبئ تهعمول
 بكهين".

دهرگا كرابوهوه، بئ سئ و دوو چووه ژوورئ و له پليكانهكان وهسهر كهوت. تاشكەن
 خهليل بهگ لهسهر پليكانهكان پيشى بئ گرت و به توورهى گوتى:

"مورتهزاغا، بابت گايين، مالت ويران كردين، زهليلى دنياى كردين، شه برووسكانه چين؟
 شهكهرت وهبهر تۆپ داوه. شهتۆ چته، شئت بووى؟ چهتهيهكى بئقيمهت كابرايهكى بئقيمهتى
 كوشتوهوهكيوان كهوتوه. كهس نازانئ گرتويانه يان نا. دهلئى ههموو خهلكى دنيا راپهريون، هەر
 كهست له شارۆچكهدا دهست كهوتوه تهلگرافئكت پئ كرده، شئت بووى؟ بهگ ئيشتا له خه
 ههلهدهستن. شهمانه ببيسئتهوه... شه جۆره نانهمنئيه، شهوئش له ناوچهى ههلبۆترانى رى دا.

ئەگەر بەگ ئەمەي بېيىسى، كە ئاخىرەكەي ھەر دەشى بېيىسى، ئەمەن خۆم تىكەل ناكەم، چوار مېخەت دەكىشى، يان لە پىشى ترومبىلەكەيت دەبەستى و ھەتا ئەدەنە رات دەكىشى ئەودەم كوتى گەورەت گوتچەكەت دەبى.

مىوانەكانى دىكەي تاشكەن خەلىل لە كاتىك دا مورپەزاغا بە ھەبەساوى تەماشاي تاشكەن خەلىلى دەكرد، دەورەيان داو لە تاشكەن خەلىل توندترىيان پى گوت. شوكرى خوى دەويست كە بەگ خەوتبىو، بە دەنگى بەرز قەسيان ئەدەكردو نەيان دەنەرانە. بەلام ھەر وشەيدەك كە لە دەميان دەھاتەدەر، وەك خەنجەرىكى ژەھراوى لە دلى مورپەزاغا دەچەقى. لەو نىوھەدا تى مابوو، و لە حالتىك دا لە پەستا چاوى دەترووكاندن، نەيدەزانى چ بكاو چۆن بەرگرى لە خۆي بكا. سەرەنجام ھاواری كەرد:

"بۆگەن دى. ئەي كە چ بۆنىك دى، ئەي بە گۆرى بابى مردووى، بە گۆرى بابى زىنلووى، بە گۆرى بابى تەلگراف و گۆرى بابى ھەموو شتىك... ئەي كە ئەو بۆنە مېچكى سەرى بىردم. ئەي خوا بكا بەگ وەخەبەر نەيە، بەلئ وەخەبەر نەيە. ئەگەر بەگ خەبەرى بېتەوہ ئەم بۆگەنە چ لى بىكەين، دەبى چ بىكەين."

"چ دەتوانين بىكەين. مائە مردووه كە لەبن لووتمانە. بەراستى ئەم بۆنە زۆر سامناكە... پىاو چ بكا باشە؟"

"ھەتا بەگ ھەل نەستاوہ، مەيتەكە لە مائە لایەين و بىبەينە مزگەوت."

روشدىي بازىورس گوتى:

"دەبى بىبەين."

قايمە قامىش ھاتبىو:

"دەبى دەسبەجى بىبەين."

داواكارى گشتى:

"ئەويش ھەر نىستا... ئەگەر بەگ خەبەرى بېتەوہ..."

ھىدايى، قازى خانەنشىن، بە شلەژاوى گوتى:

"كۆلۆنيا كۆلۆنيا."

"ھەرچى كۆلۆنيا بوو، پىشتەر بردوويانەتە مائى مردووه كە."

لە نەكاو لە ژوروى دەنگىك وەك دەنگى گاجووت بەرز بووہوہ. خەلىل بەگ گوتى:

"بەگ ھەلستا. مومكىن نىە ئەم بۆنەي بۆ نەچى." و دەسبەجى بەرەو ژورورەكە راى كەرد.

بەگ ھەستا بوو، لە نێو پراستی ژوورە کەدا دەگەرا، دەرییە کەمی دادە کەندو دووبارە دەپیتی دە کردەو و گێژو پەریشان لە کراس و پانتۆلەکانی دەگەرا.

تاویک پاش ئەوێ هاتەو سەر خۆی پر بە گەرووی دەستی کرد بە ناپەتە کێشان:
"بۆگەن دئی، بۆگەن، لە توانا بەدەرە، بۆگەن دئی، ئەمە چیە ئەوەندە بۆن کردو؟ ئەم بۆگەنە ئی چیە؟ پانتۆلە کەم کوا".

"ئەمەتا بەگ، ئەمەتا".

"بۆگەن دئی".

"فەرموو چاکەتە کەت".

عارف صائم کە بە پەلمو بە دەستی لەرزۆکەو جەلەکانی لەبەر کردبوو، بە سەر قۆی ئالۆزەو دەری پری:

"ئەمان خەلکینە، بۆگەن دئی. ئەمەن لە ژیا ئام دا بۆنی وام بۆ ئەهاتو. ھەموو جی یەک بۆنی گرتو. ئەو بۆنە مەن دەکوژی کۆلۆنیا کۆلۆنیا... شتیک... ھەرچی بی، بۆگەن دئی ئەم بۆنە چیە؟"

مورپتەزاغا غاری دایە نێو پراستی:

"حەمەدۆکی چەتە... چەند رۆژ لە مەو بەر عەلی سەفابەگی کوشت و ئیستا وە کیتوان کەوتو. گۆیا بەنیازە ھەموو چیا ئیشینەکان بکوژی، دار لە قوونێ ھەمووانیان رابکا. سەری ئەم مارە... دەستم بە داوینت بەگ... مراد پاشای چاژ ھەلکەن... ھەر ئەم رۆژانە ئەو مارە دەبیته ھەژدیھایەک..."

"کۆلۆنیا... کۆلۆنیا..."

"حەمەدۆک... مار... کوشتی... بۆنی کردو."

عارف صائم بەگ لە حالیک دا قایش پشتینە کەمی دەبەست غاری دایە سەر پلیکانەکان:
"بۆگەن دئی... شوڤیر... دەسبەجی... کوپم زوو ترۆمبیلە کەت ھەلکە... جەنابی فەرماندە، جەنابی زالی، ھارپریان! زووین دەرفەتی مالتا رابی نیە، ئەمەن مردم، خنکام، خەریکە بی ھۆش دەم."

ئەوانی دیکەش بە پەلە چوون و ترۆمبیلە کەیان پر کرد.

"زوو بە، وەرپ کەو."

ترۆمبیل بە ھەموو خیرایی خۆی لە حەوشە دەری پری، لە حالیک دا ھەر یێکی تۆزوخۆلی بە دەور و بەردا بلاو کردبوو، لە شارۆچکە دەرکەوت و رویشت.

عارف صائم بەگ بە خۆشحالتی یەوہ گوتی:

"نەجاتمان بوو، نەجات".

مورپتەزاغا بە خۆرانانەوہ بە خەلکی شارەکە ی - کە لە پشتەوہرا سەیری ترۆمبیلەکیان دەکرد،

گوت:

"پێم گوت، حالیم کرد. ھەر ئەم رۆژانە ھۆردوویەکی گەورە ھەروا بزائە ھۆردووی مراد پاشای چال ھەلکەنە دیتە ئیترە".

لە وختی قسەکردن دا روانیە دەوربەری خۆی، کەسی لێ نەمابوو، ھەرکەسە چوویوہ قوربەتیک. ھاواری کرد: "عەلی، عەلی یاللا وەرئ کەوہ با ئیمەش برۆین. ھەموو شتیکم بە بەگ گوت. بۆنی مەیتەکە کاری خۆی کرد. نەگینا ئەو سەگبابانە نەیان دەھیشت زار ھەلپچرم. یاللا غاردە با لیرە دەرکەوین، بۆ دەری شارۆچکە".

بە سەرەوژیرە کەدا بەرەو پردی دەخۆ نووسان، پاش ئەو ی لە پردەکە پەرینەوہ، لە بەستینەکە لەنیو برکە ئالەتە کیتی یەکان دا راوہستان. بۆنی مەیتەکە لە چۆمی نەپەریبووہوہ لەو بەری ئاوەکە گیر ببوو.

"عەلی دیتت؟ شار چۆل بووہ. لادیتی یەکان رایان کردوہ. ئەتۆ دەلتی کئی مردووہکە دەنیئۆی؟"

"کەسیک ھەر پەیدا دەبی ئاغا".

"عەلی! راوہستە بزائم، دەکرئ ئیمە برۆین؟"

"دەکرئ ئاغا، بەلام با نەبرۆین".

دەمانچە کەت بە دل بوو؟"

"زۆرم پئی باش بوو ئاغا".

"دەمانچە ی خۆم بوو".

"زۆر مەمنوون ئاغا".

"ئەسپە کەش سەبەینئ لە کینلگە دیننەوہ. پێم وایە ئەو حکومەتە خوتیری یە دەرەقەتی

حەمەدۆک نایە. کاک عەلی ئیمە خۆمان دەبی کارەکە یەک لا بکەین".

"کئی دەزانئ، ھیچ روون نیە".

"ئەوہ ھات و بوو؟"

"ئەودەم بیر لئ دەکەینەوہ ئاغا".

مورپتەزاغا چاۋى بېرىۋە بىنى چاۋى غەلىيەشەلمەۋ تەماشاشى كىرد. دەت گوت لەمو قوۋلايىمەر لە زۆر دور بە دورى شتىك دا دەگەرپى. غەلىيش كە دەىزانى نەمو لە چى دەگەرپى، لە ناخى دلەۋە پىدە كەنى.

"غەلى. لە نىتوهراستى دلّت دا بە من پىدە كەنى؟"

"وازى لى بىنە ناغا."

"واز لە چى بىنم."

"نەۋە بە دواى دا دەگەرپى. مورپتەزاغا. پىاۋ ناتوانى بىناده مى بناسى. نەمرو لە حالىك دابەر سبەينى لە حالىك دا. ناغا بىنادهم نەگەر بىموى ھەموو رۆزى دەتوانى دووبارە لە دايك بىتەمە. ھەر رۆزى بەيانى بىنادهمىكى دىكە تازە لە دايك دەپى، بىنادهمىكى باش... يان بىنادهمىكى خراب... ئىستا نەم كەسى تەماشاشى دەكەى نەمنم، غەلى، لەوانىمە سبەينى كارىنك لە دەست بقموى كە بە نەقلى من و تۆش دا نەھاتبى. بۆيە دەلېم لىنى گەرپى، زۆرى قوۋل تىمەگرە، زۆرى ۋەدوا مەكەۋە. ناسىنى بىنادهم نەۋەندەش ناسان نىە. تەنانتە بالتندەۋ چوچانەۋەرىش دەرو زوربان پىنكەۋە فەرقى ھەيە. ھەيمىتى. بىروانە ناغا، تەنانتە نەگەر يەكىك بلنى لەم جىھانەدا تۋانىۋمە يەكىك، خىزانم، بىرام، خوشكەم، كچم، كورم، دايك و بايم بناسم، بزانە درۆ دەكا."

"پىاۋ نەم كەسى كە پىنى واىە ناسىۋىەتى، لە گەل خۆى بەراۋرد دەكاۋ دەىناسى."

"راستە، بەراۋردى دەكا."

"بىنادهمىك ھەرچەنلى ۋەك تۆ بچى، نەۋەندەش ۋەك تۆ ناچى. ھىچ مرۆقتىك ۋەك مرۆقتىكى دىكە ناچى."

مورپتەزاغا گوتى: "راستە ۋەك ناچن." و بە راماۋىيەۋە لە سەرى رۆشت: "ناش كرى ۋەك بچن."

"ئىستا كەۋاىە ھەۋل مەدە من بناسى."

مورپتەزاغا پىدە كەنى و لە حالىك دا دەستى راستى لەھەۋادا رادەۋەشانەد، گوتى:

"ۋازم لى ھىتاۋ تەۋاۋ بوۋ. پەژىۋان بوۋمەۋە، بەلام نازانى چەندە حەز دەكەم بزانم نەتۆ كىنى؟ چىنى؟ نەمن بىنادهمى ۋەك تۆم نەدىۋە، لەم دىنبايەدا كەسى دىكە ۋەك تۆ پەيدا نابى."

"پەيدا دەپى، زۆرىش پەيدا دەپى. ۋەختىك كەستىك ھونەرلىكى ھەيە، دەكرى بلنى ھەموو كەس ھەيەتى، ھەر نەۋەندە بەسە كە بتەۋى، لە دلەۋە بتەۋى. ھىچ شتىك لە دەستى بىنادهم دەرباز نابى."

"ئىستا نەگەر نەمن لە دلەۋە بىم وىستايە بىمە شوين گىپتىكى ۋەك تۆ، دەم تۋانى؟"

"دەت تۋانى، نەگەر بە دل و گىيان بت وىستايەۋ پىيەۋە نووساباى، دەت تۋانى."

"نەتۆ بۆچى نۆگرى نەم كارە بوۋى، ھەموو ژيانەت لەسەر شوين گىپران داناۋ بە شتىكى دىكەۋە نەنوساى. نەم شوين گىپرانە، ھونەرلىكى ۋا بە كەلكى چى دى، بە كەلكى چى دى... ۋەختىك نەم

کارهت دهمست پئی کرد، یانی ئەودەم کە تازە خەریک بووی فێر بی هیچ بیرت کردووە کە ئەم هونەرە بە کەلکی چی دئی، یان نا؟".

"ئەودەم هیچ بیرم لێنەکردووە. پاشان وەختیک بە سال دا چووم دەستم کرد بە بیرکردنەوە".
"ئێستا چۆنی تێدەگەمی، ئەم هونەرە وردە تۆ کە هیچ کەس نیەتی، کەلکی چیی بۆ تۆ هەبووە؟".

زۆرم بیر لێکردۆتەو، بەلام ماوێهەکی زۆر نەم توانیووە وەلامێکی بۆ بدۆزمەو".
"پاشان؟".

"پاشان لە پر بە فکرم دا هات".

"چیت بە فکردا هات؟".

"لە خۆم پرسى ژيان بە کەلکی چی دئی؟ مورتەزاغا ئەتۆ پێم بلێ ژيان بە کەلکی چی دئی؟"
مورتەزاغا چەند لە حەزەیک بێدەنگ بوو. دیسان چاوی لە چاوی عەلییەو بەرێ و پاش تەماشایەکی درۆ، لە حالیک دا لەدڵەو پێدەکەنی بن پێلی عەلیی گرت:

"بەرەست عەلی، ژيان، ئەو هەموو لە مەرگ ترسانە، بۆ ژيان ئەوەندە خۆ نزم کردن، زولم کردن، مالتی حەرام خواردن و پیاوکوشتن بە کەلکی چی دئی؟ پاشانیش یان شارۆچکەیهکی ناوا، یان گۆرێکی تەنگ پر دەکەین لە بۆگەن. ئای، مەیتی بنیادەم ئەوەندە بۆن هەبوو و ئەمن نەم دەزانێ، لە کەلاکە سەگ خەراپتر. ئەمنیش رۆژیک ناوا بۆن دەکەم؟"
"خو نەکا!".

"بۆچی، بۆچی... رەنگە لەمەش خەراپتر بێ... عەلی!".

"فەرموو ناغا".

"لێت وەسیەت بێ نەگەر حەمەدۆک کوشتمی، دەسبەجێ بێ مالتی بێ نێژە".
"حەمەدۆک تۆ ناکوژی".

مورتەزاغا لە کاتیک دا سێ جاری پێ بە زەویدا دەدا، گوتی:

"دەم کوژی، دەم کوژی".

خیزی بن پیتی بەم لاو لادا بلاو بوووەو.

"ئەمەیان ئیدی نازانم ناغا".

"راستە ئەتۆ نازانی. نازانی. بەلام دەینی. لەم شارەدا ئێستا تۆرێ منە. بریا هێندەم سەر ناوێشتایە سەر".
عەلی قسەى نەدەکرد.

ماويهكى زۆر له لىتواری رووبارو باغه پرتقاله كان دا گهړان. چوونه گونده كهي خواره وه. ته ماشای پرتقال و ليمو نارنجه كانی مورته زاغايان كرد. پرتقاله كان هيشتا چوك بوون. هر يه كهي هيندهي هيلكه كووتريك. مورته زاغا باسي نه كرد. به لام نم باغهي له دوسته ندرمه نيه كهي پي گه يشتبوو.

به بيستني بانگي نيوهرؤ له دوروره وه، له جي خويان راوهستان. ههتاو له شووشه په نجهره كانی شاری ده داو رهنگدانه وه كهي ده وروبهري روونك ده كرد. نهك هر شارؤچكه، به لكوو ده وروبهريشان ههتا دورو، ههتا ليره واره كهي سهره وه لهو رهنگدانه وه يه دا ده دره وشا.

"خهريكن نويزي ده كهن".

"تاويك دواتر عملي سه فابه گي ده نيژن".

خزمان و ره عيمته كانی عملي سه فابه گ جمنازه كميان به زه حمت ههتا مزگوتي برد، تمنانهت يه كيك لموانمش كه تابوته كهي همل گرتبوو، بي هوش بوو، و تهرمه كه له سر زهوي كموت. به هزار زه حمت برديانه مزگوت و له سر بمرده نويزيان دانا. له بر بؤني زؤر، مهلا حازر نه بوو ميمته كه بشوا به لام يه كيك له پياوه كانی عملي سه فابه گ ده مانچه كهي همل كيشاو سي گوللهي به بن پتي مهلاوه نان. له ناکام دا مهلا له حاليك دا له ترسان ده لهرزي چهن قاپ ناوي به سر ترمي عملي سه فابه گ دا رشت و كاره كهي تمواو كرد. له سهفي نويزي مردوو دا شمش كهس مابوونه وو ههتا گه يشتنه گؤرستان ته نيا سي كهس به دواي جمنازه كهوه مابوون.

دهرگاو په نجهره ي ماله كانی شار توند توند داخرايوون. وه ختيك نهو دووانه گه يشتنه وه شار، شاره كه چؤل و بيدهنگ بوو. حاشا له پشيله يه يان سه گيتكيش. نه وه نده بيدهنگ بوو دهت گوت هه موو بوونه وهرتيكي زيندروي نهو شاره هزار سال له مه ويهر، له بر نم بؤگنه له بران نه هاتوره نه وي بيان به جي هيشته.

"هيشتا بؤن دي".

"به لتي ناغا".

"به لام كه متر بووه".

"سبه يني جل كه كانت وهرده گرينه وه".

"باشه سبه يني ناغا".

"سبه يني نه سبه كهش له كيتلگه را ديننه وه. تازه يه كيتكم ناره كيتلگه".

"زؤر سوپاس ناغا".

(۴)

موسلیم کوره شوانهۆیلهی چاردهساله له دوتینی شموئیه تا نیستا لهم بناره دانیشتیبوو، جار جار خموی لی ده کموت، به لام بمشی زۆری به خمبر بوو، و له خۆوه چاره پروان بوو، داردسته به خهلووز نه خشاوه کهی ههتا قامکی لاتی له پینش خۆی درێژ کردبوو. کهپه نکه کهی که وینهی ههتاوی به رهنگی نارنجی لاسهر سنگی نه خشاوو، له پهنای خۆی بهسهر گوئییهک دا دابوو. سهگینکی زهردو گهورهی بهر مینگل سهری وهسهر چه مۆلهی کردبوو، و لعین شاخه که له قوژنیك خهوتیوو. نهو بزمارانهی له قهڵده کهی ملی درابوون، هیندی خهغهرتک درێژ بوون. مه ره کان له دهشته پان و سهوزه کهی خوارێ دا که تاق تاقه داری لی پرابووون، مۆلیبوون. گوئییه سهووراییه کان لهو شوئنهوه که کوره کهی لی خهوتیوو ههتا دوندی کیتوه که سهراسهری بناریان داپۆشیبوو. ههتاو که بهرز بیوو تیشکی خۆی به بهریلاوی و دل فرهوانی به دهور و بهردا به ره لا کردبوو، و لی پهبوارو شاخ و بهردو ناسمانی پر له تیشکی سهوور ده کرد.

موسلیم نهو کوره شوانهۆیلهیه نارامی نه بوو. ههر تاره ناتاریك هه لده ستاو ههتا دوندی شاخیککی بهرز که کهوتیوو ره ژناوا، پێ هه لده گهراو لهوئ رابه چاره روانییه وه چاوتیکی لهو جۆگه ناوه باریکه که له ره ژه لاتته وه به خواره پیچه دههات، نهو لی پهباره که به ههزاران رهنگی سهوزه وه هه لده قوئی و شه پۆلی ده دان و نهو جادهیه که له بناری رووته نی کیتوه کهی نهو به ره وه پێ هه لده گهراو بهو دیوی کیتوه که دا شوژ ده بووه وه، ده کردو دههاته وه له پهنای کهپه نکه کهی درێژ ده بوو. رهنگی روخساریشی بهردهوام ده گۆرا. دوئ شهوئ له نیو دارستان، له پشت شاخیککی بلینده وه که لهوئ هه بوو، دهنگی تهقهیه کی بهریلاو هه ستاو دوايه بیدهنگ بوو، لای به یانییش له دهشتاییه کهی خوارێ لهو شوئنه که مه ره کانی لی پهبلاو ببونه وه هاواریك هه ستاو به دواي نهو هاواره دا دهنگی سی تهنگان هات.

موسلیم شوانی هۆیهی ساری که چیلی بوو. هۆیه که له جیتی هه میسه، واته له دۆلی گهورهی قزل کارتال لای رۆژه لاتی کیتوه که هه لئ دابوو. راست له نیتوه راستی له وه پرگهی سه سه وزو له بن شاختیکی گهوره که راست له بن لووتکهی کیتوه که بوو، کانیاییک هه لده قوئی که که فه سپیه کهی به ده وره بردا ده پرژاند.

له دویتنی شهوئ وه بیده نگییه که به سه هۆیه که دا کشابوو. هه مووان به سه سه قسه یان ده کرد، هاتوچۆ له چادر تکه وه بۆ چادر تکی دیکه، شه لزان، که میک ترس و شادمانیه کهی زۆر. موسلیم شوان ناگای له هه موو شتیک هه بوو، مه ره کانی کیشابوو هه ئه لایه له دویتنی نیتواری وه چاوه پرئ بوو. هه، ترس و شادمانیهی هۆیه کهی به هه موو گیانی خۆی هه سه ته پیه ده کرد. که سه لهو باره یه وه شتیکه پیه نه گوتبوو، که سه یس داوای لیه نه کردبوو که به ئی: کوره، موسلیم! وا بکه وا مه که. له چاوه سه وهه چیمه نیه کانی دا شادمانی و چاوه پروانی پیکه وه شه پۆلیان ده دا. قسه ی خۆمان بیه جاروباریش ترس و به داوی ویش دا هه سه تیکه به ژان له هه ناوی ده گه را، به لām نه ی ده زانی چ بکا. هه مر که سه له خواره وه، له هه نه نوخته یه کهی چو کووراوا را ده هات ده بوو بهو رییه دا تی په ری که به نه یو دارستان و به بن به رده لانه که دا ده ریشت و چۆمیکه چو که له شی به په نا دا راده برد. هه جاده یه که ته واو ده بوو، ده گه یسته ریگایه کهی دیکه. هه ریگایه به مه لبه ندیکه دا تی په ری که مه ریکی زۆری تیدا بلاو ببوونه وه. هه جاده یه یان ده گه یسته دۆلی قزل کارتال یان تیکه ل بهو رییه ده بوو که له کیتوه که بهو دیودا ده ریشت. موسلیم که وتبووه هه ناسه برکه و دلی خیرا خیرا لیتی ده دا.

ماوه یه کهی زۆر هه ره لهو جیتی لیتی بوو، له سه ره زه وی، له نه یو گو له گویتنییه کهان دا نووست. له بن چله گویتنییه کهان کۆمه لیکه خالخالۆکه به خالی سوورو ره شه وه تیکیان وه داویشت. هه ره بهو جۆره که گو له سووراوییه کهان ده دره وشانه وه و تیشکیان داویشت، خالخالۆکه کانیس سوورتر بوون وه که مه شه لیکه سوور ده دره وشانه وه.

موسلیم شوان به په له بوو. چاوی له هه موو تارمایییه کهی چو کیشه وه ده بری و گویتی بۆ هه ره ده نگیکی سووکیس هه لده خست. مه ره کهان له ده شتایییه کهی خوارئ به نارامی ده له وه پران، و سه گه که له په نای خۆی وه رکه وتبوو. که میکی برسی بوو، به ئی به لām له بهر بیه سه بری و چاوه پروانی خه ریکی خۆ تیر کردن نه بوو. سه ره نجام ده ستی دایه هه ئه کۆجه له یه که له به شتی خۆی به سه بوو، و رۆیسته خوارئ بۆ لای مه ره کهان.

مهرتیکی رهش بھشی گمورهی گرت و دهستی کرد به دوشینی، وهختیک کۆجه له که پر بوو له شیري گهرم و کف کردوو، گمرايموه کن کمپه نکه کهی که ویتنهی خۆره تاوی لاسهر سنگی بوو. نانی له خورجیتی دهرهیتناو دهستی کرد به خواردهنمهی شیري بۆن خۆش. ههرتیکی سپی له ژووو دارستانموه بهرهو خوار دهچوو. شنهبایه کی نهرم ههلی کردو خستیموه. ههتاوی بهرمیانی هاورین بهره بهره روونا کالی خۆی بلاو ده کردهوه. لیژهور به سموزایی زۆرمهوه گوته گوتییه کان به رهنگی جوانانموه تیکم له بیوون و ههلمیان لی ههله دستا. لیژهور لیژروه له بناری کیتوه کانموه تا خوار، بگره تا چوکووراوا راکشابوو، و نمو گوته گوتییه انهش که بناره رووته نه که میان داگرتبوو، به تیشک هاوریشن و رهنگی سوورایی و شین و سوورهوه له گهله پمراویتی زیت کفتی ههتاو ههتا دوندی کیتی دهچونه سهر. له دوور دهنگیتی نهرم وهک گرم و هۆر به شیهیه که روون نه بوو چیه دههاته بهر گوت. له پمراویتی چکهی ناسمانی ههله گموره گموره کان به جۆرتیک بالیان لیک کردبوونموه دهفرین دهت گوت له جیتی خۆیان نابزوون و به میچی ناسمانموه چهسپاون. گوته لیک به لاسکی درێژو هیثموی سووریموه له نیو دروه لاینک بهرهو ههتاو تی ههله چوو بوو، و گوته کورته بالا، شین و زهره، نیوان برکه گوتییه کانیان پر ده کرد. میشمنگوینهی گمورهو درشت، رهش و بههیتز به وزهزی وهک گرماندن له گوته کهمه دهفرینه سهر گوته کی دیکه. بالندهی چوک و رهنگین، چوک به نهندازی قامکی گموره، له گوته کهمه دهفرینه سهر گوتییه کی دیکه. موسلیم که تیری خواردبوو، حوسه لهی بهسهر چوو، له کاتیک دا نمو ههرگیز بی تاقهت نه ده بوو. چندین سمعات ته ماشای بالندهیه کی چوک ههله، پیاوته، میشمنگوینیک، کرمیک یان ههله که کی ده کرد، له گهله ژبانی نهوانه تیکم له ده بوو، و خۆی له بیر ده بردهوه. ناسمانیش له پیش چاوی گوته کی گمورهی شین و جوان، یان بالندهیه کی زۆر گموره بوو که باله کانی لیک کردبوونموه. موسلیم پاش نهوهی نانی ده خواردو تیز ده بوو، دهچوو به سوته نهی ههله که مند. له گوته سوته نه که را دهی زانی درشت ترین به سوته نه له کوته دایمو ههلی ده که مند. نمو گوته سوته نهی سیس و وشک بوون به کانیان درشت ترو پر شیر بوون. موسلیم به یهک جار دهی توانی به سوته نه کان ههله که منی، له کاره دا به تهواری کارامه بیوو. درشت ترین سوته نه کان له تعنیشت بهرده کان، نیو دروه کان و بن برکه گوتییه کان شین ده بوون. گوته لاسک کورته زهره پر رهنگه که میان نهونده زهره بریقه دار بوو، پیای ده حبهساند. وهختیک موسلیم به سوته نه کانی ههله که مند، بۆنیک ناسراوی ههله ماری له خاک ههله دستا که سهری ده سوورهوه ده بردو سهر خۆشی ده کرد.

سوته نه ههله که مند درێژهی کیشا، ههتاو بهرهو رۆژناوا شوپر بیوهوهو نمو ههروا له خۆشی ههله که مندنی به سوته نه ههموو شتیکی له بیر چوو بووهوه. وهختیک تووره که کهی پر بوو له به سوته نه پشتی - که نهختیک وهژان کموتبوو- ههله نیایموه. ته ماشایه کی خوار، نیو دارستانی کردو پاشانیش روانیه سهرهوه،

روانیه شو هه‌لێزانه که بوسەر دوندی چیاکموه هه‌لێده‌فرین. نه‌جار دانیشته و به‌خه‌مگینی دهستی به هه‌لکه‌ندنی بانه سویتسه‌کان کردهوه. بانه سویتسه‌کان توێژالێکی قاوه‌یی که‌م ره‌نگی وه‌ک توێریان به‌سهره‌وه بوو. نه‌گهر شو پویتسه لاده‌چوو، بنێکی به‌قه‌ده‌ر ده‌نکه نوکێکی گه‌ره‌وه نه‌ختیک گه‌ره‌تر ده‌رده‌که‌وت. بانه سویتسه‌کانیان به‌کالی ده‌خوارد یان له‌نیو شیردا ده‌یان کولاندن نه‌جار ده‌یان خواردن و به‌ ده‌رمانی هه‌موو ده‌ردی‌کیان ده‌زانین. بۆنه‌که‌ی تا ماوه‌یه‌کی زۆر له‌به‌ر لووتی بنیاده‌م ده‌مایه‌وه.

موسلیم له‌لایه‌ک ورده ورده سویتسه‌کانی سپی ده‌کردو له‌لایه‌کی دیکه له‌سهره‌خۆ ده‌ی‌جوین و ده‌ی‌خواردن. ده‌م و چاوی نارقه‌ کردووی وه‌ک گوڵه گوتی‌یه‌کان داگیرسابوو، و چاوه سه‌وزه چیمه‌نی‌یه‌کانی وه‌ک چاوی هه‌لێو به‌رده‌وام ده‌وربه‌ریان ده‌پشکنی. له‌زه‌یه‌ک چاوی له سه‌گه‌که‌ی بوو که سه‌ری هه‌لێناو گوتی قوت کردن. هه‌ستایه سه‌ری. له‌لایه‌ک شو بانه سویتسه‌نامه‌ی سپیی کردبوون به‌ مستان وه‌زاری ده‌کردو به‌ په‌له ده‌ی‌خواردن و له‌ لایه‌کی دیکه چاوی به‌ لێره‌وارو ده‌وربه‌ردا ده‌گێژا. پاشان سه‌گه‌که هه‌ستاو به‌ره‌و دارستان دهستی کرد به‌ وه‌رین. نه‌جار به‌ ده‌م وه‌رینه‌وه غاری دایه لای مه‌ره‌کان. راست له‌و ده‌مه‌دا له‌نیو لێره‌وار مانگ و نه‌ستیره‌ی برنجیه‌ی کلاری یه‌که‌م جمندرمه‌ دره‌وشایه‌وه‌و کووژایه‌وه‌و به‌دوای نه‌وه‌دا یاوه‌ر فارووق به‌ سواری نه‌سپینکی بۆر له‌ لێره‌وار هاته‌ ده‌ر. روخساری تووره‌ دیار بوو. به‌ دوای وی دا جمندرمه‌ تهنه‌نگ له‌ شان‌ه‌کان وه‌ده‌ر که‌وتن. له‌ ته‌نیشته‌ کانی‌یه‌که، له‌لای راست ده‌شتیکێ هه‌موار هه‌بوو. یاوه‌ر له‌ نه‌سپه‌که‌ی دابه‌زی. له‌ یه‌که‌م روانین دا، شو دوورینه‌ی به‌ سنگیه‌وه هه‌لاره‌سرابوو ده‌بینرا. ده‌مانچه‌که‌ی راست له‌بن قایش پشتینه سه‌ربازی‌یه‌که‌ی به‌ستبوو. ده‌مانچه‌یه‌کی گه‌ره‌وه بوو. چه‌که‌یه‌کی بریقه‌داری له‌به‌ر دا بوون. سمیله‌کانی گشت بادابوون و سامیکیان دابوو به‌ روخساری. جله‌کانی ده‌ت گوت تاویک له‌مه‌وه‌به‌ر ئوتوو کراون و له‌به‌ری کردوون. جمندرمه‌کان له‌سه‌ر کانیی ئاوه‌دانی مانه‌وه‌و مه‌تاره‌کانیان له‌به‌ر پلوسکی دار سنۆبه‌ر پر له‌ ناو کردو خواردیان‌وه. موسلیم بۆ ده‌رکردنی سه‌گه‌که‌ی که‌ به‌ وه‌رین به‌ره‌و جمندرمه‌کان ده‌چوو، وه‌ک بریسکه‌ غاری دا، چووه‌ خوارێ بۆ ده‌شتای‌یه‌که، سه‌گه‌که‌ی گرت‌وه‌وه به‌ چاوی‌کی پر له‌ سه‌رسوڕمانه‌وه له‌ جێی خۆی چه‌قی و دهستی کرد به‌ ته‌ماشاکردن‌یان.

سه‌رجوخه‌ عه‌لی که‌رتیش له‌ کاتیک دا کوپه‌ شوانه‌که‌ی نیشانی یاوه‌ر ده‌دا، گوتی: "شوان! نه‌مه‌ یه‌که‌م جاره‌ لێره‌ که‌سیک ده‌بینم".

یاوه‌ر سه‌ری هه‌لێری، ته‌ماشایه‌کی منداڵه‌که‌ی کرد که نه‌ختیک نه‌واتر راوستابوو، چمنده‌ له‌زه‌یه‌ک یاری به‌ قه‌مچیه‌ ده‌سک درێژه‌ زۆینه‌ نه‌خشاوه‌که‌ی کردو نه‌جار سه‌ری داخست‌وه‌وه به‌سپایی گوتی:

"نمه مندالتیکه".

عملی کهرتیش خه لکی نهو دئییه بوو که له بناری شۆره کاتی کیتوه کمی نهو بهر هه لکه وتبوو. دئییه کمی بئی ناوو گیاو بئی بهرهم و له هه ژاری دا داماو. عملی له بهر نهو هی له کاتی سه ریازی دا ماوه یه ک خۆی ون کردبوو، زیده خزمه تی بۆ دانرا بوو. نهو پاش نهو هی چهند جار بوو به فرمانده ری مه خفر، کرا به فرمانده ری جه ندرمه ی شارۆچکه. لهو باره یه وه زۆر خوشحال بوو. هه رچهند له شارۆچکه نه ی ده توانی وه ک مه خفره کان به رتیل وه ریگری، به لام نهو هی تا ئیستا په ی دای کردبوو، به شی وی ده کردو به زیاده وهش. به جۆریک که ئیستا خانویه کمی گه وه هی هه بوو. نه م خانویه له نیو باغی نه رمه نییه ک دا دروست کردبوو. ده یه ویست خۆی بنوینی و نهو ناوبانگی له نیو دئی خۆی دا په ی دای کردبوو، به ریتته سه رترو له سه رانه ری چوکوروا دا ناوبانگ په ی دا بکا. پوو و پایه له بهر چاوی بئی نرخ بوون، له فکری ناقیسی خۆی دا ناوو ناوبانگی بۆ بنیاده م به پیویست ده زانی. بۆ گه یشتن بهو ناما ههش ده بوو حه مه دۆک بگری یان بی کوژی. نه گه ر حه مه دۆک کوژرابا یان گیرابا. هه موو شانازی یه که بۆ یاوه ر ده بوو به لام به هه رحال به شیکی هه رچهند که میش با، بهو ده برا. بیینه سه ر باسی وه کیل باشی عاصم. نهو نه وه دوای ناوبانگ که وتبوو، نه وه دوای شانازی. له جی دا نهو له ژیا نی خۆی بیزار ببوو. جگه له وهش، ناشقی حه مه دۆک بوو، ناشقی نهو خوینخۆره که ژماره یه ک له شه خسیه ته به نرخه کانی کۆماره ساواکه مان وه ک عه بدی خان، هه مزه فندی و عملی سه فابه گی کوشت، بئی نهو هی گوئی بداته گریانه که یان. گولله ی راست له گلینه ی چاویان دا، له شی منداله ساواکانیا نی له بی شکه دا به سه رنیزه دابیژدابیژ کرد، زمانی ناغا و به گه کانی له بن را بری و داری دهو ئی نسانه شه ری فانه بری.

نه م چیایانه پر له چه ته بوون. سه رجوخه عملی کهرتیش باش ده ی زانی که نابی سه ر باو یته سه ر زۆر لهو دهسته ری گرانه. یاوه ر فاروقی مسته فا پاشا سه ولت به جیتی خۆی، ته نانه ت عیسه مت پاشاش نه ی ده توانی کاری وا بکا. چونکه زۆر لهو تا قمانه پیاری به گ و ناغا کانی چوکوروا و بوون. هیندیکیشیان چه ته ی بئی کس و کار بوون. حه مه دۆک به ناوبانگ بوو، هه میشه فه قیرو هه ژارو جووتیاران پشتیوانی یان لی ده کردو وه ک گیانی خۆیان و گلینه ی چاویان ده یان پاراست. به لام نهوانی دیکه هه رگیز یاریده ی که سیان نه دا بوو. . . نه یاریده ی ناغا کان و نه یاریده ی جووتیاران. . . نهوانیان ده کوشت، به لام ژماره یان له چیاو به نده نان زۆر بوو. هه رچهند هه موو مانگیک پینج تا ده که سیان لی ده کوژران، به لام دیسان دوا بی یان نه ده هات.

عەلی بە چەتە کوشتن و بەوه که گولەیان لە نیۆی چاران دەدا، بەناویانگ بوو. هەر لە ئیستاره ناریان نابوو قەسابی رێگران و عەلی کەرتیشی لە خوابی خەبەر. لەنیۆ جەندرمەکان دا بۆ دارکاری کردنی جووتیاران و بە تاییەتی چیانشینان کەسی نەدەگەشتی. لەماوەی خزمەت لە مەخفەرەکان دا بە جۆریک لە فەلاقی کیشان دا کارامە ببوو، که فەلاقی کیشەکانی ئەنکەرە دەبوو دە ساڵ لەبەن دەستی دا شاگردی بکەن. دەرندە و بالئەندە، مارو هەزارپەچ و تەنانت داروبەردیش لە بەردەستی دا وەزمان دەهاتن، هەتا دەگا بە خەلکی لادئ. هەمیشە دەیگوت: خۆی گموره بە قوریانی بێ ئەم دیتەهایمانی هەر بۆ لێدان دروست کردووە. دەبێ هێندەیان لەدەوی هەتا لە دەپەییەکانیان دەمیزن و لەبەن خۆیانەوه دەپین. بریاری دابوو هەتا چەند سالی دیکە واز لە سەر جووخەیی بێنئ و لە دەشتی ئاناوارزا لە نیزیکی ئاکچاساز کێلگەیکە پەیدا بکا. هەر لە ئیستاشموه خەریکی بوو ئەو نیازهی جێبەجێ بکا و هەر بۆیە دەبوو خۆی لە زولفۆ ئەفەندە و عارف صائم بەگ نیزیکی بکاتەوه.

عەلی کەتیش که بەرامبەر بە یارەر قیت و بێجوولە وەک بەرد، سنگی رەپیش کردبوو، و خەبەردار وێستابوو، گوتی:

"جەنابی یارەر، مندالان بۆ شتی وا باشترن. قسە، یان لە شیتی ببیسە یان لە مندالی".
 "ئێستا کەوا یە بلێ با بئ".

عەلی کەرتیش بە غاردان چوو لە موسلیم. مندالەکه لەوئ راوەستابوو، قەلە دەوی سەگەکە لە دەست دا بوو، و تەماشای جەندرمەکانی دەکرد. بە دیتنی عەلی کەرتیش که بەغار بۆ لای دەهات زۆر خۆشحالی بوو، بەلام هەولئ دا خۆشحالییەکە بشارتتەوه.

"ئەو سەگە بەرەللا کەو زوو وەرە، یارەر کاری پیتتە".

نیوچاوانی گرژ کردبوو، و رەگی ملی هەستابوون:

"ئەو سەگە بەرەللا کەو زوو وەرە".

موسلیم سەگەکە بەرەللا کردو دەنگی دا بۆ لای مەرەکان. سەگ فەرمانی وی بەجێ گەیانندو چوو لە مێگەلەکە. کەرتیش لە پیتشەوهو موسلیم بە دواوی دا هاتنە لای یارەر.

یارەر سەری هەلێناو پاش ئەوئ لەسەر تا پێ لە موسلیمەوه راما، گوتی:

"ئەتۆ خەلکی ئێرە نی، لێرە چ دەکەئ؟".

موسلیم لە حالیک دا رەنگی سوور هەلگەرا بوو، و دەست و لاقی دەلەرزین. وەلامی دایەوه:

"شوأم".

"لە کوئ دادەنیشی. لە کام عەشیرەتی؟".

"خەلکی ساری کەچیلیم".

"ساری کەچیلی عەشیرەتی کێیە؟"

"عەشیرەتی خۆمان".

یاوەر پێکەنی:

"لە کەنگیوێه لێرە؟"

"شەویک و دوو رۆژ دەبێ".

"سوارێک، پیاویک، پیاویکی چە کدار، پیاویکی بریندارت نەدیوێه بێرەدا تێپەڕی؟"

"کەسەم نەدیوێه. ئەگەر لە کەسیک دەگەرێن دەبێ لەو خوارانە بێ".

"تێگەیشتم جەنابی یاوەر. ئەم توتوکی سەگە درۆ دەکا".

"ئەتۆ دووشەوی گوتت لە دەنگی تەقە نەبوو؟"

"گوتم لێ نەبوو".

"چۆن دەبێ. چۆن گوتت لێ نەبوو؟ لێئێو لێرەواردا دەنگی تەقە دنیای پر کردبوو و شەر بوو. چۆن گوتت

لێ نەبوو؟"

"خەوتبووم. خەوم زۆر گرانه".

"ئەتۆ چۆن شوانێکی کە دەتەوێ گورگ مەرەکانت نەخا؟"

کۆرە شوانە کە گوتی:

"نایان خوا" و بە شێوەیەکی پێهەللاگوتنەوه گوتی:

"زەر دەی دەبینی؟ دە گورگان بە جارتیک دەخوا. لینگە پەیدا نابێ".

ئەو "زەر دە"یە، سەگە کە موسلیم وەک نینسان واپوو، هەموو شتیکی دەزانی،

تێدەگەیشتم، بیری دەکردهوه. هەر ئەوەندە بوو قسەمی نەدەکرد. لەوانەش بوو ئەگەر بێویستایە

بتوانێ قسە بکا.

"زەر دەی دەبینی، دەتوانی حەوتوویەک، دە رۆژ، سێ مانگ مێگەلێک بەریتە کێو و ناگای

لێ بێ. شوانیشی ناوی. دەی بێنی؟ ئەگەر ئەمن بجوم و مەترسییەکی چووکەلە بێتە پیش، جا

مار بێ، دوویشک بێ، بنیادەمێک بێ، دێ و بەسپایی قۆلم دەگرێ و خەبەرم دەکاتەوه".

"ئەمشەو خەبەری نەکردیوێه؟ دەنگی تەقەمی گوتی لێ نەبوو؟"

"ئەگەر گوتی لە دەنگی تەقە بایە وەخەبەری دێنام".

عەلی کەرتیش نەرانندی:

"وه خه بهری هیئاوه، به لام نهو درۆ ده کا که ده لئی گویم لئی نه بووه".

موسلیم وه لامی دایه وه:

"نه گهر گوئی لئی بایه وه خه بهری دینام. حه تمه ن گوئی لئی نه بووه. نهو دهنگی ته قه ی تفهنگ ده ناسی، چه ته، جه ندرمه، پیای چاک و خه راب لیک ده کاته وه. ماوه یه که له مه وه بهر لهو خواره له نیو نزار ملی یه کیتی گرت، کابرا خه ریک بوو بخنکی. نهو کابرایه ی باسی ده که م کچیکی به دناوی هیئا بوو، دوا یه ش له ت و کوتی کرد بوو. زه رده ی من لهو زه ردا نه یه. نهو به گزاده ی سه گانه".

"سه گه که ت زۆر خو ش ده وئی؟".

"له هه مووان پتر. نهو هاوالی منه".

عه لی که رتیش به گالته پی کرد نه وه گوئی:

"جه نابی یاوهر نهو سه گه بابیه تی، دایکیه تی".

دژ کرده وه ی موسلیم بهرام بهر به عه لی که رتیش تونلو زیر بوو، موسلیم نهوی باش ده ناسی، هه ر که بوو به سه رجووخه به خۆی و پا زده جه ندرمه وه چوه ده یه که ی خۆیان و سی شموو رۆژان خه لکی دار کاری کرد.

"چۆنی تی ده گه ی؟"

"درۆ ده کا، جه نابی یاوهر. نه م کوره ده زانی حه مه دۆک بۆ کام لا چوه. با تا قیقی

لئی بکه ین."

یاوهر به هیمنی گوئی:

"تا قیقی لئی بکه".

"لیزه، یان له نیو لیزه وار؟"

یاوهر گوئی:

"هه ر لیزه، لهو خواره، بزائم نهو شی ت و پیته ی چۆن وه زمان دینی".

که رتیش به نه رمی و میه ره بان ی له موسلیم نیزیک بووه وهو گوئی:

"بروانه کورم، دوتینی به یانی تاریک و روونی، کابرایه که نه دی که تفهنگی پی بوو و سواری

نه سپیکی خه نه یی بوو، نه سپیکی خه نه یی رووت، که خیرا به پیشت دا تی پهری؟ نهو پیاهه ی سواری

نه سپه که بوو، نه ختی که له تۆ به خۆه تره... بلئی کورم. بروانه، راست له دارستان هاته ده ری و بۆ لای

تۆ هات، نه تۆش له دهنگی پیی نه سپه که وه خه بهر هاتی. یان سه گه که خه بهری کردیه وه. نه تۆش

وه ختی که وه خه بهر هاتی، سواره که دی که به تونلی ده رۆیش ت. نهو سواره به رهو کام لا چوو؟"

"ئەمەن نەم دى".
"ئەتۆ نەت دى؟".
"بە ھىچ جۆر".
"ناوت چىپە كورم".
"موسلىم".

"كورم، موسلىم، نەگەر راستى نەلتىنى بۆت خەراپە ھا!".
"ھىچ سوارىكم نەدىوھ".

چار جەندرمە زۆر لەمىژ بوو ئامادەو چاوەروان بوون. ئەوى ھەرە مل ئەستورريان داردەستىكى بەدەستەوھ بوو.
"راى كىشن".

دەسبەجى موسلىميان لە عەرزى درىژ كەردو قايشە تەفەنگىكيان لە لاقانى ھالاند.
"كالەكانى لەپى دەرىتن".

كالەو گۆرەوىيەكانيان لەپى داكەندن و دوور فرىئيان دانە سەر چلە گۆتىيەك.
"دەست پى بەكەن".

جەندرمە قەلەوھەكە بە ھەموو ھىژى خۆى دارە ئەستوررەكەى لە لاقى مندالەكە - كە بە قايش تەفەنگ بەسترايوو- راكىشا.
"دىسان لىتى دە".

ئەو جەندرمە زەلامە بە ھەموو تىنى خۆى دارەكەى لە بەرەپىتى موسلىم رادەكىشا. بەلام نەىدەتوانى لىتوى ئەو مندالە بۆ دەنگىك لىك بەكاتەوھ.

ياوەر بە سەرسورماوى چاوى داچرايوون و دەى پروانىيە ئەو دىمەنە ناناسايىيە.
سەروچاوى موسلىم شەلالى ئارەق بوون، ددانى لە چىرەوھ دەبردن، لەگەل ھەر زەبرىك كە وىتى دەكەوت ئەندامى لەشى رىك دەھات و رادەچەنى و پاشان شل دەبوو. ئەم وەزەعە ماوہىيەكى زۆر درىژەى كىشا. بەلام موسلىم دەنگى لەبەر دەرنەھات. ياوەر بەسەرسورماوى و بە چاوى داچرايووھ تەماشائى دەكردو بەو ھەموو دەنگ نەكردەنى پتر رقى ھەل دەستا. بە توورەيى فەرمانى دا:

"عەلى بۆخۆت دارەكە وەرگرە، ئەمە چ وەزەئىكە؟".

عدلی که داره که ی له جه ندرمه زه به للاحه که وه رگرتبوو به هم موو هیژو تهواری هونه رو
 وه ستایه تیی خۆیه وه به سهر کوره که دا رووخا. به لام موسلیم دیسان متهقی نه کرد.
 سه گه که شی هاتبوو و نهختیک نهولاتر له سهر کانییه که ده رانده وری به پنگه لیککی گولوک
 شین داپوشرابوو، راه ستابوو، و ته ماشای موسلیمی ده کرد که به چاو لیککی غه مگینه وه له سهر زهوی
 راکشابوو، و له په ستا زهبری داره دهسته که ی له بهری پیمان ده درا. سهری قیت کرده وه خۆی بو شهر
 ناماده کرد. به لام موسلیم چووکترین دهنگی له بهر ده رنده هات و چووکترین نیشاره تیشی نه ده کرد.
 یاوه نهی توانی خۆی رابگری، هه ستار چوو له بان سهری کوره شوانه که راه ستا، روخساری عدلی
 که رتیش رهش داگیرسابوو. ددانی له چیره وه ده بردن و داره نه مستوره که ی راست ده کرده وو به هم موو هیژو
 خۆی دای ده هینا. منداله که جگه له ریک هاتن و راجینینی نه نامی دژ کرده وه یه کی لی نه ده بینرا.
 سه ره نجام به ره لاقی منداله که خوتینان لی هه لچورا. یاوه ر گوتی:
 "سه رجوخه عدلی، بی سووده نه تو تا نیستا مه خلوقی وات دیوه؟"
 سه رجوخه عدلی که شه لاتی نارهق بوو به هه ناسه سواری وه لامی دایه وه: "نا" و له حالیک
 دا به هم موو هیژو یه وه داری داده وه شانده به منجه منج له سهری رویشته:
 "نا جه نابی یاوه ر، له ژیانم دا به لای وام نه دیوه."
 "بلئی کورم. نه تو حه مه دۆکت دی. وه نا؟"
 ددانه کانی موسلیم داخرابوون و لیک هه ل نه ده پچران.
 "بلئی کورم نه گینا سه رجوخه عدلی دهت کوژی، نهو زور کسی ناوا له بن داران دا کوشته."
 "زورم کوشتون، زورم کوشتون."
 نهو داره ی له لاقی منداله که ده درا دهت گوت دوولا دیتته وه. لاقه کانی خوتینان
 لی ده چورشا. داره که به تاویک سوور بوو.
 سه گه که رهق له جیتی خۆی راه ستابوو. یاوه ر که له نه کار چاوی پیتی کهوت به خۆشحالی
 فه رمانی به عدلی که رتیش دا:
 "راهسته، راهسته سه رجوخه که رتیش."
 سه رجوخه عدلی هه ناسه یه کی قوولی هه ل کیشاو دهستی راگرت.
 "راستی که نه وه."
 عدلی که رتیش دهستی منداله که ی گرت و به زور راستی کرده وه. موسلیم خۆی به سهر
 پیوه نه گرت و دریزاو دریز که وه ته وه سهر زهوی.

"راستی که وه، نهو توتوکه سه گه ی."

سه رجووخه عدلی، مندالنه که ی له عهرزی بلند کردو بن قوئی گرت. جه ندرمه یه کی دیکه ش چووه بن پیله که ی دیکه ی. مندالنه که له نیو نهو دووانه دا وه که له شیتی کی بی گیان ده چه مایه وه. وه کیل باشی عاصم پاش نهو ی به چاویتک که هیچی تیدا نه ده خوئندرایه وه له هوه آل تا ناخری سه یری نهو به سه رهاته ی کرد، هه ستاو چووه لایان.

"جه نابی یاوهر، نه م مندالنه خه ریکه ده مرئ، پروانه خه ریکه گیانی ده رده چئ."

یاوهر به راویوئیکی توند وه لامی دایه وه:

"نه مه حهوت رووحی هه یه، هیچی لی نایه، چما نه ت دی، نهو هه موو داره ی لی درا جاریتک نه ی گوت ناخ."

که رتیش گوتی:

"حهوت رووحی هه ن."

یاوهر گوتی:

"نه من ده زام چوئی وه قسه بیتم."

نهو دم ده مانچه که ی هه ل کیشاو به ره وه سه گه که که لهوئ راوه ستابوو سیره ی لی گرت.

"کاکای شوان، نیستا چاوت هه لینه، جوان چاوت بکه وه تا بزانی تاویتیکی دیکه چ ده قهومی."

راویزه که ی، وه تیغ ده ی بری. پر بوو له رق و سه رکه وتن و خو شحالی.

مندالنه که له سه ره خو چاوی هه لیتان. ته ماشای ده مانچه که ی یاوهر وه سه گه که ی کرد. یاوهر نه راندی:

"نیستا بلئی بزائم. نه گهر نیستا راستی یه که ی نه لئی سه گه که ت ده کوژم."

مندالنه که چاوه کانی تیژ کردن. خیرا ته ماشایه کی سه گه که ی و ده مانچه که که له بهر تیشکی

هه تاو ده دره وشایه وه شه پوئی ده دان و سه ری سیله کانی یاوهری - که ده له رزین - کردو گوتی:

"زه رده ی مه کوژه، نیستا ده ی لیم، هه مه دوکم دی."

یاوهر به پیکه نینه وه گوتی:

"ها! ناوا. بی هینن."

نه مجار چووه وه جیگا که ی پیشروی له سر سه کویره ک دانیش. مندالنه که میان هیتاو روویه رووی دایان نا.

"به چ را زانیت هه مه دوکه؟"

"تفهنگی پی بوو."

"چی دیکه؟"

"ئەسپە كەي خەنەيى بوو".

"چى دىكە؟".

"مندالېك بوو بەقەد من".

"چى دىكە؟ بەرەو كام لا رۆيشت؟".

مندالەكە لە حالېك دا رۆژناواي نیشان دەدا گوتى:

"ناوا رۆيشت... ئەمن دەزانم چووەتە كوئىش".

"چووەتە كوئى؟".

"باقر گديگىيەك ھەيە، ئەشكەوتىكىش ھەيە كە چەتە كەچەل بە خۆي و نۆزدە كەسەو،

لەوئى دان. ھەمەدۆك چووە رەگەل وان كەوئى".

"ئەو ھەموو شتەي لە كوئى دەزانى؟".

"ئەوان باسيان كرد".

"كى؟".

دوتىن چەتە كەچەل لەسەر نەم كاتىيە قسەي دەكرد. گوتى ھەمەدۆك دى. وەلامى ناردو. لە

ئەشكەوتى باقر گديگى چاوەروانى دەبين. پاشان لىيان دا رۆيشتن. تەقىلەي سووربان لەسەر بوو.

"زۆر باشە، بۆ زووتر نەت گوت؟".

"زۆر ترسابووم".

ياوەر ھەستايە سەربى، نەختىك ماسولكەكانى لەبەر يەك كىشانەموو پاش ئەوئى چەند جار لەسەر

نووكى پەنجەي خۆي ھەلتەكاند، خۆي فېرې دايە سەر ئەسپەكەي كە لە نيزىك خۆي بوو، و فەرمانى وەرې

كەوتنى دا. ئەسپەكەي بۆ لاي سەگەكە كە لە جىتې خۆي چەقىبوو، لى-خوړې، چەكەكەي ھەل كىشا،

سېرې لە سەگەكە گرت و دەستى لى-كىشا. سەگەكە بە توندى قرووسكاندى، كەوتە جىنگلان و بە

دەورى خۆي دا دەستى كرد بە سووران. ياوەر ھەموو فېشەكەكانى دەمانچەكەي بە دواي يەك دا لە

سەگەكە دان. سەگ كە بە لەحزەيەك لە دەرياي خوتىن دا نوقم ببوو، بى-گيان لەسەر چىمەنى سەوز كەوت.

موسلىم كە گوتى لە تەقەي گوللەكان ببوو، لە جىتې خۆي ھەستاو دەسبەجى خۆي گەياندە لاي سەگەكە.

تۆپىبوو، و وەك تەرمى ئىنسانىك درىژاو درىژ بە دەست و لاقى ناوہلاوہ لەنىو گوتىيەكان دا كەوتبوو.

ئەودەم كە جەندرمەكان لى-يان داو رۆيشتن، موسلىم سەگەكەي خۆي لە باوہش گرتبوو،

سەرە خوتىناوييەكەي لەسەر كۆشى دانابوو، دەت گوت لايلايى بۆ مندالېكى مردوو دەكا.

لەسەرەخۆ لە پشتىن بەرەژوورى رادەژاند.

(۵)

ئەسپى خەنەبىي لە دوور لەسەر دوندى شاخىكى نووك تىۋى رەنگ قاوھىي كالت راوھىستا بوو، لەسەرەخۆ كلكى رادەوھىشانىد. سەرچوخە عەلى كەرتىش ھاوارى كرد:

"جەنابى ياوەر، ئەو ئەسپە، ئەسپى ھەمەدۆكە، ئەسپەكەي عەلى سەفابەگ. ديارە ھەمەدۆك لەو نىۋەيە. كۆرە شوانەكە راستى دەكرد: وا ديارە ھەمەدۆكى لە ئەشكەوتى باقر گديگى لە داو دەخەين".

ياوەر نەپاندى:

"ئەو ئەسپەي بكوژن".

سەرچوخە عەلى كەرتىش گوتى:

"زۆر دوورە، بەلام ھەر دەبى بىكوژين".

ياوەر دوويارە نەپاندى:

"راوھىستە".

سەرچوخە عەلى كەرتىش لە جىي خۆي راوھىستا. ياوەر ئەسپەكەي دەنگ داو ھاتە لاي:

"ئەفەنگەكەت وەمەن دە. ھەتا ئەتۆ دەگەيە وي، ئەسپەكە دەروا". بە سواری بەرەو داوئىنى چىپاكە غارى دا. بنارەكە بەردەلانىكى شۆرەكات بوو، ئەسپى ياوەر لەو بەردەلانى شۆرەكاتەدا بە زەھمەت دەكەوتە غارو لە پەستا سەرسى دەبرد. چەند جار ياوەر ترسى رى نىشت كە بەر بىتەو، بەلام بەر نەبووھە. وەختىك گەيشتە بن شاخەكە ئەسپەكەي لە كەف و ئارەق دا نوقم ببوو، و وەك كورەي ئاسنگەران دەھەندىمى. ئەسپى خەنەبىي لەسەر دوندى شاخەكە كە بە رەنگىكى ھەنگوئىيەو دەدرەوشايەو رادەوھىستا بوو، و نارام تر لە پىشوو، كلكى رادەوھىشانىد. ياوەر پاش

نەوې لە خواری پرا بەرەو سەر جوان سێرە لێ گرت، دەستی بە پەلەپیتکەدا هێنا. لە گەڵ دەست لێ کێشان ئەسپی خەنەبیش لە چاویک نانتیک دا ون بوو.

یاوەر زۆری سەر لەو کارە سوپما، تەماشای چەپ و راستی کرد، شوینەوارتیک لە ئەسپە کە نەبوو. وەختیک دەگەراییەو لە پیاوێکە کانی کە چاوەروان بوون، زۆر توورە بوو. گوتی:

"یانى چى. نەم هەنگاوت".

سەر جووخە عەلی کەرتیش گوتی:

"ئەمن لێرە تەماشام دەکرد. هەر کە تۆ تەفەنگە کەت بە شانتەو نا، ئەسپە کە ون بوو: نیلی نەم زانی بۆ کوێ چوو، چیی لێ هات. بە دەردی دێهاتیە کەن دەلێن نەم ئەسپە جادوویە".

یاوەر نێوچاوانی تیک ناو سێتە کانی لەرزین. لە حالیک دا تفی لە عەرزى دە کرد، گوتی:

"نەم هەنگاوت، روشت. زۆر لەمێژە ماوژەرم نایشتو. بریا وەکیل باشی عاصم لە جیاتی من تەقە لێ کردباوە".

وەکیل باشی عاصم بە زەر دە خەنەو گوتی:

"حاشا یاوەر، حاشا. وەختیک ئەتۆ نەت توانی بێهەنگیوی، ئەمن بەهیچ جۆر نەم دەتوانی. هەر وە کە سەر جووخە عەلی گوتی، کاتیک ئەتۆ تەفەنگە کەت راداشت، ئەو وە کە مێو نەرم بوو، بوو بە هێلێکی درێژو خێرا خزییە نێو بۆشایی و روشت. ئەو ئەسپێکی زۆر بەدەفەرە. ئەو ئادەمە کە کووژرا... یۆباز تۆغلی و مەلا فەرهاد لەسەر ئەمە کوشتیان، لەسەر ئەم ئەسپە...".

"ئادەمی بەستەزمان گیانی لەسەر ئەم ئەسپە دانا، خوا عافووی کا عەلی سەفابەگ دەی گوت ئەو گەورەترین راوچی و تەفەنگچی بوو. یەکی ناوا چەند سالی رەبەق وەدوای ئەم ئەسپە کەوت و نەیتوانی بێکوژی... پاشانیش مەلا فەرهادو خاوەنی ئەسپە کە ئادەمیان...".

"مەلا فەرهادو یۆباز تۆغلی لە دار دەدەن ئیدی، وانیه؟".

"ئەری، لە داریان دەدەن. سەرۆکی دادگای جینایی پیاویکی زۆر توندە".

"مووی لە ماستی دەردە کێشی".

"دەلێن ئەگەر قەرار بێ حەسپیان بۆ بێرەو، هەژدە سال دەستیان ماچ دەکا".

"ئەوان لە دار دەدەن".

"بریا زووتر لە داریان دابان. ژانە سەرمان بۆ دروست دەکەن".

"چ ژانه سه رتيك".

"حه مه دۆك".

ياوهر پي كهنى:

"حه مه دۆك؟ ئيستاستا ئيدى زوى ده گرم".

"نم جاره يان نهمن زۆر له حه مه دۆك ده ترسم".

"له زۆر داوو ته له ده رباز بووه. نه گمر بيلين نه مجاريش له ده ستمان ده رچي، زۆرمان ژانسه ر بۆ دروست ده كا".

"وهك نه سپه كهى، وانيه وه كيل باشى؟".

وه كيل باشى عاصم به پارتيزه وه زه رده يه كى كردو گوتى:

"نازاتم، مه علووم نابي".

ياوهر نه سپه كهى لى خورى. وه كيل باشى عاصم له لاي راست، سه رجوخه عه لى كه رتيش له لاي چه پ و جه ندرمه كان به دواى دا ده رويشتن.

"وه كيل باشى عاصم! به باوه رى تو كوره شوانه كه راستى ده كرد؟".

وه كيل باشى عاصم گوتى:

"نازاتم، كس سه ر له كارى نه مانه ده رناكا. له وانسه بۆ دوورخستنه وهى ئيمه له حه مه دۆك...".

"زۆر باشه، نه دى نه وه هه موو ليدانهى بۆچى خوارد؟".

"بۆ نه وهى ئيمه باوه ر بكه ين".

"كه مى ما بوو بمرئ".

"ته نانه ت نه گه ر مردياش... ده ليم جه نابى ياوه ر! نه گه ر نهم جاريش بيلين حه مه دۆكمان له ده ست ده رچي، وه زعمان شه ر".

ياوهر گوتى:

"نابي بيلين ده رچي".

"نه مان توانى برايمه ره شيش بدۆزينه وه".

"چۆنه به دئيه كهى وان دا بچين".

"نه مشه و كه سيك بنيرين، بانگى كه ينه نه و به ر، ده ره وهى دئ. نه وه به جيگاي حه مه دۆك ده زانئ".

خەرىكى ھەسەنمۇ بون. ياۋەر دانىشتىبۇ، و پىشتى ۋە گابەردىك دابوۋ كە دەنگى ەلى كەرتىش ھەستا:

"جەنابى ياۋەر، جەنابى ياۋەر، ھۆۋەتا، ھۆۋەتا، لە ھۆۋىيە".

ياۋەر كە سەرى ھەلپىرى، نەسپەكەى لەسەر تەپۆلكەيەكى روتەن دى كە لەبەر دوا تىشكى خۆز كە بەرەو خۆزتاۋا دەچوو، ۋەك نەلماسىكى رەش دەدرەۋشاىەو. ياۋەر كە راست بېوۋەو، گوتى:

"ۋەكىل باشى عاصم، نەمن دەبى نەم نەسپە بكوژم...".

بەلام لەسەر قسەكەى نەرۆيشت و لەو لەھزەيەش دا سەرجووخە ەلى ماوزەرەكەى بۆ برد. ياۋەر كە تەنەنگەكەى ۋەرگرتىبو، بەرەو دۆلىكى قول كە لە خوارى بوو، شۆر بېوۋەو. نەم دۆلە باى دەدايەوۋە راستەپى دەچوۋە خوار بۆ پىشت نەو تەپۆلكەيە كە نەسپەكەى لەسەر راۋەستابوو.

ياۋەر نەم جارىش سىرەى لىگرت. نووكى قەرەول و درزى سىپەى لەگەل نىشانە جووت كرددن و پاش سىرەگرتىكى زۆر باش وىزەى گوللە ھەستا. بەلام نەجارىش نەسپەكە لەنەكاۋون بوو. ياۋەر شەكەت و ماندوو بەرەو سىكانىان دەگەرايەوۋە كە دەنگى ەلى نەسپەكە لە پىشت تەپۆلكەكەو ھەستاۋ چەند لەھزەيەك لە شاخەكان دا دەنگى دايەوۋە. نەسپى ياۋەرىش بە ەلىيەك ۋەلامى دايەوۋە.

لەوبەرى دەشتايىيەكەى خوارى، بە بارىكە رىيەكەى لىۋارى دۆلەكەدا سوارىك بە توندى بەنىۋو تۆزۇ غوباردا لىنگى دەداۋ دەھات.

سەرجووخە كەرتىش گوتى:

"جەنابى ياۋەر، نەوۋە برايمەپەشە دى".

"بە چ را دەزانى؟".

"نەمن لەو دوورەش را رۆينەكەى دەناسم. نەجارجا خەبەرىكى گرنكىشى بۆ ھىتاۋىن".

ۋەكىل باشى عاصم گوتى:

"لە ھەموۋى چاكتەر نەوۋەيە كە زانىۋىيەتى نىئە دەبى لىرە بىن".

"كابرايەكى سەيرە".

"جەنابى ياۋەر، برايم بىئادەمىكى زۆر سەيرە".

"ھەموۋ تاتە بەردىك و ھەموۋ پىچكە دروۋىەك و ھەموۋ دارىك چاۋو گوتى ۋىن".

ياوهر بېدەنگ بو و ئەوانى دىكەش لىيان بېرپەو و چاوپروانى برايمپەش مانەو .
برايمپەش كە لە پەناى گۆمارە كە خۆى لە ئەسپە كە فرېئ دابوو، غارى دايە لاي ياور،
خەبەردار راووستاو پاش سلاو گوتى:

"جەنابى ياور هيندى خەبەرم بۆ هيتناوى. راست نۆ كەسن. بۆخۆم يەك بە يەك
ژماردوو من."

"خەمەدۆكىشت دى، لەگەلىان بو؟"

"نازنام جەنابى ياور، ئەمن خەمەدۆكى نانا سم. لەوانەشە لەگەلىان بووى. يەك كىكم دى وەك وى دەچوو."
"چۆن بو؟"

"لەگەل ئەو تارىفەى لىتى دەكەن دەهاتەو... چوارشانە، كورته بالا، برۆيان... كەواى
ماراشييشى لەبەردا بوو. ئەمجار گۆرەوى ئەژنۆشى لەپىدا بوون. تەقىلە گۆلىنگە دارەكەى
بەلای راستى سەرىەو نابوو. چوار قەد فېشەكدانى لە خۆى دابوون. چەكەكەى فېلىنتاى
ئەلمانى بوو. دەستى راستى لەبەر خۆى هەلپەستبوو وەختىك دەپۇيشت پشتى كۆم دەبوو،
واديار بوو برىنداره."

"وەكىل باشى عاصم، ئەتۆ چۆنى تى دەگەى؟"

"نازنام. خۆ ئەمن نەم دىو جەنابى ياور. بەلام ئەو تارىفانەى لىتى دەكا، لەگەل تايبەتەندىەكانى
خەمەدۆك دىنەو."

عەلى كەرتيش گوتى:

"ئەرى، دىنەو، خۆبەتى، بۆخۆم تەنگم لىدا، لەو بابەتەو چاك دلىنام."
"چۆنى تى دەگەى برايم؟"

"وەختىك گرتمان دەردەكەوى هەوە يان هەو نىە. هەر نىستا سى كەس وەداوى شوئىنەكەيان
كەوتوون. ئەمشەو كوئىيان پىخۆشە با بچن خۆى لى بشارنەو. ئەوان لە دەستمان دان."

ياوهر فارووق گوتى:

"بەرى بەيانى ئەو وەختە كە لەخەودان."

برايمپەش گوتى:

"جەنابى ياور، ئەمانە نىدى بۆخۆم دانى. ئەمشەو جىپەكەيان وەك بۆخۆم دام نابن،
دەبىنەو. زۆر دوور نىن، فەكرى ئەوەش ناكەن جەندرمەيان بگەنە سەر."

ياوهر بە نارامى و بە شىوەى لاواندەنەو دەستى لەسەر شانى برايمپەش دانا:

"برایم پرهش. نه گهر همه دۆك له نیتو نمو نۆ رتگره دا بوو، همرچی پیت خۆش بوو لیم داوا بکه. ناغار خاوهن ملکه کانی چو کووراوا دهوله مهندت ده کهن، ده بی به قاروون. نه گهر وایان نه کرد، نه دهم...".

هینشتا به میان نهنگوتبوو. تاریک و روون بوو. نیشک گری رتگره کان که له تاریک و روونی هموا دا ده کرا بزانی لاریکی به خۆوهیمو تهقیلهی لهسهره، لهسهر قهده دارتک دانیشتبوو، وا دیار بوو ویتینگان ده دا.

برایم پرهش گوتی:

"جنابی یاوهر، نه من نمو کابرایه ی دهناسم، کوپه خالمه، پیتش نمو ی بیته چته کوپیکی پیاو و نازا بوو، چ بکمین، سه ره غامه که ی نمو بوو که به لاری دا بچی، چ بکمین، چاره نووسی نه مه بوو. له گیانی خۆمم خۆشتر ده ی".

یاوهر پرسی:

"وه کیل باشی عاصم نامادهن؟"

"نامادهین جنابی یاوهر".

"وه ختیکی نیشاره تم دانئ، لیک را دهست بکهن به ته قهو هه تا بوخۆم فهران نه دهم ته قه رانه گرن. ته نانهت نه گهر هه موو چته کانیش کوژرابن".

"به سه رچاو جنابی یاوهر".

"سه رجوخه عه لی!"

"نه مر که جنابی یاوهر".

"یه کهم تفهنگ نه تو باوی".

"به سه رچاو جنابی یاوهر".

"به یه کهم تفهنگ نهو کابرای لهسهر قهده داره که دانیشته...".

"به یه کهم گولله جنابی یاوهر".

برایم پرهش هه ناسه به کی هه ل کیشاو تاویکی چاک له بهر خۆیه وه گوتی:

"وهی خالۆزا، وهی وهی. وهی به ده بخت، وهی بی کهس، وهی که رۆژی خۆشت له ژینت دا نه دی، وهی، وهی، سه ره نجامت نه مه بوو؟ وای. بریا هه ردووک چاوم کوژ بان و نه م رۆژهم نه دیبایه، هه...".

به یه کهم گولله که سه رجوخه عه لی ته قانئ، پیاوکی به خۆوه که خۆی خری کردبوو هوو لهسهر قهده داره که دانیشتبوو، لهزه یه کهم پهریه همواو پاشان له م دیو قهده داره که به بی گیانی کهوته سه ر زهوی. به دهنگی ته قه که نه سپی یاوهریش ماوه یه کی زۆر حیلاتئ، له پشت بهرده لانه که مه نه سپیکی دیکه وه لامی نه م حیل به قه وه ته ی دایمه.

(۶)

ئەمۇ خزمەتكارەي ناردېويانە كىلگە، ئەسپىكى بۆرەي رەسەن ئىنگىلىزىي گرت و لەگەل خۆي ھىنايەو. ئەسپەكە پىنچ سال بوو. ئەسپىكى پشودرېژو خۆش ركىف و نارام بوو. لە راستى دا مورپتەزاغا پاش ئەمۇ ئەسپەكە بۆخۆي سواری دەبوو، ئەمۇ ئەسپەي خۆش دەويست. زۆر تىژرەو بوو. لەگەل عەلى بە دەورى ئەسپەكەدا كە لەھەوشەي مالتى راگىرابوو، دەسووران و بە سەرسوپمانەو سەپىريان دەکرد. يانى عەلى دەبوو سواری ئەمۇ ئەسپەكە...؟ عەلى باوهرى بەو نەبوو كە بە چاوى خۆي دەيدى. مووى ئەسپەكە لەبەر تىشكى ھەتاوى برىقەدارى پايىزدا دەردەوشانەو. ئەسپى قەشانى چوارپەل بازوو، بەو چەرخانە كە ئەوان بەدەورىان دا دەدان، سەرخۆش و بەدەماغ كلكى رادەوھەشانە.

"عەلى زىنى چەركەسيت پى باشە يان توركەنى؟"

عەلى بە نارەھەتى دەستى رىك دەخشانەن. سەرى داخست و ماسولكەكانى دەم وچاوى مچوركيان پىدا ھات.

"نارەھەت مەبە عەلى، ئەتۆ براى منى."

"ھەرچى تاغا پىتى باش بى؟"

"بېچۆ ژوورئ لەوئ ھۆدەيەك پرە لە زىن، ھەركامىتكت پى باش بوو ھەلى گرە."

"ھەرچى تاغا بە سەلاھى بزائى، ھەركامىتكيان ئەتۆ پىت باش بى؟"

مورپتەزاغا جەلەوى ئەسپەكەي لە خزمەتكارەكەي وەرگرت و گوتى:

"برۆ ژوورئ زىنە چەركەسىيە بەزىو نەخشاوہەكە ھەل گرەو بىپەيتنە."

"بەچاوان تاغا!"

نه‌گەر زینه‌که‌ی هیټنا، عدلی نه‌وه‌ی ده‌یدی باوه‌ری پښ نه‌ده‌کرد. زینه‌که، زینتیکی زۆر قییمه‌تی بوو، ته‌نانه‌ت له‌ نه‌سپه‌که‌ خۆشی به‌ قییمه‌ت تر بوو.
"عدلی بۆخۆت نه‌سپه‌که‌ی زین که".

عدلی به‌ ده‌سته‌ له‌رزۆکه‌کانی زینه‌که‌ی له‌ خزمه‌تکاره‌که‌ وه‌رگرت، چوه‌ کن نه‌سپه‌که‌. وه‌ک سواریکی کارامه‌و لیها‌توو زینی له‌ نه‌سپه‌که‌ کردو جوان ته‌نگه‌ی توند کرد.
"سواری نه‌سپه‌که‌ به‌ پرۆ سه‌ر پردی، بچوه‌ نه‌و جی‌یا‌نه‌ که‌ دویتنێ چوو‌بووینێ".
عدلی داگیرسابوو، شه‌لالی ئاره‌ق بوو و ده‌ستی ده‌له‌رزین، نه‌ قسه‌ی ده‌کردو نه‌ له‌ جیتی خۆی ده‌بزووت.

"سواری به‌ عدلی".

عدلی سه‌ره‌نجام تینی بۆخۆی هیټنا وه‌قسه‌ هات.

"ناتوام سواری ب‌م‌ ناغا".

"بۆچی ناتوانی؟"

"چونکه‌ نه‌من ریم ناکه‌وئ سواری نه‌سپتیکی وا شوخ و شه‌نگ ب‌م‌ که‌ ئی ناغایه‌. نه‌من هه‌دم چیه‌؟"

موپته‌زاغا تیتی راخوری:

"وست، وست! چما نه‌تۆ برای من نی، چما نه‌م نه‌سپه‌ش ئی تۆ نیه‌؟ ده‌سه‌جی سواری به‌!".

عدلی بی‌نه‌وه‌ی به‌خۆی بزانی، خۆی له‌سه‌ر پشتی نه‌سپه‌که‌ دیته‌وه‌.

موپته‌زاغا پاشه‌وپاش کشایه‌وه‌، خۆی خاوکیش کرد. چاو‌تیکی له‌ نه‌سپه‌که‌ کردو چاو‌تیک له‌ عدلی:

"ماشه‌للا، یاخوا له‌ چاوی پیس به‌ دوور بی، بۆیه‌ ده‌لێن نه‌سپی چاک شیای پیای پیاره‌".

"عدلی".

"فه‌رموو ناغا".

عدلی داها‌تبوه‌وه‌ سه‌ر ملی نه‌سپه‌که‌وه‌ ده‌نگی ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ ده‌هات.

"سه‌بینێ جلکه‌کانت وه‌رده‌گرینه‌وه‌. ناگان به‌ قه‌ده‌وه‌، فیلینتای نه‌لمانی به‌ده‌سته‌وه‌و کلاره‌شه‌بقه‌ی فووتیتر له‌سه‌ر... به‌ شادمانی‌یه‌وه‌ هاواری کرد:

"ياللا، ئىستا وەپىز كەو، وەك باي سەرسەپ بېرۇ دەرى شارى و وەرەو كارمان ھەيە".
عەلى رىكىتى لە ئەسپى دا، ئەسپ وەك گىرتكى سەركىتش لە دەركى ھوشەي خىزىيە دەرو لەبەرچا
ون بوو.

مورپتەزاغا بە دواي دا نەپاند:
"براڤوۆۆ! كاكە".

ھەسنەخان، ژنەكانى دىكە، مندالان و ميوانانى مالتى لەسەر بەرھەميوانى بالەخانەكە راوہستابون و
تەماشاي وانيان دەكرد. مورپتەزاغا ھوشەي بەجى ھىشتىبوو، ھەروا پانايى و درىزايى ھوشەكەي
دەپتواو چاوەپىتى نەو سوارە بوو كە رۆشستبوو. سەرى بەردابووەو ھەرى دەكردەو. جارچارىش تەماشاي
دەركى ھوشەي دەكردو تاويك رادەوہستاو دوويارە دەستى دەكردەو بە راويچكان. وەختىك عەلى
ھاتمەو، نەو تەنانت ناگاشى نەكرد. ھەروا لە فەكرەو چووبوو. عەلىش چاوەپرانى نەو بوو كە ناغا
بەيىنى و پىتى بلنى دابەزە. عەلى لەبەر دەرگاي بالەخانەكە بەسەر ئەسپەكەو چەقىبوو و چاوى لە ناغا
دەكرد كە دەھات و دەچوو و لەگەل خۇي دەدوا.

سەرەنجام ھەسنەخان لەسەر بەرھەميوانەكەو بانگى كرد:
"ناغا، ناغا عەلى ھاتمەو، گويت لى نەبوو؟".

مورپتەزاغا سەرى ھەلپىرى و بە ھەبەسانەو تەماشاي عەلىي كردو تاويك دواتر نەو
توررەيى و نارە ھەتتەيەي نەماو رەنگ و رووى كرايەو.
"عەلى، برالە ھاتىەو؟ ئەسپەكەت چۆنە، باشە؟".
نەمەي گوت و بۆ لاي چوو.

عەلى دوودل بوو كە داخو دابەزى يان نا. مورپتەزاغا چەند ھەنگاو دوورتر لەو راوہستا.
ماوہيەكەي درىز تەماشاي عەلى و ئەسپەكەي كردو تىيانەو راما. عەلىش چاوى تىوہ پىرى و
چاوەپىتى فەرمان بوو.

ناخەرەكەي مورپتەزاغا بە زەرەدەخەنەيەكەو گوتى:

"زۆر باشە، زۆر چاك ليك دەكالىنەو. لەوہ باشترىش نابى. ئىستا بىي يان نەيى لە ھەر
حال دا ئەسپىكى وا رەسەن شىاوى عەلىيە، باشترىن شويىنگىپرى دنياو براى مورپتەزاغا".

بە ھەبەسارى و بە چاويكى پىر لە خۆشەويستى تەماشاي عەلىي دەكردو بە فەكرىدا
نەدەھات كە داواي لى بىكا دابەزى. ھەسنەخان لە سەرى را ديسان بانگى كرد:
"ناغا بفرموو عەلىيەفەندىي برامان دابەزى، چاوەپرانى فەرمانى تۆيە".

مورته‌زاغا كه له خوش‌خوښيان به ده‌وری خوځی دا ده‌سوړا، هاواری كرد:

"چی؟ چی؟ حاشا، اسغفرالله. دابه‌زه عدلی، دابه‌زه براله...".

بانگی خزمه‌تکاره‌کانی كرد:

"کورپنه له کوښ، نو نه‌سپه‌ی له کاک عدلی وهرگرن".

دوو خزمه‌تکار پښه‌وه غاریان داو جله‌وی نه‌سپه‌که‌یان له دست‌ی عدلی‌په‌شمل - که له نه‌سپه‌که

دابه‌زیبوو - وهرگرت.

"براگیان، عدلی‌په‌فندی با بچینه بازار، له پیش دا بچینه لای حاجی سمایل، له‌وی فووتیریکت بۆ بکرم، نه‌ویش له‌و فووتیرانه که نوښته‌رانی مه‌جلس له‌ سهری ده‌نښن".

عدلی له کاتیک دا به ناره‌ه‌تی سهری داخستبوو، به ترسه‌وه گوتی:

"ناغا، نه‌من فووتیر له‌سمر نانیم... هیچ وه‌خت فووتیرم له‌سمر نغاوه... بم بووره ناغا، به قوریانی نو

چاوانه‌ت بم".

"ناب، شو جلکانه‌ی بۆم به دروون داوی به بی فووتیر له‌بهر ناکرین. عدلی! ده‌ته‌وی له پیش چاوی عالمی خوی نابرووم به‌ری؟ خه‌لک چیم پی ده‌لښن؟ پی‌م بلځ خه‌لک چ ده‌لښن؟ ده‌لښن برای مورته‌زا فووتیریشی نیه. وه‌پیشم که‌وه!".

مورته‌زاغا له پیشه‌وه‌وه عدلی به دواي دا له ده‌رکی هه‌وشه‌ی هاتنه‌ده‌ر. ناغا توند

ده‌پوښت و له په‌ستا قسه‌ی ده‌کردن:

"چما ده‌بڼ براله؟ چما کاری وا ده‌کرځ، لیباسی باش له‌بهر که‌ی، سواری نه‌سپه‌ی ښنگلیزی بی، ناگان‌ت به‌ قه‌دی‌په‌وه بی، عدلی‌په‌ش‌لښ بی که هونه‌رمه‌نده‌وه‌ستای وه‌ستایانی دنیا، به سهرکرده‌وه شای شوښن هه‌لگرانیس ناسراوه، هومیدی چوکورواو نووری چاوی مورته‌زاغا قه‌ره‌داغلی توغلی بی، به‌لام کلاوشه‌بقه‌ی فووتیر له‌سمر نه‌نښی، نابڼ براله، نابڼ".

راوه‌ستا، ناوړی دایه‌وه‌وه دیسان چاوی - که ده‌ت گوت به دواي شتیک دا ده‌گه‌رښن - وه‌ک

بزمار له‌بنی چاوی عدلی‌په‌وه برین و نه‌مجار گوتی:

"نابڼ براله، نابڼ، پیاوړکی وا، نه‌ویش عدلی‌په‌فندی برام ده‌کرځ سواری نه‌سپه‌ی عه‌ره‌بی نه‌بی، کلاوشه‌بقه‌ی فووتیر له‌سمر نه‌نښ، ناگان و فیلینتای نه‌لمانی نه‌بن، چما ده‌کرځ کاک عدلی‌په‌فندی شه‌بقه‌ی فووتیری نه‌بی، نه‌ویش شو شه‌بقه‌یه که ته‌نیاو ته‌نیا نوښته‌رانی مه‌جلس و پاشا (ده‌ره‌جه‌یه‌که له سوپادا له جیتی ژه‌نرال - م -) خانه‌نشین کراوه‌کان له‌سهریانی ده‌نښن!".

"به سەرچاوا ناغا، هەرچی ئەتۆ بفرمووی هەر ئەوهیه".
"ها... ناوا...؟".

وهێڕێ کەوتەوه. توندو بە پەله پەل و شاکه شاک دەپۆشت، پاشان، راوهستاو له گەڵ عەلی دەستی بە قسه کرد: "کاک عەلی، هەر سبهینێ دهچینه بناری ئەوبهاری سووله مێش بۆ مهشقی تهنهنگ هاویشتن. با دهستمان پابن. ههريينا دیت له گەڵ حه مه دۆک تووشی یه کتر بووین. ده بێ پیتش ئەوهی ئەو دەست به پەله پیتکه دا بێتێ، ئیتمه له دوو لاره دەستی پیتدا بێتین...". دووباره راوهستا:

"عەلی!".

"فرموو ناغا".

"ئەتۆ دەتوانی گولله له نێوه راستی چاوی بنیادهم بدهی؟".

"جاران دەم توانی".

"بە ماوزه ره له دووره وه".

"ئەگەر له گەڵ حه مه دۆک له راست یهک پابیتین...".

عەلیش راوهستا بوو. ئەویش چاوی وهک بزمار له چاوی مورتهزاغاهه بریبوو.

مورتهزاغا چاوی لێ ده گواسته وه ته ماشای چهپ و راستی ده کرد، چاوی له خواره وه ده کرد، به لām چاوی عەلی که دهت گوت به چاوی وییه وه نووساون به ریان نه ده دا.

سهره نجام ناغا پر بوو، له سه ریه وه پزّاو هاواری کرد:

"بلی عەلی، بلی برام، بلی چیت له من ده وی؟".

عەلیش دهنگی هه ل پری و گوتی:

"ناغا! ناغا. باش پروانه من. ئەمن عەلی شهلم. حه مه دۆک و مەمه دۆک ناتوانن له من نيزیک

بنه وه. ئیستا که ئەتۆ به من ده لێی برا، ئەوه ندهم ریز لێ ده گری وهک ئیترانیان که ریز له شای

خزبان ده گرن، ناوا ریزم بۆ داده نیتی، ئەوی دیکه ی بۆ من دانێ، هیچ کەس ناتوانێ قه وونت بکه وی.

به من ده لێن عەلی شهلم، له مه ودوا به خه یالی ناسوده لێی بنوو، نه له کەس بترسه، نه باکت له

کەس هه بی".

پاشان له حالیک دا دهنگی بلند ده کرد، گوتی:

"ئیستا که ئیتمه له گەڵ یهک بووینه برا، ئیدی بیر له تاقی کردنه وه مەکه وه چاکه؟

قسه یه کی دیکهت هه یه؟".

مورتهزاغا که چاوی پر بیرون له خوشحالی، له حالیک دا بن قولی وی ده گرت، گوتی:
"نا، نه من کاریکی خهراپم ده کرد، ترسی گیان... هه مووی خهتای نه م گیانه شیرنه یه،
بهوئ، نه مهوئ ده بی بزم، به لام دیسان پیاو ده ترسئ و ده که ویتته په له قاژه. داوای لی بووردن
ده که م کاکه. نه من هه ر یه که م رۆژ که پیتم گوتی برا، ده بوو متمانته پی بکه م".

مورتهزاغا له خوشی یان بالی گرتبوون. بن پیلی عه لیلی گرتبوو و له گه ل خۆی رای ده کیتشا.
"بۆنی کرد، زۆری بۆن کرد".

عه لی گوتی

"دیاره بۆن ده کا".

"بای کردوه".

عه لی گوتی:

"دیاره با ده کا، به تایبه تی پاییزی چوکووراوا زۆر گهرمه".

"عه لی!".

"فه رموو ناغا".

"ئه تۆ سه عاتئ ده خوئینه وه؟".

"به لئ ده خوئینه وه".

"ئه تۆ سه عاتئ کی زیت پیوسته، نهویش به زنجیرئ کی زپری سهدو چل مسقالتی به وه، سه عاتئ کی
لۆنگیز".

عه لی بیده نگ بوو.

"به لئ به لئ، سه عاتئ کی وا بۆ تۆ ده بی. سه عاتکه ده خه یه گیرفانئ کی سوخمه که ت، سه ری
زنجیره زپره که ده خه یه گیرفانه که ی دیکه ی و زنجیره سهدو چل مسقالتی به که ش به به رۆکته وه
هه ل داوه سی".

له حالیک دا سه عاتکه ی خۆی پی نیشان ده دا، له سه ری رۆیشت:

"پروانه، ناوا، نه وده م شه وو رۆژ ده دره وشیتته وه".

"خۆش بی ناغا... براله".

هیچ شتیک وه که سه عات عه لی به شه لی که یف خۆش نه کردبوو، نه جله کان، نه نه سپ، نه
ده مانچه و ماوزه ر. به بیستنی باسی سه عات که وته هه ژان، رهنگی روخساری زهرد هه ل گه را،
لیوه کانی له رزین و لاقی سست بوون. مورتهزاغاش ههستی به م که یف سازبوونه وی عه لی کرد.

"بەلئ، ھەزار جار بەلئ، سەعاتىكى زىپ كە بىرقەى زىپەكەى لە روخسارت بەدا".
 لەمىژ بوو گەبىبونە دوكانى حاجى سەمىل و لەوى تىپەرىببون، مورپتەزاغا كە تىگەبىبوو
 مەسەلەى سەعاتەكە زۆرى عەلى دلخۆش كرده، لەو بارەىەو دەرىژدادىرى دەكرد. بن پىلى
 عەلى گرتبوو و بالاى لەندەھۆرى خۆى بەسەردا چەماندبوو. لە حالئك دا ناگای لە حالئ
 خۆى نەبوو لە بارەى ئەو سەعاتەو كە دەبوو بىكړئ و ئەو كە چ جور سەعاتىكەو چۆن
 يەكسەر لە سويسەو بۆى دئىن، ھەژدە ھەژدە قسەى دەكردو چۆنەتتى سەعاتەكەو ژمارەى
 بەردەكانى و نەخش و نىگارەكەى و كئشى زنجىرەكەى و جوانىيەكەى باس دەكرد.

"پىاوئكى نازا دەبئ چوار شتى ھەبن، پىاوئكى نازا ناتوانئ نەم چوار شتى نەبن. ئەوئش
 پىاوئكى بەغىرەتى وەك تۆ. بە براى خۆم بلئيم... لەو چوار شتە يەكيان سەعاتە، دووھەمیان
 ژئئكى جوان و خورپەر، سئھەمیان چەك و چوارەمیان نەسپئكى چاكە كە گوئ مەقسەت بئ و
 مووھەكانى بىرىسكئنەو".

بازاربان بەجئ ھئشت، مورپتەزاغا بە كەيف و دەماغەو قسەى دەكرد، كەمى مابوو لە شارۆچكە
 وەدەر كەن. مورپتەزاغا دووبارە راوئستاو وئستى ديسان بلئ عەلى، كە لە نەكاو تىگەئشت زۆريان نەماو
 لە شارى بچنە دەر.

"عەلى، لە شارى ھاتئنەدەر. با بگەرئئنەو".

گەرانەو ھاتنە دوكانى حاجى سەمىل. حاجى سەمىل زۆر بە حورمەتەو پئشوازى لئ كردن:
 "فەرموو، فەرموو، فەرموو ناغای چاورەشى نەجىب زادەم. لەوھتا نەم دىوى چاوم خئل
 بوون ھئندەى چاو لە رئىيە بكەم: ئەم مەسەلەىەى ھەمەدۆكئش... بئستوتە دەلئن زگى وەك
 كئوى ئوحد... ئئستاش بۆگەنەكەى لە نئو شار، لەسەر داران، لەسەر خاك و لەسەر دارو
 دىوار ماو... " دەسبەجئش شووشە كوئۆنبايەكەى لەنئو داخلكە دەرھئتا، بە مورپتەزاغاو
 پاشان عەلىيەشەل و ئەم جار ژوورى دوكانەكەو سەرەنجام بە خۆى دا كرد.

"بۆگەن دئ. ھەمەدۆك راست لەنئوى چاوى عەلى سەفابەگى بەستەزمانى دا...".

مورپتەزاغا دووپاتى كردهو:

"لەنئوى چاوى. ھەمەدۆك ھەزى لەو كارەىە. تەفەنگ لە ھەركەس بەدا، راست لەنئوى
 چاوى دەدا، لەسەر خالە رەشەكە. وانىە عەلى؟"

عەلى گوئى:

"پئشەى خۆىەتى".

"نهري پيشهيه تي. گزيا له مه و دواش نيازي وايه له نيوي چاري ناغا کاني نم شاره بدا. وه لامي داوه. نه زري کرده. به سري پيغه مبهرو به ناري خوا سوئندی خوارده. گوتويه تي: "يه ناغا له چوکورواوا ناهيلم که گوللم له نيوه راستي چاري نه داي. نه ویش به گولله و هرنديل، جا حاجي بي، مه لا بي، هرچی بي بو من فرق ناکا".

"خوا به نسيمان نه کا. په نا به خوا که به نسيمان نه کا... په نا به خوا... موسي به ته، کاره ساته، به لايه... غزه به خوايه... فرمون دانیشن..."

بو هر کاميکيان کورسيه کی هيتايه پيش و بوخوشي له حالتک دا ده لمرزي دانشت. سر رومه تي له پشت ريشه تیک چرژاوه که می سوور داگرسابور. حاجي له کاتيک دا به هژاوي و سرلي شيواوي نهو کورسيه می له سري دانشتبوو، ده هيتايه رو به رووي وان گوتي:

"که وايه به ليني داوه سوئندی خوارده هيچ ناغايه ک...؟ ناوا که وايه راست له نيوي چاويشيان..."

حاجي له بن ليوانه وه دعای ده خوئندو له پاش دوعايه که ش ده گوت:

"مه لعون، شهيتاني له عين، که وايه هه موو ناغا کان..."

مورته زاغا به پيکه نينه وه به گوتي عليمي دا چپاند:

"ته نيا نم نم ده ميتم که گوللم وه نيوي چاري ناکه وي. نه ویش له سايه می سري تزه. به حورمه تي نهو براي ته يه که له گه ل توم هه يه."

عليليش ده ستي کرد به پيکه نين:

"به لي حاجي ناغا که س گوي ناداتي، به لام پيم وايه نم به لايه، نم شهيتاني له عينه که متنيک ده کا."

حاجي دوعايه کی خوئندو فوي له خوي کردو نه مجار گوتي:

"که متنيک ده کا."

پاشان دوعايه کی ديکه می خوئندو فوي له خوي کردو گوتي:

"فرمايشت يکتان هه بوو؟"

مورته زاغا ده ستي کرد به ناساندي عليمي و باسي که مالاتي وي بو حاجي سمايله فندي کرد.

حاجي سمايل گوتي:

"ده يناسم، عه لياغاي برامان، کي هه يه پياويکي وا به ناويانگ نه ناسي..."

مورته زاغا پاش نه وهی گوتي که س باشي نانس، ده ستي کرد به باسي هونه ره کاني عه لياغا که چ شوئنگي پيکه، چون شوئني ته يري هه واو ماسي ده ريش هه لده گري. هه مووي

یهك به یهك باس كردن. ههتا قسمی ده كرد زیاتر دهه ژاو ههتا زیاتر دهه ژاو، پتر هونره كانی
 عهلیی - كه به نه قهّل دا نه دهه چوون - هه لّده دان. ناخه كه ی قسه كانی بهم رسته یه ته واو كرد:
 "نهم پیاوه برای ههقی منه. تمنیا دهه مایه ی من له جیهان دایه. نیستا شهبه یه کی فووتیرم بۆ
 نهم برایم دهوئ. شهبه ی وه کیل و پیاو ماقوولان، وهك كلاوشه بیه ی عارف صائم بهگ".
 حاجی سمایل له كاتیك دا ده ی گوت به سهر سهر، شهبه یه کی وام هه یه، هه مه،
 به خو شحالی ده ره پری: "نهمم راگرتبوو، نرخه كه ی نازانن. با بی بینن و نهم شهبه جوانه
 نه كرن، نیسه لّلا نه ندازه كه ی بۆ سه ری عه لیاغا ده بی". چوه عه مباری دوكانه كه ی و زۆری بی
 نه چوو به بوخچه یه کی گه وره وه هاته وه ده ر. بوخچه كه ی له سهر میزه كه داناو وهك شتیکی
 شكائی تیدا بی، له سه رخۆ به سه ری قامكان كر دیه وهو شهبه یه کی رهش كه په رتیکی سووری
 به ته نیشی راسته وه هه بوو، ده كه وت. به راستی شتیکی سه رسوره یته ر بوو.

مورته زاغا ده سه به جی هه ستایه سه ری و گوتی:

"چهند جوانه، خوا بكا نه ندازه ی سه ری عه لی یه فنه ندی برام بی".

حاجی سمایل گوتی:

"نه ندازه یه"، به سپایی، به سه ری دوو قامكان كلاوه كه ی هه لگرت و نارام نارام هاته لای عه لی:

"برای به ریتر، ده كرئ بی زه همت كلاوه كه ت لابه ری؟".

عه لی ده سه به جی ناره قچه كه ی هه لگرت. و له سه ر نه ژنۆی خۆی دانا. هه ستایه سه ری و
 سه ری راست كرده وه. حاجی سمایل دیسان له سه ره خۆ هات كلاوه كه ی له سه ری ناو پاشان
 ته ماشایه کی وی كردو له حالیک دا ده ستی لیک ده دان گوتی:

"راست پر به سه ری ته ی".

مورته زاغا زۆر به دارو ناو له عه لی نیزیک بووه وه، چهند ههنگاوێك كشایه وه، ته ماشای
 كرد، داهاته وه، راست بووه وه، به چه پ و راستی دا روانی و گوتی:

"زۆر باشه، ده ستت خۆش بی، جهزاکه ی ده كا چهند؟".

حاجی گوتی:

"هیچ ناكا، نیستا شهبه كه به رن، له ده فته ردا ده ی نووسم".

چایان هیتنا، خواریانه وه، تاوێکی دیکه ش له دوکانی دانیشتن، عه لی هیتنا رهق رامابوو،
 ته نانه ت ناویری وه چه پ و راستی خۆشی نه ده دا.

حاجی سمایل له حالتيك دا دهی گوت: "نه فنه ندم، هز ناكه ی له ناوینه دا خۆت بیینی؟" دهستی وی گرت و له جیئی خۆی راستی كردهوه. عدلی دیسان به رهق راماری وهك پهيكه ریتیكي بیی گیان ههستا، چوه پیش ناوینه كه. عدلی قیت له بهر ناوینه كه راوهستا. نه گهر مورته زاغا نهی گوتبا: عدلی، براله، كارمان ههیه، با برۆین، لهوانه بوو عدلی ههتا رۆژی قیامهت ههروا بیی جووله له بهر ناوینه كه راوهستی.

لهوی را چوونه لای كهوش دروو. كهوش دروو كهوشیكي لاسك درۆژی له چه رمیتیكي سووری جوان دووریوو.

عدلی كهوشه كانی له پیی كردو له نیوو دوكانه كه دا دهو ریتك گهرا.
"عدلی براله. باشن؟ بو پیتت دهبن؟"

عدلی گوتی:

"نه ندازهن، برۆی ناغا."

"تیستا بروانه كهوشی پییه كهی ديكه، كهوشی نهو پییه كه ناوايه، دهلیتی ترپ له هیلانهی شههین بهر بووه تهوه."
"پر بهو پییه مه."

مورته زاغا پارهی كهوشه كانی دههیناو دای به كهوش دروو.

"زۆر سوپاس ناغا، خوا بهزیادی كا، كهوشیكم بو عدلییه فنه ندیی برامان دووریوه كه سی سال له پیی كاو نهلی ناخ"

"خواحافیز. عدلی با برۆین."

عدلی ههروا له جیئی خۆی رامابوو.

"یاللا عدلی، بو راوهستاوی؟"

عدلی گوتی:

"ناغا."

"بلی بزائم."

"كهوشه كۆنه كام كوان؟"

"كهوشه كۆنه كانت بو چین؟ بنیان كونه. لهت و پهت بوون."

"پیویست دهبن ناغا."

"یاللا با برۆین گیانه، تا نهو رۆژهی ئیمه ماوین نهو كهوشه كۆنانه به كهلكی چی دین؟"

عەلی کلاۆشەبقەیی فووتیژ لەسەر و کەوشی سوور لە پێدا لە نێو پراستی دوکانی کەوش
فۆرۆشە کەدا چەقیبۆر. سەرەنجام کەوش دروو کەوشە کۆنەکانی هیتان و وەدەستی دان.
مۆرپەزاغا نەپاندی:

"نا، نابێ. بەو کەوشە کۆنەنەو لە نێو بازار پیاو ناکرێ. بە هیچ جۆر شتی وا مومکین
نیە. کاریک مە کە عالەم پیمان پێ بکەنێ عەلی، برالە."

کەوشەکانی لە دەستی عەلی وەرگرت و فری دانە سووچیکێ دوکانە کەو قۆلی عەلیی گرت
و لە دوکانە کە وەرپێ کەوتن. راستەپێ چوونە لای بەرگدروو. خەیات کە لە دوورەو چاوی
کردبوون بە پیریانەو هات. بە خۆشحالی پێشوازیی لێ کردن. چوونە ژووری دوکانی.
"قوماشە کە نایابە. پیاو دەبێ قوماشی وای دەست کەوێ تا بتوانێ لیباستیکێ وا جوان
بدوورێ... وادیارە ئەم بڕایە ناغای بەناوبانگ عەلییە شەل ناغایە! ناغا، لیباست دوورین بۆ
پیاوئیکێ وا بۆ من جێی شانازییە."

"نەتۆ عەلییە شەل ناغای سەرۆکی شوینگیژان لە کوێ دەناسی؟"

"کێ هەیه نەمی ناسی ناغا؟ حەوت دەولەت ناوی وییان بیستەو دەناسن. دەلێن شوین
گیژیکە لە شەوی تاریک دا شوینی میروو رهشکە لەسەر بەردی رهش دەدۆزیتەو."
ناغا قاقا پێ کەنی، نوقمی خۆشحالی بوو. پەیتا پەیتا دووپاتی دەکردهو تەواوتورە
تەواوتور، ئەویش چ تەواوتوریک.

پاش پێکەنینە کە گوتی:

"بروانە خەیات باشی، هەلەیه کت کرد."

بەرگدروو کە نارەحەت ببوو، گوتی:

"ج هەلەیه ک؟ خەتایە کم کردو؟"

"خا نەکا، هەمووی راست بوو. خەتای چی خەیات باشی، خوا نەکا... تەنیا لەبارەیی ئەو
میروولەیهو هەلەیه ک هەیه. ئەو کەسەیی لە شەوی تاریک دا شوینی میروو رهشکە لەسەر بەردی
رهش دەبینیتەو، عەلیی برام نیە، خوابە کە میروولەیی دەبینی. عەلیی برام تەنانەت شوینی تەیری
ناسمانیش هەلەدەگێ."

بەرگدروو گوتی:

"شوینی میروولەش، هەموو خەلکی چو کووراوا دەناسن. هەموو خەلکی توریکیە
دەناسن. تەنانەت رۆژنامەکانی ئوروپاش لەسەری دەنووسن. هەموو دنیا ش دەناسی."

مورتهزاغا به جیددی گوتی:

"نهمه یانم نه بیستبوو، کهوابی رۆژنامهکانی نوروپا ویتنه وی چاپ ده کهن؟"

به رگدروو گوتی:

"دیاره که چاپی ده کهن بهم گوی یانم له زه کی به گی مامۆستام بیستوه. بهم گوی یانم.

چما زه کی به گ رۆژنامهی ههوت دهوله تان ناخوینتتهوه، ده خوینتتهوه، یان نا؟"

"با، ده خوینتتهوه، به لام کافره."

"هه موو دنیا شاره زایه یان نا؟"

"شاره زایه، به لام کافره."

به رگدروو گوتی:

"با کافر بی. نهو ده لئی نه گمر پیاوی وه که عملی له نوروپا بی، له سهر سهری خۆیانی داده نین.

ده لئی وه که قاروونی دهوله مه مند ده بی. له سهر تۆبی زه وی هه یچ کهس هونه ری وای نیه. به لام زه کی به گ

ده لئی که..."

مورتهزاغا به شاکه شاک پرسی:

"ده لئی چی؟ ها، ده لئی چی؟"

"ده لئی به لام سهد مه خابن که هه مه دۆک نایه لئی زیندوو بی، هه رچی به سهر هه مه دۆک

هاتهو له بن سهری نه م وهستا که له یه دایه."

مورتهزاغا بۆلاندی:

"هه مه دۆک ناتوانی هه یچ بکا. هه مه دۆک با بی، جا خۆی ده بی نیتتهوه. به لام بیینه سهر

مه سه له ی قاروون و دهوله مه مند بوونی عملی له نوروپا. کاک عملی به زوویی لیتره ش ده بیته

قاروون. نه تۆ زولفۆزی ده فته ردار ده ناسی؟ دیتت چۆنی له گه ل عارف صائم به گ قسه ده کرد؟

سلۆی من به زه کی به گ به گیه نه نو پیتی بلتی که عملی برام لیتره ش ده بی به قاروون. لیتره ش

له سهر سه رمانی داده نین."

شرینگ ها ده ستیکی له سهر شانی به رگدروو داو گوتی:

"پروانه، باش پروانه نهو شه بقه فووتیره ی له سهری عملی برامه، تۆ ویژدانت عارف صائم

به گ و مسته فا که مال پاشا شه بقه ی وایان له سهر ناوه؟"

خه یات باشی پاش نه وه ی چهنه جار به ده وری عملی دا سوورپا، به حورمه ته وه گوتی:

"وهستا ده توانم ته ماشایه کی نهو شه بقه یه بکه م که له سهرت ناوه؟"

راویژه که می پر بوو له سهرسورپمان.

عەلی یەشەل کە دەت گوت وە کازی قووت داوێ قیت راوێستابوو، چاوی له نوختمیه کەمە بریبوو و رەق رامابوو. بە دەستی راستی نیشارەتییکی کرد کە مانای ئەمەبوو، هەلێ گره. بەرگدروو بەسپایی کلاوێ کەمی لەسەر سەری عەلی هەلگرت، تەماشای چەپ و راست و سەروینی کلاوێ کەمی کرد، چەند پتەمی سووکی لێدان و ئەجار گوتی:

"هەیهووو ناغا. شەبقەمی نیتالیایییە، هەیهوووو، جەوالتیک پاره دیتنی... شەبقەمی وا وەلی مەمەد ئەدەنیش لە سەری ئەناوێ."

مورتهزاغا بە خۆزانانەوه گوتی:

"دیاره که له سەری ئەناوێ."

"وەستا عەلی جلکەکانی لێرە دەکاتە بەری یان له مالتی؟ بیان خەمە نێو بوخچە؟"

مورتهزاغا وەلامی دا یەوه:

"له مالتی. ئەم جلانە دەبی له مالتی لەبەر کرێن. ئەوی لەبارترە."

خەیات دەسبەجێ جلکەکانی له بوخچەیک هاویشت و بۆ لای عەلی چوو:

"فەرموو وەستام، پێرۆزت بن، بە لەشی ساغیان بدی."

"له دەفتەرتی بنووسە."

"بەچاوان ناغا، بە چاوان."

مورتهزاغا له پێشەوهو عەلی یەشەل بە دواي دا خەیاخەنە کەیان بەجێ هێشت و له کاتیک

دا بەرهو بەلەخانە دەپۆشێت، مورتهزاغا گوتی:

"زەکی بەگی گەوادی کافر، دەلی له ئوروپا قەدری قییمەتی پیاوان دەزانن. هەر وا بزانه

نێمە قەدریان نازانن. وانیه کاک عەلی؟"

"بەلی وایە ناغا."

"زەکی بەگی مامۆستای کافر بێ و ئەم فووتیترە ئەم جلکەنە بیینی و ئەو دەم بلی ئوروپا شتی وا

لەبەر دەکن. ئوروپا وەک سێتیش بە زمانیانەوه نووساوه، ویردی زمانیان بوو تە ئوروپا نا... خ ئەگەر

ئەو کەوشە سوورنەت لەپێ دا نەدەبوون، هەموو تێ دەگەشتن کێ قەدری پیاوان دەزانن و کێ نا."

لەحەوشە تێ پەڕین و گەیشتنە دەرکی ژووری بەلەخانە. له سەری، لەسەر بەرەهەیانە کەوه

حەسنەخان بە پێکەنین و خۆشحالییەوه چاوی له وان بوو. ئەو، عەلیی بەردل کەوتیبوو. ناشقی

نەجیبی و شێوێ رهفتارو نینسانەتییه کەمی ببوو.

لهسەر بلیکانه کان پيشوازیی لى کردن:

"جمله کانتان وەرگرتنهوه؟ شهبه که چند جوانه. پیروز بى، مەبارەك بى...".

"ئەو ژووړه گه وړه یه ی ئاوتنه ی تیدایه کراوه تهوه؟".

حەسنە خان وە لآمی دایه وه:

"ئاوه لآیه، کردوو مە تهوه، بە لآم نەختیک راوه ستن".

خیرا رۆیشت و بە خۆی و بوخچە یه که وه هاتە وه.

"ئەمەش دیاریی من بۆ کاک عەلیم. دوو دەست کراس و دەرپى، سى جوت گۆره وى و

چەند دەسەسپەن. وەرە برام، وەرە عەلیمە فەندى".

"وەرە".

مورته زاغا دەرگای کردە وه. پالى به عەلیمە وه نا بۆ ژووړى.

"ئەتۆ جله کانت لەبەر که، ئەمن ئەوه دىم. کراس و دەرپى یه کانیشت بگۆره. گۆره ویش

دەپى که. دوايش دەچینه سەرتاشخانە".

دەرگای پتوهدا و چوو لای حەسنە خان که لەبەر هە یوانى چاوه رپتى بوو.

"دەستت نەرزى. دەبى ژۆر بە دەورى ئەم پیاوه دا بیتىن. هەموو کەس دەیناسى، دەلین

زەکی بەگی مامۆستا گوتویه رۆژنامە کانی دنیا شتیان لەسەر نووسیوه. ئەو، کافرێکی

خویندە واره، بتوانى و نەتوانى هەر ئەم پیاوه یه که بتوانى تيمه له شەرى حەمەدۆک پياريزى.

میللەت بەره بەره خەریکه هار دەبى. بەگىکی بەو گه وړه یه یه کوژرا، کەس هەر باکی نەبوو.

عەلى سەفا بە بۆگەنەوه مایه وه...".

حەسنە خان که رقى هەستابوو گوتى:

"تەرمەكەى ماوه تهوه لىنى گەران هەتا تەرمى ئەو بەستە زمانه وه كه لاکه سەگ بۆنى کرد.

خوا چاره نووسی عەلى سەفابەگ بە نسیب گورگی کتویش نەکا... ئەم پیاوه وه ک پیاوتکی باش

دیتە بەرچاو".

"لە پیاوه کانی حەمەدۆکیشه".

"بە چ را دەزانی؟".

"ئەمن دەزانم، خەبەرم هەید. بە لآم بەره بەره خەریکه دیتە لای خۆمان. ئەو خاینیکه،

کافرێکه، بە لآم رەگىکی ئینسانەتیی تیدایه. لەوانه نیه که نان دەخۆن و ناندیتى دەدرن.

لەوانه یه که ئەگەر قاوه یه کیان خواردە وه هەتا سەد ساڵ لە چاویان دا دەمیتى...".

"زیت و زرینگه، ئاقله. پیاو دەبى متمانه ی بهو جۆره که سانه هەبى"

"دهستت نه‌پژئ خانم، شه‌تۆ دياريت دايه. له جئ دا دم زاني نمو كاره ده‌كه‌ي. ئيستا بچم بزاتم عه‌لياغامان جله‌كاني له‌بهر كردوون يان نا".

كه چووه ژوورئ، ديتي عه‌لي لىباسه‌كاني له‌بهر كردوون. چووبوه بهر ناوينه‌و به حه‌به‌ساوي ته‌ماشاي خۆي ده‌كرد.
موپ‌ته‌زاغا هاواري كرد:

"وه‌ره خانم وه‌ره. وه‌ره عه‌ليي برامان ببينه، براكه‌مان چهند به ديمه‌ن بووه".
خانم به غاردان هاته ژووره‌كه. ماوه‌يه‌كي دريژ له عه‌لي‌يه‌وه راماو زۆر به شتوه‌يه‌كي جيدى گوتى:

"چ لىباسيكي جوانتان به دوورين داوه، چهنديش له عه‌ليي برامان جوانه. همر ده‌ئئي نوته‌ري مه‌جليسه".

"پروژت بن. به له‌شى ساغيان بدرى براله".
ده‌نگي عه‌لي كه ده‌ي‌گوت خۆش بى‌ياخوا، به‌زه‌حمه‌ت ده‌ببىسرا.
موپ‌ته‌زاغاش به ده‌وري عه‌لي دا سوورا، كلاوه‌كه‌ي، چاكه‌ت و پانتۆله‌كه‌ي و كراسه‌كه‌ي ته‌ماشاي كردن، له سهر هه‌تا پئ له عه‌لي ورد بووه‌وه سهره‌نجاميش به ده‌نگيكي مانده‌بووه گوتى:
"چاك، جوان، له‌بار. ته‌نيا قايش پشتينيان كه‌مه، نه‌ومان له‌بهر چووبوو. خانم يه‌كيك له قايش پشتينه‌كاني من بيته".

خانم ده‌سه‌به‌جئ چوو و هاته‌وه‌و گوتى:
"ها بگره، نه‌مه‌م تازه له نه‌ده‌نه را هينابوو".
موپ‌ته‌زاغا قايش پشتينه‌كه‌ي وه‌رگرت، به ده‌ستي خۆي له پانتۆله‌كه‌ي عه‌لي خست و بۆي قايم كرد: "پي‌ت خۆشه شلى كه‌م؟".

عه‌لي به سهر تئى گه‌ياند كه باشه.
موپ‌ته‌زاغا له پاش راو له پيش راو له ته‌نيشتئ را ته‌ماشاي عه‌ليي كرد. له ناوينه‌ش دا ته‌ماشاي كرد. برديه بهر په‌نجه‌ره بۆ بهر رووناكي و چهند له‌زه‌يه‌ك تئيه‌وه را‌ماو گوتى:
"ئىستا كاك عه‌لي به‌و ته‌شك و ديمه‌نه‌وه هه‌ل‌گره‌و بى‌به مه‌جليسي گه‌وره‌ي ميلله‌ت و له نيته‌راستئ داى نئ. هه‌موو كه‌س پئى وا ده‌بئ وه‌زير هاته‌وه. نا...خ له‌گه‌ل نه‌م كه‌وشانه ريك ناكه‌ون. فووتئري ئىتاليايي له سهر بئ و كاله‌ي سووري چيانشيناني له‌پئ بئ..."

خانم گوتى:

"بەرىتكەوت لىتى جوانە، زۆرىشى لى جوانە... كالتە كەوشى لەمىيۆينەى خۇمان و يادگارى باب و باپرانە، چما مستەفا كەمال پاشاش ئەمەى ناوئ؟"

چاۋەكانى مورتهزاغا بريسكەيان دا:

"راست دەكەى خانم. كەوشى سورور داب و شوئىنى ئىتمەيه، يەكئىك لەدابه يادگارىيەكانى خەلكى ناسىاي نىتوهراستە هەتا ئەم ناۋچەيه. ئەگەر مستەفا كەمال پاشا ئەم باسە بزانتى يان ببىسى، ئەوئش وەك عەلىاغاي خۇمان كالتەى سورور لەپئى دەكاو لەنىتو مەجلىسى گەورەى مىللەت دا قىت و قنچ پىياسەى دەكا... بۇى خانم. زۆر سوپاست دەكەم. هەم لەگەل من چاكەت كرو هەم لەگەل مىوانەكەم. مەسەلئىك هەيه كە دەلئىن "گيا لەسەر پنچئى خۇى دەپۆئتەوه". ئەتۆ كچى نەجىب ترين خانى توركەمنى دنىاي. ئىمە لەگەل كاك عدلى دەپۆئىن".

وہختىك ئەوان گەشىتنە بەر دەركى ژوورەكە، خانم گوتى:

"بەخىرچن، خواتان لەگەل".

عدلى قىت و قنچ و رىك و راست لە حالئىك دا مچوركى بە لەش دا دەهات بە رى دا دەپۆئىشت، چونكە تەماشاشا پىئش خۇى نەدەكرد، نەىدەتوانى بەرپىئى خۇى ببىئى. وەختىك لە پلىكانەكان دەهاتنە خوار، هئىندەى نەمابوو بكەوئى كە مورتهزاغا توند قۆلىئى گرت. نەگىنا لەو سەرەوہ بە سەرمەقولات دەهاتە خوارو هەموو ئىتسكى لەشى ورد دەبوون.

"بپۆن بەخىر چن. شەوئى بۆ نان خواردن دئىنەوہ؟"

مورتهزاغا بە هەژاوى و پەشۆكاوى گوتى:

"راوہستە خانم راوہستە، هئىندەى نەمابوو لەبىرم بچئى، جلەكانىعەلىاغاي باوئ نىتو ناورى كە ئىدى چارم پىئيان نەكەوئى و وەبىرم نەيەتەوہ كە نەو جلى وا شرو شەپەتورى لەبەر كروون. خانم، نەكا لەبىرت بچئى دەسبەجئى بيان سووتئىنە".

خانم لە سەرەوہ وەلامى داىەوہ:

"باشە ئاغا، باشە، هەر ئىتستا".

عدلى كە دەت گوت دەىبەنە بن دارى ئىعدام لەدلەوہ نالاندى:

"دەست و لاقت ماچ دەكەم ئاغا، كورم كوشتورى و خۆم لە مالتى هاوئىشتورى. جلەكانم مەسووتئىنە. ئەو پانتۆلە حەوت سال لەمەوہبەر خىترام بە دەستى خۇى تەنىوئىتەى. رىسەكەش بۆخۇى رستوئىيە، بۆ خۇشى رەنگى كروە. بەدەستى خۇى تەنىوئىيەو بپوئىو دوورئىوئىيە. لاقت ماچ دەكەم ئاغا جلەكانم مەسووتئىنن".

مورتهزاغا تیتی راخوری:

نابج، نا...بی. چاوم بهرایبی نادا نمو جلانه که وه زعی پیشوی برایه کی وه ک تۆم وه بیر دیننه وه بیینم، ناتوانم تهحه مولیان بکه م، ناتوانم بیان بینم. تاقهت ناهینم. بیان سووتینن، بیان سووتینن".

دهنگی له باله خانه که دا زیننگایه وه.

خانم بریارده رانه گوتی:

"هر ئیستا، هر ئیستا، ناگر دایستی".

ناغا بن پیلی وی گرتبوو، له گه ل خۆی ده برده ده ری، نهویش وه که سیک که چاو بۆ پشتیوانیک بگتیرێ به چه پ و راست دا ده ی پوانی.

بهو جۆره له بازاری تی به رین و گه یشتنه سهرتاشخانه که له بن داره توویه ک بوو. سهرتاشخانه جگه له سهرتاش که سی لئ نه بوو. مورتهزاغا فووتیره که ی له سهر سهری عملی هه ل گرت و به بزماریکی دا کرد که له دیواری درابوو، نه مجار گوتی:

"سه رو ریشی عملیغام به جۆریک بۆ چا که که...".

"به چاوان ناغا".

مورتهزاغا بن پیلی عملی گرت و له گه ل خۆی بردی له سهر کورسیه که ی دانا. سهرتاشه که گوتی: "وادیاره چا کردنی سهری عملیغامی شویتنگی به نسیب ئیحه بوو هر ده بوو خوا نم رۆژه مان به نسیب بکا...".

به روانکه سپیه که ی زۆر به جوانی له خۆی داو مه قهست وه کار کهوت.

مورتهزاغا به شانازی و خۆرانا نه وه که میک له ولاتر چوارمه شقی له سهر نیوته ختیکی چلکن دانیشتبوو، چاوه ری بوو سه رو ریش چا کردنی برا شویتنگی به ناوبانگه که ی، عملیغام ته واو بی.

(۷)

ههتاو له لوتکهی کیتوهکانی دا، هه موو جییهک له بیدهنگی دا نوqm بوو. ماوهیهک بوو دهنگی تهقه ندههات. له خواری له بن چله درکیتک دهنگی ناله دهات، سهرجووخه عملی کهرتیش گوللهیهکی بهرهو نهوی دتهقاند، دهنگی ناله که کپ دهبوو، پاش ماوهیهک دووباره دهستی پی دهکردهوه. ههر که دهنگی ناله دههاتهوه بهر گوئی، عملی کهرتیش به قینهوه سیرهی له چله درکه که دهگرت و گوللهیهکی دیکه ی پیوه دهنانا.

له جهندرمهکان کس نه کوژرابوو. ته نیا مو حسین دژرت یۆللی باسکی بریندار بیوو. گولله نیسکی جومگهی دهستی چهپی له بهریهک ههله ته کاندبوو. یاوه نهوی نارده دییه کهی خویان که له خوارهوی گهلی شکۆفه بوو. نهوانیش له لای جهراج دهسته که یان بۆ بهست و دوایه سواری نه سپینکیان کردو ناردیانه شارۆچکه.

بهره بهره زهردهی خۆر داده کشی و تیشکی ههتاو ده کهوته سهر بناری چیاکان. سوورایی گهشی گولله گوینی وهک هه وریتی ته نک که بهرهو ناسمان ههله کشی، ههلماری بوو. یاوه له سهر تاته بهردیک دانیشتبوو جگهری ده کیشا. له فکردا بوو. نهو وه ختهی ده کهوته بیرکردنهوه، جگهری له لیوی ده کردهوهو سهری سمیلی خۆی به ددان دهگرت و دهی جوی. تاریکایی ههله گیرابوو، دهوور بهر لیک ده کرایهوه. هیتشتا له بن چله درکه که دهنگی ناله دههات و له گهله بهرز بوونهوی دهنگی ناله ش سهرجووخه عملی کهرتیش گوللهیهکی دتهقاند.

که مینک دواتر ههتاو به تهواری بلند بوو، له دهشتایییه کهی خواری چهند کس له نییو گابهردو گوینییهکان و له پشت قهدی دارهکان گرمۆله بیبون.
"وه کیل باشی عاصم!"

وه کیل باشی عاصم که دوت گوت تازه له خهویکی خوش راست بووه توه. به شهکتهی له جیتی خۆی ههستا، هات بهرامبهر به یاوهر سهلامی سهربازیی کردو خهبردار ویتستا.

"وه کیل باشی عاصم، نهم دهستهیه، دهستهی کتی بوون؟"

"نازائم جهنابی یاوهر، نهوهندهی نهمن بزائم نهم دهروویهره دهستهو مهستهی لسی نین. دهستهکان لهم ناوچهیه نامیتنموه. جگه لهوش، نهمن نازائم چ رینگریک دئی له جییهکی ناوا خۆی به تهموه دهکا. دهبیج دهستهیهکی تازه کار بن."

"لهوانیه همهدهۆک له نیبو نهوانه دا بی که کوشتوومان؟"

"پیم وایه له گهلیمان بی، چونکه نهو چهتهیهکی یه کجار بی نه زمونه."

"پیت وایه همهدهۆکمان کوشتوه؟ و همر بژیهش نارچهتی. لهوانشه نهمان توانیبی بی کوزین، رات چیه؟"

"پیم وایه کوشتومانه."

"سهرجوخه علی."

"نهمر که جهنابی یاوهر."

"هممهدهۆک له نیبو نهمانه دایه؟"

"به لئی."

"به چ را دهزانی؟"

"چونکه یاوهر، کوره شوانیک تهنیا بۆ همهدهۆک حازره نهو ههموو دارهی لسی بدری، عیلاتیهک هیج وهخت بۆ چهتهیهکی دیکه نایه خۆی به کوشت بدا."

"وادیاره سهگهکی له همهدهۆک خۆشتر ویستوه."

"وه کیل باشی عاصم:

"نهمان سهگیان تهناوت له دایک و باب، خوشک و براو ژن و همرچی لهم جیهانه دایه خۆشتر دهوی."

"ناسان..."

"کهوابی، نهتۆ دوت زانی سهگ له لای نهمانه چهند بهنرخه؟"

"دهم زانی جهنابی یاوهر، بهلام ههموو کس وهک نهو کوره شوانه نیه. نهو کوره شیتی سهگهکی بوو." کهله قسهکی بووه، به دهست نیشارهتی بۆلای بهرده لانه که کردو گوتی: پروانه جهنابی یاوهر.

يارەر سەرى ھەلپىرى و روانىيە ئەر شويىتە. ئەرەى دەىلى باورپى پىن نەدە کرد. بەمنجە منجەرە
گوتى:

"ھەرە؟ ئەرەى كەىھ؟ چەند سەرەر، وادىارە ھاتەر تەرەى ھەمەدۆك بىىنن."
"زۆر سەرەر، دىھاتىيەكان زۆر شت لەسەر ئەم ئەرەى دەئىن. وەك ئەرەى كە گوللەى وى
ناكەر وئ و ئەگەر لىشى بدرى، كارى لىناكا".

يارەر پىن كەنى:

"ئىستە كەرەى، با جارىكى دىكەش تاقيى بكەىنەر."
"سەرچووخە عەلى، راي تۆ سەبارەت بەم ئەرەى چىھ؟"
"با تاقيى بكەىنەر جەنابى يارەر".

يارەر گوتى:

"وازى لىيىنە، زۆر ھمز دەكەم ئەوانە بىىنم، ئەوانە كە كوشتوومانن. دەمەرئى بزائم ھەمدۆكىان لەنىو
دايە".

"لەنىويان دايە جەنابى يارەر".

"سەرچووخە عەلى. ئەتۆ لە جى دا ھەمدۆكت دىوہ؟"
"نەم دىوہ".

"ئەى تۆ وەكىل باشى عاصم".

"پىم وايە جارنىكم دىوہ. بەلام ناتوانم بىناسمەرە."
"ئەدى دىھاتىيەكان؟"

"ئەوان دەىناسن جەنابى يارەر".

جووتيارەكان بەرە بەرە لە خوارەرە، لە دەشتايىيەكەى ناخرى گەلئىيەكە كۆ دەبوونەرە،
بەلام نەدەھاتنە سەرئى بۆ لای جەندرمەكان.

"ياللا تىكرى با بچىنەخوار، بزائىن كەسى ساغ يان برىندارىيان لە نىو دا ھەرە، يان نا."
"ئەرەى دەشى نالاند، بىدەنگم کرد".

چوونە خوارئى، ئەر پىيارەى لەبىن چلە دركەكە دەىنالاند، لەسەر گازى پشتى درىژ بىو، و
ھىشتا تەرەكەى سارد نەبىوەرە. كورە جىئەيەك بوو كە تازە خەتى دابوو تەنىا
دەمانچەيەكى بە قەدىوہ بوو كە ئەوئىشى لە قايشەكەى دەرئەھىنابوو.

يارەر گوتى:

"نەمە ناکرێ حەمەدۆک بێ، حەمەدۆک دەبێ لەمە بەتەمەنتر بێ."

وہ کیل باشی عاصم گوتی:

"بەلێ، بە تەمەنترە، ناکا نەم لاوە برازاکی برایمەرش بێ؟"

یاوەر پرسى:

"نەو لە کوێیە؟"

"نەو رویشت نەیدەویست تەرمى برازاکی ببینی. وەختیک دەنگی نالینەکی تەواو بوو، برايم سواری نەسپەکی بوو و رویشت."

چوونە ژوور سەری یەکی جەنازەکان. بەهەموویان تۆ کەس بوون. بیجگە لەو لاویژگەمە کە هیشتا لەشی سارد نەبوو، هەموویان تەقیلەیان لەسەر بوو، هەمووشیان جل و بەرگیکی رێک و پێکیان لەبەردا بوو و چەند ریز فیشەکدانیان لە خۆیان دا، ماوژەرەکانیشیان نەوێندە نوێ بوون، دەت گرت دوتنێ لە کارخانە هاتوونەدەر، لولەى چەکەکانیان لەبەر تیشکی رووناکایی بەر بەیان دا دەدرەوشایەو.

هەتا لای نیوەرۆیە لە جەنازەکان ورد بوونەو، تەماشای موو، چاو، بەژن و بالۆ سمیلانیاان کردن، بەلام نەیان توانی بە دلنیاى یەوە بلین کامەیان حەمەدۆکە.

وئ دەچوو حەمەدۆک نەو پیاوہ بێ کە سەریەرگیکی گولدۆزی کراوی لەبەردا بوو، قامک لەسەر پەلەپیتکە لە قوولکەیکە دا کەوتبوو و چاوہکانی هەروا کراوہ بوون.

"وہ کیل باشی، بە باوہری تۆ نەو پیاوہ حەمەدۆکە؟"

"رەنگە هەو بێ. لەگەڵ ناوو نیشانەکانی حەمەدۆک دیتەوہ. چوارشانە، کورتەبالا، لاروومەت قویبو، سیمل تەنک، چاو گەورە، گۆرەویی قولاپە لە پێ داو خەنجەری چەرکەسی لەبەر پشتین دا..."

"هەمووی لەگەڵی دیتەوہ، وانیه؟"

"موو بە موو دیتەوہ"

یاوەر لە کاتیک دا قاقا پێدەکەنى:

"نیتسا کەواپە، رەنگە هەو بێ، نەوہیان کە درێژاو درێژ لەوئ کەوتوہ"

نەسپەکە لە رووناکایی بەیانی دا لەسەر شاخە بریقەدارەکان بێ جوولە ویتسابوو، تەنیا جاروبار کلکی دەجوولاند. ئەگەر وای نەکردباپە دەکرا بلێی بەشیتک لە شاخەکانە. وردە وردە

جووتياره كانيش هاتبوون و له سر ليواري گه لويه كه به ريز راوه ستابوون. نه وانيش بئ نه وهی
دهنگيان ليوه بئ و بئ نه وهی ته نانهت هه ناسه شيان ده ربي، بئ جووله راوه ستابوون.

ياوه روي تي کردن و گوتی:

"نيوه كهستان له نيو دا نيه كه همه دوكي بناسن، نه وهی ديبي؟"

ياوه چند له حزه يهك چاوه پرواني وه لامي پرسيا ره كهی ما. به لام كهس متقی نه كرد.

"نيوه كهستان همه دوكي ديوه؟"

ديسان متقی له بهر حه شيمه ته كه ده نه هات.

نم جار سه رجوخه عه لی كه رتیش تیی راخوپين:

"نيوه چ جور بنياده ميكن، له نيو نيوه دا كهس همه دوكي نه ديوه؟ شتی وا چون ده بي؟

حاجی مووسا، نه تو تا نيستا همه دوكت نه ديوه؟ وه ره ني ره."

ياوه به رقه وه نه راندي:

"نه توش وه ره پيره پياو. نه مانه چند خاتينن، هه موويان همه دوكي ده ناسن. به لام

ناشكراي ناكهن. نيشانتان ده دم."

حاجی مووسای پيره پياو به كوئيكي ريشی سپي يه وه له سه ري را هاته خوارو چوه لای

جه نازه كان:

"فه رمو جه نابی ياوه."

پيره پياو كه ته نيا چنگيكي نيسك و پيست بوو به مليكي باريك و ريشيكي دريژه وه كه

ده گه يشته سه ر نيوكی، يهك به يهك ده ستي كرد به ته ماشای جه نازه كان:

"نه مه يان ده ناسم، نه مه كوره كه چه له كهی به كره كوسه يه. پئی ده ليتن چه ته كه چه ل.

ته مه نه كه يم له بير نيه. زور له ميژه چوه ته كيو و بنده نان. كوشتيان."

ياوه ده ستي گرت و برديه سه ر نهو چه ته يه كه به چاوی ده ريه رپوه وه له سه ر زه وی

كه وتبوو:

"نه مه همه دوك نيه؟"

پيره پياو داهاته وه و ماوه يه كي زور له روخساری نهو چه ته يه وه كه گرموله ببوو، راما. گولله له

زگی درابوو، گولله كان له پشتين به ره ژيري يان له به ريهك هه ل ته كاند ببوو. لاقه كانی له نيو گوميك

خويتن دا بوون:

"نازاتم، به لام وهك همه دوك ده چي."

له سه‌رئ را كورپه جحيئله يهك به غاردان هاته خوار. هاته پيش و گوتى:
"ئه من ده يناسم. له گه لى شكوفه نان و پيئخۆرم بۆ ده برد".

ياوهر پرسى:

"كه وايه بلئ بزائم نهو پياوه هه وه؟". نهو جه نازه يه ي نيشان دا كه چارى كرابوونه وه
له كالانه ده ره پييون.

كورپه جحيئله كه داها ته وه ماوه يه كى زۆر ته ماشاي نهو پياوه ي كرد كه زگى له بهر يهك
هه لته كابوو. له حالتيك دا پشتى راست ده كرده وه گوتى:
"ئه مه هه و نه".

"ته ماشاي نهوانى ديكه بكه. بلئ بزائم همه دهۆك كامه يانه؟".

كورپه جحيئله كه ده سه بجئ نهو نيشك گره ي نيشان دا كه يه كه م گولله ي له شيرن خه ودا
لى درابوو:

"ئه مه همه دهۆكه، نه وه كه نان و پيئخۆرم بۆ ده برد. نهو همه دهۆكه ي به ژنى به قه د
سپيدارتيك ده بوو، ئه مه يه".

"به هه لته نه چورى؟ كورپه له ده ستم رزگار نابى. نازاي نه ندامت ده شكينم".

"خۆيه تى جه نابى ياوهر، ئه من همه دهۆكيك كه له گه لى شكوفه سى رۆژان له سه ر يهك نان
و پيئخۆرم بۆ برده وه، ناتاسمه وه. همه دهۆك نا ئه مه يه".

وه كيل باشى عاصم گوتى:

"په نا به خوا. كه وايه ناو ماله كانى همه دهۆك ناوونيشانى وييان به پيئچه وانه دا بوونى".
سه رجوخه عه لى كه رتيش گوتى:

"هه ي ناره سه نينه".

"ئه گه ر ئه مه همه دهۆك بى، بۆخۆم ده زانم چ له خه لكى ناسياب چه شه ده كه م".

"له جئ دا هه مووى نه وانه يه كيان گرتوه، هه مز اغايان كوشتوه به سه ر همه دهۆكيان دا
هه يناوه. سزاي نه م كاره يان و سزاي مه سه له ي همه دهۆك ده بئ وه رگر نه وه".

ئه سه پى خه نه بى ديسان له وئ له سه ر دوندى شاخه كان له نيئو رووناكايى هه تاوى به يانى دا
نوقمى رووناكى وهك په يكه رتيكى ترووسكه دار ره ق را وه ستابوو.

"ئيئوه كه سى ديكه تان تيډايه كه پيشتر همه دهۆكى ديبي و بى ناسي ته وه؟".

ژنيك له سه ره وه را هاواري كرد:

"جهنابی یاوهر، جهنابی یاوهر، بپروانه هژوی. خه لکی گه لکی شکۆفه نهوه دین، نهوان هه موویان همه دۆکی دهناسن".

"وه کیل باشی، چما مه جوود ناغا، ناغای گه لکی شکۆفه نه بوو؟ نه گهر نهو بیتنه نیره...".

"چما ههر نهو نه بوو که هه پرو گیشی ده کردو دهی گوت همه دۆک کی یهو چ سه گیکه؟".
"با، بهرئ وه لالا جهنابی یاوهر".

"با راهه ستین خه لکی گه لکی شکۆفه بیتن و به ته وای همه دۆکی بناسنه وه، نه ودهم خه بهر بدهینه ناوه دانی. با له خۆرا نه لئین همه دۆکه. نه گینا ناپرووی به ههزار سالمان ده چی".
یاوهر به دهه قسه کردنه وه سه ری هه لده بری و دهی روانیه نه سپه که که لهو سه ره راهه ستابوو.

تاو تیک دواتر خه لکی گه لکی شکۆفه گه یشتنه چی و له گه ل جووتیاره کانی دیکه هاتنه خوار. بیدهنگی یه کی ته وای ولاتی داگرتبوو.

پیاویکی زۆر کۆنه سال و پشت کوور که تاله کانی ریشی سپی و درێژ بوون هاته نیه و راستی. له حالتیک دا داهاتبووه وه، ماوه یه کی زۆر ته ماشای یه که به یه کی چه ته کانی کردو، نه مجار گوتی: "نچ، همه دۆکیان له گه ل نیه".

پاشان له کاتیک دا دهستی پارانه وهی به ره و ناسمان راگرتبوو گوتی:

"خوای گه وره سه ده ههزار جار شوکرو پاش نه وهی ماوه یه که دوغای کرد، چوه نیو هه شیمه ته که.

یاوهر به راویۆتیکی فرمانده رانه تیی راخوری: "وه ره بزائم پیره پیاو... سه رجوخه بی هینه نیره".

سه رجوخه عه لی پیره پیاوه که ی له نیو هه شیمه ته دۆزیه وه، رای کینشایه ده رو هینایه لای یاوهر.

یاوهر نه پاندی:

"چت گوت، گوت چی؟ گوتت همه دۆکیان له گه ل نیه؟ پاشانیش دوغات بز کرد، ها؟".

پیره پیاو به دهنگیک که قهت لئی چاوه پروان نه ده کرا، هاواری کرد:

"نه خهیر همه دۆک له نیو نه مانه دا نیه، نه من کووری خۆم همه دۆکم خۆش ده وی".

"نه تو نهو کافره، نهو پیاو کوژه چنگ به خۆینه ته خۆش ده وی؟".

یاوهر مستی راست کردبووهو و لاقی به زهوی دا ددها. پیره پیاو سهری هه لپری و له کاتیک دا ته ماشای یاوهری ده کرد گوتی:

"چته وا دهنه پیتی. کورم چ باسه خهریکی خۆت لهت و پەت بکهی، نهوده م که من له چاناکالی، ساری قامیش و یۆنان سنگم دابووه بهر گوللهی دوژمن، نه تۆ مندالیتیکی قۆنداغه بووی. وا مه نه پیتنه. ده زانی نه من کیم؟ به من ده لیتن چاوه شه زهره، قەت ناری منت بیستوه؟"

"ئیستا نه گهر بت ده مه دهستی سه رجووخه عهلی"

"بده بزاتم. بم ده دهست نهو کهرتیشه بئ دینه، بده با منیش برووسکه یه که بۆ مسته فا که مال پاشا لی ده م نهوده م ده زانین چیتان به سه ر دیتن... با به جوانی به خزمەت کهرتیشیش بگا... جنابی یاوهر، برۆ بهر سه داخوا نه من له شه پری چاناکالی دا چ کاره ی وی بووم..."

نه مجار ریشه درتزه که ی له نیتو دهستی گرت و گوتی: "هه زار جار شوکر، حه مه دۆک له نیتو نه مانه دا نیه."

"ئیستا تۆ و کهرتیش واتان لی هات بتوانن حه مه دۆکی بکوژن؟"

پاشان ناویری دایه ووه به میهره بانیه وه ته ماشای وه کیل باشی عاصمی کردو له حالیک دا دهستی بۆ راده داشت، گوتی:

"نهو قسه یه کی نیه، نهو وه کیل باشی عاصم نیه؟ نهو قسه یه کی نیه، نه م وه کیل باشی عاصمه جوامیره، پیاویتیکی پیاوهر، گونی هه ن نا نه وه نده... شهش کیلۆ، یاللا زوکه بم ده دهستی کهرتیش، بم ده دهستی نهو جه لاده بئ دایک و بابهت. وه ختیک مسته فا که مال پاشا بیستیه وه."

یاوهر به پتکه نینه وه گوتی:

"نه م کابرایه خهرفاوه، پیری خهرفاو. لای بهن له پیش چاوم."

چاوه شه زهره له کاتیک دا نه سه په که ی - که له سه ر شاخه کان بوو- پئ نیشان ددها هاواری کرد:

"بروانه یاوهر، بروانه حه مه دۆک له وئی یه. نه گهر پیایوی بچوو بی گره."

نه م جووتیارانه ی کۆ بیوونه وه گوتیان:

"لیتی بیوره جنابی یاوهر، نهو به جاریک خهرفاوه، نه چاری ده بینن و نه گوتی ده بیستی."

یاوهر پرسى:

"چاوه شه زهره د پتشتیش وابوو؟"

"نا، نهگەر نهفسهريکي له دووره وه دهدي، دهبهجي له جتي خزي هه لدهستاو خبهردار رادهوستا".

"نهو له لای فەرماندهری خزی ناوای قسه نه ده کرد".
"نهو خهرفاره".

"جاران قهت ناوای قسه نه ده کرد".

"... که خواجه شوکر که همه دهۆک نه مردوه".

"نهگەر جاران بووايه همه دهۆکی دهگرت، دهست و لاقی ده بهستن و دهی دایه دهستی یاوهر".

"نهو دم ناوا پشتی دوولا نه هاتبووه وه، له سه زهوی چۆکی داده دا، ماوزه ره که ی به ره و دهوا دهگرت... ناوا... و له پر هه لۆیهک له ناسمان را تلپ ده که وته سه زهوی".

"جه نابی یاوهر، له چاوه شه زهردی ببوره".

یاوهر نه راندی:

"نهم خهرفاوهی بیدهنگ کهن".

دیسان دهنگی چاوه شه زهرد هات که دهستی بۆ لای نه سپه که راده داشت:

"بئ میشک گیانی همه دهۆک له هۆی یه. نهگەر پیاوی بی کوژه. پروانه نهو نه سپه وه و خۆره تاو له وی راوه ستاوه تیشک داویژئ، نهگەر ده توانی بی کوژه. ده بی کوژه".

نه مجار جووتیاره کان بیدهنگیان کرد.

یاره پریشان و دوو دل بوو. له کاتیک دا تی ده کۆشا پی بکهنی به لاره ملی راوه ستابوو:

"باشه نیستا پیتم بلین بزاتم، نه مانه کامیان همه دهۆک؟".

جووتیاره کان دهستیان کرد به ده مه قالی و مشت و مری. نهم ده مه قالی به زۆری کیشا.

سه ره نجام ژنیکی پیری قه له وه که به قه ده لاده رکه یه که ده بوو و کراسیکی شینی دریزی یه خه داداری له بهردا بوو هاته نیویان:

"چیه، بۆچی تیک بهر بوون بی ته قلینه".

پاشان له حالیک دا یه که به یه که له ژوور سه ری چه ته کان راده وه ستا، گوتی:

"ناخر هدی کرمانجی نهزان، نهمه ده توانی همه دهۆک بی؟ پروانه نه مه یان، نهو مل باریکه یان، چاوئیکیشی خیله، گرموله بووه و لاقیکیشی وه بهر زگی داوه".

جووتیاره کان یه کدهنگ گوتیان:

"نا... ئەو ناتوانىڭ ھەمدەدۆك بى".

پاشان چوۋە ژورور سەرى چەتەيەكى دىكە. دەم وچاۋىكى دىژوۋوگەو رىشىكى زەردى ھەبۇو. گۈللە، كەللەي سەرى ھەلگرتبۇو، مېشىكى بەدىارەو ھەبۇو:

"يان ئەمەيان؟ يان ئەم زەردەلەيە، ئىتە تا ئىستا ھەمدەدۆكى واتان دىوھ؟"

دە پازدە دىھاتى يەككەنگ گوتيان:

"نا، ئەمان دىوھ، ھەمدەدۆك وا نابى".

"ئەمەيان بىيىن كورپنە، دەستى ھەر لەسەر پەلەپىتەكەيە. لەترسان ئەتوانىوھ يەك گۈللەش باۋى. پروانە، لاقتىكىشى شەلە...".

ئەو تەرمەي باسى دەكرد پىاۋىك بوو چوارشانەو كورتەبالا كە لاقتىكى خوارو كورت تر لەوى دىكە بوو. بالتۆي سەربازى لەبەردا بوو. كەمىكىش پىشتى كورپ بوو. دەورويەرى پىر لە خويىن بوو.

"بە خواتان سوتىند دەدەم دىھاتىيەكان، تا ئىستا ھەمدەدۆكى ناوا شەلتان دىوھ؟"

ئەم جار لە حالتىك دا نىچاۋانى تىك دەنا لەسەرى رۆيشت:

"يان ئەم كاپرا كەچەلە، لەم دەورويەرى كەس ھەيە چەتە كەچەل نەناسى؟"

جووتيارەكان لىكرا، ژن وپىاۋو مىندالان يەككەنگ گوتيان: نا.

"ئەي بەستەزمان چەتە كەچەل... دەھاتە دىيەكان، شىعەرى جوانى دەخوتىندىنەو، داستانەكانى كوتىر نۆغلىي دەگىرانەوھ. بەيتى ۋەزىرو گىراني دەكردو ھەموو دىھاتىيەكانى ۋەپىكەنن دەخست، بە دەستىكى سازى ھەل دەگرت و بەدەستىكى تەفەنگ... ئىتە ئىومان ۋەك چەتەيەك چاۋ لىنەدەكرد...".

ياۋەر بە بىسەبرى گوتى:

"لەسەرى مەپۆ".

ژنە لە حالتىك دا پىشتى راست دەكردەوھ گوتى:

"سەبرىكە جەنابى ياۋەر، راۋەستە خوشكى گيان. سەبرىكە ئەم كەچەلە بەستەزمانەت پىر بىناسىنم، ۋەختىك دەگەيشىنە كاتى چوونە ھەوار، ئىتە بە چوار چاۋان چارەپى چەتە كەچەل دەبووين. كە ئەو دەھات ھەموو دىھات ۋە ھۆيە ھەوارەكان پىر دەبوون لە شادمانى".

"ۋازى لىيىنە".

"راوهسته جهنابی یاوهر، سهبرکه کورپه زهرده کمم سهبرکه. کهس نهی دیوهو نهی بیستوه نهم چته که چهلته تمنانهت میروولیه کیش نازار بدا. شو نه زهر کردهی ناخر زه مان بوو. وا نیه خه لکینه؟ دهستان بجنه سهر دلتان و بلین نه زهر کرده بوو یان نا".

دهنگی جووتیاره کان بهرز بووه که: نه زهر کرده بوو، نه زهر کرده بوو.
لهو بهینه دا وه کیل باشی عاصم هاته لای ژنه کهو به دهنگیکی دۆستانه وه گوتی:
"نه میش خان، راوهسته کهشف و کهرامه تی نهم نه زهر کرده یهت نیشان بدهم".

نه میش خان پشتی راست کرده وهو گوتی:

"بلن بزائم وه کیل باشی عاصم ناغا".

وه کیل باشی عاصم داهاته وهو له حالیک دا کۆمه لیک قهوانه فیشه کی نیشان ددها که له پهنای چته که چهلته کهوتبوونه سهر یهک گوتی:

"بروانه شو هه موو فیشه که شو به نهم، به جهندرمه کانیه وه ناوه. بروانه هیچ کام له چته کان شوهنده یان قاپۆره فیشه که له پهنا کۆ نه بووه ته وه".

نه میش خان زۆری موبالات بهو نه کردو دووباره رووی کرده وه جووتیاره کان:

"نهم نه زهر کرده ساز بدهسته قسه خۆشه که شیعه جوانه کانی ده خوتندنه وه، ده توانی حه مه دۆک بی؟".

گوتیان:

"نا، نابن".

"یان نهم منداله؟ تازه سمیلی بۆر بوون، تمنانهت یهک فیشه کیشی ناویشته وه یهک قاپسوونه فیشه کی له پهنا نه کهوتوه".

"نهم له تۆمان پرسی کامه یان حه مه دۆکه".

"نه میش خان نهمه پرسیمان نه مانه کامه یان حه مه دۆکه، حه مه دۆک له نیو نه مانه دا هه یه یان نا؟".

نه میش خان له کاتیک دا هه ناسه یه کی قولی هه لده کیشا گوتی:

"به لای حه مه دۆک له نیو نه مانه دایه، وه جاخان کویر بووه وه کیل باشی، حه مه دۆک له نیو نه مانه دایه، له نیو نهم تهرمانه دا وه کیل باشی. تازه حه مه دۆکی وا نایه ته ره سهر دنیا...".

چوو له پهنا چته یه کی به خۆوه که له سهر که له کهی راست کهوتبووه سهر زوی و ریک هاتبوو، چۆکی دادا. شو لاره بوو که له سهر قده داره که ههر که یه که مین گولله ی لی دره به

هۆراندن چووه حەواو سەرەنجام پاش ئەوەی لانی كەم شەش گوللەى لىدراڤان لە حاڵىك دا چنگە كپەى لە زەوى دەكرد بە نارەهەتى گىانى دەرچوو. ژنە لە حاڵىك دا دەىگوت: "وەى حەمەدۆك، وەى"، نارام نارام دەستى كرد بە شىوون و گريان. ژنە دىهاتىيەكانى دىكەش هاتن، لە دەورى جەنازەكە كۆزىلكەيان بەست و بە نارامى دەستيان كرد بە شىن و شەپۆر.

ياوەر لە حاڵىك دا لە رقان دەلەرزى، رووى كرده حەشىمەتەكەو هاوارى كرد:

"كوپخا كىيە؟"

"ئەمنم جەنابى ياوەر."

ياوەر لە حاڵىك دا دەستى بۆ لای ژنەكان رادەداشت گوتى:

"ئەمە چىيە، ئەمە چ وەزەئىكە. ئەمانە بۆ چەتەيەك، بۆ پىاو كۆزىك ناوا دەگرين؟"

"لەنىو مەدا باوە، هەركەس بمرئ بۆى دەگرين و شىوونى بۆ دەكەن."

"بە گۆزى بابى داب و شوئىنى وا. وەرە پىشتەر."

كوپخا هاتە نىزىك ياوەرو خەبەردار بەرامبەرى وىستا.

"ئەمرەكە فەرماندەر."

لەو نىئەدا ياوەر ئەسپەكەى لەنىو بەردەلان دا بەدى كرد:

"هەتا سى رۆزى دىكە سەرى ئەم ئەسپەم لە تۆ دەوى."

"كوپخا، باشت گوى لە قسەكانم بى، دەبى نۆ بارگىنمان بۆ پەيدا بكەى. پىت پەيدا

دەبن؟"

"دئىيەكەى خۆمان تەنيا سى بارگىنى لىن جەنابى ياوەر. بەلام لە دىهاتى دەرووبەر نەسپ زۆرە،

وەرەدەگرين."

عەلى كەرتىش گوتى:

"بارگىنەكان دەسبەجى پەيدا دەكەين جەنابى ياوەر."

هەتا چەند سەعاتى دىكە دەمەوتىن. بارگىنەكان جل و بەريان پىئە نەبى."

"تىگەيشتم، جەناب، بە چاوان جەنابى ياوەر."

"پاشان چۆن دەتوانن خەبەرى كۆزىنى حەمەدۆك بگەيەننە نىزىكتىن شارۆچكە؟... وەكىل باشى

عاصم نەتۆ بلى."

وەكىل باشى لەمىژ بوو بە خەفەتبارى و بە نىئوچاوانىكەرە كە دەت گوت ئەگەر دەستى

لىدەى گريانى دى، وەك بەرد بەرامبەرى چەقىبوو:

"ليڙه ده ڪري ٿو ته سڀيئي تون ڊو چالڪ پيدا بڪهين؟"

"نا جنابى ياور ته سڀيئي وا ليڙه پيدا ناهي. ته گهر پيدا ٿي به ناسپ ناتوانى به شاخه ته سته مانه دا تي به پري."

"ته دي چ بڪهين؟"

"نم خه به ره خوڙه جى جنابت پياو ٿي چوست و چالڪ ده توانى به پي يان له هم موو شتيك زووترى بگهيه نيته شاروچڪه."

"گه ستيكى وا ده ناسى؟"

"ده ناسم."

"گه يه؟"

"تاڙى ته حسين."

"نيستا ليڙه يه؟"

"له نيئو حه شيمه ته كه ديتم."

ياور پاش نه وهى ده ستي به چنه گهيه وه گرت و ماوهيهك راوه ستا، چوه بن نهو چنارانه كه له زاركي نه شكه وه ته كه روابون. وه كيل باشى عاصميش به دواى دا رويشت. بايان دا به وه پشت تاته نوڙه كان.

ياور به سپايى پرسى:

به راست نم چه تيه حه مه دؤكه؟ هيچ له گهل نهو ناونيشانه كه نيتمه پيمانه نايه ته وه. حه مه دؤك پياو ٿي ريوه له يه، نم كا براه به قه د ديويكه."

وه كيل باشى عاصم گوتى:

"راستي به كهى، تي نه گهيشتم. ته مه نيتم لى رابردوه. دنيا م قوونه كهو كردوه. سى ساله له م چياو به نده نانه ده سوورپيمه وه، پيم وايه نهو كا براه حه مه دؤك نيه. به لام شيوه نى بؤ ده كه ن."

ياور ناوري وه سر دانوه، ژماره ي نهو ژنانه كه له ژور سرى مردوه كه ڪؤ بيو نه وه زيادى كردبوو. واديار بوو ژناني چنه ناوه دانين كه ويڪرا ڪؤ بيو نه وه ده گريان و شيوه نيان ده كردو به دم شيوه نه وه باسى حه مه دؤك و پياوه تي به كانى، قسه خوڙه يه كهى، لى وه شاهه يي به كهى، نه وين و خه جيجه كهى يان ده كردو نه وه يان ده گيڙا به وه كه چؤن عه بدى خانى

كوشت و جووتياره كانى رزگار كردو دهيان گوت فريشتهى ناسمان له گهڻ څڅى ده بهن و له دورره وه
دهرگاي به هه شتى بؤ ده كرتته وه وه هر له نيتستاره له گهڻ چل سوارى غيبى حشرى ده كړئ.

"بؤ نى ديكه ش، له سر تهرمى چه ته كانى ديكه ش شين ده گيړن؟"

"پروانه جه نابى ياوهر. بؤ څوڅو ده بينى هه شت چه ته كى ديكه له وئ كه وتون، داخوا
چاويش له هيچيان ده كهن؟ ته نانه ت مه يتى چه ته كه چهلش كه پتيان وايه نه زه كرده يه، وهك
كه لاکه سهگ بئ ساحتب كه وتوه، پروانه بزانه لاقيشيان له سر ته رمه كانى ديكه داده نين؟"

"چما حه مه دؤك له گه لى شكؤفه نه بوو؟"

"نه من نوم له وئ گه مارؤ دا. سه ره موويه كيش به هه له نه چووبوم. ناشقيت كيش هه بوو
خه لكى گه لى شكؤفه پتيان ده گوت ناشق بيچاره، ناخره كى نه وئش ون بوو. به بيرت
نه ماوه؟"

ياوهر له حالتيك دا له څوڅييان چاوه كانى ده بريسكانه وه، به پيکه نينه وه گوتى:

"نه وئ، وه بيرم هاته وه. مه سه له كه روونه، نه و ناو نيشانه ي نيمه هه مانه هر چى ده بئ با
بيئ. حه مه دؤك نه مه يه."

له كاتيك دا به قه مچى له چه كمه كانى راده كيشا، لى زياد كرد:

"نيتستا تاژى ته حسينم بؤ بانگ كه ن."

به ره و ناپؤراكه وه وئ كه وتن. وه كيل باشى عاصم ديتى ياوهر پاش نه و شادمانى يه
بي نه ندازه يه له نه كاو تووره بوو، بي نه وهى هؤيه كى بزاني، چاوه پروان مايه وه. وه كيل باشى
عاصم نه خلاقى ياوهرى باش ده ناسى، وه ختتيك بهم جؤزه له سر نووكى چه كمه كانى وهك فنه ر
هه له ده به زيه وه نيشانه ي نه وه بوو، زؤر تووره يه. جا له وه ختانه دا وه ره پروانه چ قيامه تتيك
به رپا ده كا.

ياوهر له نه كاو له نيزيك حه شيمه ته كه راوه ستا، ژنان له حالتيك دا جار به جار ژماره يان زياتر
ده بوو، له ده وري حه مه دؤكى خه ريكى شين گيړانى څوڅيان بوون. دپهاتى يه كانى ديكه ش كه
خه به ره كه يان بيستبوو، كه وتبوونه ريگا و كيو و به نده نان. پيرو لاو، ژن و پياو و گوره و چوك
ديار بوون ده هاتن. نه سپى خه نه ييش كه هه روا له به رده لانه كه له جى څو و نيتسابوو، به جارتيك
ياوهرى له دين ده ركرد بوو:

"جه ندرمه كان! ناماده."

دەنگى فرمانەكە لە بەردەلەنەكە دەنگى دایەو. ژنان شیوەنیان دەکردو ئەسپەكە لە سەرەخۆ كلكى رادەوێشانە.

"هێرش بۆ لای ژنەكان، بلاوێیان پێ بکەن".

جەندرمەكان پەلاماری كۆپى ژنەكانیان دا، ژنەكان دەستیان كردهو. جەندرمەكان لە پێش دا لووتیان لە دیوارىكى ئینسانی هەلەنگووت و دوايه تێى دا ون بوون. هات و هاوارەكە لە بەردەلان دا دەنگى دایەو. لەنیو هات و هاوارەكەدا هیندێ رستەى وەك "كافرینە چما نیوہ دایك و خوشتان نین، چما نیوہ ژن و دەزگیرانتان نین؟". دەهاتنە بەر گوی.

یاوەر كە دیتی حەشیمەت جەندرمەكانیان قووت داوہ فرمانى دا:

"بە سەرنیزە".

كوێخا لە حالتيك دا دەىگوت: "دەغیل جەنابى یاوەر"، رای كرده لای یاوەر: "جەندرمەكانت بانگ كەو، مەیهلە شتیک رووبدا، نیمە پیاوہكان بلاوێیان پێ دەكەین".

یاوەر فرمانى دا جەندرمەكان هاتنەوہ بەرامبەر بە خۆى بە خەت وێستان. ئەوانیش توورە بوون. كوێخا بە غاردان چووہ لای پیاوہكان. ئەوانى كۆ كردهوہو دەستى بە قسە كرد، ئەجار پیاوہكان پەلامارى ژنەكانیان دا، یەكێك ژنەكەى و ئەوى دیکە خوشكى و دایكى دەگرت و لەسەر حەمدەدۆكى هەلەدەپچرى و بە راکێش راکێش لەگەڵ خۆى دەبردو دوورى دەخستەوہ. ئەو ژنانەى خۆیان لە دەستى پیاوہكان رادەپسكاوت، دەهاتنەوہو لە ژوور سەرى حەمدەدۆك چۆکیان دادەداو دووبارە پیاوہكانیان هێرشیان دەكردەوہ سەر ئەو ژنانە كە چۆکیان دادابوو.

یاوەر بە سەرسۆرمانەوہ گوتى:

"وہ كیل باشى ئەمە چ وەزعیكە؟".

"ئەوہیە نیدی، جەنابى یاوەر".

"ئەمانە زۆر داركارى كراون جەنابى یاوەر بەلام سەدان سەلە كە نیدی رام نابن و نارام ناگرن".

"نارامیش نابن... ئەو كایرا تاژییە لە كوێیە؟".

"تاژی تەحسین... لێرەیه جەنابى یاوەر".

تاژی تەحسین لەمیژ بوو خەبەردار لەوێ راوہستابوو.

"ئەتۆی؟".

"ئەمەنم جەنابى ياور".

"زۆر، زۆر زوو دەچىە شارۆچكەو يادداشتىكە و ویت دەدەم دەگەيەنيە دەستى قايمەقام. چەندى خيراتر بگەيەي، ئەوئەندەش زووتر خەبەرى مەرگى حەمەدۆك دەگەيەنيە شارۆچكە، ناغاكانى شار لە پارەدا نوقمت دەكەن، دەبيە خاوەن پارە. چەندت پى دەچى تا دەگەيە شارۆچكە؟"

"نازەم، بەلام زۆر زوو..."

كويتخا گوتى:

"ئەو تەنەت لە ئەسپيش خۆشتر دەروا".

ياور لەسەر بەردىك دانىشت، قەلەم و كاغەزى لە گىرفانى دەريئان، خيرا يادداشتىكى نووسى و دايمە دەستى تاژى تەحسين.

"بزانم چ دەكەي تەحسين... ئەمۆ بۆ ئىوارى..."

"بەسەرچا و جەنابى ياور".

تاژى تەحسين، وەك با دەستى كرد بە غازدان، لەنيو حەشيمەتەكە تىپەرى و بە لەحزەيەك لەبەر چاوان ون بوو. پياوہەكان هيتشتا لەگەل ژنەكان كيتشەو ھەرايان بوو، دەنگى گريان و تووك كردن ھەل دەستا. بەلام بەرە بەرە ديوارى كەللەشەقىي ژنەكان دەرووخا. لەپەر ھەموو شتىك راوہستا، ھەراو ھۆرياكە بە تەواوى بئەدەنگ بوو. كەس مەتەقى لىتو نەدەھات. ژنەكان سەريان بەردابوہوہو بەرەو بنارەكە كە تيشكى سوراويى خۇى بلاو دەكردەوہ، دەچوونە پيش. چارشىتوہ سىيەكان لەنيو ئەو رووناكايىيەدا كە ھاوہەنگى ئاوى دەريا بوو، كەوتبوونە شەپۆل دان.

ياور پرسى:

"مەسەلە چىە كويتخا، چۆنە كە ژنەكان ئاوا بئەدەنگ و بە شەرمىونى بەرەو بنار دەرۆن".

كويتخا تەرمى رووتى حەمەدۆكى نيشان دا. ژنەكان بيجگە لە تەفەنگ و ژىركراس و دەريپەكەي ھەموو جل و بەرگى مردووەكەيان لەگەل خۇيان بردبوو.

"مەبەستيان لەم كارە چىە؟"

"كاكى خۆم. ئەگەر مردووەكەش نەبى ژنەكان ھەروەك جەنازەكەيان لەبەر دەست دا بى، ئاوا لەسەر جل و بەرگ و كەل و پەلەكەي شيوەن دەكەن. ئىستاش ئەوہ دەچنە ئەو بەرەرى دۆلەكە بۆ شين گىران".

ياوهر گوتى: "بەلايەكى سەير بو". وەكىل باشى عاصمىش دووپاتى كردهو و كەرتىش و كوتخاش گوتيان: بەلايەكى سەير بو.

تاژى تەحسین غارى دەدا، نوقمى خۆشحالئى بوو. دەبوو خەبەرىك بگەيەنئە شارۆچكە، ھەرچەند خەبەرى مەرگى ھەممەدۆك كەس نازانئى كئى خۆشحال دەكاو بەرامبەر بەو خەبەرە چ ديارى و خەلاتئىكى دەدەنئى. لەوانەش بوو لە كئىلگەيەكى چوكورواوا كارئىكان بۆ پەيدا كەردبا. لەوانەش بوو لە پاداشى ئەو دەدا كە وەك ئەسپ لىنگى داو و ھاتو، كارئىكى نابروودارى بەدريئى. لەوانەش بوو كاتى خزمەتى سەربازى بىنئىرنە جەندرمەو ئەوئىش وەك سەرجوخە عەلى كەرتىش خزمەتەكى بۆ دريژ بكرئىتەو، لەوانەش بوو بگاتە پلەى وەكىل باشىيەك و لەو چياو بەندەنانە پاشايەتى بكا. چەند كئوى لەسەر رىگا بوون. ئەگەر لە كئىوكان تئەنپەريپايە خوا دەزانئى، لەوانەبوو لاي نيوەشەوئى بگاتە شارۆچكە.

تاژى تەحسین بئى ئەوئى نان و ئاويك بخوا، دەمىك بھەسئىتەو سەرانسەرى رۆژئى و ھەموو شەو كە غارى دا. كە گەيشتە شارۆچكە لەبەر ماندووبى بە زەھمەت لاقى لە دوو دەھانت. بەلام نوقمى شادمانى بوو.

كەس بارەپ ناكە ئەو زوو خەبەرەكى گەياندىئە شارۆچكەو مەوداى نئىوان ئەشكەوتى باقر گدگى ھەتا وئى بە شەو و رۆژئىك بريپئى. سوپاس بۆ خوا كە شوئىنى خانوبەرەى قايمەقاميەتى پئى دەزانى و دەتوانى بئى ئەوئى لە كەس پىرسئى خۆ بگەيەنئە وئى. وەختئىك لە پلىكانەكانى قايمەقاميەت وەسەر دەكەوت، دوو سەعاتئىكى بۆ نيوەرۆ مابوو. ئىدى تواناى ھەناسەكئىشانئىشى نەبوو. وەختئىك گەيشتە دوا پلىكانەكان ھىزئىشى بە تەواوى لەبەر براپوو. يادداشتەكى ياوهرى بە دەستەو بوو. ھىندئى شتى بە دەرگەوانەكە گوت كە لئىى حالئى نەبوو. دەستى بۆ لاي ناوبراو دريژ كەرد. دەست دريژكەردن و پان رابوونى لەبەر دەرگا كە يەك بوو. لە ھۆش خۆى چوو. قايمەقام كە گوئى لە دەنگى كەوتنەكى ببوو، بانگى دەرگەوانەكى كەرد:

"چ باسە؟"

"پياويك ھات لەبەر دەرگا كەوت، دەلئىى گوتلكت لە مانگايە راكئىشاو... لە ھەموو كونەكانى لەشى چۆر چۆر ئارەق ھەلدەرئى. نامەيەكىشى بە دەستەويە، توند توند گرتوويەتى بەرى نادا."

قايمەقام پياويك بوو كەمىك قەلەو، چار گەورە، بەرچۆلەمە دارو سەر دريژووكە كە چاوەكانى ھەميشە لە كالانەدا دەسووران. پياويكى بە ئەزمون و دنيايدە بوو. پئىش كۆمارئىش قايمەقام

بیوو. تا نیستا راست له سی و شەش قەزادا قایمەقام بیوو. بە هەلەداوان دەریەری. تاژی تەحسین لەبەر دەرگا درێژاو درێژ لەسەر زوی کەوتبوو. سنگی وەك کورەیی ناسنگەران هەلەدەستار دەپووکایەو. چۆر چۆریش نارەقی دەردەدا.

"خەریکە دەمرئ؟"

دەرکەوان وەلامی دایەو:

"خەریکە دەمرئ، زۆری غار داو. لە زۆر دور پرا هاتو، هەمووی هەر غاری داو."

"ئەوی بە دەستیەو لیتی وەرگرە بزانم مەسەلە چیه؟"

دەرکەوان هەولتی دا دەستی رێك نوشتاوی تاژی تەحسین لێك بکاتەو و کاغەزەکی

لێ وەرگرئ، بەلام نەیتوانی:

"ناکریتەو."

"خوایه، خوای گەرە، چۆن ناکریتەو. هەول بەد."

دەرکەوان چۆکی داداو دەستی تاژی تەحسینی لە نێو هەردوو دەستانی گرت، هەولتی داو هەولتی دا، بەلام دیسان نەیتوانی بکاتەو.

"مومکین نیه."

قایمەقام خۆشی تاقیی کردەو. دەستەکه داخرابوو و بەهیچ جۆر نەدەکرایەو.

"خوایه، خوای گەرە. زۆری پێو سەغلهتم. بە باوەری تۆ چیه؟"

"بەوێرا که هەتا سەرە مەرگ غاری داو، دەبێ مەسەلەیهکی گرنگ بێ. ناکریتەو..."

قایمەقام دووپاتی کردەو:

"ناکریتەو، دەسبەجێ برۆ دوکتۆری بێنە، بەسەرھاتەکی پێ بلی، بلی دەرزێیهک دروست

بکا که دەستی ئەم پیاوێ بکاتەو. خەریکە دەمرئ."

دەرکەوان لە حالیک دا بەرەو پلیکانەکان غاری دەدا، گوتی:

"خەریکە دەمرئ."

لەو بەینەدا کاتب تەحریرو مووچەخۆرەکانی دیکەش لە مەسەلەکه ناگادار بیوون و لە بن

پلیکانەکان خپ بیوونەو، بەلام لە ترسان نەدەچوونە سەرئ، ئەو نەھۆمە که ژوورەکی

قایمەقامی لێبوو. هەستیان کردبوو که لە سەرئ مەسەلەیهک هەیه، بەلام سەریان لێ

دەرنەدەکرد. دەرکەوانیش که هەر سێ پلیکانی بە هەنگاوێک بریوون و بە پەنایان دا تێپەری،

دەرفەتی ئەوێ نەبوو هیچ بلی.

پاش تاویك دوكتور كه له كۆلانه كەي رووبەرپوویان بوو، جانتا به دەست به غاردان هات و بێشەوی قسەمەك بكا چۆكى داداو بەرزۆكى كابرای كه درێژاودرێژ لەسەر زەوی كەوتبوو، كردهوو گوتی به سنگیەوه نا.

"شتیك نیه، ئیستا وههۆش دیتەوه."

قایەقام گوتی:

"دەستی ناکریتەوه."

"چۆن شتی وا دەبێ؟"

ئەویش تاقیی كردهوه، بەلام دەست نەكرايهوه. گوتی: "با راوەستین تاویكى دیکه وههۆش دیتەوه."

"دەرزى يەك، شتیك."

"جەنابی قایەقام، پیتیست ناکا، تاویكى دیکه... راوەستین."

قایەقام دوكتوری بانگ كرده ژووره كەي خۆی:

"بەرموو، به فكری جەنابت چیی بووه؟ ئیشتیات له قاوه يەك هەيه؟"

"با تال بێ."

"تێنەگەیشتم چیی بووه."

"رەنگه خوێنى وهستا بێ."

"كەس نازانی له كۆیوه هاتوه، بۆ كۆی دهچێ... ئەو كاغەزەي له دەستی دایه... هەر

ناره قیش دەپێژێ، تەماشای كه..."

"ئیستا وههۆش دیتەوه."

دەرکهوان له دەری را بانگی كرد:

"چاوی هەلێنان."

قایەقام و دوكتور چونه دەری، تاژی تەحسین چاوی هەلێنابوون و به حەبەساوی تەماشای دەوروبەری خۆی دەكرد. جارێك چاوی له قایەقامەوه دەبڕی، جارێك له دوكتورو جارێك له دەرکهوان و به چاویكى پێ پرسیارهوه لیتی دەروانین. ورده ورده هەستا. له نەكاو تەماشای دەستی خۆی كردو كاغەزەكەي دی. به دیتنی كاغەزەكه هەموو شتیكى وهبیر هاتەوه هەستایه سەری و گوتی:

"جەنابی قایەقام، جەنابی قایەقام، گەیشتم، به شەو و رۆژێك گەیشتم..."

"ئەو چىيە لە دەستت دايە؟"

"جەنابى ياۋەر فارووق... ھەمدۆكى كوشت."

قايمەقام ھاۋارى كرد:

"چ...ى...كى؟ ھەمدۆك؟ ياۋەر فارووق... بىدە ئەو كاغەزە."

تاژى تەحسین دەستى بۆ لاي قايمەقام برد، دەستى نەدە كرايەو.

"ئەو كاغەزەم وئ دە."

تاژى تەحسین كە ھېشتا ھەناسەى سوار بوو، مىلى بە لاوہ ناو گوتى:

"ناكرېتەو، سەبر كە بەگم، ئەمن ئىستا دەي كەمەوہ."

لەلايەك ھەولتى دەدا دەستەكەى بىكاتەوہ لە لاي دىكە بە ھەناسەبىر كە دەي گىرپايەوہ:

"لاي بەيانى بوو. جەنابى ياۋەر لە نەشكەوتى باقرگىگى دا گەمارۆى دا، ھەتا خۆرھەلات

لېنكىيان دا. ياۋەر ھەمدۆكى بە دەستى خۆى كوشت. ھەمدۆكىش چ ھەمدۆك؟ قەلەفتى بە

قەد چۈرى وەك ئىمەيە. شتېكە راست وەك قەدى سنۆيەر. ياۋەرېش گوللەى راست لەنىو ھەردوو

برۆيانى دا."

تاژى تەحسین كە توانىبووى دەستى بىكاتەوہ، بەخۆشھالىيەوہ گوتى: "كردمەوہ" و

كاغەزەكەى بۆ لاي قايمەقام درېژ كرد. قايمەقام و دوكتۆرو دەر كەوان لە سەيران زارىيان پىن

داپچراپوو. قايمەقام ئەو يادداشتەى بە دەستىوہ بوو، چەند جارى خۆئندەوہ:

"پىنم وابوو ھەمدۆك ژانەسەرتكى زۆرمان بۆ دروست دەكا، ناخ، ئەوېش تەواو بوو. ئىستا

ئىدى ناسوودە بوو. رىگرەكانى دىكە ھىچيان گىرنگ نىن. جانەوہرى بەراستى ئەمە بوو،

خەلك لايەنگرى بوون و ناگايان لىنى بوو. ھەم ئەنكەرەو ھەم ئەدەنە، تىنيان بۆ ئىمە ھىتابوو،

بەلنى، ئەم مارەشمان بۆ كوژرا. پىاوماقوولانى شارېش زۆر لەم مندالە دەترسان. لەو كاتەوہ كە

عەلى سەفابەگى كوشت، خەو لە چاويان نەكەوت، ھەروا بزانە ھەمدۆك دىن و گوللە لە چاوى

يەك بە يەكيان دەدا... بەتابىەتى مورپەزاغا شەوو روژ لە ھىچ كوئى قەرارى نەبوو. ھەمىشە

پىنى وابوو ھەمدۆك دىن گوللەيەك لە گىلئەى چاوى دەدا. ئىدى برپايەوہ."

تاژى تەحسین بە پىتوہ راوہستابوو، ھەروا بەلادا دەھات. قايمەقام چاوى بە تەحسین كەوت

كە لەو نىتوہراستە بەسەر پىتوہ راوہستابوو:

"بەو پىتە ئەو رىگرانەى ياۋەر فارووق بەگ كوشتوونى، بە ھەمدۆكەوہ نۆ كەسن؟"

"راست نۆ كەس، ھەمووشيان مردن. جەنابى ياۋەرىش بە منى گوت: كورە تاژى، ئەگەر بالدارى ھەوا بە بال بفرى، ناتوانى لە تۆ زووتر ئەم خەبەرە بگەيمىتتە دەستى قايمە قامى خۇمان. گوتى تكات لى دەكەم ھەتا سەمىنى بەيانى ئەم خەبەرە بگەيمىنە قايمە قام، و منىش وەرئى كەتەم. ئەسپىش، تەننەت ئەسپى عمرەبىي خانەكانىش ناتوانى لە من توندتر غاردا. مەوداى نىوان باقرگىگى و شارزچكە چوار رۆژە رىيە. ئەمنىش غارم داو خەبەرەكەم گەياندە خاۋەنى. نام تاژى تەحسىنە. لە جەنابت داوا دەكەم وەختىك چورمە سەريازى، بىم نىرە بەشى جەندرمە. ماۋەى خۇمەتەكەم زۆرتەر كەم بىم كە بە سەرجووخە، ئەگەر پىتت خۇش بوو دەبە وەكىل باشىش. ئەودەم دەبىنى چۆن چەتەكان لە رەگ و رىشە دەردىتەم. عدلى كەرتىشكە ھەمە نا... ئەو بەرەلەيە... ھىچ ھونەرتكى نىە ئەوە نەبىن كە دار لە بەرەپىتى دىھائىيەكان بىداو ئەگەر گەشتەو مەخفەرىش بەرتىل وەربگرى. زۆرىش ترسەنۆكە... ئەمن بىكە بە سەرجووخە. ئەگەر پىتت خۇش بوو، ھەموو دىھائىيەكان تەننەت داىك و بابى خۇش بە چۆرىك داركارى دەكەم كە سەرجووخە عدلى كەرتىش و ياۋەرو مستەفا كەمال پاشا دەسكانىش لە دوو نەكەن".

"ناوت چىە؟ گوتت ناوت چىە؟"

"تاژى؟"

قايمە قام ناۋى ئەۋى لەسەر نامەيەك كە لەبەر دەستىدا بوو، نوسى.

"تاژى چى؟"

"پىم دەلەين تاژى تەحسىن، ئەمن بەم چىايانەدا لە ئەسپىش توندتر غار دەدەم. جارنىكان كاتىك كە مندال بووم كەتەمە دواى كەروىشكەتەك و گرتەم، لەبەر ئەوە پىم دەلەين تاژى تەحسىن. نام "بەلەردان" بوو، مەلەى ناۋەدانى ناۋى لى نام تەحسىن".

"دەتوانى بۆى"

"فەرموت چى؟"

"دەتوانى بۆى"

"دەتوانم بۆم؟"

"دەتوانى بۆى"

"چت فەرموو؟ مژدانەكەم كوا؟ مژگىنىيەكەم دەبىتتە چى؟"

"دەتوانى بۆى"

تەحسىن بە زارداپچراۋى رەق رامابوو. دەيەويست ھىندى شتى دىكەش بلى، بەلام دەرکەوان قۆلىي گرت و بردىە دەرى.

"ياوهريش پيتي گوتم... مژدانهكهي... ئاغاكان... له زيرۆ زيرۆ زهوى و مهزادا نوڤمت دهكهن، گوتى: خانهكان...".

ئەجگار لە حاڵىك دا مىلى بە لاوه نابوو، لەسەرى رۆيشت: "ئەمن مردم، بايم بە گان چوو، رووحم دەرچوو. چما بۆخۆت بەو چاوانەت نەت دى كە خەريك بوو بېرم. قۆلم بەردە كاكە".
دەرکەوان وەختىك قۆلى وى بەردا كە گەيشتەبونە خوارى، هەوشەى خانووبەرەكە:
"بۆ لاچۆ ليرە، هەتيوه بىنەقلە، لەگەل قايەقامىكى گەرەو گرانى حكومەت ناوا قسە دەكەن؟".

"چت فەرموو؟"

"گوتم لەگەل قايەقامىكى گەرەو حكومەت ناوا قسە دەكەن؟"

"فەرموت چى؟"

"چما نەتۆ نازانى قايەقام لە سەرچوخەش گەرەترە، لە ياوهريش هەورازترە؟"

"چت فەرموو؟ مزگىنىيەكەى من كوا؟"

"هەتيوه گىژە گەوجە كەللەكەرە، مزگىنى چۆن لە قايەقام داوا دەكرى؟"

"فەرموت چى؟"

"ئەگەر بە قسەى من دەكەى، ليرە مەمىنە، ليرە بىنى، خۆت تووشى ژانەسەر دەكەى."

"چت فەرموو؟"

دەرکەوان هەر لەوى بەرەلای کردو چوووه نەۆمى سەرى. تاژى تەحسینیش چوو لەسەر بەردىكى مەرمەرى گەرەو لەمىژىنەى نەخشىندراو كە لە هەوشەى قايەقامىت بوو، دانىشت.

دەرکەوان هەرکە دەستى تاژى تەحسین كرايووهو قايەقام يادداشتەكەى ياوهرى خويندەوهو مەسەلەكە ساغ بووهوه، دەسبەجى غارى داىه خوارى و چوو لای ئەو مووچەخۆرانە كە لە خوار پليكانەكان بە بىسەبرى چاوهروان بوون، مووچەخۆرەكانىش ئەو خەبەرە خۆشەيان گەياندە دەرى و لە چاوى لىك نانىك دا شارۆچكە بەو خەبەرە دوورلە باوهرە كەوتە جەوجۆل. هەرکەس دوكانەكەى داخراوو، بە پەلە رووى كردە بازارو ئەوانەى لەسەر دوكانىش بوون غارىان داىه چاىخانەكەى تۆفيق.

مورتمەزاغا لە وەختىك دا خەبەرەكەى وەرگرت كە عەلویەشەلى بەرامبەر بە خۆى دانابوو. نەخشەكانى داهاتووى خۆى بۆ شى دەکردنەوهو باسى ئەوى بۆ دەکرد كە چۆنى دەولەمەند دەكاو

چۆن دەي كاتە قاروون و خاوەن مووچەو مەزرا. بەيانیيەكەي ئەو رۆژە سەد ليرەي تەواوي دابوويە. بەو سەد ليرەيە دەكرا پينچ شەش جوانەگاي مووزەردي شاخ كەواني بکړي. تەنانەت دەكرا كينلگەيەكەي چووكەلەشي پين بکړي. عدلي له ناخي دلەوو بەراستي خەريك بوو مورتەزاغاي خۆش دەويست كە بە پينچەوانەي روالەتەكەي پياويكەي بئ رپاو پاك و راستگۆ نەبوو. كابرەيك بوو كەلەكبازو لەو فیتلبازانەي زەمانە، پياويكەي زرينگ، رپاكار، خوينخۆر، قازانچ پەمرست، درۆزن و بئيار. هەرچەند عدلي بە چەند رۆژ هەموو ئەمانەي بۆ دەرکەوتبوو، بەلام ديسانيش كەم كەم خەريك بوو خۆشي دەويست. بۆخۆشي حەزي نەدەكرد كابرەيكەي وا بيژراوو نزمي خۆش بوئ، بەلام بەو هەستە قوولە كە لە هەناوي دا پەيدا ببوو، نەي دەتواني ئەوي خۆش ئەوي و لەو بارەيەوه لە كن ويژداني خۆي شەرمەزار بوو.

نوسرەتي كەبابچي خەبەرەكەي هينا. مورتەزاغا لە جيئي خۆي راست بوو هەو گوتي:
"كۆرە، ئەو خەبەرەي هيناو تە راستە؟"

كەبابچيي لە ناميز دەگرت، ماچي دەكردو بە هەناسەبەركەوه ليتي دەپرسی: "ئەم، خەبەرە راستە؟ ئەگەر راست بئ مورتەزاغات... مورتەزاغا بۆ تۆ... دوكانيكەي تازەت بۆ دەكړم... هەرچي بتهويئ دەت دەمئ. مزگينيت لەسەر سەرم. بلئ بزانم چت دەويئ؟..."

مورتەزاغا بئ ئەوي ناگاي لە خۆي بئ، لە پەستا دەيپرسی:
"راستە، راستە؟" و پاشان لەسەري دەرويشت و روو بە نوسرەت ئەفەندەي دەرکەوان - هەرەك لە پەناي بئ - دەيگوت:

"مورتەزا بە قورباني ئەو چاوه رەشانەت بئ. بە قوربانيشيان بئ و بە حەيرانيشيان بئ. مورتەزا بە قورباني ئەو زمانە شيرنەت بئ..."

لەو بەيئەدا ژنەكان، وەرگيژكەكان و ئەو خزمەتكارانە كە لە ژوورەكان بوون، رژانە سالۆنەكە.

حەسنەخان چۆكي داکوتابوو و دەيگوت:

"سوپاس بۆ خوا. خوايە هەزار جار شوكر بۆ ئەم رۆژەت. سوپاس بۆ گەورەييت، بۆ مەسلەحەتت. هەزار جار شوكر كە مەيتي ئەوت نيشان داين، نيئەت لە دەستي نەجات دا. زۆر شوكر خوايە كە لە هەمووان گەورەتري". لەبەن ليتوانيشەوه گوتي:

"خوايە گيان، ئەگەر مەيتەكەي بەم دوو چاوانەم بيينم جووتيك قوربانيت بۆ دەكەم... ناخەرەكەي تەرمي ئەوت نيشان دام."

سەرەنجام مورتهزاغا هاته سەر ئووه كه چەندو چۆنى مەسەلەكه له كهبابچى پېرسى:
 "كهبابچى خۆم، نوسرەتەكەم، ئەم خەبەرە كىن هيتابووى، مەسەلەكه چۆنە؟ ديارە ئەم
 خەبەرە تۆ بۆ منت هيتاوه، مژدانەشت لەسەر سەرم، دوكانى گۆزىنت بۆ دەكېم، قەبالەى
 دوكانەكه مژدانەتە. هېچ بۆم گرنگ نيه، كىن، كىن ئەم خەبەرەى هيتاوه؟"
 "كابرايه كى ديهاتى، دوپىن بەيانى له ئەشكەوتى باقر گديگىيهوه وه پرى دەكەوى، ئەم پرى
 بەيانى تاوتىك لەمەوبەر خۆ دەگەيهيتتە ژوورى قايمەقام و گيانى دەردەچى. كاغەزىكى له
 مستى دا دەبى. بە هەزار زەجمەت دەتوانن مستى جەنازەكه بكەنەوه. بە مورتهزاغى خۆم
 بلىم نامەيهك لە مستى دەردىتن. ياوهر لە نامەكەدا نووسىبووى: "تۆ چەتەم لە ئەشكەوتىك دا
 گەمارۆ دان كه حەمەدۆكيشيان لەگەل بوو، بەرى بەيانى هەموويانم كوشت. تەنيا حەمەدۆك
 يەك دوو سەعات شەرى لەگەل كردين. نووسىبووى كابرا سى گوللەى لى دەدرى، بەلام هەر
 باكىشى نابى. نووسىبووى ناخەكهى بە برىندارى گرتان. نووسىبووى ئەمن بۆخۆم گوللە
 راست لەنتوى چاوى دا".

مورتهزاغا دەستى بەرهو ناسمان بەرز كردنەوهو گوتى:

"سەد هەزار جار شوكر خواى گەوره، نیرادهى تۆ بوو كه ئەم رۆژەمان نیشان بەدى؟"
 دەسبەجى غارى داپهوه ژوورەكهى و ئەو جله سوورمەيىيانەى لەبەر كرد كه تەنيا رۆژانى
 جیژن و زەماوهندو ئەو كاتانە كه دەچووه ئەنكەرەو ئەدەنە لەبەرى دەكردن... بۆئىنباغىكى
 سوورىشى بەست. دەسەسپەيهكى ئەو رەنگەشى له گىرفانە چووكەلەكهى چاكەتەكهى رۆكرد.
 فوتوتىرە ئىتاليانىيه نوپىيهكهى بۆ يەكەم جار له خۆشى مەرگى حەمەدۆك لەسەر دەنا. ئەو
 كەوشانەش كه له ئەستەمبول هيتابوونى يەكەم جار بوو له پىتى دەكردن.
 مورتهزاغا وەختىك له ژوورەكهى هاته دەرى، زۆر پۆشتەو پەرداخ بوو. كىسەباخەلەكهى
 دەرھىنا، بەستە ئىسكىناسىكى لى هيتايه دەرو داپه كهبابچى: "جارى با ئەمەت هەبى،
 ئەمەت با هەبى، دواپەش، دواپەش قەبالەى ئەو دوكانەى كارى تىدا دەكهى بە ناوى تۆوه
 دەكەم. ئەم خەبەرە خۆشه ئەتۆ بۆت هيتانوم...".

بە پلىكانەكان دا غارى داپه خوارى و هەر دوو پلىكانى بە هەنگاوتىك برىن، له خۆشىيان
 لاقەكانى دەفرىن، وەك فەرماندەرەيكى سەركەوتوو قىت و قنج لە دەرگاى حەوشەى و دەره كەوت.
 لەو ساتەوه كه خەبەرەكهى بىستىبوو تا قە جارنىكيش ئاوپى نەدابوووه دواى خۆى
 تەماشايەكى عەلى بكە كه دواى كەوتىبوو و هەولى دەدا بىگاتى. عەلى بۆ ئەوهى بىگاتى

جارو بار ناچار دهبوو غار بدا. خیرا له بازار تپه پین و گه یشتنه قایمه قامیعت. هر که چوونه
حهوشه ی خانوبه ره که، مورته زاغا ناوړی دایه وه پاش نه وهی به بی موبالاتی ته ماشایه کی
کرد گوتی:

"هه تیوه شه له. لیتره راوهسته بزائم".

ععلی لهو له حزه یه وه که خه به ره که ی بیست، شتیکی وه ک گنوله هات و بهری نه وکینی
گرت. زور به زه همت گریانی خوی بو راده گیرا. نه ویش له بهر خاتری مورته زاغا یان که سیکی
دیکه نه بوو. به لکوو له بهر نه وه بوو که نه یه ده ویست دۆست و دوژمن فرمیسیکی به چاوه وه
ببینن. پاش مردنی حه مه دۆک نیدی چ پیوه ندی یه که له نیوان نه و مورته زاغادا ده ما...
بروانه نه و سه گه خوړی یه، بروانه چند خۆش حاله... بروانه هه موو چند خۆش حالن...
شاره که که نه و خه به ره ی بیستبوو، وه دارتیکی بهرز ده چوو که تازه پشکووتب. هه موو
په ده که نین و شاد بوون. رهنه گه هر عدلیش وای هاتبیتته بهر چاو. له نیو حهوشه ی خانوبه ره
دهوله تپه که دا، به تاقی تنیا مابووه وه. له نیو نه م جیهانهش دا هر به تنیاو بی که س
مابووه وه. بی نه وهی به خوی بزانی دلزه فرمیسیکی درشته درشته له چاوه کانی هه له پزان.
ععلی که نه یه ده ویست دۆست و دوژمن چاویان له گریانی وی بی، چوو له سووچینکی دیواری
حهوشه که هه ل ترووشکاو سه ری له نیو نه ژنویانی گرت.

تاژی ته حسین که گریانی عدلی دیبوو، چوو له رو به رووی نه و پیاوه به دیمه نه که ده گریا
راوه ستا. پیاویک که کلای فووتیری له سهر بوو، راست وه ک جووتیاره کانی کتویاره ده گریاو
شانه کانی هه ل ده ته کاندن. خۆشه ویستی نه و پیاوهی له دل دا هاته جۆش. که میک دا هاته وه
سه ری و گوتی:

"مامه گیان، مه گری، بۆچی ده گریه ی، چ بووه، چیت به سهر هاتوه؟"

ععلی به بیستنی نه م قسانه راست بووه وه راست به دابی جووتیاران به قۆلی چاکه ته
سورمه یی یه کانی چاوه کانی سپینه وه، به لام به هیچ جۆر خوی پی راگیر نه کرا.

تاژی ته حسین فکری به هیچ نه شکا، پرسى:

"مامه، ناکا نه تو بۆ حه مه دۆک بگریه ی؟ نه ویان کوشت."

له نه کاو بۆخۆشی ده ستی کرد به گریان، ده ی گوت: "کئی گریانی، بۆ حه مه دۆک نایه؟ کئی بۆ
پیاویکی وا ناگری. باسکیکی هه بوون به قه د نیوقه دی من. ژنانی حوت دی یان له سهر جه نازه که ی کۆ
بوونه وه شیوه نیان کرد. یاوه ریش که نه مه ی دی جه ندرمه کانی دهنه گ دا په لاماری ژنه کان بدهن.

شەپتىكى قورس لەنىتو جەندىر مەكان و ژنەكان دا رووى دا. پىاوانى دىھاتىش لايەنى جەندىر مەكانيان گرت و پىكەو ۋە كەنەكانيان لەسەر جەنازەى ھەمەدۆك دەركرد. ئەودەم دەزانى ۋەكان چىيان كرد؟ ۋەكان بە تەواى جەكانيان لەبەر ھەمەدۆك داكەند، چەكەكەىيان ھەلگرت و بۆ ئەوئى لەسەر جەكانى شىن بگىزىن چوونە كەنالى كۆياخ. ۋەختىك ئەمەن دەھاتم بۆ نىرە ۋەكان لە كەنالى كۆياخ كۆ ببوونەو ھەمەدۆك شىن گىزىران بوون، بەردو دار لەبەر شىوہەنيان دەھاتە ئالە. بگىرى مامە گىيان بگىرى، كى بۆ ھەمەدۆك، بۆ ئەم جوامىرە بەچكە شىرە ناگرى؟...".

بۆخۆشى لووزەوى فرمىتسكانى بەچاودا دەھاتەخوار.

عەلىيەشەل كە خىزا بەسەر خۆى دا زال ببوو، لە تۆقى سەرى ھەتا بەرى پىتى تەماشائى نەو تازە لاوہ چىايىيەى كرد كە بەرامبەرى راوہستابوو و دەگرىا. ئەجار پرسى:

"ئەتۆ خەلكى كوئى براكەم؟"

"خەلكى گەلى شكوڤەم مامەگىيان."

"ئەتۆ بۆ لىرە لە ھەوشى ئەم خانووبەرە ھكۆومەتىيە راوہستاوى، ببورە، ناوت بەخىتر؟"

كۆرە جەئىلە لە كاتىك دا چاوەكانىيى پاك دەكردنەوہ گوتى:

"بەمەن دەلەين تازى تەھسىن. ياوہ نامەيەكى دامى و گوتى بە قوربانى دەستت بىم بۆرە ھەتا دەكۆرئ زووتر خەبەرى مەرگى ھەمەدۆك بگەيەنە شارۆچكە، بۆرە بزانم چ دەكەى... قايمەقام، ناغاكەن، بەگەكان و خانەكان، مژدانەيەكت دەدەنى، ھەر مەپرسە. ۋەختىكىش چوويە سەربازى، دەت كەنە كادىر، دەبيە سەرجووخە، ئەگەر بتموئ دەت كەنە ۋەكىل باشى، زۆرىشت پارە دەدەنى؟ ئەمنىش لىرە راوہستاوم مزگىنىيەكەم ۋەرگرم."

"گوتىيان ئەتۆ مردووى..."

"بەراستىيىش مردبووم. لەبەر دەرگائى ژوورى قايمەقام كەوتم و مردم. پاشان دوكتۆرىكى جانتا بە دەست ھات و زىندووى كردمەوہ."

"چت بوو، چ سەندانىكت بوو كە وا غارت دا؟"

"دوئىنى لائى نىوہرۆيە ياوہ پىتى گوتم ئەگەر سەبەينى پىش نىوہرۆ ئەم خەبەرە بگەيەنە شارۆچكە، ھەرچىت بوئ دەت دەمى. ئەمنىش دوئىنى لائى نىوہرۆيە لە باقرگىگى ۋەرئى كەوتم."

"چى؟ لە باقر گىگى؟ چ...ى؟"

"لە ئەشكەوتى باقر گىگى... ئەسپى ھەمەدۆكىش لەسەر دوندى شاخەكانى سەر ئەشكەوتى ۋەك ھەلۆ راوہستاوو، جوولەى نەدەكرد. ئەسپىكى خەنەيىە."

"نەتۆ جەنازەى ھەمەدۆکت بەر چاوانەى خۆت دى؟"

عەلى، نەدى نەدە گریا.

"دیتم."

"گوتت چۆن بوو؟"

"زۆر زەلام بوو، چاوی گمورە بوون، جووتیک سەئیلی درێژو بە پشت و رەشى ھەبوون."

نەجار باسکەکانی لیک کردنەو گوتی: "سنگ پان، نا نامە دەھەى سنگى بوو. ددان زێر..."

"نەتۆ پێشتر ھەمەدۆکت دیبوو؟"

"نەم دیبوو."

"یاوەریش گوتى نەو چەتە سەئیل درێژە ددان زێرە ھەمەدۆکە؟"

"واى دەگوت، لە خۆشىیان خەرىك بوو شیت بى. بەلام لە دەستى ژنەکان و نەو نەسپە کە

لەسەر شاخەکان بوو، زۆر جارىز بوو. ھەموو خەلکى گەلى شکۆفە کاتیک چاویان بە جەنازەکان

کەوت دەستیان بە شیوەن و گریان کردو گوتیان ھەیف بۆ ھەمەدۆک."

"تەماشای چەتەکانى دیکەشت کرد؟"

"پەك بە پەك تەماشام کردن. پەکیان لەنیو دا بوو تازە سەئیلی بۆر بپوون، شازدە سالى زیاتر

نەدەبوو..."

عەلى پەشەل قۆلى تاژى تەحسینی گرت و بردیە نەزیک بەردە مەرمەرە قەدیپە

نەخشیندراو، کە لە لەسەر بەردە کە لە پەنای پەکتەر دانیشتن، عەلى پەشەل پاش نەوێ تاژى

تەحسینی ھان دا ھەتا ناوونیشانی ھەموو چەتە کوژراو، کان موو بە موو باس بکا گوتی:

"گورم تاژى، نەتۆ لە مووسا سەرپەریش زیاترى. نەو ھەموو رەنگایەت چۆن پرى و ھاتی؟"

"ھاتم، بەلام مەردم و زیندوو بوومەو، نەو دوکتۆرە جانتا بە دەستە زیندووی کردمەو."

عەلى دەستی کردبوو بە پێکنین، سەرانسەرى گیانی نوقمى خۆشحالی بوو. لە سەئیلەکانى، لە

چاوەکانى، لە دەستەکانى، لە جلکەکانى و لە لاقە شەلەکەى خۆشحالی ھەلەدەقولى. خۆشحالی پەکەى

کارى کردبوو سەر تاژى تەحسینیش، لاویژگە تاوتک رادەو، ستاوە نەجار لە قاقای پێکنینى دەدا.

عەلى پەشەل بە تاژى تەحسینی گوت:

"ھەر لێرە چاوەروان بە، چاوەروان بەو مژدانە کەت وەرگرە. مورپەزاغا نەستا لەو ژوورە

دەتتە دەر، نەمن نیشانت دەدەم، بۆر پێی بلی مەزگینى پەکە نەمن ھیناومە... بە ناغاگانى

دیکەش بلی. دراوت دەدەنت. نەگەر نەیان داپەى لێرە مەبزوو. ھیندەى نەما بوو پرى."

"بېرم چيپه مامه گيان، نەمن مردم و چومە ئەو دنياو هاتمەرە".
پياوما قولانی شارۆچكە يەك يەك و دوو دوو بە جل و بەرگی جوانەرە بە گالتە كردن و قاقا كيشان دەرەتەن و لە پليكانە كانی خانووبەرە دەولەتییەكە وەسەر دەرەوتن، لە سەریش را دەنگی قاقار پینكە نینیان كە لە خۆشییان یەكتریان لە نامیژ دەرگرت دەرەتە بەر گوت.

عەلیش بە نەندازە ی وان خۆشحال بوو، بەلام كرمی گومان و دوودلی هەناری دەجوی، شین گیتپانی ژنەكان نینگەرانی كردبوو. نەگەر ئەو شین گیتپانە نەبووایە لە خۆشییان بالی دەرگرت و هەل دەرپری.

عەلی چەند لە حەزەك بیدەنگ دەبوو، لە فەكرەرە دەچوو، چاوە تیژەكانی لە تاژی تەحسینەرە دەرپین و تەییەرە رادەرە ماو هەلی دەرەنگاندو پاشان دەرپرسی:

"ئەتۆ بۆخۆت حەمەدۆكت دیوەر؟".

نەجار تاژی تەحسینی هان دەرە هەتا هەموو ناویشانی تەكی چەتەكانی موو بە موو بۆ باس بكاو تاژی تەحسینیش دەرستی دەرگرت بە قسان:

"ئیمە هەتا ئیستا هەرگیز حەمەدۆكمان نەدیوەر. نەمان دیوەر بەلام دەرپرسی، تەنەرەت هەموو چیاكانی توور و ویش دەرپرسی..."

پاشان باسی چەتەكانی دیکە دەرگرت كە كوژرابوون.

"جاری تەكی دیکە بۆم باس بكە بزانم حەمەدۆك چۆن بوو".

"ئەمن باشم نەدی، هەر كە یاوەر یادداشته كەمی دامە دەرست وەرپری كەوتم. رینگای سێ رۆژانم بە شەموو رۆژ تەك بیری و هاتم. هیندەمی نەما بوو بېرم، ديارە مردم، بەلام دوكتۆر زیندووی كردمەرە. بەلام فایدەمی چی، ئەویشم بە كەلك نەرەت، مژدانەكەم دەرەت؟".

"كەمی دەرزان، لەوانەشە بت دەرپری".

"حەمەدۆكی دەرپری نا... ها... دەرگرت كیتەر. سیتل گەرە كە سیتلی لە بنانگوتیەرە دەرچوو بوون، خال تەكی لە تەختی نیتچاوانی بوو، مژری پیغەمبەری مەزن. هەرپریە گوللە كاری لێ نەدەرگرت".

"ئەگەر وایە چۆن بوو كە كاری لێ كرت؟".

"ئەمەیان نیدی نازانم، ئەوەیان تەنیا خوی گەرەمان دەرپری. لەوانەشە نەمردبێن. ناومالە كانان وا دەرپری. خەلكی گونەكانی دیکەش دەرپری ئەو نەسپەش وەك نەسپە كوتیرتۆغلی نامرێ. لە دنیا دا تەنیا نەسپەك هەبوو كە تەكەل بە چل سواری غەیبی بوو و هەرگیز نامرێ،

ئەمۇش ئاۋى ھەياتىتى خواردوھ تەمۇه. بەلام كوتىر تۇغلى لەم ئاۋەى نەخواردبوھوھ. ئەسپەكە ھەر كە ئەم ئاۋەى خواردوھ تىكەل بە چل سوارەى غەببى بو، ئەمۇش تەنبا لەبەر ئەم چاكەيە كە لەگەل فەقىرۇ ھەژارانى كوردبوو. دەلئىن ئەسپى ھەمەدۆك لە دوندى شاخەكانى ئەم كىتوھ بەرزە چاۋەرپى جەنازەى ھەمەدۆكە، گۆيا دەيەوئ بىھاۋىتە سەر پىشتى خۆى و بىباتە لای چل سوارەى غەببى. ئەمەن چورزانم، ئەمەن نازانم، ھەموو دېھانىيەكان وا دەلئىن".

قايمەقام لە پىشەمۇه، شارەدارو داۋاكارى گىشتى و بازپورس لە تەنىشتى و بە دواى ئەمۇش دا زولفۇ، تاشكەن خەلىل و مورپەزاغا، مەلا دۆزان ئەفەندى، قازى كووزان تۇغلى و باقىي پىاۋە ناۋدارەكانى شارۆچكە لە دەرگى خانوبەرە ھكۆمەتىيەكە ۋەدەر كەمۇتن. ھەموويان فېتىكانىيان لە دل گەرابوو و پىدەكەمىن و بە دەنگى بەرز قەسەيان دەكردن و گالئەمیان دەكرد. وا ديار بوو ھىچ كامىئىكان لە سەرئاسەرى ژيانى دا رۆژى وا پىر بەختەۋەرى و سەرگەۋتنى نەدبوھ، كاتىك ئەملى و تەحسین بە دوايان دا ۋەپى كەمۇتن، ئەملى بە تاژى تەحسینى گوتى:

"بىروانە، ھۆۋە مورپەزاغايە، ئەمۇه كە دەسەسپە سوورەكەى لە گىرفانى چەقاندوھ. بىرۆ لای، بىرۆ مەترسە، ھەقى خۆت داۋا بىكە، مزگىنىيەكەت ۋەرگەر".

ئەمۇن ھىشتا لە ھەۋشى خانوبەرە دەۋلەتىيەكە ۋەدەر نەكەمۇتبوون كە تاژى تەحسین سەر رىتى پىر گرتن. ھات قىت لە پىش مورپەزاغا چەقى، خەبەردار راۋەستاۋ لە كالتىك دا سلاۋى سەربازى دەكرد، گوتى:

"ناۋم تاژى تەحسینە، ئەمەن خەبەرى مەرگى ھەمەدۆك بۆ ئىتوھ ھىناۋە".

ئەمجار ئىشارەى بۆ قايمەقام كەرد - كە راۋەستابوو زەردەى لەسەر لىۋان بوو- و لەسەرى رۆيشت: ھەز دەكەى لەۋىش پىرسە. رىنگاى سى رۆژانم بە رۆژنىك بىرى و ھاتم. ھىندەم غار دابوو كاتىك گەيشتەم بەر دەرگاى ژوورەكەى ۋى كەۋتم و مەردم. پاشانىش ئەم پىاۋە باشە دوكتۆرى ھىناۋ زىندوۋى كەردمەۋە. ئەمجار چوۋە لای قايمەقام و خەبەردار بەرامبەرى وىستا: "ۋا نىبە جەنابى قايمەقام؟"

قايمەقام بە پىكەنىنەۋە گوتى:

"بۆچى، واىە".

پاشان تاژى تەحسین بەرامبەر بە مورپەزاغا راۋەستا:

"باشە ئىستا كە زانىتان ئەمەن مەردووم و زىندوۋ بوومەۋە، مزگىنىيەكەم بەدەنى. لە ھەمووان زىاتر دەبى ئەتۆ مژدانەم بەدەيەى مورپەزاغا".

مورته‌زاغا بیرى کرده‌وه: "کارِیکى زۆر خراپیان کرد، خراپیه‌کی زۆریان دهره‌ق من کرد".
 تاژى ته‌حسین که پاره‌که‌ی له نیتو ده‌ستی دا ریتک نوشتاندبوو، به چاوپِیکى له سه‌یران
 داپچراوه‌وه بئ‌نه‌وه‌ی بزانیچ ده‌بئ چ بکا لهو نیتوه ره‌ق رامابوو، به جۆرتیک وه‌ک نه‌وه‌ی داواى
 کۆمه‌گ بکا ته‌ماشای عملیه‌شه‌لی ده‌کرد که نه‌وه‌موو چاکه‌یه‌ی له‌گه‌ل کردبوو، و نیتستاش
 له‌وبه‌روه به تاقتى ته‌نیا راوه‌ستابوو، ده‌مى هه‌تا بنانگوتی پئ داپچراوو و کلاوشه‌بقه
 له‌گه‌نیه‌که‌ی هه‌تا سه‌ر چاوانی هیتابوو‌ه‌خوار.

مورته‌زاغا به راویژیکى زبره‌وه بانگی تاژى ته‌حسینی کرد:
 "وه‌ره نیتزه‌ کورم، تاژى".

تاژى ته‌حسین ترسا، چه‌ند جار به دوودلی ته‌ماشای عملیه‌شه‌لی کرد، پیتی وابوو نه‌وه پیاوه
 تووره‌وه تۆسنه نه‌وه دراوه‌ی له ده‌ستی دایه، لیتی ده‌ستینیتته‌وه. چاره‌کانی به ترسه‌وه پیتشان بۆ لای
 قایمه‌قام، دوايه بۆ لای عملی و نه‌بجار بۆ لای شاره‌دار سووران. نه‌گه‌ر له‌وی ده‌ریاز بووبایه، گولله‌ش
 تۆزی نه‌ده‌شکاننو به جۆرتیک وه‌ کیتو و به‌نده‌نان ده‌کمو، ته‌نانه‌ت شه‌یتانیش نه‌ی‌مۆزیتته‌وه. تاژى
 ته‌حسین راست لهو له‌هزه‌یه‌دا که ناماده‌ی راکردن بوو، ده‌نگی ناغای به‌ر گوئی کمو و
 کیسه‌پووله‌که‌ی به ده‌سته‌وه دی. مورته‌زاغا دوو نه‌سکیناسی سه‌د لیره‌یی دیکه‌ی به ده‌سته‌وه بوون و
 به خۆش‌حالی و به‌ گهرمی و خۆمانه‌وه به ده‌میه‌وه پئ‌ده‌که‌نی:

"وه‌ره کورم، وه‌ره، نه‌م سپو سوالکه‌رانه شیاوی تۆ نین، نه‌تۆ یه‌که‌م که‌س بووی که خه‌به‌ری
 مه‌رگی نه‌وه‌وه‌ره، نه‌وه‌ دوژمنی خاک و گه‌ل و نیشتمان‌ه‌و قاتلی برای له گیان خۆشه‌ویست
 ترم عملی سه‌فابه‌گت هیتا. نه‌ویش به قیسه‌تی گیانی خۆت...".

پاش نه‌وه‌ی به‌م قسانه به‌رامبه‌ر به تاشکه‌ن خه‌لیل و شاره‌دار به خۆی هه‌للا گوت و خۆی رانا،
 دراوه‌که‌ی بۆ تاژى ته‌حسین راداشت و تاژى ته‌حسینیش هه‌ر له‌وی ره‌ق راما، ده‌سته‌کانی له‌رزین و
 ره‌نگی روخساری په‌ری و نه‌وه‌پووله‌ی به ده‌ستیه‌وه بوو که‌وته سه‌ر زه‌وی. لهو له‌هزه‌یه‌دا مورته‌زاغا به
 شتیه‌یه‌کی دوژمنانه‌و تیکه‌ل به سووکایه‌تی ته‌ماشای عملیه‌شه‌لی کرد. عملی غاری داو نه‌وه دراوه‌ی
 له‌سه‌ر زه‌وی په‌رش و بلاو ببوو، کۆ کرده‌وه‌و دایه‌وه ده‌ستی تاژى ته‌حسین.

مورته‌زاغا به شتیه‌ی لاواندنه‌وه گوتی:

"تاژى ته‌حسین، کورم له‌مه‌ودوا نه‌گه‌ر کارِیکت هه‌بوو راسته‌رئ وه‌ره لای خۆم، به‌پرسه
 مالتی مورته‌زاغای کامه‌یه، باله‌خانه‌که‌ت نیشان ده‌ده‌ن و نیدی هه‌روا بزانه مالتی خۆته وه‌ره
 لای من. خۆ سه‌ریزیشت کرده‌وه...".

تاژی ته حسین زمانی رهق بیوو و نه‌یده‌توانی قسه‌بکا. ته‌نیا قه‌وه‌زه‌ی سنگی له‌بهر هه‌ژان هه‌ل‌ده‌ستاو ده‌پووکایه‌وه.

"که‌وایه یا‌وه‌ر فارووق همه‌دۆکی گرت و گولله‌ی راست له‌نیئۆی چاوی دا، یا‌خوا خۆش بئ. به‌راستی کۆله‌که‌ی نهم مە‌مله‌که‌ته‌یه. کورپی کۆماره، قاره‌مانه، قاره‌مانی نیشتمانی... ده بلتی کورپم، گوتت راست له‌ نیئۆی چاوی دا؟"

تاژی ته حسین له‌ په‌ستا تفی خۆی قووت ده‌دایه‌وه و قسه‌ی بۆ نه‌ده‌کرا:
"پووله‌که له‌ گیرفانت هاری کورپم". دووباره به‌ چاویکی دوژمنانه له‌ سهرتاپای عدلی ورد بو‌وه. عدلییش غاری دا پیتشه‌وه، نه‌و نه‌سکیناسانه‌ی له‌ دهستی تاژی ته‌حسین دابوون لیتی وهرگرتن. قه‌دی کردن و خستنیه‌ گیرفانی شه‌لواره‌که‌یه‌وه به‌ زمان لووسی گوتی:
"به‌ ناغامان بلتی، پیتی بلتی با خۆش‌حال بئ، پیتی بلتی که یا‌وه‌ر چۆنی همه‌دۆک کوشت...".

"له‌ نیئوه‌راستی هه‌ردوو چاوانی دا، یا‌وه‌ر راست له‌ پشتی مۆری پیتغه‌مبه‌ری دا".
مورته‌زاغا له‌و گالته‌ پئ‌کردنه‌ که له‌ راویژی عدلی دا هه‌بوو، حالی بوو، به‌لام له‌و ساته‌دا هیچ وه‌سه‌ر خۆی نه‌هینا. نه‌راندی: "راست له‌نیئوه‌راستی، زۆر باشه‌ با برۆین". دووباره ناوړتیکی کوشنده‌ی دایه‌وه سه‌ر عدلی‌یه‌شمل، ناوړتیکی ساردو پر له‌ رق و قین. ده‌یه‌یست به‌م ناوړه زۆر شت بلتی.
قایمه‌قام له‌ پیتشه‌وه نه‌وانی دیکه به‌ دوا‌ی دا چوونه‌ شاره‌وانی. به‌ نیاز بوون له‌وئ له‌بارهی ناماده‌کردنی رئ‌وشوینی پیتشوازی له‌یا‌وه‌ره‌وه قسه‌ بکه‌ن و نه‌و خه‌به‌ره‌ گرنکه‌ بگه‌یه‌ننه‌ نه‌نکه‌ره‌و نه‌ده‌نه‌و عارف صائم به‌گ. جگه‌ له‌وه‌ قه‌رار بوو له‌ بازاری شارۆچکه‌ش دا جار بکیشن هه‌تا هه‌موو که‌س له‌و خه‌به‌ره‌ خۆشه‌ ناگادار بئ و که‌س نه‌میتنی نه‌ی‌بیستبئ.

وه‌ختیک گه‌یشتنه‌ شاره‌وانی یه‌که‌م کاریان بانگ کردنی نه‌حمد پشت کورپی جارچی بوو. هه‌رچی ده‌بوو جاری بدا هه‌موویان یه‌که‌ به‌ یه‌که‌ پئ‌گوت و نه‌ویش له‌بهری کرد. به‌لام پیتوستی نه‌ده‌کرد، چونکه‌ نه‌حمد پشت کورپ جارچی‌یه‌کی نه‌وه‌نده‌ کارامه‌ بوو که له‌ سه‌رانسه‌ری چوکوروا‌دا هیچ ناشقیتک ته‌نانه‌ت ناشق تووررون پاشاش نه‌یده‌گه‌یشتئ.

عدلی‌یه‌شمل له‌ ده‌ره‌وه‌ی شاره‌وانی له‌ بن پلیکانه‌کان به‌ جئ مابوو. دیسان چاوه‌روانی ناغای بوو، و بری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه که به‌ سه‌ری ده‌هات. تاژی ته‌حسینیش له‌ قوژینی بازاری مابوو‌وه‌و چاوی له‌ عدلی‌یه‌وه بریبوو. سه‌ره‌نجام هه‌موو غیره‌ته‌که‌ی خۆی کۆ کرده‌وه، چووه‌ لای عدلی‌یه‌شمل و گوتی:

"ناغا ئەمن دەپۆم، زۆر سوپاس بۇ ئەو چاگەيەي دەرهەقى مەنت كەرد، بېورە، ناغا... دەكرى ناوى خۆتم پىن بلىتى؟"

"ناوم غەلىيەشەلە."

تاژى تەحسەن لە چەپ و راستەوہ لىنى ورد بووہوہ و ئەجار پرسى:

"يانى ئەو غەلىيەشەلى شوپىن گىپرى بەناوبانگ كە تەنانەت شوپىنى تەيرى ھەواش ھەلدەگرى ئەتۆي؟"

غەلى وەلامى داہوہ: "بەلن ئەمنم". تاژى تەحسەن بە سەر سوپمانوہ گوتى: "ئۆۆۆ. ئەمە چ قەلافەتتىكە ئەم جەلكانە چىن، ئۆۆ، وەى وەى. با ئەمن بېۆم، دەترسم ئەقلىان بېتەوہ جېنى خۆى و پوولەكەم لىن بىستىننەوہ. ئەمن ئەگەر بەوئ بەم پارەيە دەتوانم دە جووت گا بېكەم وانىە؟"

"با، دەتوانى، پىنچ سەر ئەسپىش بېكەم، دەتوانى بووكىكىش بەريە مائەكەت، يان چوار گاجووت و مېگەلە مەرتەك..."

"جارى با ئەمن بېۆم، دەرمانى رېيە رۆيشتنە... ئۆۆۆ غەلىيەشەل ناغا ئەتۆش قەلافەتتىكى سەمىرت پەيدا كەردوہ ھا... ئەتۆ جاران وا بووى؟"

غەلىيەشەل لە كاتىك دا نىچاوانى تىك دەنا، جوابى داہوہ: "نا، پىشتر وا نەبووم."

"ھەر خۆش بى، ئەم چاگەيەي تۆم قەت لەبىر ناچى."

"بېۆ خوات لەگەل."

چارچى كارى خۆى لەبەردەركى شارەوانى را دەست پىن كەردبوو. ئەحمەد پشت كوور دەنگىكى واى ھەبوو گۆتچكەي غەلىيە كەپ دەكەرد:

"نا... ى خەلكىنە، مەلئىن گۆيمان لىن نەبوو. بە پىتى خەبەرتىك كە تاوتىك لەمەوہەر لە ياوەر فارووقەوہ گەيشتوہ، ھەمەدۆك، ئەو چەتە خۆينخۆرە كوژراوہ. نا... ى خەلكىنە پىتان رادەگەيەنن."

ئەو لە كاتىك دا زەنگولەيەكى گەورەي كە بە دەستىوہ بوو، راي دەوہشاندى ئەم قسانەي دەكەرد، گەيشتە بازارو لەوئ تاوتىك راوہستا. پاش ئەوہى سەروسەكوتى خۆى رىك و پىك كەرد، چەند جار گەرووى پاك كەردوہو ئەجار بە دەنگىكى رەوان دەستى بە ھاوار كەردوہو:

"ئاي خەلكىنە، مەلئىن گۆيمان لىن نەبوو، دوئ شوئ لاي بەيانى ھەمەدۆك لەگەل دەستە ھەشت كەسىيەكەي خۆى بە دەستى جەندرمەكان بە فەرماندەرايەتتى ياوەر فارووق لەنىتو

چو. بعم بۆنەيەوه بۆ ریزگرتن له یاره فارووق بەگ و جەندرمەکانی رێوشووتنێکی بەشکۆی پێشوازی وەرێ دەخرێ. هەموو دوکانێک دەبێ نالای لێبدا، هەموو بازارێ دەپازیتەوه، راست وەك رۆژانی جێژنی نیشتمانی... ئەمێ خەلکینە، نەلێن گۆتمان لێنەبوو، ئەو خۆتێنخۆرە، ئەو دوژمنی ناموسە کە دەستی بە هەر ژتیک راگەیشتبایە دەستدریزی بۆسەر ناموسی دەکرد، ئەوێ زگی ژنی دووگیانی وەبەر دەسپێژ دەدا، ئەوێ بە شیشەیی سوورەوه کراو چاری پیرانی دەردیتنا، ئەوێ پاش هەتک کردن گەورە کچەکانی کەوت دەکرد، ئەو حەمەدۆکە بە گوللمەیک کە لەنیوی چاوییان دا، کوژرا. تەرمی خۆی و رەفیعەکانی ئەگەر سەبەیتی نەبوو، دووسەیی دیننەوه شارۆچکەو هەموو هاونیشتمانیك تف له جەنازی ئەو گوناهاکارانە دەکا. هەركەس تف له تەرمی ئەو خۆتێنخۆزانە بەتایبەتی حەمەدۆک نەکا سزا دەدرێ، ئەویش سزایەکی زۆر سەخت... نای خەلکینە، یاره فارووق و پیاوێکانی دەبێ لەلایەن خەلکی شارو دێهاتەوه وەك فەرماندەریکی گەورەو سەرکەوتوو، وەك فەرماندەریك کە له شەری سەربەخۆییدا سەرکەوتبێ، پێشوازی لێبکری. نا... ی خەلکینە، نەلێن گۆتمان لێنەبوو."

نەحمەد پشت کوور بازارێ بەجێ هێشتبوو و چووبوو گەرەکهکان. لەوێش هەتا تین له گەرووی دا بوو، وێرایی راوێشاننێ زەنگولەکەم بە دەستی، هاواری دەکردو هیچ نەمابوو لەبارەي زۆرداری و خۆتێنخۆزی حەمەدۆکەوه بە زمانی دا نەیه. بە جۆرتک بوو کە هەركەس گوێی لێ بایە هەموو مووی لەشی دەبوونە نەشتەر.

عەلەییەشەل لەسەر پلیکانە پانەکانی شارەوانی دانیشتیبوو، چاوەروانی هاتنەدەری مۆرتەزاغا بوو. نەمجار زۆریش تەهەرزۆ بوو یزانجی لەمەودوا رەفتاری ناغا لەگەڵ وی چۆن دەبێ. زۆریش بیری له تاژی تەحسین دەکردهوه. بازی دەولەتی لەسەر نیشتیبوو. ئەو باشی دەزانی کە تەحسین بەو هەموو ماندوویی و شەکەتی و برسێتیجە نیشتا توندتر لەو وەختە کە هاتیوو غار دەداو بە دەم غاردانیشەوه ناوڕ دەداتەوه پاش خۆی داخوا کەسی بە دوا دا دێ یان نا: "ناکا یەکتیک بێ پارەگەم لێ بستینیتەوه."

تاژی تەحسین راست ئەو جۆرێ کرد کە عەلە بە بیری دا هاتیوو. بە غاردان وەرێ کەوت. له چاولێک نانێک دا له شار وەدەرکەوت و بەرەو کیتوپارە ملی رینگای گرت. هەتا سنووری مەرگ هەولێ دەدا بە هەر جۆر بووه زووتر له شار دوور کەوتتەوهو خۆی بگەیمینیتە لێرەوار. ئەگەر توانیبای بچیتە تێو دارستانیکی چر، نیلێ نەك هەر حکومەت بەلکوو تەنانەت عەلەییەشەلێش ئەگەر دە ساڵ بە دواي دا گەرابا نەیدەدیتەوه.

قایمقام له پیتشهوهو نهوانی دیکه به دواى دا به پیکه نین و گالته کردنوه له شارهوانی وهدر کهوتن. لهو بهینهش دا دهنگی تهپلهکان له نیوپرۆ بازارهوه دههاته بهر گوئ. عملیهشعلیش پازده بیست ههنگاو دورتر به دوايان دا دهپرۆیشت. هه موویان پیکهوه راستهپرۆی چوونه گازینۆکهی نهزیف تۆغلی، تنیا گازینۆی شارۆچکه بوو که مهشپروبی ههبوو. وهختیک چوونه ژووری گازینۆکه، مورتهزاغا نیزنی له قایمقام خواست:

"سهعاتیکم پین دهچن، دهچمهوه مالتی و دیمهوه، کاریکم ههیه."

عملی بهرامبهر به گازینۆکه لهبن دار تووهکه چاوه پیتی بوو. مورتهزاغا تنانته تهماشای سهروچاویشی نهکرد. بهلام عملی که چارهی نهبوو دیسان وهدواى کهوت.

مورتهزاغا له پیتش دا له بازار سهریکی فهخریهشیتتی داو پاش نهوهی دهستیکتی لاواندنهوهی بهسهر شانی دا هینا، گوئی:

"برافۆ، سهد ههزار برافۆ! براله فهخریهفهندی عهریزه ی سهیر دهنووسی ها... له منی بیسه، زۆر سوپاست دهکهم و ریژی بئ پایانیشت پیتشکهش دهکهم."

فهخریهشیت ههستابوه سهریئ. دوگمه ی چاکهتهکهی داخستبوون. دهست لهسهر سنگ گوئی:

"شایه نی نهفهندی، تکا دهکهم نهفهندی، کاریکمان نهکردوه. لهبهر خاتری زاتی مهبارهکی جهنابت، لهبهر خاتری وجودی شهریفی بهرزی جهنابت نیتمه به عهریزه کافمان نهنکه ره هیچ نه، ههوت دهولته وهکار دهخهین و رایان دهپهرتین. ههر نهوهنده جهنابت نهمر بهفرمووی نیدی بهسه."

"قسه کانت تهواو بوون."

فهخریهشیت له کاتیک دا ملی به لاره دهنه گوئی: "بهلتی نهفهندی، تهواو بوون". نه هجار وهک فهنر چند جار له بهرامبهری دا دوولا هاتهوه وههستایهوه.

"نیتستا له تۆ، لهو قهلهمه مهبارهک و بئ عهیب و کهم و کوورپیهت که بهردو پۆلای دهسمی، تکایه کم ههیه."

"به چاوان نهفهندی، نهمر که نهفهندی، فهرمانتان دهسهجی بهجی دهگهیهم."

"نیتستا باشت گوئی له قسه کاتم بئ. دهبن چند برووسکهی پرۆزیایی بنوسرتین، یهک... بۆ وهزارهتی نیوخۆ، دوو... پاریزگاری نهدهنه، سی... سهروکایهتیی نهعجمهنی گهوره ی میللهت، یهکیش بۆ خزمهتی زۆر بهرپرۆ زاتی بهرزی نونهرمان عارف صائم بهگ. لهم برووسکانه دا خهبری

له نیتوچوونی سەرکردهی گهوهی چهتهکان همهدهۆک له گهژ ههشت کهس له پیاوهکانی به وان رادهگهیه ندری. ههروهها، ههروهها لیتی زیاد دهکمی که ماره که پیتش نهوهی بپیته ههژدیها به دهستی یاوه فارووق و پیاوهکانی سهری پان کرایهوه... لیژدها دهبی یاوه فارووقی بگهیه نیه عهرشی نهعلا. برووسکهیهکی وهها به جۆرتیک دهیباته عهرشی نهعلا که به هیچ جۆر پیتی وه زهوی نهکهری... ههتا پلهی سهرگوردی، قایمهقامهتی، سهرهنگی و ژهنپالی ههلهفری، یانی بال دهرکاو بفری بۆ پلهو پایهی بهره ژورتر".

"نهگهر نه بپیته به نه دهبی له خزمهتتان نيمه خۆمان دهزانين لهو بارهیهوه چ دهکمین".

نه مهی گوت و چهند جار ههتا سهر زهوی دوولا هاتهوه.

"نه من دهزانم نه تۆ له هه موو شتیک شارهزای، ته نانهت به جینگای شهیتانیش دهزانی. باشه نيمهش ههر بۆیه نهچووینه لای سیاسهت بازو بۆ کارتیکی وا گرنگ دیتینه حوزورر نیتوهی بهریتز".

"استغفرالله نه فهندی".

دووباره چهند جار داها تهوه و راست بووهوه.

"به لئی هاوڕیتی به نرخ، فهخرییه فهندی نه مهش دهبی له عهریزهکان زیاد بکهی که به بۆنهی له نیتوچوونی سهرکردهی رینگههکان همهدهۆکهوه هه موو خه لکی چوکوراواو هه موو خه لکی چیاکانی توورپروس جیژن و شادمانی بیان کردوه و دیتته بهرچاو که نه م ری و شوینه چل شهوو رۆژ درێژهی هه بی. مه نووسه چل شهوو رۆژ درێژهی ده بی. ده بی بنووسی وا دیتته بهرچاو که درێژهی هه بی. پان کردنهوهی سهری ماره که، نه م سهرکردهیهی یاغییه کان به دهستی یاوه فارووق و دهسته کهی هه موو خه لکی وا هیناوه ته جۆش و خروش که بۆیه ده بی به چاوی خۆت بیجینی".

"به سهرچاو قوربان، وجودی جهنابتان خۆش بی، پایه دار بی... نه من پیتش نووسی نهو جۆره برووسکهانم هه یه، هه موویان له دهورهی شهری سهر به خۆتی ماونه وه، هه رکهس بیان خوینیتته وه زۆر زۆر دهست ده کا به گریان. نه تۆ خه مت نه بی".

"یه که مهین برووسکهکان ده بی نه من بیان نیرم، یانی به نيمزای من بن، ده بی نه من بیان نیرم. نهو برووسکهانیهی به نيمزای من لیه ده درتین ده بی به وشه ورستهی زۆر جوان بنووسرتین".

"دهزانم".

"دیاره دهزانی. نیتستا گویت لئی بی".

"بەسەرچاوا ناغا، گویم لیتە ناغا".

فەخرىيە شىت خەبەردار راوہستابوو، وەك بەرد جوولەى لى پرابوو.

"لەمەدوا ژمارەيەكى زۆر لە دىھاتەوہ دىنە نىرە. قايمەقام خەبەرى بۆ ھەموو كوتەخاكان ناردوہ كە دەبى خەلك بە وردو درشتەوہ بۆ بەشداری لە جیژنى مەرگى ھەمەدۆك دا بىنە نىرە. نەودەم نەتۆ دەبى ھەر دىھاتىيەكت چنگ كەوت ناچارى بكەى قامك بە برووسكەكانەوہ بنى. نىستا كوتەرە، شەلە، گرنگ نىہ. نەوہندە بەسە ناوى بنووسى و قامكى پى پىتوہ بنىتى".

"زۆر كەس دىن. تەنانەت نەگەر قايمەقامىش فەرمانى نەدابايە، دىھاتىيەكان بۆ دىتنى جەنازەى ھەمەدۆك دەھاتنە نىرە. دەبىنى نەمپۆو سەبى دنيا پر دەبى لە خەلك، نەوہندە خەلك رووى تىدەكا شارەكە ھەلىنەگرى، وا پر دەبى، دەرزى ھەلاوتى ناكەوتتە ەمرى".

"زۆ باشە، نەتۆ بنووسە. نەم پارەيش بگرە. پارەيكيش نادرى بە نامەبەر، نەم ھەوتوويە نىدى ھەموو پارەكە تاشكەن خەليل و مەلا دۆزان نەفەندى دەىدەن. كەواپى سەبر بگرە، قسەش مەكە، تەنيا يەك ھەوتووى تەواو وەك كارخانە برووسكە بدە دەروہ".

بەسەرچاوا بەگ، وەك يارمەتیدەر و كۆمەگ كەلك لە سىياسەتبازىش وەردەگرم".

"چۆنت پى خۆشە وا بكە، بەلام كارىك بكە وەك تەرزە برووسكە بەسەر نەنكەرەدا ببارى..."

"بۆ سەرۆك وەزىر پىتويست نىہ برووسكە بنىرىن؟ بۆ ياووز عىسمەت پاشا..."

"ئەى دادو پىداد، ھىندەى نەمابوو ياووز عىسمەت پاشامان لەبىر بچى. دەغىلە، نەوت لەبىر نەچى".
وختىك ناوړى دايموہ لەمبەر لەبن دار نەقاقيايەكە چاوى بە ەملى كەوت كە وەك قارەمانى سەركەوتن قىت و قنج راوستاوہ. لە روخسارى، لە جلەكانى و تەنانەت لە نووكى نىنۆكانىشى خۆشحالى ھەل دەپژا. بۆ گالتەپى كردن لىتوى خوار كردهوو بۆ نەوہى سووكايەتتى پى بكا لەسەر ھەتا پى مۆر بووہوہ. نەم نىشارەيە زۆر شتى لەبن دا بوو. بەلام ەملى گوتى پى نەدا. بۆ وى تەنيا يەك شت گرنگ بوو كە داخوا ھەمەدۆك كوژراوہ يان نا؟ بەم جۆرە كە تاژى تەحسین باسى دەكرد، نەكوژرابوو ناوونىشانى ھىچ كام لە كوژراوہكان لەگەل ھەمەدۆك يەكى نەدەگرتەوہ. بەلام ژنەكان بۆچى شىوہنىان دەكرد، چۆن بوو پىرەكان نەمیان ناسى؟ خەلكى گەلى شكۆفە ھەمەدۆكى دەناسن، شايتەيەكەى وان چۆن لىك دەدرتتەوہ؟ لە دەريايەكى گومان دا بەلەقاژەى دەكردو توشى پەرىشانى دەھات.

لە راستى دا بە غاردان ھاتنەوہ مالى. ھەر كە گەيشتنە ھەوشەى، مورتەزاغا بە رووگرۆى و راوئىژىكى وشك و تىكەل بە بى حورمەتتەيەوہ گوتى:

"هه تیوه شهله، تاویك لیڤه راوهسته بزاتم".

عەلی له قوژبەنی دیواری حەوشەیی هەل ترووشکا، جگەرەییەکی له گیرفانی دەرتینار دای گیرساند. لەوهختی ئاسایی دا فکری نەدەچوو سەر جگەرە کیشان. بەلام لەو جۆره وهختانه دا نەگەر جگەرەیی نە کیشابایه، شیت دەبوو. سیفاری به سیفاری دادەگیرساند. تاویك دواتر خزمەتکاره که هاته سەر بەرەهەییوان بانگی کرد:

عەلی بەکاوه خۆ له پلیکانه کان وه سەر کەوت، لەسەر ئ پینج پیاوی بەخۆوه چاوه پڕ بوون و مورپتەزاش ژوروه کەمی دەپتوا. ماوه یەک هەروا به پرقەوه راویچکەمی کرد، روخساری سات به سات قیناوی تر دەبوو. حەسنەخان لەبەر دەرگای ژوروه که وێستابوو، به خەمناکی یهوه سەیری پیاوه کردنی مێرده کەمی دەکردو به نارەحەتی یهوه دەستی ده سەرپۆشه سپی یه کەمی وەرده دا. مورپتەزاغا هات و رووبەر ووی عەلی یه شەل که نەختیک لەولای پینج پیاوه که راوه ستابوو، قنج راوه ستا:

"ها... ناغا شهله بلێ بزاتم به تۆیینی حەمەدۆک زۆر خۆش حال بووی، بەلێ؟"

عەلی بەسپایی گوتی:

"ناغام باشتەر دەزانی".

"ناغا باشتەر دەزانی؟ لەسەر ئ پرا تەماشام دەکرد، له گوئی یان پێ دەکەنی. کهوايه هینده خۆش حال ئی؟ گیانت رزگار بوو، وهنا؟"

"بەلێ".

"ئەمن و تۆ هەردوو کمان رزگار بووین، چما وا نیه؟"

"بەلێ ناغا".

"یاوه ر فارووق بەگ..."

"پیاویکی نازایه، ئافەرم..."

"برافۆ، دیاره که برافۆ... ماره کەمی تۆیاندا. ها عەلی یه شەل ناغا، ئیستا ئیتمه دەبێ ج رهفتاریکت له گەل بکهین؟ خۆ حەمەدۆکیش مردوه."

"خوایێ خوش بێ، مرد."

"چ... ی چ... ی؟ گوتت خوایه لهو سه گه خوش بێ؟"

مورپتەزاغا له کاتیک دا پیتی به زهوی دا دهاو خانویه ره کەمی ده له رزاند هوه، به دهنگیك که مووی لهشی بنیاده می راست ده کرد نهوه پر به گهرووی دهی نهراند:

"يانى... يانى كه...".

"هەتتو، توتكەسەگى شەل، يانى... يانى چى... يانى، يانى كه يانى چى؟".

"يانى موسولمان. يانى بۇ ھەموو مردوويەكى موسولمان دەلتىن خوا لىتى خۆش بىن. لە پاش مردووان رەھمەت چاكە".

"بىدەنگ بە، بىدەنگ بە، بىدەنگ بە، توتكەسەگى شەل، بىدەنگ بە. بىتچوورە نۆكەرتكە كه لە مائەكەم دا بەخىنوم كىردو، پىم گوتو بەراو ژوورى نووستنى خۆم لەگەن بەش كىردو، نىستا رەھمەتى بۇ دەنىزى...".

"يانى گوتمان چونكە موسولمانە... نىستا ھەركەس بى... موسولمانىش...".

"بەسە، سە شەل، ئەتۆ ماری موسولمانت دىو؟ ئەتۆ غوول و بەرازو كەمتيارو ھەژدىھار گەنەى خوتىنخۆزى موسولمانت دىو؟".

عەلىيەشەل سەرى بەردابووەو وەلامى نەدەدايەو. كابرش يەك تەكان دەىنەرانو
عەرزو عاسمانى دىنايە لەرزىن:

"ھەژدىھار موسولمان، كەمتيارى موسولمان. ھەژدىھار ئاناوارزا...".

رەگى مىلى ھەستابوون، لە نارەق دا شەلال بىو و رەنگى شىن ھەلگەرابوو.
ھەسنەخان قۆلى گرت و ھەولتى دا نارامى بکاتەو.

"ئەى دادو بىداد ناغا، بەسە، نەختىك بەسپو، عەلىيەشەل لە زارى دەرچوو، بەسپەتى،
ئەوئەندە توورە مەبە، خۆت تووشى شتىك دەكەى".

مورپتەزاغا پاش ئەوئەى ماوئەك ھات و ھاوارى كرد، لەخۆو دامرگاو ھات رووبەرپووى
عەلى كە سەرى داخستبوو راوئەستاو گوتى:

"ھەتتو، سە شەل، ئەتۆ چ كارەى كە دەمانچەى يادگارى بام لە قەدى خۆت بەستى،
ھەتتو توتكەسەگە. ئەم دەمانچەى خوتنى ھەزار پىاو بىقىمەتى وەك تۆبە كە قەلافتت
پىنج پاپاسى نايەنى. بلى بىزەم ئەتۆ سەگى كىتى كە دەمانچەى قەرەداغلى نۆغلى لە قەدى
خۆت بەدى؟".

پىدەكەنى. لە راوتى دا سووكايەتى پىكردنىكى كوشندە ھەبوو: "عەلىيەشەل ناغا ئەو
دەمانچەى لە قەدت بکەو".

لە كاتىك دا عەلى سەرى بەر دابووەو دەمانچەكەى لە خۆى دەكردو ئەو سى كەسەى
لەژوورەكە حازر بوون ھاتن كەوتنە بەىنى ئەو و مورپتەزاغاو. ھەركە عەلى دەمانچەكەى لە

خۆی کردهوه پیاویکی بهخۆوه که لهپیش نهوانی دیکهوه بوو ده مانچه کهمی له دهست رفاندو بۆ مورتهزاغای راداشت. ناغا چه که کهمی وهرگرت، ههلی هیناو پاش نهوهی چند جار دهستی راوه شانده گوتی:

"کوره، عهلیاغا. باش سواری نهسپی عه ره بیهی قه ره داغلی تۆغلی ببوی و له نیو بازاری فیزت لی ده دا ها... کلای شهبه داری نوینه رانی مه جلیسیشت له سه ر بوو. هه تیوه نه ر شهبه یه خوینی هه زار سه گی وه ک تۆ نابی؟"

راوه ستاو دیسان له کاتیک دا گالته ی پی ده کرد، له سه رتا پایه وه راماو پاشان له حالیک دا قاقا پی ده که می گوتی: "بروانه نه مه ی، بروانه نه مه ی، بروانه نه مه ی، هیشتا نه و کلای له سه ری هه ل نه گرتوه، ته ریق نابیه ته وه... هه تیوه نه تۆ هه یچ شه رم و شو ره بی و ناسوس ناسی؟ ناخر پیای وه ک تۆ رۆزی قیامه تیش ده توانی کلای وا له سه ر نی؟". نه جار پاشه و پاش کشایه وه گوتی: "ها، به لام به ینی خۆمان بی کلای وه کیل و گه وره پیایان زۆر باش له عه لی شه شلی چیا بی ده کالیه ته وه. ده لئی گولیان له سه ر ~~که می~~ که می داناهو په پوله ی له سه ر نیشته...". له په ستا دوو پاتی ده کرده وه: "گولیان له سه ر... ی که ر داناهو له سه ر... ی... ی که ر داناهو له سه ر... ی که ر!!!"

قاقا پی ده که می، نهوانی دیکه ش پی ده که نین، ته نیا حه سه نه خان له نیوه راستی ژوره که دا به پیوه مابوو، سه ری به ردابووه وه جووله ی نه ده کرد. لکی ده سه له که می به ددانی ده جوی.

مورتهزاغا دیسان به ده نگی که شووشه په نچه ره کانی هینایه له رزین به رق هه ستای نه راندی: "نه و کلای له سه ر سه رت هه ل گره. هیشتا، هیشتا به و شکل و قه لافه ته وه له پیش چاوم راوه ستاوه، هیشتا، هیشتا".

عه لی ده ستی راستی خۆی وه ک ده ستی که ستیک که هه ناسه ی له به ردا نه مابی، به زه حه ت بلن د کردو هه رکه کلای که می له سه ر سه ری هه ل گرت فری دایه سه ر زه ی و ده سه جیش داها ته وه وه هلی گرت وه وه له حالیک دا پیلوه کانی لیک ده دان به نیگایه کی تیکه ل به پارانه وه چای له حازران کرد، ده ت گوت له جی به ک داوای کۆمه گ ده کا. دیسان هه ر نه و پیایه ی ده مانچه که می لی وهرگرتبوو، ده ستی درێژ کرد کلای که می وهرگرت و له سه ر نیوته خته که می دانا. " ... توخوا بروانه نه و کابرایه، هیشتا له وی راوه ستاوه وه ک رتوی ته ماشا ده کا. له م دنیا یه دا بنیاده می چند بی شه رم هه یه... (دیسان نه راندی) نه و جلانه ی له به رت دان دایان که نه... (نه جار دیسان راویژی ده نگی ها ته خواری بوو به گالته پی کردن) بروانه نه مه،

نەمە... بڕوانە قوماشی ئینگلیزی چەند لە لەشی شە لە دەکالیتهوه. هیتشتا راوەستاوه و تەماشای دەکا. دایان کەنە ئەو جلا نە سەگەشەل. خوا لە حەمەدۆک خۆش بێ. دایان کەنە...".

عەلی دەسبەجێ ئەو چاکەتە ی لەبەری دابوو دای نایە سەر زەوی.

"ئەو دراوێ پێم دابوو لەگێرفانە کە ی دایە؟".

عەلی لەسەرەخۆ چاکەتە کە ی هەلگرتەوه، چەرخ و قوتووه سیخارو دەسەسپەو چەقۆبە کە ی

دەرھێنان و بە دەستی چەپپەوه گرتن. دراوێ کەشی لەسەر چاکەتە کە دانا.

"دایان کەنە".

عەلی دانیشتە سەر زەوی، قەیتانی کەوشەکانی کردەوه. ئەوانی دیکەش راوەستابوون. لە

کاتی کە دا بە رەزامەندی یەکی تێکەل بە کەمێک گالته پێھاتنەوه پێدەکەنین سەیری یان دەکرد.

تەنیا حەسنەخان لە جاران پتر سەری داخستبوو. لە روخساری زەرەهەلگەراوی دا کەمترین جوولە

بەرچاو نەدەکەوت.

عەلی کەوشەکانی دا کەندن و لەسەر چاکەتە کە ی دانان.

"دایان کەنە".

عەلی بە پارانەوهو بە نیگایە کە داوای یارمەتی ی دەکرد، روانیە حازران و بە دوا ی

ئەوهش دا تەماشای حەسنەخان ی کرد. ئەو جۆرێک بوو دەت گوت نە هیچ دەبیسێ و نە هیچ

دەبیسێ. عەلی پانتۆڵە کەشی داناو ناخرە کە ی جلیقە کەشی دا کەندو فری ی دایە سووچێک.

لە نەکاو حەسنەخان هاواری کرد:

"بەسیهتی، بەسە، رەفتاری وا لەگەل بنیادەم نا کری".

وەرگەراییهوه رووی کردە عەلی و پتی گوت:

"وہرئ کەوه برۆ براکەم".

عەلی بە توتی کراس و دەرپێ یان، بە پێخواسی و سەر پروتی بەرەو پلیکانەکان کەوتە رێ.

ئەبجار ناواری دایهوهو تەماشای مورتەزاغای کرد. چاریان تێک هەلئەنگوت، مورتەزاغا

لەحزەبە کە یەو روانینە مووی لەشی راست بوونەوهو هەموو گیانی کەوتە لەرزین.

عەلی لەسەر پلیکانەکان راوەستابوو دەیەویست هیندێ شت بلێ بەلام دوا یە پەژوان

بوووه. چەند جار دەمی کردەوه بەلام پێکیهوه نایهوهو پاشان بە سەنگینی بەرەو پلیکانەکان

چوو، دەرگای کردەوهو لیتی دا رویشت.

(۸)

عەلىيەشەل بۆ ئەوئى وا بە توتى كراس و دەرىيەيان و بە پىنخواسى و سەرپروتى بە نىتو بازارى دا نەپوا، لە پشت بالەخانەكەى مورتهزاغا باى دايمەو بۆ گەرەكى فەقىرناواو لە كاتىك دا لە پەناى خانووەكان دا غارى دەدا بە هەناسەبېرکە لە شارۆچكە وەدەر كەوت. شەلالى نارەق بوو. لە بەستىنى چۆمەكە لە قولكەيەك دا خۆى حەشار داو راوەستا هەتا نارەقەى لەشى وشك بىتەو. لەدەئەكەى ئەو نىزىكانە ناشنايەكى هەبوو، بەلام نەىدەويست بەو تەشك و ديمەنەو بچىتە وئ. لە بەيائىيەو تا ئىستا پاروو نەچوو بوو سەر زمانى. لە برسان قۆرەى زگى دەهات. هيتشتا لە شك و گومان دا بوو، هەميشە بېرى لەلای حەمەدۆك بوو، بەلام نەدەگەيشتە هېچ ناكامىك. داخوا حەمەدۆك يەكيتك لەو پىاوانە بوو كە جەندرمەكان كوشتبويانن؟ دەبوو لە رىگا چاوەروانى جەنازەكان بى و وختىك برديانن بۆ شار بيان بىنى. بەلام نەىدەزانى جەندرمەكان چ رۆژىك دىنەو. لەوانەبوو ئەمرۆ بىن، لەوانەش بوو دوو رۆژى دىكە. ئەوئەندە روون بوو كە هەتا دوو رۆژى دىكە جەنازەكانيان دىنايەو شار. هەمەو كاردروستايىيەك كرابوو و هيتندى رىنۆئىنيشيان بۆ دىيەكان ناردبوو، شارۆچكە بە بىسەبرى چاوەروانى وان بوو، يارەر فارووقيش ئەمەى دەزانى. ئەويش بە ئىشتيا تامەرزۆ بوو هەرچەندى بكرى زووتر بىتەو شارۆچكەو شوئىنەوارى ئەو كارە مەزنە كە كردوويە بە چاوى خۆى بىنى.

لە باقر گديگىيەو دوو رىگا بەرەو چوكورواوا دەهاتنەخوار. يەكيان رىگاي سەرەو كە بە هەلدىرئىك دا دەهات و ئەوى دىكەيان رىگايەك بوو كە بە دەم رووبارەكەدا لىدرا بوو. جادەى دووهم دورتر و خۆشتر بوو. رىگاي هەلدىرەكەى پىر هەورازو نشىو و نىتوقەدبىر. عەلىيەشەل بېرى كردەو كە ئىستا جەندرمەكان ماندوون و بە جادەى خوارى دا دىنەو. لە پاشان بە فەكرى

داھات كە يارەر فاروق ئىو لە خۆشى خۆى دەمرى و ھەرچەندىش بەرداوى و ناھەموار بى رىگا نىوقەدبەرەكى پى باشترە. لە نىو ئىو دوو فەكرەدا تى مابوو. سەرەنجام بەو ئاكامە گەيشت كە بنىادەم ھەرچەندى سەر رەقىش بى شەكەتى و ماندووى بەسەرى دا زال دەبى. بۆيە جادەى خوارەوى ھەل بۆارد. بەلام دىسانىش دلى نەھەسايەو. نا...خ خۆزگە ھەر ئىستا ئومەتەزەرد گەيشتابە ئىرە...

نارەقەكەى وشك ببووو. وەرئ كەوت. لە كاتىك دا بەخىزايى ھەنگاوى داويشت بەو ھىوايە كە توشى ناشنايەك بى دەستى بۆ چاوى كەردبوو سىبەر و ماوئەيەكى زۆر دەى پروانىە پىشەو دەواوى خۆى. چۆنە ھەر لىرەو راستەپى بچىتە لاي ئومەتەزەرد، لەگەل خۆى بىنى و بىتەو، ئىو دەم لە رىگايەكيان ئىو لە رىگاكەى دىكەش بۆخۆى چاوەرئ بى؟ لە دلى خۆى دا گوتى نابى و بە قىنەو تفىكى دە زەوى كوتا. لەوانبوو ھەتا دەچى و دىتەو جەندرمەكان بىن و تىپەرن. خۆى داگرت بە جنىوان: ھەتەو ەلىيەشەل، ھەتەو توتكەسەگە كە ئىو ھەموو سووكايەتەيەى ئىو سەگەت بىست و جىكەت نەكرد. برۆ لە نىزىك شارى چاوەرئ بە، گەوجى نەفام، دامان نا ھەمەدۆكىش كۆرۇرابوو، نەتۆ دەتوانى مورتەزاغاي ھەروا بى سزا بەئىلەو؟ لە دەستت دى ئىو نەندە خۆپرى بى؟ پاشان لە كاتىك دا پى دەكەنى لەبەر خۆيەو گوتى: بەلام كابرأ زۆر ورياي نىوى چاوەكانيەتى. ئىجار ئىو لەزەيەى ھىنايە بەرچاوى خۆى كە لەگەلى بەرەورو دەبى. لەنىوەرأستى رىگاكەدا راوئستار دايە قاقاي پىكەن. دەمانچەيەكى دەسك سەدەف بە دەستەو... ھەر جۆر بوو دەبى دەمانچەيەكى وا پەيدا بكا. راست ئىو كلاو شەبەدارەى بەسەرەو، چاكەت و پانتۆلئىكى ەك چاكەت و پانتۆلئە سوورمەيەكە لەبەرداو كەوشىكى ەك كەوشە سوورەكان لەپى دا... ژوورەكە، ئىو ژوورەى لەگەل مورتەزاغا لى دەخەوتن... چۆن دەتوانى بى دەنگ بچىتە ئىو ژوورە... بەخۆشىيەو ئىمەيان باش فىر ببوو... مورتەزاغا ھەر كە چاوى بەو كەوت رەنگى زەرد ھەل دەگەرى، زمانى رەق دەبى. دەم دەكاتەو قسە بكا، بەلام لە ترسان يەك وشەى بۆ دەرنابرى، تەنەت چوكترىن دەنگ لە گەرووى نايەتەدەر، لەوانەشە پىش ئىوئەى گوللەى لى پىدري گىانى دەرچى. ئىى دادو بىداد ئاغا نابى وا بىرى.

ئاغا. مورتەزاغا. ئىمەن ھاتم. ھەمەدۆك نەھات ئىمەن ھاتم. سوارى ئىسپىكى ەرەبى بووم و ھاتم. ھەزار سەكى زىرپىش لە گىرفان دا، چاوت بکەرەو. بىكەو بىكەو راست لەنىوى چاوت... گوللەكان بە دواى يەك دا دەردەچن. مورتەزا نە دەنگى لەبەر دەردى و نە ھەناسە، پاشان بى ئىوئەى بچەجلى دىتەدەر، توشى ھەسنەخان و ئىوانى دىكە دەبى. بە شەرمىكەو تەماشاي ھەسنەخان دەكار دوايە دەلى:

حسنة خان. ههقی خۆی بوو، و هئا؟ نه گهر به دهست خۆم بایه له بهر دلێ تۆ، له بهر خاتری نازهنینی تۆ مورتهزاغام نه ده کوشت، بۆ نه وهی دلێ ناسکی تۆ نهیه شینتم. زۆرم ههول له گهه له خۆم دا، بهلام به خۆم نهوێرام. نه گهر نه تۆ له جیئ من بایهی کاریکی دیکهت له دهست دههات؟ نه جار به کاره خۆ له پلێکانه کان دیتته خواری، له دهری خۆی داوێته سهه سهپه کهی و خیرا به بن بارانهی گولله دا دریا ز ده بی.

بنیاده میك بهم ریگایه دا تی نا په ری، ههی دایک و خوشکی ههزار جادهی وام... چما نا کرئ نهو ریگای ده چیتته دئی که چاره ری بی؟ بهم سهروسه کوته وه؟ لهو شلوق پلوقی یه دا کن دهی ناسیتته وه... بهلام نه مانه، نه م جهندرمانه بی شک به جادهی خواره وه دا ده رۆن. نه م جهندرمانه وه ک کویریك که به وه کاری ده روا بهو جادهی ده رۆن که شاره زانی و هه میسه پیی دا رۆیشتون. ناخر تا نیستا کهس دیویه جهندرمه یه که له بهر خاتری نیوقه دبربو نه کهی به ریگای سه ره وه دا بروا؟

له دلێ خۆی دا گوئی: نیستا ده چم له نیو نهو داره غانانه ده خوم، جارن نه ری بیستان بوو، بهشکوو بیستانه وانیکیشم دهست کهوت و ژه مه نانیکم خوارد.

پیش کوشتنی مورتهزاغا ده بی وا بکه م به چاکی بکه ویتته پارانه وه به ری پی یانم ماچ بکا. زۆر شت ههقی خۆیه تی. جارێ را وهسته با نهو مه سه له یه حه مه دۆک روون بیتته وه."

چهند ههنگاوێک به رهو خوار بۆ لای رووباره که رۆیشت، چۆم به قۆرت و پیچ وه ک لافاوێکی روونا کانی، به تیشک هاویشتن له ژورر ده شته که وه دههاته خوارو ده رۆیشت و له خوار شاروچکه دیسان وه ده ره ده کهوتته وه، بهلام باریکترو له حالیک دا قۆرت و پیچه کهی بهو ده شته دا بلاو ده کرده وه له نیو نووریکی ههلماری دا تیشکی ده دا.

نهو رۆژه لای نیواری، پیش نه وهی دنیا تاریک دا بی گهیشته نهو ریگایه که به ده م چۆمی دا ده رۆیشت. داره وانیه له کان که وه ک لیپه وار سه ریان لیک دا بوو، گو له په مه یی و سه پی و سووره کانی خزیان له بهر هه تاو راخستبوو، له گه ل هه ر یشو وه بایه ک بۆنیکی دلگریان لی هه لده ستا. وه ختیك تاریک دا هات له بن چناریکی نه ستوو که له سه ر ریگای بوو را وه ستا. هیزی نه وهی له بهر دا نه بوو که له وه زیاتر هه وراز به ری. نه گهر نیو سه عاتی دیکه رۆیشتبایه ده گهیشته لیپه وار، پیوستی یه کی بهو کاره نه بوو. دانیش و پالی به قه دی نه ستووری داره که وه دا.

رووداوه کانی نهو رۆژه پتر له ریگارۆیشتنه که ماندوویان کرد بوو، تاوێک دواتر سه ری به سه ر سنگی دا لار بو وه وه. عه لیه شه ل که نگێ خه وی لی که وتبوو، به ری به یانی به لووره ی

چەقەلنك كە چەند ھەنگاوتىكى لىن دورور بوو، يەك پىن راست بوو، بە خەوالووى تەماشاي چەپ و راستى خۇي كود. چاوى بۇ مورپتەزاغاي گىپراو ھەر لەم لەھزەيەدا ھاتەو سەرخۇي. تەماشاي رۇژھەلاتى كود بەرە بەرە دنيا رووناك دەبوو و لوتكى چىكان دەردەكەوت. ناسۇ رەنگىتىكى شىن و پەمەيى بەخۇيەو دەگرت.

لەبەر خۇيەو بۇلانى: تىپەريون و رۇيشتون؟ دووبارە پىنكەن گرتى و لە دللى خۇي دا گوتى: كورە نەتۇ ناوت ەلىيەشلە، نەگەر جالجالووكەش تىپەري، نەتۇ گوتت لە ھەستى پىن دەبى و ۋەخەبەر دىي. چوۋە نىو چۆمەكە، بە لوپچان شلپ شلپ ناوى بە دەم و چاويەو دا دەم و چاوى شوتن. زۇرى برسى بوو، ھەتاو دەرکەوت و دىنباي گەرم كود. رىبوارىك بە جادەدا رانەدەبرد. بوو بەنيو رۇژ ديسان زىندەو ھەرى پىدا نەھات. ەلى تا ئىتوارى بە ھىوايە كە بىستانەوانىك بەدۇزىتەو يان توشى شوانىك بى بەدەم چۆمەكەدا رۇيشت، بەلام توشى كەس نەبوو. راوہستار بىرى كودەو كە چ بكا. لە پىش خۇي پۇلە دېدووكىكى دى كە لەگەل قامىشەلانىكى سەوز بە بەرزايى بالاپياوتىك سەريان لىنك دابوو و مەيدانىكىيان داگرتبوو. لەدللى خۇي دا گوتى: خوا رۇزى بۇ دەعباي كوتىر دەنيرى و رۇيشت بۇ لاي پۇلە توتتېكەكە. گەيشتە وى. زۇر خۇشحال بوو. ھەموو چلە دېدووكەكان بە ھىشووہ دېدووكى رەش داپۇشرايون. ھەر دەنكەي بەقەد گرى قامىك.

لەبەر خۇيەو گوتى: بىيادەمىكى بىمىشك بووم ھا، چۇن ھەتا ئىستا فكري نەو دېدووكانەم نەكردبوو.

توتتېكەكان گەببون، تەنەت ھىندىكىشيان وشك ببون، ەلى بە لوپچان بە دېك و دال و گەلاۋە دېدووكى لىن دەكردنەو ھەزارى دەكردن. لەزەتتىكى ناياب و بۇنىكى سەرخۇشكەر دەنېشتە سەر زارى. بەدەم دېدووك خواردنەو بەنىو توتتېكەكان دا دەرۇيشت، زگى بە جارىك ھەلمسابوو. تىنورى بوو، لە پۇلە دېدووكەكە ۋەدەر كەوت و ھاتە گوتى رووبارەكە، ناوتىكى پىدا دەھات ۋەك خوتىن شىلەو گەرم. نەي خواردەو. لەقەراخ چۆمى دانىشت. بە دەست لەنىو خىزەلانى قەراخ چۆمەكە قولكەمەكى ھەلگەننە ئەجار لە حالىك دا لەسەر زگ راکشابوو، تىرو پى ناوى فىتىكى ۋەك سەھۇلاوى خواردەو كە لە گۇمىلكەكە ھەلدەقولتى. لەمپ راست بوو، دەت برى ەلىيەشل، كەوتىە زگ لەمەراندىن، ناكە جەنرەمەكان ھاتىن و تىپەريين... ھاتەو سەر جادەو گەيشتەو بىن دارە نەستورەكە. ھەتا رۇژتارا لەمى چاوپى بوو. زىندەو بە جادەدا نەدەھات. ۋەختىك تارىك داھات ديسان پالى بە قەدى دارەكەو داو سەرى بەسەر سنگى دا شۇر بوو، ۋە.

که له خو همستا بهری بهیانی بوو. هتا خۆرهلآت چارهپړی ما، دیسان جاده بهتال بوو. له دلی خۆی دا گوئی نهوان به ریڼگاکه‌ی دیکه‌دا رژیشتون، جارئ با بجم تیر زگی خۆم درېووک بخۆم... به غاردان چوه نیو درېووکه‌کان. خیرا خیرا به هر دوو دهستان درېووک‌ی وه زاری ده‌کردن و ده‌ی‌خواردن. نو قولکهمیه‌ی دویتن هلی که‌ندبوو پر بېووه، خیرا پاک‌ی کرده‌وه و تیرو پری ناوی فینک خواره‌وه.

له‌نیوه‌پاستی ری‌په‌دا به چاره‌پروانی دامابوو، نه‌ی‌ده‌توانی بریار بدا. سره‌بجم به خۆی سه‌لماند که نه‌وان به جاده‌ی سره‌وه‌دا دین و به‌ره‌و نه‌وی ده‌خۆی نووسا. له به‌رده‌لانیکی گه‌وره وه‌سر کهوت و له‌وی دانیش. لیره‌پا ده‌شتی چوکورواو دیار بوو، که خۆی له‌به‌رده‌م چوکورواو‌دا راخستبوو. دپهاتی چوکورواو به کیلگه زه‌ده‌کانیه‌وه، به قامیشه‌لانه‌کانی، باتلاغه‌کانی، به ناناوارزاو نیلان قه‌لاو دولی قه‌لایه‌وه، به چۆمه پر قۆرت و پیچه‌کانیه‌وه که هم‌موویان نوقمی رووناکایی بهر ده‌شته‌دا بلاو ده‌بنه‌وه به‌ره به‌ره شین همل‌ده‌گه‌رتن و ده‌بنه هلم و به‌ره‌وه‌دریای می‌دیترانه شوړ ده‌بنه‌وه، هم‌موویان له ژیر روپوشی هم‌وریک‌ی سپی دا که له لیواره‌کانی ده‌ریای می‌دیترانه همل‌ده‌ستاو هی‌دی هی‌دی به‌رز ده‌بوو و پرت ده‌بوو، ون بېوون. ریڼگاکانیس بې‌پسانه‌وه تۆزوخۆلیان لی همل‌ده‌ستا، گیزه‌لوکه به‌ته‌ندوره‌زه‌نه به‌ره‌وه‌نو لایه که‌علی لی دانیشتبوو ده‌هاتن و له‌نیزیک وی ده‌نیشتموه.

هتا نیوه‌رژیه کس به ریڼگاکه‌دا نه‌هات. که‌مینک دوا‌ی نیوه‌رژیه‌علیه‌شملی شوتن هملگر ده‌نگی فیتوویه‌کی گوئی لی‌بوو که له مه‌ودایه‌کی زۆر دورره‌وه ده‌هات. چاره‌پړی ما. به‌راستی زۆری معراق بوو بزانی خاوه‌نی نو ده‌نگه‌کی‌یه. نم فیتووه، فیتووی شوانتیک، قاچاخچی‌یه‌کی دار، جندرمه‌یک یان دپهاتی‌یه‌یک نه‌بوو. راوچی‌یه‌کانیش وا فیتووی لی‌ناده‌ن. ده‌نگی فیتووی عه‌شیره‌ته‌کان، چپان‌شینه‌کان، چوکورواو‌ای‌یه‌کان و خه‌لکی شارۆچکه‌ش جوړیک‌ی دیکه بوو. هر قومیک و هر ره‌گه‌رتنک و هر نه‌ته‌ویه‌یک فیتووی تایه‌تیی خۆی هه‌یه‌وه‌علیه‌شملیش زۆری له‌و جوړه فیتووانه بیستبوون. نه‌گه‌ر نه‌شی بیستبان دیسان ده‌ی‌توانی بزانی فیتوویه‌یک به‌چ جوړه لی‌توتک لی‌ده‌دری. هه‌روا که‌نو له‌و باره‌یه‌وه‌بیری ده‌کرده‌وه ده‌نگی نو فیتووه که‌نو نه‌ی‌ده‌توانی به‌راشکاو بیروپای خۆی له‌باره‌وه‌ده‌پړی، دوو جاری دیکه به‌رز بووه‌وه. نم ده‌نگه که‌وه‌ک نه‌وه‌نده‌چوو ده‌نگی فیتووی بنیاده‌م بې‌وه‌ک ده‌نگی بالنده‌یه‌یک وا‌بوو. علیه‌شمل له‌مراقان خه‌ریک بوو شیت بې. هم‌موو شتیک، تمنانه‌ت هم‌مه‌دۆک و مورته‌زاغاشی له‌بیر چوو‌بوونه‌وه‌فکری هر له‌ده‌نگی نو فیتووه‌ده‌کرده‌وه که‌هر ده‌هات و‌نیزیک ده‌که‌وته‌وه.

هیشتا ننگه‌یشتبوره پیچی جاده‌که، سهری و لاغیټک به گوی درټزه‌کانیه‌وه دهرکه‌وت و پاشان و لاغیټکه به تهراری دهرکه‌وت. و لاغیټک بو یه‌کپارچه ره‌ش، دابه‌سته به تووکیکی بریقه‌داره‌وه. عملی‌یه‌شمل له دلی خوی دا گوتی نهمه‌که‌ری عیلاتی‌یانه. تنیا عیلاتی‌یه‌کان ناوا و لاغیټ‌کانیان به‌خیتو ده‌کن. و لاغیټکه باری پتوه بو و قورسای باره‌که له شیوه‌ی رویشتنی حیوانه‌که‌را دیار بو. به دوا‌ی یه‌که‌مین و لاغیټ دا دووه‌مین و سیته‌مینیش دهرکه‌وتن. پشتیان له‌بن قورسای جه‌واله‌کان دا چه‌مابووه‌وه. به دوا‌ی نه‌وانیش دا سی زنی زور جحیل ده‌هاتن. له شیوه‌ی که‌زی و ده‌سماله‌کانیان را ده‌کرا تی‌بگی که هرسیتکیان جحیلن. عملی چوه خورای بۆ سهر ریگا. ژنه‌کان به دیتنی نه‌و پیاهه که به توتی کراس و دهرپیان رووبه‌روویان ده‌هات زهرده‌یان هاتن.

عملی له کاتیک دا ده‌ی‌گوت خوشکه جوانه‌کام راوه‌ستن، چوو به‌رامبه‌ریان راه‌ستا. یه‌کیک له که‌که‌کان بۆ راگرتنی و لاغیټکه فیتوری لی‌داو گوی درټزه‌که ههر که گوتی له فیتوره‌که بو له جیتی خوی چه‌قی. عملی به‌پیکه‌نینه‌وه گوتی، خوشکی گیان، که‌ریکی چند به‌گوت هه‌یه. که‌که‌که به‌گالته‌وه گوتی نه‌جیب زاده‌یه، ره‌سه‌نه‌که‌ی عهره‌بی‌یه، نه‌مه‌ش که‌ری عهره‌بی.

"له کام هۆبه‌ن؟"

"له هۆبه‌ی ساری که‌چیلی."

"له کوئی را دین، بۆ کوئی ده‌چن؟"

"په‌نیرمان پی‌یه، ده‌ی‌به‌ینه‌ بازار ی شارۆچکه."

"که‌چینه، وه‌زع و حاله‌ ده‌بینن. لیتره‌ چاهه‌رتی یه‌کیتکم، زوریشم برسی‌یه، ده‌بی زور لیتره‌ چاهه‌رتی بم. هیندیټک نان و په‌نیرم ده‌ده‌نتی؟"

یه‌کیک له که‌که‌کان ده‌سه‌جی غاری دایه‌ لای و لاغیټکه‌ی پیشه‌وه، ته‌رده‌ست سه‌لکه‌ په‌نیریکی خرو چند نان ساجیی له‌گه‌ل خوی هینان:

"هانئ براکم."

"خۆش بی خوشکم، خوا تووشی روژی ره‌شتان نه‌کا."

"کا که لیتره‌ چاهه‌رتی چیی؟ وادیاره‌ زورت به‌لا به‌سهر هاتوون."

عملی نهم عه‌شیره‌تانه‌ی به‌تایه‌تی تایه‌فه‌ی ساری که‌چیلی باش ده‌ناسی. هیچ عه‌بیټکی له‌وه‌دا نه‌ده‌دی که‌ بییان بلتی چاهه‌رانی همه‌دۆکه. نه‌وان به‌ که‌سیان نه‌ده‌گوت:

"عەلىيەشەل گوتى:

"دەلتىن ھەمدەدۆكيان كوشتو، نا...خ، ئاورم لە جەرگى بەرپوۋە كچىنە. دەلتىن جەندرمەكان جەنازەى ھەمدەدۆك و دەستەكەى بېرەدا دىننەمە، ئەمەن چاۋەرپى ئەوم. دەمەرى جەنازەى ھەمدەدۆكى بېنىم"

ھەرسى كچەكە لە سى جىنگاۋە ۋەك گولتىك بېشكوى، پىكەن.

"بۆچى پىدەكەنن كچىنە، جەنازەى ھەمدەدۆك بۆ پىكەنن دەبى مندالىنە؟ نىۋە چ جۆرە بىيادەمىكن؟"

"ھەمدەدۆك چى تۆبە كە چاۋەرپى تەرمەكەى دەكەى؟"

عەلى بە نالاندنەۋە گوتى:

"ھىچ نى، ھىچ شىتىك كچەكە... بەلام جەرگم بۆى دەبرۆى."

ئەو كچەى لە پىشەۋەى ھەمروان بوو قسەيەكى نەكرد، فىتورى لىدا، ۋەلاغە رەشەكەى پىشەۋە ھەر كە گوتى لىبوو كەوتە رى، كچەكانىش بە پىكەننەۋە ۋەرپى كەوتن. عەلىش لە كاتىك دا دەىبۇلاند چو لەسەر تاتە بەردەكەى دانىشت. ھىشتا دەنگى پىكەننى خۇشحالانەى كچەكانى دەھاتە بەرگوتى. لە پىش دا دەستى كرد بە جىتودان بە كچەكان: جندەينە، جندەينە، بە جى پىدەكەنن؟

پاش ئەۋەى دەنگى پىكەننەكەيان دوور كەوتەۋەو بىدەنگ بوو، ھاتەۋە سەر خۇى. فەكرى كرددەۋە: ئەم كارە سرتىكى تىدايە. ئەم كچە جىتولانە بۆچى كە باسى جەنازەى ھەمدەدۆك كرا، دايانە پىكەنن؟

دوای ئەۋەى كەمىكى نان و پەنر خوارد، "خا شوكور" نىكى گوت و ھەستا، كەمىك خۇى خاۋكىش كرد، لە بەردەلانەكە ھاتە خوارپى بۆ لای جادەى بەرەۋە دەخۇى نووسا. گەيشتە پەنا چنارەكە. ئەو نان و پەنرەى بە دەستىۋە بوو لە چەند گەلەى پانى ۋەرىپچا، لە قەلشتى چنارەكەى ناخنى و زاركى قەلشتەكەشى بە بەردىكى گەۋرە داپۆشى. ھاتە خوارپى بۆ سەر ئاۋەكە نەختىك ئاۋى خواردەۋە.

لەبن چنارەكە خەۋى لىكەوت، ۋەخەبەر ھات، چاۋى لە جادەكە كرد، دللى نەھەسايەۋە، رۆيشتەۋە سەر رىگەى سەرەۋە، پاشان ھاتەۋە خوارپى. دووبارە چوۋەۋە سەرپى، لە ھىچ كام لەو دوو رىگەى خەبەرىك لە جەندرمەكان نەبوو. دوا پاشاۋەى نان و پەنرەكەى لە قەلشتە چنارەكە دەرھىناۋ خواردى و پاش ئەۋەى لە گۆمىلكەكە ئاۋى خواردەۋە مىلى رىگەى گرت بۆ شارۆچكە. چار ناچار جەنازەى ھەمدەدۆكيان دەھىنايەۋە شارۆچكە.

هیتستا رئییه کی زۆری بۆ شارۆچکه مابوو که گویتی له دهنگی به نازاری دههۆل و زورنا بوو. لاقی لهرزین و لهسهر تاته بهردیک که لهوئ بوو دانیشته. دهوران دهوری بهرده که چله سوئسنه بوو، گوله سوئسنه پشکووتوه کانی به برکه کانهوه دیت و فرمیسک به چاوانیدا هاته خوار.

وهی عهلییه شهل وهی، قورپه سهر، نیستا دهتهوئ بچیه شارو لهو جیژن و شادمانییه دا به شدار بی؟ خانه خهراپی دواپراو عهلییه شهل. نیستا دهچیه شاری جهنازهی حه مه دۆکی بیینی، نهی عهلییه شهل...

دهنگی خهفته بزۆین و به نازاری دههۆل لهو شارۆچکه یهوه که به بنارهوه نوسابوو و تیشکی ههتاو که له شووشه په نجهره کانی ده داو رهنگی ده دا یهوه دهووبه ری زۆر سهیر رووناک ده کردهوه، دههاته بهرگوئ و دلئی عهلییه شهل و هژان دهخست، دیسان خۆی پهن راگیر نه کرا. دیسان چاری سپینهوه وه پئ کهمتهوه، ههرجی ده بئ بلا بیئ. ده بوو جهنازهی حه مه دۆک بیینی: به راست عهلییه شهل. له خۆرا ده بیینی حه مه دۆکی به مردووی بیینی، پئت تهحه مومل ده کری؟ وهختیک جهنازه کی بیینی، دلته راناوهستی؟ یان نه گهر نه کوژرابئ له خۆشی یان شیت نابئ؟ وهختیک گهیشته نیزیك شارۆچکه دیتی ژماره یهك دیتهاتی وه پئ کهمتوون و دهچنهوه دئییه کانی خۆیان. لییان نیزیك بووه وهو پرسئ:

"له کوئ را دین، جهنازهی حه مه دۆکتان دی؟"

یه کیک لهو دیتهاتی یانه که به سهر سوورمانهوه ته ماشای نهو پیاوه نیوه رووته یان ده کرد پرسئ:

"بۆچی ده پرسئ کاکه، نه تۆش دهتهوئ بچی جهنازه کی بیینی؟ نیمه سهروچاویان نه دی، نۆ کهس بوون، ههر کامه یان ده مهوورو به سهر نه سپنکی رووت دا هیتنا بوو. نه وهی له پیش هه مووانه وه بوو، نه گهر حه مه دۆک بیئ، پیاویکی زه لاهه بوو که دهسته کانی به ته نیشتی نه سپه که دا داچۆرا بوون، خه ریک بوو له زهوی بدرتین، لاقیشی به ته نیشتی دیکه ی نه سپه که دا شۆر بیوونه وه. نه وهنده قورس بوو نه سپه که پشتی داها تیبوو. سهروچاویانمان نه دی. ده لئین حه مه دۆک مۆری پیغه مبه ری له نیوه راستی نیوچاوانییه. هه موومان غارمان دا مۆزه که بیینین، به لام ده مهوورو به سهر نه سپه که یان دا هیتنا بوو، نه مان توانی بی بیینین. پاشانیش بردیانه جه ندرمه. تف... نه مان توانی روخساری مه باره کی جوانی بیینین. براله، نه تۆ بۆچی وا رووت و پیخواسی؟ چه ته رووتیان کردوی؟"

عملیه شمل له کاتیک دا دهی گوت: نا کاکه، نا، خیرا لییان دور کوه توه. جووتیاره کان دهسته دهسته له شاروچکه ده گه پانه وه. عملیه شملیش پرسپاری له هر کومه له دیهاتیه که ده کرد هر نه وه لاهمی وهرده گرت. له ده ورویه ری شار ده خولایه وه، به لام له گه له نه وه هموو تامه زویی و مهراقه که بووی، نهی ده توانی بچیته نیو شار. هتا نه کاته که هتا و بلند بوو و گهرمی کرد به دهوری شاروچکه دا سووراو نه ودهم شه که ت و ماندوو چوو په نای بو ناشیکی ناری برد که له نیو باخیکی گوره دا بوو. ناشه وانیش وه که هموو خه لکی شاری خه بری هه بوو نه و چپی لی قه و ماوه. دهی زانی که مورته زاغا هه رکه خه بری کوژرانی همه ده وکی بیستوه، چونی نه و که سه که به برای ناو ده بردو دهی پازانده وه له خوشه ویستی یان خه ریک بوو بیخنکیتی، ده رکرده وه له خوی دور خستوته وه.

ناشه وان پیاویک بوو زور که له گه ت به ریشیکی سپی دریزو ده و چاویکی دریزو کو جووته چاویکی گوره وه ره شه وه. له حالیک دا سمری راده وه شانده له بن لیوانه هیندی قسهی ده کردن به پیر عملیه وه هات: بیستمان چت به سر هاتوه، گوئی مه دهیه، ناره حمت مه به، بنیادهم زور شتی به سر دین، شتی چاک و شتی خراپ که هر به نه قلیشی دا نه هاتوه... بنیادهم هموو جوره نه گه تی و هموو جوره خوشه ختی که دیتمه یی. کاک عملی نینسان ده بی چاوه پوانی هموو شتی که له بنیادهم هه یی. باشه، وه که بیستومه همه ده وک دهیویست توش وه که عملی سه فابه گ بکوژی، نه توش له چیاو به نده نان رات کردو په نات بو مورته زاغا برد، نه ویش نه و به لایه ی به سر هینای. ناوا؟ قوئی گرت و له سر سنوو قیتی دریزی نارداوی که وه که نیوته ختیک ده چوو، دای نیشانده: راهسته با ناشه کی راگرم. پاشان داده نیشین و قسان ده که یی.

چوو ناشه کی راگرت و هاتوه. جگه له دهنگی نه و ناوه که له په ره کانی ته مبووی ناشه کی ده دا، هیچ دهنگیک نه ده هات.

"مام عملی، نه توش پیاویکی زور ساف و ساویلکه ی، ناخر پیار متمانه بو نینسانه نزم و خویری یانه ده کا؟ ناوا پیاوی سووک و چرووک ده که ن. هموو خه لکی شاری له و کاره ی له گه له توی کرد سدریان سووماو نه ویش تووشی هه رکه س ده بی به داووناو بوی باس ده کا که واو وام له عملیه شمل کرده."

عملی له کاتیک دا هه ناسه ی هه له ده کیشا گوتی:

"با هه ر بهیت و باوان بکا، با بهیت و باوان بکا بزانی ناخره که ی چ ده بی، هتا که نگی بهیت و باوان ده کا..."

مام هه سه نه ره شی ناشه وان چوو له په نای دانیشته:

"هاتبووه ئیتره. شهویکیان هات لهم ناشه دا خهوت. نان و نمکی منی کردوه. راست وهك تۆ. راست لهو جییهی تۆ دانیشتبوو، بهلام ئەمن نەم دی، ئیستا چ حیکمەتیک بوو، نازانم".

"یانی ئەتۆ دەلیتی کوشتوویانه؟"

"چما دەکرئ نەیان کوشتبی؟ ناغاکان جیۆنیکیان گرتوه وەرە سەیرتی، شایی و لۆغانیانه. تەنیا بۆ کورژانی حەمەدۆک بەزمی وا ریتک دەخرئ. کاک عەلی ببوو... چما حەمەدۆک دوژمنی تۆ نەبوو؟ جۆرێک جەرگت بۆی دەبرژئ دەلیتی کورپت مردوه".

عەلی هەر ئەوەندە توانی بلی ئەو له کورپشم... ئیدی وهك بارانە فرمیسک له چاوهکانی بارین. حەسەنی ناشەوان دەگوت: مەگری، مەگری به قوریانی ئەو چاوه رەشەنت بێ، نا... خ پیاوی پیاوان حەمەدۆک، تەنانهت دوژمنەکانیش بۆت دەگرین تەنانهت مستەفا کەمال پاشاش بیسی گریانی بۆت دئ. کئ گریانی بۆ ئەو پیاوه جوامیرە نایه؟ چیا مەزنەکانی تووروووسیش بۆ ئەو لاوه نازایه دەگرین. مەگری برام مەگری، چارەنوس وابوو، ئەگەر ئەو بمابایه تۆی دەکوشت، ئەتۆش هەربۆیه دئ و مال و گوزەرانی خۆت و یازده مندالت بەجئ هیشت و هاتی کەوتیه دەست پیاوی ناپیاو، دەستی ناغایان، کەوتیه بەردەستیان و گەورەترین سووکایەتی کە تا ئیستا هیچ بنیادەمیک نەییوه ئەتۆ دیت، ئیستاش وهك هەموری بەهار بۆ دوژمنی خۆت فرمیسک دەبارتئ، بۆچی؟ چونکە یەکیک له رەسەترین پیاوانی سەر ئەرزئ. ئەگەر ئەو دوژمنه کە به خوینی سەرت تینوویه پیاو بێ، بۆی دەگری. بگری براله، بگری، فرمیسکیک بۆ حەمەدۆکی هەلەدرتئ بێ پاداش نابن. خۆشی بۆ ئەو کەسە بۆ حەمەدۆک بگری، بۆ پیاوتکی پیاو کە تەنانهت به خوینی سەریشی تینوو بووه.

حەسەنەرەشی ناشەوان دوا وشەکانی له حالیک دا به زمان دا هاتن کە گریانی دە ئەوکی مابوو، به دواي ئەوه دا بۆخۆشی دەستی کرد به گریان. پاش ئەوهی هەردووکیان تیرۆ پر گریان، ناشەوان هەستا، ناشەکی وه کار خستەوه و جەوالتیکی گەم وەسەر کرد. ناشەکه به دەنگه دەنگیکی زۆرەوه کاری دەکرد. ئەگەر قەشەشیان کردبان به ناسانی گوئیان لەدەنگی یەکتەر نەدەبوو.

پیشوازی کەران له یانیک جۆیز چاوهروانی یاوه فارووق و جەندرمه قارهمانەکانی بوون. هەر وهك عەلی یەشەل بۆی چوو بوو، ئەوان ریتگی خوارەوه، ریتگی دەم چۆمیان هەلپژاردبوو.

هەر که تارمایی جەندرمەکان و یاوەر فارووق که سواری نەسپ بوو لە گەل ئەو تەرمانە که بەسەر پشتنی نیتسترانیان داھیتنابوون لە دوور وەدەر کەوت، قەرەوڵەکان خۆیان ھاویشتە سەر نەسپەکانیان و بەرەو شارۆچکە وەرپێ کەوتن. بۆ ئەوێ زووتر خەبەرە که بگەیننە ناغاگان ئەوەندە خێرا نەسپەکانیان تاو دا بوو که مەترسیی سەکەت بوونیان لێ دەکرا.

لە شارۆچکە ھەموو دوکان و مائەکان رازابوونەو، لە بازاریش سێ تا قی سەرکەوتنیان لێ دا بوون. پایە تا قەکان بە لکی داری مۆرد دا پۆشرا بوون و نیتو بە نیتویش گولە داویدی سوورو زەردو سپییان لەو لکە مۆردە سەوزو لە شوقانە چەقاندبوون. لە ژوور ھەر تا قی کیشەوہ نالایەکی گەورە ھەڵواسرا بوو که دەگەیشتەوہ زەوی. لە شوینی نیوەرۆ بازاریش کورسی یەکی وتار خویندەنەو دانرابوو که نالایان بەسەردا دا بوو. لە پشت ئەو تریبۆنە دەبوو لە پیش دا قایمە قام، پاش وی سەرۆکی شارەوانی و بە دوای وانیش دا سامی تورقوودی مامۆستا قەسیان بۆ خەلگ کردبا یە. سامی تورقوود لە ھەموو جیژنەکانی مەشرووتەدا دەچووہ سەر کورسیی وتار خویندەنەو ئەوەندە قارەمانانە قەسە دەکرد که دوو چاری خەلگ دەبوونە دوو کانی. نەگەر ئەو لەوێ نەبووایە جیژنی مەشرووتە تامی تێدا نەبوو.

کچان جوانترین جلکەکانی خۆیان لەبەر کردبوو و رژابوونە کۆلانەکان. لە دوینی شوێنەوہ جووتیاران بە جلکی جیژنەوہ، یەک لە دوای یەک لە چیاکان و لە دەشتەوہ رژابوونە نیتو شار. لە شوینی نیوەرۆ بازار چوار پینج دەھۆلکوت و زورنارژەن لە پەستا لێیان دەدا. لاوہ دێھاتی یەکانیش سەمای "ھالای" یان گرتبوو. ھەموو شادو بە کەیف بوون و بە بی سەبری چاوەروانی دیتنی جەنازەیی ھەمەدۆک بوون و ھەر که پەیکەکان گەیشتنە جی قایمە قام رووی کردە ئەو ناغایانەیی لە دەورو بەری بوون و گوئی:

"سەرەنجام براینە ئەوہ خەریکن بگەنە جی، دەبی زۆری بیئێ بۆ شارۆچکە بە پینسوزیانەوہ بچین" قایمە قام سۆکینگێکی تازەیی لەبەردا بوو که تەنیا لە جیژنی مەشرووتەیی سالی پینشتر دا جارتکی لەبەر کردبوو، دەستوانە سپیەکانیی لە دەست دا بوون و کلاوہ فووتیەرە کەمی بە دەستی چەمبەرە گرتبوو. دەرکەوان گوئی:

"جەناب ترومبیلی ھەمزە دا بی لەبەر دەرگا چاوەرپیتانە"

قایمە قام نەمپۆ زۆر روو خۆش ببوو، بە جۆریک که تەنانەت سوپاسی دەرکەوانیشی کرد. قایمە قام لە پینشەوہ، مەلا دۆران نەفەندی بە دوای داو زولفۆی دەفتردار لە دوایانەوہ لە خانووبەرە دەوڵەتی یەکە ھاتنەدەر و ھەر بەو پینیش سواری ترومبیلی ھەمزە دا بی بوون.

مورتەزاغا بەسۋارى ئەسپىتىكى لەندەھۆر كە خوئىنى خالىسى ئىنگلىزى لە دەمارەكانى دا دەھات و دەچوو، لە شوئىنى بازار چاۋەپوانيان بوو. ئەمىرۆ جۆرىتىكى دىكەمى خۆ پۆشتە كىردبوو. جووتىك چەكمەمى زەردى چىن دارى لەپىن كىردبوون كە مامزەكانيان زىركىت بوون، پانتۆلىتىكى گالىفەمى سوۋارىيەمى لەپىن دا بوو بە قايش پىشتىتىكى سەوزى زۆر قىمەتىيەو، چاكەتتىكى خەت خەتى سورمەمى لەبەر كىردبوو، دەسەسپەمىكى سەوز سەوزى لەگىرەفانەكەمى چەقاندبوو، و بۆينباغىتىكى لە رەنگى وىشى بەستبوو... كىلاۋىتىكى چەرمى بىرقەدارى لەسەر نابوو. ئەم كىلاۋەيان لە رووسىاۋە بۆ ھىتابوو كىلاۋە چەرمەكەمى بە لايەكى سەرىيەو نابوو. قەمچىيە دەسك زىرە ھەلەكەندراۋەكەمى بە دەستى راستى گىرتبوو، لەسەر ئەژۇزى دانابوو. دەستى چەپى بە ئەژۇزىيەو گىرتبوو... ئەو بەو شەكل و قەلەفەتەو ەك ھەلەكە دەچوو كە نىازى رەفاندنى نىچىرى خۆمى ھەبىن. چووكىترىن جوولەمى نەدەھاتىن و ھىچ كام لە ھىلەكانى نىچاۋانىشى چووكىترىن بزووتنەو ەيان لىنەدەبىنرا. تەننەت لەوانە بوو چاۋىش نەترووكىتىن.

ترۆمىتلى قايەقام لە پىشەو، بە دۋامى ترۆمىبىلەكەدا مورتەزاغا لە دۋامى وىشەو پىاۋانى ھىزە غەمىرە نىزامىيەكانى شار كە لە جىژنى مەشرووتەدا سوۋارى ئەسپ دەبوون، ۋەرى كەوتبوون. ھەرىكەمى ئالايەكىان بەدەستەو بوو، لە دۋامى وانىشەو دەھۆل كوتەكان دەپۇشتە كە لاۋە دىھاتىيەكان بە دەم سەمەمى ھالايەو ۋەپىشىيان كەوتبوون. لە دۋامى ھەموۋانىش كۆمەلىك خەلك ژن و پىاۋ، پىرو لاۋ و مىندالە ۋرتكە دەپۇشتەن.

سەعاتىكى پىچو ھەتا ئەم ھىشەتە زۆرە كە سەروىنى دىار ئەبوو، تۋانى لەشار ۋەدەر كەمى. لاي نىۋەپۇيە لە نىزىك ناشى راۋەستان و چاۋەپى مان، لەم كاتەدا ياۋەر فارووق لە قۇرتى جادەمى ۋەدەر كەوت، قىت، دەت گوت خەدەنگى قوت دارە لەسەر ئەسپەكەمى دانىشتبوو، كاتىك ھەتاۋ لە ئاغزۋونەمى قايش پىشتىنە غەمگەرىيەكەمى دەدرا ەك بىرسكە دەدەرەوشايەو. بە دۋامى ۋى دا بارگىنە رووتەكان و ئەم تەرمەنە كە ھايۋىراۋونە سەر پىشتى بارگىنەكان و ئەم جووتىيارە كالە لەپىيانە كە جەلەمى بارگىنەكانىان رادەكىشا، و لە دۋامى وانىشەو جەندىرەكان دەھاتن. ھەر كە ياۋەر لە ھىشەتەكە نىزىك بوۋەو، ئاپۇزى خەلك بە جۆرىك ھارارىيان كىرد بۇمى كە دەت گوت ئاسمان دەنەپىتىن: بۇمى ياۋەر فارووق. بۇمى جەندىرە قارەمانەكانى ياۋەر فارووق. بۇمى كۆمەرى تۈركىيە. بىمى ھەمەدۆك...

سامى تۈرۈقۈدى مامۇستا كە لە پىشەو ھىشەتەكەمە دەپۇشتە، پىشتەر بە سەعاتىك چەقەو ھەرا فىرى كىردبوون كە چ بىكەن و چ بلىن. ۋەختىك دەستى ھەلدىناۋ ھارارى دەكرد خەلكەكەش ھارارىيان دەكرد. ئەم كاتىش كە دەستى دەھىتايەو خوارو بىدەنگ دەبوو،

حەشیمەتە کەش بێدەنگ دەبوون. سامی تورقوود بە ئارەق رشتن و کەف پڕژاندن، رەگی ملی هەل دەستان و هەم هاواری دەکردو هەم حەشیمەتە کەمی ناچار دەکرد هاوار بکەن. یاوەر و ئەو تەرمانە کە بەسەر پشتی ئەسپە رووتەکان دا درابوون هەر کە گەشتنە نزیك قایمە قام، راوستان. وەختیک یاوەر لە ئەسپە کەمی دابەزی لە نەکاو دەنگی دەهۆل و زورنار هاواری حەشیمەت راوستان. دەت گوت دەنگەکانیان بە چەقۆ بریو. قایمە قام چوو ئەوی لە باوەش گرت و سێ جاری نیوچاوان ماچ کرد. ئەمجار قۆلی گرت و بردی بۆ لای ترومبیلە کە. لە ترومبیل دا لە پەنای یە کتر دانیشن. هەمزه دایی پیتی نایە سەر گاز. ترومبیل لە پیتشەووە ئەوانی دیکە بە دواى دا هێدی هێدی لەنیو چەپلە لیدان و دەنگی بژی بژی دا هاتنە نیو شارو راستەری چوونە خانووبەرەى شارەوانی. لەنیو شاری دا زۆریان گاو گەردوون لە پیتش کردن. سێ گا، یازدە مەرۆ سێ بز... سێ جوانە گایە کە مورتەزاغا دابوونی. ژمارە یە کە لە مەرەکان تاشکەن خەلیل و هیندیکیشیان مەلا دۆران ئەفەندی کردبویاننە گاوگەردوون.

تەر مەکانیان بەسەر پشتی بارگینە رووتەکانەو بە کۆلانەکان دا گێراو سەرەنجام بردیاننە شوێنی بازار. جەندرمەکان بە دەوری مردووەکانەو کۆزێلکەیان بەستبوو، نیان دەهیشت کەس لییان نزیك کەوتتەو. لە پیتش دا قایمە قام چوو پشت میکروۆفۆن و ئاوی دەست بە قسە کرد:

"ئەمە سەرکەوتنیکى گەرەبە، حەمەدۆک سەرکردهی چەتەکان و هەشت کەس لە پیاوکانی بە هۆی یاوەر فاروقمەو لەنیو بران. بەم جۆرە دەولتە کەمان لە فیتنە یە کە رزگاری بوو. ئیتستاش ئیو سەرەنجامی ئەو کەسانە کە دژی دەولت و میللەتی ئیمە رادەپەرن... بە چاوی خۆتان دەبینن (لە کاتیک دا ئاماژەى بۆ لای ئەو تەرمانە دەکرد کە هاویشتبوویاننە سەر ئەو بارگینە لەرو لاوازانەو دەست و ملیان بەرەو زەوی شوێر ببوونەو)، بەتێ ئەمە یەو ئاویە چارەنووسیان".

قایمە قام دیسان قسەى دیکەشى کردن و گوتی: "ئیتستا کە ناقیبەتی کاری حەمەدۆک ئەمە بوو، چارەنووسی هەموو ئەو ریتگرانەى لەو چیاو بەندەنانەشن هەر ئەو دەبێ. " ئەمجار سنگی رەپیتش کردو کلاو فووتیتر بە دەست مالایایی لە خەلک خواست و هاتە خوار. پاش ئەویش سەرۆکی شارەوانی چوو پشت میکروۆفۆن و بە دەنگیکى رهوان ئاوی قسەى خۆی دەست پێ کرد:

"تا... ی ئەتەوێ بەرپێزی تورک..."

لە سەرەتای قسەدا هەر ملی رادەکیشاو منجە منجی دەکردو کەس هیچی لێ حالى نەدەبوو. پاش ئەوێ چەند جار لە خوارەو رادەلینگی پانتۆلە کە بیان کیشا کابرا هاتەو هۆش خۆی و بە ئارامی و لەسەرەخۆ دەستی بە قسان کردو گوتی:

"هتا ئیستا هرگیز کهس نمیتوانیوه نم نیشتمان بکاته داردهستی خۆی و له مه و لاش همروا ده بێ. ئەمەیه سەرەنجامی رینگرانی وەك حەمەدۆك که دهیانەوی دەستدریژی بۆ سەر هەرتەمی حورمەتی میلله تمان بکەن. پاش سەلجوقیەکان ئەم میلله تە زۆری چەتە دیون، بەلام ناخری کاری هەموو یاغیەکان ئەمە بووه. ئەم دۆژمنانی ئاین و نیشتمان هەمیشە له گەڵ سەددی ئەسکەندەری وەك یاوەر فارووق رۆلەیی بەرھەقی نیشتمان بەرھەرپوو بوون. بەلێ یاوەر فارووق بەگی قارەمان هەموو کاتیك سنگی پۆلایینی خۆی کردووە قەلغانی ئەو جانەوەرە دێندانەو تووشی ئەم چارەنوسەیی کردوون و کەلاکی ئەوانی وەك جەوائی بەتال بەسەر پشتی نەسپی گرویی و پشت برینداردا داوہ. یاوەر فارووق پلەیی سەرگورد (مقدم)ی بۆ دەرچووہ که بەم زوانە پێی دەدرێ. چونکە ئەو نیشتمانی له بەلاو موسیبەت نەجات داوہو له مه و دواش نەجاتی دەدا".

شارەدار بێدەنگ بوو، گەرۆی پاک کردوہ، ناویك که لەسەر ترو بۆنەکە دانرابوو، هەلێ گرت و هەمووی هەل قووڕاند، چەند جار باسکی لێک کردنەو نوشتان دنیەوہو چاوەکانی وەك شەھیتیک بەسەر ئەو حەشیمەتەدا که سەرانسەری مەیدانەکەیی داگرتبوو، گێراو پاشان برۆی گرژ کردن و نیتوچاوانی تیک ناو لەسەری رۆشت:

"بەلێ و هەزار جار بەلێ. بۆین ئەو دایکانە که قارەمانی وەك یاوەر فارووقیان لێ بووہو داویانن بە نیشتمان، هەزار جار بۆین".

دوو بارە بێدەنگ بووہوہو چاوی بەسەر حەشیمەت دا گێرا. یاوەر فارووق بە شەرمیونی سەری بەردا بووہوہو بەسپایی دارحەیزەرانەکەیی دەستی له چەکەکانی رادەگێشا:

"ئێستا هەموو پێکەوہ، وەختیک ئەم دەستم پێ کرد هەمووتان پێکەوہ... هەزار جار بۆین و بەرھەرا بن ئەو دایکانە که قارەمانی وەك یاوەر فارووق و پیاوانی نازاوە بە زبیککی فیداکاری وەك ئەویان لێ بووہو له داویتی خۆیان دا پێیان گەیان دوون. ئێستا هەمووتان پێکەوہ...".

حەشیمەت بەکدەنگ هاواریان کرد: هەزار جار بۆین".

"مردن بۆ کەسانی وەك حەمەدۆك که نان و غەکی ئەم نیشتمانەیان کردوہ بەلام کورہ لێ وەشاوہکانی ئەم ولاتە وەبەر خەنجەر دەدەن و چاویان هەل دێ کۆلن و دەیان کۆژن".

"بۆین".

"بە لەعنەت بن".

"به لعنعت بن".

سەرۆکی شارهوانی پاش نهوهی سێ جاری دیکمشی خهڵکهکه هان دا لعنعت بنێرن، به ههناسهپرکه تریبۆنهکی بهجێ هیشت. لهگهڵ هاتنهخواری وی سامی توروود که لهمیژ بوو ددانی به جهرگی خۆی دا گرتبوو، غاری دایه پشت تریبۆن، چهند لهزهیهک بیدهنگ له پشت تریبۆنهکه راهوستا، نهجار تهماشایهکی چهپ و راست و پیتشهوهی کردو چاوی بهسهر حمشیمهتهکهدا گێژا. کس دهنگی لهبهر دهرنهدههات. تمنیا نمو بارگینانهی تهرمهکانیان لێ بار کرابوون، له پمستا کلکیان رادهوهشانوو میژ و مهگهزیان له خۆیان دهردهکرد. دهنگیک له دهووبهر گهرا: "زهگهزی ئیمه..."

که ههموو خهڵکهکهی به جارێک ههژاند: "زهگهزی بهرههژووترهوه له ههموشمان بهژووتره، پیاوه نازاکانی ئیمه ولاتهکهمانه که لانی پیاوانی نازایه..."

خوینی خالیسی ئیمه که وهک ناوی کانی خاوتینه. رهگهزی حهیاتمان بالاترین تیره ی رهگهزی ئیمه که له ناسیای نیوهراستهوه بهخۆیان و چادره مووسینهکانیانوه هاتنه ئیره، خوینیان له سهرانسهری جیهان دا بلآو بووهوه وه ههر چادره مووسینهیهکیان کرده کۆشکیکی بهرز. رهگهزی ئیمه نهوه رهگهزهیه که ئالای نیشتمانی ههڵکرد. نهگهر ئیمه نهبووباین، نهگهر ئیمه نهبووبایهین..."

خێرا خێرا دهستی رادهوهشاندن، دادههاتموه، راست دهبووهوه، به چهپ و راست دا دهبووواو لهپشت تریبۆنهکه بهرۆکی خۆی دادهدری، وهک چهوهندهر سوور ههڵگهرابوو. له ئارهقیش دا شهلال ببوو. دهنگیشی بهره بهره بهرز دهبوو، دهت گوت قسه بۆ خهڵکهکه ناکا بهلکوو لهگهڵ چیا ئالاداغ دهووی، که زۆر دوور دیار بوو: "نهگهر ئیمه نهبووبایهین دنیا له رووناک و نازایهتی بییهش دهسا. نمو بهرهی بهمشکۆی ئیمه بوو که خهڵکی دنیای کرده بنیادهم... نهگهر ئیمه نهباین دنیا پهکی دهکوت... بهرهی ئیمه بوو که ههلمهت و دسهلاتی خۆی له ناسیای نیوهراستهوه تا ئهم ناسیایه پهره پێدا... ئیمه ناوی خۆمان له میژوودا به خهتی زێترین تۆمار کرد. ئیمه مانگ و ئهستیرهمان له ئاسمان و لهسهر شاخهکان ههڵکهند (مهبستی مانگ و ئهستیره ی ئالای تورکیه بووم). نمو تیره ی لهسهر چیا ی عمرهب هاریشتمان سنگی چیا ئالایی شوق کردو لهو دیوی سهری وهدهرنا، پالمانانی پهغه ناسنیمان خهلاتی تۆپی زهوی کردوه. وهک شیر ی رق ههستاو له حالیک دا یاللی بسمام و ههیهتی خۆمان دابوو بهر باو دهسهکابهوه تۆپی زهویمان خسته ژێر پیمان، ههرکس هاته سهر ریمان تیکمان شکاندو نمو پهناشی بۆ هینان نموهنده ی سهره موویهک نازارمان نهدا. سهرانسهری جیهانمان له رۆژههلات تا رۆژناوا گرت. له کاتیک دا نیشانهی مانگ و ئهستیرهمان بهنیوجاوانه بوو، به بهوره بۆلا لهبهرهکان دنیامان خسته ژێر

پيمان. بەلن ھاوپرئيان. ئتوہ لە بەرھەيەکی ئاوان. چۆن دەکرئ لە بەرھە رەگەزئەکی ئاوا کافری وەك
 ھەمەدۆك پمیدا بن؟ ئەگەريش پمیدا بن، ئەم سەگائە کە خوتنی ناپاک لە دەمارەکانیان دا دیت و دەچن،
 تووشی ئەم رۆژە دەبن... تەماشایان کەن کە ئیستا بەسەر پشستی ئەم بارگینە گرۆئیانەوہ چۆن بئگیان و
 بریندار کەوتوون و پروانن کە چۆن سەری ھەلواسراو و مل و دەستی راکشاویان خەریکە پەزەوی بخشن.
 دوایان بپیتەموہ بەرھەللائی کورپی بەرھەللا. ئەوان ھەرکەس بن و خوتنەکیان ھەرچەندى ناپاک بئ ناتوان
 رووبەرۆوی ئەم نیشتمانە راوستن. با ئەوان ھەرچەندى دەتوانن رۆلە خوتن پاکەکانى ئەم نیشتمانە کە لە
 ناسیای نئوہراستەموہ بئ ئەوہی خوتنیان بگۆرئ و تیکەل بئ، ھاتوونە ئیرە، بکوژن، خۆ ئەوان تەوار
 بوونیان نیە، ئەگەر عەلى سەفابەگینک بکوژن، خوتنە رەسەنەکەمان ھەزار عەلى سەفابەگ، دەھەزار،
 سەد میلیۆن عەلى سەفابەگ پئدەگەینن. ئیمە، ئیمە، ئیمە بناخەى لەرزۆکی ئەم حکومەتەمان پتەو
 کرد. ئیمە ھەر دوینئ دوژمنە خائینەکانى خۆمانان کە وەك ھەمەدۆك نیازیان ھەبوو دەست بۆ ھەرتەمى
 حورمەتان درئ کەن، لە ناگرى خوتن دا - کە ھەرگیز ناکوژتەموہ نوقم کردو ھەتا رۆژى قیامەتیش ھەر
 نوقمیان دەکەین. ئەمرۆ ئیمە کۆمەلە خەلکئیکى بئچینن کە ھیچ جیوازانى چینایەتیمان نیە. ئیمە ئەم
 کافرانە کە وەك ھەمەدۆك بیانەوئ ئەم بەرامبەرى و بەکسایەى لەنئوہ بمرن لە خوتنى خۆمان و ئارەقى
 نئوچاوانى خۆمان دا دەخنکئین...".

لە نەکار قسەکەى برى، چاوى تیز کردو چەند لەحزەيەك روانیە ھەشیمەتەکە. لە پشت
 تریبۆنەکە شتوہى شیرئیکى بەخۆیەوہ گرتبوو کە یالى گرز کردبن و خەریکی نەراندن بئ. ھیدی
 ھیدی دەستەکانى لئک کردنەوہ و پاشان بەرھە ئاسمان بەرزى کردنەوہ و نەراندى:
 "یانى نیشتمان نامرئ، ئەم نیشتمانە نامرئ، نامرئ... و تەنانەت ئەگەر بش مرئ،
 ئەگەر بش مرئ... پشتى جیھان ئەو تابووتە گەورە، گەورە، گەورەيەى پئ ھەلناگيرئ، پئى
 ھەلناگيرئ".

لە کاتى ئەم قسانەدا بە نۆرە تەماشای قائمەقام و موپتەزاغاو یاوہرى دەکردو لە حالئیک دا
 قۆلئ لئک کردبوونەوہ وەك بالئندەيەك لە پشت تریبۆنەکەوہ دوو مېتر بازى داہە پئشەوہو
 رووبەرۆوی قائمەقام کەوتە سەر زەوى. خەبەردار بەرامبەرى راوہستاو ئەجار ئیکلامى بۆ کئشا.
 قائمەقام گوتى:

"کاک سامى تورقوود لە ناخى دلئوہ پیرۆزباییت لئ دەکەم. ئەم تەنانەت لە ئەنکەرەش
 وتاردەرى وەك جەنابتم نەدیوہ. سوپاس بۆ خوا تەنات سوپى بەگ و عومەرنەجاتى پاشاش
 لەبارى توانای وتاردانەوہ شىارى ئەوہ نین ئاوتشت لە دەزنوئۆئ بکەن".

هیتدیک کەسی دیکەش کە لەوئ بوون بە قسە ی لەو بابەتە پیرۆزیاییان لێ کرد. بەلام کاتیک مەرتەزاغا داهاوەو بە سرتە چەند قسە یەکی بە گوێ دا چپاند، وتاردەری مەزن لە گوئیان پێ کەنی.

تاوێک دواي رۆشنتی گموره کان، جەندرمەکان تەرمەکانی سەر پشتی بارگینەکانیان گەمارۆ داو لە گەل خۆیان بردنە مەرمەز. چەتەکانیان لە پشتی بارگینەکان کردەو لەبەن دیواری مەخفەر لە پەنای یەک ریزیان کردن. یە کەمەین جەنازە، تەرمی سەرپوتی حەمەدۆک بوو کە بە تەواوی پشتیان پێ بەدیوارەو دا بوو. چەتەکانی دیکەشیان دانیشان بوو، پشتیان پێ بە دیوارەو دا بوون و لاقەکانیان وەک لاقی حەمەدۆک درۆ کردبوون. سەری هەمووانیش بە لایەکی شانیاں دا کەوتبوو. جەندرمەکان تەفەنگی چەتەکانیشیان لە پەنای تەرمەکانیان دانابوو. فیشە کدانەکانیان هەر دەستیان لێ نەدرا بوو، هیتدیکان فیشە کدانیان لە قەدیان بەستبوون و بە شیکیشیان راست و چەپ لە شانیاں دا بوون. چەند کەسیان دوورین، بە شیکیان نێزەو ژمارە یە کیش دەمانچەیان پێ بوو. بۆ مەبێکی دەسکردی گمورهش لە بەردەمی چەتە کەچەل دەهاتە بەرچاو. تەفەنگە کەشی لە تەنیشتی بوو...

ناوەندی فەرماندەرایەتی جەندرمە ی شارۆچکە خانووبەرە یەکی کۆنی زۆر گموره بوو کە دیواریکی بەردی بە بەرزایی مەتریک بە دەوردا کیشرابوو. خانووبەرە یەکی نەهۆمی بەندیخانەش هەر کەوتبوو نێو ئەم حەوشە گموره یە. لەم حەوشە یەدا سێ بەردەنووسی مەرمەری گموره ی لە مەزینەش دەبینران. زۆر ساڵ لەو پێش یاوەرێکی عوسمانی کە نۆگری شوینەواری کۆن بوو ئەم شوینەوارانە ی بە عارەبانە لە شوینێکی نەزیک قەلای ناناوارزاو هینابوو. لەسەر یە کیتک لەو بەردانە لەسەر ئەو روو ی کە بەسەر شەقامی دا دەروانی وینە ی ژنیکی یە کجار جوان کە لووتیکی راکشای هەبوو، کیشرابوو. دوو بەردە کە ی دیکە بە وینە ی گەلامیو سەرە مەرو گوئی پینچ پەری وەک یەک رازا بوونەو.

حەشیمەتێکی زۆر سەرانسەری شەقامە کە ی پر کردبوو. خەلک لەسەر دیوارە کەو تەماشای تەرمی چەتەکانیان دەکرد کە لەبەن دیوارە کە ریز کرابوون و سەریان بەسەر شانیاں دا شوێر ببوو. رەحمی چاویلکە تەنیا وینەگری شار کە دەسبەجێ دوورینی خۆی هینابوو، لەسەر نیزی یاوەر لە نێو مەخفەردا وینە ی جەنازەکانی دەگرت. بە بەر وینە گرتنەو هەولێ دەدا سەری رێگرەکان بە دیوارە کەو راست رابگری، بەلام هەرچی هەولێ دەدا بۆی نەدەکرا. سەرەنجام داوای لە یاوەر کرد کە یە کیتک لە جەندرمەکان سەری جەنازەکانی بۆ راست کاتەو. یاوەریش فەرمانی بە عەلی کەرتیش دا.

مووسلی چاوهش خه لکی گوندی وایوای که ناگای له بهرودوای به سهرهاته که ببوو، به فکری داهات که بچی و خه لکی ناوه دانی له مهسه له که ناگادار بکا. پاش نهوهی له نیئو حه شیمه ته که پرا جارتیکی دیکه ته ماشای جه نازه کانی کرد که له بن دیواری ریز کرابوون، وه پئی کهوت. نهو، هم له شوینی بازرو هم له مه خفهری جه ندرمه له نیزی که مه به باشی نهو که سهی دیبوو که دهیان گوت حه مه دۆکه. به هیچ جور نهی توانیبوو ویک چوونیک له نیئوان نهو پیاوهو حه مه دۆک دا بیینی. به لأم کاتیک چند له حزه له مهویهر له سهر دیواری حه وشه ی را ته ماشای جه نازه کانی ده کرد، دیتی نه فهری سیهم له لای راسته وه که حه مه دۆک ده چی. له دلئی خۆی دا گوتی: که وابی جه ندرمه کان نهو له ننده هۆریان له گه ل حه مه دۆکی بسته بالا لی گۆزپاوه، له وانه شه هه له که له خۆیه وه بووین، یانی نهوان نهو پیاوهیان نشان دابی که وه که حه مه دۆک ده چوو، و نهو پئی و ابووی که مه به ستیان نهو پیاوه له ننده هۆریه.

وه ختی رۆژناوایه گه یشته ناوه دانی، دئ یه کپارچه بیده نگ بوو، نه دهنگی میاوهی پشیله یه که دهات و نه حه پهی سه گینک و نه کورکه ی بالنده یه که. راسته پئی چوهه مالی کویخا سه یفه لی به مل درئۆ خه بهری کاره ساته که ی پئی دا:

"مام سه یفه لی، بیستت چیمان به سهر هات، نه مرۆ جه نازه ی حه مه دۆکیان له چپارا هینایه وه." سه یفه لی به مل درئۆ له کاتیک دا ملی درئۆ ده کرد گوتی:

"وست، بیده نگ به مووسلی چاوهش، بیده نگ به وه جاخمان کویر بووه وه، بیده نگ به چونکه وه سه مانه زله نه ی زانیوه، بیسی ده مرئ. سهیرانیش خه بهری نیه، له وان به لاوله هه موو خه لکی ناوایی ده زانن. دئ تۆزی تازی به لی نیشته... بیده نگ به کورم بیده نگ. نه گهر وه سه مانه زله بیسی ده مرئ. به لأم چۆن ده کویر نه یه لئین نه م خه به ره به گوتی سهیرانی بگا؟ سهیرانیش تیک ده چی، گه نه، ساغه...".

مووسلی چاوهش وه لأمی دایه وه:

"مومکین نیه، بتهوئ نه تهوئ مام وه سه مان رۆژتیک بهو مه سه له یه ده زانی".

"پئی ده زانی و ههر که پیشی زانی گیانی ده ده چی. وهی مام وه سه مانه زله، وهی وهی. ناخرو ناقیبه تی ده بوو نه م به لایانی به سهر بیین. نهو وه کیتو و ابوو، خوا به دبه ختی و به نسیب دۆژمیش نه کا...".

نهو شه وه کویخا سه یفه لی به مل درئۆ مووسلی چاوهش نه نووستن و تا به یانی قسه یان کرد. دئش کپ و بیده نگ بوو. به یان نه نگوت، رۆژ بووه وه، ده شتیش نوقمی بیده نگ بوو، بیده نگه کی قول و پرنواز. ده ت گوت هه موو گیاندارانی ده شت و دئ مەرگیان به سهر دا باریه. بیده نگه یه که بوو ده ت گوت نه گهر ده نکیک له بن خاک بقه لشی، گوت له دهنگه که ی ده بی.

دوو سمعاتیک مابوو بۆ نیوه‌رۆ که مووسلی چاوه‌ش له مالتی سەیفەلی وەدەرکەوت و یەک دوو هەنگاوێک رۆشت و دەسبەجێ بەرەو دوا گەرایمەرە. لە کۆڵانەکانی ناوەدانی دا گیاندارێک نەدەبینرا. لەو بێدەنگیە ترسابوو.

دوو یارە بەرەو پووی یەکتەر دانیشتن، ماندوو بوون. هەتا تۆلەمی بێمانی قسەیان کردبوو، هەریەکە لە دارێکی درێژیان بە دەستەوه بوو، زیلکی ناوڕگەکی پێش خۆیان پێ تێک وەردەدا. بە زێرەییەکی درێژ که ئەو بێدەنگیە قورسەیی تێک شکاند، راچەنین و راپەرین. زێرەکی ئەوەندە درێژ بوو، ئەوەندەش وەک گۆزێک تێژ بوو، دەت گوت ناھمانی دوولەت کردو بێدەنگ بوو. سەیفەلی گوتی:

"ئەمێ ھاوار مووسلی چاوه‌ش، ئەمە زێرەیی سەیرانێ بوو، ئێستا ئێدی وەسمانەزلەش پێ دەزانێ. دەبێ سەمینی و دووسبەیی جەنازەییەکی دیکەش بەرپێ بکەین. یاللا با بچینە مالتی سەیرانێ."

سەیران لەبەن دیواری مالتەکی دەستەو ئەژنۆ دانیشیبوو رێک ھاتبوو، چاوی لەسەر یەک دانابوون و وەک لەشێکی بێگیان جوولەیی لێ پرابوو. وەک بەردێک رەق رامابوو. ھەرکەس دەھاتە مالتی سەیرانێ وەختیک ئەوی بەو ھالەو دەدی، نوتقی دەبەسترا، کوشم ھەل دەھات و لە سووچیک دادەنیشت. ھەمووان چاویان لەو ھەو بەرپیبوو و لە دلەو ھەریکی غەمی بوون. ھەشیمەت لەبەر دەرکی مالتی سەیرانێ ھەر دەھات و زۆرتر دەبوو و دیسانیش ئەو بێدەنگیە ھەروا درێژەیی ھەبوو. ھالەتێکی کوشنە لە دەورووبەردا شەپۆلی دەدا. ھەتا لای نیوہەرۆیە ھەموو دانیشتووانی دێیەکانی سەرەو ھەو خوارەو ھاتن و لەبەر دەرکی مالتی سەیرانێ ھەل ترووشکان. تەنیا وەسمانەزلەو دایەقەمەر لەنتو ھەشیمەت دیار نەبوون. ھەمووشیان چاوەروانی وان بوون. ئەم وەزە ناخۆشە لەو زیاتر نەیدەتوانی درێژەیی ھەبێ. شتێک بوو ناخۆشتر لە مەرگ و ئەشکەغە.

سێبەری ھەو رێکی سەیی کہ بەسەر دێیە کەدا رابورد، کەوتە سەر ھەشیمەت و تێپەری. لە دارچنارەکی ژوور سەریان را چەند بەلندە ھەل فەرنە سەر شۆزە بێیەکی بەرامبەریان و راست لەو کاتەدا دەنگی پێکەنینێکی پێ لە شادی لە دەورووبەر گەرا. جووتیاران ھەرکە ناو پریان دایەو وەسمانەزلەیان دی کہ جوانترین جەلەکانی لەبەر کردو، زنجیرسەعاتە زێوہەکی بە بەرۆکیەو ھەل واسیو، دەمانچە دەسک زێو نەخشاوہەکی لە قەدی بەستو، گۆرەووی بە نەخشینە لاسک درێژەکانی ھەتا ئەژنۆی ھەل کێشاو، کەوشەکانی بۆیاخ کردوون و لەگەڵ دایەقەمەر لەولارا دین. دایەقەمەریش جەلکی جێژنانی لەبەردا و خەزیمی زێری لە لووتیەدا بوو. دەنگی وەسمانەزلە زینگیەو:

"توخوا بېرانه نهمانه، بۆچی وا رهق راماون، کوڅا مل دريژ نهمن پيم وابوو نه تو پياوڅي ناقلی، تف له نهقل و شعوروت".

چوه لای سمیرانچ، پاش نهمی تاوڅک له ژور سرى راوستا، به راوڅيڅي تونو فرماندهرانه گوتی:
"هسته کچي، هسته، ژنه تيوه بې نهقله بۆچی ناوا وهک تازه داران دانیشتوی و کز دامای؟ نه توڅ نهقلی خۆت داو ته دهستی نهم دپهاتی یه گه جانو نهم سهیغه لای یه بې نهقله؟ راست وهبه، نه گینا وه بهر بې نهقله دهدهم.

کڅ ده توانی شهینه کم، حمه مه دۆکم، کوره کم بکوژی؟ چما نازانی سالی چهند جار خه لکی شارو ناغاکان بیچوه شهیره کم ده کوژن؟ چما نهمه یه کم جار خه بری مەرگی وی ده بیسن؟"
قاقا بې ده کهنی و به نیو جووتیاره کان دا که هه ل تر ووشکابوون پیاسه ده کرد، سرى داویشته سره که یفی ده کرد:

"هه... هه... ها. با خوڅی که یی یاوه فارووق بۆن نهکا، نهم ده یه ویست شهینه کم بهر تفهنگ بدا بهلئ؟ هه، هه، ها، کس نازانی چ چته یه کی به دبه ختی له جیاتی حمه مه دۆک کوشتوه نیستاش فارووقه فندی ترسه نۆک فیز ده فرۆشی".
نهمجار له جی خۆی راوه ستاو توند پینی به زهوی دا دا:

"گه جینه شیتینه له جیاتی نهمی ناوا تازه داگرن و خوڅنتان راوستی و وهک بهردی سرقربران بکونه سووچیک دهمو یه کیتکان بچته بهر ده رکى فرماندهری جندرمو جنازهی چته کان بیینی و بزانی دور له گیانی، زمانم لال بې جنازهی شهینه که میان له نیو دایه یان نا... له خه لکی نهم دپه بولاره کڅ نهمی دیوه ده ناسی، کڅ، کڅ، کڅ... بۆ بنیاده می زیندو تازه داناگیر، یاللا راست وهبن".
راوڅی دهنگه که می نهمه نده فرماندهرانه بوو که ههمو وه ستانه سرپې. لهو بهینه دا سمیرانیش هه ستابوه سرپې و بهرهو شارۆچکه غاری ده دا.

وه سمانه زله له حالیک دا له داوه زه دهی ده هاتی گوتی:
"لیی گه رین با بچي چنده، تازه نهقلی هاتوه ته وه جی خۆی، نیستا ده چي و ده زانی".
نهمجار باسکی دایه قه مری گرت و له حالیک دا رای ده کیشا گوتی:
"یاللا زوو بچینه وه مانی که منیش خۆم تیر بکم".

له پاش نهم به سره هاته جووتیاره کان هاتنه وه سه رخۆ له گه ل یه کتر دهستیان به قسان کرد. سمیران به نیو زی به لئین و قامیشه لانه کان دا ده ریشته، له گومیلکه می چوکه له چوکه له ده کورت و به نیو پهری زهردی زپین دا غاری ده دا، نهم بې نهمی گوی بداته دۆل و تمپولکمو جۆگه لمو بې نهمی

چاری هیچ بیینی، دهیویست به نیزیکیترین رینگادا خۆی بگهیمینتیه شارۆچکه. تمنانته نهی زانی کهنگی و چۆن گهیشته ئمو رووباره که به پیش شارۆچکهدا تی دهپهری. تمنانته بهخۆی نهزانی که دست و لاق و تمنانته دم و چاوشی رووشان و خوتناوی بوون. که گهیشته قمراخ ناوه که پاش تاوتیک راوستان دانیشته. کهوشه کانی داکنندن و بدمهستیومه گرتن، وهختیک پشته ههلتینایومه تاوتیک دهفکروه چوو، نهجار وهنیو ناوی کموته و پهپهروه، لمو کاتهدا که خهریک بوو کهوشه کانی لهپه بکاتومه له دلی خۆی دا گوتی: نه گهر تاوتیکی دیکه له گهمل جهنازهی حهمه دۆک روویهروو بم چ ده کهم؟ چمند ههنگاوئیکی بهروه دئ ههلتینانومه، شویتی خۆی لهسهر خیزه لانه که دی. میشرهشکهیه که وهک فریره دهچوو له کاتیک دا وهک شیتان دهیوزاننو دسوورپا، به شهیوورلی دان به دهنگیکی وهک دهنگی فرۆکه له گولئیکی شینی نالهتی کیوی بهمه بۆ سهمر گولئیکی دیکه له هاتوچۆدا بوو. پهپولهیه کی شینی گموره بهقده چۆله کهیه که خالی گموره گموره له لهش دا بوون لهسهر چله کهرتمشییه که به نارامی بالی لیک ده دان. میرووله زهرده که به لاسکه قامیشینک دا که گهلاکانی زهره ههلا گهرا بوون و سهروه کهمی گمزۆ لئی دابوو، بهروه گمزۆیه که دهچونه سهمر. جالجالۆکیه کی زهردی گموره له سووچی ئمو داوه که به پانایی میتریک له نیوان دوو چله زی دا تهنیبوی بۆ نیچیر له بۆسه دا بوو. داوه کهمی میشولهیه کی پیته نهبوو، لهوانه بو تازهی داوه که تهنیبی، لهوانهش بوو ههرچی پیته بووی دهسهبجی خواردیستی. سهیران ههر لهوی راوهستا. میشولهیه که به داوه کهوه ببوو، میشولهیه کی سپیی چوکهله. جالجالۆکیه زهرده گموره وهحشی وهک بریسکه له سووچی داوه که هاتمهدهرو غاری دایه سهمر میشوله که. له چارلیک نانیک دا پری دایمو گهرا به جیی خۆی. میشوله چوکهله که ون ببوو... ورده ورده وهپئ کموته. قالۆچه کان ئمو گرمولانهی وهپیش خۆیان دابوو، بهنیو تۆزوخۆل دا بهره ژورریان دهبردن. که لهوان تی بهپری توشی بالندهیه کی چوکهلهی زۆر زهره بوو که سهمریک شینی ههبوو. بالنده که پاش ئموهی سچ جار سوورپا - وا وی دهچوو که به دهوری وی دا دهموورپ - لئی دا رویشته. دهنگی ناسکی باله کانی له گوتی سهیران دا مابوو. بالنده که له پیش وی بهمه دهفری، لهسهر درویه که ههلا نهیشت و که ئمو نیزی که دهپوهوه ههلا دهفری و کهمیک بولاوهتر لهسهر چلئیکی دیکه دهنیشتومه، له دووره گیزه لۆکیه کی زۆر بلند هات، به تمندوره زه نهمو سووران تۆزوخۆلی بلاو ده کردهوه... بالنده که ماوهیه که لهنیو تۆزوخۆل دا ون بوو. سهیران چاوی پی کموته و لهپه لهبهر چاوی ون بوو. کهمیک دواتر گیزه لۆکیه که هات و ئمویشی قووت داو بهروه شارۆچکه وهپئ کموته و له قمراخی چۆمه که نیشتومه. سهیران که بالنده کهمی لی دیار نهبوو، شتیکی وهک تالی، شتیکی تال و بهژان و دلتهزین وهک ژههری نیشته سهمر دل. بهلام چمند له حزه دواتر بالنده که هاتمهوه راست روویهرووی وی له حالیک دا بهسپایی بالی لیک ده دان دهستی بهفرین کرد.

سەيران دووبارە بەرەو شارۆچكە گەرايمە، ئەگەر حەمەدۆكيان كوشتىي چما ئەمىرۆ نا سبەينى، سبەينى نا دووسەبى جەنازەكەى نايىنى؟ تاوتىك دواتر لەسەر لىوى رويار دانىشتىبوو، خەريك بوو كەموشەكانى دادەكەند. ھەستايە سەربىي و پەريەمە ئەمىر. بەلئەكەش لەگەلى دەفري. لەوبەرى ماوەيدەك راوەستاو تىما. دووبارە لەگەل بەلئەكە گەرايمە دواو، ديسان تاوتىك راوەستاو دووبارە بايەدايمە.

ئەم رۆژە كەسانىكى بەوى دا دەرويشتن، ژىنىكى بارىكەلەى، كەلەگەتى رەش ئەسەمىر چاوپرەشيان دەدى كەلەگەل بەلئەكەكى چووكەلەى زەردى سەرشين ھەتا خۆر ناوا بوو بى راوەستان لەم چۆمە ئەم بەر ئەمىريان كرد، ئەمەيان دەدى و زۆريان پى سەير بوو، بەلام ئەمان دەتوانى لىكى بەدەنەمە كە بۆ واىە.

كاتىك ھەتاو رەنگى ناوتى سوور ھەلەدەگىرا سەيران لە نەكاو ویتەى روخسارى خۆى لەنىو ناوھەدا دى و بەلئەكەش لەلاى راستى سەرى لە حالىك دا بالە چووكەلەكانى لىك دەدان لە فرين دا بوو. لەم بەلئەكە زەردە چووكەلەى لەلاى بوو پەرسى: ئەگەر ئەويان كوشتىي جەنازەكەى دەبينم، وانى بەلئەكە چووكەلە؟ بەلئەكە دەنگىكى لە بالەكانى ھىنا.

بەرەو شارۆچكە غاريان دا. سەيران شوئى خانووبەرى فەرماندەرى جەندرمەى پىدەزانى. بىئەمەى لە كۆلانان دا وەخت بەفريو بەدا خۆى گەياندە وى. لەم ديوى ديوارى جەندرمە حەشيمەتىكى واى لى نەبوو، ھىندىك مندال، دەرووبەرى سى چل ژن بە چارشىوى سەيمەو حەوت ھەشت پىارى لى رىز بىوون و بەچاوى خەماوىيمە بىئەمەى قەسەيك بەكن تەماشاي جەنازەى چەتەكانيان دەكرد كە لەبن ديوارى مەخفەر پشتيان بە ديوارەو درابوو. ھەموويان حەبەسابوون و چاويان لە مردووەكان ھەلەدەگوازت. سەيرانىش ھات و لەبەر دەركى حەوشەى راوەستا. بەلئەكە چووكەلەكە بەردە مەرمەرى كۆنەكان نىشت و دەستى بە جىكەجىك كرد. بۆگەنى كەلاكەكان كە بەرى لووتى بنیادەمى دەگرت، دىناى پى كەردبوو، ھەموو شارۆچكە بە خاك و بەردو دانىشتووانىمە بۆنى گرتبوو.

سەيران بە ھىچ جۆر نەیدەتوانى لە جىتى خۆى بىزوى، چاوەكانى توند داچەرىبوون و ھەولى دەدا لەم جىمەو كە لى راوەستاو جەنازەى حەمەدۆك بەناسىتەمە. نەیدەوترا بچى لە نىزىكەو جەنازەكان بىنىن. زەمان دەگوزەرا، ئەم بەلئەكە زەردە كە لەسەر بەردەكە ھەلئىشتىبوو، ھەلەدەستاو دەنىشتەمە. دەنگە دەنگى دەكردو سەيران بە ھىچ جۆر نەیدەتوانى لە جىتى خۆى بىزوى. بەلئەكە ديسان ھات و لە دەورى سەرى دەستى كرد بە سووران، ئەمەندە نىزىك كە خەريك بوو بەلەكانى لە گوئى و لووتى بەدین.

بەلئەكە رۆيشت و ديسان لەسەر بەردە مەرمەرىكە نىشتەمە. نە جىكەى دەكردو نە بالى دەكردنەمە. لەسەر سەرى ئەم ژنە كە لەسەر بەردەكە كىشرابوو بە چاوەنۆرى ھەلئىشتىبوو. ناخەكەى سەيران ھىدى ھىدى بە بەئىتىكى قىت و نىوچاوانىكى گرزەو لە دەركى حەوشەى چووە ژوورى و بۆ لاى

جەنازەكان چو. بە پەنای ئەو بەردەدا رۆیشت كە بۆئەندەكەمى لەسەر نیشتبوو، وئەنى ژنەكەمى لەسەر بەردەكە دى. وئەنى ژنەكە لەگەڵ خۆى بە موو فەرقى نەبوو. لووتى وەك لووتى خۆى راست بوو و چەنەكەمى وەك چەنەكەمى خۆى قوول. كە لە جەنازەكان نىزىك بوو، وە راوستا. جەندرمەى نیشك گر خەرىك بوو پىتى بلى: لىرە چ دەكەمى، قەدەخمە. بەلام كە روخسارى سەيرانىتى دى قسەكان لە زارى دا بەند كران. هېچى نەگوت و لە جىتى خۆى راوستا. كەمىكى دىكە نىزىكتر كەوتەو. پاش ئەوى خىرا چاوى بە جەنازەكان دا گىټرا، روخسارى لە خۆشىيان گەشاىو. دەستى كرد بە زەردەخمە. خۆشحالىتى وى تەنمەو بۆ ئەو جەندرمەىش كە لەوى وئەستابوو، ئەوىش لەگەلى پىكەنى.

سەيران وەختىك جەنازەكانى بەجى دەهتشت لە شەرمى پىكەنەنەكەمى خۆى بە شەرمەو زەردەى دەهاتتى. ئەو منداڵانەى بە رىز لەسەر دىوارەكە دانىشتبوون، بە دىتى روخسارى شەرمىونى بە دەمىو پىكەنەن، ژنان و پىوانى بەسالىدچووش... بەكىك لە ژنەكان پىسى:

"خوشكى گيان، خوشكى گيان، ئى تۆيان لەنىو دا نەبوو، زۆريان بۆن كردو."

سەيران چاوه درشت و رەشەكانى خۆى كە لە نىو بلىسەى شادمانى دا گىران گرتبوو بە خۆشەوئەستىمەو بۆ لای ژنەكە وەرگىټراو گوتى:

"ئا پورى، دەبەرت مەرم، ئى منيان لەنىو دا نە، سوپاس بۆ خوا لەگەلىان نە، زۆرىشان بۆن كردو."

ئەژنۆكانى كە دەلەرزىن قورسايى لەشىيان رانەدەگرت، هەر لەوى دانىشت و فرمىسى شادى لە چارانى هەلەپژا. ژنان كۆزىلكەيان لە دەورى بەست. دەيان گوت:

"بگىرى كچم، بگىرى، لە جىاتى ئەوى لە تازىەى مردوو دا بگىرى، لە خۆشحالىتىيان بۆ زىندوو بگىرى... گىران چارەنووسى ژنانە... زۆريان بۆن كردو."

بۆئەندە زەردەكە لە ژور سەريان دەفرى و لەو سەرەو خەرمەنى زەردى زىرىنى دەكىشانەو. سەيران هەستايە سەرى. چاوهكانى بە لكى دەسەلەكەمى پاك كردنەو:

"خوآفاز دايكىنە، خوشكىنە، براينە."

لە حايتىك دا شادمان و بەختيار لەگەل خۆى دەدرا بەرەو دى وەرپ كەوت. هەتاو خەرىك بوو ئاوابى، بۆئەندە چووكەلەكە جار جار دەهات و لە پىش وى لەسەر چلە دىكىك دەنىشت و كە لى نىزىك دەكەوتەو هەلەدەفرى. هىندى جارىش چەند دەقىقەيەك لە ژور سەرى چەرخى دەدان... و دەنگى بۆ ناسكەكانى لە گوتى سەيرانى دا...

"بۆئەندە چووكەلە، بۆئەندە چووكەلە، سەيران بە قورىانى تۆش بى بۆئەندە چووكەلە."

(۹)

لهپیش دا باب و دایکی ئەو چەتەیه هاتن که تازه سمیلتی بۆر ببوون. دایک به دیتنی تەرمی کۆرەکەمی زیراندی و چوو خۆی بەسەردا دا. باوک بێدەنگ بوو، خۆین له دەمارەکانی دا مەیبوو، به روخساری زەردەووه رەق رامابوو، و به چاوێکی بێتیشکەوه تەماشای خێزانێی دەکرد. جەندرمەکان بەزەحمەت دایکیان لەسەر کۆرەکەمی هەلپەچری. ئەوان کەمێک لەولای جەنازەیی حەمەدۆک لەبن دیوار دانیشتن. دەت گوت خۆین له رەگی دایکەکەدا بەستووێتەتی. ئەویش بێدەنگ و بێقسە رامابوو.

جەندرمە باوکەکیان لەگەڵ خۆیان برده لای یاوەر. له ژووهرەکەمی تەنیشتی وه کیل باشی عاصم پرسبیری لێدەکردو جەندرمەیه کیش تاییی دەکرد.

ئەو لاره که تازه خەتی دابوو، پالەوان دراوسێی دیوار به دیواری خۆزانی کوشتبوو. پالەوان گاجووتەکانی خۆی له دەغل و دانی وان کردبوو. پالەوان یەکیک له شەرفرۆشەکانی ناوایی بوو. له دێی دا له هەموو کەسی دەدا، جنتوی پێدەدان و سووکایەتی پێ دەکردن. هەموو خەلکی دێی چاوترسین کردبوو. تەنانهت چەند مانگ پیش کۆزانی له نێوهراستی دێ و لەبەر چاوی کۆرەکە ئەوئەندەیی له دایکی دا که خۆین به تفنەکانی دا هاتە خوار. کەسیش نەیتوانی پیشی بگرێ. پاش نەم رووداوه کۆرپۆگەکە که تازه خەتی دابوو، گۆشەنشین بوو، نەچوو نێو خەلکی و شەرمی له هەموو شتێک و هەموو کەس دەکردو له خەوو خواردن کەوت. تەنانهت پاش ئەو رۆژه سەری هەلنەبەری تەماشای روخساری دایکیشی بکا.

له زۆر سال پێشترهوه له مالتی دا دەمانچەیهکیان هەبوو. کۆرپۆگە دەمانچەکەمی بردو له دووری دێی تاقیی کردەوه. گوللەیی دەمانچەکە نەستووور بوون، به جۆرێک که قەدە داریان کون

ده کرد و لیتی دیوه و دهر ده بون. ده مانچه میه کی تزیگیه کی گه وره بوو که پیتیان ده گوت ده مانچه می قهره داغی. لاره که نیدی تنه ناته له حزه یه کیش ده مانچه که می له خوی دور نه خسته وه.

گاجوته کانی پالنه وان هم موو روژی له که ردو کیلی وان دا ده هاتن و ده چون و لاریژگه که ش که تازه سمیلی بوو ببون گاجوته کانی پالنه وان له مه زراکه یان ده رکرد:

"نه تو به چ هه قیتک گاجوته کانی له کیلگه ده رده که می، چما نازانی گاجوتی من نازادن؟ سبه نیی نه سپ و نیستره کانیش ده نیرمه کیلگه می تو".

ده لاین لاریژگه قسه به پالنه وان ده لای و پالنه وانیش ده یگرئ، له زهویی هه لده برئو به عهرزی دا ده داو به پی له قه ورده گه ریتته گیانی، به لام لاریژگه ده مانچه که می که له باخه لی دا ده بچ، هه لئاکیش.

روژی دواتریش دیسان نه سپ و گاجوت و وه لاغه کان له که ردو کیله که یان ده کرین، نه گهر هه روا چووبایه پیش، که ردو کیله که یان به جاریک له بهین ده چووو نه وان نه یان ده توانی ده نکه گه غنیکیش له مه زراکه هه لگرن.

چوونه لای که بخواو ریش سپیانی ناوه دانی، به لام کهس نه می توانی پیشی گاجوته کانی پالنه وان بگرئ. حه یوانه کان هم موو روژی له مه زراکه ده کران، لاریژگه که ش هم موو روژی ده چوو ده ریان کاو هم موو روژی شل و کوت دارکاری ده کرا.

به یانیی یه کیتک له روژه کانی جیژن بوو، هم مووان جلکی پاک و خاوتینیان له بهر کرد بون و له مهیدانه چوو که له که می ناوه دانی کوببونوه.

لاریژگه که ش خوی ریک و پیک کرد بوو، زیاتر وه مندالتیک ده چوو هتا لاریکی بالتی و پیتگه یشتوو.

لاریژگه به رامهر به حه شیمه ته که راهه ستاو پاش نه وهی ته ماشایه کی کردن گوتی: گوتی بگره پالنه وان ژن حیز، سه گی ترسه نۆک...".

لاریژگه نه م قسانه می به پیتگه نینه وه کرد.

پالنه وان به رق هه ستاوی له نیو حه شیمه ته که را بوئی چوو. لاریژگه له سه ره خو ده مانچه که می هه لکیشا، له سه ره خو بی نه وهی دهستی بله رزی سی ره ی لی گرت و دهستی لی کیشا. پالنه وان به سه رمه قولات له حه واو له بهر پییوی دا له سه ره زوی تخیل بوو. کوره که دیسان به نارامی هه رچی گولله له ده مانچه که می بوو هم مووی له پالنه وان دان. جهسته می پالنه وان له گه ل هه ر گولله یه که لیی ده درا بلیند ده بوو و ده که وته وه.

نه عجار مندالته كه رووی كرده حه شیمهت و گوتی:

"لیم ببورن كه چیژنه پیروژه كه تا تم خوتناوی كرد. گهر دم نازاكن، نه من ده پرم". نیدی نییدا رویشته. نه كهس وه دوای كهوت بی گری و نه كه سیش قسه یه کی كرد.

پاش نه وه خه بر هات كه وه كیتوی كه وتوهو چوه ته نیو داروده سته ی وه سمانه رهش. باوك هه روا به راماری و خوین وه ستاوی وه كه نه وانهی له خه ودا ده رۆن له پلیكانه كانی مه خفه ر هاته خوار. جه نازه كه ی له كۆلئ كرد و بر دیه كن عاره بانیه كه له بهر ده رگا راگیرابوو. پاشان گه راپه وهو دایكه ی برد له عاره بانیه كه دا له په نا كوره كه ی دانا. له جووتیاره كانی ده شته ی بوون. نه سپه كانی وه بهر قه مچی دا. هیشتا نه وان نه رۆیشته بوون كه حه شیمه تیک له جووتیاران پیارو ژن حه وشه ی جه ندرمه یان پر كرد. هات بوون سیه مه مین جه نازه ی لای چه پ كه روخساریکی تا وه سووتی هه بوو، به رنه وه. ناوی نهو چه ته یه نهوكهش بوو راست سی سال ده بوو له چیاو به نده نان بوو، له پازده سالییه وه چه ته یی ده كرد. لهو پارهییه ده سته ی ده كهوت، هیندیکی ده دا به جووتیاره كانی ناوچه ی خۆی. نهو كه سی نه كوشتبوو، به لام تاوانتیکی وه نه سته ی خۆی گرت كه ناغاكه ی كرد بووی. نه م كه سهش كه نهو ناغایه كوشتبووی، بوخۆی ناغا بوو له گه ل پیارو كۆژه كه وه برا بوون. ناغا كوژراوه كه خزم و كهس و كاریکی زۆری هه بوو. نه گهر نهوكهش ته نیا یه كه مانگ له به ندیخانه ما بایه، گومانی تیدانه بوو كه كهس و كاری كوژراوه كه ده یان كوشته وه، وادیار بوو هه ر به كۆمه گی نهو ناغایهش كه تاوانه كه ی بو وه نه سته ی خۆی گرت بوو، تاوانی بووی له به ندیخانه رابكا. له چیاو نه با له هیچ چییه كه نه ی ده توانی بمینی. دوژمنه كانی نه وه نده یان ده ست ده رویشته كه له هه ر كوئی ده ستیان كه وتبایه ده یان توانی بی كوژن.

سی سالی ره بق به رویشته له ده سته یه كه وه بو ده سته یه كه و هه لاتن له چیا یه كه وه بو چیا یه کی دیکه توانی له ده ستیان له نه مان دابن. هه ر كه چوه چیا ناوی خۆی گۆری و له گه ل ته قیلهی سووری له سه ر ناو ناویکی تازه ی په یدا كرد، بوو به پیاریکی دیکه. به گۆزینی هه ر ده سته یه كه و به رویشته له كیتو كه وه بو كیتو كه ناوی خۆشی ده گۆری. یه كیتك له جووتیاره كان وه سه ر كهوت و به وه کیل باشی عاصمی گوت كه ده یانه وی نهو جه نازه یه وه رگرنه وه.

جه ندرمه كان چه کی مردووه كه یان هه ل گرت و نهوكه شیان دایه وه به جووتیاره كان. پاش وانیش نۆبوو كیتك هات. هه ژده ساله دیار بوو. گه ردن كیتل و چاوتاسك. جلی جوانی له بهر

کردبوون، ملوانکەیهکی زیڤی له مل دا بوو که دهگەبشته سەر نیوکی، هەر هەودایەکی پینج لێهەییەکی زیڤی پیتو هەلۆاسرابوو. ژنیکی جوان بوو بە مژولنیکی هەلگەپراوە. وەزعیکی هەبوو که نەختیک خەفەتباری و سووکە زەرەخەنەیهکی تیکەل کردبوو. ژنە هات و رووبەرووی دووھەمین جەنازە لە لای چەپەوہ که لە پەنای حەمەدۆک بوو، راوەستا. تاویک سەیری جەنازەکی کرد که دەت گوت چوو تە خەویکی سەیرەوہ و سەری بەسەر سنگی دا لار بوو تەوہ. گۆرانیکی لە هێلی نیوجاوانی دا دیار نەبوو. نەگەر جەندرمەکان لەگەل خۆیان نەبرداوە لای وەکیل باشی حەمام هەروا لەوی رادەوہستا و تەماشای جەنازەکی دەکرد.

ژنە چاوەوانەکی پاش نەوہی لە لای فەرماندەرپرا هاتەوہ دووبارە هات و بەرامبەر بە مردووہەکی چەقی و بێ نەوہی چاوەوتی تێبەوہ راما. ئەم چەتەبە ناوی کەرم بوو. لە خاکی پێت و بەرەکی ناناوارزادا مەزرایەکی گەورە هەبوو. کۆری خاوەنی مەزرایەکی جیرانی لە نیو بێشەبەکی بە زۆر دەستی بۆ ناموسی ژنەکی درێژ کرد. کەرمیش کابرای گرت، بریدی قەلای ناناوارزا دەست و لاقی بەستن و پاش سێ رۆژ جەزبە کوشتی.

ترۆمبیلی ھەمەزەدایی لە دەری چاوەری بوو. دوو کەس هاتن، کەرمیان هەلگرت و بردیانە نیو ترۆمبیلەکی. لەسەر کورسی پشتموہ دایان نا. ژنە چاوەوانەکی لە پێشەوہ لە پەنای ھەمەزەدایی دانیشتم. مردووہەکی هەل مەسابوو، بۆگەنیکی قورسی لێ دەهات.

دوانیوہەرۆ بوو، لای ئیواری، شەش پیاو بە سواری هاتن. هەر شەشیان چاکەتی نوێی رەنگ سورمەییان لەبەردا بوو، چەکەمی رەشی چین داریان لە پێدا بوو پانتۆلی گالیفە سوارییان لە قوماشی چاکەتەکی لەبەر کردبوو. ھەمووشیان کلاوی فوتیریان لەسەر بوو. سمیلی ھیچ کامیکیشیان بە موو لەگەل ئەوانی دیکە فەرقی نەبوو، سمیلنیکی درێژ که بە شتوہیەکی تاییەتی بایان دا بوون. هاتن و بەرامبەر بە حەمەدۆک راوەستان و یەک بە یەک داھاتنەوہ، تەماشای روخساری وییان کرد.

لە دەری لەودیدو حەوشەکی لە مندالان بەولاوہ کەس دیار نەبوو، مندالەکانیش وەک بالندە بەرپز لەسەر دیوارەکی هەلنیشتبوون و بە چاویکی تامەرزوہ تەماشای نەو کەسانەیان دەکرد کە هاتبوون چەتەکان وەرگرنەوہ.

یەکیکیان گوتی:

"لە پێش حەمەدۆک راوەستان، ئەمانە خزمی حەمەدۆکن".

ناشقی مستەفا خیل که لەوانی دیکە بەتەمەنتر بوو، گوتی:

"نا، حمەدۆك كەس و كاریكى نیه. ئەو تەنیا دایكىكى لەهەبوو كە ئەویش عەبدى-خان كوشتى".

"درۆزن".

"درۆى چى؟ نىمه پاره كە بە هەوار چۆرپووينه گونده كەى وان".

"وست، بڕوانه، ئەوان لە پيش حمەدۆك راوەستان. داهاتونەووە تەماشای دەكەن. ئەگەر حمەدۆك كەس و كاریكى نیه، ئەدى ئەوانە چ كارەن؟".

ناشق مستەفا وەلامى دایهوه:

"بڕادهرنى".

شەش پیاوێ سۆرمەبى لەبەرەكە هەموویان پێكەوێ چوونە سەرى بۆ لای یاوەر و گوتیان: "نىمه هاتووین جەنابى یاوەر".

"هاتوون بەخێر بێن، چتان دەوى؟".

"هاتووین جەنازەى براكەمان بەرىنەو".

"زۆر باشە، بچن وەرى بگرنەو، پيشتر لەگەڵ وەكیلى باشى عاصم قسە بكەن". روى كرده ژۆرەكەى تەنیشتى و هاواری كرد: "وەكیلى باشى عاصم، خاوەنى چەتەیهكى دیکەش پەیدا بوو. خەریكە لە دەستیان رزگار دەبین".

یاوەر شەش پیاوێ سۆرمەبى لەبەرەكەى ئارده لای وەكیلى باشى عاصم.

"براكەتان كىیه".

"وەسمانە رەش".

"كامەیانە؟".

"ئەوێ پيشەو، ئەوێ تەنیا ژێر كراس و تەنۆكەى لەبەردان".

"ئەوانى دیکە هەمووان جلیان لەبەردان. ئەوێ نىمه بۆچى وا نیه پووتە؟".

"وەختیک كوشتتان ئاوا بوو؟".

"تەنانهت چەكیشى پێ نەبوو؟".

"هەر ئاوا سەرپووت و پێخواس بوو؟".

"ئەو پیاوێ دەلێن، ئەو پیاوێ بەهەیکەلەى لە خوارىیە؟ ئەو وەسمانە پەش نیه".

"ئەدى كىیه؟".

"حمەدۆك؟".

براکانی چەتە کوژراوەکە توورە بوون:

"وەسمانەرەشی برامان چۆن بوو بە ھەمەدۆک؟"

"چۆن و مۆنی ناوی. خەلکی پینج دئیان دیویانەو ھەمووشیان گوتویانە ھەمەدۆکە."

"بەگم، وەکیل باشی وەسمانەرەشی برامان چۆن دەتوانی ھەمەدۆک بێ؟"

وەکیل باشی لە پشت میژەکەمی دەریەری. بە چەند شەقاو خۆی گەیانە رووبەرۆوی یاوەر. خەبەردار راوێستا، ئەمەدەزانی مەسەلەکەمی چۆن لەگەڵ باس بکا. دەنکە ئارەق وەك زەنگیانە کەوتبوونە سەر نیوچاوانی.

"چیه، چ بوو، وەکیل باشی؟"

"ئەمانە ھەمەدۆکیان دەوی."

"ئەمانە چیی ھەمەدۆکن؟"

"براینی."

"پەنا بەخوا، وەکیل باشی، ھەمەدۆک کەس و کاری نەبوو ھەتا ئەمانە برای بن."

"ھەمەدۆک، ھەمەدۆک نێه جەنابی یاوەر."

یاوەر دەریەری:

"ئەدی کێیە؟"

وەکیل باشی عاصم بانگی براکانی - کە لە ژووری چاوەڕوانی دانیشتیبوون - کرد: "وەرنە

نێرە. - دەنگەکەمی زۆر زیر بوو. نێو جەنازەمی کێتان دەوی؟"

"جەنازەمی براکەمان، وەسمانەرەش... ھۆو، تا، لەو خوارەمی، بە تنۆکەو..."

یاوەر ھاواری کرد:

"مومکین نێه."

برا گەورەکە گوتی:

"مومکینە، چونکە ئەو وەسمانەرەشی برامانە."

"ئیمکانی نێه، ئەو لە کوێ وەسمانەرەشە، ئەو ھەمەدۆکە."

"چۆن ئیمکانی نێه جەنابی یاوەر، مومکینە پیاو برای خۆی نەناسیتەو؟ ئیمە جەنازەمی

ھەمەدۆکمان بۆ چیه، نە دیومانەو نە دەیناسین."

یاوەر دیسان نەپانندی:

"مەعلووم نابێ، نێو خەلکی کوێن؟"

برا گهوره که گوتی:

"خه لکی دئییه کی زۆر دوروین، له بن چیا ی دولدول، له کیتوباره ی مریم جیل".
"وه کیل باشی عاصم نهم کاره فیلتیکی تیدا ههیه. ده یانهوئ به ناوی وه سمانه پرهش
حه مه دۆکی وه ریگرنه وه. لهو کیتوانه ده یانهوئ که له کیتک ساز بکن. چما هه موو نهوانه ی له
شارو لادیئ نهویان ده ناسی نه یان گوت حه مه دۆکه؟".

"به لئ جه نابی یاوه ر، گوتیان".

"چما ژنان شیوه نیان بۆ نه کرد، ناخ حه مه دۆک... نۆخ حه مه دۆک...".
"بۆچی".

"فیل و ته له که یه که له گۆرئ دایه".

یاوه ر ناویری دایه وه سه ر شهش برا که وه له کاتیک دا لاقی به زهوی دا ده دا زۆر به تووره یی
گوتی:

"هه مووتان به تاوانی که له کبازی و درۆ ده خه مه به ندیخانه وه".

"نهم قسانه مه که یاوه ر، نه تۆش خه نجه ر له برینمان مه ده، خوی به برینمان دا مه که.
برایه کی وه ک کیتیئ ئو حودمان له ده ست چوو. به راستی له سه ر هیه چ و خۆراییش...".
"نهم پیاوه ناتوانی برای ئیوه بی، نه وه حه مه دۆکه".

"چۆن ده گونجی جه نابی یاوه ر، ئیتمه حه وت براین. هه موو توور ووس و مه رعه ش و گوئیک
سوون و ئاندرین ئیتمه ده ناسن، هه ر حه وتمان وه ک یه که ده چین، جوان ته ماشامان که، له
سه رانه سه ری توور ووس پیمان ده لئین حه وت براله. حه ز ده که ی وه ره خواری له ته نیشته جه نازه ی
عوسمانی ریز ده بین، بزانه هه رچه مند نه وه مردوه قه لافه تی له گه ل ئیتمه به مووی فه رق نه یه".
"ناکرئ، بۆنیان کردوه".

"ده کرئ جه نابی یاوه ر، نه وه سمانی برامانه، برای دایک و بابی. حه ز ده که ی وه ره پئیناسه کافمان
ببینه، نه مه هی منه، نه مه ش هی وه سمان. نه مانه ش هی براکانی دیکه م. بپوانه وه سمان وئینه شی به
پئیناسه که وه هه مه، بپۆ خواری وئینه که ی له گه ل مردوه که به راورد که، بپۆ بزانه وه سمانه یان نا. با بۆنی
کردبی. نه وه برای ئیتمه یه".

یاوه ر به قینه وه چوه خواری، چاوئیکی له وئینه ی پئیناسه که کردو چاوئیکیش له مردوه که،
چونکه وئینه که تازه بوو، شیوه ی مردوه که له گه ل وئینه که چیی وای فه رق نه کردبوو. یاوه ر له
حالیئک دا له پلیکانه کان وه سه ر ده که وت، دوویاتی ده کرده وه: نابئ، نابئ.

"دیتت جەنابى ياور".

ياور بە تورپەيى جوايى دايموھ:

"دېتىم، ئىيوھ بەم فېئە دەتانهوي جەنازەي ھەمەدۆكمان لى وەرگرنەوھ."

"ئېتىمە جەنازەي ھەمەدۆكمان بۆ چيە؟ ھەمەدۆك كەس و كارى مە نيە، خزمى مە نيە."

"ئەمەن چورزانم دەتانهوي چ بکەن، ئەمەن جەنازەي ھەمەدۆك بە ناوي وەسمانپرەش نادەمەوھ بە ئىيوھ."

"جەنازەكەمان وي دەوھ، با ناوي ھەمەدۆك بى."

"دەبى ئىسباتى بکەن كە خزمى ھەمەدۆك."

"ئېتىمە چۆنى ئىسبات بکەين، ئېتىمە خزمى ھەمەدۆك نيين. ئېتىمە تەنانت نازانين دئپەكەشيان لەكويپە، تەنيا ناويان بىستوھ."

"ناي دەمەوھ."

"ئىستا نەم جەنازەيە لەويپە، دەبى ھەروا لەبن ديوارى جەندرمە برزى. ھەر لە ئىستا شەوھ ماسيوھ، وەك دەھۆلى لىھاتوھ، بۆئىشى كردوھ... مردوتان بۆ چيە؟"

"ئەمەيان پىئەندىي بە تۆوھ نيە."

"سەينى و دوو سەي لەبەر بۆنى بىيادەم لەم شارەدا بەند نابى، تەنانت لە ئىستاوھش..."

"ئەوھ پىئەندىي بە تۆوھ نيە."

"جەنابى ياور، ئېتىمە ھەقى خۆمان وەر دەگرين، ھەر كارتىك پىئوست بى بۆ جەنازەي براكەمان دەي كەم، نايەلم بى كفن و دفن بى. ئېتىمە ھەوت برا بووين، بووينە شەش. دەمرين، بەلام جەنازەي براكەمان وەر دەگرينەوھ. ئەگەر ئېتىمە بى وەسمان بچينەوھ مالى باب و دايكمان لە خەفەتان دەمرن."

ياور زۆرىش پياويكى لەسەرەخۆ نەبوو، كە ھەوسەلەي ھەبى گوى بۆ قسەكانيان راگرى. نەو كەسانى وەك وان كەللمشق و بىئەدەبى رادەخست و ئەوئەندەي داركارى دەكردن كە نەو شيرەي لە مەمكى دايكيانيان خواردبوو بە كونەتفەكانيان دا دەھاتەوھ خوارو لەوھ كە لەدايك بوون پەئىوان دەبوونەوھ. بەلام يەك، لە سەرو سىمايان سام گرتبووى و دووھەم، قسەكردنيان وەك دىھاتى و مېھانىيان نەدەچوو. زىغىر سەعاتى ھەر كامىكيان كە لە گىرفانىكى جلىقەكەيانەوھ بە گىرفانەكەي دىكە ھەلدا سرايوو، لەوانەبوو پرى ھەردوو چنگى بىيادەم بىي. ديار بوو ئەمانە لە بنەمالئەيەكى دەولەمەندەن.

سپه‌میش له دلی یاوه‌ر دا ناگرتیکی کزی گومان و دوودلی هه‌لبوو. نمو جه‌نازه‌یه پیاریکی به‌خۆوه بوو وه‌ک قەدی سنزیم، وه‌ک ده‌شیان گوت حەمه‌دۆک پیاریکی ریوه‌له بوو، شتیکی وه‌ک ره‌گه‌ گیا. به‌لام خەلکی گەلی شکۆفه که ئەویان ناسیبوووه... ئەوان دەلێن چی، چ پێویست بوو بلێن نمو پیاره حەمه‌دۆکه‌و شیوه‌نی بۆ بکه‌ن؟ ئەگەر ئەم پیاره حەمه‌دۆک نیه... هه‌موو خەلکی تورکیه‌ ناگادار بوون که حەمه‌دۆک مردوه، خەبەری مەرگی وی تەنانت رۆژنامه‌کانیش به‌ درێژی و به‌ وێنه‌وه‌ چاپیان کردوه. له‌ دلی خۆی دا گوتی: نا ئەم پیاره له‌ حەمه‌دۆک به‌و لاره‌ ناتوانی کەسی دیکه‌ بێ.

بانگی وه‌کیل باشی عاصم و سه‌رجوخه‌ عملی که‌رتیشی کردو چوونه‌ ژوره‌که‌ی تەنیشتی و ماوه‌یه‌کی زۆر له‌و باره‌یه‌وه‌ بیروپایان گۆزیه‌وه. سه‌ره‌نجام پاش ئەوه‌ی نەیان توانی بگه‌نه‌ ناگامیتی روون له‌ ژوره‌که‌ هاتنه‌ده‌ر: ئەمن ناتوانم تەرمی حەمه‌دۆک به‌ ناوی وه‌سمانه‌په‌ش بده‌مه‌وه‌ به‌ نێوه، شکایه‌ت له‌ کوێ ده‌که‌ن بیکه‌ن. راوێژی یاوه‌ر زیرو توندو پریارده‌رانه‌ بوو و براکان کارتیکیان له‌ ده‌ست نه‌ده‌هات. سه‌ریان سوپامابوو. له‌ کاتی‌ک دا بۆ دیتنه‌وه‌ی رینگاچاره‌یه‌ک پینکه‌وه‌ ته‌گبیریان ده‌کرد، چوونه‌ بازار. له‌ دوکاندارتیک ناوونیشانی عەریزه‌نووسیان پرسیار کرد. ئەویش به‌ ده‌ست له‌ شوینی بازار فەخری‌یه‌شیتی نیشان دان و گوتی: خوین له‌ نووکی قەله‌مه‌که‌ی ده‌تکی، ئەو عەریزه‌یه‌ که‌ نه‌ر ده‌ی‌نووسی، له‌سه‌ر به‌ردو ناسنی دانیتی کونی ده‌کا، ده‌ وه‌کیلی دادگاش کۆ بنه‌وه‌ ری‌یان ناگه‌وی ناوتی له‌ ده‌ستان بکه‌ن. پیاریکی ئەوه‌نده‌ به‌شان و شکۆیه. هه‌ر ئەم پیاره بوو ئەوه‌نده‌ی عەریزه‌ نووسی هه‌تا سه‌ری حەمه‌دۆکی خوارد.

فەخری‌یه‌شیت هه‌ر که‌ له‌ دووره‌وه‌ چاوی کردن، زانی نیازی عەریزه‌نووسینیان هه‌یه، له‌ دوکانه‌که‌ی هاته‌ده‌ری و له‌به‌ر ده‌رگا پێشوازی لێ‌کردن. له‌ کاتی‌ک دا قۆلی برا گه‌وره‌که‌ی گرتبوو که‌ له‌پێش هه‌موویانه‌وه‌ ده‌ریشت، گوتی: فه‌رموون، فه‌رموون، فه‌رموونه‌ ژوروی نه‌فه‌ندم. وێپای ئەوه‌ که‌ کورسی‌یه‌کی کۆن و شپو شپیری پی‌ نیشان ده‌دا، گوتی: زاتی مه‌باره‌کتان له‌وی دابنیشی.

پیاره‌کان ئەوه‌ی به‌سه‌ریان هاتبوو بۆیان گێپرایه‌وه‌ داوایان لێ‌کرد که‌ دوو عەریزه‌یان بۆ بنووسی یه‌ک بۆ داواکاری گشتی و ئەوی دیکه‌ بۆ قایمه‌قام. نیازیان هه‌بوو برووسکه‌یه‌کیش بۆ والیی نه‌نکه‌ره‌ لێ‌بده‌ن. ده‌قی برووسکه‌که‌ش ده‌بوو ئەو بی‌نووسی.

فەخری‌یه‌فه‌ندی پاش ئەوه‌ی باش گویتی بۆ قسه‌کانیان راداشت گوتی: جاری نێوه‌ چایه‌ک بخۆنه‌وه. نێوه‌ لی‌ره‌ ناشاره‌زان، هیچ پێویستی به‌ عەریزه‌و شتی وا نیه، له‌ ره‌فتاری سه‌نگینتان را دیاره‌ که‌ پیاری جی‌گه‌وره‌و به‌نرخن. ئەمن ده‌بی کاره‌که‌تان به‌بی عەریزه‌ چاره‌سه‌ر بکه‌م...

چایچی! ... ههتا ئیوه چایه که تان دهخۆنهوه ئەمن دێمهوه. ئیوه هیچ نارهحەت مەبن. ئەمن جەنازەیی براکە تان لەوان وەر دەگرمهوه... حەیف، حەیف، حەیف. پاشان بە غار لەوی دوور کەوتەوه. وەختی تێپەڕین بە ئیو بازار دا لەبیری نەچوو کە چەند دوکاندارێک لە مەسەله کە تێبگهینن. ئەوهی نەکردبایە دلێ دەتۆقی. وەختیک گهیشته مائی مورتەزاغا خەلکی بازار بە مەسەله کەیان زانیبوو، و پاش تاوێکی دیکە هەموو خەلکی شارۆچکەیی موو بە موو لە هەموو شتیک خەبەردار دەبوون.

مورتەزاغا گوتی: چ بووه دیسان، چ خەبەرە فەخرییه فەندی؟
 فەخرییه فەندی لەسەر قەنەفە دانیشت. توانای قسەکردنی نەبوو. دەمی وەك جووچکە
 بەلندەیه ک هەتا بنانگوتی داپچریبوو، و سنگی وەك کوورەیی ناسنگەرەن هەل دەمسار
 دەپووکایهوه. پاش درەنگانیک بەسەر خۆی دا زال بوو، خۆی خێ کردەوهو گوتی:
 "بەدبەختی ناغا، بەدبەختییه کی گهوره، لەبەین چوون، تا ئیستا میتۆو نابرووچوونی وای نەدیوه."
 "ئەمن دەترسینی فەخری؟"

"بترسه ناغا، بترسه، چەندی بترسی هەقتە، بترسه ناغا بترسه، بەدبەختییه."
 مورتەزاغا لە حالیک دا قۆلێی گرتبوو و رای دەتله کاند گوتی: زوو کە بلێ بزانم چ بووه.
 "شەش برای حەمەدۆک هاتوونە دوکانە کەیی من. زنجیر سەعاتی زێری هەر کامیکیان کە بە
 بەرۆکیانەوه هەل و اسراوه کیلۆیه ک زیاتره."
 "مورتەزاغا بە پینکە نینەوه پرسى:
 "حەمەدۆک شەش برای هەبوون؟"
 "ئەوهی گوتوویانە حەمەدۆک، حەمەدۆک نەبووه."
 "ئەدی کی بووه؟"

فەخرییه شیت مەسەله کەیی وەك هەبوو بۆ مورتەزاغا گێرایهوه.. مورتەزاغا تووشی
 نیگەرانییه کی گهوره بوو، نەیدەزانی چ بکا. لەئیو سالتۆنە کە دا سەر و خواری دە کردو لەبەر
 خۆیه وه دەیی بۆلاند:
 "رۆژرەشی، رۆژرەشی، رۆژرەشییه کی گهوره. خەلکینە، بوومه پوولەرەشکەیه ک، نا... خ براکەم
 عدلییه شەل.

نا... خ داخوا لە مەودوا دەتوانم بێنم نا... خ، نا... خ، ناخ. عدلییه شەل براله، کاک عدلی
 بم بووره، کە قەدر و قیمەتی تۆم نەزانی. چما پیاو لەگەڵ براچووکەیی خۆی، نەم جۆره گالتیه،

نەم جۆر گالتە چووکەلەنە ناکا؟ دەمەویست تاقیت بکەمەو، چما پیار نابێ کەسێکی بە برای خۆی دەزانێ و دەیهوێ عومریک گیان و مال و نامووسی خۆی پێ بسیپێرێ، تاقی بکاتەو؟".

گێژو ویژ و ناگالەخۆپراو دەوری سالتۆنەکە دەدار وەك شیتان لەگەڵ خۆی دەیبۆلاند. فەخریەشیت لەنیو قسەکانی وی دا تەنیا ئەوەندە حالی دەبوو کە دەیگوت عدلیەشەل، برالە عدلیەشەل. هەستایە سەرپێ و گوتی:

"ناغا، دەسبەجێ دەبێ کارێک بکەین، ئەگەر ئەوانە برووسکە بۆ ئەنکەرە لێبەن نێمە هەموومان، ئەمن، یاوەر هەموو شارۆچکە دەبیتە پوولە پەشکەیهک".

حەسنەخان لەبەر دەرکی یەکیک لە ژوورەکان راوەستابوو و بە مەراقەو تەماشای مورتەزاغای دەکرد. بە روخساریکی خەفەتبارەو چاوەروان بوو و نەیدەتوانی شتیکی لە مێژدەکە پێرسێ. مورتەزاغا بە دیتنی وی غاری دایە لای:

"نابروومان چوو، لەبەین چووین، رۆژرەشی، رۆژرەشیەکی گەورە، ئەمن نیلی مردم، ئەی هاوار عدلیەشەل".

خێرا خێرا باسەکە گێرایەو: خانم بلێ عدلیەشەل، عدلیەشەلی برام ببیننەو، ئەمن دەچمە شارهوانی، چەند کەسێک بنێرە نێو شاری، لە عەرزو عاسمانێ بێ بۆم وەبێنەو بێهێنەو. چەند کەست وەدەست کەوتن بیان نێرە، بۆ نێو شارۆچکە، بۆ چیاکان، بۆ گوندەکان، عدلیی برام ئەگەر چوویتە کونی مارەوو لە ژێر بالی بالندەدا خۆی شار دێتەو دەبێ بۆم وەبێن. ئەمن دەمەویست تاقیی بکەمەو. چما پیار برای خۆی تاقی ناکاتەو؟"

حەسنەخان هەناسەیهکی قوولی هەلکێشا:

"نا... ناخ، ناغا، ناخ، ناغا، سەرلێ شێواو، ئەم سەرلێ شێوانە تۆ...".

"ویستم تاقیی بکەمەو، دەمەویست براکەم تاقی بکەمەو".

"پێم وایە تازە قەت چاوت بە چاوی عدلیەشەل ناکەویتەو".

مورتەزاغا لە حالیک دا دەیگوت: دەیبینمەو، دەیبینمەو، چاکەتەکەمی کردە بەرو بەرەو پلیکانەکان غاری دا.

"زەوییهکی دەدەمێ لە خۆتێ بنیادەمێک بە قیمەت تر، زەویی پێشکێش دەکەم، چما ئەو برای من نیە، ئەو لە من قەلس نابێ. ئەتۆ دەسبەجێ پیای بە دوو دا بنێرە...".

وەختیک گەشتنە شارهوانی، قایمەقام، داواکاری گشتی، بازپورس، قازی، سامی تورقوودی مامۆستا، مەلا دۆران ئەفەندی، یاوەر، تاشکەن خەلیل بەگ، زولفۆی دەفتەردارو بە کورتی هەموو

سمرزله کانی بسمه‌یه که وه لموئ دی. یاوهر جهندرمه‌ی ناردبوون هه‌موویانی له شارهوانی کۆ کردبووه‌وه. باسی مه‌سه‌له‌که‌یان ده‌کردو به دوی رینگاچاره‌یه که دا ده‌گه‌ران تا لمو گه‌روگرفته رزگاریان بئ. جهندرمه‌یان ناردن شه‌ش براکه‌شیان هیتان. مه‌لا دۆران شه‌فهندی ده‌سه‌جه‌ی شه‌وانی ناسی. بابیان دۆستی زۆر نیزیکی بوو. به‌ جیئلی ماوه‌یه که له خانوویه که دا که له دئ هه‌یان بوو، له‌گه‌ن وان ژیا‌بوو. بنه‌ماله‌ی هه‌وت براله‌ تا‌قمیکی نه‌سپ دز بوون. شه‌وان له زه‌مانی باب و با‌پیرانیانه‌وه نه‌سپ دز بوون. له سوریه‌و عی‌راق و خوارتر ته‌نانه‌ت له بیابانی یه‌مه‌نیش نه‌سپیان ده‌دزین و نه‌سپه ره‌سه‌نه‌کانیان به بولغارستان و یۆنان و ئی‌ران و رووسیا ده‌فرۆشت. مه‌لا دۆران شه‌فهندی به جیئلی له‌گه‌ن نه‌م تا‌مه‌دا نه‌سپی ده‌دزین. هه‌چ پئو‌یست نه‌بوو وه‌سه‌مانه‌ش ببئ به‌ چه‌ته. نه‌گه‌ر پیا‌ویشی کوشت‌بایه، نه‌گه‌ر سه‌د که‌سی شه‌نجن نه‌نجن کردبایه، کاپلان نا‌غای بابیان که به‌را‌ستیش پیا‌وتبک بوو وه‌ک پلنگ (کاپلان به‌ مانای پلنگه. وه‌رگه‌ت) کو‌ره‌که‌ی نه‌ک هه‌ر له ده‌ستی دادگا، به‌لکوو له ده‌ستی عی‌سمه‌ت پاشاش نه‌جات ده‌دا.

مه‌لا دۆران شه‌فهندی موو به موو تیره‌و تایه‌فه‌ی کاپلان نا‌غای بۆ حازران باس کرد. با‌پیرانی شه‌و بنه‌ماله‌یه هه‌موو سالتی نه‌سپی ره‌سه‌نیان بۆ والیی حه‌له‌ب، پادشای شه‌سته‌مه‌بوول و شه‌یخی عاره‌بان به دیاری ده‌نارد. شه‌م بنه‌ماله‌یه بنه‌ماله‌یه که بوون ده‌ت گو‌ت سولتانی چی‌اکانی تو‌ورووسن.

مه‌سه‌له‌که به‌م جو‌ره بوو، ده‌رکه‌وتبوو که کابرا حه‌مه‌دۆک نیه. چار نه‌بوو ده‌بو‌وايه جه‌نازه‌که بده‌نه‌وه به شه‌ش برایه‌که. به‌لام گه‌نگه‌ترین مه‌سه‌له نه‌وه‌بوو جه‌نازه‌که‌یان چۆن ته‌سه‌لیم بکه‌نه‌وه.

مه‌لا دۆران شه‌فهندی گو‌تی:

"شه‌م مه‌سه‌له‌یه بده‌نه ده‌ست من چاره‌سه‌ری ده‌که‌م. وه‌ختیک ده‌هاتم دیتم کو‌رو کالی شارۆچه‌که‌ش مه‌سه‌له‌که‌یان بیسته‌وه به‌ره‌و جه‌ندرمه وه‌رئ که‌وتوون. برۆن ته‌ماشای که‌ن، روویه‌رووی جه‌ندرمه بو‌وه‌ته مه‌یدانی حه‌شر. جه‌نابان پیتش‌نیا‌رتیکم هه‌یه."

قایه‌قام گو‌تی:

"فه‌رموو نا‌غام، دۆران به‌گ، دل‌مان لیته."

"شه‌م گه‌نجانه ده‌بئ برایه‌که‌یان شه‌وئ لای به‌یانی وه‌رگه‌نه‌وه، وه‌ختیک که شه‌و ده‌ورو‌یه‌ره که‌سی لئ‌نیه... له حه‌سیریک یان جه‌والئیکیه‌وه پیتچن... ئیوه‌ش کارتان به‌سه‌ر پاشا‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که‌وه نه‌بئ. پاشا‌وه‌که‌ی شه‌من جو‌وری ده‌که‌م."

تاشكەن خەلىل بەگ ھەستاو گوتى:

"ئىمە لە جياتى ھەمدەدۆك جىۋن و شادمانىمان بۆ مەرگى كەسىكى دىكە بەرپا كرد. ئەمەيان چ لى-بىكەين؟ بە باوهرى من رزگارپون لە ژىر بارى ئەم مەسەلەيە زۆر ئەستەمە".
زولفۇزى دەفتەردار گوتى: ئەستەمە.

"مەترسن، ئەمەن ھەموو شىتىك چارەسەر دەكەم... دىسانىش ھەمدەدۆك كوزراو، بەلام جەنازەكەى ون بوو. ئىوھە متمانەتان بە بچووكى خۇتان ھەبى".
"لەگەل ئەنكەرەو ئەدەنە چ بىكەين؟".

"ئەوئىش ھەر بە من بىسپىرن. ئەوان پىيان نەزانيوھو پىشى نازانن كە يەكى دىكە لە جياتى ھەمدەدۆك كوزراو. ئەمەشيان لە ئەستۆى برا بچووكتان".
ياوهر بە شەرمەزارىيەوھە ھەستايە سەرىپ و گوتى:

"برايمان، لە ھەمووتان سوپاس دەكەم. بەراستى ھەلەيەكى گەورە كرا. ئەگەر ھەمدەدۆك ماين و ئەمەن نام ياوهر فارووق بىن، دەبىن يان جەنازەى من لەنىو بازار دا بىكەوئ يان جەنازەى وى".
دۆران ئەفەندى كە لە ژوورەكە وەدەر كەوتبوو، چووھ لاي شەش برالە كە بە بى-فیزی لە يەكەك لە ژوورەكانى شارهوانى دانىشتىبون:

"چاودولتتان روون كورپىنە، سلاوى من بە بابتان بگەيەنن، ئەمەشو وەرنە مالى خۇمان، بۆ نانى ئىتوارى لە خزمەتتان دا دەيم، لاي بەيانىش بەبى-دەنگ براكەتان ھەلەدەگرن و دەپۇن".
براكان لە حالەك دا يەك بە يەك دەستىيان ماچ دەكرد گوتيان: ھەر خۇش بى مامەگيان.
مەلادۆران ئەفەندى خۇى پىچ رانەگىراو پرسى:

"بەراست كورپىنە، كورپى پلنگىكى وەك كاپلان ناغا بۆ دەبى چەتسى بىكەو بە گوللەى جىندىمان بىكوزى؟".
براكان تەماشايەكى يەكتريان كردد دىسان برا گەورەكەيان وەلامى داىوھ:

"نازائم مامەگيان، ھىچ كەس ھۆيەكەى نازانى. وەختىك بىستمان چەتسى دەكا ھەموو جىيەكى لى-گەراين، بەلام سۇراغمان نەكرد. تەنيا دوو رۆژ لەمەوئىر كابرەيەكى خەلكى گەلى شىكۆفە كە قەدىم پىياوى بايم بووھ وەسمانى بە دەستى خۇى گەورە كرددوھ لە كورپەكانى خۇى خۇشتى دەويست، دوو نەسپى لە رىتگادا سەكەت كرددن ھەتا خۇى گەياندە ئىمەو خەبەرەكەى داينى".

مەلادۆران ئەفەندى گەراپىوھە لاي جەماعەت و مەسەلەكەى بۆ گىترانموھ. ياوهر لەو بارەيەوھە زۆر سەرى سوپامبوو. ھەرچەند بىرى دەكردوھە بۆى نەدەچووھە سەرى يەك كە وەسمانەپەش چۆن بىوھە ھەمدەدۆك. زۆر لە خەلكى گەلى شىكۆفە قەلس بوو. ئەوان بوون كە

نهويان تووشی نابرووچوونیکي وا کرد، نهوان بوون یارییان به نابرووی وی کرد. ژنه شین گیتړه کانیس له وی راهست... پاش نهم رووداوه زهجهت بوو خه لکی گه لئی شکوفه له دهستی رزگاریان بی. تنیا یهک ریگیان له پیتش دا بوو، نهویش نهوه که له نیو جهزه به کان دا بوخویان جوړتیکیان هه لپړتیرن.

زور به پهرتشانى و خه مناکى له شارهوانى وهدهر کهوتن. بهتابیه تی یاوه هر به جارتک له نیو چوویوو. سهری داخستبوو، نهی ده توانی سهر هه لپړی و ته ماشای چاوی کهس بکا. دیاره مورته زاغا وه زعی خراپتر بوو. رهنگی وهک زه رده چیهوی لی هاتبوو، لاقه کانی هیزیان تیدا نه مابوو و ده لرزین. به چاوتک که له ترسان له کالاندا ده سوورپان ته ماشای چهپ و راستی ده کرد. باسکی به تهنیشتی دا به رببوونهوه. نه گهر چاوه کانی ت نه دییان که له کالاندا زیته زیتیان دهات، دت گوت مورته زاغا جهنازه به ری دا ده روا. له گه ل جهماعهت له حالیک دا به زهجهت لاقی له دوو دهاتن گهیشته شه قامی روویه پرووی جهندرمه.

حه شیمهت له مهیدانه کهی پیتش جهندرمه له هه موو وهختان زورتر بوو. ههرکهس که بیستبووی کابرا حه مه دۆک نیوه چه ته یه که به ناوی وه سمانه ریش، هاتبووه به رده رکی جهندرمه. نهم خه به ره له ماوه یه کی کورت دا گهیشته دیهاتیش. هه موو شاره که هه ژابوو. نمو شموه لای بهیانی، پیتش تاو کهوتن شمش براله جهنازه ی براکه یانیان هاویشته سهر پشتی نه سپیکى خه نه بی رووت و جوان و بردیان. بوخوشیان هه ریه کهی سواری نه سپیکى خه نه بی بشکۆ بوون. وه سبه ینی را له بن دیواری جهندرمه جگه له جهنازه ی چه ته که چه ل جهنازه یه که نه مابوو. حه شیمهت له پشت دیواره که رویشتبوون و تنیا مندالی لی مابوون، نهوانیش به مهراقه وه چاوه ری بوون بزانت کئی دی جهنازه ی چه ته که چه ل به ریته وه.

تهرمی تهنیای چه ته که چه ل هه روا به خه مناکى و خه فته تباری و لاره ملی و چاوه پروانی له بن دیواری جهندرمه مابوو. بوئیکى سامناک وه ری که وتبوو، نمو جهندرمانه ی به پنه ای دا ده ریشتن لووتی خویان ده گرت و خیرا تی ده په رین. نیتشک گریش که زور دوور دهات و ده چوو لووتی خوی گرتبوو. پاش ماوه یه که مندالان دیتیان تهرمی چه ته که چه لیشیان له بن دیواره که لبردوه.

(۱۰)

جومجۆلئىك كە كەوتبۇوھ نىئو شارە كە بە ھىچ جۆر لەنىئو نەدە چو، لە ھەموو جىيەك باس ھەر باسى ھەمەدۆك بوو. مەلبەندە ھەرە گىرنگەكانى نەم قسەو باسانە پىش ھەمووان دوكانى سالەكوئىر و پاشان قاوھخانەى تۆفيق و دوكانى عەريزە نووسىنى فەخرىيە شىت و نىوەرۆ بازار و سەرپرەئى بوون. مەسەلەيەك كە لە ھەمووى زياتر باسى لىدەكرا رووداوى سەير و نەفسووناويى ئەو شەوھ بوو كە جەنازەى ھەمەدۆكيان ھىتابوھوھ خانووبەرەى فەرماندەرايەتییى جەندرمە. ئەو شەوھ دوازە پياوى سەوز پۆش ھاتنە نىئو شار. ھەر دوازە كەس بە موو فەرقيان لەگەل يەكتەر نەبوو... جەلكانيان، قوماشى جەلكانيان، شك و قەلافەتيان، چاوھ گەورەكانيان، موويان، دەست و لاقيان، بەژن و بالآو ئاكارو كرداريان ھەمووى وەك يەك بوو. ھەمووشيان سواری ئەسپى بۆرەى وەك يەك بوون. زين و لەغاوو ركىفنى ئەسپەكانىشيان يەك جۆر بوو. ئەسپىكى بۆرەى وەك ئەسپەكانى خۆشيان لە دووى خۆيان رادەكىشا. تەنيا ئەو ئەسپەيان زين و لەغاوى پىئو نەبوون. ئەوانە دىئە نىئو شارو لە پىش چاوى جەندرمەكان جەنازەى ھەمەدۆك ھەلدەگىرن و دەيھاوتىنە سەر پشتى ئەسپە بۆرە زيادىيەكە. بەلام جەندرمەكان ھىچ نايىنن. ئەو دوازە پياوھ، مردووەكە لەگەل خۆيان دەبنە چىاي چل كەسەو تەسلىمى چل سواری غەيبىيى دەكەن.

"سەگبابى دە درۆزن، كەوتوونە تەنگانەو بە دىنيان گوتوھ كە ھەمەدۆكمان كوشتوھ."
"ئاخرەكەش كىدەرچوو؟"

"ئاخرەكەش وەسمانەرەشى كورى سولتانى ئەسپ دزان دەرچوو."
"براىەكانى ھاتن، جەنازەكەىيان ھەلگرت و برديانەوھ."

"دهلین چل سوارهی غهیییش هاتوون...".

"چل نه مری بهرگ سهوز...".

"حه مه دۆکی ده خه نه سه ده ستانیان و ههله ده فرن بۆسه چای دولدول...".

"راست نوکی لووتکه که ی".

"حه مه دۆکیش له وئ له نیو چل سهوز بۆشی چارهش له نیو باخیکی تایبه تی دا چا و ههله دینیو ده پرسئ: نه من له کویم؟ نه من چم به سه هاتوه؟...".

"چل سواره گوتبوویان چی، ده زانی چیان گوتبوو؟... گوتبوویان نه تو مردی و زیندو و بوویه".

"نه تو چو بوویه نه و دنیا، نیچه تو مان خسته سهر بالی خو مان و هیتنا مانیه وه...".

"حه مه دۆک چی مان پی ده لئ؟".

"گوتبووی زۆر سوپاس، بۆین، نه گهر نیوه نه بان، نه گهر نه و نه سپه بۆریه که منتان سوار کرد نه بوایه، نه من له نیو خاکی رهش دا ده بوومه خو راکی مشک و مار. گوتبووی زۆر سوپاس، هه رخۆش بن...".

"فیلبازی ده درۆزن. نیستا چ ده که ن؟".

"نیستا ده یانه وئ چۆنی پیش بگرن؟".

"نیستا نه گهر سه بهینی حه مه دۆک له چیای پرا هاته خو ار و دیسان بزماریکی له نیوه راستی چاوتان دا، چتان هیه بیلین، ها؟ ده لین چی؟".

"حه مه دۆک له کو شکی چل که سه ی هاتوه ته ده رو چو وه ته سهر چای دولدول...".

"چتان هیه بیلین، ها؟...".

"هه موو نه مانه له بن سه ری نه و مه لا دۆران نه فه ندی یه دان که عه باکه ی، چل ریوی خو ی له بن دا ده شاریتته وه".

"له ترسی حه مه دۆک خه ریکه زراوی بچی...".

"ته نیا ناواتی نه وه یه حه مه دۆک روژیک پیش وی بمی...".

"نیدی هه رچی ده بی... بابیی".

"هه... هه... ها...".

"زولفو ش ده ترسی".

"نه ری، چۆن ترسانیکیش، به لام ده ری ناخا".

"مورتهزاغا چی؟"

"کون به کون له عملیه شهل ده گهری، به لام نای بینیتتهوه"

"هیئندی به دوادا گهراوه هیئندهش ده ترسی به جارتیک شیت بووه"

"ده لئین ده سته می ناغاج تۇغلی ره گهل حممه دۆک کهوتوه"

"ده میر نایدینیش ههروا..."

"راسته وهلی که له بابیش هه ره گهل حممه دۆک کهوتوه"

"ده لئین قه راره نهم رۆژانه هه موویان یهک بگرن..."

"په لامار بیننه سهر شارۆچکه..."

"بهو حاله ده توئی نهو به دببخته چاره په شاننه زهنده قیان نه چی"

"ترسی گیانی، گالته نیه"

"خۆ رووح له بیستانانی سهوز نابئ..."

"له وانسه شارۆچکه به چی بیتلن و بوئی ده رچن"

"له وانسه هه لئین بۆ شاره گه وره کان"

"حممه دۆک له ویش ده یان بینیتتهوه"

"له ویش..."

سه برییه شهل شاکردی حمسه نه رپه شی ناشه وان سهعات به سهعات هه موو نهو قسه و باسانه می بۆ وه ستای و بۆ عملیه شهل که له ناشی وه ده ر نه که وتبوو، ده گتپرایه وه. هه موو خه به رتکی تازه عملیه شهل زۆر خۆش حال ده کرد. حمسه نه ره شیش زۆر باش نهوی نوئی کرد بووه وه. کهوشی سوور، پانتۆلی رهش، چاکه تی خهت و کلاو گه رگه رییه کی زۆر جوان و خهت خهت... هه ریینا نهم رۆژانه به چیتته نیو شارو قیت و قنج تیی دا بسورپیتتهوه. نیستا نیدی به ته وای هاتبووه وه سه رخۆشی. جاروباریش خۆی پئ نه ده گهراو له باره می مورتهزاغاوه پرسباری له ناشه وان ده کرد:

"هستا، نهو سه گببه خوتپرییه چ ده کا، بیت وانیه له ترسان وهک بزنه کتوی وه کتوان کهوی؟"

حمسه نه رپهش پئ ده کهنی و وه لامی نه ده دایه وه.

سه بری شاکرد ناشه وان خه به رتکی دیکه می هینا:

"نهم خه به رهم زۆر درهنگ بیست، عملیاغا. نازاتم نهم رۆژانه گویم کهر بوون چیه، وا درهنگ خه به ران ده بیسم!"

عەلى گوتى:

"هيندى جار وا دەبن، نىستا بلنى بزانم مەسەلە چيە؟"

سەبرى گوتى:

"خەبەرىكى زۆر خۆش."

"بلنى سەبرى، بلنى نوورى ھەردوو چاوم. ئەم خەبەرەى درەنگت بىستوھ چيە؟"

ھەميشە ۋەختىك خەبەرىكى زۆر گزنگ دەبوو، سەبرى ئاوا خۆى گران دەکردو دىقى

مەرگى بە عەلى دەکرد.

"ئەتۆ بلنى بزانم سەيران كىيە؟"

"ژنى ھەمدۆكە."

"مالتى لە كوئىيە؟"

"لەو خوارە، لە گوندى وايوى، دەشتى ئاناوارزا."

"ئەو ھاتبوو جەنازەى ھەمدۆك بىينى. دەلئىن زۆر جوانە."

عەلى گوتى:

"خوشكە سەيران يەكجار جوانە."

"جوانى جوانانە."

"راستە، لەم دنيايە، لە نىتو ژنانى ئەم كىتپارەيەدا تاقە. زۆرىش ئازايە... ۋەك ھەمدۆك وايە."

"ئەو ھاتبوو بەنكەى جەندرمە، ئارام ئارام، بە دلەكوتە دەچىتتە كىن جەنازەكان. پاش

ئەوھى يەك بە يەك تەماشايان دەكا..."

"پاشان...؟"

"عەرزى خزمەتى ئاغاي خۆم بەكم لەوئى رادەوھەستى، دەست لە كەلەكەى دەنىۋ دەست

دەكا بە پىكەنەن. لەسەر سەرى مردوۋەكان راوھەستابوو. پىكەنەننىك بۆ نىستا نەبى بۆ كەنگى

باشە. وا پىدەكەن، ئەو ھەشيمەتەى بۆ تەمasha ھاتبوونە وئ، ئەوانىش دەست دەكەن بە

پىكەنەن. لە پىر جەندرمەكان دەبىن لەوئى خەلك ھەموو پىدەكەن، ئەوانىش دەست دەكەن بە

پىكەنەن. پاشان دەچىتتە بازار و لەوئىش دەست دەكا بە پىكەنەن، ھەزكەس لە بازار دەبى، بى

ئەوھى بزانى مەسەلە چيە دەست بە زگىەوھ دەگرئو دەست دەكا بە پىكەنەن. پىكەنەنەكەى

دەتەنئتەوھ بۆ مالتەكانىش. خوا روحم دەكا سەيران خان لە پىكەنەن ماندوو دەبئو خەلكىش لە

پىكەنەنى سەر جەنازە رزگار دەبن."

خەبەرى چوونى سەيران بۇ سەر جەنازەى ھەمەدۆك، عەلىيەشەلى خستە دەرياي
خۆشحالىيەو بە سەبرىي گوت:

"كۆرە سەبرى، لەبەر خاترى ئەم خەبەرە... قەول دەدەم سەرتاپيىت لە زىو بگرم... كەوايە
لە خۆشىيان پىن كەنىبوو. بەلتى؟..."

ھەسەنەرەش گوتى:

"ئەدى، لە خۆشىيان..."

"ھەموو خەلكى شارۆچكەو لادى لەگەلى پىدەكەنن."

ناشەوان گوتى:

"بەلتى... نەفەرتىك ھەم دەتوانى تەواوى دنيا بىكاتە شەرىكى خۆشحالىي خۆى و بيان خاتە
پىتكەنن، ھەم دەتوانى بە تازىيەى خۆى بيان گرىەنن. بىيادەم وايە، يانى بىيادەم بوونەوەرئىكى
سەيرە."

عەلى دووپاتى كرددەو:

"زۆرىش سەيرە."

سەبرى گوتى:

"ئەمەن دەپۆم."

عەلى گوتى:

"ئەتۆرپۆ، باش گوتى پىدا بگرە بزائە خەبەرتىك لە ھەمەدۆك ھەيە يان نا..."

سەبرى رۆشىت و پاش تاوتىك بە ھەمبائەيەك خەبەرەو ھاتەو. ئەسپى ھەمەدۆك لە
مەودايەكى كەمەو لەسەر بەردەلان را تەماشاي ياوەرەو جەندرمەكانى كرددەو، بزائى چ دەكەن،
ياوەرەش زانىويەتى ئەو ئەسپە ئەسپى ھەمەدۆكە، بە چىي را زانىو، مەعلوم نىە. بىيار دەدا ئەو
ئەسپە كەوا راويان دەنن بكوژى، تەقەى لىدەكا. بەلام ئەسپەكە وەك ھىچ نەبووىن لە جىتى خۆى
رادەوەستى و كلك ھەلدەوەشىنن.

"ياوەر كە ھەمەدۆكى نەديوو نايئاسن، چۆنى زانىو كە ئەو ئەسپە خەنەيىيە ھى
ھەمەدۆكە؟"

عەلىيەشەل گوتى:

"ئەو ئەسپە بەناوبانگە، ئەسپە جندۆكەكى عەلىسەفابەگە. مەبەستم جادوويىيە. كەس
ئاتوانى بىھەنگىتو، تەنانتە منىش، تەنانتە ھەمەدۆك خۆشى."

"پاشان یاوهر له جیتیډا ده کهوئ...".

بهراستیش یاوهر پاش شو روژه له جیتیډا کهوتبوو. له گهڼ وه کیل باشی عاصم نه بی له گهڼ کهس قسه ی نده کرد. خهوی لی نده کهوت و وه که پتیویست خواردنیشی نده خوارد. پیلی ژن و منداله کهی گرتبوو، چو بووه نه کهره مالتی بابی که سرههنگی سوپا بوو. نیدی خه لکی شاروچکه ی خوښ نده ویست، نه وان له پیش چاری خه لکیتی زور نه فام، شیت و دروزن بوون. له یه کهم دهرفت دا پیلی ژن و مندالتی ده گریو به په له ده چیتته وه مالتی بابی. ژنه کهی له بهر نه وه که میترده کهی خیزیانی همه دژکی کوشتبوو، نه یه ده توانی لیتی خوښ بیو لهو روژه به دواوه همه میشه به چاری سووک ته ماشای ده کرد. یاوهریش هم مهسه له یه تی گه یشتبوو، و له داخی همه دژک که ببووه مایه ی نیوان ناخوښی شوو ژنه کهی وه ک شیتانی لی هاتبوو.

"وه کیل باشی هاصم".

دهنگه کهی زور به سپایی بوو و به حاله حال ده بیسرا.

"نه مرکه جه نابی یاوهر".

"نهو نه سپه، نه سپی همه دژک بوو، نا؟".

"به لئی جه نابی یاوهر، نه سپی تو چۆن ده ناسم نهو نه سپه ش وا ده ناسم، ههروهک خوځم ده ناسم

و ژن و کچه کهم ده ناسم".

"نه منیش باشی ده ناسم، له بیرم ناچی".

"له بیر چوونه وهی نیه".

"نه دی بۆچی وا بهرهلایان کردوه؟ ناکا نه وهی له نیو لیتره وار لیمان دا همه دژک بووی".

"نه منیش پیتم وایه همه دژک بو".

"باشه نهی چوره کوئی؟".

"هژیوه هه واری عیلات لهو لایه. له وانه شه بریندار بووی".

"نهو لایه دی یه ک شتیکی لی نیه؟".

"بۆچی، لهو ده شته ی خواری دیش هه ن".

"دی هاتی یه کان و عیلات جه نازه ی همه دژک که کوشتمان هه شار ناده ن؟".

"هه شاری ده دن".

"همه دژک بۆ نه وهی نیتمه نه زیهت بکا، به هاندانی دی هاتی یه کان گالته یه کی وهک

به سه رهاته کهی باقرگدیگی وه ری ناخا؟".

"هممه دۆك تىكەلى ئەمۇ قىل و تەلەكە بازىيانە نابى".

"خەلكى شارۆچكەش هممه دۆكيان زۆر گەورە كرده. بە جۆرىك پىشوازىيان لە ئىتمە كرد
وەك قەلەى خەيبەرمان گرتبى. لەبارەى كوژرانى هممه دۆكيشمە زۆريان برووسكە بۆ ئەنكەرە
لىدا. ئىستاش دەئىن هممه دۆك چل سوارەى غەيبى ھەلىان گرتو ھەگەل خۇيان بردو".
"بۆخۆم بەم گوئىيانەم گوئم لىبوو وايان دەگوت".

مورپتەزاغا، زولفۇبەگ، مەلادۆزان ئەفەندى و تاشكەن خەلىل و چەند كەسى دىكە چوونە
سەردانى ياوەر بۆ "بەلادوور" پىگوتن. بەلام ياوەر رىگای كەسى ئەدا. مورپتەزاغا لە رقان
شىت بېوو. وەك مزی سەر مەدوونەى توابووەو ھە ترسانىش وەك گونى ھەللاج ھەل دەلەرزى.
مورپتەزاغا بە دەنگىك كە وەك وىشەویشى مار دەچوو، گوتى:

"كوپە ياوەر، كوپە ياوەر، بامانت بە گان دا. لە بەىنت بردىن. كوپە وەك قارەمانىك
پىشوازىيان لىكردى. كوپە ياوەر، تەنانەت مستەفا كەمال پاشاش پاش سەركەوتنى لە شەرى
سەربەخۇبىدا لە ئەنكەرە پىشوازىى واى لىنەكرا، نۆى ئەىلوولیش وەختىك چوو ئەزمىر ئەم
پىشوازەى لىنەكرا. كوپە ياوەر، وەك ناپلىون ھاتىبە شارۆچكە. كوپە، ئەتۆ درۆى وات بۆ كردو
بۆچى ئىمەت لە دىناو لە ئەنكەرە كرده پوولەپەشكەىك؟ كوپە، ھەموو رۇژنامەكان نووسىيان
ھەممە دۆك كوژرا. ئىستا چۆن لە بنى دىئەدەر؟".

تاشكەن خەلىل بەگ گوتى:

"ئەوان سەرو كلكى پىك دەگرن، مەر پىتى بەرخى خۆى ناشكىنى".

مەلادۆزان ئەفەندى گوتى:

"بۆچى، دەىشكىنى. پىم بلئى ئىستا ئىتمە لەگەل بەلەى هممه دۆك چ بەكىن. ياوەر ئەگەر بش
مرئ بە مەمانان چى؟ بەلام دەبى بزانىن ئىتمە چۆن دەتوانىن لە شەرى ئەم بەلەى رزگار بىن".

خەلىل بەگ وەلامى داىو ھە:

"ئاتوانىن رزگار بىن".

"جەناب ياوەر بەرپىزىش خۆ لەسەر ئىتمە رادەنى... قامكە گەورەى وەبن چەنەگەى دەدا،
لاقى راستى رەپىش دەكا، كەمىكىش خۆى كوور دەكاتەو ھە راست وەك مستەفا كەمال لە
قووچاتەپە. وەى وەجاخت كوئىر بىتەو ھە ياوەر. شارىكى گەورەى ناگر داو وەجاخانى كوئىر
كردو ھە. ئىتمە تازە پاش ئەم درۆ شاخدارانە دەتوانىن سەر بەرز كەىنەو ھە؟".

زولفۇ بە دىئىابى گوتى:

"نا ناتوانين، نه تۆش خهتات ههيه ئاغا، نه تۆش هه ژابووی".

"دياره هه ژابووم، ده کرا نه هه ژيم؟ هه هه ژابووم و هه هه خهريك بوو له خۆشيان شيته يم. گالته نيه، بزانه چ ببوو، چ رووی دابوو، خه بهری مه رگی دوژمنيکی خه لك، دوژمني نيشتمان و بنه ماله كان و دوژمني مسته فا كه مال پاشا خائينيکی ته قيله به سه ر هاتبوو... نه گه ر تۆ بي له خۆشيان شيته نابی؟ نه گه ر خه بهری مه رگی كه سيكت بۆ بيتهن كه گولله ی له نيوي چاوی باشتريه هاوالت داوه و ميتشکی به ديواره وه نووسانده شيته نابی...؟".

"مورته زاغا نه گه ر نه من له جياتی تۆ بام ئارامیی خۆم ده پاراست".

"نه من ناتوانم ئارام يم زولفو، ناتوانم. ئيستاش بزانه چ ده كا، حازر نيه چاوی به پياو ما قولانی شارۆچكه يه کی گه ره و گران بکه وئ. نه من نه مه م پئ تهحه مول ناکرئ. چما نه و خويپي به كه لای نيمه قوونی گوواوی به چ کاره به؟".

مه لادۆران نه فه ندی پشتی گرت و گوتی: به ئئ، چ کاره به؟".

"نه منده به فيزو ده مار بوو نه ده کرا تخوونی کوی. ئيستاش قاره مانه نيشتمای به كه مان له جيی دا کهوتوه".

"زولفو به گ، نه و نه گه ر پاش نه وه ی شاره جوانه كه مانی به دناو کرد، توانی له م شارۆچكه يه بيتهن، با بيتهن. نه تۆ ناتهرئ وه زعی نه م کابرايه عه رزی جه نابی عارف صائم به گ نه فه ندی بکه ی. نه م خزمه ته به جوو که شت بۆ شاره که مان لئ وه چاره؟".

"ياوه ر فارووق هه ر نه م رۆژانه مشووری حه مه دۆك ده خوا - راويژی ده نگی زولفو به گ زۆر رق هه ستاوانه بوو- نه من زۆرم متمانه به ياوه ر فارووق به گ هه به".

"باشه متمانه ت پتي هه بي، نه م درۆزنه هه ر مه باره کی خۆت بي".

"لاويکی زۆر شه ريفه، هه ر بۆ به ش له جيی دا کهوتوه و ناتوانئ چا و له چاوی که س بکا. راهه سته با له جيی بيته ده ر...".

"ره بی خوا خه لگی گه لئ شکوڤه تووشی به لای ناگه هان کا. ياوه ر فارووق نه وه نده يان لئ ده دا هه موو نه ندای له شيان ده شکيتهن، ده يان هاري. ره بی خوا خه لگی چيکانی توورپوس تووشی به لای ناگه هان کا...".

زولفو به ده نگیکی قايم گوتی: خه لگی لادئ هه ر زمانی کوته ک ده زانن.

مورته زاغا له حالیک دا به تووره بی به جيی ده هيشتهن، وه لامي دايه وه: نه تۆ هه روا بزانه. هه ر که گه يشته وه مائئ پرسى: عه لي به شه ل خه به ری چيه...".

هه سه نه خان وه لامي دايه وه: هه يچ خه به ری نيه.

"دەبىي ۋەيىبىنىم. چارەيەكم نىيە. كەس نازانى لەمەودوا چ دەبىي. نازانن ھەمەدۆك مائەكانيان بەسەردا دەرووخىتىي. تەنيا مەلادۆران ئەفەندى مەسەلەكە تىدەگا. ئەويش بە دەست رىگرانەو ھە گرفتارە. ناغاچلى كە پىاوەكانى كورپى مەلادۆرانىان كوشتو، لە شاخەكانى توورپوس خەرىكە شمشىرەكەى بۆ سەربىنى مەلادۆران ئەفەندى تىژ دەگا. ئىستا دەردەكەوى كە ھكۆمەتەيش بە كەلك نايە... خانم، ئەگەر سەبەينى ئەم جەنابى ياوەرەمان كەلاكى بەرازىك بىنىي و بلنى ئەمە ھەمەدۆكە، پىم سەير نابى ئەگەر بىھىنىي و بلنى - نا... خ - تەنگم لە ھەمەدۆك دابوو، كاتىك ھاويشتبوومە سەر نەسپىكى روت و دەم ھىنايەو، چل سوارەى غەيبى كرديانە بەراز ديسان پىم سەير نابى".

"فەرماندەرى جەندرمەى وىلايەتەكەمان خەرىكە دىتە ئىرە؟"

"سەبەينى پىش نىوەرۆيە لىرەيە".

"قەسەى لەگەل بەكە، ھەموو شتىكى پى بلنى".

"دىارە پىي دەلىم. ئەو پىاوتىكى قەدىيەيە، گەراوئەو، بەلكوو لە دەردمان ھالى بى. لە داخى ئەم زولفۆيە خەرىكە شىت دەم".

"چى كردو ديسان؟"

"ئەو ھەموو زەوىيەى داو ھە عارف صائىم بەگ و بەگەكانى دىكەو ئەم و ئەو، بۆخۆشى ئەو ھەموو باخ و مەزرايەى وەرگرتو چاوى پىر نەبوو، ھاتو چەت لە كارى مەمانان دەخا".

"دەلى چى؟ ئەو سەگە بىقىمەتە دەلى چى؟ ئەو مەيموونە دەلى چى؟"

"دەلى ئەم مەسەلەيە ئەتۆ گەورەت كردوئەو، ئەتۆ ھەمەدۆك ئەوئەندە گەورە كردو. ھەروا بزائە مەسەلەى ھەمەدۆك مەسەلەيەكى چووكەلەيە. نا... خ عەلىيەشەل نا... خ".

"ناتوانى يەكى دىكەى وەك وى پەيدا بەكى؟"

"ناتوانم، ناتوانم، ناخ ناتوانم. ئەگەر تىوانىبام پەيداي بەكم، ئەگەر تىوانىبام ئەوئەندە لەبەر ئەو سەگابە دەپارامەو...؟ لەبەر ئەو سەگە شەلە... ئەو دوزمىنى ھەمەدۆكە. بۆخۆشى پىاوتىكە زۆر نازاتر لە ھەمەدۆك. ھەمەدۆك لىي دەترسى. ئەمەن بە دەستى خۆم مالىي خۆم خەرا كرد. ئەمەن بە دەستى خۆم پەتى سىدارەم ھاويشتە نەستۆى خۆم".

"لەوانەيە پەيدا بىتەو".

"نا... خ. ئەگەر جارىكى دىكە چاوم بە چاوى دەكوتەو... وام دەكرد لە گونام خۆش بى. نا... خ ئەگەر جارىكى دىكە، لەحزەيك ئەوم دەدەيو... ئەمەن دەتوانم وا بەكم لە تاوانم خۆش بى.

بهخودا خانم ئەمن دەمەویست تاقیی بکەمەوه. ئەمن چووژاتم هیندە شەرم بەخۆیە نا...خ، ئەمن چووژاتم. بریا وام نەکردایە."

"دەی بیینیەوه. خەریکن بۆ دیتنەوهی شارەکه ژێربەرەژوور دەکەن."

دەمەوئ دیارییەك بەدەم بەو کەسە که عەلیی برام بدۆزیتەوه، پارەیهك دەورویەری هەزار لیرەم وەلا ناوه بۆ ئەو کەسە بیینییتەوه."

"پەلە مەکه ناغا، ئەمپۆ و سبەی دەی بییننەوه. ئەتۆ چۆنیتکی پیتت سەلاحە مەسەلە که بە فەرماندەری جەندرمەیی ویلايەت بلن."

ئەو شەوه خەو لە چاوی مۆرتەزاغا نەکەوت. ئەگەر جارویاریش چەند لەحزەیهك دەنووست خەونی سەیر سەیری دەدین: ژمارەیهکیان بە دوا یەکتەر دا ریز کردبوون و بە نێو چۆمیک دا وەرئێیان خستبوون. لە چاوی هەموویان وەك لووساوك خۆین هەلەدەرژاوه دەچوو نێو روونارەکهو چۆمەکه سوور هەلەدەگەرا. مۆرتەزاغا لە پێش هەمووانەوه دەپۆشیت. گوللە لە نێوچاوانی درابوون و لە چەنگەیی هاتبوونەدەر.

بەیانێ زوو یەکسەر چوو قایمەقامیەت و چاوەرێتی سەرھەنگی فەرماندەری جەندرمەیی ویلايەت و قایمەقام ما. هاتنی فەرماندەر زۆری پێ نەچوو، هەرکە ترمبیلە سەوزەکه رووبەرپووی خانووبەرەکه راوەستا، هەردووکیان که لە پەنجەرەیی ترمبیلەکهوه سەیری دەرئێیان دەکرد، دەسبەجێ و دەکرێ بلێین بە غاردان لە ترمبیل دابەزین و هاتنە لای.

بەری دەردی دلێ مۆرتەزاغا دراو ئەوەندە که توانای قسەکردنی هەبوو، یەك بە یەك ئەوهی خەلک لە دەستی چەتەکان کێشابوویان گێرپایەوه. سەرھەنگ که پیاویکی تیگەیشتوو و خۆش مەشرەف بوو، زۆر چاک کەوتبووه ژێر تەنسی قسەکانی. هیندەیی نەمابوو لە بانگی گریانێ بەدا. "زۆریش پەرۆشی ئەو کۆرەمە، یاوەر زۆر پەرتشانه. لاوهکان هیچ توانای ئەم جۆرە شانەیان نیە. هەریۆش نەخۆش کەوتەوه. یانی چەتەکان و حەمەدۆک ئەوەندە زۆر و زۆر دەرھەقی خەلکەکهمان دەکەن؟"

"لەوهی گوتم زیاتریش."

سەرھەنگ بە پێکەنینەوه گوتی:

"وەختیک جحیل بووم هەموو روژی جەنازەیهکی چاکیرچالی ئەفەیان دیتنايهوه فەرماندەرایەتی جەندرمە. خەلک فریویان دەداین. ئەمن ئەودەم زۆر زۆر لاو بووم. روژیك یاوەر قاچاخچییهك دەکوژی و بە دیھاتییهکانی نیشان دەدا. ئەوان سویندو قورئان دەخۆن که

چاگیرچالی خۆبەتی. یاوەر دێتە ئەزمیر، وەختیک تێدەگا کابرا چاگیرچالی نیە، خۆی دەکوژی. نای جحیلی نای. باشە یاوەر فارووقمان حالی چیه، بیستم نەخۆش بوو، وەختیک نەو مەسەلەیم بیست بێن ماتل بوون هەستام وەرێ کەوتم".

قایمە قام گوتی:

"حازر نیە کەس ببینێ".

"نێمە دوینێ دەوری پازدە بیست کەس لە پیاوماقوولانی شار کۆبووینەووە بۆ نەحوال پرسین چووینە لای، بەلام وەری نەگرتین".

سەرھەنگ لە حالیک دا دیسان پێدەکەنی، گوتی:

"ناتوانی، ناش توانی وەرتان گری. هەتا ماوەیەک ناتوانی چاو لە چاوی کەس بکا. نێستا با ئەمن هەستم بچمە سەردانی...".

هەستاو گوتی: دووبارە یەکتر دەبینینەووە.

"بەچاوان جەنابی سەرھەنگ".

یاوەر جلی لەبەر کردبوون، ریشی تاشیبوو، حازرو نامادە لە ماتی چاوەروانی سەرھەنگ بوو. نەو لە خوارێ لەبەر دەرگا لە حالیک دا وەک بزمار چەقیبوو پێشوازی لە سەرھەنگ کرد. سەرھەنگ گوتی:

"بەلا دوورە جەنابی یاوەر، کوپم".

سەرھەنگ لە پێشەووە، یاوەر بە دواي داو وەکیل باشی عاصم لە دواي وانەووە چووونە سەری. سەرھەنگ لەسەر قەنەفەیکە دانیشت. پیاویک بوو زۆر قەلەو. وەختیک لە پلیکانەکان وەسەر دەکەوت هەناسەپرکەمی وئیکەوتبوو. رووی کردە یاوەر وەکیل باشی عاصم کە بە پێوہ راوەستا بوون.

"فەرموون، دانیشن".

دانیشتن، سەرھەنگ دەستی کرد بە پێکەنین و دووبارە گوتی:

"بەلادوورە".

"یاوەر ئەم شتانە بەسەر هەموو جەندرمەیکە دین".

"دێھاتی یەکان فریویان دام".

"فریویان داوی یاوەر، ئەتۆ هێشتا زۆر حەمەدۆکی دیکە دەکوژی. زۆر حەمەدۆک تەسلیم دەبنەووە، ئەمە قانونی کارەکەمانە. گرتن و کوشتنی چەتەیکە کە خەلک خۆشیان دەوێ و لینی دەترسن کارێکی سەختە".

"ده زانم فرماندهر".

"خەلك ھەر لە ئىستاوه كړدوو يانته نەزەرگه. چاكړچالى محمد نەفەش لە نەزمير نەزەر كړدەيهك بوو. هينديك كەس ھەبوون كە گلکۆكەي يان زيارەت دەكرد، هينديكيان لە خاكي گلکۆكەي دەكړدە نيو پيالەيهك ناو ھەموو نەخۆشى يەكانيان چاك دەبوونەوه. ئەم ھەمەدۆكە شمان...".

"راسته فرماندهر".

"ئەگەر مەسەلەي زيندوو بوونەكەي راست بێ... نەزەر كړدە...".

"راسته فرماندهر، ئەمن سەري ويت بۆ دئيم".

"ئيشە لا ياور. بەلام ئەتۆ ئەگەر ئەو نەندە بەو مەسەلە بچووكانمەو نارەحەت بێ... ياور، ئيمە زۆر شتمان ديوه. گورھائيك (سريه) جەندرمەت بە سێ ئەفسەرەوه بۆ دەنيرم. دەر جەداريش (مراتب) چەندى بتموئ بۆت دەنيرم. ئەتۆ بەربرسي گشتيي ئەم مەلئەندەي، ئەو گورھانەي دەي نيرم لە ژير ئەمري تۆدا دەبێ".

ھەستايە سەري: بە لا دورە ياور، نارەحەت مەبە.

"زۆر سوپاس فرماندهر".

سەرھەنگ بەسپايي لە پليكانەكان ھاتە خوارو لە ھايتك دا دەي گوت بەخوام سپاردن سواري ترۆمبيللي خۆي بوو. ھەر كە ئەو رۆيشت ياور زيندوو بوو، بووژايەوه، چوو شويئي كاري خۆي و لە پشت ميژەكەي خۆي دانيشت و بە ددان لە چيرەوه بردنەوه گوتي:

"كاريتك دەكەم خەلكي گەلي شكۆفە خويئ برشينەوه".

نيوہرۆيە وەختيک لە مائي قائمەقام لەگەڵ سەرھەنگ خەريكي نان خواردن بوون، لە دەرکەيان داو يەكيتك لە پياوہکانی مورتهزاغا ھات و پرووہ پروويان راوہستا. مورتهزاغا كە ھەموو شتيك تي گەيشتبوو ھەستاو لە ھايتك دا لاقەکانی تيتك دەئالغان چووہ لای و پرسى:

"ديتانەوه؟"

"بەلێ، لە ناشی ھەسەنەرەش".

"ھەر ئيستا بييەنەوه مائي. ھەر لەگەڵ رۆيشتنی جەنابي سەرھەنگ خۆم دەگەيەنەوه مائي. سلاوي خانم بگەيەنە، پيئي بلئي ھەتا بۆخۆم ديئەوه زۆري ناگا لە عەليي برام بێ".

وەختيک مورتهزاغا گەرايەوه ئەو خۆشحالي يە لە نەكاوہ كە لە روخساري دا پەيدا بيوو، بۆ حازريان بوو بە مەراق. مورتهزاغا وەك بلبيل دەستی بە قسە كړدو گوتي:

"دیمهوه، نوم دیتوه، عملیه شهل، دوژمنی خوینیی همه دۆك. عملیه شهلې برام بۆ جهندرمه كان ده بیته كۆمه گینکی گهوره. گالتهیه كم كردبوو، رووحتیكى چند گهوره ی هیه. ده مویست تاقیی بکه موه، بهلام له مهسه له كه حالی نه بوو و دهسبه جی له مالمان رویشته".

نهجار به شموق و زهوقوه بۆ سرههنگی باس كرد كه عملیه شهل كی یهو چ کاریه. نان خواردنی به جارێك لمیر چوو بوو. تمنانهت پاش ئهوهی وهبریشی هاتمهوه، دیسان پارویهکی لهوهی له پیشی بوو ههله دهگرت. یهك به یهك هونهره كانی عملیه ههله دهان، باسی شوین گپرانه كهی كرد كه چۆن شوینی میرووله لهسهر زهوی و شوینی ههمر لهسهر ناسمان دهوژیتهوهو چۆن به تهماشای شوینی پیتی كه سینك را دهزانی بیر له چی دهكاتمهوه، چ دهكاو چۆن بنیاده میتكه. نهقل و تیتگیشته و كه مالاتی وی باس كردو دست راستیی وی له تفهنگ هاویشته دا شی كردهوه كه چۆن دهوانی چاوی قورینگ له وهختی فرین و لاتی كه رویشك له كاتی راكردن دا به تفهنگ بنگیوی.

"رهنگه به فرمومون تهواوتوره. نا تهواتور نیه. ته نیا خهلكی ئهه شاروچكه یه نین كه هونهره كانی یان دیوه. بهلكوو هه موو خهلكی تورووس نه مهی دهزانی".

قایه قام پشتگیری قسه كانیی كردو گوتی: بهلێ راسته.

سه رههنگیش به پتیه نین و خۆشحالی یهوه گوتی: هیه، هیه، بنیاده می وا هیه كه ههر قامكیكى دهستی ههزار هونهری لێ ههله وهه ری. هاوکاریی نهو جزه كه سانه زۆر به كهلكه. ههستایه سه ری. نهو نه مپۆ له نیزیكه وه له گهله مپوتهزا ببوه ناشناو زیاتر خۆشی ویستبوو. له م باره یهوه سوپاسی قایه قامی كرد.

هیشتا ترۆمبیلی سه رههنگ وه پێ نه كه وتبوو، مپوتهزاغا به رهو مال بووه وه، غاری ده دا. ههناسهی سوار ببوو. خیرا له پلیكانه كان وه سه ره كهوت:

"كوا، كوا، برا كه م كوا؟ زۆر داوای لێ بووردن ده كه م. براله گیان نه تۆش زۆر شه رم به خۆو دلناسك بووی. سه ره ناگره سپی یهك بووی و ئیمه نه مان دهزانی. یانی مه به ستم نه وه یه وهك ناگرێك كه رهنگی سپی بێ، یانی وهك گرێ ناگر. ئیمه هیشتا تۆمان تاقی نه كردبووه..."

له م ژوره وه ده چوره نهو ژوره وه له وێ یه ده چوره ژورێكی دیکه. هاواری كرد: ههسنه، ههسنه، ههسنه نه تۆ له كوئی ههس... نه.

ههسنه خان و هه موو خهلكی مانی دهسبه جی هاتبوونه سالتۆنه كه. خزمه تكاره كان، مه یته ره كان، میرزایه كان و منداله كانیش هاتبوون و هه موویان شه رمه زارو سه رشۆر به بیدهنگی راهه ستابوون.

"بۆ بېدەنگەن، غەلبەلىغانى بىرەم كۈا؟"

خەسەنەخان ۋە لىمى داىيەۋە:

"نەھاتەۋە، لە بەيلىيىيەۋە كەس نەماۋە لە دوام نەناردىيىن. نايەتەۋە. ھەركەس شىش چۈۋەتە لاي، تەنەنەت جارىتكىش زارى ھەل نەپچىۋە قەسى لەگەل بكا".

"لاالە الا اللە يانى چى. نەمە چ بەزمىتە خۋايە، نىستە چ بىكەين؟"

لەسەر قەنەفە دانىشت. سەرى بەسەر سىنگى دا شۆز كردهۋە لە فەكرەۋە چۈۋ. نەمجار سەرى ھەلپىرى ۋە روى كرده خەلكى مالى كە بەپىتۋە ۋە تىستابون، گوتى: نىتۋە برون. خەسەنە نەتۋ مەرو. خەسەنەخان ھات ۋ لە كنى دانىشت. چەند لە خەزەيەك لە پەناى يەكتر دانىشت. قەسەيان نەدە كەرد.

"نەتۋ دەلئى خەسەنە، نەمەن لە دۋاي بچەم، گووم كرده لاقە شەلەكەي، خەلكى شار ھەموو شىتەك دەزانن، كەس نەماۋە نەزانن چۆنم رازان دەۋەۋە دۋايەش چۆنم دەركەرد. نىستە نەگەر ھەستەم لە دۋاي بچەم ھەموو خەلكى شار پىمان پىناكەن؟"

خەسەنەخان بەدەم زەردە خەنەۋە گوتى:

"با پىبىكەنن، با پىبىكەنن، نەوان چ كارەن، ھىندىك سەروقوقون روت، مەترسى گيان لەگۈزى داىە، گالته نىە، ژايغان بە موويەكەۋە بەندە، نىمە خەتەر لە بنانگوتمانە، نەو پىپەتەيەنە ھىچيان نەبوۋە، گويت لىبوو، بىستە كە خەمەدۆك چىي بوۋە؟"

"ۋەبەر تىرى قودرەتەي كەۋى ياخا".

"دەلئىن دۋازدە سەۋزپۆش بە سۋارى دۋازدە نەسپى بۆرە دىن، جەنازەكەي لە پارچە ھاورىشمىكەۋە دەپىچن ۋ سۋارى نەسپىكى سەۋزى دەكەن ۋ لەگەل خۇيانى دەبەن، ھەموۋى نەمانە لە پىش چاۋى جەندرمەكان دەكرى، تەنەنەت زار ھەل ناپچىن يەك قەشەش بىكەن، ۋەك كەرو لالان رادەمىنن ۋ لە جىي خۇيان نابزون ۋ تەماشايان دەكەن".

"درويو نەۋە مەسەلەيەكى دىكەيە".

"دەزانم درۋىە، دەزانم... دەلئىن پاشان خەمەدۆكى ھەل دەگرن ۋ دەيەنە چىاي دولدول بۆ لاي چل سۋارەي غەبىيى. ھەر نەم رۆژانە لەگەل پىاۋىكى سەۋزپۆش كە شمشىرى روتى بەدەستەۋىە دەردەكەۋى... دەچىتە خۋارنى بۆ چوكورواۋا، چوكورواۋا دەگرى. لە دەۋلەمەندان دەستىن ۋ دەيدا بە ھەژاران. پاش نەۋەي نەو دەركەوت لە چىاكانى تورۋوس گورگ ۋ مەر پىكەۋە ناۋ دەخۆنەۋە. ھەموو كار دەكەن، ھەموو بەقەدە يەك پەيدا دەكەن ۋ

به قەد يەك خەرج دەكەن و دەخۆن، كەس چاوی لە مالتی كەس نابێ. وەختیك حەمەدۆك دەرکەوت هیچ كەس چووكترین نازار بە كەس ناگەيەنێ و هیچ كەس بە قەد نووكی دەرزى يەش دلی كەس نایەشیتێ. وەختیك ئەو دەرکەوت، ئینسانەكان نەك هەر يەكتر، بەلكوو تەنانەت میروولەيەكیش نازار نادەن. وەختیك ئەو دەرکەوت...".

"بەسە نیدی، توخوا لێ وەبەرە، لێ وەبەرە حەسنەخان، درۆیە، هەمووی ئەمانە درۆیە... هەمووی ئەمانە لەبن سەری مەلادۆرانەوێن گوتمان چارووراو بکە، بەلام نەك هیتندە، ئەگەر ئەو لە نیتستاو حەمەدۆکی بکاتە نەزەرکردە، حیسابی مەمانان تەواوە. چەتە بەس نەبوو، نیتستا دەبێ لەگەڵ نەزەرکردەيەك تووش بێن. وەبەر تیری قودرەتێ كەوێ یاخوا. مەلادۆران ناغا، گوتمان لێدە، نەمان گوت لێدە بکوژە. گوتمان شتێك سازکە بیخە سەر زارو زمانی خەلك هەتا تۆزێك وەزەمان رێك و پێك دەبێ، نیتستا وەرە تەماشای كە... نیتە چیمان گوت و ئەو چیبی كرد".

حەسنەخان گوتی:

"راستە، هەموو ئەمانەى گۆم راستە، دوازدە پیاوی سەوزپۆشى بۆرە سواری وەك يەك، هەروا بزانه لە لووتی يەكتر بەربوونەو، هەمووشیان لە شتوێ حەمەدۆك، حەمەدۆكیش... پیت خۆشە بانگی كۆرەكان كە لێیان پېرسە، ئەوان بە چاوی خۆیان دیویانە. خۆ دەستپۆتوێندەكانی خۆمان درۆ ناکەن. بەری بەیانی بوو، تاريك و روونی بەیانی، وەختیك كە تازه دنیا رووناك دەبوو، دیویانە... بە چاکی دیبویان".

"درۆیە".

"مورپتەزاغا بە قوربانتم بێ، ناکرێ درۆ بێ، با وەك كەو سەرمان لە بەفر پۆنەكەین".

"مەلا دۆران ئەفەندی هەتا میسرێ چوو خۆیندوویەتی، ئەو گوتوویە حەمەدۆك دەرەكەوێ".

"خواپە هەزار تیری قودرەتیی وێ كەوێ... ئەتۆ نەمەم پێ بلی، پیم بلی بزاتم نیتستا مەسەلەى عەلەيەشەل چ لێبکەین؟".

"یەکی دیکەى بەدوادا بنێرین، حەز دەكەى چەند كەس پیاوماقوول بنێرین، پیت خۆشە مەلای مزگەوتی بنێرە".

"ئەمە دەیناسم، ئەخلاقى دەزاتم نایەتەو".

"نیتستا كەوايە بۆخۆت بچوو ناشتی بکەو".

"چما ده كړئ، نه من بهم عومروهه چۆن بچم لاقى عملیه شلى ماچ بكم، گووم كرده لاقى نهو سه گه شله."

تاغا له حالتيك دا دهنكى له نيتسكى چنه گمى ديناو دداني له چيره وه دهردن دريژه دايه. نا... خ ناخ ناخ. حيفتيك و همزار مخابن كه له عملیه شمل به لاوله چاره يه كى ديكه نيه پياوچ بكا؟ "چما نهو براى تو نيه، چما براكه تت نه تورا ندوه، با گوره تريش بى، ده بى بچيه لاي". "له بهرم گرانه خانم، له بهرم گرانه بچمه لاي نهو سله گووه شله. بېرم باشته".

"خوا نه كا".

"نهوانه دى دم بينن چم پى ده لىن؟ ده كه ومه بهر زارى خلك. چونه رابكه ين و ليده ين ليره برؤين؟"

خومان له م به لايه دوور خه ينه وه. بچين ساليك هه تا شه رى حه مه دوك له سه ر ولا ت لاده چى، له نه دهنه وه مي نين. پيت چونه خانم؟". "بؤخوت ده زانى".

"نه دى نه م كاروباره، نه م نه سپانه، نه م زهوى و زاره... نه گهر ليره نه م، وه ختيك كه هه ر كه سهى دنيا يه ك زهوى بؤخوى پاوان ده كاو نه م ده شته به تالان دها، ته گبرم چ ده بى؟ چاره ي ديكه نيه... جگه له هينانه وهى عملى هيچ چاره يه كى ديكه مان نيه... نهو پاريزه رى گيانى من بوو، چ پيويست بوو تا قيبى بكه مه وه، گالتهى واى له گه ل بكم، چما هه موو كه س گالتهى هه ل ده گرى؟"

بيده ننگ بوو و سه رى داخست، ماوه يه كى زور وا مايه وه. خانميش له تهنيشتى وه ك خوى بيده ننگ بوو و له فكره وه چووبوو. نهو باوه رى كردبوو كه حه مه دوك دهرده كه وي و روژتيك دى و ژنان سووك ده كا. وه ختيك كچ بوو له مالى بابى زورى له م و لهو بيستبوو كه روژتيك پياويكى سه وزپوش دى و پيونه دى راستى و دروستى و چاكه و به رابه رى و برايه تى له نيؤ نينسانه كان دا به هيز ده كا، نيدى كه س به ناهق هه قى كه س ناخوا، هه قى بى ده سه لاتان له ده سه لاتداران ده ستينى. له سي به رى دا هه موو بوونه وه ره كانى دنيا به خته وه ر ده بن، روخسارى خه فه تبار نامينى، هه موو چياكان، ده شته كان، دى به كان و شاروچكه كان و شاره كان پر ده بن له گو و و دنيا ده بى به گو و و گو لزارو له جيهان دا جگه له فكرى مردن هيچ دلّه كوته يه ك نامينى. باشه، نهو كه سه بؤ حه مه دوك نه بى؟ دياره نهو پرسيا ره شى له خوى ده كرد كه داخوا

پیاوکوژیک دهتوانی نه زهر کرده یه کی که واسه وز بی؟ داخوا قاتلی عهبدی که خوی به خوی پینج ناوایی دهزانی و زولمی له خه لکی پینج ناوایی ده کرد، دهتوانی نه زهر کرده بی؟ یان کوشتنی عملی سه فابه گ... بهم حال و وه زعوره دهتوانی نه زهر کرده بی... به لئی دهتوانی نه زهر کرده بی. مورته زاغا به نیوچاوانی کی گرزو نالوزه وه پرسى:

"نه وه ده لئی چی؟"

"نه تو برؤ له دواى عملی یه شهل، نه ونده ی بیر لئ مه کوه، هه رچو نیک بی ده بی بجی له دووی."

"راست ده که ی ده بی بجم. (هه ستایه سه رین) لباس و کموش و کلاوشه بقیه فووتیره که ی عملی له کوین؟"

"هه ره که وشه کانی له مالتین. چما نهوانی دیکه بوخوت نعت دان به وه ستا شهعبانی مه یته ره؟"

"نا... نیستا چ بکه یین، که یفمان بزوت و کاری سه یرسه یرمان کردن ها."

"گیانت سلامت، نه مهش ده روا."

مورته زاغا دووپاتی کرده وه:

"به لئی ده روا، نیستا مه سه له ی جله کان چ لئ بکه یین؟"

"وه ستا شهعبان لهو مالهی خوارئ کار ده کا، نیستا که سیک ده نیرم جله کانی لئ وه رگری و بیان هینئ. بو وه ستا شهعبانیش دوا یه هه ره لهو قوماشه ده ستیکی دیکه بکره وه و جووتیک که وشیشی له سه ره بی."

مورته زاغا به خو شحالی یه وه گوتی:

"هه ره نیستا که سیک بنیره."

هه سنه خان یه کیک له نو که ره کانی بانگ کرد. به نارامی موو به موو پئی گوت که چؤن بجیتته لای وه ستا شهعبان و جله کانی لئ وه رگری. تاویک دواتر جله کان، که وشه سووره کان و کلاوشه بقیه فووتیره که له نیو بوخچه یه کی هاوریشم دا له په نا مورته زاغا دانران.

"چاره یه کی دیکه م نیه، چوون بو لای نهو شه له بی نامووسه به لای منه وه له مردنیش خه راپته... به لام له وه زیاتر چ کاریکمان له ده ست دئ؟ نه سپه که م بو ییننه ده ری."

"نه سپ ناماده یه. له بهر ده رگا چاره روانته."

"زور سو یاس خانم."

"نیشه‌للا سهرکه‌وتوو ده‌بی".

مام حسه‌نه‌رەش لەبەر دەرگای ناشی بە حورمه‌ته‌وه پێشوازیی لێ‌کرد، جلەوی ئەسپە‌کە‌ی گرت و هەر که مورته‌زاغا دابه‌زی، ئەسپە‌کە‌ی برد لەبن چنارئ بەستیه‌وه:

"مورته‌زاغا بە‌خیر بیی بۆ ناشه‌که‌مان، بە‌ره‌که‌تت هیتنا".

مورته‌زاغا گوتی: زۆر سوپاس. بە‌لام بە هیچ جۆر نه‌یتوانی هه‌نگاوێک بۆ لای ناشی هه‌لێنیته‌وه. ئەو ناوه‌ی بە شلپ و هۆز له پەرە‌کانی د‌داو ئەو بە‌رده که د‌سوورا، هاره‌یه‌کی له‌گۆڕی گرانیان هه‌بوو. مام حسه‌ن بە هیچ جۆر نه‌یده‌توانی گوتی له قسه‌کانی ناغا بێ و ناغاش پ‌ر به‌ گه‌رووی هاواری ده‌کرد.

حسه‌ن خۆی پ‌ر نه‌گیراو گوتی:

"راوه‌سته ناغا، با بچم ئەو ناشه‌ی راگرم و بێمه‌وه".

غازی دا بۆ لای ناشه‌که. ئەو هاره سامناکه به له‌زه‌یه‌ک راوه‌ستا. بێده‌نگیه‌کی قوول د‌و‌روبه‌ری داگرت. ئەم بێده‌نگیه‌ مورته‌زاغای س‌رک تر کرد. به‌ منجه‌ منج گوتی:

"ده‌مه‌ویست بلیتم که... خه‌ریک بووم بلیتم که گۆیا ئەو کورە شیتته، عه‌لیی برام لێ‌ره‌یه".

به‌ دەم قسانه‌وه هه‌وتی د‌دا پ‌ر بکه‌نی، به‌لام نه‌یده‌توانی.

مام حسه‌نه‌رەش:

"ئەو له ژوورئیه‌ گیانه‌که‌م، ئەو له ژوورئیه‌، زۆر باشه، ئەوه‌تا هاتوه به هیچ جۆر وه‌ده‌ر نه‌که‌وتوه".

مورته‌زاغا گوتی:

"بە‌سته‌زمان چۆن بێته‌ده‌رئ، نیمه‌ گوویه‌کمان خوارد، به‌لام ئەو، گالته‌که‌مانی بە‌پراست وه‌رگرت، دیاره‌ گالته‌که‌ی منیش که‌رانه‌ بوو... نه‌رئ... که‌رانه".

هه‌رله‌وی به‌ پێوه راوه‌ستابوو. به‌ هیچ جۆر نه‌یده‌توانی بچیتته ژوورئ ناشی. حسه‌نه‌رەش که تاوێک له‌مه‌ویه‌ر له کاتیک دا هه‌موو گیانی له‌ نارد دا سپی هه‌ل‌گه‌ر‌ابوو، د‌ه‌رگای ناشی کرد‌بووه‌وه‌و گوت‌بووی فه‌رموو ناغا وه‌ره ژوورئ، هه‌روا به‌ چاوه‌پ‌روانی له‌ شیانه‌ی د‌ه‌رگادا راوه‌ستابوو.

"فه‌رموو مورته‌زاغا".

مورته‌زاغا که د‌ه‌ت گوت گوتی له‌ د‌ه‌نگی نابێ، ده‌کرئ بلیتین زیاتر له‌ نیو س‌معات هه‌روا له‌بەر د‌ه‌رگا مایه‌وه. ویستی پ‌ر بکه‌نی به‌لام نه‌یتوانی. ویستی قسه‌ بکا، به‌لام نه‌یتوانی.

هينديك پرسیاری بئ سهره و بهری له حهسه نهرهش کردو نهویش وه لآمی دایهوه، به لآم مورتهزاغا لهم گوئییهوهی دههات و له گوئییهکهی دیکهی دهچوهه دهوئی. پاش نهوهی نهختیک دهسه لآتی بهسهر خۆی دا پهیدا کرد، توانی زهرده خه نهیهک بکا، دیتی وه زعی باشه، دیسان چهند جاری پئیکه نینهکهی تاقی کردهوه، نهی توانی ساکارو ناسایی پئیکه نهی، دهسه جئ به پئیکه نینهوه چوهه ژوروی ناشی و به دهنگیتکی بهرز نه پانندی:

"کاک عملی نه من هاتم، نه گهر کتوی توروی نه چیتته لای هه زه تئ مووسا، مووسا ده چیتته لای کتوی توروی. ئیستا نهوه هاتوممه لات. چۆنی کاک عملیه جوانه کهم، حال و وه زعت باشه؟ بزائم پیاو هیچ نه بئ به خیراتیکی رهق و وشکی ناغای خۆی ناکا؟ بپروانه کاک حهسن، توخوا ته ماشای که، راسته، ههقی تۆیه منت نه به خشیهوه، هاتوم تکات لی بکه کهم لیم ببوری. برای خوشهویست و بهرئز. هاتوم داوای لی ببوردنت لی بکه کهم، دهسهویست تاقیت بکه مهوه. بریا کاری وام نه کردایه. بریا زمانم له زارم دا لآ بویایه. گوتم ئیستا که قهراره عومریک پئیکهوه برا بین با نهو برا نازار بهغیره ته تاقی بکه مهوه.

ئۆۆۆ. خۆزگه ده تۆپیم و کاری وام نه ده کرد. ئۆۆۆ، براله نه تۆش پیاویکی زۆر روح زل بووی، گالته کهی منت به راست وه رگرت؟ وهختیک جله کانت دا کهندن و فریت دان بۆ لای من نازانی چم بهسهر هات، نازانی حالم چ بوو، براله قهت چاره پروانی نهوه کهم له تۆ نه بوو، له لای مندا له کان و له لای ژنه کاتم نازانی کهه قهه چ حالیکهوه، بوومه بهردی سهر سههۆۆ، خه نهجهرت لی دابام خوینم لی نه دههات. نازانی چهند تیک چووم، نازانی... هه موو خه لگی بازارو شارۆچکه خه بهردار بوون چت له گه ل من کرد، هه مووان زگیان پیم سووتا، گوتیان مورتهزاغا بریا کهی بۆخۆی پهیدا کرد بوو، به لآم لهسهر ههچ و خۆزایی له کیس خۆی داو دیسان لهم جیهانه دا به تاقی ته نیاو بئ کهس و بئ دهه مایهوه."

وهختیک چاوی بهو بوخچه هاوریشمه شینه کهوت که جله کانی تیدا بوون، جله کانی وه بیر هاتنهوه به توندی فهرمانی دا:

"ههسته نهو جلانه دا که نهو نه مانه له بهر که بچینهوه مالتی. نهسه کهت له بهر ده رگا چاره پیتته."

پاشان ته ماشای پشته وهی خۆی کرد. حهسه نهرهش له بهر ده رگا چاره پروان بوو:

"نهو جلانه نه تۆ بۆ کاکمت کریون؟"

"نه من کریومن ناغا، چ بکهین وهختیک هاته ناشی روت و قوت بوو."

"دور مه‌که‌وه، له جی‌یه‌ک به نه‌گه‌ر بانگم کردی گویت لئ‌بئ".
"باشه ناغا".

"بروانه کاک عملی، ده‌زاتم، زۆرم نار‌ه‌ح‌ه‌ت کردووی و نه‌و دل‌ه می‌ه‌ره‌بان‌ه له په‌ل‌ک‌ی‌گول‌ ناسکترو
جوانتر له هاوریشم و سووکت له تیشکه‌تم شکانده، ده‌زاتم دل‌ی بنیاده‌م وه‌ک شووشه‌ وایه، نه‌گه‌ر شکا
وه‌ک خۆی لئ‌نایه‌ته‌وه، ده‌زاتم وه‌ک خۆی لئ‌نایه‌ته‌وه. به‌لام دل‌ی وه‌ک شووشه‌ ناسکی برایان‌ وا له‌گه‌ل
یه‌کتر گه‌رمه‌ که له‌بهر سۆزی براب‌ه‌تی هه‌رچه‌ندیش بشکئ و وردوخاش بئ، دیسان وه‌ک خۆی
لئ‌دیتته‌وه. ده‌توانئ هه‌موو به‌یانا‌ن وه‌ک له‌یلوو‌یه‌رئ‌کی ته‌رو تازه‌ سه‌رله‌نوئ بپشکو‌تته‌وه. نه‌دی...
براله‌ گیان...".

چوو راست رووبه‌رووی عملی راوه‌ستا، داها‌ته‌وه‌و له‌ خوارئ را تئ‌ی هه‌ل‌پوانی. چته‌ براله،
بۆ وا ده‌که‌ی؟ تکا ده‌که‌م شتئ‌ک بئئ. هه‌زار جار تکا ده‌که‌م، له‌بهرت ده‌پارئ‌مه‌وه. کو‌رم
کوشتووی و خۆم له‌ مائ‌ئ هاوریشتووی. براله، عملی. به‌ری پئ‌یانت ماچ ده‌که‌م، شتئ‌کم پئ
بئئ. نه‌من بالنده‌یه‌کی چووکه‌له‌م په‌نام بۆ چله‌ در‌کئ‌ک بردوه. نه‌و چله‌ در‌که‌ نه‌تۆی. دل‌م
مه‌شکئ‌نه‌و وه‌روه‌ سه‌ر مال‌ و گوزه‌رانی خۆت... عملی که‌س له‌وه‌ زیاتر له‌بهر که‌س
ده‌پارئ‌ته‌وه؟".

چهند وشه‌که‌ی دوایه‌ی زۆر به‌ قئ‌نمه‌وه به‌ ده‌م دا هاتن، به‌ره‌ به‌ره‌ش توو‌په‌تر ده‌بوو، ده‌ست و
لاقیشی ورده‌ ورده‌ خه‌ریک بوون ده‌له‌رزین. به‌ ده‌نگئ‌ک که‌ ده‌ت گو‌ت گه‌رووی له‌به‌ریه‌ک هه‌ل‌د‌پ‌وه
نه‌راندی: قسه‌ بکه‌ عملی، قسه‌ بکه، به‌ نیاز نی قسه‌ بکه‌ی، شتئ‌ک بئ‌ی؟ هه‌تیوه‌ لامه‌زه‌بی بئ‌دینه
شه‌له، خوانه‌ناسی بئ‌ئیمان. بنیاده‌می ناچار ناکه‌ن بۆ رووحیشی نه‌وه‌نده‌ وه‌پارئ".

له‌ئینۆ ناشه‌که‌دا ده‌هات و ده‌چوو، لاقی به‌ عه‌رزى دا ده‌دان، با‌ی ده‌لئ‌وان کردبوو و سه‌ری به‌م لاو
لادا ده‌گئ‌پا. دیسان پ‌ر به‌ گه‌رووی ده‌ستی کرد به‌ دادو هاوار: سه‌گبایی شه‌لی گه‌وواد، به‌ دوو شوئ‌ن
گئ‌پان خۆت به‌ گوویه‌ک ده‌زانی؟ هه‌تیوه‌ به‌رازه، گونبه‌راز. شه‌لی گروئ. هه‌تیوه‌ نه‌تۆش ناوی خۆت
ناوه‌ ئئ‌ینسان؟

هه‌رچی جنئ‌وی ده‌ی‌زانی به‌ دوای یه‌ک دا ریزی کردن، جنئ‌وه‌کان ته‌واو‌بوونیان نه‌بوو،
شه‌له‌ش هه‌روا وه‌ک به‌رد له‌ جئ‌ی خۆی ره‌ق ببوو. ته‌نانه‌ت هه‌ناسه‌شی هه‌ل‌نه‌ده‌کئ‌شاو چوو‌کت‌رین
جوولانی نه‌بوو، ته‌نانه‌ت چاویشی نه‌ده‌ترووکاندن.

مو‌رت‌ه‌زاغا که‌ تئ‌گه‌ش‌ت‌بوو که‌مئ‌ک پئ‌ی لئ‌ هه‌ل‌ئ‌ناوه، ده‌نگی نزم کرده‌وه. هئ‌دی بووه‌وه‌و
دیسان به‌ راوئ‌ئ‌ئ‌کی نه‌رم و نیانی وه‌ک مه‌خه‌ر ده‌ستی به‌ قسه‌ کرده‌وه:

"پروانه كاك عدلی، برای خۆت مورتهزاغا يهك دوو قسمی پښ گوتی، نیلی مهم كوژه، نهگه پیت خۆش نیه بییهوه مالهكهت باشه مديهوه. ناوا له من زویر مهبه، چته ناخر، دلی ناسك و مندالانهی من، دلی برای گیانی به گیانیی عدلییهشهل پر له خوین مهكه، یانی خهریکی وا بکهی دلم خوین بگریه، خهریکی ههلا بههلای دهكهی. عدلی قسهیهك لهگهل برای خۆت بکه، عدلییی، عدلییی، هیچ مهكه تنیا يهك قسم لهگهل بکه."

چوه لای، دیسان داهاتهوه له روخساریهوه راماو نهجار به خۆشحالییهوه پشتی ههلیتیايهوه:

"روخسارت نهختیک نهرم بووه، نهو روخساره وهك گول جوانت نهرم بووه، مورتهزا به قوریانی نهو روخساری وهك گولت بښ، مورتهزا به حمیرانت بښ. نهرم بووی، كهوايه دهتهوی قسه بکهی، ها؟ چاوهپښ دهبم، نهختیک سهر بکهم... رهیبی به قوریانت بم خوايه رۆژی وا باشت ههبوون و نهم دهزانی، كاك عدلی دهیهوی قسه بكا، خوايه شوکور، خوايه سهد ههزار جار شوکور، شوکور بۆ تۆ عدلیت بۆ وه قسه هیتام..."

مورتهزاغا لهنیوان دهرگای ناشی و بهردناشهكان دا دهستی كرد به راویچكه: چاوهپروانم، تنیا يهك قسه بکه، هیچی دیکه لیت ناوی، ههر نهوهنده.

چوو لهسهر بهردناشه كوژنیک كه له سووچنیک فری درابوو دانیشته. شهلالی ناروق چاوی ده عدلییهوه بریبوون. خهریك بوو رقی ههلهدهستا. شتیکی خری بهقهد چنگنیک دههات بهری گهرووی دهگرت، دهیهویست خزی به عدلی دا بداو گهرووی رتک گوشتی، بهلام پاش کیشهکیشتیکی نیو ههناوی بهسهر نهم ویستهی دا زال دهبوو.

له کاتیک دا ههناسهی ههلهدهکیشا ههستایه سهرپښ: ناتهوی قسم لهگهل بکهی، ها؟ نه من نیلی کارتکم له دهست نایه، عدلی. چاو له من كه... راویژی دهنگی به تهواوی نهرم ببوو، بۆخۆشی گوئی بۆ دهنگی خزی راداشت. دهنگی گهرم و دلگرو له كانگای دلوهه بوو، پیاو ههزی پښ دهکرد: پروانه عدلی، کورم، برام، نوری ههردوو چاوم، گلینهی چاوم، خهریکم قسهت لهگهل دهکهم، یازده مندالت همن، تاقه ژنیکیشته ههیه، چما دهکری؟ نهتۆ هیتشا جیتلی، دهترانی دوو ژنی دیکه بیینی، دوو ژنی وهك چهپکهگول، ههر له نیستاهه زهوییهکی سهت ههکتاریت دهدهمی. نهگه سبهینی قهبالهکهیم نهدايهی، خهیانهتم به دایکی خۆم کردبښ، نیلی سویند لهوه گهورهتر دهبښ؟ پروانه عدلی، پروانه کورم، پروانه نیوی چاوم، نهگه ویستت خانویهکیشته بۆ دهکرم، بۆت دهکرم چیه؟ کرم و تهواو بوو. خانوهه دوو نهۆمییهکهی مرادی موهاجیر. گۆیا دهیهوی به سهدو سی لیره بیفرۆشی. نهویشم بۆ کری، وهك

شیری دایکی خۆت حه‌لا‌لت بێ، سه‌به‌ینی قه‌باله‌ی ویشته‌ دیته‌ ده‌ست. بڕوانه‌ عه‌لی، کورم نه‌گه‌ر قه‌باله‌ت به‌ ده‌سته‌وه‌ بێ هه‌یج که‌س ناتوانی نه‌ خانووت لی بستینی، نه‌ مه‌زرا. بڕۆ ته‌سه‌به‌که‌ت له‌به‌ر ده‌رگا چاره‌په‌رمانته‌، له‌ ماله‌ش فیله‌نتایه‌کی تازه‌ کارخانه‌ چاره‌په‌رته‌، راست وه‌ک کچی نه‌ساو. باشه‌ ده‌لتی چی؟ مواجی مانگانه‌ت بۆ ده‌په‌مه‌وه‌، ده‌مانچه‌ ده‌سک سه‌ده‌فه‌که‌ی خۆم و سه‌عاته‌ زه‌غیره‌زیره‌که‌م که‌ عیسه‌مت پاشا به‌ دیاری داومی ده‌ده‌م به‌ تۆ"

شانسی گرت، به‌سه‌پایی رای‌ته‌که‌کاندو لاواندیه‌وه‌و گوتی: یاله‌ا بڕام هه‌سته‌ به‌چینه‌وه‌ ماله‌ی، زۆر دره‌نگ بووه‌، هه‌یج ده‌زانی خانم چه‌ندی خۆش ده‌ویی ته‌نانه‌ت له‌ براهه‌کیش زیاتر، هه‌تا نیتسا نه‌وه‌نده‌ چاره‌په‌رمانی نیتسه‌ بووه‌ چاری خه‌یل بوون، چت گوت عه‌لی؟ نایه‌وه‌؟

ماندوو به‌بوو، چو له‌سه‌ر به‌ردیک که‌ له‌ قورئینی ناشه‌که‌ بوو دانیشته‌، وه‌ک کوره‌ی ناسنگه‌ران ده‌هه‌ندمی، په‌ره‌سه‌لیترکه‌ به‌ میچی‌تۆزازی و به‌ داوه‌ جاله‌جالووکه‌ ته‌نراوی ناشه‌که‌وه‌ هه‌یلانه‌یه‌کی گه‌وره‌یان دروست کردبوو، جووچه‌که‌ په‌ره‌سه‌لیترکه‌ له‌نیو هه‌یلانه‌که‌دا زاری زه‌ردو گوشادو که‌فاوی خۆیان داچه‌ریبوو، هه‌له‌لاو هه‌نگامه‌یه‌کیان وه‌پێ خسته‌بوو، مه‌په‌سه‌.

مورته‌زاغا دیسان هه‌ستا، ده‌ستی بۆ حه‌وا به‌ند کردو له‌ حالیک دا به‌ قامک هه‌یلانه‌که‌ی نیشان ده‌دا، به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ گوتی: کاک عه‌لی بڕوانه‌ نه‌مانه‌، جووچه‌یه‌که‌کان ده‌میان کرده‌ته‌وه‌ چاره‌په‌رمان دایک و بابیان دانیان بۆ بێتن. نه‌و یازده‌ جووچه‌یه‌یه‌ی تۆش، نه‌و جگه‌رگۆشانه‌ت، بێ پشت و په‌ناو برسی و تینوو چاویان له‌ رنگایه‌، بۆچی ناته‌وی نه‌جاتیان به‌ی؟ پاشان ده‌نگی هه‌لتنا: نیتسا نه‌من، براهی گیانی به‌ گیانیت ده‌ستمت بۆ لا درێژ ده‌که‌م، نه‌م ده‌سته‌ مه‌گه‌په‌وه‌. نه‌و ده‌سته‌ی درێژی کردبوو له‌ حه‌وا له‌ په‌نای لووتی عه‌لی سه‌رگه‌ردان ما. ده‌ست چاره‌په‌رمان ماو نه‌مجار به‌سه‌پایی ده‌ستی کرد به‌ له‌رزین. که‌وايه‌ نه‌م ده‌سته‌ ده‌گه‌په‌یه‌وه‌؟ باشه‌ بڕام زۆر چاکه‌.

پاشان دووباره‌ ده‌نگی نه‌وی کرده‌وه‌و گه‌رم و دۆستانه‌ گوتی: باشه‌ براهه‌، هه‌رچه‌نیک پیت خۆشه‌. ده‌ستی هه‌ینایه‌وه‌ خوارو له‌ ناشی وه‌ده‌ر که‌وت.

عه‌لی زۆر تامه‌زرۆ بوو، نه‌م په‌یاوه‌ نه‌مجار هه‌موو به‌لینه‌کانی به‌ چی‌ده‌گه‌یانده‌، به‌لام به‌ هه‌یج جۆر نه‌یتوانی جارێکی دیکه‌ چا‌و له‌ چاری بکات و قسه‌ی له‌گه‌ل بکا، به‌ بیرکه‌وته‌وه‌ی منداله‌کانی که‌ له‌ کتوپاره‌ی به‌ په‌شێوحالی مابوونه‌وه‌ ناگر له‌ دلی به‌ربوو. منداله‌کانی ده‌یان توانی له‌ چوکهوراوا به‌چه‌ قوتابخانه‌، له‌ وه‌رگه‌په‌که‌یی مالان و شوانی و بێنگه‌ر نه‌جاتیان بێ... هه‌ینده‌ی نه‌مابوو هه‌ستێ ده‌ست بکاته‌ ملی مورته‌زاغاو بلی مورته‌زاغا نه‌تۆ براهی هه‌قی منی، نه‌من ده‌زانی نه‌تۆ ده‌ته‌ویست تا‌قیم بکه‌یه‌وه‌. هه‌ولێ دا، زۆری بۆخۆی هه‌ینا، به‌لام نه‌یتوانی

ئەو كارە بكا، دلى رازى نەبوو و نەيتوانى. ئىستىا بە رۆيشتىنى مورپتەزاغا ئەو گەورەترىن دەرفەتى ھەموو تەمەنى خۆى لە دەست دەرچووبوو.

لە حالئىك دا ئەلى لە ژوورئ ناشى ئاوا لەگەل خۆى كەوتبىو ھە مل ملانىن، مورپتەزاغا كە دەستى ھەسەنەپەشى گرتىبو ھاتەو ژوورئ. دەنگىك كە دەىگرماندو خۆشحالانە بوو گوتى:

"ھەسەنەپەش نامۆزگارىى بكە. ئەتۆم كرده شاھىدى ئەو سوئندە كە دەمەوئ لە حوزوورى خوادا بىخۆم. ھەرچى ئىستىا دەيلىم دەست بە قورئان دا دەدەم و بە ناوى گەورەى خوا سوئند دەخۆم كە ھەموو ئەوانەى دەيانلىم دەرھەقى ئەلىيەشەلى بىرام بەجىيان بگەيەنم."

پاش ئەوھى يەك بە يەك ناوى تەواوى ئەو شتانەى برد كە دەيەويست بىيان دا بە ئەلى، لە ھەسەنەپەشى پرسى:

"ھەموو ئەوانەى نام بردن لەبىرت دەمىنن؟"

"بەلى ئاغا لەبىرم دەمىنن."

مورپتەزاغا ھاتەو لاي ئەلى، دەستى لەسەر پىشتى دانو بە راويژىكى گىراناوى گوتى:

"قسە بكە ئەلى، ھەستە بچىنەوە مالى."

ھەژانى لەشى ئەلى لەبن دەستى دا ھەست پىدەكردو پاشان لەرزىنى پىشتى وىشى بو دەركەوت:

"ياللا ئەلى، ھەسەنەخان ئەوئەندەى چاۋ لە رى كىرد چاۋى خىل بوون."

لەسەر قسەكانى رۆيشت، پارايەو، توورە بوو، جىئوى دان، نەراندى، ھاۋارى كىرد، ئالاندى، نەرمى و لەسەرەخۆى نىشان دا. راويژى دەنگى ۋەك ناوى زولالى لىھات، بەلام ئەلى ببوۋە بەردو دەمى ھەلئەدەپچىرى.

مورپتەزاغا بەدەستى پەرسىلەكەيەك كە ۋەك بىرسكە خۆى بە ژوورئ دا كىردبوو بىدەنگ بوو. ئالئەكە ھاتىبو لە دەورى ھىلانەكەى دەسووراۋ جووچكە پەرسىلەكەكان دەمىيان ھەتا بىنانگويىيان داپچىبوو و بە ھات و ھاۋار چاۋەپى ئەو خواردەنە بوون كە دەبوو داىكىيان بىيان داتى.

ئاغا ھاتە كى ئەلى، بە دەستە گەورەكانى سەرىى گرت و بە زۆرى بلىندى كىردو گوتى:

"ئەو ئالئەيەى بىيەنە. بىيەنە... تەماشاش كە... بزائە چەند بە خۆشحالى دانى بو جووچكەكانى ھىئاوۋ دەيان داتى، تەماشاكە. ئەو ھەيوانىكەو ئەتۆش ئىنسانىك. باش بىروانە."

ئىچاۋانى ئەلى تارىك بوو، ئەلى ئارەقى كىردبوو و چاۋەكانىشى تەپ بوون.

"ياللا مام ھەسەن با ئىمە بىرۆين، با ئەو تەماشاش ئەو ئالئەيە بكا، شەرمى لە ئىنسان بوونى خۆى بىتەو، شەرمى بىتەوۋ ئەقلى بىتەوۋ جىتى خۆى، ئەمىن تاۋىكى دىكە دىمەو."

عملی ههولتی دا به دواى دا غاردا بهلام نهیتوانی ههستى، ویستی قسه بکا، بهلام زمانى نه زارى دا بهسترا، دهت گوت زمانى ئاوساره. ههر لهوکاتهدا نهیدهتوانی چاو لهو بالندهیه که دههات و دهچوو و هیندی شتی له زارى جووچکهکانی داویشت، وهرگیتړی. وهختیک مورتهزاغا هاتهوه، نهوی چۆن بهجئ هیشتبوو، ههر وای دیتهوه، دیتی که سهری ههلیناوهو تهماشای بالندهکه دهکا که خهریکه زگی جووچکهکانی تیر دهکا.

"عملی. ناتهوئ قسه بکهی؟"

سهری عملی دووباره داکهوتهوه.

"باشه عملی، نهی شهلان ناتهوئ قسه بکهی... باشه... شهرته بهلایهکت بهسهر

بیتم ناسمان بۆت بگری"

فرماندهری جهندرمهئ نهدهنه کییه؟ دۆستی گیانی به گیانی من دۆستی راست و ساغی من. دهبئ پهنیدیکت بهسهر بیتم بۆخۆت کهیفی پئ بکهی. عملیهشهل باش باشت گوی لهمن بئ، مهلا فرهادو یۆبازنۆغلی تاوانبار بوون؟ نهی بۆچی له بهندیغانهدا کهوتوون؟ پیاویتیکی خواناسی وهک مهلافرهاد دهکرئ پیاوی کوشتیب؟ بهستهزمانه بۆچی دهیویست پیاوی بکوژی؟ پیاوکوژی بۆ بکا، چ حیکمیتیکی تیندا بهسته بوو؟ بهلام نهوه له ژوروی بهندیغانهدا خهوتوه، لهوانهیه له داریشی بدنه، دهرانی بۆچی تووشی نهم رۆژهیان کرد؟ چونکه خهبرمان زانی که پشتیوانی له حهمهدۆک دهکا. پاشان نهو کابراههکه، کهس نازانی چ کهسهو چ کارهیه. جاسوسه؟ بۆلشهویکه؟ کهشیش نازانی له کوئ را هاتهوه. دهبئ ههتا بکوئ زووتر زاتی چهپهلی لهنیو برئ. یان یۆبازنۆغلی، بۆ له بهندیغانهدا کهوته؟ لهسهر گووکارییهک، بهستهزمانه لهسهر نهسپی عملی سهفابهگ که حهمهدۆک سواری دهبئ له بهندیغانهدا خهوتوه، ههریوهش بوو به مایهئ مەرگی عملی سهفابهگ، مایهئ مەرگی ههموومان و مایهئ بهدناوی شارۆچکهکهمان له تورکیهیک بهو گهورهییهدا. لهسهر نهو نهسپهئ داویه به حهمهدۆک له نیوهراستی مهیدانی دا لهداری دهدهن. برای گیانی به گیانیم سهرهنگ پیتشنیاری کاری پئ کردووی. گویا دهبی به فرمانبهرتیکی پایهبرزی دهولت و نیمه ناخاو بهگهکان شهبه به دهست به سهلام و کهلامهوه دینه خزمهتت. سهرهنگ به منی گوت: نیستا که براهت عملیهشهل نهفندی هونرمهندیکی وایه، گهورهترین شوین ههنگری سهر نهم جیهانهیه، شوینی میروولهئ سهر زهوی و تهیری ههواو شوینی جالجالوکه لهسهر داوهکهئ ههلهدگرئ و دهی بیینتهوه، نیمهش کاری پئ دهسپترین و ههتا ماوه مواجی دهدهینی، نهویش نهک مواجی سهرجووهیهکی رووت، بهلکوو مواجی یاوهریکی دهدهینی. وهختیک خۆشت مردی مندالهکانت نهو مواجبه وهردهگرن، بۆ نهو

مەسەلەيەش دەست بە قورئاننى دا دەدەم و سۆيىندت بۇ دەخۆم. ئەتۆ بە رەسمى دەييە شويتىگىرى
حكومەت و موابج وەردەگرى. سەرھەنگ گوتى لە سايەى برا شويتىگىرەكەتەوہ نہ چەتە لەو چياو
بەندەنانە دەمىننى و نہ دزو ياغى... شويتى ھەمووان ھەلەدەگرئ و دەيان دۆزىتتەوہ، دەسبەجئ
جىگاگەيان بە نىمە دەلئ و نىمەش...".

ئەمجار ھات دەستى لەسەر شانى عدلى دانائو گوتى:

"ھەستە، ھەستە بېرۆين برا چاورپەشەكەم، ھەستە باب و باپراغان گوتتويانە ھىچ بەندەيەك
نيە گوناھكار نەبئ، لەسەر ئەوہى نىمە ھەلەيەكمان كردوہ ئىدى من و خۆت و منداڵەكانت
لەنيئو مەبە. بېوانە، ئەو پەرەسلىتركەيەت خۆ دى... ئەو ھەيوانە چووكەلەيە ببينن، ئەو
پەرەسلىتركەيەك بە قەد قامكىكى تۆيە، ئەوہى بکەينە سەرمەشق و شەرم لە خۆمان بکەين.
بزانە پەرەسلىتركەيەك، پەرەسلىتركەيەك. بەو ھەموو گچكەيىيەي خۆيەوہ چۆنى ئاگا لە
جووچكەكانىيەتى...".

پاشان خۆشحال بوو. زەردەى ھاتى:

ئەتۆ پەرەسلىتركەكانت لە وەختى فرين دا دى؟ چما دەكرئ نەت دىين، لەو ئاسمانەدا ئەوہى
دەبن، بەرز دەبنەوہ، وەك بريسكە بال دەگرن، وەك تير بەرەوژوور دەچن، ئەمانە بەو ئاكارانەيان
چ دەكەن؟

ئەتۆ بلئى چ دەكەن؟ ئەتۆ لە ھەموو كەس باشتر دەزانى، ئەتۆ بلئى".

ئەمجار كەمىنك كەشايەوہو چاوەروانى وەلامى وى مايەوہ. بەو ھىوايە بەلكوو يەك قسە لە
زارى ئەو پياوہ نزم و كەللەشق و ناھالىيە دەرىچئ.
"بلئى بلئى، بلئى داخوا چ دەكەن؟".

وہختىك دىتى عدلىيەشەل بەو يارىيەش ھەلەنەخەلەتا، دەستى كرد بە ھاوار كردن:
"دەبلئى ئىدى، شەلى ناھالى، ريامە لاقە شەلەكەت، بلئى ئەوان چ دەكەن. مئشولە خرى
ناكەنەوہ بۇ جووچكەكانيان بەرن؟ دەبلئى گووم كردە ئەو لاقە شەلەت، مئشە شەلە... ھەتتو
چما ئەتۆ كىتى؟ چما ئافەرىدەيەكى لە مئشولە بئىنرختر نى؟".

چو بۇ لاي دەرگا، دەيەويست دەرگا بکاتەوہ، پەژىوان بووہو بەرەودوا گەراپەوہ:
گوئى بگرە، دەمەوى ناخر قسەم بکەم بيانوت لى پېرم، چاكت گوئى لە قسەم بئى، خەتاي من نيە، ھەر نەم
رۆژانە لەبەر دەرکى نەم ئاشە يەككىك دەكوژئ، ئەويش لە حالئىك دا گوللەيەك لە نئوہراستى چارى دراوہ،
ديارە پاش ئەوہى ئەشكەنجەميان كردو پىستيان لەبەر دارنى لە جەوالئىكى داويتن و فرئى دەدەنە پاش ئاشى.

سزای نمو جوړه پياو کوشتنه نيعدامه. پاشان پینچ کس دین شایمتی ددهن که بعم دوو چوانم دیومه عملی یشمل نمو پیاوهی کوشتوه، یه کیڼک لمو شایمتانهش کمستیک دهبن که چاکهت له گمډ ده کاو ماویه که نیره به خیتوت ده کا، بهلن جسمن پرش، نه گمر نایموی شایمتی بدا، با نهی دا، خاوهنی نم ناشه، دهرانی کی یه؟ مه لادوان نه فمندی. نیستا تی گمیشتی؟ نیستا لم دووانه یه کیکیان همل پویره، یان پمتی سیتاره یان فرمانبهرایمتی دهولت... یان خاوهنی مه زرایک یه کیان همل پویره..."

پاشان هتا تین له گهرووی دابوو نه راندی:

"نه من دهرۆم، بوخوت حیسابی خوت بکه، پیت وا نمب دهرانی له دهستم دهرچی - پینکه نینکی کردو لسمری رویشت - ناتوانی بچه چیاو بمنده نان حه مه دۆک لهوی یه، له دهشتیش نه من هم... نه من نیستا دهرۆم، وادیاره ناتموی بییموه مالی ها؟ - ددانی له چیره بردن و به راوینکی وهک تف هاویشتن گوتی - نیشانت ددهم."

دهرکمی نه مهنده توند پیک دا دا که ناشه که له رزیموه، عملی شلی لمرزاندوهه. که میک دواتر له حالیک دا به سپایی دهرگای ده کردهوه گه رایه وه: پروانه عملی، پروانه براله، شتی کم بیر که وتوه، نیستا باشت گوی لی بی، له مه ودوا نیدی به تو نالین عملی یشمل، نه گمر پیتشت بلین زار راهاتنه، بهلن له مه ودوا نه تو ناشه لی بهلن... ده لیتی چون؟ ده لیم گویا له بیلین پیتته ختی نه لمان لاقی دروست ده کهن ته و او وهک لاقی راستی له گوشت و نیسقان. نه من یه کیڼک لمو لاقانهت بو له برا نه لمان یه کافان ده کرم، چما نه لمانی برای نیمه نین؟ بو ت ده کرم نه گمر میلیون نیکیشی تی یچی، ده لیم بو ت بینن و بوخوم پیوهندی ده کهم. نه گمر بلین: نا، نابی، لاقه که ده بن خومان له نه لمان پیوهندی بکه یین، ده چینه پیتته ختی نه لمان و لاقه تازه کهت لهوی پیوهند ده که یین"

مورته زاغا زور لمو که شفقه تازه یی دلنیا بو. نه گمر که سیک نه و پیتشینارهش رهت بکاته وه، نیدی بنیاده می لهو نزمتر پهیدا نابی.

"بهلن له مه ودوا به لاقه تازه کهت له سهر بهردان، له سهر شاخان، له سهر داران و لوتکه ی کینوان وه که و غار غارین ده که ی، بهلن غار غارین ده که ی و ههرچی شوینه هلی ده گری. نا براله؟ پروانه په رسلیر که که دو یاره هاته وه. پروانه. کاک عملی پروانه. بزانه جووچکه کان چونیان دم کرده وتوه، پروانه سهری منیان له ده مه وه ده چی، نمله زرده که یان چون دریتو کرده؟ پروانه بستیکیان دریتو کرده. که می ماوه سه گبابانه ملیان همل که ندری..."

عملی له سهر قسه که ی ری سهری بو لای هیلاننه په رسلیر که که و هرسووران دیوو و به پینکه نینمونه دهی روانیه نمو جووچکانه که همللاو همنگامیان وهی خستبوو و دایکه که یان که له حوا به دهریان دا ده خولایم وه.

"عهلی قسه بکه".

"کورپه دعت دهم پیستت له بمر دارپن ناپیاو، کورپه دعت دهم دارت له قوونئ بیرن. پیت وایه ناتراوم نهمعت له گهل بکه؟ بلئ؟ ریامه نو لاقه شلهت. کورپه نیتمه پیمان ده لئین پالوانی سرکهوتنی شهری سرپه خوی... به عهلی شه لیک ناویرین، گووم کرده لاقه شه له کی؟".

نیدی که فی ههل خرانده بوو، ناگای له خوی نه مابوو هرچی به زاری دا هاتبایه دهی گوت. له نیو ناشی دا رویره رووی عهلی ههل داو پیدای ده کردو یهک بین جنیوی ده دان، نو جنیودانه چندی کیشا؟ کس نهی زانی، نه عهلی، نه حسه نهرهش و نه مورته زاغا خوی. لهو مارویه دا نو که سانهی ده هاتنه ناشی که گویان له ههل لار ههنگامه و قاره قار ده بوو، ده چونه قورینیکی باغه کی ده وریره ناشی. سره غام مورته زاغا له حالیک دا دهی گوت:

"گووم کرده دهمت شلی گهوواد، تو و نینسانه تی بیان نه گوتوه، نه تو سزاواری زولم و ناهقی و مهرگی،" وهک گولله له ده رگای ناشی ده رپه ری و چوو بو لای نه سپه کی. حسه نهرهشی ناشه وان ده سبه جی غاری داو جلوی نه سپه کی گرت و رکینی بو داگرت. مورته زاغا که خوی هاویشته بووه سر نه سپه کی، به روخساری که وه که له رقان رهش داگیرسابوو که میک دا هاته وه به سپایی گوتی:

"پتی بلئ... به راستی لهو که لله شقی و گهوچی بهی زور تووره بیوم، ههقمه، چما برای نیم؟ هه ده بوو لئی تووره بم پتی بلئ والی کاری ده داتی، دهی کاته سرده ستهی شونگی ره کان و مواجی بو ده بریته وه، بوخوشم لاقینی تازه له لاقه شه له کی پیوند ده کم، لاقه کی له پیش داش چاکتر ده بیته وه.

حسه نهرهش نه گمر عهلی برام بو ناشت که میوه بیخیریموه ماله کم، نم ناشت بو ده کرم و دعت ده من. پاشان نه تو پاره کهیم به قیست وی بدوه. نه من بیایکم سرم بچی قوم ناچی. نه من نه مشو له مالن چاوهرانی ده بم".

پاشان په رسلیرکه کی که وهک گولله له ده رگای ناشه که وه چوه ژوروی نشانی حسه نهرهش داو گوتی:

"ته ماشاکه، پروانه نم بالنده به نه رزاق بو جووچکه کانی ده با".

نهمه ی گوت و نه سپه کی ده نگ دا.

(۱۱)

مندالان لیسەر تەپۆلکە کەمی پشت شارۆچکە لە پەنای چلە مۆردیک لە نزیك گۆرستانی رۆمییه کان خەریکی جگین بوون. گولە ناسفۆندیلە وشکە کان هیتشتا بەسەر بڕکە کانمۆه مابوون. تووترکی کیتی و درک و دالۆ گۆرگیا لە سەری تا خوارئ بە نینۆکە شەیتانەمی چووکەلەمی بە قەد دوگمەیک داپۆشرا بوون و سپی دەچوون. مێش و زەرگەتەمی جۆراوجۆر، گەورەو چووک، بە رەنگی سووروشین و سەوز- کە هەموویان لە گەل خۆرەهەلات دەفرن - بە هەللاو هەنگامەو وزەوز لە فرین دا بوون.

جاران بە جگی مەرو بزن و گوێرە کە جگینیان دەکرد، جۆرە یارییه کی سەخت بوو. ئەم جگانه هەر لەو کاتەدا کە بە نامرازی یاری گەورە کان دەژمێردران بووکەشوشەمی مندالانیش بوون.

هیتشتا یارییه کە دەستی پێنەکردبوو، ناشق مستەفا پرسى:
"لەسەرچی یاری بکەین؟"

مندالەکانی دیکە خۆیان بۆ وەلامی ئەم پرسیارە نامادە نەکردبوو. زۆر وەخت لەسەر بێنەسوێسنەمی کیتی یارییان دەکرد.

وەلاییه گچکە گوتى: لەسەر بێنەسوێسنە. هیتشتا هەشت سال نەدەبوو. نەدەچوو قوتابخانە. مانى گرتبوو. بپاری دابوو قەت نەچیتە ئەو جیگایە کە وەک مەنگەنە وایەو پیتی دەلین قوتابخانە. ناشق مستەفا وەلامی دایەو: هیتشتا بێنەسوێسنەمان هەلنەکەندوون.

"لەسەر هەغیر!"

مستەفا پرسى:

"هەغیر لە کوێ بوو؟ بپروانە دارەکان. قەل و دالۆ هەموو هەغیره کانیان خواردوو خەلاسیان کردوون."

"لهسەر زەرگهته".

ئەو زەرگهتانهی دەزویان لە نێو قەدۆی خستبوون بە چەپ و راستیان دا بالە فرەیان بوو.

ناشق مستەفا گوتی:

"ئەمن ئەگەر بدۆزێم زەرگهتهی خۆم نادەم بە کەس. لە کاتێک دا بە دەست ناماژەیی بۆ زەرگهتهکانی دەکرد کە لە پێشیانەوه دەفرین، لێی زیاد کرد: زەرگهتهی کەسیشم ناوی".

هەریەکە بەقەد قامکتێک دەبوون و وەختێک لە پێش تیشکی هەتاویان رادەگرتن وەک کەلایەکی زێڕینی زەرد دەدرەوشانەوه: ئێوه قەت زەرگهتهی واتان گرتو؟ لێره زەرگهتهی واتان دیوه؟ ئەم زەرگهتانه نادەم بە کەس. ئەوانە بە هەر کەسەوه بەدەن پێش ئەوهی بلێ ناخ، دەمری.

باس و وتووێژ درێژەیی کێشا، سەرەنجام رێک کەوتن کە هەر کەس دۆزاندی ئەوانی دیکە لە کۆلێ کاو بچنە رەشە هەنجیرو بێنەوه. وەیسێ ئەو کارەیی هیچ پێ خۆش نەبوو، چونکە تا ئێستا تەنانت تاقە جاریکیش جگێنی نەبردبوو و چەندین جار وەک وەلاغ ئەو منداڵانەیی لە کۆلێ کردبوو. وەک دەلێن وەیسێیە چووکەل لە گرتنی زەرگهتەو بەلندەو مێش و مەگەزدا لینگەیی نەبوو. لەم شارەدا هیچ راوچیەک تۆزی وی نەدەشکاند. تەنانت جاریکیان لە کۆیستان جووچکە شەهینێکی گرت و گەورەیی کرد. شەهینەکە وای بۆ دەستەمۆ ببوو کە دەچوو هەر کۆیەیک شەهینەکەش قولانجێک لە ژوور سەریهوه دەفری و ئەگەر وەیسێ خەریکی کارێک دەبوو، ئەویش لەسەر چلەدارێک، لکەدارێک یان دیوارێک هەل‌دەنیشت و چاوەرێی وێدەکرد. هەتا شەویکیان شەهینەکەیی ون بوو، کەس نەیزانی چوو کۆی چیی بەسەرھات.

وەیسێیە چووکەل چەند رۆژ لەسەر یەک شارۆچکەو هەموو دێیەکانی دەورووبەری ژێروژوور کرد. بەلام بەلندەکەیی نەدیوه.

پاشان گەیشتە ئەو ناکامە کە بەلندەکەیان دزراوه، یان بابی بە شەو بە کەسێکی فرۆشتووه. ئەو لە جێدا حەزی لە چارەیی باوکی نەدەکردو لەسەر شەهینەکەش بە توندی لەگەڵی ببوووه دۆژمن و چاوەرێی گەورەبوونی خۆی بوو.

وەیسێ دیسان هەروەک جاران دۆزاندی. منداڵەکان یەک بە یەک چوونە کۆلێ هەتا پەشەهەنجیر چوون و هاتنەوه. هەرچەند وەیسێ منداڵێکی بەهێزو ساغ بوو، بەلام لە کۆلێ کردنی ئەو هەموو منداڵە ئەوی ماندوو دەکردو شەلاڵی نارەقی دەکرد. وەختێک یارییەکە تەواو بوو، دەزوی زەرگهتهکانی خۆیان لە چلەدرێکەکان کردەوه و بە دەستیانەوه گرتن و بە دەم هەل‌فراندنی زەرگهتهکانەوه بەرو بناری چیا کە بە دروو تەنرابوون وەرێکەوتن. هەریەکەیی دارێکی نووک

تیژی لیتره واریان به دهستهوه بوو که به ناسانی بنه سویتسه نیان پی هه لده که ندن و گیرفانه گوره و فره وانه کانی خویان لی پر ده کردن.

به دهه هه لکه ندنی بنه سویتسه کانهوه زور لهو شویتنه که زه رگه ته کانیان لی به ستبونهوه دور که وتنهوه، له روویاریک په پینهوه، درۆزنه یه کی وشکیان به جی هیشت، جاران لووسا که کی که له داری سنۆیه دروست کرابوو، به لووزهو ناوی لی هه لده پڑا. گهیشتنه ناله جه جارپیک، لیتره پرا لیتره واریک له داری کورته بنه و چروپی ناله ج دهستی پی ده کرد. له پاش ویش زهیتونه خوړسکه کورته بالاکان دهستیان پی ده کرد. له قهراخ رووباره وشک بووه که له نیو دارزهیتونه کان دا تووشی پۆله هه غیریک بوون که تا نهو رۆژه نیان دیبوو. هه غیری پیوه بوون هه ریه کی به قهده سه لکه ترخیتنه یه ک. منداله کان له هه موو لایه که وه په لاماری پۆله هه غیریان دا.

ناشق مستهفا گوتی: زوران مه خۆن، ژانه زگ ده گرن. جی یه که شی به کهس نالین، بوخۆمان جاروبار دین و ده خۆین، برون مندالینه، تهنهت بالندهش بهم دارانه نازان. نم هه غیریانه دهنوویکیان لی نه دراوه. گولبه هار گوتی: نه ری، راست ده کی. زوری شیرن، ده لیتی ههنگوین.

گولبه هار هه میسه له گه ل کوران بوو، له گه ل کچان نه ده حاوایه وه. پاش نه وه ی تیرو پریان هه غیری خواردن به ریز له سه ر لیوی چۆمی دانیشتن و لاقیان بهردانه وه. هه موویان پیخواس بوون، هه موویان مندالی گه ریه کی به ره وه بوون. هه موو خه لکی نهو گه ریه که ژن و پیاو و مندال و کال له کینگه کان دا کریکاریان ده کرد.

هه ر نهو رۆژانه هه موو خه لکی ناوچه ده بوو بۆ لۆکه خرکردنه وه بچنه دهستی خواری. مندالان زوریان لۆکه چینه وه پی خۆش بوو، چونکه له نیو په مۆچاره کان هیندیک برکه شووتی و برکه ته ماته هه بوون. هه ر چله شووتی یه که ده دوازه شووتی شیرنی وه که ههنگوینی پیوه بوون و هه ر برکه ته ماته یه کیش به سه دان ته ماته ی سوورو پر ناوی گرتبوو... نهو دهه منداله کان ویکرا هیرشیان ده کردو شووتی و ته ماته یان دهرفاندن. جگه له وه له بن چله په مۆکان دا هیلانه بالندهش هه ن و له نیو هیلانه کان دا جاروبار جووچکه ی چوکه له یان خه که دهسته ده که ون...

وهختی په مۆ چینه وه شه وانه که دهسته له کار هه لده گیراو کریکاره کان ده چون بجه سینه وه، ناشق مستهفا سازه کی به دهسته وه ده گرت و گۆرانی بۆ ده گوتن. هیندیک له گۆرانی یه کانی کۆن بوون، به لام، هیندیکانی بوخۆی دانا بوون، نه مه به ره یه کی خواداوه.

دياره وهختيك پي گەيشتابيه دەبوو بە ناشقئىكى گەلى. راست وهك دادال ئوغلى. ھەر لە ئىستاوه چووېووه رىزى ئەو ناشقانه كە رىشيان لەم بەزمەدا سېى كرددبوو. شان بە شانى كۆنترىن ناشقەكان دەچووه پيش و بەجئ نەدەما. كە گۆرانىي دەگوت لە پيش دا دادەگىرسا، نەجار لەرزەيەك دايدەگرت و بە دواى ئەو دەدا وشەكان وهك ئاويكى زولال كە لە سەرچاويەك ھەل دەقوولئ و سەررپژ دەكا، لە ليوەكانى ھەل دەرژان. ئەو بە توندپيش ناشقى ياغىيەكان بوو، زۆرى گۆرانى بۆ وان دانابوون، چەند گۆرانىيەكيشى لەبارەى حەمەدۆكەو ھەبوون. بۆ ئەو نۆ چەتەيە كە كوژرابوون سئ سەردوولكەى دانابوون، بەلام لەكن كەسى ناشكرا نەدە كردن: جارى با بئىنى، ئەمسال خەلكئىكى زۆر دئىنە پەمۆ خړ كردنەو. لەو چىايانەو خەلكئىك دئىن كە زياتر لە ھەموو شتئىك حەز لە گۆرانى دەكەن و ناشق مستەفا تازىەنامەى نۆ چەتەيەكە يەكەم جار بۆ وان دەلئ.

وھىسى گوتى:

"دواز دە پىاوى سەوزپۆشى ھەموو وهك يەك لای نيوەشەوئ ھاتبوون..."

گولبەھار گوتى: درۆيە.

مستەفا بئىدەنگ بوو.

عيسمەت گوتى درۆيە.

فەوزى گوتى:

"خۆ حەمەدۆكيان نەكوشتو... بايم گوتى، بايم ئىشك گرە، نەتان ديوہ؟ دەمانچەيەكى ھەيە نا ئەوئەندە گەورە، بەسەر زگىەو ھەلاوہسراوہ، بايم گوتى كە... ئەوہى كوژرا حەمەدۆك نەبوو، يەكى ديكە بوو. بايم دەيگوت حەمەدۆك گوللە كارى لئىناكا، مۆرى پئىغەمبەرى بەنئىوچاوانئوہيە."

پاشان لە حالئىك دا خۆى بە زانىارىيەكانىەو رادەنا، لەسەر قسەكانى رۆيشت:

"بايم سەرنئىشكە... بەژنى بەقەد ئەو چنارەيە، بەقەد ھۆو دارەى خواريئ."

ھەموو ئەو مندالانەى لەوئى بوون تەماشائى ناشق مستەفايان كرد كە ھەروا بئىدەنگ بوو.

ناشق مستەفا بە حالئىتئىكى زۆر جئددى و بە متمانەو ھەروەك بئىھەوئ گۆرانىيەك بلئى،

دەمى كرددەو ھو گوتى:

"راست دەكا، راستە ئەوہى دەلئىن كوشتوومانە حەمەدۆك نىە، يەكى ديكەيە. ئىستا

دەمەوئ شتئىكتان پئى بلئىم بەلام بە كەسى نەلئىن..."

چاوی بېسەر يه يه کی منداله کان دا گيترا، نه چار له حالتيك دا دهنگي نوي كړدبووه گوتي:

"حهمدوك نه مردوه، بريندار بووه. نومه كه دهلتن موري پتغه مېري به نيوجاوانتويه، راسته. گزيا تميا نموتشي گولله كاري ليدېده كا... لهوانشه همر نموتې بريندار بويي... نومه كه دهلتن بريندار بووه راسته، وهك روزه رووناكه. دوي شموي يه كيك له كچه مېري به كاني نايدين له چياي را هاتبووه مالي نيمه، نم باسه نايي كس بوزاني، وهختيك بېسپايي و بهدزي له گمل بايم قسمي ده كرد نه من خوم ده خور كرد، هم موو قسه كانيايم گوي لې بوو. نيستا هم مورتان بؤ ده گيريموه. نه گمر تاقه وشميه كيشيتان له لاي كسيك له دم دره چي ياوه پېده زاني. نومدم همدوكي به برينداري همر لموي لهداو ده خمن و ده گرن، ده پيښنه نيو بازارو له داري ددهن. پاشانېش سمرې ليدېده كمومو ده نيرن بؤ مستفا كه مال پاشا. ناوا. بهلي، گزيا همدوك پاش كوشتني عهلي سغابه گ روو ده كاته چياو بندنان. گزيا عهلي سغابه گ پياونكي روزه زالم بووه، ديهاي مېه كان له ده ستاني دل پرخويزن بوون. همدوكيش راست لعنيوي چاواني ددها. وهختيك ده چيسته چيا جندرمه كان بوسې بؤ دهننموه، لتي ددهن و له نسيپه كې بهرده دهنموه. نسيپه كمش به دداني ههلي ده گري و بغيو جندرمه كان دا ده پيښني. جندرمه كان نسيپه كه وهبر گولله ددهن بهلام ناي همنگيرون. گزيا نمر نسيپه نسيپيكي جادوويي مېه، گولله كاري ليناكا. نسيپ ههلي ده گري و ده بياته نمشكوتيك لاسر چيا. پاشان ده چيسته سمر دونلي چياكه كه يه كپارچه بهرده، لموي دمست ده كا به حيلاندن. نومدم همدوكي به پاشان بالدار لعنيو همورتيكي سپي دهرده كموي و ديته خوراي... نسيپه كه خوشحال دهبي. همدوكي به پاشان ديهاي مېه كې ديهاي مېه نيو نمشكوتيه كه. همدوك وهختيك همدوكي به پاشان ديهاي مېه كه دهيني، دهرسي، همدوكي به زمانه سوروه كې برينه كاني همدوك ده ليسيتموه، زماني نو لكي همبوون، نو بليسه ناگر. دسبه جي برينه كاني همدوك چاك دهنموه، نومه نومتانه بوون كه لمو پياووم بيستن، دهلتن درويه؟"

فهوزي گوتي:

"چما ده كري درو بې، بابي منيش نه مانه ي بيستوه. چما ده كري درو بې. پره پياو كوليك ريشي سبي هيه... نه ونده."

مستهفا گوتي:

"دهلتن كوشيك ريشي هيه، پياو بهو هم موو ريشه وه چما درو ده كا؟"

لهوي هستان، چومه كيان به جي هيشت و گه پشته كانگاي قسله كه. لهوي بيچوه كه رويشك زور بوون. لهوانه بوو يه كيك بگرن... مستهفا دووسال پيشتر بيچوه كه رويشكي گرتبوو. گهوره ي كرد. وهختيك گهوره بوو مامي كه رويشكه كې سر بري و گوشته كيان خوارد. مستهفا زور گرياو ماميشي وهك سهگ له سربريني كه رويشكه كه به ژيوان بوو.

ئىستا نەگەر مستەفا بېچوۋە كەروئىشكىكى دىكەى گرتبايە، مامى قەتى سەر نەدەبىرى.
گەيشتنە كانگا قسلەكان. ھەموو جىيەكيان ھەنگاۋ بە ھەنگاۋ وەك چال ھەل كەندىبۇر.
كۆمىيەك بەردى سېپى نىۋە سووتايان لە چالەكان ھاويشتىبۇر.

كە گەيشتنە چالەكان لە دوورەۋە بۆنىكى توندىيان بەبەر لووتى ھەللا ھات. لە جىيە خۇيان
راۋەستان و چاۋەپۇ مان. بايەكى نەرمى دەھات كە لە دوورەۋە شەپۇلى ئەو بۇنە توندەى لەگەل
خۇى دىنا.

عاشق مستەفا گوتى: دىمانەۋە.

فەوزى پرسى: چى؟

عيسەت گوتى: دەتەۋى چ بىن، تەرمى چەتە كەچەل... گۇيا تەرمەكەييان لە چالە قسل
ھاويشتەۋە.

ۋەيسى بە نىگەرانى و شلەزۋاى گوتى:

"ئەمن دەترسم، ئەمن زۆر لە مردوۋى دەترسىم، ۋەگەرپىن، با ھەلپىن."

ناشق مستەفا بە توندى گوتى: نابى، ھەموومان پىنكەۋە دەچىنە وى.

فەوزى گوتى: مەترسە ۋەيسى، ئەتۇ خۇ دەزانى، چما بە چاۋى خۇت نەت دى كە باىم
دەمانچەيەكى گەرە بەسەر زكى دا ھەلئاسراۋە.

مستەفا گوتى: ترسى ناۋى. چما ئەتۇ پىياۋ نى؟

گولبەھار كە بەرەۋە چالە قسلەكان ۋەرپ دەكەوت گوتى: ياللا با برۆين.

مستەفا نەراندى: كچى ئەتۇ راۋەستە، لە حالىك دا لووتى خۇيان گرتىبو ھەتا نىزىك چالە
قسلەكان غارىيان دا. لەسەر چاللىك راۋەستان و لىيان روانى. مستەفا گوتى:

"لىرەدا نىە، با بگەرپىن" لەۋبەر، لە دەشتايىيەكى رووتەنى پشت چالەكان رەۋە سەگىك و
پۇلە كەلاك خۇرەيەك بە چاۋەروانىيەۋە روۋبەرۋى يەكتر رىزيان بەستىبو. سەگەكان لە رەگەزى
سەگە زەلامەكانى بەرمىگەل بوون و كەلاك خۇرەكانىش پىر بوون و كەلەگەت. سەگەكان لە
جىيە خۇيان نەدەبزووتن، لەسەر پىل و نامادەى ھىرش چاۋيان لە دالاشەكانەۋە برىبو. ھەر تاۋە
ئاتاۋىك چەند كەلاك خۇرە بىنەۋەى بالاي بەرزى خۇيان راۋەشىنن دەنىشتەۋەۋە بە ھەلپەز
ھەلپەز تىكەل بە سىسارگەكەچەلەكان دەبوون.

ۋەيسى ھاۋارى كرد: لىرەيە. لەم چالەدايە، ئەمەيان زۆرى بۇن لىدى. جەنازەكە نابىنرى،
بەلام زۆرى بۇن لىدى، لىرەيە.

مندالەكان لەسەر زاری چالەكە خڕ بوونەوه، بۆنێكى توند لەنێتو چالەكە دەهات. كانگا قسلەكە هەتا سەر زارەكەى پڕ بوو لە پەپوولەى شین.

ناشق مستەفا گوتى: جەنازەى چەتە كەچەل لێرەيه.

نەجار لە حالتيك دا قەلافەتتيكى زانايانەى بەخۆه گرتبوو، لىي زياد كرد:

"پەپوولە لەسەر دوو شت دەنيش، يەك لەسەر گۆلى جوان، يەكيش لەسەر جەنازەى بنيادەمى چاك".

لەو سەدان هەزار پەپوولە شينە كە لە چالەكە هەل دەفرين تيشكيتك بۆ دەرى و بۆ سەرى دەهات و دەورويەريانى لە رووناكايەيهكى شينى وەك مژ دا نوقم دەكرد. لەحزەيهك گيژەلووكەيهكى پەپوولە لە زاركى كانگا هەستاو دووبارە لوور بوووه نيتو چالەكەو دامردەوهو مندالەكان توانيان ساتيك جەنازەكە ببينن. مردووه كە رووت و قووت بوو. لە نيتوهراستى سەرە بىتووك و بريقەدارەكەى دا چەند دەلەمە خوئنيك ديار بوون. لاقتيكي لە لەشى جيا ببوووهو شوئنهوارى نەمابوو، گۆشتى لاقەكەى ديكەشى چوويوو و تەنيا ئيسكيكى سپى و دريژ ديار بوو. چاويكى چەتەكەچەل بە كراوہى مابوو. بە حالتيكى گالته پىهاتنەوه دەيروانيە مندالەكان و نەو پەپوولانە كە لەحزەيهك پيشتر هەستاوبون و نەو پۆلە دالاشە كە لە ناسمان دا چەرخيان دەدان. وەختيك پەپوولەكان نيشتنەموه مستەفا بە مندالەكانى گوت: ياللا با برۆين، زۆرى بۆن دى.

شەكەت و ماندوو هاتنەموه خوار بۆ نەو شوئنه كە زەرگەتەكانيان لىي بەستبوونەوهو دەزوى زەرگەتەكانيان كردهوه. مستەفا زۆر بىواز بوو، لىج و لىوى داچۆرابوون. دەزوى زەرگەتەكانى يەك لە دواى يەك لە چلە دپكەكان دەكردەوهو هەلى دەفراندن، مندالەكانى ديكەش وايان كرد. مستەفا هەتا نەو كاتە كە زەرگەتەكان فرين و دوور كەوتنەوه لە جيى خۆى لە بن چلە دپووهكە هەل ترووشكاو دانيشت. روخسارى زەرد هەلگەرابوو و قسەى نەدەكرد. مندالەكانى ديكەش بە روخسارى زەردەوه هاتن و بەريز لە پەناى دانيشتن، ئەوانيش لە وەزەيتك دا نەبوون كە دەم بكەنەوهو قسەيهك بكەن. ماوہيهكى زۆر وا تىپەرى، خەريك بوو رۆژ ناوا بى. سەرەنجام مستەفا سەرى لەسەر سنگى هەلگرت. چاوى پڕ لە فرميسك بوون. نەگەر خۆى رانەگرتبايه لە بانگى گريانتي دابوو. بە دەنگيتكى نووساوهوه گوتى:

"كەوايه راستيان دەكرد كە چەتە كەچەل بى كەس و كار بووه، جەندرمەكانيش هيتاويانەو لەوىيان هاويشتوه".

بيدەنگ بوو. نەگەر قسەيهكى ديكەى كردبايه فرميسكى هەل دەپرژان. پاش نەختيك راوستان خۆى راگير كردو پرسى: چ بكەين مندالينە...؟ نەمشەو سەگەل نەم مردووهى

ده خوا، نهو سه گانه چاره پوانن شوو دابې، كه شوو داهات كه لاک خۆره كان دهرې و جه نازه كه بۆ سه گان ده ميټيټه وه.

فهوزي گوتي: ههتا به ياني راوه ستين، بام ده مانچه يه كي ديكه ي هيه...
مستهفا وه لامي دا يه وه: ناتوانين راوه ستين، ده بېن كاريك بكه ين.
وه يسي وه كه له بهر خۆيه وه قسه بكا له بن ليوانه وه گوتي: نه من نيدي له جه نازه ناترسم،
نه ويش مردووي وا.

جه مال گوتي: ناكري بيده ينه ده ست سه گان، ناكري.

بيده ننگ بوون و كهوتنه بير كردنه وه يه كي قوول.

مستهفا گوتي: نه وه شوو دادئ.

عيسمهت پرسى: چ بكه ين؟

مستهفا ههستا، نهواني ديكه ش له گه لى هه ستانه سه رپي.

"به فكري نيوه ده بېن چ بكه ين؟"

مستهفا نه م قسه يه ي به راويژيكي ناخاترجه م به دم دا هات.

جه مال به هه له داوان دووياتي كرده وه: چ بكه ين؟

"نهو ناغده له مه رتات ديوه؟"

هه موو پيكه وه چاويان له هۆله مه ريك كرد كه له خواره وه ي كانگا قسله كان بوو.

"نه گهر بتوانين مردووه كه ي لهو قوولكه يه ده ريټينه وه ده توانين بي به ينه وي."

هه موويان ويكرا هاواريان كرد بږي و غاريان دا بۆ نه ولا. له پيش دا مستهفا، دواي وي

وه يسي و پاش وان نهواني ديكه به چاله كه دا چوونه خوار. له نيټو ناپوژاي په پوله كان دا به

زه حمت توانيان جه نازه كه بيبن.

ده توانين ده ري بيټينه وه.

جه مال گوتي:

"نه من په تيكم له پشتي به ستوه، له موو دروست كراوه، نيزيكه ي دوو بال ده بې، دا يكم..."

په پوله ده چوونه نيټو زارو تفنكاني. به ده ست ده ري كردن:

"دا يكم به بې نهو په ته من نانيريته هيج كوئي يهك، نيستا تي ده گه م بوجي... له حالتيك

دا به ده وري خۆي دا ده سوړا په ته كه ي له پشتي ندي كرده وه و دا يه ده ستى مستهفا: جه نازه كه ي

بيټه به سه ته نيټه ده چين له سه ري را هه لى ده كي شين.

وا تروشی همژانی دهرونی بیوون که هستیان بموینی سامناکی جمنازه که نمده کرد. وهختیک مردوه کمیان به راکیش راکیش گمیانده هۆله مهره که همتاو ئارا بیوو و خهریک بوو تاریک دابین. دهرکی هۆله کمیان به تیلنیک که لموی دیبویانموه قایم کرد. سهگه زهلامه درنده کان که سیسارگه کانیان به جین هیشتبوو، هاتبوون لیسر پاشووان هملتووته کابوون و چاریان له ناغله کموه بریبوو. مندالته کان گوئیان نمداتی، هرچمنلی پتیاں خوش بوو با چاوهری بن. پتیش نموی شوو دابین گمیشتموه مالتی. نمو شعوه، هیچ کامیکیان نه پاروه نانیکیان خواردو نه قومه ناوتیک له گمروویان چوره خوار. هیشتا همتاو نه کموتبوو که مندالته کان لمبن داره بنتیک کمله خوار هۆله مهره که بوو، خری بوونموه. له پتیش دا وهیسی به خوی و دوو چارشیتی سپیی وه که به فروه که بوینی سابوونیان لی دههات گمیشته وی. دزینی چارشیتوه کان له قدیره خانی بیوهرتی پوستمچی کاریکی ناسانیش نمبوو. وهیسی جتی چارشیتوه کان، واته نمو ژوروه که ژنه کمو زرکچه کمی لیی دهخوتن باش شارها بوو. به ناسانی وهک پشیله بی دهنگ و همرا چوره نیو ماله که. به لام وهره پروانه نمو نه گبمییه. قدیره خان بنیاز نمبوو بمووی. وهیسی له دهنگی همناسمی کمستیک را دهی توانی بزانی خموی لی کموتره یان به خمبره. چونکه شموانه دزیه کمی چوو کله می ده کردو شتیکی بز خواردن ده دزی. بویه بیوو همناسمناسیتی کارامه. وهستایک بوو نه گمر گوئی بز همناسمدان و همناسمه لکیشانی کمستیک راگرتبا، دهی توانی بزانی که بز وینه خمون دهینی و تمنانته خمون به چیشموه دهینی... قدیره خان نیازی نووستنی نمبوو. وهیسی له دهنگی همناسه کیشان و همناسمه هرکردنی دهی زانی که تمنانته بیر له چیش ده کاتموه. به لای. به لام هیچ به کس نالی. ناخر ژنعتیو فکری له شتی خراب خراب ده کرده، وهیسی لمبر همیوانی چووکی مالتی دا خوی شارد بوو و چاوهریان بوو. یانی نیستا نه گمر نم ژنه ناجسنه نه خموی ج دهی؟ چمته کمچل بی کفن ده مینیتسموه؟ به راستی نمو کمچله بستمزمانه به لای زور بوسر هاتوون... به لام ناخره کمی نمو پمپوله چووکه شینانه دایان پۆشی و کفنیان کردو نیان هیشت جمنازه کمی سهگل و سیسارگ و مارو میروو بی خون. نمو پمپوله چووکه شینانه که هریره کمی به مقدم گوله مینایک چوو کله بوون. به لام بۆچی؟ چونکه چمته کمچل... چما گوئی لی نمبوو دایکی چیی ده گوت؟ ناشقی دادپروهری بوو. سازی به دستیکموه بوو و ماوزر به دستیکموه، به لام هرگیز کله کی له ماوزر ورننده گرت و... هه همیشه له چیاو بندنان سازی لی ده داو گوزانیی خۆلاتیتی ده گوتن، تمنانته میروولمیه کیشی نازار نمدابوو، دهنگیکی نمونده خوشی هبوو هر مهرسه. وهختیک گوزانیی ده گوت کتو و شاخ و بالندو پتیرۆ زمانیان ده کرده. کچان هه موو بی نموی بیر له سره کمچله کمی بکنموه ناشق و سموداسمیری بوون. نه گمر چمته کمچل نمره کرده نمبوو، نمو هه موو پمپوله شینه لمو قولکیمیدا چیان ده کرد؟ هه موویان بریسکمدار، هه موویان نورانی، پمپولمی شین و درهوشاوو بریقمدار وهک تیشک... له جی دا لم جیهانه پمپولمی وا دست ده کمون؟ باشه. بو

تایبە قەمەندىيانمۇ رەبابو چەتە كەچەل بىن كەن بىننىتمۇ؟ ۋەيسى لەمۇ جىيەدا كە خۇزى لىن شاردېۋوۋە دەستى پارانمۇي بەرە ناسمان راگرت و گوتى: خۇايە كارتىك بىكە نۇم ژنەتتوۋە بەرەلا جندەيە بىجۇمى. سبەينى پوۋرە قەدرىەخان ھەر كە لە دززانى چارشىۋەكانى ناگادار بوو، دەي كاتە قىيامەت، با بىيكا. بەلنى. بىن ئەملاو ئەمولا دزىنى چارشىۋەكان بەسەر ۋەيسىدا دىنى، بەلام رەنگە بۇ يەكەم جار لە گەرەكى دا خەلكى كوچەي لەسەرى ۋەجواب بىن: بلىن بزائىن، بەراستى بلىن بزائىن ۋەيسى چارشىۋى بۇ چىە؟ چما شىرنىاتە بىخۇا، چما پارەيە ھەلى گرى...

بەرەبەرى بەيانى ۋەيسى لە دەنگى ھەناسەي پوۋرە قەدرىە پار زانى كە تاۋىكە خەرى لى كەوتو، لە خۇشىيان بالى گرتن، دەسبەجى چوۋە سەر سىندوۋوقى جەلكان. ھەر كە دەرگاي سىندوۋوقى كەدوۋە بۇنى نەرمى سىۋى كوئىستان و سابوۋنى لە دەم و چاۋان درا. لەبەر خۇيەۋە گوتى: خۇايە نەگەر ئەم چەتە كەچەلە بەندەيەكى باش و نەزەر كەدەي تۆيە، يەكىك لەمۇ چارشىۋانەم بەردەست كەۋى كە گولنى نارنجى و گولە ۋەنەۋشەي شىنى كالى لەسەر چىراۋن، ھەر كام لەمۇ پەپوۋلانە بەقەد گولە ۋەنەۋشەيەك دەبوۋن و رەنگىشيان بىنەۋشى بوو. ھەر كە دەستى دىرژ كەد گولتۇۋىيەكى زىرى ھاتە بەردەست، ھەر ئەمۇ چارشىۋەي دەركىشا. بى دەنگ و بە ناسانى ۋەك پشپىلەيەك بە نەردىۋانى دا خۇزى و ھاتەخۇار. ۋەك ھەمىشە بە زگە خۇشكە بە بن چوارچىۋەي دەركى ھەۋشەي دا ۋەدەر كەۋت و گەيشتە مەيدانىكى ئاۋەلا، لەۋشەۋە بىنەۋەي چارشىۋەكە لەزەۋى بەدى و پىس بىن، خۇشى و خۇزى گەيانە بن دارەبەنەكە. بەدەست لىن كوتان چارىكى دىكە لەمۇ گولتۇۋىيە چارشىۋەكە ورد بوۋەۋە لەمۇ بولتلى بەيانى دا گولە ۋەنەۋشەكانى دىن. ھەمۇ شتىك بەباشى چوۋىۋە پىش، لەۋى تەنيا بوو، خەرىك بوو بتۇقى، نەي دەۋىرا بە سىلەي چاۋىش تەماشاي ناغەلەكە بكا. نەگەر يەكىك لەمۇ مندالەكان ھاتبايە ھەمۇ كارەكان جوۋر دەبوۋن. نەگەر بىانە دوو كەس كەمترىش دەترسا، لەۋانەبوو ھەر نەش ترسىن. بەرە بەرە ترسەكەي زىادى كەد، بە دەنگە دەنگىك كە لەمۇ پشپىلەۋە ھات دەسبەجى گوتى ھەلخست، خەرىك بوو رابىكا كە تىگەيشت گولبەھارە دى. بە پىرەۋە چوۋ، كىچۇلەكە ھەناسەبىرەكى وئ كەتتوۋ. شوۋشەيەكى گەۋرەي يەك لىترى كۆلۇنيا بەدەستەۋە بوو. ھاتنە بن دارەكە، خەرىك بوو دىنيا روۋناك دەبوو، بە جۇرتىك كە چاۋە چوۋكەلەكانىان دەيان تۋانى ھەمۇ شتىك لەمۇ نىزىكەۋە لىك بەكەنەۋە.

"ئەۋە چىە پىتتە گولبەھار؟"

"ھىچ، كۆلۇنيايە"

"له كۆيت دزيوه؟"

"له جيازي خوشكه نازلي، شو پازده دانهي ديكهي له مانه ههيه، زور خراپي بون كردوه، پيني دا دهكەين."

"ئەمنيش كه دههاتم له ريگادا كفنم بۆ پەيدا كرد..."

"جوانه؟"

"زور جوانه، گولدۆزي كراوه، سوپاس بۆ خوا يه كيتك له ريگادا ليتي كهوتبوو، لهو ريگايه دا كه پيني دا دههاتم..."

گولبەهار بە راويژتيكي خەمناكەوه گوتی:

ئەمن له ريگادا هيجم نەدۆزيهوه، دزيم."

"قەيدى نيه، ئەمە بە دزی دانانري، كارەكەت زور بەنرخه، هەموو جەنازەيەك كۆلتونايى پيندەكەن، بۆچى جەنازەى چەتەى ئيمە دەبىن پيني دا نەكرى."

لهو بەينه دا يه كيتك كه به ناخ و داخ گوتنهوه له ههوارازه كه سەر دهكەوت به دەنگيكي ترساوي يهوه پرسى:

"كئيه لهوي؟"

"ئەمنم و گولبەهار."

"وەرنه ئيره، بۆم سەر ناکهوي، ماندور بووم."

وهيسى پرسى: ئەتۆى جەمال؟ ئەجار رووى کرده گولبەهارو گوتى: ئەتۆ ليره بهو بۆخۆى چوو خوارى. جەمال بە دەستیک سووچى حەسیريكي گرتبوو و بەسەر زهوى دا رای دهکيشا. پاچيکيشى به دەستەكەى دیکهوه بوو.

زۆرى پي نەچوو دەنگى فەوزيش بيسترا. وهختیک حەسیرەكەيان هينايه بن داره كه عيسمهت و مستهفاش هاتن. سەر و كەللەى فەوزيش دەرکەوت كه پارووه سابوونتيكي گەرەى بەدەستەوه بوو. عيسمهتیش پيمەرپهيكى دەست كهوتبوو، له گەل خۆى هينابوو. مستهفاش تەورداسيک و پيمەرپهيكى هينابوون.

هەتا دنيا رووناك بوو مندالەكان چوونە كانگا قسلەكان... چالە قسلەكان هەتا سەر زاركيان پر بوون له پەپولەى بريقه دار كه هەريهكەى بهقەد گولە وەنەوشەيك دەبوون. پشتى پەپولەكان بە شەوئى بەيانى تەر ببوو. لهوي را چوونە خوارى بۆ لای ناغەلەكه، سيسارگ و كەلاك خۆره به بالى داچۆراوهوه لەسەريانى هۆلەكه نيشتبوون. كەلاك خۆرهكان به ريزينك و

سیسارگه کان به ریزیکی دیکه به چاوه پروانیه وه روویه پرووی یه کتر ریزیان به ستبوو. ناغله که له گه مارۆی سه گان دا بوو. نهوان به تهنیشت یه که وه له سه ر پاشووان ههلتوتوته کابوون و له دیواری هۆله که وه رامابوون. مستهفا گوتی:

"به خۆپایی هاتینه ئیره، ده بوو له پیشت دا قهبره که ههله که نین".

فهوزی گوتی:

"با مردووه که به رینه گۆرستان، قهبره که ی لای نیوه پۆیه ههله ده که نین، له نیزیکی گۆرستانه که ناویش ههیه مردووه که ی پێ بشۆین، نه من پارووه سابوونیکم هیناوه".
گولبه هار گوتی: "ئه گهر یه کیتک چاوی پێ که وتین؟...".

عیسمهت گوتی: باشه، با چاوی پێ بکهوین، چما چ ده بێ؟ گۆرستان جینگای مردووانه

نیدی...

ماوه یه کی زۆر باسیان کرد. سه ره بچام مستهفا ته سلیمی قسه ی منداله کان بوو. وه ختیک ده رکی هۆله که میان کرده وه بۆنیککی وایان به بهر لووتی هه للا هات که ده سه بجه هه مرویان گێژ بوون. گولبه هار ده سه بجه هات و نیوه ی شووشه کۆلتۆنیا که ی که جیازی خوشکیتی بوو، به سه ر مه یته که دا کرد. خیرا جه نازه که میان هینایه ده ری. له ده ری له بهر با ی به شیک له بۆنی کۆلتۆنیا که له نیتو چوو. که لاک خۆره و سیسارگه کان هه رچه ند ته رمه که یان دی له جیتی خۆیان نه بزوتن. قسه ی خۆمان بێ منداله کان به دارو به رد ناماده ی هه ر جۆره به ره ره رچ دانه وه یه ک بوون. مردووه که یان خسته سه ر هه سیرو به ناسانی گه یان دیانه گۆرستان. گولبه هاریش شووشه کۆلتۆنیا که ی به جه نازه که دا کرد بوو. چه ته که چه لیان هینا و له قوولکه یه ک دا که له بن چله درکیتک بوو دایان نا. سیسارگه کان، که لاک خۆره کان و سه گه کانیش له گه لیان هاتبوون. سه گه کان هاتن و هه ره وک به ده وری ناغله که دا کۆزلیکه یان به ستبوو، له ده وری جه نازه که ش کۆزیان به ست و له سه ر پاشووان هه لتوتوته کان. سیسارگ و دالاشه کان به ته مه به لئ و بێ وازی هاتنه نیتو گۆرستان، که لاک خۆره کان له لایه ک و سیسارگه کان له لایه کی دیکه چاوه پروان مان. مستهفا گوتی:

"ده بێ بچین مۆرد به رین، کئ له گه ل من دئ؟ کئ لیره ده میتنی ناگای له مردووه که بئ؟".

جگه له گولبه هار هه مووان ده یان بوست له گه ل مستهفا بچن. مسه فا فرمانی دا: وه یسی نعتۆ له گه ل

گولبه هاری لیره به. باش وریای جه نازه که بن، مه یه لئ سه گه کان و که لاک خۆره کان نیزیکی بکه ونه ره.

نه ختیک له ولای کانگا قسه له کان چاره مۆرد بوو که هه تا چۆمی و لیره واری سنۆیه ر درێژه ی

هه بوو. مستهفا له و جۆره کارانه دا به ته واری وه ستا بوو. له ماوه یه کی کورت دا به شی

قەبرىكى مۆرد بېرى. مىندالەكان لە كاتىك دا ھەريەكەى باوھىتىكىيان مۆرد پىچ بوو، ھاتنەوھ گۆرستانەكە. كەلاك خۆرەكان، سىسارگەكان و سەگەكان ھىشتا لە جىتى خۆيان نەبزوتتوبون. مۆردەكانيان لەسەريەك دانا. نىتوانى قەبرەكان بە تەپۆلكەيەك مۆردى سەوزى كالّ داپۆشرا بوو. بۆنى توندى مۆرد، بۆنى جەنازەكەى وەبن خۆى دا.

لەوھ كە مۆرديان ھىتابوو، شانازىيان بەخۆيانەوھ دەكرد، لەمۆى ھىچ مردوويەك بەبى مۆرد نەدەنئۆرا. فەوزى گوتى:

"گەرەكەمان زۆر باش بوو، مردوويەك بە مۆردەوھ نەنئۆرئ بە كەلك نايە، جەنازەى چەتە كەچەل ئىستا بووھ بە جەنازەيەكى تەواو و حىسابى. ئىستا با بىشۆين". مستەفا بە پىچداگرتنەوھ گوتى:

"ناپ، مەنجانمان لەكۆى بوو، دەبى ئاوى گەرم كەين... ناپ، دەبى لە مزگەوتى بىشۆين". فەوزى گوتى:

"لە گۆرستانىش دەبى. جەنازەى لە مالانىش دەشۆن".

وھزەكە تىك چوو ھەركەسە قسەيەكى دەكرد. لەسەر ئەو مەسەلەيە كە جەنازەكەيان بشۆن يان نا، رىك نەدەكەوتن. سەرەنجام ديسان ناشق مستەفا سەروكلكى مەسەلەكەى پىك گرت و بېرەوھ:

"ئەوھ پىتان دەلئىم. ھەز دەكەن بچن لە مەلایەكى زاناش بېرسن. شەھىد شوتنى ناوى. مەلایكەتى خواى گەورە لەشى پىرۆزى شەھىد دەشۆن و پاك و خاوتىنى دەكەنەوھ. پىم بلئىن بزام چما چەتە كەچەل شەھىد نەبووھ؟ ئەگەر ئەو شەھىد نەبى، ئەدى ئەو پەپولانە كە وەك كفن لەشى وىيان داپۆشيبوو چ كارەن، ئەو پەپولە شىنە چووكەلە چووكەلانە، ئەو پەپولە نوروانىيانە...".

بە قسەكانى ناشق مستەفا دنيا بوو بە ناشى ئا و لى براو. ئىدى كەس نەىتوانى قسەيەك لەم قسەيە بكا. فەوزى نىچاوانى تىك ئا و نەختىك ئەولاتر لە حالىك دا سابوونىكى گەورەى بە دەستەوھ بوو، گىژو سەرسورماو لە جىتى خۆى رەق بوو.

"زۆر باشە، چما مردوو بە بىچ دوعا دەنئۆرئ؟".

مستەفا، بە ئارامى و ماندوويى گوتى:

"دوعا ئەمن دەىخوئىم. كى بەقەد من دوعا دەزانئ؟... ئەمن ئىستا دوعا دەخوئىم و خىرەكەشى بۆ روحانەتى چەتەكەچەل بەرئ دەكەم. ياللا با جىيەك و ھىنين قەبرەكەى لى ھەل كەين".

نعم مهسه له يهش باسيكى دريژى له سمر كرا. سمره نجام له نيوه پاستى گوزستان له بن داره توويك جي يه كيان هملېژارد، به لام خاكه كهمى وشك و وهك بهرد رهق بوو، زور به زهجمت عمرزيان هملكه ند. وهختيك كارى هملكه ندنه كه تمارو بوو، هم موويان له نارهق دا شلال بيوون، له شه كه تىيان نه يان ده توانى بيزوون. مه يته كهمان هيتايه بن داره كهو له چارشيته كهمى قه دريه خانيان وه ريچا كه به رهنكي نارنجى گولدوزى كرابوو و گولتى بنه وشيى پيوه بوون. گولته بنه وشي يه كهمى چارشيته كه وهك په پول له ده چوون. جه نازه كهمان به نارامى و به پاريزه وه له گللكو كه هاويشت و سمرى جه نازه كهمان له سمره خو به لكه مؤردان داپوشى و پاشان گلتيان وه سمر كردن. له بن داره تووه كه ته پولكه يه كهمى دريژ له گلى تازه ده بينرا.

فهوزى له حالتيك دا غارى ددها، گوتى: راوه ستن نيستا ديمه وه. منداله كان چار ناچار چاوه رپى مان. هاتنه وهى فهوزى وه درهنگ كهوت. منداله كان له سمر بهرده قه بره كان دانيشتن. فهوزى هاتنه وه نه مامه بيه كهمى به قهه بالاي خوځى به ده سته وه بوو:

"به ره گه وه همل كه ندوه، وشك نابى، نه گهر باشى بنيژين وشك نابى".

منداله كان خو شحال بوون. قولكه يه كهمى قولتيان له لاي سمرينى گوزره كهمه هملكه ند. گولبه هار گوتى: هه تا نعم داره گه وره ده بى، هم موو روژى ديم و ناوى ددهم. وه يسيش لى زياد كرد: نه منيش هم موو روژى له گمل گولبه هار ديم. ناشق مسته فا هاته نيو قسه كان:

"وهختيك نه وه نه مامه گه وره بوو، په پول له كان دين له سمرى دهنيشنه وه".

منداله كان ماوه يه كه له دورى گللكو كه بيدهنگ راوه ستان. مسته فا له بن ليوانه وه هيندي شتى گوت، شتى وهك دوعا، بيدهنگيى تمارو بوو، تمنانه ت دهنكي بالى زه رگه ته يه كيش نه ده هات. هه تا ويكى تيشك دار به زه وي يه وه پان بيوه وه، له خواره وهى كينه قه برى نه وېمر په پول له يه كهمى به قهه همدوو له بى ده ستي مندالتيك كه رهنكي، شينتيكى گهش بوو و سمر باله كانى زير كفت بوون، له سمر لكى گولتيك كه به گهر ما هملېروو كابوو هملنيشتبوو، له په ستا بالى ليك ددهان.

مندالان له پيش دا چاوتيكيان له گوزره كه كردو نه مجار له يه كتره وه رامان و يهك دهنگ هاواريان كرد ئى هى... و به هاواريكى خو شحالانه وه به رهو شاروچكه غاريان دا: ئى هى... ئى هى...

سه گه كان كه دهنكي شادمانىي نه وانيان بيستبوو رايان كردو كه لاک خوزه و سيسارگه كانيش باله گه وره و قورسه كانى خو يان كرده وه وه هملفرينه هوا.

(۱۲)

هموو خانووه کانی چوکورواویان له قامیش و حمیزهران و جۆره درکیک ساز ده کرد. نهم درکه ناوی "جیلپیرتی" یه. نهم خانووانه که پینان ده لّین که ویلّ شمش سووچی لاکیشی (مکعب مستطیل) بوون. نهو بهری درّیایی هر کامینکیان بیست و پینج همتا سی پی بوو، ده پازده پیش پان بوون. دیواری خانووه کان له قامیش دروست کرابوو، قامیشه کانیان به راسته وه له سهر چند تهخته دار که له سهر زهوی درّی کرابوون، داده نان و دایان ده بهستن. میچه که له تهژهداری باریک دروست ده کرا که نیوانه که بیان به چله درک داده پوئشرا. بلندایی دیواره کان زیاتر له دوو میتر و نیو نه بوو. سهربانه کان پاش نهوهی به قامیش یان درک و دالّ داده پوئشان، گله بان ده کران و به گلنکی شین یان زهردو سهوزو سوور که له ده ورو بهری چیای حمیدیه وه ده بیان هینا سواغیان ده کردن. میچی زۆریه می نهم که ویلانیه بیان به قامیش داده پوئشی. تنیا دیواری نهو که سانه له بهرد دروست ده کرا که زۆر پولدار بوون. دیاره نهویش به ده گمن بوو، دیوی ده ره وه میچی نهم خانووانه ته نه که یان سوآلهت بوو.

لهو ده ورو بهره تنیا دیواری باله خانه دووننه ژمه که ی تالیب بهگ بهرد بوو و سهره که شی سوآلهت بوو. په نجه ره کانی شی شوشه بهند بوون. نهم باله خانه تازه و سپی کاره که راست له نیوه راستی ده شتی دا دروست کرابوو، ماویه کی زۆر که وته سهر زارو زمانان. میوانانی تامه زۆر له چیاکان و دئ دووره کانه وه ده هاتنه ته ماشای.

نهم قامیش و جه گنه می بۆ دروست کردنی خانووه کانی نهو ده ورو بهره پیویست بوو، هر له خواره وهی ناناوارزاوه بگره تا کووزان و له خوار قه دیرلی یه وه تا عوسمانیه و له ویته تا جه بهان، همموری له ئاکچاساز دابین ده کرا. ئاکچاسازیش تالیب بهگ خانی تورکمن دهستی به سهردا

گرتبوو، له هه موو شوټنيکي ټاکچاساز هيټنډئ ټيټشک گري چه کداری دانابوون که قه مچيی کيرکه له گایان به دهسته وه بوو... تالیب بهگ قامیش و جه گه نی ټاکچاسازی بهو دټیهایان به که پیوستی یان پیټی هه بوو ده فرۆشت و سندووقه کانی پر ده کردن له کیسه زيرې. بیجگه له ټاکچاساز دهستی به سهر به شی زوری دهستی ناناوارزاش دا گرتبوو. ده شته که پر ببوو له ره وه نه سپ و میگه له مهرو جوانه گای یه خته کراو.

تالیب بهگ هه موو سالتی به شیک له ده شته که ی به عیلاتی تورکمن ده فرۆشت و هه رچوټیک بایه هيټنډئ جار پاش دوو سال و هيټنډئ جار پاش چند سال به زور زهوی به فرۆشراوه که ی لی ده ستانده وه. تالیب بهگ به لایه کی به سهر دانیش تووانی نهو ده شته هیتا، هه ر مه پرسه. خه راپترین به لاشی به سهر هوی هومانلی هیتا. له میو بوو نهو هوی به ده یه ویست له ده شتی نی شته چی بی. هوی هومانلی هوی به کی ده وله مهنده بوو که مهرو بز و گاوگول و نه سپ و وشتریکي زوری هه بوو. ده یان گوت نه ستونده کی چادری خانی هومانلی زیر بووه. ته نانه ت ده یان گوت ژماره یه که له ده شت نشینه کان به چاوی خویان دیویانه.

به لئ، تالیب بهگ به شیک لهو زهوی یانه ی داگری کردبوون، بهو عه شیره ته فرۆشت. چونی فرۆشت و زولغزی تاپوچی چیی کرد؟ کهس نازاتی. نه وه نده روونه که هوی هومانلی له دادگایه که دا که سالی دواتر دهستی پی کرد، هه م زهوی به کانی له ده ست چوون و هه م هه رچی به که هه بیوو با بردی. دارو نه داری خویان ناوړ داو پاره که ی یان دا به تالیب بهگ. ره سه نترین نه سپه کانیان، میگه له کانیان، به ره، لبادو ته نانه ت لانکه نه خشاوه کانیان که گولمیخی زیرو زیویان لی درابوو و یادگاری باپیرانیان بوون و هه رچیش له مالتی دا مابوو خه رچی مه که مهو پاره ی پاریزه ریان کرد. ده ستیکیان که و ته نه م لار ده ستیکیان که و ته نه و لار کاله م دراو چم پی نه پرا.

هوی به که له بهر یه که بلاو نه بوو، به لام زور شتوا. نه گه ر یارمه تی هوی به کانی دیکه نه بووایه و نه گه ر خوراگری نه ندا مانی هوی به که و نهو داب و شوټنانه که هیتا پیتانه وه پابه ند بوون نه بوونایه، هوی هومانلی هه ر له سه ره تاوه له بهر یه که بلاو ده بوو، یان هه موویان له برسان ده مردن.

له م ده شته دا ژماره ی نهو جووتیارانه که دارو گزیالی پیاوه کانی تالیب به گیان وی نه که و تبوو یه که جار که م بوو، نه وه نده که م بوو ده بوو به چرایه به دوویان دا بگه رپی. پیت ده نیو ټاکچاساز ناوه؟ زور باشه راکشی بو قه مچی کاری. نه ویش قه مچی به که له کيرکه له گا

دروست كراوه. پیت له سهر عمرزی تالیب بهگ داناره؟ باشه! برۆ شو تهویلهمی نيزيك باله خانه كمی تالیب بهگ هتا بریسكهت له چاوان بلند ده بئ، پاش شوهی سئ شوهو رۆژان برسی بووی و له جیاتی ناوی خواردنوه خوینواوکیان ده خوارد دای نه قلت دیتتهوه كه للهت. له بارهی دارو گۆپالهمه تالیب بهگ داستانیکی ههیه ههزار رهحمهت له گۆرپی بابی فرمانبهری جمنرهمه.

شو رۆژه بهیانی کاتیک خه بهری کوژرانی تالیب بهگ گهیشته شارۆچکه، کس باوه رپی نه کرد. کئ غیرهتی کوشتنی تالیب بهگی هه بوو، که سیک که دهت گوت هه لۆیه. سه دان پارێزهری چه کدار، نۆ کوپو خزم و دۆستیکی زۆری هه بوون. شو دهوله تیک بوو له نیو دهولهت دا به دهسه لآت تر له دهولهت و حکوومه تیک بوو له نیو حکوومهت دا به هیتر له حکوومهت.

لای نیوه رۆیه هه موو شتیک روون بووه وه، تالیب بهگ به راستی کوژرابوو. له حه مه دهۆک به ولاره کئ دهی توانی تالیب بهگ پلنگی دهشتی ناناوارزا بکوژی؟ به کوژرانی تالیب بهگ به دهستی حه مه دهۆک شارۆچکه پشتی شکا. ئیستا که حه مه دهۆک خانیکی وه ک تالیب بهگی کوشتبوو که دهت گوت پلنگی چنگ به خوینه، ئیدی کس له خۆی را نه ده دی به رهنگاری بیتهوه، نه حکوومهت و نه هیترکی دیکه... ته نانهت نه گهر سوپاش هاتبايه که شو دهوله ته مه زانانی شکاندن، دیسان کاریکی له دهست نه ده هات.

گۆیا دوو شهوی پيش تاوه لآت حه مه دهۆک له گه ل یازده کس که سه رتا پئ سپی چۆش بوون ده چیتته دئیه که می تالیب بهگ. نه وان هه موویان سواری نه سپی بۆره بوون که له گه ل نه سپی کوئرتنۆغلی به موو فره قیان نه بوو، هه مووشیان فیلینتای نه لمانیان به ده سه توه بوو که وه ک ناوینه له بهر تیشکی مانگ ده دره وشانه وه. خورجینه کانیشیان پر بوون له فیشه ک و نارنجۆک... دوازه پیاوی سپی چۆش هیرش ده به نه سه ر دئ، پیاوه کانی خانی چه ک ده که ن، توند ده ست و لاقیان ده به ست و ده یان که نه گلۆله و فره یان ده ده نه سووچیک، نۆره ده گاته باله خانه. ده لئین:

"تالیب بهگ ته سلیم به، نه ویش ده لئ: نه من ته سلیم نام. پیاویکی نازا بوو، له عیل و عمشیره تی عوسمانیه کان بوو. جوابی ته قهی وان ده داته وه. نۆ کوپی تالیب بهگ به بیستنی ناوی حه مه دهۆک گونیا ن پئ جووت ده بن و روویه رووی خانویه ره که ده ستیان به پشته سه ریانه وه ده گرن و ته سلیمی حه مه دهۆک ده بن. جا گویت له حه مه دهۆک بئ، ده لئ برايان، نه من کاریکم به نیوه نیه، نه من کارم بهو زالمه خوین خۆریه که پئی ده لئین تالیب بهگ. ئیستا دوو کس له نیوه به ره لالا ده که م. بچن

دەمانچەكەى و چاۋەكانى تالىب بەگ پر دەكا لە قورقوشم و خانى گورەى توركەمن بەو جۆرە بە رەجمەتى خواى دەچىن.

ئەگەر ئەو خەبەرئەى دەهات بە تەواى راست نەبوون، ھەرچۆنىك بىن ھەر خەبەرئىك بەشىكى راستى لەگەلە، با ئەو بەشە زۆر كەمىش بىن. ئەم خەبەرئە، ئەم جارە ھەر مورپتەزاغايان لە ترسان شىت نەكرد، بەلكوو ئاغاكانى دىكە، بەگەكان و لە ھەمووان زياتر زولفۆى لەسەرەخۆى - كە ھەموو شىتىكى بە پىكەنەن دەگوزەرانە - تووشى سام و ھەببەتى مەرگ كرد. ئەگەر ئەوئى تالىب بەگى كوشتو ھەمەدۆك نەبىن، ئىدى خەراپتر. ئەو بە چاكى لە رىشەى كارەساتەكان ئاگادار بوو، دەىزانى ئەم وشترە رۆژنىك لەبەر دەركى وىش دەخەوى. دەبوو ھەتا زووبە ھىمنى و ئاسايش سەقامگىر بىكرى و رىگايەك بۆ لەنىوردنى ئەو گوناھكارانە بدۆزىتتەوہ. لەنىو شارۆچكەدا پىش ھەموو كەس ئەو قۆلى ھەلئەمالى و لەگەل مورپتەزاغا دەستى كرد بە ھاوكارى. چەند برووسكەى لىدان و چەند نامەى نووسىن. لەگەل ياورو قايمەقام وتووئى دەكردو تووشى ھەركەس دەبوو لىنى دەپرسى چۆنى تىدەگاۋ رىگاپارە چىە. ھەمەدۆك ئىدى شووى لى ھەل كىشابوو، دەبوو لەنىو بچىن.

ھەر ئەو رۆژە لای نىوەرۆبە ھىشتا خەبەرەكە بە تەواى بلاۋ نەببووہوہ، دەستەبەكى پىنج كەسىيان پىك ھىنا. قەرار وابوو ئەو دەستەبە ھەر ئەو رۆژە وەرپى كەون و بە شەمەننەفەر بچنە ئەنكەرە، چاويان بە وەزىرى نىوخۆ بىكەوى و پىنى بلىن كە ھەمەدۆك چ كوانىكى پر مەترسىبە بە پشت ئەستۆى ئەم ولاتەوہ.

مورپتەزاغا زۆرى دل بەو كارە خۆش بوو. تووشى ھەركەس دەبوو: چى، چى؟ ھەموو كەس گىيانى خۆى خۆش دەوى. گىيانى زولفۆى گەوواد لە گىيانى مەمانان شىرنترە؟ جاران ئەو ھەمەدۆكەى گوللەى لە نىوئى چاوى ئاغاكان دەداۋ سىنگى دە پاشەوہى بەگەكان دەپرى، مىندالىكى بىگوناھى لادىبى بوو. بەلام ئىستا كە نۆرەى خۆى ھاتوہو كاكە تالىبى كە ھاوكارى لەگەل دەكرد كوژراوہ، دەسبەجى دەچىتە ئەنكەرە، ئەوئىش بە سەرۆكابەتتى دەستەبەك... ئۆۆۆ با بچىن بزائم چ دەكا...؟

جگە لە زولفۆ ئەندامانى دىكەى دەستەبە پىنج كەسى برىتى بوون لە تاشكەن خەلىل بەگ، كووزان ئۆغلى پارتەر، ھەواى بەگ قازى خانەنشىن و كابلان ئۆغلى خالىس بەگى خانى توركەمن. ھەمووى ئەمانەو لە سەرووى ھەمووانەوہ، زولفۆ پىارى بە سەروزمان و تىگەشىتو بوون. شىتىكى روون بوو كە ئەوانە بە دەستى بەتال نەدەھاتنەوہ. بە قشونىك سەربازوہ دەھاتنەوہ كە بە تورپووس

وهرين. باشه، ئو خان و ناغايانەش كە چەتمو مەتەيان لەو چياو بەندەنانە هەن، ئەگەر پياوھەكانى خۆيان خۆش دەوئ و پارىزگارىيان لى دەكەن با ماوھەك لە تووروسوھە بيان نىترنە چىيەكى دىكەو ھەر نەبى ماوھەك خۆيان ون كەن.

لەو ماوھەدا مورپتەزاغا چەند جارى دىكەش چوھە ناشى. عدلىيەشەل لەوئ نەبوو. ناشەوان پىتى نەگوتبوو بۆ كوئ چوھە. مورپتەزاغا زۆر پەشىوھال بوو، تەنانت نەگەر ئوھى دەيان گوت نيوھشى راست بى - بە تايبەتى كە زولفۇش ترسى رى نىشتوھ - بەراستى وھزەكە زۆر شىپرەيە. نۆرەى خۆشى ھاترە. خۆزگە توانىباى ھەتا سەربازەكان دەگەنى جىگايەك بۆ خۆشاردەنەو پەيدا بكا. نااخ عدلىيەشەل، نااخ. ئو شارەزاي ھەموو ناكارو كەردارى ھەمەدۆك بوو.

جارتىكان لە بازار چاوى بە مەلادۆزان ئەفەندى كەوت و ئو ناپياوھ رىوى سىفەتە بۆ ئوھى مورپتەزاغا نەبىنى خۆى شاردەوھ. بەلام چما شت لەبەر چاوى مورپتەزاغا ون دەبى؟ دەسبەجى ئوھى لەو دوكانە كە خۆى تىدا ھەشار دابوو كىشايەدەر. مەلادۆزان ئەفەندى، ئو زاناي زەمانەو دەرچووى "جامع الازھر" ھ، ئو مەردو رەندو زىرەك و زانايە كە ئەگەر دنيا ناورى گرتباو سووتابايە باكى نەبوو، رەنگى بە رووانەوھ نەمابوو و ئەگەر قسەى دەكرد دەنگى دەلەرزى.

بن پىلىسى گرت، بازاريان بەجى ھىشت و بە سەرھوژىرەكەى جادەى دا رۆيشت بۆ لای پردئ:
"چ بکەين؟"
"وھزە زۆر خەراپە. زۆرم پەرۆشى تالىب بەگ بوو. لە ژوروى مالى خۆى دا ھەم داريان تىپرى و ھەم سى شەموو رۆژان لەبەر چاوى خۆى دەستيان بۆ ناموسى خىزانى و كچە جىئەلەكانى و بووكەكانى درىژ كەرد.

"تۆلە، تۆلە، پىيەتەيەكان خەرىكن تۆلەمان لى دەكەنەوھ..."
"ھەقى خۆمانە، وھختىك شەو و رۆژ چال بۆ يەكتەر ھەل دەكەنين، بىگومان تۆلە دەكەنەوھ. ئەگەر نىمە يەك نەگرين..."

"وھختىك عدلى سەفابەگ كوژرا ئەگەر نىمەش وھك تۆ، غىرەتەكى وھك غىرەتى مورپتەزا قەرەداغلى ئوغللىمان نواندبايە، لەوانەبوو نەمىرۆ تالىب بەگ بەو شىوھ سامناكە نەكوژابايەو ھەر لە پەنامان بووايە."

"لە نىوئ چاوانى داوھ. شكى تىدا نىھ ئەو كارە، كارى ھەمەدۆكە."

مه‌لادۆزان ئه‌فه‌ندی وه‌لامی دایه‌وه:

"به‌ئێ. به‌ئێ. دیاره... و له‌ حالێک دا نیتوچاوانی تێک ده‌نا لێی زیاد کرد:
"به‌ئێ گولله‌ له‌ نیتوێ چاوی خه‌لک دان کاری نه‌و کافره‌یه. عبده‌دی‌خانی به‌سته‌زمانیشی هه‌ر
به‌و شتیه‌یه‌ کوشت. وانه‌بوو؟"
"هه‌ر وای کوشت".

هه‌ردووکیان له‌ فکروه‌هه‌ر چوون, بیریان له‌ خۆیان ده‌کرده‌وه‌و له‌ بیرى نه‌وه‌دا بوون که‌ چۆن له‌م
فه‌رتنه‌یه‌ رزگاربان ده‌بن. نه‌نکه‌ره‌ مه‌سه‌له‌ی چه‌ته‌کانی زۆر به‌ هێند نه‌ده‌گه‌رت و موپالاتی پێ
نه‌ده‌کرد, بۆچی به‌ هێندى بگه‌رن؟ خۆ گیانی خۆیان له‌ مه‌ترسی دا نه‌بوو...
مه‌لادۆزان ئه‌فه‌ندی سه‌ری هه‌لپه‌ری و ته‌ماشای روخساری مورپه‌زاغای کرد, ده‌ت گوت ده‌یه‌وی
شتیکى لێ پیرسێ, به‌لام په‌ژوان بووه‌وه. کاتێک چه‌ند جار ئه‌م کاره‌ی دووپات کرده‌وه, مورپه‌زاغا گوتی:
"پیرسه, ده‌ته‌وێ چ پیرسی مه‌لادۆزان ئه‌فه‌ندی."
"ده‌مه‌ویست پیرسم که..."
"که‌چی..."

"مه‌سه‌له‌ی عه‌لی‌مه‌شل گه‌یشه‌ کوئ... له‌ دویتنیه‌وه‌ تا ئیستا له‌ بازار پێش نه‌وه‌ی خه‌به‌ری تالیب
به‌گ بێ, هه‌موو هه‌ر باسی وی ده‌که‌ن. ده‌لێن ئه‌تۆ چووی لاقی عه‌لی‌مه‌شل ماچ کرده‌وه, له‌به‌ری
پاراویه‌وه, به‌ئێنی چه‌ند پارچه‌ زه‌وێت پێ‌داوه‌و به‌رعۆده‌ بووی که‌ باله‌خانه‌ی بۆ دروست بکه‌ی..."
مورپه‌زاغا گوتی:

"راسته‌ مامۆستا. نه‌گه‌ر که‌سه‌یک ژیا‌نی تۆ نه‌جات بدا ئه‌تۆ وا ناکه‌ی؟"
ئه‌م جار زۆر به‌ داووناو باسی نه‌وه‌ی کرد که‌ عه‌لی‌مه‌شل چۆن شوێنگه‌یه‌که‌و چۆن دوژمنی
خوێنیی چه‌مه‌دۆکه‌و له‌ هه‌نگه‌یه‌یه‌ی دا له‌ چه‌مه‌دۆک کارامه‌تره‌و له‌وی نازاترو بوێترترو
به‌ته‌واناتره. نه‌وه‌نده‌ی بوو هه‌زار هێنده‌ی پێوه‌نا.
"ئێمه‌ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌مان کرد مامۆستا. نه‌مان توانی وا بکه‌ین بمان به‌خشێ. نه‌و
بابایه‌کی زۆر به‌شه‌رف و ته‌بیعه‌ت پیاوه. ئینسان, ئینسان... نه‌گه‌ر به‌توانین, نه‌گه‌ر رۆژێک
به‌توانین کارێک بکه‌ین که‌ نه‌و برا گیانی به‌ گیانییه‌ بمان به‌خشێ, نه‌و رۆژه‌ خوشی بۆخۆمان."
مورپه‌زاغا پاش به‌سه‌ره‌اتی ناشی, چووبایه‌ هه‌ر جێیه‌ک و هه‌ر که‌سی دیبایه‌ باسی
عه‌لی‌مه‌شلی بۆ ده‌کردو ئه‌وی ده‌گه‌یانده‌ عه‌رشى عه‌زیم, به‌و هیوایه‌ که‌ به‌لکوو نه‌و تارێفانه
ببیسێته‌وه‌و دلی نه‌رم بێ.

مەلادۆزان ئەفەندى گوتى:

"چۆن غەلىيەشەل ئەفەندى ئەو پىياوھىيە؟ بەراستى حەيف كە بە خزمەتى نەگە يىشتوم...".

مورپەزاغا دووپاتى كردهو: حەيف، حەيف.

لەو بەينەدا يەككە بە غاردان ھاتە كنيان. كابرا كورپە جەئىلەيەك بوو زۆر سەرلىشىئاوو ھەزاو ديار بوو:

"جەئابى داواكارى گىشتى ناروومى. گوتى بە ھەر جۆرىك بوو مورپەزاغاي وەبىنەو بىھىنە نىرە. گوتى بلخ مەسەلەكە زۆر گرنگە، ئەگەر ناوى بەدەستەو بە نەيخواتەو، داينى و بى".

"يانى وەزەكە ئەوئەندە ناسكە...".

لاوھەكە گوتى: زۆر ناسكە، زۆر ناسكە...

"كەوايە مەسەلەكە ھىندە گرنگە... مەلادۆزان ئەفەندى با پىكەو بەچىن. لە ئەزمونە بەنرخەكانى جەئابەت فەيزىكمان پى بېرى".

ھەردوو كيان وەپى كەوتن بۆ لاي داواكارى گىشتى.

داواكارى گىشتى پىاويك بوو دەستەپىاو بە سىملىكى سپى و گۆنايەكى تىك قوپىو و موويەكى مۆنج مۆنجى سپىيەو. رەقەلە بوو، نىسكى قۆرتۆمەى دەرپەرىبوو. پىاو وەختىك تەماشاي دەكرد، لە پىش دا نىسكى قۆرتۆمەى و پاشان مىلى درىژو نىتوچاوانى پىر گىنج و لۆنجى وى دەدى. ھەمىشە توورەو دەستەوستان بوو، چونكە خىرا خىرا قسەى دەكرد پىاو لە نىوہى قسەكانى نەدەگەيشت و بە زەجەتەيش لە نىوہەكى دىكە ھالى دەبوو. داواكارى گىشتى دەستى بە قسان كرد:

"براينە، باش بوو ھاتن...".

ئەمەى گوت و نۆ پىاوى نىشان دان كە لەسەر قەنەفەكان دانىشتىبوون. ئەوان بە پىتى تەمەن لەسەر قەنەفەكان رىز بىبون، ھەمووان دەستيان لەسەر ئەژنۆيان دانابوو، چاويان لە وىنەى نەتاتوركەو كە روويەروويان دانرابوو، برىبوو و جوولەيان نەدەكرد. گرىتى قورتۆمەى ھەر نۆ كەسيان ھەلتۆقەيبوو. كەم و زۆر وەك يەك دەچوون. ھەموويان ئەسەرو گوى لولەينە بوون.

"چاك بوو، چاك بوو زوو ھاتن. وەزەكە ناسك و شىپۆيە، زۆر شىپۆيە. ئەم پىاوانە شكايەتەكيان ھىئاو كە ئەمەن نەم دەتوانى قبولى بىكەم. لە درىژايى ماوہى خزمەتى خۆم دا

وه زعی وام بۆ پیئش نه هاتوه... ئەم شارۆچکەیه جێیه کی زۆر سهیره... گۆیا به باوه‌ری وان تالیب به‌گی بابیان همه‌دۆک نه‌ی کوشتوه، به‌لکوو کاری، کاری که‌سیکی دیکه‌یه... ئەمنیش عه‌رزم کردن که شتی وا ریئی تی ناچن، بابتان تاوانبارتکی شه‌رانی به‌ناوی همه‌دۆک کوشتویه. به‌و براینه‌م گوت که نیمه وه‌ک دادگا شتی وا قبول ناکه‌ین، ئەم شارۆچکەیه سه‌یرترین جینگایه که له درێژایی ماوه‌ی خزمه‌تی خۆم دا دیومه. له‌و برا به‌رێژانه‌م داواکردو عه‌رزم کردن که به‌ پیتی قانون بیجگه له همه‌دۆک که‌س ناتوانن بابتان بکوژن، به‌لام نایانه‌وی له‌ قسه‌کانه‌م حالتی بن... سهیره، سهیره، سهیره..."

له‌ پاش نه‌وه، قسه‌کانی هیئنده توندو خێرا کردن که هیچ که‌س هیچ شتی که له‌ قسه‌کانی حالتی نه‌ده‌بوو. داواکار که یه‌ک بین قسه‌ی ده‌کرد، قسه‌کانی به‌م رسته‌یه ته‌واوکرد: ناغاگان، به‌گه‌کان! حال و وه‌زع نه‌مه‌یه. به‌ چاوێکی لێلی وه‌ک چاوی ریوی، که‌می که به‌ گالته‌وه نه‌ختیک به‌ گالته‌پن‌کردنه‌وه به‌ شیوه‌یه‌کی بی‌په‌روا له‌ هه‌موو دنیا ته‌ماشایه‌کی مورته‌زاغای کرد، که‌وا دیار بوو هه‌وسه‌له‌ی نه‌ماوه. مورته‌زاغا که له‌ مه‌به‌سته‌که‌ی حالتی ببوو گوتی:

"بۆخۆتان خۆش براین". هه‌مووانیان یه‌ک ده‌نگ گوتیان زۆر سوپاس، زۆر سوپاس و خۆیان کۆکرده‌وه. مورته‌زاغا وای خۆ خه‌فته‌بار نیشان دا ده‌ت گوت خه‌ریکه‌ بگری:

"ناگر له‌ جهرگمان به‌ربوو. ره‌گ و ریشه‌ی دل‌مان بۆ تالیب به‌گ پلینگێ ناوا‌ارزا ناگری گرت. که‌وایه ئه‌ویشی کوشت. ئه‌و جانم‌ه‌ره خۆن‌خۆزه ره‌حمی به‌ پلینگێکی وه‌ک تالیب به‌گیش نه‌کرد. هه‌ی کافر، هه‌ی: که‌وایه له‌ نیوێ چاوی ویشیدا. هه‌ی نا‌ک‌سه به‌چه هه‌ی. خه‌فته مه‌خۆن کورینه، خه‌فته مه‌خۆن برا‌ک‌ام. خه‌فته مه‌خۆن رۆله تازیه‌داره‌ک‌ام. ده‌زانن نه‌من و به‌گ له‌ براش پتر لێک نزیک بووین، وه‌ختیک ده‌هاته شارۆچکه مومکین بوو من نه‌بینی؟ به‌ هیچ جۆر. خه‌فته مه‌خۆن کورینه له‌مه‌ودوا ئیوه کورێ خۆمن. به‌ ئه‌سه‌که‌ی، به‌و ئه‌سه‌ بۆره ره‌سه‌نه‌ی ده‌هاته نیو شارۆچکه چ شان و شکۆیه‌کی هه‌بوو، ده‌ت گوت پلینگێک بیابانی عه‌ره‌به‌ستانی به‌ جێهێشتوه هاتوته ئیوه. وه‌ختیک ده‌هات، راست و پته‌و، ده‌ستی به‌ قه‌مچیه‌وه له‌سهر رانی راست دادنا، چاوی له‌ روویه‌روویه‌ ده‌پری و سنگی ره‌پیش ده‌کرد... ئیوه‌ش له‌ گه‌ل بابتان به‌ موو فرقتان نه‌یه. سه‌ری خۆتان سلامت، نیشه‌للا هه‌رک‌ام له‌ نیوه جینگای ئه‌و جوامیره، جینگای ئه‌و نه‌جیب و نه‌جیب زاده‌یه پرده‌که‌نه‌وه. دیاره پری ده‌که‌نه‌وه. چونکه ئاوی ده‌ریا هیچ وه‌خت که‌م نا‌کا، له‌باره‌ی همه‌دۆک قاتلی پلینگێ ناوا‌ارزا شه‌وه..."

کوره‌هه‌ره‌که‌ خێرا خێرا تفی خۆی قووت ده‌دا به‌وه‌وه ده‌یه‌ویست شتی که‌ بلی، به‌لام چما مورته‌زاغا نۆره‌ی ده‌دا؟

سەرەنجام كورپى گەورە بېرىرى خۇيدا، قسەى مورپتەزاغاي بېرى و گوتى:

"خۆ بابى نىمە حمەدۆك نەى كوشتوھ..."

"چى چى؟ نەتۆ دەلىتى چى؟"

"ئەوھى بابى مەى كوشتوھ، حمەدۆك نەى. نىمە قاتلى بابى خۇمان دەناسىن. ھەموو

خەلكى ئاناوارزاش دەىناسن."

"مومكىن نەى، مومكىن نەى، جگە لە حمەدۆك ناتوانى كەس بىن، ئەمە پىچەوانەى قانونە. نىمە تەنەنەت لەبەر كارەساتى كوژرانى تالیب بەگ پلنگى ئاناوارزا دەستەىكەمان پىك ھىناو ناردمان بۆ سەركوت كردنى حمەدۆك."

"خەلكى گوندى ئەسلان و كۆچەرىيەكان دەستیان وەدەستى يەكتر داو بايمان كوشت. قاتلەكانى قىت و قنچ دەخولینتەوھ. تەنەنەت راش ناكەن، تەنەنەت خۆش ناشارنەوھ."

"دیارە راناكەن. بۆچى رابكەن؟ خۆ پلنگى ئاناوارزا ئەوان نەیان كوشتوھ... چونكە حمەدۆكى خوتىنخۆر كوشتوویەتى. ھىچ كەسى دىكە نەى كوشتوھ، لە جىدا پىچەوانەى قانونە. نەگەر پىن دابگرن كە نىللاو بايمان، پلنگى ئاناوارزا دىھاتىيەكان كوشتوویانە پەژىوان دەبنەوھ. بەخۇرابى كارەكە لە خۇتان خەراپ مەكەن، ئەویش لە حالتىك دا كە نوتىنەرمان بەرپۆھن بۆ ئەنكەرە... پاش ئەوھى مەسەلەى حمەدۆك چارەسەر كرا، نىمە بۆخۇمان مشورى ئەو گوندىشىنانەو ئەو كۆچەرىيانە دەخۆین. وانىە جەنابى داواكار؟"

"دیارە ئەفەندەم، عەرزى بە خزمەتى ئاغای خۆم بكەم، نىتوھ ئەم شكایەتە وەرپى مەخەن، مورپتەزابەگ ئەفەندى راستى عەرز كردن... ئەو راست دەفەر موئ... ئەمەن تاوتىك لەمەوېەر عەرزم كردن... پىش ئەوھى ئەو پابىتتەوھ... ئەم رۆژانە لەم دەشتە، لەم كىوانە، يانى لە چوكووراوا ھىچ كەس ناتوانى كەس بكوژى. بابى بەرپىزىستان ھەر حمەدۆك خۇى كوشتوویەتى. جوړى روودانى پىشھاتەكە، شىوھى رفاندنى بابى بەرپىزىتان، لەسەر سنگ دانانى بابتان و تەنگ لەنىتوى چاوى دانى و بە گشتى شىوھى كوشتنى بابى بەرپىزو مەزنتان نىشان دەدا كە بابى بەرپىزىتان، پلنگى ئاناوارزا، حمەدۆك كوشتوویە."

"بايمان تەفەنگى لەنىتوى چاوى نەدراوھ..."

مورپتەزاغا لە حالتىك دا دەىگوت نىمەكانى نەى ھەستایە سەرپىن: نىمەكانى نەى. چونكە بە پىى راپۆرتىك كە پىمان گەىشتوھ بابتان، تالیب بەگ، يانى پلنگى ئاناوارزا بەگوللەيدەك كە لە نىتوى چاوانى دراوھ كوژراوھ، ئەمەش تەنیا دەتوانى كارى حمەدۆكى تاوانبار بىن.

کورپه گهوره که به نارپه حه تییه وه گوتی:

"نا، نا کوشتنی با بمان جوریکی دیکه بووه، ریگا بده بۆتان باس بکه... چونکه نه گهر وه زعه که وا برپوا، ده شیوئ. نه من نهو کورانه و خزم و کس و کارو خه لکی هۆیه که ما منم به زۆر راگرتوه. نه گهر نه من نه بام ههتا نیستا خوین ده هات و سه ری ده بردن، نیمه زۆر به هیژین، خه لکی گوندی نه سلان، عیلاتی نایدینیش زۆر نازاو چاونه ترسن".
مورپه زاغا نیدی به ناچار بیده نگ بوو و کورپه گهوره کهش دهستی به گیترا نه وهی به سه رهاته که کرد:

"که ره م نایدینی، زارۆ کورده له گوندی نه سلان، حاجییه خړپه که نعهانه شیت و سی که سی دیکه چه ند رۆژان له جاده دا بۆسه ده تینه وه له جاده ی کورزان دا له داوی ده خن و ده ی به نه چه په ک ترین قوژینی نا کچاساز که پلینگیش پیی تی نانی و له بهر دارو حه یزه ران و جه گه نی زۆر ناسمانی لی دیار نیه. وا ده که ن زۆریان له بهر وه پارئ. له پیش دا گوئی په کی، نه بچار لووتی و سه ره بچام باسکانی ده برن... چه رمی سنگی لی ده که نه وه. به لام نازارتک به چاوو زمانی نا گه یه نن، ههتا نه وهی به سه ری دینن به چاوی خۆی ببینی و زمانیشی هه بی بیارپه ته وه... له پاشان داری تی ده برن و ناخره که ی به نیوه مردوویی و روت و قووتی به لاقی به قایم ترین لکی دارتیکه وه هه لی ده واسن. پاشان هه نگوینی له سه رانه سه ری له شی هه ل ده سوون هه تا زه رگه ته و میرووله په لاماری بدن و پیش نه وهی به ری بیخۆن".

"نیمه چ دوژمنایه تییه که مان له گه ل حه مه دۆک هه بووه که با بمان بهو حاله بکوژی؟"
مورپه زاغا گوتی:

"عه لی سه فابه گ چ دوژمنایه تییه کی له گه لی هه بوو که له نیوی هه ردوو چاوانی دا. له کاتیک دا هه ناسه ی هه ل ده کیشا، له سه ر قسه کانی رۆیشته:

"وهی تالیب به گ، وهی. بنیاده م بووه ته جان وه رو نیمه نه مان ده زانی...".
"هه ریویش ده بی شکایه ته که مان بکه ویتته ری. نه گهر له م شارۆچکه یه نه یان توانی به مه سه له که رابگن، ههتا نه نکه ره و هه زاره تی عه دلیه ده ریوین و مه سه له که عه ززی به رزترین کاربه ده ست ده که یین. نه گهر وا نه بی خوینتیکی زۆر ده ریوین، نه گهر حکوومه ت قاتله کانی با بمان نه گری و له داریان نه دا، له ده شتی ناناوارزا ده بیته شه ری تکه برانه وهی نه بی...".
"قاتلی با بتان حه مه دۆکه".

کورپه گهوره که به دلنیا یییه وه گوتی: نه خه یر نهو نیه.

مورتهزاغا باش كفتوبوره تهنگاننوه. نهو نۆ برا نهفامه هممو ريسهكه دهكهنوه خورى. به چاوليكرديتكهوه كه داواي يارمه تيبى ده كرد گوتى: نه تۆش قسه يهك بكه. چاويكى له مهلا دۆران نهفندي كه بيدهنگ دانيشتبوو، كردو به دزيهوه نقورچيكي لي گرت. دۆران نهفندي به سپايي گوتى:

"بهسه نيدى مورتهزاغا، بهسه".

مورتهزاغا به ناله يهكهوه گوتى:

"چى بهسه كاكه. ههوه لى درۆيهكى وا گهوره كه حه مه دۆك گيراوه نيستاش نه م بهسه رها تانه. له نهكهره دا نابروومان چوو، نيستا نه من چ گوويهك بچۆم؟". مهلا دۆران نهفندي گوتى:

"بيدهنگ به، داواكارى گشتى به ليژانينى خۆي هه موو كار يكي له دهست دى و هه موو به لايهك به ناسانى دهف ده كا".

لهو بهينه دا قازيه كان و پاشان ياوه رو وه كيل باشى عاصميش هاتن.

ژوورى داواكارى گشتى به به بهه پر ده بوو. بۆ نهوانى دوايه هاتن جينگا بۆ راهه ستانيش نه ما. ياوه پاش نهوه ي سلواي عهسكه ريبى له داواكارى گشتى كرد، گوتى:

"جهنابى داواكارى به پريز سه رۆكى شاره وانيمان له وى چاوه پروانى جهنابته. له راستى دا چاوه ريبى هه موومانه. جهنابى قايمه قام و كار به ده ستانى ديكه ش دين".

مورتهزاغا كه بهو قسه يه زۆر خۆش حال ببوو هه ستايه سه ريب و مهلا دۆران نهفنديش راست كرده وه. مهلا دۆران نهفندي ده ستيكى به ريشه تيك نالقاوه كه ي دا هيتناو له حالتيك دا له فكره وه چوو بوو گوتى: نيوه ته مشريف تان بچى، نه من دوايه ديم. پاشان سه رى برده بن گوتى مورتهزاغا گوتى: هه ر جوړتيك بى. كاره كه تان له وى پي ده چى، نه من دوايه ديم. پيم وا چاكه وه ختيك بيم كه كاره كان تا راديهك وه رى كه وتين.

"زوو وه ره وه مهلا دۆران نهفندي".

"هه تا بكرى".

نهوانى ديكه به كۆمه ل به ره وه شاره وانى رويشتن. سالۆنى شاره وانى گهوره بوو و جينى به نه ندازه ي پيويست بۆ دانيشتن هه بوو. قايمه قام له ميژ بوو هاتبوو و له وى چاوه پروان بوو. به ديتنى نۆ برايه كه به تووره يى چاويكى له هه مووان كردو پاش نهوه ي له نينو كى لاقيان هه تا تۆقى سه ريان لييان ورد بووه وه، گوتى:

"عومرى دريژى بۇ خۇتان بەجى ھېشتىبى. ئەم ھەمدەدۆكەي بابتانى بەو شىتوہ سامناکہ كوشتوہ، دوژمنى ئىتمەشە. يانى دوژمنى كۆمارىشە... ناپەھەت مەبىن، لە دوارپۇژىكى زۆر نىزىك دا تەرمى ئەم ھەمدەدۆك ناوہ كە سەركردەي ياغىيەكانە، لەنىتو شاروچكە دەخرىتتە بەرچاوى ھەمووان، نۆسەد سالتە ھەركەس لە ھكۆومەتى پاىەبەرزمان ياغى بووبىن، سەرنەكەوتوہ. عوسمانىيەكان و سەلجوقىيەكان لەم سەردەمەداو لەم دەورەيەش دا كۆمارى رەسەنى تورك كە بە خوین ناو دراوہ تەنيا لە نانائۆلى بەرھەمە درەوشاوہكانى دەبىنين، بە ھەمدەدۆكى سەركردەي ياغىيەكان دەويژى و لە دوارپۇژىكى زۆر نىزىك دا تۆلەي خوینتى باوكى نەجىبتان، تالىب بەگ پلنگى ئاناوارزاو خانى توركەمەنىش دەستىنى..."

"بابى مە ھەمدەدۆك نەي كوشتوہ، كەرەم ئايدىنى، زارۆ كوردە، حاجىيە خپوہ كەنەانە شىت و چەند كەسى دىكە بە زۆر لەگەل خۇيان بردو بە ئەشكەنجە كوشتىيان".

"ئەدى كى گوللەي لە نىتوي چاوانى داوہ؟"

"دوكتۆر جەنابى داواكار وەختى چاولى كۆردن دەبىنن كە لەشى باجان جىگاي برىنى يەك گوللەشى پىتوہ نيە. كەستىك كە تاقە گوللەيەكى لىنەدراوہ چۆن گوللە لەنىتوي چاوى دەدرى و دەمرى؟ ھەز دەكەن ھەر ئىستا بچىن بىبىنن، لە جىتى خۆي ھەلۆاسراوہ، چاوەكانىشى زەق و زىندون..."

باس و كىشە دريژەي كىشا، براكان پىريان چەقاندبوو كە بايان ھەمدەدۆك نەي كوشتوہ قاتلەكانى بايان كۆچەريەكانى ئايدىن و خەلكى نەسلانن و كەسانىك كە ناويان بردوون لە پىش چاوى سەدان كەس بابى وانىان رەفاندوہ لەگەل خۇيان بردوويانەتە قامىشەلان و بە ئەشكەنجە كوشتوويانە.

قايمەقام گوتى: مومكىن نيە. داواكار گوتى: مومكىن نيە. قازى گوتى:

"مومكىن نيە، ئەمەن ھەموو شىتكم بە ھەموو لايەنەكانىەو لىك داوہتەوہ. ھەمدەدۆكى لەگەل كەرەم ئايدىنى لى گۆراوہ، ھەمدەدۆك بۆخۆي شەيتانە، لە تايەفەي جىندۆكانە... ھەر دەمەي دەچىتتە پىستى يەككەوہ. چما ھەر خۆمانى فرىو نەدا؟"

ياوہر پىشتى قسەكانى وى گرت و گوتى:

"فرىوى داين، ئىتمە دەستەي وەسمانەرەشمان بۆيە تەفرۆ تونا كۆرد پىنمان وابوو ھەمدەدۆكە".

سەرەنجام كۆرە گەورەكەي تالىب بەگ رقى ھەستاو ھاوارى كۆرد:

"ئىتوہ پىتتان وايە ئەمەن شىتم؟ ئەمەن سبەبىن دەچمە ئەنكەرە، جەنازەي باج بە جووتىك چاوى ساغەوہ كە زەق زەق دەروانن ھەتا ئەمەن دىمەوہ ھەروا لەنىتو گۆلادا بە ھەلۆاسراوى ماوہتەوہ. دلتيا بن لە ئىتمە بەولاوہ كەس ناتوانى جىگاي باجان بدۆزىتەوہ".

مورپه زانغا گوتی:

"کورم جیگاگهی له حمه دۆك ده پرسین و فییری ده بین". و پئیکه نی. به دوا ی نهم پیئیکه نینه دا نوانی دیکه ش هم موو پیئیکه وه ده ستیان کرد به پیئیکه نین.

لهو بهینه دا به دیتنی مه لادۆران نه فهندی که شه کت و ماندوو به روخساریکی ره قه له وه هاتبوو ژووری، هم موو بیئدنگ بوون و هم مووان ناوریان دایه وه سه ری. مه لادۆران نه فهندی به راویژیک که هم موو پیئیکه کانی به چاکی ده گه یانده جیتی خۆیان گوتی: برایان و پاشان له حالیک دا دهستی به ریشی تیک نالتقاری مه باره کی دا دینا، گوتی:

"وا تئ ده گم له باره ی مه سه له ی حمه دۆک وه نه گه یشتونه ناکامی دلخواز".

مورپه زانغا گوتی:

"کورانی به پیزی تالیب به گ ده لئین بابیان حمه دۆك نه ی کوشته وه ژوریش پئ له سه ر نهو مه سه له یه ده چه قینن. لهو حاله دا هم موو نه خشه کافان لی تیک ده چی".

نانغا به م قسانه نار هه تیبی خۆی ده ربیری. مه لادۆران نه فهندی که ده ت گوت به نیازی ده زنوژی هه لگرتنه له حالیک دا قۆلی هه ل ده مالی گوتی:

"نار هه ت مه بن جه نابی قایمه قام، پئم وایه لهو کاره دا هه ل هیک رووی داوه. نهم لاوانه خه ریکن به هه ل ه بجن. نینسان تووشی خه تا ده بین. ته نیا خوی ته عالیه که له هه ل ه خه تا به دووره".

"هه زه ته ره سوولی نه کره م (ص) ده فهر موئ...".

له گیترا نه وه ی فهر مایشتی هه زه ته ره سوولی نه کره م (ص) په ژیوان بووه وه و پرسی: داخوا لیره ژووریکه چۆل په یدا ده بین؟

به پرتیه به ری شار هوانی راست بووه وه، ده رگای هۆله که ی ته نیشته یی کرده وه و گوتی: فهر موون. مه لادۆران نه فهندی له پئشه وه و کوره کانی تالیب به گ به دوا ی دا چونه هۆده که. مه لادۆران نه فهندی پاش نه وه ی به جوانی ده رگای هۆده که ی پیئوه دا، گوتی: فهر موون دانیشن و نه وانیش ده سه جه دانیشن. نیئوچاوانیان تیک نابوو.

مه لادۆران نه فهندی که به پئش دا چه ما بووه وه و ملی وه ک مله له ک له ک دریز کردبوو و ده سه پیئیکه به دهستی راسته وه بوو ده ی گیترا، گوتی:

"کور ه نیوه شیت بوون؟ سواری گای هار بوون؟ میتشکتان له که لله دا نه ماوه چه؟ نیوه ده تانه وی به جاریک وه جاحی تالیب به گ پلنگی ئاناوارزا کویر بکه نه وه". پاش نه وه ی وه ک بیهه وی ده زنوژی هه لگرتی چه ند جار قۆلی هه ل مالی ن گوتی:

"چەند پرسىياري چووكە ئەم لىتتان ھەيە، ئەگەر راستە كەي بلىن بە قازانجانە".
كوپە گەورە كە گوتى: فەرموو.

"پرسىياري يەكەم، چما بابتان ماوھەيك لە مەو بەر پياوھە كانى خۆي نەنارد شەش كچيان لە گوندى ئەسلان راكىشان و پاشانىش دەستى لە گەل تىكەل كەردن؟ كەردى يان نەي كەرد؟".
كوپە گەورە كە گوتى: كەردى.

"پاشانىش لە شەش پياوي خۆي ماره نەكەردن؟ ماره ي كەردن يان نا؟".
"بەلەي ماره ي كەردن".

خورشيد تاغاي گوندى ئەسلانىشى ھەر لەسەر ئەوھى لەو مەسەلەيە نارەحت ببوو نەبەردە ناكچاسازو پاش ئەشكەنجەو نازار گوئى و لووت و گونى نەبەرين و نەي كوشت؟".
"با، كوشتى".

"باشە ھەر ئەم داواكارى گەشتىيە بابتاني لەو گەفتارىيە نەجات دا يان نا؟".
"نەجاتى دا".

"كەوايە ئەم جەنابى داواكارى گەشتىيە دۆستانە؟".

"پارەمان زۆر لى دەستىنەي، بەلام ديسانىش دۆستانە".

"زۆر باشە، بابتان كۆچەرييە كانى ناوارە نەكەرد؟ دەرييە كانىشى لى نەستاندن؟ نەو زەوييەنەي پىيى فرۆشتبوون بە فيل و تەلەكە لىي نەستاندەو؟ لىي نەستاندەو يان نا؟".
ھەر نۆ كوپە كە يەك دەنگ گوتيان: لىي نەستاندەو.

مەلادۆزان ئەفەندى لە حالتيك دا چاوي دەريەراندىبوون و قەلاڤە تىكى سامناكى بەخۆيەو
گرتبوو، دەستى راستى بە دەسحېبە كەنەو لە پشتىندى راکيشا:
"ئىستا دىمە سەر پرسىياريكى سەرەكى".

دەستى بۆ لاي كوپى ھەرە چووكە راداشت و گوتى: ئەتۆ ھەستە پى، ھەستە وەرە لەپىشم
راوھەستە.

لاوھە ھەستا و ھات قىت بەرامبەرى وىستا. زۆر شەرمىيون ديار بوو، سوور سوور
ھەل گەرايوو و لەسەرەخۆ دەلەرزى.

"بلى بزەم، وختىك لە گەل كچىكى زۆر جوان و جى گەورە زەماوھەندت دەكەرد، بابت چەند رۆژ پىشتەر ژنى
ھىنا؟".

كوپۆگە كە لە حالتيك دا چاوي لە عەرزىيەو بەرپىيون بە شەرمەوھە گوتى: ھەوت رۆژ.

"هممو ناغاو خانه كانى چوكورواوى بۆ سەر زه ماروند بانگه‌يشتن كرد يان نه كرد؟"
"بانگه‌يشتنى كردن".

"پاش چمند مانگ بابت ژنه جوانه كه تى لى نه ستاندنى يان نا؟ و نىستا حموتهمين ژنيه تى يان نا؟"
لاوه كه له حالتيك دا به توندى سورر هه لگه پابوو و چۆر چۆر ئاره قى ده پرشت و روخسارى
خۆى ده شارده وه، به سپايى گوتى: وابوو.

"چما نه تۆ بريارت نه دا له سەر شاخى ناناوارزاوه خۆت فرى دهى و راست لهو له حزه به دا كه
ده تهميست خۆت فرى دهيه نيۆ هه لديره كه نه وه - قامكى بۆ لاي كوره گه وره كه راداشت - قۆلى
نه گرتى؟ نه تۆش له سەر نه وه ته قهت لى نه كرد؟"

بيده ننگ بوو، هه ناسه ي گيرا، فرمانى به كوره جحيله كه دا: برۆ له جيى خۆت دانيسه وه.
لاوه كه له حالتيك دا لاقه كانى تيك ده ئالقان چوو، وهك له تكه بهردىك له جيى خۆى دانىشت.
"باشه، ده رباره ي نه وه ي بابتان چيى به سەر نيۆه هيناهه چهند پرسىارى ديكه شتان لى بكم
يان نا؟ قسه ي خۆمان بى نيۆه له من و له يهك يهكى خهلكى نه وه ده شته وه لهو كينوپاره به باشت
ده زانن كه بابتان چ به لايه كى به سەر هيناون. پرسم يان نا؟"
هه مووان گوتيان: نه خه ير.

"ديتان تاوتيك له مەموير له بازاړى هاتمه وه. هيچ ده زانن خهلكى بازاړى ليكرا باسى چ ده كمن؟
ده زانن؟ باسى نيۆه، باسى بابتان و باسى نه وه كه ناخره كه ي نه تان توانى زولم و زۆرى بابتان ته حممول
بكه ن. بردتانه قاميشه لاني ئا كچاسازو به چهرمه سەرى كوشتتان. هەر ئىستا بيست كه س كه به چاوى
خۆيان ديويانه نيۆه تاليب به گئان له حالتيك دا هاواړى كردوه وه نيراندوويه، له گه ل خۆتان برده وه
ئا كچاساز، له نيۆ بازاړى ده گه رين. له گه ل هەر بيست كه سه كه ش قسه م كرد. نىستا پيم بلين بزائم
قاتلى بابتان حممه دۆكه يان كه ره م ئايدينى؟"

كورانى تاليب به گ بيده ننگ چاويان له زه وي به وه بريبوو.

"ده بلين دهى. له ده رى چاوه رپى منن."

نه وان هيشتا سه ريان به ردابووه وه بيده ننگ بوون.

"ئىستا نه من ده جمه ده رى ده ليم لهو نيۆه دا هه له يهك رووى داوه، ده ليم نيۆه به چاوى
خۆتان دوازده پياوى به رگ سپيتان ديون كه خه مه دۆك سه ركرده يان بووه."

له هۆده كه چووه ده رو حازرانى له به سه رهاته كه ئاگادار كرد. كورانى تاليب به گيش هاتن
و هه موو حازران كه له ناخى دلوه خو شحال بوون پيروزيابى يان لى كردن.

دۆران ئەفەندى گوتى:

"ئەمشەو ھەموتان ميوانى منن. ھەزار رەھمەت لە قەبرەكەى بى، قەبرەكەى پىر بى لە نور. وەبەر شەفاعەتى پىغەمبەرى (ص) كەوئ. ئەو نەزەر كەردەيەك بوو بۆخۆى، لە پىاوپاكان بوو. لە رى خوادا شەھىد بوو. يەكئەك لە كۆلەكە سەرەكەيەكانى دەولەتى توركىيە بوو. ھەزار رەھمەت لە گۆرەكەى. دۆستى گىيانى و لە گىيان خۆشەويست تى منىش بوو. بۆيە ئەمشەو ميوانى دۆستى بابتانن. سبەينىش، نىوہ جەنابى داواكارى گشتى و دوكتۆر دەچنە ئاچاسازو مەزبەتەى دەنووسن. لەوانەيە سەرورەى خۆشەويست مورتەزاغا قەرەداغلى نۆغلىش لەگەلتان بى."

پاش ئەوہى كارەكەيان گەياندە ئەو ئاكامە كە دەيانەويست، ھەموويان لە شارەوانى و دەدەر كەوتن و يەكسەر چوونە رىستوررانەكەى نەزىف نۆغلى. ھەموو حىسابى شىوہەكەيان لەسەر مورتەزاغا بوو. بە ھاوكارى يەكترى لە گىئاوتكى دىكەش بەساغى دەرچوويون. ئەو دەستەيەش كە لە بارەى ھەمەدۆكەمە ناردبوويانە ئەنكەرە، وەرپى كەوتبوو. مورتەزاغا ئەگەر مەسەلەى عەلىيەشەلىشى چارەسەر كرديابە بە تەواوى بەختەوەر دەبوو. بەلام وەختىك ھەر ئەم رۆژانە دەستەيەك سەرياز لە ئەنكەرەوہ وەرپى دەكەوت بۆ تورپووس پىويستىيەك بە عەلىيەشەل نەبوو...

وہسەينى را بەيانى زوو داواكارى گشتى، دوكتۆر، فەرماندەرى جەندرمەو مورتەزاغا بە سوارى ترمبىللى ھەمزە داى وەرپى كەوتن. پىويست نەبوو فەرماندەرى جەندرمە بى، بەلام بۆخۆى زۆرى پى خۆش بوو بچى. پاشان دەيەويست بە چارى خۆى تاوان و چۆنيەتتى تاوانەكانى ھەمەدۆكى تاوانكار بىينى و لە ھەمووى بكوئىتەوہ.

لەبەر ئەوہى چەند رۆژىك بوو باران نەبارىبوو، جادە خۆلەكەى نىوان شارۆچكەو گۆندى خۆش بوو. ترمبىلەكەش بە پىچەمانەى ھەموو جارەكانى دىكە لە نىوہى رىيەدا پەكى نەكەوت. زۆر زوو گەيشتنە دى. كورپانى تالىب بەگ كە بەيانى زوو ھەستابوون، بە سوارى نەسپ بە وەخت خۆيان گەياندەبووہە مالى و لەبەر دەرگاي بالەخانە چاوەرپىيان بوون. گوتيان: بەرچايەك بچۆين و بچينە شوئى رووداوەكە.

چوونە سەرى و دەسەجى بەرچايى حازر بوو خوارديان. لە خوارى نەسپ بۆ ھەمووان ساز كرابوو. سوار بوون و چوون بۆ ئاچاساز، لە جەرگەى گەرمای نىوہەردەدا گەيشتنە ئاچاساز. جالبالوكەى گەورە گەورە لەنىو چلە دىر كە سوورەوہ بووہەكان دا داوہ گەورەكانى خۆيان لە چلەكەوہ بۆ چلەك رايشتىبوو و لە سووچىكى داوہەكانىيان دا چاوەرپوانى نىچىرەكانىيان بوون. ھىلانە زەرگەتەى زەردو گەورە بە لكەكانەمە ھەلواسرابوون، ئەوئەندە گەورە كە لكەكان داھاتبوونەوہ. لە ھەر ھەنگاوتكى رىگادا تروشى مارى ئامال سەوزو مەيلەو بنەوش و سوور دەبوون كە بەم لاو ئەمولادا دەخزين. لە ھەر لاوہ دەنگى بالئەندە شەقەى بالى ئەو مەلانە كە بە دىتنى وان ھەلدەفزين، دەھاتە بەرگوى و دنيا پىر بوو لە ناوازى

نمو بالئدانه که به حمودا ده‌فرین. باتلاغه‌که به تمواوی داواکاری گشتیی ترساند. به‌لام بمو حالتمش به‌که‌میف بوو. همر ده‌ی‌گوت: بی‌وینمیه، سامناکه.

چهند له‌حزیه‌ک چوونه نیئو قامیشه‌لانیکی چپ. داواکار که وای ده‌هاته بمرچاو لمو قامیشه‌لانه دهریاز نابن زۆر ترسابوو، شوکور کورانی تالیب به‌گ باش شاره‌زای قامیشه‌لانه‌که بوون. به ناسانی و به زوویی قامیشه‌لانیان به‌جئ هیتت و که‌میک دواتر گمیشتنه مه‌لبندیکی روتمن. نم مملبمنده میدانیکی چوکه‌له بوو که به چیمه‌نیکی سموزو ناسک و تمرو تازه داپۆشرابوو. چیمه‌نه‌که نمونده سموزو گمش و جوان بوو دعت گوت تاوتیک له‌ممویتش سمری له عمرز ده‌ره‌یتناوه. له‌نیئو نمو گزپایی‌مدا بی‌یه‌کی قعد نمستوو لک و پۆیه‌کانی به هم‌مو لایه‌ک دا بلاو بیوونه‌مو چووبوونه حموا. به لکی لای رۆژ‌ه‌لاتی داره‌که‌وه که بلننو نمستوو خوار بوو جه‌نازه‌ی پیاویتیکی روت و قوت هه‌ل‌واسرابوو که له دووره‌وه ره‌ش ده‌چوو. سمری سئ بستنی له‌گمئل زه‌وی بمین بوو. که له بی‌یه‌که نیزیکی بوونه‌مو له‌گمئل گرمی بالی زهرگه‌تمو می‌ش و مه‌گمز به‌ره‌وو بوون. له‌سمر ترمه‌که له قامکی پیی هتا تمپلی سمری زهرگه‌تمه ده‌هاتن و ده‌چوون. به قعد نوکی دهرزی جیتی به‌تال له له‌شی مردووه‌که‌دا نه‌ده‌بینرا. تنیا چاره ره‌ش‌کانی تالیب به‌گ یه‌کجار زۆر داپچرابوون، به سمرسوپماوی و حبه‌ساوی هم‌روا ده‌یان روانی. چاره‌کانی نه‌ک همر زهرگه‌تمه، به‌لکوو می‌شو له‌شیان له‌سمر نه‌ده‌نیشت.

داواکاری گشتی گوتی: بابی ره‌حه‌تیتان له‌وئ بیتنه خوار.

ماوه‌یه‌ک هیچ کام له کوره‌کان له ترمی بایان که له می‌ش و مه‌گمزو زهرگه‌تمدا ون بیوو، نیزیکی نه‌بوونه‌مو. جگه لمو کۆمه‌له زهرگه‌تمیه که ترمه‌که‌یان داپۆشیبوو کۆمه‌له زهرگه‌تمیه‌کی دیکه‌ش له ده‌وری جه‌نازه‌که ده‌سووران، دعت گوت له ده‌وری میری خۆیان ده‌خولینموه. می‌شه‌نگوینه، ژه‌نگه‌سووره‌و زهرگه‌تمی زه‌ردو ره‌ش و سوورو پۆرو زۆر جۆری دیکه که هتا نیستا وینه‌یان نه‌بینرابوو، ده‌وری داره‌که‌یان دابوو و هم‌ریه‌که‌ی وه‌ک پلنگیک ده‌یان نه‌راندو تیکیانموه داویشت.

کرتکارانی کینگه که بۆ بردنه‌وی جه‌نازه‌که له‌گه‌لیان هاتبوون، تی‌بینی خۆیان کردبوو. سمرکلاری هیله‌کیان پی بوون، له‌وانه که وه‌ختی می‌ش پرینه‌وه له سه‌ریان ده‌کمن. نم سمرکلانمیان کرده سریان و له داره بی‌یه‌که نیزیکی کموتنه‌مو. چهند له‌حزیه‌ک به دوودلی له‌نیئو زهرگه‌تمه‌کان دا مانه‌وهو پاشان خۆیان گیانده جه‌نازه‌که. مردووه‌که‌یان له دارئ کرده‌وهو هایشتیانه سمر پشتی نه‌سپتیکی روت. بمو هم‌مو می‌ش و زهرگه‌تمیه‌وه که دعت گوت وه‌دوای میره‌که‌یان کموتون گمیشتنموه کینگه. له‌وئ نمو دپه‌اتی‌یانه‌ی له‌دپه‌کانی ده‌ورو به‌روه هاتبوون و له قمراخ جاده ریزیان به‌ستبوو چاره‌روانیان بوون. حه‌شیمه‌تیکی به ممرق و تامم‌رۆز له گه‌وره‌و چووک و پیرو لاو و ژن و پیاو کۆ بیوونه‌وه.

مەزىتەكەيان لە بالەخانەكەى تاليب بەگ نووسى. لە مەزىتەدا نووسىيان كە تاليب گوللەى لە چاوان دراوہ كوژراوہ پاش مردنى لووت و گوئىيان بړيون و پاشان ئەنداميان بە ھەنگوين سواخ كړدوہ لە باتلاغيك بە ناوى ناكچاساز دا بە دار بىيەكەوہ ھەليان واسيوہ. دوكتۆرش زۆرى زاراوہى زانستى لە مەزىتەكەدا بەكار بردبوون. تەنانەت ئەوھشى لەبىر نەچو كە لە راپۆرتى خۆى دا بنووسى لەو دەشتو لە توورووس تەنيا چەتەيك بە ناوى ھەمەدۆك بەو جۆرە، يانى گوللە لە چاودان خەلكى دەكوژى.

لە بالەخانە خواردنى وايان لە گوشت نيچىر ساز كړدبوو كە وئەنى دەست ناكەوى. نانيان خواردو پيش خۆرناو چوونەوہ شارۆچكە. قائمەقام و سەرۆكى شارەوانى و گەورە پياوانى دىكەى شارۆچكە دەزگای راكى خواردنەويان داكوتابوو، چاوہروانى ئەو ميوانانە بوون كە دەبوو لە دى را بيئەوہ. بە گەيشتنەوہى وان دەسبەجى پەلامارى دەزگاكەيان داو بە خۆشى تاليب بەگ دەست كرا بە خواردنەوہ. ياوہ بە بەرزكردنەوہى ھەر پيالەيك تەنيا يەك قسەى دەكردو ھىچى دىكەى بەزمان دا نەدەھات: سامناك بوو، ديمەنيكى سامناك بوو. ئەمنيش ئەو ھەمەدۆكەى... راست... وە...

مورپتەزاغا لە خۆشىيان بالى گرتبوون. ئەمرۆ كارتيكى گەورەى كړدبوو. داواكارو دوكتۆرو دىھاتىيەكان دىبوويان كە تاليب بەگ راست وەك عەبدىخان و عەلى سەفابەگ گوللەى لە چاوان دراوہ. ئەگەر قسەكانى سەرۆكى شارەوانى كەيفى مورپتەزاغايان تىك نەدابايە، ئەو ھەتا ھەوتووئەكى دىكە ساغ و بەدەماغ بوو.

"جەنابى سەرۆك تكا دەكەم جارتيكى دىكەش دووپاتى بفرموو."

"كاكى بەرپۆز! مەلادۆزان ئەفەندى، عەلىيەشەلى بانگ كړدو، پارەيەكى زۆرى داوہتى و كړدويە بە پاريزەرى خۆى."

خۆشحالىيەكەى مورپتەزاغا وەك پزداينيكى فوودراو كە دەرزىيان تى رۆكردبى، پووگايەوہ. دەيمويست دەسبەجى بچيئە لای مەلادۆزان ئەفەندى، بەلام نەيتوانى ئەوہش بكا. ئەو شەوہ ئەوئەندەى خواردەوہو ئەوئەندەى باسى رىبابازى و دوورويى خەلك بەتاييەتى مەلادۆزان كړد كە ئىدى كەس گوئى بۆ قسەكانى رانەدەگرت. ئەويش كە ئەم مەسەلەيەى بۆ دەرکووتبوو، وەك شىتانی لى ھاتبوو. لای نيوہشەوئى مورپتەزاغا سەرخۆش و بيحالى لە كاتيك دا دوو كەس بن پىليان گرتبوو و لەسەر لاقانى رايان دەكىشا، بەرەو مالى دەچووہ. بەلام مەسەلەكە چۆن بوو:

وہختيك ئەوانەى بەنياز بوون بچنە كيئگەى تاليب بەگ سواری ترومبيل دەبن، مەلادۆزان ئەفەنديش دەسبەجى دەچيئەوہ مالى و روو بە خزمەتكارەكانى دەنەرپىنى:

"برۆن عدلییه‌شەلی وه‌ستای شوینگێڕانم بۆ وه‌بینن، له‌ هەر کوێ بێ له‌ ناسمانیش بێ، ده‌بێ بی‌بیننه‌وه‌و بی‌هیننه‌ ئێره‌. ده‌لێن له‌ ناشی حه‌سه‌نه‌ره‌شه‌، نه‌گه‌ر له‌وئ نه‌بوو حه‌سه‌نه‌ره‌ش پێی ده‌زانێ. پێی بلێن گوئی عدلییه‌شەلی بگه‌ڕێ و بی‌هینیتته‌ کن من. بلێن هەر ئیستا ده‌م هه‌وئ، هەر ئیستا".

سه‌عاتیک پێ نه‌چوو حه‌سه‌نه‌ره‌ش عدلییه‌شەلی له‌گه‌ڵ خۆی هێنا:
"فرموو ناغای خۆم، عدلییه‌شەلی مامۆستای شوینگێڕان که‌ باسی ده‌که‌ن نه‌مه‌یه‌".
مه‌لادۆزان نه‌فه‌ندی که‌ له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌یه‌کی گه‌وره‌ دانیشتبوو، چاری لێک نابوون و ده‌سحیبی ده‌گێڕان، له‌سه‌ره‌خۆ چاری هه‌لێنان:
"گوته‌ عدلییه‌شەل؟".

"عدلییه‌شەلتان ویستبوو، نه‌منیش هێنامه‌ خزمه‌ته‌ت".
"زۆر باشه‌ با بێ، بی‌بینم".
ده‌سحیبه‌ نه‌وه‌دو نۆ ده‌نکییه‌که‌ی ده‌ستی به‌ره‌و عدلییه‌شەل راوه‌شاندو له‌ حالیک دا کورسییه‌کی دارگوێزی پێ نیشان ده‌دا، گوئی:
"عدلی وهره‌ ئێره‌ دانیشه‌ بزاتم".

رووشی کرده‌ حه‌سه‌نی ناشه‌وان و گوئی: "سوپاس حه‌سه‌نه‌ره‌ش، نه‌تۆ برۆ". حه‌سه‌ن ده‌سه‌جێ رۆیشت و عدلییش چوو له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ دانیشته‌. نه‌ختیک نه‌ژنۆکانی شیلان و نه‌مجار به‌ حورمه‌ته‌وه‌ ده‌سته‌کانیی له‌سه‌ر دانان. مه‌لادۆزان نه‌فه‌ندی گوئی: عدلی ره‌حه‌ت دانیشه‌.

عدلی که‌مێک جوولا.
"عدلی، ده‌رکت به‌ قور نه‌گه‌ڕێ، تاریفی شوینگێڕانی تۆ ته‌واو نابێ. مورته‌زاغا له‌باره‌ی تۆوه‌ زۆری پێوه‌ ده‌نێ. سه‌ری زمان و بنی زمانی بووه‌ته‌ "عدلییه‌شەل برای منه‌". نه‌مجار ده‌لێ حه‌مه‌دۆک به‌ خوینی سه‌ری تۆ تینوویه‌ عدلی. چۆن بوو نه‌ت. کوشت؟ گورگینکی کارکوشته‌ی وه‌ک تۆ مندالیککی وه‌ک وی به‌ پاروویه‌ک ده‌خوا. چما وانیه‌؟".

"نه‌مان توانی بی‌کوژین ناغا".
"بۆچی، له‌به‌رچی؟".
"ناغا، نه‌و زۆر به‌غیره‌ته‌".
"نه‌ی تۆ؟".

"له کن وی نئمه هیچ کاره نیین."

"دهلئین گولله کاری لئناکا، ئەتۆش باوەرِ دهکەیی؟"

"باوەرِ دهکەم ناغا، پیری خانەقای چل چاو لەشی وی کردووە پۆلا ناغا! یەکیش بۆخۆم بەم دوو چاوانەم دیومە که ئەو بەردە بریسکەیی پێیە، بەردێکە وەک ناگر گری لئیدەبیتەو، وەختیک تەماشای دهکەیی وا له چاو دەدا پیاو وەختە کوێر بی."

"ئەو بەردە بە کەلکی چی دئی؟"

"هەرکەس ئەو بەردەیی پێی گوللەیی وی ناکەوئ، ئەگەر ویشی کەوئ کاری لئناکا. کەسێک ئەو بەردە، یانی بەردە بریسکەیی پێ بی، شمشیر نای پێ، ئاور نای سووتینی و ئاو نای با."

"دەنگۆیە، چاوپراوە. ئەتۆ باوەرِ دهکەیی؟"

"هەموو کەس باوەرِ دهکا."

"ئەگەر بلێم ئەمن باوەرِ بەو قەسە قۆرانە ناکەم، دەلئین چی؟"

"مەیل، مەیلی جەنابتانە، جەنابت له زانا گەورەکانی، یادگاری ئەو گەورە گەورانەیی که نەزەر له بەردی بکەن دەیکەنە ئاو."

"استغفرالله... باشە، حەمەدۆک ئەنگێتەرە یان ئەتۆ؟"

"بەخوای تاقیمان نەکردووەتو. ئەگەر تاقیی بکەینەو، لەوانەییە خوا له دوو دەستی وی بداو لەوانەشە له دوو دەستی منی بدا."

"چۆن بوو نەیکوشتی. له حالیک دا زۆر حەز دهکا بت کوژی؟"

عەلی پێکەنی:

"نا نیی، ئەو مندالی دوتنییە، داوی مەمانان بانادا، تەنانت ئەگەر بریسکەشی له گیرفان دا بی..."

"تێگەیشتم، هەر ئەم رۆژانە کاری وی یەکلا دەکری، هەرکەس بی. بەلام وادیارە دنیهایییەکان زۆریان خۆش دەوئ. ئەویان تا رادەیی نەزەرکردەییەکی خاوەن کەشف و کەرامەت گەورە کردووەتو، یانی هێندە پیاوی چاکە؟"

"ئینسانی چاکە."

"ئینسانی چاک چۆن دەیوئ تۆ بکوژی و یازدە مندالت هەتیو بکا؟"

"خەتای خۆم بوو، هەقیەتی ب کوژی..."

مه‌لادۆران ئەفەندى خێرا خێرا دەستى كرد بە دەسحېب گێران. كەمىك بە سەرسوپمانەوه چەنگەى رەپىتش كردو پاش چەند جار لاهول و لا... گوتن چەند جار دەستى بە رىشى دا هێناو گوتى:

"باشە، كەوايە هەقى خۆتە. بۆچى هەقى خۆتە؟"

"هەموو نەو بەلایانە ئەمن بەسەرم هێناون، شوێنەكەيم دیتەوهو عەبدىخانیش گرتى."

"هە. هە. ها. مەسەلەكە روون بوووه."

"بەلێ، ئاوايە ئاغا."

"حەمەدۆكت زۆر خۆش دەوى؟"

"زۆر ئاغا، لە گىيانى خۆم زیاترم خۆش دەوى."

"عەلى."

"فەرموو ئاغا."

"زۆرم خۆش ويستى."

"خۆش بى ئاغا."

"لەمەودوا ئىدى كار بۆ من دەكەى."

"باشە ئاغا كارت بۆ دەكەم."

"مورپتەزاغا كارتكى زۆر ناشيرن و نائينسانانەى لەگەڵ كردى. لە پيش دا نوێ نوێى كرديهوه. پاشانىش رووتى كرديهوهو بە سەررووتى و پيخواسى وەدەرى ناى. وا نەبوو؟"

عەلىيەشەل مەلى بە لارهوه ناو بيدهنگ بوو.

"پاشانىش هاتە ناشى و سێ شەوو رۆژان پارايەوه. بەرى پييانتى ماچ كرد. بەلام خۆت چووك نەكردەوهو قسەت لەگەڵ نەكرد."

عەلى بە نارهحەتى و خەمگىنى سەرى هەلپىرى و لە چاوى مه‌لادۆران ئەفەندىيەوه كە

خێرا خێرا دەسحېبى دەگێرا راما:

"قسەم لەگەڵ نەكرد. نەم توانى قسەى لەگەڵ بكەم. زمانم نەگەرا."

"عەلى. چەندم لى دەستىنى كارم بۆ بكەى؟"

"لە پيش دا كلاسەبەقىيەكى فووتبەر، دەستىك چاكەت و پانتۆل، جووتىك قۆندەرە... پاشان ئەسپىكى بۆرەى رەسەن، ئەمجار فيلانتايەكى نوێ و دەمانچەيەكى دەسك عاجى بۆلاكوتى نوێ نوێ. پارەى جەلكام هەر ئىستا دەوى. مواجەكەشم دەخەمە بەر ويژدانى

خۆت. یازده مندالم هەن، لە کیتوبارەن و ناتوانم بیان هێنمە ئیترە. چیم دەدەییە خوا بەزیادی کا، خۆت و ویژدانت."

مەلادۆران ئەفەندی بە زەرەخەنەوه گوتی:
"ئێستا کە خۆم و ویژدانه، کارە کە ئاسانە."

دەستی برده بەر پشتینی، کیسەیه کی کۆنی شپری زهلامی دەرھینا و گوتی:
"عەلی وەرە ئەم پارەیه بگره، برۆ بازاری هەرچی پیت خۆش بوو بۆخۆت و ژن و مندالت بکپه. ئەم پارەیه لەسەر حیساب نانوسم. دوايه بەرە بەرە لە موابه کەت کەمی دەکەمەوه."
"هەر بۆی ئاغا."

عەلی پاش وەرگرتنی پارە کە لە پیتش دا چووہ دوکانی کلاو فرۆش و کلاوشەبمقیه کی راست وەک ئەوی پیتشوی کپی. پاشان چووہ لای کووتال فرۆش و لەمۆتوہ رۆشە کەن بەرگروو، رای سپارد کە پانتۆلە کەمی بە مۆدی گالیفە بۆ بدوورێ، راست وەک پانتۆلی ئەفسەرانێ سوارە. دوايه دوکانی وەستا جەمغەری کەوشدرووی دۆزیموہ. وەستا جەمغەر پاش ئەوی تاوتیک لە لاقیموہ راما، لەبن لیوانموہ بۆلاندی:
"ئەمن چۆن کەوش بۆ ئەم لاقە بدوورم؟"

"کەوشکەر چۆنی دەدوورێ، ئەتۆش وای بدروو. جووتیک چە کەم بۆ بدروو."
"بەوی دەلین کەوشکەر..."

"ئەتۆ نەرەسی درووی چاکێ، لە چوکورواوا ناوبانگت کردوہ. بەو هۆشە کە هەتە هیچ شتیکت لەبەر حاسێ نابێ."

وەستا جەمغەر پاش ئەوی ماوەیه ک لەسەر تا بە خواری ورد بووہوہ روخساری کرایموہ، پرسی:
"ئەتۆ عەلێ یەشەل، وەستای بە ناوبانگی شوینگێرانی، وەنا؟"

عەلی گوتی:

"ئەمن عەلێ یەشەلم."

"ئێستا کەوايه زۆر بە داو و دل جووتیکت چە کەم بۆ دەدرووم. چەند کاغەزی هینان، چەند ئەندازە ی گرتن، چەند جاری حیساب کردو سەرەنجام گوتی:

"زۆر باشە، سێ رۆژی دیکە بۆی وەرەوہ. ناخر دەزانی، دەزانی بە پەلەمی؟"

حوتوویە ک دواتر عەلی جەلەکانی کردە بەری، چە کەمی لەبێ کردن و لە حالیک دا هەوتی دەدا شەلینە کەمی دیار نەبێ، لە نیوہراستی بازاری دا وەرێ کەوت. لە بنموہ تەماشای دەرویمەری دەکرد، بزانی تەماشای دەکەن یان نا."

چەند رۆژ دواتر نەسپە بۆرەو فیلینتاش گەیشتن و مەلادۆران ئەفەندی دووربینیکی زۆر باشی ئەلمانیشی خستبوو سەر ئەو شتانە کە عەلی داوای کردبوون، دووربینیک کە لە شەویش دا کاری دەکرد. هەموو ئەمانە لەسەر حیسابی عەلی نووسیوو.

مورپەزاغا بە دیتنی عەلیشەل کە سواری نەسپە بۆرەو دووربین لە مل دا بە فیزو دەمارەو بە بەردەرکی مائەکە دا دیت و دەچێ، لە رقان شیت بوو. هەتا ئیستا هەر جۆرێک بوو ددانێ بە جەرگی خۆی دا گرتبوو، بەلام وەختیک عەلی بەو شیوەیە دی، ئیدی نیمانی لەکن نەما. هەستی کرد سووکایەتیەکی گەورە پێ کراوە. یەکسەر چوو مائێ مەلادۆران ئەفەندی و نەپاندی:

"مەلا، مەلا، بابت گام، مالت وێران کردم و ئاوت لە جێ مائێ نام، ئەوەش بوو بە کار کە عەلیشەلت لێ نەستاندم؟"

مەلا دای نواندو بە هەزار ناری عەلی نارامی کردووە. هەولێ دا تێی بگەینێ کە بۆخۆی زیاتر لەو پێوستی بە عەلی هەیه.

مورپەزاغا بە روالەت بە قەناعەت هاتوویی مائێ مەلا دۆران ئەفەندی بەجێ هیشت، بەلام لەدلی خۆی دا هەزار سویندو قورئانی خوارد کە تۆلەئە ئەو کارە لە مەلادۆران ئەفەندی بکاتەو.

(۱۳)

هیتتا خۆر دهرنه که وتبوو که وه زعی گوندی ناسیاب چه شه شیتوا. خه لک، بیده ننگ و بی ههست و خوست له م ماله وه ده چوونه نهو مال... ورته ورت و لیک روانینی به مانا... وه ختیک هه تاو له لوتکه ی چیاکانی دا ناوه دانی که وته بیده نگی به کی قووله وه وه هموو جی به ک بیده ننگ و نارام بوو. ماوه به ک له مه وه به ریش به بلا و بوونه وه ی خه به ری مهرگی هممه دۆک دئی به که تووشی نه م وه زعه هاتبوو و کاتیک خه لک زانیان نهو ریگره ی کوژراوه هممه دۆک نیه، تۆفانیکی خۆشی و شادمانی له گونده کان دا وه ری که وتبوو.

ده زانن نهو وه خت که ده نگی مهرگی هممه دۆک دا که وت، دئی هاتی به کان چیان کرد؟ لهو باره ی وه هیچیان به دایه خۆری نه گوت و خۆری هه رچهند ژنیک دنیایدیه بوو و هه رچی به ک رووی دابایه بۆنی ده کرد، به لام لهو بیده نگی به ی به سه ر ناوه دانی دا زال ببوو، بۆنی شتیک ناخۆشی نه کردو لهو بابته وه پرساری له که سیش نه کرد. وه ختیکیش به خه به ری زیندو بوونی هممه دۆک دئی به که بوو به تۆفانی شادمانی، دیسان دایه خۆری جوجۆلیکی زۆری له خۆی نیشان نه داو به پانه وه گوتی: ده م زانی، و پاشان تیکه ل به لافاوی خۆش حالیی خه لکی ناوه دانی بوو. ته نیا ده مه ساتیک خه م دای گرت، نه ویش له خزه به ک بوو که عه لی دورمووشی میزدیی وه بیر هاته وه له دلی خۆی دا گوتی نه گه ر مابایه بی نه وه ی گوی بداته نه خۆشی به کی، لاقی هه لده کردن و به شه وق و زه وقی تایبه تی خۆیه وه هه لپه ری نه که ی جارانی دوویات ده کرده وه.

نیستاش زۆری گوی نه ده دایه نهو بیده نگی به که به سه ر هموو ناوه دانی دا زال ببوو، به لام له ناخی دلیدا ههستی به جۆره نیگه رانی به کی لیل و تاریک ده کرد. له بهر خۆیه وه ده ی گوت: کوره که م هیچی لی نایه، نهو پشت و په نار کهس و کارو هیواو هومیدی فه قیرو هه ژارانه،

دوعای زۆر کهسانی لهپشته، ئەو خوا گەورەییە که عمرزو عاسمانی خەلق کردوون و نور له چاوه پەشه جوانەکانی و له ریشه سپییە درێژەکی دەباری، پشت و پەنایەتی... گوللە کاری لێناکا، ئاور نایسووتینی، ئاو نایخنکیتی... چما خوای گەورە نازانی که دەبێ پشتی کن بگری، کن بپاریزی؟ رۆژانە لەبن دیواری خانووه قورپینەکی دادەنیشت و خەریکی چینی جووتە گۆرەویییەکی خوری بۆ حەمەدۆک بوو. گۆرەویییەکی خەریک بوو تەواو بێ. ئەگەر تەواو بوو چاری دەوی بێتە سەیرتی. تا ئیستا هیچ دایکێک گۆرەویی وای بۆ کورپی خۆی که دە سالە چووتە سەربازی و بە ئەزرەتەویە لەحزەییەکی چاری پیتی بکەوی، نەچنیوه. تا ئیستا هیچ گەورە کچیکێ دەزگیران مردووی لەخەفەتان شیت بوو گۆرەویی وای بۆ ئەو دەزگیرانەیی خەونی پیتو دەبینی نەچنیوه، هیچ نۆبووکی سوتاو بە ناگری تامەزرۆیی که زاوای لە غەریبایەتیەو لیتی جیا ماوەتەوه گۆرەویی وای نەچنیوه. گۆلی شینی وردو درشتی زۆر جوانی لە گۆرەویییەکی هاویشتبوون. وەختیک حەمەدۆک ئەم گۆرەویییانە لەپێ کاو پێیانەوه برۆا هەرکەس بێبینی پیتی وا دەبێ باقە گۆلە بە رینگادا دەروا. هیچ شایەک، هیچ سولتانیک و تەنانت کۆتیرنۆغلی قارەمانیش گۆرەویی وای لەپێ نەکردووه تەنانت نەشی دیوه.

هەتاری پاییز دنیای گەرم دەکرد، کەمیک لەولاتر زەرگەتەیک بە رەنگی سوورو شینەوه وەک هەورە تریشقه بە دەورە گۆلیکی بنەوشیی لاسک درێژدا دەسوورا. لەسەر گۆلەکی دەنیشتەوهو دەسبەجێ هەل دەستایەوه.

دایەحۆری جار جار سەری لەسەر سنگی هەل دەبێ و لە حالیک دا پینلوی چاوهکانی دەترووکاندن تەماشای ناوهدانی دەکرد، تەماشایەکی دەکردو دووبارە لەنێو گۆلە شینەکانی سەر گۆرەوییەکی دەدا نوقم دەبوو. ئەگەر حەمەدۆک ئەم گۆرەویییانە لەپێ کا خوای گەورە لە جارێ زیاتر لە قەزاو بەلای رۆژگار دەپاریزی. بۆچی نەپاریزی. چما دایەحۆری نازاری بە کەس گەیاندووه؟ لەم دنیایەدا هیچ گیان لەبەرێکی نازار نەداوه. تەنانت پەپوولەو مێروولەیی خواشی نەزەت نەکردووه جگە لە عدلیەشەلی بێدین رقیشی لە عەبدی خوای نیه، لەبارەیی ئەو کافرەشەوه هەقی بوو. بەلام حەمەدۆک دلی ئەو شەلەیی دەوی، رەبی خوا لاقەکی دیکەشی شەل کا. دایە حۆری زۆر لەوه ناپەحەت بوو. ئەگەر کەسێکیش رووی خۆشی بە عدلیەشەل نیشان دا بایەو قەسە لەگەڵ کرد بایە، لیتی خۆش نەدەبوو. بەلام لەبارەیی حەمەدۆکەوه مەسەلەکە فەرقی دەکرد. حەمەدۆک هیچ کارێکی بێدەلیل نەبوو. ئەو مندالە بستە بالایە دلیکی هەیه وەک شیر. ئەویش تەنانت مێروولەیی خوای گەورە، ئەو خوا چاوپەشە جەمال نوورانییە نازار نەداوه.

دایه حۆری زۆر له وه قهلس بوو که دهیدی جووتیاره کان نه و نه ده بیده نگن و خو ده خو نه وه، به لام وه پرووی هه له نه دیتان. به ده رهك، لادیی ده گه وجی، بی نهك... هیچ وهخت نهو رۆژانهی له بیر نه ده چوو که دیتیهاتی به کان له سه ره نه وهی حه مه ده وک نهی تهوانی بوو عه به دی خانی بکوژی پاشه مله قسهی پر و پوو چیان پی ده گو ت و له نا وه دانی ده ریان ده کرد. نهو رۆژانهی وه بیر ده هاته نه وهو رقی هه له ده ستا. نیستا هه مزه که چه له مالا وایی خواسته، ئۆ... ی هه موویان ناسوده بوون، زه وی به کی زۆریان هه یه، کی لگه یان هه موو پر ده بن له به ره هم، مانگا کانیان، ماینه کان، بز و مه ره کان هه مووان دووانه یان ده بی. به لام نهو گه و جانه نه یان ده زانی هه مووی نه مانه له سایه ی سه ری حه مه ده وک وه یه، له به ره که تی نهو تهیری نی قباله وه یه... ته ماشایان که، توخوا ته ماشایان که، بزانه هه ره به سه ره پی وه دینه لای دایه حۆری، دایکه تاقانه که ی حه مه ده وک؟

هه تا نوژی نی وه ره یه خه ریکی گۆری چین بوو. نیدی هی نه دهی نه ما بوو، نه گه ره که مینی هه له دابایه هه تا رۆژ نا وایه ته واری ده کرد. خه جیجی وه بیر هاته وه. دلێ پر بوو. بیری کرده وه: چه ند که چیکی باش بوو، نه ویش بۆ نه وهی نه وینی شیتانهی خو ی به حه مه ده وک نیشان بدا نهو جۆره گۆری یانهی ده چنی. نیستا که نهو مر دوه، حه مه ده وک ده بی بی گۆره وی بی؟ شوکور بۆ خوا که جارێ دایه حۆری ماوه، نه ویش ساغ و سه لیم وه که گولله تۆپ. به شیش گۆره وی به که قانگله بهن و گۆره وی به که ی لیک دروون و بر دیه وه مالتی له سه ره چوار پیچکه ی بهر ناگردانی دانان. پشتی راست کرده وه، به جوانی قۆلنجه کانیی شکاندن و رۆشته نیو نا وه دانی. له نیو مالان که س دیار نه بوو، وادیار بوو نه وانهی ده شی بیسن له به ری هه له دین و خو یان ده شار نه وه. با هه لین، هه لین، با هیچ نه لین و زمانیان لال بی... چما دیسان حه مه دم به لایه کی به سه ره هاته وه؟ نه م دیتیهاتی به چه په لانه هیشتا کوره که م نه مر دوه جوان و قازاخ ده قه بریان را کرده، تف، تف... زمانم لال بی، خوا نه کا... چوو له په نا مالتی حه سو را وه ستاو که دیتی ده رگای ماله که ی داخرا وه رقی هه ستاو نه راندی: چ بووه، چ خه به ره، خوا کویتان کا، چ بووه دیسان؟ ده لیتی هه ره مالتی به کیکی لی مر دوه. پاشان راویژی قسه ی توند تر کردو لیتی زیاد کرد: گویتان له ده نگم نیه، سندان له سه ره درا وینه، ده رکه ی بکه نه وه. ده رگای مالتی حه سو شتلم کرایه وهو حه سو هاته ده ره، چا وه کانی سوور هه له گه را بوون.

دایه حۆری تیی راخوری:

"چته، چ بووه؟"

حەسۆ لە ھاڵتیک دا باوەشی کردبوو وە جواپی دایەو: "هیچ نیە، جارێ وەرە ژووری، وەرە ژووری خوشکە حۆری". دایەحۆری لە کاتیک دا لە رقان نیوچاوانی گرز کردبوو گوتی: "با، شتیک هەیه".

حەسۆ شتێم دیسان لەسەرەخۆ گوتی: "ئێستا وەرە، ئێستا وەرە ژووری... ئەجار بەسپایی قۆلی گرت و رای کیشا.

دایەحۆری بە راویۆتیک توندوتیژ گوتی: "دیسان حەمەدۆکتان کوشت؟ باشە با بمری، بی کوژن، پیت وایە ئەگەر حەمەدۆک بمری کاری ئەم دنیا یە هەموویان چی بەجێ دەبن؟ دایکەکان دیسان سەد حەمەدۆکیان دەبێ، حەمەدۆک نامری، دەمری و زیندوو دەبیتەو. ئەگەر مردبێ، خۆمان خۆش. ئەگەر مردبێ لە پێش چاوی دوژمنانی چەقەنە لێ دەدەم، چەقەنە لێ دەدەم و شادمانی دەکەم، لە پێش چاویان هەلپەڕین دەگرم. ھاڵی بووی؟".

"خوشکە حۆری، جارێ وەرە ژووری".

"ئەگەر حەمەدۆکیان کوشتبێ شای دەگرم، شای".

ئەجار رووی لە لای ئاوەدانی کردو ھاواری کرد:

"حەمەدۆک جارێک دەمری، هەزار جار زیندوو دەبیتەو. دایکەکان خۆش بن، دایکە... کان. گۆتتان لێ بێ دیتەتییە نەفامەکان، چما حەمەدۆک هی ئەم دێیە نەبوو؟ چما کۆری برایی هەزار نەبوو؟ چما کۆری دوونە نەبوو؟ ژنی بەستەزمان، لە سەرت دابایە، نانت لێ رفاندبایە، دەنگی نەدەکرد. چتانه؟ بۆچی خزاو نە ماله کانتان و تازیەتان داگرتو؟".

حەسۆ دەنگی خۆی نەرمتر کرد:

"وەرە خوشکی، تاویک وەرە ژووری ماندووت بچسپیتەو...".

حۆری قۆلی خۆی لە دەستی وی راپسکاو و بە ھا و ھاوار چوو نێو ئاوەدانی. ھا و لە مەیدانە کەدا راوەستاو دەستی کرد بە جنیودان بە هەمووان. لە دیتەتییە کانهو بەگرە هەتا جەندرمەکان و یاوەر و هەموو کەس جگە لە حەمەدۆک...

ئەو نەدی دادو ھاوار کرد کە جووتیارەکان لە مەراقان یەک یەک و دوو دوو لە ماله کانیان ھا تنەدەر و لە مەیدانۆکە کەدا لە دەوری کۆ بوونەو. هەتا دیتەتییەکان زۆرتر دەبوون ئەو پتری رق هەل دەستا:

"نیوه پیار نین؟ بنیادهم نین؟ همه دۆکیش دوو چار و دوو دهست و دوو گوتی ههن و نیوهش... همه دۆکیان کوشتوه؟ باشه با وای! کویرنۆغلیی جوامیتر رویشت و نه هاته وه، چووه کن چل سواره ی غهیبی. باشه، چ بووه؟ دنیا خهرا بووه؟ نیزه لهشی کورپه ناسنگه ریان کون کون کرد، بهلام ههر له جیتی خۆی ما. گزیک دۆرانیان کوشت، چ قهوما؟ دنیا وهفای بۆ پادشا هه بووه؟ با همه دۆکی بکوژن، با همه دۆکی بکوژن، با بی کوژن...".

له گهله گوتنی وشه ی "بکوژن" دا خهفته ی له دامرکان نه هاتووی خۆشی به زمان دا دههات و له گهله ههر دوویات کردنه وه یه کی "بکوژن" دا بۆخۆشی ده مردو زیندوو ده بووه وه.

نه مجار بیدهنگ بوو، هیژی له بهر برابوو، دیهاتی یه کان پیرو لاه و منداله هه موویان له دوری خه ببوونه وه ته ماشای نهو پیژی نه یان ده کرد که دهت گوت په یکه ری رق و خهفته. بیدهنگی یه که ی خۆری درژی یه کیتشا. نهو دهستی له بهر پشتینی نابوون، له دوندی عهله کۆوه رامابوو و له گۆ فکران راجوو بوو. به تهوای دیار بوو که بهر بهر سست ده بی و به لادا دی، نه گهر خۆی شل کرد بایه خۆی به سهر پیوه رانه ده گرت و ههر لهوئ ده که وته سهر زه ی. که ههستی به و هه زعه کرد هاته وه سهر خۆی، به سهر خهفته و دلخه ورپه ی خۆی دا زال بوو، و پشتی هه لئینایه وه. پاش نه وه ی تاریک ته ماشای حه شیمه ته که ی کرد پرس ی: حه مه دۆک چی ی به سهر هاته وه؟ شاهنگی دهنگی گالته بی کردنی پیوه دیار بوو، به ته وسه وه بی که نی: دیسان جهنابی یاهه ر گولله ی له نیوی چاوه ره شه کانی داوه؟ چ بووه؟

دیسان عهله یه شهلی خانی پیوه ی کرده؟ ره بی توخم و تۆی له سهر زه ی ههله گیر ی، بیستوومه چووه بووه ته وه رگتیر که ی ماله مه لادۆران... ناخ... شوکور بۆ خوا که هه ناسه ی من گرت ی، خوی گه وره م، نهو خوا چا وره شه م خه راپرتیشی به سهر دین ی، له وه رگتیر که ییش خه راپتر. نه مجار دهستی به ره و ناسمان راگرتن و لیوه کانی بزوتن: خوی به سهر هه زار جار شوکور، نه مجار دیسان دهستی له بهر پشتینی نانه وه: خه بهری مردنی حه مه دۆک به من نالین؟ به لئ ی؟ دایه خۆری پی بووه بهرگه ناگر ی، به لئ ی؟

بیدهنگ بوو و دووباره چوی به سهر حه شیمه ته که دا گیترا. دووسی جار دهستی راوه شانده چهند جار ییش ته کانیکی له خۆی دا وه ک بیه هوئ ههله پهر ی. نه مجار گوتی: تاقهت ده گرم کورپه نه، توانام هه یه، به قوربانتان بم چما بۆخۆم نازام.

له خهفته تان دهنگی ده له رزی: چما نه من بۆخۆم نازام که یاغی سهری ساغ ناباته بن گل؟ دنیا وهفای بۆی نیه، چما وهفای بۆ سوله یان هه بووه؟ سوله یان زمانی بالئدانی ده زانی و نه م

سەرو نەوسەری دنیا لە ژێر فرمانیدا بوو، وەختیک وەفای بۆ وی نەبوو، وەفای بۆ کەس نابێت. حەمەدۆکیش رۆژیک وەك کۆرتۆغلی دەسڕی، نەویش دەچێ تیکەل بەو پیاوچاکانە دەبێ... دەیهوێست بێت دەچیتە گەل چل سوارە غەیبی، بەلام گێرپایەوه. ئەو چەندی باوەر بە خوای گەورە خۆی هەبوو، ئەوەندەشی باوەر بەوه هەبوو کە حەمەدۆک پاش مردنی دەچیتە گەل چل سوارە غەیبی. نیتسا نەگەر بتوانێت ئەم دێتایمانە وەقسە بێت... بە هەر جۆر بایە ئەم کارە دەکرد، ئەو شارەزای هەموو خولق و خووبەکی خەلکی لادێ بوو: تاقت دەگرم کورپنە، تاقت دەگرم، دەزانم کە رێگری دواڕۆژی نیە، دەزانم، بەلام دیسان دلم ناگری گرتو، وەك کورەوی ناسنگەران دەسووتێ.

دیسان دەنگی هەلپریەوه بە شێوەیەکی فەرماندەرانه گوتی: بۆ بێدەنگن، قسە بکەن، ئەمن دایە خۆری حەمەدۆکم، ئەمن تاقت دەگرم و...

دووبارە دەنگی نەرم کردو، ناهەنگی دەنگی گەرم و پڕ لە خۆشەویستی بوو: ئەگەر ناسن بام دەپزیم، بوومە گۆل و بەرگەم گرت، بوومە گۆل و بەرگەم گرت، بوومە گۆل... لەنەکاو پستی هەلینایەوه، دەت گوت ئەو ژنە چەند لەحزە پێشتر کە دەنگیتکی نەرم و هێدی، نەرم و نیان وەك ئاوریشمی هەبوو، هەر نیە:

"پێم بێت بزانم حەمەدۆک دیسان چیی بەسەر هاتو؟"

حەشیمەت هەموو سەریان بەردابوو، وەك بەرد بێدەنگ بوون.

هاواری کرد: قسە ناکەن لامەزەبی دە بێدین؟ دیسان زیاتر رقی هەستا و هەرچی بە زاری دا هات، بە حەشیمەتەکی گوت.

خەبەرێک هەیه ئەو لامەزەبانە قسە ناکەن. ئەم کرمی نیگەرائیە بەر ببوو گیانی جار بە جار زیاتر شیتی دەکرد. داخوا بەراست ئەم جارە بەلایەک بەسەر حەمەدۆک هاتبوو؟ پێشتر گوتبوی کە بوومە گۆل و تەحەمۆلم کرد، بەلێ، بەم قسەیه دلخۆشیی خۆی دا بوو. بەلام ئەم جار نیی توانای تەحەمۆل کردنی نەبوو، چارە کورپی لە دورمووش عەلی ببوون، بەلام هەمووی تەسلیم بە خاکی رەش کردبوون، ببوو گۆل و تەحەمۆلی کردبوو. بەلام لەبارە حەمەدۆکەوه؟ مەرگی وی پێ تەحەمۆل نەدەکرا. ئەگەر ببوایە بە بەرداشی بنەوه، یان بیا بە میچی گومبەزی ناسان دیسان مەرگی وی پێ تەحەمۆل نەدەکرا، ئەگەر لە خەفتی مەرگی وی نەش مردایە بە زیندوویی دەری و لەبەر یەك بلۆ دەبوو.

بە دیتنی مەحموودە خپە کە بە قەلافەتیکێ شەرمیۆنەوه راست بەرامبەری وێستابوو، دەستەکانیی لەسەر زگی لەبەر یەك راگردبوون، تیشکیتکی هیوا لە دلێ دا درەوشا. وەختیک

مەحمود تەمەنى لە سالتىك پتر نەبوو، داىكى مردبوو. داىەحۆرى ئەوى گەورە كردبوو و ژنى بۆ
هينابوو. ئاكارو كردارى وى باش دەناسى. فرماندەرانە گوتى: مەحمود وەرە ئىترە. مەحمود هات
و بەرامبەرى راوہستا:

"بلى بزانم مەمدۆك چىي بەسەر هاتوہ، بلى، لىم مەشاروہ."

راوئۆى دەنگى ئەوئەندە فرماندەرانەو بەبېرشت بوو، مەحمود بە جىي خۆى، ھەركەسى
دىكە لە جىي وى بايە نەىدەتوانى وەلام نەداتەوہ. مەحمود گوتى: نەسپ... و بىدەنگ بوو.
حۆرى نىوچاوانى تىك ناو پرسى كام نەسپ؟

"نەسپەكەى مەمدۆك، ئەو نەسپەى مەمدۆك سوارى بوو... ئەوہكەى ئەو رۆژە..."

"تىگەيشتم، نەسپە رەشەكەى دەلتى، چىي بووہ؟"

"لە ھۆئىيە... ھۆئى..."

"كەسىكى سوارە؟"

"نا، رووتە."

بە بىستنى "رووتە" حۆرى وەك زەغفەران زەرد ھەلگەرا. چەند لەحزەيەك تىك چوو، بەلام
ئەو حالەى زۆرى نەخاياند، بەسەر خۆى دا زال بوو:
"لە كوئىيە؟"

"لە ھۆئى، لەنىو شاخەكان."

حۆرى وەرپ كەوت و مەحمودە خرەش بە دواى دا، حەشىمەتە بىدەنگەكە درى داو رىنگاى
بۆ كردەوہ.

حۆرى ھەنگاوى خىراتر كردن و ھەتا زياتر دەچووہ پىش خىراتر دەپۆيشت، مەحمودە خرە بە
زەھمەت دەىگەيشتى. وەختىك گەيشتنە بن شاخەكان، حۆرى راوہستا. سنگى وەك كوورەى
ناسنگەران ھەلدەستاو دەپووكايەوہ، نەسپى خەنەبى راست لەسەر دوندى شاخە حەستەمەكە
ويستابوو، كەلەكەى دە ھەتاوئى كردبوو، سەرى بەرز راگرتبوو و لەسەرەخۆ بە راست و چەپ دا
كلكى رادەوہشانند، مووہكانى لەبەر ئەو رووناكايىيە زۆرە كە دنباى ناخىسيو، دەرەوہشانەوہ.
حۆرى خۆى ھاويشتە سەر گابەردىك، بى ئەوہى چا و لە نەسپەكە وەرگىتپى ماندووى حەساندەوہو
ھەستايە سەر پى و گوتى:

"مەحمود گيان ئەتۆ لىترە بە - بە شاخەكە ھەلگەرا - چەند پرسىارم لەو نەسپە رەشە
ھەيە، بزانم ئەو چ دەلتى و ئەمن چ دەبىسم."

باریکه ری‌یه کی دیتموه که پیی دا وەسەر کموی. ئەم ری‌یه بە هاتنەخواری رنوبەفەر دروست ببوو. بی‌ری کردووە: حەتەن ئەویش بێرەدا وەسەر کموتووە. لە حالیک دا دەچوووە سەرێ چەند لەحزەیه‌ک دەحەسایەووە دووبارە وەرێ دەکوتمووەو روو بە ئەسپەکه دەی‌گوت: خەنەیی جوامم که روخسارت وەک روخساری کچانەو هەر چاویکت بە قەد سێویکە، رۆینت وەک رۆینی کمەو روائینت روائینی ناسکی جوانە، یال زێرینی کلک ئاوریشمی، ئەتۆ وەک خەنەیی کویرتۆغلی وای، بال دەگری و بە ناسمان دا دەفەری، حەوت شمو و رۆژ رێگا لە چاولیک نائیک دا دەبەری، دایەحۆری بە قوربانی سوارەکەت بێ، بلی بزائم سوارەکەت چ لێ کردووە؟ ئەتۆ چت بوو، ئەوت دایە دەستی تەیری راوکر، دەستی پلنگی دێندەو ئەو مارانە که زمانی حەوت سەریان هەیه؟ پێم بلی سوارەکەتت چ لێ کردووە، بلی بە نوکەرت دەبم، دایەحۆریت بە قوربان بێ، دایە حۆری بە قوربانی حۆت، قوربانی سەکانت، بلی بزائم سوارەکەت چیی بوو، خەبەرئیکی ویم بەدیه، ئەوت لە گەلئیک فرێ داو، فریت داووە نێو گۆم، بردووە تەسلیمی جەندرمە هارو دێندەکانت کردووە؟ بلی ئەسپی خەنەیی جوامم، روخسار کۆچلەیی چاوەگەرە... ئەتۆ وەک دولوولی حەزرتی عەلی (ع) وای، بەمن سەدان هەزار شمشیردا تێ دەبەری و بە ساغی دێتە دەری. بلی بزائم سوارەکەتت چ لێ کردووە؟ بلیسە ناگر ئەویان لێ نەستاندی؟ نەخۆشە، بلی ناخەر، بزائم چیی بەسەر هاتووە؟ ئەتۆ دەلێی بوراقي حەزرتی محمەدی - بۆخۆی جوان، ناوەکی جوان - هەل دەفەری و دەچیه ناسمان، ئەتۆ وەک مەرکەبی حەزرتی خەری که بەسەر حەوت بەحران دا دەڕۆشت. بلی بزائم سوارەکەتت داووە دەست ئەو کێو شینە بێندانە؟ داووە بێو کۆچەری یانە که چادەرەکانیان رەشن و چاوەکانیان سەوز، بلی بزائم دێتەئێهە دلپاکەکان لێیان نەستاندووی؟ بلی، دایە حۆری دایکی حەمەدۆکت دەبەر مری. بلی سوارەکەتت چ لێ کردووە، بە قوربانی ئەو مووانەت بێم که لەبەر هەتار دەبریسکێنم، بلی خەنەیی...

دایەحۆری لە حالیک دا بەم جۆرە سکالای لەگەڵ ئەسپەکه دەکرد هەتا نێزیک ئەسپی خەنەیی هەوراز چوو و چەند هەنگاو لەولای وی راوہستا، ئەسپ لە جیتی خۆی نەدەبزووت، هەررا راوہستا بوو و کلکی راوہەشاندا.

دایە حۆری که لەو رەفتارەیی ئەسپەکه غێرەتی هاتبوو بەر هەتا نێزیک حەیانەکه رۆشت. دەستی راستی بێند کردو لەسەرەخۆو کەمێک بە پارێزەو دەستی بەسەر یالەکانی دا هێنا:

"دایەحۆری بە قوربانی یالە زێرینەکانت بلی سوارەکەتت بردووە کوی بلی بزائم ساغە، نەخۆشە، لە کن بێگانانە، بەلای بەسەر هاتووە؟"

ئەسپی خەنەیی راست لەو لەحزەیه‌دا تەکانیکێ دایە خۆی. هەستایە سەر پاشووان، لاقی پێشەوای راوہشاندن وەک ئەوای بکووتیتەووە. حۆری دیتی که ئەسپەکه لە نەکاو لە

شاخه‌که چووه خوار. نه‌گهر دایه حۆری له‌حزبه‌یک حۆری په‌نا نه‌دابایه، نه‌سپی خه‌نهی له
به‌رده‌لانه‌که‌ی هه‌ل‌ده‌داشت و ده‌یکرده هه‌زار له‌ت:

"نه‌سپه ره‌ش بی‌چووه به‌رازی شه‌یتان، ره‌بی خوا زه‌لیت کا، نه‌و چاره وه‌ک سیوانه‌ت به‌تقن،
نه‌تۆ نه‌ ئینسانه‌تی ده‌زانی، نه‌ حه‌یوانه‌تی، لامه‌زه‌بی شیتی په‌تیاره. منداری پیسی گلاو...
حه‌مه‌دۆکیش نه‌قلی هه‌یه؟ نه‌و نه‌گهر نه‌قلی له‌ جیتی حۆری بایه، ده‌ی هه‌یتشت عه‌لی‌یه‌شه‌لی دۆژمنی
خوین‌خۆزی، دۆژمنی مارو میروو و هه‌موو مه‌خلووقات که ئیستا چووه بووه به‌ وه‌رگێرکه‌ی مائی
مه‌لادۆزان، زیندوو بی؟ پروانه من که پیم گوتی وه‌ک نه‌سپه بۆره‌ی کویرنۆغلی جوامیری، ره‌بی به
قوربانی نینۆکی نه‌سپه بۆره‌ی کویرنۆغلی بی که ناوی حه‌یاتی خوارده‌ته‌وه‌و هه‌تا دنیا دنیایه،
ده‌میتنی. پیم گوتی وه‌ک بورا‌قی محمد وای که هه‌م ناوی جوانه‌و هه‌م بۆخۆی، نه‌تۆش پیت و ابوو
داخوا چیه، یاخوا به‌ قوربانی...".

زۆر له‌ نه‌سپه‌که تووره‌ بوو و هه‌روا جینیوی ده‌دان. پاش نه‌وه‌ی رقه‌که‌ی نیشته‌وه له
به‌رده‌لانه‌که هاته‌خوارو له‌ مه‌حموده خه‌ی پرسی:
بۆ کوئی چوو نه‌و خه‌نهی پیسی به‌دنه‌خلاق!"

مه‌حمود وه‌لامی دایه‌وه: چووه نیتو دئ: شان به‌ شانی یه‌کتر و هیدی هیدی به‌ره‌و دئ
وه‌پئ که‌وتن.

دایه‌حۆری سه‌ری به‌ردابوووه‌و قسه‌ی نه‌ده‌کرد. گه‌یشتنه‌وه مائی. حۆری گوتی:
"لێره وه‌مینه، نه‌مشه‌و ده‌مه‌وی چیشتیکی خۆشت بۆ لێ‌نیم. حه‌ز ده‌که‌ی تاس که‌بابی به
که‌له‌شیرت بۆ لێ‌ده‌نیم. به‌ مندا‌لی زۆرت پئ خۆش بوو، به‌ بیرت ماوه؟"
مه‌حموده خه‌ی پئ که‌نی:

"دایه له‌وه‌تی له‌ مائی نیتوه رۆشتموم گۆشت که‌له‌بایم نه‌خواردوه."

حۆری گوتی: زۆر باشه نه‌م‌رۆ ده‌ی‌خۆی.

له‌ ده‌ری مائی دانیشتن و پالیان وه‌دیواری دا. خه‌ریک بوون دانیشن نه‌سپی خه‌نهی نه‌رم و
سووک وه‌ک با به‌ پیشیان دا تی‌به‌ری و رۆشتم. حۆری که‌ چاوی پئ که‌وت سه‌ری وه‌رگێراو
گوتی:

"هه‌رچی پیتی خۆشه‌ با بی‌کا، تازه قسه له‌گه‌ل نه‌م به‌رازه ره‌شه ناکه‌م، تازه چاو له
روخساریشی ناکه‌م. یاخوا زه‌لیل بی."

زۆری پئ نه‌چوو دیسان نه‌سپه‌که وه‌ک با به‌ پیشیان دا رابوردو چوو بۆ لای به‌رده‌لانه‌که.

دایه‌خۆری که به‌لینى دابوو تازه تهماشای روخساریشى نه‌کا، هه‌تا وه‌ختیک له‌ چاوان ون بوو به‌ نه‌زه‌ت و تامه‌زۆییه‌یه‌وه له‌ پشته‌وه‌را تهماشای کرد.

به‌ره به‌ری ئیوارى بوو. له‌ پیتش دا دایه‌خۆری و به‌ دواى ویش دا مه‌حموده خپه‌ هه‌ستانه سه‌رپى.

خۆری گوتى: مه‌حمود گیان... و نه‌جارج که‌له‌بايىکى گه‌ره‌ی په‌ر سپیى مه‌یلمه‌زه‌ردى نیشان دا که له‌ پیتش خۆیان بۆ ده‌نکه دانیک ده‌گه‌را. نیشانی داو گوتى: بى‌گه‌ره سه‌رى به‌ره، بى‌گه‌ره هه‌تا بۆت...

مه‌حمود هه‌ر په‌لامارى داو که‌له‌شیرى سه‌ر به‌رى. که‌له‌بابى سه‌رپراو له‌سه‌ر زه‌وى به‌م لاو لادا هه‌له‌ده‌به‌زى.

دایه‌خۆری نه‌راندى: خپه، دوات به‌ر خپه، که‌له‌بابى ناوا سه‌ر ده‌به‌رن؟ ياللا بۆ بى‌گه‌ره با به‌ستهمانه زۆر زه‌جر نه‌ینى. بى‌گه‌ره ئه‌و چه‌قۆیه‌ی پیت سه‌ر به‌ریوه له‌سه‌رى دانى. ئه‌وده‌م ئینى نابزوى.

مه‌حموده خپه‌ غارى داو که‌له‌بابه‌که‌ی گه‌ته‌وه. له‌سه‌ر عه‌رزى راي‌کیتشاو چه‌قوه‌که‌ی له‌سه‌ر داناو که‌له‌باب ئینى نه‌به‌زوت.

دایه‌خۆری قۆلى هه‌ل‌کرد، هه‌تا رۆژئاوايه تاس که‌بايىکى بۆ مه‌حموده خپه‌ ساز کرد که بۆنى له‌ سه‌رانسه‌رى ئاوه‌دانى گه‌را. به‌رامبه‌رى يه‌ک دانیشتن و تیترو پر گۆشت که‌له‌بابیان خوارد. پاش ئه‌و خواردنه‌ خۆشه‌ دایه‌خۆری چاشى دایم کرد.

دایه‌خۆری که ده‌نگى پیتی نه‌سه‌به‌که‌ی هاتبووه به‌ر گوتى، ده‌به‌به‌رى. له‌ ده‌رئى راوه‌ستاو له‌ بولیتلى بانگى شێوان دا تهماشای نه‌سه‌به‌که‌ی کرد که وه‌ک بالنده‌یه‌که‌ی نه‌رم و سووک بال ده‌پۆشیت. چوه‌وه مالتى و گوتى:

"مه‌حمود ده‌زانى چیه، حه‌مه‌دۆک نه‌مردوه، هیتشتا ماوه. به‌لام دياره‌ تووشى ژانه‌سه‌رێک بووه، نه‌گینا ئه‌م نه‌سه‌به‌ ناوا له‌و نیتوه نیتوه نه‌ده‌خولایه‌وه. نه‌گه‌ر به‌رینداریش بوویى ديسان ناوا ناسوورپیتته‌وه."

"راست ده‌که‌ی دایه."

"ئه‌مه‌ن نازاتم ئیتستا ئه‌و له‌ کوئیه، ئه‌م نه‌سه‌به‌ په‌يامى بۆ هیتناوین. بریا هیتنده‌م جنیو پیتی نه‌دابان و تووکم لى‌نه‌کردبا... حه‌مه‌دۆک داواى منى کردوه، له‌گه‌لم دیتی؟"

"دایم دایه، به‌لتى دایم. نه‌رئى، له‌به‌ر خاترى تۆ بۆ جه‌هه‌نمه‌یش بلیتی دایم. ئه‌و جنیه‌ی ده‌به‌ی بجینى بۆ لای حه‌مه‌دۆک، دووره یان نیزیکه؟"

دایه‌حۆری گوتی: زۆر دورره.

"باشه ئهو هه‌موو رێی‌یه‌ی چۆن ده‌بێ؟"

دایه‌حۆری به‌ خۆپا‌نا‌نه‌وه گوتی: نه‌من ده‌ی‌پرم, هه‌ر نه‌تۆ مان‌دوو نه‌بی."

"دایه, ئێمه گۆی‌درێژێ‌کمان هه‌یه نه‌ویش له‌گه‌ڵ خۆمان ده‌به‌ین, کورتانی نو‌تمان بۆ دروست کردوه, دۆشه‌که‌له‌یه‌کی دا‌وێنه‌ سه‌ر, نه‌گه‌ر مان‌دوو بووین سواری ده‌بین. که‌ره‌که‌م وه‌ک نه‌سپ ده‌پوا. نه‌سپی حه‌مه‌دۆ‌کیش ناتوانی وه‌ک وی ب‌پوا."

دایه‌حۆری به‌ پێکه‌ینه‌وه گوتی: ناوا... و لێی زیاد کرد: دياره ناتوانی. سه‌به‌ینی شه‌وی, نیوه‌شه‌وی وه‌رێ ده‌که‌وین, نابێ که‌س بزانی ده‌چینه‌ کۆی و بۆ کام لا ده‌رۆین. به‌ ژنه‌که‌ت بلێ ده‌چینه‌ شاری, ئی؟

مه‌حموده‌خ‌په گوتی: ئی.

راست نیوه‌شه‌وی, مه‌حموده‌خ‌په له‌به‌ر ده‌رکی مالی دایه‌حۆری بوو, دایه‌حۆری که‌ شه‌وی هه‌یج نه‌نو‌ستبوو و چاره‌رێی وی بوو, به‌ بوخچه‌یه‌کی گه‌وره‌و سه‌به‌ته‌یه‌که‌وه هاته‌ ده‌ری:

"هه‌نجیرم بۆ حه‌مه‌دۆ‌کی وشک کردوون, هه‌ناری ده‌لیجه‌قۆیاخیشم بۆ هه‌ل‌گرتبوون. حه‌مه‌دۆ‌ک له‌ مندا‌لی‌یه‌وه تا ئیستا هه‌ناری ده‌لیجه‌قۆیاخی پێ خۆشن. نه‌م هه‌نارا‌نه رهنگیان په‌مه‌ی‌یه‌, به‌ ده‌م ئینسانه‌وه پێ‌ده‌که‌نن, هه‌ریه‌که‌ی به‌قه‌ده‌ سه‌ری بنیاده‌م ده‌بین... نه‌م بوخچه‌یه‌ش ده‌ستیک ژێر کراس, ده‌رپێ‌یه‌ک, کراسیک و چه‌ند جووت گۆرتی لاسک درێژی تێدان, نه‌مشه‌و دانیشتم گۆره‌وی‌یه گۆل‌شینه‌که‌م ته‌واو کرد, نه‌گه‌ر هاتینه‌وه بۆ تۆش ده‌چنم کورم, وێنه‌ی ئاسکیشت بۆ تێ‌دا‌ویم."

"به‌ قوربان‌ت بم دایه, باشه. سواری به‌"

"جاری راوه‌سته, راوه‌سته مه‌حموود, راوه‌سته با له‌ دێی وه‌ده‌ر که‌وین."

دایه‌حۆری له‌ پێشه‌وه‌و مه‌حموده‌خ‌په که‌ گۆی‌درێژه‌که‌ی به‌ دوا‌ی خۆی دا راده‌کێشا, به‌ دوا‌یه‌وه‌ نارام و بێ‌ده‌نگ له‌ ناوه‌دانی وه‌ده‌رکه‌وتن و روویان کرده‌ عه‌له‌کۆ.

مانگ له‌ عه‌له‌کۆی ده‌دا, چیا له‌ مانگه‌شه‌ویکی مژاوی دا نو‌قم ببوو. مژگی وه‌ک هه‌وری ته‌نک و شین که‌ ئاسمانی تێ‌را ديار بوو, که‌وتبووه‌ سه‌ر خارده‌شت. ده‌شت له‌ ژێر تیشکی مانگه‌شه‌ودا تاوتیک ون ده‌بوو, و پاشان له‌ حالیک دا که‌ به‌ مانگه‌شه‌و رهنگیکی مه‌یله‌و بنه‌وشی به‌ خۆیه‌وه‌ گرتبوو سه‌رله‌نوێ ده‌رده‌که‌وته‌وه. دایه‌حۆری ده‌ستی چوو‌بوون, ده‌ستی له‌بن هه‌نگلی نان و کوور بووه‌وه.

"دایه سوار به".

"سوار دەم. سەرمامە. دنیا ساردە. جارێ با هەتا خۆر هەلدێ نەختیک بە پێیان بپۆم".
راست ئەو لەحزەبە کە گەشتنە بن چیاى عەلیکۆ، هەتاو نەنگوت. دایه حۆری لەبن چیا
راوەستاو ماوەبەکی درێژ تیبەوہ راما. لە لووتکەى پا هەتا بنارە رووتەنە کە گول
پشکووتبوون، جۆرە گولیکى لاسک درێژى شینی پر رەنگ چیا بە کەى نەخشانەبوو، چیا رەنگى
ناسمانى شینی گرتبوو. شاخەکانى عەلیکۆ سوورو شین لە نیتو دەریایەکی ئەم رەنگە
ناسمانیەدا نوقم دەبوون.

دایه حۆری لە ناخرى رێچکە بزینک کە بەرەو چیا دەچوو، گولیکى گەورەى لاسک درێژى
نارنجی گەشى دى کە شاخى قەلاشتبوو و لە نیتو راستى شاخى دا روابوو. بە مەحمودى گوت:
"خپە گیان، بروانە، بروانە کارى ئەم خوايە، بروانە ئەو گولە جوانە، بزانه چەند جوان
دەبريقيتەو؟ لە تيشک دا نوقم بوو...".

مەحمودە خپە گوتى: بەلێ، زۆر دەبريقيتەو.

"زۆر بە سپايى هەلێ کەنەو بپهینە، بۆ حەمەدۆکم بەرین. هەرچەند تا دەگەینە لای
سیس دەبێ، بەلام گزنگ نیە، لەوانەبە حەمەدۆکم وەرەزى گولێ عەلیکۆى کردبێ".
مەحمود بەغاردان چوو، گولەکەى لە قەلشتى شاخەکە هەلەندو هینای:
"بوخچە کە لە پشتى وەلاغە کە بکەووە دەنیتو هاون. بۆنى هەبە؟".

مەحمودە خپە گولەکەى لە لووتى نيزیک کردەووە و ماوەبەکی زۆر بۆنى پیتو کردو گوتى:
"بۆنى زۆر خۆشە، هەر دەلێ نیرگزی چوکوراوايە".

گولەکەى هیناو وەدەست دایه حۆری دا. حۆری بێئەوہى گولەکە بۆاکینى ماوەبەکی زۆر
بۆنى پیتو کردو گوتى:

"بۆنى چاکى هەبە، چ بۆنیک! ئەگەر هەلێش وەرێ، دیسان جلەکانى حەمەدم بۆخۆش
دەبن".

مەحمود بوخچەکەى لەسەر گابەردنیک داناو کردیەو.

دایه حۆری گولە نارنجیە بۆخۆشەکەى بەسپايى لەنیتو توتى کراسیکى سوورى خەت خەت
کە بە دەستى خۆى لە چیتى ماراش دروووبوى، هاریشت و بە پارێزەوہ قەدى کرد. پاشان
بوخچەکەشى وەك هەوہەلێ زۆر بە وردى گزێ دایەووە بە کورتانى و لاغەکەوہ هەلێ واسى.
"دایه سوار بە نیدی، هەتاریش هەلات، کەرەکەم توندە، قەرسى بە".

تاریفی کمره‌کمی ده‌کردو خسلخته باشه‌کانی هه‌ل‌ده‌دان. دایه‌حۆریش به‌فیداکاری‌یموه‌گوئی بۆ راده‌گرت. له‌دائی‌خۆی‌دا‌ده‌ی‌گوت: بستمزمانه‌دارو‌نمداری‌نعم‌کمره‌یه، با‌تاریفی‌بکا. مه‌حمووده‌خپه‌تا‌ئمو‌کاته‌ی‌گمیشته‌کن‌به‌ردی‌کی‌ته‌ختی‌وه‌ک‌سه‌کۆ‌تاریفی‌کمره‌کمی‌کرد، نه‌بجار‌له‌په‌نا‌به‌رده‌که‌راوه‌ستاو‌چاره‌روانی‌حۆری‌بوو‌که‌له‌دوا‌یموه‌ده‌هات. حۆری‌به‌بی‌ده‌نگی‌چوه‌سهر‌به‌رده‌کمو‌له‌مۆی‌را‌خۆی‌هاو‌یشته‌سهر‌ولاغ‌ه‌که، له‌حالی‌نک‌دا‌ده‌ی‌گوت: ماندوو‌بووم، هه‌وساری‌کمره‌کمی‌وه‌رگرت: هه‌چه... و‌لاغ‌ه‌که‌له‌وه‌که‌مه‌حموود‌ده‌ی‌گوت‌باشتر‌بوو، وه‌ک‌نه‌سپ‌ده‌پ‌و‌یشته، مه‌حموود‌به‌زه‌حمه‌ت‌له‌دواوه‌ده‌ی‌گمیشته.

لای‌نیوه‌پ‌و‌یه‌بوو‌که‌گمیشته‌یه‌که‌مین‌داره‌کانی‌لی‌پ‌ه‌وار. له‌مۆ‌به‌ش‌ی‌لی‌پ‌ه‌واردا‌داره‌کان‌تەنک‌و‌کورت‌ه‌بالا‌بوون. له‌سهر‌کانی‌یه‌ک‌راوه‌ستان، دایه‌حۆری‌له‌سهر‌ولاغ‌ه‌کموه‌خۆی‌ف‌پ‌ی‌دا. مه‌حموود‌که‌شاره‌زای‌نه‌خلاق‌ی‌دایه‌حۆری‌بوو، نه‌وه‌ختی‌سوار‌بوون‌و‌نه‌وه‌ختی‌داب‌ه‌زین‌له‌ولاغ‌ه‌که، یار‌مه‌تی‌ن‌دا. کان‌یه‌ک‌له‌بن‌شاخ‌یکی‌سپی‌هه‌ل‌ده‌قو‌لی. له‌بن‌ئمو‌ناوه‌دا‌که‌هه‌تاو‌لی‌ده‌دا‌ماسی‌ی‌وردو‌چوو‌که‌له‌ی‌بر‌یقه‌دار‌به‌م‌لاو‌لا‌دا‌راوه‌خزین. ناوی‌کان‌یه‌که‌له‌لووساو‌کی‌بلندی‌ژێر‌کان‌یه‌که‌که‌له‌سنۆیه‌ر‌دروست‌کرابوو، هه‌ل‌ده‌پ‌ژاو‌به‌نی‌تو‌سنۆیه‌ره‌کان‌دا‌به‌ره‌و‌گه‌ل‌یه‌کمی‌خواری‌ده‌پ‌و‌یشته، بۆنی‌تون‌دی‌پ‌نگه‌بنه‌وش‌یه‌پ‌ر‌پ‌ه‌نگه‌کان‌که‌له‌بهر‌هه‌تاو‌تون‌دترو‌خه‌ست‌تر‌ده‌بوو، دنیای‌پ‌ر‌کرد‌بوو. دایه‌حۆری‌هه‌م‌بانه‌یه‌ک‌که‌له‌پ‌شتی‌به‌ست‌بوو، کردیه‌وه، له‌سهر‌کان‌یه‌که‌دانیشت. که‌مبه‌یه‌کی‌بر‌ژیو‌و‌بلۆق‌کردووی‌له‌هه‌م‌بانه‌که‌ده‌ره‌ینا. رووی‌که‌مبه‌که‌که‌به‌په‌ل‌که‌پ‌یواز‌دا‌پ‌و‌ش‌رابوو، جی‌جی‌سووتابوو. مه‌حموود‌زاری‌پ‌ر‌بوو‌له‌ئاو‌و‌ئای‌زاری‌قووت‌دایه‌وه. پاشان‌پ‌ر‌به‌سی‌یه‌کانی‌بۆنی‌نانه‌کمی‌که‌تازه‌سارد‌ده‌بووه‌وه، هه‌ل‌مۆی‌و‌گوئی:

"دایه‌چهند‌شتی‌چاکه، که‌مبه‌که‌بۆنی‌چهند‌خۆشه!"

کو‌تی‌کی‌له‌که‌مبه‌که‌کرده‌وه‌و‌قه‌پاله‌ی‌لی‌دا، چاوی‌له‌دایه‌حۆری‌کرد، نه‌و‌نه‌ی‌ده‌خوارد. مه‌حموود‌به‌خه‌م‌له‌هه‌موو‌دنیا‌به‌و‌نانه‌وه‌که‌به‌ده‌ستی‌ه‌وه‌بوو‌چه‌سپابوو‌و‌هه‌تا‌به‌چاکی‌تیری‌نه‌خوارد‌ده‌ره‌فتی‌ئه‌وه‌ی‌نه‌بوو‌جاری‌کی‌دی‌که‌ته‌ماشای‌دایه‌حۆری‌بکاته‌وه. نه‌و‌هیشتا‌پاروویه‌کی‌نه‌خوارد‌بوو. لی‌تی‌پرسی:

"دایه، نه‌دی‌بۆ‌ناخۆی؟"

دایه‌حۆری‌چاوه‌کانی‌پ‌ر‌له‌فرمیسک‌بوون:

"بهرم‌باشتره، باشتر‌وايه‌دایه‌حۆریت‌بهری‌و‌بجیته‌بن‌نعم‌گله‌ره‌شه، چما‌ده‌کرێ‌نا‌م‌له‌گه‌روو‌بجیته‌خوار، رۆله‌گیان‌ئه‌تۆ‌نازانی، مه‌حموود‌گیان، که‌ره‌که‌ت‌جوانه‌و‌بۆخۆت‌قاره‌مان،

هممه دۆك كه مبهه پيوازی بن ژيله مۆی زۆر پی خوش بوو، ئەمەنیش هەر بۆیه له مندالتییهوه تا نیستا كه مبهه بۆ دروست ده کرد."

"ناپه ههت مبهه دایه، دووباره بۆی دروست ده کهمی."

"ناپه ههت نیم، ئەری، دووباره بۆی دروست ده کهم..."

داها توموه سەر کانییه که، سەری برده پیش و پاش ئەوهی به نیشتیاوه تیری ناوی کانی خواردوه، گوتی:

"هسته با برۆین، بەلکوو خوا کۆمهگی کردین و توانیمان رووی هه مه دۆك ببینی نهوه."

دیسان له حالیک دا مه جوود له پیشهوه و لاغ کهمی راده کیتشاو دایه جوویش به دوايان دا دههات، وه پئی کهوتنهوه. مه جوود چاری به کۆلکه داریککی نهستور کهوت که له لیوی رئییه بوو، که ره کهمی برده وی و له پهنا مووره داره که راهستا. دایه جوواری چوهه سەر کۆلکه کهو خوئی فری دایه سەر پشتی و لاغ کهم. کورتانی که ره که نوئی بوو. مه جوود دۆشه که له یه کی نه رمی لۆکه می نوئی هاویشتبوه سەر کورتانه که، بۆیه جیئی دایه جوواری ره ههت بوو، لیکندا لیکندا ناواری ده دایه وه به مه جوودی ده گوت: هەر بگه ی نهوه ناوه دانی جووته گۆرئییه کهت بۆ ده چنم، وه که گۆره وییه کهمی هه مه دۆك.

له لیپه واری تووشی یازده ژنی عیلاتی بوون. هەر کام لهو یازده ژنه مندالتیکی به ده سرازه یه کی پان و سووری گولتۆزی کراو له پشتی خوئی به ستبوو. خوئی گوتی:

"خانەکان، دهقیقهیه که راهستن."

ژنه عیلاتییه کهان راهستان. فهریکه گۆزئی توئیکل سهوزیان له کۆشئ دا بوون:

"خوا به ره کهت بدا خانه کهان!"

"خۆش بی دایه."

"شتیتکتان لئ ده پرسم، باش بیر بکه نهوه، دوايه وه لامم بده نهوه. نیوهش دوئینی یان پیری، ههوتووییه که پیشتر، ده رۆژ له مه وه بهر، له م دهو روه ره انه نه سپیتکتان نه دیوه؟ نه سپیتکی خه نه بی، نه زینی پیوه، نه له غاو، نه رکیف و نه جل، رووت و قووت..."

ژنه کهان یه که قسه یان نه کردو پاش ئەوهی ماوه یه که ته ماشای وی و مه جووده خپه یان کرد، به غاردان چوونه نیو دارستان و رۆیشتن. خوئی له پشته وه را ته ماشای کردن، نه بچار پاژنه پیی له که له کهمی و لاغ کهم دان هه چه... دهنگی پر بوو له شادمانی:

"ده بینی چ حال و وه زعی کهمان هه یه؟ ئەم ماسته بی موو نیه. هه مه دۆك ماوه... نه گینا بۆچی هەر که باسی نه سپه کهم کرد بۆی ده رچوون؟"

پاش ئەو رووداۋە لە لىڧەرەوار تووشى ھەركەس بوون، سۆراغى ئەسپەكەيان لە ھەركەس پرسى، ھەروەك ئەو يازدە ژنە عىلاتىيە جوولايەو، لە پىش دا لە سەرتا پىيان تىيانەو، پادەمان و ئەجار ھەلدەھاتن بۆ نىو لىڧەرەوارو لەبەر چا و ن دەبوون.

دايە حۆرى ئىدى بەرە بەرە قەلس دەبوو:

"يانى چى، يانى چى، ئەم عىلاتىيانە حالتى نابن، مېشكيان شلەقاو؟ نىستا چەند باش بوو كە دايە حۆرى سۆراغى ئەسپەكەى لىدەپرسىن، ئەگەر لە ھەمەدۆكى پرسىبايە ئەوانە چىيان دەکرد؟

بۆ كۆى ھەلدەين، بۆ كۆى؟ خۆ ئەمەن حىسان خۆرەنيم..."

ئەگەر جارەن بايەو دۆ بەخەم ئەبايە، حۆرى دەستى بە زگىەو دەگرت و قاقا پىدەكەنى، نەویش چ پىكەنىنكى، پىكەنىنكى شىتانە...

شەويان لەسەر كانى لەبن دارە سىدرىكى ئەستوردا رۆژ كردهو. نىو شەوئ مەجموودە خپە چووبووە نىو لىڧەرەوارو چەند بالندەى گەورەو چەوروچۆلى لەگەل خۆى ھىتابوونەو. لەسەر چىمەنى خوار كانىيەكە ناوريان كردهو، بالندەكانيان پاك كوردو شوتيانەو، خۆيان پىكردن و لەسەر پۆلان برژاندىان. حۆرى لە ژيانى دا گۆشتى وا چەورو تام و بۆنخۆشى نەخواردبوو:

"رەبى دوات نەبرى خپە، ئەم بالندانەت چۆن گرت؟"

"ئىمە دەيان گرین دايە."

"خپە پىم بلتى بزانم، ئەم جۆرە بالندانە لە خار دەشتىش پەيدا دەبن؟"

"ئەدى دايە."

"ھەر بچىنەو مالى چەند دانەيەكم لەوانە لىت دەوئ، پىنج دانە."

"ئەى بابە. ھەزدەكەى رۆژئ دەبانت بۆ دەگرم."

"ئەگەر ھەمەدۆكىش ھاتەو مالى..."

"ئەودەم داواى پەنجا دانە بكە، بەسەرچاؤ."

پاش ئەوئ قامكەكانيان لستەو پالىيان وەدارتەك داو سەرخەوتەكيان شكاند. ھەوسارى ولاغەكەيان كەمىك ئەولاتر لە پىنچكىك خستبوو، نەویش لەنىو زەمەندىك دا دەلەوېرا.

وەختىك دايە حۆرى وەخەبەر ھات ھىشتا مانگ ناوا نەببوو، بانگى كرد:

"خپە ھەستە وەرئ كەو، دەرمانى رىيە رۆيشتە."

خړه له خمو راپه‌رې و له حالتيك دا دوپياتي ده‌كړدوه دهرمانی رڼيه رږيشتنه، چو بولای ولاغكه. هوساری له پنچكه كه كړدوهو گوتی سواربه دايه.

حۆری پښكه‌نی:

"ياللا لاقم هه‌لینه سوارم. بهو نیوه‌شوه مووره‌دار له كوڼ بوو؟"

كه هه‌تاو كهوت له لیږه‌واری ده‌ركه‌وتبوون. هه‌تاو له چله گوتی‌یه‌كانی د‌دا، په‌رده‌یه‌ك تیشکی سوورای به‌سهر بناره‌كان هه‌لكشیبوو كه شوقی د‌دایه ده‌وروبه‌ر. له‌سهر لیږه‌واریش په‌له مژی سه‌وزو زهره‌د هه‌ل‌ده‌ستان.

"پروانه خړه، له پشت نهو کټوهی رووبه‌روومان ده‌لټی دوو‌كه‌ل هه‌ل‌ده‌ستی، نه‌من چاوم باش نابینن، ته‌ماشاکه بزانه دوو‌كه‌لی ناگردانه یان هه‌وره."

خړه ده‌ستی بۆ چاوی كړده سیب‌ه‌رو گوتی: دوو‌كه‌لی ناگردانه دايه، چونكه راست ده‌چټته حه‌وا.
"زۆر باشه."

ركیفی له وه‌لاغكه‌دا، به دۆلټیكي چووكه‌له‌ی سه‌وزدا چوونه خوار، باریكه ناوټك له حالتيك دا تلی به ورده به‌رده‌كانی بنی د‌دا به نیوه‌راستی دۆلټی‌دا ده‌رږيشت، له‌بن تاقه دارټك تارمایی ژماره‌یه‌کی زۆر ژنیان لټك كړدوه. له دووره‌وه دیار نه‌بوو له‌سهر زه‌وی دانیشتون یان هه‌ل‌ترووشكاون.

با بچینه وئ...

مه‌حموده خړه له حالتيك دا وه‌پیش وه‌لاغكه كه‌وتبوو، دوپياتی كړدوه: با بچین.
وه‌ختيك نيزيك كه‌وتنه‌وه ژنه‌كان لیكړا هه‌ستان.
"سه‌لام علیكم خانه‌كان!"

ژنیکی هاوته‌ممنی دايه حۆری وه‌لامی دايه‌وه:
"علیک السلام"

"ماندوو نه‌بن، خه‌ریکن جلكان ده‌شۆن؟"

پیریژن وه‌لامی دايه‌وه:

"به‌لټی"

هه‌ر له دووره‌وه‌ش ده‌كرا بزانی ژنه‌عیلاتین.

كۆچكه‌یه‌کی زیوكاری‌كراویان له‌سهر بوو كه عیلات پیی ده‌لټین تاج. داب وایه لژگه زه‌نگیانه بهو كۆچكانه‌وه هه‌ل‌داوه‌سن. ده‌ولته‌مه‌نده‌كانیش به زیږو مرواری ده‌ی‌رازیتنه.

بەرەلبېنەكانيشيان لەگەڵ بەرەلبېنەى ژنە دېھاتىيەكان فەرقى ھەبوو، رەنگاۋرەنگ بوو و گولدۆزى كرابوو.

"ئى كام ھۆيەن؟"

ژنە عىلاتىيەكە گوتى:

"سارى كەچىلى."

"ئەمن ناوم ھۆرىيە، ئەمەش مەھموودە خپە. ئەمن گەرەم كەردو، بە كۆرى من دەناسرى."

ژنەكان پىكەن.

"ھەردووكمان خەلكى گوندى ناساب چەشمەين، لەو خوارانە. دەمەوى شتىكتان لىپېرسەم، بەلام نايى ھەلپىن. لە ھەركەس دەپرسەم ھەلپى وون دەبى..."

ژنەكان ديسان پىكەن.

پىرپىزىكى قەلەو كە ماۋەيەك لەمەوبەر لەگەڵ ھۆرى سلاويان لىك كەردبوو گوتى:

"لەوانەيە نىمەش ھەلپىن، باشە، ھەزەكەى ھىچ مەپرسە."

"ناكۆرى نەپرسەم."

"ئىستەكەوايە پىرسە خوشكى، بەلكوو ھەلپەھاتىن."

"ئىتو دەتتى يان ئەمۆر، يان لە دە رۆژ پىش بەم لاو لەم دەورو بەرانە نەسپىكى خەنەيتان نەدبەو؟ نەسپىكى زۆر جوانە، كەمىك شىتە، ھىچ كەس ناتوانى بىگۆرى، كەسپىش ناتوانى بە تەفەنگ بىئەنگىتۆى. جگە لە يەك كەسپىش كەس ناتوانى سواری بى. بۆخۆى لە ھىندىك جىيان دەسورپتەو."

پىرپىزىن گوتى:

"خوشكى ئەمن يەكە بارى خۆم ھەلپە دىم. بىم بوورە. نە ئەتۆ ھىچتە لە ئىنە پىرسىو، نە ئىنە ھىچمان پىگوتووى. خواحافىز."

ھەر بە راستىش بۆلاى دارستان وەرپىكەوت و سەربەرەژر رۆيشت.

ھۆرى لە وەلاغەكە دا بەزى و لەسەر بەردىكى بلند دانىشت و دەستى بە قسان كەرد. ژنەكان لەوى لەسەر ناو، كە وەك پەيكەرىكى بەردىن بىدەنگ بىبون، ھەتا ئەو زياترى قسەدەكەرد، گۆيگەرەكانى زياتر سەريان بەردەدايەو، بىدەنگ تر دەبون.

ھۆرىش وەك لافاۋىك كە لافاۋىندى شكاندبى، ئاراي قسە بۆ دەھاتن. سەرەنجام ماندووبوو، نەيتوانى چىدى خۆى راگۆرى:

"تۆھۋۆۋ. دايە گيان، ئيتوہ ئيدى كين، ئەمن تەنيا سۆراغى ئەسپيىكم لە ئيتوہ پىسى. ھەزناكەن جواب بەدەنەوہ، بەدەرەك. يەك قسە بلىن نەمان ديوہ. چما چ دەبى؟".

ھەستايە پى، بە لەخۇبايىبوونەوہ بە چاوتىكى پىر لە سووكايەتى تەماشاشى ژنەكانى كرد. مەجموود ولاغەكەى بۆ ھىنابوو، بە رق ھەستاوى سواربوو و گوتى:

"مەجموود ئەم ماستە بىمۇ نىہ".

"بەلئى دايە".

بە دۆلەكەدا سەرکەوتن. لە دورى بەردەلانىك دياربوو دەت گوت لەبەرد ئەستىي نووك تىژو بىرىسكەدار دروست بوو. لەخوار بەردەلانىكە لە جىگايەك دووكەلتىكى ئەستور بەرەو ناسمان بلند ببوو. وەختىك لە دروۋەلانىك كە چلەكانى سەزوو زەرد بوون تىپەرىن، لە قولكەكەى خوارىدا مینگەلە مەرىكى چووكەلەيان دى. كچۆلەيەكى كەم تەمەن مینگەلەكەى دەلەوہراند، تەمەنى دەدوازە سالتىك دەبوو.

دايە حۆرى ھەر كە كچۆلەكەى دى گوتى:

"مەجموود بىروانە ھۆۋى. ئەو كچۆلەى دەلئىم. با بچىنە لاي".

چوونە لاي كچۆلەكە. سەگى بەرمىنگەلەكە بە قىنەوہ پىشوازى لىن كردن. كچۆلەكە دەسبەجى پىشى سەگەكەى گرت. حۆرى لەحالىك دا دەىگوت: كچە چووكەلەكەى خۆم... لە ولاغەكە دابەزى:

"كىژى مووزەردى چاوشىنم. بزانم ئەم كچە جوانە چل كەزىيەكە دەلئى سىئوہ سوورەيە، ئى عىلى سارى كەچىلەيە، وەنا؟".

كچۆلە شەرمىئونەكە كە گۆناگول ھەنارەكانى سوورتر ببوون گوتى:

"ئىمە سارى كەچىلەين".

"بە قورىانى ئەو زمانە شىرنەت بىم كىژم، كچە جوانكىلەكەم چەند جوان قسە دەكا. جوانكىلەى چاوبادامى نەتۆ كچى كىتى؟".

"كچى نەسلان تۇغلانى".

"دەى ناسم".

"ئەتۆ بايمت ديوہ؟".

"دەكرى ئەم دىيى. دىتتە مالى خۆمان، پىم دەلئى دايە. پيارىكى قەلەوہيە، چاوەكانىشى شىنى پىرەنگن".

"پورئ گیان، گالتھی ده‌کئی، بام چووکه‌له‌یه، قه‌له‌و نیه. له حالئیک دا ناماژه‌ی بؤ مه‌حموود ده‌کرد، گوتی: به قه‌د وییه."

حۆری ده‌سبه‌جئ سه‌رو کلکی پیئک گرت:

"ئه‌دی کچم ئه‌دی، گالتهم له‌گه‌ل کردی."

کچه‌که شه‌رمی ده‌کرد. له ناره‌ق دا شه‌لال بپوو.

"نازانی چم بؤ کچی نه‌سلان نۆغلی هیتاوه. ئه‌رئ به‌راست ناوت چ بوو؟"

"فاتم."

"ئه‌دی هه‌نارم بؤ فاتمه‌ جوانی حۆم هیتان، شیرن وه‌ک هه‌نگین... هه‌نجیریشم بؤ هیتان، بؤحۆم و شکم کردوون... مه‌حموود."

مه‌حموود هه‌ناریکی گه‌وره‌و مستیک هه‌نجیری له خورجینی ولاغه‌که ده‌ره‌هیتابوون و

هیتانی.

"وه‌رگه‌ کچم، وه‌رگه‌."

کچه‌که شه‌رمی ده‌کردو چۆرچۆر ناره‌قی ده‌رشت. به‌لام له نه‌کاو له قاقای پیئکه‌نینی داو به‌ده‌م پیئکه‌نینه‌وه گوتی:

"پورئ ئه‌منیش تۆ ده‌ناسم."

دایه حۆری له حالئیک دا ده‌ستی به قۆه‌کانیدا دینا، گوتی:

"پورئ به قوریانی ئه‌و قۆه زئپینه‌ت، بخۆ، هه‌نجیران بخۆ بزاتم."

کچۆله‌ چاویکی له‌و و چاویکی له مه‌حموود کرد، پاشان پشتی تئ‌کردن و هه‌نجیریکی له زاری هاویشت. وه‌ختیک ناوڕی‌دایه‌وه چاوه‌کانی ده‌دره‌وشان. که‌میک ئه‌ولاتر چوون و له داوینئ ده‌شتئ له په‌نا یه‌کتر دانیشتن. کچۆله‌که له حالئیک دا خیرا خیرا هه‌نجیری ده‌خواردن، به چاویکی پر له خۆشه‌ویستی‌یه‌وه که هه‌روا بریسکه‌یان ده‌هات ته‌ماشای دایه حۆری ده‌کرد. خیرا به په‌له‌په‌ل ده‌ی‌خوارد. پاش ئه‌وه‌ی هه‌نجیره‌که‌ی ته‌واوکردن گوتی:

"پورئ ده‌کرئ هه‌ناره‌که‌ی به‌رمه‌وه مالتئ بیده‌م به موسلیم؟ با بیده‌م به موسلیم بی‌خوا، نه‌خۆشه‌"

"مه‌حموود هه‌ناریکی دیکه‌ بیته‌"

مه‌حموود هه‌ناریکی دیکه‌ی هیتان دای به کچه‌که، کچۆله‌ له خۆشی‌یان باتی گرتبوون.

"ده‌کرئ ئه‌وه‌ی له مالتئ له‌ت که‌ین، بی‌خۆین؟ باب و دایکیشم ده‌خۆن."

دایه حۆری له حالئیک دا ده‌ستی به قۆه‌کانیدا دینا، گوتی:

"باشه، باشه كچه جوانه كهم، باشه فاتم گيان".
كيژۆلّه كه به سوپاسهوه ته ماشاي وي كرد، هه مبانه كه له پشتي كرده وه پاش نه وه به
له باري دوو هه ناره كه ي تى هاويشتن، دووباره له پشتي به ستوه.
"موسليم نه خو شه".

"موسليم چي تۆيه؟"
"ناغامه، نه خوشيان كرد. پوورئ، نه تۆ ليره له چي ده گه پتي؟"
دايه حۆري وه لامى دايه وه:

"له نه سپي ك ده گه پتم، نه سپي كي خه نه ي، نه سپي كي رهش... له نه سپي كي جوان
ده گه پتم. نه تۆ له م ده ور به رانه نه سپي كي وات نه ديوه؟"
فاتم به شاكه شاكه وه گوتى: ديومه، و ديسان سوور هه ل گه رايه وه.
"ده كرى نه م ديبي، نه م نه سپه هه موو رۆژئ ده رواو ديته وه سه ر دوندى هو تاته به رده له وئ
را ده وه ستئ و جو و له ي نا كا. به... لئ. كلكي را ده وه شي نئ. وه ختي ك هه لۆ دئ و زۆر له سه ر
سه ري چه رخان ده دن نه و بيش تي كه ل به تيشك ده بي و ده روا".

له پر كچه كه وه شك كه وت، چاوى له چاوى دايه حۆري يه وه برى و تا وني كي چاك ته ماشاي كرد:
"نه تۆ بۆچي له وه نه سپه ده گه پتي؟"
"نه سپه كه ئى كور ي منه، كور ه كه م".
فاتم به پي كه نينه وه پرسى:
"پوورئ نه تۆ درۆ ده كه ي، وه نا؟".

هيشتا چاوى له چاوى حۆري يه وه بري بوو به به دگوماني ته ماشاي ده كرد:
"ئو نه سپه ساحه بي نيه، نه وه نه سپه جادويه، ده لئين نه سپه خه نه ي كور ئۆغلى يه. بايم ده لئ
نه سپى كور ئۆغلى هه رگيز نامرئ، چونكه زۆر به ته مه نه رهنكي رهش بووه. بايم ده لئ نه سپى كور ئ
ئۆغلى قه ت قه ت نامرئ، نه رئ... بايم ده لئ نه وه هه رده مه ي ده چي ته پي ستي كه وه".
دايه حۆري گوتى:

"ئو نه سپه يه كي ك سوا رى ده بي".
فاتم به شله ژا رى گوتى:

"نا، نا چما شتى وا ده كرى؟ نه وه نه سپه چه ندين سائه دئ و له وئ له سه ر دوندى نه و شاخه
را ده وه ستئ. نه وه نه سپه له زۆر سائ له مه ويه ره وه كه نه من له دا يك نه بووم، با ييشم له دا يك

نەببۇر، خۇ باپىر دەناسى. رىشىكى سېيى ھەيە ئەۋەندە - دەستى لىك كىرەنە - پروانە ئەۋەندە. تەننەت ئەۋىش نەھاتبۇرە سەر دىنا كە ئەۋ ئەسپە ھاتوۋتە ئىرە ھەر لەۋجىيە راۋەستاۋە. ھەلۇ دىن ئەۋ رادەكا. ئەرى...".

ھىشتا بە بەدگومانىيەۋە دەىروانىە خۇرى. سەرەنجام بە پىكەننەۋە گوتى:
"دروژن. ئەتۇ لەۋ ئەسپە ناگەرتى. لە موسلىمى ناغاميان دا. ئەۋىش ئىستا نەخۇشە. ئەمن لە جىياتيانى ھاتوۋمە بەر مەرى".
"كى لىي داۋە؟".

"كى لىيەدا، سەرچوۋخەلى كەرتىش... دەزانى پوررى، كەرتىشك ھەيە لە خەلكى دەدا، نازانى چۆن لىدەدا...".
"بۇ لىي داۋە؟".

فاتم دەستى بە بن چەنەگەيەۋە گرت، مىلى بەلاۋە ناۋ پاش ئەۋەى چەند دەقىقەيەك ھەروا بىرى كىرەۋە چوۋ، لە خۇرىيەۋە رامما. پاشان دووبارە سەرى بەردايەۋە.
"بۇچى لىيەدا؟".

فاتم ھەروەك گوتىشى لە قسەكانى ۋى نەبوۋى، دىسان ۋەلامى نەدايەۋە. لە نەكاۋ سەرى ھەلپىرى، بىرىارى خۇى دابوۋ. چاۋەكانى لە خۇشىيان دەدرەۋشان. گوتى:
"پرسىبۇرى ھەمەدۆك لە كوتىيە؟ گوتىۋى ئەتۇ بە جىتى ھەمەدۆك دەزانى؟".
خۇرى گوتى ھەم م م م. ئەمجار دەستى بەسەرىدا ھىناۋ گوتى:
"دەلتى ناۋىكى وام بىستەۋە".
فاتم گوتى:

"دروژدەكەى، بەلام دىسانىش پىت دەلتىم".
"رەبى دايە خۇرى لەبەر ئەۋ قۇە زىپىنەت مرى".
"ئەتۇ ناۋت خۇرى نىد؟".
"بۇچى، با".
فاتم دىسان دەستى ۋەبن چەنەگەى دار كەۋتە فەكەرەۋە.
"موسلىم گوتىۋى چى؟".
موسلىمىش گوتىۋى:
"ھەمەدۆكم نەدىۋە".

دووباره لیږدهډهن، دیسان هیچ نالئ. دیاره درؤی ده کرد. زؤری لیږدهډهن، نیسکی له شی ده شکیتن. موسلیم دیسان هیچ نالئ. پاشان ده لئین پیمان نه لئیی سه گه کهت ده کوژین. نه مجار موسلیم به درؤ جئیه کیان پیږده لئ. موسلیم جئیی همه ده وکیان...".

فاتم زمانی خؤی گهزت و بیده نگ بوو.

"دوایه چی فاتم گیان؟"

"کابرایه که هیهه قه مچی به دهسته وهیه، نه وهی خه جیجی همه ده وکی کوشتوه... همه ده وک ویستویه بی کوژیته وه...".

"قه مچی به دهسته وهیه؟"

"نه ری، موسلیم جئیی همه ده وکیشی پیږده لئ، که چی دیسان سه گه کهی موسلیم ده کوژئ. موسلیم شه وو رؤژ ده گری، له بهر برینه کانی نا، بؤ سه گه کهی ده گری. نه... دی موسلیم هه لئیان ده خه له تیئنی. زؤری لیږدهډهن، وه ختیک جئیی همه ده وکیان پیږده لئ باوه ری پیږده کهن."

نه مجار فاتم له نه کاو رقی هه ستاو نه راندی:

"نه من هیچم ناگا لی نیه، نه تو چؤن دایه خؤری یه کی؟"

ده ره ری، دهستی بؤ هه مبانه کهی بردو گوتی:

"ها، همزه ده کهی هه ناره کهت ویږده ده مه وه، نهو نه سپه شیته... همه ده وک ئیدی نه ماوه،

چما نه ت بیست له باقرگدیگی کوشتیان؟"

دایه خؤری هه ستاو گوتی:

"نا کچم، نا کچه جوانه کهم"، و دهسبه جئ سواری ولاغه کهی بوو و دهنگی دا. که نه ختیک

دوور که وتوه ناو ری دایه وهو گوتی:

"خوا حافیز کیوه گول گؤنا کهم"، و رکیتی له ولاغه کهی دا:

"نه ختیک راوهسته، بزانه بؤ نه م مزگینئیه چهنده شت بؤ ده کرم."

داخوا فاتم گوتی له م رسته یه دوا بی بوو یان نا، هه رچؤنیک بی پیته وه دیار نه بوو. فاتم به

خؤی و به سه گه چوکه له که یه وه له جئیی خؤی راوه ستا بوو، ته ماشای ریشتنی وانی ده کرد.

لای نیوارئ گه یشتنه نیزیک به رده لان. که له ته بؤلکه چوکه له کهی روویه روویان بایان

دایه وه. چادری عیلاتئیه کان ده رکه وتن. له ریگادا هیچ قسه یه کیان پیکه وه نه کرد بوو. فاتم زؤر

شتی گوتبوو، به لام دیسانیش زؤر خه بهری له بن زمان دا ما بوون.

"خړه بلئ بزائم ده توانین همه ده وکی وه بینین؟"

مهحمود گوتی:

"بمخو نازام دایه، بروانه نمو کچه، چمنی نئمه راگرت. دم زانی نموانه زور زارقاین، بهلام نەک بەر نەندازیه".

"هەرچی بئ توائمان سۆراغیئکی حمەدۆک بکهین، نئستا بچینه کن کن؟ بچینه کن سەرۆکی عیئلی یان یان تاوئی نەسلان نۆغلی؟".

"باشتره بچینه لای بهتال ناغا".

"دەلتین زور پیاوی چاکه. گۆیا سەرۆکی ساری کهچیلویه. زور له میژوه دهی ناسم".
به رتگادا چونه خوارئ.

ره شماله مویینه کان له هەردوو بەری نمو چۆمه که به نئوه پراستی دۆله کهدا ده پویشت به تەنیشت یه که وه هەل دابوون.

"پنم وایه نەمه یان تاوئی سەرۆکی عیئله که بئ. بروانه مهحمود پینچ چلهی له بهر دان. چادری دیوه خانیشی به پهناوه هەل دراوه، نمو جۆره چادره هەر له پهنا چادری سەرۆک عیئل هەل دهرئ. هەموو هۆیهیه کیش له و جۆره چادرانهی نیه، نئمهش دهچینه وئ".

که گەیشتنه نیزیك چادره که مهحمود له دووره وه هاواری کرد:

"بهتال ناغا، بهتال ناغا، وریای سهگه کان بن، میوانتان هات...".

پیاویکی زور که له گهت هاته دهرئ و بانگی کرد:

"فهرموون، فهرموون، سهگه کان بهستراونه وه".

دایه حۆری له پهنا دهرکهی تاوئی پینچ دیرهکی له که ره کهی دابهزی. چەند کهسی دیکه بۆ پیتشوازی میوانه کان له چادری هاتنه دهر. یه کیتک له لاره کان ههوساری ولاغه کهی وه رگرت و له ته ژیه کهی پهنا ره شمالتی خست. مهحمود چوو بوخچه وه هه مبانه و کهل و په له کهی دیکه له ولاغه که کرده وه له گه ل حۆی هینان.

"فهرموون بۆ ژووری".

"نەمن بهتالم".

حۆری گوتی: زور باشه و چوه ژووری چادری.

نئو تاو له که زور رازاوه بوو. دایه حۆری له سهیران زاری پین داچرا بوو. به ره و جاجم و لبادو چله چادرو رایهخی وای له ههچ کوئ نه دیبوون. تەنانەت چادری خانی خرووسلی نۆمخایش وا رازاوه نه بوو.

حۆرى وهختىك وهخۆ هاتمه كه بهتال ناغا دۆشه كه له يه كى ئاوريشمى پى نيشان ده دا لهسهرى دانيشى. بى نهوهى كه وشه كانى دا كه نى چوو چوار ميژيلكه لهسهر دۆشه كه كه دانىشت.

حۆرى له حالىك دا پى ده كه نى گوتى:

"ئۆۆۆۆ، كه وايه نىستاش چادرى وا ماون. به منيان گوتبوو كه نىدى كۆچهره تى له نىو چووه، هه موويان كه وتوونه هه ژارى و نه دارى يه وه، بهتال ناغا، وهختىك چادرىكى وام دى خۆش حال بووم."

"خۆش بى خوشكى."

"ناوم حۆرى يه، قهت ناوى منت بهر گوى كه وتوه بهتال ناغا؟"

پياوه كه به نارچه تى و به شهرمه وه، دهسته كانى رىك گوشين و ريشه درىو ته نكه كه لهرزى، ناخره كه لى گوتى:

"نهم بيستوه خوشكى."

"به من ده لىن دايه حۆرى، خه لكى ناسياب چه شه م، نه من دايكه حۆرى هه مه دۆم."

وا ده هاته بهرچاو كه بهتال ناغا ده بى ته مه نى زۆر بى. زۆرىش ته رپۆش بوو. پانتۆلىكى خورى قاوه بى گه ش، گۆره و بيه كى لاسك درىو كه هه تا نه ژنۆى ده هاتن، كه وشىكى سوورو كراسىكى خهت خهت له باشترين قوماشى ماراش... شالىكى ته رابولسىشى له پشتىن بهستبوو. نه نگوستيله يه كى زىرى نه خشىندراوى نه قيم سه وزىشى له قامكى دا بوو... كچىك له كمشه فىكى زىودا قاوه يه كى هىنا كه بۆنه كه لى چادرى پر كرد. كمشه فه كه لى بۆ دايه حۆرى، بۆ مه جوودو بۆ بهتال ناغا راگرت و پاشان به رىز قاوه لى دا به هه موو نه وانى له ژوروى تاو لى بوون.

دايه حۆرى به ده مه قاوه خوارده وه گوتى:

"پروانه بهتال ناغا، نه من عىلى سارى كه چىلى باش ده نام، زۆرم ناوو ناويانگى كه چىلى بيستوه..."

بىدنه نگ بوو. چارى به نىو چادرى دا گىرا، له نىويه ندى چادرى دا شه هىنىك لهسهر لىسى هه لنىشتبوو كه به چاره تىژه كانى ته ماشاى دايه حۆرى ده كرد.

"وه جاخت كوىر بىته وه بالنده چى لى گىانى من ده وى، چ ورده حىسا بىنىكى له گه ل من هه يه... "سه رانسهرى نىو ماله كه به رى يه كجار به قيمه تى لى راخرا بوون كه هه ريه كه لى باى

ئەسپىكى عەرەبى يان وشتىكى دوو كۆپارە دەپون. داپەخۆرى تەون كەر بوو، دەيان گوت لە بەرە دوست كردن دا كەسى ناگاتى. نە لە نىو كوردان و نە لە كوردستان و نە لەو عەرەبستانە پان و بەرىنە وەستاي وەك خۆى نىە. بەلام تەنانت داپە خۆرىش بە دىتنى ئەو بەرپانە زارى پى داپچراپوو. چاوەكانى داپەخۆرى لە ئەستونەكە نەخشاوەكانەو دەچوونە سەر بەرپەكان، لە بەرپەكانەو دەچوونە سەر شەهیتەكەو لەسەر شەهیتەكەو دەگوێزرانەو بە سەر بەتال ناغار دووبارە بەسەريان دا دەگەرەنەو.

بەتال ناغا تىگەشت كە داپەخۆرى بۆچى بىدەنگ بوو و تەماشاي شتومەكى نىو چادرى دەكا. بە چاوداگرتن نەوانەى نىو چادرى حالى كردن كە بچنە دەرى چونكە ئەم ژنە مەبەستىكى نەپى پى. داپەخۆرىش زمانى چاو ناماژەى دەزانى. لە دلى خۆى دا گوتى ئەگەر لە دنيادا هىچ زمانىك بۆ قسەكردن نەبايە ديسان ئەم كۆچەرىيانە دەيان توانى لەمە باشتر بە چاوپىكەو بەدوین.

نەوانەى لەنىو چادەرەكە بوون هەستان، خواخافىزىيان لە خۆرى كردو هاتنە دەرى. كە ئەوان لە چادرى وەدەر كەوتن داپەخۆرى روى دەلای بەتال ناغا كردو چەند دەقىقەيك تىمەو راماس:

"بەتال ناغا، ئەم چادرانە حەوت دىرەكەن، دوو دىرەكەكەى دىكە چىيان لىهاتو؟" و پىكەنى. بەتال ناغاش پىكەنى. پىاوپىكى باش و بە دىمەن بوو. بە دەنگىكى گەرم لەناخى دلەو پىدەكەنى. چاوپىكى سەوزى چىمەنى هەبوون كە بە ئەویندارى تەماشاي دنيايان دەكرد. تىشكى ئەوین و خۆشەويستى و گەرمایەك كە لە چاوەكانىمەو بلاو دەبوو، دەوروبەرى دادەگرت و هەر كەس چووبايە كنى لە سەرچاوەى خۆشەويستى و پاكى دا دەىشوتەو دەلىى لە رق و نىرەبى و بەرچاوتەنگى و زمان پىسى پاك دەكردەو. داپەخۆرى وەختىك تەماشاي بەتال ناغا، قوللایى سەر گۆناى، هىلى قوللى روخسارى، تالە درىژو سوورەكانى مووى رىشى، نىسىكى زەقى قۆرتۆمەى و روخسارى راکشاوى ئەو پىاوەى دەكرد لەبەر خۆمەو دەىگوت نىستاش ئەو جۆرە نىسانانە لە جىهان دا هەن؟ كەستىك روخسارىكى واى دىبايە نەىدەتوانى پىاوكوژى بكا، هىچ بوونەو رىك نازار بەدو بەرامبەر بە نازارى هەژاران كەمتەرخەم پى.

"خوشكە خۆرى تاقەتەمان بە حەوت دىرەكى ناشكى، چادرى حەوت دىرەكى بۆ گۆرە گۆرە چوار وشتى دەوین. نىدى نە وشتەمان پى ماو، نە ئەسپى عەرەبى. خوشكە خۆرى، چىيان پى نەهشتىن، رىى دەبازبونىان لىگرتىن. چادەرەكەشمان بوو بە پىنج دىرەكى. سالىكى دىكە دەبىتە سى دىرەكى و سالىكى دواترىش دىرەكىكە زىاترى نامىتن."

خەفەت نىشتە سەر روخسارى، رىشى لەرزى و چاۋە شىنە چىمەنئىيەكانى لىتل بوون و نەمجار بىدەنگ بوو. ھەتا ماۋەيەك قەسەى بۆ نەكرا. دللى زۆر پېرژان بوو. نەگەر خۆى رانەگرتايە لە كەن ئەو ژنە بەسالداچوۋە زۆر زۆر دەگريا.

كە بەتال ناغا بىدەنگ بوو، خۆرى دەستى بە قەسە كرد، زۆر بۆ بەتال ناغا بە پەرۆش بوو. باشى دەزانى لە چوكووراۋا ئەو ناغا تازە پىداكەوتوۋانە چ بەلایەكيان بەسەر ئەمانە ھىناۋە. "ئەدى برالە، ئەدى كاك بەتال، دەزائم چ بەلایەكتان بەسەر ھاتوۋە. جاران ۋەختىك كۆچەرىيەكان لە كۆتستانى پرا دەھاتنەۋە، لە خار دەشت ھەلىيان دەدا. ئەو ۋەخت عەبدىخانە بىدەن ناۋىشى نەبوو، سەردەمى بابى بوو، بۆخۆت دەزانى ئەو عەبدىخانە كافرە چۆن كىسە كىسە پارەى لە كۆچەرىيەكان دەستاند. ئەوانىش روويان نەكردەۋە خار دەشت.

ئەو رۆژگارە كاتىك كۆچەرىيەكان لە خار دەشت ھەلىيان دەدا، خار دەشت دەبوو بە سەيرانگايەك. كچە كۆچەرى بە قۆى ئالتوون بەندو جلكى نارووشم و پارچەى رەنگاۋرەنگەۋە ۋەك پۆلەكەۋ لەو دەشتەدا دەگەران. سەدان كىژو كورى جىئىل كۆ دەبوونەۋە ھەلدەپەرىن و زياتر لە ھەزار كەس ژن و پىاۋ رادەۋەستان و تەماشايان دەكردن. لە خۆشى خەلك تەنانەت چىكاكائىش دەكەوتنە سەما. زەماۋەندى وا ساز دەكرا، ۋەرە سەيرىتى. چەندىن رۆژ شايى و ھەلپەرىن بوو، بە ئەسپى تىژرەۋى ۋەك با دارتەقلەيان دادەكوتا. ئەسپى وايان ھەبوون لىرەۋە تا عەلىكۆ بە پرتاۋ دەپۇشتەن و بە رۆژىك دەۋرى عەلىكۆيان دەداۋ دەھاتنەۋە. ھىندىكيان دەھاتنەۋە چەند دانەيەكىشيان پىشوويان لەبەر دەبراۋ دەتەقىن. لە چىكاكانى دەرسىم و ئاناتولىيى نىۋەپراست، قازداغى و لە سولى قەرەخىۋوكەۋە، حاجى بەكتاش و سەدان دەدە بە سازى سەدەفكارى كراۋوۋە دەھاتن، سازيان لىدەداۋ داستانيان دەگىرپانەۋە.

بەتال ناغا، ئەو رۆژانەم دىۋەۋ نەم رۆژانەش دەبىنم، چ بەكىن. بەتال ناغا، زەمانە گۆراۋە، خەلك پىتيان لى و ن بوۋە ئىنسانەتتىيان لى و ن بوۋە. لەمەۋدوا چما رىتى زىگار بوۋغان ھەيە؟ ھەركەس دزى گامى خۆيەتى، جاران نەگەر بەردىك لەنىنۆكى تاقە ئىنسانىتك دەدرا، دەت گوت ئەو بەردە لەدلى عەشپەرەتتىك دراۋە، لە دللى ھەموو ئىنسانەكانى نەم جىھانە دراۋە، دللى ھەموۋان ۋەژان دەكەوت. بەلام ئەمپۆ، ئەمپۆ ھەموو بەسەر تەرمى يەكتردا باز دەدەن، باز دەدەن و تىدەپەرىن، ئەدى تىدەپەرىن".

دايە خۆرى بە رەۋە قەسەى دەكرد، ۋەك لافاۋ دەجۆشاۋ دەخروشا. زۆرى قەسە كرد، زۆرى نالاندو زۆر توۋرە بوو و كەفى پېرژاند. سەرەنجام ھاتە سەر ئەسلى مەبەست:

"کۆچەرییەکان، ئایدینیەکان، ساری کەچیلییەکان، بە قورباتان بۆم. ئیتو رۆژگاریک چادری حەوت تیرەگیتان هەبوو کە ئیتو کەمی دەت گوت کۆشکی پادشایە، دەت گوت ژووری پادشایە، ئەسپی عەرەبیتان هەبوون لە ناسک توندتر. هەریە کەمی شەهینیکتان بە دەستەو بە کۆنەرە کە قورینگ و کەودەریی لە ناسمان دینایە خوار... ئەمی کۆچەرییەکان، ئیتو لە کۆنەرە میوانگر بوون و بە مانگ و دوو مانگ سفەرەتان کۆ نەدە کرایەو ساری کەچیلییەکان، ئەگەر کەسێک پیاوی لە دەست کۆژابا و پەنای بۆ ئیتو هینابایە، ئەگەر پادشا بە لەشکرێکەو هاتبا کە عەرزو عاسمانی داگرتبان و ویستبای خۆینیکتان لێ بستینی، هەمووتان لەجێ دەکۆژان بەلام کەسێکی پەنای بۆ هینابوون تەسلیمتان نەدەکرد، ئیتو قەوم و رەگەزێکی وا بوون. دیسانیش ناوی دەریا قەت و شک نابێ. بەتال ناغا، بلێ بزانم..."

بەتال ناغا بە چاوە شینە چیمەنییەکانی کە دەبریسکانهو بەو ددانە سپی وەک مروارییانە پی دەکەنی:

"وادیارە کاریکت هەیه خوشکە حۆری، بلێ بزانم چت دەوی، مەترسە کارەکت چیه بیلێ، بلێ و بەسەرچاو..."

دایە حۆری لە جیتی خۆی تەکانیکی دا، پشتی هەلینایەو:

"باشت گوی لێ پی بەتال ناغا بەکتاش وەلی... ئەمن دایکە حۆری حەمەدۆکم... تەماشای ئەوێ کە - بە دەست مەحموودە خەری نیشان دا کە لە گۆشەیهک کوشم هەلاتبوو - تەمەنی سالتیک بوو کە دایکی مرد، ئەمن هینام گەورەم کرد. دایکی حەمەدۆک ئەمردبوو، بەلام ئەمن زۆرم زەحمەت پێو کێشا. هەر بۆیە ئەمن دایکە حۆری هەق هەقی ویم. بەتال ناغا، بە قوربانی ئەو چاوە جوانانەو ئەو روخسارە جوانەت بۆم. خەبەرێکی حەمەدۆکم پی بلێ."

"ئەمن چۆنت خەبەری وی پی بلێم خوشکی، ئەو یاغیە کە لە کیتو بەندەنان دەخولیتەو."

"دەزانی چیه، فریوم مەدە بەتال ناغا، ئەمن شوینە کەیم هەلگرتو و هەتا ئێرەم هیناوە. ئەلێرە لە ئەسپە کە دابەزیو، پییم بلێ، بەتال ناغا، ئەمن دایکی ویم، عەمری دایکی نەمیتنی ناووم لە جگەرێ بەریو. خەبەرێکی ویم بەدەیه. ئەسپە کە بە مردوویی هینایە ئێرە یان بە زیندوویی؟"

لە ئیتوی چاوی بەتال ناغاوە رامای، دلۆبی گەورە گەورە نارهق پەرینە نیتوچاوانی. بە دانیشتنەو چاوەرێ ما:

"زیندوویه یان مردوه؟"

گومان و دوودلی سیبهری خسته سهر روخساری بهتال ناغا.

"پیم بلن بهتال ناغای چاوهگهشم، نه من دایکئ ویم، زیندوویه یان مردوو؟"

بهتال ناغا به روخساریکی زور دهرفکرو به گومانهوه گوتی:

"زیندوویه"

"برینداره؟"

چاوه جوانهکانی بهتال ناغا خهفتبار بوون. شو شادمانییهی له روخساری دا بوو، بدهمهساتیک

باری کرد:

"برینداره و برینهکانیشی زور قورسن خوشکئ (ناهنگی دهنگی نهرم و وهک تازیهنامه خهم

هینهر بوو)"

دایهحوری دیسان پشتی راست کردهوه:

"نارهحت مهبه بهتالهزله، دایکان هیشتاش همهدهکیان دهبن... هیچ خوتی بؤ

نارهحت مکه، پینی دهلتین همهدهک، دهمرئ و زیندوو دهبیتهوه. وهک حهزرتی عدلی وایه،

وهک حهزرتی مههدی وایه، هیچ جهراحتیک مهراحتیکتان بردهتهسهر؟"

بهتال ناغا وهلامی دایهوه: بردوومانه.

"نه من دهبی بیبینم، شو وهختیک من بیبینی، دایکهحوری بیبینی باشتر دهبی"

"نه مرؤ ناتوانی بیبینی، جیبهکمی تنانهت به منیش نالتین، تنیا نهفهریک به جیبهکمی

دهزانئ، شویس ده میر ناغای خومانه"

"ده میری یاغی؟"

بهتال ناغا سهلماندی: ده میری یاغی.

"بهتالهزله. شو من دهناسئ. ههر نیستا بلن بانگی کمن"

"لیتره نیه، دهبی تا سبهینئ بهیانی راوهستی"

هیچ چارهی دیکه نه بوون. دایه حوری ده بوو راوهستی. بهتال ناغا ههستاو چووه ژوروریک

دیکه. که شو چووه ژورورهکمی دیکه، کؤمهلتیک ژن و کچ و بووک و مندال هاتنه لای حوری.

بهخیراتنیان کردو دهستیجان ماچ کرد. شوی بهریهسیل، پلاو، ههنگوین و قهماغیان خوارد.

له ژورورهکمی شوسهری چادری جی یان بؤ چاک کرد. دایهحوری له هه موو ته مهنی دا له سهر

جی و نهرم نه خهوتبوو. زور ماندوو بوو. ههر سهری وه سهر سهرینئ کردو خوی لی کهوت.

بهیانی به دهنگی زهنگوله و هات و هاوار له خمو ههستا. زۆر بهدهماغ بوو. خیراو چالاک خۆی توند کردهوهو چوه ژووری نیوهپاستی (له چادری گهورهدا به چیغ نیتوانیان دهبریهوهو چادرهکهیان دهکرده چهند ژوور - وهرگیتی) بهتال ناغا چهکی لهخۆی دابوو و چاوهپوانی بوو، به روویهکی خۆشهوه پیشوازیی لێکرد:

"رهحمت خهوتی خوشکه خۆری؟ جارێ وهره بهرچایی بکه. له شهوی دیکهوه چاوهپتیی تۆن. کاک مهحموود نهتۆ لیره دهمیینهوه".

دانیشن. سفرهی قاولتی راخرابوو، قاپه شیر ههلمی لێ ههڵدهستا. بۆنی بانی تازهو بۆنی شیر له چادری دهگهرا. لهنیوهپاستی سفرهکه بهرهههشکهیهک رۆنهکهره دانرابوو، بلۆقی دۆی لهسهه بوون. نان ساجیهکه نهوهنده گهرم بوو دهستی دهگهزی:

"جاری با پیکهوه قاوهیهک بخۆینهوه".

بهتال ناغا به دهستی خۆی قاوهی ده فنجانی وی کرد. بێنوهی قسهیهک بکهن قاوهکهیان خواردهوهو قاولتییان خوارد.

دایهخۆری ههستاو گوتی:

"دهرمانی ریڤیه رۆیشتنه، وانیه بهتال ناغا؟".

بهتال ناغا ههر پێدهکهنی.

له تاولی وهدهر کهوتن. پیاویکی کورتهبالا که سهرتاپا چهکدار بوو و تهقیلهیهکی سووری به گولینگی بنهوشیهوه لهسهه نابوو، و پیش ههموو شتیک سمیله گهورهکانی له چاوی بینهریان دهدا، ههوساری نهسپینکی به شهوکهتی به زینی چهرکهسییهوه به دهستهوه بوو، چاوهپوانی دایهخۆری بوو.

بهتال ناغا لهحالیك دا ههناسهی ههڵدهکیشا گوتی:

"ئهمه دهمیره، نامۆزای منه، پیاویکی نهمینه".

دهمیر هاته لای دایهخۆری و دهستی ماچ کرد.

"خواداوامت بدا کوری خۆم".

بهتال ناغا وهک داوای لێبووردن بکا گوتی:

"دهمیر چاوانت دهبهستێ و دهرت باته نهو جێیه که دهپێ بچی".

چوونه پهنا سهکۆی سوار بوون. دایهخۆری به خۆههڵدانیک چوه سهه سهکۆیهکه. دهمیر رکیتی بۆ داگرتبوو، خۆری وهک سوارچاکیکی کارامه سواری نهسپ بوو، نهجار رووی کرده

به تال ناغاو گوتی: خواحافیزو وه پئی کهوتن. به نیتو ره وه و شترو میگه له مپرو بز و به نیتو سه گه قهله ده له مله کان دا که هه ریه که ی به قهده نه سپیک ده بوون و به نیتو نه ژنانه دا که به جلکی جوان و خاوتنه وه هیندیکیان حیوانیان ده دۆشین و هیندیکیان مهشکهیان ده ژاند، تی په پین. له بهرده می هه تاولیکیش شه هینیک له سهه پله داریک هه لنینشتبوو. به نیتو هات و هاوارو گریانی مندالان و هۆهۆی شوانان دا تی په پین و له هۆیهی دوور کهوتنه وه. ده میر نایدینی له پیش نه سپه که دا وهک با ده پۆیشت.

له ریگادا نه هیچیان خواردو نه هیچیان خوارده وه هتا گه یشتنه سهه ناویک. له ویش په پینه وه و چوونه نیتو لیپه واریک که گه لای داره کانی زهره ببوو. ده میر نه ناوپی ده دایه وه نه قسه یه کی ده کردو هتا ده چوونه پیش نه توندتری ده کردو له پیش نه سپه که وه ده پۆیشت، له دارستانی تی په پین. گه یشتنه میترگ و میترغوزاریکی هه موار که هتا چاوی ده کرد پان ببوو وه و بی برانه وه ده هاته بهر چاوی. لیزه هه موو شتیک نه وهنده سهوزو گهش بوو که دره و شان هوی له سهه ناسمانیش رهنگی ده دایه وه. تی په پین له میترغوزاره که زۆری کیشا.

ده میر له پیش هوی نه سپه که به هه ناسه برکه ده پۆیشت و گولینگه ته قیله که ی با رای ده وه شانده. گه یشتنه سهه ره و ژیریکی توندو که له وی تی په پین و گه یشتنه هه و رازی تووشی چیا یه کی به رزو هه ستم بوون که شاخه کانی هه موو به رده سستی بوون. له خوار به رده لانه که داریکی نه ستور هه بوو که بای خهزان گه لاکانی زهره کرد بوو. له بن داره که راهه ستان. ده میر نایدینی هاته لای دایه حۆری به شه ره وه و به داوای لی بوور دهنه وه گوتی:

"دایه حۆری ده بی ببووری. چاوه کانت ده به ستم".

نه بچار دهستی ده گیرفانی را کردو ده سرۆکه یه کی ناو ریشمی گه وهی که گۆشه کانی به رهنگی بنهوشی گولدۆزی کرابوون ده رهینا و گوتی: ها دایه، بهم ده سرۆکه یه چاوه کانت به سته، توندیان به سته که هیچ چی بهک نه بینی. نیمه ی چه ته دابه که مان وایه...".

دایه حۆری به پیکه نینه وه، له حالیک دا له دلئی خۆی دا جنیوی به هه رچی چه ته و به تاییه تی ده میر نایدینی که خۆی به شتیک ده زانی، ده دان به دهستی خۆی چاوی خۆی به ستن. ده میر پاش نه وهی جلهوی نه سپه که ی گرت گوتی:

"دایه، نه تۆ جلهوه که ی به ره لالا که و توند ده ست به قه لپووزی زینه که بگره".

حۆری نه و کاره ی کردو ده میر جلهوی نه سپه که ی گرت و رای کیشا. دایه حۆری له دلئی خۆی دا ده ی گوت: ته هه موو شتیک ته هه موو ده که م، هه موو شتیک ته هه موو ده که م... وهک کویران وه داوای نه و

دهميرۆكەى دەكەوم، سەگ بە سەيئە زەردەكانى ھەل مەيزئ، لەبەر خاترى كورەكەم، لەبەر خاترى شەھىنەكەم، لەبەر خاترى گولئى روخسارى ھەرچى بلئىن وا دەكەم.

"چاوى داىەحۆرى دەبەستن كە ھەتا ئىستا كەس نەى بەستورن؟ متمانەتان پىتم نىە؟ باشە لمبىرتان نەچئ، ئەگەر ئەمن داىەحۆرى بى دەزاتم تۆئەى ئەوھەتان چۆن لى دەكەمەو، دەمىر ھەتپوھ پىسە، ئەمن دەناسى، دەم ناسى، دەزانى ئەمن كىم، چادرنشینی چلمن، دەمىرە دەرىدەرکراو چاوى من دەبەستى؟ راوھستە با چاوم بەو حەمەدۆكە بکەوئ، دەبئ ھۆبەكەى لەو بىرسەم، دەبئ ئەو قامكانەى دەزارى پاكەم، زارى ئەو تووتكە سەگەى لەبەرىك ھەل دېرم. ئەو بەستە مندالە كە ئىستا بووھە حەمەدۆك، ھەتپوھى برايم سوالكەرى متمانە بە من ناكە؟ دەستور دەدا چاوانم ببەستن؟ ھەتپوھ گەوجە ئەتۆ چ كارەى، ئەتۆ چ كارەى ھەتا رەفتارى وا لەگەل من بکەى؟ ئەو بەلایم بەسەر دئنى، لە دىتنى ئەو كىوانە بئ بەشم دەكەى؟ وەختىك بەو چاوانە كە ئىستا وەك كۆپرانم ئەتۆم دى، ئەتۆش دەستاتم دەگرى كە ماچيان بکەى... وا نىە؟ نابئ ئەتۆ بکەم بە قورىانى ئەو دەستە جوانانەم؟ يانى جەندرمە دەم گرن و بۆ ئەوھى بەجئى تۆ بزائن لئم دەدەن، ئەو وەخت ئەمنىش دەلئم حەمەدۆك لە فلانە جئى بەلئى؟ بەلئى بەچكە شئرەكەم؟ بەلئى شەھىنە نازاكەم، بەلئى سوارچاكى ئەو نەسپە شئتە؟ پئت واىە بە كوشتنى چەقەلئكى وەك عەبدىخان بوو بە شئتك؟ پئت واىە ئىستا كە نپوھشەوئ چورى عدلى سەفای ترسەنۆكت لە نئو جئوىانى خەوئ دا كوشتو، نئدى بوو بە كۆپرنۆغلى؟ ھەتپوھ نەفامە، چما ئەمن ژئە دورمووش عدلى نيم، چما ئەمن داىەحۆرى حەوت دئيان نيم؟ ھەتپوھ گەوجە، چما ئەگەر جەندرمەو دورمناغان بە زىندووى كەولم كەن، جئى تۆ كە ھىچ، تەنانت جئى نەم دەمىرە سەگ دەسەيلان رپاوەش بەكەس دەلئم؟ ئەگەر گوشتى لەشيان ريشال ريشال كەربايە، كەللەى سەرميان بەسەر دارئكەو كەرباو دئ بە دئ گئرابايان، چاوەكانيان ھەل كۆلبيان لەوہ چاكتر بوو... ھەى حەمەدۆك، لەمەودوا چۆنت لە روو دئ چاوم لە چاوى كەى، ئەمن چۆن حازر بىم چاو لە چاوت كەم؟ حەمەدۆك ھەى بئ دىن، ھەى كافرى ھەرچوار دىنان، زندىق، كافر، دلئ ناىە بلئم، زمانم لال بئ، ئەتۆ لە عدلى شەلئش خەراپترى، لەو بەرازە دورووھەش دوروووترى".

دەبەوىست لەو لەحزەبەدا دەسزۆكەكە لە چاوانى بكاتەوھو بەگەرپتتەوھ دئ و ھەتا دەمىرئ نارى حەمەدۆك بە زمانى دا نەىە. بەلام نەى دەتوانى. بە رئىبەكى زۆر ناخۆش دا دەروئشتن، داىەحۆرى ئەمەى لەو بەردانەرا كە خلوور دەبوونەوھو لە سەرسەم دانى خئرا خئراى نەسپەكەرا بۆ دەردەكەوت. توند دەستى بە قەلپووزى زىنەكە گرتبوو، و دەنگى ھەناسەپرەكەى نەسپەكەو

دەمیری - که لەپیش ئەسپەکەو دەرویشت و وەك کوورە ی ناسنگەران دەهەندمی - گوئ
لئ دەبوو و دەی گوت: سەکەت بە دەمیر نایدینی چەپەل, سەکەت بە, چاری خۆرییە
دەبەستی؟

لە دلی خۆی دا دەی گوت:

"ئێستا ئەگەر ئەو لای راستەم هەلدیرێکی قوول بێ, ئەسپەکەش لاقی هەل خلیسکێ, و
خۆری بە خۆی و ئەسپەکە یەو هەلدیریتە نیتو گەلێیە کەو پارچە پارچە بێ, هەمی حەمەدە,
نەتۆش بێی و لەگەلێیە کەدا جەنازە شەلالی خۆیتە کەمی من ببینی... ئەگەر نەبە نیتو گەلێ و
تەنانەت جەنازە کەشی هەل ئەگریەو و سیسارگ بێن تەرمە کەمی لەت و پەت بکەن, ئەو دەم چ
دەکەمی حەمەدۆک؟ بلێ نیدی, دەبلێ. تازیە دادەگری و دەگریە؟ نا حاشا لە یەك دلۆپە
فرمیتسکیش. چما وەختیک خەبەری مەرگی دوونەم پێ دای کە دایکت بوو و دەزگ و پشتانێ
گێر ابووی گریای."

لە هاتنە کەمی زۆر پەژوان بوو: چما پیاو لە دەستی هەتیوی برام سوالکەری خیرێکی
پێ دەگا...؟ ئەو نەندە توورە بوو ئەگەر لەبەر ئەو کۆچەرییە بێکارە یە پێی عەیب نەبایە دادەنیشت,
زۆر زۆر دەگریا.

دەمیر گوئی لە بۆلە بۆلی پیرێژن هەبوو, جار جار ناوپی دەدایەو و نیتو چاوانی گرزو توورپی
وی دەدی. بەلام سەری لە هۆی ئەو توورپی و رووگرزییە دەرنەدەکرد.
دایە خۆری ئەو نەندە بە قینەو دەستی بە قەلپوزی زینە کەمی گرتبوو کە هەموو
ماسوولکەکانی رێک هاتبوون. وەختیک ئەسپەکە راوەستا, خۆری کە دەت گوت لەخەو
راپەریو, تیک رابوو:

گەیشتینە جێ دایە, چاوە کانت بکەو..."

خۆری لە حالیک دا دەسروکە کەمی لە چاوان دەکردەو هەتا تینی تێدابوو هاواری کرد:

"دەمەویست سەد سالی دیکەش ئەگەینێ, ئێستا دەزائم چیی پێ دەکەم"

دەمیر ویستی دای بەزێنێ.

"مەبە نیزیکم, دەستم لێ مەدە, بۆخۆم دادەبەزم."

خۆی لە ئەسپەکەمی فری داو وەك بریسکە لە دەرگای گەورە ی ئەشکەوتیک کە پیاویکی
بەخۆو ی چە کدار رووبەر ووی راوەستا بوو, وەژووور کەوت. هەر وەژوووری ئەشکەوتی کەوت و
لەنێو هراستی ئەشکەوتە کە دا رەق رامای, پاشان خۆی بەسەر حەمەدی دادا و باو هشی پێدا کرد:

"هممد، کورپه نازاکهم کورپم، بهچکه شیره کم، چۆنی؟"

هممد چاوی هه لئینان، بهخۆش حالویهوه چاوی تیهو بری، زرده خه نهیه کی هاتی و گوتی:
"دایه سوپاس بۆ خوا که نه مردم و تۆم دیتهوه، تازه نه گهر بش مرم باکم نیه. ناواتم ته نیا
نهمه بوو. له بهر خوا ده پارامهوه و ده م گوت خوایه هه تا دایه خۆرییه نه بینم گیانم مه کیشه و
خوایش...".

دوو دلۆپ فرمیتسک له چاوه کانی هه ل قوئین و به گۆنای دا هاتنه خواری.

خۆری هاواری کرد: بیدهنگ به تووتکه سهگ. پاشان گوتی:

"دایه به قوربانت بئ، نهمه چ قسه یه که بوو له زارت هاته ده ر، و... س نه گهر بیدهنگ
نه بی، نه گهر وهک ژنان، وهک مندالان بکرووزینهوه، لیتره را یه کسه ر ده گه ریمهوه. بزائم، بزائم
برینه کانت ببینم، بزائم چۆن کورپه روومت گوله کم".

هممد به پیکه نینهوه برینه کانی نیشان دان. برینه کان به چاکی به جله کانیهوه نووسابوون.
خۆری بۆ یه کم جار چاوی له نوینه کانی کرد. له گه ل نهو نوینه نه که شهوی رابردوو تییان دا
خهوتبوو، به موو فهرقیان نه بوو.

"برینه کانت ده برژینهوه؟"

"که میک".

"که وایه زۆر ده برژینهوه".

هه ستایه سه ری، له نه شکه وتی وه ده ر کهوت، به دوا ی ده میر دا ده گه را. له و پیاوه ی له بهر
زارکی نه شکه وتی راوه ستابوو، پرسی:

"له کوئی، ده میری ده لئیم، نهوه ی چاوی منی به ستبوون له کوئی یه؟"

پیاوه به خۆوه که به پیکه نینهوه گوتی:

"له ژووری دایه".

خۆری گه راپیه وه نه شکه وتی. ده میر له سه ر جی یه که راوه ستابوو و له گۆ فکران راچوو بوو.

"جه راحت هیناوه ته سه ر کورپه کم؟"

ده میر له حالیک دا ده ی گوت سێ دانه، له نه شکه وتی وه ده ر کهوت.

دایه خۆری هه موو شتیکی بۆ ده ر کهوتبوو، به دوا ی دا چوه ده ری، چوون له بن شاخیک
هه ل تر ووشکان.

"ده میر بلئی بزائم کورپه کم وه زعی خه راپه؟"

دەمىر بە راوېژىڭكى خەفەتارى گوتى:

"ھالى شېرە داىە."

"جەراھەكان گوتىيان چى؟"

"نەيان تۈانى گوللەكان دەرىتەن. دوويان لە كۆچەرىيەكان بوون و يەكيشيان ھى ئەو دىيەى خوارى."

"كەوايە كۆپەكەم دەمرى؟"

"نەمەيان خوا دەىزانى داىە."

"كۆپەكەم نامرى، نەمەيان خۋاى گەمورە دەىزانى، بەلىن. كۆپى خۆرىيە بە برىنى گوللەى دوژمن نامرى."

"نەشەللا داىە، خوا لە زارت پروانى..."

خۆرى چوۋە ژوورى نەشكەوتىن، لە ژوور سەرى ھەمەدى دانىشت و دەستى بەسەر نىوچاۋانىدا ھىناۋ دەستى كرد بە ماچ كردنى. بە دەنگىڭكى گەرم و دلتسۆزانەو نەرم دەستى لەگەن كرد بە قسان. ئەگەر كەسىڭ لەو ھالەدا لە ژوور سەرى ھەمەدى چارى پىن بگەوتايە، باۋەرى نەدەكرد ئەو ژنە بەسۆزو مېھرەبانە داىەخۆرى پىن. ھەمەد تاي ھەبوو، بەلام زۆر نا. چەند لەھزەيەك چارى ھەتتەن، تەماشاش خۆرىيەى كروو زەرەدى ھاتى:

"ئەتۆ ھاتى، نەمەردم جارنىڭكى دىكە تۆم دىتەۋە، ئىدى چاك دەبەۋە."

خۆرى بە دلتىيى و توۋرەيى گوتى:

"چاك دەبەۋە، ناكرىڭ چاك نەبەۋە، ئىتستا شۆرباۋىڭكى بۆلى دەنەيم كە..."

ھاتە دەرى و بە دەمىرى گوت:

"شىتەك پەيدا دەپىن شۆرباۋىڭكى بۆلى نەيم؟"

"ھەموو شتەك ھەيە داىە، چت دەۋى؟... بەلام نەۋە چەند رۆژە دەم لە ھىچ نادا..."

"ئەگەر نەمەن لىتى نەيم دەمى لى دەدا، ئەتۆ لىرە نارىڭكى بگەۋە بزانم. قابىلەمەش بىتە. لەم دەۋرۋە پەنگىڭكى زۆرىش بگە."

"داىەگىيان، لىرە ناكرىڭ تاگر بگەينەۋە."

خۆرى پرسى: بۆچى نايى؟

"چونكە دوۋكەلەكەى دەبىنرى."

"لەنئو ئەشكەوتىش نابى. دووكەلەكەى ھالى كورەكەم تىك دەدا".

دەمىر خەرىك بوو بىرى لى دەكردەوہ.

"زۆرى بىر لى مەكەوہ، جىنگايەك وەبىنە كە دووكەل نەبىنئى".

"لەم نىزىكانە ئەشكەوتىكى چووكەلەى دىكە ھەيە. لەوئ دەبئ داىە؟".

خۆرى گوتى: دەبئ. خۆشحال بوو، بۇ يەكەم جار نىوچاوانى كرايەوہ، روخسارى روون

بووہوہ: شۆرباى بە پىنگى دەى ھىنئتەوہ سەرخۆ.

قۆلى ھەل كەردن. لە ئەشكەوتە چووكەلەكەدا بە نۆگرى و وردەكارىيەكى تەواو شۆرباوتىكى بە

پىنگى (رەنگە ھەر دۆكليوى پىنگى بىن - وەرگىي) ئەوئەندە خۆشى بۇ كورەكەى ساز كرد كە ھەركەس

خواردباى دەستى خۆى پىئو دەخوارد. كەس نەىزانى چىيى كرد كە تۆسقالىك دووكەل نەچووە دەرى

ئەشكەوتى.

ھەمەد كە چەند رۆژ بوو پارووە نانىكى نەچووبووە سەر زارو زمانان قاپىكى گەورەى

شۆربا و خوارد.

"داىە، پىم نەگوتى، ئىستا كە ئەتۆ ھاتووى باشتەر دەبم؟".

"چاكترىش دەبى".

ئەو شەوہ تا بەيانى ھەمەد ئالاندى. خۆرى بەخەبەر بوو و گوتى بۇ ئالەو ھەناسەكانى

رادەگرت. نەخۆشەكە يەك دوو جارىش خەوى لىكەوت، ماوہى خەوہكەشى درىژ بوو. ئەمە

نىشانەى باشتەر بوون بوو. بەلئى، ئاولەرزو ئالەنال چارى وىيان ترساندىبوو. بەيانى خۆرى شۆرباوتىكى

دىكەى لىنا. ئاش ماست بە قىمەوہ. دىسان پىنگىكى زۆرى تى كەردبوو. ھەمەد ئەم جارىش

شۆرباوەكەى خواردو تەواوى كرد.

پاش ئەوہى ھەمەد شۆرباوەكەى تەواو كرد، خۆرى دەستى لەسەر نىوچاوانى دانا. تايەكە

بەرى ئەدابوو. ئەم تا سەگباب خىئو... جەراحتىك پىئوستە. جەراحتىكى باش و لىزان...

ھاتەدەئى، لەبەر زاركى ئەشكەوتى لەسەر بەردىك دانىشت و دەفكەرەوہ چوو. ھەتاو تازە

دەركەوتبوو، لە بنارى چىكانى دەداو ھەموو جىيەكى دەداىە بەر لافاوى رووناكى. لە خوارى،

لەو لىپەرەوارە كە ھەتا چوكووراوا درىژەى ھەبوو، لە چەند جى دووكەل ھەلدەستا. بنى ئەو

كانىيەى بە پەنا ئەشكەوتەكەدا رادەبورد گەش و روون بوو و ماسىيى برىقەدارو سىبەرى

ھەوران بەسەر وردەخىزى بنى كانىيەكەدا تى دەپەرىن. خۆرى لەھزەبەك لەوئ لەنئو ئاوەكەدا

لەسەر سىبەرى ھەورەكان روخسارى خۆى دى و لە نەكاو سەرى سوپما:

"حۆرىيە قەت كەس نەماو سەير پير بووى".
 لەوى ھەستار لە جىيەكى دىكە دانىشت و دەسبەجى بانگى دەمىرى كرد:
 "دەمىر ھەرە نىرە".
 "فەرموو داىە".
 "ئەم كۆرە جارى ھالى خەراپ نىە، جارى تەھممول دەكا. بەلام ئەم ھەزە زۆر بھايەنئ،
 كۆرەكە دەمرئ".
 "چ بھەم داىە؟".
 "شتىكەم بە بىردا ھاتو، خانەقاي چل چاۋ لىرە دوورە؟".
 "زۆر دوورە داىە".
 "ئەتۆ ھىچ ناوى خانەقاي چل چارت بىستو؟".
 "چما كەس ھەيە نەيزانى؟".
 "ئىستا پىرى خانەقاي چل چاۋ ئاناچىخ سولتانه، وانىە؟ ئەتۆ دەزانى ئەو ئاناچىخ سولتانه
 تەنانت كەسىك گوللەي گەرمى ھەدلىش كەوتبئ، دلئ لەت و پەتەش كەربئ، دىسان چاكي
 دەكاتەو؟".
 "ئەمە ھەموو كەس دەيزانى".
 "تەنانت ئەگەر گوللە كەسىكى كوشتبئش، دىسان چاكي دەكاتەو. ئەو خانەقاىە،
 خانەقاي خوتنە، ئەوئەندە بەسە لەشى يەكەك خوتنى لىئبئ، زيارەتگەي چل چاۋ مومكەن نىە
 چاكي نەكاتەو. كەس نەيدىو، نەبىستو، نەبئ".
 "ئىمەش فەكرى خانەقاي چل چاۋمان كرد، بەتال ئاغاش ھەروا... ئىمە ناتوانىن
 ھەمدەزكى بەو ھالەو بەرىنە وئ... ئاناچىخ سولتانىش ناىە، دابى ئەم خانەقاىە ئەوئەيە
 پىرەكەي، ئەوئ بەجئ ناھىئئ بچىتە جىگايەك".
 "ئەمەن كارىك دەكەم بەجىئ بىئئ".
 "زۆر پىرە، لەوانىە سەد سال بىئ، چۆن دەتوانئ بئ؟".
 "ئەتۆ ھەمدەزكى بەرە خوارئ، ئى؟ بئ ئەو كىئەي... جەندرمەكان لە فەكرى گىانى
 خۇيان دان، دەيەيە خوارئ، بۆ ھۆيەيەكى چادرنشەن... ئەمەن دەچمە لاي ئاناچىخ سولتانه.
 ئەتۆ ھەر ئىستا مەن بەرەو سارى كەچىلى... بەتال بە جىگاي ھەمدەي دەزانى ھەنا؟".
 "بەئئ پىئ دەزانى".

"نهوى بهره خواری، نهگه دهمری با له خواری بری. هیچ سوودی نیه لهسه نهم چیایه وه میتنی. نهو چیتشه که بۆم لیتنا لهبیرتان نهچیتتهوه. بهیانی و نیوهپۆ ئیواری لهو شوژیابوی بۆ لیتن. نهگه خواردنی دیکهشی ویست بیدهنی".

چووه ژووری نهشکهوتی، تاویکی چاک همهدی لهباوهش گرت، ماچی کردو بۆنی پیوه کرد. پاشان گوتی:

"کورم نهمن دهپۆم. دهچمه چل چاو کن ئاناچیخ سولتان. ههتا دیمهوه ددان به جهرگی خۆت داگره، تهحهمول بکه. مەمره. وهختیک ئاناچیخ سولتانم هیتنا دهبهجن برینهکانت چاک دهبنهوه. پاشان وا دهکهم کاریک بکا که نیدی گوللهت وی نهکهوی و نهگه ویتشت کهوت کارت لی نهکا... ددان بهجهرگی خۆت داگره کورم، تهحهمول که کوره بهجهرگهکه. لهبهر خاتری دایهخۆری بی کهس و بی دهه که لهم دنیا بهدا بی کهس و پشتیوانه تهحهمول بکهو مەمره ههتا دیمهوه".

له زارکی نهشکهوته کهدا راوهستابوو، همیران و پەرتشان له حالیک دا دلێ پر بیوو به عیشق و خۆشهویستی بهوه تهماشای دهکردو نهیده توانی ههنگاو ههلیتتهوهوه له نهشکهوتی وهدهه کهوی. سه رهنجام گوتی:

"خوایه - لیتوه کانی لهرزین و دهستی بهرهو ئاسمان راگرت و ماوه یهک بهو حالهوه مایهوه - خوایه، نهی خوی گهورهه، به محمدت (ص) سویند دهدهم که ناوی خۆشه، به عملیت سویند دهدهم که شمشیری درێژه، به پیرو بیواوچاکی خانهقای چل چاوت سویند دهدهم کوره کهم بدهوه به من، بیدهوه به فقیرو ههژاران...".

که له نهشکهوتی وهدهه کهوت ناوری دایهوهوه وهک نهوهی بلتی قهت چاوی به همهد ناکهویتتهوه تهماشای کرد، دهت گوت دهیهوی روخساره جوانه کهی، روخساره دلگرو میهره بانه کهی که تایهتی نهزه کرده کان بوو، له نیوی چاوی و له قوولایی دلێ دا به جۆریک بکیشیتتهوه که هه رگیز نهسپیتتهوه.

دهمیر نهسپه کهی هینابوو، له بهر زارکی نهشکهوتی چاوه پیتی بوو.

خۆری به پارانه وهوه گوتی:

"کورم نهگه ده کری چاوه کاتم مهبسته. نهمن دایکی همه دهۆکم. نهگه کهولیشم کهن...".

دهمیر گوتی: باشه دایه، و میزی لی دا هاویشتی سه نهسپه که.

دایه خۆری لهسه نهسپه کهوه داها تهوه، تهماشای وی کردو گوتی:

"دايه به قوربانت بئ، به قوربانى ئەم سەيئە زەردە بىرىقەدارە جوانەت بئ. كارى چاكت كرد
كه چاوت نەبەستم. ئەو رەفئىقەى تۆ، حەمەدۆك نامرئ...".

"كۆرۈم ئەوتان چۆن بئىرەدا برده سەرى؟".

دەمىر ھەناسەيەكى ھەل كىتشا:

"ھەر مەپرسە دايه"

خۆشحال و بەدەماغ ئەسپەكەى بەنىئو بەردەلان دا لىخ خورپى. تەماشائى لاي چەپى خۆى
كرد، نۆۆۆى، ھەلدىرتكى دى ئەوسەرى ديار نەبوو... .

شۆر بېوونەو، خەرىك بو ئەسپەكە سەرەنگرئ بئ و خۆرىش فرئ درتتە بنى ھەلدىرەكە.
"بريا ديسان چاوت بەستبام"

ھەردووكيان پئ كەن.

(۱۴)

خانه‌قاي چل چاو له‌نيئو به‌رده‌لائينكى به‌ردن‌ستى داو له پنا كۆمه‌له دارىكى نه‌ستورر كه ديار نيه ته‌مەنيان چەندە، دروست كراوه. كۆنیه‌كه‌ى ده‌گه‌رپتته‌وه بۆ نه‌و سالانه كه توركه‌مه‌نه‌كان له خوراسانه‌وه هاتنه‌ نه‌م ده‌وروبه‌رانه. خانه‌قا له به‌ردن‌ستى دروست كراوه له سى ده‌روازه‌وه كه سەردەرانە‌كه‌يان به‌ تاق هاتوونه‌وه، ده‌كرى بچيه ژورى. ده‌رگاكانى له‌دارىكى سه‌خت و ساغى لى‌ره‌وار دروست كراون كه نه‌خسى زۆر جۆره كه‌له‌كىئوى، بالنده‌و جانمه‌وه‌رو نايه‌تى قورئانيان لى‌هه‌ل‌كه‌ندراوه‌و له‌نيئو نه‌خش و نيگارى هەر ده‌رگايه‌ك دا نه‌ئىنیه‌ك شارراوه‌توه. نه‌م خانه‌قايه ده‌رمانى هه‌موو ده‌ردىك و شىفای هه‌موو نه‌خۆشیه‌كه. هه‌ژاران، دلداران و نه‌وانه‌ى تووشى به‌لاو موسيبه‌ت ده‌بن، بۆ چارى ده‌ردى خۆيان دینه‌ نه‌م خانه‌قايه. له‌بن نه‌و داره نه‌ستورانه ناوئىكى روون و زولاڵ هه‌ل‌ده‌قولى و پاش نه‌وه‌ى به‌ هاره‌ هارو كه‌ف پرژاندن ده‌ورى شاخه‌كان ده‌داته‌وه، به‌ خىراييه‌كى باوه‌ر پى‌نه‌كراو له بنارى را ده‌چپتته‌ خوارو به‌ردان هه‌ل‌ده‌كه‌نى و له‌گه‌ل خۆيان ده‌با. هيندیک كەس دە‌لێن نه‌و ناوه له‌گه‌ل نه‌و هه‌موو خورپتتیه‌ى له‌ نه‌كاو راده‌وه‌ستى و پاش راوه‌ستانه‌كه‌ش هەر به‌و خورپتتیه‌ ده‌گه‌رپتته‌وه سه‌رچاوه‌كه‌ى. گزیا چند كه‌سيكيش نه‌مه‌يان به‌ چاوى خۆيان ديوه. له‌ سه‌رانسه‌رى تورپوروس دا هه‌چ كه‌س گومانى له‌م مه‌سه‌له‌يدا نيه، تا ئىستا ته‌نانه‌ت به‌ بىرى كه‌س‌يش دا نه‌هاتوه كه‌ گومانى له‌و باره‌يه‌وه هه‌بۆ و به‌ گومان و باس كردن له‌و باره‌يه‌وه خۆى تووشى له‌دين وه‌رگه‌ران و بى‌ئىمانى بكا. وه‌ختیک به‌هار دادى، له‌ كیئوه‌كانى چل چاو به‌ شاخه‌ سپى و نووك تيره‌كانیه‌وه كه‌ هه‌موويان به‌ردن‌ستىن شه‌وتك هه‌تا به‌يانى ده‌نگى قرچه قرچ دى. نه‌و شه‌وه هه‌موو بالنده‌كان، جانمه‌وه‌ره‌كان، گورگ و پلنگ و به‌ گشتى هه‌موو ئافه‌ريده‌كان به‌خه‌به‌رن و كه‌ به‌يان ده‌نگوى ته‌نانه‌ت تو‌سقا‌لئىك‌يش هه‌ور به‌ ئاسانه‌وه نايه‌نرى، رووناكىيه‌كى سه‌رسوپه‌ينەر هه‌موو جى‌يه‌ك ده‌گرپتته‌وه‌و له‌و

رووناكاييهدا نينسان تېدهگا كه شوي گولده زرده شاخه كانيان قهلاشتوه سمریان وده درناوه قرچه قرچه كمي دوي شهوي دهنكي نمو شاخانه بووه كه به پروان و سمروده درناني گولده كان قهلاشتيان برده. نهو دم هممو جيهك، زهوي و ناسمان و تنانته نمو تاوه كه به هارهار ديتته خوار رهنگان زرد هلدده گهري و بهدوي نهو دا دنيا وهك شوشه يه كي زهري پرسنگدار تيشك داوژي. وهختيك پاييزش داهات به ياني كه له خمو هلددهستي دهيني كه هممو نمو گولده زهردانه به يهك شمورن بوون و هممو جيهك سپي هلدده گهراوه. رزو شوه كاني همولتي پاييزي به شيويه كي باوه پي نه كراو ده كونه نيو سپاييه كي يهك رهنگوه، ناسمان، زهوي، دار، گياو هممو گولده كان سپين. تنانته بالنده ي ناسمانيش رهنگان سپي دهبي و شموتكيان دنيا ديسان دهست دهكا به قرچه قچ. چياكان ده كونه لمرزين و وهختيك به يان دهنگوي و ههتاو هلددي نينسان به سمرسورمانوه دهيني كه نه جار گولتي شيني ناسماني شاخه سپيه كانيان قهلاشتوه هممو شتيك رهنگيكي شيني نرم و ناسكي به خزيه گرتوه، نهو ننده ناسك كه نه گهر دهستي ليدهي كال دهبيتهوه ون دهبي. ههر كس جارتك پي بنيتته نيو نمو رهنگه شينهوه دلتي له هممو دهر دو نارحه تي و تاريكاييهك پاك دهبيتهوهوه دلتي تازه لدايكي خزي بووه. ههتا دهش مري دلتي پاك و رووناكمو تروشي همر به لايه كيش بي، ديسان تا ده مري دهستي ده گاته شادمانيه كي مندالانو به ختموه رانه كه هيچ نينسانيك ناتواني بي گاتي. ههتا ماويشه همر له حزيه كي ته ميني به كهيف و شادي و دلرووناكيه كي به مهشتي يانه ده باتمسر. به لام دست وي راگيشتن و چوونه خوار بهو رهنگه شينه داو ژيان له گم له نم پاكی و پيرزيه، هيندهش ناسان نيه. زورداران، نهوانه ي نينسانه كان به كم ده زانن، كسانيك كه دهستيان به خوتني خهلك سووره، نهوانه كه هق ده خه نه ژيري و خوتني خه لك ده مژن، بيكاره و مفته خوره كان ناتوانن بچنه وي. نه گهر چووشن ري يان ناكموتته نيو نمو رهنگه شينهوه نه گهر ريگاشيان بكموتته نيو نمو شادمانيه يان پي ناگاو دلتيان له گه رمي و سرخوشي و مستيي نمو شادمانيه يدا بال ناگري.

دايه خوري رزو نيوكان به رتوه بوو. نمو نه سپه ي سواي بوو و نمو لاوانه ي له گه لتي بوون هممو يان چوست و چالاک بوون. يه كيك له لاوه كان له لاي راستي و يه كيكيان له لاي چه بي بي نهوه ي ههست به ماندويي بكن پي به پتي نه سپه كه ده ريشتن. خوري تروشي هه ژان و دلته خوربه ببوو. ده جووه زياره تي خانه قاي چل چاو، دلته خوربه ي بوو، نه گهر پيري خانه قا نه يويستايه حمه دوكي چاك بكاته وه... نهو دم خوري چاري چ بوو، تاو و تنيابو بي كس و كار ده مايه وهو كوره كهي، نمو بيچوه پلنگه له پيش چاواني سيس هلدده گهراو ده مرد. نهو كاته خوري خانه قاي چل چاري خوايه تزيه... زمانت لال بي خوري، نه تو چون فكري وا

ده که یه‌وه، خوا ناگاداره، خوا بوخوی ده‌زانی که خانه‌قای چل چاو زیاره‌تگه‌ی خوینه، که سینک گولله‌ی وئ که‌وی نه‌گه‌ر بش مرئ بگاته نیره زیندوو ده‌بیتته‌وه، جا چ جای نه‌وه‌ی بریندار بن. تا نیستا که‌س نه‌یدیوه نه‌ی‌بیستوه برینداریک له‌م ده‌رگایه به‌مردوویی یان به‌نیفلیجی چووبیتته‌ده‌ر. دایه‌خوری نم ده‌رنگه‌ شینه ده‌بینئ، ده‌چیتته‌ نیوی و ناناجیخ سولتانیش نه‌گه‌ر هه‌زار سالیشی ته‌مه‌ن بن، قانیع ده‌کاو ده‌ی‌باته ژوور سه‌ری همه‌دۆک. به‌سالداچووش بی‌گرنگ نیه، پیرانی ته‌ریقه‌ت له‌گه‌ل چل سواری غه‌یبی تیکه‌لن، مه‌حاله‌ پیرو گرده‌نشین بن. ناناجیخ سولتان نیستا وه‌ک کچیکی هه‌ژده‌ ساله‌ وایه. وه‌ک نه‌مامی تازه‌ پشکووتوو ده‌چن، نه‌و دارتکی هه‌میشه‌ به‌هاره که هه‌موو به‌یانی‌یه‌ک گول ده‌کاو هه‌موو به‌یانی‌یه‌ک ده‌پشکوئ. هه‌موو رۆژی شووره‌ می‌یه‌کان دینه‌ لای، رووناکایی به‌ره‌به‌یان له‌سه‌ر شاخیان و دره‌وشانه‌وه‌ی هه‌تاوی به‌یانی له‌سه‌ر مووه‌کانیان... خوشکانی دانیشتووی خانه‌قایه‌ ده‌یان دۆشن. هه‌موو مانگیکیش که‌له‌ کیئوی‌یه‌ک دیت و له‌به‌رده‌رکی خانه‌قایه‌ ده‌که‌وی، سن رۆژان مل که‌چ ده‌کاو له‌ده‌رگای خانه‌قاوه‌ راده‌میتئ و چاوه‌پوان ده‌بن. رۆژی سیه‌م سه‌ری ده‌پرن و که‌وله‌که‌ی وشک ده‌که‌ن و ده‌یه‌نه‌ لای ناناجیخ سولتان و نه‌ویش که‌وله‌که‌ ده‌نیرئ بۆ که‌سینک له‌گۆشه‌یه‌کی جیهان که له هه‌موو ناپاکی و دزیوی و زۆرداری‌یه‌ک پاک بووبیتته‌وه، نه‌و که‌سه‌ ده‌کرئ ژن یان پیاویتیکی له‌ دنیا بی‌منه‌ت بی.

له‌وی، هه‌وریتیکی ناوساو و پر له‌ رووناکیی سیبه‌ری له‌سه‌ر خانه‌قای چل چاو کردوه، که له‌وی به‌ولاره‌ ناچیتته‌ هیچ کوئی‌یه‌ک. به‌بن نه‌و هه‌وره‌دا کۆتری سپی هه‌له‌ده‌فرن. له‌نیو نافه‌ریده‌کانی خوادا به‌خته‌وه‌رتترین بالنده‌ نه‌م کۆتره‌ سپیانه‌ن.

ده‌ست راگه‌یشتن به‌ خانه‌قای چل چاو و ماچ کردنی شیپانه‌که‌ی و به‌ خزمه‌ت پیرگه‌یشتن کارتیکی هیتنه‌ ناسان نیه. له‌مه‌وبه‌ر له‌ خانه‌قای چل چاو چل مه‌غه‌ل ده‌کولئ. نه‌و نه‌خۆش و ده‌رده‌دارو بریندارانه‌ که ده‌چوونه‌ وئ، تیروپریان ده‌خواردو شیری شورریان ده‌خواردوه. شمشی‌ری خانه‌کانی هه‌وشار، کورد، تورکه‌من، پادشاکانی نیران و سولتانه‌کانی عوسمانی، یان خونکار ده‌ده له‌ قوونیه، پیری خانه‌قای چل چاو له‌ پشتی‌یان ده‌به‌ست بۆ نه‌وه‌ی دوژمن زه‌فه‌ریان پی‌نبا. زۆر جار خان و پادشاه سولتانه‌کان که بۆ شمشی‌ر به‌ست ده‌هاتنه‌ ده‌رکی نه‌م خانه‌قایه‌ چهند مانگ و چهند سال چاوه‌ری ده‌مان و سه‌ره‌نجامیش بی‌نه‌وه‌ی زیاره‌تی پیریان بۆ بکری، ده‌چوونه‌وه.

نه‌و ده‌رگایه‌ که هه‌میشه‌ بۆ فه‌قیرو هه‌ژاران له‌سه‌ر پشت بوو، له‌ خان و پادشاکان داخرا‌بوو.

پیرانی چل چارو، چل چاری غمیییان همبوو. به یه کیتک رۆژئاویان ددهی و به یه کیتک رۆژهلات، به یه کیتک بهمهشتیان ددهی و بموی دیکه جهمننم، یه کیتک دهیروانیه نینسانه باشهکان و نموی دیکه تهماشای ستمکارانی دهکرد. یه کیتک دهیروانیه رابردوو، و یهکی دیکه چاری له داهاتوو دهکرد، چاوتیک ناگای له میروولهکان دهبوو، چاوتیکیش وریای بالندهکان، چمند چاوتیک دهیان روانیه باران، همور، نار، ناگرو نهمستیرهکان... و چاوتیکیش تهماشای دلئی نینسانهکانی دهکرد. لهوئا نمو دهرگایه دروست کراوه همتا نهمرۆ دزیوی و حرام و زولم و زۆری پیتدا نهمچوهتهزور. نیستاش که نینسانهکان رینگایان ون کردوو دنیا توشی کاری ناشیرن بووه چوونه زورور لهو دهرگایه دژوارتر بووه هیننده ناسان نیه. ناناجیخ سولتان تمینا جارنیک نهمیش نمو وهخت که زۆر جحیل بوو، نهمیتوانی پیتشی خانیتکی لاری جوان چاک بهلام زۆردار بگری و رینگای دا بجیتته زوروری خانهاقیه، شوورهکان حموت سالان نهماهتتهلامی، همورهکه له جیتی جارانی بزوروت و رۆیشت. کۆترهکان بموی دا نهمفرین و ناوهکه سمریهرهزورور نهمرۆیشت و گوئه زهردو شینهکان نیان توانی شاخه سهخت و رهقهکان بشکیتن و پشککون.

دایهخۆزی دلئهخوریه می بوو. دهترسا ناناجیخ سولتان که به چل چاوهکه می خۆی نهمیتنی دلئی نینسانهکانی دهخوتندهوه، نیتو دلئی وانی ددهی و دهی زانی کئی چاکمو کئی خمراب، رینگای نهدا بجیتته زورور. بۆ نموی بزانی چ گوناھتکی کردوو چ خمرابهمیهکه لهوهوه رووی داوه، سمرانسری ژیانی خۆی هینایمیه پیتش چاو. هیندنیک جار هیوادارو خۆشحال دهبوو، هیندنی جاریش ترسی ری دهنیشت. داخوا کردهوه گوناھاریهمیهکانی پترن یان کرداره باشهکانی؟ همتا پتری بیر ده کردهوه تایی تهمرازوی کاره چاکهکانی قورس تر دهبوو. به جحیلئی وهختیک تازه میتردی به دورموش عملی کردبوو، کاتیک نمو چووه سمریازی له ناشی لهگهله یه کیتک... داخوا ناناجیخ سولتان نمو رووداوه زۆر کۆنهی وهبیر دیتهموو رینگای نادا بجیتته زوروری خانهاقیه؟ بیری کردهوه: زۆر له ممویر بوو، زۆر له ممویر، ناناجیخ سولتانیش زۆر پیره.

رووی کرده نمو لاوه که له لای راستیهوه دهرۆیشت و لیتی پرسی:

"کورم نهتۆ ناناجیخ سولتانت دیوه؟"

لاوهکه وهلامی دایهوه: بهلئی دیومه.

"زۆر پیره؟"

لاوهکه باش نهوهی له سهرتاپای فکری، وهلامی دایهوه، نمو زۆر لهتۆ جحیلتره.

خۆری بهم وهلامه زۆر تیک چوو. له حالنیک دا لیتی خۆی دهگهزی و راویژی نهختیک

گالتهپی کردنی تیتدا بوو، گوئی:

"چۆن دەکرئ کورم، چۆن دەکرئ؟ مومکین نیه رۆلە گیان، وهختیک ئەو شمشیری لە پشتی مستەفا کە مالی دەبەست... ئەودەم هیتشتا مەسەلەمی یۆنان و مۆنانیش رووی نەدابوو، ئەمن کچیکی مندال بووم و ئەو ژنیکی وەنتوکەوتوو."

"دایە، ئەو لەتۆ جھیلترە، گۆیا پیرانی تەریقەت پیر نابن."

"پیر نابن کورم، نا... خ ئەوان پیر نابن."

ئێستا: وهختیک گەیشتنە وئ و بەردەکان قەلشین و گولەشینەکان سەریان وەدەرنا، هەمرو شتیک روون دەبیتەو. ن...، نەگەر شاخەکان بە جلکی سپیەو پیتشوازیی لێبکەن و هیچ روونەدا، ئەودەم ئیدی حۆری چارەپەش بە تەواوی دۆرانوویەو حەمەدۆکی بەدبەختیش...
"کورم وهختیک ئەتۆ چوو بوویە وئ، ئەو گولە شینانەت دین کە شرینگ و هۆر شاخەکانیان دەتەقاند؟"

"تەقینی شاخەکانم نەدی، بەلام گولەشینەکانم دیتن. لە قەلشتی شاخەکان هاتبوونەدەرئ، وەک بەرەیک بەسەر شاخ و بەردەکان دا پان ببوونەو."

"ئەمنیش دەتوانم بیان بینم؟"

"بۆچی ناتوانی دایە؟"

"کورم ئەتۆ تا ئێستا "زناى محصنه" ت کردو؟"

لاوەکە بە شتوێهێکی سەیر تەماشای کردو گوتی:

"ئەمن تا ئێستا "زنا" م نەکردو، هەتا "محصنه" گەیم کردبئ."

"تا ئێستا پیاوت کوشتو؟"

"نەم کوشتو."

"لە کەست داو؟"

لاوەکە بێدەنگ بوو و جوابی نەدایەو.

دایە حۆری پیلەمی پێگرت: لە گەل تۆمە، لە هیچ کەست داو؟

"ئەم داو؟"

"لە سەگانت داو؟"

"ئێم داو؟"

"حەیانیکت کوشتو؟"

"کوشتومە."

"نەى بالئندە؟"
 "نەوېشم كوشتوہ"
 "باشە نەى چۆن توانىت ئانا جىخ سولتانى چل چاۋ بېينى؟"
 "ماناى نەوېە گوناھكار نەبووم داىەخۆرى"
 "ھ...م"

داىەخۆرى خۆشحال بوو. ئىستا مەسەلەى ئاشەكەى بۆخۆشى باش لەبىر نەمابوو. نەوان سى شەو و رۆژان لەو ئاشە چۆلەدا مابوونەو، لە ژوورې را دەرکەيان لەسەر خۆ داخست و بى نەوېەى بىخون و بىسەننەو خەرىكى ئاشقىنى بوون. بەلام نەمە كۆن بېوو. دەيەويست نەو رۆژانەى بېتتەو بىرو يادەكەى زىندوو بىكاتەو تەمەكەى بېچۆتتەو، بەلام بە ھېچ جۆر نەو خۆشىيە لە دەست چوۋەى لە خۆى دا نەدەدیتتەو. نەما... نەگەر ئانا جىخ سولتان لە جياتى چل چاۋ ھەزار چاۋىشى ھەبى، چۆن دەتوانى نەو رۆژە دورودورانە بېينى؟ نەو ئاشەش لە بەين چوۋەو جىيەكەى ەك لەپى دەست تەخت بوو...

بەلام داىە خۆرى ھېندى گوناھى دىكەشى ھەبوون... زۆر باشە، داخا ئانا جىخ سولتان بۆ خۆى قەت گوناھى نەكردو؟ دەكرى بىنبا دەم بى، ژن بى و گوناھت نەكردبى؟ يانى نەويان بە ناگر شوتو، كى دەزانى كى چۆنە، سەر دەرى لىناكرى.

ئىستا خەرىك بوو بېچتە وى، لەوانەيە بتوانى گولەشىنەكان بېينى، لەوانەشە پېش نەوېەى بىگاتە دەركى خانەقاىە ئانا جىخ سولتان دەرى كا. ئىستا بىزام چۆن دەبى. دەبى نەختىك سەبىركەم، كەمىك دان بە جەرگى خۆم دا بىگرم. قوونى رەش و سېى لە بوارى دەردەكەوى.

سولتان مرادىش پادشاىەكى نازاۋ نەترس بوو. بىرىار دەدا ھىرش بىكاتە بەغدايە. نەو لەسەر بىرىارى خۆى بوو كە رۆژىك داىكى مرادى كورەكەى خۆى كە پادشا بوو بانگ كرده كىن خۆى و پىى گوت: كورم مراد، خەرىكى دەچىە شەرى، دەچىە بەغدا، نىشەللا سەفەر تە بەبەرەكەت و ئاخىر خىر دەبى. دەولەتى عوسمانى دەولەتتىكى گەورەيەو نەتۆش لەشكرچىيەكى زۆرت ھەيە. بەلام بەغداش پاروۋيەكى ھېندە سووك و ئاسان نىە كە بەرەحتى لە گەرووت بېچتە خوار، نەوانىش بەھىز و بە توانان. كەوايە لە پېش دا لەسەر رىيەت بىچوۋە چل چاۋ، دەستورىان لىۋەرگەرە و نەم جار بېۆ بۆ شەپ. خانەقاي چل چاۋ ودمى داىى بە ھەر كەس شمشىرى تىژبوۋەو بەختى بەكار. نامۆزگارىيەكەمت لەبىرنەچى. نەم راسپاردەيەشت لە بىرى. نەتۆ سولتانىكى گەورەى، نەچى لە خۆبايى بى، نەگەر گەيشتە بەردەركى خانەقاىە، ەختى نۆئى چۆن لە

حوزوور خوای خۆت دا رادهوهستی، لهویش وابکه، وهختیک چووێ ژووری خانهقایه ههوت جار
 عهززی ماچ که. خانهقا سێ ده‌رگای هه‌ن له هه‌رسیکیان دا دوعا بکه... بێینه سه‌ر باسی
 سولتان مراد، پاش نه‌وهی دوعای خێری دایکی وه‌رده‌گری، ده‌ستی وی ماچ ده‌کاو ده‌که‌ویته
 سه‌ربازکۆکردنه‌وه و چهند مانگ دواتر ده‌چێ بۆ شه‌ر. به‌لام له‌به‌ر په‌له‌په‌ل و شاکه شاک هه‌موو
 شتیکی له‌بیر ده‌چیته‌وه، له‌شکر ساز ده‌کاو هه‌ت... دیاره‌که‌ر ده‌چێ. ماوه‌یه‌کی زۆر له
 دیاره‌که‌ر ده‌می‌نیته‌وه و ده‌پوا. له‌ نیو له‌شکرچی‌یه‌کاندا بۆله‌ ده‌ست پێ‌ده‌کا: ئیمه‌ هاتوینه
 شه‌ری به‌غدا یان هاتوین له‌ دیاره‌که‌ر وه‌می‌نین؟ هه‌موو نه‌و مقوم‌مۆیان به‌ گوێی سولتان
 ده‌گه‌نه‌وه، به‌لام ناتوانی له‌ دیاره‌که‌ر وه‌ده‌رکه‌وێ. هه‌روه‌ک شتیکی له‌بیرچووێ. هه‌میشه‌ فکر
 ده‌کاته‌وه، له‌گه‌ڵ که‌س قسه‌ ناکا و نابیته‌ هاو‌ده‌م. هه‌تا رۆژیکیان له‌ نه‌کا و هاورا ده‌کا:

"خوایه‌ هه‌زار جار شوکر، وه‌بیرم هاته‌وه" ده‌سه‌جێ فه‌رمانده‌ری سوپا و هه‌زیرو وه‌کیلان
 بانگ ده‌کاو ده‌لێ: به‌هه‌رجه‌ز بووه‌ پیری خانه‌قای چل چا و بێنه‌ نێه‌. وه‌زیرو وه‌کیله‌کان و
 فه‌رمانده‌ری سوپا هه‌موویان ده‌لێن: مومکین نیه‌، پیری خانه‌قای چل چا و له‌ خانه‌قای خۆی
 نایه‌ته‌ده‌رو ناچیته‌ هه‌یج کوێ و ناچیته‌ حوزووری هه‌یج که‌س. سولتانی بابت، باپیرانت،
 هه‌موویان ده‌چوونه‌ لای شمشیریان پێ‌ده‌به‌ست. مه‌لاخونکار له‌ قوونیه‌ چ شان و شکۆیه‌کی
 هه‌یه‌، پیری خانه‌قای چل چا ویش هه‌ر نه‌و شان و شکۆیه‌ی هه‌یه‌. ته‌نانه‌ت په‌لی ئه‌م هه‌زار جار
 له‌و به‌رزتریشه‌. به‌لام سولتان مراد ده‌لێ چی؟ فه‌رمان ده‌دا: بڕۆن بێ‌هه‌ینن، ئه‌من چل چا و
 هه‌زار چاوی نانا‌سم. وه‌زیرو وه‌کیله‌کان ده‌که‌ونه‌ راو و ته‌گبیر. چهند جاریش ده‌چنه‌ کن سولتان و
 له‌به‌ری ده‌پارینه‌وه به‌لام سوودی نابێ. به‌ناچار هه‌ل‌ده‌ستن و ده‌چنه‌ خانه‌قای چل چا و. ده‌چنه
 حوزووری پیر، پیر ده‌لێ: ده‌زانم بۆچی هاتوون، به‌ سولتان مراد بلێن نه‌و کێ‌یه‌ که‌ روو له
 خانه‌قایه‌که‌ وه‌رده‌گه‌یترێ که‌ باب و باپیرانی سه‌ریان خسته‌ته‌ سه‌ر شیبانه‌که‌ی؟ وه‌زیره‌کان له‌م
 قسانه‌و له‌و که‌رامه‌ته‌ سه‌ریان سوپ ده‌می‌نی و ده‌چنه‌وه‌ لای سولتان و ده‌لێن حال و مه‌سه‌له‌ ناوا
 بوو. سولتان مراد تووشی تۆفانی رق و تووره‌یی ده‌بێ و ده‌لێ: بچن پیره‌، میره‌ چیه‌ پیتی بلێن
 نه‌منیش له‌شکری دێنه‌ سه‌ر.

وه‌ختیک وه‌زیره‌کان به‌ حورمه‌ته‌وه له‌ شیبانه‌ی ناخرین ده‌رگادا راده‌وه‌ستن، پیر پێ‌ده‌که‌نێ-
 پیاویکی زۆر گه‌نج بوو- و ده‌لێ:

"به‌ سولتان مراد بلێن هه‌رچی له‌شکری هه‌یه‌تی بێ هه‌یتیه‌ سه‌رخانه‌قا، زۆر که‌س خۆیان
 تاکی کردوه‌ته‌وه، به‌لام هه‌یج کامیان به‌ ناکام نه‌گه‌یشتوون."

پادشا رقی هەل دەستی و دنیا یە وەسەر خۆی دە گێڕێ. سەری لەشکری بەغدا یە بۆلای خانەقا وەردەسوورینێ. ئەو رۆژە تۆفانێک هەل دەستی کە تۆفانی نوح لە چاری وەک بارانە ی هاونیی دەبێ.

دەغیل سولتان... دەستمان بە داوینت سولتان... لە سولتانی دەپرسی؟ سات بە سات زیاتر توورە دەبێ، کە بارانە کە هەر دەبارێ و لیتی ناکاتەو، لە رقان هارتر دەبێ. سەرەنجام رۆژنیکیان بەیانی باران لیتی دەکاتەو. هۆردووش بۆ لای پیری چل چاو وەپێ دەکەوێ. کە لە دەشتیکی پان و بەرین تێ دەپەرن چیا یە کێ مەزن روو یە پرووی خۆیان دەبینن بە لووتکە یە کێ بلندو نووک تیژو بە بەفرەو، کێوتیک بە جوانی ناسکە سرکەکان.

وەزیرەکان خەریک دەبن بۆین: ئەگەر لەو کێو تێ پەڕین خانەقای چل چاو لەو دیو یە مەیه... کە لە نەکاو کێو کە دەست دەکا بە گرم و هۆرو لە حالێک دا لە زارکی خۆیمو دەشتە کە ناوریان دەکا وە جموجۆل دەکەوێ. پادشا بە دیتنی ئەم دیمەنە دەکەوتتە سەر خاک و دەلێ: ئە ی پیری چل چاو، ئەمن کردم ئەتۆ ئە ی کە ی. راست لەو وەختەدا کۆترنکی سپیی لەکن دەنیشێ و کاتیک کێو کە نارام دەگێ، کۆترە کەش دەفێ و دەروا.

پادشا دەلێ: با لەشکر بگەڕیتتەو، دیار بەکر، ئەمن بە تەنیا دەجمە خانەقای چل چاو. خۆی دەگۆرێ و لەگەڵ فەرماندەری سوپا و چەند وەزیری خۆشەویستی خۆی دەچن بەرەو چل چاو. وەختیک دەگەنە بن خانەقایە دەنگی قرچە قرچیک ولاتی دادەگێ. لە نەکاو چاو هەل دینن دەبینن عەرزو عاسمان و دارو بەرد پێ بوو لە گۆلی شین. پادشا لە نەسپە کە ی دادەبەزێ و لەو ناو کە سەر بەرە ژووور دەپۆشت دەزنوێژێ هەل دەگێ و دوا یە دەکەوتتە خاکریا و سێ جار زەوی ماچ دەکا. هەتا دەگەنە دەرگای دەرهو ی خانەقایە حەوت جار وا دەکا. کە دەگەنە ئەو دەرگایە، لەخۆو دەرگا دەکرتتەو و مراد دەسبەجێ بۆ رازو نیاز رادەو، سستی، لە شیا نە ی دوو هەمین و سێ هەمین دەرگاش دا ئەو کارە دەکا. لەو کاتەدا پیری خانەقای چل چاو دەلێ: "باشە... سولتان مراد هەستە وەرە لەلام دانیشە. با وەزیرە کانت لە دەری هەر لەوی راوستان".

بەلێ سولتان مراد نە ی توانی بلی: لەگەڵ ئەو ی خۆم گۆریو چۆنت ناسیم و نەشی توانی بلی یا شیخ چەند گەنجی، تازە خەتی سیملت داو.

"سولتان مراد فەقی بەغداد بە نسیب دەبێ، پێوژت بێ".

سولتان مراد سوپاسی کردو جارنکی دیکەش عەرزو ماچ کرد.

"تهنيا يهك شتت پښ ده لټيم كه نابڼ لټي لا بدهي، نه مشهور لټره ده ميټيه وهو سبه يني زوو وهږي ده كه وي. لهو خواړه له چوكورواوا له گوندي قهره بورجلي كوره بيوه ټيټك هه يه به ناوي عوسمان، هيشتا سمټلي بؤر نه بوون. عوسماني دټينه نيو له شكري خؤت. عوسمان له تو ياغي بووه، لهو چيايانه ده خولټيموه، له دهوله مهنان ده ستيني و ده يدا به هه ژاران، ده رماني ده ردي هه ژاران و چاري بيچارانه. به غذا به دست زوليموه گرفتاره، فقير و هه ژار خوين ده گريه، نه گهر عوسماني نه هيتيه نيو هؤردوي خؤت ناتواني به غذايه له دست زولم و زؤر نه جات بدهي".

پادشا به تكاو رجاوه ده لټي:

"نه من عوسمانيكي ياغي كه له چياو به نده نان ده خولټيموه چؤن وه بينم؟ ناكړي نه من نه چم بؤر دټينه وهي؟"

پيريش ده لټي:

"نه تو مه چوو، نه من ده يني رمه لات"

نه مجار راده وه ستني، چاو له چاوي پادشاهه ده بري. چاوي نه وه نده به حوكم بوون كه نه گهر پادشا چاوي له چاوي وه نه گيږابا، به تيشكي روانيني پير چاوه كاني ده سووتان و كوير ده بوون. وه زيړه كانيش هاتبوونه حوزووري پير، لهو به ينده دا شووريكي شاخ خواري سوور له چياي را دټيه خوار. پيري چل چاو ده فهرموي:

"به شي شيري نه مشه وتان هات. بؤ ساغي و سلامه تيتان له سه فري به غذا دا قوربايي به كي باشه، به لاقى خؤي هاتوه، بؤ خؤي داوخوازه. مراد به ده ستى خؤي ده بي سمرى بري".

شووره كه بؤ خؤي له سمر عمرز راده كشي و مراد چه قؤي له مل ده ني و سمرى له له شي جيا ده كاته وه. تنؤكيك خوين له ملي شووره كه نارټي ته سمر زه وي. شووره كه ي له سمر نه و ناوړه كه له نيوه راستي هموشه ي دا دايسا ده برټين و ده ي خؤن. پادشا له وه تا بيوه سولتان له عومري خؤي دا گوشتي وا به تامي كه بؤني گوله كاني كويستاني لي ده هات، نه خوارديوو.

نه و شوه له لوي له ده وري ناوړه كه له سمر عمرزي رهق خه وتن. ده ت گوت له سمر دؤشه كي تووكي قوو نووستون، هه تا نه و شوه، قهت خه وي وا خؤشيان لي نه كه وتبوو.

به ياني زوو له گه ل تاوه لات، وهك هه موو رؤټيك شووره كان هاتن، خوشكاني خانه قا دؤشيان و له شيره گهرمه كه يان ده خواردي پادشايان دا، هيج كه سيان خوارده وه ي وايان نه خوارديووه كه به و جؤره نينساني سهرمه ست بكاو له خؤشحالي يان بالي پي بگري.

داده‌نیشی، چاوه‌پړی ده‌بڼ... ناخر خو سهری پتوه نابڼ تا نیکلام بکیشی، له ناکام دا هر له‌وئ قیت ده‌مینیتته‌وه... له‌و بینه‌دا پیر له به‌سهراته‌که ناگادار ده‌بڼ، دیتته ده‌رئ و ده‌لئ: "غزاکت پیرۆز بڼ گهنج عوسمان، پرۆ له رتی خوټ، له‌م‌ودوا له‌بهر خاتری حورمهت و نابرووی تو نم خانه‌قایه ده‌بیتته خانه‌قای خوټین، برینداری نیوه‌گیان و تهنانت برینداری وا که گیانیشیان ده‌رچووبڼ هر بگنه نیره، به ساغی ده‌رۆنه‌وه".

گهنج عوسمان پاش بیستنی نم قسانه رکیتف له نه‌سپی توند ده‌کاو له خانه‌قای چل چاو ده‌رده‌په‌رئ، تیکم‌ل به مژی شینی نم کتوانه ده‌بڼ و ده‌پړوا. له‌و رۆزه‌وه تا نیستا نه‌سپی خه‌نهی گهنج عوسمان له‌م چیا‌یانه‌دا سرگه‌ردانه.

دایه‌خوړی له کوره جحیل‌که‌ی هاورپی پرسی:
"نیره‌یه؟ گه‌یشتینه خانه‌قای چل چاو؟".

لاوه‌که گوتی:

"خه‌ریکین ده‌گه‌ینڼ، نه‌و خانووه‌یه که سهره‌که‌ی ده‌بریسکیتته‌وه".

به‌نیو به‌ردنه‌ستئ سپی و تیژه‌کانی به‌رده‌لان دا ده‌چونه سهرئ. هم‌ورازیکی کورپ بوو. نه‌سپه‌که به‌و هم‌وو تاقه‌ته‌ی خوژی به‌زه‌جمهت وه‌سهر ده‌که‌وت. چاوه‌کانی دایه‌خوړی وه‌ک چاوی ته‌یری راو‌که‌ر ده‌وروه‌ریان ده‌پشکنی و له‌و گولته شینه پایزی‌بیانه ده‌گه‌ران که شاخه‌کان ده‌قه‌لئشن و سهر وه‌ده‌ر ده‌نیتن. لیره نه‌و گولته شینانه که به قرچه‌قرچ شاخه‌کان ده‌قه‌لئشن و سهر وه‌ده‌ر ده‌نیتن، نه‌وه‌نده زۆر بوون که به‌ردو دار ده‌که‌وته بن ته‌باره‌یه‌ک گول.

دایه‌خوړی به ده‌نگیکي خه‌والووه‌وه له‌و لاره که له ته‌نیشیتیه‌وه ده‌رۆیشت پرسیاری کرد:
"نه‌و گولانه که به‌رده‌کان ده‌قه‌لئشن و دینه‌ه ده‌رئ، له کوټین؟".

"دایه نه‌من گول و مولی وام نه‌دیوه".

"چهند ساله هاترچووی نیره ده‌که‌ی؟".

"له‌وه‌تا به‌بیرم دئ".

"نه‌تو له‌و ماوه‌به‌دا تاقه گولیکي شینیشته نه‌دیوه که نه‌و به‌ردانه بقه‌لئشی و بیته‌ده‌رئ؟".

لاوه‌که ملی به‌لاره نا: نا، نم دیوه.

دایه‌خوړی سهریکي راوه‌شاندو گوتی:

"په‌نا به‌خوا، که‌وايه قه‌دی‌یه‌که‌کان درۆیان له‌گه‌ل کردوین".

لاوه که به شله ژاړی یوه گوټی:

"نا دایه، ن... ا قه دیمی یه کان درۆیان نه کړدوه. نو گولانه که باسټ کړدن ته نیا بنیاده مه باشه کان دهیان بینن. هر ئیستا نم بهر دته ستی یانه پرڼ له گوټی شین، به لام نیغه نایان بینن".
"هم...".

ناو به کف پرژاندن له تنیشت وانه یوه به سمر شاخه نوک تیوه کان دا تی ده پری. ناو له حالیک دا کفی بهم لاو لادا ده پرژاند به سهره وژیره که دا ده چوه خوار. خوړی خوشحال بوو، گوټی:

"قسه ی تویه، راست ده که ی".

روانیه ژور خانووه که که لهو سهره بوو. چا همیشه په له هوریک له سمر خانووه که رانه وستاوه؟ له سمر خانووه که هوریک ی وا دیار نه بوو، به لام له لای چپی لوتکه ی تیژی کیوټیک که که وتبوه پستی خانووه که په له هوریک ی چوکله ی سپی دیار بوو که دت گوت به ناسمانی شینی ساوو بریقه داره وه نو ساوه. دایه خوړی به دیتنی ویش خوشحال بوو. له دلی خوړی دا گوټی: به سته زمانه هوری چوکله هینده لیړه ویستاوه ماندوو بووه، چوه ته وی نه ختیک به سیته وه.

دایه خوړی روو بهو لاره که به هه ناسه برکه له تنیشتیه وه همورازی ده پری، گوټی: نو هموره... به قاملک نو هموره چوکله ی نیشان دا که له سمر دوندی کیوه که بوو، نه جار له سهری رویشټ: هوری خانقای چل چاو نیه، بچی سهری خوړی هه لگرتوه چوه ته سمر نو کیوه، ماندوویه، زویر بووه؟

لاوه که که به هانکه هانک له هه ورازی وه سمر ده که وت، پی که نی:

"چما هوریش ده توانی زویر بی دایه؟ هور له کی زویر ده بی؟"

دایه خوړی به توپره یی گوټی:

"دیاره ده توانی زویر بی، وه ختیک ده توانی بفری، ده توانی رهق له وی راوه ستی و نه بزوی بچی ناتوانی زویر بی؟"

لاوه که که پیکه نیبوو و پی وانه بوو دایه خوړی نه ونده به پیکه نینه که ی قه لس ده بی، به په ژوانی له پیکه نینه که ی گوټی:

"نه من چوزام دایه خوړی، له وانه شه زویر بووی"

حۆری کورت و کرمانجی گوتی: زویر بووه. جەزبەیی ئەم خانەقای چل چاوەش نەیتوانیوه باشی بگرێ. بە قینەوه دەهنگوت: خانەقای چل چاویش وا دەبێ؟ ئەمە زویر بووه چووه لەسەر ئەو لووتکە چیاپە راوەستاوه. نە گۆلی زەرد دیارەو نە گۆلی شین کە بەردان دەقەڵێشی و دیتە دەری... ئەدی گومبەزە کە، گومبەزە کە کوا؟ بڕوانە سەربانە کەمی، سەربانی مالتی عەلییە کە چەلتی سۆالکەر لەو باشترە...

هەر کە نەختیکی دیکە هەوراز چوون دایە حۆری بە دیتنی سوێسنە شینە پاییزییەکان کە لەنێو کەڵێنە شاخ و بەردەکان دا رووابوون و حۆیان پان راکردبوو، خەریک بوو لە خۆشییان پان بگرێ و بفرێ. هاواری کرد:

"دیتمن، کورپنە دیتمن، بڕواننە ئەو سوێسنە شینانە وە ک چیمەن لەسەر زەوی پان بوونەوهو خەوتوون".

ئەو لاوهی چەند لەحزە پێشتر قەسە لەگەڵ حۆری دەکرد، گوتی: دیتمن. لاوه کە نیدی هیچ قەسە نەدەکرد. سەری بەردابوووهو بیری دەکردهوه.

"کەواپە لەنێو شاخەکانیش رووان؟"

لاوه کە بە باوەڕیکی تەواوهوه گوتی:

"چما دەکرێ نەروابن؟"

لە سەرەوه کاتیک حۆری لەنێو دارە ئەستوررو بلنەکان دا گومبەزە کەمی دی زیاتریش خۆشحالی بوو و لەسەر ئەو بێباوەری و بێئیمانیهی چەند لەحزە لەوه پێشی، لە خۆشی توورە بوو:

"ئەم گومبەزە هەموو شەوی لەگەڵ هەزاران ئەستێرە کە شەوانە لە ناسمانەوه دەهاتنەخوارو دەورەیان دەگرت، هەتا بەیانی هەل دەسووران و هەل دەسووران، وەنا؟"

لاوه کە بە ترسەوهو بە شێوهیهکی سەیر تەماشای دایە حۆری کرد:

"بەلتی هەموو شەوی لەگەڵ هەزاران ئەستێرە... کە لە ناسمانەوه دەهاتنەخوار... هەر لەوی..."

حۆری لە حالیکە دا ناماژەیی بۆ دەورویەری گومبەزە کە دەکرد، گوتی:

"ئەستێرەکان تا بەیانی هەل دەسووران و هەل دەسووران. کە روژ دەبووهوه دەچوونە نێو ئەم ناو، ناوو ناسمان و هەموو جێیەکیان رووناک دەکردهوه ت... چو کووراوا... لێرەوارەکان، چیاکان، هەر جێیەک ناوه کە پێتی دا رویشتبا، رووناکی دەکردهوهو دەرویشت".

دایه‌حۆری دیسان رقی هه‌ستابوو، و توشی گومان ببوو:
"نه‌تۆ نه‌مانه‌ت نه‌بیسته؟"

لاوه‌که به‌په‌له‌په‌ل گوتی: با، با، بیستوومن، بیستوومن."

"ده‌رۆڤشتن و هه‌موو جێ‌یه‌کیان، لێ‌په‌واریان له‌رووناکی دا نو‌قم ده‌کرد."

هه‌تا نیزیك ده‌رگای خانه‌قایه وه‌زعه‌که جێی ره‌زامه‌ندی بوو. هه‌رچه‌ندی گومبه‌زه‌که،
داره‌کان، نه‌و هه‌وره که‌ زویر ببوو، گوته‌کان و زۆر شت وه‌ک به‌ فکری دا هاتبوو به‌شکۆ
نه‌بوون، به‌لام دیسانیش هه‌موو شتی‌ک وه‌ک بیری لێ‌کردبووه‌وه له‌ جێی خۆی بوو. که‌چی هه‌ر
که‌ هاتن و به‌رامبه‌ر به‌ خانووه‌ قورپینه‌که راهه‌ستان ته‌واوی نه‌و خۆشحالی‌بیانه له‌ گه‌رووی‌دا
گیران کردو هه‌موو گه‌ش بیینی‌یه‌کانی بوونه ره‌ش بیینی. سه‌گیتی گه‌ر له‌به‌ر ده‌رگای که‌وتیله
قورپینه‌که که‌وتبوو، له‌ حموشی مالتیش دا که‌ وه‌ک حموشی ماله‌ دێهاتی‌یه‌کان ده‌چوو، چه‌ند
مریشک عه‌رزبان هه‌له‌ده‌کۆلی بۆ نه‌وه‌ی ده‌نکه دانێک بدۆزنه‌وه. سێ ده‌روازه‌که‌ش ناسه‌واریان
نه‌بوو، ته‌نانه‌ت یه‌ک ده‌رگاش هه‌ر نه‌بوو، تا‌قه گه‌وره‌که‌ی سه‌رده‌رانه نیوه‌ی رووخابوو. حۆری له
دلی خۆی دا گوتی: هه‌رچۆنێک بێ، ده‌بێ نه‌مه یه‌کێک له‌ ده‌روازه‌کان بێ. له‌نیۆ وێرانه
گه‌وره‌که‌ی لای چه‌پی ماله‌که ته‌پۆلکه په‌ین و خۆل و له‌تکه خشت ده‌هاتنه به‌رچاو.
په‌پوله‌یه‌کی شینی گه‌وره‌ی هیندی بالنده‌یه‌ک به‌ ده‌وری گولتیکی شینی لاسک درێژدا که‌ له‌نیۆ
ته‌پۆلکه خۆله‌که‌دا رووابوو، ده‌خولایه‌وه. دایه‌حۆری نه‌وه‌نده په‌رت و په‌ریشان بوو که‌ هه‌ستی
به‌ هه‌لقرینی په‌پوله‌که‌ش نه‌کرد. له‌ هه‌مووی زیاتر نه‌و سه‌گه گروپی‌یه‌ی به‌رده‌رکی نه‌و ماله
پیرۆزه‌و مریشکه‌کانی نیۆ حموشه‌ی فکری وی‌یان په‌رت کردبوو. چه‌ند له‌حه‌زه‌یه‌ک به‌ دوودلی
به‌سه‌ر نه‌سه‌په‌که‌وه مایه‌وه: بچه‌ ژورئ؟ بگه‌رێمه‌وه؟ به‌سه‌ر نه‌سه‌په‌که‌وه ره‌ق رامابوو. ده‌رگای
خانه‌قاو ته‌نیا په‌نجه‌ره‌یه‌ک که‌ به‌ زه‌حمه‌ت مندالیتیکی تێوه ده‌چوو، داخرا‌بوون. له‌و ده‌وره‌یه‌ره‌ش
که‌س دیار نه‌بوو.

دایه‌حۆری به‌ ده‌نگیتی کزو بێ‌گیانه‌وه پرسى: ئێه‌یه‌ خانه‌قای چل چاو؟
"به‌لێ، ئێه‌یه..."

دایه‌حۆری شه‌که‌ت و ماندوو، داها‌تبوووه سه‌ر ملی نه‌سه‌په‌که هه‌روه‌ک دلتۆپیک خوی‌ن
له‌ ده‌ماره‌کانی‌دا نه‌بێ هه‌وساری نه‌سه‌په‌که‌ی له‌ده‌ست به‌ر ببوو و هه‌ر له‌وێ به‌رامبه‌ر به
تا‌قه تێک رووخاوه‌که ره‌ق رامابوو. نه‌و دوو لاره‌ی له‌گه‌لێشی بوون له‌ خوارتر له‌ په‌نای
به‌ردی گه‌وره‌ی تا‌قی سه‌رده‌رانه‌که راهه‌ستابوون و سه‌ریان داخستبوو. نه‌ حۆری قسه‌ی

ده كړدو نه شو دووانه زمانيان ده گه را. بېدهنگۍ په كهيان درېزه كيتشا، هتا كاتيك دوو لاره كه به دهنگۍ خوړی تيك پابوون:

"خړيکه دڼ، شو هوره چوکه لهی له سر چپا که بوو خړيکه دڼ."

سريان هله پري و ديتيان هوره چوکه له کهي کيوي بهرولايان دڼ.

دايه خوړی دهبه جی له نهبه کهي دابهزی. نيوه راستی تاقه تيك روخواه کهي بهو نيازه که يه که مين ده رگای چونه ژوروه، دست لیداو داهاته وهو ماچی کرد. دوو لاره کهش پاش نه وي نهبه کهيان له دارتيك خست چاويان لهو کرد. دايه خوړی به سهنگيني و هيمني ده پزيشت. که گه يشته نيوه راستی هموشی له ویش داهاته وهو بهردیكي سپی ماچ کرد. له ده رگا کهوه که لی کرابووه، ته ماشای ژوروی کرد، تاريك بوو، لاره کان له بهر ده رگا راهه ستابوون. خوړی به شه قاريك له شيپانه بهردينه که تپه پري. پياويكي جحيلی زور که له گه تي موو خورمایی سميل شوړ که پانتولتيكي قاويي رهنگۍ خوړی دستچن و گزوه ويه کي لاسك دريژی له پي دا بوون، هاته پيش و گوتی: فرموو خاتوون، و زور به نه ده ب و حورمه ته وه و پيشی کهوت. چونه ژوروی هوه ديه کي گه وه. نيوه رووناکتر بوو. له ژوروی ته خته به ندي هوه که دا لبادی پر نه خش و نيگار راخرا بوون. چونه هوه ديه کي ديه که، دايه خوړی چاری به کووره خانه يه کي گه وه کهوت که ده وه کهي به داری نه خشيندراو رازابووه. له نيوه کووره خانه که دا چند کولکه داری گه وه گه وه نيوه سووتاو دهبينران. سته مين هوه له دووه کانی ديه که رووناکتر بوو. هرچار لای هوه که نيوته ختی لی دنارابوون که روو پزی سپی به رهنگۍ نارنجی گولنوی کراويان به سر دا درابوو.

له سووچيكي شم هوه ديه ش کووره خانه يه که هه بوو که ده ور به ره کهي به دارگويزی نه خشيندراو رازابووه. دوشه کتيك له لای راستی شم کووره خانه يه راخرا بوو، له سر کهوله مديك که له سر شو دوشه که راخرا بوو، ژنيك چوار مشقی دانيشتبوو که نينسان به يه کهم لی پوانين ده یزانی ده بی ناناچيخ سولتان بی.

دايه خوړی هات و بهرام بهری راهه ستا. پاشانیش بی راهه ستان نه ژنوی راستی داداو نيکلومی کيتشا، دهستی ناناچيخ سولتاني گرت و ماچی کرد. ناناچيخ سولتان دهستی وی گرت، هالی نه ستانده وهو له لای راستی خوړی داینا. نه جار چاره گه وهو جوان و چيمه نييه کانی - که بلتسه يه کي شينيان تیدا ده دره وشايه وه - بۆ لای دايه خوړی وه رگيپا به دهنگيكي پر لاواندنه وهو گهرم و خومانه گوتی: خوړی خاتوون به خير بیی بۆ خانه قای پيروی

چل چار. بده كه تت هيتنا. هيچ خهفت مهخو، حه مه دؤكي كورپت بهو برينانه ناصري، چاك ده بيته وه.

چاوه كانى دايه خوږى دره وشانه وه، رهنكي گؤږا، نه زانى ده بئ چ بكا، ويستى قسه بكا نه يتوانى، لهو كاته دا تنيا شتى به دلى دا هات نه وه بوو كه ده ستى بگري. يهك به يهك ده سته كانى نانا جيخ سولتانيى ماچ كرد.

سهره نجام توانى پچر پچر بلن:

"تؤ ره بى خوږى به قوربانى نهو كه شف و كهرامه تت بئ. خوايه خوږى به قوربانى خاكي بهر پيت بئ".

"سبه يئنه به يانى زوو له گه ل تؤ وه پئ ده كه وين. نه من ههر نيستا وه لام ده نيتم بؤ هؤيه ي سارى كه چيلى، وه لام ده ده مه به تال ناغا كه حه مه دؤكي بيئنه قزل كارتاللى نه منيش برينه كانى ده بينم".

"خوږى بهرى پئ يانت ماچ ده كا".

نانا جيخ سولتان بئ فيز ديار بوو، به ده ستى راستى خوږى به سپايى ده ستى له شانانى ده دا. دايه خوږى نيدى بيئ ده نگ بوو، قسه ي نه ده كرد. به سهر سورمايى و به چاوى فرميسكاوى ده ي پروانيه پرجى سپى، چنه گه ي ناسك، جووته چاوتكى كه بليئسه ي خوشه ويستى بيان تيدا ده دره وشا، گهردى وهك مى قوو، گرتى ده ربه ريبوى قورتؤمه وه دم و چاوى نورانى و خرى نانا جيخ سولتان.

نه گهر نهو لاوه ي ماوه يهك له موه بهر رتئ پئ نيشان دابوو به كه شه فيتكى زئوو قاوه كه يه وه كه هه لمى له هه ل ده ستار هؤده كه ي پر كرد بوو له بؤن، وه ژووور نه كه وتايه، دايه خوږى هه روا وهك كه رو لالان تئيه وه راده ما.

دايه خوږى كه فنجانى قاوه ي به ده سته وه بوو، له حالتيك دا ده لمرزى فنجانه كه ي له لئوى نيزيك كر ده وه ههر لهو كاته ه دا چاوى به ژووور كه دا گيټرا. له سهر ديوارى به رابه ر نالايه كى ناو ريشمى سپى و دريژ كه رهنكه سئ بال ده بوو، هه ل داسرابوو، له سهر وه ي نالايه كه له سووچى لاي راست تاجيكت به نه ندازه ي دوو له په ده ست گولئوزى كرابوو، هيتندئ نوو سراوى درشتى سهوز له ژئر تاجه كه وه هتا سووچه كه ي ديكه ي نهو نالايه دريژه بيان هه بوو، نوو سراوه كه به خه تى عه ره بى بوو. له لاي راستى نالايه كه قورنانيك ده هاته بهر چاو كه وهك نالتوون ده دره وشا يه وه. به ديواره كانى هؤده كه وه خه تى زيركفت كراوى زؤر دريژ له قايى رهش

دا، ریزه سازیکه سده فکاري کراو، دهنو که شکوڼی عاج کاری و زیوکاری و زپرکاری کراو، تمورزینی به نالتوون روو کیش کراو هه لاهه سرابوون. له نیتوه پاستی یه کیتک له دیواره کان دا تمیا شمشیرتیکه جه اهیرنیشان قایم کرابوو. نمو بهرانی تیتی دا راخرابوون زور له میژینه بوون و رهنه گه کانیان به شتویه یه کی سهر سو په تنه ر جوان بوون.

"حۆری خاتوون، همه دۆکت دی؟"

"دیتم ناناجیخ سولتان، وهک تهن دور دایسا. هۆشی نه بوو. ناناجیخ سولتان، یاخوا چاره کانم کوتر بن، ناناجیخ سولتان، سئ جوت گۆره ویم بۆ چنیبوون نهم توانی بیده مئ، هه نجیرم بۆ وشک کردبوون، هه ناری ده لیجه قویاخم بۆ هینابوون، نه کرا بیده مئ بیان خوا."

"بهم زووانه ده یه ده یه یه و ده بیان خوا."

دایه حۆری ورده ورده بوسر حۆی دا زال دهبوه وه، روخساری ده کرایموه له مرزینی دهسته کانی نارام دهبوو. تمنانته ده یه توانی فکریش بکاتموه... ناناجیخ سولتان تا نیتا نه دیبوومی و نه ناومی بیستبوو، چۆنی ناسیم. ناکرئ له جیه کی بیستبئ که نه من لمبر همه دۆکی هاتووم، کس ناگای لهو مسئله یه نه بوو... نه دی وهختیک نه من گه یستمه بهر ده رگا، چۆن نمو ده رگایه له خۆه کرایموه؟

ناناجیخ سولتان هه روا زه ره ده خه نه یه کی ناسک و دلگری له سهر لیوان بوو، ده سحیبه نه وه دو نۆ دنه کی یه ره شه کی - که دانکه کانیان درئو و که بوون و بزماري زیریان لی درابوون - خپ کرده وه له په نا حۆی دانان. هه ستایه سه ریخ. به دانیشتنه وه سام و هه بیه تیکه تایه تیبی هه بوو، له کاتیک دا ژنیکه باریک و ریوه له بوو. دایه حۆری له دوو حالته یه زۆری سهر سو پمابوو. نمو له پیتشه وه دایه حۆری به دوا ی دا هاتنه ده ری، له ده ری له نیتو پانتایی گه وره ی باغه که دا هیندی گلکو ده بینران. بهرده قه بره کان به ردیکه زور سهخت و شین بوون. بهرده کان لووس و ریک بوون... به لأم نمو بهرده قه برانه نه نووسراو تکیان له سهر بوو نه نیشانه یه که له قولینچکی رۆژناوای باغه که خانویه کی گه وره ی دیکه دیار بوو. له تمنیشت خانوه که چند دارگو تیزیک چو بوونه ناسمان که لک و پزییان خانوه کی داپوشیبوو. له داره گو تیزه کان نیزی که بوونه وه. هیشتا نه وان گه یستبوونه خانوه که که کۆمه لیک ژن و پیار له خانوه که هاتنه ده رو به خیراتی دایه حۆری یان کرد. نه وان مندالانی بابه مولایم ده رکه وانی خانه قا بوون. بابه مولایم له وهختیک دا تمه منی راست هه شتاو نۆ سال ده بی، دیته لای ناناجیخ سولتان و ده لئ نه ی دایکی چل چاو، نیزن ده خوازم، نه من وهختی رۆیشتنم هاتوه. نمویش دوعای خیری بۆ ده کار ده لئ برۆ بابه مولایم.

بابه مولایم له کاتیک دا خۆی داویته سمر وه کازه که ی روو ده کاته لووتکه ی چیا به کی بمرز. پاره که له سمر دونی چیا به کی دیویان له حالیک دا ریشه سپیه که ی ده گمیشته سمر نه ژنویان میگه له شوریکه ده له وهراند. نمو پیاره ی هفتاویته سالی ریک خزمته ی نمو خانمقایه ی کرد. له جی دا همر ده بوو واش بی. نمویش وه ک یونس پیاریک بوو که هیچ خواری و ناراستی به که، تمنانه ت داری خواریش نمبرده نمو خانمقایه. وه ختیک لییان دهرسی بچی ههموو نمو دارانه ی دهیان به یه خانمقایه وه ک خدمنگ لووس و راستن؟ به پیکه نمونه جوابی ده دایموه که دهرکی نمو خانمقایه داری خواریش پیندا ناچیتته ژوور.

له بابه مولایم شش مندال و نه وه به کی بی نه ندازو نمو دارگوژرانه که به دهستی خۆی ناشتوونی، به یادگار به جی مابوون. هاتنه بناری کیتی و له سمر تاته به ردیکه گه وره راهه ستان. خواره ی نمو به رده هه لدریکه بی نه ندازو سه رسورپهینه رو لیپه واریک بوو وه ک چالیکه گه وره. نمو لیپه واره هه تا ده شته کانی زور به ره خوار به نیو چیا کانیس دا دریزه ی هه بوو. له بناری و له ده شته را ده هاته به رچاو که گیزه لوو که به که له تۆزی نالتوون له سمر نمو داره زهردو سوورو شینانه که راده ژین هه لی کرده، تۆزی زهردو سووری نالتوون به سمر لیپه وار وه رده کړی و به شکلی کۆله که ی گیزه لوو که هه تا چیا کانی روو به پروو ده روا. لیپه واری پاییز له حالیک دا زور به نارامی چیا کانی ده بزواند له ناخوه ده ی گرماند.

له سمر به رده سپیه که به رام بهر به کتر دانیشتن. ناناجیخ سولتان له نه کاو له دایه خۆری پرسى: "نه مری ژنوار ی چاوه روانی شووره کانی، به لئی؟"

دایه خۆری بی هیچ سه رسورمانیک وه لامی دایه وه: به لئی چاوه روانم.

"که وایه شووره کان دین، له بهر ده رگا راده وه ستن، نیمه ش ده چین شیره که بیان...

به بیانیش که هه تاو نه نگوت شووره کان ده چنه وه سمر چیا کانیان، له نیو وان دا شووریکش

له بهر ده رگا ده مینیتته وه هه تا بی گرین و سه ری بپین و بی خۆین. به لئی؟"

دایه خۆری گوتی: به لئی ده مینیتته وه له دل ی خۆی دا گوتی: ناناجیخ سولتان نمو قسانه بز

ده کا، ناخر چ شتیکه ناناسایی هه به که...

"سه د سال ده بی شووره کان نایه نه نیره."

دایه خۆری به قینه وه گوتی:

"نایه ن با نه یه ن، با هه ر نه یه ن. یاخوا خۆری به قوریانی سه گی خانه قاکه شت بی."

"هه موو سالی له رۆژیکه به هاری دا نه سپی خه نه یی و نه مری کوژتو غلی که له گه ل چل سواری

غه ییی که مته وه، له حالیک دا مووه کانی ده بریقانه موو ده ره وه شانموه ده هات و له بهر دهرکی نمو

خانەقایە رادەووستا. لەو وەختەوه که شوورەکان نەهاتن نەسپەکش نەهاتەوه. دەلێن نەسپە خەنەیی نیتستا لە سووچێکی دنیا دا بۆ چاکەو برابەتی و یەکسانی و نازادی لە شەر دایە. دولنۆلی حەزرەتی عەلیش لە جێیەک لە پشت کێوی قاف لە شەردا بەشدارە. ئەو نەسپەش سەد سالی نایەتە ئەم دەرگایە. گۆیا تەنیا نەسپە عەرەبی گەنج عوسمان بە سوارە کەمبەوه که سەری خۆی بە دەستەوهیە لەو لیپەواری خوارێ کێو بە کێو دەگەڕێ. سالی رابردوو شوانتیک نەسپەکە لەبەر زارکی نەشکەوتیک دیبوو. کورە جەیلە سەر براوە که هێشتا شمشیرەکە بە دەستەوه ببوو. نەویش ماوەیەکی زۆرە سەری خانەقایە نەدارە."

"دایەحۆری بە قوریانی ئەو کەرامەتەت، حەیرانی ئەو زمانە شیرنەت، با نەین، رۆژتیک ماندوو دەبن و دینەوه خانەقای خۆیان".

هەتاو ناوا بوو تاریکایی وەک بەردێکی رەش کەوتە سەر بناری چیاکان. ئەو تۆزە زێرینە که دەپڕژایە سەر لیپەوار و ن بوو. تەنیا لووتکە کێو کەمبەوه بەرامبەر که دەت گوت رایەخی زێری لێ پراخراوه لەنێو ئەو تاریکایییە زالەدا دەبریسکایەوهو دەرەشانەوهی سەرسوڕهێنەری خۆی پاراستبوو. ناناجیخ سولتان هەر که هەستا دوندی نووک تیژی نوقمی رووناکایی نیشان داو بە راویژێکی تیکەڵ بە سکالۆرە گوتی:

"لەوهی جاران هەبوو، تەنیا ئەمە ماوه. هەموو شتیک تەواو بوو تەنیا لووتکە ئەم کێو لەگەڵ ئەوهی دنیا تاریک دادی تا ماوەیەک هەروا تیشک دەداتەوه. نیدی دەنگی تەقینی شاخەکان نایە، گولەشینەکان سەر وەدەر نانیان و ناوێکە سەربەرە ژوور ناپوا. ناتوانم بە کەس بەسەلمێنم که کەرامەتی ئەم خانەقایە لەنێو چووه..."

بەرە بەرە دایەحۆری لە دەستی جاز دەبوو. بە توورەیی دەستی بۆ لای لووتکە چیاکە - که وەک کۆیەک ناگر گری لێ هەل دەستا. راداشت:

"ئەدی ئەوه چیه ناناجیخ سولتان؟ حۆری بە قوریانی ئەو چاره جوانانەت بێ."

"حۆری خاتم، تەنیا ئەوه مان بە دەستەوه ماوه. لەم خانەقایە تەنیا ئەوه نەندە ماوه. داخوا خانەقای چل چاوی بەستەزمان تاقەتی بەم دنیایە دەشکێ که پرە لە فیتنەو خەراپە؟"

دایەحۆری بە هەموو نییمان و بارەپەوه گوتی: رۆژتیک دادی تاقەتی پیتی دەشکێ.

چوونە ژووری خانەقایە. ناناجیخ سولتان ئەوی برده هۆدەیهکی گەورە. چرا نەوتیەکی شین لەو چرا قەدیمی یانە که عەمبارە کەیان خەر، هۆدە کەمبەوه رووناک دەکرد. لەو هۆدەیهدا کوویمو تونگەو شووشە عەنتیکەو رەنگاوپرەنگ بە تەنیشت یە کەمە لەسەر رەفته کان دانرا بوون. ئەو

دەرمانانه که سببینهی همه دۆکیان نهجات دهدا له نیتو نهم دهفرانهدا بوون. هزار سالی ریتک دهبوو که لهم خانهقایه دا نهم جوړه دهرمانانه ساز دهکران. هزار ساله که گول و گیای دهرمانی بووغالار، نالاداغ، دولدول داغی، نهرهسییهش، چوکورواو بیابانهکان دیتنه نهم خانهقایه و هزار ساله که له خانهقادا شیلهی نهم گول و گیایانه دهگرن.

"رهبی خوژی به قوریانی کهرامهته کانت بیت".

ناناجیخ سولتان دهستی خسته سهر شانی و گوتی:

"خوژی خاتوون، خوژی خاتوون. نه نهمن و نه نهم خانهقایه هیچمان خاوهن کهرامهت نیین. کهرامهت له خاک و دارو ناو و نینسان و جانهرهرو بالندهکان دایه... باش تهماشای نهموانه که..."

شوشهکی سووری تاریکی لهسهر رهفتهکی روویهرووی ههلگرت، سهرهکی ههلچیری و بوئی پیوه کرد. بوئیتی خوژ دهژوره که گهرا که تا نهمدهم ههرگیز بهبهر لووتی دایهخوژی ههللا نههاتبوو، بوئیک بوو که کاری دهکرده سهر ناخی ههناری بنیادهم.

ههموو کهرامهتهکان هی نهمن. چل ساله نهمن تیگمیشتووم که کهرامهت لهخاک و نینسانهتی دایه".

شوشهکی له جیتی خوژی دانایهوهو له هۆده که چوونه دهری. چوونه سهر ناوتیکی زۆر که بهوی دا دهرویشت، دهزنوئییان ههلگرت. ناوه که کهفاوی بوو و رووناکایی شاخه سپیهکان لهسهر ناو و لهسهر شهو... بوئیتی خوژی به ههوادا بلاو دهکرده که بنیادهمی مهست دهکرد. له ژوره گهورهکی ناناجیخ سولتان، لهسهر بهرمالی کهولهشور نوژی خوژیان کرد.

مدبهقتیکی گهوره بوو به ریزه ناورگینکی زۆر دووکه لاییهوه. مهجهلی گهوره گهوره لهسهر ناورگهکان بوون، ههمووان سهریان لهسهر دانرابوو. یهکیتک له ناگردانهکان دایسا. ناناجیخ سولتان گوتی:

"خوژی خانم شیربرنجت بو لسی نهم؟"

دایهخوژی لهسهر سهکزیهک دانیشت و چاوی له شیربرنج لسانی ناناجیخ سولتان کرد. دهستهکانی چند کارامه بوون، داخوا ناناجیخ سولتان میددی کردبوو؟ کئی دهزانی به جحیلی چند ژنیتی جوان بووه. تهنانهت نیستاش له روخساری ناسک و جوانی دا، دللی بنیادهم به پیکه نینه شیرنهکانی خنی دهبت. له میژ سال بوو، لهو کاتوه که پیرانی خانهقای چل چار چوونه شهرو نههاتنهموه ناناجیخ سولتان لهم مدبهقه دا گوله کیتییهکانی دهکولاندو

شيله‌که‌یانی ده‌گرت، نه‌ویش به‌دهستی خۆی، ته‌نیا هاوکاری و یاریده‌ی تاقه‌که‌سینگی قبول بوو، نه‌ویش باببه‌مولایم بوو... به‌لام ته‌نانه‌ت مندال و نه‌وه‌و ژن و بووکه‌کانی ویش تا نیتستا ره‌نگی نهم مدبه‌قه‌یان نه‌دیوه. باببه‌مولایمیش چوو، بوو به‌شوانی شووره‌کان...

ناناجیخ سولتان تا نه‌مړو بۆ خزمه‌ته‌کانی، بۆ وه‌ستایی‌یه‌که‌ی له‌به‌کاره‌یتانی نا‌هرازی تیژی نه‌شته‌رگه‌ری‌دا که له‌کۆنه‌وه هه‌روا بریقه‌دارو خاویڼ مابوونه‌وه بۆ هه‌ول و ته‌قه‌للاکه‌ی له‌پیتاوی نه‌جاتی گیانی نینسانه‌کان دا هه‌قه‌ده‌ستی له‌هیچ که‌س وه‌رنه‌گرتبوو. ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر مردووشی زیندوو کردبایه‌وه، دیسان به‌دابی خانه‌قا هیچی له‌به‌رامبه‌ر دا وه‌رنه‌ده‌گرت. ناناجیخ سولتان که له‌سه‌رانسه‌ری ته‌مه‌نی دا له‌برنج به‌شیر به‌ولاوه هیچی نه‌خواردوه، له‌میژو سا‌له‌ دراویکی له‌که‌س وه‌رنه‌گرتوه. نه‌و که‌سانه‌ی نه‌مه‌یان ده‌زانی به‌دزیه‌وه ده‌ قرۆشیان داویشته‌ نیژو کلۆزایی قه‌دی دا‌ره‌ گوژرتک که له‌و خواره‌ بوو، بۆ نه‌وه‌ی ناناجیخ سولتان که‌میتک برنج به‌شیر بۆخۆی په‌یدا بکاو بنه‌ماله‌ی باببه‌مولایم له‌سه‌ر نه‌و چپایه‌ برسی نه‌بن. نه‌و پاره‌یه‌ ژیا‌نی وانی دا‌بین ده‌کردو ته‌نانه‌ت لی‌شیان زیاد بوو. له‌سه‌د سا‌ل له‌مه‌وه‌به‌روه که‌ شووره‌کان نه‌ده‌هاتنه‌ خانه‌قا، نه‌وان بۆ پیاله‌ برنج به‌ شیرتیکیش تووشی ده‌ست ته‌نگی هاتبوون.

ناناجیخ سولتان، جوانی جوانان بی‌نه‌وه‌ی ده‌ستی پیاری وئ که‌وتبئ بۆ درێژه‌دان به‌ ژیا‌نی نهم خانه‌قایه‌ نهم سه‌رچپایه‌ی کرده‌ جئ و مه‌کانی خۆی. شووره‌کان نه‌چوونه‌ لای، نه‌سپی خه‌نه‌یی کوژنو‌غلی، دول‌لوتی هه‌زه‌تی عدلی و نه‌سپی عه‌ره‌بیی گه‌نج عوسمان سه‌ریان لی‌نه‌دا، شاخه‌کان نه‌قه‌لشین و گو‌له‌ شینه‌کان نه‌پشکووتن، به‌لام نه‌و مه‌ردانه‌ راوه‌ستاو خانه‌قای به‌جئ نه‌هیشت.

چیشته‌که‌یمان له‌ده‌وری مس کردو چوونه‌ هۆده‌ که‌وره‌که‌. سه‌ره‌یه‌کی جاجم له‌ نیژوه‌پاستی ژووره‌که‌دا هه‌روا راخرابوو، له‌نیژوه‌پاستی سه‌ره‌که‌دا که‌میتک نانی ته‌ندووری لول درابوو. بی‌نه‌وه‌ی قسه‌ بکه‌ن چیشته‌که‌یمان خواردو دیسان بی‌قسه‌کردن هه‌تا نوژی خه‌وتنان له‌ په‌نای یه‌کتر دانیشتن. له‌چه‌ندین سا‌ل له‌مه‌وه‌به‌روه هه‌موو رۆژئ نیژواران وه‌ختی خۆزنا‌وابوون هه‌ر که‌دو‌ندی چپایه‌که‌ی رووبه‌روو له‌رووناکی دا نو‌قم ده‌بوو با‌لنده‌یه‌کی به‌قه‌ده‌لژ به‌ په‌ری سه‌وزو ده‌ندووی قولایی وه‌ک ده‌ندووی شه‌هینه‌وه، به‌چاوتیکی وه‌ک بلووری سووره‌وه ده‌هات و له‌سه‌ر لووتکی شاخه‌ سپی‌یه‌که‌ی رووبه‌رووی ده‌رگا هه‌ل‌ده‌نیشت و له‌گه‌ل کازیوه‌ی به‌یانی هه‌ل‌ده‌ف‌ری و به‌باله‌ درێژه‌کانیه‌وه سئ جار به‌ده‌وری بانی خانه‌قایه‌دا ده‌سو‌روا‌و پاشان به‌ره‌و لووتکه‌ی چپا شینه‌که‌ی نه‌وبه‌ر بلند ده‌بوو.

نویژیان کرد. له ژورره که ی دیکه جی راخرابوو. ناناجیخ سولتان هتا ژورره که له گهل دایه حوژی چوو و پاش نه وهی شهویکی خوژی بۆ به ناوات خواست به جیتی هیشت. بیانی که وه خمبر هات همستی ده کرد وهک پووشکه کایهک قالب سووک بووه، به جۆرتک همستی به ساغی و بده ماغی ده کرد، دت گوت تازه له دایهک بووه. دهمبه جی له جیتی هاتهدوو خۆی پۆشته کردهوه. پشتینی بمت و یه کسمر چوه ژورری ناناجیخ سولتان، لهوئ کچۆلمیک به مسمینمو خاوی و له گمن و سابونموه چاوه پتی بوو. کچه که ناوی له دهستی کردو دایه حوژی دهست و چاوی شوتن. ناناجیخ سولتان لهسر کهوله که ی پنا کووره خانه که دانیشتبوو، چاوی لهسر یهک دانابوون، لهسر هخۆ دهسجیتی ده گیزان و له بن لیوانموه دوعای ده خوتلن.

هر که دایه حوژی دهست و چاوی شوتن، ناناجیخ سولتان چاوی هه لئنان، دهسجیبه کانی له پهنا خۆی دانان و گوتی:

"نهم به یانییه برویش به شیرم بۆ لی ناوی".

لهسر سفریه که له نیوه پراستی ژورره که راخرابوو، شۆریاو له نیو دهویری به مسهکان دا ههلمی لی ههلهستا. دهمبه جی دانیشتن. وهختیک قاولتی تمواو بوو ناناجیخ سولتان همستایه سر پخ و گوتی:

"دهرمانی ریئه رویشتنه".

چوه نمو ژورره که دوی شموی دایه حوژی دیتیوی و پر بوو له شووشی جۆراو جۆر. دایه حوژیش به دواي دا چوو. ناناجیخ سولتان چوو دهرگای سنووقیتیکی دارگوتی کردهوه که گوتی زهقی لهسر ههله گمنرابوون. لاولاوهی دهرگای سنووقه که له وهختی کردنموه دا جیره هات. ناناجیخ سولتان کیسه کی مهخمیری سموزی له نیو سنووقه که دهرهینا. هیندیک جیتی کیسه که رزیوون و تووکه کیمیان وه ریبوو. زارکی کیسه به پزوهه که کردهوه پاش نه وهی چمند مقمست و چمقوی ناسک و بریقهدار، ریزه نامرازتیکی ناسک و تیژ که هیندهی کاریان پین بکری سوابوون و بریسکیمیان ده داو زهرهینتیکی گموره که له کیسه که ی دهرهینابوون، هه موویانی بهسر کردنموه، سهر له نیو له تورره که که ی هاویشتنموه بهن پزوهه که ی توند کیشاو بمتی. پاشانیش سنووقه لمیه کی لهسر تاقیمیک ههله گرت. سنووقه له که کومملیک شووشی گموره چووک به رنگی جۆراو جۆر، قوتوه بۆیاخ و تونگی چووک له ی تینا بوون.

نهم ژورره نه وهندهی بۆنی ههزارو یهک گوتی کوستان لی دههات که حوژی له گهل وه ژورره که وتن تووشی جۆره به بۆن که وتنیک هات.

ناناجیخ سولتان ده چوو بۆ چاک کردنموه ی حه مه دۆک، گومانی تینا نه بوو که چاکی ده کردهوه.

دایه‌خوږی داخوازیکې دیکه‌شی لیتی هه‌بوو، به‌لام له رووی نه‌دهات. بونی دهرمانه‌کانی نه وروړه غیره‌تی وه‌بر نا. به دهنګینکې له‌رزوک و روخساریکې مه‌یلمو زهرده‌وه گوتی: تکایه‌کی دیکه‌شم لیت هه‌یه، درتخیم لئ مه‌که. ره‌بی خوا بالایت بد... له‌م وروړه پیرزه‌دا نیازی خومت لئ‌داوا ده‌کم...

"فهرموو خانم".

"ته‌له‌سیمک بده به حه‌مه‌دوک که گولله کاری لئ‌نه‌کا، نم حاه‌ته‌م به‌جئ بگه‌یه‌نه".

ناناجیخ سولتان جوابی نم داخوازی نه‌دایه‌وه و گوتی:

"یا‌للا با برؤین".

بوخوی له پششه‌وه وه‌رئ کهوت و چوه حه‌وشه‌ی. دایه‌خوږیش به‌خه‌مباری وه‌دوای کهوت. کاری س‌راویتی هه‌بوو، له دویتنی شه‌وئ‌وه تا نیتستا کاری س‌راویتی هه‌بوو، خه‌ریک بوو به‌تقی، به‌لام به‌و هه‌موو نار‌ه‌ح‌تیه‌یه تونده‌وه بیري ده‌کرده‌وه ده‌ست به‌ ناو گه‌یاندن له‌م شویتنه پیرزه به‌ئ‌حورمه‌تیه‌کی گه‌وره ده‌بئ. له ده‌رئ نه‌و دوو لاه‌ی له‌گه‌لی بوون و هه‌روه‌ها نه‌و پیاوه که‌له‌گه‌ته‌ی پش‌سوازی لئ‌کرده‌وو، هه‌وساری نه‌سپه‌کانیان به‌ ده‌سته‌وه بوو و چاره‌وران بوون.

له‌به‌ر ده‌رگا لاه‌ه‌کان که چاویان به‌وان کهوت به‌ حورمه‌ته‌وه خو‌یان ریک و پینک کردو به‌غار چوونه پیش و به‌رامبه‌ر به‌ ناناجیخ سولتان نه‌ژنوی راستیان له‌ عه‌رزی دار نیکلامیان کیشا، ناناجیخ سولتان ده‌ستی گرتن و راستی کردنه‌وه. پیاوه که‌له‌گه‌ته‌که خورجینتیکې مافوره‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو. له‌به‌ر ده‌رگا نه‌و که‌ل‌وپه‌لانه‌ی به‌ ده‌ست ناناجیخ سولتانه‌وه بوون لیتی وه‌رگرتن و له‌ خورجینه‌که‌ی هاویشتن.

به‌ سواری نه‌سپ له‌ سه‌ره‌وژیری چوونه‌خوار. ناسؤ رووناک ببوو که گه‌یشتنه چواررئ‌یانیک. جاران نم شه‌قامه‌ رئ‌یانه کاروانیان پندا ده‌ات. رینگایه‌ک له‌ جنوویه‌وه ده‌چوو بؤ شیمال و یه‌کیش له‌ رۆژه‌لاتمه‌وه به‌ره‌و رۆژناوا ده‌رؤیشتن، نم دوو شه‌قامه‌ له‌م نوخته‌میدا یه‌کتریان له‌ت ده‌کرد. ه‌یچ وه‌خت ه‌یچ سه‌رقافلیمیک پیش نه‌وه‌ی به‌جیتته‌ خانه‌قار سه‌ر وه‌ شپانه‌که‌ی بکا له‌م چواررئ‌یانه تی‌نده‌په‌رئ‌ی. نه‌گه‌ر که‌سینک به‌ئ‌نه‌وه‌ی به‌جیتته‌ خانه‌قا سه‌فه‌ری خو‌ی درتزه به‌ئ‌دایابه، به‌لای وای به‌سه‌ر ده‌هاتن مه‌په‌سه...

دایه‌خوږی هاواری کرد: راه‌ستن. هه‌ر که نه‌و دوو لاه‌ی له‌گه‌ل نه‌سپه‌که‌ی وی ده‌رؤیشتن، راه‌ستان دایه‌خوږی خو‌ی فرئ دایه‌ خوارو غاری دایه‌ نیو لیره‌وار، دارتیکې کرده له‌مه‌په‌رو ده‌سه‌جئ ده‌رپه‌یه‌که‌ی داکیشاو هه‌ر له‌وئ له‌سه‌ر گیشینکه‌ی هه‌ل‌نیشتن.

ناناجیخ سولتان له نیوه پراستی ریگادا چاوه پیتی بوو. پاش ماوه یه که دایه حوژی له حالتیک دا سه ری بهردا بووه و ده دۆخینه که می توند ده کرده و له دارستان هاته دهر. ناناجیخ سولتان هم موو شتی که حالی ببوو. ده ی زانی که زور کهس ناتوانن له خانه قای چل چا و خو یان سوک که ن... به زهرده خه نه یه کی شیرن و گالته کرد نه و به دم دایه حوژی یه و پیده که نی. پیکه نی نی ناناجیخ سولتان له و کاته دا که دایه حوژی خه ری که بوو سوار بیتمه و، غیره تی و بهر نا. رقی هه ستا بوو، به راوی پیتی تونده و گوتی:

ناناجیخ سولتان نه مت له من وه چا و نه بی، جادوویه که بکه که گولله کار له حه مه دۆکی کورم نه کا. به رده بریسکه ش کاری نه کرد، کوره کهم خه ری که بوو بری."

ناناجیخ سولتان گوتی:

"نه من جادوو نازانم، بریا زانیبام."

"چۆن ده کری نه زانی ناناجیخ سولتان؟ فریوم ده ده ی؟ نه تو پیری خانه قای چل چا و بی... وه ختی که گه یشتینه جیگاش کوره کهم نه جات به ده ی، چۆن..."

له کاتیک دا دهستی بو خورجینه که راده داشت گوتی: نه دی نه وانه چین؟

ناناجیخ سولتان به سه نگینی و دلنیا یی یه و گوتی:

"هه زاران ساله له و چیا یانه نه وانه خر ده که نه و. نه من چه ندین ساله ده یان کولتیم و شیله که یان ده گرم، له چه ندین سال له مه و به ره و تا نیستا له نیو خه لکی دا ده یان به شمه و، پروانه هۆی - له کاتیک دا قامکی بو لای چیا راده داشت - هه موو شتی که له ری یه، هه موو شتی که له گول و گیادایه. ته له سم و جادوو له نیو نه و نووره دایه که چۆر چۆر هه لده پژی، لیم ببوره خوشکی نه و جۆره که راهه تانه له ده ست من نایه ن. خاوه ن که راهه ت نه م خاکمیه که هه میسه به ره هم دینی."

(۱۵)

تاژی ته حسین به دزی و به پاراستنی نه و به یری نه پینی کاری کیتی و لیتره واره کانی برین و خوی گه یانده وه گوندی گه لی شکوفه و له بهر زارکی نه شکه و تیک که له پشت ناوه دانی بوو دانیشته. هه موو گیانی ترس بوو. مورته زاغا که له خۆشی یان نه وه موو دراوهی دابوو بهو که نیستا له گیرفانی دا بوو، بیگومان دوايه په ژویان بووه ته وه و ماوه یه که ژماره یه که سواری وه دوا خستوون. چاک بوو به شه قامه پری یه دا نه هات. نه گهر به شه قامه پری یه دا هاتبایه، هه زچه ندیش توندو خیرا غاری دابایه سواره کان هه ده یان گرتوه و پاره کیه یان لی ده ستانده وه، ریئی تی نه ده چوو که سیک بۆ هینانی خه بهری کوژرانی هه مه دۆک نه وه هه موو پووله بدا به یه کیک... تاژی ته حسین له بهر زارکی نه شکه و تی دانیشته بوو، نه یه دوی ترا بچیتته وه نیو ناوه دانی. له برسان خه ریک بوو برئی. ریخۆله گه وری ریخۆله ی چوکهی ده خوارد. چا ده ی و ترا بچیتته وه نیو دی؟ نیستا تاویکه پیاوه کانی مورته زاغا گه یشتوونه ناوایی. هه نیستا به پازده جه ندرمه وه چوونه مائی موختاری بی دین و خوینخۆرو له وی دانیشتون و چاوه پروانی وین. ناخر کی بۆ مزگینیی که پاره ی کرینی کینگه یه که ده دا به که سیک؟ جه ندرمه کان به تاوانی نه وه که پوولی مورته زاغای هه لگرتوه رای کرده له بین دارو کوه که دا رای ده خه ن و له مائی مورته زاغا نه وه نه دی لی ده دن خوین بیژی. خوا هیچ گیان له بهر یکه نه خاته بهر دهستی عه لی که رتیش پاشا. سه رجووخه عه لی که رتیش وه ختیک دپهاتی یه کانی له جی یه کی چۆل بۆ هه لده که ون به لایه کیان به سه ر دینیی که هاوار ده که ن: نه مان ژه نرالا سه رجووخه عه لی، ژه نرالا سه رجووخه عه لی. تاژی ته حسین نه گهر له برسان برئی، له بهر زارکی نه شکه و ته بنیژری و نیسکه سپی یه کانی لیتره بدوزنه وه، دیسان پی له نیو ناوایی نانی... نا... خ دایکیشی هه رگیز له

مالتی ناچیتته ده... بریا رتی لئی ون بایهو بعم دهوروبه رده دا رابردبا، نهوده م چ نان ساجییه کی گهرمی بۆ دینا... کسپیش نهی ده دی و نهی ده زانی. نیستا نیو دئی شیواوه. هه موو کس و پیش هه مووان موختار ده لئین تاژی نهو هه موو پوولهی ههیه؟ و به چوار چاوان چاوه رین پی له نیو دئی نی. تنانته خه بهریان به مه موودناغاش داوه.

نهو شهوه له نهشکهوتی دا نووست، دیاره به ترس و لمرزهوه. نهشکهوت پر بوو له شه مشه مه کویره، نهویش نهو شه مشه مه کویرانه که هه م گهره بوون هه م خویتنخۆز. گۆیا نهو شه مشه مه کویرانه دهنووک له رهگی بنیاده م رۆده که م و ههتا هه موو خویتنی ده ماره کانی نه مرن به ره لالی ناکه م.

وهختی نووستنی له سه ر پاره که ی ده خهوت. با شه مشه مه کویره کانیش خویتنی بمۆن، به لام ده ست له پوولته که ی نه ده ن. به م دراوه چه ند شت ده کړی. دوو جووت گای سووری شاخ که وانی، نیرو نامووریک، چوار مانگای دۆی، مه ر. بز و نه سپیکه ره ش کویت. نهو نه سپی ره ش کویتی پی جوان بوو. نه سپه کویتته که ش ده بوو کویتتیکه نیوچاوان قه شان بی. کلاو گهر گهری به کیش راست وه ک کلاوی عه لیه شه ل، پاشانیش چاکه ت و پانتۆلئیک له چاکه ت و پانتۆله که ی عه لیه شه ل، نه عجار جووتیک قۆنده ره ی سووری وه ک پۆلی سوور. قه راخی که وشه که ش ده بی خه تیکه زه ردی پیداهاتبی...

جالئی سواری نه سپ ده بی و له به یانییه وه تا نیواری به نیو دئی دا دیت و ده چن. کلاو گهر گهری به که شی به لایه کی سه رییه وه ده نی... نا... خ خه ریک بوو له بیری به چیتته وه، دیاره نه مه ش له ترسان بوو. ناخر تاژی ته حسین له تفهنگ و ده مانجه، تنانته خه عه رو هه رچی خویتنی پی برژی زراوی چوو بوو. فیلینتایه کی نه لمانییش ده شانی ده کا، دیاره تفهنگیکه به تال. چما شیت بووه فیشه ک بخاته عه مباری فیلینتایه که یه وه؟ نهو تنانته له تفهنگی به تالیش ده ترسا، به لام زۆر زۆر نا.

به ره به ری به یانی که میتک نووست، وهختیک وه خه بهر هات، دیتی غوولیک له ژوور سه ری راوه ستاوه، به ناره ته کیشان له نهشکهوتی ده ره پری و لووت و بزووت له گه ل وه لیه شه وان تیک هه ل نه نگووت. نهوی نه ناسی و دوویاره گه رایه وه نیو نهشکهوتی. غووله که هیتشتا له نیو نهشکهوتی بوو. ماوه به ک هه روا له نهشکهوتی بۆ ده ری و له ده ری بۆ نهشکهوتی له هاتوچۆدا بوو. سه ره نجام وهختیک باش سه رنجی وه لیبی دا به سه ره رگی شواییه که ی را ناسیه وه: وه لی...

وه لی گوته: چیه، چت لئ هاتوه؟

"لەو ژوورە...".

"سەگەکی من لەو ژوورە، ئەتۆی ناسی بۆیە نەوەرێ، ئەمنیش تاویک پێش نیستا بێرەدا تی دەپەریم، لەنیو ئەشکەوتی گوتم لە دەنگی نالەنالی بوو، ترسام و نەچومە ژوورێ، سەگەکم نارد".

تازی تەحسین ئەژنۆی شل بوون و لەسەر زەوی دانیش. ماویەک لە حالتیک دا قەو زەوی سنگی هەل دەستاو دەپوکایەوه، هەروا رەق راما.

"چ بوو تەحسین، چیه، بلێ بزایم چ بوو؟".

تەحسین لە کاتیک دا لە برسان خەریک بوو گیانی دەرچێ گوتی:

"جەندرمەکان... پیاوێ کانی مور تەزاغا... خەبەریان بە مەحموود ناغاش داوه. وەختیک منی دەست کەوی هەموو نیسکی لەشم دەشکیتێ".

نەم جار لە سیرێ هەتا پیاوێ هەموو مەسەلەکی بۆ وەلی گێراییهوه لە ناخری دا گوتی:

"باش بزانه نەگەر نەوێ پێم گوتی بە کەس، تەنانەت بە یەک کەس، تەنانەت بە دایک و بابیشتی بلێی دەت خنکیتەم و دەت کوژم".

وەلی شازدە سال دەبوو، بگره کەمتریش، دەم و چاوی خړو گۆشتنی بە بیستنی نەم بەسەر هاتە وەک چەو نەدەری کۆلیو سوور هەل گەرابوون.

"کاک تەحسین، ئەمن ئەمانە بە کەس نالیم، چما ئەمن مەحموود ناغای ناناسم؟ پارە بە دەستی هەرکەسەوه ببینی لێ دەستینێ، خۆزگە لە کۆلێشی بایهوه، پاشانیش هەموو نیسکی بنیادەم تیک دەشکیتێ. مەحموود ناغا بەرەو ئاواپی دەهات، کەوا یە بۆ ئەمە بوو".

"سویند دەخۆی بە کەس نەلێی؟".

"سویند بە چی بۆم؟".

"بە سەری دایکت".

"ئەمن هەرگیز سویند بە سەری دایکم ناخۆم، سویند بۆم و دوا یەش دایکم بڕێ...".

"کەوا یە دەچی بە خەلکی دەلێی".

"ناتوانم سویند بە سەری دایکم بۆم".

"دەیی بۆی، سویند نەخۆی ئەلێرەت دەکوژم، دەت کوژم و لێ دەدەم دەپۆم... کێ دەزانێ...".

"بم کوژە بەلام ناچارم مەکە سویند بەسەری دایکم بۆم، بەستە زمانە دەمرێ. بە هەرچی دیکە بلێی سویند بۆ دەخۆم".

تاژی ته حسین پتی داگرت، نهویش دهیگوت بشم کوژی سویند به گیانی دایکم ناخزم. نهوندهیان کیشمه کرد همدروکیان ماندوو بوون و دهنگیان گیرا، هر یه که می کهوتنه لایهک. دهنگیان نیدی وهک لیکاو شل بوو.

تاژی ته حسین به دهنگیک که به حال و بال ده بیسترا گوتی:

"مهرو نام بدهیه، نهختیکیش شیر بدۆشه".

وهلی نانی دایه، هر نانه که می دایه و چوه نیو بزنگل و سهره و ژیر تیی تهقاند بو نیو ناوه دانی. تاژی ته حسین نهوندهی برسی بوو هر به فکریشیدا نه هات وه دوا می که وی و بیگری. دهی زانی وهلی چ ههنگامه یهک له نیو دئ دا وه ری ده خا. هه ولی ده دا چهندی بگری زووتر نانه که می بخواو لی بیته وه. سهره بجام خوی پی رانه گیرا. ده سرۆکه نانه که می هه لگرت و چوه نیو لیپه وار بو سهر کانی. تینووی بوو. لیوی به بهردی سپیی کانییه که وه - که هینه سوابوو، وهک که لالا لوس و ریک بیوو - ناو به نیشتیاوه له و کانییه که بو نی پنگی گرتبوو ناری خوارده وه.

پاروویه کی له نانی وهلی ده خوارده داده هاته وه سهر کانییه که و قومیک ناری ده خوارده وه. پاش نه وهی ورتکه نانی نیو ده سرۆکه که شی خوارده هه ستایه سهرین. له سهره وه جیگای قایتری لی بوون. له نیو چیمه نیکی چو که له دا تاته به ردیکی لوس و دریز هه بوو. ده بوو بجیته وئ. که هه ستا سهری سوورپاو چاوی ده ره شه وه هاتن، خهریک بوو بکه وی دهستی ده لکه داریک گرت، لکه که رای نه گرت و کهوت. هر که وته عهرزی و خوی لی کهوت، خهریکی قورسی لی کهوت.

هه موو خه لکی گوندی گه لی شکۆفه له ده وله مه ند بوونی تاژی ته حسین که خه بهری مه رگی هه مه دۆکی برده بوو شارۆچکه و مژدانه می له خان و ناغاکان وه رگرتبوو ناگادار بوون و هه روه ها خه بهریان زانی که مه جوود ناغا به خوی و پازده سواره وه وه دوا می کهوتوه که پاره که می لی بستینی. دئ به ته وای شله ژابوو:

"مه جوود ناغا پاره که می لی ده ستینی".

"به و پوله می دوا یانه تی ده توانی پازده گاجووت، نو نه سپ، سه د بز و سی و پینج مه ر بگری...".

"بوو به خاوه ن پاره و رویش".

"بۆچی نه ترسی، نه گهر چه تکان پی بزانه ن که نه و هه موو پوله می هه یه...".

"نه گهر ژه نرال سهر جووخه كهرتیش پین بزانی".
 "تاژی ته حسینى به سته زمان، چما دیتلن نهو پوولته یی بیئنی".
 "تاژی ته حسینى به سته زمان، پاره ی وهر نه گرت، به لای وهر گرت".
 "مه محمود ناغای چاوه دلوش ده بیته به لا بۆ گیانی".
 "یان نه م موختاره ی خۆمان؟ چما دیتلن نهو پوولته یی بیئنی".
 "له گه ل سهر جووخه عه لی كهرتیش ریتك كه وتوه...".
 "مه محمود ناغا نایه لئ قرۆشیتك له م دراوه كه س له سهر چاری خۆی دانئ...".
 "تاژی ته حسین نه گهر نازایه با پوولته كه یان نه داتئ...".
 "موختارو سهر جووخه كهرتیش هه مه دۆکیان كوشت... پوولته كه...".
 "پوولته كه ی تاژی ته حسینى چلمن وهری گرتوه...".
 "چما نهو هه موو پاره یه ههر بۆ نه وه ی چهنده شقاو غاری داوه ده دن به هیچ كه س؟".
 "مه محمود ناغا كه ولی له بهر داده پئنی".
 "ژه نرال سهر جووخه عه لی كهرتیش چاوانی هه لده قه ننئ".
 "نه گهر نازایه دیتته وه نیئو دئ...".

"ده لئین مه محمود ناغا سواری نه سپی بۆزه بووه، فیلینتای له شان كرده وو وهك بالدار بهروو نیئره دئ".
 تاژی ته حسینیش له نیئو لیئره وار خهوی لئ كه وتبورو و خهونی سه یرو سه مه ره ی ده دیتن.
 وه ختیک هه تاو لئیی دا، وه خه بهر هات. له زۆر دوور گورگیك ده ی لمووراند، تاژی ته حسین مووی
 له شی راست بوونه وه: لووره ی گورگ فهری باش نیه. ده سستی له بن هه نگلی دا له سهر پوولته كه ی
 بوو. زراوی چوو. نیستا وه لی چوو وه هه موو شتیکی بۆ دیتته یه كه ان باس كرده.
 دیتته یه كه انیش... كئ چووزانی... كه چانیش به چ شتیه كه ته ماشای ده كه ن؟ بهو چاوه كه
 ته ماشای پیاوی پوولدار ده كه ن. له نیئو دئیی دا راست وهك سهر جووخه عه لی كهرتیش دیت و
 ده چئ: سنگ تئ قوپوو، قوون ده ریه رپوو. راست وهك بهران. هه موو كه س ته ماشای ده كا.
 "تاژی ته حسین ده وله مه ندیک ی زله".

ترسی گورگ و له زه تئ تامی شیرنی ده وله مه ندیبوون نهویان هه تا سهر شاخه كه ی پشتی
 ناوه دانی برد. هه تا دنیا تاریك دادئ لیئره خۆی ده شاریتته وهو كه تاریك داها ت وهك رتوی خۆ
 به نیئو مالان دا ده كا، پاشانیش دایکی له سیرئ تا پیاوژی هه رچی له ناوایی دا رووی داوه
 هه مووی بۆ ده گیتته وه. نهویش... پاره كه ی له نیئو ناوه دانی له جئ یه كه ده شاریتته وه كه هه زار

سالیسی بۆ بگه پزین کەس نەیی نیتەوه. دەیه ویست هەرچی زوو بچیتەوه نیتو دئ، لەوئ لە پەلەپەلان خەریک بوو دلئ بتۆقئ. خەلکی دیکەشیان با نیتستا بیتن بیینن نەک ئەودەم کە هیتندەئ شوژیابو خواردبوو هەلامسابوو، نیتستا با بیتن بیینن.

نیدی خۆئ پئ راگیر نەکرا، لەو کونەئ خۆئ تیدا خەشار دابوو هاتەدەر. لەسەر ئەو شاخە کە خۆئ لەبن دا شارددبوووە دەستی کرد بە راویچکان. نیتستا دەبوو یەکیک لە خەلکی ناوایی بیینن کە چۆن سنگی رەپیش کردبوو پیاسەئ دەکرد. هەموو دەولەمەندەکان ناوا سنگیان رەپیش دەکەن. نەگەر مەحمودئاغاو پیاوەکانئ هاتبنە ناوهدانئ، یان مورپتەزاغا... ئەودەم تاژئ تەحسینیش: چیا بگەرە هاتم. ئەودەم نەگەر توانیان بیگرن، با بیگرن. وەختیک ئەو بەنیتو ئەو بەردەلانەدا رابکا، نەگەر گوللەشی لەدوا باوین تۆزئ ناشکیتنئ. بریاری دابوو بچیتە نیتو دئ. نەگەر کەستیک بیههوی پوولەکەئ لئ پستیتنئ، بەندەن بگەرە هاتم. توتشوو یەکی زۆریش لەگەل خۆئ دەبا... خوتش هەر وائو چەقۆیەکی تیژیش. نەگەر برسی بوو گیسکیک لە مینگەلی شوان... ئەودەم لەسەر کانی یەک لەنیتو پنگەلان گۆشت گیسک لەسەر ناگری پۆلان دەبرۆننئ و لە کاتیک دا پۆن بە دم و لەوسی دا دیتەخوار گۆشتی برۆو هەلەلرفیننئ. ئەو وەل یە سەگابە... پیتش هەمووان تەواوئ بزەکانئ وی یەک بە یەک دەخوا. ئەوان هیتشتا تاژئ تەحسینیان نەناسیوه. ئەو دزیکئ ئەودە کارامیە رۆلەئ لەبەر دایکئ هەلەلگرنئ، نایەلئ پئ بزائئ. بۆچی لە هەموو گەلئ شکۆفە کەلەبایک پەیدا نابئ؟ چونکە هەموو کەلەشیرەکانئ ئەم دئ یە تاژئ تەحسین دزیونی و بردوونی خواردوونی. ئەویش لەسەر ئەو کانی یە کە ناوەکەئ بۆنگی لئ دئ. کئ سەری ئەو کەلەشیرانەئ لەدئ دزیون بردوون لە ئەشکەرتی قەلای نالغ دا شارددوونیموه؟ دیارە تاژئ تەحسین. زۆر باشە، لەماوەئ ئەم دە سالەدا لەم دئ یە هیچ کەس تئ گەیشت ئەو هەموو کەلەشیرە کئ بردنی و کئ تۆزئ کەلەبابی لەم دئ یەدا بریوه؟ لەنیتو دئ دا شکیان بۆ هەموو مندالانی ناوهدانئ چوو، بەلام عەبلی خوائ راست بوووه بلئ: خەلکینە ئەوئ تۆزئ کەلەشیرئ لەم دئ یەدا بریوه تاژئ تەحسین. داخوا یە کەس، تەنانەت یە کەس بەفکری دا هات؟ نەگەر پیتوست بایە تاژئ تەحسین - شانازی بە ناسناوی تاژئ یەوه دەکرد. دە سالانیش لە چیا دەمایهوه هەموو کاروو گیسکی دیتەهاتی دەرووبەری دەخواردو خەلاسی دەکردن، بەلام ئەو پوولەئ بە نارەقی نیتوچاوانئ پەیدای کردبوو، نەدەدا.

بەرە بەرە دنیا تاریک دەبوو، تاژئ تەحسین لەسەر شاخەکە وەک شیتان ئەم سەرو ئەوسەری دەکرد. کە هەتاو ناوا بوو ئەودە خۆشحال بوو کە بە دەست خۆئ نەبوو هاواری کردو خۆئ هەلاویشت. بەدوای ئەودە ترسار چوو لەبن شاخەکە لە کونیک دا خۆئ شارددەوه. چەند لەحزەیک گوئی بەم لاو

لادا گرت، چووکتیرین دهنگ و همرا ندههات. به سهنگینی و نارامی له شاخی هاته خووارو وهك رتیوی
بی‌دهنگ و همرا خۆی به‌نیو دئی دا کردو کاتیک گه‌یستمه مالتی دلّی ته‌په‌ته‌پ لیتی ده‌دا:
"دایه، دایه، ده‌رکه‌م لئی‌وه‌که".

دایکی ده‌رگای لئی‌کرده‌وه. له مالتی ناگر دایسا وه‌ختیک دایکی له‌بهر شۆقی ناگر چاوی
به روخساری کهوت به سه‌رسورمانه‌وه هاواری کرد:
"نه‌یه‌رۆۆۆ کوپم، چت به‌سه‌ر هاتوه؟".

تاژی ته‌حسین که خیرا چوو‌بووه ژووری و ده‌رگای پی‌وه دابوو گوتی:
"هیچ نه‌بووه دایه، هیچ نه‌بووه... ده‌قیقه‌یه‌ک گویم بۆ راگره... گویت له قسه‌کام بین،
نهم رۆژانه ده‌سته‌یه‌ک له خه‌لکی شارۆچکه‌ی نه‌هاتونه نیره له‌من بپرسن؟ له‌نیو ناوایی
کابرایه‌کی شەلت دیوه ناوی عمل‌یه‌شەل بین؟ مه‌حمودناغا له‌کوئی‌یه؟".
"هه‌یه‌ووو، کوپم کهس نه‌هاتوه، نه‌شەل، نه‌کویر، نه‌ساغ. مه‌حمودناغاش هه‌شتا
نه‌هاتوه، گۆیا قه‌رار بووه بین".

"هیچ کهس، هیچ کهس نه‌هاتوه نا؟".
"هیچ کهس کوپم، بۆخۆت ده‌زانی له‌نیو دئی می‌شوو له‌بال لیک دا نه‌من ده‌زانم".
"دایه، ده‌وله‌مه‌ند بووم".

دایکی له‌حالتیک دا به‌حه‌به‌ساوی ته‌ماشای ده‌کرد گوتی:
"بیستم کوپم، بیستم. وه‌ل‌یه‌شوان دئی‌یه‌که‌ی ژیروژوور کرد. له‌نیو دئی باس هه‌ر باسی تۆیه".
"ده‌وله‌مه‌ند بووم دایه، ده‌وله‌مه‌ند. وه‌ره نیره".

قۆلی دایکی گرت و برديه نیزیک ناگردان. ده‌ستی له‌باغه‌لئی راکردو ده‌سرۆکه‌یه‌ک که
پوله‌که‌ی تیوه پینچابوو، ده‌ری هیناو گوتی:
"بروانه دایه. نه‌مه‌یه‌ک، به‌م یه‌که ده‌توانی دوو جووت گا بکپی، گوتت که‌سی غه‌ریبه
نه‌هاتوه‌ته ناوایی؟".

"هیچ، هیچ".
"نه‌مه‌دوو، به‌مه‌شیان ده‌توانی نه‌سپیتک و ماوزه‌ریتک و نیرونامووریتک بکپی. ئیستا به‌م
یه‌که‌یان... دوو مانگای دۆت بۆ ده‌کرم. به‌م یه‌که‌ش فرۆیه‌کی زۆر، ماست، رۆنه‌که‌ره‌و قه‌یماغ
ده‌خۆین... یازده گیسکیش ده‌کپین... نه‌تۆش په‌نیری دروست ده‌که‌ی. دایه هیچ کهس له‌گه‌ل
کابرایه‌کی شەل نه‌هاتوه‌ته ناوایی، هیچ، هیچ؟ مه‌حمودناغا نه‌هاتوه؟".

"نههاتره هیج، هیج، هیج، هیج".
"دهوله‌مه‌ند بووم دایه".

دایه له سه‌یران چاری پی‌ده‌ره‌په‌ریبوون و ته‌ماشای نه‌و دراوه‌ی ده‌کرد که ته‌حسین له‌سه‌ر
عه‌رزى له په‌نای یه‌ك دای‌نابوو، نه‌وه‌ی ده‌ی‌دی باوه‌پری نه‌ده‌کرد.
تاژی ته‌حسین یه‌ك بین به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ی ده‌گیتراپه‌وه‌و باسی مورپه‌زاغاو عه‌لی‌یه‌شه‌لی ده‌کرد.
"نه‌و پیاوه له‌و پاره‌یه که له مزگینیی مه‌رگی همه‌دۆك دا داویه به‌من په‌ژیوان
نابیتته‌وه؟".

له نه‌کاو دایه ره‌نگی زه‌رد هه‌ل‌گه‌را: نه‌من نازانم کوپری خۆم.
تاژی ته‌حسین به‌ پینکه‌نینه‌وه گوتی: په‌ژیوان نابیتته‌وه، نا.
نه‌م پینکه‌نینه له‌ رووی ترسه‌وه بوو.
"نه‌من خه‌به‌ری مه‌رگی پیاوی وه‌ك همه‌دۆکم داوه‌تی. بۆ مزگینیی‌یه‌کی وا نه‌م پاره‌یه
که‌میشه".

"نه‌دی کوپم، که‌میشه...".
هه‌ستایه سه‌رپین: نه‌تۆ له برسان مردی کوپم...
تاژی ته‌حسین گوتی:
"نه‌ی دایه مردم له برسان، سۆ شه‌وو رۆژه پارووه‌نانتیکم له گه‌روو نه‌چووه‌ته‌خوار... نه‌م
پووله که‌میشه، وه‌نا دایه؟".
"نه‌دی که‌میشه...".

"نه‌م پاره‌یه له کوئی دانیتین که‌س...".
"نه‌تۆ دراوه‌که‌ی وه‌من ده، نه‌من ده‌زانم له‌کوئی دانیتیم، نه‌گه‌ر مسته‌فا که‌مال پاشاش بێ
ناتوانی وه‌ی‌بینی".

"وێت ناده‌م دایه، بۆخۆم ده‌ی‌شارمه‌وه".
"باشه، چما پوولی خۆت نیه؟ بۆخۆت بی‌شاره‌وه، به‌لام نه‌گه‌ر ژهنراڤا سه‌رجووخه عه‌لی
که‌رتیش و موختار که‌ولیان کردی، خۆ جی‌یه‌که‌یان بێ نالیتی؟".
"ده‌ی‌لیم...".

"باشه، نیدی بۆخۆت ده‌زانی کوپم".
تاژی ته‌حسین به‌ هه‌ژاوی و نیگه‌رانی‌یه‌وه گوتی:

"نه تۆ وهی شیره دایه، نه گهر نه من له بن داران دا بکوژن، دیسان جیه که ی به وان مه لئ. نه گهر نه نجن نه نجنم کن... گوئی خۆت باخنه، چاوانت بقوچینه و جیه که یان پئ مه لئ، ته نانت نه گهر مه حمود ناغا له بن پئی نه سپه که ی دا تۆ بپلشینتته..."

"جیه که ی نالیم."

"سویند بچۆ."

"به چی؟"

"به گیانی من."

"سویندم خواردو ته و او بوو."

"نه گهر دایه نه توانئ هاوارو ناله ی تاژی ته حسین ته حمومول بکاو جیی پووله که یان پئ بلئ، تاژی ته حسین له جئ گیانی ده رده چی. باشه دایکی هه رگیز رازی نابئ نه و برئ. نیستا نه گهر عه لی که رتیش له بن داران دا بی کوژئ، نه وه شتیکی دیکه یه."

تاژی ته حسین پاش نه وه ی هه موو پاره که ی وه دایکی دا، گوئی:

"دایه شو ریا و یکم بده یه، خه ریکم ده مرم."

دایک، چیشه که ی به مه بجه له وه له نیتیه ندی سفره که دانا. ته حسین به که چکیکی گه وه ی دار ده ستی به چیشه خواردن کرد، چهند ده قیقه دواتر شه لالی ناره ق بوو.

"کورم، نه من ده پۆم."

"برۆ دایه برۆ... وریا به پووله که مشک نه ی خوا."

دایک لئی دا رۆشیت. وه ختیك هاتمه دیتی تاژی ته حسین له مر ئاوری درێژ بووه خه ی لئ که مته وه.

بعیانی دایک و کور به خۆشحالی له خه وه هستان و هه تا نیوه پۆیه به نیشتیاهه باسی کرینی گاجووت، نه سپی ره من، بز و مهر، نیروناموورو کینلگه یه کیان کرد که هه رچی لئی بچیندرئ هیند به قه وه ت ده بی پلنگی تی ناچی. هه تا پتریان قسه ده کرد چمه گیان باشر گهرم ده بوو. نه گهر تاژی ته حسین بۆ خۆده رخته له نیتو ئاوه دانی به په له نه بایه دایک و کور سئ شه و رۆژان له و باره یه وه قسه یان ده کرد. تاژی ته حسین له لایه ک تامه رزۆ بوو له گه ل دایکی باسی به ختیاری و دوارپۆزی پر له دارایی خۆیان بکاو له زه تی لئ بیینی، له لایه کی دیکه ش ده یه ویست خۆی به خه لکی ئاوه دانی نیشان بدا. پاره که ی له رتی حه لاله وه په یدا کردبوو، و نه گهر دنیا ش خه رابایه هه یج هه تێک نه ی ده توانی لئی بستینی.

سه ره نجام خۆی پئ رانه گیرا، له مه لئ هاته ده ره و چوه بن چنارئ. چناره که کانییه کی له بن هه لده قوئی، هیندی بلئی یه ک و دوو بن چنار پر بوو له ژن و پیار و مندال. هه رکه س

دهی گه یشتی لیتی ده پرسى که چۆن ده ولته مهنده بووه. نهویش بی نهوهی ههست به وه ره زی و ماندوویی بکا، باسی ده کرد که چۆن یهک تهکان لیتهوه تا شارۆچکه غاری دا، چۆن به دههۆل و زورپناهه له شارۆچکه پیشوازی لی کرا، چۆن ههتا بهردهرکی ژووری قایمهقام رۆیشت و لهوی بی هۆش کهوت و وهختیک وههۆش هاتهوه دوکتۆرو پیاوماقوولانی شارۆچکهی له ژوور سهری خۆی دی، ههروهها چۆن پیاویکی که له گهت و کابرایهکی شلهی کلاوشه بکه لهسه ر لیکدا لیکدا پارهیان دهه ایهو چۆن نه گهر پوله کهی وهرنه ده گرت لیتی تووره ده بوون. هه مووی موو به موو گتیره وهو لیتی زیاد کرد که پاشان نهو پیاوهی پاره کهی دابویه، بردهیهو مالتی خۆی و بهرخی بۆ سهر بری و شانه شانه ههنگوینی تازهی بریهوهو شهریه تیکدی دایه که بۆنی گولتی سووری لی دههات و له جیویانیکدا دا نواندی که بۆنی گولتی سووری لی دههات:

"پاشانیش نهو پیاوه که له گهته گوتی... هه مه دهۆک ویستویهتی بی کوژی، وهختیک عهلی کهرتیش هه مه دهۆکی کوشت نه منیش مزگینیه کهم بۆ نهو پیاوه برد، به منی گوت... هه رچی ده تهوئی داوام لی بکه، به سه رچاوم، هه رچی ده تهوئی داوا بکه، نه گهر هه ز ده کهی لهو کچه جوانانهی شارۆچکه ژینیکت بۆ دینم. نه منیش گوتم: نا، نامهوی، وهختیک بهرپی ده کردم گوتی ته حسین نیره وهک مالتی خۆته، ههروهخت دهست و دلته تنگ بوون وه ره، هه رچی ویستت، نه سپت ویست نه سپ، چهکت ویست چهک، پارهت ویست پاره، زهویت ویست زهوی، کچت ویست کچ، هه ر نه وهنده دلته بی گری و داوا بکه... هه رچی به تهوئی به سه رچاوم، زۆرم خۆش ویستی، وهک نه ولادی خۆمی... نیستا که نه تو مردی و زیندوو بوویه وه، به لام مزگینیهی مه رگی دوژمنت بۆ هینام، نه منیش تو... نه منیش پیم گوت خۆش بی ناغا..."

هه شیمهت به ره به ره زۆرت ده بوو، که له نه کاو موختار به سواری نه سپی بۆره له جادهی خواری وه ده ر کهوت. چاوهکانی تاژی ته حسین وهک که للا شووشه له کالانهدا بزه بزبان دههات، ده به ویست پیش نهوهی موختار به گاتنی نهو به نیو هه شیمه ته که دا خۆی ده رباز بکاو به رهو چیا تیی ته قینتی. به لام نهی ده توانی. به دیتنی موختار تهواوی له شی کهوته له رزین و هه ر لهوی نه ژنۆی دوولا هاتنهوه. له سه ر بهردی کانییه که دانیشته. چهنده جار ههولتی دا ههستی به لام به هیهچ جۆر نهی ده توانی ههستی. موختار هات، درپی به هه شیمهت دا، نهویش هات و له سه ر کانییه که دابهزی. هه وساری نه سپه کهی دایه دهستی کوره جیحیله یهک و گوتی: نه مهی به ره وه مالتی.

"چیه، چ باسه لیته کو بوونهوه؟"

گوتیان: ده ته ویست چ بی، تاژییه که مان...

"دوله مەند بووه".

"حەمەدۆك دوله مەندی كردوه".

هەموویان لە سیر هەتا پیواز بۆ باس كرد. موختار پێكەنی. پاشانیش گوتی: وەزە خەراپە، یاوەر زۆر لە دێیەكەمان توورەیه. گوتوویەتی دەیهوئ نێرە لەگەڵ عەرزى تەخت بكا. تووشى ژانەسەر بووین. ئەم ژنانە بەدەختیان كردین. ئەگەر مەحموودناغا پێبزانئ... نیشەللا پێنازانئ. نیشەللا نایەتە ناوهدانى.

"چ بووه، دێیەكەمان چ بەلایەكى بەسەر هاتوه؟"

"ئەوهی كوژراوه حەمەدۆك نەبووه".

"ئەدى كئ بووه؟"

"گۆیا وەسمانەرەش بووه - هەناسەیهكى قوولئ هەل كێشا - وەختێك ژنانى ناوهدانییش گوتیان ئەمە حەمەدۆكە كوژراوهو شیوہنیان بۆ كرد، جەندرمەكانیش گوتیان ئەمە حەمەدۆكە برووسكەیان بۆ ئەنكەرە لئدا كە حەمەدۆكمان كوشتوه. پاشانیش وەختێك مەسەلەكە روون دەبێتەوه هەموویان دەبنە پوولەسووركەیهك. یاوەر هەر دەلئ سنگ لە... ی ژنانى ناوهدانى دەبرم. نیشەللا، نیشەللا مەحموودناغا توورە نابئ."

"با سنگ لە... ژنەكەى خۆى بپێئ."

"یاوەر هەر دەلئ دێیەكەى دەكەمە خۆلەمیش و هەرزنى لئ دەچینم. نیشەللا مەحموودناغا نایەتە ناوایی."

"با بىكاته خۆلەمیش بزانیئ."

"ئەمن بە هەزار زەحمەت گىانى خۆم نەجات دا. ئەویش لەبەر خاترى حەمەدۆك. پێم گوتن رەحم پێ بکەن، لێم مەدەن، مەم نێرنە بەندىغانە، ئەمن حەمەدۆكتان بۆ دێنم. جئیهكەى دەبینەوهو خەبەرتان دەدەمئ. ئەمانەم گوت و بە هەزار زەحمەت گىانى خۆم لە دەستیان رزگار كرد. یاوەر لە هیچ توورە نیه لە گریان و شیوہنى ژنان نەبئ، خەریكە شیت دەبئ، بە هیچ كەس دانامەزئ."

دەلئ: باشە، با ژنانى گەلئ شكۆفە وا بکەن، قەرز بئ لەسەرم. خوا بكا مەحموودناغا..."

پاشان ناوړى داىوه لای ژنەکان:

"یانى چى، چ پتویست بوو لەسەر تەرمى چەتەیهكى بێگانە شیوہن بکەن كە بەلئى حەمەدۆكە؟ ناوى دێیەكى بەو باشیەتان لە شارۆچكەیهكى وا گەورەدا لە گوو وەردا. نئستا

ئەمەن چ بىكەم... ئا...خ لە دەست ئەم ژنانە، ئا...خ، چەتەيەكى بىنگانە بە نىۋە چى، بۆچى شىۋەنى بۆ دەكەن جىندەينە، بۆچى دىيەكە ئاور تىبەردەدەن...".

"چما ئەو بەندەى خوا نەبوو؟"

"خۆ نابىي مردوو وەك سەگ لە قولكەيەك ھاويۇرئ".

"بەتايبەتى كە مەيتى حەمەدۆكىش بى...".

موختار پې بە گەرووى نەپاندى:

"تەرمى حەمەدۆك نەبوو".

"با تەرمى حەمەدۆكىش نەبى، خۆ تەرمى بىيادەمە".

"ئاوا شىۋەن دەكەن؟"

"ئىمە لە باب و باپىرانى خۆمان دىۋە ئاوا شىۋەن دەكەن".

"لەسەر تەرمى ھەركەس كە ھاتە بەردەستتان؟"

"لەسەر تەرمى ھەر ئادەمىزادىك...".

"موختار! ئىستا كە واى لىھاتوہ...".

"وختىك ئەتۆ مردى لەسەر تەرمەكەت شىن ناگىتىن".

"تەرمى تۆ وەك كەلاكە سەگ داۋىنە نىۋە قولكەيەك".

"پىت خۆشە؟"

موختار توۋرە بوو، نەپاندى، جىنىۋى دان، شىت بوو. كە ئەو جىنىۋى دەدان، ژنەكانىش جىنىۋان پىدەدانەۋە. سەرەنجام موختار بانگى مېردەكانىانى كرد. ئەوان ژنەكانىان ئارام كەردنەۋە. موختار بە ناچار ھەلاتەۋە مالى. ژنەكان لەبن چنارى كۆ بېۋونەۋە ھەرچى جىنىۋى دەيان زانى ھەۋالەى موختار، ياۋەرۋ نەنكەرەيان دەكردو گۆرانىي گشتيان دەگوتن و بە حەمەدۆكىان ھەلدەگوت. بەخەبەرى نەكۆژرانى حەمەدۆكى ئەۋەندە خۆشحال بوون ئەك ھەر ياۋەر، تەننەت مەھموودئاغاشيان بە ھىچ نەدەزانى. ئاۋايى پې بېۋو لە شادمانى. موختارو چەند پېرو پاتال خەرىك بوون يەخەى خۇيان دابدېرن. پىنكەنىنى خۆشحالئى و گۆرانى گوتن ھەتا نىۋەشەۋى درىژەى ھەبوو.

تاژى تەھسىنىش خۇى رەگەل شەپۆلى ئەم خۆشحالئىيە خەستبوو، ئەو لەبەر شتىكى دىكە لە ھەموۋان زىاتر بە مانى حەمەدۆك خۆشحال بوو، و لە خۆشىيان لە پەستا ھاۋارى دەكرد. ۋەختىك ھاتنەۋە مالى گوتى: داپە، و باۋەشى بە داىكىدا كرد:

(۱۶)

ناوی ههموو کوئخاکان له گیرفانی مورتهزاغادا بوو. نو شهوئیکیان سواری نەسپ بوو و بهره نەدەنە وەرپ کەوت، کە گەیشته مائی ره‌مهزانی خان، زۆر له‌نیوه‌شه‌وی لای‌دابوو. خان پیاویکی به‌سالداچوو بوو، له‌میژ بوو خەوی لێ‌کەوتبوو. هەر کە له‌ دەرگای دا وەرگێڕکەیدە دەرگای کردەوه. خان کە دەسبەجێ وەخەبەر هاتبوو، به‌ خەوالوویی، به‌ نارەقچن و رۆبه‌وه هاته‌ده‌رێ.

کۆره‌ خزمه‌تکاره‌ کە له‌ سووچیک راوه‌ستابوو، به‌ چاویکی پر له‌ سه‌رسورمانه‌وه ته‌ماشای نو ناغا کەله‌گه‌ته‌ کلاوشه‌بقه‌ له‌سه‌ره‌ی ده‌کرد کە دوو ده‌مانچه‌ی له‌بەر پشتینی راکردبوون. قه‌ت نه‌ی‌دییوو. مورتهزاغا گوتی:

"خان، نه‌من مورتهزای نۆکه‌رتم، ده‌بی بیووری کە به‌م نیوه‌شه‌وه نه‌زیه‌تم دای..."

"جاری وەر سه‌رئ گیانه‌، وەر سه‌رئ دوايه‌ قسان ده‌کەین."

له‌ نه‌ومی سه‌رئ هاتوچۆ بوو، هیشتا خان له‌ پلیکانه‌کان نه‌هاتبوو خوارئ چرایه‌کان هه‌ل‌کرايون.

له‌ ته‌نیشته‌یه‌که‌تر له‌سه‌ر قه‌نه‌فه‌ دانیشتن. هەر دانیشتن و قاوه‌یان هینا.

"خێره‌ مورتهزاغا..."

مورتهزاغا ههموو به‌سه‌رهاته‌که‌ی، مه‌سه‌له‌ی حه‌مه‌دۆک، کوزرانی عه‌لی‌سه‌فابه‌گ، درۆیه‌کانی یاوه‌ر فارووق به‌گ و نه‌وه‌ کە چۆن له‌ شارۆچکه‌ وەك خانیکی ره‌مهزانی پیتشوازی لێ‌کراو چۆن تالیب به‌گ به‌ شیوه‌یه‌کی سامناک به‌ ده‌ستی حه‌مه‌دۆک کوزرا، به‌ کورتی ههموو شتیکی له‌ سیر هه‌تا پیاواز گێڕایه‌وه‌و سه‌ره‌نجام گوتی:

"خان، مەسەلەكە بەم جۆرەيە... بەلام عارف صائم بەگ، ئەو ناپيارەش لە ترسى قوونىتى وا بە ئەنكەرە نیشان دەدا كە هيچ كام لەمانە روويان نەداو. ئەگەر ئەنكەرە لە ھەمووى ئەم رووداوانە ناگادار بى، ئىدى ئەوى ناكەنە وەكىلى ئىرە. ھەريۆيەش چياو بەندەن پەر بوون لە چەتە. ئەم ھەمەدۆكە، ئەم دوژمنى ماڻ و ناموسەش بە جارىك خۆى كروەتە ھوكمدارى چياكانى توورپوس. ئىدى لەمەدوا نە دەستەيەك و نە فوجيەك و نە لەشكرىك، هيچ شتىك ناتوانى پيشى ھەمەدۆك بگرى، ھەموو خەلك بەتايبەتى چىنى قوون روتان و تايغەى پىخواسان لە ژىر فرمانى دان. ئەو نىشتانەى ئىمە لە دەستى دوژمنان نەجات دا ئەوان ويرانيان كرد. وەك بىستومە ئەم روژانە بەنيازن ئەدەنەش بگرن. بەردى لەسەر بەردى ناھىتلن و سەرى كەس بە لەشەو نەھىتلن..."

رەمەزانى خان دوژمنى خوينى عارف صائم بەگ بوو. لە جياتى ئەو بىتتە وەكىل، ئەنكەرە ئەو جەندرمە ھەرچى و پەرچىيەى كرده وەكىل. لە كاتىك دا لە ھوسەد ساڻ لەمەوبەرە ھەتا ئىستا كاروبارى ئەدەنە بەدەست ئەميرانى رەمەزانيەو بوو. رەمەزانيەكان كە ھوسەد ساڻ فرمانرەوايىيان بەسەر ئەو مەلبەندەو كروبوو، لە دەورەى كۆماردا ناچار بوون سووچىكى ئەم كالاو بەدەنە دەست خەلكى دىكەو ئەمەشيان ھەروا لەسەر دڻ ماپوو. ئەمەش داخىكى گەورە بوو. لە هيچ دەورە زەمانىك دا لە سەردەمى سەلجوقىيەكانىش دا بەلاى وا بەسەر خانەكانى رەمەزانى نەھاتبوو... تاقە يەك نۆتەرى مەجلىسيان ھەبوو كە ئەويش رەمەزانيەكى لە سەداسەد خالىس نەبوو، كابرەيەكى ھەميشە مەست بوو.

خانى رەمەزانى گوتى:

"ھەقتە مورپتەزاغا، ئىمە دەبى جىنگايەك بدۆزىنەو كە مەسەلەى ئەم راپەرىنە بە ناگادارى ئەنكەرە بگەيەن. بەلام داخو چۆن ئەو كارە بگەين. ناكرى بچىنە لاي وەكىلى كاروبارى نىخوڭ. پىي وايە سەرزك وەزيرانە. چارپىكەوتنى پاشاش لە تەخت كرونى چياكانى توورپوس دژوارترە"

ھەتا بەياني قەسيان كرونى. سەرەنجامىش برىاريان دا رىنگايەك كە بە فكرى مورپتەزاغا گەشتىبوو، ھەلپۆترىن.

"خان، ئەم عارف صائم بەگە ھىندى بەرنامەى دىكەشى ھەن..."

"بەرنامە وەك چى؟"

مورپتەزاغا پىكەنى:

"بهره بهره خهريكم سر له كاره كانى ده رده كه م. هيشتا به تهاوى بۆم ساغ نه بووه ته وه، نه گهر سايبتي بكه م، عارف صائم به گ ده بيته تۆزو ده چيته حهوا".

- خان به شاكه شاك و به چاويكى پر له مراهقه وه پرسى:
"بلئى بزائم مه سه له چيه؟"

"پيتم وايه عارف صائم به گ كه سيك نيه به نوينه رايه تيبى مه جليس و سه رۆك وه زيى رازى بئى. نهو چاوى له هه رازتره... له گه ل هه موو قسه يه كى ده لئى پاشا نه من هه لئى ده سوورپيتم".
"نه مه ي ده زانم".

"نهو ته ون و به ستي نه ينيشى هه يه".
"له گه ل كئى؟"

"له گه ل چه رك سه كانى نهو چيايانه ي سه رى ريك كه وته... وهك بيستومه نه گهر له سه ر نهو، چيانشينه كان، هه موو چيانشينه كان راپه رن... به روا لته نهو خۆى تيكه ل ناكا...".
"بلئى بزائم چه بيستوه؟"

"چه رك سه كان له نيوان نهو و فه رانسه ييه كان له سووريه و نينگليزى يه كان له عيراق بوونه واسيته. په يام ده بن و ديننه وه، له وه زياتر سه رى لئى ده رنا كه م".
مورته زاغا هه ستايه سه ريچ و ده سته كانيبى راوه شاندىن. ماوه يه كه هه روا به پتوه بىرى كرده وه نه مجار گوتى:

"خان. ناويرم بئى ليم. ته نانه ت ناتوانم نهو قسه يم به زمانيش دا بئى"
خانى ره مه زانى هاوارى كرد: بلئى بزائم مه سه له چيه؟
"خان، شتيكت لئى ده پرسم".
"بلئى".

"داخوا به دريوايى ميژوو، نه م ناوو خاكه، نه م سه رزه مينه مه زنه ي عوسمانى يه كان توانويه تى پياوى وهك مسته فا كه مال پاشا بئى بگه يه نئى؟"
خان نيوجاوانى تيك ناو گوتى:

"نه مه يان نيدي نازانم، نه تو پيتم بلئى بزائم چه به سه ر هاتوه؟"

مورته زاغا له روو چوو، چه مند جار تفى قووت دا به وه. يه كه م جار بوو له ژيانى دا له باره ي مسته فا كه مال پاشاوه له گه ل دژكرده وه يه كى وا سارد به ره روو ده بوو. سه رى سوورما بوو. زۆرى پئى چوو هه تا هاتمه سه رخۆ.

"دەنگۆزىيەك لە نىيۆ خەلك دا داكەوتوۋە كە عارف صائىم بەگ پىلاننىكى لە نىيۆردنى بۆ مستەفا كەمال پاشا رىك خستوۋە. تەنانەت بۆ ئەو مەبەستە دەيەوى ھەمەدۆك و چەتەكانى تووروسىيش بەھيژ بكا".

خانى رەمەزانى قاقايەكى دريۆى كيشا:

"مورتيەزاغا، ئەمە دەنگۆزىيە، درۆيە، درۆ. عارف صائىم بەگ ناويرى كارى وا بكا".

"دەيكاو چاكىشى دەكا. ئەو سەرۆكى دەستەيەك چەتەي بى بەزەيىيە".

"ناويرى".

"ھەموو ھەر باسى ئەم مەسەلەيە دەكەن".

"قسەي خۆرايى دەكەن".

"ھەر ئەم رۆژانە دەيىنين".

"خۆزگە".

"ئەم وشەيەي لە زارى دەرچووبوو.

مورتيەزاغا لە حالتيك دا ھەل دەستايە سەر پى گوتى: خوا نەكا، لە ترسان ھەموو مووى لەشى راست بېوونەو، دەت گوت لە ترسان لە كونيەك دەگەرپى خۆي تىدا بشاريتتەو. لە چاوليەك نانتيك دا گىياني رەسەر نارەق كەوت: خوا نەكا.

خان ھەستايە سەرپى، مورتيەزاغاي زەندەق چووى ھىدى كەردەو. ئىدى نە ئەم و نە ئەوى دىكە باسى ئەو مەسەلەيەيان نە كەردەو.

ھىشتا ھەتار نەكەوتبوو كە پاريزەر سابيت خانى خەميرچى ھاتە مالى رەمەزاني. پياويكى گەنج بوو. چاوە زيتەكانى لە كالانەدا دەھاتن و دەچوون. مورتيەزاغا بە دىتنى، مووى لەشى بوونە نەشتەر. قەلافەتتىكى سەيرى ھەبوو. پياويەك بوو كورتيەبالا، چاويادامى و قۆرتۆمە دەربەرپيو. چاوەكانى راست لە بنى لووتى دا پىتەكەو نووسابوون. حالەتتىكى بىئارامى ھەبوو، خىرا خىرا قسەي دەكرد.

خان گوتى:

"ئووكى قەلەمى سابيت بەگ تك تك خوتنى لى دەچۆرپى. نەك ھەر لە ئەدەنە، بەلكوو لە سەرانسەرى توركيەدا قازى ۋەك خۆي كارزان دەست ناكەوئى. ھەر ئەمەردۆ دەستى ويت ۋە دەست دەدەم".

مورتيەزاغا چار ناچار دەبوو لەگەل سابيت بەگ ھاوكارى بكا. چونكە نەگەر وا نەبايە بىئورمەتى بە خان دەبوو. پاش دىتنى قازى ۋەك سەگ لە ھاتنەكەي پەژىوان بوو. دانىشتن و

ههتا لای نیوه پۆیه خه ریکه به ناممه دارپشتن بوون. بریار درا شازده موختار شازده ناممه ۳۰ موختاریش ۳۰ برووسکه بۆ وهزیری نیوخۆ بهرێ بکهن. دایان نا ساییت بهگ تهواری شهوئ خه ریک بێ و ههتا سبهینێ نیوه پۆیه هه موو ناممه برووسکه کان ناممه بکا. پاشان هه مووان بۆ مورته زاغا بچوتیتتهوهو تهویش په سنديان بکا.

نیوپۆژتیکی خۆشیان خوارد. که له نان خواردن بوونهوه ساییت بهگ دهسبه جێ جانتاکه ی هه لگرت و رۆشت و پاش رۆشتنی وی خان گوته:

"ده لئی ناووه، به خوا ساییت بهگی کورمان وهك ناوور وایه. ناگرتک له نه نکه ره بهرده دا نه وهزیری نیوخۆ بیتی، نه سه رۆک وهزیرو له وانه یه عیسمهت پاشا له شکرته بنیرتته تیره."

پاش نیوه پۆیه مورته زاغا چوه نیو شاری و به پیاسه کردن ههتا سه ر چۆمی سه بهان چوو. مندالان قامیسی شه کریان ده مژێ، قامیشتیکی درێژی کرێ، چوه پشت چه رخ و فه له که کان و به دزی بهوه دهستی به قامیسی مژین کرد. به نیاز بوو بچیتته جنده خانه. ههتا "داشچیگان قاپووسی" چوو. چه ند دهقیقه یهك راهه ستاو پاشان په ژبووان بووه وه. به جیلتی ههتا هاتبایه نه ده نه سه رتیکی جنده خانه شی ده دا. به لām ئیستا له بهر به سه رهاته کانی مالتی ره مه زانی، یان له بهر هه رچی بوو نه ی توانی بچی... له هه ناوی دا ترس و خه فه تیکی سه یر هیلانه ی کردبوو. خه مه رچی هه یچ وه بهر دل نه که وتبوو. ره فتاری نه ختیک وهك سامی تورقوودی مامۆستا ده چوو: پاشان نهو کابرایه ته وه ندهم ده رووتیتته وه، وهك سلقی روتم لێ دێ. له جی دا نه ده بوو هه ینده کۆل به حه مه ده ژکه وه هه لگرت: چما نه من چ حیساییکم له گه ل حه مه ده ژک بووه؟ خۆ نه من خه راپه یه کم بۆ نه بووه ههتا بیهه وئ ب م کوزی. داخوا باشت نه بوو دهستی له هه موو نه م بهرنامه نه هه لگرتباو حه مه ده ژکی به گژ مه لادۆزان نه فه ندی دا کردبایه؟ ده بوو رینگایهك بدۆزیتته وه که مه لادۆزان نه فه ندی به دهستی حه مه ده ژک بکوژێ.

عه له یه شه ل دوژمنی خوتینی حه مه ده ژکیش چوه له مالتی مه لادۆزان نه فه ندی بووه ته وه رگیتپکه. به تیریک دوو نیشانه ی ده شکانندن... به لām داخوا به راست نهو شه له دوژمنی حه مه ده ژک بوو؟ به روالهت وا دیار نه بوو، داخوا رتی ته نه ده چوو نهو په یه کتک له هاوده ستانی حه مه ده ژک له نیتو شاردا بێ؟ مورته زاغا له حالیک دا له نه ژنۆی خۆی ده دا گوته: نه گه ر وایی هه له یه کی گه وره م کرده.

مورته زاغا نیو بهری نهو رۆژه کاتیک ده گه راپه وه مالتی ره مه زانی، زۆر په رت و په رتشان بوو. خان به روویه کی خۆشه وه ههتا سه ر پلێکانان به پیریه وه چوو، دهستی گرت و له سه ر

قهنهفه دای نیشانده. تهنانت خیزانی خانیش هات به خیزرانتی کرد. مالی خان خانویه کی داری دوو نهۆمی گهوره بوو له سهر لیوی سهیهان که ههر نهۆمی ده ژووری هه بوون. خانویه کی رازاره بوو. پیشتر باوکی خان لهم خانووه دا ده ژیا. خانووه که به دهستی وه ستاکارانی نهرمه نی دروست کرابوو. بۆ کاروباری دارتاشییش وه ستا رهزایان له کیتوپاره وه هینابوو که له دار بنیاده می ده تاشی و گیانی وه بهر ده نا.

خان به پرۆشه وه گوتی:

"ناغای گهوره ی تورکمه ن، مورته زاغا، هیچ دیوته چۆن خهریکن چوکورواوی وه ک گوشتی قوربانی له نیو خۆیان دا داروبهش ده که ن؟ ژماره یه که له "نالازیک" دهسته یه که له "مانیه"، هیندی که له "نه فیوون" و به شیک له "ماراش" و "نۆرفه" وه هاتوون و خاکی باب و باپیرانمان و هاوینه ههواره کامان له نیو خۆیان دا بهش ده که ن. نه مانه خهریکن چوکورواوا بهش ده که ن، تالانی ده که ن. نیمه تالانی وامان نه له سهرده می سه لجووقیه کان دا دیوه، نه له دهوره ی عوسمانی و نه له زهمانی برابم پاشا کورپی محمد علی پاشا والیی میسر دا. دئ به دئ و دهشت به دهشت خهریکن چوکورواوا له نیو خۆیان دا بهش ده که ن. نیمهش دهست و پیمان به ستراون و ته نیا ته ماشای نه وانه ده که ن که بوونه مارو زهوییه کامان له خۆیان بهش ده که ن. نه تو ده لیتی چی مورته زاغا فاتیه حمان خویندراوه و براوه ته وه".

خانی ره مه زانی زۆری دل پر بوو و زۆریش تووره بوو. له م شاره دا مزگه وتی سوورو نه وه پرده گهوره بهردینه و کاروانسه راو همه مامه کان هه موویان بنه ماله ی وی دروستیان کرد بوون. نه ده نه نه وان دروستیان کرد. نیزی که ی ههشت سه د سال چوکورواوا له ژیر ده سه لاتی وان دا بوو... نیستا نه م پیاره، نه م خانه ههقی نه بوو له داخان شیت بی؟ ره مه زانییه کی وا گهوره وه که بهردی بن گویم له گو شه یه که وت بوو. مورته زاغا له و باره یه وه زۆر به داخ بوو، که می ما بوو دهست کا به گریان. به لام له نه کاو هاته وه هۆش خۆی. زانیاری و ناگادارییه کانی خۆی هه لسه نگاند. چه ندین سال له مه وه بهر هاویرییه کی زۆر نیزیکی له بنه ماله ی ره مه زانییه کان هه بوو. نه وه ههر باسی ره مه زانییه کانی ده کردو میژووی پرشنگداری ره مه زانییه کانی بۆ مورته زاغا ده گیترا یه وه که له و کاته وه به شیک له خانه کانی یوره گیر بوون و هاتوونه چوکورواوا چیان کرده.

ره مه زانییه کان به درێژی میژوو له بهر پیوه بردنی کاروباری ولات دوور نه بوون. نیستاش دلایان ههر له گه ل ده ولت بوو و ریزو حورمه تیکیان هه بوو. دیسانیش ههر خاوه ن حورمهت و قه در ده بن.

ثاری دهریا همرگیز وشك نابې، له دواړوژنکی نيزیکيش دا تايغی ره مه زانی نه نکهری داده گری. خان نهی ده توانی بزونی عارف صائم بهگ و تازه به سردا که وتووه کانی دیکه تهحه عمل بکا. باشه هه قیسی بوو. راستی ده کرد. به لام نه ده بوو نه ختیک راوستی؟ له راستییش دا نیستا تا قمیك هه رچی و په رچی که کس نازانی له کوپوه هاتوون و تمنانهت نسل و نسه بیشیان روون نیه بوونه وه کیلی مه جلیس و له چوکوراوا هه لبهز دابه زیانه و خانیکی بهو گموره یی بهش گوشه نشین بووه و بوو ته به ردی بن گوم. نهو هه قی بوو ناوا تووره بی.

وه سبه ینی را راست وهختی نیوه پویه ساییت بهگی پارتره هاته ماتی ره مه زانی. جانتا که ی پراوپر بوو له کاغز. نامو برووسکه کانی یه که به یه که بۆ مورته زاغا خویندنه وه. ناغا تا نیستا وشو رسته ی وا کاریگری نه بیستبوون. ناشقی پارتره بوو.

پاش نهو هی خویندنه وه ی نو سراوه کان ته واو بوو، خان گوتی:

"مورته زاغا قهره داغلی نؤغلی، دلنیا به، ساییت بهگ کورپی هه ق و هه قانیه تی خو مانه، نهو نه یی نیه که به ومان گوتوه له هیچ کوپ دهر ناکه وی. لهو باره یه وه خه یالتان ره حهت بی".
ساییت بهگ له کاتیک دا چاوه بادامی به کانی له روخساری مورته زاغا وه بریبوون، به دلنیا یی به وه گوتی:

"ده بی نهو هی بزانی که سرمان ده چن، به لام نه یی نیه که به نیمه گوترا بی لای کس نای درکینین".

مورته زاغا به بیستنی نه م قسانه له خو شی یان خه ریک بوو بال بگری.
"برووسکه کان نه مرپ دوانیوه پویه بۆ نه نکهره به ری ده کرین، نامه کانیش ده درین به پؤسته خانه".

نوره دانی هه قده ست هات. له ساییت بهگی خه میرچی که ده ی گوت بۆ کاریکی وا که م بایخ هه قده ستیک وه رناگری، سویندو له مورته زاغا که نیلاو بیلا ده بی وه رگری سویند. سهره بجام ساییت بهگ نهی توانی به رام بهر بهو هه موو تکاو پارانه وه یی مورته زاغا خوی رابگری و نهو هه قده سته "که م و بی بایخ" هی به ده م دا هات.

مورته زاغا به بیستنی راده ی هه قده سته که تی میسکه ی دهر کردن. نهو هه قده سته که مه بؤخوی سامنیک بوو و مورته زاغاش لهو کاته دا پاره یه کی وا نه ستووری پی نه بوو. له حالیک دا به شتویه کی نابه دل پی ده که نی و که می کیش نار هه حهت و شهرمه زار بوو گوتی:
"له ماتی را بۆت ده نیرم".

ساييت بەگ گوتى: تىكا دەكەم، و بە پەلە كاغەزەكانى خىر كىردەو، ھەردوو پىلىكانى كىردنە يەك و لە مالىن ۋەدەر كەوت. لەگەل ھەمىمورى نەمانەش دا مورپەزاغا بە خۆشحالىيموھ لە شارۆچكە گەرايموھ. لەم سەرى بازارپوھ تا نەوسەر بەفیزو دەمارى فەرماندەرىكى سەركەوتوۋەوھ دەھات و دەچوو و مىلى قىت رادەگرت و سىنگى رەپىش دەكرد. دەگەمىشتە ھەر كەس چاك و خۆشى لەگەل دەكرد، قەسە دەكردو گالتهى دەكرد. بەلام ھەر كە چاوى بە عەلىيەشەل دەكەوت جىنۇكە دەستيان لى دەوھشانلو زمانى دەبەسترا. پىتى خۆش بوو زەوى بقلەشنى و قووتى دا. پارانەموھەكى ناشى حەسەنەپەشى لەمىر نەدەچووۋەو، سوتىند لەسەر سوتىند دەىخوارد كە نەمىلەش شەلە زىننوۋ بىتىن: لە پىش دا لاقە شەلەكەكى لە پىش چاوى بە چەپەجاخى قەسابان دەبىن، پاشان وردە وردە كەولتى دەكار نەبجار چاوانى دەردىننى و ناخەكەكى دەىكوژىن. جارى راۋەستە بەلامى حەمەدۆكىان لەكوژل ۋەبىن جا دوايە. توخوا تەماشاشى نەو لاقە شەلمى و نەو چەكەمە برىقەدارانەى كەن، بىرواننە دەمانچەى دەسك عاج و نەسپى عەمرەبىنى بن پىتى و كلالوشەبىقى سەرى. ۋەرگىپكەكى كورپى ۋەرگىپكە. نەو مەلادۆزان نەفەنلىيە، دوورۋوى درۆزىنە، نەو بىقىمەتەش سزى خۆى دەبىننى. نەو عارف صائىم بەگە، نەو جەنابى ياۋەرەش سزاكەى دەبىننى. كابرلى پارىزەرى زۆر بەردل كەوتبوو. نەو ھەقەستە كەمۆكەى داۋاشى كىردبوو كە گەرايموھ شارۆچكە بە براكەى دا بۆى دەنارد. چونكە لە دواړۇدا زۆرى كار بەو پارىزەرە ھەبوو. لە دواړۇتىكى نىزىك دا نەو دەبوو بە ۋەكىل و پەلو پايمە گەورەى ۋەردەگرت و بۆيە زۆر بە كەلكى مورپەزاغا دەھات. مورپەزاغاش ھەرچى لە دەستى ھاتبايە دەرھەقى ۋى تەنەخىي نەدەكرد.

بەلتى نەم عارف صائىم خانە نىزى ھەيە مستەفا كەمال پاشا بكوژىن. باشە، با كەس باۋەر نەكا. نەگەر ساييت بەگى خەمىرچى كەيفى لى بىن كارىك دەكا ھەموو دنيا باۋەر بكا. مستەفا كەمال پاشاش دەستور دەدا عارف صائىم بەگى لەپىش چاوى خۆى لەدار بەدن. نىدى شەوانە خەوى ناسوودەى نەبوو، حەمەدۆكىش لە چىپاكان ھىچ دەنگ و باسى نەبوو. لەوانەش بوو كوژراپىن. لەوانەش بوو نەو چەتەيە كە تەرمەكەىيان لە كانە قەسلەكان ھارويشت حەمەدۆك بوويى و لە ترسان كەس خۆى لە تەرمەكەى نەكردىتتە ساحتىب. بەلام حەمەدۆك نەخلاقى تاييەتتى خۆى ھەيە. لە جىيەك خۆى حەشار دەدا، رادەوھەستى، رادەوھەستى ھەتا لەنەكارو لە جىيەك كە كەس فەكرى ناكا ۋەك نەجەل دادەبارىتتە سەر دوژمن. چما عەلى سەفابەگى بەم شىۋەيە نەكوشت؟

چەتە بايرام تۇغلى برادەرى بوو. پاش نەوھى ۋەبەر لى بووردن كەوت، ھاتە دەشتى و ھەرگىز تاقە جارىكىش نە ھاتە شارۆچكەو نە پىتى ۋە نەدەنە كەوت. ھەرچەند ۋەكىلان و

نوینه‌رانی مه‌جلیس و پاشاکان زۆر تامه‌زۆری دیتنی بوون به‌لام نه‌و هه‌رگیز لاتی له‌ دێیه‌که‌ی خۆیان نه‌برده‌ده‌ر.

له‌ سه‌رده‌می عوسمانیه‌کان دا چاره‌ سه‌الی ره‌بع له‌ چیاو به‌نده‌نان سووراییمه‌، ماراش و شه‌ده‌نو عه‌مه‌می خسته‌ له‌رزین... وه‌ختیک که زۆر گه‌نج بوو، شازده‌ سه‌الی زیاته‌ر نه‌بوو یاغی بوو و چوه‌ کێوان، له‌ گه‌ل نه‌و هه‌موو له‌ بوورده‌ یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌کانه‌ که حکومه‌ت بۆی ده‌کردن، هه‌رگیز چیا‌ی به‌جێ نه‌هیشت و خۆی ته‌سه‌لیم نه‌کرد.

که شه‌ری سه‌ربه‌خۆی ده‌ستی په‌ی‌کرد، په‌یاوه‌کانی خۆی خه‌ی کردنه‌وه‌ له‌ به‌شیکێ چیاکانی توورپوس دا له‌ گه‌ل دوژمن که‌وته‌ شه‌ر. به‌م جۆره‌ ناوی که‌وته‌ سه‌ر زارو زمانان و بوو به‌ داستان. که شه‌ر ته‌واو بوو چوه‌وه‌ دێیه‌که‌ی خۆیان، تفه‌نگ، فه‌شه‌ک، خه‌نجه‌ری ده‌سک ئه‌لتوون، دوورپین و ده‌مانچه‌ به‌قیمه‌ته‌که‌ی فرۆشته، خانویه‌کی ساز کردو ژنی هه‌ینا. جووته‌ گایه‌کیشی کړی و له‌ زه‌وییه‌کی چمه‌د هه‌کناری دا که له‌ بابی بۆی به‌میرات به‌جێ ما‌بوو، ده‌ستی کرد به‌ جووت‌وگا. له‌وه‌ به‌دوا‌ ناوی نه‌و قاره‌مانه‌ نازایه‌، په‌یاوی ده‌لیری نیو گۆزاییه‌ خۆ‌لاشه‌یه‌کان له‌میر چوه‌وه‌و ناوونیشانی ون بوو. چاوی زه‌مانه‌ چمه‌یه‌کی وه‌ک نه‌و زیره‌ک و وشیا‌ری نه‌دیوو. چاره‌ سه‌الی ته‌واو له‌ به‌رامبه‌ر ده‌ولتی گه‌روه‌ گرانی عوسمانی دا، له‌ به‌رامبه‌ر نه‌و فوج و له‌شکرانه‌دا که بۆی ده‌چوون راوه‌ستا، نه‌ برینی گولله‌ی که‌وته‌ له‌ش و نه‌ خۆینی له‌ لووتی هات. ده‌لین یاغی ناتوانی بیسته‌ هوکمه‌داری دنیا، به‌لام با‌یرام نۆغلی که چاره‌ سه‌الی ته‌مه‌نی له‌ چیاو به‌نده‌نان به‌سه‌ر برد، بوو به‌ هوکمه‌داری دنیا. نه‌گه‌ر که‌سیک هه‌می ده‌ره‌قه‌تی حه‌مه‌دۆک په‌ی، هه‌ر نه‌و گورگه‌ په‌ریمه‌و که‌سی ده‌یکه‌.

موپته‌زاغا جارێ له‌باره‌ی نه‌و گورگه‌ په‌روه‌ نه‌ له‌گه‌ل یاوه‌رو عارف صانم به‌گ و نه‌ له‌گه‌ل هه‌یج که‌س قسه‌ ناکا. جارێ با نه‌و هه‌ر له‌وی په‌ی. نیازی بوو هه‌ر نه‌م رۆژانه‌ به‌جیته‌ سه‌ردانی و حال و هه‌والی په‌رسێ و هه‌ندیک دیاریشی بۆ به‌رێ. نه‌گه‌ر حه‌مه‌دۆک دیسان هاته‌وه‌ مه‌یدان نه‌وده‌م به‌ با‌یرام نۆغلی ده‌لێ: فه‌رموو نه‌وه‌ گۆو نه‌وه‌ مه‌یدان، هه‌رچیشت ده‌وی داوا بکه‌...

وه‌سه‌بینه‌ی به‌یا‌په‌را چوه‌و بازا‌رو به‌نیازی کړینی هه‌ینلێ شت بۆ با‌یرام نۆغلی سه‌ری دوکانه‌کانی دا. ده‌بوو با‌لتیه‌کی بارانی، ده‌ستیک جل و به‌رگ، په‌شتینه‌کی کاری هه‌له‌ب، سوخمه‌یه‌کی چل دوگمه‌ی ده‌ست درووی هه‌له‌ب، کلاوشه‌به‌یه‌کی فووتیرو کراسیک بکړی. به‌لام خۆ شه‌ندازه‌کانی وی نه‌ده‌زانی... له‌نه‌کار رۆسته‌مه‌ کورده‌ی وه‌بیر هاته‌وه‌. رۆسته‌مه‌ کورده‌ هه‌میشه‌ تا زستان سارد ده‌بوو کوپه‌ بریقه‌داره‌که‌ی له‌کۆلێ ده‌نا، به‌نیو بازا‌ری دا ده‌گه‌را، زه‌نگوله‌که‌ی له‌ده‌داو شه‌ریته‌ی شه‌رین به‌یانی ده‌فرۆشت.

ده‌یان گوت له‌ شه‌ری سه‌ربه‌خۆی دا له‌گه‌ل ده‌سته‌ی با‌یرام نۆغلی چوه‌ته‌ شه‌ر. رۆسته‌مه‌ کورده‌ له‌ جیۆنی سه‌رسالی کۆماردا جل و به‌رگه‌ خۆله‌میشه‌یه‌ په‌ر گه‌نج‌و‌لۆغیه‌که‌ی ده‌سته‌ی خۆیانی ده‌کرده‌

بەر، چه کمه کانی خۆی - که بهر که میان دپابوو و پر بوون له کهلین و که له بهر - له پی ده کرد، کلاره کهوله بهرخه ره شه بهشکویه کهی له سهر دناو تفهنگه کهی - که قۆنداغه کهی ته لیش ته لیش ببوو و له جیاتی قایش همودا به نیتکی قایی تی خستبوو، له شانی ده کردو نهو سکه مسه کۆناهی که وهک میدال ده چن به زغیریک وه بهرۆکی ده خستن و نه عجار بارگینیک که دراوسییه کهی ناوی پی ده فرۆشت، پشتی بریندار بوو، له بهر لاوازی که له کهی تیک قویببوون و پهراسووی به ده ره وه بوون، وهری ده گرت، لپی سوار ده بوو، قه مچییه جوانه کهی خۆی به ده سه توه ده گرت و له ریوشوینی جیۆن دا به شدار ده بوو. هه موو سالیش له ریۆره سی جیۆن دا گالتهو گه پی خه لکی پی قبول نه ده کرا کاره ساتیکی ده خولقاندو به هاوار کردن و جنیودان ده گه رایه مه مالتی و هه وتوویه که له مالتی وه ده ر نه ده کهوت. له بهر خۆیه مه قسهی ده کردن، ناوتیه مه کی چوو که لهی به ده سه توه ده گرت، جی برینه کانی زه مانی شه ری یه که به یه که به خۆی نیشان ده دان و دهی گوت: پروانه، پروانه رۆسته مه کورده باش پروانه، نه م برینه که لکی هیچیان نه بوو، به لآم نه وانهی به بیستنی دهنگی ته قه کونه مشکیان لی ده بوو به قه میسه ری، بوونه قاره مان، ده وله مه مند بوون و کینلگه کانیاں داگیر کردن. پروانه، پروانه، باش پروانه رۆسته مه کورده نه تۆش نه بوویه هیچ گوویه که.

"تۆۆۆ سلاو کاک رۆسته مه کورده".

رۆسته م له ده ری شاری له ولای گۆرستان به دهستی خۆی به ته نه که به تال و داری بی که لک و درک و دال خانووی دروست کردبوو و له گه ل شمش مندالی سه روپیچکه و ژنه جحیله کهی تینی دا ده ژیا.

رۆسته م غاری دایه ده ری و له هه وشێ ماله کهی پیشوازی له مورته زاغا کرد:

"فه رموو خان. فه رموو ناغا. فه رموو ناغا فه رموو، نهی بابه ناغایه کی گه وره ی وه که جه نایبشت دیته مالتی رۆسته مه کورده؟"

مورته زاغا نه چوه ژووری، له په نا مالتی له سهر به رده قه بریک دانیشتن، رۆسته م له وه که نهوی وه چنگ که وتبوو ههستی به بهختیاری ده کرد. پی گوت: پروانه ناغا...

مورته زاغا دهی زانی چیی به سهر دی، به لآم چار نه بوو ده بوو تهحه مولی هه بی.
"فه رموو رۆسته م..."

"به دمه زه ب، نه تۆ کهنگی چوویه چیا، کهنگی تاقه گولله یه کهت به درژمنه وه نا که میدالیان دایه ی؟ بلتی بزائم، یاللا بلتی..."

"ئ... ئیمه شه هه ر نه وه نه ده مان له ده ست ده هات..."

"واختىك دوژمن هاته شاره كه تان و نيمه ش هاتين شارمان له دست دوژمن دهرهينايه وه،
نه من توّم له كاديتى دا نهديته وه كه خۆت له كايه خزانديبو و سهدوپه نجا جوجيله و ره وه يدك
مريشكه به كورك له سهر سهرت غارغارتيان ده كرد؟ نه من ده ستم نه گرتى و نهم هينايه ده ر؟"
"با و ابو، باشه چيم كردبا، گياني بنيادهم خۆشه ويسته..."

"هه هه ها. گياني بنيادهم خۆشه ويسته به لى؟ نهدى نه و ميداله كى پى داي؟ كى دايه ي؟
نه و جوجيلانه كه له سهر سهرت ده هاتن و ده چوون؟"

"باشه، چما چ بووه نه من ميدالتيكم وهرگرتوه؟"

"باشه، نه ي بۆ نه يان دا به من؟"

"نه تو غه درت لى كراوه"

"زۆر باشه، با له تو بگه رپين، نه و تاشكه نه به گه چى؟... له ماوه ي شهردا تاقه جارتيكيش
له مالى هاته ده ر؟ تو ويژدانت راست برۆ..."

"نا، نه هاته ده ر."

"بلنى بزائم نهدى نه و هه موو زه وى و زاره يان بۆ داوه تى؟ يان نه و زولفو تووتكه سه گه. چما
نه و جاسووسى فهرانسه ييه كان، سه گى فهرانسه ييه كان نه بوو؟"

"با، سه گيان بوو."

"يان نه و عارف صائمه؟ رۆژتيكيان خۆم گۆزى و له چيائى هاتمه خوار..."

"هاتيه خوار..."

"هه ر هاتمه خوارو جه ندرمه گرتيائم و برديايمه لاي عارف صائم. نه و يش گوتى نه مه له
پياوه كانى مسته فا كه مال پاشايه و له بن داران دا رايان خستم... سئ شه و رۆژان ليتيان دام.
نه منيش وام نيشان دا كه لالم و له هيچ حالى نيم. ناخره كه ي گياني شيرنم له ده ستيان نه جات
دا: ئيستنا نه و..."

نه مجار رۆسته مه كورده يه كه به يه كه نه وانى له شه رى سهر به خۆييدا به شدار بپوون و نه و
كه سانه ي رايان كردبوو، هه موو ژماردن و ناوى بردن. ره گى ملي وه ك كلكه ته شى هه ستابوون
و هه موو ملي بپوه دلۆبه ئاره ق.

"ئيستنا نه وانى خۆيان داويشته سهر لاقائم و له سهر ريگام راده وه ستان هه تا بيان بينم و
جوابى سلاويان بده مه وه، گالته م پى ده كمن، ته نانه ت پيال به كه شه ربه تى شيرن به يائم ناخۆنه وه،
به خۆرايش ده يان ده مى ناى خۆنه وه."

"بنيادەم شىرى خاۋى خواردوھ."

رۆستەم لەمىژ ساڵ بوو لە ھەر جىيەك يەككەك لە ئاغاكانى گىر كەوتبايە، ترسەنۆكى و ھەزار روويىيەكەيانى بەچاۋدا دەدانەوھ، بەلام بەو ھالەش قەت كاريان بە كارى نەبوو، پارىزيان لىدەكردو ھەرچى گوتباي قوتيان دەداو دەنگيان دەر نەدەھات.

"فەرموو ئاغا، بىم بوورە پاش چەند قەرن ھاتوويە مالىكەم، بەخىربىتى بەرەكەتت ھىنا. خوا كۆتەم كا، خەرىكم قسەى كالت پىن دەلەيم. فەرموو مورتەزاغاي گەورە، ھەر فەرمانىكت ھەبى بەسەرچاۋ."

مورتەزاغا لە دلئى خۆى دا گوتى: لە ناخى دلئوھ چەندم نەو كوردەيە خۆش دەوى."

"رۆستەم، نەتۆ بايرام ئۆغلىيى دەناسى، وەنا؟"

لە ھالىك دا ھەل دەستايە سەر پىن بە شانازى و خۆرانانەوھ گوتى:

"دەكرى نەىناسم؟"

دووبارە لە جىيى خۆى دانىشتەوھو گوتى:

"لەم چىيانە، لە چوكووراوا تاقە يەك پىياۋى ئازا، ساف و پاك وەك مندالىك و تاقە يەك پىياۋى پىياۋ ھەيە، نەويش بايرام ئۆغلىيە. نەو ھەرگىز درۆ ئاكا، لەگەل مندالان وەك مندال وايەو لەگەل پىياۋى گەورە وەك پىياۋى گەورەيە. نەمن پىنج ساڵ لەگەل وى لە چىياۋ بەندەنان گەراوم. دوو سالىش لەگەلئى شەرى دوژمنم كردوھ. لەو كاتەوھ ھاتوومە سەر دنيا زۆر كەسم ديوە، زۆر كەسم ناسيوە، بەلام كەسى وام نەديوە. ئىستا نەتۆ بلئى نەمن بۆچى لە چىياۋ ھاتە خوارى، لەبەر خاترى كئى چىياۋ بەندەنم بەجئى ھىشتن و كوويە شەرىتم بە كۆلئى دا؟ دەبلئى..."

"لەبەر خاترى كئى؟"

"پىنت وايە لەبەر خاترى كئى؟ لەبەر خاترى بايرام ئۆغلى... وەختىك شەر تەواو بوو، ئىتمەى لە دەورى خۆى كۆ كردەوھ. گوتى: ھكومەت لە ئىئوھ بووردەرە، ئىستا بچنە دەشتى ھەركامەى كارىك بۆخۆتان پەيدا كەن، ئخوونى ھەرامى مەكەون. كەسىش نەزىەت و نازار مەدەن. گوتى: چونكە ھەرچۆن بىن ئىئوھ بوونە بەشيك لە مېژوو، بوونە نوورى چاۋى مىللەت. بايرام ئۆغلى تەنيا ئەم درۆيەى كرد... نە ئىتمەو نە ئەو ھىچ كامان نەبووينە نوورى چاۋى مىللەت.

"وەك بىستومە لە بارى مالىيەوھ وەزعى زۆر خەراپە."

رۆستەمە كوردە گوتى:

"زۆر خەراپە. ئەوئىش چۆن... ھەموو سالتى بۇخۆي، مندالەكانى و خىزانى بۇ پەمۆ چىنەنەو دەروئىنەو كىشەو گىترە دىنە چوكووراوا، ئەگىنا دەبى بىرسى بن. ئەمن جىزنى ھەموو سالتىك... دەستى بە زگىەو گرت و قاقا دەستى كرد بە پىكەنەن - ھەموو سالتى پاش جىزنى كۆمار دەچمە لای. كە دەچمە لای ئەوئىش زۆر خۆشحال دەبى. ديارى بۇ دەبەم قەند، چا... ئەو زۆرى چا پىخۆشە. تەنانت ئەودەم كە لە چىاو بەندەنان بوو، كەترى چا پى بوو. ئەگەر قەندىشى نەبايە گزنگ نەبوو. ئەگەر چاشمان نەبايە گىاي كىيوى دىم دەكردو دەىخواردەو. ئەو گىاكانى دەناسى"

"ئەو بەژن و بالای چۆنە؟"

رۆستەمە كوردە كە بۆنى شتىكى كردبوو، خۆشحال بوو:

"بەژن و بالای ویت بۇ چىە ناغا؟ تىگەيشتم..."

پاشان جۆرىك پىكەنى كە ددانە سپىيەكانى كە دەت گوت مروارین دەركەوتن:

"دەتەوى ديارى بۇ بەرى - ھەستايە سەر پى - پروانە بەژنى ناھا... ئەمەندەيە، لە شەرو دەعوكان دا ھىندى جار پىلاوى يەكترىمان لەپى دەكرد. ئەمن كوردم و ئەو توركەمن، بەلام خوا تەختەتاش نىە، تەختە رىكخەرە"

"ئىستا كەوايە ھەستە بچىنە لای خەيات ئەندازە بگرە، بچىنە لای كەوش فرۆشيش..."

حەز لە چەكە دەكا؟"

"بەلتى ئەودەم حەزى لىدەكرد، ئىستا دىھاتىيەكى ھەژارە. ئەگەر جووتىك قۆندەرەى سوورى بۇ بكىرى خۆشحالت دەبى، ئەو پانتۆلى سواریيە لەپى ناك، پانتۆلى وەك ئەوەى عەلىيەشەل لەپى ناك، كلاوشەبقەش لەسەر ناننى."

"تىگەيشتم."

"ئەى خوا بت پارىزى ناغا... ئەمن دەزائم لە چوكووراوا ناغای وەك تۆ پەيدا نابى. ئەو دەمانچەو چەك و ئەسپىشى ناوئىن..."

مورپتەزاغا لە پىشەو دەو رۆستەمە كوردە لە حالىك دا لە خۆشىيان لاقى تىك بادەدران بە دوای دا بەرەو بازار وەرپى كەوتن.

"ئەتۆ شىر دەرجوى كورپ قەرەداغلى، ھىچ كەس، تەنانت مستەفا كەمال پاشاش نەىتوانى ئەم كارە بكا. چما دەكرى مستەفا كەمال پاشا ناوى ئەو سەريازە تازاو بەغىرەتەى

نەبىستىبىن. چما لەم جىھانەدا كەس ھەيە ناوى بايرام ئۇغلىنى بەرگويى نەكەوتىبىن. ئەي ياخو
بىرى. بە كى دەلتىن ئىنسان؟ كەستىك ئىنسانەتتىى ھەبى و قەدرو قىمەتتى خەلك بزانى"
رۆستەمە كوردە لە ھالىتك دا ۋەك مندالىك خۆشحال بوو، ھەتا گەيشتە بازار بە
سەرسوپمانەو ھەبى ئەمەگناسىى مورپتەزاغاي كوردو لە كاتىك دا پىر بەدل خۆشى دەويست و
باوهرى پىتى ھەبوو، تارىفى كوردو گەياندىە ئاسمان. ئەمجار لە سەرى بازارى راوھستا، چاۋەكانى
پىر لە فرمىسك بوون. گوتى:

"راوھستە ئاغا، راوھستە گوتت لەمن بىن، ئىستا كە ئەو ئىنسانەتتىەت دەرهەقتى بايرام
ئۇغلى كوردە لەمەودوا، ئا ئەم گيانە قوربانى تۆيە، لە رىتى تۇدا بەخت دەكرى. لەمەودوا
ھەرچى ويستت لەمن داوا بكە."

چەند رۆژ دواتر مورپتەزاغا پاكەتە چايەك و نىو ھۆقە شەكرى كە رۆستەمە كوردە بۆ بايرام
ئۇغلىنى ئاردىبوون، لە خورجىتتىك كە دىيارىيەكانى خۆشى تىدا بوون، ھاويشتن و ۋەرى كەوت.
نوقمى خۆشھالى بوو. بە راگرتنى دللى بايرام ئۇغلى و رۆستەمە كوردە دەيتوانى بە مەيلى
خۆى لەو دوو پىاۋە كە لەبىر چووبوونەو كەلك ۋەرگرى.

گوندى بايرام ئۇغلى و ئەوانەى زۆر لەوھپىش ئەوكات كە مندال بوو، دىتېبوو، رىنگاكەشى
باش شارەزا نەبوو، جەلەوى ئەسپەكەى بەردابوۋەو ھەبى بۆخۆى لەگژ فەكرىكى قولدا چووبو: بايرام
ئۇغلى: پىاۋىك كە ۋەختى خۆى ئەگەر ناوى دەھات خەلك بۆ رىز لىگرتنى سەريان دادەنۋاند
بۆچى واى كىرد؟ و بۆچى ھەر كە شەرى سەرىخۆى تەواو بوو، ئىدى دەرنەكەوت و لە دەپتەكى
چەپەك دا مىلى لە جووت و گا ناو تووشى ھەژارى و نەدارى بوو؟ لەكاتىك دا ئەگەر ويستباى
باشترىن كىلگەكانى چوگورواوا دەبوونە ھى ئەو، سوارى ئەسپى عەرەبى دەبوو و
مندالەكانىشى بۆ خوتىندەن دەچوونە ئوروپا چىى بۆ پىش ھات كە ناوا دەستى لە دنيا بەرداۋ
لە ھەموو شتىك و لە ھەموو كەس كىشايەو؟ مورپتەزاغا زۆر تامەزۆ بوو ھۆيەكەى بزانى.
داخوا ئەو چۆن پىاۋىك بوو؟ لەبارەى ھەمەدۆكەو چۆنى بىر دەكردەو؟

ئەو شەو ھەبو بە مېوانى چادرى كۆچەرىيەك، ھەرچەند عىلات ئەو ئىانى پىر شىكۆ ئىرەبى
بزوئىنى جارائىان نەمابوو، بەلام دىسانىش مېواندارىيەكى باشيان لىكرد. سى دەشەكىان بۆ
راخست و روپۇشى ئەتلەسىان بۆ پىدا دا. جىيەكەى بۆنى خۆشى پەرىوھانى لىدەھات.
سەرىنەكەى لە تووكى قوو بوو. ئەوھندە نەرم بوو ھەر سەرى وى كىرد خەمى لىكەوت. بۆ سەبەبىنى
پا بەيانىنى زوو بە دەنگى ھەبى سەگەل و دەنگى زەنگولەو قاروھۆرى مەرو ماللات ۋەخەبەر ھات.

هر که چاری هه‌لینا کچیتکی جحیللی له‌ژوور سهری خۆی دی. شیرقاوه‌یه‌ک که له‌سهر سینیه‌یه‌کی زێو به‌دهستی کچه‌که‌وه بوو، هه‌للی له‌ده‌ستا. بنه‌فنجانه‌که زێر بوو. بێ نه‌وه‌ی له‌جیه‌یه‌که‌ی بیته‌ده‌ری قاوه‌که‌ی وه‌رگرت و هه‌للی قووړاند، پاشان خۆی پۆشته‌کرده‌وه له‌چادری وه‌ده‌ر که‌وت. له‌ده‌ری تاوێ هه‌ر نه‌و کچه‌ جحیللی چهند له‌حزه‌ پینشتر ئافتاوه‌یه‌ک به‌ده‌سته‌وه‌و خاوالی‌یه‌کی وه‌ک به‌فر سپی به‌سهر شانه‌وه به‌له‌گه‌نیکه‌وه چاوه‌پێی بوو. به‌دۆله‌که‌دا چووه‌ خوار، چووه‌ پشت به‌ردێک و له‌خواره‌وه‌ی کانی‌یه‌ک که له‌پیش به‌رده‌که ده‌هاته‌ده‌ر ده‌ستی به‌ناو گه‌یانده‌. وه‌ختیک هاته‌وه کچه‌که هه‌ر له‌وێ چاوه‌پووانی بوو. ده‌م و چاری به‌سابوون شوتن. کیژه‌که به‌ئارامی و به‌نه‌ندازه‌ ناوی به‌ده‌ستان دا ده‌کرد.

له‌گه‌ل سه‌ره‌ۆیه‌که له‌سهر سفره‌ی قاولتی دانیشتن. سفره‌که هه‌نگوینیکی زۆر سپیی له‌سهر بوو. هه‌نگوینه‌که بۆنی خۆشی جوړه‌گولتیکی له‌ده‌هات که نه‌ی‌ده‌زانی چیه‌.

سه‌ره‌ۆیه‌که که بابی وی باش ده‌ناسی، باسی زه‌مانی قه‌دیم، سه‌رده‌می پیش نیشته‌جێ‌کردنیان کرد. پاش قاولتی سه‌ره‌ۆیه‌که شه‌هینیک و که‌وله‌ئاسکیک و خورجینیکی مافوره‌یی به‌دیاری دایه‌. له‌پیش هه‌ر چادریک دارێک چه‌قیبوو و له‌سهر هه‌ر دارێکیک شه‌هینیک هه‌ل‌نیشتبوو که به‌چاویکه‌وه که وه‌ک بریسکه ده‌ده‌روشا ته‌ماشای ئاسۆی رووناکی ده‌کرد.

سواری نه‌سپه‌که بوو و به‌نیو مینگه‌له‌ مه‌رو و شترو نه‌و ژانده‌ا که لیبایی ره‌نگاوه‌نگی زۆر جوانیان له‌به‌ردا بوو ته‌په‌ری. سه‌گانی سه‌ر مینگه‌لی هۆیه‌که هه‌ریه‌که‌ی به‌قه‌د نه‌سپیک ده‌بوون، هه‌چ سه‌گیکی پێ نه‌وه‌ری. له‌دلی خۆی دا گوته‌ی: سه‌گی عیلات له‌خه‌لکی چو‌کووراوا به‌مه‌ده‌ب ترن.

چیا‌ی دو‌لدو‌ل له‌وبه‌ره‌وه به‌دوندی باریکیه‌وه هیدی هیدی له‌بن ته‌م و مژ ده‌هاته‌ده‌ر، مژنیکی قورس له‌ره‌نگی مس له‌پشت کێوه‌کان و له‌ژوور کێوه‌کانه‌وه که ده‌ت گوت سه‌رزه‌مینیکی نه‌فسووناوی له‌دنیا‌یه‌کی دیکه‌ن، به‌ئارامی به‌رز ده‌بوو. هه‌ر له‌و له‌حزه‌یه‌دا هه‌تاو له‌دوندی دو‌لدو‌لی دا، لووتکه‌ی چیا‌یه‌که له‌رووناکی دا نو‌قم بوو، و وه‌ک نه‌ستیره‌یه‌ک ده‌ستی کرد به‌دره‌وشانه‌وه. نه‌و شه‌هینهی به‌ده‌سته‌یه‌وه بوو، با‌له‌ پانه‌کانی لیک ده‌کردنه‌وه و نه‌ندامی له‌شی له‌به‌ر یه‌ک ده‌کێشانه‌وه. به‌چاوه‌کانی که ده‌ت گوت بریسکه‌ن ده‌پروانیه‌ ده‌روبه‌ر. له‌وه‌که نه‌و شه‌هینهی هه‌بوو، زۆری به‌خۆی ده‌نازی. عیلات شه‌هینیی خۆیان ته‌نیا بۆ میوانی زۆر به‌نرخ و به‌پێژ ده‌کرده‌ دیاری.

مو‌رته‌زاغا که‌یفی ساز بوو، فکری له‌وه ده‌کرده‌وه نه‌گه‌ر نه‌مسال زستانێ کۆچه‌ری‌یه‌کان هاته‌نه‌ ده‌روبه‌ری ئاناوارزا بێ نه‌وه‌ی قرۆشیکیان له‌ وه‌رگرێ خۆیان و مه‌رو مالاتیان له‌

گیاچاره بئ سەروبنەکانی خۆی دا بجاوینیتەوه. ئەیتوانیبوو ئەم نیازە بە سەرھۆبە بلی. چونکە پینشنیاریکی وا پاش وەرگرتنی شەھینەکە بە جۆرە بئ حورمەتییەک دەژمیردا. بەلێ. ئەو مورتەزاغا بوو، رۆلە وەچەیک لە رەگەزیک دنیادیتووی ساردوگەرمی رۆژگارچیتتوو. ھەرچۆنیک بایە رینگایەکی دەدۆزیەووە بە وردبینییەکی شیاووە ھۆبەو ھەوارەکی دینایە کێلگە خۆی.

لە بەرامبەرییەو چیا دیوڵدۆل بەرەو بەرزایی سەر دەکەوت، ئەو ئەسپە لەبندای بوو ئەسپیک بەتاقەت بوو کە لەو ھەموو ھەورازە سەرکەوت و ئەیگوت ناخ. لە رینگادا چەند کەسیکی دیتن کە تەوربەدەست لەنێو لیپەوارە چرەکە دەھاتنەدەر. سۆراغی گوندی بایرام ئۆغلی لەچەند کەس پرسى. ئە کەس بایرام ئۆغلی ناسی ئە کەس بە گوندەکە زانی. لەسەر رینگا لە دەشتیک پان و بەرین و سەرسەوز کە چەند سەرچاوەی لیھەلەدەقۆلین، تووشی ھۆبەیکە دیکە بوو. ئەوان بایرام ئۆغلییان دەناسی و شوینی دئیەکەشییان پئدەزانی. رینگایان پئ نیشان دا.

دوانیوەرۆ بوو کە گەیشتە ناوەدانى. دئیەکی چەند مالى بوو کە خانووەکانی بە قورۆ بەرد دروست کرابوون، لە پینش ھەر مالىک چناریکی ئەستور ھەبوو کە لک و پۆبەکانی گەیشتبونووە سەر خانووەکان و لەبەن ھەر چناریکی کانییەکی پئ ناو ھەلەدەقۆلی. پرسیاری مالى بایرام ئۆغلی لە ژنیکی بەسالداچوو کرد کە رووبەرۆوی دەھات. ژنەکە جلەوی ئەسپەکە گرت و ھەتا بەردەرکی مالى بایرام ئۆغلی رایکیشتاوە بە مزگینى پئدەنەوہ بانگی کرد:

"ھۆ... ی بایرام ئۆغلی، میوانیکی غەریبە شەھین بەدەستت بۆ ھاتوہ."

بایرام ئۆغلی بە بیستنى دەنگی ژنەکە ھاتەدەرئ، جلەوی ئەسپەکە گرت و گوتى:

"فەرموو ناغا، بەخیر بی بەرەکەتت ھینا."

مورتەزاغا خورجینیک کە لە پاشکۆی ئەسپەکە قایم کرابوو، لیتی کردەوہو لە عەرزى دانا. بایرام ئۆغلیش ئەسپەکە بردو لە قیسبە پەرژینیکى نینیک مالى خست و پاشان بە چوستى و چالاکى کورە جھیلەیک غاری داہوہ لای مورتەزاغا. شەھینەکە لئ وەرگرت و لەولاتر لەسەر لکەداریکى دانا بەستىوہ.

"بەخیر ھاتی، بەرەکەتت ھینا."

چەند ژن لە ژوروی را دۆشەکیان ھیناوە لەسەر نیوتەختە دارەکە بن چناری رایان خست.

"فەرموو، ئىستىقا فەرموو، قاۋەى چۆنت پىن خۆشە؟"
"كەم شەكر".

بايرام ئۆغلى روى دە مالتى كىردو گوتى:
"دوو قاۋەى كەم شەكر".

لە حالتىك دا بۆخۆى ھەمىشە قاۋەى تالتى دەخواردەو، بۆ ئەوۋى نەبىتتە بىن حورمەتى بە
مىوانەكە بۆخۆشى قاۋەى كەم شەكرى داوا كىرد.

مورپتەزاغا لەسەر نىوتەختەكە دانىشتىبو بە سىلەى چاۋ لە بەرى پىن پا تا تۆقى سەرى لە
بايرام ئۆغلى ورد دەبوو، نەمجار تەماشى چىاى دولدولتى دەكرد. ئەو پىاۋەى رۆژگارنىك ئەم
چىايانەو ئەم دەشتانەى ھىنابوۋە لەرزىن داخوا راست ئەو پىاۋەى كە لەبەر كىزى و لاۋازى
ئىسكى دەرپەرىون و فوى لىكەى با دەىبا؟ بايرام ئۆغلى بىرۋىەكى نەستوررو پىرى ھەبوون.
چاۋە شىنە پىر بلىتسە دەقوول كەوتتوۋەكانى لەبن ئەو بىرۋ پىرانەو، راست ەك چاۋى ئەو شەھىتە
دەچوون كە لەسەر لكە دارەكە ھەلنىشتىبو. دەستى ئەو پىاۋە بارىك و رىش تەنك و سىپىيە
نەۋەندە گەۋرە بەھىز بوون كە بنىادەم لىيان دەترسا. دەلىنگ و زارەگىرفانەكانى پانتۆلە كال
بووۋەو رىزىۋەكەى رىشال رىشال بىبوون. دىار بوو كالە چەرمە خاۋەكەى بۆخۆى ھەلپەستە.
كراسە خەت خەتەكەى پاك و خاۋىن بوو و بۆنى سابوونى لىدەھات.

مورپتەزاغا بە خۆبەكەم گىرتنەوۋە بە حالەتتىك كە دەت گوت پىتى شەرمە ناۋى خۆى بلىن،
گوتى:

"بايرام ئۆغلى، ئەمن مورپتەزاغا قەرەداغلى ئۆغلىم. چەند رۆژ لەمەبەر لەگەل رۆستەمە
كوردەى خۆمان باسى تۆمان دەكرد. لەپىر بە دلەم دا ھات و بە رۆستەمەم گوت: كورە دەلئى چاۋمان
كوتىر بووۋە دىنبايە نابىنن. گوتەم ھەر كە شەپ تەۋاۋ بوو ئىتەم ئەو پىاۋە جوامىرەمان لى بوو بە
بەردى بن گۆمى و لەبىرمان چوو. گوتەم ئاخىر رەۋايە، ئاخىر بەمە دەلئىن ئىنسانەتى؟ ئەمن گوتەم
دەمەۋى بچمە سەردانى ئەو پىاۋە نازاۋ مەزنىە كە لەبىر خۆمان بىردوۋەتەمە. گوتەم دەمەۋى بچمە
سەردانى بايرام ئۆغلى".

"خۆش بى تاغا".

بايرام ئۆغلى بە شىۋەىەكى سەرىو بە چاۋىكى پىر پىسارەۋە لە چاۋى مورپتەزاغاۋە
پامابوو، مورپتەزاغاش ناچار دەبوو چاۋى لى وەرگىتپى، ئەۋىش چاۋى لە دوۋى چاۋى
مورپتەزاغا دەگىپراۋ بۆ ھەر لايەك ۋەرسورابايە دەىقۇزتەۋە. بايرام ئۆغلى دەىزانى ئەم

ئاغايانە ھەتا قازانچىكى تىدا نەيىنن و دوغاو پارانەو ھەيەكيان نەبى، نايەنە لاي. مورپتەزاغاش دەيزانى ئەو ئەم ھەستەى تىدايەو زۆر بەنياز نەبوو ئەم جارە باسى ھەمەدۆكى لەگەل بكا. تەنەت ئەگەر بۆخۆشى باسى كەربايە، ديسان مورپتەزاغا نيازى و ابوو خۆى بەرامبەر بە مەسەلەى ھەمەدۆك بىمەيل نیشان بىدا.

قاوہەكەيان ھىنا، ھەلمى لى ھەل دەستاو بۆنى خۆشى خۆى لەو ھەوا پاكەدا بلاو دەكردەوہ. باسى رابردوى دووريان كەرد، باسى شەرى سەرىخۆى، ئەو سالە رەشانەو ئەو ياغىيانە كە لەم شەردا بەشدار بوون. باسى سولەيمانە كوردەو گزىك دۆرانيان كەرد.

بايرام نۆغلى بە سەنگىنى و بىفیزی گوتى:

"ئەمن، ئەمن ھەم ھەم سولەيمانە كوردەو ھەم قەرە ئيلان و ھەم گزىك دۆرانم دەناسى. قەرە ئيلان پىاوتىكى جوامىرو نازاو بەغىرەت بوو، كەس وەك خۆى زىرەك نەبوو. ھانىيەى خوشكى، خىترانى سولەيمانە كوردە بوو.

سولەيمانە كوردە ياغىيەكى بەراستى و بەمىشك بوو. ھەر ئەويش بوو ھۆى ئەوہ كە قەرە ئيلان لەگەل فەرانسەيىيەكان شەپ بكا. ئەويش لەشكرى گەرەى فەرانسەيىيەكانى لىك بلاو كەرد. گزىك پىاوتىكى ئاقل بوو، بەلام بوو بە قوربانى پىاوتىيى خۆى، ئەگەر مابايە سەرانسەرى چوكورواوى دەگرت و دەي كەنگەى خۆى. ئەودەم دەھات و لەسەر مەزرايەكى وا پان و بەرىن نۆتۆنۆمىيى رادەگەياندو ھكۆومەتى دەكەرد. عارف صائىم لە چاوى بووكەشوشەى مىندالان بوو. عارف صائىمىش باش دەناسم. بەلایەكى بەسەر ھىنام ھەر مەپرسە. دەي گوت نىللاو بىللا دەمەوى بچمە لاي فەرانسەيىيەكان".

مورپتەزاغا پرسى: بايرام نۆغلى، ئەتۆ بۆچى لەم كىتوبارەيە گىرساويەو؟"

بايرام نۆغلى بەسپايى پىكەنى:

"كابراى ياغى يان تا ماوہ ياغى دەبى، يان وەك مىن دەمرى. كە شەپ تەواو بوو ئەمن بەخۆم گوت... ناتوانم لە كەسانىك ياغى بىم كە لە يەك رىز دا لەگەل يەكتر شەرى دۆرمانمان كەردەو. ئەمن لە ژىر فەرمانى مستەفا كەمال پاشادا دژى دۆرمان شەرىم كەردەو. وەختىك ئەو دەسەلاتى بە دەستەو گرت ئەم دەتوانى دژى وى شەپ بكام. چوومە كىن دۆغان بەگ گوتم: دەمەوى بچمەو دىيەكەى خۆمان، ئەويش گوتى كارى چاك دەكەى. ئەو لە مىن و لە قسەكانم ھالى بوو. بەلام ئەو عارف صائىمەو قلىچ ەملى لە كۆلم نەبوونەوہ: زەويت دەدەينى، مال و مىلكەت دەدەينى. فلانت دەدەينى و فىسارت دەدەينى..."

"بۆچى قىبولت نە كىرد؟"

"باشە، ئەودەم ئەمەش دەبوو بە جۆرە چەتەيىيەك... ئەوان دەيانەويست مالى و ملك بدەن بە من، چما ئەمن چىم كىردىبوو. چەند گوللەم بە فەرانسەيىيەكانەو ناپوون. ئەو چەند گوللەيە كە دەمەويست بە جەندرمەكانى خۆمانيانەوە بىنىم، بە دوژمنانغەوە نان، كارى من ياغىيەتى بوو. ئىستا گوللەم لە جىياتى ئەم بەر بەو بەرەوە نا...".

"نا بايرام تۇغلى يە كىجار واش نىە".

"بايرام تۇغلى دووپاتى كىردەوە:

"بۆچى وانىە، راست وايە. ئەوان دەيانەويست مالى و ملك و مەزراو پوول بدەن بە بايرام تۇغلىيى رىگر. بروانە مورپتەزاغا، باشت گوى لە من بى، ئەتۆش ئەمىرۆ لە بەر چاوى كالى من نەھاتوويە لام. ھاتوويە لاي بايرام تۇغلىيى چەتە، بۆي، خۆش بى، مىوانى. بەخىر بىتى سەر تەپلى سەرم. لەو وەختەوە چەتەيىم وەلا ناوە تەفەنگم فرۆي داوۋە ھەتا ئىستا لە رۆستەمە كوردەو ھاوالانى دەستەكەم بەولاولە كەس لىتى نەپرسىوم... ئەتۆ يەكەم كەسى، پىم بلتى چت لە من دەوى؟".

مورپتەزاغا لە قورۇبىنىك كوشم ھەلاتىبوو، ئەگەر ئەوۋى لە دلئىدا بوو پىتى دەگوت ھەموو نەخشەكانى تىك دەچوونەوۋە بايرام تۇغلىيىش تازە ھەرگىز چاوى لە چاوبى نەدە كىردەوە.

مورپتەزاغا بى ئەم لار ئەولا گوتى:

"ئەمن ھىچم ناۋى. تەنياو تەنيا بۆ سەردان ھاتووم، داخو پىاوتىكى وەك من نارەزوو ناكا پىاوتىكى وەك تۆ بىنىن؟ ئەوانەى تاقە گوللەيەكىشىان بەدوژمنەوۋە نەناپوو، و كاتىكىش دوژمن ھات، لەبن داۋىنى ژنەكانىان دا خۆيان شار دەوۋە ئىستا بوونە قارەمان و دوژمن شكىن. دىنايەك مالى و ملكيان ھەرگرتوۋە. پىاوتىكى وەك تۆش بى ئەوۋى ناچار كرابى، ھاتوۋە لىترە فەعلەيى دەكا. ئەودەم كە ئەتۆ چىاو بەندەنت بەجى ھىشتن و ھاتىوۋەو ئەو پىشنىارەت قىبول نە كىرد چىيان بۆ ھەلئەبەستى. ھىچ زانىوتە دەلئىن لە چىاي دولدولۇ خەزنىەكى ھەيە بەقەد خەزنى پادشايدەك؟".

"زانىومە".

"دەزانى كە دەلئىن ئەتۆ ھەر بۆيە بۆ غەمەلەيى دەچىە چوكورواواو خۆت رووت و برسى نىشان دەدەى ھەتا مەسەلەى خەزنىەكە داپۆشى؟".

"دەزانم".

بايرام نۆغلى به شىئويهكى ناسك و مندالانه پىندەكەنى.

مورتهزاغا گوتى:

"لەبارەى رۆستەمە كوردەشەو پازدە سالن باوەريان نەكرد كە پارەى نيە. لەبارەى ويشەو
گوتيان بۆ شويتنەونكە كووبە شەرىتەى بە كۆلىدا داوە. خەلك بەردەوام دەيان گوت: ناھا... كوردە
نەمسال خەزەنەكەى ناشكرا دەكا، ناھا... سالتىكى دىكە ناشكراى دەكاو چەندىن خانوو و حەمام و
كىلگە دەكپى. كەچى چەندىن سالن تىپەپىن و كووبەى شەرىتەى شىرىن بەيان لە پشتى رۆستەمە
كوردە نەهاتە خوار. وەختىك رۆستەمە كوردە ئەوانى لە بارەى خەزەنەكەو ناھومىد كرددو خەلك
لىتە مابراو بوون، لەگەل ئەو بەستە زمانە بوونە دوژمن. چووە ھەرجىيەك، ھەر كارتىكى كرد،
دەستيان كرد بە تەوس و توانچ تىگرتنى، ئەويش چارى نەبوو، تىكەل بە گالتەو گەپى ئەوان بوو
بۆ خۆى سەرى ھاويشتە سەرخۆى".

"دەزام ناغا، پياويكى جوامىرو ساغ و بە تاقەتە، ئەمن چەندىن سالن لەگەلى لە چياو
بەندەنان بووم و ديومە كە لە بن ھىچ گىروگرفتىك دا نەچە ماوہ تەوہ. گەيشتومە ئەم تەمەنە،
تا نىستا پياوى وا پاك، خۆش نەخلاق، چاك و نازاو ناقلەم نەديوہ. ئەگەر ئەو بىھەوى بە
شەويك نيوہى حەشىمەتى دى ئەنجن ئەنجن دەكا. پياوى وەك خۆى چوست و چالاكم نەديوہ.
ناغا پىنم بلتى بزائم چت دەوى".

دووبارە چاوى لە نىئوى چاوى مورتهزاغاوہ بپى. ئەو چاوى خۆى لە چاوى بايرام نۆغلى
دەشاردەوہ بەلام سوودى نەبوو. چاوە پۆلايينەكانى بايرام نۆغلى دەھاتن و لە چاوەكانى
دەچەقن. بايرام نۆغلى نارام و زىرەكانەو بە گوزەشتەوہ پرسى:

مورتهزاغا لەبارەى حەمەدۆكەوہ دەتەويست پرسىيارم لىيكەى؟"

مورتهزاغا بە رەنگ و روويەكى زەردەوہ جوابى داہەوہ:

"نا".

چۆنى غافلگىر كرد، نامەردبابە، دلى پياوى دەخوئىتتەوہ... لە نەكاو ھاتەوہ سەرخۆى و لىتى

پرسى:

ناوى عەلىيەشەلت بىستەوہ؟"

بەلام ئەم قسە گۆزىنەش كەلكى نەبوو، بايرام نۆغلى گوتى:

"دەيناسم. ئەو وەختى چەتەيم دەكرد، ئەگەر پياويكى وام ھەبايە، نەك ھەر دەبوومە

يەكە رىگرى دنيا، بەلكوو دەبوومە پادشاى جىهان".

مورپتەزاغا ئالاندى: ئەرىۋەللا.

ئەم جار يەك تەكان بەسەرھاتى خۆى و عەلىيەشەلى بەو جۆرە كە ببو بى كەم و زىاد
گىپرايەۋە:

بايرام ئۆغلى بە گوتنى رستەى "باشت رەفتار لەگەل نەكردوہ" دل پەرۆشىى خۆى نىشان
داو گوتى:

"پىاوى وەك وى تاك و تەرا دىنە سەر دنيا. ناخر دەكرى پىاوا لەگەل ئەم جۆرە كەسانە وا رەفتار
بكا؟"

مورپتەزاغا ئالاندى: وا هات ئىدى...

"بروانە مورپتەزا، ئىستا كە زەجمەتت كىشاۋەو لەم كىتوہ هاتوويە مالىكەم، ئەمنىش
نامۆزگارىيەكت دەكەم. باش گوى لە قسەكانم راگرە، ئەتۆ لە حمەدۆكى مەترسە، ئەگەر
گىانى مەبارەكتت خۆش دەوى لەمەولا لە عەلىيەشەل وريا بە، مەلادۆزان ئەفەندىش دەبى
ناگاي لە گىانى خۆى بى. بەلام لەبارەى حمەدۆك..."

مورپتەزاغا گوتى ھەلخست و چاۋەرئى ما. بۆ بىستنى بىروراي بايرام ئۆغلى دەربارەى
حمەدۆك وەخت بوو گىانى دەرچى. دەرەتتىكى بۆ ھەلگەوتبوو كە ھەرگىز چاۋەرۋانى
نەدەكرد.

"ھەتا ئىستا حمەدۆك نەديوہ، تەنيا ناویم بىستوہ، سەرم لىتى سورماۋە، مورپتەزاغا.
ۋەك دەلئىن مندالتىكى رىۋەلەيە. ئەمن لەۋەتا فامم كرددوہتەۋە كەسم نەديوہ خەلك ئەۋەندەيان
خۆش بوى. ئەم مىللەتە نە كوتىر ئۆغلى، نە چاكىر چالى ئەفە، نە گزىك دۆزان، نە پىرانى
شەھىدى چل چاۋ و نە ھىچ كەسى ئەۋەندە خۆش نەويستوہ نەى گەياندوہتە پلەو پايەى
نەزەر كرددەو پىاۋچاكان. پىم سەيرە ئەم مندالە چىى ھەيەو چىى كرددە كە مىللەت ئەۋەندەى
خۆش دەوى. ئەمن تىناگەم. عەبدىخانى پىرى كوشت كە لاقى لەسەر لىتوئى قەبرى بوو.
ئەمەش بوو بە كار؟
ئىمە.

دەيوىست بلئى ئىمەش چەند كەسمان لەوانە... پاشان پەژىۋان بووہ.

بىستەم كە چەند سال لە كونىك دا خۆى حەشار داۋە، خۆى حەشار داۋەو پاشان لەسەر
رىگاي خۆى عەلى سەفابەگى كوشتوہو دىسان شرت و گوم بووہ. تىناگەم چ وەزە و حالىكە.
ئەۋەندەى ئەمن بزائەم چەتە وەختىك چەكى دانا، دەىكوژن، زۆر ناژى مەگەر وەك من و

رۆستەمە كوردە بچىڭ لەبەر دەستى عىلات بېيتە مېۋورۆن، فعەلەيش بكا ناهىلن ئاسورده بىڭ، گالتەى پىڭ دەكەن. ناخرەكەى ئەمەن تىڭنەگەيشتم ئەو كوپرە چ حىكەمەتەك لە كارى داىە".

بايرام نۇغلى زۆر تامەزۆرى حەمەدۆك ببوو. لەبارەى ھەمور وردەكارىيەكانى ژيانى و داستانى ياغىگەرىيەكەى زانىارىى بەدەست ھىتابوو. بەلام بە ھىچ جۆر سەرى لە كارى ئەو كوپرە دەرئەدەچوو.

"چاكىر چالىى دەناسى؟"

"ھىندىڭ شتم لەبارەى دا بېستە".

"چارە سالى رەبەق لە چىاو بەندەنان دا دۆى دەولەتى عوسمانى شەپرى كرد. چەند لەشكرى شكاندن. پادشا چوار جارى عەفوو كرد. چوار جار ھاتەمە دەشتى، بەلام چاكىر چالى نەفە ھەر جارىك دەھاتەمە دەشتى دوو سالى زياترى خۆراندەگرت و سەرلەنۆى رووى لە چىا كردەو. ئەو نەىدەويست ياغىگەرى بكا. باش دەىزانى كابرالى ياغى رۆژتەك بە گوللەمەك سارد دەبېتەمە. ھەرىزەش لە چوكترىن دەرەفت دا كىوى بەجىڭ دەھىشت. بەلام خەلك لىي نەدەگەران و ديسان ناچار دەبوو بچىتەمە شاخ و بەندەنان. ئەو كە دەلېن ياغى ناتوانى پادشاىەتى بكا قەسى وىيە. لەوانەشە مەسەلىكى كۆن بىڭ، ھەرجى بىڭ راستە. لە شاخى ھەمور كاتتەك چاوپروانى لەبن ھەر چلە دركەك بكمەى داوى جەندرمە، يان بە گوللەى ھاورىيەكت بكوژتى. وەختەك بىيادەم دەچىتە چىا ھەمور كاتتەك سەرى لەبن ھەنگلى داىە. ئەگەر ئەو وەختەى چەكم دانا ھاتبامە چوكووراوا، دەبوومە خاوەن مەزراو ملك و مال و تىكەلى خەلك دەبووم، پاش چەند سالى ناچار دەبووم بچمەو چىا. ھەتا ئىستا چەتەيەكت نەدىو لە دەشتى وەمىنىڭ و بە مردنى خواى لەسەر جىنى بىڭ. ئەگەر ئەمەن ھاتبامە دەشتى و تىكەلى خەلك بام كەس زولمى لەكەس نەدەكرد؟ دەىكرد. ئەودەم خەلك چاويان دەمنەو دەبرى. ئەگەر جەندرمەيكە لە دىھائىيەكى دابايە ديسان خەلك چاويان دەمنەو دەبرى، ئەودەم وەرە ئەو كەرى لەو قورەى وەپەرىنە. تا كاتتەك لەم جىھانەدا زولم ھەيمو دىيا بەم جۆرەيە ھەمىشە خەلك چاويان لە ياغىيانە، لەو كەسانىيە كە باوەرپان بىيان ھەيمو دەزانن كە ناھەقى و زولم قبول ناكەن. ھەر لەم دىڭ پىنج مالىيەدا ژنىك كە مېردەكەى لىي داو، مەندالەك كە چاوى لە داىكى ترساو، لاوتەك كە لە جەندرمە تۆقيو، ھەمويان دىڭ و بىڭ ئەوئە قەسەيك بكمەن چاوى لە چاوى مەنەو دەپن. ئەمەن لىرەش ئەمەن تروانى تەھەمەل بكمە. رەنگە زياتر لە دە جار وىستىيەتەم تاو دەمە تەفەنگ و بچمەو چىا. چەند رۆژان مەل بە مەلم لەگەل خۆم كردو پاشان شەيتانم بە نەھلەت كردو لە جىي خۆم دانىشتووم. ئىستا ئىدى ئاسوودەم. ئىستا ئىدى پىر بووم، ئىستا ئىدى كەس ناىە مات و خەمگىن چاوى لە چاومەو بىڭ. لەمەن ناھومىد بوون. لە رۆستەمە كوردەى

پېرسه پيټ ده لښ بۆخۆي چمند جار ويستوييه تي تفهنگه كهي همل گري و وه كتيوان كهوي. جار تيكيش هاته كن من، پرياري يه كجاري دابوو. سي شهورپوزان قسم له گهل كرد هتا توانيم په ژيواني بكه موه. له كاتيک دا شو شمريهت فروشيكيو كهس نازاني كئي بووه و چ كاره بووه كسيش چاره پراوي يه كي لتي نه بووه. جگه لهوه، پياوړكي زور به حموسه لمشه، به لام... ديسانيش نمو..."

مورته زاغا له كاتيک دا نه يده ويست نيازي خوي بدر كيتني، پرسى:
"ته دى حمه دوك؟"

"كاري وي سهيره، له باره ي شم مندالوه نه قلم پر ناكه. ده روا، ون ده بي، ون ده بي له پر دپته وه مهيدان. نه وه نده ي شم من بزام چته هيچ كاتيک ناتواني له جي يه ك بشارد رپته وه. شم كوره له كوئ خوي حشار ده دا؟ كئي په ناي ده داو ده ي شارپته وه؟ هيچ كهس به خورا ي چته يه ك له كن خوي ناشارپته وه. بلنم چوه ته لاي يه كنيك بووه به شوان؟ كه سيك فيري ياغيگه ري بووي، نه وريش بابايه كي وهك حمه دوك كه گهيانندويانته پلهو پايه ي پياوچاكان ناچن له گو شه يه ك وه ميئن و به ده ستى خوي خوي به كوشت نادا. يان به چووكترين شت وهك نه وه كه فلان كهس گوتويه پشتي چاوت برزيه تاو ده داته تفهنگي و يه ك ته كان ده چپته وه چيا. خه لك نايه لن ياغي له ده شتي ناسوده بن. شتيكت پي بلنم، شم حمه دوكه هر كهس بي ناخر و ناقيبته ي نيه. ياغي همرچه نديش نازاو به جهرگ بي ده زاني كه دواړزي نيه. نيستاش عه لي سه فابه كي كوشتوه و چوه ته چياو بي سه روشوين بووه."

"ده لني تازه دهر ناكه وپته وه."

"هه موو كارنيك ده كا بؤ نه وه ي دهر نه كه وپته وه."

"ياني نه تو ده لني لتي ناگه رين؟"

"شم من پيم وايه حمه دوك كابر ايه كه بؤخوي له كؤل خوي نايپته وه"

"ياني چون ده بي؟"

"داخوا نه و عه لي سه فابه كي ده ناسي؟"

"پيم وانيه."

"ده ليلتي هه بوو بؤ نه وه ي بي كوژي؟"

"نازائم. نه وه نده ي شم من بزام نا، ده ليلتي نه بوو. له وان يه تا شو كاته ي كوشتويه"

قه تيش نه يديين."

"شم جوړه نينسانانه پهيدا ده بن. نه وان ناچارن."

"ئەدى ئەتۆ؟"

"ئەمەن لەوان نەبووم."

"لە كامانە..."

"ئەوان ئاگرىكى دىكەيان لە دل دا دايسى، ئاگرى ناچارى. حەمەدۆك بۆ ئەوھى روو بىكاتە چىاو بەندەنان ناچار بوو عەبدىخان و عەلى سەفای بكوژى، ھەتا ناخرىش دەروا. بەلام ئەگەر پەلە نەكا..."

"پەلە لە چى نەكا؟"

"لە چوونە چى... لە چىا، بابايەكى ياغى ئەگەر دارودەستەيەك بۆخۆى دروست نەكا، ناتوانى بۆى."

"خەلك دەىپەرستى."

"با بىپەرستى... ھەزار كەسيان دەىپەرستى، بەلام دوژمىنىكىشيان لەنىو دا پەيدا دەبى، نەودەم كارى تەواوھ. ھەموو گىاو گوڭ و بالندەكان و ھەر چلئىك و ھەر گەلەيەك دەبى چاوو گوئى ياغى و رىنگران بن. ئەگەر چل قۆناخ ئەولاتر بىزوئ ئەو دەبى لىرە ئاگادار بى و رىگىچارەى بۆ ۋەبىنى. كوئىرئوغللى وا بوو، بۆيە توانى بىنى."

مورپتەزاغا بۆ ئەوھى ھەواى زارى بايرام ئوغللى بزانى گوتى: باشە، ئەوئىش عەلىيەشەلى ھەيە. ئەمجار بە تەواوى لىتى ورد بوو ۋەو چووكترىن دژكردەو ھەيەكى خستە ژىر زەرەبىن.

بايرام ئوغللى بىياك بوو. پاش كەمىك بىر كردنەو گوتى:

"ئەگەر ھەر ئەو عەلىيەشەلى ھەبى، ئەگەر بىياوتىكى ۋەك عەلىيەشەل ئاگاي لىتى بى، ھىچ كەس بە حەمەدۆك ناوئىرى."

ئەو شەوھ تا بەيىانى بى ئەوھى بھەون قسەيان كرد. كە رۆژ بوو ۋەو ھەتتاو كەوت مورپتەزاغا دىيارىيەكانى لە خورجىن دەرھىتتا: ئەمانە دىيارى رۆستەمە كوردەن.

بايرام ئوغللى بىكەنى و لە حالئىك دا فرمىسك لە چاوانى دا قەتسى مابوو، دىيارىيەكانى رۆستەمى ۋەرگرت.

"ئەمانەش بۆخۆم ھىتاومىن."

بايرام ئوغللى ئەو لىباسە جوانەو ئەو قۆندەرە سوورانەى زۆر بە كەيفى بوون، زۆرىش بەخۇدا شكايەو. پەيتا پەيتا دووپاتى دەكردەو: چەندتان زەحمەت كىشاو، و قسەيەكى دىكەى بۆ نەدەھات.

مورتهزاغا گهراپهوه شارۆچکه. دلته خورپه يه کي سهيري گرتبوو. له بهيني خاترجه مي و ترسي مردن دا هاتوچۆي ده کرد. يهك شت باش حالي ببوو، نهو يش نهوه كه بايرام ئوغلي بهو ئاسانيه وه دوای حه مه دۆك ناکه وئ. نهو ته نيا يهك ناره زووي هه بوو. نهو يش نهوه كه له گونده كه ي دا به نارامي به ئ. به لام ديسانيش له باره ي نهو جۆره كه سانه وه ناکرئ داوه ري بکه ي. هه ريينا تفهنگه كه ي تاو دا په و رووي کرده وه چيا.

نهو ده ي زاني وه ختيك كرمي شتيك كه وته ميتشكي بنياده م بهو ئاسانيه نامرئ. ده خه وئ، ده خه وئ و له نهكاو وه خه بهر ديتمه وه. مورتهزاغا ده ي دي كه هيتشا كرمي ميتشكي بايرام ئوغلي نه مردوه.

چاو ئاو ي نه ي دلتي بنياده مه. له ناخي دلتي وي دا ئاوات و ناره زووي شتيك، شتيكي وهك به هه شتي ون كرده وي به دي ده کرد. له وان هه شو به هه له چووبئ به لام وا ده هاته بهر چاو كه چاو ه كاني بايرام ئوغلي زۆريشيان نهو تووشي هه له نه کرده. ئينسانيتيك چۆن ده ي تواني پيش مردن ئاوا هه موو شتيكي خۆي له گه ل خۆي دا ته سليمي مه رگ بكا. مورتهزاغا هه رگيز سه ر له شتي وا ده ر ناکا.

سه ري داخستبوو. بئ نه وه ي ته ماشاي ده ور به ري بكا، هه رو هك كه س له ده ور به ري نه بئ له م سه ري بازاره وه هه تا نه وسه ر له هاتوچۆدا بوو. به بيستني ده نكيكي ئاشنا تيك رابوو و هاته وه سه رخۆ:

"چيه مورتهزاغا؟ چت به سه ر هاته وه؟ سه ئ جار به پيشت دا تئ به ري م، نه ت ديتم، ده لتي له سه ر نه م دنيا به ني."

پياوئكي قه مچي به ده ست كه روو به رووي راوه ستابوو مه حموودئاغا، ئاغاي گوندي گه لي شكۆفه بوو.

"ئاي مه حموودئاغا نه تۆي؟ چه ند رۆژه بهر له وه ده كه مه وه كه برامان مه حموودئاغا له كوئ به. له مالي خه ليل خان چاو م پيت كه وت و پاشان له و قه ره بالغي به دا ليم ون بووي. نه م چه ند رۆژه له كوئ بووي؟"

ده ستی ده بن قۆلي را کردو شوپر بوونه وه بۆ لای پردئ.

"بيستت، ديتت چ رووي دا، چ ده بئ، چ روو ده دا؟ نه م كا برابه، نه م بيچوهه ديه اتيه كاله له پ به بالي گرتوه، ده گري، ده كوژئ، ده سووتيني، خه لكي ده كوژئ و ده روا. بهو جۆره كه نهو ده ستی پئ کرده، كه سي زيندوو له م شاره دا ناهي لئ. له پيش دا عه بدي خان، دو ا به ش عه لي

سەفای بەستەزەمان، بە دواى ویش دا تالیب بەگى پلنگى ئاناوارزا... چۆن دەكرى پلنگىكى وەك تالیب بەگ بكوژى، ئەو ھەموو عىل و عەشیرەتەى بە پشتەوہ بوو، ھەموویان شەركەرو ئازا وەك پلنگ، لەشكرىكى لەگەل بوو".

"دیارە دەكوژى. بنیادەمى ھىندە زالم، دوژمنى ناموس؟ وەختىك كابرا تەماع لە بووكى خۆشى بكا، دیارە دەكوژى. ئەگەر سزایەكى لە مەرگ خەراپتر بووی و لەگەلئیان نەكردبى، بە ھەلە چوون. خۆى نەك ھەر بە پلنگى ئاناوارزا، بەلكوو بە خواى ئاناوارزا دەزانى. دیارە دەكوژى".

"كارى ئەم ھەمدەۆكە، ئەم بەلای ناگەھانە بە كوئ دەگا، لە چىای بىتتە خوارو ھەموومان يەك بە يەك بكوژى؟ دەبى وەك قۆچى قورىانى چاوەروان بىن".

"كئ، باسى كئ دەكەى؟"

"ھەمدەۆك".

"ھە... مەدۆك، دەىجا چى؟"

"ھەمدەۆك نىدى... شەرتى كردوہ ھەموومان بكوژى. تەنانت دەیەوى تۆش بكوژى".

"ئەم؟ چۆن؟"

"زۆر ئاسان، وەك عەبدىخان، عەلىسەفابەگ، تالیب بەگ. گوللەت لە چاوان دەدا. ئەویش راست لە نىوى چاوانت... ئەم تەرمى تالیب بەگ، تەرمى پلنگى ئاناوارزام دى. ھەردوو چاوى لەبەرىەك ھەل تەكابوون. ھەر چاوەى گوللەىەكى لى درابوو، لە پشت مىلى ھاتبووہ دەر. ئەمان خاویە... خوا مردنى وا بە نسیب كەس نەكا، بەلای وا بەسەر دوژمنىشت نەى. عەلى سەفابەگىش مىشكى بە دیواروہ نووسابوو".

مەحمودناغا قسەكەى پى بى: راوہستە مورتەزا.

رووبەرووى يەكتر راوہستان.

"ئەمەى بزائە كە تالیب بەگ ھەمدەۆك نەىكوشت".

"ئەى كئ كوشتى؟"

"كوپەكانى خۆى و كەرەم... لەگەل دىھاتىیەكان دەستیان وەدەستى يەك داو بايىانىان كوشت. ھەموو كەس ئەمەى دەزانى. ھەموو دىھاتىیەكانى ئاناوارزا بە شانازىیەوہ دەلین پلنگى ئاناوارزامان كوشت. نىوہش لە ترسان قازانختان لەوہدایە كە بەسەر ھەمدەۆكىدا بىنن. چما ھەمدەۆك چ كارەىە كە ھەرچى بوو، دەىدەنە پال وى؟ ھەموو شتىك گورە دەكەنەوہ. تەنانت عەلى سەفا خانىش ھەمدەۆك نەىكوشتوہ".

مورتهزاغا كه مينك پانتۆلّه كەى ھەل كيتشاو لە ھالتيك دا خۆى بە سميئە كانيەو ھەخافلاندا
گوتى:

"ئەتۆ، ئەتۆ، ئەتۆ دەلتى چى مەھموودناغا؟ ئەو ھەمەدۆكە... ئەمن تەرمى تاليب بەگم دى،
گوللە لەنيۆى چاوانى درابوو... تەنيا ھەمەدۆك كارى وا دەكا، پيشەى خۆيەتى، ئەمەش درۆيە؟"
مەھموودناغا بى ئەو ھەى خۆى شلوئ بكا گوتى:

"ئەمەش درۆيە. ئەو ھەمەدۆكەى باسى دەكەن مندالتيكە، ئەو چى و چەتەيى چى؟ ئەو
ناوارەيەكە."

مورتهزاغا خەريك بوو توورە بى. بۆ ئەو ھەى رەكەى ناشكرا نەبى پەناى بۆ ھەموو فيلتيك دەبرد:
"ماشەللا مەھموودناغا، ماشەللا قسەى سەير دەكەى؟ بۆخۆت گوتت لەو قسانەى خۆت ھەيە؟
ھەموو خەلكى شارۆچكە، خەلكى ئەدەنە، چياكان و ھەوارەكان لە ترسانى خەو و ناراميان نيە.
ھەموويان لە ھەوت سالىو تا ھەفتا سالىو لە فەكرى گيانيان دان. ئەتۆ دەلتى چى...؟"
"ئيو توشى نەخۆشيبى ترس بوون."

مورتهزاغا ئىدى قەلس ببوو. ھەرچى لە دلتي دا بوو پىنى گوت. مەھموودناغاش بە
توورەيىبەكى زياتر ھەو و ھەلامى دا ھەو. لە كاتيك دا جنيۆى پيس پيسيان بە يەكتر دەدان ھەتا
سەر پردى چوون. كە گەيشتنە سەر پردى بیدەنگ بوون. خۆيان بەسەر ميلەكانى پردى دا
ھيئاو تەماشاي ناوئ چۆمىيان كرد. مورتهزاغا بەرە بەرە نارام دەبوو ھەو رەكەى
دەنيشتەو. مەھموودناغاش بەزەيى بەو پياو ھەتا دەھات كە ترسى مەرگى رى نيشتبوو.
"بەراست ئەتۆ ھيئەدە لەو كابرەيە دەترسي؟"

"گيانە شيرنەكەم، ھەموو كەس دەبى لىتى بترسى. مار ھەتا چووكەلەيە دەبى سەرى پان بكمەيو،
ئەگينا كارتىكت بەسەر دىنى. ئەم كابرەيە سەو دووى ژمارەيك لەوانەى لە پەتى سىدارە رزگار بوون و
لەبەر سنگ تى پىرەن ھەلاتوون لە دەورى خۆى كۆ دەكاتەو... ھەموو خەلكى ھۆيەو ھەوارەكان و
كيتوپارە لەبەر نەدارى خەريكە لەنيۆ دەچن. چما نازانى زگى برسى لە خواى ناترسى."
"دەزائىم."

"دەردى من ئەمەيە، ترسى منيش لەمەيە. ئەمن ھەميشە گوتومە مار ھەتا چووكەلەيە
دەبى سەرى پان بكمەيو"

"ئەو مارە ھەمەدۆكەى نيە، ھەمەدۆكەى ھيچ نيە، كابرەيكى بەستەزمانە توشى ژانەسەرو
كوئيرەو ھەرى بوو."

"ئەگەر ئەم قەسەيە وايە، ئەدى كۆي بە شەو چوو بەندىغانەي كووزانى كردهو و بەندىيەكانى دەر كرده دەرئ، كۆي بەندىيەكانى نازاد كرددو دوايەش بەندىغانەي سووتاند؟"

"ناكرۆي حەمدەدۆك بووبۆي".

"ئەدى كۆي بوو؟"

"ئەمەيان ئىدى كاری تۆ نىە، ئەتۆ ناتوانى بىزانى".

"ئاخر كۆي بوو؟"

"ھەر ئەم رۆژانە بىنج و بناوانەكەيت بۆ دەرديئم".

"كەوايە ئەتۆ حەمدەدۆكى بە پىياو نازانى؟"

مەجموودناغا دەستى دە قۆلى راكردو بە دەنگىكى ماندوو گوتى:

"وہللا مورتەزاغا ئىتوہ لە ترسان ئەقلتان لەلا نەماوہ، ئەو كىوانە پەر لە چەتەو ياغىن، ھەر كامىكىشىيان پلنگىكە بۆخۆي، ھەر كامىكىيان ھەزار حەمدەدۆكە. ئىتوہ سەرتاسەر پىلەتان بە حەمدەدۆك گرتوہ... وەللا لە ھەلەدان، مومكىن نىە، شتى وا مومكىن نىە".

گەرئانەوہ بۆ نىتو شارۆچكە، لە سەرەخۆ، لە سەرەوژىرى پردە بەردىنەكە ھاتنەخوارى. مەجموودناغا ھەمىشە رووگرۆ بوو. دەم و چاويكى درىژوو كەي ھەبوون كە زوو گىنج و لۆنجيان تى كەوتبوو. كەم دوى و كەم قەسە بوو. كەسەيك يەكەم جار دەدى، تووشى ھەستىكى ناخۆش دەبوو.

"گويت لى بى مورتەزاغا، دەمەوي شتىكت پى بلىم، ئەو حەمدەدۆكەي باسى دەكەن ھا... كە سواری ئەسپ دەبى و بە تەنيا دەچىتە چىاو بەندەنان... ئەمەن سەبىنى گوتى دەگرم و دەيدەمە دەستت".

"چى؟ بەراستتە؟"

"بۆچى؟ ھىندەت پى سەير بوو؟"

"پىم سەير بوو، زۆرىشم پى سەير بوو"

"لەبەر چى؟"

"عەرزو عاسمان لىك درا، ئەنكەرە شىوا، ئەدەنە رابەرى. ياوەر نەخۆش كەوت، تەننەت عارف صائم بەگ بۆ ئەو مەبەستە ھاتە شارۆچكە. فەرماندەرى لەشكرىش ھات... زۆر لەمىتۆ لە توركىيە باس ھەر باسى حەمدەدۆكە، ھەر ئەم رۆژانە لەشكر دەچىتە چىاكانى

توررۇوس، كەچى ئەتۆ دەلتى سەبىنى گوتى حەمدەدۆك دەگرم و دەيھىنمە ئىرە".

"دەيھىنم و ھەر سەبىنىش".

"نه گهر وايه، بۆ ههتا ئیستا نهت گرتوه بی هینی؟"

مه محمودناغا گوتی:

"قسهی وا مه که مورتهزا، قسهی وا مه که براله قسهی وا مه که. رۆژیک ده بی منت وه بیر بیتهوه. ههتا ئیستا له شارۆچکهیه عهبدی خوی له منی پرسیه مه سه لهی همه دۆک به کوئی ده گا. ناکا پی بیان وا بووی نه من ده بی له بهریان وه پاریم که رینگا بدن گوتی همه دۆکی بگرم و ته حویلیان بدهم. ههوتوویه که له شارۆچکهیه ده سووریمهوه. ههتا ئیستا کهس هاتوه له بهارهی همه دۆکهوه قسهیه که له من بیرسی؟ ده بلتی دهی؟"

"ههفته. که وايه مه سه لهی همه دۆک وا ناسانه؟"

مه محمودناغا له حالیک دا قۆلی مورتهزاغای ده گرت، گوتی:

"بروانه مورتهزا، نهتۆ له میژه من ده ناسی، له مندا لیه وه... له وه خته وه که باجم ده هاته مالی نیوه. بلتی بزایم ههتا ئیستا چاووروات له من دیوه؟"

مورتهزاغا نهختیک بیری کردهوه: "نهتۆ... نهخهیر، دوور له تۆ..."
هاتنه نیو شاری. له سهری بازاری راهستان.

"نهتۆ نه مشهوه له لای نیمه ده بی. ههسنه خان بۆ نیواری چاره پیتته، نه سپه کهت له کوئی به ستراوه ته وه؟ نه سپه کهشت بیته. هم قسان ده کهین هم ده ردی دل. نهتۆ ههفته. له جی دا تۆمان هه ره له بیر نه بوو. نیمه نایینه بنیادهم. هه موومان له ترسان شیت بووین. نهتۆ قهت ناری عارف صائم به گت بیستوه؟"

"عارف صائم به گ چیی بووه؟"

"نهو ده یه وی پاشای بکوژی، نه م کاره ی له ده ستیش دی، له گه ل چه رکه سه کانی کیتوپاره ی بووه ته هاوده ست و له گه ل فه رانسه یی و ئینگلیزی یه کان ریک که وتوه. نه م کاره ده کوی؟ نهتۆ هه ره نه م رۆژانه عارف صائم به گی ده ناسی، ده کوی کاری وا بکوی؟"

نهو پیاره که پی نه ده که نی و ته نانه ت جاریکیش مانای پیکه نینی نه زانیبوو، سینه ری زه رده خه نه یه که به سه ر روخساری دا تی په ری و گوتی:

"با له وه گه رین، کئی زانیویه، کام دوژمنی عارف صائم به گ نه م درۆیه ی هه ل به ستوه... شه وی قسه ی لی ده کهین."

دهستی بۆ لای مورتهزاغا دریز کرد، پاشان پشتی تی کردو چوه دوکانی زین فرۆش که نهختیک له ولاتر بوو.

مورتهزاغا لەوه خۆشحال بوو كه له چاوپیتكهوتنی ناغای گوندی گهلی شكۆفه ناكامی باشی وهگرتهوه: باش بوو كاتیک گوتی سبهینێ گوتی حه مه دۆکی ده گرم و بۆت دینم، دهر ههڵ نه بووم و هیرشم نه کرده سهر. ههروا نارام بووم. ههقیهتی. له م شارۆچکهیه دا ته نیا کهس که ده توانی مه سه له ی حه مه دۆکی بپیته وه نه م مه جوود ناغایه یه. چۆن بوو تا نیتسا هه یچ کهس ته نانه ت نه و زولفۆیه که شه ییتانی دهرس داده دا فکری نه وه ی نه کرد بوو؟ له کاتیک دا پیاویکی نازاو نه ترسی وه ک مه جوود ناغایان هه بوو که وه ک تای ته و رداس ناماده ی کوشتنی حه مه دۆک بوو. چونکه ده یه و یست شانازی یه کی دیکه بخته سهر شانازی یه کانی خۆی. که گه یشته وه مانی حه سنه خان له سه ر پلیکانان پینشوازی لی کرد:

"به خیراییه وه ناغا... خه به ری خۆشت پین؟"

مورتهزاغا نارام بوو. حه سنه خان نه م رۆژانه نه ی وا به ماندوویی نه دیبوو. چوه رۆره که ی خۆی و له سه ر قه نه فه پان بووه وه:

"خانم خه به ری خۆشم پین."

هه ناسه یه کی قولی هه لگیتشا، له به ر ماندوویی خه ریک بوو خه ی لی بکه وێ.

"خانم نیتمه زۆر که رین، شت له بن لووتی خۆمانه که چی له وسه ری دنیا یه بۆی ده گه رپین."

"چما چ بووه ناغا؟"

"تاویک له مه به به ر له گه ل مه جوودی گه لی شکۆفه قسه م ده کرد، حه مه دۆکی به پووشکه یه کیش نازانی. گالته مان پچ ده کا که هینده ده ترسین. ده ی گوت: سبه ینی ده چه چیا ی، گوتی حه مه دۆکی ده گرم و ده ی هینمه نیره."

"ده ی گری ده ی هینتی."

"دلێ له نیتمه نیتشاره."

"ههقیهتی دلێ بیتشی."

"نه من لی و هولا که وتم، هه ر باسیشم له گه ل نه کرد، تی گه ی شتم که مردووی نه وه یه حه مه دۆکی بکوژی و شانازی یه ک بۆخۆی په یدا بکا. نیتمه ش نه مانه وێ دیسان ده چی حه مه دۆکی ده گری، وه ک نه من حالی بووم ریگاشی بۆ کاره که ی خۆش کردوه، بۆخۆی یه ک دوو ده سه ته چه ته ی له کتوی هه ن. بلێ برن ده مرن، بلێ بۆین ده ژین. خانم سه رم لی ده رناچی، نه مانه چۆنیان نه و کاره پچ ده کری، له کاتیک دا مه جوود ناغا هه م له من و هه م له هه موو خه لکی شارۆچکه ی خوینده وارته."

"ئەوان دەمەر لەو کاتەوه کە لە دایک دەبن دەبێ بۆخۆیان لە فکری گیانیان دا بن. پیاوکۆژی بکەن، خەلکی بترسێنن، ھەرزێبە برشتیان ھەبە. ھیچ دەزانی ئەو زەوی و زارەیی نێستای چۆن ئەستەند؟ لەم دەشتەدا کێ دەیتوانی کاری وا بکا".

"نێستا کەوا بە بۆ شەوێ زۆر باش خۆت ساز کە، دەمەوێ میوانداری بەکە لێیکەم سەری سوپە بێتێ".

"لەبارەیی ھەمەدەوێشەو ھیچ قەسەیی لەگەڵ ناکەین، باشە؟ ئەگەر بۆخۆشی قەسەکەیی ھەلگیرساند، ئەو چاکتر. باشە؟"

"ئەو دلی تاقەت ناگرێ، بۆخۆیی ھەلی دەگیرسێنێ. بۆ کوشتنی ھەمەدەوێ ئەو گیانی دەردەچێ".

مەحمودناغا لە ھەسەنتەین بنەمالەکانی توورپووس بوو. بابی بۆئەوێ ئەو بھۆتێ و بێتتە بنیادەم، ئەوێ ناردە ئەدەنەو ئەستەمبۆل. ئەویش پیاو ھەق بلێ باشی خۆتند. لە شارۆچکە بە فکری کەس دا ئەدەھات کە ئەو پاش ئەو ھەموو خۆتندەو ژیان لە شارە گەورەکان دا بێتتەو لە توورپووس بۆی، بەو ھەل و مەرجە دژوارەو کە توورپووس ھەبۆو. گۆیا کە بابی دەمەوێ، دەسبەجێ دیتتەو گوندەکەیان و پاشان بە پازدە سواریوە کە ھەموویان پەرچەک بوون دیتتە چوگورواوا. ھەر ئەو رۆژە کابرایەک کە دەیان گوت جنتیوی بە گۆری بابی داو، لەبەن چنگە ئەسپان دا دەپلێشیتتەو دەوێکۆژی. ئەم پێشھاتە قەت لەبیر شارۆچکە نەچوووەو لەو دەواش ناوبانگی بوو بە "مەحمودناغایەک کە بە چنگە ئەسپان پیاوان دەکوژی".

مەحمودناغای گەلی شەگۆفە، ئەو ناغایە کە بە چنگە ئەسپان پیاوی دەکوشتن، پوول و پارە و مەلکی زۆری لە بابی بۆ بەجێ ما. ئەویش زۆر زیاتر لەوێ لە باب و باپیرانی بۆی بەجێ مابوو، سامانی کۆکردەووە و ھەسەر بەکە نا.

سامانی وی بەرھەمی نێزامە ئابوری بەکە تاییەتی بوو کە لە باب و باپیرانی بۆی بەجێ مابوو و بۆخۆشی لەسەری رۆشت. بۆ وێنە ماینتیکی دەدا بە لاوتیکی دینھاتی کە ھەمەو جارێ شەش جوانووی بە زگینک دەبوون، پاشان قەمۆل و قەماری لەگەڵ دادەنا کە ماینەکە بەریتتەو مالتی و بەختیوی بکا، تفاقیی بداتی و شال و پرنەکی بکا. ھەمەکات ماینەکە زا، ئەگەر لەسەر زەوی نەچوو، ئەو سێ جوانوو بۆ دینھاتی بەکەو سێ جوانووش بۆ ناغای بن. ماینەکەش ھەمیشە ھەر ھی ناغا بوو. بەلام ئەگەر ھات و ماینەکە مرد، لاو دینھاتی بەکە دەبوو بۆی بێژتێ. ناغا بەو مەرجانە لە چەندین دێ ھەزاران ماین و مانگا و مەرو بزی بەسەر دینھاتی بەکان دا دا بەش دەکرد. بەم جۆرە پاش دە پازدە سالان ناغا

دەبوو بە خاوەنی رەوێ ئەسپ و مێگەلە مەرۆ رەشەولایغ و کوورو جوانەگایەکی خەساری زۆر. ئەمجار هیج دێهاتییهک هەقی نەبوو بەشەکی خۆی لە ئاغا بەولاو بە کەس بفرۆشێ و ناچار بوو بەم نرخە کە ئاغا دیه‌وێست پێی بفرۆشێ.

مەحموود ئاغا کە پیاویکی خۆیندەوار بوو ئەم شێوێ کارە دیه‌سکاری کردو پێشی خست. لە وەزعی دێهاتییهکانی دەکوێلێو. ئەو دێیانەمی باشتین و جوانترین نەسپیان پەرورده دەکردن، مایینی دەدانێ و لە هەر جێیەک بزن و مەرۆ رەشەولایغ باشتەر بەختیو دەکران بزن و مەرۆ مانگاکانی دەناردە وێ. پێش وی لە زەمانی باب و باپیرانی دا کارە کە جۆریکی دیکە بوو. دابەشینی ماین و مانگا مەرۆ بزن بەبێ لێکدانەو بوو. بەم شێوێ کارە مەحموود ئاغا ئەسپ و مانگا مەرۆ بزنیکی رەسەنی پێدەگەیانندن. لە چیاکان، لە چوکوراوا رەوێ رەوێ ئەسپ و مێگەل مێگەل مەرۆ بزن و رەشەولایغی هەبوون. هەموو سالتێ ئەم رەوێ مێگەلانی بۆ فرۆشتن دەچونە حەلب و ئەدەنەو ئەستەمبوول، دەبوونە زێرۆ دەهاتنەو نێو سندوقی مەحموود ئاغا.

ئەو سوارچاکی رەسەنترین ئەسپان بوو. ئەمجار بە بێلایەنترین و بە دەست و دلترین و جوامیرترین پیاوی ئەو دەشتەش دەژمێردرا. جوابی کەسیشی نەدەدایەو. پلێشاندنەوی خەلک لەبن چنگە نەسپانیش دا پێشەمی تاییهتی خۆی بوو، و لەو بارەیه‌شەو کەس لێی نەدەپرسیه‌و. ئەگەر بۆخۆی پێی خۆش با، خۆینی کوژراوەکی دەدا بە ژن و مندال و کەس و کارەکی، دەنا هیج.

یەکیک لە قایمەقامەکانی ئەم دوايانەمی ئەدەنە کە ناویانگی وی بیستبوو، بۆ ئەوێ بزانی چۆن پیاویکە، داوای دەکا، بەلام ئەو ناچی. قایمەقام چەند جار داواکەمی دوویات دەکاتەو، بەلام مەحموودئاغا گوتی ناداتی. قایمەقام کە بەو کارە زۆر توورە دەبێ، یاوهرێک بە فەرماندەرایه‌تی هەموو جەندرمەکانی دەنێرتتە گەلی شکوفە. بەلام یاوهر کە دەچی مەحموودئاغا لەمالتی نابێ. وەختیک یاوهر لە چیا را دەگەریتتەو ئەدەنە مەحموودئاغا لە بالەخانەیک دا گەمارۆی دەداو دەیگرێ و پێی دەلێ: چ ئەمریکت هەیه یاوهر، ئەمن مەحموودئاغام. پاشان چەند رۆژان لەلای خۆی رای دەگرێ، میواندارییه‌کی بێوینەمی لێدەکاو پاش ئەوێ پوولتیکیشی وەک خەرجی رینگا لە گیرفان دەخا، پێی دەلێ: سلاوم بە جەنابی قایمەقام بگەیه‌نەو عەمرزی بکە ئەمن لە دەولت یاغی نیم، ئەگەر پێی خۆش بوو بۆخۆی بێ و چەند رۆژیک لەو کێویارەیه کە دەلێی بەهەشتە میوانان بێ، جێی لەبان سەرمانە. ئەمجار یاوهری بەرێ دەکاتەو.

پاش نەم رووداوه قايەقام لە ئەدەنە دەروا مەسەلەكە لێرەدا تەواو دەبێ. بەلام مەحمودئاغا لە خۆی وەشك دەكەوێ و لە پاش نەم، رێگا نادا نە ئەفسەرتەك، نە باجگرتەك و نە هیچ فەرمانبەرتەكی دەولەت بێتە كۆپارە. هەتا دەست پێكردنی شەپری یەكەمی جیهانی لەو چیاوانە چۆنی بۆخۆی حمزی لێبوو، بێ لەخۆباییبوون درێژە بە ژبانی خۆی دا. مەحمودئاغا لە یەكەم شەپری جیهانی دا زۆری نارهەتتی تووش بوو. لە ماوەیەكی كەم دا چیاو بەندەن پڕ بوون لە سەربازی راكردوو و چەتەو رێگر. ئەوان هێرشیان دەكردە سەر گوندەكان، تالانیان دەكردن و هەركەس لە پێشیان راوەستابایە دەیان كوشت. بۆیە مەحمودئاغا ناچار بوو پیاوێكەکانی خۆی زۆرتر بکا. ئەم كارەشی پێوستیی بە پارەى زۆر هەبوو. لەبەر ئەوە ژمارەيك لە پیاوێكەکانی خۆی دەست بۆتێر كردو بەداخووە بە پێچەوانەى وستی خۆی چەتمى پێ كردن. زۆر بەم كارە نارهەت بوو، بەلام چارەى نەبوو... پیاوێكەکانی هەتا دەرووبەرى ماراش و قەيسەرمیو چوكوراوا دەچوون و تالانیكى زۆریان بۆ دیتنایەوه. لەگەڵ دیتنایەكەنیش تووشی كێشە بوو. لە هیندیک دێیان خەلك بزن و مەرو گارگۆلەكەى ئەمیان سەر برین و خواردیانن و خەلاسیان كردن بەسەر سەربازە راكردووەكانیان دا هینا. مەحمودئاغا فەرمانی دا بەوردی و بەربلای لەو مەسەلەیه بگۆتەوه. ناكامى لێكۆلتەنەوه نەبوو كە هەرچەند چەتەكان و سەربازە راكردووەكان چەند سەرتەكیان مەرو بزن و رەشەولاغ لە دیتنایەكەكان ئەستەندبوون، بەلام مێگەلەكانی، رەعیەتە برسییەكانی خۆی خواردبوویان. ئەم رووداوانە بە مانای هەلۆشانى ئەو نيزامە ئابوورییە بوون كە باسەن كردو ئەم مەسەلەیهش ئەوى شیت كردبوو. پێوست بوو ئەم گێرگرتە لە دیتنات دا خاشەبڕ بكا...

رۆژتەكیان سواری ئەسپەكەى بوو، لەگەڵ چەكدارەكانی چوونە گوندی سائیلی كە لە بناری چیاكان بوو. گەيشتە نێو دێ. دێ دەت گوت چۆلگەیه، نە كەسى بەپەرەوه هات و نە كەسێش دیار بوو. دەت گوت چەند سالتە چۆل بوو. گوندی سائیلی گوندتەك بوو كە بزنی رەسەنى بەختو دەكردن. مەحمودئاغا بزنی تۆوێكەکانی ئەم گوندەى - كە رەنگیان سوورو موویان درێژ بوو- لە شویتەكی زۆر دوورەوه هینابوون و بە كۆلان پارەى پێ دابوون. ئەم بزنانە هەموویان گەرەو بەشیر بوون و جووتیارەكان هەموو ئەو بزنانەیان سەر بری و خواردیانن و تۆوی ئەو بزنی رەنگ نالتوونىیانەیان لەنێو برد، مەحمودئاغا لەبن سنۆرە ئەستورەكەى نێو راستی ناوهدانى دابەزى، لەسەر بەردتەك لە پەنا مەغەلێك كە لەبن دارەكە دەكۆلێ دانیشت و فیلینتایەكەى لەسەر كۆشى دانا. نێوچاوانى وەك جەهەننەم سوور ببووهوه.

"كۆتەخا موسام بۆ بێتن!"

کوئخا موسا له نیو دوو پیاری چه کداردا سهر شوپرو شهرمه زار له کاتیک دا ههردوو دهستی به سنگیهوه گرتبوون و کهمیك کۆم ببوهوه، هاته پیش. ته ماشای ناغاو کهسی دیکهی نهده کرد. پانتۆله دهستچنه کهی پینه کرابوو. مووی لهشی له کهلیتی کراسه شه کهیهوه ده رکهوتبوون. کاله کهی پیی نوئ نوئ و له پیستی بزنی سوور بوو.

"له هه موو ئه م دئی هه دا بز ن ماوه، ته نانه ت یه ک دانه ش؟"

موسا بی نه وهی سهر هه لپه ری، به ده نگیکهی بی تین که به زه همت ده بیسترا گوئی نه ماوه.

"ته نانه ت یه ک دانه ش؟"

"نه ماوه."

"هه موو بز نه کانم ئیوه خواردتان؟"

"ئیمه خواردمان."

"ئه دی چه ته و را کردووه کان؟"

"له سایه ی سهری جه نابه ته وه کهس نه هاته ئه م دئی هه."

"بۆچی خواردتان؟"

"زۆرمان هه ول دا نه یان خۆین. برسی بووین. مانگیک، دوو مانگ، سی مانگ خۆمان

راگرت، پاشان یه کیکمان سهر بری."

"دوا یه؟"

"یه کی دیکه مان سهر بری."

"دوا یه؟"

"هه موو بز نه کان ته واو بوون. دوا بزغان سی رۆژ له مه وه بر سهر بری."

"ئینستا چی؟"

"برسیمانه"

مه حمود ناغا هه ستا. دیهاتی یه کان له دلێ خۆیان دا گوئیان: ئینستا سوار ده بی و کوئخا مروسای له بن چنگه نه سپان دا ده پلشپینتته وه ده ی کوژی. به لام هه رگیز وا نه بوو، نیوچاوانی مه حمود ناغا نارام بوو، و نه وه نده ی ده گوئجا نه رم بوو. به سپایی له جیتی خۆی هه ستا، چوه لای موساو به راوئێژیکهی سارده وه فه رمانی دا:

"سهرت هه لپه ره"

موسا به ترسه وه سهری هه لئینا.

"ئاغا بەزەيىت پىئمان دا بى، لەسەر مال و ھالى خۇمان دەرمان مەكە. ئىتمە بووين ئەو بىزنانەمان بەختو دەکرد، دووبارەش بەختو دەكەين. لەجىياتى ھەر بىزنىك سى بىزنت وئ دەدەينەمە. لىئمان بىبۇرە".

"سەينى كەس لەم دىيەدا نايىنم"

مەھمۇد ئاغا پاش سى رۇژان ھاتەوە دىي، ئاۋەدانى چۆل بىبو. دەستورى دا پىاۋەكانى مالەكان گەپان. لە دەرى ئاۋايى لە ئاغەلە بىزەكان دا سى سەگى پىرو ژن و مېردىكى پىريان دىنەوە كە لەوئ دا خۇيان شارەدبوو. ژن و مېردەكە لەبەر پىرىيان نەيان دەتوانى ھەستە سەپى. ئەوانيان ھىتايە لاي ئاغا.

"ئىتو بۇچى نەپۇشتوون؟"

ژن و مېردەكە كە لىباسىكى كۆن بەلام زۆر پاك و خاۋىنيان لەبەردا بوو، ۋەلامىكىيان نەدايەو.

مەھمۇدئاغا ئىدى پىسپارەكەى دووپات نەكردەو، بەزەبى بەو ژن و مېردە پىرەدا دەھات و چاۋى پىر بىبون لە فرمىسك.

"ئەمانە سوار كەن با بىرۆينەو، لە رىپە نارەھەتيان مەكەن، باشيان پى رابگەن، ئەم سەگانەش بەرن، بەزەبىم بە سەگەكانىش دا دىتەو، بەستەزمانانە لىرە لەبىسان دەمرن".

مىپەرەبانى و دلئەرمىسى مەھمۇدئاغا دەرھەقى ئەو ژن و مېردە پىرەو ئەو سى سەگە بە چەند رۇژ لەئىتو ھەموو دىھاتىپەكانى كىتپارەدا دەنگى دايمە. تەنانت خەلكى شارۆچكەش لىي ئاگادار بوون، ھەمووان بە چاكە باسيان دەكرد.

پاش دەرکردنى خەلكى سايلى لە ھىچ دىيەك كەس نەگەر لە بىرسانىش مردبایە، جۋانەگايەك، بىزنىك و تەنانت مېرىشكىكىشى سەر نەدەپىر بىخوا.

كۆتخا موسا ۋەپىش دىھاتىپەكان كەوت و بردنى بۇ چوگوراۋا. زۆريان بۇ دژوار بوو لە گۈندەكەيان، جىيەك كە باب و باپىرانيانى لىنىتۇرابوون بىرۆن. بەلام چارە نەبوو، دەبو بىرۆن چەند كەسكىش نىازى كەللەشەقتىيان ھەبوو كە ئاۋمالەكان بە تىكرا پەژىوانيان كىردنەو. بە گىريان و شىوئەن ۋەپى كەوتن. شىوئەنكەيان لە چىپاكان دەنگى دەدايمە. ھىلاك و ماندوو گەشتەنە شارۆچكە. لەبن پىردى مانەو. پىاۋە گەنچەكانىيان ھەموو چووبوونە بەرەى شەپ. پىرەپىاۋانى ھاۋتەمەنى كۆتخا موسا ھەرچەندى زىاتىر بىريان كىردەو رىگايەك بۇ رىزگارى لەم بەلايە بدۆزنەو كەمتر بە ئاكام گەشتەن.

تەنیا دە رۆژان توانیان لەنیو ئەو نالەتە کیتی یانەدا کە لەبن پردی روابوون، خۆ رابگرن. لە شارۆچکە کار نەبوو، چەندین ساڵ لەو پیتش کوێخا مروسا بۆ رەنجبەری چووبووە چو کووراوا. دئیەکی لە دەشتی ئاناوارزا وەبیر هاتەرە کە کاری لئی کردبوو. کۆچ و کۆچباری دەنگ دا. دئیەکیان دیتەرە. دئیەتیەکان کادینی خۆیان وئ دان. ئەو ساڵە باران زۆر باری. زۆریان کوێرەرەری دیتن. وەزعی دەشتیش باش نەبوو. زۆر لە مندالەکانیان مردن.

لەنیزیک دئی هەتا چۆمی سەیهان پارچە زەویەک بوو هەمووی دروولان و قامیشەلان و توتوک. لەنیو ئەو پارچە زەویەدا بەتالاییەکیان دیتەرە. بە قامیش و دارو پەردوویەک کە تالیب بەگ پتی دان و بۆ ئەو هێچیشی لئی نەستاندن هەریەکی کەوتلئیکی کاتیان بۆخۆیان ساز کرد. دارو نەداری خۆشیان فرۆشت و دایان بە پاچ و پیمەرەو داس و بیورو تەورداس و دەستیان کرد بە بوورە دەرھێنان. لە مندالی حەوت ساڵەرە هەتا پیری حەفتا ساڵە کاری دەکرد. بە تیکۆشانئیکی زۆر لەو دروولانە بەشی تۆوی ئەو ساڵەیان زەوی ساغ کردەرە. بە هاوکاری دئیەتیەکانی دیکەش دایان چاندو رەنتیوان هینا. ئەوان تیکرا توشی لەرزوتا بوون. خەلکی کتوبارە وەک دانیشتوانی چو کووراوا بەرگەمی گەرمای چو کووراوايان نەدەرگرت. بەشی زۆری پیرەکان بە لەرزوتا مردن. چار نەبوو دەبوو تەحەمەل بکەن. هەموو سالی لە زیەتین و قامیشەلان و دردووکاری هیندیک زەویی دیکەیان ساغ کردەرە ئەم کارەیان درێژە پئی دا. دانیشتوانی چو کووراوا لەو هەتا وەبیریان دەهات، خەلکی وا بەکارو بەکیشیان نەدیبوو. سەریان لئیان سورمابوو. دئی خۆیان ناو نا یالیزۆرد. جووتیارانی یالیزۆرد بەو دەستانەیان کە لەبەر کاری زۆر لە رادەي ناسایی گەرەتر و شەقار شەقار ببوون و بە روخساری لەبەر هەتاو سوتوایان و بە روومەتی تیک قووبیوان بە یەکەم چاو لئی کردن لە جووتیارەکانی دیکە جیا دەکرانەرە. ئەو خاکە رەشەمی لە چنگی زیەگەر میننی رزگار کرابوو، یەک بەسی و یەک بە چلی دەبري. گەم و جۆو پیاووز سەوزییان چاند. هەر جووتیارێک لەسەر ئەو خاکە نازادکراوە وەک قارەمانئیکی سەرکەوتوو هەنگاوی هەل دینایەرە. ئەسپ و ماین و گاگۆل و مەرۆ بزنیان کپین. لە بەخێوکردنی ئەسپ دا کەس نەیان دەگەشتی. لەو ماینە تۆوانە کە لە ئۆرفە هینایانن رەسەن ترین ئەسپیان پئی گەیاندن و لەو دەشتەدا یەکەم کەسانێک بوون کە خانووی دئیەتیەکانیان بە قورو بەرد ساز کرد.

دئیەتی ئەو دەروورەرە کۆلان و مەیدانیان نەبوو. ئەوان لە دئی خۆیان دا کووچەر کۆلانیان بە شێوہەکی دروست لئی داو تەنانەت مەیدانیکیشیان لەنیو پراستی دئی دا هیشتەرە. هێچ کام

له خانووه کانی شو دهشته په غجره ی شوشه به نډیان نه بوو. خه لکی یالیزیۆرد زۆر زوو له نیوه پراستی ناوه دانی مزگه وتیکیان به خشتی سوور دروست کرد. که هاوین داهات چوونه کویتستان. له چوکورواوا دروینه زوو پی ده گه یشتن. خه لکی یالیزیۆرد به هه ره وه ز بهر هه مه که یان خیرا کۆ کرده وه. دئیان چۆل کردو به هه وار چوونه گه لئی مه ریه م چیل. له ترسی مه حموود ناغا نه چوونه ده ور بهری کۆنه دئییه که ی خۆیان. ده ترسان به لایه کیان به سه ر بیئنج.

زۆر له لاوه کانیان له شه ر نه هاتنه وه. نه وانه ی هاتیشنه وه هه موویان پیاوی نیفلیج، نه خۆش و نیوه پیاو بوون. زۆر بۆ نه وانه که نه هاتبوونه وه گریان. ژنانی یالیزیۆرد خۆراگری به کی گه وره یان نواند. ژنه کان جوان بوون. هیندیکیان میژدیان به سه ربازه را کردووه کان و لاوانی گونده کانی نیزیک کرد. له ماوه یه کی که م دا وه ک خه لکی ده شتی بوونه ده شت نشین و وه ک خه لکی چوکورواوا به ناوو هه وای ده شتی راهاتن.

له و سه رده مه دا مه حموود ناغا له کتوپاره وه ک گیزه لوکه ده ی لرفاندو له گه ل فهرانسه یی به کان که هه تا چوکورواوا هاتبوون و له گه ل نه رمه نی به کان که هاوکاری یان له گه ل ده کردن، شه ری ده کرد. چه ته و ریگریکی زۆری له ده وری کۆ ببوونه وه. له چپای را ده هاته خوار بۆ ده شتی و له مه رجین و خواره وه ی ده شته کانی عوسمانیه هیزه کانی دوژمنی تیک ده شکاند. رۆژ به رۆژ ناوبانگی پتر ده رۆیشت. رۆژیکیان له شه رتیک که دوژمنی تیدا شکاند بوو ده گه راپه وه که رتی که وته یالیزیۆرد. کویتخا موسا له گه ل هه موو خه لکی ناوه دانی، مندال و پیرو لاو له ده ری ناوه دانی پتیشوازی یان لسی کرد. داخوا نم پیاوه قاره مانه کۆنه ناغا که ی خۆیان نه بوو؟ چما هه ر نه و نه بوو که له قاربوغازی چل و یه ک فوجی فهرانسه ی به دیل گرت، به جۆرتیک که خه به ره که ی گه یشته دئییه که ی وانیش و ناوبانگی پی ده رکرد؟

مه حموود ناغا له وه که گوندیکی چوکورواوا به م جۆره، به پتیشوازی نه ناسیاویکی وه ک خۆیه وه هاتوون، خۆش حال بوو. خه ریک بوو بریار بدا چه ند رۆژتیک له م دئییه دا که مزگه وتیکی جوانیشی له نیوه پراستی دا هه بوو، به سه یته وه. له نیو پیاوه کانی دا چه ند بریندارتیکیش هه بوون. نه و جلوه ی نه سه به که ی توند کردبوو به میه ره بانیه وه ته ماشای ناپۆرای نه و خه لکه ی ده کرد که ژماره ی ژنه کانی شیان زۆر بوو و به پتیشوازی وه هاتبوونه ده ری ناوه دانی. له و کاته دا کویتخا موسا به رامبه ری قوت بووه وه و گوتی:

"ناغا به خیراتی بۆ دئییه که مان".

مه حموود ناغا ده سه به جت کویتخا موسای ناسیه وه:

"ئاغا ئەم دئپە ھى ئىتمەيە بەخىراتى، فەرموو".
مەھمۇدئاغا قەسە نەکرد، سەرى داخست، پکئىفى لە ئەسپەكەى داو بىن ئەوھى بچىتتە نىئو
دئ بە تەنىشتى دا تئپەرى و رۆيشت.
چوھە شارۆچكە پەرسىارى کرد، زانى كە ئەوانەى بزنەكانى وىيان خواردبوو، لەو خاكە پە
پىتەدا دئپەكەيان ساز کردوھە بەكارترین خەلكى ئەو دەشتەن.

فەرانسەى و نەرمەنىيەكان لە دەشتى پاشەكشەيان کردو رۆيشتن. شەرى سەربەخۆى تەواو بوو.
ئەو پىاھە نازاىانەى شەرى دوژمنيان کردبوو بەچەكەمە چوونەمە شارۆچكە. ئىستا نىدى دەولەتتىكى
تازە دادەمەزرا كە ئەوان دەبوونە بەردى بناغەى. دەستيان کرد بە داروئەش کردنى دەشتى. كارى ئەو
بەش وەرگرتنە لە ھىندى ناوچە ئاسان و لەھىندى ناوچە دژوار بوو. ماوھىكى زۆر مەھمۇدئاغا خۆى
تووشى ئەو كارانە نەکردو ھەروا سەبرى کرد. ئەو زىندەخواز نەبوو. ھەموو شىتتىكى ھەبوو. ئەو شىئو
كارەى لە چىا لە سەردەمى باب و باپىرانى دا باو بوو، بە چەشنىكى باشترو پىشكەموتوتو تر درىژەى
ھەبوو. بەلام ئەم وەزە ھەتا سەر نەدەما. دەبوو بىتەخوار بۆ دەشتى. دەىتوانى لەھەر جىيەك پنى
خۆش بى و ھەرچەندى بىھەوى كىلگە بۆخۆى پەيدا بكا. خەرىك بوو دىنبايەكى تازە دەست پى بكار
مەھمۇدئاغا ئەوئەندە خۆئەندەوارو دىنبايدە بوو كە ئەم مەسەيلە باش تى بگا. رۆژىكەيان بەيانى
پىاھەكانى بانگ کردو گوتى:
"سوار بن".

پىاھەكانى سوار بوون، چوونە دەشتى ناناوارزا بۆ گوندى يالىزىژرد. خەلكى دئ ھەر كە
خەبەريان زانى ئەو ھاتوئەتە دئپەكەيان، لە مەيدانى تاوئەدانى لە پىش مزگەوتى خپ بوونەوھ.
دەت گوت لەبىريان چوونەتەوھ كە مەھمۇدئاغا ئەوانى لە دئپەكەيان دەرکردوھ.
كوئخا موسا بە رووخۆشى پىشوازى لى کردو بەمىھەرەبانىيەوھ گوتى:
"فەرموو ئاغا، بەخىراتى بۆ دئپەكەمان".

كابرا نىئوچاروانى تىك نا. وەك پەيكەرى رق و توورەى بەسەر ئەسپەكەيەوھ ما.
"ئاغا فەرموو دابەزە، بەخىر بىتى، خۆشحالت كەردىن كە ھاتوئە گونەدەكەمان، وا دەزانىن دىنبا
داوئىن".

مەھمۇدئاغا كەمىك لەسەر ئەسپەكەى داھاتەوھ، بە توندى و فەرماندەرانە گوتى:
"موسا، سبەنىن ئەم دئپە چۆل دەكەن" و ئەسپى دەنگ داو لەوى دوور كەوتەوھ.
"ئاغا، ئاغا، مەھمۇدئاغا..."

سيهه مين رۆژ پياوه کانيی نارد هوه ناوایی. ديهاتييه کان له جیي خویان نه بزوتبوون. رۆژی چواره م پینجه میش هه روا... مه محمودناغا ده رۆژان سه بری گرت: وادیار بوو نهو ديهاتييه خویتری و نه فامانه، نهو دوورخراوانه جوابه جهنگیيان له گهله ری، له گهله قاره مانی شهری نیشتمانی ده کرد. سوار بوو و هاته یالیزیژرد. له ناوایی دا کهس دیار نه بوو هه موویان له ماله کانیان دا خویان پهنا دابوو و چاره پرانی نهو شته بوون که روی ده دا.

"موسا، بچی له دئییه کهم وه ده ر نه کهوتوون؟ نه من له جیاتی نهو بزانه می خواردوتانن نه م دئییه تان لی ده ستینم. سه ربیچی مه کن. باش ده زانن چتان به سه ر دئ."

"بچینه کوئی ناغا؟ نییمه نه م گونده مان به چنگ و نینۆک ساز کردوه... پروانه ده سه کافمان، نه م ده ستانه وه ک ده ست ده چن؟ پروانه ده م و چاومان. ته ماشامان که، بزانه له ده م و چاومان دا، له له شان دا جییه ک ماوه وه ک ناده میزاد بچی؟ پروانه ديهاتييه کان، چاو له ژن و پياوه کان بکه داخوا له بنیاده م ده چن؟ ناغا، نه تو بیت وایه زییه لێن ده رهیتان و کردنی به زهوی زۆر ناسانه؟"

مه محمودناغا که وه ک په یکه ریک له تووره یی و خۆبهزل زانین به سه ر نه سپه کهوه دانیشتبوو، فه رمانی به پياوه کانی دا:

"ناور له دئییه که به رده ن."

مه محمودناغا نهو چه ند رۆژه چاره پرانی رۆژیک بوو که بای شه مالتی بی، له نه کاو له هه ر سووچیکی ناوایی گرو بلیسه ی ناگر چوه ناسمان. ديهاتييه کان به گریان و به خۆدادان له مهیدانی ناوه دانی دا کۆ بوونه وه، ته نانه ت له فکری برده نه ده ری کهل و په له کانیشیان دا نه بوون.

"سه یینی لێره، له م دئییه گیان له بهر نابینم"

مه محمودناغا هه روا به سواری نه سپ له گهله ژماره یه ک له پياوه کانی که له گهله ی بوون دري به حه شیمه ته که داو له دئ وه ده ر کهوت.

پاش رۆیشتنی وی له نیۆ ديهاتييه کان و پياوه کانی دا بوو به شه ر. زۆر له ديهاتييه کان بریندار بوون و له بن پیی نه سپان دا پان بوونه وه. لهو نیوه دا لاوتیک به ناری قاسم که تازه له شه ری یۆنان هاتبووه وهو چه کی پێ بوو، به گولللیه ک سالح برا چوکه له ی مه محمودناغای به بی گیانی له نه سپ به ردا به وه، نه گهر لئی گه رابان لهو خنده کهوه که سه نگه ری لی گرتبوو، هه موو پياوه کانی مه محمودناغای ده کوشت.

دووهه مین رۆژ که مه محمودناغا هاته وه گوندی، نه گیان له به ریک له دئ دا مابوو، نه خانوویه ک که داری به سه ر به ردیوه مایی. چه ند خانوو هیشتا دووکه لیان لی هه لده ستا. ته نیا

مزگهوت به مناره دارينه كه يهوه له نيوه پراستی مهيدانه كه وه له نيو دوو كه ل دا قيت به پتوه مابوو.

مه جموود ناغا بۆ گرتن و كوشتنى قاسم هه موو ريگاكانى كيتوپارهى داخست، وه لامى بۆ هه موو ناشناكانى له كيتوپاره بۆ چه ته كانيش نارد كه قاسمى به زيندووى يان به مردووى بنۆزنه وه بۆ بنيرن. چند مانگ تى به پيرين، هيچ كهس له هيچ كوئ چووكترين شوتنه وارى قاسمى نهدى. خهلكى ياليزيوردش ناوونيشانيان ون ببوو. لهو رۆژه به دواوه گه پان و ليكۆلينه وه يان كردو خه به رتيكان له مان نه زانى.

مه جموود ناغا نه ختيك درهنگتر، واته پاش خۆرناوا هاته مالى مورته زاغا. خزمه تكاره كان له بهر ده رگاي هه وشه ي چاره روانى بوون. به سوازي نه سپ هاته ژوروى هه وشه ي. مورته زاغا كه له بهر هه يوانى را چاوى لى ببوو هاتوه، چوه خوارى و جلهوى نه سپه كه ي وه رگرت. مه جموود ناغا كه خيرا له نه سپه كه ي دابه زيبيوو، روى كرده مورته زاغا گوتى:

"استغفرالله، جا نه مه كاره؟" جلهوى نه سپه كه ي لى وه رگرت و دايه ده ستى خزمه تكارىك كه له په نايان بوو. خزمه تكار نه سپه كه ي برده سه ر ناخوړتيكى دريژ كه له بهردى سه خت دروست كرابوو. نهو دووانه ش قۆليان كرده قۆلى يه كتره له پليكانه كان وه سه ر كه وتن. هه سنه خان له پيش ميژيكي رازاوه پيشوازي لى كردن و به ده مى به پيكه نينه وه گوتى:

"مه جموود ناغا، براله به خيتر بيى، گه وره ت كردين."

مورته زاغا قۆلى مه جموود ناغاي گرت و له سه ر ميژه كه داي نيشاند. له سه ر ميژه كه مه زه ي جۆراوجۆر، سه هۆل و جاميكي گه وره ي شووشه ي پر له به فر چاره روانيان بوو.

"باش بوو، ماوه يه كه ليوم له مه شووب نه دواوه."

مورته زاغا پيكه كه ي بۆ پر كرد: نه ختيك به فر، ناو؟

مه جموود گوتى: به لى...

به دمه خواردنه وه وه باسى رۆژگارى كۆنيان كرد، به لام نه نمو نه كه مى ديكه به هيچ جۆر مه سه له ي هه مه ده وكي نه دينا به گۆرئ. نه م وه زعه هه تا نيوه شه وي دريژه ي كيشا. هه سنه خان هيند به په له بوو، وه خت بوو به ته قئ، ليكدا ليكدا هاتوچۆي ژورره كه ي ده كرد، مه زه ي دينا، خواردنى ده برد، به لام نه مه جموود ناغا وه مورته زاغا باسى هه مه ده وكيان نه ده كرد. سه ره نجام تا قمتى به سه ر چوو و ته قيه وه:

"نەم ھەممەدۆڭكەش بۆ نىئە، بۆ نەم مىللەتە بوو ەتە بەلایەك".

مورتەزاغا بە رەقەمە چاۋىكى لىن كۆرد كە بە زەمانى بىن زەمانى دەي گوت رىسەكەت كۆدەو بە خورى.
"ھەم ئەتۆ، ھەم مەھمۇدناغا ھەم مورو پىاوماقوولانى شارۆچكە مەسەلەي ھەممەدۆڭكەتەن بەكەم گرتو. مەسەلەش ھىچ چووكەلە نىە. لە ولاتى نىئە، ولاتى باب و باپىراىم ئەگەر ھەممەدۆڭكە پەيدا بىن و بچىن نەك عدلى سەفابەگ، بەلكو مىشولەي مالى پىاۋىكى ۋەك عدلى سەفابەگ بكوژى، خەلكى دەشتى ناموخ راست دەبنەو، كابرالى دەگرن و سەرى دەپرن".
سەير داگىرسابو، دەستەكانى دەلەرزىن و روخسارى ۋەك چەۋەندەرى كۆلىو سورو ھەلگەپابو.

"نەم مەسەلەيە شتىكى چووكەلە نىە. ھەممەدۆڭ رۆژىك ھەل دەستى، خەلكى گوندى يالىزىۋردىش لە دەورى خۆي كۆ دەكاتەو..."

مورتەزاغا مۆرەيەكى ۋاى لىن كۆرد كە ھەسنەخان ناچار بوو قسەكەي بېرى.
ئەگەر مەھمۇدناغا دىسان ھەر دەنگى نەكردبا، جوان نەدەبوو. بۆيە گوتى:
"خانىم، ئەو ھەممەدۆڭكە ھىچ نىە" و بىدەنگ بوو.

ھەسنەخان ويستى بلن: ئەدى ئەو كارانەي دەيان كا چىن، ئەوانىش ھىچ نىن؟ بەلام كە چاۋى بە چاۋى مورتەزاغا كەوت، دەنگى نەكرد.

روخسارى توورەي مەھمۇدناغا كە پىكىكى دىكەي ھەل دابو، كرايەو:

"ھەسنەخان، ئەو ھىچ قىمەتى نىە، سەبىنىن دوسبەي سوار دەم دەچمە چىا، گوتى دەگرم، ئەويش بە تايىبەتى لەبەر خاترى جەنابت گوتى دەگرم، دەي ھىئە نەم مالىو ئەم ژورە بۆ لاي تۆ ...ا، ئەگەر بە زىندوويشت نەويست سەرى براۋى بە گوتچكەي ھەل دەگرم و دەي ھىئەم لە پىشت دادەنىم. ئەم ھەتا ئەمپۆ كە لە بازارى لەگەل مورتەزاغا قسەمان دەكرد، مەسەلەي ھەممەدۆڭكە لە كەس نەيىستبو. كەشىش بە منى نەگوت بەلایەكى وامان بەسەر ھاتو ەنەپرسى كە چۆن دەتوانىن لە شەرى رزگار بىن. كەس كارىكى لەمەن نەويست. ئىدى كەس مەمانان بە پىاۋ دانانىن. پاش مەسەلەكەي يالىزىۋرد قىنيان لەمەن داگرتو. نازام چىيان لە گىيانى مەن دەوي. ھەم مورو بىزەكانى منيان خوارد، براكەم و پىاۋەكانىيان كوشت، لەسەر زىرۆ مەزراكام دانىشتن، مەزرايكە كە بە كۆل پارەم لىن خەرج كۆدە ھەتا لىرەۋارەكەم دەرھىناۋە كۆدومە بە كىلگە... ۋەختىكىش چووم ملكى خۆم ۋەرگرتو ھەم مورو دنيا، تەنانەت ئەنكەرە، تەنانەت ئەو ھاورىيانەش كە چۆكمان ۋەچۆكى يەكتر داۋ شان بە شانى يەكتر دۆڭمەنمان داىە بەر ناگرو پىكەو ەلەنىو ناگزا بووين، لەمەن

بوونه دوژمن. باوه پر فرموو نه گهر تمنانه تاقه يه كيك له جوړتياره كاني ياليزوړديان ديتبايه وه، دئيه كهيان لي دهستاندم و دهيان دايه وه بهو دپهاتيه. نيمه به خوړايي له سر نيشتمان خوټني سووري خوژمان رشته سر نهو چياو به منده نانه. نهوانه ي وهك كهرويشك له بن پنچكان دا خوژيان شاردبووه وه له ترسان سهريان نه ديتبايه دهر، كه ساني وهك زولفوو عارف صائم و تاشكهن خليل بوژمان بوونه قاره مان. بوژمان... شوکور بوخوا كه خهلكي ياليزوړد كه زهوي به كاني منيان زهوت كړدبو وه لاتن و له شهرمان نيدى دهر نه كهوتنه وه، له ولات چوونه دهر و مزرا كه مان له دهستي خوژمان دا مايه وه".

حسنة خان هه ناسه يه كي هه لكيشاو به راوټوټكي خه ماوي به وه گوتى: نهو بهرچاوتنه گانه له گه ل جهنابتان دوژمن.

"نهو بهرچاوتنه گانه دوژمنى جهنابتن. نيمه جهنابتان باش ده ناسين ناغا، چما پياوي وهك تو پهيدا ده بې؟ هه مويي نه مانه له گه ل تو مورته زاغا دوژمن. چاوي ديتنى نه م دووانه تانيان نيه. چونكه نيوه هه ردوكتان، هه م نيوه هه م مورته زاغا، هه رچي په رچي نين، نه سل و نه سبتان هه يه. نيمه له ره گه زنيك كه زن و زن خوازيان له گه ل عوسمانيه كان هه بوو. چما نه م وه حشيانه ده توانن چاويان به ممانان هه بې؟ نهوانه نه گهر له دهستيان بې هه م تو هه م مورته زاي به دهستي حه مه دوكي به كوشت ده دن. لهوانه شه هه ر و اېكهن".

مه محمود ناغا بې شلوې بوون گوتى: بهو ناسانيه ش نيه.

ماوه يه ك راهستا، نه مجار به دواي يه ك دا چهن د پيكي هه ل دان.

مورته زاغا كه شه في مه زه كه ي بو راگرت. نه وپش به چاودا گرتنيك سوياسي كړد. ته ماشاي چه پ و راست و دارو ديوارو قه نه فه كاني كړد:

"بهو ناسانيه ش نيه. چهن د روژي ديكه ته نيا له بهر خاتري گوتى روخسارت سهرى براوي حه مه دوك ده كه وپته بهر نهو لاقه جوانانه ت".

حسنة خان گوتى:

"جا دوژمنان وه ختيك ديتيان سهرى حه مه دوك كه نه وه نده ي لي ده ترسان له بهر پيى من دا كه و توه، له به خيليان شه ق ده بن، نهو ياوه ره بې زيبك و زاكوونه ش دووباره له جيتي دا ده كه وي، لهوانه شه له خه فه تان بړي. وهك بيستومه ژنه كه ي نه ي توانيوه له گه ل بسازي، منداله كانيشي هه ل گرتوون و چوه ته وه لاي باوكي كه سهره نكه".

مورته زاغا گوتى:

"دياره دهچېتتهوه، ژنى بهسته زمان چۆن له گهڼ بڼياده ميكي ترسه نوك بسازي..."

پاش نهوه مهجموود ناغا جارويار چهند قسه يه كي به زمان دا هاتن و ههتا خورهه لآت مهشرويي خواردهوه. وادييار بوو زوري قسه كردبوو، واديياره كه ساني به شهخسيهت و جي داري وهك وي به كه سري شاني خوياني دهزانن زور باسي غهريبه يه كي وهك همه دوك بكهن. مهجموود ناغا فكري دهكردهوه: عهبيي نيه، نه مانه بيگاننه نين، نه مانه ش وهك نه هلي مائي خومن. باوهپ ناكهن، باوهپ ناكهن كه نه من هه سبهيني دووسبه ي سهرى همه دوكي دينم و ده يه همه ژير پييان. بهم فكرانه دلخوشي خوي ده دايه وه. بهراستي مهسه له ي ههولدان بو كوشتني پاشا له كوئوه هاتوه، داخوا وه زعه كه خهريكه تيك بچي؟ چهند باش بوو كه دووباره قسه يان نه كرد. خوشحال بوو له وه ي نه م باسه ي نه هينا وه ته گوړي.

(۱۷)

مورتهزاغا له گویان پیندهکنی، لهم سهری بازارهوه دهچوه نهوسهرو دههاتهوه، توشی هدرکس بایه چ دیهاتی و چ خهلکی شارۆچکه، قسهی لهگهڙ دهکرد. لهگهڙ نهوانهی له چاخانهکهی توفیق له دهوری کۆ بیونوه، باس و گالتهی دهکردو رووداوهکانی سردهمی شیری سدرهخویی بۆ دهگیرانهوه. باسی نهو نهفسههه لاوانه که مستهفا کهمال پاشا ناردبوونی بۆ تووروس و باسی توغان بهگ و توفان بهگی دهکردو چوبایه هر جیهه شنهباي شادی و خوشحالیی لهگهڙ خۆی دهبرد...

خهلکی شارۆچکه که دوتین نهویان جوړیک به لارهملی و رووگرژی دیبوو دهت گوت لهگیانهللا دایه، لهوه که دهیان دی بووته توفانیک له شادمانی، سهریان سووړ مابوو و نهیان دهزانی چ باسه. خوشحالییهکهی - هرچهند جینی سهرسوړمانیش بوو - کاری کرده سهر خهلکی شارۆچکهش.

خهلکی شارۆچکه لیكرا بوونه گۆرانیهیژو دمبهگ ژهن، ههمویان چته کوژراوهکان و عملی سهفابهگ و بهلای همهدهکیان لهبیر چوهوه.

تهبدال جومك بی پرس و را له کاتیک دا دهوئیککی پی بوو، هات و دهستی کرد به لیدان و لارهکانیش دهستیان کرد به ههلهپهین. دهستمهک تمناف باز که روون نهبوو له کوئی ههلهقولین هاتن و له خوار پردی لهنیو نهو پنگهلهدا که گوله شینهکانی پشکووتیبوون و بوئیککی خوشیان لی ههلهدهستا، تنافهکانیان زۆر بهرز راهیشت و له بیانییهوه تا نیواری سئ ژن و بیاییک لهسر تمناف سهمای کهمهریان کردو پارهیان لهو خهلکه وهگرت که له دهوریان کۆ بیونوه. تمنافتهزاغار ناودارهکانی شارۆچکهش تیکهلی نهمانه بیوون. کورسی و نیوتهختیان هیتان. لهسر نهو تمنافه بهرزانه

به سامای که مەر هەنگامەیک بەرپا کرابوو. کاردروستایی بۆ زۆرانبازی و گرهوه نەسپیش کرا. بە کورتی تەواری دانیشتووانی شار لە منداڵی حەوت سالتەوه تا پیری حەفتا سالتە له شادمانیی مورتەزاغادا بەشدار بوون، بێ ئەوهی لەهۆیەکی ناگادار بن.

سالتە کوێری سەرتاش پیاویک بوو شەیتان و نیگاشیرن، له هەزار ناوی دابوو قوونی تەر نەببوو، سێنۆ چاری له پشته سەرتی هەبوون بۆ ئەوهی له هەرچی له نیو شارۆچکەدا روو دەدا ناگادار بێ. وهختیک تووشی دەبووی دەیگوت:

"نیه، لینگە نیه. پیاوی وهک مورتەزاغا نەهاتووته سەر دنیا، وهختیک پێدەکنی هەموو خەلکی شارۆچکە له گەلی پێدەکنن و کاتیک دەگری شارۆچکەش له گەلی دەگری و نەودەم که دەش ترسێ خەلکی شارۆچکەش له گەلی کونەمشکیان لێدەبێ بە قەیسەری. نیه، لینگە نیه... تازە پیاوی وهک وی نایهتە سەر دنیا..."

سالتە کوێر کەله هەزار ناوی دابوو قوونی تەر نەببوو، ئەم جارەیان بە دوای هۆی رەفتاری نێستای ئەم پیاوه چەنەبازەدا دەگەراو نەیدەدیوه. لەبارە ی ئەو پیاوه نەدەکرا بلیتی زڕینگ نیه. هەرچەند وهک منداڵیک دلپاک بوو، بەلام نەدەکرا پێی بلیتی زڕینگ نیه. بلیتی دەرو زووری یەکن، یەکن، پەنا بەخوا لەوانەیه کلاو له سەری شەیتانی بنێ. وهختیک خۆشحال دەبێ له کانگای دلەوه خۆشحالە، کاتیکیش ترسی پێ دەنیشێ دەست و لاقی رەق دەبن. دەبیتە جەنازەیهک و هەموو ناچارن له شادمانی و ترس دا له گەلی شەریک بن.

سالتە کوێر دەیگوت:

"دەترسم وهختیک ئەم گەووادە بمرێ نێمش هەموو له گەلی بمرین. زۆر سەیره له گەل خێزانم که چل سالی رەبەق شەره دەندووکه مان بووه نێستا حەوتوویه که نه شەره دەندووکه مان هەیه نه کێشه و هەراو نه دل عاجزی و نه تەنانت قسە ی له گول کالترمان به یەکتەر گوتوه... خوا بکا ئەم گەووادە هەمیشە وهک نێستا خۆشحال بێ... " لەم شارۆچکەیهدا تەنیا یەک کەس سەری له کاری وی دەردەکرد، ئەویش رۆستەمه کورده بوو. دەگەیشته هەرکەس دەیگوت:

"دەزانی مورتەزاغا چیهتی؟"

"نا، چ بووه رۆستەم؟"

"چونکه چووه ته مه که."

"سەیره رۆستەم، کەنگی چووه مه که و کەنگی هاتەوه؟"

"نەمن دەزانم کەنگی چوو، و کەنگی هاتەوه."

بدلی رۆسته م قسه یه کی له بن زمانی دا هه بوو، به لام نه یه درکاند. گورگی که لله شهق بیسی کوژی هیچ نالئی. جگه له وهش نهو پیوهندیه نیزیکه که نهم دواییانه له نیوان مورته زاغاو رۆسته مه کورده دا دامه زرابوو له بهرچاری خه لک ون نه بوو، به لام مه سه له چ بوو، نه مه یان نه ده زانی. دلخۆشیی هاربه شی مورته زاغاو خه لکی شارۆچکه هه تا وه ختیك عارف صائم بهگ و پارێزگار هاتنه شارۆچکه، درێژه ی هه بوو.

رۆژیکیان به یانی فۆرده نوئییه که ی عارف صائم بهگ که نوقمی تۆزوخۆل بوو له پیتشه وهو ترۆمبیلله رهش و درێژه که ی پارێزگار که نالای به سه ره وه بوو به دوا ی دا، به نیو بازاردا تی به پین و راسته پڕ چوونه خانوبه ره ی قایمه قامیه ت. وه ختیك ترۆمبیلله کان به بازاردا تی ده پهرین، نهو که سه نه ی روخساری عارف صائم به گیان له نیو ترۆمبیلله که دا دیبوو، خه ریک بوو له ترسان زراویان بچئ. نهو به روویه کی گرژه وه له سه ر کورسیی پاشه وه ی ترۆمبیلله تۆزاییه که دانیشتبوو، ملی قیت راگرتبوو و چاوی له سه ریه ک دانابوون. نه ته ماشای لای چه پی خۆی ده کردو نه ته ماشای لای راستی. پارێزگارو سه ره هنگ فه رمانده ره ی قسه خۆشی جهندرمه ش قه لافه تیان وه ک عارف صائم بهگ بوو. قایمه قام له کۆلانه که ی رووبه پرووی قایمه قامیه ت لهو پیاوه سه رتا پی تۆزاییه یانه که ته نیا چاوو ددانیان دیار بوون پیتشوازیی کرد. ده ست و لاقی ده له رزین و نه یه ده زانی ده بی چ بکا.

"قایمه قام"

"بدلی خان"

"هه ر نیستا ده بی تاشکه ن خه لیل بهگ و ناغاو خانه کانی دیکه و زولفۆزهگ و حاکی شه رع و داواکاری گشتی بانگ بکه نه نیره ..."

"به سه رچاو"

به لام پیتوست نه بوو قایمه قام پیاوماقولا نی شار بانگ بکا. چونکه به شیک له وان هه ر که خه بری هاتنی نهو جه نابانه یان بیستبوو، له هه وشه ی قایمه قامیه ت دا خڕ ببوونه وه و نه وانی دیکه ش که خه به ریان زانیبوو به په له به ره و قایمه قامیه ت ده هاتن.

تاشکه ن خه لیل بهگ له پیتش دا ده ستی عارف صائم بهگ و پاشان به نۆره ده ستی پارێزگارو فه رمانده ره ی جهندرمه ی گوش ی و گو تی:

"به خیراتن جه نابان، فه رموون بۆ مائی نیمه، له مائی خۆمان باشتر نیسراحت ده که ن. تکا ده که م جه نابان."

عارف صائم بەگ بېنەوہی تەماشای روخساری وی بکا تیتی راخوری:
"باشە، یاوەر لە کوئەیە؟"

بە چاوی پر لە قینەوہ تەماشای چوار دەوری خۆی کردو لەسەری رۆشت:
"دەسبەجئ بېهینن بۆ مالتی خەلیل".

دووبارە سواری ترمبیلەکانی خۆیان بوونەوہو بەرەو مالتی تاشکەن خەلیل وەرپێ کەوتن. کە لە پلیکانی مالتی وەسەر کەوتن دیتیان چوار پێنج پیاوی فلچە بەدەست چاوەروانن. تاشکەن خەلیل بەگ بەداوای لێخۆشبوونەوہ گوتی:

"پێیەکان زۆر پر تۆزوخۆلن، کۆمارەکەمان هیشتا ساوایە، جادەکان پر لە تۆزوخۆلن. دەم زانی سەروچاوتان پر دەبێ لە تۆزوخۆل... لەبەر ئەو زەحمەتانە کە نێوہ لە پیناوی نیشتمان دا کیشاوتانە، دلێ بنیادەم بەردیش بێ دەبێ بە ناو، تەحەمۆل ناکا. زۆر نارەحەتم کە سەروچاوتان وا دەبینم... دەکرێ چاکتەکانتان مەرحەمەت کەن تا ئەو تۆزوخۆلە لێ بته کینم؟"
عارف صائم بەگ لە حالیک دا چاکتەکەمی دادەکەند گوتی:

"دەبێ بلێی تۆزوخۆلە پیرۆزەکەمی - پێکەمی - تۆزوخۆلە پیرۆزەکەمی..."
"تۆزوخۆلە پیرۆزەکەمی لێبته کینم نەفەندم..."

عارف صائم بەگ چاکتەمی خۆی دایە دەست یەکەمین پیاوی فلچە بەدەست کە لە پەنای راوستابوو. تاشکەن خەلیل بەگ لە ترسی گیانی دەستی بۆ لای ئەو چاکتە کە تۆزوخۆلی پیرۆزی لەسەر نیشتبوو درێژ کرد، عارف صائم بەگ لە حالیک دا چاوی لێ مۆر دەکردەوہ دەستی وی گرت و گوتی:
"خەلیل وا مەکە. خەلیل نێمە پێکەوہ ھاوڕیتی مەیدانی شەر بووین. کاری وا مەکە".
تاشکەن خەلیل بەگ شلەژا.

پارتیزگار کە بەداوای وی دا ھااتبوو، چاکتەکەمی دایە فلچە بەدەستیک. سەرھەنگ فلچەکەمی لە یەکینک لە فلچە بەدەستەکان وەرگرت و لەسەر پلیکانەکان دەستی کرد بە خاوتین کردنەوہی چاکت و پانتۆلەکەمی.
عارف صائم بەگ کە چووبووہ ژووری و خۆی ھاویشتبووہ نێو قەنەفەکە، ھاواری کرد:
"سەرھەنگ، بێزەحمەت چاکتەکەت بەدە بەوانەو وەرە."
"بەچاوان ناغا" سەرھەنگ لە حالیک دا خێرا چاکتەکەمی داکەندبوو ھاہە ژووری: بەلێ ناغا.
"تکا دەکەم بەرامبەرم دانیشە، لەوێ، لەتەنیشت پارتیزگار".

دەسبەجئ شەرہەتی فیتکیان هینا. لەو بەینەش دا پیاوہ ناسراوہکانی شارۆچکە ھاہەن و ژوورەکەیان پر کرد. ھەرکەس دەھات لە حالیک دا پالتی بەوانی دیکەوہ دەنا دادەھاتەوہ،

دهستی چەپی بە سنگیەوه دەگرت و دەیگوت: بەخێراتن. لە پیش دا دەستی عارف صائم بەگ، دوایە دەستی پارێزگارو نەجار دەستی سەرھەنگی دەگوشی و ھەروا بە داھاتنەوهو بێئەوی پشت راست کاتەوه دەستی چەپ لەسەر دوگمە چاکەتەکە دەچوو لە سووچێک کوشم ھەلدەھات. ھەمووشیان شەلالی ئارەق بوون. کەسیش نەیدەوێرا ئەو دۆیە ئارەقە درشتانە کە لەنیوچاوانی نیشتبوون بسپرتەوه.

ئەم دیمەنەش لەبەرچاوی عارف صائم بەگ ون نەبوو. خۆ عارف صائم بەگ نەیدەتوانی بەو جانەورائە، بەو پیاوہ زرت و زەلامانە کە لەوئ بە سەرشۆری و شەرمەزاری بەرامبەری راوەستا بوون دەستور بەدا کە: دەسەسپە کانتان دەریتن و ئارەقی نیوچاواتان بسپرنەوه.

ئەوانیش ھەموو چاریان پریبووہ عارف صائم بەگ و نیشانەیان لەو وشە پیرۆزە گرتبوو کە دەبوو لە دەمی بێتەدەر و ھەر بەو جۆرە چاوەروان بوون.

بێدەنگی درێژە کێشا. نە پارێزگارو نە سەرھەنگی جەندرمەو نە عارف صائم بەگ قسەییەکیان نەدەکرد. عارف صائم بەگ بە نیوچاوانیکەوہ کە سات بە سات گرزتر دەبوو، تەماشای رووبەرۆوی خۆی دەکرد. لە حائیک دا دیار بوو بەرە بەرە توورەتر دەبێ، لەسەرەخۆ یاریی بە داردەستەکە دەکرد. یاوہ ھاتبوو بەرامبەری خەبەردار راوەستا بوو. عارف صائم بەگ لەو کاتەوہ کە یاوہ ھات، تەنانت ئەو وەختە کە شەربەتە فینکەکەشی ھەلگرت سەری ھەلنەبەری کە تەماشای روخساری وی بکا. شەربەتی ھەنگوین، شەربەتی سیوہ ترشەو ھەنار لەکەشەفی زێودا دەھات و دەگەرا. میوانەکان تەنانت پاش ئەوہی تۆزوخۆلی پیرۆزی چاکەتەکانیشیان خاوین کرایەوہو لەبەریان کردنەوہ، نەیان توانی تەمەرزۆییەک بۆ دیتنی قەڵافەتی یاوہ لەخۆیان نیشان بەن.

پاش ئەوہی بێدەنگیەکە گەشتە ئەو پەری عارف صائم بەگ چاوی بەسەر یەک یەکی حازران دا گێراو نەجار دارحەیزەرانی توند لە عەرزی راکێشا بە جۆریک کە شووشە پەنجەرەکان لەرزینەوہو حازرانی نیو ژوورەکەش تیک رابوون.

"ئێرە بۆگەنی لێ دێ."

سپێری زەرەخەنەییەک بەسەر روخساری دا تێپەری کە پیاو نەیدەزانی بە توورەیی بوو یان بە گالتە پێکردن یان لە رووی خەفەتەوہ. نەختیک دەنگی ھەلپەری وگوتی:

"پیتان دەلێم، ئەم شارۆچکەیی بۆگەنی لێ دێ."

زولفۆی تاپۆچی بە زەرەخەنەییەکی زۆرەملییەوہ گوتی:

"ئەو جارى پېشوو بوو جەنازە كە بۇنى كىردى. جەنابت..."
"بۇنى كىردى زولفۇ، ئەتۇ لېرەى و ناگا ناكەى. ئىستاش ھەر بۇنى لىدى. زولفۇ، وام
دېتە بەرچا كە ئەم شارۆچكەنە پىزىون و ھەتا رۇزى قىامەتېش ھەروا دەبن".

زولفۇ بە دلشكاوىيەو گوتى:

"جەنابت ھەقتە ناغا، چ بىكەىن ئىمە خۇمان بۇنمان كىردە".

"بەلى بۇنمان كىردە".

سات بە ساتىش زىاتر توورە دەبوو:

"جانناكەم لەنىو ترۆمبىلەكە داىە، بۇم بىتن".

تاوتىك دواتر جانناكەىان ھىنا.

جەنابى قايەقام ئەمانە وەخوتىنە".

قايەقام دەستى كىرد بە خوتىندەوئەى جانناكەى نامەو برووسكە. لە پېش دا كەوتە
پەتەپەت، بەلام دواىە بە لەبارى دەستى بە خوتىندەوئەى كىرد. كە ئەو دەى خوتىندەوئەى ياوەر
بەسەر پېوەر زەرد ھەلگەرپابوو، وەك پەلكە گەلا دەلەرزى. خەرىك بوو بىكەوئى.

"بۇرۇ ياوەر بۇرۇ ھۇوئى، ئاتەوئى، بۇرۇ دانىشەو لەوئىش مەبزوو. قايەقام ئەتۇش بەردەوام بە".

پاش ئەوئەى خوتىندەوئەى نامەو برووسكەكان تەواو بوو، بە راوئىتىكى داخاوى و ترسىنەرەو گوتى:

"ئاوا، ھاروئىيان، بۇگەنى لىدى".

ئەوانەى لە ژوررەكە بوون مەقىيان نەدە كىرد. قامكىشىيان نەدەبزاوتن و چاويان
نەدەترووكاندىن، لەوانەبوو نەتوانن ھەناسەش ھەلپكىشەن.

عارف صانم بەگ بە دەنگىتىكى ماندوو، بى توورەىى و بى دلئىشى لەسەر قسەكانى خۇزى رۇشەت:

"ئەمەن ئىرە، ناوچەى نوئىنەرەىبەتىى خۇم باش شارەزام. ئەمەن وەختىك گەنج بووم، زۇر لەم

لاوہ گەنج تر، لېرە فەرماندەرى جەندرمە بووم. ئەو وەختىش ئىرە ئاغای وەك ئىوئەى ھەبوون.

ئەمەن لەو لاوہ - ناماژەى بۇ ياوەر كىرد - گەنج تر بووم. بۇ راوانانى چەتەكان بەرد ئەما پىتى لى

نەنىم و كون ئەما سەرى پىندا نەكەم. ئەمەن كاتىك لەم لاوہش گەنج تر بووم، نەك لەگەل

ھەمەدۆك و ئەم جۆرە بى رەگ و رىشانە، بەلكوو لەگەل كەسانى وەك بايرام ئۇغلى، گزىك

دۆران، دىرگن عەلى و رەشىدە كوردە كە ھەرىكەى پادشاىەكى ئەو چىايانە بوون بەشەر

ھاتووم. ناتوانم بىلەم ھەموويانم بەچۆك دا ھىنا، بەلام بەچۆكىش دا نەھاتم. ئەو وەختىش ئاغای

وەك ئىوئەى چەتەيان بە چىاو بەندەنانەو ھەبوون. بەلام ھىچ كەس ئاوا، ئەم جۆرە برووسكە

خوپړی یا نه یی له دژى من بهرې نه کړد. نه من همووی ده زانم و هم موو جی په کی نم شاروچکه یو تووړووسه کان شاره زام و مال به مال و نه فدر به نه فدر ده یان ناسم. کاکینه، ناغاکان و خانه کان، نه من ته نانت ده زانم ټیوه چند ره گتان له جهرگی دا هه یه، ته نانت ده زانم له چیاکان تا قمه چه ته ی واتان هه یه که هرچی پیتان خوش بوو ده ی کن. بؤگه نی دئ".

بیده نگ بوو، دت گوت چاوه پړی وه لآمی پرسیا ریکه. چاوی به سهر یه کی هه شیمه ته که دا گپړا. هم مووان سهریان داخستبوو.

زولفؤ دیسان که وته مه رایى کړدن، سهرى هه لپړى و گوتى:

"نه من نیمه، نه من تا قمه چه تم نه".

عارف صانم به گ گوتى:

"نه من ده زانم نه تۆ چه ته ت نین زولفؤ. نه تۆ پتو سیتیت به چه ته نه".

زولفؤ قسه که ی وی له هوا قۆزته وه:

"پتو سیتیشم پئ نابئ...".

عارف صانم به گ به پیکه نینه وه گوتى:

"بؤجى، ده بئ هت بئ زولفؤ؟ نه منت له پشتم. نیمه هه ین. بهس نه؟"

زولفؤ سهرى به ردایه وه.

عارف صانم به گ له سهر قسه کانى رویشت:

"مه سه له ی چه ته مه سه له یه کی ساکار نه، پتو هندی به ناسایشی گشتی یه وه هه یه.

مه سه له یه کی ده وله تى یه... پاش ناناتولیى رۆژه لات ته نیا له ناوچه ی نوینه رایه تى یى من دا

چه ته هه یه... نه گهر مسته فا که مال پاشا به م مه سه له یه بزانی هېچ جوان نابئ. بؤ چه ته یه کی

چو وکه له ی بئ قیصه ت، به لئ چو وکه له، پووشکه یه کتان کرده ته دنیا یه ک و کیتچیکتان کرده به

گایه ک و نامه له سهر نامه و برووسکه له دواى برووسکه ده نیرنه نه نکره، باشه سوودى چیه؟

بلین بزانی کئ نه وه ی کرده؟"

چاوی له چاوی زولفؤ وه برى، ته ماشای کړد. چاوه روان بوو زولفؤ وه لآمی بداته وه. زولفؤ

جینگلینکى داو خدریک بوو شتیک بلئ به لآم نه ی توانى.

"نه من هېچم لئ نایه زولفؤ، نه گهر هم موو خه لکى چو کووراواو تووړووسه کان له هوت

ساله وه تا هفتا ساله بینه چه ته بؤخۆت باش ده زانى کار له من ناکاو ناکا. پاشا بؤ نه و ورده

مه سه لانه نه من بانگ ناکاو لیم ناپرسئ چ بووه. نه تۆ بؤخۆت له هم موو کهس باشتر ده زانى

که زیانه‌کەمی بۆ چوکورواوا خۆیه‌تی، چوکورواوا یەك که ده‌لێتی چه‌پکه گۆله. زیانه‌کەمی بۆ
جه‌نابی پارێزگار، بۆ ئەم سەرھەنگە بەرپزەه‌ی جه‌ندرمەو بۆ ئەو یاوەرە لاوہی رۆلہی
کۆمارە‌کەمانە."

"دەزانم سەرورہی بەرپز."

"گۆت لێ بێ زولفۆ، لەم شارۆچکە یە که ئەتۆی لێی، ئەتۆ یەك که چاوو گۆی و دەست و
لاقی منی چاوەروانی ئەم شتانە نەبووم. تەماشاکە زولفۆ. هەتا وەختیک ئەمن لە ئەنکەرەم
موویەك لە سەری ئەم جه‌نابانە کەم ناییتەوہ، ئەتۆ بۆخۆت دەزانی که ئەمن لە ئەنکەرە توانای
ئەوہم هەیه داکۆکی لە پارێزگارو سەرھەنگ و یاوەر بەکەم."

"دەزانم قوربان."

"تەنانت دەتوانم وریای حەمەدۆکیش بێ. پیتان خۆشە لێ بووردنیکێ تایبەتی بۆ
وہردەگرم. ئەمن دەتوانم پینچ هیندە، دە هیندە ی زوہی یەکانی ئیوہی زوہی بۆ دا بێم. ئەو دەم
ئەویش دەبیتە بەلایەك و دەکەوتتە گیانتان. لەم مەلادۆزانەش خەراپتر."

بە وەکاژە کەمی ناماژہی بۆ مەلادۆزان کرد: هەستە وەرە ئیترە.

مەلادۆزان بە پەلە دەسحییە نەوہ دونۆ دەنکی یە کەمی لە گیرفانی هاویشتەوہو هات بە شلو
ولی لە بەرامبەر عارف صائەم بەگ دا راوہستا.

"بلی بزائەم دۆزان، ئەتۆ کەنگی چوویە "جامع الازھر" و زانستە ئایینی یە کانت خۆتند؟ بلی بزائەم"
"دەست و لاقت ماچ دەکەم خان..."

"بلی بزائەم ئەتۆ کەنگیت خۆتندو کەنگی خۆتندەوار بووی؟ بلی ئیدی. ئەتۆ ئەگەر ئەلف
ببینی پیت وا دەبێ دارخانویە."

"خان، خان.."

ملی بەلاوہ نابوو و بە حالەتی پارانەوہ تەماشای دەکرد.

عارف صائەم بەگ پیکە نینینکی تالی کردو گوتی:

"ئەمن ئیدی لەوہ زیاتر مەنجەلی مەلادۆزان ئەفەندی تیک وەرنا دەم. چونکە ئەگەر زۆری
لەسەر بڕۆم وەزعیك دیتە پینش که هەمووتان قامکی خۆتان دەگەزن."

"وہرە پینش، وەرە پینش، وەرە نیزیکم دۆزان."

مەلادۆزان لە حالیک دا لاقەکانی تیک با هەل دەدران لێی نیزیك کەوتەوہ.

"داوہرەوہ."

مه‌لادۆزان ده‌ستی به سنگیه و گرتن و به‌رامبه‌ری داها‌ته‌وه. عارف صانم سه‌ری به‌گوئی مه‌لادۆزان‌هه ناو به چه‌ گوئی:

"دۆزان. سه‌گباب، ره‌نگه‌ شه‌م کارانه له‌بن سه‌ری تۆدا بن. به‌ ملی شکاوت، بلئی بزائم شه‌تۆ شه‌م برووسکا‌نه‌ت لئ‌داوه؟ شه‌تۆ گوتووته شه‌م نامانه بنووسن؟"

"نه‌وه‌للا به‌گ، نه‌ بیللا به‌گ، له‌به‌ر به‌ری پئ‌یانت مرم، به‌زه‌ییت پئ‌م دا بئ‌."

"زۆر باشه، بلئی بزائم چه‌ که‌سێک یان چه‌ که‌سانێک شه‌وانه‌یان نووسیوه؟"

"وه‌للا نازائم خان، بیللا نازائم."

عارف صانم چاویکی خێرای له‌ مورته‌زاغا کردو کابرا وه‌ختیک تیری نیگای وی لئ‌درا هه‌موو شه‌ندامی له‌شی له‌رزین.

"حه‌ز ده‌که‌ی له‌و باره‌یه‌وه لئ‌ی بکۆلمه‌وه."

"لئ‌ی بکۆله‌وه و کابرای وه‌بینه. شه‌گه‌ر نه‌ی‌بینیه‌وه، بۆخۆت ده‌زانی چه‌ ده‌بئ‌. ئ‌یستا برۆ له‌ جئ‌ی خۆت دانیشه‌وه. یاوه‌ر!"

"فه‌رموو به‌گ"

"رۆژنامه‌نووسی‌ک له‌م شارۆچه‌که‌یه هه‌بوو، ناوی چه‌ بوو؟ زه‌کی به‌گ بوو؟"

"به‌لئ‌ ناغا..."

"بانگی که‌ بۆ ئ‌یره."

"به‌سه‌رچاو ناغا"

له‌به‌ر هه‌رچه‌یه‌ک بوو عارف صانم به‌گ پاش قسه‌کردن له‌گه‌ڵ مه‌لادۆزان شه‌فه‌ندی ها‌ت‌بووه‌وه سه‌ره‌خۆ. "چاوی زه‌مانه‌ پیاویکی ده‌غه‌ڵ یانی پیاویکی نزمی وه‌ک مه‌لادۆزانی ئ‌یمه‌ی - له‌ حالیک دا زگی هه‌ل‌ده‌به‌زیه‌وه، قاقا پئ‌که‌نی - مه‌ترسه مه‌لادۆزان، راستیت لئ‌نا‌ئیم، وه‌ک مه‌لادۆزانی نه‌دیوه. چونکه شه‌من حه‌ز له‌ ئ‌ینسانی هه‌لکه‌وتوو ده‌که‌م، بۆیه ناشقی مه‌لادۆزائم. ته‌ماشای که‌ن به‌و ریشه‌و به‌و عه‌بایه‌وه هه‌ر مئ‌زه‌ریکی سه‌وزی که‌مه، به‌و قاپقا‌پانه‌یه‌وه هه‌روه‌ک مامۆستا‌کانی "جامع الازهر" ده‌چه‌ن، دۆزانی خۆمان، شه‌م دۆزانه. پیاویکی هه‌زار روو، دوو هه‌زار روو و سه‌ هه‌زار روو نیه، ده هه‌زار رووی هه‌یه. ئ‌یستا که‌ ئ‌یوه هه‌تنده له‌و حه‌مه‌دۆکه مندالۆچه‌که‌یه ده‌ترسین، له‌ جیاتی هه‌تری جه‌ندرمه مه‌لادۆزانی بنه‌یرن. وه‌ک مووی له‌ ماستی راکه‌ش، گوئی ده‌گرئ و ده‌یه‌ئین ده‌ی‌داته ده‌ستان. باوه‌ر که‌ن درۆ ناکه‌م..."

"حاشا ناغای خۆم، حاشا له‌ رووتان..."

"پروانه دۆران، وشەى حاشا فېر بوو. كورە دۆران..."

تەماشای کردو چاوەڕۆ ما. روخساری شاد بوو و پێدەكەنى.

"لە سیبەرى جەنابت دا، لە سایە سەرى جەنابتەو فېر بووین."

"لینگەى ئەم قورئان خوێنە خوانەناسە تەنیا بەكێكە، لە ئەنكەرە. ئەویش ناغای بەرپۆبەرى گشتیە. جا چ بەرپۆبەرىكی گشتی. دەسەلاتی سەرۆك وەزیری هەیه، هەمەكارەى ئەنكەرەیه، نیوەشەوئێكیان دیتم لە دەرگا دەدەن. دەرگام كردهو دیتم بەرپۆبەرى گشتیى خۆمانە، لەبەر دەرگا جانتا بەبن هەنگلەو وەك پشیلەى زیانەخرو شەرمیتون و شەرمەزار راوەستاو..."

عارف صائەم بەگ لەگەڵ گێڕانەوێ ئەم بەسەرھاتە لە پەستا پێدەكەنى و كەیفى دەکرد:

"لەپێش دا ئەم ناسى. قەلافەتى جۆرئەك بوو دەت گوت خەبەرى مەرگی هیتاوە. ئەوئەندە پەرىشان بوو دەت گوت غازى پاشا (لەقەبەئى ئەتاتوركە - وەرگێت) بەلایەكى بەسەر هاتو: گۆتم وەرە ژوروى وەرە. بە ترس و لەرزەو هاتە ژوروى. دام نیشاندا. گۆتم فەرموو براى بەرپۆبەرى. با ئەوئەش بلیتم ئەگەر ئەو كەیفى لى پێ من و عیسمەت پاشای (سەرۆك وەزیری ئەوكاتى توركیە - وەرگێت) دەكاتە دووكەل و دەمان نێرتتە هەوا. باشتان گوى لى پێ، ئەو بنیادەمیتكى وایە..."

لە كاتێك دا بە وەكازەكەى ناماژەى دەکرد گوتى:

"ئەو ئەگەر حەز كا ئەم شارۆچكەیه، ئەو چىبای توووروسەو چوكورواوا دەكاتە دووكەل و دەیان نێرتتە هەوا. راستىبەكەى ئەمئىش ترسام، زۆرى خۆ پێشان نادەم، چونكە ئەگەر كەیفى لى پێ ئەمئىش دەكاتە دووكەل و دەم نێرتتە هەوا. ها. ها. ها. ها. ها. بەلام ئەمەن هاوڕێبەكی زۆر، زۆر... كۆنى ویم. رازى ناى رەفتارى وام لەگەل بك... بەلێ. بەرپۆبەرى گشتیمان دەرگای جانتاكەى كردهو، ئەم نامانەى هیتاومەن و بۆتائەم خوێندەو دەانى بە من و گوتى: ئەمانەم لەبەر خاترى تۆ راگرتووە ئیستاش دەیان دەم بە خۆت. لەمەن بەولاوە كەس نەمىدیون. بەلێ، كارى دنیا ناوايه."

لەو بەینەدا زەكى بەگى مامۆستا هات.

"وەرە بزائەم كاكى رۆژنامەنووس. ناوت چ بوو؟"

"رۆژنامەنووس زەكى."

"ئەتۆ مامۆستاشى، نا؟"

"مامۆستام."

"دانیشە بزائەم."

زه کی بهگ به ئهدهب دهستی لهسهه ئهژنۆیانی داناو دانیشته و به بیدهنگی ملی بهلارهوه گرت.
"دهلین ئهتۆ لیرهوه خهبر بۆ رۆژنامهکانی ئهسته مبولۆ دهئیری، په یامنیتری."
"به لۆ ئاغا".

"زۆر با... شه. ههتا ئیستا چ دهنگوباسیتکت ناردوه؟"
"چهند رۆژ له مههه بهر ئاغا خهبری کوژرانی نۆ چهتهم نارد، زۆر باشیشم نووسیوو که
چۆمان پیتشوازی له یاهه کردو حه مه دۆک چۆن بنیاده مێکه. هه مووی ئه مانهم، زۆر جوان
کیشابوهوه".

"چی دیکه؟"
"له بهاری هیژی چهته کان بۆ ئهوه دێیه که چۆن دهستدریژی یان کرده سهه نامووسی شهش
کچ و ئهوانیان له گه لۆ خۆیان برده چیاو دوايهش دێیه که یان سووتاندو..."
"شتی وا رووی داوه؟"

یاهه گوتی:
"ئیمه نه مان زانیوه."
"زۆر باشه. چی دیکه...؟"

زه کی بهگی مامۆستا. به ئیشتیاهه باسی هه موو ئهوه خه به رانهی کرد که له یهک سالی
را بهردوودا نارد بوونی. له ناخری دا گوتی:
"جه نابی مورته زاغا پیاویکی زۆر نیشتمانپه روهه. ئه وهنده به پیزو گوره یه که من له
هه موو پیتشهاته کان ئاگادار ده کا".

"باشه دوايه، دوايه، دوايه چی؟"
زه کی بهگ له حالیک دا نیکلامی ده کیشا گوتی:
"جه نابی ئاغا..."

پاشان ناره حهت بوو. وهک مندالیک که بوو که شووشه که یان لۆ ئه ستاندی، کۆله گرووی له
ئهوکی ماو گوتی:
"ئه من شکایه تم هه یه، له خزمهت جه نابت شکایهت ده کهم ئاغا."
"له کی؟"

"به گشتی شکایه تم له هه موو رۆژنامهکانی ئهسته مبولۆ هه یه. هه یچ کام لهو خه به ره
دلته زینانه یان که به وردی و به سه رنجیکتی ته واره وه نووسیوو من و ریک و پیکم کرد بوون، بلاو

نەکردەوہ. ئەگەر ئاناتۆلی لەنیۆ بچی، لە ریشەوہ بسوتی، ھەموو لەنیۆ بچن، دوژمن بێ و ئیترە داگیر بکا، دیسان ھیچ نانوسن. ناغا بەقەد میشولەیکە بایەخ بۆ مەمانان دانائین. ھەمەدۆک، مەسەلە ی ھەمەدۆکیان ھەر بلۆ نەکردەوہ، جەنابی ناغا، تەنانت خەبەری مردنەکەشی... ئەمن شکایەتم ھەیە. چەند باش بوو کە بانگتان کردم و ئەمنیش توانیم ئەمانە عەرزی خزمەتتان بکەم".

"رۆژنامە کاغمان تا ئیستا ھیچ کام لە خەبەرەکانی تۆیان بلۆ نەکردەتەوہ؟"

زەکی بەگ بە خۆشحالییەکی منداڵانەوہ گوتی:

"بۆچی، ئەگەر چاپیان نەدەکرد پێم نیشان دەدان چییان پێ دەکەم"

"کام خەبەر بوو؟"

"تەشریف ھینانی زاتی مەبارەکتام ناردبوو. لە لاپەرە یەکەمیش دا چاپیان کردو ویتنی جەنابتانیشیان لەگەڵ چاپ کردبوو".

"لەو بارە یەوہ کرئیک شتیک..."

"چیتان فرموو؟"

"بۆ ئەو خەبەرە ھیچیان نەدایە؟"

"نا، نەم توانی وەری بگرم، ناشم ھەوئ... ناری شارەکەمان بکەوئیتە رۆژنامەکەوہ بەسە.

ئەمن ھیچی دیکەم ناوی".

"زەکی بەگ!"

"فرموو قوریان".

"ئەتۆ مامۆستای، نا؟"

"لە سایە ی سەری جەنابتانەوہ".

"ئیستا پێشنیاریکم بۆت ھەیە".

"بەسەر سەر قوریان".

"دەست لە مامۆستایەتی ھەلگرە".

"ناتوایم قوریان، ژن و منداڵم و باب و دایکە پیرەکەم لەبرسان دەمرن".

"کاکی رۆژنامەنووس، ئیستا کەوا یە لە ئیستاوہ دەست لە ناردنی خەبەر بۆ رۆژنامەکان

ھەلدەگری و ئیدی تا قە دێرێک بۆ ھیچ جێیکە نانوسێ. ئەگەر بزائم... ئیستا دەتوانی برۆی.

ئەگەر جارێکی دیکە بزائەوہ..."

زەكى ھەستا، دەستەكانى ۋەكىلى مىللەتى گرتن، نە دەستى كىتايەۋە داۋايە، بەلام ديسانىش بەزۇر ماچى كردن و بە لاتسياۋ لاتسياۋ لە پليكانەكان چوۋەخوار. بە دەم رۆيشتنەۋە پەيتا پەيتا لەبەر خۆيەۋە دەيگوت: ئىدى ناكەم قوربان، ھەرگىز ناكەم، ناكەم، نا... نا... ئىدى ناكەم.

بە ھەموو درىزايى بازاردا كە دەپۆيشت ھەر دەيگوت ئىدى ناكەم. دەوروبەرى خۆي نە دەدى، بىنەۋەى تاگاي لە خۆي بىن ھەتا سەر پردى رۆيشت. پاش رۆيشتنى ۋى عارف صائىم بەگ بە نارەھەتتەيەۋە گوتى: بەستەزمان لە دلەۋە بەپەرۇش بوو، ھەر خەبەرىك كە دەيخىرئى چاپى ناكەن ديسانىش ھەر سوورە لەسەر نەۋەى بىنئىرئى. ديارە بەستەزمانە كورپىكى خەيال پەرستە.

چاۋى بۆ تاشكەن خەليل گىتر:

"خەليل بەگ لە كويىيە؟"

"ئىستا دى قوربان."

"ياۋەر، ۋەرە ئىرە."

ياۋەر خەبەردار راۋەستا.

"ھىچ خەبەرىك نابى لىرە بچىتتەدەر"

"پۆستەخانە لەئىر چاۋەدېزى داۋايە، ماۋەيەكە بىن ناگادارىي ئىمە ھىچ خەبەرىك لەم شارۆچكەيەۋە بەرپى ناكىرئى. نە نامەۋ نە برووسكە" پارىزگار بە ئاسانى و برۋا بەخۆيوونەۋە گوتى: "بە پىتى فەرمانى عارف صائىم بەگ رەفتار دەكرئى."

"جەنابى ياۋەر، ديارە بۆخۆشت دەزانى دەبى چۆن رەفتار بكن... نارەھەت مەبە. مەسەلەى ھەمەدۆك نارەھەتت نەكا. نەمىن بايرام ئۆغلىم نۆ جار كوشت. ھەر نۆ جارىش دىھاتىيەكان دەيان گوت نەمە بايرام ئۆغلىيە. باۋەر كەن بۆ فرىودانى منىش وايان نەدەگوت، درۆشيان نەدەكرد. پىيان وابو ھەموو پىاۋىكى بەخۆۋەى سىمىل گەۋرە بايرام ئۆغلىيە، چونكە پاش مردن قەلافەتى بىنبا دەگۆرئى. دىھاتىيەكانىش ھەموو جارى نەگەر كەسىكمان دەكوشت پىيان وا بوو بايرام ئۆغلىيە. دەزانم نەم رۆژانە خەۋ لە چاۋت نەكەوتو، لە خەۋو خۇراك كەوتوۋى. نەمىنىش كاتىك يەكەمىن بايرام ئۆغلىم كوشت وا بووم. بەلام كە سىتھەمىن بايرام ئۆغلىم كوشت ئىدى راھاتبووم و بە ھىوا بووم جارى چوارەم بەراستى بىكۆژم. تەنانەت

نۆه مین جاریش نهم توانی بی کوژم، نۆه مین کوژراومان به داخوه نهمپ دزیک ده رچوو. مندالیک بوو هینشتا سیملی بۆر نه بیوون و نهو کهسهی نیستا له گهلی له مهجلیس دام... باشه لیتی گهرین".

عارف صائم بهگ نهیویست له سهه قسه کانی برهوا. ههموو نهو کهسانهی لهوی بوون دهیان زانی نهو وه کیلهی باسی دهکا کییهو مهسهله چییه.

عارف صائم بهگ خۆی پین نهگیراو له سهه ری رۆیشت:

"نهو پیاوهی نیستا له مهجلیس دا پینکهوهین رۆژگاریک به نیاز بوو رهسهنی ههموو نهمپ و ماینی دنیا چاک بکا. ههر بۆیه فهرمانی به پیاوه کانی دهدا که به شمو نهمپ و ماینی خهلیک له تهویلهکان بدزن... دوا بایرام نۆغلی که کوشتمان قوریانی دهستی وی بوو، یه کیتک بوو له پیاوه کانی"

تاشکهن خهلیل بهگ به قۆل ههلمالای وی وه ژوور کهوت و گوتی: چهته که باب حازره. (به رخیک که به ساغی به شیشهوه ده کری و له سهه ناگر ده برژی - وه رگی).

"پاکیی خالیسیشتان ههیه؟"

"نهویش حازره".

چوار میزبان هینان و له نیوه راستی ژوره کهدا پینکیانهوه نان و سفره یه کیان له سهه راخستن. مورتهزاغا ههزی نه ده کرد له سهه میزی نان خواردن ناماده بی، زۆر ناربه حهت بوو. لهوی کهس نه بوو نه زانی نهم گۆنگه له ههمووی له بن سهه ری وی دایه. مه لادزان نه فه ندیش جزیریکی چاو تیهو بریبوو ههر مه پرسه... مورتهزاغا به دوا ی تاشکهن خهلیل دا چوهه ده ره وهی سالتون و ون بوو... وه ختیک خه ریک بوو له پلیکانه کان بچیتته خوار ی خهلیل بهگ قۆلی گرت و به ده نگیک ی وهک وشه وش ی ماری کوله وه ی باب به گوتی دا چپاند:

"ناپیاوی نه فام، ناپیاوی نه فام. ناپیاوی نه فام خه ریک ی خۆت ون ده که ی؟ نازانی وه ختیک رۆیشتی پاشمهی تۆج به عارف صائم بهگ ده لین... ههموو خه تاکان ده ملی تۆ ده په ستیون. وه گهر ی".

مورتهزاغا بی ههست و خوست گه راپه وه وه له جیتی خۆی دانیشته.

خواردنه وه ی پاکیی خالیس و خواردنی چه ته که باب و جموجۆلی ماله که تا به یانی درێژه ی کیتشا. نهو شهوه میوانه کان بی نه وه ی بجهون رۆژیان کرده وه له گه ل تا وه لات وه پری کهوتن.

زولفو پاش نه وه ی نه وانی به پری کرد، خۆی گه یانده وه مورتهزاغا که به په له به ره وه مال

ده چوه وه:

"نایبایوی خوږې، سه گي ترسمنځ، نه تو هم به لایانه ت به سر هیناين و هم مووشی له ترسان. منت فوتاند. وه جاخت کوږ کردهوه. دیتت که شو عارف صائم به گمی بوخوم کردومه ته بنیادهم و ناردهومه ته مه جلیس وه ختی روښتنی نه که هر دهستی دهنیو دهستی نه نام، به لکوو چاویشی لی نه کردم. مورتهزا نه تو بابی منت به گان دا، نه منیش بابی تو به گان دهدهم و تزی به بادا ده کهم. تی گهیشتی؟ پاشمروزی منت کرده هیچ، هیچ، چاوه ری به. نه منیش دواړوژی تو ده که مه هیچ. نه توش بچو دواړوژی خوت له گمل یاوره فاروو و پارترگارو عارف صائم به گ بهش بکه".

قوئی وی به رداو گه پرایه وه روښت. مورتهزاغا که ماوه یه که له جیتی خوی رهق ببوو به دواي دا غاری داو بانگی کردو گوتی:

"زولفو سهر ماوی سهر من، نه تو من باش ده ناسی. له دوستانی باوه ریپن کراوی خوت پیرسه، له مه لادوړانی فیلباز پرسیار بکه، نه وان پیته ده لین نه من چون پیاویکم. نه من که سیکم قسهی خوم له پیشه وه ده کهم. نه گهر له سهر نه نامو برووسکانه به لایه کم به سهر بی زور باش بزانه بی نه لاو نه ولا دهت کوژم".

زولفو دهستی کرد به پیکه نین و پاشان دووباره قوئی وی گرتوه و گوتی:

"گویت لی بی کابرا، چما نه من نازام نه تو چوویه کن خانی ره مه زانی و نه نامو برووسکانه ت به وه کیله که ی وی نویسیوه؟"

مورتهزاغا هاواری کرد:

"چی؟ نه تو نه مانه ت له کوئی زانیوه؟"

"نه من هم صوری نه مانه ده زام. به لام به کهس، ته نانه ت به عارف صائم به گمی برایشیان نالیم. جا نه توش له مه ودوا بی راوته گیری من هیچ مه که".

"به لین دهدهم".

قوئیان له قوئی یه کتر را کردو به قسه کردن هتا سهر پردی روښتن.

به لام یاوره به زه جمت خوی گه یانده ژووری کاری خوی له مخفه ری جهنرمه. شو نامو برووسکانه ی عارف صائم به گ له گمل خوی هینابون هم صوری له سر میزه که بلاو کردنه وه یه که به یه که دهستی کرد به خویندنه وه یان. به خویندنه وه یان تووشی وه زعیکی سهر هات و له هوش خوی چوو. هتا نیواری هر نامو برووسکه یه کی چند جار خویندنه وه پاشان هتا تین له گرووی دابوو هاواری کرد. وه کیل باشی عاصم و سهر جوخه علی که رتیش غاریان داو له ژوره که ی دا راوستان:

"نه مرکه جه نابی یاوره".

یاوهر به وهزعیکی ناناسایی له حالیک دا له رقان چاری هیچ جییه کیان نه ده دی هاواری کرد:

"ئیستا، ئیستا، ئیدی له مهودوا لهو نینۆکه شهیتانانه ده گهیه نم ئه من کیم. ئهوان یاری به دوارۆژی من ده کهن و دهم خه نه ئه م وهزح و حاله وه؟ له نیۆم ده بهن؟ ئه من له مهودوا چۆن ده توام له کن خه لکی سه ره هه لئیم و ته ماشای چاری فه رمانده ره که م و ئه وانی له خۆم بالآتر بکه م؟"

به دیتنی به رده سه ته کانی که له بهر ده رگا خه به ردار و ئیستا بوون، نه ختیگ هاته وه سه ره خۆو گوئی:

"ئه من خه ریکم ده مره م، ئه مانه وه خوئین."

له کاتیگ دا وه ک سه ره خۆشان به لادا ده هات له ژوو ره که ی خۆی هاته ده ره و چوو وه ماله که ی. هه موو له شی کو ترابوو، ده ت گو ت له ناو نگی دا کو تاویانه. بئ نه وه ی جله کانی دا که نئ چوو ه نیو جیی راکشاو تاوئیک دواتریش خه وی لئ که وت.

وه سه بیئنی را به یانیی زوو کاتیگ یاوهر چوو ه مه رکه ز دیتی وه کیل باشی عاصم و سه رجوو خه عه لی که رتیش و هه موو وه کیل و سه رجوو خه نو سه ره کان له ده وری ئه م میزه که نامه برووسکه کانی له سه ر بلاو کرابوونه وه خه بوونه وه خه ریکی قسه م باسن. بئ نه وه ی چاویش له چاویان بکا به نیوچاوانیکی زۆر گرژه وه چوو له پشت میزه که ی دانیشته. ئه م رۆژه به یانی ریشی نه تاشیبوو، و به سه رو پۆته لاکیکی نارێک و کهوشی تۆزای به وه هاته دا به ره. چاری ده قوول که وتبوون. پاش ئه وه ی ماوه یه ک خۆی به خوئینده وه ی نامه کانی سه ر میزه که وه خا فلانئو چهن د شتیکی نووسین و خه تی به سه ردا هینان و نامه کانی سه روین کردن، بانگی وه کیل باشی عاصمی کردو پرسی:

"ئه م که نه انه کوئخای گوندی چانقازوخ کییه؟ ئه من ده ی ناسم؟"

"به لئ فه رمانده ر، ده ی ناسی."

"چۆن پیاوئیکه؟"

خه به ره ئینی تایبه تیی خۆمانه. شوئینی هه موو ئه سپ دزه کان هه لده گری و جییه که یان ده بیئنته وه خه به رمان پئ ده دا. پیاوئیکی کزه له ی کو رته بالآی به هۆشه."

یاوهر گوئی:

"ئاها، ناسیمه وه، پیاوئیکی باش دیار بوو، نازام چۆنه نامه ی وای دژی من نووسیوه ناردوو به ته نه نکه ره، ته تۆ چۆنی تی ده گه ی وه کیل باشی؟"

"ئه ویش بنیاده مه، کاری بنیاده م که س تیی ناگا. دارێک نۆسه دو نه وه دونۆ گه لای هه یه و ریشه ی له بن زه وی دایه و ره گه یه کیشی له سه ر زه وی به، بنیاده میش هه ر وایه. ئه من پیم وایه ئه و بۆخۆی ئه و نامه یه ی نه نووسیوه، پئ یان نووسیوه."

"ئەمىنىش ھەر واى بۇ دەچم، پىنمان دەلىكى كىيى نووسىيۈە، ۋەنا؟"
"پىنمان دەلىكى جەنابى ياۋەر، ئەو خەبەرھىنى تايىبەتتى خۆمانە. جەنابىشتى بەقەد رووحى خۇي خۆش دەۋى".

"ئەمىنىش ھەر پىم ۋابوو، پىم سەيرە كەنغان چۆن تۈنۈپە كارى وا دەرھەقى مەن بىكا. ۋەختىك نامەكەنم خوتىندەۋە بۆخۆشم شەرمم لە خۆم كىرە توامەۋە. ئەگەر يەككىك لەم نامانە - كە ئەمەن بە خوتىندەۋەيان خۆم لەمىر چۈۋەۋە گوتم ئەم ياۋەرە دەبى ئىعدام بىكى - كەۋتبايە دەستى فەرماندەرايەتى، يان ۋەزىرى نىخۆخە قەتەن فەرمانى كۈشتىم دەردەچوو. نامەكان ئەۋەندە كارىگەر بوون كە ئەمەن تا ماۋەيك لەمىر چۈۋەۋە كە لەگەل خۆمىانم لەدلى خۆم دا گوتم دەبى ئەم ياۋەرە بىگرم ۋە ئىعدامى بىكەم. لەبارەى پىۋاۋىكى ۋەك مەنە ئەمانەيان بۆچى نووسىيۈە، ئەۋىش ھەمۋى درۆۋ دەلمەسە. چۆن دلىان رازى بوو، بىنەدەم زۆر زالمە. ۋەكىل باشى بىنەدەم، مەۋزۇ يەكجار زۆردارە... نووسىيۈەنە كە ئەمەن بۆ ئەۋەى پىشۋازىم لىكىرى ۋە مىدال ۋە بىگرم ۋە سەمانەپەشم كۈشتەۋە دۋايش كىرەمەتە ھەمەدۆك... ئەم نۆ كەسەش كە نىمە كۈشتۈۋەمانن ھىچ تاۋانكىيان نەبوۋە. ۋەختىك لە باقر گىلىكى ئەۋانغان گرتە، خەرىكى نەسپ لەۋەراندن بوون، لاۋەكانى ناۋابى بوون. شتى ۋە ئىمكەنى نىە".

ۋەكىل باشى عارصم گوتى:

"ئىمكەنى نىە، بەلام ئەۋە دەبىنى ئىمكەنى بوۋە. راۋەستىن بزانىن ئەم قەرەچى بازارە چ بەلايەكى دىكەمان بەسەر دىنى".

ياۋەر گوتى:

"قەسە تۆيە، رادەۋەستىن ۋە ھەر لەۋ كاتەش دا دەبى ۋە شىيار بىن... - پىكەنىنىكى تالى ھاتى - سەرچۈخە غەلىبە بانگ كە".

سەرچۈخە غەلىبە كە لە پاش دەرگا چاۋەرۋان بوو بە چاۋى تەپەرە ھاتە ژوروى ۋە بە راۋىۋىكى بىۋازو ماندوۋەۋە گوتى: ئەمەركە جەنابى ياۋەر.

"ھەر ئەمەۋە دەسبەجى كەنەنم بۆ بىنە نىرە".

سەرچۈخە غەلىبە شەنەزىيەۋە گوتى:

"لىرەيە، ئەمەن دۋىنى شەۋى دەسبەجى ھىنەمە نىرە، لەخۋارۋى چاۋەرۋانە".

"نارەھەت مەبە سەرچۈخە".

"ئەمەن نارەھەت نەم، ئەدى كى نارەھەت بى... دەبچۆ گىيانى خۆت ھەرچا كە... ئەم ھەمۋە لامە لامەيە لەبەر خەلكى دىتھات بىكە... بىرۋانە جەنابى ياۋەر - دەستەكانى لىك

کردنوه - جهنابی یاوهر ته ماشای ده ستانم که، نهو ندهم زلله لهو دیتها تیا نه داوه ناوایان لسی هاتوه. نینسافه؟ دهستم له لاقم نه ستوورترن ناخر دهستی بنیادهم وایه؟ بریا هر له دئییه که ی خۆمان مابامه وهو کرێکاریم کردبا. پاش نهم رووداوه نهم نیدی ناتوانم بژیم، یان له کار ده کشیمه وه یان نهو نده به سهری خۆم دا ده دم ههتا ده مرم. نئیمه لهو نامه یه دا بووینه جهللا دیکتی ته و او. نئیمه جهللا دین جهنابی یاوهر؟ نئیمه نهرکی خۆمان به جی ده گه یه نین و رۆله ی نیشتمانیه روهری نهم کۆماره یین. نه گهر نهرکی نیشتمانی نه بی به مریشکی کهس نالیم کسه. پاش نهم رووداوه مردن بۆ من نه بی، بۆ کی باشه؟"

دهستت له سهر جووخه عدلی دابا فرمیسیکی دههاته خوارو یاوهری دلپاکیش نه ی ده زانی چۆنی دلخۆشی بداته وه:

"کهنعانی بیته نئیره."

"هه موو نئیسکی لهشی ده شکینم..."

سهر جووخه غاری دایه خوارو به ددان له چیره وه بردن کهنعانی له گه ل خۆی هیتنا. کهنعان نه ی ده زانی مهسه له چیه، زۆر ده ترسا. به چاری پر له پارانه وه ی سه گینک ته ماشای چاوه کانی یاوهری ده کرد:

"لهوئ راوهسته."

"وه کیل باشی عاصم نهم نامه یه ی بۆ وه خوئنه."

وه کیل باشی عاصم نامه کانی یه که به یه که خوئنده وهو لسی یان بووه وه.

"وه ره نئیره."

کهنعان به چاری هه به ساوی چووه کن میزه که ی یاوهر.

"نهو نامه یه نه تو گوتوته بۆت بنووسن؟"

"رووحم خه به ردار نیه."

"بروانه، نهم نئیمزایه هی تو نیه؟"

کهنعان دهست به سینه داها ته وهو ته ماشای نامه که ی کرد:

"نه خهیر ناغا."

"باشه، ئه دی نهم مۆره؟ بۆ نه وه ی باش دیار نه بی مۆره کهت له سهر نامه که سوورانه وه."

"ئسی من نیه جهنابی یاوهر، چما پئی تی ده چی نهم نهم بی نه ده بیی وا له خزمهت جهنابت دا بکه م؟"

یاوهر وه که بریسکه له جیتی خۆی رایه پری و به هه موو قه وه تی خۆی زلله یه کی له لا چاری کهنعان راکینشا. کهنعان لاتر تکی برد، به لām نه کهوت. یاوهر به وه زیاتریشی رق ههستا.

زلله‌یه‌کی دیکه، یه‌کی دیکه کوئخا به‌سهر ته‌پلی سهری دا کهوت. سهرجووخه عدلی کهرتیش له جیتی خۆی راستی کرده‌وه. کهنعان خۆینی به زارو تفنکان دا ده‌هاته‌خوار. یاوهر وه‌ختیک له جیتی خۆی دانیشته‌وه، هه‌ناسه‌پرکه‌ی وئ کهتبوو.

"بلی کئ هانی دای ئەم نامانه بنووسی؟"

"ئەمن نامە‌ی وام نەنووسیوه..."

"دەبێ بلی کئ هانی داوی..."

"ئەمن..."

"سهرجووخه عدلی، ئەو سه‌گبابه‌ی به‌ره ئیقراری پێ بکه... هه‌تا قسه نه‌کا له کۆلی مه‌به‌وه... هه‌ز ده‌که‌ی بیه‌ سه‌ر چۆمی."

کهنعان پاراپه‌وه‌و گوتی:

"جەنابی یاوهر، وه‌ده‌ست ویم مه‌ده. نه‌گه‌ر ده‌لێی ناوی ئەو کابرایه‌ ده‌نووسم و ئیمزای ده‌که‌م."

"ئەمن راستییه‌که‌م ده‌وی."

سهرجووخه کهرتیش به راکیش راکیش برديه ده‌رئ. یاوهر که نارام ببوه‌وه، به پینکه‌نینه‌وه له پشته‌وه‌را ته‌ماشای ده‌کردن. دلنیا بوو زۆری پێ ناچئ که راستییه‌که‌ی ده‌لئ. زۆری پێ‌چوو. سهرجووخه عدلی سه‌روسۆراغی نه‌بوو. یاوهر هه‌وسه‌له‌ی به‌سهر ده‌چوو.

"وه‌کیل باشی عاصم، وادیاره‌ خۆ راده‌گرئ. که‌سیک نه‌وه‌نده به‌ده‌ست سهرجووخه کهرتیشه‌وه‌ خۆ راگرئ ده‌بێ وه‌ک پۆلا قایم بئ. وانیه‌ وه‌کیل باشی؟"

"راسته‌ جەنابی یاوهر. ئەم ئاغانه‌ که‌ دوژمنی مه‌مله‌که‌ت و دوژمنی ئێمن ده‌زانن نه‌و کاره‌ خه‌ته‌رناکانه‌ به‌ کئ بکه‌ن. کاری وا به‌ پیاوه‌ به‌ نه‌زمونه‌کانیان ده‌سپێرن."

"ئا...خ ب توانیا ئەم کوئخایه‌ وه‌زمان بیتم... زۆر باشه، یانی له‌و بیست و سئ کوئخایه‌ یه‌کیکیان ئیقرار ناکا؟"

"زۆریان ئیقرار ده‌که‌ن جەنابی یاوهر. که‌می وایان تیدایه‌ بتوانئ له‌به‌ر ده‌ستی سهرجووخه عدلی دا خۆی راگرئ."

یاوهر هه‌ناسه‌یه‌کی قوولئ هه‌ل‌کیشاو گوتی: به‌لئ زۆر که‌مه‌ به‌لام... بانگی که‌ بزانی مه‌سه‌له‌ چیه‌. تاویک دواتر سهرجووخه عدلی کهرتیش به‌ده‌ستی خۆیناوی و پشتی له‌ ئاره‌ق دا شه‌لا‌ل و ده‌م و چاری ره‌ش داگیرساوه‌وه‌ هات: قسه‌ ناکا جەنابی یاوهر!

"ده‌لئ چی؟"

"هەرچی ناغای لہم شارۆچکە یەدا ھەبە ناوی بردو، لہ سەرۆوی ھەمووشیانەوہ مورتەزاغا قەرەداغلی ئۆغلی".

یاوەر ھەر تاوہ نا تاویک سەر جووخە عەلی کەرتیشی لە خواری را بانگ دە کردە سەری و راپۆرتی لێ وەر دە گرت. ھەتا نیوہ شەو ئی چاوہ پروانی نا کامی کارە کە ی بوو.

"قسە نا کا جەنابی یاوەر، ئە جمار ھەرچی ناغای دە ی نا سێ ناوی دیتێ. ناوی خێزانی عارف صانم بە گیشی بردوہ. دە لێ ھەموو نامە کان ئەو لە سەر داوای زولفۆ نووسیونی".

یاوەر گوتی: "بیبە سەر چۆمی" و بۆ خۆشی چوو بچوئ:

"ئە گەر ئیقراری کرد ھە لئم ئە ستێنە. چاوہ پروانم".

کوێخا کەنعان ھەر کە دیتی چاویان بە ستن زانی مەسە لە چبە. کەوتە سەر پیتی سەر جووخە

عەلی کەرتیش:

"ژە نرال سەر جووخە عەلی کەرتیش، ناوی ھەر کەست دەو ئی دە ی لئیم. لە سەر ھیچ و خۆزایی وا مە کە. ژن و مندالئم ھەبە. مندالئم وردن... باب و دایکیشم زۆر پیرن".

سەعاتیک دواتر کوێخا کەنعان لە حالئیک دا دوو جەندرمە چوو بوونە بن پیلی بە سەر خڕ بە بردە کانی لیواری چۆمی دا راکیشرایە خواری.

سبەینێ بە یانی یاوەر ھاتە دا یرە. شەو ئی ھیچ نە خەوتبوو. ویژدانی زۆر لە نازاردا بوو. ئیمزای بن نامە کانی بە زەرە بیینیکی گەرە کە لە دەر ماغخانە ی وەر گرتبوو، تە ماشا کرد. ھیچ کام لە مۆرە کان نە دە خوێندرانەوہ. ھەموویان ساختە بوون. ئە دی ئیمزاکان؟ لە بەرە ی ئیمزاکانەوہ مەسە لە کە ئالۆز بوو. ئە گەر ئیمزاکان ساختە با یەن دە بوو ھەموویان دووسێ کەس ئیمزایان کرد بان، لە کاتیک دا ئیمزای ھەر نامە یە ک لە گە ل نامە یە ک ی دیکە فەرقی ھەبوو، دیار بوو ھەر نامە یە کە سیک ئیمزای کردوہ. خەتە کان ھەموو خەتی لاد ئی بوون. ئیمزای کوێخا کانی ھەبوو، لە گە ل ئیمزای نامە کان لە بەر یە ک ی را گرتن، زۆر وە ک یە ک دە چوون. ئە گەر ئەو ئیمزای کردوہ بۆچی بە قیمەتی گیانی خۆشی ئیقرار نا کا. ھیتشتا ناھومید نە ببوو.

ھەتا ئیتستا کەس نە بوو سەر جووخە عەلی کەرتیش بی جاتە چۆمی پرسیاری لێ بکا، بە لام ئیقرار نە کا. ئە جمار بە زەبی بە سەر جووخە عەلییش دا دەھات. بە ستە زمانە لە مندالئیمەوہ تا ئیتستا رۆژی خۆشی نە دیوہ. دایک و باب و خوشک و برا کانی ھەموو لە برسان و بە مالاریا مردن. ئەو کە بە حەوت سالی ھەتیو ببوو لە دەر کی خە لکی بی بە زەبی ھەتا سنووری گیان کیشان کاری کرد بۆ ئەو ی ژیا نی خۆی دا بین بکا.

سەربازى فرىاي كەوت. ئەويش بەتتېكۆشان و جىيەجىيە كىردنى وردى ئەركەكانى گەيشتبۇوھ ئەم پەلەمىو بە قەرارو مەدار كرابوو بە سەرجووخە. بەلام وەرە بزائە كابرأى ئەرك ناس چۆن ناچار بووھ وەك ھەميوان لەگيانى خەلك بەر بى و شەوورۆژ بى پراوھستان ھەتا سنوورى مردن داركارىيان بكا. نىستا چەند دەقىقەى دىكە شەكەت و ماندىو و نىوھگيان لەچۆمى را دىتەوھو پەشتوھال و پەرتشان لەبەر كوورەخانەى گەرم خۆ درىژ دەكاو ھەتا چەند رۆژانىش نايەتەوھ سەرخۆ. چەنەلەيدان لەگەل خەلك بە ھىچ جۆر كارىكى ناسان نىھ. ئەودەم ئەو پىاوھ فىداكارو بەرپۆھ كە سەرى لە پىناو بەجىھىنانى ئەركى خۆى دا بەخت دەكا، ناويان ناوھ جەلاد. دەبوو سەرجووخە عەلى لە كاتى شەر لەگەل رىنگران دا ببىنن... ئەو سەربازىكە بەقەد لەشكرىك... ياوھ چەند دەقىقە بىرى لە ماناى وشەى كەرتىش كوردەوھ، وھختىك لە ماناكەى پرسىبوو، گوتبوويان كەرتىش بە مارمىلەكەى گەورە، يان بزىن مژە دەلەين. سەرجووخە عەلى كوتى وەك بزىن مژە دەچى؟ ئەبجار ھەموو شتىك تەننەت خەفەتەكانى خۆشى لەبەر چوونەوھو پىكەنى. وھختىك سەرجووخە عەلى سەرى خۆى بەو لووتە زەلام و ناھەزەوھ كە دەمارى شىنى تىدان، ھەل دەتەكىنى وەك بزىن مژە ناچى؟

"وھكىل باشى عاصم، خەبەرى سەرجووخە عەلى چىھ؟"

"ھىشتا خەبەرى نىھ. نىستا دىتەوھ. نايەلئى كارەكەى بگاتە خۆرھەلات."

"پىت وايە نىقرارى لى وەرگرتوھ؟"

"ھەتەن نىقرارى پى كوردوھ."

"پىت وايە كى ھانى داوھ ئەو نامانە بنووسى؟"

"يەكى وا كە ھەر فەرمان بۆى ناچى."

"وھ؟"

"وھ مەلادۆران ئەفەندى."

"ئەتۆ شكت لەوھ؟"

"نەخەير."

"شكت لە كىيە؟"

"بە فكرى من لەم شارۆچكەيە دوو كەس وئ دەچى ئەم كارەيان كىردى، يەكشان زولفۆ،

يەكيشيان مورپتەزاغا."

"چۆن شتى وا دەبى؟ يەكشان دۆستى نىزىكى عارف صائم بەگ و يەكيشيان دۆستى

خۆمە... نىمەكانى نىھ."

"لەم دووانە بەولارە فکرم بۆ کەس ناچێ."

"بۆچی ئەوان دەبێ ئەو کارە بکەن؟"

"ئەمەیان نیدی نازانم. دەبێ هۆیە کەمی بدۆزینەوه."

یاوەر باسە کەمی گۆژی:

"دەزانێ بە سەر جووخە عەلیی خۆمان دەلێن بزن مژە...؟"

نە زولفۆو نە مورپتەزاغا، کاری هیچ لایەکیان نەبوو بۆچی؟ بۆیە نیدی...

یاوەر بێ ئەوەی خۆی پێی رابگیرێ، قاقا پێ دەکەنی. پاش پێکەنینیکی زۆر گوتی:

"کەرتیش یانی مارمیلکە کە گورە ی بزن مژ، بزانە وەختیک سەر جووخە خۆمان بەو لووتە

زەلامەییوە سەری هەل دیتنی و ئەوی دەکاتەوه، وەک بزن مژە ناچێ؟"

وەکیل باشی عاصم بە پێکەنین قسە کەمی وی سەلماندو گوتی:

"بەلێ وێ دەچێ و زۆریش وێ دەچێ. هەر دەلێی بزن مژە، زۆریش توورپەو تۆسنە..."

یاوەر گوتی: حەیف بۆ ئەو پیاو. زۆرم زگ پێ دەسووتی. ناویکیشی جەللادە..."

"ئەدی جەللاد. بەستە زمانە..."

"لەکوێ بوو؟"

یاوەر رستە کەمی تەواو نە کردبوو کە عەلی کەرتیش هاتە ژووری و خەبەردار راوہستا.

خەریک بوو بەلادا بێ، دلۆپە نارەقی زلە زلە نیشتبوونە سەر نیتوچاوانی... بن هەنگل و

بەرزگیشی تەر بوون. هەتا نیتوقەدیش قورای ببوو. جەکانی هەموو گنج و لۆنج بوون.

هەر کە چاویان پێ کەوت لە پێش دا یاوەرو دواوە وەکیل باشی عاصم دەستیان بەبەر

زگیانەوه گرت و لە قاقای پێکەنینیان دا. تەماشایەکی عەلییان دەکرد - کە سەری هەل دەبێ

و دای دەنواندەوه - و دووبارە لە فیشقە پێکەنینیان دەدایەوه... هەتا ئەوان پێ دەکەنین عەلی

زیاتر خەبەردار رادەوہستا. پەیتا پەیتا بە نیشانە خەبەردار سەری بلند دەکردو ئەوی

دەکردەوه.

سەرەنجام یاوەر کە بە زۆر پێکەنینە کەمی راگرتبوو، پرسی: قسە کرد؟

"بەلێ فەرماندەر."

"پێت وایە راستی گوتو؟"

"پێم وایە راستی گوتو؟"

"کێ بوون؟"

"زولفۆو مورتهزاغا".

"ئەو دەلتى چى؟".

عەلى كەرتىش منجە منجىكى كرد، ويستى شتتېك بلى، بەلام نەى توانى.

"زۆرى خۆ راگرت، ئەمنىش ھەروا... ۋەختى گيان دەرجوون ئەم دوو ناوہم لە زارى

دەركىتسا. دەسبەجى دامە دەستى جەندرمەكان و غارم دا بۆ ئىترە".

"كەوايە مرد؟"

"بەلى نەختىك".

"دانىشە چايەك بۆۆه..."

سەربازىك كە لەبەر دەرگا بوو، غارى دا چايەكى گەرمى بۆ سەرجووخە عەلى كەرتىش

ھىنا. سەرجووخە عەلى تەنانت ۋەختى چا خواردەنەش ھەر نىوہ خەبەردار راوہستابوو.

ئارامىي ئىنسانە بەختەوہرەكان و ماندوويى كەسىك كە كارتىكى باشى نەنجام دابى، لەسەر

روخسارى بەدى دەكرا.

"باشە سەرجووخە، كۆتخا كەنعان مرد؟"

"بەلى كەمىك".

"دانىشە سەرجووخە عەلى".

"بەچاوان جەنابى ياوہر، مردبوو جەنابى ياوہر. بەلام زۆرم زگ بە كەنعانى سوتتا..."

مردوہ... مردوہ... جەنابى ياوہر"

تاوتىك دواتر جەندرمەكان خەبەرى مەرگى كۆتخا كەنعانىان ھىنا.

"بچنە ژوور سەرى مردوہ كەمۇ شايت نامەيك بنوسن. دەتوانن داواكارى گشتى و دوكتۆرىش بەرن.

ۋەكىل باشى عاصم نەتۆ بۆخۆت تايىبى بكە، نووسەر (كاتب)م ناوى. ئەوہى پىت دەلىم

ۋشە بە ۋشە دەىنوسى. ناو نىشانەى كەنعانم بۆ بىنن".

ناو نىشانەى كۆتخاى گوندى چانقازوخيان لە دوپنئ شەوئ ۋە لەسەر مېزى جەنابى ياوہر

دانابوو. سەرجووخە عەلى لەسەر مېزەكە تىي رۆ ھات و داہە دەستى ياوہر:

"فەرموو جەنابى ياوہر".

"سوپاست دەكەم، ھەتا ۋەكىل باشى عاصم شايت نامەكە تەواو دەكا، بۆخۆت بچۆ نىسراحت بكە".

تەقەو رەقەى تايپ ۋەرئ كەوت. تايپىك بوو زۆر كۆن و گەورەو ناقتولا كە بەشىك لە

پىتەكانى لەكار كەوتبوون، بەلام بەدەست ۋەكىل باشى عاصمەوہ ۋەك فەرفە كارى دەكرد.

"بەلئى... دۆي شەمۆي ھەممەدۆك ناو سەردەستەي چەتەكان ھاتو تە لىواری چۆمى نيزيك شارۆچكە، كەنعان كوئىخاي گوندى چانقازوخى بە لىدان كوشتو. كوئىخا كەنعان خزمەتى زۆر بەنرخى بە حكومەت دەكردو بە دۆزىنەھەي شوئىنى ھەموو ئەسپ دزەكان دەرەتانی گرتىنایى پىك دىتاو چەندىن سال لە چياكان دا بە راوانانى چەتەكان شوئىنى خۆجەشاردانى ئەوانى بە ئىمە نیشان دەدا. باسى ئەو كارەساتە دلتهزىنە ھەيدەر كورپى سولەيمان خەلكى گوندى چانقازوخ كە لەگەل كوئىخا بوو و ئەو كارەساتە جەرگپرەي بەچارى خۆي ديو، بۆ ئىمەي گىراوتە..."

لەپر وەكىل باشى عاصم دەستى لە تايپ كردن ھەلگرت و گوئى:

"جەنابى ياوەر، بە باوهرى تۆ ئەم شتە ناتەبابى لەگەل قسەكانى دىكەدا نىه؟"

"مەبەستت چىه؟"

"ئاخر جارىك رادەگەيەنن كە ھەمدۆك شرت و گوم بوو و لەھىچ كوئى ديار نىه، جارىكيش دەلئىن ھەتا پەنا شارۆچكەي ھاتو."

ياوەر فارووق پىكەنى و گوئى:

"وەكىل باشى عاصم ئەو شاھت نامەيە لەلای خۆمان دەبى، كاتىك ھەمدۆك لەئىو چوو، ئەودەم كردهوەكانى لەقاو دەدەين، تىگەيشتى؟"

"تىگەيشتم جەنابى ياوەر."

"ھەموو ئەم راپۆرتانە دوايە دەچنە سەر دۆسيەكە. كارى خۆت بكە."

"پىشھاتەكە بەو جۆرە بوو كە لەگەل پىاوەكانى، كوئىخاي لە مالىكەي دىننەدەر و دەيەنە بەستىنى پەنا شارۆچكەو مالى مورتەزاغا قەرەداغلى نۆغلىيى - كە يەكئىكە لە پىواماقوولانى شارۆچكە - لىدەپرسن. سەردەستەي چەتەكان ھەمدۆك دەيەويست مورتەزاغاش لەگەل عەلى سەفابەگ بكوژى، بەلام ئەو وەخت مورتەزاغا لە مالى نابى و گىيانى لەو مەترسىيە رزگار دەبى. سەردەستەي چەتەكان كە دەيەوي ئەويش بكوژى، غىرەت وەبەر خۆي دەنى و ھەتا نيزيك شارۆچكە دى. شەوي كەنعانى كوژراو كوئىخاي گوندى چانقازوخ لە جىي دەردەكيشى و دەيەباتە قەراخ چۆمى. شوئىنى مورتەزاغاي لە كوئىخا دەپرسى و كوئىخاش ھەرچەند بە جىيەكەي دەزانى بە مردنى خۆي رازى دەبى و جىيەكەي پى نالى، سەردەنجام ھەمدۆك ناو سەردەستەي رىگران و پىاوەكانى دەست دەكەن بە لىدانى و پاش ئەوھى تا بەيانى نەشكەنجەي دەكەن، دەيەكوژن.

ئەم شاھت نامەيە لە شوئىنى روودانى تاوانەكەو بە ناگادارىيى شاھتەكان رىك و پىك..."

"باشه؟"

"زۆر باشه جەنابى ياوهر."

"جەنازە كە دەسبەجى بدەنەو بە بنەمالەكەى - جەنازە كە بەئىتو شارۆچكەدا مەبەنەو .
ئەتۆش سەر جووخە كەرتىش و جەندرمەكان و شايبەتەكان... شايبەتەكان حازرن؟"

"زۆر لەمىژە سەر جووخە عدلى شايبەتەكانى نامادە كردو . لەم جۆرە وەختانەدا ئەو
هەنگاوتىكىش بەبى شايبەتەكانى ناھىيەتتەو ."
"دوكتۆرو داواكارى گشتى..."

"لە ماوہى پىنج دەقىقەدا ھەموو شتىك حازرە"

پاش نيورپۆيە جەنازەكە درايبەو بە بنەمالەى كەنعان و ئەو دىھاتىيانە كە لە گوندى
چانقازوخەو ھاتبون . دىھاتىيەكان بىئەوہى بگريين و ھەللاو ھەنگامەيدەك ساز كەن
جەنازەكەيان ھەلگرت و بە پشت شارۆچكەدا وەرئ كەوتن .

مورپەزاغا كە خەبەرەكەى بىستبوو بە دەست و لاق لەرزىن و ھەناسەبىر كەوہ چوہ بارەگاي
فەرماندەرايەتسى جەندرمەو ھەردو پليكانى كردنە يەك و خۆى گەياندە ژوورەكەى ياوہر:
"خەبەرئىكم بىستوہ , راستە جەنابى ياوہر؟ دەلئىن ھەمەدۆك سەر كردەى چەتەكان ھەتا
چۆمى ھاتوہتە خوار , دەلئىن ناوونىشانى مالىئ منى لە كەنعانى بەستەزمان پرسىوہو ئەوئش
دەستى لە گيانى شىرنى ھەلگرتوہ چونكە جىئى منى... ناخر ئەمن خۆ ھەمىشە لەمالىئ خۆم
نيم . پاش ئەوہى سەر كردەى چەتەكان عدلى سەفای برامى كوشت ئەمن ھەموو رۆژئ , ھەموو
رۆژئش نەبئ ھەرچەند رۆژ جارئك لە مالىئكى ديكە دەمىنمەوہ , يان دەچمە دئىيەك
جىيەك... دەلئىن كەنعان جىئى منى بەكەس نەگوتوہ . گيانى خۆشەويستى دەداو ژيانى من
دەكپىتەوہ؟ ئەمن ناھىلئ مندائەكانى وى دەردى ھەتئوى بچىژن , ناھىلئ دايك و بابى
چاولەدەستى كەس بن . كەوايە ئەو پىشھاتە راستە؟"

"بەداخوہ بەلئى ."

"وہ دەلئىن ھەتا شارۆچكەى ھاتوہ راستە؟"

"بەلئى ."

"وہ دەلئىن تا ئىستا ئەمن دەبوو مردبام؟"

"بەداخوہ..."

"كەوايە..."

"به داخه وه..."

"نیستا نه من چ بکه م؟"

"نه تۆ هیچ مه ترسه. نه من فکری هه موو شتی کم کردوه. پیاوه کانی منت دیتن... که نعان خه به رهیتی تایبه تیی نیمه بوو، نهو گیانی خۆی له سه ر تۆ دانا."

"خۆش بی یاخوا، رۆله کانی نیشتمان خۆش بن. نه من نیشتمانه له سه ر شانی لاوازی وان، له سه ر شانی جه نابت و له سه ر شانی لاوانی نازای وه ک وی به رز ده بیته وه ده گاته عه رشی عه زیم - هه ستایه سه رپن - نیزن ده ده ی له خزمه ت مه ره خه س بم؟"

موپته زاغا خۆی گه یانده بازارو تووشی هه رکه س بوو به جه رگی سووتوو راولۆتکی پر له ستایش داستانه که ی گیتراپه وه که چۆن هه مه ده ک سه رکرده ی چه ته کان هه تا چۆمه وشکه که ی نیزی که شارۆچکه دین. جینگای وی له که نعان ی کوژراوی خوالی خۆشبوو ده پرسن. که نعانیش به قیسه تی گیانی خۆی جینگای ناغای خۆی که له بابیشی به گه وره تر ده زانی ناشرکا نا کاو کانی به که ناوی لێ خوارده ته وه به ردی تی ناوی.

هه مه ده ک ناری کافر، که نعان ی خۆمان ده گری و ده لێ: جینگای موپته زاغام پین بلن. نه ویش ده لێ نازانم. نه وانیش له بن دارو کوته ک دا رای ده خه ن و گونانی با ده دن، که نعان ی خۆشمان ده لێ بم کوژن، ده مره به لام جینگای موپته زاغا به که س نالیم. ده لێ هه موو دنیا، دۆست و دوژمن ده زانن که نه من نان و نه کی ویم خوارده. نافه ریم، نافه ریم بۆ تۆ به چه که شیر، نافه ریم بۆ کوری شه هیدم که نعان..."

خه لکی شارۆچکه زۆر پین شه نه وه ی نهو به چیتته لای یاوه ر له رووداوه که ناگادار ببوون. سه رتا شخانه که ی ساله کوپتر به ناوی نازک لار وه ک پوره هه نگ نالۆز ببوو.

ته نیا موپته زاغا بوو که به ترس و له رزه وه له شارۆچکه دا ده گه را. پین شه نه وه ی به چیتته نه ده نه نامه به کی به کوپتخا که نعان نووسی و ناردی بۆ نه نکه ره وه نه ده نه. داخوا نهو نامه به ش له گه ل نهو نامه نه که عارف صانم به گ له گه ل خۆی هینا بوون هه بوو؟ بهو پتی به له نینو نامه کان دا ده بی دوو نامه ی کوپتخا که نعان هه بن. به کی که نهو نامه به که چلگ نووسه که ی پارێزه ری گۆزین له نه ده نه نووسی بووی و نهوی دیکه ش نهو نامه به که داواکاری گشتی به ده ستی خۆی به تایبه که ی خۆی نووسی بووی. کوپه نهو داواکاری گشتی به گه ش نامه ی سه ر سه ر ده نووسن... کوپم نه تۆ عه للامه ی دنیا ی چیی؟ هه ر دپرتکی سه گ بیخوا پیتی هار ده بی، وه ی وه ی. باشه. نه گه ر وای کوپتخا که نعان خۆشه و یست و قاره مان له بن دارو گۆپالی

حەمەدۆك دا نا، بەلكوو لەبن داری سەر جووخە عدلی كەرتیش دا گیانی دەرچوو. لەبەر خۆیەه گوتی: ئەمەى لە زمانى یاوەر دەر دەكێشم، ئەویش هەر ئەمشەو، سەر لەو مەسەلەیه دەر نەكەم دىق دەكەم.

نیوێشەوئى لە هەبەتەن خەرىك بوو بۆنكى، لەوانەشە حەمەدۆك بى... ئەى ئەو سوێندى خواردوێ ناغای زیندوو لە شارۆچكەدا نەهێلئى و بۆچى یەكەم كەس كە دەیهوئى بىكوژئى مورتەزاغا نیه؟ لەم شارۆچكەیهدا كئى هەیه لەو بەرچاوتر، نازاترو دەولەمەندتر؟ چما خوالئى خۆشبووى بابى، قەبرەكەى پڕ بئى لە نوور قەبالەى بۆ هەموو خاكى ئەدەنە هەتا ئەم شارۆچكەیه ساز نەكرد؟ چما بابى مورتەزاغا كە ئیستا لە گلكۆى پیرۆزى دا حەساوێتەو، یەكەم كەس نەبوو كە لەگەل ماراتشیهكان لەم شارۆچكەیه چەلتووکی چاندو لۆكەى رەنێو هینا؟ چما باوكى رەگەز توركەنى مورتەزاغا دەشتەكانى ئەم شارۆچكەیهى پڕ نەكرد لە مینگەلە مەرو بزن و گاوگۆل و رەوێ نەسپ؟ چما بابە گەورە رەسەنەكەى وى كە وەك هەور دەى گەرمەند، نەبوو كە...

وختێك مورتەزاغا هاتە شارۆچكە خۆى لە باسى كارەكانى باپیری دەپاراست و تەنانت لە میتشكى خۆشى دا پێیان دا نەدەچوو. بەلام ئەو خەتای چ بوو؟ هەرچى لە دەستى هات كردى، كەچى ديسانیش هەموو خەلكى شارۆچكە دەزانن كە بابە گەورەى كئى بوو و چى كرده. باشە با هەموو خەلكى شارۆچكەى بزائن، با پیاوێكانى دەولەتیش بزائن. باشە چما چ بوو؟ بابە گەورەى وى لەگەل كووزان نۆغلى لە لكى سومباسى فیرقەى نیسلاحیهدا تێدەكۆشا، كووزان نۆغلىیهك بەو گەورەى خۆى پشتى كرده عوسمانیهكان و رەگەل كۆمارخووزان كەوت. بەلام بابە گەورەى وى تەنانت هەنگاوێكیش لە لەشكرى عوسمانى نەكشایەو و سەرەنجام فیرقەى نیسلاحیهو هێزەكانى لەبەریك هەلۆشان.

باپیری كارێكى دیکەشى كردهبوو كە زۆر جینگای سەرکۆنەى توركەنەكان و ماپەى رەزامەندى عوسمانیهكان بوو. كووزان نۆغلى پاش ئەو شكەنەى هەلات بۆ توورپووس، ناشق دادال نۆغلییشى لەگەل بوو. ماوێهەك لە چیاكانى توورپووس دا دئى بە دئى و نەشكەوت بە نەشكەوت خۆى شاردهو، بەلام نەیتوانى لە چیاى وەمێنئى. سەرەنجام ئەحمەد پاشا كووزان نۆغلى پەنای بۆ چادەرە حەوت ژووریهكەى قەرەداغلى نۆغلى برد... ئەو شەو دادال نۆغلى سازەكەى خۆى بەدەستەو گرت و هەتا بەیانى گۆرانى نازادى گوت و عیلى توركەنیش لەگەلئى گریان. كە رۆژ بوو و بابە گەورە رەسەنەكەى، قەرەداغلى نۆغلى، دەست و لاقى

ئەحمەد پاشا کووزان ئۆغلىنى بەستەن و بردى بۆ دەرویش پاشا فەرماندەرى سوپاى عوسمانى. بۆى بردو گوتى: ھا بگره پاشا، کووزان ئۆغلىم بۆ هیتناوى، هیتناومە بەلام نابى بىكوژى، ئەگىنا دنيا ژىرو ژوور دەبى. بەلام دلئى نەھات دادال ئۆغلى تەسلىمى عوسمانىيەكان بکا. بەو حالەش تورکەنەكان لەسەر تەسلىم کردنى کووزان ئۆغلى بە عوسمانىيەكان لە بابە گەورە رەسەنەکەى خۆش نەبوون و کارەکەى وىيان بە پىچەوانەى ئەخلاق و نىنسانەتى دانا. باپىرى رۆژتیکيان بەيانی که لە خو هەستا دىتى تاقە کەسیتکیش لە هۆبەو عەشیرەتەکەى نەماوەو هەمووان بەجىيان هیشتو، لەپاش ئەو، لە ئەندامانى عەشیرەتى بابە رەسەنەکەى تەننەت تاقە کەسیتکیش، حاشا لە براو خزم و کەس و کار نەچوونە لای. ئىستاش ئەگەر بەکىتک لەو تورکەنەکانە کە ماون ناوى بابە گەورەى وى دەبىسى، شەيتانى بە نەحەلت دەکا.

مەعلووم نەبوو بۆچى تا نىوہشەوئى بىرى لە بابى و بابەگەورەى کردو، ئەو شەوہ هەرچى کردى نەىتوانى باب و باپىرانى لەبىر خۆى بەریتەو. راستە باپىرى ئەحمەدپاشا کووزان ئۆغلى تەسلىمى حکوومەت کردبوو، بەلام خۆ ئاشق دادال ئۆغلى تەسلىم نەکردو پاراستى. تەننەت ئەو دادال ئۆغلىيەش کە باپىرى پارىزگارى لى کردو گىيانى نەجات دا، لەو رۆژە بەدواوہ پشتى تى کرد. نە پىتى دە مالى ناو نە چاوى لە چاوى کرد.

رووى کردە خىزانى کە لەمىژ بوو چاوى دەچاویەوہ برىبوو و دەیەوىست لە روخسارى دا فکەرەکانى وەخوئىنى، پىتى گوت:

"حەسنەخان، بىر لە بابە گەورەم دەکەمەو، چەند باش بوو کە وەك خانىکى تورکەن نەمايەو، ئەگىنا ئىمەش وەك مندالە قوون رووتەکانى ئەو خانە تورکەنەمان لى دەھات کە لە برسان بۆگەنى هەناسەيان سەد فرسەق دەروا، ئىمەش وەك مندالانى هەموو خانەکانى دىکەى تورکەنەمان بەسەر دەھات. نىوہکۆچەرى و نىوہبرىسى... باش بوو کە، باش بوو کە..."

ژنەکەى وەلامى نەدايەوہو بە شىتوہیەکى سەبىر تەماشای کرد. چونکە ژنەکەى لە رەگەزى ئەو خانە تورکەنە نىوہکۆچەرى و نىوہبرىسىيانە بوو.

بەلام بىئىنە سەر باسى دەرویش پاشا. پىاوئىکى نازاو جوامىر بوو، هەرچى بى عوسمانىيەک بوو. لەبەر خاترى خۆشەوىستى بابە گەورەى دەرھەقى عوسمانىيەکان پىتى گوتىبوو: هەرچى دەتەوئى لەمنى بچوازە، هەتا ئەسپت بىر دەکا، زەوى بۆخۆت هەلگەرە. بابە گەورەشى لە حوزوور دەرویش پاشا رادەوہستى و لەجىياتى فرمىسک خوئىن بە چاوانى دا دىتەخوارى: ئەمن مال و ملکى چ لى بکەم. ئىستا کە عىل و عەشیرەتەکەم وەك گولیک منيان بە تەنى بەجى هیشتو،

مالی دنیا به چ لای بکهم. دهر ویش پاشا چ ده کا؟ دلخوشی ده داتوهه و فرمانیک ده نوس و ده داتی که نم بهری چومی بۆتۆ. هه موو نهو میگهل و نهسپ و وشتر و چادرو نیومال و زیره که تورکمه نه کان پاش شکان به چ یان هیشتبوو، بوون به نی باپیری. خوا هه قه باپیری نهو مالهی به باشی راگرت و سال به سال لیتی زیاد کرد. دنیا گۆراو رۆژگار سوورا، نهو عیئل و عه شیرته که بنه مالهی مورته زاغایان به تنیا به چ هیشتبوو بۆ بسته زه ری به ک و که میک له وه رگه خۆیان له بهر پیتی وان هاویشته. به لام بابی ره سه نی پیاو بوو و قسه ی پیاوانیش یه که. لهو عه شیرته که به تنیا به چ یان هیشتبوو خۆش نه بوو و ته نانه ت چاویشی له چاوی یه کیکیان نه کرد. که چی مورته زاغا وانیه، مورته زاغا خۆین گهرمه و ناشقی عیئل و عه شیرته تی خۆی. ده زانی به بۆ عیئل و عه شیرته هیچ کاریک ناچیتته پیتش. ده زانی داری نه ستور به لک و پۆ به کانیه وه زیاد ده کا.

"خانم باپریم له هه له دا بوو، وانیه؟"

حه سنه خان گوتی: با، له هه له دا بوو.

"وه ختیئک عیئل و عه شیرته نه بۆ سامان قرۆشیک نایه نی."

خانم به خۆشحالی به وه گوتی: به راستی نایه نی.

"نیستا نه گهر نه مورۆ عیئل و عه شیرته تی خۆمان له کن بایه، نیتمهش وه ک خه لکی دیکه...

بروانه "بوزدووغانی" یه کان، کهس ده توانی پیتیان بلتی پشتی چاوتان برۆیه، خۆ نهوان فەقیرن،

یه کیکیان هه زاریه کی منی نیه، که چی دنیا لیتیان ده ترسی."

"هه میسهش لیتیان ده ترسی."

"نهوان هیچیان نیه به لام عه شیره تیان هه یه. نه گهر خان هاواریک بکا سه دان و هه زاران

کهس گیانیان له پیناوی خانی بوزدووغان دا به خت ده کهن."

خانم گوتی: به لتی به خت ده کهن.

"وه ختیئکیش یه کی وه ک حه مه دهۆک پهیدا ده بی و سه ر چیاو به بنده نان ده گری وه ک من

ترسیان ری نانیشی و کونه مشکیان لای نابی به قه یسه ری."

"به لتی لیتیان نابی."

"نه من بجم سه ریکی یا وه ری بدهم و بزائم دنیا چ باسه... نه من پیم وایه کویتخا کهنعان

سه رجوخه عدلی کوشتوویه."

"له وان هه حه مه دهۆک کوشتیبه تی، هیچ مه علوم نیه."

"هیچ معلوم..."

مورتهزاغا چاویکی له سمعاته کەمی کردو له پلیکانه کان چوه خوار. له دوروه که چاری به چرا نهوتیه کەمی ژووری یاوهر کهوت خوشحال بوو. روحمی بۆی بزوت: کورپکی باشه، پیاویکی نازایه. نمونهی نهفسهرتکی باشه، پیاویکی نازایه. نمونهی نهفسهرتکی کۆماره. فرت و فیل و کهلهک له کاری دا نیه. پیاویکی قسهله پرویه. بهلام حهیف دۆستی زولفۆیمو زولفۆش خهریکه چالی بۆ ههله کهنی. لهو ساته دا لهو نامانه که دژی یاوهری نووسیوون پهژیوان بووهوه. بیری کردهوه: حهیف نهبوو، دهرهقی لاوتیک که ناوا، شهوو رژۆی بۆ نیه، سال دوازه مانگ بهدوای رتگرانهوهو لهبن بارانهی گولله دایه... نهگهر نهو دیتیهیه بیقیمهتانه نهویان فریو داو ژنان ریایان پهن گۆپی و له جیاتی حهمه دۆک خستیانه داوی وهسمانه پهرهش و لهسهر تهرمی وهسمانه پهرهش که پیتیان دهگوت حهمه دۆک شین و شهپۆریان وهپۆی خست، نهو خهتای چ بوو...

له دهره کەمی دا، سهربازتیک پرسی: کێیه؟

"کورم نه منم مورتهزاغا، یاوهری ناگادار که".

دهرگا که کرایهوه، سهربازه که گوتی: یاوهر له سهری چاوه پیتیه.

یاوهر له سهری را به راویژتکی شادو به پیکه نینهوه گوتی:

"چاوه پیت بووم ناغا، گوتم چاش حازر کهن. دهرنگ هاتی. چاوه روانت بووم".

"دهرنگ نه هاتم، راست نیوه شهوه، گوتم با خهلهک بچهنهوه مالتی و ولات چۆل بی جا بيم".

"به خیر بیی، چاکت کرد هاتی. زولفۆیه گیش لیرهیه".

مورتهزاغا باوهشی به زولفۆ دا کرد.

چا، ساز بوو.

زولفۆ دهسه جی مهسه له کەمی ههله یساند:

"نهم ناممو برووسکانه... عارف صائم به گیان شیت کردوه. نمتۆ دیتت چاویشی له چاوم نه کرد.

نوسهری نامه کانی دهوی. دوتنیش هیتندی قسهی لابه لام بیست، تف، تف... دورو له گیانی هه مووان،

دهلین عارف صائم بهگ به هاوکاری چمرکسه کان دهیموی مستهفا که مال پاشای بکوژی تا بۆخۆی له

جینگای دانیشی، پیتوهدیی به دهولته مهزنه کانهوه همیه، توخو شتی وا پیتی ته دهچی؟"

مورتهزاغا هاواری کرد:

"حاشا، مومکین نیه. دهغیله، نهمه به عارف صائم بهگ نه گاتهوه. شارۆچکه که مان

ژیروژوور دهکا، ناوری ده داو دهی سووتیتنی".

زولفۆ بەو حالەتی پوختەیی و سەنگینی و دنیا دیتوویی خۆی گوتی:
"هەل مەچوو ناغا، سەرچاوەی ئەم قەسە قۆرانە نێرە نیە، ئەم قەسەو باسانە لە ئەدەنە بلاو
بوونەو، هەریۆش بۆ نێمە زۆر گرنگ نین. بەلام دەنگۆیەکی سەیر خەتەرناکە، عارف صائەم
بەگ مستەفا کەمال پاشای پێ لە خوا گەورەترە، ئەم دەزانم، ئەو مستەفا کەمال پاشای
دەپەرستێ، خوا ئەکا نێستا بمرێ، عارف صائەم بەگ هەر خەبەری مەرگی ببیستی
هەل دەکێشیتە دەمانچەکە و لە زاری خۆی دەدا. دەترسم، مورپتەزاغا زۆر دەترسم. دەترسم
ئەو دەنگۆیە پیلانێکی لەبەن دا بێ".

مورپتەزاغا بە پێکەنینەو گوتی:
"مەترسە، لەمێژە گوتوویانە جیەک ناوری لێ نەبێ دووکەلی لێ هەل ناستی. بەلام نێمە
لەوانەین کە دووکەل لە ناویش پەیدا دەکەین. پاشای قارەمانی مووزەردی خۆمان ئەمە باش
دەزانێ، چما نازانی؟"

چاوی لە چاوی زولفۆوە برین و بەو چاوە تێژە خۆیەو تەماشای کرد. ئەو بێدەنگ بوو.
مورپتەزاغا هاواری کرد: دەزانێ.

یاوەر لە سووچێکی میزەکە دانیشتبوو. بەدەم چا تێکردنەو بە ناپەرەحتی و بەدگومانی
جاریک چاوی لەمیان دەکردو جاریک لەویان و بە نیوچاوانێکی پر فکەرەو گوتی لە قەسەکانیان
را دەگرت. مورپتەزاغاش هەولێ دەدا باسەکە بگۆرێ و یاوەریش ئەمە بۆ دەرکەوت. تاویکی
چاک بێدەنگ بوون. کەس نەیتوانی ئەم بێدەنگیە بشکێنێ و کەسیش نەیتوانست بێتە سەر
مەبەستە ئەسڵیەکە. سەرەنجام یاوەر باسەکە کردەو.

"هەرسێکمان باش دەزانین ئەمشەو بۆچی لێرە کۆ بووینەو. ئەو خەبەرە نەیتنیانە
و دەستمان کەوتوون نیشان دەدەن کە ئەو نامانە دوور لە روتان، ئەم دووانەتان نووسیوتان.
ئەم بۆئەوێ دلێ جەنابتان نارەحەت نەکەم بە پێوستەم نەزانی شتیکیشتان لێ بپرس. نێو
بۆخۆتان کە مەسەلە کەتان زانی زەجەتتان کێشاو هاتن".

زولفۆ بە زەرەخەنەو گوتی: بەلێ هەر کە بیستم هاتم.

مورپتەزاغا زۆر تێک چوو و گوتی: بەلێ بیستم و هاتم.

"دیمان ئەم ناکەوێ لەو بارەیهو پرسیارتان لێ بکەم. ئەتۆ زولفۆ هاوسەنگەریکی
عارف صائەم بەگ بووی، پێوست ناکا کاری وا بکە. ئەتۆ مورپتەزاغا نیزیکتەین دۆستی
خۆمی. برا گەورەمی. ئەتۆش خەیانەت بە من...!"

"حاشا، حاشا هزار جار حاشا... ئەتۆ خۆشەویست ترين كەسى منى. مستەفا كەمال پاشا بۆ عارف صائىم بەگ چۆنە، ئەتۆش بۆ من واى"

"تكاى من لە نىئە ئەوئە كە ھەرسىكمان پىتكەو نووسەرى ئەم نامانە وەبىنين. ئەمنىش پاش ئەوئە لەقەدەر خۆم ھەقى خۆيانم لە مستيان نا، مەسەلە كە دەگەئە عارف صائىم بەگ، ئەودەم ئەو بۆخۆى دەزانئ چ دەكا. تەنيا دەبئ بەلگەى پىئوستم بەدەستەوە بئ. ئەمن لە سبەينئ را لە كوئىخاكانى بىست و سئ دىئە دەست پئ دەكەم. بەلكوو ئەوان پىئى لئى بنىين. فەخرى يەشىئى عەرزە نووسىش لەژىر چاوە دىرى داىە. دەلئ مورئەزاغا پىئى گوتوم ئەو برووسكانە بنووسم. سىياسەت باز لەبەر دەستى سەر جووخە عەلى داىە، بەلام پئ لە ھىچ نانئ".

"ياوەر واز لەوانە بىئە، ئەو پىئەندى بە برووسكەكانى پىئوشووە ھەيە، ئەو برووسكانە كە كاتى كوژرانى عەلى سەفابەگ لىمان دان... ئەمن لەبەر خاترى جەنابت گوتم بىان نووسىن بۆئەوئە ھىرتان بۆ بنىين. بۆخۆش تاگات لئى بوو. ئىستا سىياسەت بازى بەستە زمان پىئى لئى نانئ. جەنابى ياوەر تەكا دەكەم ئەوئە لەبەر دەستى عەلى كەرتىش دەرىينن. دەى كوژئ. ئەو بەستە زمانە ھەژارەى دەكوژئ".

"نا ناى كوژئ".

مورئەزاغا بە نارەحەتى يەوە مىلى بەلاوہ نا: ئەگەر ئەمن عەلى كەرتىش بناسم تا ئىستا كوشتوويە.

"قەولى بەمن داوہ نەى كوژئ"

"ئەتۆ ئەگەر تا نىو سەعاتى دىكە فرىاى نەكەوى، سبەينئ تەشرىفت دئ بۆ نوئىئى مردوو. جەنابى ياوەر تەكا دەكەم، ئەو مندالى زۆرن. ئەتۆ ئەوى بەرەللا كە، ئەمنىش بەلئىن دەدەم نووسەرى نامەكان بىينەموە".

ياوەر بە پىتكەننەوہ دەسبەجئ ھەستا، شتىكى بەو جەندرمەنە گوت كە لەخوارئ بوون و لەبەر دەرگاى جەندرمە دەنگى تەقەى تەفەنگىك ھات.

"زۆر باشە، ئىستا بەرەللاى دەكەن".

لەسەر كورسى يەكەى خۆى دانىشتەوہ. پاش ئەوئە چايدەكەى تازە كەردەوہ گوتى:

"سبەينئ روون كەردنەوہ كانى بىست و سئ كوئىخايان رىك و پىك دەكەم، حەيف كە يەكىك

لەو كوئىخايانە ھەمەدۆك لەبن داران دا كوشتى..."

زولفۇ پىتكەننىكى بە ماناى كەرد:

"وہک دەلئین ھەتا شارۆچکەیی ھاتوہ. ئەم ھەمەدۆکە دەبێ پیاویکی نازا بێ".
یاوەر گوتی: زۆر نازایە، وەک شیتان نازایە".
"دەلئین جینگای منی پرسیوہ".
"بەلێ".
"کەنعانی کورپیشم پیتی نەگوتوہ".
"گیانی خۆی لە ریتی تۆدا بەخشی. لە کاتیەک دا دەیزانی کە ئەتۆ ھەر شووہی لە جیہەک دەخوہی. ئەو کابرایە چیی لە گیانی تۆ دەوی؟"
"زۆر شت... ئەو دەزانی ئەمن دەتوانم چ بەلایەکی بەسەر بێنم. ئەو دەزانی ئەمن...
جەنابی یاوەر دەبێ بزانی کە ئەم رینگرانە لە ھەموو جیہەک جاسووسیان ھەیە. ئەوان... ھەر
نەبێ ھەمەدۆک وەک بایرام تۆغلی دەجوولیتەوہ..."
"مورپتەزاغا خان ھیتدەیی گەورە مەکوہ".
مورپتەزاغا ملی بەلاوہ ناو نیوچاوانی تیک نا:
"ئەمن پێم وابوو کەنعان سەر جووخە عەلی کەرتیشی خۆمان کوشتووہ. ئەگەر ھەمەدۆک
کوشتیبەتی، ئەمن حیسابم رویشتوہ، گەردنم نازا کەن".
"واش نیە مورپتەزاغا".
"ئەگەر پیتی خۆش بێ دەتوانی ھەر ئیستا بێ و لێرە بێ کوژی"
"تکات لێ دەگەم مورپتەزاغا".
مورپتەزاغا کرووزایەوہ: دەم کوژی.
زولفۆ بە جۆرتک تەوانی لەبەن مێزەکوہە لاقیکی لە لاقی سەرەوتنی. مورپتەزاغاش باسەکی گۆزی.
"دەزانی ئەمن شکم لەکێیە، رینگام بەدەن زۆر بە راشکاوی بیلیم"
"فەرموو زولفۆیەگ..."
"ئەمن شکم لەو مەلا ساختەچیہ، لەو کونەدرۆیە، لەو مەلادۆزان نەفەندییەہ".
مورپتەزاغا دەریەری و گوتی:
"دەم خۆش، زۆر راستە، ئەو ناوری بێن کایەہ".
"جەناب یاوەری بەرپێز، لەم شارۆچکەہەدا تاقە یەک کەس ھەیە کە ئەو نامانە لە دژی
جەنابت نووسیہ، ئەویش...".
"مەلادۆزان لەوانەہ کە شەیتانی نال دەکەن، نایەلن پێ بزانی".

"راسته ..."

"هاورئيان ده بئى بەلگەمان ھەبئ"

زولفۇ گوتى: پەيداي دەكەم.

مورپەزاغا گوتى: پەيداي دەكەين.

"بەلام گرتن و دادگايى كردنى وى، ئەويش لەم رۆژە پر مەترسىيانەدا سوودى چيە؟"

ياوەر تىيەوہ راخورى: ئەمن لەكەس ناترسم. سبەينئ تەحقيقاتى لئ دەكەم.

ھەستا، پشتى وەژان كەوتبوو. خۇى خاوكيش كردو پرسى: ئەدى تاشكەن خەليل بەگ؟

زولفۇ گوتى: ئەو زۆر بنيادەميكي خەترناكە جەنابى ياوەر. پياوى چاك بە تەحقيقاتى لئ مەكە.

"بۆچى؟"

"ناكرئ جەنابى ياوەر، ژانەسەر بۆخۆت دروست دەكەى."

"ئەمن لە فەرماندەى خۆم نەبئ لەكەس ناترسم."

"نۆرەى ويش دئ."

"جەنابى ياوەر، قسەى زولفۇبەگ لەگوئى بگرە. كارى ھەلە نابئ بکەين، ھەمەدۆك ..."

"ئەتۆ ھيچ لەوى مەترسە مورپەزاغا، ئەو ئيدى تاقە جارئكيش ناتوانئ بيتە نيزيك

شارۆچكە، نەك ھەر شارۆچكە، ناتوانئ لە توورويسيش نيزيك بيتەوہ، ئەو ھەر ئەم

رۆژانە ..."

ياوەر ئەوئندە بەدلتيايى و بپوابەخۆبوئوہ قسەى دەكرد كە مورپەزاغا بە گائتە پئى

گوت: ئاى مەھمودناغاي گەلئ شكۆفە ...

پاش ئەوہ ناوى ھەموو ناودارانئ شارۆچكەيان ھيتا و ئەجار لەبارەى ئەوہدا كە كاميان وئ

دەچئ ئەو نامانەى نووسيبئ بپورايان گۆريەوہ. لاي بەيانئ بئ ئەوہى بە ناكامى پئويست

گەيشتئ ليك جيا بوئوہ. ھەرکە چوئە دەرى، زولفۇ بە راوئزئك كە وەك وشەوشى مار

دەچوو لەبەر خۆيەوہ گوتى:

"گەوجە، ناپياوى نەفام نەت زانبوہ سەر جووخە عەلى كەرتيش بە ئەمرى ياوەر كەنعانى كوشتوہ،

حائى نەبووى؟ ئەويش ناوى ئيمەى لە دەمى كەنعان دەر كيشاوہ. تئ نەگەيشتى؟ عەلى كەرتيش ھەر

ئەو رۆژە غارى داہە كئ من و ھەموو شتئكى پئ گوتم، بۆت دەر نەكوت؟ ھەمەدۆك لەكوئ بوو،

چەتە لەكوئ بوون، ناپياوى نەفام، ئەتۆ تا ئيستاديوئە يان بيستوتە چەتەيك پياوئكى لەبن مست و

بينلەقەدا كوشتبئ، تئگەيشتنى مەسەلەيكى بەو ساكارىيە كارئكى گرانە؟"

مورته زاغا به نارچه تیه وه گوتی:

"زانیبووم، بۆچی زانیبووم، به لآم گۆم با دیسانیش گۆی پین دابگرم..."

"یاللا بچینه وه مالی نیوه، حسنه خانی ههستیته"

"ههستاوه، نیستا چاوه پیمانته"

"قاولتییه کی چه ورو چۆل دروست ده کا. رۆنه کهره ی تازهم ده وئ، نه ویش ههر هی نه مپۆ که بلقه دۆی له سه ر بن، هیندهش بیر له همه دۆک مه که وه. سه روبه ره که ی ته ماشاکه، به سته زمانه دپهاتییه که، ههر ئەم یاوه ره ناگرخۆره مشووری ده خوا"

"وا مه لئ زولفۆ، قسه ی وا مه که. ئەو، عملی سه فابه گی خوارد که وه ک کیتی نوحد بوو، منیش ده خوا، تۆش... ئەو به خوینی سه رمان تینوویه. ههر ئەم رۆژانه ده بیینی چ ده کا، ئەو یاوه ره ش هیچ..."

"ههر ئەم رۆژانه ده بیینی چ ده کا، له وانیه تا نیستاش گوتیه تی بی کوژن. له وانیه شه له نیو ئەو نۆ چه ته یه دا بئ که کوژرابوون. به پئی خه به ریک که له چیاوه بۆ من هاتوه، نیستا چه ته یه کی وا له چیاکان نیه، همه دۆکیک له گۆری دا نیه. ئەم خه به ره باوه ر پین کراوه. خه به ریکی جیتی متمانه یه."

"ئه گهر وایه، ئەدی ئەو شه ی تانه نیستا له کوییه؟"

"ههر ئەم رۆژانه ده زانین."

"کهنگی، ناخر کهنگی؟ ده ستم دامینت زولفۆ زوکه. ئەمن نیدی خوو ناراهم نیه. ههر نیستا چاوه روانم گولله یه که له جی به که وه بئ و حیسام یه که لا بکا. راسته ده زانم همه دۆک ههر ئەم رۆژانه ده کوژری، به لآم دیسانیش ده ترسم"

"مه ترسه"

قۆلیان ده قۆلی یه کتر راکردو به ره و مالی مورته زاغا وه ری که وتن. خه ریک بوو هه تاو بکه وئ. حسنه خان له به ر ده رگای مالی پیشوازی لی کردن.

"کاک زولفۆ به خیر بیی، ئەگهر نه تۆش نه بی... له م شارۆچکه یه دا مورته زاغا تاچه دۆستیکی هه یه نه ویش نه تۆی. رۆژ نیه ناغا ناوه جوانه که ی تۆی به دەم دا نیه، کاکه زولفۆم نه مه ی گوت، کاکه زولفۆم نه وه ی گوت..."

یاوه ریش ههر که ئەوان رۆیشتن ده سه جی و به په له چووه دایره ی جه ندرمه، ده رفکرو تووره بوو، مه سه له ی چه ته کان ناسان بوو، به لآم چۆن به و دوا براوانه ویرابا. خه به ریان له هه موو

شتیك هه‌بوو. كاتيك باسی همه‌دۆك هات زولفۆ چەند بە سووكایه‌تییه‌وه ته‌ماشای كردبوو. ویستبووی به‌زمانی بێ‌زمانی تیی بگه‌یه‌نێ كه‌ جه‌نابی فه‌رمانده‌ر، ئەمن شو قسه‌ بێ‌تامانه‌م به‌ گۆی‌دا ناچێ. ناوی نێمه‌ت له‌ زمانی كه‌نعان - كه‌ فه‌رمانت دا بی‌كوژن - ده‌ركێشاره‌؟ مه‌باره‌كت بێ. چ ته‌ماشایه‌ك و چ پێكه‌نینیكی كوشنده‌ بوو.

سه‌رجوو‌خه‌ عه‌لی كه‌رتیش له‌نیزیک به‌رده‌نووسه‌ له‌میژینه‌كه‌ پێشوازی لێ‌كرد.

"وه‌ره‌ عه‌لی، كاره‌كه‌ پێس بوو. هیچی ده‌گه‌ڵ ناكړی. وه‌ره‌ ژوره‌كه‌ی من قسان بكه‌ین."

له‌ ژورێ سە‌ماوه‌رتك كه‌ له‌سه‌ر میژه‌كه‌ زلق زلق ده‌كۆلی چاوه‌پێتی بوو. یاوه‌ر به‌ خوشحالی گوتی:

"ئه‌ی بۆی سه‌رجوو‌خه‌، چاشت دێم كرده‌وه‌، چۆنت ده‌زانی دێم؟"

"ده‌كړی نه‌زایم جه‌نابی یاوه‌ر؟"

یاوه‌ر چایه‌كه‌ی - كه‌ وه‌ك خوینی كه‌رویشك سوور بوو- له‌ نیستیكانی نێوقه‌دباریک كرده‌و

پالێ وه‌ قه‌نه‌فه‌كه‌دا.

"جه‌نابی یاوه‌ر، ئیقرارم له‌ نۆزده‌ كه‌سیان وه‌رگرتوه‌."

یاوه‌ر له‌ سه‌رتاپایه‌وه‌ راسا، چاوی هه‌ڵ‌مسابوون، ببوون به‌ دوو گۆمی خوین. پانتۆله‌كه‌ی

له‌به‌رزگی كه‌وتبوو، نێوچاوانی تیک نابوو، كراسه‌كه‌ی د‌راوو ده‌سته‌كانی شه‌لالی خوین بوون.

یاوه‌ر زگی پێتی سووتا. به‌هه‌ر هۆیه‌ك بوو ئەم پیاوه‌ زۆری ره‌نج ده‌كێشا. ئەجار سه‌ریشی

له‌تاقه‌ت و توانای وی سو‌رمابوو.

"خۆ كه‌س نه‌مرد؟"

"نا، ئەمانه‌ ساغ ده‌رچوون."

"بریا كه‌نعانیش نه‌مردبایه‌..."

"ئه‌ده‌مرد جه‌نابی یاوه‌ر، به‌لام كه‌نعان زۆر لاواز بوو، هه‌م لاواز بوو هه‌م كه‌لله‌شمق. مرد نیلی."

"بریا نه‌مردبایه‌. هه‌موو خه‌لكی شارۆچكه‌ فكريان بۆ نه‌وه‌ چوه‌ كه‌ نێمه‌ كوشتوومانه‌،

زولفۆ مورپه‌زاغاش هه‌روا. ئەوانه‌ی ئیقراریان كرده‌وه‌ ده‌لێن چی؟"

"له‌پێش دا پێتی لێ‌ نانی، پاشانیش وه‌ك بلبیل ده‌خوینن. پێت وایه‌ ئەگه‌ر كه‌نعان وا لاواز

نه‌بایه‌و نه‌مردبا، ئەمانه‌ به‌ دوو كوته‌ك ئیقراریان ده‌كرد؟ ئەمشه‌و هه‌ر نه‌بێ پێنج جه‌نازه‌مان

ده‌بوون. پێت وایه‌ چ ده‌لێن جه‌نابی یاوه‌ر. ده‌لێن: زولفۆیه‌گ و مورپه‌زاغاو هیچی دیکه‌.

یه‌كێكیشان ناوی تاشكه‌ن خه‌لیل به‌گی برده‌و یه‌كیشیان ناوی مه‌لادۆران ئەفه‌ندی. ئەوانی دیکه‌

زولفۆ، مورپه‌زاغا... مورپه‌زاغا، زولفۆ..."

ياوهر گوتى:

"دهزانم، دهزانم. بهلام خۆ كاريتكىمان له دهست نايه، دهتوانين چىيان له گهڤ بكهين؟"
به نيشانهى دامارى و بئ دهسلاتى هه ناسه يهكى ساردى هه ل كيشا. له حالتيك دا به
ناهوميدي دهستى ليتك ده كردنه وه گوتى: خۆزگه كه نعاتت نه ده كوشت.

"جه نابهى ياوهر بئ دارو بار بوو. ده زانى خۆ نه من نيازتيكى تايبه تيم له كوشتنى دا
نه بوو، بۆخۆى مرد".

"دهزانم سهر جووخه، بهلام ديسانيش... ئيدى له مه ودوا..."

ياوهر سهرى داخست، ئيستىكانى پر له چا كه له سهر ميژه كه بوو، هه لى لى هه ل ده ستا. كه وته
فكرى دوورو دريژه وه. وه ختيك سهرى هه ل برى چاوه كانى سوور بوون و نيوچاوانى گرژ. گوتى:

"زۆر ته نياين، سهر جووخه، زۆر. له چوار لاره گه مارۆيان داوين. نه وان هه مه كارهن
ئيمه ش... كو تخاكان به ره لالا كه هه مو بيان بچنه وه... به درۆ ده له سه ديوارتيكى ناسنينيان
به ده وره دا كيشاوين. نه مانه هيجيان له گهڤ ناكري. نه وان به ره لالا كه با برۆن... سهر جووخه
عه لى نار هه تم، په ريشام، هيج ده زانى خه ريكن سه و دامان پئ ده كه ن، نه و فه قيرانه به ره لالا كه
با برۆن..."

"به چاوان جه نابهى ياوهر".

سهر جووخه عه لى كه رتيش هه موو شتيك تئ گه يشتبوو. له رقان شيت بوو، زگى به
فه رمانده ره كهى سووتا. به چاويكى پر له خۆشه ويستى يه وه ته ماشاى سه رتاپاى كردو دلى
دايه وه. نه گه ر تاويكى ديكه راوه ستابا، وه ك مندا لان زۆر زۆر ده گريا. خۆى له ژووره كه فري
دايه ده ري: كوره هه مه دۆك. نه تۆ هه قته كورم، يه ك دنيا هه قته، خۆزگه نه منيش له گهڤ تۆ
ده بووم و گيانى نه و ناغايانم ده ستاند. رۆژئ مشوورى ده پازده يه كيانم ده خوارد... دهنگى
ددان له چيره وه بر دنه كهى ده بيسترا..."

(۱۸)

ھەمدە دۆڭ لە چەند ھەتتو لە مەوبەرە بەرەو باش بوون چوو. لە ئەشكەوتى را چووھ لىپرەوارو لە چۆلتىن سووچى دارستان لە چادىرىكى چووكەلەدا جىگىر بوو. قاسم و دەمىر لە ھۆبەكەى خۇيان را شىرى تازەيان بۆ دىناو دەى خوار دەوھ. رۆنەكەرە ھەنگوین و گۆشت نىچىرى سوورەوھە كراوى دە خوارد. ھۆبەكان دەت گوت پىشپىركەيان داناوھ. ژنان و كچانى جىتلى چىشتيان بۆ لى دەناو بەھەر جۆرىك بايە بە گەرمى بۇيان دىنا. چادىرە چووكەلەكەى ھەمدە دۆڭ وەك خانوويەك بەرەو لىبادى لى راخرايوون و بە جەوال و خورجىتى گولدارو لىفەى نەتلەس و سەرىنى تووكى قوو و دۆشەكى خورى رازابوھوھ.

چاك بوونەوھى ھەمدە دۆڭ خۆشھالىيەكى بىر پىرانەوھى خستە نىو ھۆبەكان. ھەركەسە كاروبارى خۇى بەجى دەھىشت و تىكەل بىو لاقاھە مەزنى خۆشھالى دەبوو. سەرى زمان و بنى زمانيان ھەمدە دۆڭ بوو... ئىو مەلھەمانە كە ئانا جىخ سولتان دابوونىمۇ ئىو دەرمانانە كە دەر خواردى دابوون، ھەر يەكەم رۆژ كارى خۇيان كردو لە يەكەم ھەتتوودا تايەكەى ھىنايە خوارو برىنەكانى بەرەو چاك بوونەوھە چوون.

دايە خۇرى وەك بالئندە بە دەورى دا دەسووراو بىر ئەوھى لەھزەبەك چاو لىك نى شەوانە لەسەرى بەخەبەر بوو. برىنەكانى بۆ دەرمان دەكردو تەنانت نىوھەشەوئى وەخەبەرى دىنا بۆ ئەوھى دەرمانەكانى بخوا. سەرەنجام وەختىك ھەمدە دۆڭ چاوى ھەلئىنان و بزەى ھاتى، دەستى بە مووھەكانى داھىناو گوتى:

"دايە خۇرى بە قورىانى ئىو چاھە رەشانەت بى."

وختىكىش ھەمدە دۆڭ لە جىتى ھاتەدەرە ھەستايەوھە دايە خۇرى گوتى: كورم ھەمدە دۆڭ نىستا نىدى نىزن دەخوازم. ئەمەى گوت و سوارى ولاغەكەى بوو لەگەل مەھموودە خپە بەمىرپى خۆشھالىيەوھە بەرەو

ئاۋايى كەۋتەپتۇ. بەلام بەھىچ جۆرتك لە بىرى نەدەچو كە بۇ ئەۋى بېچتە لاي ھەمدەك چاۋيان بەستىبون... جارى با چاك ۋەي، بكموتتەۋە كار، ئەۋدەم داۋە جۆرى مشورى دەخوا.

ۋەختىك ھەمدەك چاك بوۋەۋە داۋە جۆرى رۆيشتەۋە، يەكەم جار كەس نەئىناسىيەۋە. چونكە لەۋانەبوو بىست سال گەنج بوۋيشتەۋە. گنج و لۇنجى دەم و چارى پاك ببونەۋەۋە چاۋەكانى ۋەك چارى گەۋرەكچان دەدرەۋشانەۋە. پىكەننى بەختىارى نىشتبۋە سەر روخسارى و داۋە جۆرى بەۋ ددانە سىيەنە ۋەك گۈلى خۆشحالى پشكوتتەۋە.
"بەجىم نەدەھىشتى ھەمدەك، بەلام لە نىۋ دىي زۆرم كار ھەيە".

رۆژتىكىان نىۋارە بوو كە گەيشتەۋە ئاۋەدانى، ھىچ ماندوۋ نەبوو. ۋەك سوارچاكتىكى لاۋو كارامە ھىشتا ۋلاغەكە رانەۋەستابوو، خۆى فرى داۋە خوار. كە گەيشتەۋە مالى دىي ئەسپە خەنەيىيەكەى ھەمدەك لەبەر دەرگا راۋەستاۋە. ئەسپەكە ۋەك سەرى ۋەدەرگا كە كرديى بىدەنگ و خەفتبار راۋەستابوو. دىھاتىيەكان كە داۋە جۆرىيان بە خۆشحالى دى مال بە مال گەران و خەبەرەكەيان بە ھەموۋان دا. ھىشتا نەگەيشتبۋە بەردەركى مالى كە مالىكەى بوو بە مەيدانى مەحشەر.

"بەخىرئىيەۋە داۋە جۆرى، داۋە جۆرى بەخىرئىيەۋە".

غەلبەغەلبى خەلك دىيەكەى پردەكرد و ئەسپى خەنەيى لەۋ ھەموۋ خەلكە نەدەسلەمىيەۋە. ئەسپ بىجوۋلە لە جىي خۆى راۋەستابوو.

ھەسۇ گوتى:

"داۋە جۆرى، ئەم ئەسپە سى رۆۋە لىرەيە. سى شەۋو رۆۋە ئەم ئەسپە نە ھىچ دەخوا، نە ھىچ دەخواتەۋەۋە لىرە چاۋەرئىيە".

داۋە جۆرى درى بە ھەشىمەتەكەدا، لە حالىك دا بۆلاى ئەسپەكە دەچو، دەىگوت: رىگام كەن، ھىندى قسەم ھەن دەبى پىيىلېم، ئەمەن دەزانم بۆچى سى رۆۋە لەۋى نەبزوۋتەۋە چاۋەروانى مەنە.

ئاپۇراى ھەشىمەتى دىھاتىيەكان بىدەنگ بوو. داۋە جۆرى ۋردە ۋردە لە ئەسپەكە نىزىك بوۋەۋە، دەستى ھەلئىنار بە ترسەۋە لەسەرەخۇ دەستى بە يالەكانىدا ھىتا. سەرى بردە بن گوتىۋ گوتى: ئەسپى جوان، ئەسپى خەنەيى ئەتۆ لە رەسەنى دولدولتى ھەزەرتى غەلبى، لە رەسەنى ئەسپە بۆرەى كوتىرئۇغلىۋ لە رەسەنى ئەسپە غەربەيىيەكەى گەنج عوسمان و بوراقتى

پینگەمبەرى، ئەگىنا سى شەو سى رۆژان برسى و تىنو چاۋەپوانى من نەدەبوى... راۋەستە ئىستا...".

ئەسپ دەستى كرد بە بەدەپرى و خىراخىرا كلكى بەراست و چەپ دا راۋەشاند. گوئى دەچەرمەوہ بردن و سەرى ھەلئىنا. ئىستا داىە حۆرى بە حالە حال دەگەشستە سنگى ئەسپەكە. داىە حۆرى كەوتبۇوہ ھەژان و بە دەستە لەرزۇكەكانى بەرسنگى دەخوراند. حەشىمەتەكەش راۋەستابوون بە چارى ئەفسوون لى كراۋوہ تەماشايان دەكردن.

داىە حۆرى بە دەنگىك كە بەزەجەت دەبىسترا، گوئى: ئىستا باشت گوئى لە من بىن، سەرت نەختىك نەوى كە كوئىراىت داىە... بزانه چەند قەسەى خۆشت پى دەلئىم، گوئى لى بىن. دەستى كىشايەوہ داىە وىستى تەماشا چاوانى كا، بەلام نەى توانى چاۋ لە چاۋىوہ بېرى: زۆر باشە، گوئى مەگرە، گوئى لە قەسەم مەگرە، زۆر باشە، ئەمنىش ئەگەر كەيفىم لى بىن پىت نالئىم. نەى دەتوانى نەوى دەبوو بە ئەسپەكەى بلى، بەسەر زمانىدا بىنى، چوونكە لەوانەبوو ئەم حەشىمەتە بىن تامە گوئىيان لى بىن. ئەسپەكە خەرىك بوو ھىندى دەبووہ. پىش نەوى ئەسپەكە سەرھەل گۆرى و بە پرتاۋ پروا، دەبوو ئەو خەبەرە خۆشەى پى بلى، ئەم بەستە زمانەش سى شەوورزۇە برسى و تىنو چاۋەپى بوو، دەبى خەبەرەكە ببىسى و دلئى خۆش بى. ئەسپەكەى بەرەللا كرددو ھاتەوہ لای حەشىمەتەكە:

"ئىتوہ جارى نەختىك دوور كەونەوہ بزائىم. ئەمن دەمەوى شتىكى نەئىنى بەم ئەسپە بەدەپرو شىت وشوورە بلىم. ياللا بە قورىانتان بىم، ياللا ناۋمالە جوانكىلەكائىم. لىم ببوورن، دلئان نەىشە. پاش نەوى ئەم ئەسپەم دەر كردد، دىمە مالى يەك بە يەكتان.

حەشىمەت بىدەنگ و دلشكاۋ كشانەوہ داۋوہ دوور كەوتنەوہ. داىە حۆرى داۋى نەوى راۋەستا ھەتا حەشىمەت لەوى دوور كەوتنەوہ، چوۋە كىن ئەسپەكە: لەسەر ئەو بەدەپرى و شىت و شوورى بەت نەم دەويست ئەم خەبەرە خۆشەت بەمى، بەلام چ بكم ئەتۆ جنلۆكەى ئەسپىكى ئەفسوونابى. پاشانىش سى رۆزۇە چاۋەپىم بوى.

بەروئىشتىنى حەشىمەت ئەسپەكە نەختىك نارام ببوۋوہ كەمىك سەرى نەوى كرددو: "باشت گوئى لى بىن، حەمەدۆك چاك بووہوہ، چاك بووہوہ. كەمىك كشايەوہ تەماشاي چارى ئەسپەكەى كرد. پىيۋابوۋ ئىستا پى بە عەرزى دادەداۋ لە خۆشىيان جۆرىك دەھىلىئىنى دىنا دەنگ بەداتەوہ... وەختىك دىتى ئەسپەكە ھىچ نەگۆرا رقى ھەستاۋ بى نەوى بچىتە لای لە دوورەوہ ھاۋارى كرد: چاك بووہوہ، گوئى لى نەبوو چىم گوت، بەلای ناسمانى،

كويترايىداھاتوو؟ رەبى زەلېل بى. چاك بوو، چاك بوو، چاك بوو... ئەسپەكە دىسان دۇكر دەۋەيەكى لەخۆى نىشان نەدا.

"خو بت كا بە قوربانى ئەسپەبۆرەى كوئىرتۇغلى، دولدولتى ھەزرتى ەملى و بوراقتى ھەزرتى پىغەمبەر، بە قوربانى نىنۆكىكى من و ھەمدۆك بى..."

رقى ھەستا، ناگاي لەخۆى نەماو ھاۋارى كرد: ھەمدۆك چاك بوو، نەجاتى بوو، چاك بوو، نەجاتى بوو، ئاناچىخ سولتان چاكى كرده، گوئىت لىبوو؟ دىھاتىيەكان كە پىيان وابوو دايە خۆرى لەگەل وانىەتى كە دەلئى ھەمدۆك چاك بوو، بەغاردان ھاتنەۋە لاي مالى دايە خۆرى.

دايە خۆرى پىلەقەيەكى بە پىشورى ئەسپەكەدا دا، ئەسپەكەش دەسبەجى ھەستايە سەر پاشوۋان و پاش ھىلەيەكى درىژ گەرايەۋە بەرەۋ ەملىكۆ دەخۆى نووساۋ ەك پەلە ھەورىك بە فرىن بە نىو دىدا تىپەرى.

پرسىان:

"ھەمدۆك چىيى بىوو، دايە چىيى بەسەر ھاتبوو؟"

"برىندار بوو؟"

"نەخۆش بوو؟"

لەسەر نەۋ ئەسپە كوئىرايى داھاتوۋە قسەكە لە زارى ترازابوو نەۋەى نەدەبوو بىي، بىوو.

دايە خۆرى گوئى: ھەمدۆك برىندار بىوو، ئىستا ۋەزعى باش بوو.

پاش نەۋەى بە وردى لە ھەموو دەۋرۋبەرى خۆى روانى، گوئى:

"خوايە ھەزاربار شوکور كە ھەمدۆك چاك بوو، تەۋە. زۆر خەراپ برىندار بىوو، بەلام

ئىستا چاك بوو، تەۋە. ديارە چاك چاك نەبوو، تەۋە، بەلام چاك دەبىتتەۋە، بەۋ ھەنجىرانەۋە كە بۆم وشك كرىدبون و بە ھەنارى دەلىجە قۇياخەۋە چوم بۆلاى، نەۋ گۆرەۋىيانەى بە دەستى خۆم بۆم چىنبىون دەلاقىم كردن. چۆن چاك نەدەبوو، ۋە؟ بەۋى دەلئىن ھەمدۆك. ئاناچىخ سولتانى خانقاي چل چاۋم لە خانەقايرە ھەلگرت، سۋارى ئەسپم كرد، نەۋ ئۇنە مەبارەكە ھەزار سالئەيەم بردەسەر. ھەركەس لە جىيى ۋى بى چاك دەبىتتەۋە. خانەقاي چل چاۋ خانەقايرە كە بىيادەمى دولەت كراۋى پىنكەۋە نووساندوۋە تەۋەۋ زىندوۋى كرىدو، تەۋە. خانەقايرە كە مۆجىزەي كرىدو گەنج عوسمان سى شەۋورپۆزان لە بەغدايە سەرى لەبن ھەنگلى گرت و شەرى كرد. نەۋ، خانەقايرە كە بەۋ چاۋانەم دىتم ژوالفقارى ەملى بە دىۋارەكەيەۋە ھەلۋاسراۋە، نەۋ شمشىرە كە

ئەگەر ھەوت ھەزارو ھەسەدو ھەفتا ھەوت پىيار بېن ناتوانن لە دىيارى بىكەنەو، ئەمەن دېتم، ئەو شمشىرە، كە ئەگەر بىكەوتتە سەر عەرز نۆ ھەزارو نۆسەدو نەو دوتو كەشىش بېن ناتوانن لە عەرزى راستى كەنەو، بەلام ناناجىخ سولتان دى بەتاقىتەنى وەك پەرە مېرىشكىك لە عەرزى ھەلىدە گىرتتەو بە دىيارىدا دەكا... ھەمەدۆكىش دەبى چاك بېتتەو.

دايە ھۆرى لە كاتىك دا ئەسپەكەى و رقەكەى و خۆشى لەبىرچووبونەو لەسەر بەردىك كە بەرامبەر بە مالىكەى بوو، بە ھەلچوون و ھەژانەو ئەوئى بەسەر ھەمەدۆك ھاتبوو، وەك ئەفسانەيەكى كۆن دەى گىرپايەو ھەل كەكەش لە جىتى خۆيان دانىشتىبوون و گوئىيان راگرتبوو.

دايە ھۆرى گىرپانەوئى داستانەكەى لە كوژرانى عەلىسەفابەگەو دەست پى كىردو گوتى كە چۆن وەختىك ھەمەدۆك لە شارۆچكەى وەدەر كەوت، جەندىر مەكان گوللەبارانىان كىرد. ئەمجار گوتى: باسى ناساب چەشمەتان بۆ ناكەم چونكە خۆتان لە من باشتى دەزانن، ئىسكەكانى كەلاكى ھەمزە كەچەل كە سەگ خواردوويەو بووتە خۆراكى قەل و دال ھىشتا لەو خوارە كەوتتون، ھەمەدۆك ئەوتى بە جى ھىشت. ئەمجار باسى لىپرەوارى گىرپايەو، كە چۆن وەختىك ھەمەدۆك دەيەويست بچىتە نىو لىپرەوار ئەسپەكە سەلمىيەو ئەي دەويست بچىتە نىو لىپرەوار، بەلام ھەمەدۆك ئەو ئەسپە مەبارەكە جادوويىيەى ناچار كىرد بچىتە نىو دارستان. جەندىر مەكان لە نىو لىپرەوار بۆسەيان دانابوو، دىسان ئەسپەكە گوئى لەچەرمەو دەباو لە جىتى خۆى دەچەقى، بەلام ھەمەدۆك ئاگى لە رەفتارى ناناسايى ئەسپەكە نابى. دىسان ئەسپەكەى بەرەوپىتش لى دەخوئى لووس و بارىك دەكەوتتە نىو راستى جەندىر مەكان. كەچى ئەسپەكە لەو نىو ھەمەدۆك لەسەر زگ رادەكشى و بە زگەخشكە لە ئەلقەى گەمارۆى جەندىر مەكانى نەجات دەدا. بەو ھالەش ئەو ھەمەدۆكە بى ئەقەلە كە بە قسەى ئەسپەكەى نەكردبوو ھەوت گوللەى لى دەدرىن. دايە ھۆرى پاشان باسى ئەوئى كىرد كە چۆن چەتەكان ھاتوون و نەجاتيان داو: چەتەكان ھاتن ئەويان ھەل گرت و برىنەكانىان بۆ بەست. ھەمەدۆكىش... ناخر گالتە نىو، ھىنان، جەراھەكان خۆتەكەيان راگرت و برىنەكانىان بۆ بەست. ھەمەدۆكىش... ناخر گالتە نىو، ھەوت گوللەى لى درابوون... نۆبەتتى دىتى و وەك تەندوور دادەگىرسى. دايە ھۆرى ھەل دەستى وەدوئى دەكەوئى، ئىستا نەگەپى كەنگى بگەپى، بەلام كەس جىو رىيەكەى پى نالى. دايە ھۆرى ھەموو بەسەر ھاتەكەى بە وردى دەگىرپايەو، نە ناوى جىگاكەى بە زمان دا دەھات و نە باسى كۆچەرىيەكانى دەكرد.

دايە ھۆرى پاشان روونى كىردەو كە چۆن خىرخوايەك شوئىنى ھەمەدۆك لە چەتەيەك فېردەبىو چەتەكانىش چاروانى دەبەستن و دەيەنە لاي ھەمەدۆك. ديارە ئەوان دايە ھۆرىيان

نەناسیبوو کە وێرانبوویان بۆ ئەدەبیبی وابکەن . دایەحۆری بەو کارە وا قەلس دەبێ کە بپریار دەدا هەر لەوئ مشووری حەمەدۆکە چلەمنی بخوا، ئەگەرچی نەخۆشیش بوو، بەلام دواوە دیتە سەر ئەو بپریارە کە هەتا چاک نەبیتەووە ئەو پیتشەتەمی بەسەر چاردا نەداتەووە، بەلێ، خوا بەخشنەوێ. با جارێکی دیکە دەستی حۆرییە بگاتە یەخەمی ئەو هەتیووە چلەمنە، ئەم جار مشووری دەخوا.

خۆر شۆر بوووە، شوو داھات، بوو بە نوێژی خەوتنان و هیتشتا دایەحۆری هەر خەریکی گێرپانەوێ داستانەکە بوو، تازە گەیشتبوووە ئەو جێیە کە وەرێ کەوتبوو بۆ خانەقایە. گوتی: نیدی ماندوو بووم. بەسەرھاتی خانەقایە سبەینێ و دووسبەمی دەگێرپمەو، بەسەرھاتی خانەقایە چل شوو رۆژیش بگێرپمەو دیسان تەواو نابێ... بەلام پیتش وی دەبێ شتیکتان پێ بلێم. رۆوبەرۆوی خانەقایە کیتۆتک هەبە لە بەردنەستیتی زۆر بەرزو نووک تیژ، لووتکەمی ئەو چیاپە شوو رۆژ، تەنانت رۆژانی هەورو بەفرو بارانیش هەتاو، تەنانت لە تاریکایش دا ئەو کاتە کە چاو چاوی نابینێ، دیسان دوندی ئەو چیاپە پڕ نورو، بەلێ، وایە.

ئەو شەو دراوسێیەکان حۆرییان بۆ نان خواردن بردەووە لای حۆیان. دایەحۆری قەت پیتی خۆش نەبوو لە مالتی هیچ کەس نانی بخوا، بەلام ئەو شەو چارەمی نەبوو، زۆر درەنگ ببوو بە پێچەوانەمی ویستی خۆمی بۆ تاقەجارێکیش بووین قبوولی کرد نانی لە مالتیکی دیکە بخوا. بەیانمی کە لەخەو هەستا خۆشحالتەر بوو، دەسبەجێ مەنچەلە ناوتیکی وەسەرنا، کە ناو کە گەرم بوو حەمامی کرد، بە پارووە سابوونیتیکی بۆن خۆش پاک پاک خۆمی شوت، بانگی کچە دراوسێیەکەمی کردو گوتی کەزێەکانمی بۆ بەھۆنیتەووە چەند زەنگیانەمی شینیشیان تی بخوا. لەبەرخۆیەو پێکەنی: دایەحۆری حەمەدۆک بە چاوەوە نەبێ. دامیتیک کە قوماشەکەمی تیکەلۆتیک لە ناوریشم و لۆکە بوو و لە جیتلییەو تانیتستا لەبەری نەکردبوو، هەلی گرت، قۆندەرە بریقەدارەکانمی لەگەڵ جووتە گۆرئێیەکی تەنک کە تاییەتی ژنە شارستانییان بوون لە سندووقی دەرھینان. دەسالتیکی ناوریشمی پوولەکەدارمی سەوزمی بەخۆمی دا، خەزمتیک کە عدلی دورمووش کاتی گەپانەوێ لە سەربازمی لە عەرەبستانی سەعوودی بۆمی هیتنابوو، لە لووتمی کرد، خەرخالەکانمی کردە پیتی، شالە تەرابلووسییەکەمی کە گولینگەکانمی دەگەیشتنە سەر ئەژنۆمی، لە پشتمی بەست و خۆمی بە جوانمی رازاندەووە، ئەجار ماوہیەکی چاک تەماشای ناوتینمی کرد. لە کاتیک دا ناوتینەکەمی دادەنایەووە، لەبەرخۆیەو گوتی: ئەمی بنیادەم، ئەتۆ چ بوونەوہرێکی؟ بە شووتیک ہزار سال پیر دەبی و بە رۆژتیک ہزار سال جوان دەبیەوہ.

به لهغجهولار چووه نيتو ئاره دانى. سەرى له هەموو مالىك دەدا، هەمووى خۆش دەويستەن و دەيلاواندەنەوه.

له مالى هاتبووه دەرو لىويه زەرەدەخەنە دەچووه نيتو دى كە تووشى سوارىك بوو. ئەسپى سوارەكە وەك ئەسپە خەنەبىيى حەمەدۆك ئەسپىكى بۆرەي رەسەن بوو. سوارەكە چەكمەي لەپى دا بوو، كلاًوشەبقەي لەسەر بوو، خەتى پانتۆلە تازە ئوتوو كراوەكەي كەلەبابت پى سەر پىپيار چاكەتتىكى تازەي لەبەردا بوو دەت گوت هەر نىستا له بەرگدرووي وەرگرتووتەوه. سوارەكە فيلینتايەكى ئەلمانىي نوئى و برىقەدارو مۆنج مۆنجى له شان دا بوو. سوارەكە له تەنىشت دايەخۆرى لەغاوى ئەسپەكەي توند كردو گوتى: دايەخۆرى.

دايەخۆرى به خۆشحالىيەوه گوتى:

"دایەخۆرىت بەقوربان بى رۆلە چ دەفەرمووى، ئەتۆ كىتى كە دەسبەجى منت ناسى و بانگت كردم دايەخۆرى؟"

سوارەكە گوتى:

"دایە، نەمن عەلىيەشەم."

"چ...ى، ئەتۆ عەلىيەشەلى؟ گالتەم پى مەكە رۆلە. رەبى عەلىيەشەل بە قوربانى موویەكى سەرت بى رۆلە. بەچكەشیرەكەم. چما ئەو بەمن دەلئ دايەخۆرى؟ ئەمنى دەست كەوئ تىنگوشىن بە خوئىم ساز دەكا."
"وەللا، بیللا ئەمن عەلىيەشەم."

دایەخۆرى به زەرەدەخەنەيەكى شەيتانانەوه تەماشای كرد، وەك ئەوهى بلئ: گالتەم لەگەن دەكەي؟.

"دایە ئەتۆ ئەمپۆ چاكت خۆرازاندووتەوه دەلئى بووكى دوئىتۆ پىرتى. چ باسە، خەبەر مەبەرىك هەيە؟"

دایە خۆرى وەلامى ئەم پرسیارەي نەدایەوه، گوتى:

"دایە خۆرىت بە قوربان بى ئاخەر ئەتۆ كوئت وەك عەلىيەشەل دەچى؟"

"دایە، نەگەر پىت خۆشە وەرە ئەم بەر لاقە شەلەكەم ببینە."

دایە خۆرى وەشك كەوتبوو، چووه لای دیکەي سوارەكە لاقە شەلەكەي عەلىيى كە وەك تۆپىك له ئاوزهنگىي رۆكردبوو، چاوپى كەوت هەر كە لاقەكەي دى پەلامارى زەويىداو تاوى دایە بەردىك:

"نوه نه تۆی سه شه له، هه می گووم کرده نمو لاقه شه لهت..."

به درده که می پید دا، به لام وه عه لیه شه له نه کهوت. دایه حۆری که دیتی به درده که می لی نه درا شیت بوو، هه چمی به ردی له ده ورو به ری که وتبوون هه لیه ده گرتنه وهو به عه لیه شه له دا ده دان. له سه ر زهوی هه لیه ده سوو راو جینیوی به عه لیه شه له ده دان که به سه ر نه سپه که وه حه به سابوو.

"نه می تاژیی چوکوو راوا، کلاوشه بقه شی له سه ر ناوه، بووه ته پیانو... سه گی به ره لالا، گووه جه ندرمه! له کلاوشه بقه کهت ده ریم، پری ده کهم، نه تۆش له سه رتی که، پیته وایه حه مه دۆک مردوه هاتوو به نه م دئییه، به لئی؟ حه مه دۆک نه مردوه، نه مردوه. هه تا حه مه دۆک تۆ نه کوژی نه من له م دنیا به نارۆم."

"دایه، دایه؟ حه مه دۆک ماوه؟ خواجه شوکور دایه... مزگینیت له سه ر چاوانم!... نمو بی مزه رته بی..."

نیدی زۆری قسه بو نه کرا، له گه ل به ردیک که له چه نه گه می درا، به لادا هات، به لام به رنه بووه وه.

"گووی هه موو سه گی دنیات به زاری، میزی هه موو که ری دنیات به کونه تفنکان، تاژیی چوکوو راوا... به لئی حه مه دۆک نامری، چما ده مرئ... چما هه تا هه زار مشک که رویشکی وه ک تۆ نه کوژی، ده مرئ؟"

عه لیه شه له به پارانه وه گوئی:

"راوه سته دایه قسه م پیته."

هه ولیشی ده دا حۆی له و به ردا نه که پییدا ده دران بیاریژی.

"خه لکینه! پروانه کابرای، ماوزه ری له شانی کرده، پروانه نه مه می، میزو گووی دنیا به ریش و سیلانئ. ته ماشای کمن، هه ر که پیی و ابوو حه مه دۆک مردوه تفنگی ده شانی کرده سواری نه سپی عه ره بی بوو هاتمه ناوایی. به قورباتان بم، به قه ره واشتان بم وریای بن. پیی وایه حه مه دۆک مردوه، که میفی سازه. حه مه دۆک نه مردوه، نه مردوه... "دیها ئیه کان که گوئی یان له هات و هاواری دایه حۆری ببوو هاتنه ده ریۆ به نار هه می یه مه چاویان به ره فتاری دایه حۆری له گه ل سوو رچا که ته ریۆ شه که کهوت.

سه ره نجام دایه حۆری گۆبالیکی گه وره ی ده ست کهوت و له پشتی عه لیبی - که پشتی ده لای ری بوو - راکیتشا. عه لیه شه له ته کانیککی دا، نه گه ر نه سپه که می ده نگ نه داباو دووه مه من گۆبالی لی درابایه له نه سپه که می به درده بووه وه.

دایه حۆری له دواوه تیخی راخوری:

"هه‌لئ، هه‌لئ گوروم کرده نو لاقه شه‌له‌ت. نه‌گه‌ر همه‌دۆك نه‌مجاریش نه‌تكوژئی، شیرئ
نهم مەمكانه‌ئ لئ‌جهرام ده‌كهم".

هیشتا رقه‌كەئ نه‌نیشتبوووه، له‌ كاتێك دا هیندیك بە‌مردی بە‌دهستهوه بوون ماوه‌یه‌ك بە‌دوای دا غاری دا،
به‌لام نه‌ئ‌گه‌یشتی. رۆشستهوه مائێ و چووه سه‌ریانئ، رۆی کرده عملی‌كۆو بانگی نه‌سپئ خه‌نمئ کرد:

"وه‌ره وه‌ره وه‌ره، نه‌سپه خه‌نمئ‌یه‌كهم، وه‌ره، گوئ مه‌قه‌ستی، نئوقه‌د باریكئ، چاوپه‌شم وه‌ره، وه‌ره
نهم شه‌له له‌ بن پیت دا پان كه‌وه. پیتی وایه همه‌دۆك مرده هاتوته ناوایی. وه‌ره نه‌سپه بۆ‌رهئ
كوژئ‌ئوغلئ، بوراقئ همزه‌ره‌ئ پیته‌مبهر، وه‌ره نه‌تۆ له‌ ره‌سه‌نی دولوئئ همزه‌ره‌ئ عملی وه‌ره. یا‌للا
وه‌ره. دایه‌هۆزئ بانگت ده‌كا. نه‌گه‌ر تۆسقالێك ره‌سه‌نايه‌تی، دلۆپێك ئینسانه‌تی و پیاوه‌تی و جوامیرئ
له‌ زاتت دا همیه وه‌ره. وه‌ره نهم شه‌له گروئ خاتینه له‌بن پیت دا پیلشینه‌وه، وردوخاشئ كه‌".

ده‌ستی به‌ره‌و ناسمان راگرتن و ده‌ستی کرد به‌ توك کردن. تووكی ده‌کردن و بانگی نه‌سپئ
خه‌نه‌یی ده‌کرد.

كه‌مێك دواتر نه‌سپئ خه‌نمئ كه‌ له‌ ده‌شتایی دروه‌لانه‌كه‌ئ به‌رامبهر به‌ عملی‌كۆو لینگئ دابوو،
هات و به‌پیش مائئ دایه‌هۆزئ دا تێ‌په‌ری به‌ جۆزێك كه‌ ده‌ت گوت چهند له‌زه‌یه‌ك له‌مۆئ راوه‌ستاوه.
نه‌مجار به‌ چوار نائئ له‌ حالێك دا یال و كلکی له‌ هه‌وادا بالیان گرتبوو به‌ره‌و به‌رده‌لانه‌كانئ رۆژه‌ه‌لات
ده‌هۆئ نووساو دوور كه‌وته‌وه.

دایه‌هۆزئ به‌ دیتنی نه‌سپه‌كه‌ نوتقی به‌سترا. له‌سه‌ریانئ نه‌ژنۆئ سست بوون و دانیشته،
دلئ له‌بهر سام و سه‌رسوپمان خیرا خیرا لیتی ده‌دا. به‌ ده‌نگێكئ نووساوو پر له‌ سام گرتووئ
روو به‌ خواره‌وه هاواری کرد: دراوسینه‌ وه‌رن بم به‌نه‌وه خوارئ. نهم نه‌سپه له‌ كۆلم نایه‌تته‌وه.
دوو كوپه‌ جحیله‌ به‌ غا‌ردان، هه‌ردوو پلێكانیان كرده‌ یه‌ك و چوونه سه‌ریان و ئه‌ویان هینایه‌ خوار.
"فریام كه‌ون دراوسێكان، فریام كه‌ون ناوماله‌كان، فریام كه‌ون خوشکینه، براینه، فریام كه‌ون، سه‌رم له
كاری نهم نه‌سپه‌ دهرناچئ، ئیوه له‌ دنیا‌دا شتی واتان دیوه، له‌ جی‌دا شتی وا ریی تێ‌ده‌چئ؟".

شه‌كه‌ت و ماندوو، ماسوولكه‌كانئ روخساری رێك هاتوو، لێو وه‌ك گیتی سپئ و شه‌لالئ
ناره‌ق له‌ جیتی خۆئ ره‌ق رامابوو.

"دایه‌ كه‌مێك به‌سه‌یوه".

به‌ردیانه‌وه مائئ، دۆشه‌کیان بۆ راخست، له‌سه‌ر دۆشه‌كه‌كه‌ دایان ناو چهند سه‌رین و
بالنجیان له‌بهر پشتئ دانان. دایه‌ هۆزئ چاوی لێك نان و ماوه‌یه‌ك هه‌روا مایه‌وه. كاتێك
هاته‌وه سه‌رخۆئ چاوی هه‌لێتان و گوتئ:

"تم ماشای دهرئ کهن داخوا نهو نه سپه له بهر دهرکه یه؟"
تم ماشای بهر دهرگایان کردو هاتنه وه گوتیان: نه سپه که دیار نیه."
"نهو به رازه، نهو کافره بؤ کوئ چوو؟"
گوتیان چوو بؤلای مائی عهبدی خان."

دایه حۆری به زرده خه نه وه گوتی: بابچئ بزائم چ ده بئ، و به دواي نهم قسه یه دا دیسان شادمانی یه که ی پيشووی وه ده ست هینایه وه له گه ل دهر و به ره که ی دهستی کرد به گالته و گه پ. وه ختیک نه وان بلا وه یان کردو به ره و مال بونوه له پشته و پرا هاواری کرد.
"نه مان خه لکینه نه من له نه سپی حه مه دۆکی ده ترسم."

عه لیه شلی به ته واری له بیر چوو بو وه، فکری به نه سپی حه مه دۆکه وه خه ریک بوو. نه م نه سپه جندۆکه بوو، پهری بوو؟ هه تا نه م ته مه نه هه رگیز شتی وای نه دی بوو، له وانه ش بوو هه ر نه سپه نه مره که ی کویر تۆغلی بووبئ و چوو بیته که ولئیکی دیکه وه بؤ نه وه ی تا قیامت که سانی وه ک کویر تۆغلی و حه مه دۆک به کوئئ خۆی دا دا...

دایه حۆری له حالیک دا ددانی له چیره وه ده بردن، به رقه وه گوتی: نهو عه لیه شله ی بکوژه. هه تا نیوه شه وئ له په ستا ده هاته دهر و چاوه رپئی نه سپه که ی ده کرد. به لام نه سپ نیدی دهر نه که وه ته وه. دایه حۆری له دلئ خۆی دا گوتی: نه سپه که چوو ته لای حه مه دۆک. جا حه مه دۆک سواری ده بئ و پیش نه وه ی عه لیه شهل له دئی دهر که وئ و ملی خۆی بکشکینئ، ده ی گاتئ و نهو شه له خائینه ی ده کوژئ. نه گه ر نه مجاریش عه لیه شله ی نه کوژئ، نهو ده م دایه حۆری ده زانی چ به لایه ک به سه ر نهو هه تیوه چلمنه دینئ، که ده ستووری دابوو چاوانی به سه تن و به و کتوانه دا بیسه نه سه رئ و بی هیننه وه خوارئ.

حه مه دۆک به یانی زوو هه ستا، پانتۆل و کراسه خوتناوی یه که ی له بهر کردن، نهو گۆزی یانه ی کرده پئی که دایه حۆری به دهستی خۆی بؤی چنیبون، بهن کاله که ی قایم کرد، فیشه کدانی له خۆی دان، دوورینه که ی به ملی خۆیه وه هه لواسی، ته قیله و که ل و په له که ی دیکه ی له خورجین هاویشت و تفهنگی له شانی کردو گوتی:

"یاللا هاویرئ یان، هه تا هۆیه وهرئ نه که وتوه بچیتته چو کوراوا: ده بی بچین گهردن نازایی یان لی بخوازین."

حه‌مه‌د له پيشمه‌وه قاسم و ده‌مير به دواى دا ملي باريكه‌پټى نيو ليره‌واريان گرت. كاتيك له ليره‌وارى دهرچون نيوه‌ړو بوو. شوټنه‌وارى تم و مژ له‌سمر ليره‌واره‌كه نه‌مابوو. پاش نه‌وى ماوه‌يك روښتن گه‌يشتنه دټلى قزل كار‌تال. به‌تال ناغا هه‌تا دوورى چادره‌كان به پيشوازيانه‌وه هات. دم و چاوى حه‌مه‌د پرفكرو نيوچاوانى پر چرچ و لوچ بوو. نه‌و بريسه‌كه پټلاى گوزين هاتبووه‌وه نيو گلينه‌ى چاوه‌كانى. به‌تال ناغا له حالتيك دا له پيشمه‌وه‌ى ياغيه‌كانه‌وه به‌روه‌چادري ديوه‌خانئ ده‌چوو، له‌بن ليوانه‌وه گوتى: نه‌و بريسه‌كه‌يه‌ى باسيان ده‌كرد، ده‌بئ نه‌مه‌ بئ.

نان و خوان له‌ميژ بوو له چادري‌دا ناماده بوو، سفره‌يه‌كى ناوه‌لا چاوه‌ړي‌يان بوو. نه‌و بالنده راوكه‌رانه كه له‌بهر دهركى چادره‌كان له‌سمر په‌له داره‌كان هه‌ل‌نيشتبون نه‌مړو زور نالوز دياربوون. باليان ليك ده‌كردنه‌وه وټكيان ده‌نانه‌وه هه‌وليان ددها هه‌ل‌فرن و بو زركاري له‌مو جينگايه كه پييه‌وه به‌سترا‌بونوه‌وه دهنووكيان به‌په‌ته‌كه‌دا ددها. حه‌مه‌د به باشى له هوى نالوزى بالنده‌كان ناگادار بوو. هه‌ميشه كاتيك كوچ ناماده‌ى وه‌ړي‌كه‌وتن بوو، نه‌وان ناوا ده‌كه‌وته په‌له‌په‌ل. حه‌ميوانات هه‌مستىكى زور به‌هيزى پيش بيني‌يان هه‌يه كه بنياده‌م نيه‌تى. بئ نه‌وه‌ى قسه‌يه‌ك بكه‌ن نانه‌كيان خوارو لئ‌بوونه‌وه. سفره‌كه‌يان كو كرده‌وه‌وه قاوه‌يان هيننا، وه‌ختيك قاوه‌هات، حه‌مه‌د زور خو‌شحال بوو. به‌لئ، نه‌و له ژياندا كه‌مى قاوه‌ خواردبووه‌وه، ناشقى قاوه‌ى كوچمري‌يه‌كان بوو. هه‌تا ماوه‌يه‌ك تام و بوئى قاوه‌ى كوچمري‌يه‌كانى له‌بهر زارو لووتان ده‌ماو چووبايه هه‌رج‌يه‌ك نه‌و تام و بوئى له‌گه‌ل بوو.

به‌تال ناغا گوتى:

"كوپينه، نه‌گمر سه‌مينئ نه‌كړئ، دووسه‌يه‌ى ده‌ړوئين. له مه‌ودوا نيدى كارى نيمه‌ دژواره. ده‌بئ دنيايه‌ك پوول بده‌ين بو نه‌وه‌ى. له نارانى باب و باپراغان دا رامن بگرن. نيدى هيجمان نه‌ما. نم مه‌لادوزان نه‌فهندي‌يه‌ بئ قيمه‌ته جگه له‌وه‌ى نارانى باب و باپراغانى هه‌ل‌گرت و كردى به‌كيتلگه، هه‌موو ساليش بو نيجاره‌كه‌ى زيرى لئ‌ده‌وين، پاره‌ى كاغەزيش وه‌رناگريئ، نئستا كه چووينه خوارئ ده‌بئ بجينه نه‌ده‌نه بو پاره‌ى زير. دارونه‌دارمان له‌ده‌ست چوو. فیرعه‌وينيكي خو‌بەزل زانى وه‌ك نم مه‌لادوزانه له چوكووراودا پميدا نابئ، نه‌گمر هه‌ر نم روزانه‌ ده‌ست به‌سمر زوزانه‌كه‌شمان دا بگريئ پيم سه‌ير نابئ. نئستا عدلي‌يه‌شه‌لى كرده‌وته گزيرى خوئى، ده‌لئين..."

چاوى له چاوى حه‌مه‌ده‌وه برى وه‌ك نه‌وه‌ى چاوه‌روانى شتيك بئ.

"ده‌لئين نه‌و عدلي‌يه‌شه‌له‌ش هه‌زار جار له خوئى خه‌راپه‌تره، له‌ويش بئ نينساف تره. ده‌بئ له‌ده‌ستى ويش بجوئين. مه‌لادوزان نه‌فهندي نه‌سپيكي داوه‌تئ سواري بئو ماوزه‌رپ‌كيشى داوه‌تئ له شانى كا."

ھەمدە بەخۆی نەبوو پێکەنی. ئەم پێکەنینە لەپێش چاوی بەتال ناغا ون نەبوو.
 "پێم وایە ئەم عەلەییەشە لە ھەر ئەو عەلەییەشەلی شۆین گێڕی، نۆکەری عەبدیخانە."
 ھەمدە بە خۆشحالی و بە پێکەنینەوہ گوتی: رەنگە.
 بەتال ناغا بێئەوہی رووبکاتە کەسیکی دیاریکراو، گوتی: پیاوی چاکە؟
 ھەمدە گوتی: زۆر پیاوی چاکە، دایکی رۆژگار پیاوی وا نازاو جوامیرو ناقلی لێنەبووہ.
 بەتال ناغا گوتی: وادەئێن. بەھەر حال ئێمە کارمان کراوہ، خەلکی چوکوراوا رووتیان
 کردین و دارونەداریان بردین. کەرم ئۆغلیش پتوہبوو.
 ھەمدە پرسى:

"ئەو بۆچی؟ لە مێژ سالا ئەم دیوہ. خۆزگە جارتکی دیکە بەم چاوانە دەم دیو دەستیم
 ماچ دەکرد. لەخوام داواوە پێش مردن ئەو رۆژەم بە نسیب بکا.
 وەختیک ھەمدە باسی کەرم ئۆغلیکرد، وەک مندائێکی شەرمیون دەچوو کە خەتایەکی
 کردبێ. بەتال ناغا ھەستی کردبوو ھەمدە چیی لە دلدايە:
 "ئەویش تۆی وەک کورەکانی، وەک گیانی خۆش دەوی."
 ھەمدە زیاتر کەوتە عەزابەوہو چاوی بەردانەوہ، ھیچ پێیخۆش نەبوو ئەو رۆژانە
 وەبیربێنەوہ کە تووشی کەرم ئۆغلی ببوو.
 "ھۆبەکەى ویش لێیان تێک چوو، نارانەکانی وانیش ناغایەکی تازە بەسەرداکەوتوو
 داگیرى کردوون و ئەو ناغایە ناھێلتی تەنانت بە پەنای نارانی خۆشیان دا برۆن...
 راوہستە بزاتم ناوی چ بوو؟"
 لەفکرەوہچوو، چرچی کەوتنە نێوچاوانی و سەیلەکانی بزوتن:

"گۆیا ئەویش یەکیک لە قارەمانانی شەری سەریەخۆییە. نارانی کەرم ئۆغلییان لە جیاتی
 ھەقی شمشیر داوہتی، ئەویش رینگا نادا ئەوان لە نارانەکیان نزیک کەونەوہ، دیسان خوا مالتی
 مەلادۆزانی ناوہدان کا. چا نیە ئەو ھەر زێرمان لێوہردەگرێ، لە نارانەکەى خۆمان دەرمان ناکا."
 بێدەنگ بوو، ھێندتیک دەستی دە سەیلەکانی وەرداو نەجار گوتی:
 "ناھا، ناوی سابیەت بەگە، ھیچ ناویانگیت بیستوہ؟"
 ھەمدە سەری لەقاند و گوتی: ناویم بیستوہ.

"دەسالتی پێناچێ ھەموومان لەنێو دەچین، ھۆبەى ئێمە لە ئیستارە خەریکە لێک بلاو
 دەبێ - چاری پریوون لە فرمیسک - ئەگەر ئەمەن بمر... بە زمان گیرانەوہ لەسەری رویشت -

هۆبه که مان تەنانەت گۆرستانیکیشی نابێ مردووێکانی تێدابنیژێری، پێکه نینیکێ تالی کرد. ئەگەر ئەمن مردم بێم هێتن لە خوار ئەم کانییە لەبن ئەم چنارە بە خاکم بسپێرن."

حەمەد لە حالیک دا چاری پرېببون لە فرمیسک گوتی: خوا بەو رۆژە نەکا، لەو بەینەدا گەورە کچان و نۆبوکان و ژنانی بەسالداچوو چەند بوخچەییەکی چووکەلەیی گولنۆزی کراویان هێتان و لەبن چیغیان دانان. هەر کامەشیان چاوتیکێ لە حەمەد دەکرد جا دەرۆشت. کورپە جەیلەییە کیش بە چەند فیشە کدانی گولنۆزی کراو فیلینتایەکی ئەلمانییە هات و ئەوانەیی لە پەنای جەوالە نەخشینەکان دانان ئەجار دەست لەسەر سنگ چاوەرپێما. بە دواي ئەوەدا دووربینیک، دوو خەنجەری چەرکەسی و دەمانچەییەکی دەسک عاجی ناگانیان هێنا. . . حەمەد کە نەیدەزانی ئەم تیکەو هەواشەتەنە بۆ چیه، بەسەر سورمانەو تەماشای فیلینتایە کە بوخچەکانی دەکرد.

بەتال ناغا بە بەژنی باریک و کەلەگەتیەو هەستایە سەریی. بەو چاوە شینە جوان و پیاوانەییەو کە بووی، یە کەم بوخچەیی هەلگرت و بێ ئەوەی بێکاتەو لە پێش حەمەدی دانان ئەو دەم یەک بەیەک هەموو بوخچەکانی لە بەردەمی وی ریزکردن:

"حەمەدۆک، ئەمانە هی تۆن. دەبێ ببووری. دیاریی شوانی ئالە کۆکە. لیتمان ببووڕە ئەگەر دەرەقی تۆ تەنەخییە کمان کردبێ."

حەمەد هاتەو سەرخۆیی گوتی: تەنەخی لە ئێمەو بوو. ئەو هەموو زەحمەتان بۆچی کێشاو؟ . . . بە حەبەسای و بێ ئەوەی بزانی دەبێ چ بکا تەماشای ئەو بوخچانەیی دەکرد کە لە پێشی دانرا بوون. بەتال ناغا گوتی: ئەوانە بکەو، دیاریی کچانی هۆبە کە مانن بۆتۆ، و ئەوانەش - لە حالیک دا فیلینتار فیشە کدانیەکان و دەمانچە کەمی نیشان دەدا - ئەوانەش دیاریی هۆبە کە مانن. حەمەد کە وەک چەوێ نەندەری کۆلیو سوور هەلگەرا بوو، تەنیا ئەوە نەندەیی توانی بلی: هەر خۆش بن. شتیکی وەک گۆلۆ بەقەدەر مستە کۆلەییە کە بەری ئەو کیتی گرتبوو. ئەگەر خۆی رانەگرتایە زۆر زۆر دەگریا. بە هیچ جۆر نەیدەتوانی دەست لە بوخچەکان بەدا.

سەرەنجام بەتال ناغا خۆی پێزانە گێراو گەورەترین بوخچەیی کردەو. پانتۆلیکی خوری دەستچنی رەنگ قاوویی بوو، زار گێرفانەکان و جێدرومانەکان و دەلینگەکانی گولنۆزی کراوون. گولینگەیی دۆخینە کەمی گولەبالتوون بوون. هەر لەو بوخچەییە سەریەرگێکی نوێ و بە گولە بالتوون چناری دەرهێناو پاشان کراسیکی هەریر کە یەخە کەمی زۆر جوان بە ناوڕیشم نەخشابوو، سێ جوت گۆزێ قولاپەیی، سێ دەسەسپەیی ناوڕیشم کە هەر چوار قولینچکیان گولێ بنەوشی شینیان لێدوورا بوو سەرەنجام دەرییەکی درێژی پاتیست و جوتیک قۆندەرەیی سووری کاری ماراش دەرکەوتن.

وهزعی حمەد لەسەر سوپمان تۆپەریبوو. بە چاویکی جادوولیکراو حەیران و سەرلێشێواو تەماشای ئەو دیارییانەی دەکرد کە بۆیان هێنابوون. دیسان ئەو بریسکە درەوشاوی بە ئەندازەی نووکە دەرزێ هاتیبووە بنی چاوانیەوه. بێدەنگ بوو، بەتال ناغاو قاسم و دەمیر لە خۆشییان خەریک بوو بەلێگرن و پێدەکەنین.

"ئەم بوخچەییە هەلگەرە بچوووە ئەو بەشەیی چادر جەلەکانت بگۆرە... مەترسە پڕپەبەرتن. هۆیە کەمان هەموویان تۆ دەناسن."

ئەم پێشیارە فریای حمەدی کەوت. پڕی دایە بوخچەکەو چووە دیویلکەکە، کە گەیشتە وێ دەسەلاتی بەسەر خۆی دانەما. لە حالیک دا هۆن هۆن دەگریا جەلەکانی داگەند و جەلە کۆن و خۆتێارییەکانی کە بە گوللەیی جەندرمەکان کون کون ببوون فرۆی دایە لایەک، خێرا جەلە نوێیەکانی کردە بەری. جووتیک لە گۆرەوییەکانی بە دەستەوه گرت، زۆر جوان بوون، بەلام ئەم گۆرییانەی دایە خۆزی بۆی چینیبوون، جوانتربوون. ئەو بوخچەییە بە دەستیەوه بوو، لەولای داناو گۆرییەکانی پێتشیوی دەپێ کردەوه. کەوشەکان پڕ بە پێی بوون. قەیتانی کەوشەکانی بە وردی داخست. دەییویست بچیتەوه دیوێخان، بەلام گریانەکە رانە دەوستا... یەکیک لە دەسڕۆکە ناوڕیشمەکانی بە دەستەوه گرت، چەند لەحزەیک چاوەکانیی پاک کردنەوهو لە دیویلکەکە هاتە دەریو چوووه دیوێخان.

بەتال ناغا بە پێکەنین و خۆشحالییەوه گوتی:

"پێم نەگوتی، نەم گوت، دیتت چۆن هەموو شتیک بە ئەندازەی لەشت بوو؟... ئەدی برازا..."

لەسەردەمی کوێرئۆغلییەوه دەوارنشینە کافان ئەم کارانە باش دەزانن."

بە بیستنی ناوی کوێرئۆغلییەوه حمەد ناگری لە دل بەریبوو.

"پێش ئەوهی کوێرئۆغلییە نازاوە نەترس بچیتە شەری، ژنانی تورکەمن ناوا نوێیان دەکردهوه. ئەمە دابی باب و باپیرانانە. ریش سپییە کافان وا دەلێن... ناشق یمشیل وەختیک باسی کوێرئۆغلیی دەکرد شەوو روژنیک بە جل و بەرگەکەیی هەلگەرە گوت، بەلام هێشتا لێنە دەبووهوه."

سەرەنجام حمەد زمانی کرایموه، بۆ ئەوهی چاوە فرمێسکارییەکانی نەبینن، راست تەماشای بەردەمی

خۆی دەکرد، نەیدەویست چاوە لە چاوی کەس بکا. حمەد بە دەنگیک کە بە حالو بەیسترا گوتی:

"چاک بوو، چاک بوو ناغا، ئەمە نیدی واز لە چیاو بەندەنان دینم، سەری خۆم هەلگەرگم و دەچمە جێیک کە ناویشی نازانم و لەوێ خۆم ون دەکەم. ئەم کارەیی من ناکیبەتیککی نیه، ئەم کارە پوولیک ناهیتن، ناخرو ناکیبەتەکەیی گوللەیکەکی گەرما."

تەماشای روخساری حازرانى کرد، هیچ نیشانەيەکی سەرسوپمان لە روخساریان دا دیار نەبوو. ھەمدە لە ھالتيك دا نەیدەتوانى سەرسوپمانى خۆى بشارتتەوھ گوتى:

"ئیتوھ دەتان زانى ئەمن دەمەوئ وا بکەم؟"

بەتال ئاغای دنیا دیتووی ساردوگەرم چیتتوو گوتى:

"ئەوئەندەى ئەمن بزائم، ئەوئەندەى ئەمن بزائم ھیچ یاغى و چەتەيەك نایەوئ ھەتا قیامەت لە چیا بێنیتتەوھ، ھیچ رینگرتك نەدیتراوھ لە كیوان پیر بێ. ئەگەر چەتە بە گوللەيەك كاری نەكراو لە كیوان پیربوو، لە تاقەت دەكەوئو ئىدى چەتەيى پىناكرئ، ھەر بۆيەش كاری چاك دەكەى كورم ھەمدە. ئەتۆ كاریكى چاك دەكەى، بەلام تا ئىستا ھەلنەكەوتوھ چەتەيەكى وەك تۆ بتوانئ خۆى ون كاو لە دەشتى بژى، یان بە بیانويەك كوژراوھ، یان بە دیتنى ناھەقىيەكى چووكەلە دووبارە وەكیوان كەوتوھتەوھ. خراب ھالى نەبى، پیت نالئیم لە چىای وەمیتنە، ئەمن ئەو شتانەم باس كرد كە لە باب و باپراغم بىستورن، یان بۆخۆم دیتوو من. چەتەيەك بىھەوئ خۆى ون كاو لە دەشتى وەمیتنئ كارەكەى زۆر لەوھ گرانترە كە بى ھەوئ لە چىاكان دوام بكە. ئەمن لە ژيانم دا ھىشتا چەتەيەك نەدیوھ لە دەشتى وەمیتنئ بە مردنى خۆى بمرئ، یان دووبارە وەكیوان نەكەوتتەوھ. مەبەستم كەسانى بىناوونیشان و وردەپورە نىھ. مەبەستم كەسانى خاوەن ناوى وەك تۆن. ئەمن باسى كەسانى وەك كوئرتوغلئى و ھەمدەوئ دەكەم."

"باشە بايرام ئوغلئى، بايرام ئوغلئى چوھ لە دىندايشتوھ وەك گولئىش بۆ خۆى دەژى..."

بەتال ئاغای گوتى:

"بايرام ئوغلئى مرد. ئەو خۆى كوشت. رۆستەمە كوردەش كە كووبە شەرىمەتى بە پشتىدا داوھو بووھە گالتهجارى ئەم و ئەو ھەموو رۆژئ جارتيك دەمرئ. ھەر ئەو رۆستەمە كوردەيە كە تەننەت بايرام ئوغلئىش لە پىاوەنى و نازايەتىدا نەدەگەيشتە قولاپەى و رىئەدەكەوت ئاوتشى لە دەستان بكە."

ھەمدە گوتى: ئەمنیش دەمەرم.

بەتال ئاغای گوتى:

"ئەمن باوەر ناکەم. خوابكا لە دەستت بێ. ئەمن كەميتك تۆ دەناسم. ھەتا كاتتيك ئەو كرمەى بەربووھە گيانت دەجوولئ ئەتۆ ناچارى. كوئرت ئوغلئىش ناچار بوو."

"دەزائم كە ناچارم، ھەميشە ناچارم. دەزائم وەختيەك ھەمدەوئ بى سەر و شوتن چى، ناتوانم تەحەمەول بكەم. ئەمن خۆم دەناسم. دەزائم بايى چەندم... دەزائم، دەزائم، دەزائم."

بەتال ئاغای چاوە شینە چیمەنيەكانى خۆى لە چارى ھەمدەوھ پریبون و ھەمدەيش بى ئەوھى چارى لىوەرگىژئى بو چاوانەى كە برىسكەى پۆلايان تىخزىموو تەماشای دەكردوھ. بەتال ئاغای لە دلئى خۆىدا

دهی گوت: نای... بنیادهم، نای... نو پیاوهی تاوتک پیش نیستا نارام و هیندی دانیشتبوو به دیتنی جله کانی وه مندالیک خوشحال بپووو شمرمی ده کردو لمبر نو میهره باییمه له گهلی کرابوو، وه مندالان ده گریا، نیستا بوو هته پلنگیک، بوو هته دیوتک که مووی لمشی راست بوونموه.

"ده زام خان... باشت گوئی له من بی، ده مهوئی شتیکت پی یلیم که خدریکه ناگر له هه ناوم بهرده دا. ئەمن له مردن ناترسم. مردن، نه گهر نه مرۆش مردن میوانان نه بی، رییه که که ناخره که می درهنگ یان زوو، سبهینی یان دووسبهی ده بی پییدا برۆین، نو که سهی له مردن ده ترس نیسان نیه. ئەمن له وه ناترسیم که به گولله بهک بکوژیم، دردی من شتیکی دیکهیه..."

به تال ناغا به دەم فکرا نه وه له حالیک دا قامکه درێزه کانی به مسر چنه گه می دا دینان به دلوه گوئی بۆ قسه کانی راگرتبوو، هه وشه بهک له قسه کانی بۆ وی بایه ختیکی له راده به ده ری هه بوو.

"دردی من ده ردیکی سه خته، خوا دردی وا تووشی گیانی کس نه کا، تووشی گیانی دوژمنیشتی نه کا... ئەمن عمیدی خام کوشت، هه مزه که چه لی هاته جی، نو میشم کوشت بزائم نیستا کیتی دیته جیگا... عه لی سه فابه گم کوشت، هه تا نیستا کس جیی وی نه گرتو هته وه. دام نا نو میشم کوشت، ساییت بهگ هاتوه سواری سهری کهریم تۆغلی بووه، نو میش راست له ناسانه وه هاتوه سواری سهری بووه. مه لادۆزان نه فمندییش به لای گیانی تۆیه... ئەم کوشت و کوشتاره می سوودی چیه؟ هه زاریان لی بکوژین دووهه زار کس جی یان ده گرنه وه..."

وه ختیک به تال ناغا قاقاپی که نی، حه مه د پی سه هیر بوو. به تال ناغا گوئی: نیستا تی گه ییشتم دردت چیه. باشیش تی گه ییشتم - قسه ی ده کرد و پی ده که نی - نه تۆش باش گوئی بگره حه مه دۆک... چوار میزیلکه دانیشتم و دهنگی خۆی ره وانتر کرد.

"حه مه دۆک ده کوژری، عه لی یۆک دیته جیگا، نو میش بکوژری حه مه دۆک جیی ده گرتو هته... نو میش بکوژری وه لی یۆک دی... نو میش بکوژری... نو میش بکوژری... نو میش بکوژری... کوڕم ئەتۆ فکرت له کوئییه؟ گیانی هه ر نیسانیک کرمیک ناچار، کرمیک بوون به حه مه دۆکی تیدا به. کوژی تۆغلی رویشتم، حه مه دۆک هات. هه تا وه ختیک ئەم کرمه له گیانی مرۆ دا هیه، هه رچی بهک رویدا تیک ناشکی. ئەتۆ نو کرمه که له گیانی مرۆ دایه. هه رچیت به مسر دی، بایی، هه رکوئی پی خۆشه بچۆ. به لām وه ختیک ئەم کرمه له گیانی بنیادهم دا بیدهنگ بوو، نو وهخت نیسانمیتی خۆی له دست ده دا. نیسان نابێ رنگا بدا ئەم کرمه له دست بچن، ده بی هه تا قیامهت وهک چاری خۆی بیپاریزی. ئەم کرمه شاده ماری نیسانه. دلێ پرله لیدانه تی. نو کرمه که وتو هته گیانی تۆ کرمی نیسانمیتییه."

ئەو رۆژە ھەمدۆك بە ھېچ جۆر نەیتوانى گەردن ئازايىيان لىن بھوايى و لەويى بېوا. ھەتا بەياني قسەيان كردن. بەتال ئاغا زۆر شتى لەبارەى جىھان و لە بارەى ئىنسانەتتەتەيەو دەزانى: "ھەمدۆكيتك بېرى، ھەزار، دەھەزار، سەد ھەزار ھەمدۆك جىتەدەگرنەو. ئاغاكان دەبېتەنەو، بەلام ھەمدۆكەكان پراڭەويان نىە".

قسەكاني بەتال ئاغا كاريان لە دلى كردبوو ھەموو گياني وييان ھيتا بوو لەرزىن. بە ھېچ جۆر نەیتوانى لەژىر تەئسىرى ئەم قسانە رزگارېن. رۆژ بوو ھەو. ھەتاو كەوت. ھەمدۆك لە بېريارى خۆى پەژىوان نەببوو ھەو، جگەلەو ھەو، ھيتا برىنەكاني بە تەواى سارژ نەببوونەو. دواقسەى لەگەل بەتال ئاغا ئەو بوو كە ھەر لەسەر بېريارى پىتھوويەتى.

بەتالېش ھىندى شتى گوت، بەلام سەرەنجام ھەقى لەدوا دا. ئەويش ئىنسان بوو ئەويش دەبوو ژن و مندالى ھەبى و بگاتە ژيانىكى نارام. بەلام ئاگاي لەو كرمەش ھەبوو كە لە لەشى بنيادەم دا ھەبوو. باش دەزانى ئەو كرمە لە كۆلى نايىتەو.

بەياني بە خۆشھالى و پىكەننەو بەرچايىيان خوارد. ھەتاو تەوايىك ھەل كشيىبوو كە ھەمدۆك ھەستايە سەرىو گوتى:

"ئەمن دەبى بۆم. گەردنم ئازا كەن. لەوانەشە ھەتا قياصەت يەكتر نەبىننەو."

خەنجەر و دوربين و فېشەكدانەكاني ھەلگرتن و لە پىش بەتال ئاگاي دانان:

"ئەمانە با لەنىو ھۆبەدا بىتن، بەلكوو رۆژىك لە رۆژان ھەمدۆكيتك رتى دەم ھۆبەيە كەوت. ئەودەم ئەمانەى بەيەو پىتى بلى ئەمانە ھى ئەو ھەمدۆكەن كە رۆيش و بىخەبەر چوو ناو ناويانگى ون بوو."

چاوى بەو فېلېنتايە كەوت كە رۆژى پىشتەر خەلكى ھۆبەكە بەديارى دابوويان و ھەروا لە ەمرى كەوتبوو، چو ئەويشى لەگەل فېشەكدان و دەمانچەو خەنجەرەكان ھەلگرت و ھيتانى لەبەردەمى بەتال ئاگاي دانان و بە پىكەننەو گوتى: ئەمانەش ھەر بۆ ئەو ھەمدۆكە كە دواى ئەم ھەمدۆكە دى.

كەل و پەل و ديارى بەكاني دىكەى لە خورجىتەكە ھاويشت و خورجىتى بەشايىدا داو لە تاولى و دەدەر كەوت. لە دەرى ھەموو دانىشتووانى ھۆبەكە لەپىش چادرى كۆ بېوونەو چاوپەيىيان دەكرد. ھەمدۆك گوتى: گەردنم ئازا كەن.

زۆر بە سوياس و مېھرەبانىيەو چاوتىكى لىن كردن و وەرى كەوت. ھەموو دانىشتووانى ھۆبەكەو لە سەرووى ھەمووانەو بەتال ئاغا، قاسم و دەمىرو ناودارانى دىكەى ھۆبەو ژنان و

مندالآن و بهسالداچوان ههتا چاره خهلهنگیک که به گلووکه سوورهکانیهوه شهپۆلی دهدان و یهکه م جار هممه دۆکیان له بن گوئینییهکانی وی دیتبووهوه، لهگهلی چون.

هممه دۆک بئیموهی ناوڕ بداتموه ههتا لیپهوارهی هات. لمو بهرده لانه که لئی بریندار ببوو بای دایموه له لیواری چۆمی لاسهر بهردیک دانیش و لمو ههنازانه که دایه حۆزی له دهلیجه مقۆیاخموه بۆی هینابوون یهکیکی له خورجینه که دهرهینا. دهستی به ههنازه کهدا هیناو بۆنی پیتوه کرد. توئیکه کهی پچپی و تفی کردهوه. لاسهره خۆ توئیکه کهی لاداو بئیموهی بهیلتی یهکیک لمو دنهکه لوس و درشت و بریقه دارانهی بکهویته سهر زهوی ههنازه کهی خوارد. پاش ئموه دهستی له ناوی چۆمه کهدا شوتنموه هاتموه دووباره له جتی خۆی دانیشتموه له گۆ فکران راچوو. نهی دهزانی دهبی بجیته کوئ و چ بکا. داخوا چووبایه ههر کوئی یهکه مستهفا که مال پاشا نهی ده دیتموه له داری نه ده دا؟ له لاشموه قسهکانی بهتال ناغای له میر نه ده چوون. نمو قسانه به جۆرتیک کاریان تی کردبوو که خهریک بوو بکهویتموه نیوه شموئ بهتال ناغا له خمو ههستی و پیتی بلتی: هممه دۆکیک پروا ههزاری دیته جی، و نه عجار تاو داته تفنگه کهی و پروا. نم قسهیه گیانیکی دیکه به بهردا کردبوو و ئموه کردبوو به نینسانیتکی دیکه. له دللی خۆی دا گوئی: داخوا مه لافهرهاد لمو بارهیمو بیرو پای چیه؟ داخوا مه لافهرهادیش وهک بهتال ناغا بیر ده کاتموه. دهبی بجیته لای دایه حۆزی و گمردنی خۆی پئ نازا بکا. داخوا دۆکردهوی وی له بارهی ئموه که دهیموئ یاغی بهمتی وه لا بنی، چ دهبی؟ ههنازتیکی دیکه له خورجینه که دهرهیناو بهدم بیر کردنموه خواردی. دوا ویش ههنازتیکی دیکه دهرهینا. سئ ههنازی تیدا مابوون. نیازی وابوو نه میان خواو بۆ دایه حۆزی یان بهری.

دهوارنشینه کان خورجینه که یان پر کردبوو له توئیشووی رنگا. بهشی سئ رۆژی دهبوو. لهنه کاو یهقیکی هاتموه بهرو ئارهقیکی ساردی دهر کرد. روانیه دهرهوی خۆی. خۆی له بۆشاییه کهی باوهری نه کراودا بهدی کرد. نه بوونی شتیکی لهتمنیش خۆی ههست پئ کرد. لهنه کاو تی گمیشته که تفنگی پئ نه. ترسا. نیستا نه گهر تووشی چمتیهک یان جمندرمهیهک بووبایه چیی پئ ده کرا؟ بهتایه متی که له شوئینیکی بهرناوه لآو بی دیفاع دانیشتبوو، وهک گوج و نه فامان خهریکی ههنازاردن بوو. ههر ههستاو خۆی بهنیو لیپهوارهی دا کرد. فکری وابوو له جتی کهی چهپهک دانیشی و شموئ وهری بکهوی و نیوه شموئ له دهر کهی مالتی دایه حۆزی بدا. مالتی دایه حۆزی، بلتی باقه گۆل. دایه حۆزی باش دناسی و دهی زانی که وهختیک له بریاری هممه دۆک ناگادار بی، بهچالوی مۆی کردنموه بۆ لای دئ و هاوار دهکا: هممه دۆکه ژنانیله! نمو فقیرو ههزاره، سهیران، وهسمانه زلمو ئمو خهلهکه چاره پر ههست به جتی هیشتهوه، دهچیه کوئی؟ پاشانیس وهک شیر دهنه پرتی و دهلی: نمو کارهی کردووته ههتا سهر لاسهری برۆ.

وهختى بانگى خوتنان بوو كه حه مەدۆك گەيشته بەردەلانەكەى ئەولای ناوهدانى. بايەكى ساردى دەهات، كەمىتىكى سەرما بوو. لەپەر لەلای ناوهدانى را بۆنىتىكى ناشناى بەر لووتى كەوت. لەمىژ بوو بۆنى دىي لەبەر چوو بوو وەو تا ئىستا لە هىچ كۆيەك بۆنى وا نارام بەخسى بەبەر لووتى هەللا نەهاتبوو. بەم بۆنە داىكى، خەجىج و سەيرانى وەبەر هاتنەو. مندالەكەى ئىستا لەكۆيە؟ پورە ئىراز بردوو بەتە كۆي؟ لەو رۆژەو تا ئىستا هەرچەندى هەولتى داوہ نەيتوانىو سۆراغيان بكا. لە ناوایىيەو جاروبارو دەنگى سەگوەر دەهات. خۆى داىە پەناى گابەردىك، بەم جۆرە هەم بايەكەى وئ نەدەكەوت و هەم خەلكىش نەيان دەدى. ناخر ئەم دىيە جەندرمەو شۆفارى زۆر بوون. ناسمان يەك بەر نەستىزەى لىي راخرا بوون. چەند لەحزەيەك لە نەستىزانەوہ راما. ناسمان وەك دەسزۆكەيەك دەچوو كە گۆلدۆزى كرابى. بە مندالىيەم بەردەلانە تەلەمى دادەناو لە شەوہ بەفرەكان دا هەتا بەيانى خۆى مات دەداو لەسەرمان هەلدەلەرزى. يەكەمىن دەلەكە كە گرتى عەبدىخان لىي نەستاند. ئەو، دەلەكە گەورەكەى بەو چارە درشتانەيەوہ هەر بە تەلەكەوہ بردبوو نىو دىي. هەموو خەلكى دىي لە دەورى دەلەكەكە كۆ بىوونەوہ. دەلەكەكە زۆر ترسابوو، بە تەلەكەوہ دەلەرزى. ئەودەم عەبدىخان دەلەكەكەى بە تەلەوہ لىي نەستاندو كەولەكەى دا بۆى لە يەخەى بالتاوہكەى بدروون. لەگەل ئەوہى زۆرى هەولت دا نەيتوانى تەلەكەش وەربگرىتەوہ. كە بىرى لە عەبدىخان كردهو لە هەناوى خۆى دا هەستى بە بۆشايىيەك كرد. خەجىج و مندالىيەى خۆى و داىكىيى وەبەر هاتنەوہ. بۆشايى هەناوى هەر دەهات و بەبلاوتر دەبوو. سەيران هات بارىك وەك تولىنەمام، بەچاوہ رەشە گەورەكانىيەوہ، بە قولكەى سەر گۆناكانىيەوہ، جانانەو جوان بەرامبەرى راوہستا.

تامه زۆرۆيىيەكى شىتانه كەوتە ھەنارى ھەمەدەوہ. لەو ساتەدا، لەو جىگايە، لەبن ئەو نەستىزانەدا دەبوو سەيرانى لەكن بايە. داخوا سەيرانىش ئاوا تامەزۆيى وى بوو؟ كى دەزانى؟ لەوانەشە پىنى وابى ھەمەدە مردوہ. بەخۆشحالى بىرى كۆردەوہ. ھەمەن تا ئىستا دايەخۆرى خەبەرى پىداوہ. پىش ئەوہى بچىتە ئەو شۆينە كە دەيەوئ لىي بۆي، سەيرانىش ھەلەدەگرئ و لەگەل خۆي دەباتە وىندەرى. بەلام چۆنى دەتوانى بچىتە لاي سەيران. جەندرمەكان ھەرگىز چاوە دىيەكە بەتايىبەتى لەمالتى. وان وەرنەگىرن.

يەكئىك لە سەرەتايىترين شىوہەكانى كارى جەندرمە بۆ راوى چەتەكان لەزىر چاوەدەيرى خستنى مالتى دلدارەكانيانە. بابايەكى چەتە ھەرچەندىش پىر ھىز بىن ديسان ئىنسانەو لەگەل ئەوہى دەزانى چ چارەنووستىك چاوەرئىيەتى، خۆي پىن راناگرئ و سەرەنجام شەوتىك خۆ بە مالتى خۆشەويستەكەى دا دەكا، بەلام پىش ئەوہى دلدارەكەى بىيىنئ، لەپىش چاوى وى لەخوتنى خۆيدا دەتليتەوہ. ھەمەدە بۆلاندى: رىنگايەك بۆ دىتىنى سەيرانئ دەدۆزمەوہ. ھەرچەندى زياتر بىرى لىدەكۆردەوہ زياتر تاسەى سەيرانئى دەكرد. دەيەويست بىن ماتل بوون ھەموو ئاكامەكانى ئەو كارە لەخۆي بگرئ و بكموتتە رىنگاوە بچىتە گوندى وايواي. جەندرمەكان ئەم رۆژانە چاوەروانى ئەوہ نىن ئەويان لە وايواي بەرچاوە بكموتئ و مالتى سەيرانئ ناخەنە زىر چاوەدەيرى. وەبىرى ھاتەوہ كە چەكى پىن نىە... نەگەر چەكى پىن بايە باشترين وەخت بوو بۆ ئەوہى بچىتە لاي سەيران. لەوانەيە ديسانىش بتوانئ بە خۆگۆرئىن بچىتە وئ، ھەروەك ئەوہى لە چوكووراوا كۆردى. نەگەر پانتۆلىكى رەش لەبەر بكاو جووتە يەمەنىيەكى پاژنەنووستوو بەسەر پتوہ بكاو كلاوگەرگەرىيەك لەسەر نئ و لىتوارەكانى ھەتا سەر چاوانى بىنئىتەخوار كئ دەتوانئ فەكرى بۆ ئەوہ بچئ كە لەوانەيە ھەمەدەك بىن... خۆ لە نىتوچاوانئى نەنووسراوہ ھەمەدەك. سىتەلكانىشى دەتاشئ. لەجئدا تا ئىستا كەس چەتەى بىن سىتلى ديوہ؟ سەيران بە دىتىنى لەپىش دا دەسلەمىتەوہو ئەمجار لە خۆشىيان شىت دەبئ و بەجۆرئك لە باوہشى خۆي دا دەيگوشئ كە قەرچەقچى لە ئىسكان دىنئ. پاشانىش دەچنە گوندەكەى وان كە ھەمووى شاخ و داخە، مندالىكى زۆريان دەبئ. بۆچى سەيران تا ئىستا مندالى نەبووہ. ئاكا نەزۆك بئ؟ تۆ بلىيى وابئ؟ باشە، با وابئ. بەپىكەنىنەوہ بىرى كۆردەوہ: سەيرانىش نەزۆك بئ ھەمەدە بۆخۆي مندالىكى ھەيە... بەھەر حال رۆژئك لە رۆژان لەھەر كۆئىيەك بئ كۆرەكەى دەيىنئتەوہ. نەگەر ئەويش نەيتوانئ وەيىنئ، كۆرەكەى رۆژئك بابى خۆي دەيىنئتەوہ. ئىراز وەك چاوى خۆي ئاگادارى دەبئ. لەو بارەيەوہ ھىچ گومانى نەبوو. پاش ئەوہى كەلەبابى نىوہشەمۆئ خۆيىندان و بىدەنگ بوون لەپاش بەردەكە ھاتەدەرى. دنيا ھىشتا سارد بوو. بەو رىنگا چۆلانەدا كە بۆخۆي شارەزا بوو چوہ نىو دئ و وەك

پشیلەیک بی‌هست و خوست گەیشته بەردەرکی مالتی دایەحۆری. لە دەلاقەیکەکی چوو کە ئەو
تەماشای کرد. دایەحۆری هێشتا چرای دایسا. دایەحۆری مەقەلێکەکی دەنیو لاقانی گرتبوو، سەری
بەسەر سنگی دا بەردابوو و لەفکرەو چوو بوو، لەوانەشە لەوکاتەدا خەمی لێ کەوتبێ.

بەسپایی لە دەرکەدا. دایەحۆری بە بیستنی تەقەمی دەرگا هەستایە سەرپێ. بە گێژی و
سەر سوڕماری تەماشای چەپ و راستی خۆی کرد. جاری دواتر کە حەمەد لە دەرگای دا،
دایەحۆری بەرەو دەرگا غاری دا. کە چاری بە حەمەد کەوت گوتی:

"دەم زانی ئەمڕۆ دێی، چاوەروانی هانتنت بووم، بۆیە هەر دانیشتبووم."

یەکتریان لە نامیز گرت.

"وەرە ژووری."

"بەچی را دەت زانی؟"

"دەکرێ نەزایم؟ ئەسپێکی شیتت هەیە ها؟ نەمن چووزانم، هەموو کەس دەتێ ئەسپێ.

تۆیە. خەنەییەکەکی زۆر جوانە"

"ئەو ئەسپێ منە"

"ئەو ئەسپێ سەگباب خێو سێ رۆژە بەیانی و ئیوارێ دیتە دەرکی مالتی. مل بەلاو دەنی
و هەر لەوێ رادەووستی، کە ئەمنیش دەمەوێ ناوو جۆی بۆ بەرم رادەپەڕی، کلکی هەڵدەگرێ،

دەفرێ و دەروا. لەوێ را زانیم ئەتۆ دێی"

"ئەسپەکە پێی گوتی؟"

دایەحۆری لە حالتیک دا مستیکی لە پشتی دەدا بە خۆشحالییەو گوتی:

"سەگباب، مەیکە گالتەبازاری"

"ئەسپەکەم چینی بەسەر هاتو؟"

"تۆ رەبی ئەسپەکەت زەلیل بێ... ئەو نەدی لەبەری پارامەو کە..."

"چیت لێ داوا کرد، بەقسەمی نەکردی؟"

"چم لەو بەرازە رەشە دەویست؟ عەلێشەل لێرە بوو، بە ئەسپەکەم گوت ئەم کابرایە
دوژمنی خۆتینی حەمەدۆکی خاوەنتە، لەبێ پیت دا بیپلێشینەو، وردوخاشی کە، بەلام ئەو
بەرازە رەشە چاوشی لێ نەکردم، پاشانیش پەژیوان بوو و لەبەر دەرکی مالتەکەم کەوتە
پارانەو. ئەمنیش لەبەر خاتری تۆ ناوو جۆم بۆ لە دەرو دراوسی یان وەرگرت و بۆم برد بەلام نە
ناوی خواردو و نە دەمی لە جۆیکە دا."

حه‌مه‌د له حالتيك دا ده‌ستی له‌شانی وی ده‌دا گوتی:
"نه‌تۆش هه‌وسه‌له‌ت هه‌یه‌ دایه‌، خۆ نه‌سپ له‌ زمانی ئی‌مه‌ حالی نابیی."
دایه‌‌ه‌جۆری له‌ حالتيك دا ده‌ی‌گوت: به‌لام نه‌و حالی ده‌بیی، سه‌ری برده‌ بن گوتی هه‌مه‌دو
چه‌ند شتیکی به‌ گوی دا چه‌اند:

"نه‌و له‌ هه‌موو شتیك حالی ده‌بیی، تی‌گه‌یشتی؟"

حه‌مه‌د گوتی:

"تی‌گه‌یشتم."

به‌ ماندوویی و شه‌که‌تی له‌سه‌ر دۆشه‌کتيك که‌ دایه‌‌ه‌جۆری له‌ پيشی ژووره‌ که‌ رای‌خسته‌بوو،
دانیشته‌:

"عه‌لی‌یه‌‌شه‌ل لی‌ره‌یه‌؟"

دایه‌‌ه‌جۆری له‌ کاتتيك دا چه‌وه‌کانی بریسه‌کیان ده‌دا پرسی:

"ده‌ته‌وئ بی‌کوژی؟ ده‌ته‌وئ بی‌کوژی، وه‌نا؟"

"دایه‌‌ه‌جۆری نه‌من تازه‌ وازم له‌ یاغیگه‌ری هیناوه‌. عه‌لی‌یه‌‌شه‌ل لی‌ره‌یه‌؟"

"هه‌تا دوینی لی‌ره‌ بوو. بیسته‌وته‌ کۆلتيکی پاره‌ به‌ خانووه‌که‌ی عه‌بدی‌خان داوه‌و
کریه‌یه‌تی؟ نه‌و له‌ شارۆچکه‌ی بووه‌ به‌ گزیری کابرایه‌ک. چه‌که‌مه‌ له‌پین، شه‌به‌قه‌ له‌سه‌ر،
ماوزه‌ریکی وه‌ک ناوینه‌ به‌شانه‌وه‌و نه‌سپتيکی عه‌ره‌بی له‌بن پین‌دا... پینج رۆژی ته‌واو به‌
کوژی‌یه‌ چاوی من قیت و قنج له‌نیو دین دا سوورایه‌وه‌، وه‌ک نه‌وه‌ی بلن: کتیه‌ چه‌وه‌که‌کان نه‌من
دروستم کردوون و گه‌وره‌کانیش باجم. منته‌ی به‌که‌س نه‌بوو"

"من‌داله‌کانی عه‌بدی‌خان چه‌یمان به‌سه‌ر هات؟"

"له‌دتی باریان کرد، دارونه‌داریان به‌جی هیشته‌ و چه‌ونه‌ شارۆچکه‌. من‌دالی نه‌و
عه‌بدی‌خانه‌ که‌ رۆژتيك وه‌ک کتیه‌ ده‌یه‌نه‌راند ئیسته‌تا چون به‌سته‌زمانه‌ له‌وئ دوکانیان داناهه‌.
زگم پینان سووتا، نه‌تۆ نه‌خۆش بووی له‌بیرم چه‌و بلنیم، وه‌ختتيك له‌ناوایی ده‌رۆشته‌ن
به‌سته‌زمانانه‌ چه‌وانان ببوو به‌ گۆمی خوين، ده‌گریان. هه‌موو خه‌لکی دیش بۆیان گریان.
وه‌ختتيك عه‌لی‌یه‌‌شه‌ل خانووه‌که‌یانی کری، ده‌ت گوت خه‌نجه‌ری له‌ دلتي خه‌لکی ناوه‌دانی داوه‌.
خانووی عه‌بدی‌خان، خانتيکی وا گه‌وره‌و گران بوو به‌ هی عه‌لی‌یه‌‌شه‌ل، بوو به‌ هی عه‌لی‌یه‌‌شه‌ل،
گویت لی‌بوو هه‌مه‌د، گویت لی‌بوو؟"

حه‌مه‌د گوتی: گویم لی‌بوو دایه‌، چه‌کم گوی لی‌بوو.

"ئەمۇ ئۇنى بېكارەيەيى ئەلەيەشەل بەخۇيى يازدە مندالى لىكەنەو چوون لە خانووى ناغازتېرەي خۇمان دا دانىشتەن. ئەمەشت بېستەو؟"
"زۆر چاگم بېستەو دايە".

"لە دىيى دا دوكانىك كراوتەو، خاوەنەكەي خەلكى دارندەيە، زۆرىش پىياوى چاگە، ناوى مەلوودە گۆدەيە، مەلوودناغا زىگىكى ھەيە نا... ئەوئەندە. ئەدى زۆر پىياوى چاگە، دوكانەكەشى پىرپى لە شتومەكە. قوماشى گولباسمەيى و ناورىشمى، زەنگىانە، ناوئەباتى رەنگاوپەنگ، كەوش، خۇي، ئالەت، قەند... ھەرچى بەئوى. ئەوئەي لە دوكانى مەلوودەفەندى ھەيە لە شارۆچكەش دەست ناكەئوى. زۆرىش پىياوى چاگە ھەركە لە دوروۋە چاوى بەمن دەكەئوى دىتتە پىشەموۋ دەئى: فەرموو دايە. بانگم دەكاتە دوكانەكەي، بەدەستى خۇي قاوۋم بۇ دروست دەكا. لەكەشىش داواي پارە ناكە. ئەوانەي پولىيان ھەيە دەيدەئى و ئەوانەي نىانە لەدەفەردا دەيىنوسى. دوكانەكەي ۋەك خەلىفەمىش پاك و خاوتتە. تەننات خەلكى دىيەكەنى دىكەم دەوارنشىنەكانىش لە كوئىستانى را دىن شتى لىدەكەرن".

پاشان داھاتەوە بن گوئى ھەمدو بەسپايى پىي گوت:

"كەس لىت ئەزانى، ھەربىخۆت بزائە، دەلەين ھككومەت ئەوى لەبەر تۆ ناردوۋتە ئىرە. ئەمىنىش لىي بەشكەم. چاۋەكانى خائىن دىارن! ئەمن لەو جۆرە بىنايەمانە كە زۆر پىدەكەمن و لەگەل ھەموو كەس خۇ رىك دەخەن، دەترسەم. لەوئا ئەلەيەشەلەش ھاتوۋ شەوو رۆژ پىكەو سەرت و خورتيانە. لەپاش ئەو ۋەختە ئىدى قىنم لىي دەبىتەو. جارىكىشىيان لە كاتىك دا لامەلامەي لەبەر مەن دەكرد بەزۆلەتى لەتۆي پىرسى. ئەمىنىش گوتم: نا ھەمدەزكى دەلەيى؟ ئەو لەو دەروۋەرمانە نىە. گوتم دەلەين چوۋتە ھەلەب. ۋەختىك ئەمەي بېست لەفكەرەو چوۋ، ۋا لەگۇ فەكران راچوۋ، ھەر مەپرسە. لەوئەرا زانىم پىياوى دەولتە، بەتايىبەتى كە ھەمىشە لەگەل ئەلەيەشەل سرتەو خەلوۋەتەي".

"ئەلەيەشەل دىسان قەرارە بىتەو؟"

"ئەمن دەمەئى سەد سالى رەبەق روى تىنەكاتەو، رەبى ژىروژوور بى! نەگەر بىتەو دەيىكوژى، ۋەنا؟"

"دايە، پىم گوئى ئەمن ئىدى ۋازم لە ياغىگەرى ھىناۋە... پىروانە نە تەننگم پىيەم نە چەك".

دايەخۇرى بىدەنگ بو و ماۋەيەكى زۆر تىيەوۋە راماو پاشان گوئى:

"كەوايە ئەتۆ بى چەك و تەننگ ھاتوۋيە نىو دى. كورە دەت كوژن. لەخا ناترسى، شەرم لە پىغەمبەر ناكەي كە ئاۋا دەگەپىي؟ كورە ئەتۆ كەۋا بە رووت و قووتى دەگەپىي مندالىكى دوو سالەش دەتوانى بت كوژى".

دایه‌خوژی سه‌ری لئ‌شیتو‌ابوو، نه‌یده‌زانی چ بکا. له ژووره‌که‌دا هه‌ل‌ده‌سووراو هه‌رچی وه‌به‌ر ده‌ستی ده‌هات له مووره‌دارو لی‌تفه‌و دۆشه‌که‌وه بگه‌ره هه‌تا ده‌فرو نامان و سینی و که‌شفه هه‌م‌وو له‌پاش ده‌رگای ژووره‌که له‌سه‌ر یه‌ک دانان.

"نه‌وه چ ده‌که‌ی؟"

"گه‌وجی نه‌فام نابینی چ ده‌که‌م؟ ده‌رگا قایم ده‌که‌م."

پاشان بال‌نجی‌کی هه‌ل‌گرت و به‌په‌نجه‌ره چو‌که‌له‌که‌یه‌وه نا:

"با روونا‌کایی نه‌چیتته‌ده‌ر."

"دایه‌جاری وه‌ره نه‌ختیک له‌لام دانیشه، وه‌ره دایکه جوانه‌که‌م"

دایه‌خوژی به‌راوی‌تی‌کی تیکه‌ل به‌گالته‌په‌ن‌کردنه‌وه گوتی:

"نه‌وه هاتم دانیشتم همه‌دناغا، هاتم له‌کنت دانیشتم همه‌دناغا، نه‌تۆ به‌خوینی سه‌ری خۆت تینوو. وه‌ختیک ده‌هاتیه‌ نیره‌ که‌س نه‌یدی‌تی؟"

همه‌د گوتی: که‌س نه‌یدی‌تم.

"خوایه چ بکه‌م چاره‌په‌سه‌ده‌ست نه‌م هه‌تی‌وه‌ی برام سوال‌که‌ر... نه‌مانه نه‌وه‌نده نه‌قلیان نیه که نابێ به‌بێ چه‌ک هه‌ستێ بینه‌ نیتو ناوه‌دانی... نیتستا ماوزه‌رتک و تووره‌که فیشه‌کینک له کوئی په‌یدا بکه‌م بۆی بینه‌م... خوی گه‌وره نه‌تۆ که هه‌موو شتی‌کت داوه به‌م همه‌ده هه‌تی‌وه، نه‌ی خوا چاو‌گه‌شه جوانه‌که‌م بۆچی به‌قه‌ده‌نکه‌جۆیه‌ک نه‌قلت نه‌داوه‌تی؟ هاتوه‌ته نیتو دی که وه‌ک مه‌ر سه‌ری به‌رن..."

ده‌هات له‌ته‌نیشت همه‌دی داده‌نیشت، ده‌ی‌بۆ‌لاندو هه‌ل‌ده‌ستا له‌ نیتو ماله‌که‌دا ده‌خولایه‌وه‌وه هه‌رچی وه‌به‌ر ده‌ستی ده‌هات به‌پاش ده‌رگا‌که‌یه‌وه ده‌ناو دووباره ده‌هاتمه‌وه ماوه‌یه‌کی درێژ ته‌ماشای روخساری همه‌دی ده‌کرد، که ده‌ت گوت تازه‌ی ناسیوه. دووباره هه‌ل‌ده‌ستایه‌وه‌وه له‌نیتو ماله‌که‌دا ده‌سوورایه‌وه، له‌جیتی خۆی به‌ند نه‌ده‌بوو.

"راوه‌سته دایه، به‌خوا هه‌چ نابێ. که‌س نازانی هاتووم"

دایه‌خوژی به‌ده‌نگیک که وه‌ک وشه‌وشی ماری ره‌ش ده‌چوو، ده‌ی‌گوت:

"گه‌وجی نه‌فام، گه‌وجی نه‌فام، چما نه‌تۆ نه‌بووی که گوتت چاوی من بیه‌ست و وه‌ک کو‌تران به‌کیتوان دا بم گێرن؟ هه‌تی‌و پی‌ت و ابوو نه‌من، پی‌ت و ابوو دایه‌خوژی جیتی تۆ به‌جه‌ندرمه‌کان ده‌لێ؟ هه‌تی‌وه چلمنه، پی‌ت وایه له‌به‌رم چووه چ به‌لایه‌کت به‌سه‌ر هه‌تنام؟ ره‌بی خوا زه‌لیلت کا! هه‌تمه‌ن گوتووته که جه‌ندرمه‌کان نه‌من ده‌گرن و که‌ولم ده‌که‌ن، پی‌ت و ابوو دایه‌خو‌ری‌ش خۆی

پې راناگيرئ و جيگا كه تيان پې ده لئ، به لئ؟ هه تيوه ريغنه - له حالتيك دا به مست له سنگي
خوى راده كيتشا. به من ده لئين دايه حوړى، تئ گه يشتى؟ دايه حوړى... به من ده لئين دايه حوړى.
نه گهر گوشتى له شيمان نه عجن نه عجن كرد بايه، نه گهر چاوه كاغيمان هه ل كو لييان نه من... نه من
چما ده كرا نه من جيگاى تۆ، جيگاى كوره كهم، نوورى چاوه كهم به وان بليتم؟"
"دايه نه من نهم گوتبوو چاوانت ببه ست، نه من كارى وام نه كردوه"

"چما نه وان ره فيقى تۆ نين؟"

"نا دايه، كئ گوتوويه ره فيقى منن. وه ختتيك بريندار بووم و له هوش خۆم چووم، نه وان
له وئ ديتياغوه. چاوبه ستن داب و شوئنى كوچهرى يانه."

"هه مى گوروم كرده داب و شوئنه كه يان"

"گورى تتيكه دايه، باشه گورى تتيكه"

"نيستا، نيستا، نيستا چ بكه مين؟ نيستا نه گهر جه ندرمه ماله كه يان گه ماروډا چي؟"

حه مه د كوته فكره وه، چۆن توانيباى دايه حوړى به قايع بكا كه نه مشمو گيروگرفتتيكى تووش
نايې؟ سهره عجم گوتى: جه ندرمه سؤراغيان له هيچ كوئ ديار نيه. كس ناگاي لئ نه بوو كه هاتمه
تيره. جه ندرمه له فكرى گيانى خۆيان دان. باسى مارو ميترووو ناسمان و رتسمانى كرد، به لام بئ سوود
بوو، هه تا زياترى قسه ده كرد ترس و نيگه رانيى دايه حوړى زيادى ده كرد، نك كهم. حه مه د گيژ ببوو،
نهد زانئ بلئ چي و چ بكا. له نه كار فكرتيكى به دل دا هات و سيبهرى زرده خه نيه كه به سهر
روخسارى دا تئ به پرى و گوتى:
"دايه"

"بلئ بزام نايپاوى نه فام"

"دايه، دايكه جوانه كهم، ناخر رئى تئ ده چي نه من به ده ستي خۆم، خۆم له ناگر باوئيم؟"

"باشه، ده ته وئ چ گوويهك بخوئ؟"

"برؤ دهرئ ته ماشاكه، نه سپه كهم له دهرئ يه، له پشت مالتئ چاوه پئ يه. براده ره كانيشم له و
پشته له نئو شاخه كانن... نه گهر شتتيك رووبدا... خۆ دا وئتمه سهر نه سپه كهم، تفه نگيش له
ته نيشت زيننه كه له بهر ده ستم دايه"

له نه كاو روخسارى دايه حوړى كرايه وه، نارام بوو، ده ت گوت هه نه و دايه حوړى تا وئيك
له مه و به ريش نيه كه سهرى لئ شيوا بووو دنياى وه سهر خۆى گيژ ابوو.

"ده بلئ كورم، كوره نازا كهم، حه مه دى خۆم بلئ به دايكى خۆت بلئ نيدي يادگارى دوونمى جوان"

"ئەگەر وانەبايە، ئەمەن ھەروا بەدەست بەتالى دەھاتمە نیتوئ؟"

دايەحۆرى ماوەيەك ھەروا بەسەر پیتوہ راوەستاو ئەمجار گوتی:

"ئۆرەبی کوئیر بىم و دەستەكائىم شكیئ، خۆ ئەتۆ لەبرسان مردی"

ھەمدە بەخۆشحالتی یەوہ گوتی: برسیمە دایە.

"وہرە یارمەتیم بدە ئەو شتانەى بەپاش دەرگامەوہ ناوون لەجیتی خۆیان دانیمەوہ".

دایەحۆرى ئەوہندەى شپو شالآت بەپاش دەرگاوە نابوو كە ھەتا لای بردن و لەجیتی خۆى دانانەوہ زۆرى خایاند. دایەحۆرى كە چیشتی وەسەر دەنا، بەداواى لى بووردنەوہ گوتی:

"دەمەوئ رۆنى بچۆقینم. بەو نیوہشەوہ بۆنى رۆنى لە دىتى دەگەرئ و ناومالەكان تى دەگەن كە ھەتمەن یەكئەك ھاتوہتە مالتى دایەحۆرى".

"نان و پەنیرت ھەيە؟"

دایەحۆرى گوتی: ھەنگوینیشم ھەيە.

"ئىستەكەوايە سبەينى چیشتى لى نى. ئىشتيام لە دۆينەى دەستى تۆيە".

دایەحۆرى مەنچەلەكەى لەسەر ناگر لا برد، سفرەى ھینا، لەپیش ھەمدەى راخست و گوتی:

"سەر شىرمان ھەيە، ئەمەرۆ بەيانى دروستم کردوہ"

"خۆش بى دایە".

ھەتا ھەمدە نانەكەى خواردو لى بووہوہ قسەيەكيان نەكرد.

"دایە ئەمەن لەمەولا ئىدى واز لە ياغىگەرى دینم".

ھەمدە دواى ئەم قسەيە چاوەرپوان بوو دایەحۆرى يەخەى بگرئ و بلئ: بۆكوئ، بۆكوئ دەچى؟ كوئ؟ ھەمدەدۆكى ترسەنۆك بۆ كوئ. لەو ھالەدا داخوا ئەو سووكايەتییەى پى قبول دەكرا؟ چما پيش كوشتنى عەبدىخان داستانىكى لەو بابەتەى بەسەر نەھات؟

"دایە، دەمەوئ سەرى خۆم ھەلگرم و لىرە برۆم، بچمە جىنگايەك كەس ناوونیشانىشى نەزانئ. تىكەلى ژن و مندال دەبم. ھەمدەدۆك دەمەوئ. دەمەوئ ناوى خۆم بگۆرم".

حۆرى ئارام و بىدەنگ بى ئەوہى دژكردەوہيەك لەخۆى نیشان بەدا، رووبەرپووى ھەمدەدۆك دانىشتبوو و گوتى بۆ راگرتبوو.

"دایە! عەبدىخان مرد ھەمزەكەچەل ھاتە جىنگاى، ھەمزە مرد جىنگاكەى... عدلى سەفابەگ مرد... دایە! ئەم دنيايە ناغای زۆر تىدان، زۆرن دایە..."

حۆرى بىدەنگ و بى ئەوہى قسەيەك بكا گوتى دەدایە قسەكانى.

"هممه دۆكيش نه گهر بېرئ، زۆر هممه دۆكى ديكه دېن. ناغاكان له هممه دۆكه كان كه مترن. هممه دۆكيتك بېرئ، هزار ده هزار سه ده هزار هممه دۆك جيتگاي ده گريتته وه، نه منيش نهم هيچ گرنگ نيه..."

هممه له بنه وه ته ماشاي وي ده كردو دهيه ويست دژكرده وي وي هملسه نكيئ. حۆرى وهك بهرد بيته ننگ بوو، بېته وهى گۆرانيك به سهر هيله كانى دهم و چارى دا بې گوتى ده دايه قسه كانى.

"بچيه سه رى و بيته خواري ناخرو ناقيبه تى كارى چه تى گولله يه كه، وانيه دايه؟"
چاوه پروانى قسه يه كى وي بوو، به لام دايه حۆرى بيته ننگ بوو. نه قسه يه كى به دهم دا ده هات و نه چووكترين دژكرده وي له حۆرى نيشان ددها.

"ده چمه دئيه كى چه په ك، زه وي يه كى لى ده كرم. نه ختتاك پارهم هه يه، خانويه ك دروست ده كه م. ناوى خو شم ده نيم برايمه رهش يان برايم سوالكه ر، باشه؟ مندا لم ده بن. تى گه يشتوم چه تى كارى من نيه. نه منيش وهك بايم وام. له سهرم ده، نامم له دست برفينه، بنياده ميكي دل نه رمم. پياو كوشتن كارى من نيه. زۆرم بير لى كرده ته وه، مالتيك كه خوا دروستى كرده هه ر بوخۆى ده توانئ ويرانى بكا."

حۆرى كه سه رى داخستبوو پرسى: ناوت ده وئ؟

"زۆر سوپاس دايه. ههروهك نه تۆ زگت به عهبدى خان ده سووتئ... ته ماشايه كى روخسارى دايه حۆرى كرده. نه منيش زگم به عهبدى خان و عهلى سه فابه گ ده سووتئ."
دايه حۆرى چارى لى مۆر كرده وهو گوتى:

"وست به سه گباب! نه من نهم گوت زگم به عهبدى خان ده سووتئ، زگم نه به عهبدى خان ده سووتئ و نه به عهلى سه فابه گ، نه مان نهو ماله نين كه خوا دروستى كرده، نه مان مالتيكن كه شه يتان دروستى كرده. مالتيك شه يتان دروستى كرده بې، بنياده م ده بې ويرانى بكا، بنياده م بوخۆى..."

"نه من ده مه وئ ليره برؤم بچمه نهو خواره بو چوكورواوا، سه يرانئ هه لگرم و بچمه جيتگايه كه كهس ناوونايانگى نه بيستبئ. ده مه وئ ببمه برايم سوالكه ر."

"كورى خو م دنيا پر له برايم سوالكه ره، له وه ناسانتر، له وه دنيا يه دا له وه ناسانتر نيه كه پياو بيته برايم سوالكه ر."

قسه كانى دايه حۆرى كاربان له ناخى دلى كرده نه ويان گۆرى. به راستييش دنيا پر بوو له كه سانى وهك بابى كه كاربان به كارى هيچ شتتاك و هيچ كهس نه بوو.

"کوږم همه د! شتیتک پئی بلیم، شتیتک پئی ده لیم به لآم لیم عاجز مبه، باش؟ راسته نتو له من نه بووی، به لآم له دایکت و برایم سوالکمری بابت زیاترم زه همت پتوه کیشاوی. هر لمبر نموش له قسه کم دل گران مبه. نه من تاقه نینو کینکی همه دؤکی مردوو به سهد همزارو سده هزار برایم سوالکمر ناگوږم موه."

"که وایه نه تو ده لیتی نه من نابئ واز له چته یی بیتنم؟"

دایه خوږی رقی هستاو گوتی:

"نه من قسه ی وام نه کرده، گیان، گیانی خو ته کوږم - ده سته کانی ده لهرزین و ماسو لکه کانی دم چاوی ده بزوتن - لیده برؤ، نه مه عرزو نموه گهز."

"له چوکوراوا..."

"تن گیشتم، نه تو له گه ل کچیک زه ماوه نندت کرده، چما وایه؟ علیه شهل به دراوسینکانی گوتبوو. کچه که زور جوانه. باب و براکانیشی وه ک پلنگ وان."

"به لئی دایه، زه ماوه نندم کرده"

"خوا پئی وقه ده می مه باره ک کا. گوتت که نگی، که نگی ده ته وی بچی چوکوراوا؟"

"سبه و دو سبه ی."

خوږی بیده نگ بوو. مووی له شی راست بوونه وو راویژی قسه کردنی توند بوو:

"که نگی؟ گوتت که نگی؟"

لینوه کانی گرژ بوون و لهرزین. همه د شاره زای نم حالت ته بوو. دایه خوږی وه ختیک لیتی ده لهرزین ده بوو به پلنگیک. هرینا ته قیه وه به لآم مه علوم نه بوو بچی هیتا بیده نگ بوو. همه د چاوه پروانی ته قینه وه ی رقی دایه خوږی بوو. دایه خوږی ورده ورده نارام ده بووه وه.

"کوږم، دوژمن له پشت مائی سهرانی چاوه پروانته. دور له چاوی خه لک و له تاریکه شه ویکي بارانی دا که چاوی نابینئ، چوږن ده لیتی که س ناگای له هانتت نه بووه له بهر بارانیک که جیتی وشکی له له شت دا نه هیشته بئ هیچ ترس و خوږیک ده چیه نیتو که مین. دوری مائی سهرانی یان گرتوه و هزاران چاوه پروانته، بیده نگ و بی هیچ همت و خوستیک. شه لائی بارانی شه وی دتی، دیواری ماله کانی چوکوراوا قامیشه و سهریانه کانی چرپ و چال.

بارانی گولله ده باری و هیتا ناوی سهرانیت نه هیتاوه، گیانت ده رده چی. کچی خه لکی بو ت ده گری، به لآم نموه دایکه که دمسوتئ و دایکه که به کول ده گری، نه تو ده ته وی نه منی پیرو بیتال نه و

رۆژانە ببینم... لێدە پرۆ، ھەر کویت پێ خۆشە بچۆ. پیت خۆشە برایم سوالکەر بەو ھەز دەکە "وہلی لایەجی"، کیت پێ خۆشە ئەو بە، بەلام مەمرە. کورم مەبەلە بۆت بگریم. لەدایک و بابت زیاترم ھەق بەسەرتەو ھەبە... ئەتۆش ئینسانی چاک. دەزانم دلت نایە مێروولەبە کیش نازار بەدە، ئەگەر ئەمن نەت ناسم کێ دەت ناسی گولەکەم؟ کوشتنی عەبدیخان و عەلی سەفایان لەنیوچاوانی تۆ نووسیوە. ئەتۆ ناتوانی لەبەر چارەنوس رابکە، لێدە پرۆ، تۆغرت خێر بێ، رینگات بێخەتەر بێ. پرۆ لەپیتش چاوان ون بە، بەلام خۆت مەخە کەمینی دوژمنەو.

"دایە، قسە ناکە، لەبەر خۆتەو دەتێی چی؟"

دایەخۆری رەنگی رەش داگیرساو راست بوو: "بێمیشک. خوایەگیان ناخرو ئاقیبەتی چ دەبێ؟ ئەم کورە نابیتە بنیادەم... کوری خەلکی ئەگەر بەسالدا دەچێ ناقلتر دەبێ. ھی مەمانان ناوا دەردەچێ، گێژو شیت، نازانی قسەش بکا."

"چ بوو دایە؟"

"گۆری بابت بوو. توتکەسەگ دەبوو ببیتە برایم سوالکەر. برایم سوالکەر ھەر نەبێ بنیادەم بوو، وەک تۆ بێمیشک نەبوو. خوا بت کا بە قوربانی ئەو ناوە جوانەیی برایم سوالکەر." "لەسەرەخۆ دایە، لەسەرەخۆ، نازانم بۆچی توورە بووی، دەست و لاقت ماچ دەکەم ئەتۆ چیتە دایە؟ وەرە شێرە دانیشە بزاتم"

"حەمەدە لەخۆریوی قوون نەشۆر دەبەویست ببیتە چەتە. جارێ دەربێیەکەت ھەلکێشەو، دواوە بچوو چەتەیی بکە. زۆر چاک دەکە کە دەتەوی پرۆی."

"دایە دەبەرت مەرم ئەتۆ چتە؟"

"دایەخۆری لاسای کردەو:

"دایە چتە، ئەتۆ چتە."

بە پێکەنینەو لەسەری رۆیشت:

"دایە چتە؟ کورە بەچکەشێرە کەم ماشەللا ھەزار ماشەللا باش فێر بوو بەتێ چتە."

"دایە چتە؟"

دایەخۆری دەنگی ھەلپەری و دەستی کرد بە ھات و ھاوار.

"دایە بێدەنگ بە، دایە لە دەری گویان لە دەنگت دەبێ، دەتێن بەم نیوہشەو..."

خۆری دەستی دە کەلەکەیی نان:

"با گوئیان لئی، با جهندرمه گوئیان لئی و بت کوژن و نه من نه جام بئ له دست تو، نه تو ده تهوئ له بهر خاتری نهو سهیرانه ج... بچی چوکورواوا نا؟ پیت وایه جهندرمه ههروا سهیرهخۆ بهرهلایان کرده؟ که چوویه وئ جهندرمه کان له که مین دینه دهرو هیشتا سهیرانت نه دیوه مشوروت دهخۆن. گۆیا تهلیسم و برووسکهت پین، بهرده برووسکه که شتمان دی: نه گهر ناناجیخ سولتانی چل چار فریات نه که وتبوو به ساغ و سلامه تی ده چوویه لای عهبدی خان... نه منیش له پهنا قهبری عهبدی خان قهبرتیکی جوام بۆ ههله کهندی و دوایه ده هاتم به قهبره که شتم ههله میزت. کوربه دت کوژن، وهک بیژینگ کون کونت ده کهن. پیت وایه مالی سهیرانی له ژیر چاره دیری دا نیه؟"

"تی گهیشتم دایه، دهستت ماج ده کهم، لئی وه بیره"

دایه خۆری نه راندی: لئی نابرمه وه.

"دایه په ژیوان بوومه وه، به خوای دایه ناچه چوکورواوا، به خوا تی گهیشتم ده لئی چی..."

خۆری هات، چۆکی به چۆکی وه داو دهستی به سهر سهری دا هینا:

"کوربه ناقل و نازاکه، کوربه جوانه رینگه کهم حالی بووه، همه دهۆکم حالی بووه..."

"دایه به خوا تی گهیشتم، ناچه چوکورواوا. بیدهنگ به. وه دوا سهیرانی ناکه وم. رینگایهک

بۆ دیتنی ده دهۆمه وه."

دایه خۆری گوتی:

"ئه سپه شیته کهت که له پشت مالییه دهی خیرمه وئ. نه گهر پیت خۆشه ده توانین عملیه شهلی گووسگی هزار روو بنترین. پاشانیش که نه تو سهیران رویشتن دئ شویتتان ههله گری و ده تان بینیتته وه. نه تۆش راست وهک عهبدی خان دهی کوژی و دوایه ملی کیتوان ده گری..."

دایه خۆری بهر بهر هاته وه سه ره خۆ. باشه ههقی بوو. بیری کرده وه که بۆچی نه وه نده تووره بووه. بۆچی؟ چونکه هیشتا خه فته تی چاوه ستنه که ی له سهر دل مابوو. زهردهیه کی هاتی. همه مد سهری به لاره نا:

"دایه سهرم مه خه ره سهر توخوا، هاته لات که..."

وه ختی که همه د وهک مندالی هه تیو ملی به لاره نا، دایه خۆری ناگری له دل به ربوو.

"نه من سهیرانیته وه دهست ده ده م، نه تو نهو کاره ی به من بسپیژه. نیستا که نه تو ناتوهی بچی..."

"ده مهوئ هه تا زوهه برۆم دایه."

"كۆرۈم ئەمەن چۆن بەو دەم و دەستە سەيرانىت بۇ بېنمە ئىرە".
"ھەر جۆرىك تۈانیت بىھېنە".

"راۋەستە با رۆژ ۋەبى. مەجموودە خەرى دەبىنمەۋە، ئەۋىش سەيرانى دەبىننیتەۋە. پاشان ئەتۆ لە جىيەك چاۋەرۋان دەبى".

"ئەمەن تا نەردەم لەكۆى بېنمەۋە. ئىستا ئىدى ئەمەن ياغى نىم"
"ئەتۆ بچوۋە بنى جەھەننەمى، باشە؟"
"باشە، داىە!"

"ئەمەن سبەينى مەجموودە خەرى دەبىنمەۋە... ئەتۆش... ئەتۆش..."
داىەخۆرى بىرى دەكردەۋە، دەستىكى لە شانى ھەمدى دار گوتى:

"خو كۆپرت نەكا ھەمدە، ئەتۆش بچوۋ، لای ئانا جىخ سولتانی چل چاۋ - چاۋەكانى بىرىسكەيان دا- بچوۋ، ھەم لەبەر ئەۋەى چاكى كىرۋىيەۋە دەستى ماچ كەو ھەم دوعاىەكى لىۋەرگرە كە ئىدى گوللەت وئ نەكەۋى. دەچىە وئ، دەستى ماچ دەكەى، دوعاىەكت دەداتى، لەۋانەشە دوعات بەسەردا بچوئى... ئەۋدەم ئەتۆش ۋەك گەنج عوسمان نەگەر سەرت بکەۋىتە بن ھەنگىلشت، دىسان نامرى"

"لەمەۋدوا ئەمەن دوعام بۆچىە داىە؟"

"ھەموو كەس ھەمىشە دوعاى خانەقاي چل چارى پىۋىستە، ھەم لەم دىنبايمو ھەم لەمۇ دنبا..."
"باشە داىە، سبەينى پىش تاۋھەلاتى ۋەپى دەكەوم".

"نا سبەى شەۋى دەپۆى، سەر لە ئىۋارنى، ھەر كە تارىك داھات..."

ھەتا بەيانى باسى زۆر شتىان كىردو قسەيان لە زۆر خەۋنى شىرن كىرد. ۋەختىك ھەمدە ناۋى خۇى گۆپى و بوو بە برايم سوالكەر چ دەكا! كە مندالىان بوون داىەخۆرى ھەتا دەمرى داۋدارىيان دەكاۋ پىيان دەگەيەنى. چ دەمىنى بىكەن؟..."

داىەخۆرى گوتى:

"زۆر خۇشخالىم ھەمدە. ۋەختىك كىردم ئەتۆ سەيران جەنازەكەم ھەلدەگىرن. نەگەر لە مالى ئىۋە مردم، مالتان لەھەر كۆى بى جەنازەكەم بېننەۋە ئىرەۋ لەپەنا قەبرى مام دورمووش عدلى بەخاكەم بسپىرن، باشە؟"
"باشە داىە".

داىەخۆرى ۋەك گەۋرە كچىك راست بوۋەۋە گوتى:

"راوهسته کلاویکی جوانم بۆ چنیوی. مهرهزه، زۆر نهرمه، گولیشم تیهاویشتون. سالتیک سۆمایى چاوم لهسهر داناوه. نهگهر هاتبورمه لات لهبیرم چووویو لهگهڵ خۆمی بیتم وهره له سهرتی نی، بزاتم".

دهرگای سندووقه سهوزهکهی کردهوهو لهنیو بوخچه چل کوتهکه کلاوهکهی دههیتناو لهسهری حهمهدی نار گوئی:

"لیت دهکالیتهوه. ئەم کلاوه لهسهر نیی کهس نات ناسیتهوه. هیندهی نهماوه رۆژ بیتهوه، با بچم دۆینهکه و سههه نیتم".

دۆینهکهی و سههه ناو چوو دووباره سندووقهکهی کردهوه. لهکن حهمهدی جلهکانی داکنندن و نهو جلانهی کرده بهری که وهختیک لهلای چادرنشینهکان هاتهوه لهبهری کردن.

"پاش نهوهی لهکن تۆرا هاتهوه ئەم جلانهم لهبهه کردن. نیستاش ئەمانه دهکهمه بهرم".
حهمهدۆک گوئی:

"خۆش بی دایه، ئەمن ناتوانم چاکهی نهو هه موو میههه بانیهی تۆ بدهمهوه..."

"ههسته برۆ رووخی خۆت نهجات ده، ببه خاوهن مال و مندال"

هاتهدهری، چووه پشت مالتی و وهختیک له دور لهسهر لووتکه شاخیکی چووکله تارمایی نهسپهکهی دی به خۆشحالی غاری دایهوه مالتی و گوئی:

"نهسپه کهت لهوی و یستاهه".

(۲۰)

همه‌دۆك و تاژی ته‌حسین له "كۆمه‌كلیك نیبیلی" تووشی یه‌كتریبون، بارانیکی وهك لافاو ده‌باری. دلژی به‌بارانه‌ی درشته درشته به‌ته‌په‌ته‌پ ده‌كه‌وتنه‌ سه‌رزه‌وی. له‌چیاو دۆله‌كانه‌وه لافاوکی زه‌ردی كه‌فاوی به‌هاره‌هاپ به‌ردو مووره‌ داری له‌گه‌ل خۆی دینان و له‌به‌رزاییه‌وه ده‌یه‌ئینه‌ خوار. لینگه‌لیكدا هه‌وره‌ تریشه‌ ده‌ره‌وشانه‌وه‌و بریسكه‌ له‌و داره‌به‌رزه‌ جه‌نگه‌لی‌پانه‌ی ده‌دا كه‌ له‌و ده‌وریه‌ره‌ هه‌بوون.

تاژی ته‌حسین به‌دیتنی همه‌دۆك له‌ترسان نه‌یه‌زه‌زانی چ‌بكا. وهك گونا‌ه‌كارێك كه‌ له‌كاتی تاوانه‌كه‌ی‌دا ده‌گیر كه‌وتبێ سه‌ری لێ‌شێوا‌بوو، نه‌یه‌زه‌زانی بۆ كوێ هه‌لێ، به‌ره‌نگی‌کی زه‌ردی وهك زه‌رده‌چینه‌وه به‌ده‌ست و لا‌قی‌كه‌وه كه‌ ماسوولكه‌كانیان ره‌ق ببوون له‌وی له‌نیوه‌راستی رینگادا راوه‌ستابوو. باران وهك لووله‌مه‌سینه له‌نه‌ندامی هه‌ل‌ده‌چۆراو چاوی له‌چاوی همه‌ده‌وه‌ه بریبوو. همه‌دۆكیش راوه‌ستابوو ته‌ماشای وی ده‌کرد: ئه‌م پیاوه‌ بۆچی هه‌ر كه‌ منی دی ناوا ترسی پێ‌نیشت؟ پاش ماوه‌یه‌ك تاژی ته‌حسین هاته‌وه‌ سه‌رخۆی، به‌ده‌م همه‌دۆكه‌وه‌ پێ‌كه‌نی و به‌ راوی‌ژی‌کی وهك داوا‌ی لێ‌بووردنه‌وه‌ گوتی:

"تۆغر بێ همه‌دۆك ناغا".

"كێ، كێ، گوتت كێ؟".

"گوتم همه‌دۆك ناغام".

"له‌گه‌ل منت بوو؟"

"ئه‌ی ده‌ته‌وی له‌گه‌ل كێم بێ، له‌گه‌ل تۆم بوو ناغام. له‌م دنیا‌یه‌دا چما جگه‌له‌ تۆ همه‌دۆكێکی دیکه‌ش هه‌یه‌؟"

حەممەدۆك غافلگىر كرابوو. ھەرچەندى ھەوتلى دا خۆي ناشارەزا بكا، نەكرا. ئەم پياوھ
ئەوى ناسىبوو. تەنەت وا دياربوو باشىشى دەناسى. لىي پەرسى:

"بىوورە، ناوت چىيە؟"

"بەمن دەلەين تەحسین رىئوى."

"خەلكى كام دىيى؟"

"گەلى شكۆفە"

"لەو دىيە تاژى تەحسینىكىش ھەيە، دەيناسى؟"

"دەيناسم ئەو تاژى تەحسینە خۆم، ئەمن رىئوىيەكم بۆ خۆم"

حەممەدۆك پىكەنى... چوونە بەر نوای گابەردىك كە لە تەنىشتیان بوو. ئەوى باران
ئەيدەگرتەوھ.

"لە كوئىرا ھاتووى، بۆ كوئى دەچى؟"

"لە خوای شاراوھ نىيە، چ لە تۆ ۋەشىرم ئاغام، خەرىكى قاچاخچىيەتى جگەرەم."

كىسەيەكى نەستورى مشەمەي لە گىرفانى دەرتنا، دەستەكانى بە گل ۋشك كەردنەوھ،
كاغەز سىگارى لە توورەكەكە دەركىشا، سىگارنىكى پىچايەوھو بۆ حەمەدى راداشت. حەمەد
ئەو نەستىو پووشوھشى كە تەحسین بۆي راداشتبوون ۋەرگرت. پووشوھە كە يەكەوجار گرتى.
پووشوھەكە كە لە ھەوای كۆيستان دا ناگرى گرتبوو بۆنىكى خۆشى لىھەستا.

"كاك تەحسین، زۆر لەمىژ بوو جگەرەم نەدەكىشا. چەتەيى ئەمەيە ئىدى. رۆژىك جگەرەت
دەست دەكەوى پىنجان دەستت ناكەوى. جگەلەوھش ئەم ژەھرەمارە زۆرى زيان ھەيە."

تاژى تەحسین گوتى: ئەمنىش جاروبار دەكىشم.

تەحسین لەسەر ئەو بەردە كە لىي دانىشتبوو نارام و نۆقرەي لىھەلگىرابوو، لە جىيىخۆي
بەند نەدەبوو. تاوئىك دەترساو تىك دەچوو، دوايە دووبارە خۆشحال دەبوو. پاشان چاوى لە چاوى
حەمەدوھ دەپرى كاتىك حەمەد تەماشاي دەكرد چاوى لىۋەردەگىپرا. ئەم ۋەزە لەبەر چاوى
حەممەدۆك ون نەبوو: ئەم ھەتىوھ كەلەكىكى لەبن سەردا ھەيە، دەبى بزام چىيە.

"ۋەختىك ئەمن برىندار بووم، ئەتۆ لە باقرگىگى بووى؟"

"بەلئى لەوى بووم حەممەدۆك ئاغام. ئەسپىك ھەيە نا... ئەوىش لەوى بوو، ئەسپى

خەنەي دەلەيم لەسەر دوندى شاخەكە راوھستابوو، لە جىيى خۆي نەدەبزووت، ھەر لەوى

ۋىستابوو"

"بيستم وهختيك بريندار بوم ژنان شيوهنيان بۆ كردم".
"ئەرى، وهختيك ياور فەرمانى به جەندرمەكان داو جەنازەى تۆى لىۋەرگرتنەو،
ئەوانىش جەكانى تۆيان لەبەرت دارىنو لەگەل خۆيان بردنە دەشتى سى شەوو رۆژان بەسەريان
دا گريان".

"ئەو حەمەدۆكە هيچ وەك من دەچوو؟".
"وەك ئىستاي تۆ؟ بە هيچ جۆر وەك ئىستاي تۆ نەدەچوو. ئەو بەژنى دوو مېتر دەبوو، چار
گەرەو برۆ پېشت بوو، روخسارى تاوہسوت بوو، پياويكى زل و ناقۇلابوو".
"خەلكى گەلى شكوۋفە لە مندالى حەوت سالەو تا پىرى حەفتا سالە ھەموويان من
دەناسن. چۆن بوو بە ھەلەچوون؟"
"كەس بە ھەلە نەچوو حەمەد ناغام. تەنانەت ئەمنىش پىم وابوو ئەو كابرانە حەمەدۆكەو
پرايەو".

حەمەد پىكەنى: زۆر شتىكى سەيرە.
تاژى تەحسین بۆى سەلماند:
"بەلئى زۆر سەيرە، ئەو پياوہ لە تۆ زياتر وەك حەمەدۆك دەچوو، تى گەيشتى؟"
"تى گەيشتم".
"ھەرە ترىشقەيەك لىيدا، ئاسمانى لەم سەرەوہ تا ئەو سەر شەق كرددو گرمەكەى لە چيا
دەنگىدايەوہو دەنگەكەى لە دەوروبەر گەرا.

حەمەدۆك پاش ئەوہى باش لە تەحسین ورد بووہوہو بە زيرەكى ھەلئەسەنگاند، گوتى:
"پروانە كاك تەحسین، باشت گوى لىم بى، نەگەر جەندرمەكانت ديتن و سۆراغى منيان
لىۋىستى پىيان بلئى: ئەو رۆيشت، تازە وازى لە چەتەيش ھىناوہ، دىتم سەرى خۆى ھەلگرتبوو
دەپۆيشت. بلئى وا ديار بوو بۆ ئەوہى خوا لە گوناھانى خۆش بى دەيەوى بچىتە كابەى پىرۆز، باشە؟
پروانە چەكىشم پىنە"

تاژى تەحسین دەسبەجئ لە پەناى شاخەكە ھاتەدەرئۆ لە كاتىك دا بە بەر بارانىدا
غارىدەدا گوتى:
"باشە".

حەمەد چەند لەحزەيەك لە پىشتەوہرا تەماشاي كرد. لە دلئى خۆىدا گوتى: ئەو كابرانە شتىكى
لەبن سەردا ھەبوو. بەلام گرنگ نىە. دەبئى رىگاكەم بگۆرم. روانىنەكەى ناخۆش و پىر ترس بوو. پياو

دەبىي لەو جۆرە كەسانە كە لە ھەموو شتەك تەنانەت لە سەيبەرو دەنگى گەلاڧارنىكىش دەسلەسنەو، بترسى. ھەر كارىكى خەراپ كە فكرى لىيەكەيەو، لە دەستيان دى.

تاژى تەحسەن ھەر كە لە پەنا بەردەكە دەريەرى لەبەر چا و ن بوو، ھەمەدەيش لەو قولكەيەي لەبن گابەردەكە ھەبوو ھاتەدەريئو رىنگاى خۆى بەرەو بنارى لىئو پەر بەردەلانى چيا خوار كردهو. دەيزانى خەبەرھىنيكى وەك تاژى تەحسەن بە يەكەم كەس كە بى گاتىو بە يەكەم جەندرمە كە تووشى بى دەلئى ھەمەدى ديتو. لەوانەشە ھەر نىستا ئەو رىئوى، چەقەل يان ھەر ژەھرەمارىك ھەيە بەو پەرى ھىئو توانايەو بەرەو شاروچكە دەخۆىنووسا بى ھەتا خۆبگەيەنيئە ياور. بۆيە پتويست بوو بە پەلە لەم ناوچەيە دوور كەوتتەو.

تەحسەن ئەو ترس و ھەژانەي تووشى ببوو، لەخۆى دوور خستەو لە جياتىيان خۆشحالى روى تىدەكرد. زۆر رۆژان بە دواى ھەمەددا چياو بەندەنى پشكنين و سەرەنجام لە منداڵەشوانىكى بىست كە ھەمەدۆكى لەم دەوروبەرەنە ديەو. چەندىن رۆژ لەسەريەك ئەم مەلئەبەندەي بەجى نەھىشت و لە كوئىرەريەكان و شەقامەريەكانى كوئىستان دا راي بوارد. ئەو دەيزانى دىھاتىيەكان بە تايبەتى دەوارنشىنەكان چەند زارقاين. ديارە دەشيزانى چۆن قسە لە زارى دىھاتىيەكان دەركىشى. ئەو دەيزانى كە لەم دەوروبەرەنە زۆر ناسان تووشى ھەمەدۆك دەبى. داخوا نىستا ھەمەدۆك بە بى چەك بۆ كوى دەچوو؟ دەبوو بە تەواوى جىگا و مەكانەكەي بدۆزىتەو و وردىش لەبىرى بىنى.

تەحسەن بەرئى خۆىدا گەرايەو، ھەمەدى لەبن ئەو شاخە كە پىكەو لەبنى دانىشتبەون نەديتەو. تەماشاي شوئەكەي كرد چووبووە سەر چياكە. ھەموو شتەك حالى بوو. كەمى مابوو لە خۆشىيان دلئى راوەستى. ھەمەدۆك چووبووە خانەقاي چل چا. چوونكە چەتەيەك ئەگەر چەتەيى وەلاش نابى ديسان ھىندە گەوج نىە لەو چيايانە بە بى چەك بگەري. تەنيا ئەو كەسەي دەچىتە خانەقاي چل چا ھەقى نىە ھىچ چەكىك لەگەل خۆى بەرى، تەنانەت چەقۆيەكيش. كەستەك كە تەنانەت بە چەقۆيەكيشمەو لە خانەقا نيزىك بىتەو رۆژى خۆشى نايەتە رىو سزاي كارى خۆى وەرەگري. ھىچ كەسەيش ناتوانى چەتەيەك يان مەحكومىك ھەر كەس بى وەختەك پەناى بۆ بن مېچى ئەو خانەقا يە بردو، لەوى دەركىشى. ئەو پادشا خانانەش كە بەنيازن بچنە وى، رۆژەريەكيان بۆ وئەدەمىنى كە ھەموو چەكىك لە خۆيان دەكەنەو و ئەجار سەر دەخەنە سەر شىپانەكەي.

ھەمەدۆكىش رۆژەريەكەي مابوو بۆ خانەقا چەكى لە خۆى كرىدبوو وەك دەرويشان بە بىيان و خورجىن بە شان وەريەكەوتبوو. دەبوو زوو بگاتە لاي ئەو پياو و خەبەرەكەي بى بلى. ئەويش

پاره‌یه‌کی زۆری ده‌داتێ. پاشانیش ده‌بێ بچیتته لای یاوه‌ر. یاوه‌رو جه‌ندرمه‌کان به‌ چه‌که‌وه‌ ناچنه‌ خانه‌قای چل چار. ده‌کرێ له‌ رینگای چل چار بۆسه‌ی بۆ دانین و بی‌خه‌نه‌ که‌مینه‌وه‌، یان ده‌بێ زۆر خێراو زوو هێشتا همه‌دۆک نه‌گه‌ییته‌ خانه‌قای چل چار، جه‌ندرمه‌کان همه‌وو رینگاکانی چل چار به‌سه‌تن، یان وه‌ختی گه‌رانه‌وه‌ له‌ خانه‌قایه‌ له‌ داوی بجه‌ن...

تاژی ته‌حسین گه‌راییه‌وه‌ هه‌تا تینی تێدابوو ده‌ستی کرد به‌ غاردان. ده‌بوو هه‌ر ته‌مشه‌و یان به‌یانی خۆی بگه‌یه‌نیتته‌ شارۆچکه‌و جه‌ندرمه‌کان به‌رێ بکا. به‌لام کابرای گۆزین چۆن وه‌بینن؟ نه‌گه‌ر نه‌و پیاوه‌ بالابه‌رزه‌ وه‌بینن زوو ده‌ی‌ناسیتته‌وه‌. نه‌گه‌ر ناوونیشانه‌کانیشی بلێ خه‌لك ده‌ی‌ناسن. ئاغایه‌کی گه‌وره‌یه‌. عه‌لییه‌ شه‌لێکیش هه‌یه‌، مامۆستای شوێن هه‌لگران. نه‌گه‌ر که‌سیشانی ده‌ست نه‌که‌وت ده‌پرسیو له‌هه‌ر کوێ بێ ده‌ی‌بینیتته‌وه‌.

له‌به‌ر بارانی نه‌ده‌کرا چاو هه‌لێنێ. پێلاوه‌کانی پر بپوون له‌ ناو. کاله‌ نه‌بایه‌ هه‌ر که‌وشیتکی دیکه‌بایه‌، له‌و که‌وشانه‌ که‌ پێیان ده‌لێن قۆنده‌ری سووری جووت باقیه‌، مومکین نه‌بوو به‌رگه‌ی نه‌م بارانه‌ بگرێ.

همه‌مه‌دۆکیش له‌و که‌وشانه‌ی له‌پێدا بوو. باشتر. نه‌و قۆنده‌ره‌ سوورانه‌ به‌رگه‌ی نه‌م بارانه‌ ناگرن، هه‌تا خانه‌قایه‌ دوو رۆژه‌رێ بوو. نه‌و قۆنده‌ره‌ سوورانه‌ زۆر زوو ئاوێ هه‌ل‌ده‌مژن و هه‌ل‌ده‌مسێن. له‌وانه‌شه‌ همه‌مه‌دۆک کاله‌ی له‌ نێو خورجینه‌که‌ی‌دا هه‌بن. مه‌سه‌لێکی مه‌نشوو بوو ده‌یان گوت: چه‌ته‌ ده‌بێ لاقی چوست و چالاک بن. وه‌ک با به‌ رینگا سه‌ره‌وژێره‌که‌دا ده‌رۆشت. هه‌تا بنی ددانی له‌ ناودا خووسابوو. نه‌گه‌ر وا خێرا غاری نه‌دابایه‌ هه‌تا ئێستا له‌ سه‌رمان مرده‌بوو. ورده‌ ورده‌ش رۆشتنه‌که‌ی توندتر ده‌کرد. هه‌ر به‌و خێراییه‌ گه‌یشه‌ ده‌شتی. میژگ و میژغوزاریکی ته‌خت بوو. له‌ نێوه‌راستی نه‌و میژغوزاره‌دا کانییه‌ک هه‌ل‌ده‌قولتی که‌ خپکه‌ به‌رده‌کانی بنی دیاربوون. ناوی کانییه‌که‌ له‌گه‌ل لافاو تێکه‌ل بپوو، هه‌ستابوو ده‌وروپه‌ری داگرتبوو. که‌مێک نه‌ولتر لێره‌واریکی پان و به‌رین بوو که‌ تارێک و ره‌ش هه‌تا چوکوو‌راوا درێژه‌ی هه‌بوو. له‌سه‌ر لێره‌واره‌که‌ چهند په‌له‌هه‌وری سپی که‌ نه‌ختیک مژاوی بوون، له‌ژێر نه‌و بارانه‌ تونده‌دا به‌ره‌و ئاسمان هه‌ل‌ده‌کشان. له‌ لایه‌کی به‌رده‌لانه‌که‌ش پیره‌داریکی "سیدر" ده‌بینرا که‌ لک‌ویۆپه‌کانی، ده‌ورو به‌ریان داگرتبوو. به‌رده‌لان چووبوه‌ نێو هه‌روپه‌رکی سپییه‌وه‌. تاژی ته‌حسین له‌ جیتی خۆی راوه‌ستابوو، وه‌ختیک به‌ نێو لێره‌واری‌دا وه‌رێ‌ده‌که‌وت وای هاته‌ به‌رچاو که‌ له‌سه‌ر لووتکه‌ی شاخی له‌ نێو هه‌وران دا سه‌ره‌ نه‌سپێک ده‌بینن. سه‌ری نه‌سپه‌که‌ وون ده‌بوو دووباره‌ ده‌رده‌که‌وته‌وه‌. له‌و فکرها‌دا که‌ داخوا به‌خه‌به‌ره‌

يان خەوى لىن كەوتتە ھەتا نىزىك دارە سىدرە كە چوۋ. ئەو ھەورە گەورە يە خىزا لە لووتكە شاخە كە دەھاللاۋ لىك بىلاددە بوو. لە ژىر دارە كە چاۋەپى ما. باران بەرە بەرە توندى دە كرد. گرمى ھەورە تىرىشكە كان لە چىكان دەنگى دەدايە ھەو دەپىنەنە لەرزىن. بىرىسكە يە كى درىژ لىدا كە دىناي لە رووناكىدا نوقم كردو ئەو ئەسپەي لە نىو ھەورە كان دا بوو لە حەزە يەك دەركەوت و دوايە ون بوو ھە. خۆش حالىي تاژى تەحسین لە دىتنى ئەسپە كە لە شادمانىي دىتنى ھەمەدۆكىش پتر بوو. دەسبەجى بە بەردە لانە كە دا پىن ھەل گەپا. بەم جۆرە ھەم خەبەرى دىتنى ھەمەدۆكى زووتر دەبردە شارۆچكە دەيگە ياندە ئەو پىاۋە بەخشندە و پوئدارە ھەم دەي توانى ئەسپە كەش بىيىن. ئەو پىاۋە بە دل و دەروون و پارە دارە ئەوى لە زىرو ئالتوون دا نوقم دە كرد. لە نەكاۋ ناۋى پىاۋە كەي ۋە بىر ھاتە ھە. ناۋى مور تەزاغا بوو...

ۋەسەر كەوتن لەو شاخە كە ۋەك دىوار لووس بوو، كارتىكى زۆر ئەستەم بوو. ۋەسەر كەوتن لەو شاخە لە ژىر ئەو بارانە توندەدا كە دەبارىۋ لىيەنە دە كەردە ھە، ۋەك ئەو دە چوۋ بە دار تىلىكى لووس ھەل گەپى كە پۆنى تى ھەل سۋا بىن. بەراست ئەو ئەسپە چۆن ۋەسەر ئەو شاخە كە وتبوو؟ لەوانە شە ئەو ئەسپە ھەيوان نەبىن، جندو پەرى بىن. يان شە يتان بىن. ترسا، بەلام نەي توانى نەچى بۆ لاي ئەسپە كە. تەماع بەرى چاۋانى گرتبوو. باران ۋەك كلكە ئەسپەك دە چوۋ كە لە بەرزايى ھەل سۋا بىن سەرى ھەر تالە موۋيە كى گوانىك بىن كە دۆش يىتتىان.

تاژى تەحسین ۋەختىك گەيشتە دوندى شاخە كە دەستە كانى شە لالتى خوين بوون، لە ھەورە تىرىشكە يدا، ھەور گرماندى، بىرىسكە يەك بە نەپو ھۆر لە شوئىتىكى زۆر نىزىكى ۋى كەوت و ئەو شاخەي لەسەرى راۋەستابوو، ۋەك لانكە راژا. ئەسپە كە بە بىر قەيە كى رەشە ھە درە ۋەشايە ھەو بەرە لاي ۋى كەوتە لىنگدان. لەو كاتەدا تاژى تەحسین لەبەر زگى ئەسپە كە دا بوو، لە ترسى رووحى خۆي ھەرچۆنىك بوو خۆي ھاويشتە قەلشتە شاخىكە ھە. ئەسپە كەش ھات و بە لىنگدان بە ژوور سەرىدا تى پەرىۋ پۆيشت لە خوارە ھە لەبىن دارىك رەق راۋەستا. تاژى تەحسین بۆ لاندى: دەي گرم. دەي گرم و دەي دەم بە پارچە زەۋى يەك. كى دەتوانى لىم ۋەستىن؟

تاژى تەحسین خىزا لە بەردە لانە كە ھاتە خوارى، لەبىن دەۋەنىك دەسكە گىايە كى شىنى ھەل كەنلە بە دەستى ھەو گرت و لە حالىك دا بانگى ئەسپە كەي دە كرد بۆ لاي چوۋ. وردە ھەردە گەيشتە نىزىك ئەسپە كە. ھەتا لە ئەسپە كە نىزىك دە كەوتە ھە دلئى ۋەك بىيەۋى لە قەۋە زەي سنگى بچىتە ھەر تەپ تەپ لىيەدا.

تەحسین نىزىك كەوتە ھە، نىزىكتر، دەستى درىژ كردو راست لەو دەمەدا كە دەپەويست يالى بگرى، نەي زانى چ روۋىدا، تەنيا يەك لە حەزە دىتى ئەسپەي رق ھەستا و بە چاۋى دەرپەرپە ھە ھە

حالتك دا ددانه سپییه کانی وهك شمشیر ددهرهوشانهوه، پهلاماری وی‌داو پاش له‌حزیه‌کی دیکه‌ش دیتی نه‌سپه‌که وهك تۆپتیک فرتی ددهاته نم لاو نه‌ولا. سهره‌نجام له‌سهر زهوی پان رابوو. نه‌سپه‌که پاش نه‌وهی نه‌وی له‌سهر زهوی تخیل کرد، به غاردان بی نه‌وهی خۆی پی راگیر کری هه‌تا دوور هه‌تا خوار کانییه‌که لینگیداو له‌وی وه‌ستا. نه‌وده‌م چهند جاریک به دهوری خۆیدا سوپاو پاشان به ماسوولکه‌یه‌کی شله‌وه به فیشقاندن و کف پرژاندن و ددان گرکردنه‌وه به ملی راکیشراوو چاوی سووره‌هلگه‌پراوه هیرشی کرده‌وه سه‌ری.

تاژی ته‌حسین نه‌گهر نه‌ختیک دره‌نگتر له جیتی خۆی هه‌ستابایه، به ددانی نه‌سپه‌که له‌ت و کوت ده‌کراو له‌بن پی‌یانی‌دا گیانی ده‌رده‌چوو. وه‌ختیک نه‌سپه‌که گه‌یشته مه‌ودای سه‌دمیتری وی، تاژی ته‌حسین به زه‌حمت توانی خۆی باویته پاش قهدی داره‌کهو گیانی خۆی نه‌جات بدا. نم جاره‌یان نه‌سپه‌که له جیاتی نه‌وهی غارداو له‌وی دوور که‌ویته‌وه، ده‌سه‌جی به فیشقه فیشق له کاتیک دا بلتسه ناگر له چاوانی هه‌ل‌ده‌رژان گه‌پایه‌وه سه‌ری تاژی ته‌حسین، ملی دریز کردو باسکی ته‌حسینی که خۆی ده‌پشت داره‌که گرتبوو، به ددانی گرت و قۆله‌کی لی‌کرده‌وه. جیتی شوکرانه بوو که کاتیک نه‌سپه‌که سه‌ری برده پی‌ش ته‌حسین باسکی خۆی کیشایه داوه‌وه ته‌نیا قۆلی چاکه‌ته‌کی به‌ر ددانی نه‌سپه‌که که‌وت.

ئیتسا له نیتوان نه‌سپه‌کهو تاژی ته‌حسین دا به‌ربه‌ره‌کانییه‌که له‌سهر مردن و ژیان ده‌ستی پی‌کردبوو. نه‌سپ به ددان، به جووته‌وه به هه‌موو له‌شی خۆی په‌لاماری ته‌حسینی ده‌دا، نه‌ویش له په‌ستا به دهوری داره‌که‌دا ده‌سووپاو گیانی بی‌هیتزو نیوه مردووی خۆی نه‌جات ده‌دا. سهره‌نجام ته‌حسین له هیرشی په‌یتا په‌یتای نه‌سپه‌که ماندوو بوو. چاوی ده‌ره‌شموه ده‌هاتن و سه‌ری ده‌سووپا. هینده‌ی نه‌مابوو بکه‌ویته سه‌ری زه‌وی، هومی‌دیک به رزگاربوونی نه‌مابوو. نه‌سپه‌که‌ش جار به جار رق نه‌ستوو‌تر ده‌بوو زیاتر هیرشی دینا. وه‌ختیک تاژی ته‌حسینی بۆ نه‌ده‌گیرا، له رقان قه‌پی به قهدی داره‌که‌دا ده‌کرد. ته‌حسین ته‌نیا یه‌ک رینگای نه‌جات بوونی بۆ مابوو، نه‌ویش نه‌وه که بجیتته سه‌رداره‌که... هه‌رکه نه‌سپه‌که نه‌ختیک دوور که‌وته‌وه ده‌سه‌جی و به‌په‌له به داره‌که هه‌ل‌گه‌پراو هه‌تا یه‌که‌مین لکی داره‌که که رینکی زه‌وی بوو، وه‌سه‌رکه‌وت. نه‌سپه‌که وه‌ختیک نه‌وی له‌سهر لکه‌داره‌که دی له رقان شیت بوو، غاری‌دایه سه‌ری، نه‌گهر ته‌حسین له‌گه‌ل غاردانی نه‌سپه‌که خۆی نه‌کیشابایه لای نه‌ولا که‌وتبووه به‌ر ددانی نه‌وه‌هیوانه شیتته. ته‌حسین هه‌وراز‌ترو هه‌وراز‌تر هه‌تا تلۆفکی داره‌که چوو. هه‌موو نه‌ندامی له‌شی وه‌ک به‌ر کاره‌با که‌وتیی ده‌له‌رزین. باران وه‌ک لافاو له گه‌لاو لک و قهدی داره‌که ده‌چۆرا.

وهختيک نهو چووه تلؤفکي داری، نهسپه که دهستی لسه نه گرت. وهک له جي يهک دارای يارمستی بکا به شتويهی کی توندو پچرپچر دهی حیلاندو ده که وته غاردان. نهسپه که سهری خوی گیانده یه که مین لکی داره کهو پاشان به پشت دا کهوت، پاش نهوهی چند جار نهو تهقه لایهی دوپات کرده وه راوهستا. ماوهیه کیش له بن داره کهوه له کاتيک دا له رقان خوین بهری چاری گرتبوو، ته ماشای ته حسینی کرد. پاشان پالی وهقه دی داره که داو کلک و گوئی بهردانه وهو دهستی راستی به بهر زگیه وه گرت و هدر لهوئی راوهستا.

تاژی ته حسین له دلی خوی دا گوئی: هه له یه کی گه وره م کرد. ئیدی کارم کراوه... نه گه ر نه م نهسپه حوتوویهک لیتره راوهستی و ئیتره به جی نه هیلن، نه من به سهر نه م داره وه ده میتمه وهو له برسان و بن خهوی بیان ده مرم، نه گه ر نهش مرم له سئ روژان زیاتر بهو سهر وه خۆم راناگرم و لهوئی را راست بهرده بهوه نیو زاری نه م نهسپه. نه م نهسپه ههتا قیامت لیتره راده وهستی و چاوه روانی من ده بی. بوچی نه م به لایم به سهر خۆم هیئا؟ بوچی له بهرچی ویستبووی نه م نهسپه شیتته جادووی به بگری و گیانی خوی له سهر نهو کاره دابنی؟ نهو هیچ هیوایه کی نه جات بوونی نه بووو حه یوانه کهش به ده می ناوه لآوه چاوه روانی بوو. به لکرو چه ته یهک، شوانیک، یان دتهاتیه کان بین و نه جاتی بدن. ههتا لای نیوه شوئی له گژ نه م فکرانه راجوو، هه موو نه ندایم له شی ده له رزین. نه گه ر نه مشه و لیتره ما بایه وه پیویست نه بوو نهسپه که به ددانی خوی لهت و کوتی کا، چونکه له سهرمان ده مرد. به سهر نه م داره وه دهی بهست و ده مردو سبه نیی به یانیش سیسارگ که له شه که بیان لهت و پهت ده کرد.

به بی شک نهسپه که دهی زانی که نهو نیازی پیوه کردنی حه مه دۆکی هه یه وه هر بویهش ده یه ویست بی کوژی. نه گینا نه م نهسپه به دیتنی ناده میزادو له گه لکوو یه کتيک لینی نزیک ده که و ته وه رایده کردو له پیش چاو ون ده بوو. نه م په لامارانه که به قهستی کوشتن بو سهر وی دینان به خۆزایی نه بوون، مسۆگه ر شتیکیان تیدا بهسته بوو. کهوا یه نه م نهسپه وهک نه زهر کرده هه موو شتیک ده زانی و تی ده گا: نه گه ر له بهری وه پاریم و قهولی پی بدهم که جیتی حه مه دۆکی به کهس نالیم له کۆلم ده بیته وه؟ نا نه م به رازه ره شه وازم لسه نایه نی. نهو نهسپه کارتيک ده کا ههر لیتره، له سهر نه م داره له سهرمان رهق به وهو بمرم.

به ترس و له رزه وه له گلؤفکی داره که وه هاته خواری بو لکهکانی به ره وه تر، وا ده له رزی دهت گوت له حه وادا بالی گرتوون و ده فری. لیتره زۆری خو رانه ده گرت و به زوویی وهک هه رمی یه کی گه ییو تلپ بهرده بهوه نیو زاری نهو نهسپه. له نیو لکهکانی خواری دا پالی به

قەدى ئەستورى دارەكەودا. ئىترە كەمترى باران وئەدەكەوت. ئەگەر بارانەكە لىتىپكاتەوہ كارەكەى خەراپتر دەبى. دەىكاتە كزەباو كزەباش زوو بەسەر ئەم دارەوہ رەقى دەكاتەوہ.

دەستەكانىي كە دەت گوت لەبەر لەرزىنى توند دەفزن، بەرەو ناسمان راگرت: خوايە... بەلام چەند لەحزەيەك زياتر نەىتوانى رايان گرى: خواى گەورە ئەم ئەسپەى لىترە ھەلگرەو بىبە جىيەكى دىكە، تا ئەمن بتوانم لىترە بچمەخوار. ئاخىر چ دەبى خوايە... وەللا بىللا ئەمشەو لىترە بىئەمەوہ حەقى دەمرم. خواى گەورە ئەگەر ئەو ئەسپەم لە كۆلكەيەوہ كەلەبايىكى گەورەى سەرەكلالوت بۆ لە خۆ دەگرم. ئەگەر ئەو ئەسپە لىترە لاپەى و بىبەيە جىيەكى دوور، بەرخىك دەدزم و بۆت دەكەمە قورىانى. پاشان تىگەيشت كە مالى دزىەتى بە قورىانى ناشى گوتى: خوايە دەىكېم و بۆت دەكەمە قورىانى، تەماشاي خوارىي كەرد. ئەسپەكە ھەر لە جىيە خۆشى نەدەبزوت. دەستى چەپى بە بەر زگىەوہ نابوو ھەر لەوى راوہستابوو.

تاژى تەحسین پارايەوہ: مانگىك رۆژوو دەگرم، سى مانگىش نوئىزان دەكەم، قىبوولىيەكى بە گۆشتى بۆ مامانى دىيەكەمان لىدەنئىم، ئەويش بە گۆشتى سىروو. ئەو مامانە نا... بۆ قىبوولىيەكى بە گۆشتى ئەوہ دلئ دەتۆقى. حەزدەكەى قىبوولىيەكە بە گۆشت كەو دروست دەكەم، پىوازو رۆن و ئالەت و زەردەچىوہشى لىدەدەم.

زارى خۆشى رەناو كەوتبوو. زۆرى برسى بوو. بەرەبەرە سەرما كارى خۆى دەكرد، خويىنى لە گەران دەكەوت. تەنانت نەش دەلەرزى: ئەو مامانە نا... ژنى وا چاك لەم دنيايەدا نىە. نەزەر كەردىە. لەم دنيايەدا ژن نەبووہ بتوانئ وەك وى دوعايان بخويىئ. دەلئى گۆرانى دەلئ. وەختىك ئەمن قىبوولئى بە گۆشت كەوم لىناو دامئ خواردى ئەويش شەوو رۆژىك، حەزى خۆتە سى شەوو رۆژ دوعات بۆ دەخويىئ، لە دەستى ئەم ئەسپەم نەجات بەدە. سەرى وەرسوورانئو تەماشاي خوارىي كەرد، ئەسپ لە جىيە خۆى راوہستابووو مووہكانى راست بىبونەوہ. ئەويش سەرماى بىبوو.

بۆ ئەوہى ناكامى دوعاكانى بىيىئ، تاوتىك لەو سەرەوہ تەماشاي خوارىي كەردو چاوپروان بوو. ئەسپەكە مېشىكىشى لىمىوان نەبوو. كەم كەم بارانەكەش ھىدى تر دەبوو. تاژى تەحسین دىتى لە لايەن خواوہ جىگاي ھومىدئىكى نىە، ئەم جار لەبەر ئەسپەكە پارايەوہ:

"ئەسپەكە، ئەسپى جوان، ئەتۆ خاوەنىكت ھەيە نا، ناوى حەمەدۆكە، ئەمن قسەم لەگەل كەرد، دەزانئ. ئەو حەمەدۆكە كە رۆژگارئىك چەتە بووو ساتىك چەكى لە خۆى نەدەكردەوہ، دىتم چەكى پىنەبوو. دەت گوت دەچىتە خانەقاي چل چار. كەس ناتوانئ بە چەكەوہ لە خانەقاي چل

چاو وه ژورور كهوئ. نه مه دايئكه له قه ديميه كانهوه ماوه ته وه. رۆژه پرييه كي ده ما بۆ خانه قاي چل چاو پاشاكان، خانه كان، سه رۆك وه زي ره كان و ته نانه ت پادشاكان چه كه كانيان وه لاده نا، شمشيرو خه نجه ره كانيان له خۆ ده كرده وه ده چوون له ده ري خانه قايه عه رزيان ماچ ده كرد، هه ژديه او ماره كان دداني خۆيان ده كيئشاو دوو پشك و زه رگه ته كان چزووي خۆيانيان هه لده كيئشاو ده چوونه وئ. سواره مه زنه كه ي تو، حه مه دۆكيش به بئ چه ك ده چوه وئ، ناوا رووت و قووت ده چوه كوئ؟ هه ر ده چوه خانه قاي چل چاو. نه من جه مائي ويم ديت كه وه ك هه زه رته ي عه لي نازا بوو، گوئي روخساريم ديت. ليم گه پئ باپرۆم. وه لالا بيللا به سه ر نه م داره وه ره ق ده به مه وه ده مره م و خويتم ده كه ويته نه ستۆي تو. هيج باش نيه نه سپيئك ده ستی به خويتم سوور بئ. نه تو قه ت نه سپي پياو كوژت ديوه يان بيسته؟ نه سپيئك خويتم بكا هه تا رۆزي قيامه ت خوشي له خۆي نابيني. ته نانه ت نه گه ر نه زه ر كرده ش بئو بگاته پله ي پياو چاكانيش. نه گه ر نه تو تا به ياني له وئ بي نه منيش له سه رمان ره ق ده به مه وه ده مره م. ناخر چ ده بي، ده پرۆ نيدي. بروانه! نه گه ر نه پرۆي خويتم منت ده كه ويته نه ستۆ، تو گياني نه وه حه مه دۆكه ده ست به ردارم به مه يه له لي ره برم. جيئ حه مه دۆكيش نه به ناغايه كه وه نه به جه ندرمه كان نايتم. ده ته وي به ناوي جواني هه زه رته ي محمده به خوي گه ره ش سوئندت بۆ بخۆم. له وي لاچوو با بيتمه خوارو رووحی خۆم نه جات بدهم".

باران هه روا ده باري توئندتريشي كردبوو. دهنگي لافاوو سووراني نه مه به رده گه ورانه كه ده هاتنه خوار به رگوئ ده كه وت. هه وره تريشه تا ماوه يه كي زۆر ده وره بريان رووناك ده كرده وه. نه سپه كه له بن داري گوئي به ردا بوونه وه به يالي داچۆراوه وه ملي بۆ لاي عه رزي دريژ كردبوو بي جووله خه وي لي كه وتبوو.

"بروانه نه سپي ره سه ن و جوان، نه تو جواني جواناني، نه گه ر لي ره نازادم بكه ي نه منيش چيئگاي حه مه دۆك... " ده ستی كرد به هاوار هاوار، له سه رمان باشي ده نگ ده رنه ده هات. به هيج كه س، به هيج كه س نايتم. نايتم به هه رچي ده ليئ سوئندت بۆ بخۆم. له وي لاچۆ".

هه ستی كرد ده ست و لاقی سه ربوون، خهريك بوو ره ق بيته وه. ده ستی كرد به هه وراز چوون، به لكه داره كان دا ده چوه سه ريئو ده هاته وه خوار. تاويك دواتر گه رمي هاته وه. ليوه له زه ره كه ي كه متر بوو. هاواري كرد: سه گباب نارۆي؟ مه پرۆ، نه تو نه سپ ني، سه گيئكي هاري. سه گ... ليكدا ليئكداش هه تا تلۆفكي داره كه بئ هه للا ده چووو ده هاته وه جيئ خۆي.

وه ختيئك دنيا كه ميئك رووناك بوو، تاقتي له به ر پراپوو و نه ي ده تواني ببزوي. ده ست و لاقی واسر ببوون ده ت گوت له له شي جيا بوونه وه. به ناره حه ئيه وه ته ماشاي بنه وه ي كرد. چه ند

ده قیقه‌ی دیکه هیزی له بهر ده پراو هه ره له ویتوه ده که و ته خوار بۆ بهر پیتی نه سپه که و نه ویش به سم و ددان لهت و کوتی ده کرد. هه تا تینی له بهر دا بوو هاواری کرد:

"فریام که ون، فریام که ون، کهس نیه نه جاتم بدا؟"

نه مجار گوئی هه له خست جگه له دهنگی لافاوو نه و بهردانه که لافاو دهی هینان دهنگی دیکه نه دهات. جار جاریش بریسکه که له چیا دوره کانی ده دا، ناسمانی وه گرمه ده خست و عهرزی وه که لانکه راده ژاند. هیچ گیانله بهر تیک دیار نه بوو، نه بالنده یه که، نه جان وه ریتیک، نه بهراز تیک، نه چه قه لیتیک و نه مانگ... نه و نیستا له گه ل نه و نه سپه که له رقان شیت ببوو له بن داره که چاوهر پیتی بوو، له م جیهانه دا به تا قی ته نیا مابوو وه.

دیسان دهستی کرد به پارانه وه: بروانه نه سپه جوانه که. لیم گه پئی، لیم ببوو به با برۆم، ناخر چ ده بی؟ ده زانم، نه من ئینسان تیکی خه رام، ده چووم خه بهری همه ده وکی بدهم به یاوهر. نه گه ره نه تۆ پیتشت پنه گرتبام... خوی گه و ره تۆی بۆ ناردم و نهی هیتشت نه و کاره خه راپه بکه م... نه منیش وازم له هینا. وازم له دینی، نا؟

"وازم له نایه نی؟"

"بۆچی وازم له ناهینا، چونکه چووم خه بهرم له همه ده وک دا؟"

.....

"ده زانی هیتشتا خه بهرم له نه داوه. نه تۆ له پیتشم پهیدا بووی. ده مه ویتست خه بهری له ی بدهم، چما ده مه ویتست چیی له جیاتان وه ریگرم؟"

.....

خه بهری مردنه که م دا... له دلێ خۆم دا گوتم که سیتیک مردوه که ی هینده بیتنی، داخوا زیندوووه که ی قیسه تی چهنده بی؟ وه پئی که وتم، چهنده رۆژه؟ چهنده رۆژ، زۆر رۆژان به دوا ی دا گه رام. کهس جیی وی به من نه ده گوت. نه ناده میزاد، نه بالنده و پئی رۆ، نه رپی ولاری، نه ورج و چه قه ل همه موو دنیا لال ببوون و جینگای وی بیان نه ده درکاند. پاشان خوی گه و ره له رینگای خانه قای چل چاو نه وی هینا یه سه ر رینگای من."

.....

"نا نا، نا... خوا نه وی به من نیشان نه دا. له م جاده یه دا چهن دین رۆژ چاوهر پیتی بووم. ناخر خانه قای چل چاو هیچ رینگای دیکه ی بۆ ناچن... هه رچۆن تیک با، به وی دا ده ات."

.....

"نەمن زۆر زرينگم، بە ئى... بەلام نەتۆ بە گىرت ھىتام. نەتۆ لە من زرينگ ترى".

.....

"زۆر ئاقل، زۆر زرينگى... پروانە، لەم دارى دنيايەدا داىكىكى بىو ھەيە، لەمن بەولاه كەسى نىە. دارونەدارى نەمنم. نەگەر من بكوژى، ھەر ئىستا ئەو دەمرم، داىكم لە خەفەتان و لە برسان دەمرى. زگت پىم ناسوتى؟"

.....

"دەزائم نەسپىكى بى وىژدانى... بەلام رەسەنى، نەسپە رەسەنەكانىش مردنيان بۆ نىە، نەگەر قىامەتەش ھات دەچنە بەھەشتى. لەوى پىغەمبەر و مەلاىكە و خۆرىيەكان سواريان دەبن. بەلام نەگەر نەمپۆ لىرە قەتلىك بەكى، ئەو خانووە جوانە كە خوا دروستى كردو خەرەپ دەكەى. چما ئەو دەم خوا تۆ، پىاو كوژىك دەباتە بەھەشت؟ نەتۆ بۆ كوشتنى من بەھەشتى خۆت مەكە بە جەھەننەم. جەھەننەم لە جىدا ناورى لى نىە، ھەر كەس ناورى خۆى لىرەپرا دەبا. نەتۆ ناورى خۆت لىرەپرا مەبە".

.....

"نا... ھەموو نەسپەكان دەچنە جەھەننەم بە تايبەتى نەسپە خەنەيىيەكان؟ كى نەم قسەيەى پى گوتوى، حەمەدۆك؟"

.....

"ئانا جىخ سولتانى چل چا و گوتويە؟ چما ئەو قسەى وا دەكا؟ نەمن بۆ خۆم لىم بىست كە گوتى ھەموو نەسپە رەسەنەكان دەچنە بەھەشت".

بەرەبەرە ناسۆ روون دەبوو، مۆتىكى سىپى ھىدى لەسەر لىرەوارەكەى خوارى ھەل دەستا. جارجار بارانەكە نەختىك لىدە كردهو و نەجار ناسمان دەى گرماندو لە ھەموولا دەنگى دەدایەو و پاشان ھەورە ترىشقە پەيتاپەيتا دەدرەوشانەو و بىرسكە لەم لاژ لەولای دەدار سەرەنجام لە ناسمانەو و رووبار بەرەو زەوى وەرپ دەكەوت. "پروانە، كارىك مەكە لە جىاتى بەھەشتى بچىە جەھەننەم".

.....

"پروانە، نەمن نەگەر لىرە نەجام بى، سوتىندەكە بە سەرى تۆ دەچم دنيايەك جۆ لە خەرمانى دەدزم و نەشكەوتى پردەكەم لە جۆ بۆ ئەوەى زستانى برسیت نەبى".

.....

"جینگای همه دؤکیش به..."

.....

"نا، نا له ههردوو چاوان کویریم... به کهسی نالیم. دهست به قورنانی دا دهدهم که..."

باهیکی توندی هات، لکه داره کان پێک دا دران، کۆمهڵێک گه‌لا که با لێی کردبوونهوه چوونه هه‌واو به‌رهو لێره‌وار رۆیشتن. دهت گوت پۆلێک بالنده له‌سه‌ر داره که هه‌ل‌فریون. باران وهک گۆپال چپ و راستی ده‌کو‌تاو نه‌سه‌په که له‌وێ بێ نه‌وه‌ی گۆی‌بداته نه‌وه‌ی رووی‌ده‌دا راوه‌ستا‌بوو سه‌ری که بۆ لای زه‌وی درێژ کردبوو، تا‌قه‌جاری‌کیش هه‌لی نه‌برێ و بۆ تا‌که ساتی‌کیش ته‌ماشای ده‌وروبه‌ری نه‌ده‌کرد.

"نای که که‌لله‌شه‌قی".

نیدی ده‌نگی ده‌رنه‌ده‌هات، هه‌ر نه‌وه‌نده‌ی پێ‌ده‌کرا زاری بکاته‌وه‌و وێکی بنیته‌وه، نه‌ویش به‌ هه‌زار زه‌حمه‌ت. نه‌و باو بارانه‌ی له‌ کێپاره‌وه ده‌هات نه‌وه‌نده توندبوو که ته‌جسین به‌ زه‌حمه‌ت خۆی به‌ داره‌که‌وه را‌گرت‌بوو.

بریسکه‌یه‌ک له‌ نیزی‌ک وی که‌وت. رووناکی‌یه‌که‌ی نه‌وه‌نده توندو وه‌ک گۆرت‌زان نه‌وه‌نده تیژ بوو که نه‌گه‌ر چاوی لێک نه‌نابایه‌ن کو‌یر ده‌بوو. بریسکه‌یه‌کی توندتر له‌وه‌ی پێش‌خ که‌وت. سێهه‌مین بریسکه له‌سه‌ر دوندی نه‌و شاخه که نه‌سه‌په‌که‌ی له‌سه‌ر راده‌وه‌ستا ته‌قیه‌وه. ئیستا لێ‌ک‌دا‌لێ‌ک‌دا هه‌وره‌تریشه‌ ده‌ره‌وشانه‌وه‌و له‌و ده‌وروبه‌ره له‌ راست و چپ بریسکه ده‌که‌وتن. هه‌وره‌تریشه‌کان وه‌ک تۆرت‌ک تێکه‌وه ته‌نرابوون و له‌گه‌ل نه‌و لافاوانه که له‌ چیاکان را ده‌هاتنه‌ خوار وه‌رێ‌که‌وت‌بوون و ده‌هاتنه‌ پێش و به‌رهو لێره‌وار ده‌رۆیشتن. دوا بریسکه که له‌ چیا‌را هات‌بووه خوارو هه‌موو جێ‌یه‌کی له‌رزاند‌بووه‌وه، هات و چوار جار به‌ ده‌وری داره‌که‌دا سوور‌او چه‌ند خه‌رمانه‌ی نووری کێشانه‌وه. نه‌سه‌په‌که له‌ جێی خۆی را‌په‌ری‌و ویستی له‌و خه‌رمانه‌یه وه‌ده‌رکه‌وئ، به‌لام نه‌ی‌توانی. بریسکه داره‌که‌ی به‌جێ‌هێشت و له‌ ده‌وری نه‌سه‌په‌که ده‌ستی کرد به‌ سوور‌ان. نه‌سپ له‌ نێو نه‌لغه‌ی بریسکه‌که‌دا ما‌بووه‌وه هه‌ل‌ده‌سوور‌او نه‌لغه‌که‌ش به‌ توندی به‌ ده‌وری وی‌دا ده‌سوور‌ا. نه‌سپ و بریسکه له‌ کاتی‌ک دا هه‌روا ده‌بزووتن و به‌ ده‌وری یه‌ک‌تر‌دا ده‌سوور‌ان به‌رهو هه‌روازی قۆل کار‌تال وه‌رێ‌ که‌وتن. نه‌م سه‌ما ده‌گه‌من و سه‌رسو‌ر‌ه‌ینه‌ره‌ی تیشک و نه‌سه‌په‌که تا نه‌و کاته‌ی نه‌دیو بوون هه‌روا درێژه‌ی هه‌بوو. له‌و نێوه‌دا ته‌حسینیش له‌و سه‌ره‌وه له‌گه‌ل نه‌و ناوه که به‌ قه‌دی داره‌که‌دا ده‌هاته‌ خوار پ‌ژایه سه‌ر زه‌وی. چه‌ند له‌حه‌زه‌یه‌ک نه‌ی‌توانی له‌بن قه‌دی داره‌که هه‌ستی، چاوه‌کانی به‌ ترسه‌وه به‌ دوا‌ی نه‌سه‌په‌که‌دا ده‌گه‌ران، که له‌گه‌ل بریسکه ببووه یه‌ک و رۆیشت‌بوو.

ئەگەر ئەسپەكە جارىتىكى دىكە گەرابايەوۈ ئىدى رزگار بون ئىمكانى نەبوو. نە ھىزى ئەوۈ
 لە بەردا بزو جارىتىكى دىكە بېچىتە سەر دارەكەو نە تواناى راكردنى ھەبوو... بەزگە خشكە لە
 سەرەوژىرەكە دەھاتە خواری بەرەبەرەش لەشى گەرم دادەھات. لە ھىندى شۆپىن لەسەر لىپەرەوارەكە
 ھەورە تىرشقە لىپەدە داو تۆپەلە نوورىكى گەورە چىياكانى رووناك دەكردەو. تاژى تەحسین لەو
 رووناكايىپەدا ھەموو شىتىكى بە وردى دەدى. تەنانت چووكترىن رووناكى كە بەقەدەر نووكە
 دەرزىپەك لە بەردەلانەكە دەدرەوشايەو، داوى جالجالووكە كە لەسەر دەوھەنەكان تەنرابون و
 باران دەىدېرىو ئەو ھەودايانە كە بە ھۆى دلۆپە بارانەى چووكەلەو دەكەوتنە لەرزىن ھەمويان
 و تەنانت رەگەرەگەى چووكترىن گەلاكانىشى دەدى.

وختىك سەرى ھەلپى ئەو دەوارانەى دى كە لە پىشمەوى لىپەرەوارەكە ھەلدا رابون. دەسبەجى
 تىگەبىشت كە ئەو رەشمالانە نىكۆچەرىپەكان نىن، لە دەرى چادەرەكان جگە لە تەيرە راوىپەكان كە لە
 پەناى ھەر تاوئىك لەسەر لىسى كوشم ھەلاتىبون زىندەوەر ديارنەبوو، نە ولأغىتك نە نىنسانىتك.
 وىستى ھاوار بكا. دەنگى دەرنەھات. بە ترسەو تەماشای دەورویەرى خۆى كردو چاوى بۆ ئەسپەكە
 گىپرا كە ھەردەم لەوانەبوو بگاتە سەرى. چادەرەكانى لىنيزىك بون بەلام زمانى گىرابوو. چووكترىن
 ئەندامى لەشى دەلەرزى، دەت گوت ھەموو ماسولكەكانى لەشى دەستيان كرددە بە پەرىن. بە
 گاگۆلكە خۆى بەسەر قورئەدا بەكىش دەكرد، دەقور پۆدەچوو، تاوئىك دواتر ببوو بە بوونەوەرئىكى
 قورپىن. باران بەرەبەرە توندترى دەكرد، كچىك لە تاوئىك كە تەيرىكى راوتى لەبەر دەرگا بوو، ھاتەدەر
 بى ئەوۈ لە دەرى راوئەستى چووەو ژورئ. لە خۆشى دىتنى كچەكە رووحى ھاتمەبەر. راست لە
 پەناى بالندەكە چاوى دەپەشەو ھاتن. ناخر شت كە دىتى چاوى ەك برىسكەى شەھىتەكە، زمانى
 سوورى لەنىو زارى بە باوئىشك داپچراودا دەندووكى تىژو بە قولاپى تەيرەكە بون. ئىدى بىھۆش بوو.
 ئەو كچەى چەند دەقىقە پىشتر ھاتىبوو دەرى، لەبەر باراننىك كە ەك گۆپال دەھاتەخوار لە
 تاوئى وەدەر كەوت. شەھىتەكە كە ئەوى دىتېوو بالى لىك كرددەو خۆى راوھشانو دلۆپە ناوى
 درشتى بە دەورویەردا بلاو كرددەو كچەكەش دىسان خىرا گەراپەو نىو چادرى و گوتى:

"بابەگەرە، جەنازەپەك لەبەر دەركى تاوئى كەوتەو، درىژو كەوتەتە سەر عەرزى".

بابەگەرە كەپەنكەكەى بەسەر شاندا دا. پىاوتىك بوو زۆر كەلەگەت بە رىشىكى سىپى
 زۆر درىژو قامكە دەستى درىژو راكشاوۈ. ھەركە گەبىشتە لای تاژى تەحسین دەستى راستى
 لەسەر سنگى وى دانائو بە زەردەخەنەو گوتى:

"خۆ ئەمە تاژى تەحسینى خۆمانە. نەمردو، ھىچى نى، نەختىك سەرماى بوو و زۆرىش

ترساو".

"لهچی ترساوه باپیره؟"

"نازانم، زور ترساوه."

باپیرو نهوه تاژی تهحسینیان برده ژووری چادری.

"کراس و دهرپچ و گژوهی و جلهکانی بابت بیتهو خاړلویهکیش بیته، ناورهکەش خوښ که. ددانی پیک دا نووساون. تاژی تهحسین نه‌مردوه، به‌لام حالیشی زور باش نیه، چایهک دهم بکه."

تاژی تهحسینی برده دیوتیکی چوڼی چادره‌که، لهو نیوه‌دا تاژی تهحسین جاریکی چار هیلینان و دووباره له‌سهر یه‌کی دانانه‌وه به نیو که‌لینتی ددانه‌کانی دا ده‌نگیتک که به زه‌حمت ده‌بیسترا گوتی:

"فریام کهون، خه‌ریکه دئ، خه‌ریکه دئ، خه‌ریکه دئ، خه‌ریکه دئ."

پیره‌پیوا سهری له قسه‌کانی دهرنه‌کرد.

کچه‌که نهو شتانه‌ی که بابه‌گه‌وره‌ی داوای کردبوون، هیټان و له‌په‌نای دانان. تهحسین له‌سهر لبادیک به‌دریژوه راکشابوو، نهو ناوه‌ی له سه‌روله‌شی ده‌چوړا لباده‌که‌ی کردبووه قوله‌تین. پیواوه به‌سالداچووه‌که به‌ده‌سته کارامه‌کانی خیرا تهحسینی روت کرده‌وه، له‌سهره‌خو به خاوی ده‌ستی کرد به وشک کردنه‌وه‌ی. جلی وشکی له‌بهر کردن، نه‌وی له به‌ریه‌که‌وه پیچاو بردیبه بهر ناگر. لهو به‌ینه‌دا تهحسین دوو جاری چاو هیلینان و له‌سهریه‌کی دانانه‌وه.

"همموو شتیک ناسانه، تنیا کردنه‌وه‌ی ددانه‌کانی که پیک دا نووساون به زه‌حمته. کردنه‌وه‌ی ددانی قفل بووی که‌سانیک که ناوا سه‌رمابردوو بوون کاریکی ناسان نیه."

کچه‌که ناوره‌که‌ی خوښتر ده‌کرد، ژووری تاو‌له‌که جاریه‌جار گهرمتر ده‌بوو، ده‌بوو به کووره‌یه‌ک. نه‌گهر کیژوله‌که له په‌ستا هاتوچوی دهرتی نه‌کردایه چادره‌که له‌وه‌ش گهرمتر ده‌بوو.

"بابه‌گه‌وره، شه‌هیننه‌کەش له دهری وهک تاژی تهحسین رهق ده‌بیته‌وه. تووکه‌کانی راست بوونه‌وه. بی‌هینینه ژووری؟"

باپیره توندو قابم گوتی: بالنده هیچی لی نایه.

"به‌لام باپیره..."

بابه‌گه‌وره له حالیک دا برۆ سپی و پان و به‌پشته‌کانی ویک دینان گوتی:

"هیچی نابئ، بالنده ناو تهری ناکا، بالنده سه‌رمای نابئ"

"نه‌گهر بالنده سه‌رمای نابئ، نه‌ی بوچی شه‌هیننه‌که له دهری تووکی گرژ کردوه و سه‌رمایه‌تی؟"

"نەمە پېشەى خۆيانە. عادەتەن بالئندە لە سەرمار بەفرو باران دا تووکهکەيان گرز
دەکەن".

"بەلام بابەگەرە..."

بابەگەرە رقی هەستاو گوتی: نا... نەگەر حەز دەکەى هەلئىگەرە بىهینە ژوروى.
کچۆلەکه چووه دەرى و بالئندەکەى بەو دارەوه که لەسەرى هەلئىشتبوو هینایە ژوروى
چادرى. دارەکەى لە نىزىک سۆیه هەلاوهسى و بالئندەکەى لەسەر داناو گوتى:
"نېستا تۆزىكى دیکە گەرمى دیتەوهو چاوهکانى وهك چاوى جندۆکه دەکەونه برىسکه برىسک".

چاوى بالئندەکه پەردەیهکیان بەسەر هەلکشابوو، پەرەکانى پتیکهوه نوسابوون و لاقى
راستى بە بەرزگيهوه نابوو، جاروبارىش لە خەوى دا پەرەکانى راست دەبوونهوه. پاش ئەوهى
گەرمیان هاتەوه، لەپېش دا بالئندەکهو دوايه تاژى تەحسین چاویان هەلئینان. تەحسین لە حالئیک
دا هەولئى دەدا نەو پېشەهاتە سەیرانەى وهبیر بێنەوه، لە پېش دا تەماشای کچەکهو دوايه
تەماشای بابەگەرەى کرد، ویستى قسەیهک بکا بەلام چەنەگەى هەلئەپچرا.

چایەکه لەسەر ناگرەکه زلق زلق دەکولئى.

"نەگەر بتوانى دەمت بکەیموو چایەک بخۆیهوه... نەگەر شتیکى گەرم بچیتە نێو گەدەت بە تەواوى
چاک دەبى".

بابەگەرە دەنگى خۆى رهوانتر کردو سەرى برده بن گوتى، وهك لهگهڵ کهرێك قسه بکا
نەپاندی:

"نەتۆ زۆر ترساوى، نەتۆ زۆر ترساوى. نەتۆ زۆر..."

کابرا چاوى هەلئینان و بە چاویکی رامارهوه چەند لەحزەیهک تەماشای کردو دووبارە چاوى
پتیکهوه نانهوه.

"تاژى، کوپم کئى وهدوات کەوت و ترساندتى؟"

تاژى تەحسین جارێكى دیکە چاوهکانى هەلئینان. نەم جارە برىسکەى وههۆش هاتنەوه لە
چاوانى دا درهوشایهوه. بالئندەکەش که گەرمى هاتبووهوه بالئەکانى لێک دەکردنەوهو خۆى
خاوکیش دەکردو پاشان خێراو توند خۆى رادهوهشاندو چاوه تیربینهکانى لە کالانەدا دەسووران.
چایەکى وهك خوینى کهرویتشکیتى لە قۆزىیهکه کرده نىستیکانیتى نیتۆقەدباریکهوه. چایەکه
هەلئى لئى هەلئەستا. تەحسین چاوى بریپووه نىستیکانە چایەکه - که هەلئى لئى هەلئەستا-
چاوى لئى وهرنەدەگێرا. بابەگەرە سەرى تەحسینى لەسەر چۆکى خۆى دانا، بەو کەچکە که

چايه كەمى پى تىك وردەدا كەمىكى چا ھەلگرت و ويستى دەزارى تاژى تەحسینی بكا، بەلام چايەكە بە لالغاوى تاژىدا - كە دەمى نەدەكرايەوف ھەلەرژايە سەر ملی. پياوہ بەسالداچوۋەكە چەند جار نەم كارەى دوويات كردهوہ. سەرەنجام زارى تاژى تەحسین كەمىك كرايەوہو نەويش بە زمان ليئوہ نەخۆشەكانى خۆى لستەنەوہ. بابەگەرە ئىستىكانەكەمى پەر كردهوہ لە چار بەدەمىەرە كرد، تەحسین بەزەجمەت چايەكەمى قوت دەدار ھەتا زياترى دەخواردەوہ، پتر دەھاتەوہ ھۆش خۆى. بەم جۆرە تاژى تەحسین لەماوہىەكى كەم دا يازدە ئىستىكانى چا خواردنەوہ. وەختىك وەھۆش خۆى ھاتەوہ تىك رابوو و بە نالینەوہ گوتى:

"خەرىكە دى، فريام كەون خەرىكە دى، فريام كەون تۆمەتى محمد..."

"كى خەرىكە دى تەحسین؟"

تەحسین ھەستايە سەرپى، بەلادا ھات و دانىشتەوہ:

"ئەو خەرىكە دى، ئەو نەسپە..."

ماسوولكەمى دەم و چاوى رىك ھاتبوون و ھەليان داويشت، چاوە داپچراوہكانى لە ترسان راست وەك چاوى بەگومانى ئەو بەلندەيە كە لە پەناى بوو، تەماشاي دەوروبەريان دەكرد.

"خالەوہ ھاب نەتۆى؟"

"ئەمنم تەحسین"

"دەتوانم رزگار بم خالە وەھاب؟ ئەو منى كوشت"

"كى؟"

"ئەسپى خەنەبى"

"كام ئەسپى خەنەبى تەحسین؟ ئەتۆ جارئ قسان مەكە، ئىستا ھەنگوين و رۆنەكەرەت بز دىنم"

بابەگەرە ھەستا، لە كوويەيدەك ھەنگوينى كرده تاوہىەكى دەسك دارەوہو لە كوويەيدەكى ديكە رۆنەكەرە، تاوہكە لەسەر ئاور وەكول ھات و ھەنگوين و رۆنەكەرەكە پىكەوہ قال بوون. بۆينكى توندى خۆش دەوہلاتى گەرا، دەت گوت عەترى ھەمرو گولەكانت دە ئاورى كردهوہ.

خالەوہ ھاب كەچكە دارينەكەمى بەپىرى بە زارى تەحسینەوہ نا:

"دەمەت بكەوہ بچۆ"

تەحسین دەمى بەقەد دەمى بۆقتىك كردهوہ.

"ئىستا ئەمەمى بچۆ دىئەوہ سەرەخۆ"

تاژی ته حسین هم موو ههنگوین و رۆنه کهره لیک دراره قال کراوه که می نیو تاوهی خواردو خه لاسی کرد. خوین له ده م و چاری گهراو سه رگژناکانی سوور هه ل گهراو و گوتی:

"دیتم همه دۆکم دی. ده رۆیشت، نه چه کی پی بوو نه هیچ. بنیاده میکی بی چهک و ده ست به تال بو کوئ ده چی؟ ده چیتته خانه قای چل چاو نه من دیتم، رام ده کرد خه بره که می بده م به شارۆچکه که..."

نه عجار وهک حیکایه ت خوانیکی کۆنه کار که تازه له نه خۆشی هه ستاییتته وه و تامه زری حیکایه ت کردن بی، به نیشتیاو دورودریژی و بی نه وهی ماندوو بی یان حه وسه له ی به سه ر بچی، داستانی حه مه دۆک و نه سه په که می گێرپاره وه.

"گوتت چۆن بوو؟ گوتت حه مه دۆک چۆن بوو؟ چۆن قه لافه تیککی هه بوو؟"

"پیت وایه چۆن بوو، بالای به قه د بالای من بوو، رومه تی تیک قوبیوون، ملی وهک قونچه که هه رمی بوو، چاره کانی ده قوول که وتبوون، ده سه ت کانی شی گه وره بوون، دووهینده ی ده ستی من، سه یله کانی شی دا چۆر ابوون... به لئ، ناوا. حه مه دۆک به قه د مندالیکه."

کچه که و با به گه وره وه ختیک گوی یان له قسه کانی ته حسین بوو، له پیتش دا کچه که و به دوا ی وی دا وه هاب له قاقای پیکه نینیان دا. پیکه نینیک بو نیتسا نه بن بو کنگی باشه. تاژی ته حسین وهک گێژو خۆلان به حه به ساوی ته ماشای ده کردن. خاله وه هاب له گه ل پیکه نینه که می له په ستا له نه ژنۆی خۆی ده دا: نه ی بلیم خوا چت لیکه ته حسین وهی وهی وهی. باشه حه مه دۆک بسته مندالیکه، نه سه په که می له گه ل بریسه که تیکه ل بوو سه ری خۆی هه لگرت و رۆیشت؟ وهی کورم ته حسین. وهی کورم ته حسین، وهی کورم چیت به سه ر هاتوه؟

"چیم به سه ر هاتوه خاله وه هاب؟"

"ده ته ویست چیت به سه ر بی ته حسین، حه مه دۆکی وا هه ر له دنیا دا هه یه؟ ده ستم به داوینت قسه ی وا له کن که س مه که ها! گالته ت پی ده که ن، پاشانی ش ده که وه بهر زاری خه لک. داستانی نه سه په که شت لیره گوت له جی یه کی دیکه دوویاتی مه که وه... نه چی قسه ی وا بکه ی ها... حه مه دۆکی وا که تو ده لینی هه ر له دنیا دا نه یه"

"هه یه خاله وه هاب. نه من دوینتی به چاری خۆم دیتم"

"ته حسین، رۆله، نه و که سه ی نه تو دیوته حه مه دۆک نه بووه. حه مه دۆک به یازده سالی نه و به ژن و بالایی هه بوو، نه من ماره یه ک له مه وه بهر له ناسیاب چه شه م دیتم. جوان چاک و به دیه من، قیت و قۆز وهک داری سه ول له سه ر پشتی نه سه په که چه قیبوو. نه وه نده به خۆوه بوو که نه سه په که می هه ر نه و نه سه په که خه ریک بوو تو بخوا پشتی له بنی دا چه ما بوو، دوولا هاتبووه وه،

کورم ته حسین نه چی به کەس بلێی که ئەسپە که خەریک بوو بت خواو ئیدی کەس ئەو قسە پر چاوو پراوت نه بیسی که ئەسپە که نهی هێشت سێ شەو و پوژان لەسەر دارە که بییە خواری، باشە؟ بۆتۆ هیچ باش نابێ. ئەتۆ حەمە دۆکی بەقەد لادەرگایە کت کردە بستە مندالیک، کورم ته حسین ئەمانە بۆ کەس مەگێرەو ئەگینا خۆت دەکەیه گەپجاری عالم."

"بەلام خالەو هەب وەللا بیلا..."

کچە که هێشتا پێ دەکەنی، هەرچەندی تاژی ته حسین پتر پیتی لەسەر راستی و دروستیی قسەکانی خۆی دادەگرت، ئەو زیاتر پێ دەکەنی. سەرەنجام ته حسین که دامابوو، بە توورەیی گوتی:

"ئێتۆ باوەر مەکەن. ئیدی ئەمن چیم لە دەست دێ؟"

خالەو هەب گوتی:

"هیچت لە دەست نایە. نیستا باشت گوی لەمن بێ کورم تاژی ته حسین. ئەتۆ پیاویکی باشی، کورپکی میهره بانی، بابیشت وەك خۆت بوو. ئەویش زۆر ترسەنۆک بوو. ئەتۆش زۆر ترسابوو."

"زۆر ترسام. ئەم ئەسپە خەریک بوو بێ خوا. دەمی بۆ خواردنی من دا پچریبوو و دەیه ویست لە دارە که وەسەر کەوێ. ئەگەر لە دارە که بەرنامەو، کوتی گەرەم شلکەمی گویم دەبوو. لە مالتی دا چەکت هەیه؟"
"ئەدی، بۆچیته؟"

"ئەو نیستا دێ، ئەو... دێ و هەرسێکانمان دەخوا، هەرسێکمان لەت و کوت دەکا... بچمە هەر کوێ بۆم دەکا. ئەگەر چوومە شارۆچکە دەمانچەیهک دەکرم. وەختیک بۆنی کردو منی دۆزیووه بە دەمانچە لێی دەدەم..."

خالەو هەب بە پێکەنینەو گوتی:

"ئەو ئەسپە گوللە کاری لێناکا، وەختیکیش نەت هەنگاوت هاوار بە حالت که چت بەسەر دێتی... ئەو وەختەیه که ئەسپی خەنەیی لەت و کوت دەکا..."

تاژی ته حسین ملی بەلاره ناو گوتی:

"راستە که گوللە کاری لێناکا، باشە نهی ئەمن چ بکەم لە دەست ئەو ئەسپە، روو لە کوێ کەم بۆ ئەو هی گیانی خۆم نەجات بەدەم؟ خالەو هەب رێیەکم بۆ دانێ."

"پروانە ته حسین، لەمەولا ئەتۆ قەت مەچۆرە جێیەک که داری نەبی. چاره ی دیکەت نیە."

تاژی ته حسین گوتی:

"نا، پیاو نابئ دار له هیلانهی ژهنگه سوورهی تووره وهریدا. وهختیک کاری وای کرد ناوای لی دئ ئیدی. له دهستیان رزگار نابئ."

خاله وهاب له کاتیک دا له ناخی دلوهه پی دهکهنی گوتی:

"هیچ ریگایه کی رزگار بونت نیه..."

"نه گهر نیستا بئ، نه من راکهم بجمه نیتو لیره وار؟"

خاله وهاب گوتی: نایه.

"نه گهر هات؟"

"نه گهر هات، نه تو پیت وایه نه من نه من بالندهیم ههر بۆ راوی راکرتوه؟ نه من شههینه

ده نیرمه سهر نه سپه کهو ئیدی ته واو"

کچۆله که به دزیه وه پی دهکهنی.

"شههینه که ده چی و له سهر سهری له نیتوان ههر دوو گوتی ههله دهنیشی، به دهنووکینک چاویکی

ههله کۆلئ و ده ری دیتئ و به دهنووکینکی دیکه چاوه کهی دیکه ده دیتئ و لهو گۆرهی داده نئ.

پاشانیش نه سپ که له ههر دوو چاوان زه لیل بوو با ههر به دوات دا بگهرئ و بت بینیته وه."

تاژی ته حسین زه دهی هاتئ، نارام بووه وه، پالی وه بالته که داو چاری له سهره ک دانان.

تاویک دواتریش ههر له ری خهوی لی کهوت. وه ک مندالان له سهره خۆو به لیتوخر کردنه وه وه

هه ناسه ی ده هات.

چاک بوو نووست، چونکه تاویک دواتر نهو قاچاخچی یانه که سی رۆژ بوو خاله وه هاب

چاوه ری یان بوو هاتنه چادرئ. خورجینه کانیاان پر بوون له قوماشی ناوری شم، سهعات و

نالتوون. ماله که یان له سووریه کریبوو و نیازیان بوو بیجه نه مهلاتیه. نه سپی قاچاخچی یه کان

رهش کویت بوون. زین و رهختیشیان یه کجار جوان بوون. خورجینه کانیاان خوری بوون و

فیلینتای نه لمانی یان پی بوو. چاکه تی سورمه یی و پانتۆلی گالیفه یان له بهردا بوون و چه که می

بریه داریان له پی دا بوون. کراسه کانیاان ناوری شم بوون و کلاوگه رگه ری یه کانیاان له قوماشی

نایابی نینگلیزی دروست کرابوون. له بن چاکه ته کانیاان چه پ و راست دوو قه د فیشه کدانیاان له

خۆیان دا بوون.

خاله وه هاب به خۆشحالی پیتشوازیی له قاچاخچی یه کان کرد.

"سی شهوو رۆژه چاوم له جاده وه بریه وه چاوه ریتانم. پیم وابوو به لایه کتان به سهر هاتوه."

قاچاخچییه‌کان هیچ تەر نه‌ببون. ئەو سەریەرگە فرەوان و جوانە لبادینە کە ئاوی دانەدەدار دەگەیشته سەر ئەژنۆی خۆیان و کەفەلی ئەسپەکانیان، لە باران پاراستبوونی. خورجین و شتوومە‌کە‌کانی دیکەیان چوست و چالاک برده ژووری تاوێ و گوتیان:

"خالەوه‌هاب نیگەران مەبە، کۆرە‌کە‌ت لە حەلەب مایه‌وه، ساغ و سلامتە"

خالەوه‌هاب دەیه‌ویست هەوایی کۆرە‌کە‌ی بپرسی، بە‌لام لە ترسی ئەو‌ی ئەو‌ە‌کا بە‌لایە‌کی بە‌سەر هاتبێ ئە‌ی‌دە‌وێ‌را پرسیار بکا.

"لە حەلەب چ کارێکی هەبوو؟"

"لە‌و‌ی ماوه‌تە‌وه‌ چاوه‌پێی نێمە‌یه. ئەم جار کە چووینە‌وه‌ لە‌گە‌لمان دێتە‌وه. بیستمان حەمە‌دۆک دووبارە‌ وه‌‌کێ‌وان کە‌وتە‌وه‌ ئاوری کردە‌تە‌وه"

"جاری دانیشن... ئەختیک گەرم ببنە‌وه، چایە‌ک بخۆنە‌وه..."

"دە‌ستە‌و تاقمە‌کانی دیکە لە‌کوێن؟"

"جاری دانیشن"

خالەوه‌هاب سەریەرگە لبادینە گولنۆزی‌کراوه‌کانیان، کە ئە‌گەر بارانە‌ لێی دە‌دان رە‌قەر دە‌بون، لە‌گە‌ل کلاوه‌ خوری‌یه‌کانیان برده ژوورێکی دیکە. هاتە‌وه‌ لە‌هەر چوار‌لا دۆشه‌کی راخست و گوتی:

"فەرموون دانیشن"

کچۆ‌لە‌کە‌ خەریک بوو چای دە‌ نیستی‌کانه نێوقە‌د باری‌کە‌کان دە‌کرد. هەرسێ‌ قاچاخچی‌یه‌کە‌ سێ‌لی ئە‌ستووریان هە‌بون. یە‌کێ‌کیان کە لە‌وانی دیکە کە‌لە‌گە‌ت تر بوو، "وان یکاد"‌یه‌کی چوو‌کە‌لە‌ی زێ‌ری لە‌ گێرفانی دە‌رێ‌ناو بۆ کچۆ‌لە‌کە‌ی را‌داشت و گوتی: ها ئە‌مه‌ دیاری تۆ‌یه.

چاوه‌کانی خالەوه‌هاب بریس‌کە‌یان دا، قاچاخچی‌یه‌کان لە‌سەرە‌خۆ‌و بە‌ نارامی چای گەرمیان دە‌خواردە‌وه. کێ‌ژە‌کە‌ نیستی‌کانه‌کانی پێ‌ دە‌کرده‌وه‌ و ئە‌وانیش ک‌لۆ‌ قە‌ندێ‌کیان بە‌ ددانان دە‌پچری و چایە‌کە‌یان بە‌ دیشلە‌مه‌ دە‌خواردە‌وه.

"دە‌زانن ئە‌و کۆرە‌ نازایە‌ی خە‌وتە‌وه، کێ‌یه‌؟ پێ‌ی دە‌لێ‌ن تا‌ژی تە‌حسین، تا‌ژی تە‌حسین. ئە‌م تا‌ژی تە‌حسینە‌ به‌وه‌ بە‌‌ناربان‌گە‌ کە‌ سێ‌ رۆ‌ژە‌پێ‌ بە‌ رۆ‌ژێ‌ک دە‌پێ‌ و سێ‌ کێ‌وی گە‌وره‌ بە‌ دوو رۆ‌ژان بە‌جێ‌ دێ‌لێ، تە‌نانه‌ت ئە‌سپە‌ عەرە‌بی‌یه‌ رە‌سە‌نە‌کانیش ناتوانن پێ‌شپ‌رکە‌ی لە‌گە‌ل بکە‌ن. بە‌‌لام ئە‌م تا‌ژی تە‌حسینە‌ بە‌‌لایە‌کی بە‌سەر هاتە‌ خوا بە‌سەر دو‌ژمنی‌شی نە‌هێ‌نێ"

ئە‌جار دە‌ستی کرد بە‌ گێ‌ژانە‌وه‌ی ئە‌و کارە‌ساتانە‌ی بە‌سە‌ری هاتبوون. چۆ‌ن حەمە‌دۆک لە‌ باقر‌گدیگی بریندار بوو، چۆ‌ن ژنە‌کانی ناوایی شیوه‌نیان لە‌سەر کردو چۆ‌ن تا‌ژی تە‌حسین بە‌

شەۋرۋۆڭنىڭ خەبەرى ئەنگىتورانى ھەمدەڭكى گەياندە شارۋچكە. خەلكى شارۋچكە چۆن شادمان بون و چۆنيان تاژى تەحسەن لە پوول دا نوقم كردو پاشان چۆن دەرکەوت كە ئەو كوژراۋە ھەمدەڭ نىمە كەسكى دىكەيەو تاژى تەحسەن چۆن ۋەدۋاى ھەمدەڭ كەوت، چۆنى چار پىن كەوت و چۆن دۋاى دىتنى ۋى دەگىر نەسپى خەنەبى ھەمدەڭ كەوت و نەسپ چ بەلایەكى بەسەر ھىنا، ھەمۋى موبەموو گىرپايەۋە.

سەردەستەى قاچاخچىيەكان پرسى: داستانى ئەو نەسپە راستە؟
"بۆچى راست نىمە؟ بەراستى ئەو نەسپىكى وايە، لە ھەمدەڭ بەلۋاۋە كەس ناتوانى بىگرتتەۋەو كەس ناتوانى لىتى نىزىك بىتتەۋە. زۆر كەس تاقىيان كىردەتەۋە. گوللەش كارى لىناكا".

"باشە، مەسەلەى ئەو بىرىسكەيە كە نەسپەكە لەنىۋ نەلقەيەك بىرىسكەدا غار دەدا، لەگەل تىشكى بىرىسكە دەبىتتە يەك و دەروا، نەمەش وايە، نەمەش راستە؟"
خالئەۋەھاب گوتى:

"بۆچى راست نىمە، چما دولدولتى ھەزرتى عدلى و بۆرەى كوئىرئوغلى وا نەبوون؟"
"بە ھىچ جۆر ناكى ئەو نەسپەى بگىرەۋە؟"
خالئەۋەھاب گوتى:

"نا، چما گوئىت لىنەبوو گوتم ئەو نىنسان فرۆشەى لەسەر دارى راگرتبوو خەرىك بوو بىكوژى؟ با بچى دوعا بۆ گىيانى بىرىسكە بكا.
"دەستەى دورسوونەزلە لەم دەوروبەرانیە؟"
"رۆژى رابردوو لە ناكجاداغ بوۋە".

"ئەگەر ۋاچ، ھەتا ھەتتوۋىەكى دىكە لەم دەوروبەرانیە پەيدا نابن. نىمە بەگىر نەھىتى؟"
"ئەى جەندرمەكان؟"

"ئەوان لە ھەمدەڭ بەلۋاۋە چاۋيان ھىچ نابىنى. ئەو كىوانە پىرن لە چەتە، بەلام سەرى زمان و بنى زمانيان ھەمدەڭكە. ئەۋىش خۆ ديار نىمە، لەبن شاخىك جىيەك خۆى شاردەتەۋە".

"چەتەيەكى سەيرە".

"ئەۋىش چ سەيرىك. ئەمەن تا نىستا چەتەى وام نەدىۋەو نەبىستەۋە. ماۋەيەك دەرناكەۋى، ون دەپن، ناۋونىشانى كوئىر دەبىتتەۋە. لەپىر رۆژنىك دەبىنى سەروسەكوتى دەردەكەۋى و دىنبايە

دهشپوئین. هەر نەم رۆژانە هێزێکی گەورەى عەسكەرى دەنێرنە چیاکان. نەودەم دەبێ ئیوه تا ماوهیهك لەم دەورویەرە دەرنەكەون. دویتى چیهكلى نۆغلى به هەموو دارودەستەكەیهوه لیتره بوو. پێم گوت كه زۆر زوو ملی ریی خۆی بگرێ و لەم چیايانە برۆاو بچیتە جێیەكى دیکه".

"مەسەلەى نەسپەكە ناتوانم باوەر بكەم".

"یاوەر داواى لە دێهاتییهكان كردبوو كه نەسپەكەى بۆ بگرن... دێهاتییهكان لە چیاو دەشتان كەوتنە داوى، بەلام نەیان توانی بیگرنەوه"

"ئیتستا رینگاكان ناوەلان؟"

"ناوەلان، دەستى كەرەمە كورده هەر كه دەگەیه چوارپڕیانی چل چاو چاوەریتانە. هەتا لەم چیايانە تێدەپەرن لەگەلتان دئ".

"ياللا با شتيك بخۆين".

جیى تاژی تەحسینیان نەولتر لەپەنا لاپانكى چادری راخستبوو، هیشتا هەر خەوتبوو. تەیرە راوییهكەش لەسەر لیسى خۆی هەلنیشتبوو و پەردەى بەسەر چاوانى هەلکیشابوو. بەلەكانى هەتا نيزيك لاقى لێك كەردبوونەوه و جارجاریش چاوهكانى لەپشت پەردەكەوه دەسووران.

نەهەكەیان خوارد. دەرمانى رێیە رۆیشتنە، سواری نەسپەكانیان بوون و وەرپێكەوتن. سەر بەرگە لێدینهكانیان دەخۆیانەوه پێچاوە لەبەر ئەو بارانە بە غۆرەمە وەرپێكەوتن.

كە ئەوان رۆیشتن هەتا نوێژى خەوتنان خالەوهەب داوێرى لێداو كچەكە گوتى بۆ راگرت.

پاش نوێژى خەوتنان ماست و دۆشاویان خواردو خەوتن.

وختێك تاژی تەحسین وەخەبەر هات هیشتا رۆژ نەببوو. بە باشى ئیسراحتى كەردبوو، مانووی حەسابوو. موروەدارەكان لەنێو ناگردانەكەدا دامردبوون و بە زووی دەبوونە خۆلەمیش. چادەرەكە لە موو دروست كرابوو، گەرم بوو. كچ و بابەگموره خەوتكى خۆشیان لێكەوتبوو. تاژی تەحسین پاش ئەوهى جوان چاوهكانى هەلگۆفین، جەكەكانى كە لە نێواریزە لەسەر خەبەردەكانى بەرناگردان وشك ببوونەوه، كەردووە بەرى. كالهەكەكانى لەپێ كەردنەوه. دەبوو برۆاو خۆی بگمەنیتتە شارۆچكەو نەم خەبەرە خۆشە بەدا بەو پیاوه كەلەگەتەر دیسان دنایەك پوول وەرگرت. زۆر وەدرەنگ كەوتبوو. حەمەدۆك تا ئیتستا لە خانەقەى چل چاوهاتووەتەموو كئ دەزانئ بۆ كوئ چووه... لە دەرى چادری هیشتا وەك گۆزەى سەرھوێز باران دەبارى. تاژی تەحسین لە دلئ خۆی دا گوتى، با بباری، دەبێ پرۆم بۆ شارو خەبەر بەو ناغا بالابەرزه بەدەم و مزگینى وەرگرم. لە تاوئئ هاتەدەر، بەلام دەسبەجئ گمرايموه. لە ناسۆ شتيك وەك سپیایى بیانی

شەپۆلی دەداو تارمایی نەسپەكەش وەك ھەمۆرئەكی گەمۆرە بەسەر لێرەوارەكە ھەلکشیبوو. تارمایی نەسپەكە لەگەڵ تاریكایی شەمۆ تێكەڵ ببوو و سات بە سات ھەلدەدەمسارو بای دەکرد. ھەرچی دەبێ بەلا ببێ، تەنانت ئەگەر بەدەستی نەسپەكەش كۆژرابایە ھەر دەبوو بڕوا. لە نێزیک ناگردان چاری بە شەھینەكە كەوت كە لەسەر لێسی ھەلنیشتووە بە چاوتێك كە رووناكایی پۆلوی ناگرەكە لێی داو، تەماشای دەكا: ئاھا... و شەپۆلی شادمانی لەدلی دا ھەستا: ئاھا تێستا بەلندەكە لەگەڵ خۆی دەباو ئەگەر نەسپەكە پەلاماری دا ئەوی بەردەداتە سەر بەلندەكەش چاوەكانی دەردتێن. بەلام ناكۆی پیاو شەھیتی خالەوھەب بەزێ... لەم چیاو بەندەنانە خالەوھەب لە ھەمەدۆك و نەسپەكەش بێ بەزەیی تر بوو. خەبەری ھەمۆر ئێگرو قاچاخچی بە كانی كۆتوبارە ھەبوو. لەم كۆتوانە چەتەمەك نەبوو نەیناسی و ناوی نەزانێ و بۆخۆی وەرپێ نەخستبێ. كۆی پێ خۆش با دەكۆش و كۆی وێستبایە دوری دەخستەو. چەم كەس دەوێرێ بازی پیاوی وا بەزێ؟... ئەو كەسێك بوو كە بێ ئەوێ تەنانت چەقوولەمەكیشی پێ بێ، بێ ترس و خۆف لەو چیاو بەندەنانە دەنووست. رێگرەكان پاش خوا ئەویان دەپەرس. تاژی تەحسین وەختێك ئەوی دی ئەگەر ددانەكانی پێك دا نەنوسابان دیسان زمانی دەگێرا. دیارە پیاوتێكی زۆر باشیش بوو. گیانی وی نەجات داو. داخوا بەلندەكە بەوادی رۆژێك بە ئەمانەت وی دەدا؟ داھاتەو كە خەبەری بەكاتەو، بەلام پاشان بە فەكری ئەو كە لەوانەم بەلندەكە وی نەدا، پەژێوان بوو. ھاتەدەری. خەریك بوو دنیا رووناك بێ. باران ھەمرا گالە دەکرد. لافاو وەرێ كۆتوبوو و لە شیوو دۆلەكانەو دەنگی ھارەھاری ئاوی دەھاتە بەرگۆی. بەیانێ وەختێك خالەوھەب لەخەم ھەلدەستی تەماشای دەكا دەبێنێ شەھینەكە نەماوە - ھەمۆر كەس دەزانێ كە ئەو شەھینەكانی لەگیانی خۆی خۆشتر دەوێن - تێدەگا تاژی تەحسین تەبیرەكە بردو. ھیچ توورە نای. یەكێك لە كۆرەكانی یان یەكێك لە چەتەكان بانگ دەكاو دەلێ: بچن ئەو تاژی تەحسینە خاتێن و ئەك بەحەرامە كە نانی خواردوو ناندێنی دراندو بەگرن، سەری بێرن و بۆم بێنن، ھیچی دیکەم ناوی. تاژی تەحسین وەختێك بیری لەم باسە دەکردووە دەست و لاقی رەق دەبوون. بەلام بەبێ بەلندەكەش نەیدەتوانی بەجێتە ھیچ كۆی. تێستا نەسپەكە لە قەراخ لێرەواری راوستاوەو سێبەری خۆی وەك كۆتێك خستووە سەر لێرەوارو سەر تاریكایی شەمۆ چاوەروانیەتی.

خالە لە تەنیشتی راستەو كەوتە سەر كەلەكە ھەمۆر چەپی و لەخەودا راواندی. گۆی بەكانی گەورە بوون. تاژی تەحسین تا تێستا لە ژێانی دا گۆی وای نەدیوون. پێكەنینی ھات و دەسبەجێش سەری بەلندەكە گرت، لەسەر لێسەكە پفاندو دەرپەرپە دەری. سەری بەلندەكە - كە بێ پسانەو پەلەقاژە دەکرد - لەبەن ھەنگۆلدا دەگۆشی و ئەو لافاوی دەبیری كە

دهگه‌یشته نیوکی، به سهره‌وژیردا غاری دده‌او به‌سهر برده‌کان و کۆمه‌له درکه‌کان دا بازی ده‌دا. که گه‌یشته لیڤه‌وار، له‌بن داره سیدریکی گه‌وره راوه‌ستا، بن داره‌که هینده‌ی باران وی نده‌که‌وت. ته‌نانه‌ت له‌بن لکی داره‌که‌دا که گه‌لاکانی پان بوون و هیندیک شویتی زه‌وی ته‌ریش نه‌بیوون. له‌سهر جیڭگایه‌کی وه‌ک سه‌کۆ دانیشت. بالنده‌که زۆری په‌له‌قاژه ده‌کردو نارامی نده‌گرت. فکری کرده‌وه: کاتییه. هه‌ستایه سه‌ری، چند له‌جزیه‌ک دواتر بالنده‌که هاته‌وه سه‌ره‌خۆ، ده‌ستی کرد به‌جموژۆل، ده‌ستی وی به‌ده‌ندوک ده‌گرت.

پاش که‌می‌ک حسانه‌وه ریڭگای چوکور‌راوی دیته‌وه. نیدی هیژی له‌به‌ردا نه‌مابوو. بالنده‌که تا راده‌یه‌ک خوی پتوه گرتبوو و هینده نده‌بزووت. ده‌ندوک‌ی به‌ده‌ستی‌دا نده‌داو نارام بیوو. که گه‌یشته "کانی پوو‌یزار" بارانه‌که لیتی کرده‌وه. روونی کردو هه‌تاو ده‌که‌وت و شاخه ته‌ره‌کان بریقانه‌وه. چاری تاژی ته‌حسین و بالنده‌که به‌تاو که‌وتن. بالنده‌که دیسان ده‌ستی کرده‌وه به‌په‌له‌قاژه، به‌لام به‌دفعه‌یی نه‌کرد. تاویک دواتریش نارام بوو.

تاژی ته‌حسین به‌یانیی روژی دواتر گه‌یشته شارۆچکه. هه‌موو له‌شی قوراوی بوو. بالنده‌که‌ش له‌قوردا نوتم بیوو و له‌سهر باسکی تاژی ته‌حسین خوی لی‌که‌وتبوو، بی‌واز بوو، نه‌هه‌له‌ده‌بزووقاو نه‌جووله‌ی ده‌کرد. کاتی‌ک ته‌حسین گه‌یشته یه‌که‌م ماله‌کانی شارۆچکه چاویکی له‌بالنده‌که کرد. نه‌و ته‌یره گیانی وی له‌ده‌ستی نه‌سه‌به‌که رزگار کردبوو، به‌غیره‌تی وی‌یه‌وه بوو که توانی بی‌ترس و دل‌ه‌خورپه‌ خۆی بگه‌یه‌نیته‌ نیره. نیشه‌للا بالنده‌که هیچی لی‌نایه‌و نه‌ویش له‌یه‌که‌م ده‌رفه‌ت دا هه‌له‌ده‌گری و ده‌یه‌اته‌وه بۆ خاله‌وه‌هاب.

له‌شوینی نیوه‌رۆ بازار ده‌پازده دوکان نه‌ولاتر بۆنی که‌باب و ترشی سماقی هاته‌ به‌رلووتی. خه‌ریک بوو له‌برسان ده‌مرد. بالنده‌که له‌ویش برسی‌تر بوو. به‌غاردان چوه‌ که‌باب‌خانه‌که: "دوو شیش که‌باب به‌سماقیکی زۆره‌وه، ته‌ماته‌ش دانێ... کوته‌گۆشتیکی کالیش بۆ نه‌مه‌بیته."

که‌بابچی به‌شاگرده‌که‌ی گوت دووشیش که‌باب حازرکاو چوو مستیکی قیমে‌ی کال هینا. هینشتا ته‌حسین ده‌ستی بۆ لای پیاوه‌که درێژ نه‌کردبوو و قیمه‌که‌ی لی‌وه‌رنه‌گرتبوو که بالنده‌که په‌لاماری نه‌و گۆشته‌ی دا که به‌ده‌ست که‌بابچی‌یه‌که‌وه بوو. بی‌نه‌وه‌ی ده‌ندوک له‌به‌ری ده‌ستی وه‌گوتیژی به‌چاویکی گیان وه‌به‌ره‌هاتوه‌وه که له‌گۆشته‌که به‌ولاوه هیچی نده‌دی، قیمه‌که‌ی قووت دا. بالنده‌که پاش نه‌وه‌ی قیمه‌که‌ی هه‌له‌رفاند وه‌ک سه‌گیکی برسی له‌چاوانیه‌وه راما. "هینده‌ی دیکه‌شی بۆ بیته."

"نەم تەیرە لەبەر قاتی ماوەتەوه".

كەبابچی دوو هیئەندە قیمەكەى جارى پيشووى وەك تۆپەگۆشتىك هینا و دایە دەست تەحسین، نەویش دووبارە گۆشتەكەى دەرخواردی تەیرەكە دا. بەئندەكە نەم جارەیان وەك جارى پيشوو لە كاتی خواردن دا سەرى بەرنەدەدایەوه. دەندووكى لى دەدا و پاشان تاوێك تەماشای دەووبەرى دەكرد و گۆشتەكەى قووت دەدا، دەندووكى بە پەرەكانى پاك دەكردەوه و پاشان دووبارە بەئەداوە دەستی دەكردەوه بەخواردن.

كەباب هات. تەیرەكە خواردنى خۆى تەوا و كردبوو، بەئلى لىك كردبوونەوه و خۆى خاوكیش دەكرد: كەبابچی بەسالدچوو هات و بەرامبەر بە تەحسین كە خەرىكى نان خواردن بوو دانیشت. دوكانەكە مشتەرى دىكەى لى نەبوون. لە تاژى تەحسینی پرسى:

"چ بوو برالە، وەك ئەوه دەچى شتىكت لى قەوماين. بروانە دەلێنى لە قورائىيان هەلگىشاوى".

"باران زۆر بارىبوو".

"دیسانىش سەرتاپات قورائى بوو".

"سەرانسەرى شەوئى غارم داوه، بەرپۆه بووم".

"چ گرفتارىیەكت هەبوو برام؟"

تاژى تەحسین هەم خۆش خۆشه نانهكەى دەخوارد و هەم وەلامى پرسىيارەكانى وى دەدایەوه. كووتىكى كەباب بۆ تەیرەكە هاویشت. بەئندەكە بەئلى لىك كردنەوه و غارى دایە سەر مێزەكە، ئەو كوتە كەبابەى لەسەر مووشەممايهكە بوو رفاىدى و قووتى دا. تەحسین ئەجار پارووه كەبابىكى بۆخۆى دەخوارد و پاروونكىشى بۆ تەیرەكە فرۆى دەدا... بەئندەكە لە حالىكە دا سەربالەكانى دەلەرزىن ئەو كەبابەى تەحسین بۆى داویشت، خێرا قووتى دەدا.

"حەمەدۆكم دى كاكە. زۆرى بەدوادا گەپام هەتا دیمەوه. قەسم لەگەل دا كرد. هاتوومە ئێرە خەبەرەكەى بەو پىاوه كەلەگەتە بەدم. ئەو پىاوه بەللابەرزە گوتبووى كە... ناوهكەم لەبەر چوووتەوه".

"نەم شارۆچكەيه زۆرى پىاوى كەلەگەت لى هەن"

"ئەوهى ئەمن دەلێم ئاغاىهكى زۆر پوولدارە. وەختىك خەبەرى مردنى حەمەدۆكم دایە، زۆرى پارە دامى، ئەمن بوومە پوولدار. ئاها وەبیرم هاتەوه، ئاوى مورپتەزاغا بوو، وەنا؟"

"ئىستە خەبەرى زىندوووبوونەكەى پىدەدەهى؟"

"ئەو ئاغايە بەمنى گوت ئەگەر ھەممەدۆكى بدۆزىيەو ھەخەبەرم پى بەدى بە پارەو ئالتون خەنىت دەكەم. ئەمىنىش ھەموو چىكاكام سەرەوين كىردن ھەتا جىيەكەيم دىتەوہ."

"ئىستاش ھاتووی خەبەرى پى بەدى، نا؟"
"ئەرى".

"ھەممەدۆك چۆن بىنیا دەمىك بوو؟"

"بارىك و درىژ ۋەك توولەنەمام... ئا... دووھىندەى من، شەرمىون، ئاقل، نازا. چاۋەكانى رەش و زەلام بوون. برۆشى ھەر رەش بوون، سىلەكانىشى درىژ بوون. ھەبايەكى گولدۆزى-كراۋى بەخۆىدا دابوو، لاۋىكى بەتاقەت. ئەوئەندە بەدىمەن و جوانە ناتوانى چاۋى لىكەى. كەسىك بىبىنى تازە ناتوانى لىي جيا بىتەوہ، چاۋ لە دىتىنى تىر نابى."

"ئەتۆش ھاتووی جىۋرپىيەكەى بەو ئاغايە بلتى، ئەو ئاغايەش پارەت دەداتى، جەندىرەكانىش دەچن ھەممەدۆكى دەكوژن، ۋەنا؟" راۋىژى كەبابچى لەنەكار توند بوو، و لە ھالىك دا ددانى لە چىرەوہ دەبردن گوتى:

"سەگابى جاسوس، ھەستە لەۋى، ھەستە لەو جىيەى لىي كەوتووی، ھەستە، ھەستە لاچۆ لە پىش چاۋم. برۆ بۆ جەھەننەم، سەى كورپى سەى، جاسوسى كورپى جاسوس. ھەستە لەۋى..."
تاژى تەھسىن بەسەرسورماۋى لەجىي خۆى مابوۋەو، نىۋچاۋانى تىك نابوو و پاروو لەزاردا، رەق رامابوو. نە دەىتوانى ئەو پاروۋەى لە زارى داىە بىجوى و نە تواناى ئەوہى ھەبوو تفى كاتەوہ.

"راست بەوہ، ھەستە، داىك و خوشكت... قەلافەتت قرۆشك نايەنى ھەستە ھەتىوہ ق... بۆ پارزە بىست قرۆش دەتەۋى ھەممەدۆكى بەكوشت بەدى، نا؟ ھەستە ئەو تەبىرەت ھەلگەرە برۆ."

پەتى بالندەكەى لە كورسىيەكە كىردەوہو بەسەر تەھسىنىدا دا. تاژى تەھسىن پاش ئەوہى تارىك ھەۋلى لەگەل بالندەكە دا چوو گرتىەوہ.

"ھەستە ون بە لەپىش چاۋم، برۆ لىرە، پارەى ناپىۋىكى چەپەلى ۋەك تۆشم ناۋى، ياللا ھەستە، بە ژەھرەمارت بى..."

تاژى تەھسىن ھۆى ئەو بەلایەى نەدەزانى كە بەسەرى ھاتبوو. گىژوكاس تەماشاي دەۋرۋەرى خۆى دەكرد، دەت گوت ھىۋاى بە كۆمەگى كەسىك و جىيەك ھەپە، كەبابچىيە قەلەۋەكە لە كاتىك دا قۆلى تەھسىنى دەگرت گوتى:

"هه تیوه پیم گوتی ههسته، دهیاللا دهی".

به راکیش راکیش بردیه دهی. تاژی ته حسین له حالیک دا تهیره که لهسر شانی نیشتبوو، پالی به دیواری بهرامبهر دوکانه کهوه دا. نهی ده زانی چ رووی داوه. که بابچی که له رقان شیت ببوو، کاتیک دیتی نهو هیشتا پالی وه دیوار داوه و چاره پئییه، په لاماری دا. تاژی ته حسین له نه کاو دیتی نهو پیاوه لهنده هۆره وه ک شیتان په لاماری داوه. له بن قۆلی نهستوو وه لکراری که بابچی که دهستی درێژ کردبوو پشت ملی بگری، ده ره پری و دور که وه ته وه به نیتو بازاردا به سرلیشواوی به ره و ژور هه لات. که گه شته ده رگای مزگهوت راوه ستا خۆی به مزگهوتی دا کرد. چند که سیک له حوزخانهی مزگهوتی خه ریک بوون ده زنیوژیان هه لده گرت. خۆی گه یانده به لووعه ناویک، ده می پتوه ناو به نیشتیواوه ناوی خوارده وه. نهو کابرایه بۆچی به و جۆره رهفتاری له گه لدا کردبوو؟ تاژی ته حسین هیچ سه ری لئ ده رنه ده کرد. له لایه کیشه وه خۆش حال بوو. کابرای نه فام، نازام بۆچی هینده تووره بوو که له بیرى چوو پارهی که بابیه کهش وه رگری. بیرى کرده وه: نهو شاره ی نيمه بنیاده می سه یرو سه مه ره ی لئ په یدا ده بن ها... له وانیه شکل و شتویه حه مه دوکم پینچه وان به باس کردبئ، بۆیه قه لئس بوو. بيم راست و ره وان بۆیان باس بکه م و پیم پئ بکه نن؟ پیم پئ بکه نن و گالته م پئ بکه نن، به لئ؟ ها... نيمه. خه راپ حالئ بوون. نه گینا هیچ مانای نه بوو کابرا له سه ر هیچ و خۆرابی ده ت گوت بارووتیان ده قوونئ کرده، ناوا هار بوو. له سه ر سه کۆی حه وزخانه ی مزگهوتی دانیشتبوو. له حالیک دا فکری له و پیاوه که له گه ته ده وه له مه نده ده کرده وه، چاوی به پیاویکی به سالداچوو که وت که ریشیکی ئالۆزو روخسارکی هیدی و هیمنی هه بوو. به دلئ دا هات که ده توانئ سو راغی نه و پولداره که له گه ته له و به رسئ، به دوودلئ یه وه لئ نیزیک بووه وه:

"ده مه ویست له باره ی یه کیکه وه په سیارت لئ بکه م".

کابرا که ریش و سیتیکى تیک ئالقاوی هه بوون، ده سحیب به ده ست و نارام به زه رده خه نه وه

گوتی:

"به رسه بزائم".

"پیاویک هه یه نا، زۆر بالابه زه، چه کمان ده پئ ده کا، زۆریش پولداره، وه ختیک نه من

خه به ری مردنی حه مه دوکم دایه، زۆری پول دامن".

"نه و پیاوه ناوی نیه؟"

"نازائم، ده پئ ناوی مورته زاغا بئ. پیاویکی پولداره، چه که می بریقه داری له پئ دان".

"کارت بهو پیاوه چیه؟"

"تاژی ته حسین تاوینک بیری کرده وه. نیدی بریاری دابوو هرگیز له لای هیچ کس باسی
حه مه دۆک نه کا. به درۆ گوتی:

"قهار وایه له مه زراکهی دا کارم بداتن..."

پیاوه که ماوه یه که له بهر خۆیه وه ناوی چهند کەسی بردو گوتی:

"نازاتم، کەسی وام پین شک نایه، مورپته زاغای ناناسم."

پاشان به شتویه کی سهر ته ماشای روخساری وی کرد. له م کوربه لاه وه شک که وتبوو، لیتی

پرسی:

"نه تۆ بۆ وات لئی هاتوه کورم؟ یه که ته خته بوویه قور. نم بالنده یه وه من ده بچۆ
حه وزخانه خۆت خاوین بکه وه."

تاژی ته حسین چوو بۆ لای هه وزخانه که به لام متمانه ی پین نه کرد بالنده که ی بداته ده ست.
پاش نه وه ی په رو سه رو دهن دوکی بالنده که ی جوان خاوین کردنه وه، نه وی له سه ر شانی خۆی
داناو دهستی کرد به خاوین کردنه وه ی خۆی و لاق و سنگ و سه روسه کوتی خۆی هه موو له
قوروقال خاوین کردنه وه. نه و پیاوه ی ریشه نالۆزه که ی هه بوو، پیتی گوت:

"نه تۆ به م سه رو گوینا که ته وه سه رمات ده پین، ستلۆ جه م ده گری و ده مری. ناوړیک شتی که
پهیدا که خۆت وشک وه که."

تاژی ته حسین گوتی:

"باشه خاله. پیاویکی شهل هه یه. وه ستای شوین گیتانه... کلاوشه بقه ی له سه ره،
په تیکیشی به ملیه وه به ستوه، په ته که ی سوور سووره وه که ناگر. نه تۆ نه ویش ناناسی؟ و ابراتم
ناوی عدلی یه شله."

پیاوه به سالدا چوه که به پینکه نینه وه گوتی:

"نه وی ده ناسم. له عدلی یه شله ی شوین هه لگر ده گرتی، وه نا؟"

"نه ری له و ده گرتیم."

پیاوه به سالدا چوه که پاش نه وه ی به وردی ناوونیشانی مه لادۆران نه فه ندیی دایه، گوتی:

"کا که عدلی یه شهل له وی یه، برۆ وه یینه، نه ویش ناگری که شتی که بۆ پهیدا ده کا که وشک بیموه."

پیش نه وه ی تاژی ته حسین مزگه وتی به جی بهیلتی باران دای دایمو به ریژنه دهستی کرد به بارین.

کەس له کۆلانه کان دیار نه بوو. بینه وه ی گوی بداته بارانه، بالنده له سه رشان به و هیوا یه که

عدلییه شەلی ببینی، ئەم سەرو ئەوسەری شەقامەکی دەپتوێ دەهات و دەچوو. باران بەرەبەرە توندتری دەکرد. بایەکی توورەو تۆسن کە لەباشوورەو دەهات پەری بەلندەکی سەرشانى وی دەشیواندن.

مراد کۆچەر، تەنیا خۆن مالى شارۆچکە زگی بەو مندالە بەلندە لەسەرشانە سووتا، کە وادیاربوو بۆ گەشتن بە جیگایەک لەبەر ئەو بارانە خێراخێرا ئەم سەرو ئەوسەری شەقامە کە دیت و دەچێ. بیری کردەو: داخوا ئەم بەستەزمانە گرفتارییەکی تووش بوو؟

"وشت. کاکە لەکەنگیوێ دەبینم ئەتۆ هەروا یەک تەکان دێی و دەچی. گێرگرفتیکت هەمە؟"

تاژی تەحسین گوتی لە قسەکانی نەبوو و هەروا بە پێی خۆی دا دەپۆشت.

"وشت... وش... ت، کورم، وشت".

قۆلی تەحسینی گرت و رای گرت. چاویان لە چاوی یەکتەرەو بەری. مراد پرسیارەکی خۆی دووپات کردەو، ئەویش جوابی دایەو کە لە عدلییه شەلی شەبقە بەسەری مامۆستای شوێنگێران دەگەرێ.

مراد کۆچەر دەستی دەقۆلی راکردو گوتی:

"یاللا وەرە بت بەمە لای وی. کورم تەیرە کەشت زۆر جوانە ها... هەردووکتان تەر بوون، هێزتان لەبەر پراوێ. هەردووکتان نەخۆش دەکەون".

"مەلادۆزان ئەفەندی، ه...ۆی مەلادۆزان ئەفەندی، میوانت هاتوێ".

بەخێرابی بەرەو مالى مەلادۆزان ئەفەندی وەرێ کەوتن.

عدلییه شەل بە دەنگی مراد کۆچەر هاتە بەرەمیوانی.

"نا... ی مام عدلی ئەم کورە لەتۆ دەگەرێ. لە بەیانییەو تا ئێستا هەروا لە بازاریدا دەخولیتەوێ دەتێ کارم بە عدلییه شەل، وەستای شوێنگێران".

عدلییه شەل دەسبەجێ تاژی تەحسینی ناسیەو گوتی:

"ئەو دێم، زۆر سوپاس کاک مراد".

عدلی کە هاتە خواری گوتی: چ بوو تەحسین، بەم حالەوێ لە کوێ را دێی؟

دەم و چاوی تاژی تەحسین کە دەت گوت دلتۆینک خۆین لە لەشیدا نەماوێ، وەک کاغەز سپی ببوو.

"جاری وەرە سەرئ".

بردیە سەرئ، دەستیکی جل بۆ هێنان و لەپێشی دانان:

"هەر لەم ژوورە خۆت رووت کەوێ، ئەو بەلندەیه لەوێ دانێ ئیدی"

ژنه كان و مندال و خزمه تكاره كانى مه لادۆران نه فەندى ده هاتن و ده چوون و له باره‌ى نهو كورپۆگه باندە به شانەوه پرسىارىيان له عەلىيە شەل دە كرد. سەرەنجام مه لادۆران نه فەندىيش هات. نه وىش له بازاري بيستبووى كورپۆگه يەك كه باندە يەكى لەسەر شان بووه چووه ته ماله كەى.

"عەلى ئەوه كۆپه؟"

"ئەو كورپه يە كه خەبەرى مەرگى حەمه دۆكى بۆ هينابووين."

"ئەو كورپه كه هيندهى غار دابوو بيتهۆش ببوو؟"

عەلىيە شەل گوتى:

"راست خۆيه تى. پىم وايه نه مجاريش خەبەر مەبەرىكى پى. ديسان بە غاردان هاتوه، نه وىش بەم بارانه. نىستا لەو ژووره خەرىكه جله كانى ده گۆرپى."

چووه مدبهق و پانتۆلىكى هيناو دای به تاژى ته حسين:

"ئەمهش بکه بەرت."

ته حسين پانتۆله كەشى لەبەر كردو پىكەوه له ژووره كه هاتنه ده رى.

"ئەم كورپه ده لىم دۆران نه فەندى."

مه لادۆران نه فەندى گوتى: ناسيمه وه. وه ره ئيره بزائم.

عەلى له پيشه وه و تاژى ته حسين باندە لەسەر شان بە دواى دا لەو ده رگايه كه مه لادۆران نه فەندى كرد بوويه وه چوونه ژوورىكى گوره. قەنه فەكان به قوماشىكى سپى گول دۆزى كراو كه بۆنى خۆشى سابوونى لى ده هات داپۆشرا بوون. مه لادۆران نه فەندى گوتى:

"عەلى چايه كى... له وانە يە برسيسى بى... له وانە يە له رى يە كى دوورى شه وه هاتى."

تاژى ته حسين به خۆش حالى يه وه گوتى: خەبەرم بۆ هينان.

تاژى ته حسين داستانى كه باب خواردن و كه باب چى يە كەى وه بىر هاتوه. رهنگى روخسارى گۆراو گوتى:

"كه گه يستمه شارۆچكه كه بام خوارد. نه گەر چايه ك هەبى گەرم دىته وه."

عەلى هەستا چووه مدبهق و سى پەرداخى گه وه رى پر كردن له چاو لەسەر كه شه فىكى زىو هينانى. تاژى ته حسين هەتا چايه كەى ته واو نه كرد قسه ي بۆ نه كرا. پاش خواردنه وه ي چايه كه دهنگى كرايه وه. نه و دەم به سه رهاته كەى له نه وه ل هەتا ناخر چۆن بوو هەمووى به وردى گى پرايه وه لى بووه وه. پاشان وى پراى ناماژه بۆ ئەو ته يره كه لەو سووچه به ده زوويه ك له كورسى يە كه خرابوو، گوتى:

"نەم تەيرە منى لە دەستى ئەو نەسپە نەجات دا. نەگەر نەم تەيرەم لە خالەوهەباب نەدزىبىيە، نىستە لىزە نەبووم، نەسپەكە لەت و كوتى كەردبووم".

"نەتۆ راست بە چاوى خۆت حەمەدۆك تى دى؟"

"راست بەم دوو چاوانەم حەمەدۆك دى. ياخوا نەگەر درۆ بكەم نەم دوو چاوەم بتهقن و بەرىنەوه سەر بەرى دەستم... حەمەدۆك دى... حەمەدۆك دى... وەختىك دىتم نەيەويست نەمن بزاتم حەمەدۆكە".

"نەتۆ پىشتەر نەوت لەكوئ دەناسى؟"

"بەروانە خالەم. نەمن هەر لەو وەختەوه كە لە دىيەكەى خۆيان بوو دەم ناسى. نەگەر بوو بە چەتەش هات لە دىيەكەى نىمە ماىهە. هەموو رۆژى چاوم پىتى دەكەوت".

"زۆر باشە، حەمەدۆك چۆنە؟"

"تاژى تەحسین چاوى لە عەلىيەشەل كەرد. ئەو سەرى بەردابووهوه قەسەيەكى نەدەكەرد. داخوا قەسە بكان يان نا؟ هەميشە وەختىك باسى قەلافەتى حەمەدۆكى دەكەرد، گىروگرفتىك دەهاتەپىش..."

"كۆرم، حەمەدۆك چۆن شكۆ و قەلافەتتىكى هەيە، بۆم باس بكە".

"نەتۆ نەتۆ نەوت دىوه دۆران ناغا؟"

دۆران نەفەندى پىكەنى و گوتى:

"دەكرى نەم دىيى؟"

"دەى باشە نەتۆ چۆنت دىوه، هەررا بوو نىدى".

"ئاخر چۆنە؟"

تاژى تەحسین خەراپ پىوه ببوو. دەىدى كە ناچارە هيندى شت بلنى.

"جيوته سىننىكى گەورەى هەيە بە قەد شاخى گا، نەگەر دوو كەس چوارمىزىلكە لەسەر شانى دانىشەن جىيان دەبىتەوه. چاوهكانىشى بەقەد چاوى نەسپ گەورە بوون. باسكى وەك قەدەدار وان".

مەلادۆران نەفەندى دەستى كەرد بە پىكەنى و گوتى:

"مالت خەرا نەبى تەحسین، ئەوهى نەتۆ دەلتى حەمەدۆك نىه، ئەوه تارىفتىكە كە ناشقە كۆيرە لە كۆيرىئۆغلى دەكەرد".

"ناها، حەمەدۆك راست وەك كۆيرى ئۆغلى دەچوو".

عەلەییە شەلێش پێ کەنی.

مەلادۆزان ئەفەندی رووی کردە عەلی و گوتی:

"عەلی گیان، راوەستە جلەکانی ئەم کورپە وشک وەبن، دواپە هەتا مالتی مورتەزاغای لەگەڵ بچۆو بیدە دەستی، بەلکوو قرۆشێکی بداتێ. بڕوانە بەستەزمانە چەندی زەحمەت کێشاوە. ئەو ئەسپە شێتە خەریک بوو بەستەزمانە بکوژی، خوا رەحمی کرد ئەو بەلئەدیە"

تەحسین لە کاتێک دا هەناسەییەکی قوولێ هەلەدە کێشا گوتی:

"ئەدی، خەریک بوو بێم کوژی. ئەگەر ئەم تەیرە نەبای، چما دەم توانی لە چادری وەدەر کەوم و بێنمە نێرە"

عەلەییە شەل لە کاتێک دا دەستی لە شانی وی دەدا، گوتی:

"کاکە تەحسین خوا تۆی لە دەستی ئەسپی حەمەدۆک نەجات دا"

"خوا نەجاتی دام"

مەلادۆزان ئەفەندی کاریکی لە دادگا هەبوو، خواحافیزیی لەوان کردو پاش ئەوی بەلتۆی لەبەر کردو چەترەکی بە دەستەوه گرت لە مالتی وەدەرکەوت و بەبەر باران و لەنگیزەدا وەرپێ کەوت. ئەوان هەتا بارانە کە کزی کردەوهو جلەکانی تاژی تەحسین وشک بوونەوه - کە هەتا ئیوارپێ گرت لە ژووری دانێشتن و قسەیان کرد. ئەجار عەلی ئەوی هەتا بەردەرکی مالتی مورتەزاغا لەگەڵ خۆی بردو بۆخۆی گەراپەوه. تاژی تەحسین کە گەیشتە دەرگای مالتی مورتەزاغا لەبەشت دەرکی حەوشەکەوه هاواری کرد:

"مورتەزاغا، مورتەزاغا ئەمن هاتم، ئەمن هاتم"

مورتەزاغا کە هاتبوو بەرەهەییوانێ، بە پێکەنینەوه رووی کردە خواری و هاواری کرد:

"ئەتۆ بەخێر بێی، بەرەکەتت هێنا، مندالێنە دەرکەیی لێوە کەن بزانی و بزانی بەم بارانە کێیە هاتو"

وەرگێرکەکان پاش ئەوی تاژی تەحسینیان زۆر باش پرسیارکوت کرد، رێنۆتیییان کرد بچیتە سەرێ. ئاغا کە بەلئەدی لەسەر شانی وی دیبوو، بەمەراقەوه پرسى:

"ئەتۆ راوکەری؟ ئەی نێچیرت کوا؟"

"ئەمن راوکەر نیم، تاژی تەحسینم، ئەوهم کە مزگێنیی مردنی حەمەدۆکم بۆ هێنای، ئەتۆش پارەت دامێ... ئیستا خەبەرم بۆ هێناوی کە... حەمەدۆکم دیت و جێوڕێیە کەشی پێ دەزانم"

چاوه کانی مورتەزاغا بریسکەیان داو گوتی:

"له كوئىيه؟ وهى مورتهزاغا به قوربانى نهو زمانهت بى. نه منيش نه گهر له پارهو زىرو زهوى دا نوقم نه كرده... نه منيش نه گهر چوار ژنم بۆ نه هيناي... نه من نه گهر تۆم... وهره وهره، وهره بۆم بگيپه وه... هه مووم بۆ باس بكه."

چوونه ژوروى. تاژى ته حسين ده زانى نه گهر نهوى به گير بينى نانى ده پۆنى كه وتوه. له خوڤى يان خهريك بوو بال بگري. ههستىكى متمانو بربابه خوڤى نانى تيدا پيدا بوو. ته حسين پاش نهوى پته لاقى بالنده كهى ده كورسى بهك خست كه له سوچىك دانرابوو، هات و روويه رووى مورتهزاغا دانىشت و به ميه ره بانى به وه له چاوه كانى به وه پاما:

"كه پووله كهم له تۆ وهرگرت هه لاتم، به لام هه رچهند هه مه دۆك نه مردبوو نه تۆ كهست وه دوا نه خستم پاره كهم لى وهستين... نه منيش له دللى خۆم دا گوتم ناتوانم هه روا قهرزدارى چاكهى ناغايه كى وا باش يم. گوتم نه مجار هه مه دۆكى ده بينمه وه خهبرى زيندوو مانه كهى بۆ ده بهم. گوتم خهبرى بۆ ده بهم با جهنابى ياره و ژه نرال سهر جووخه عهلى كه رتيش بين بى گرن و له دارى ده ن..."

نه مجار تاژى هه موو داستانه كهى نارام و به تام و خوئ و به هه موو ورده كارى به كه وه له سىر هه تا پيوازى گيپا به وه له كو تاى دا گوته:

"نه گهر نه وهم پى نه بايه، نىستا لى ره نه بووم. نهو تهيره منى نه جات دا. به لام نه گهر خاله وه هاب له سهر تهيره كهى نه ستۆم هه ل نه بپى..."

مورتهزاغا قسه كهى پى بپى:

"هه لى نابرى، هه ر سبه بينى سوارىك ده نىرم بۆ لاي خاله وه هاب و شه هينه كهت بۆ لى ده كرم. وه هاب، نهو وه هابى ده لىم ها. قسه له قسه من ناكا."

تاژى ته حسين مى به لاره ناو گوته: نيشه لالا.

مورتهزاغا به پى كه نينه وه له حالىك دا ددانه زى ره كانى سهر وهى ده برى قانه وه ده ستى له شانى وى دا:

"كاك ته حسين، كاك ته حسين... كاك ته حسين نه تۆ هه موو شتىكت گوت و لى بوويه وه زۆر جوانىشت ته واو كرد. به لام نهت گوت هه مه دۆك چ شكّل و قه لافه تىكى هه بوو، سهر و سىماى چۆن بوو، مووى سهرى، لووتى... هىچت باس نه كرد."

تاژى ته حسين پى و ابوو نه م به لايه لى كه كۆل خۆى كرده ته وه. به لام به لا گيشت بووه جى. پاش نهوى تاو تىكى چاك فكرى كرده وه كه چيه، پى بلتى و چۆنى پى بلتى، به خوڤى حالى به وه گوته:

"ئەو ۋەك تۆ دەچوو، ئەوئيش ۋەك تۆ ددانى زىرى لەزارىدا بوون كە دەبرىقانهۋە، ئەوئيش ۋەك تۆ پىياو بوو. ئەوئيش ۋەك تۆ زىرى دا بەمن. زانىم نى چەتەگەرىيەيە ۋەرم نەگرت. چاك كورد ۋەرم نەگرت، پارەى چەتەگەرىيە حەرامە ۋەنا؟".

مورپتەزاغا لە حالىك دا دەستى لە شانى ۋى دەدا گوتى: برىا ۋەرت گرتبا. مورپەك لە بەرازى ۋەبى تراشه.

تاژى تەحسین لە كاتىك دا دەستى ۋى گرتبوو گوتى:

"پتويست نيه. ئەمن دراوى رىنگرام ناۋى. ناغايەكم هەيە ۋەك گول، پشتم بە قەلاتىۋەيە. نەگەر ئەمن بىمە ھۆى ئەو كە حەمەدۆكى بگرن، ئەمن دەكاتە قارۋون".

مورپتەزاغا كە شووتىي ۋەبن ھەنگل درابوو، گوتى:

"ديارە دەت كەمە قارۋون. جارئ ھەستە دەسبەجئ بچينە لای جەنابى ياۋەر. ئەوئيش خىرا سەربازەكانى بنىرتتە خانەقاي چل چاوو حەمەدۆكى لەنىو بەرن".

سەربەرگە لبادەكەى مورپتەزاغايان ھىنا، سەربەرگىكىشان ۋە تاژى تەحسین دا. لە دەرى بارانەيەك دەبارى دەت گوت ناسمان كون بوو.

"باران لىي ناكاتەو، چىاو لىپەرۋار ھەموو بوونە دەريا، چاك بوو لەم بارانەدا توانىم خۆم بگەيەنمە تۆ".

ياۋەر بىستبووى كە تاژى تەحسین ھاتو ۋە خەبەرىكى حەمەدۆكى پىيە. ماۋەيەك بوو لەگەل ۋەكىل باشى عاصم و سەرچووخە عەلى كەرتىش چاۋەرپى بوون. لەبەر دەرگا بەسەر پىتو پىشۋازىي لە مورپتەزاغا تەحسین كرد. دەستورى دا چايان بۆ تاژى تەحسین ھىنا.

ياۋەر بە دەنگىكى مېھرەبانانە گوتى:

"باشە، بۆمان بگىرەۋە بزائم لاۋه!"

تاژى تەحسین لەو كە ياۋەر راستەوخۆ قەسى لەگەل دەكرد لە قولايى دلدا ھەستى بە لەخۆيايىبوونىك دەكرد. ئەم جار، گىرەنەۋەى بەسەرھاتەكەى لەسەرھاتەۋە دەست پىيەكرد، ئەو كە چۆن حەمەدۆك برىندار بوو، و لە ئەسپەكەى كەوتەخوار، كۆچەرىيەكان برديان لە چىاي شارديانەۋە، و ئەو كە چۆن راست لە ۋەختىك دا خەرىك بوو بىرئ دايەخۆرى بە ھەنارى دەليجەقۆياخەۋە گەبشتەجىۋ لەوتو ۋە چوۋە خانەقاي چل چاو بۆ لای ئاناچىخ سولتان و ئەوى ھىنايە ژورور سەرى حەمەدۆك و ئەوئيش بە مەلحەم و دەرمانەكانى حەمەدۆكى چاك كردهۋەو سەرەنجامىش گوتى ھەموو ئەم زانىارىيانەى ۋەختىك بەدۋاى حەمەدۆك دا گەرپاۋە لەم و لەوو

به تاييه تي مندالان بدهست هيناوه. پاشان باسي هينايه سهر نسهپه كه، پاش نسهپه كه
مهسهلمى خالوهههاب و دواى خالوهههاب داستانى شههينه راوكره كهى گيپرايه وهو له كوئتايردا
ليى زياد كرد:

"نم تهيره گياني منى نهجات دا. نه گينا نسهپى حممه دوك منى ده خوارد. ناغاش نم
تهيرهى بو له خالوهههاب كرپوم".

"نه تو چاك ده زانى كه حممه دوك همر نيستا له خانه قاي چل چاوه؟"

ته حسين گوتى:

"به لئى له روى به، بم بارانه بو كوئى ده چين، وه ختيك نم من ده هاتم له كوئستانى بارانيك
دهبارى كه هممو دارو گابره ده كانى له بن پا هه لده كه ندو ده يردن. نمو ناچيته هيچ كوئى، همر
له روى گيرى كروهو ماره ته وه".

"گوتت چه كيشى بين نه بوو. نه تو نموت دى، قسه شت له گه ل كرد، نا؟"

"به لئى ديم و قسه شم له گه ل كرد".

"گوتت بو چى چه كى بين نه بوو؟"

"چونكه هيچ كس ته نانه مسته فا كه مال پاشاش به چه كه وه ناچيته وئ".

"نه گهر بچى چ ده بين؟"

"ناچى".

مورتهزاغا نوره قسهى وه رگرت و داستانيكى له خانه قاي چل چاوو له كشف و كمرامته كهى باس
كرد. هم ياهرو هم وه كيل باشى عاصم هممو نم قسانه ميان ده زانى. مورتهزاغا قسه كانى بم جوړه
ته واو كرد:

"نم خه لكه نه زانه نه وان ده په رستن، نم كونه په رستى به و نم قسه پر ويو چانه چونه ميشكى
نمو خه لكه وه كه ده لئى مېرى خوان. هزار سالى ده روى بو نه وهى نمو قسه قورانه له ميشكى
خه لك بيننه ده. نه وانيش خه لكى ده چه وسيننه وه، رويتيان ده كمن و خويتيان ده مژن. نى وا هه يه
ته نيا كه له بابايك، يان بزنيكى هه يه، كه چى هه لئى ده گرى و به مهيل و ناره زوى خوى ده يه بو
خانه قاي چل چاو".

وه كيل باشى عاصم گوتى:

"خانه قا پياوى لئى نين. ژنيك پير (شيخ)ى نمو خانه قا به يه. هممو خه لكى تو وروس،
ماراش، قه سهر به وه عه نته پ مريدى وين".

"هتا شهري سهرهخويي خانقا پياري زور لي بوون"

ياوه پرسى:

"چيان لي هات؟ دياره شتيك ناگا لي يه، به لام زياترم بو روون بکه نه وه"

مورته زاغا كهوته هه لپه هه لپ و گوتى:

"به دلخواز روښتن، وه ختيك شهري سهرهخويي دهستي پي كرد هه شازده پياري خانقا به دلخوازي خويان چونه بهرې شهري، هه مووشيان له يهك روژدا له تهنشت يه كتر له "دوملى نهار" شهيد بوون. سويای يونان دهى گوت: نيمه سويای تورك نهى شكاندين، بهلكوو چهند پياري شمشير به دهستي سپي پوش، ميزه رسهوزى بالا بهرز كه له پيشه وهى سويای بوون شكانديانين. نهوان نه مانيان نه داين. هه مووى قسهى پرپو وچه. خه لك به مانه باوه ده كه ن"

ياوه پرسى:

"راسته هه شازده پيره كه به دلخوازي خويان چونه بهره؟"

"راسته، نهوكاته هه موو خهلكى شاروچكه چو بوونه چيا، هه موومان سهرى راکردو بووين. نه من دواتر ره گه ل هيزى نيشتمانى كه وتم. بوخوم هه شازده يام دين كه توره كه يان به سر شانددا دابو، ده چونه سهرى يازى. وه ختيك نهوان بهرې دا ده روښتن، خه لكه نه زانه كمش نهو جي يه يان ماچ ده كرد كه نهوان پي يان لي ده نا."

"يانى هيچيان له شهري نه هاتنه وه؟"

مورته زاغا گوتى: نا هيچيان نه هاتنه وه.

"كه واته نيستا نهو ژنه جي نشينيانه؟" وه كيل باشى عاصم گوتى: به لئى، ژنيكى پيره.

زوريش توره و توسنه، قسه له گه ل كهس ناكا"

ياوه له حالينك دا هه ناسه ي هه لده كيشا گوتى:

"كه وايه تا ماوه يه كى زور نهو خه لكه له دهست نهو كونه پهرستى و درو ده له سهو چهوسانه وه يه نه جاتيان نابن. بچينه هه جي يه كه نه مانه له پيشمان قوت ده بنه وه. كه وايه نه مانه له شهري سهرهخويي دا له پيش پيشه وهى سويای تورك دا شهريان ده كرد"

تاژى ته حسين به نيشتياو به گهرمه وه گوتى:

"به لئى، نهوان بوون، نهوان هه موو كهس ده زانئ كه نهوان له پيش پيشه وهى سويای تورك دا شهريان ده كرد. نهوان چل كهس بوون. ده لئى هه موو سهرى زه كان نهوانيان ديوه. له گوندى خومان قيزعه لي يه كه هه يه... نهو يش نهوانى له پيش سهنگره كه يان دييوو. دوژمن وهك باران گولله ي

دەباراند، بەلّام ئەوان بېن ياكانه دەچوونەپېش دوژمن، دوژمنېش دەي گوت مېتەرسەوزەكان هاتن و راي دەکرد.

"كەوايە ئىستا حەمدەدۆك لە خانەقاي چل چاوه، وەنا؟"

"بەلّئ لەوئىيە"

"ئەگەر ئىستا بچين وەك بەدەستى خۆمان لەوئيمان دانابئ، دەي بېنينەوه، وەنا؟"

"بەلّئ، دەي بېنينەوه"

"ئەدى ئەسپەكە، ئەتۆ دەلّئى ئەسپى خەنەبى حەمدەدۆك سەررېمان پې دەگرئ؟ ئەگەر رېمان پې بگرئ و بىهوى هەمووانمان بخوا تەگبیر چيە؟"

تاژى تەحسین گوتى: ئەمن شەهینەكەتان وئ دەدەم.

ياوهرو ئاغا قاقا پېكەنين و تاژى تەحسین ئەيزانى ئەوان بۆچى وا بەدل پېدەكەنن.

وختيک پېكەنينەكەيان دريژەي کيتشا ئەویش دەستی کرد بە پېکەنين.

"زۆر باشە، ئەتۆ حەمدەدۆکت ديوه و قسەشت لەگەل کردوه، وەنا؟"

"بەلّئ قسەم لەگەل کرد"

لەو وختەوه کە تەحسین و مورپتەزاغا هاتبوون، سەرچووخە عەلى دەيهويست شتیک بلّئ،

بەلّام نۆرەي ئەدەهات. ئەم کورپژگەيەي هېچ بە دلّەوه ئەنوسابوو. عەلى کەرتيش لادئىي بوو،

و دەيزانى خەلکى لادئى چەند روون، هەزار رتوي لە مېتشکيان دا دەجوولّئ. ئەوان ساف و

سايلىکە ديارن. کەسانى وەك مورپتەزاغا وياوهريش هەروا باوهريان پېدەكەن.

"سەرچووخە عەلى دەتەوئ شتیک بلّئى؟"

"بەلّئ جەنابى ياوهر"

"باشە بلّئ"

"ئەمن پېم وايە حەمدەدۆك خۆي بۆ کارتيکی گەوره ساز دەکا"

"مەبەستت چيە؟"

وەکيل باشى عاصم نۆرە قسەي وەرگرت:

"سەرچووخە عەلى دەيهويئ بلّئ تەواوى قسەکانى کاک تاژى تەحسین چاووراون."

تاژى تەحسین لەحاليک دا رەنگى زەرد هەلگەرابوو، گوتى:

"نەوەللا، نەبيللا، ناخر بۆچى دەبئ چاووراو بکەم. تەماشاش لاقاتم کەن. ئەمن لەبەر خاترى ئاغاى

خۆم بەم لاقانەم کتوو بەندەم بۆ ديتنەوهي حەمدەدۆک پشکين. پېنج جارن خەريک بووه برم خوا نەجاتى

داوم، ناخر بۆ درۆ دهكەم؟ ناغا زۆرى پوول دا بهمن. له دلتى خۆم دا گوتم دهبي چاكهيه كى له گهله بكمه و
 حه مه دۆك نه توانى ناغا كهم بكوژى. ئەگەر ناغام بىننى دراوىكى زۆرم ده داتى، زهوىيه كى باشم ده داتى.
 ئەمنيش... ئەمنيش ژنى دىتم و ده به خاوهن ژن و مال، خهريكه وه نيو ده كوم. دا يكم پىم ده لى كه
 درهنگه، چما ناتهرى ژن بىنى؟... پاشانىش خوا ئەم ناغا جوان و جوان چاكه بۆ گهياندم. وه ختیک
 خهبرى مەرگی حه مه دۆك پى دا پارهيه كى زۆرى دامى و وه ختیک ده ركوت كه خهبرى مەرگی
 حه مه دۆك درۆيه، حه مه دۆك دهيموى هه موو ناغاكان بكوژى له دلى خۆم دا گوتم هه تا حه مه دۆك نه
 ناغا دلپاكه نه كوشتوه ئەمن دهبي وهى بىنم، هه تا بىگرن و ناغام نه جاتى بىنى"
 مورته زاغا به خۆش حالى له كاتیک دا بنى چاوانى پى ده كه نى به خۆشه ويستى يه وه ته ماشاى
 تاژى ته حسينى ده كرد.

ياوه پرسى: گوتم حه مه دۆك ديوه، نا؟

"به لى دىتم"

"بلى بزاتم قه لافه تى چۆن بوو؟ كه ده لىن حه مه دۆك؟ چ شك و قه لافه تى كى ههيه؟ بلى با نىتمش بزاتى"
 تاژى ته حسين تووشى دوو دلى بوو، ديسان ترساو له گهله خۆى كه وته كى شه، ته ماشاى چاوى
 مورته زاغای كرد وهك نه وه چاوه پروانى كۆمه گى لىي هه بى. مورته زاغا به كهيف بوو، و
 پى ده كه نى. هه تا نىستا قه لافه تى حه مه دۆكى به هه ر جۆرىك باس كرد بوو كاره كه يىس ببوو.
 خه لك يان باوه رپان نه ده كرد يان گالته يان پى ده كرد. هه موو روو داوه كانى رىك و پىك كرد بوون،
 ته نيا له باسى شك و قه لافه تى حه مه دۆك دا كاره كه خه راپ ده بوو. نه وه عه لويه شه له پياوئى كى
 زۆر باش، زۆر ناق و زۆر تىگه يشتوو بوو، برىا له وى پرسى بايه كه قه لافه تى حه مه دۆك چۆن بۆ
 ئەم خه لكه باس بكا. نه وده م نه وىش پى ده گوتم كه چ جۆره حه مه دۆك كىيان به دلّه.
 "حه مه دۆك، نه وه حه مه دۆك راست... راست... وهك"

بىندهنگ بوو. له دلى خۆى دا گوتم: بلىم وهك مورته زاغای ده چوو؟ چاوى به چاوى
 مورته زاغا كهوت، وهك نه وه ده چوو به چاوى پى بلى وا بلى.

"راست وهك ئەم مورته زاغايه ده چوو، قامكى وهك قامكى وى، چاوى وهك چاوى وى، به لام
 گوتم نه ختیک گهوره بوون. گوتم يه كانى، نه ستوى، شان و مىلى راست وهك ناغای من مورته زاغا
 بوون. وه ختیک ده مى لىك ده كرده وه، سى ددانى وهك ددانه كانى ناغام ده برىسكانه وه. لووتيشى
 وهك لووتى ناغام، وهك ده ندروكى شه هين، به قولاپ بوو. نه وىش وهك ناغام جوان بوو، زۆرىش
 جوان پى ده كه نى. ته مه نى... وه ختیک گه يشته نىره نه ختیک بىرى كرده وه:

تەمەنى... كەمىك جەيلىتر بوو. زۆرىش چوست و چالاک بوو، دەت گوت تاژىيە، ماندوويونى نەدەزانى. جوتىك قۆندەرەى سوورى لەپىدا بوون، عەبايەكى ماراشى بەشانىدا دابوو كە گولڈۆزى كرابوو. يەخە كراسەكەشى وەك سفەرە دەسرۆكەى ئاورىشم وابوو. نەنگوستيلەيەكى زىپى نقيم سوورى لەدەستىدا بوو. نەنگوستيلەكەيان لە خانەقاي چل چاۋ دابووبە"

سەر جووخە عەلى قەلس بوو و گوتى:

"لىۋەبەرە، حەمەدۆك كەنگى وا بووبە؟"

تاژى تەحسین مىلى بەلاۋە ناۋ پرسى:

"نەدى چۆنە؟"

سەر جووخە عەلى گوتى:

"جەنابى ياۋەر، ئىستا دەرەكوت كە نەم كاپرايە كىيەو چ كارەيە؟"

ياۋەر بىدەنگ بوو. بىرى دەكردەۋە.

ۋەكىل باشى عاصم زۆر بە داۋوناۋ دەستى بە قسان كرد:

"حەمەدۆك خەرىكە كەلەكيتك ساز دەكا. جەنابى ياۋەر دەپى زۆر ورد بىن. نەۋە كە خانەقاي چل چاۋىشى ھىناۋەتە نىۋ نەۋ داستانە، مەسەلەيەكە دەپى زۆرى لىۋ ورد بىنەۋە. نەۋ خەرىكە خۆى بۆ عەمەلىياتىكى گەۋرە نامادە دەكار دەپەۋى بەھۆى پىاۋەكانىمەۋە فەكرى نىمە بۆ جىيەكى دىكە لارپى بكا - روۋى كرده مورپەزاغا. نەتۆ بفرمىۋ مورپەزاغا. نەتۆ پىاۋىكى دىپادىدەۋ بەنەزمونى، دىنات قونەكەۋ كرده. نىمەكانى ھەيە ھىچ دىپەتەيەك وەك نەم كورپە بىۋ بىمەۋى جىنگاى حەمەدۆكى ئاشكرا بكا؟"

"نا، نا بەلام نەمە..."

"ھەركەس بىۋ، مورپەزاغا..."

"نەتۆ پىم بلنى سەر جووخە عەلى، لەۋ چىاۋ بەندەنانە نەتۆ چەند كەست داركارى كرده، كەۋلت كرددون، نىنۆكت دەرھىناۋن، كوشتوتن، نقوستانت كرددون. تۋانىت لەبارەى حەمەدۆكەۋە قەسەيە كىان لەزارى دەر كىشى؟"

سەر جووخە عەلى كەرتىش سەرى ھەلىناۋ دايەنەۋاندەۋەۋ گوتى:

"ئۆ... ى سەدان كەس، ھەزاران كەس، نەك ھەر راستىيەكەيان نەگوت، بەلكوۋ لەۋكاتەدا كە دۋا ھەناسەيان دەداۋ لەسەرە مەرگ دا بوون، بۆنەۋەى سەرمان لىۋىشىۋىنن وەك نەم لاۋە درۆۋ دەلەسەيان تىك دەكردەنەۋە"

روۋى كرده ياۋەرۋ گوتى: بىجەم؟

"بیووره مورتهزاغا، ده بیج هیندی قسه‌ی له‌بن زمانی ده‌رکیشین"
"به‌لام جه‌نابی یاوهر نه‌مه مندالتیکی ساده و ساویلک‌یه، نه‌من پیم وایه..."
پاشان ترسا: نه‌م دیهاتی‌یانه که و ساده و ساویلک‌ن پیوا سر له کاریان ده‌رناکا، زگی
ه‌ر کامیتکیان سه‌د ریویی تیدا ده‌جوولن.

یاوهر به توندی گوتی: نئمه ریگاکه‌ی ده‌زانین.
"ره‌نگه هه‌قی نئوه بیج، نئوه هه‌قتان بیج، به‌لام مه‌خابن به‌سته‌زمانه کورپیکی دل‌ساف بوو.
قه‌لافه‌تی وه‌ک جاسوسان ناچن، مه‌علووم نیه، پیوا سه‌ری له کاری نه‌م دیهاتی‌یانه ده‌رناچن.
نه‌مانه له کوته‌ک..."

تاژی ته‌حسین به چاوپیکی پر له پارانه‌وه وه‌ک مه‌ریک که بیکه‌نه قوربانی چاوی له چاوی وی
ده‌کرد.

"له‌سه‌ر نئیزی نئوه، نئستا ده‌زانین کئ‌یه‌و چ کاره‌یه. سه‌رجوخه هه‌لی‌گره بیبه"
تاژی ته‌حسین پارایه‌وه:

"مه‌م کوژن. نه‌من تا‌قانه‌ی دایکی خۆم. بو‌خاتری خوا مه‌م کوژن. نه‌م بالنده‌یه که چاوی
نه‌سپی حه‌مه‌دۆک ده‌ردینن ده‌ده‌م به نئوه"
سه‌رجوخه عه‌لی نه‌وی له‌گه‌ل خۆی به‌کیش ده‌کردو نه‌ویش لینگی ده‌چه‌قاندن و به‌ده‌م
پارانه‌وه‌وه هاواری ده‌کرد:

"ئاغا، ئاغا، هه‌موو نه‌م به‌لایانه‌م له‌سه‌ر نه‌و چاکه‌یه به‌سه‌ر هاتن که له‌گه‌لت کردم. بریا
نه‌هاتبامه نه‌م شارۆچکه‌یه، بریا تو‌م نه‌دیبا‌یه، بریا نه‌و حه‌مه‌دۆکه ته‌قیبا‌یه و مردبا‌یه. پوول و
پاره‌ی تو‌م ناوی ئاغا مه‌یه‌له بم کوژن. هه‌موو شتیک ده‌لئیم ته‌نیا مه‌یه‌له بم کوژن. نه‌من
له‌ده‌ست نه‌م عه‌لی که‌رتیشه بستینه‌وه"

"بروانه مورتهزاغا هه‌ر له نئستاوه ده‌ستی کرده به راستی‌گوتن"
مورتهزاغا له حالیک دا ددانه زپه‌رکانی ده‌بریسکانه و پی‌ده‌که‌نی. له‌به‌ر ده‌رگا له‌حزه‌یه‌ک
تاژی ته‌حسین له‌ده‌ستی عه‌لی که‌رتیش به‌ره‌للا بوو غاری دا ده‌ستی مورتهزاغای گرت:
"نه‌من مه‌ده ده‌ستی وی، که‌ولم ده‌کا. نه‌و ده‌م کوژن. هه‌رچی بتانه‌وی ده‌یلیم. حه‌مه‌دۆک
مرد، مرد، جه‌نازه‌که‌یم به‌م دوو چاوانه‌م دی"

"سه‌رجوخه هات و به‌ده‌سته به‌تاقه‌ته‌کانی گرتی و بی‌نه‌وه‌ی گوتی بداته پارانه‌وه‌وه
لالانه‌وه‌که‌ی، له‌گه‌ل خۆی برد. مورتهزاغا له‌دوای وانه‌وه به‌ناره‌حه‌تی هاواری کرد:

"سەر جووخه عهلی. نابئ بی کوژی"

دوای رۆیشتنی سەر جووخه عهلی یاوه رو مورتهزاغا لهباره می سهرده می شه ری سهر به خۆیییه وه دهستیان کرد به قسان. وه کیل باشی عاصمیش به وردی گوتی بۆ قسه کانیان راگرتبوو. به باوه ری مورتهزاغا هه موو نهوانی نیشانی زیریان وه رگرتبوو سهریازی راکردوو بوون و لهو رۆژه رهش و تاریکانه دا قامکی هیچ کامیکیان وه په له پیتکه می تفهنگ نه که وتبوو. زۆر کهسیان ههر نهیان ده زانی تفهنگیش باوین. له ماوه ی شهردا ههر کامیان له کیتوپاره ی له قوربیتیک خزین و کاتیک شهرد تهواو بوو به ناوی قاره مانی شهرد سهر سه کوتیان ده رکه وته وه. نازایه تیی راسته قینه یاغی و چه ته می وه ک گزیک دۆران، بایرام نۆغلی و رۆسته مه کورده ی شه ربه ت فرۆش و دیهاتییه بی به شه کانی دیکه نیشانیان دابوو. نهوانیش نیستا هیچ کاره نین. خه لکی دیکه له ده رفه ت که لکیان وه رگرت و کینلگه می نه رمه نییه کان و زۆزانی کۆچه رییه کان و زه وییه ده ولته تیه کانیان له نیو خۆیان دا دابه ش کردن و نیستاش چاویان له عهر زخواردن پر نه بووه. تاشکه ن خه لیل، زولفو، هودایی قازی خانه نشین کراوو مسته فا روشدی به گ هه موویان لات و لووت بوون. هه موو نهوانه، چاموور نۆغلییه کان، بنه ماله ی یه گیت نۆغلی هه موویان دابه سته ی چوار پینچ ساله ی کۆمار بوون. له م چوکوراوایه دوو ره گه زی ره سه ن و خاوه ن نه سل و نه سه ب هه بوون. یه کیان ره مه زانییه کان و نه وی دیکه قه ره داغلییه کان. قه ره داغلییه کان له ره مه زانییه کانیش جه گه وره تر بوون. چونکه نه سل و نه سه بیان ده چه وه سه ر تابه ی زولقه در. له گه ل عوسمانییه کان ژن و ژن خوازییان له نیودا بوو. سه رده میتک مه له بندی ژیر ده سه لاتی تابه ی زولقه در له ماراشه وه تا مه لاتیه و خارپووت و له ویه هه تا سیواس ده رۆیشت، ده ولته تی عوسمانی هیشتا له سووگوت گاگۆلکه می ده کردن. به لئ! مورتهزاغای بی فیزو خۆیه که م گریش نه نه و مه سه له یه لای که س باس ده کاو نه شه جه ره ی بنه ماله که می که به ناوی زیر نووسراوه، به که س نیشان ده دا.

سەر جووخه عهلی له حالیک دا به خۆش حالئو ره زامه ندییه وه هاتبووه ژووری گوتی: راستیی گوت. شه لاتی ناره ق بوو. ناره قی ده نیو شانان په ری بوو.

"به لئ، نه من هه قم بوو. نه و هه مه دۆک نار دوویه. هه مه دۆک له کیتوپاره خه ریکه خۆی بۆ پیک هینانی ده سه ته یاغییه کی گه وره ناماده ده کاو له دواری ژیک نیزیک دا ده یه وی هیرش بکاته سه ر شارۆچکه. بۆچی ده یه وی هیرش بکا؟ هۆیه که می تی نه گه یه شتم، تاژی ته حسین نایلی، له وانیه نه ویش نه زانی، ته نیا توانیم نه مانه ی له بن زمانی ده رکیشم"

مورتهزاغا له حالتيك دا دسته كانىي هه لينا بون گوتى:
"پياو سهرى لى ده رناكار، پياو ناتوانى سهر له كارى نهم ديهاتى يانه دهرىكا. نه گهر نيوه
نه بووايهن نهو كوره به ته وارى منى فريو دابوو. وه زعى چونه، حال و هه والى چيه؟"
سهر جووخه عدلى گوتى:

"زور باشه. ته نانهت بهرهللاى كه م بوخوى دهر وا، ههر له نيستاوه و چاوى هه لينا ون"
ياوهر گوتى: باشه.

سهر جووخه عدلى گوتى:
"نهم يه كه بى گيان نه بوو، به ساغى دهر جوو. ده بى پياو نهو جوهره نينسانه ساغانه ي دست
كهون، چل شهوو رور داركارى بكه نالى وهى. نهو حممه دوكهش پياوى زور بواره هه لده بئيرى
ها... مهروانه نهوى فه قيروكه دياره. پتهوو به خوويه. جهنابى ياوهر چى لى بكهين؟"
مورتهزاغا به تكاو ره جاره گوتى:

"به منى به خشن، نهم هينا مه نيهر، بيده نهوه دست خوم. له جياتى نهوى ديهاتى يه كى
وا زيرهك به ديارى بو حممه دوك بنيرين، نهم ده ي به مهوه مالى، برينه كانى بو دهرمان ده كه م
و دلخوشى ده ده مهوه"

"به لام نهو خائينيكه"

"تكا ده كه م نهو خائينه ي بدن به من"

ياوهر فرمانى دا: بيهين.

تاوتيك دواتر دوو جه ندرمه له كاتيك دا بن پىلى تاژى ته حسينيان گرتبوو له گهل خويان
هينا. تاژى ته حسين لاقى تيك ده نالقان. چاوى له سهرىك دانابون. له مل و روممت و
نيوچاوانى خوين ده چورا، ليوه كانى قه لشيبيون و هه موو جله كانى و نجر و نجر ببون.

"به ره هللاى كه ن پالى پى وه ديوار دن"

پاليان پى به ديواره وه دا. تاژى ته حسين چهند له حزه يه كه هه روا پالى به ديواره وه دابوو و ريك
هاتبوو. نه جار وه كه مردوان كه وته سهر زهوى.

ياوهر گوتى:

"تاوتيكى ديكه وه هوش خوى ديه وه... نه منيش وام دهو منداله را نه ده دى. به رامبه ر به
حممه دوك چون پاريزگارى له شاروچكه بكهين؟ نه فرادمان زور كه مه، هيند كيشيان تازه كارن.
مورتهزاغا نه تو فكرت بو كوى ده چى؟"

"جهنابی یاوه، هەر سههینی ده‌بێ هه‌موو پیاوماقوولانی شارۆچکه له‌جێ‌یه‌ك كۆبكه‌ینه‌وه و دانیه‌شتنی‌كه‌ی راوته‌گه‌یر پێك بێنن و رینگاچاره‌یه‌ك بدۆزینه‌وه. ناكړی مه‌سه‌له‌كه هه‌روا له‌گه‌ڕین"

"ئاغا، هیه‌شتا پاژه بیست رۆژمان وه‌خت هه‌یه... ئه‌و به‌م زووانه ناتوانی ده‌سته‌كه‌ی پێك بێنن. له‌وانه‌شه مانگیك... له‌و مانگه‌ش دا ئیتمه..."

له‌و به‌ینه‌دا تاژی ته‌حسین دیسان چاری هه‌ڵێنان و له‌سه‌ریه‌کی دانانه‌وه.

"تاژی ته‌حسین كورم، چاره‌ هه‌ڵێنان، حالی بووی؟"

تاژی ته‌حسین دووباره چاری هه‌ڵێنانه‌وه. به‌لێتی‌كه‌ی قه‌له‌شیوه‌وه ویستی پێ‌بكه‌نی.

"چۆنی، چاکی؟"

تاژی ته‌حسین له‌ حالێك دا دووباره هه‌ولێ ده‌دا پێ‌بكه‌نی، گوته‌ی:

"وه‌زعم باشه، مانی ئاوه‌دان بێ سه‌رجووچه‌ عه‌لی كه‌رتیش، منی نه‌كوشه‌ت. نه‌تۆش خۆش بی ئاغا. به‌لام بریا نه‌و چاكه‌یه‌ت له‌گه‌ڵ نه‌كردبام.

(۲۱)

حەممەدۆك ھەر كە لە لىپرەوارى ھاتەدەر لەنىو گابەردەكان راوھستا. لەبن شاخەكەى رووبەرپووى كانىيەك دەھاتەدەر گۆمىلكەكەكى دروست كردبوو كە وردە خىزەكەى بنى تىدا ديار بوو. سوورەماسى لە نىو گۆمىلكەكەدا بە پۆل دەھاتن و دەچوون و لە بەردىكەو بەزىان دەدايە سەر بەردىكى دىكە. لە نىو بەردەكان دا لە ھەموو جىيەك پىنگ بەو گلووكە شىنانەيەو رووابوو. بارانىكى توند رووبەرى ئاوەكەى دابوو بەر زەبرى خۆى. رووبەرى گۆمىلكەكە وەك روخسارىكى خروپىلكارى دەچوو. ئەو لافاوانەى بە گور لەسەردا دەھاتنە خوار لەھزەيەك ئاوى گۆمىلكەكەيان لىل دەكردو ماسىيەكان ون دەبوون و پاشان تىدەپەرىن. بۆنىكى خۆش لە فەزاي بەردەلانەكەو پۆلە جاترە تەربووھەكان و ئاوو گلى كوستان ھەل دەستا.

حەممەد مانوو بوو، ماويەك لەبەر باران لەسەر بەردىك دانىشت و پىشتى بە بەردىكى دىكەوھەدا. عەبا گولدۆزى كراوەكەى سەرشانى كە تىكەلىك بوو لە خورىيە مەرپو خورى ئەنكەرە بەو بارانەى وىي كەوتبوو ھەوداى رايەل و پۆيەكەى ئەوھندە پالىيان وىك دابوو كە ئاوى دانەدەدا. لە سەرانسەرى درىژاي رىگادا فكرى لە داھەخۆرى دەكردەوھو خۆشحال بوو. سۆزو خۆشەويستىي داھەخۆرى بىپراڻەوھە بوو، راست وەك ئاوى ئەم كانىيە كە پاك و بىخەوش ھەل دەقولى و ھەرچى ھاتبايە سەرى: بنیادەم، بالئەدە، پىژۆ، دۆست و دوژمن پاكى و رووناكايى دەدا بە ھەمووان. كەسىك روخسارى داھە خۆرىي دىبايەو خۆشەويستىي گەرمى وى چىشتبايە، دەبوو بە نىسانىكى بەختەوھەر كە نەيدەتوانى نىسان بكوژىو كارى خەراپ بكا. داھە خۆرى بۆ حەممەد ھەر لە سەردەمى مندالىيەوھە تا نىستاو لە تارىكتىر رۆژانى ژيان دا بوو بە ھىزو توانا. بوو بە سەرچاوى خۆشەويستى. تەنانەت پاش مردنى خەجىجىش ئەوین و خۆشەويستىي وى ھىوا بە ژيانى لە

ھەممەدا دروست كرده، ھە كاتىك دا دەستى لە ئومىد بەردابوو. گەرمى و رووناكى و پاكىي
 خۆشەويستىيەكەى ھەناوى ھەممەدى رووناك كرده، ھە ئوى ژيانده، ھە كىش ئەو بەتال ئاغايە...
 ئەم پياوھ قسەى تىدا نەبوو... ھەممە تەنانت ئەگەر بش مردايە خەفەتتىكى لە دنيادا نەبوو.
 ئەگەر ئاغايەك رۆيشت و دە ئاغاي ھاتنەوھ جى، ھەممەدۆكىك بىرى، دە ھەزار، سەد ھەزار، سەد
 سەد ھەزار ھەممەدۆكى دىتەجى. ئاغاكەن كەمەن بەلام فەقىرە ھەزار زۆر... لەو رۆژەوھ تا ئىستە
 ئەم رستەيە بىوھە بنىشتە خۆشەى سەرزارى ھەممەدۆك. ھەموو جارى دووپاتى دە كرده، ھەو بە
 دووپات كرده، ھەناوى رووناكتر دەبوو پرى دە كەرد لە ئەوین و خۆشەويستىيە ئەودەم چىكان،
 ھەورەكان، ئەو لافاوانەى دىن و ئەو ھەورە تىرشقە بە گەرم ھەورەئەو بىرسەكەكانى بە چاوى كەردن
 دەلاواندە، تەنانت ئەو ناپياوھ رىوئەلەيەش كە بۆ ئىنسان فرۆشت بەرەو شارۆچكە غارى دەدا،
 ئەويشى خۆش دەويست... كى دەزانى ھەختىك ئەوى بۆ دەداو بىرى چەندە پوولۇ پارە وەر دەگرتى.
 چاوى ئەو كەبرا رىوئەلەيە ھەك لەشى نەخۆشكى نۆيەتتى دار داگىرسابوون. ھەر كە چاوى بە ھەممە
 كەوت ئەوئەندە ترسا كە دەست و لاقى رەق بوون. پاشانىش لە خۆشىيان بە ئاسمانان دا دەفرى،
 غاردانىك بۆ ئىستە نەبى بۆ كەنگى باشە. ئىستە مسۆگەر گەيشتۆتە شارۆچكەو مژدانەى خۆى لە
 ئاغاكەنى شارۆچكەو ياوئەكەنى جەندرمە وەرگرتە. ھەممەد پاش تاقى كەردنە، ھەكەى دورودرئۆ
 بۆي دەركەوتبوو كە جەندرمە لە ھەوايەكى ئاوا تەرووتوشىدا سەرى لووتيشيان لە شارى وەدەرنانىن
 و لەو بارەيەوھە فەكرى ئاسوودە بوو. دەبوو نەشكەوتىك، بەرئەوئەك، شتىك لەم دەورەيە بەدۆزىتەوھ.
 بىرىسى بىو. بىرىارى دابوو پاش تىر خواردن بگەرە ھاتم... بگەرە ھاتم! بەلام كۆى؟ بۆ وى ھەموو
 دنيا تەلەبوو. لەبن ھەر بەردىك، لەھەر قوئىنىك و لەبن ھەر پىنچكىك بەدبەختىيەك بۆى لە كەمەن
 دا بوو. چۆن دەتوانى سەيرانى لە ئاوەدانى وەدەرخوا پىكەوھ ئەو چىيانە بىرىن؟ پەنا بۆ كۆى دەبەن؟
 خووى بە چەتەيىيەوھە گرتبوو، لەمەولا چ كارىكى دىكەى لە دەست دەھات؟ پاشان
 دەىتوانى خۆى بە چ كارىكەوھە خەرىك بكا؟ زەردەيەكى ھاتىو لەبەر خۆيەوھە گوتى: بچمە لای
 ئاغايەك بىمە وەرگىرەك، جووتى بۆ بكم. لەوانەش بوو بچىتە چوكورواو يان ئەدەنە، وئىش
 دەچوو بچىتە دىئەكەى دورسوون كەنارى دەريا بوو: بەراست دىئەكەى دورسوون و وان ناوى چ
 بوو؟ دەچووھە وئە دەبووھە باغەوانى باغە پرتەقالتىك: لە نىو باغە پرتەقالتەكەدا خانوويەكى
 چووكەلە بۆ خۆم و سەيرانى دروست دەكەم، چەند سال دواترىش دايە خۆرى دى، ئاگای لە
 مندالەكان دەبىن. كە بەھار داھات ھەوا خۆش دەبىن، لەگەل ھەتاوى بەخشندە خونچەى
 تازە پىشكوتوو، ھەك ھەورىكى سەپى بەسەر باغە پرتەقالتەكەدا دەكشىن. ئەمجار بۆنى خۆشى

خونچەلىمۆ پرتەقال ۋ نارنج ئىنسانەكان، مېشەنگۈيىنەكان، بالندەكان، پەپولەكان، شەھىنەكان ۋ بۆقەكان سەرمەست دەكاو ھەموو بونەوەرەكان بە بۆنى گولەنارنج مەست دەبن. ناگايان لە خۆيان دەپرئۆ بىدەست كەرنەو خۆيان تەسلىمى سروشت دەكەن. ھەمەدۆك جارئىكان لە وەرزى بەھاردا كە باغە پرتەقالەكان وەك ھەمورىكى سىپى شەپۆليان دەداو دىناو بەردو گلۆ ھەموو شتئىكان بە بۆنى خۆش سەرمەست كەردبوو، ناچار بوو شەپۆلكى مانگەشەو لە نىئو باغە پرتەقالئىك دا رۆژ بىكاتەوہ. ناگاي لە خۆى پراو سى شەوورۆژان نەىتوانى بە جىئىبىلئى، لەبن دارئىكەوہ بۆ بن دارئىكى دىكە لە ھات وچۆدا بوو...

سەمىران بۆنى گولەنارنج دەگرئى، مندالەكانيان، ئىم بارانەى دەبارئى، ئىم بايە كە ھەلئىدەكا، ئىم تۆزوخۆلە كە ھەلدەستى ھەموويان بۆنى گولەنارنج دەگرن. مېندىترانەى مەزن ۋ پىر شەپۆلئىش بۆنى خۆشى گولەنارنجى لئىدئى. جووتئىك كۆترى سىپى دەگرئى، لەوانە كە لە ھەوا ھەزەجار سەرمەقولات لئىدەدەن... لەگەل شەھىتئىكى چووكەلئى كەم تەمەن. ئىم دەم لەبەر دەركى مالى سىپى كارەكەى لەسەر لىسئىكى سىپى دادەنئى. لئىوارەكانى دەرياي چوكووراوا پىرن لە ھەمۆردەو ھەمەد ھەموو رۆژئى شەھىتەكەى دەباتە راووشكارو بەرىدەداتە سەر ئىم ھەمۆردانە كە لەنىئو پىنچكەدرووہكان ھەلدەفەرن. داپەخۆرى بە پووكە بىدەدانەكانىمەو لە ھالىك دا رۆنى بە دم ۋ لەوسان دئىتەخوار گۆشت ھەمۆردە دەخوا. داپەخۆرى كە لە ژياندا رۆژئى خۆشى نەدىوہ لە مالى وى تامى بەختيارى دەچئىئى. سەمىرانئىش پىدەكەنئى. وەختئىك ئىم پىدەكەنئى دىنا جوآنتر دەبئى. چەند لەھزىەك لەو جئى لئىدئىدائىشتبوو تەماشاي ناوى روون ۋ زولائى كەردو بىرى لە سەمىرانئى كەردەو، روخسارى وى ھىتئىامەو بەرچاوى خۆى، چالى گۆناكانى بە سووكە ناوردانەموبەك دەقوول دەكەوت ۋ دلئى بىنئىادەمى پىر دەكرد لە گەرمى ۋ ئىمىن. روخسارى گەنم رەنگى دلگىرى شەنبايەكى مەلمو گەرمى تئىكەل بە بۆنىكى خۆش ۋ نەرمى لئىھەلدەستا كە بىنئىادەمى لە تاوان شئت دەكرد. زۆرى بۆ بەتاسە بوو. دەبوو زوو بچئىتە خانەقاي چل چاوو بئىتەموو سەمىرانئى لەمۆ ھەلگىرئو پاشانىش بچئىتە جئىگايەك كە كەس ناوونىشانى نەزانئى... ھەمەد زۆرى زاراوئى "كەس ناوونىشانى نازانئى" پىخۆش بوو. قەرەچەتۆغلائىش دەىگوت: ھەتا نەچىە ولاتئىك كە كەس ناوونىشانى نازانئى، ناتوانى يارت لەبىر بچئىتەموو. پاش ئىموى چوونە وئى، چوونە ئىم مالى كە بۆنى سەرخۆشكەرى گولەنارنجى لئىدئى، ھەم سەمىران ۋ ھەم مندالەكان كاردەكەن، تەنيا داپەخۆرى نابئى كار بكا. پاشانىش راستەمىرئى دەچئىتە ناناوارزاو گلگۆزى نايب رەجەب دەبىنئىتەموو شتئىكى وەك گومبەزى بۆ ساز دەكا. ھەرچەند ھەموو كەس دەزانئى ئىم چەتە بووہ، بەلام دىسانئىش دئىھائىو كۆچەرىيەكان دئىن ۋ لەسەر گلگۆزەكى قورىبانى دەكەن ۋ نىيازى دلئىان لە دارى خوار گلگۆزەكى داوا دەكەن.

دەنگى تل دانى ئەو بەردانە دەھاتە بەرگۆيى كە باران لە جىيى خۇيانى ھەل كەندىبۇون و لە چياكان را ھىتابوونىيە خوارو ھەورە تىرشقە دەيان گرماند. بە ھەيىرھاتنە ھەي سەيران لە تامەرزۆيىيەكى شىتەنەدا تەزۈوي پىدا دەھاتن و تەواوي ئەندامى لەشى سىستىيەكى قوول داي دەگرت.

ھەستايە سەرىي، بۆنى گولە نارنج لە بەرلووتى، ھەورتيك پەپولەي سەرمەست لە دەورى سەرىو كۆمەلتيك بەلندەي سەرخۆش لە دەوروبەرو لە ژوور سەرى. دووسى ھەنگاوي بەرەو گۆمىلەكە ھەلتيانە ھە. لەگەل درەوشانە ھەي بىرىسكە، ماسىيەكى سوورى ترووسكە دار راپەري لە كاتيك دا رووناكايىيە سوورەكەي لە ئاودا رەنگى دەدايە ھە، چوۋە قوولايى گۆمىلەكە. ھەمەدۆك زەردە خەنەيەكى بەختيارانەي ھاتە سەر ليوان. چاك بوو كە چەتەيى - ئاخەرەكەي ھەرچى بايە - ھەلانا بوو. لە گابەردىكى خپكە ھەرسوورايە ھە، دوورتر نەشكەوتىكى دى كە زارك و دەوروبەرەكەي لە دووكەلدا رەش ببوو. ھەنگاوي توندتر كردن و گەيشتەوي. نىو نەشكەوتەكە پىر لە خىزو وردە بەرد بوو. دياربوو كە لە رۆژگارى كۆن دا كانىيەك لە نىو ئەو نەشكەوتە ھەل قولىو ھەم وردە بەردانە لەو كانىيە بە يادگار ماونە ھە. داخوا ئەم كانىيە چىي بەسەر ھاتىبوو؟

تويشوو ھەي دەرهيتنا. خورجىنەكە ئاوي دانەدا بوو. دەسكىرى كۆچەرىيەكان بە دەگمەن ئاوي دادەدا. ئەوان لەو ھونەرەدا ماموستا بوون. ناننى سىلتي و پەنيرى دەرتنا، مستىكى لە سەلكە پىوازىك دا لەتى كردو دەستى كرد بە نان خواردن. ھەختىك تىرى خوارد ھاتە ھەرخۆي، لە دلتي خۆي دا گوتى: نابى راوستى. باشترە ھەتا زويە خۆي لە دەست ئەم چىايانە رزگار بكا. دەبوو راستە پىر بچىتە باغە پرتەقالەكان. دەم بە پىكەنەن لە خۆي پىرسى: بەراست سەيران ئاوي چىيە؟ چ ناوتىكى لى دە ھەشيتە ھە؟ دايكى خۆي ئاوي دوونە بوو، دايكى نەگەر كچى ھەبايە ئاوي دەنا چى؟ خەزال، چەند ناوتىكى جوانە... پاش عەبدى خان ماو ھەيك چووبو ھە چىا چووبو ھە كىن كوردەكان. لەوى كچىكى جوانى دىبوو، ھەك قەرقاول جوان و شۆخ و شەنگ، ئاوي خەزال بوو. سەيران دەبوو ئاوي خەزال بووايە. نەگەر كچىيان بوو ئاوي دەنن خەزال، ھەم بۆ خۆي خەزال و ھەم دايكى خەزال... كوردە كۆچەرىيەكان گۆرانىيەكى خۇشيان بۆ خەزال دانابوو (رەنگە مەبەست گۆرانىيى "يارخەزال" بى - ھەرگىي -) خەزال جارىك بەم چاۋە رەشانەي ئاورتيكى خۆشى ھەسەر دا بوو بە جارىك تەواوي ئەندامى لەشىي ھىتابو ھەرزىن. زۆر ھەك سەيرانى دەچوو، ھەردەت گوت خۇيەتى... باغە پرتەقالەكان، بۆنى گولە نارنج، خەزال و سەيران لە مېشكىدا تىكەل بوون. شەوتكىيان تا بەمىانى لەگەل سەيرانى لە

قەراخ ئاڭچاساز لەنێو ئەو ھەموو نێرگژە زەرەدا کە ھەتا ئەژنۆیان دەھاتن، گەران. بایەکی نەرم ھەتا بەیانی بۆنی نێرگژی ھێنا. سەیران لەنێو ئەو نێرگزانەدا کە بە بۆنی خۆشیان سەرمەست ببوو، وەك ناسك دەسلەمیەو. لە گۆلاوە کە لێکدالیئەدا دەنگی خۆشی بالندەبەك دەھاتە بەر گۆی... سەیران سەری وەسەر رانی وی کردبوو خەوی لێکەوتیبوو. ھەمەد گۆی بۆ دەنگی بالندەکان ھەلەدەخست. زۆر ماندوو بوو، لە زۆر بەلایان نەجاتی ببوو و زۆر برینی پێوہ بوون... وەختیک جەندرمەمی دەدیت، تووشی حالەتییکی سەیر دەبوو، نینوچاوانی گژ دەبوو چاوی بە مۆلەق دەوہستان. رقیئکی سامناکی بەرامبەر بە جەندرمەکان لە دلێ خۆیدا ھەست پێکرد. ئەوان خەجیجیان کوشتبوو، برینیکی واشیان لە دلێ سەیرانی کردبوو کە ھەتا مردن چاک بوونەوہی نەبوو. ھەمەد خەوی لێکەوت.

کە وەخەبەر ھات باران و لافاوەکان ئارامتر بوون. لە دووری ھەورە تریشقە لێئەداو بریسکە دەکەوتنە سەر چیاکانی دوور. لە نەشکەوتی ھاتەدەر. کەوشەکەمی لاقیی گرتبوو، قەیتانەکانی شل کردنەوہ.

خەریک بوو ھەتاو بکەوێ کە گەیشتە خانەقای چل چاو. سیبەرەکان درێژ بوون. شۆق دانەوہی ھەتاو لەسەر بەردە تەرەکان تەلۆفکی دارەکان لێرەواری تاریکی رووناک دەکرد. لەنێو شاخەکان داو لەبەن دارو دەوہنەکان گولە جووتیرەمی سیس و ژاکاو شین دەچوون. لە گۆراپیەبەك دا پۆلە گولەبەكی زۆر سووری جوانی دی کە بە مل کەچی تێک چرژابوون. ئاویئکی کەف پڕژین بە توندی بە نێو شاخە بەردنەستی بەکان دا تێدەپەری. دوندی چیاکەمی رووبەرۆوی ھێندە روون بوو دەت گوت دەبریسکیتەوہ. ھەمەد بەرامبەر بە چیاکە راوہستا. لە دلێ خۆیدا گۆتی: ئەو کیتوہی دەلێن سەرتاسەری سالتی شەوورژ لوتکەکەمی رووناکە، دەبێ ئەم کیتوہ بێ.

بە دەرگایەکی تێک رووخواو دا چوہ ژووری ھەوشەمی. بەردە سپیەکانی نێو ھەوشەمی ئەم شۆینە پیرۆزە دەت گوت شۆران، ھەموو جیەبەك رووناک و درەوشاوہ بوو. داھاتەوہو ھەوشەمی ماچ کرد، کە گەیشتە نێوہندی ھەوشەمی جاریئکی دیکە داھاتەوہ. ھەستیئکی نامۆ، تێکەلاویئک لە ترس و ئەوین نیشتە ھەناوی. ھەتا شیبانەمی ھات، لەوێ چۆکی دادا، داھاتەوہو سێجار شیبانەمی ماچ کرد. بە کرانەوہی لە نەکاوی دەرگاگە تێک رابوو. ئەو پیاوہ کەلەگەتە کە دەستی بەتای دەرگاگەوہ بوو، چاوەروانی بوو.

ھەستا، بەدەمیەوہ پێکەنی. پیاوہکە وەپێشی کەوت. بە جیەبەكی تاریک دا رۆشنتن و گەیشتە شۆنیئکی تاریکی دیکە پاشان گەیشتە سالتیئکی گەورەمی رووناک. ئاناچیخ سولتان بە جلی

سپییهوه لهسەر لبادیك دانیشتبوو، دهسحییی نهوهدونۆ دهنکیی بهدهستهوه چاوهپوانی وی بوو. همهمد چوو له بهرامبهیری دا دهست لهسەر سنگ راوهستا. دهستی ئاناچیخ سولتانی گرت، سێ جاری ماچ کردو لهسەر سهری خۆی دانا. ئاناچیخ سولتان دهستی گرت و له پهنا خۆی دانا. تاویك پیچوو قاوهیهکی بۆخۆشیان هیتا. همهمد دهستی دهلهزیو دهسکه فنجانهکی بۆ نهدهگیرا. نهمه لهبهرچاری ئاناچیخ سولتان ون نهبوو. فنجانهکی لهسەر کهشهفه که ههلهگرت و بۆی راداشت. ئهم کاره ئهوی زیاتر پهشۆکاند.

"چاوهپیت بووم همهمدۆک، بهخیراتی کورم، وهزعت باشه؟"

همهمد به شهرمیکی منداڵانهوه له حالیک دا خوین له دەم و چاوی چرژابوو رهنگی تیک چووبوو گوتی:

"باشم دایه."

له ژووره کهدا له شمشیری گۆزین بهولاره شتیک بهرچاو نهدهگهوت، ههر له منداڵییهوه تا ئیستا زۆر شتی لهبارهی ئهم شمشیره بهستبوو، له میژو سالپوو لهم چیاپانه گۆزانی بیژو ناشق و بهیت بیژهکان داستانی ئهم شمشیره بهدیواره له لاسراوهیان دهگیراپهوه، له ههر دوولای ئهم شمشیره نۆسه دو نهوه دونۆ نایهت و هه دیس نووسرابو نهوه. شمشیریک بوو نهفسووناری. ئهو شازده پیاره ی لهم خانهقایهوه چوونه شهری سهریه خۆیو هیچیان نهگهرا نهوه هیچ کامیان ئهم شمشیرهیان لهخۆیان نه بهست و نهیان برد. بۆچی ئهم شمشیره نهفسووناری بهیان لهگهڵ خۆ نهبرد؟ لهوانه بوو ئهگهر لهگهڵ خۆیان بردبایه، به کیکیشیان لووتی دهخوین نههاتایهوه هه موویان به ساغی گهراپانهوه خانهقای خۆیان. ئیدی پیاوێک له خانهقایه دا نه مابوو که شمشیری ههسهن بهگی له قهدی خۆی بهستیو شمشیره که به غه مناکی به دیواره وه ههلاوه سراوو. همهمدۆک هه رچه نیش پیاوێکی باش بێ دیسان ناتوانی ئهم شمشیره ی پی بێ، تهنا ته نهو کهسانه که له تۆره مه ی ههسهن بهگیش بوون و دهیان توانی ببنه خاوه نیشی، نهیان وێرابوو شمشیره که له دیواری بکه نهوه له قهدی خۆی بهستن و بچنه شه ر. تهنا ته یه کیکیشیان له شهری سهریه خۆی نههاته وه.

"همهمدۆک کورم، بیر له چ ده که یه وه؟ چاوت پرپه وه ته شمشیره که"

"دهلیم بۆچی پرپه کاغان وه ختیک ده چوونه شه ری شمشیره که یان لهگهڵ خۆیان نه برده وه؟"

"تاقه تیان پی نه شکا شمشیری ههسهن بهگی ههلهگرن. باهم، براکاتم، مامهکاتم هه موویان لهبارهی ئهم شمشیره وه... شمشیری ههسهن بهگ... دهیان گوت هه موو کهس تاقه تی پی ناشکی ههلهگرن. ئهوان لهو شمشیره ده ترسان.

سولتان سەلاحەددینی ئەییوبی شمشیرە پیرۆزە کەمی خۆی بە دیاری دا بە حسەن بەگ. ھەر ئەم شمشیرە لە دەستی وی دا توانی قودس و شامی شەریف لە بەرامبەر زری پۆشانی خاچ لە مل دا بپاریتۆ. ناخەرە کەش سەلاحەددین لەسەر ئەو خاکە پیرۆزانە شەھید بوو. رۆژیکیان بەیانی کە سولتان سەلاحەددینی ئەییوبی بە شەکەتی لە خەو ھەل دەستی، حسەن بەگی بانگ دەکاتە کن خۆی و دەلی: ئەتۆ بەو ھەتاوہ کە خەریکە سەر دەردی، بەو نۆرە کە دنیایە رووناک دەکاتوہ، بە گەپانی رۆژگارو بە دەشت و قودسی پیرۆز، بە خاکی پرییت و چیمەنی سەرسەوز سویند دەدەم کە لەمەودوا بەم شمشیرە لە دژی زری پۆشانی خاچ لە مل شەر بەکو و شمشیرە کەش مەدە بە کەس. ھا، بگرە شمشیرە کەو سەربازە کانت ھەلگرەو برۆ ئەو جی بە کە ھەتاوی لێ ناوا دەبی.

حەسەن بەگیش شمشیری پیرۆزی دەست دا بویوہ بە رەفیقە کانیی گوتبوو: یاللا برۆین بۆ غەزا، دەبی بچینە خاکی ئاناتۆلی و رۆم.

لە دۆلی قوونیه لەگەڵ زری پۆشانی خاچ لەمل کە شمشیری درێژدریژیان پێ بوون بەرەوو بوون. ژمارەیان زۆر بوو. دەریایەک لەشکر. بەرگی ئاسنیان کردبووہ بەرو جەلەکانیان جرینگە جرینگی لێ دەھات. ژمارە ی لەشکریانی حسەن بەگ کەم بوو. ژمارە ی نەفەراتی لەشکری دوژمن ۳۰ ھیندە ی نەفەراتی حسەن بەگ بوو. لە دەشتی قوونیه شەریکی بی بەزەییانە دەست پێ کرا. ئەو رۆژە لە پازدە ھەزار کەس شەرکەری حسەن بەگ دە ھەزاریان کوژران. سیسارگ و قالاوی دەشتی قوونیه لە گۆشتی بنیادەم تیربوون. وەسبەینی را پاشاوی لەشکریانی حسەن بەگیش کوژران. حسەن بەگ بە خۆی و چل کەس لە نەفەراتی خۆیەوہ پەنایان بۆ کیتیکی جوان و بەشکو برد کە لەو نیزیکانە بوو. دوژمن بە نەفەراتی خۆیەوہ کە یە کجار زۆریش بوون دەوران دەوری کیتوہ بەرزو بەشکو یە کەمی گەمارۆدا. حسەن بەگ تا رۆژناوا لەگەڵ زری پۆشەکان کە وەک شارە میروولە کیتوہ کەیان داگرتبوو شەری کرد. بەرەبەری نیواری تەنیا سێ کەس لەسەر لووتکە ی کیتوہ کە مابوون. ئاوریکی خۆشیان کردەوہ و ئیسراحتیان کرد. ئەو ئاورە ی کردبوویانەوہ، ھەموو دەشتە کەمی وەک رۆژ رووناک کردبوو. بەیانی حسەن بەگ وەک گورگ لە مەری بدا خۆی بە نیو لەشکری دوژمن دا کرد. حسەن بەگ و سێ رەفیقە کەمی جەنگە ی نوژی نیوہ رۆیە شەھید بوون. دوژمن زۆر خۆشحال دەبی. فەرماندەری سوپای دوژمن دەستور دەدا دەلی شمشیرە کەمی وەبیین و بۆم بیئن. ئەو شمشیرە ریشە ی دەرھێناین و وەجافی کوێر کردینەوہ. ھەرچەندی لە شمشیرە کە دەگەرتن نای بیننەوہ. دینەوہ و داستانە کە بۆ

فەرماندەرى قشورون دەگىرپنەو. فەرماندەر دەلئى: ئەم كارە نەيتىيەكى تىدايە. ئىستا كە شمشىرەكەتان نەديوۋتەو، جەنازەى حەسەن بەگ وەبىنن و سەرەكەيم بۇ بىنن. بەرگ ئاسنىنەكان دىنەو تەماشادەكەن جەنازەكەش ديار نىە.

وەسبەينىپرا دىتھاتىيەكان دىن دەبىنن چل جەنازە بە تەنىشت يەكەو دەرىژبوون. ھەر چل كەسيان زەردەيان لەسەر لىو بوو، حاشا لە دلۆپە خوتىنىكىش كە بە لەشيانەو، دەت گوت خەوتىكى خۇشيان لىكەوتو. دەيان شۇن، كەنيان دەكەن و بە خاكيان دەسپىرن. لەپىر دەبىنن... چ بىنن باشە؟ دەبىنن شمشىرى حەسەن بەگ ھاتوۋ راست لەسەر گلکۆزى حەسەن بەگ چەقىو. دەيانەوئى شمشىرەكە بگرن، ھەر كە دەستى بۇ دەرىژ دەكەن شمشىرەكە بە عەرزىدا دەچىتە خوارو كە ئەوان دەكشىنەوۋ ورددەور دە لە عەرزى دىتەو دەرو رادەوۋستى. ئەوان ھەرچەندى ھەول دەدەن، شمشىرەكە بگرن، شمشىرەكە خۇيان بە دەستەو نادا. لەو بەينەدا پىرىكى پىاواچاك دى ھاوار دەكا: دەستورە، نۆمەتى محمد دەستورە كە ئەم شمشىرە ھەتا نەزەركردەك لە تۆرەمەى حەسەن بەگ پەيدا نەبى و نەيەتە سەرى ھىچ كەس ناتوانى دەرىيىننەو ھەلگىرئ. وەختىك ئەو ھات، دەچىتە سەر ئەم چىايە، ناویشى حەسەنە. ئەم شمشىرە پىرۆزە تەنيا ئەو دەتوانى بەرزى كاتەو... لە ئىستاش را ھىچ پالەوانىك ناتوانى ئەو شمشىرە لە جىتى خۆى دەرىنن...

چەند سال و چەند سال تىپەپىن. ھەتا وەختىك پىرىك بە ناوى حەسەن ھاتە خانەقاي چل چاو، ئەو شمشىرە لەسەر گلکۆزى حەسەن بەگ و رەفيقەكانى پاسەوان بوو. رۆژىك لە رۆژان لاوتىكى حەقدە سالە دىو دەچىتە سەر چىا ژوورسەرى بابەگەورەى خۆى، حەسەن بەگ و شمشىرەكە دەبىنن. لە ترسان لىنى نىزىك نايىتەو. شمشىرەكە وەپىدەكەوئى دىتە لاي نۆجوانەكەو دەسكى خۆى وەدەست دەدا. ئەوئىش شمشىرەكە ھەلدەگرئ و دەچىتە خانەقا.

لەو رۆژوۋە ناوى ئەو چىايە دەبىتە حەسەن كۆو لەو رۆژەش بە داوۋە ھەتاو كە ھەلدئ لە پىش دا دەچىتە سەر لووتكەى حەسەن كۆ، نەختىك لەرئدا دەنىشىو پاشان تىھەلدەبىو دەچىتە ئاسمان"

رۆژ ئاوابوو، ئاناچىخ سولتان نۆپزەكەى كردو چوۋە ئاشپەزخانە چىشتىكى بۇغۇشى بۇ حەمد لىنا. پاش نان خواردن تا لاي نىوۋشەوئى بىدەنگ لە پەناى يەك دانىشتن. سەرەنجام ئاناچىخ سولتان بىدەنگى شكاندو پرسى:

"بىدەنگى حەمدەك، كورم گىرو گرتىكت ھەبە؟"

حەمەدۆك گوتى:

"ئانا جىخ سولتان، دەمەوى واز لە كىتوبارە بىنەم، چەتەى بۆ من نابى، تا نىستا بە كارى
هەيچ نەهاتووم. دەمەوى حەمەدۆكى بكوژم. هاتووم تەگبىروپا لەگەل تۆ بكمە"
"چۆنت پىخۆشە وابكە"

"ئاتا،م، بچمە كوئى، چ بكمە؟ سەرتك خىزاتم هەيە، ژنىكم هەيە. لەم خوارە لە گوندى وايواى
چاوەرنمە"

"جى يەكت نىە رووى تى كەى؟"

"ئا ئانا جىخ سولتان، نەگەر حەمەدۆك بمرى، زۆر حەمەدۆك جىنگاى دەگرنەو، فەقىرو
هەژار زۆرن ئەوانى دىكە كەم... ئەمەن بچمە كوئى؟"

بىدەنگ بوون و دەفكرەو چوون. حەمەدۆك چاوى برىبوو شمشىرى پىرۆزو چاوى لىوئەرنەدەگىرا.
ئەو شمشىرە بى ساحتى مابوو. داخوا لەمەودوا پىاوتك پەيدا دەبى كە هەلگىرى:

"ئانا جىخ سولتان، نەگەر نەپۆم و لەم كىوانە بىنەمەو، نابى. دەبى هەموو تەمەنم لىرە
بەرمەسەرو ناخەرەكەشى بە گوللەيەك..."

كورت و كرمانجى حەمەدۆك دەيەويست دەستورى پىدا. چاوەروان بوو بلنى مەپۆ
حەمەدۆك، وەمىنەو درىزە بە ياغىگەرى و چەتەى بە، چارەنووسى تۆ ئەمە بوو، ناتوانى
چارەنووسى خۆت بگۆرى. نەگەر ئەو واى پى گوتبا كار تەوار بوو.

"دلت چۆنى پىخۆشە وا بكە"

"باشە ئانا جىخ سولتان"

ئانا جىخ سولتان هەستايە سەرىن. دەستە كلىلەيەكى لە گىرفانى دەرھىنا. لەبن سەندووقىك
دانىشت و كرديەو. ئەنگوستىلەيەك كە لە مەخمەرىكەو پىچرا بوو، هىناى و گوتى:

"ئەمە مۆرى خانەقاىە. پاش من ئەم وەجاخە كوئىر نابىتەو. با لەكن تۆ بى. نەگەر چوويە
مەلاتىە بچۆ خانەقاى "ئاگوايىن" ئەنگوستىلەكە دەرمەھىنە، بە كەلكت دى. وەختىك ئەم
وەجاخە كوئىر بوو، هەر نەبى با ئەم ئەنگوستىلەيە لە دەستى پىاوتكى باش دا بى"

دەستى راستى وى گرت و بەسپاى و لەسەرەخۆ ئەنگوستىلەكەى لە قامكى نىوئەراستى
كرد. دەت گوت ئەنگوستىلەكە بۆ دەستى رى دروست كراو، پىر بە قامكى بوو.

"بە باوهرى من ئەم شمشىرە هەقى تۆيە، بەلام ئەم شمشىرە نادەم بەكەس، نەگەر مردم
شمشىرەكە بۆ خۆى چارەى كارى خۆى دەكا"

حەمەدۆك دەستەو نەزەرى راوەستا. سێ جاری دەست ماچ كردو لەسەر سەرى دانا. ئەوجار بە خۆشحالتی و نوقمى رووناكى و بە هیوايەكەوێه كه له دلێدا پەيدا ببوو بەحالهتێكەوێه كه دەت گوت تازە له داىكى خۆى بوو، گوتى:

"ئەمن چاوەرێتى فەرمانم"

هەنارى پاك و بێ خەوش بوو.

"باچىشتىكت بۆ لى نىم. پاشان بەو خۆرەتاووت دەسپێرم كه هەل دى"

كەمىكى مابوو هەتاو بکەوئى كه پێكەوێه چىشتەكەيان خوارد.

نوورتيك له دلێدا دەدرەوشايەو، نوورتيك كه وەك تۆفان دەى گوراند و دەى گرماند. وا بە سەرە ژێرىدا دەپۆشيت كه دەت گوت هەموو ئەندامى لەشى باليان گرتو، لەلاى راست له نيو دارستانى دەنگى شيوەن و گريان دەهات.

كه گەيشتە چوار رێيانەكه راوەستا. گوتى بۆ دەنگى شيوەنەكه هەلخست. لىببوو بە مەراق. لەسەر بەردىك دانىشت و چاوەرێما. دەنگى تازىەبارىيەكه بەرەبەرە نيزىكتەر دەبوو. له پيش دا تابووتەكەى دى. لەسەر تابووتەكە كورە جەيلەيەك دياربوو كه تازە خەتى سىللى دابوو. رەنگى مردووەكه زەرد بوو. دەستەكانى لەسەر تابووتەكەوێه بەم لاودا بەرېبوونەو رادەژان. ئەوانەى تابووتەكەشيان هەلگرتبوو جەيل بوون. دەم و چاوى هەر شەش كەسيان دەت گوت سەهۆل بەستوو. هاتن و رووبەرۆوى حەمەدۆك راوەستان، ئەويان نەدەدى. بە چاويكى سرکەو تەماشاي چەپ و راستى خۆيان دەکرد. ئەو تابووتەى لەسەر شانيان بوو، لەسەر گابەردىكيان دانا، دەستەكانى مردووەكەيان هاويشتەو سەرسنگى. تاويك دواتر ژنانى شين گيرۆ حەشيمەتى جووتيارەكان دەرکەوتن. هاتن و له دەورى جەنازەكه كۆزيان بەست.

حەمەد هەستايە سەرى، لەپيش پياويكى ريش سپى كه له پەناى بوو، راوەستا بەسپايى پرسى:

"بۆخۆتان خۆش بن، ئەم لاوه چىي بەسەر هاتو؟"

پەرە پياو گوتى:

"ياخوا حەمەدۆك وەجاخى كوئيرىتەو، دوى شەوى هيرشى كرده سەر دىيەكەمان،

نىمەيان رووت كرد، دەستيان بۆ ناموسى كچه كاغان دريژو كردو مال ويرانيان كردين"

لەو بەينەدا حەشيمەتەكه كه ئەوانيان پێكەوێه دييوو، يەك يەك هاتنە لای وان و

كۆبوونەو.

پەرەپياو كه ريشە سپىيەكەى بە فرميسكان تەربوو، گوتى:

"ئەمە كورپى ھەرە چووكم بوو. لەسەر ھىچ و خۆرايى وەبەر تەفەنگانيان دا"
يەككە لە ھەشيمەتە كە گوتى:

"ياخوا ھەمەدۆك لە ھەردووچاوان زەليل بى، ياخوا كوئىرىبى..."
ئۇنىڭ كە لە ژوور سەرى تابووتە كە دانىشتبوو لە ھالىك دا خۆى رادەژاند نارام نارام بە
مردووە كەى ھەلدەگوت، ھەمەدۆكى لە گۆز رادە كردو دەى ھىنايە وەدەر.
ھەمەد ناپرەھەت بوو، دەت گوت دنيای بەسەردا روخواو. چاوى دەرەشەو ھاتن. خۆى
بەسەر پىتوہ رانەگرت و بە زەھەت توانى خۆ بگەيەننەتە ئەو بەردە كە لەپىش دا لەسەرى
دانىشتبوو، خۆى بەسەر بەردە كەدا دا، سەرى دەنيو دەستانى گرت و گرمولە بوو.
ئەوانەى لەوئى بوون ھەمووان ئەم وەزەعيان دى. ئەوانەى لە دەورى جەنازە كە بوون بەجىيان
ھىشت و ھاتنە كەن وى.

پىرە پىاوە كە پرسى:

"رەبىوار، ئەتۆ كورپە كەمت دەناسى؟ بەچكە شىرە كەم برادەرت بوو؟ ئەو دۆستى زۆر بوون"

"دنيا بۆى بە پەرۆشە"

"وہ جاخى ھەمەدۆكى كوئىرىتتەوہ!"

"وہ بەر گوللەى گەرم كەوئ"

"رەبى كەلاكى بگەويتتە بەر سەگان و لەت و پەتى كەن"

"ياخوا بىتتە خۆراكى قەل و دال"

ھەركەسە شتتىكى دەگوت، بەلام ھەمەد وەخۆ نەدەھاتەوہ. نالەو توك و دوعاى ئەو
ھەشيمەتە كە لە دەورى ھەمەدۆك كۆببونەوہ درژەى كىشا. سەرەنجام پىاوتكى كەلەگەت كە
لەچاۋ ئەوانى دىكە جل و بەرگىكى باشتى لەبەردا بوو، زنجىر سەعاتىكى بەخۆيەوہ ھەلۋاسىبوو
دەمانچەيەكى بەقەديەوہ بوو، لە نىو ھەشيمەتە كەپرا ھات قۆلى ھەمەدۆكى گرت و گوتى:
"ھەمەدۆك بە جىنى خۆى، ئەگەر جندو پەريش بى نايەلم خويىنى براكەمان، ھەسەن بە
فەرۆ بچى. شەش براين، تۆلەى خۆمان دەستىنەوہ. ئەتۆ ھەسەنت لە كوئ دەناسى؟"
ھەمەد سەرى ھەلپرى، بريسكە پۆلاينەكەى گۆزىن ھاتبووہ نىتۆ چاوانىەوہ، بەلام ھىشتا
مات و پەريشان بوو. لەسەرەخۆ پرسى:

"ئەو ھەمەدۆكە كە باسى دەكەن، ئەوہ كە ھەسەنى كوشت، شكۆ قەلافەتى چۆن بوو؟"

پىاوە ريش دارەكە گوتى: وەك جانەوہرىكى زەرد دەچوو.

"خۆ ھەمدۆك ۋەك زەرەدە مار ناچى"

"ئەى ۋەك چ دەچى؟"

"يەككە ۋەك من و تۆ"

"چارىكى قوئى ھەبوون، سارد ۋەك سەھۆل"

"ۋەك ئيزرائيل دەچوون"

"ھەتەن بە ھەلە چوون"

"ناكورم نا رېيوار، كەس بە ھەلەنە چوۋە، ئەمن ھەمدۆكى دەناسم"

"ئەتۆ تائىستا ھەمدۆكت ديوە؟"

"ئەمن چاكى دەناسم"

"ئەمنىش دەناسم، ھەمدۆك ھىچ كاتىك بى رەھىمى وا دەرھەقى لاۋىكى بە ديمەنى

ۋەك ھەسەن ناكا"

"ھەموومان دەىناسىن"

"كى ھەيە ھەمدۆكى ئەناسى؟"

"رېيوار، چما دەكرى لە ھەمدۆك بەولاولە كەسىكى دىكە ئەم كورەى كوشتىبى"

"ھەمدۆك ھەسەنى ناكوژى"

ھەشىمەت بەرەبەرە توورە دەبوون، ھەمدە دىتى ھىچ چارەى نىە. ھەستا، سەرى بەردايەۋە بە نىو ھەشىمەتە بىدەنگە كەدا تى پەرىو لە تەپۆلكەكە چوۋە خوارو رۆيشت. بە دواى وىدا دووبارە شىۋەن دەستى پىن كوردەۋە. نە دەىتوانى بىر لە ھىچ بكا تەۋە نە تەنانەت دەىتوانى توورەو نارەھەت بىن. تەنانەت ئىشى ئەر برىنەشى ھەست پىن دەدە كە لە خوار شانى راستى ھەبوو. دەت گوت تەواۋى لەشى بوۋە بە سەھۆل. ھەتا نىزىك كانىيەك كە لە پىشى دارستانە كە بوو، رۆيشت. بە دىتنى كانىيەكە تىنوۋى بوو. ۋەبىرى ھاتەۋە كە برسەتەى. دەى بە كانىيەكەۋە ناو لەۋ ناۋە فىنكە خواردىەۋە. پالى ۋەدارە سىدرە ئەستورە كەى پەنا كانىيەۋە داۋ لە فەرەۋە چوۋ. روخسارى لاۋە كوژراۋە كە زۆرى كار تى كوردبوو. واىدە ھاتە بەرچاۋ كە دەىناسى، بەلام ھەرچى كەردى نەىتوانى ۋەبىر خۆى بىنئىتەۋە كە لە كوئى ديوە.

ئەو تىشۋە كە دايەخۆرى بۆى دەخورجىنەكە نابوو، دەرى پىناۋ بى مەيل و ئىشتىا دەستى بە خواردن كەرد. راست لەۋ لەھزەيدە بوو كە لە پىشتەۋەى قىامەتتىك ھەستا... سەرى ۋەرسوراندو تەماشاي ئەولاي كەرد. لە بەرزايىيەكى كەم دا پۆلە بالندەيەك ۋەك ھەورىكى رەش شەپۆلىيان دەدا.

وهك تير لوور ده‌بوونه‌وه زه‌وی و پیش نه‌وی بگه‌نه سهر زه‌وی هه‌روا به توندی تی‌هه‌لد‌ه‌بوونه‌وه. كه‌میتك ده‌ر‌پ‌یش‌ت‌ت و دووباره ده‌گه‌ر‌انه‌وه، پاشان به غار ده‌چوونه سهر لی‌ره‌وارو دیسان هه‌ر به‌و خیرایی‌یه له‌وی‌ت‌ه به‌ره‌و دوا ده‌گه‌ر‌انه‌وه. همه‌د وه‌ختیك دیتی بازیتی راوی وهك تیر خۆ‌به‌نی‌ت‌و بال‌نده‌كان دا ده‌كار دیت‌ه‌وه ده‌ر‌ئ، زانی مه‌سه‌له‌ چیه.

بازه‌كه زۆر گه‌وره نه‌بوو، ته‌نیا سهری بال‌ه‌كاني وهك خه‌نجه‌ر تیژ بوو. بازی راو‌كه‌ر زۆر به‌ چالاکی ده‌چوه نی‌ت‌و پۆله بال‌نده‌كه‌و چهند ده‌قیقه‌یه‌ك له‌نی‌ت‌و هه‌وریتی بال‌نده‌دا ون ده‌بوو. وه‌ختیك بال‌نده‌كان لوور ده‌بوونه سهر‌زه‌وی، نه‌ویش له‌ گه‌لیان ده‌هاته خواری‌ت‌و له‌ حال‌ت‌یك دا شتیکی وای نه‌ده‌ما له‌ زه‌وی بدرئ، بستیتی ده‌ما بگاته عمرزی خۆی ده‌گرته‌وه هه‌ر به‌و چالاکی‌یه هیرشی ده‌کرد. همه‌د هه‌ستا‌بووه سهر پی‌ت‌و چووكترین جموجۆلی بال‌نده‌كاني له‌به‌ر‌چاو ون نه‌ده‌بوو.

شه‌رو‌ك‌یش‌ه‌ی بازه‌كه‌و بال‌نده‌كان زۆری نه‌خایاند. ناخر جار کات‌ت‌یك پۆله بال‌نده‌كه‌ به‌ هه‌راو هه‌نگامه‌یه‌کی زۆره‌وه لوور بوونه‌وه سهر زه‌وی و هه‌ستا‌نه‌وه‌و بلا‌و بوونه‌وه، همه‌د بازه‌كه‌ی دی كه‌ له‌سهر عمرزی كه‌وت‌ه‌ته په‌له‌قاژه، وا دیاری‌بوو بال‌ت‌یك‌ی ته‌یره‌كه‌ له‌ پنچ‌كه‌ دروویه‌ك یان لكه‌دارت‌یك شتیك دراوه. له‌سهر عمرزی كه‌وت‌بوو خۆی به‌كیش ده‌کرد. له‌ بازه‌كه‌ نیزیك بووه‌وه، ته‌یره‌كه‌ به‌دیتنی وی بال‌ی لی‌ك كردنه‌وه‌و هه‌ول‌ی دا هه‌ل‌فرئ، كه‌میتك هه‌وا كه‌وت، به‌لام دیسان كه‌وت‌ه‌وه سهر زه‌وی. هه‌تا همه‌د زیاتری لی‌ نیزیك ده‌كه‌وت‌ه‌وه، بازه‌كه‌ پتر هه‌ول‌ی ده‌دا بفرئ. كه‌میتك ده‌فری و ده‌كه‌وت‌ه‌وه سهر زه‌وی. همه‌د ده‌ستی برده پیش بی‌گرئ. بال‌نده‌كه‌ كه‌ له‌فرین ناهومید ببوو، په‌لاماری ده‌ستی وی‌داو به‌ ده‌ندووكه‌ تیژه‌كه‌ی قامکی شاده‌ی بریندار کرد. همه‌د به‌ پی‌كه‌نینه‌وه گوتی:

"ده‌ت گرم، نه‌تۆ بال‌نده‌یه‌کی زۆر چه‌پله‌کی. نه‌گه‌ر وه‌ستا بای نه‌ بال‌ت ده‌شكاو نه‌ هیچ‌ت لی‌ده‌هات... هه‌ر نی‌ستاش نی‌چیریت‌ك گرت‌بوو و له‌و سه‌رانه‌ له‌سهر لكه‌دارت‌یك خه‌ریکی خواردنی بووی".

همه‌د هه‌رچه‌ند ده‌سته‌كاني بریندارو كۆله‌وار ببوون پاش شه‌رو كیش‌ه‌یه‌کی دوورودرئۆ گرتی، ته‌یره‌كه‌ زۆر ماندوو ببوو، به‌لام چاره‌كاني كه‌ هه‌روا گیاندارو زیندوو بوون، به‌قینه‌وه له‌كالانه‌دا ده‌سووران و بیریان له‌ ته‌سلیم بوون نه‌ده‌كرده‌وه. همه‌د له‌ دل‌ی خۆی‌دا گوتی:

"نی‌ستا پی‌ویست بوو مه‌ل‌ه‌مه‌كاني نانا‌جیخ سول‌ت‌انم پی‌ بی‌ هه‌تا له‌ بال‌م هه‌ل‌سووبای... وه‌ختیك له‌ بال‌تم هه‌ل‌سووبایه، بال‌ه‌ جوانه‌كه‌ت ده‌سه‌جی چاك ده‌بووه‌وه"

بالتده كەي لەبن ھەنگلن گرت:

"چەپلەكە جوانەكەم، دنیا ناوایە. پیاو نابن كاری ناشیایە بكار ناشی وەك تۆ توورەو تۆسن بئ..."

وختیك خەریك بوو دەیلاواندەو، تەیرەكە دەندووکیکی توندی لەدەستی دا كە وەك چەقۆ پیستی دەستی قاش كرد. ھەمەد خۆتەكەي لستەو دەستی لە ئاوەكەدا شوتەو:

"ئەگەر دۆست و دوژمنی خۆت ناسیبايە ئەم بەلایەت بەسەر نەدەھات..."

بەسەرھاتی بالتدەكە ئەوی باش ھیتابووو ھەرخۆ. بە بەنیك كە لە خورجینەكەي راكیشابوو لاقی بەستن، لەپەنا چلەگویتنییەكی داناو دەستی كرد بە خواردنی نانەكەي كە بەنیوہ چلی بەجی ھیشتبوو، چووہ سەرکانی، دەمی بە پلوسکی كانییەكەوہ ناو ناوی خواردەوہ. پاشان تەیرەكەي لەپەنا گویتنییەكە ھەلگرت و ھەری كەوت. لەبەرخۆیەوہ گوتی:

"دەبەم بۆ سەیرانئ. سەیران لئی وریا دەبئ، بآلی چاك دەكاتەوہ پاشانیش ئەم چەپلەكە بەرپەلآی شاخەكانی ئاناوارزا دەكا، راست بۆسەر گلکۆی نایب رەجەب، ئیدی دەست لەو چەپلەك بازارپیە ھەلدەگرئۆ دیتەوہ. لەوانەشە لەسەر دارەكەي سەر گلکۆی نایب رەجەب بنیشئ. ئەو بەنەي دەلاقی بالتدەكەي خستبوو لئی كردەوہ. بە ھیچ جۆر نەیدەویست بێر لە ھەسەن بكاتەوہ كە ھەمەدۆك كوشتبوو. ھەتا ئەو كورە لاوہ ژنە شین گێرەكانی ھەبیر دەھاتنەوہ، دەسبەجئ ھەولئ دەدا بێر لە داہەجۆری و مەلانفەرھادو سەیرانئ بكاتەوہ.

بەرەو دەشتیك شۆر بووہوہ. لەم دەشتەدا ھیندئ شتی ھەبیر دەھاتنەوہ نەیدەتوانی لەبیر خۆیان بەریتەوہ. لەم دەشتەدا چلەگویتنییەكان، دەستەدەستە، بەرپەنگی زەردو سووراوی پڕپەنگ و سووری زۆر سوور روباوون. تەنانەت چەقلی گویتنییە سوورەكانیش سوور بوون. دەت گوت لەبناری دەشتئ ئاوریک دايسئ كە بلیسەي سووری لئ ھەلدەستئ. لەپشت سەری خۆیەوہ گوتئ لە ھەناسەي نەسپك بوو، وەك بگرمیتئ. رەق لەجی خۆی راوہستا. نەسپی خەنەي بیست بیست و پینچ ھەنگاوی لئ دوور بوو. راوہستابوو و بەشیوہیەكی سەیر تەماشای وی دەكرد. بالتدەكەي بەدەستیوہ بوو، داینايە سەر زەوی و بۆلای نەسپەكە چوو. لە نەسپەكە نيزيك كەوتەوہ، راست لەو دەمەدا كە دەستی بۆلای وی درئۆ كەدبوو، نەسپ خۆی شل كەردو بەسەر سەری ویدا بازی داو رویشت. نەختیك كز ببوو. نەسپ چوو لەسەر شاخێكی نووك تیژ راوہستار پاش ئەوہي سئ جار لەسەرەك حیلاندی بەرەو ھەتار وەرسووراو گوتئ لە چەرمەوہ بردن. ھەمەد بالتدەكەي لەسەر زەوی ھەلگرتەوہ بە نەزرەتەوہ تەماشای نەسپەكەي كەردو لەبەرخۆیەوہ گوتئ:

"پەند وەرېگرە، ئەگەر كەمىك پياوھتيت تېدا ماوھ، لەم ئەسپەو لەم بالئەدەيە پەند وەرېگرە".

ئەجار دەستى بەسەرى بالئەدەكەى بن ھەنگلىدا ھىناو گوتى:

"ئەتۆش پەند وەرېگرە تەيرى راوگەر، لەم ئەسپە پەند وەرېگرە، ھەرچەند بى سەروزمانە بەلام تەسلىمى كەس نەبووھو تەسلىمىش نابى... ھەرچەند ھەيوانىكە، سەروزمانىشى نىھ، لەم چىايانە دەمرى، ئىسكەكانى دەبن بەگل، بەلام ئەويش وەك ئەسپى كۆرئۆغلى تەسلىم نابى. ئەى دلى غافل، ئەتۆش لەم تەيرەو لەم ئەسپە پەند وەرگرە"

وېرى كەوت بۆلای دەشتى قزل كارتالى. خوا بكا عىلى سارى كەچىلى ھىشتا بارىان نەكردىن. بالئەدە برىندارەكە لەبن ھەنگل دا، دەكرى بلېن بەغاردان دەرۆيشت. تەيرە راوىپەكە ئىدى راھاتپور، لە نامىزى ھەمددا ئۆقرەى گرتىبوو و بە چاوتكى پىر لە متمانەو تەماشای دەكرد.

لەبەرخۆيەو گوتى: ئەگەر لە تەپۆلكەكەى ئەوبەر چوۋەخوارى ھۆبەكەى لى دەردەكەوى. بەتال ئاغای دىنادىدە ھەر كە چاۋى پىئىكەوت ھەموو شىئىكى بۆ باس دەكاو زەردەخەنەيك دەكەوتتە سەر لىتوانى. ئەىدەزانى چىسى پى بلى و چۆنى رەفتار لەگەل بكا. كە لە تەپۆلكەكە وەسەر كەوت، بەسەر ھەوارى خالىدا كەوت. ھۆبەكە بارى كىردىبوو. دووسى ئاورگ ھىشتا كەمىك دووكەلىيان لى ھەلدەستاو بەرەو دارستان تى ھەلدەبوو. ماوھەيك لە جىئى خۆى راوھستاو تەماشای وئى كىرد. بىئەوھى بەدەست خۆى بى لاقەكانى بردىانە جى ھەوارەكە. لە جى تاولى بەتال ئاغای شۆئى جەوالە موويىنەكان و بەرەكان بەجوانى لەسەر زەوى دىار بوو. جووتە كالەكۆئىكى مىندالانە، لىنگە گۆزىپەكى مىرزابى كۆن، پىكەزورپنايەك و دارحەيزەرانىكى شكاو بەجى مابون. پىكەكەى ھەلگرتەوھو دەستى كىرد بە لىدان. وەختىك مىندال بوو پىكى باش دروست دەكردو جوانىشى لى دەدا. لەسەر بەردىك دانىشت و دەستى بە لىدان كىرد، ئەو ھەوايەئى لىدان كە بەمىندالى لى دابون. ئەو وەخت زۆرى ھەول دا خەجىجى فىرى پىك لىدان بكا، بەلام ئەىتوانى، كچان تواناى پىك لىدانىان كەمە. ئەو لىسانە كە تەيرە راوگەرەكانىان لەسەر ھەلدەنىشتن ھەروا لەجىئى خۆيان بوون. كەمىك ئەولاتر لە جى چادرىك گۆزەيك لەسەر تەنىشتى كەوتىبوو. كۆمەلنىك مىشەنگرىن لەدەورى گۆزەكە دەخولانەوھ. لەجىپەكى دىكە چلەگوتىپەكى سوورى تەپو تازە دەدرەوشايەوھ... چەقولەيكە دەسك شكاو لە قولكەى جى دىرەكىك دا كەوتىبوو. لەئىتوھراستى جى ھەوارەكە شارەمىرولەى دان بەدەم لە بارىكەپەيەكانىان وەرپى كەوتىبون و ھەلداۋىپىدايان دەكرد.

بالتدیه کی چوکه له هات و لاسر لیستیک که روو پرووی همه د بو همل نیشته. بیری کردهوه که بمر دیک به بالتدیه کهدا بد او گوشته کهی بدا بو بازه که بهدمستی موه بوو. بالتدیه که چوکه لهو رنگا ورنگ و جوان بوو، دلئی نه هات بمر دی پیدا بدا. لاسره خو بمرده کهی دانای موه. غه میک دای گرت. چاوی نمر بالتدیه می بهدمستی می موه بوو غه مگین بوون. تمیره کهی بمره لالی جی همواره که کردو بازه که به ته کانتیک خوی گیانده نمر بالتدیه چوکه له می که لاسر لیسه که همل نیشته بوو. بالتدیه چوکه له که همل فری، پاش نمره ی چند جار بهدموری تمیره راوی به کهدا سووړا، له کانتیک دا به فرینی خوی خوار هیچ میه کی له موادا ده کیشای موه، فری بو سمر لی پوار. همه دیش بهدوای دا چوه نیو دارستان و گیشته نمر بمرده لانه که به کم جار توشی جندرمه کان هات بوو و بریندار بیوو. که له بمرده لانه که سووړای موه توشی قو لیک جندرمه بوو. پاش تاو لیک دوو دلئی لای دا بز قراخ رنگا که چاوه روانی تی پم پرونی جندرمه کان بوو. یاوه ریک که سواری نسپ بوو، کانتیک گیشته پنا ی جلموی نسپه کهی توند کردو بهدوای ویش دا نمر دهستی می بهدوای دا دهاتن راومستان.

یاوهر گوتی:

"دی هاتی! وهره نیره بزاتم."

نایب عدریفه کان، عدریفه کان و سمر جووخه کانی دهسته جندرمه کهش خیر او به غاردان هاتنه لای وان. همه د له حزیه که رنگی زهره همل گراو نه مجار هات موه سمر حالی ناسایی خوی.

"نمره ی بهدمسته موه به چه جوره تمیره تیکه؟"

همه د گوتی:

"برینداره، نازاتم چه بالتدیه که"

نمره ی گوت و داستانی چه پله که بازاری بالتدیه کهی گیترای موه.

"کهوایه، نه می توانی له نیو نمره هموو بالتدیه دا به کیتکیان بکوژی؟"

"نا، نه می توانی."

"نیستا نه تو ده ته وی چیی لی بکهی؟"

"دهی به موه مالتی، به خیری ده کم و کانتیک برینه کانی چاک بوونهوه بمره لالی دارستانی ده کم."

"زور باشه، ناوت چه؟"

"همه دۆک"

"چه تهیه که هیه به ناوی همه دۆک، نه تو ناویت بیستوه؟"

"کی ناوی نه بیستوه؟"

"ئىستا لەكوئىيە، دەزانی؟"

حەمەد لەحالتىك دا ملی بەلاوہ دەنا بەبىڭ فیزی گوتى:

"دەزائم، ئەو ئىستا لە ئاڪچاداغە"

"....."

"دەستەى دروست کردوہ..."

"....."

"دەستەىيەكى ۱۶ كەسى."

"....."

"هەموو دىھاتىيەكان دەزانن"

"جىيەكەيم پىدەلەين، نا؟"

"پىت دەلەين"

"ئەودەم نەمنىش دەىگرم"

"بەلەى جەنابى ياوہر فارووق، ئەتۆ دەىگرى"

"ئەمن ياوہر فارووق نىم، ئەمن سەر بە فەرماندەرايەتتى جەندرمەى ماراشم. پىش ياوہر فارووق بۆخۆم حەمەدۆكى دەگرم"

"جەنابى ياوہر! كاتىك پىاو ئامانچىكى هەبى، هىچى لەبەردەست دەرنانچى"

"ئەتۆ حەمەدۆكت دىوہ؟"

"دىومە جەنابى ياوہر"

"شکل و شىوہى چۆنە؟"

حەمەد سەرى داخست. تاوتىك فەكرى کردوہ، چاوى لە چاويەوہ برى و گوتى:

"پىاوتىكى بەخۆوہىە وەك تۆ، چاوى گەورە، سەوزوہ رەش ئەسەمەرە، قامكى درىۆن... نەگەر بىبىنى خۆشت دەوى"

روخسارى ياوہر نەختىك ئارامتر بوو.

"ئەتۆ ئىستا بۆكوئى دەچى؟"

"دەجمە شارۆچكە"

"دەتوانى جىيەكەى بەمن نىشان بەدى؟"

"ئەمن خەلكى ئەم دەوروبەرەم جەنابى ياوہر، نازائم ئاڪچاداغ لە كام لايە"

یاوهر نەسپەکە ی دەنگ دا:

"خواحافیز حەمەدۆک"

"بەخێرچی جەنابی یاوهر"

حەمەد کەشایەوێ لێوی جادەو هەتا جەندرمەکان تێپەڕین راوەستا. پاش روژیشتنی دەستەکە بەبێوازی لەسەر موورەدارێک کە لەوێ بوو دانیشت. دلێ تەپەتەپ لیتی دەدا. لەبەر خۆیەو گوتی: زۆر ترسام و پاشان بەگالتهو گوتی: کەوا یە حەمەدۆکیش دەترسێ. لەراستییش دا زۆر تێک چوو بوو. بە لاتسیاو لاتسیاو هەستایە سەری، دووسێ هەنگاوێک روژیشت، لاتی تێک باهەلێدەدران. گەرایەووە لەسەر کۆلکەدارە کە دانیشتمووە. ئەو بەلندەیی لەبەن هەنگلێدا بوو، چاوی هەلێنابوون و بە حەبەساوی یەو تەماشای دەکرد. سەری بەلندەکە لەنیو دەستانی گرت و بە پەلەقاژەیی تەیرە کە بەرەللائی کردەووە لەسەر زەوی داینا. بەلێ داچۆرا بوون و رەعەزێ دەخشان. بەلندەکە دووسێ هەلبەزەیی کرد، دەیەویست هەلێفێ. هەولێدا، بەلام بە بەلێک نەیتوانی هەلێفێ و بەلایەک دا کەوت. بەتاقی تەنیا لەسەر زەوی کەوتیوو. حەمەد چوو لە باوەشی کرد. بەلام بوونی بەلندەکەش نەیتوانی بۆشایی هەناوی پێر بکاتەووە ئەو ترسە لەنیو بەرێ کە نیشتبووێ دلێووە. هەستی دەکرد شتێکی کەمە. دەت گوت دەست و لاق و سەری نین. لەپشتەوێر تەماشای جەندرمەکانی کردو کاتێک دوا جەندرمە لە تارمایی دەوێنەکان دا ون بوو، هەستاو دەستی کرد بە غاردان، وای دەهاتەبەرچاوی کە یاوهر گەپراو تەووە بە سواری نەسپەکە کە هەروا دەفیشقیێ و دەوای وی کەوتو، هەستی دەکرد هەناسەیی نەسپەکە لەپشت ملی دەدرێ. لە بەرەلانی شین و بەلندەکەیی سلیمانی هاتەخوار. لە ناخەیی سەرەوژێرە کە تووشی چۆمێکی چۆکەلێ بوو. بەسەر بەرەلبازەکان دا پەریووە بەری ئەو بەری چۆمەکەو چووێ نێو دارچنارەکان. دارەکان هیشتا گەلاسوورەکانی خۆیان نەوێراندبوو. لەنیو پێنچەکان دا رێوێ یەکی دی کە بەترسەو تەماشای دەکا. رێوێ بە دیتنی وی لە حالێک دا کەلکە درێژەکەیی - کە دەت گوت مەشخەلێ ناگرە - رادەوێ شاند، لە بنارە کە رای کردو لەنیو گۆلێ کێو یەکان دا ون بوو.

بۆشایی یەک کە لەهەناوی دا بوو پەری دەگرت و ترستیکی باو پێرێ نەکرار کەم کەم هەموو لەشی گەمارۆ دەدا. عیلاتی ساری کەچیلی دەبوو لەو دەوروێرانی بن. چونکە هیشتا ناگردانی جێ هەوارەکان دوو کەلێ لێ هەلێدەستا، کەوا یە هۆزە کە لەگەڵ کازو کوزی بمانی و پێرێ کەوتو، لە حالێک دا کە دەست و دەم و چاوی مندالێ خەوالتووەکان سارد بوو. بە مندالێ ئێوانیش وەختی کۆچ و کۆچبار هیشتا کازوێ

نەنگوتبوو، بەرپز دەبوون و وەرێ دەکەوتن. ھەمەدیش دەست و دەم و چاری سێ دەبوون و دا بەھۆزی دەستی وی لەنیۆ دەستەکانی خۆی دەگرتن.

لەنیۆ ھەرپراستی دارستانی شۆتییکی راوندو سەرسموز ھەبوو. کۆچ و کۆچبار ھەمیشە دین چەند رۆژتیک لەسەر ئەو کانییە کە بە وردکە بەردی سپییەو لەو مەیلەو دەشتایییە سەرسموزە ھەڵدەقۆلێ، دەمیتنمۆ. لای نیۆرۆیە بەنیزیک بوونەو لەو شۆتینە راوندە خۆی وەک پەرەمریشکیتیک لەنیۆ بۆشاییدا ھاتەبەرچار. ئەگەر ئەو تەیرە نەبایە کە بە باوەشیەو بوو، تەنانت لە بوونی خۆشی دەکەوتە گومان. شتییکی لێ ون ببوو کە زۆری خوو پیۆە گرتبوو. ئەو شتە چ بوو؟ ھیچ نەیدەزانی ئەو شتە لێ ون بوو چێ.

لە دوورەو دەنگی غەلبەغەلبی کۆچ و کۆچبارییکی بەرگۆئ کەوت. ھەرۆک پێش بینی کردبوو ھۆیە کە لەو شۆتینە راوندە خستبووی. چەند رۆژتیک لەوێ دەمانەو. کە لە بەردەلانەکە بەرامبەری بای داہیەو ھەگیشتە نیزیك دارە سیدرە کە کلارە ی رەشمالەکانی ھۆیە لێ و دەدەر کەوت. نیستا چۆن چووبایە نیۆ ھۆیەو چیی بە بەتال ناغا گوتبایە؟ بای داہیەو لای راست. گیاکرمە دەگەیشتە ئەژنۆی، بۆنی شیلە ی تەری دارەکانی لێرەوار، بۆنی گل و بۆنی پنگەل و بۆنی توندو تالی گولۆو کە پایزە ی تازە پشکووتوو، ولاتیان پڕ دەکرد. بۆنی دارستان کە میتیک ھینایەو سەرھۆش، تەماشای بالندەکە ی کرد، پەردەیک بەسەر چاوانی دا کشابوو، خەوی لێ کەوتبوو و لەشی گەرم بوو.

بۆنەو ی بچیتە نیۆ کۆچ و کۆچبارە کە چاوەران بوو شەو داہن. لە سەگەکانی سەرمیگەل دەترسا. ھەرسەگە ی بەقەد ئەسپیتیک دەبوو. کە سیتیکیان بەشەو لەگەل کۆچە کە نەدیپن، لەت و کوتی دەکەن.

بۆ چوارەمین جار دەوری گۆرایییە سەرسموزە کە ی دەدا، کە چاوی بەشوانیتیک کەوت، سەگیتیک قەلە دەلەملی سووری خالدار ی لەپەنا بوو. شوان قۆلی ھەل مالبوون، دەستی دەنیۆ گۆمیلکە کە ی پەنا کانی رادەکردو بە کارامەیی سوورە ماسییەکانی دەگرت و فرپن دەدانە سەر چیمەنە کە.

"ھۆی شوان"

شوانە کە ئەوی ناسی:

"فەرموو کاحەمەد"

دەسبەجێ بە خۆی و سەگە کە یەو ھاتە لای.

"به تال ناغا لیرهیه؟ قاسم و ده میرت دیون؟"

"له نیو هۆیهن"

"یا لالا برۆ نیو هۆیهی بانگی قاسم و ده میر که. ناری من مبه. بلئی دۆستیکتان هاتوه
نیوهی دهوئ. له گه ل خۆت بیان هیئه نیره"

شوان رویشت، تاویک دواتر قاسم و ده میر تفهنگ به شان، فیشه کدانی راست و چهپ
له خۆداوو حازرو ناماده لهوسه ری شوینه راونده که وه ده رکهوتن. به دیتنی حمهد هیچ سهریان
سوور نه ماو به پیکه نینه وه غاریان دایه لای و باوه شیان پیداکرد.
ده میر گوتی:

"به تال ناغا چاوه پرته، دهی گوت زۆری پی ناچی دیته وه. قاوه کهت له سه ر ناگردان حازره"

"به چی را دهی زانی؟"

"ئه و زۆر شت ده زانی. نسل و نه سه بی هیه. نیمه عیلاتین، روژتیک هه موو ئه و چیا یانه،
ئه و خواره هه موو جیه کی چوکوراوا هی نیمه بوو. به لام نیستا عیلات نیین. بووینه تا قمتیک
دیتهاتی بیچاره ی موحتاجی نانی شه"
ده رده دلی ئه م ده میره که م دوئی به کاری کرده ناخی دلی حمهد.

قاسم گوتی:

"یا لالا با برۆین. به تال ناغا چاوه پرته. بت بینئ زۆر خۆش حال ده بی. وه ختیک رویشتی هه ر
باسی ده کردی. قسه ی دیکه ی به ده م دا نه ده هات. باسی هه رچی کرد بایه، ناخره که ی
ده ی هینایه وه سه ر تۆ. هه موو روژتیش له به یانییه وه تا نیواری ده چوه سه ر ته پۆلکه که و چاوی
له رتی تۆ بوو. ده ی گوت: نه من له هه موو شتیک دا به هه له ده چم، به لام له ناسینی پیاوان دا
به هه له ناچم. به هه له ش نه چوو بوو. یا لالا با برۆین"

قاسم له پیشه وه و حمهد به دوا ی داو ده میریش له دوا ی وانوه که وتنه ری. به تال ناغا
چاوه روانیان بوو. حمهدی له نامیز گرت و گوتی:

"به خیراتی حمهدۆک"

خۆشه ویستییه که له ده ست و چاوو هه موو گیانی به تال ناغا هه لده کوتلی که حمهد پینی
سهیر بوو. ته نیا دایه خۆری به و جۆره ی پیشوازی له و ده کرد.

"له و روژه وه که رویشتوی چاوه پرته بوم"

"بۆچی؟"

"چونکه ئه و کر مه م ده ناسی که له وجودی تۆدا هه یه"

"ئەو چۆن كرمىڭكە؟"

"ئىتسىتا ئىدى بۆخۆت لەمن باشتر ئەو كرمەت دىيەو ناسىيەو لە منى دەپرسى؟"
چوونە ژوورى تاوتى.

"ئىمە ھىچ كاتىك لىرە نەدەماينمە. ئەمن لە قزل كارتالى چاوپەت بوم. زۆرت چاوپەرى بوم، دەم زانى دىيەو، بەلام ئىدى بەرەبەرە تەمابراو دەبوم. گوتم با لىرە ۋەمىتىن. ھەتا زستانى، ھەتا دەھاتى لىرە چاوپروانت دەبوم."

"خەرىك بوو بىمە چوگوراوا لەوى بت بىنم"

"قەت كارى وا مەكە. چوگوراوا تەلەى ياغىيانە. ۋەك مەرگى وان وايە. لەپەتتە تووشى ياورەرى بووى؟"

"ئەدى، پرسى نارت چىيە، ئەمىنىش گوتم ھەمەدۆك. ئەم تەيرە نەجاتى دام. ناخر چما چەتەش بالتەدى بەبن ھەنگلەۋە دەپى؟"

بەتال ناغا گوتى: نا، نابىن.

لەژوورى تاوتى دۆشەكۆلەو سفرە راخپابون و چاوپروانى ميان بوون. لەپىش دا شۆرباۋىكىيان ھىنا كە ھەلمى لى-ھەلدەستا. بەتال ناغا گوتى:

"لە چىشەكەنى ناناجىخ سولتانه. لەو چىشەتە كە خواردت"

"بەجى را زانیت؟"

"ئەو ئەنگوستىلەيە دەستت، ئەنگوستىلەى خانەقايە. جگە لە خەلكى خانەقايە كەس لەدەستى ناك، چۆن بوو داي بەتۆ؟ ئەتۆزى بە شىخ داناوە. ئەمەت لەبىر نەچى، ھەتا كاتىك ئەم ئەنگوستىلەيەت لەدەست دايە لەقەزاو بەلا دەت پارزىزى"

دانىشتن و دەستيان كرد بە خواردنى شۆرباۋەكە، كە لە قاپىكى گەورەدا بوو.

لەو بەينەدا ھەر ئەو كچەجوانەى جارى پىشوو ھات تەفەنگ و فېشەكەكانى ھەمدە، ئەو تەفەنگ و فېشەكانە كە ديارى ھۆپەكە بوون ھىنانى و لەپەنا ھەمدەى دانان. ھەمدە گوتى:

"ۋەختىك ئەو كرمە كەوتە مېشكى كەسىك ھەتا سەرەمەرگ..."

بەتال ناغا گوتى:

"ئەدى، ھەتا سەرەمەرگ. پىياو لەدەست ھەموو شتىك رزگارى دەپى، لەدەست ئەو كرمە نەپى كە لەمىشكىدا ھەيە. ھەتا لە نان خواردن بوونەو ئىدى قەسيان نەكرد. پاش نان خواردن ھەمدە باسى دايەخۆرىو ناناجىخ سولتانىتى كردو زۆرى تارىف كردن. بەتال ناغا گوتى:

"خۆرى يەككە لەو كىرمانىيە كە لەگىيانى تۆدا ھەن"

ھەمەد گوتى:

"نانا جىخ سولتانىش يەككىكى دىكەيانە"

پاشان داستانى نەسپ و شەھىنە كەشى گىپرايەو.

"ئەو نەسپەش يەككە لە كىرمانىيە مىشكى تۆيە"

ھەمەد گوتى:

"ئەو تەيرەش ھەروا"

بەتال ناغا دەستى لە پىشتى داو بە چاوتىكى پىر لە خۆشەويستىيەو گوتى:

"ھەمەد كۆرپ، كۆرپە دلپەرە كەم، گەورە ترين كرمى مىشكى تۆ خۆتى"

ھەمەد گوتى: نەسپە كەش، و پىن كەنى.

ھىشتا نوپۇشى خەوتنان نەببۇو، ھەمەد گوتى:

"بەتال ناغا، ئەمەن دەمەوى بنوم، ئەمانەتتە ئەم بەلدارە بىن، چاوتىك لە بالى بىكە بزانە چاك دەبىتتەو،

نايىتتەو؟ ھەتا پىش چوون بۆ چو كورواو نەگەر چاك بوو ھە بەرەللاكى دەكەم. بەستەزمانە زۆر دەست و پىن

سپىلكىيە"

بەتال ناغا گوتى: كىرمتە.

ھەمەد گوتى: كىر مە.

كچە كە ھات: جىتى كاھە مەدم راخستەو.

ھەمەد گوتى: سوپاس خوشكىن.

پاشان ئاوپرى داياو ھە سەر قاسم:

"قاسم ھەتا نىو ھەسەو ئەتۆ ئىشك بەو دوايەش دەمىر بەخەبەر بىن. لەمەن بىوورن

نەمەشەو زۆر مەندووم"

ھەستەو چو ھە سەر جىتى. بىن ئەو ھى جەلە كانى دانى لىغەي بەسەر خۆى ھەل كىشا، تەفەنگ و

فېشە كە كانى لە پەنا خۆى دانان و ھىشتا سەرى نەگە يىشتبۇو سەر سەرىنە كە خەوى لى كەوت.

كازىو ھە نەگوتىبو كە دەمىر بانگى كىرد، ھەمەد لەمىز بوو بەخەبەر بوو و چاوپروانى

دەمىرى دەكرد. لە جىتى ھاتەدەر، ئاقتاويەك لە بەردەر كى تاولتى بوو ھەل كىرت و بەدۆلتى دا

چو ھە خوارو خۆى سووك كىرد. ھە خىتىك ھاتەو سەفرە راخرا بوو. شۆزىاو، رۆنە كەرەو ھەنگىن و

نان ساجىيى گەرم و تازە.

نەمىرۆ بەيەنى نىچاۋانى بەتال ئاغا نوقمى نور بوو و زۆر خۆشحال دەھاتە بەرچاۋ. خىرا ناشتايان كىردو گەردن ئازايىيان لە يەكتر خواست. بەتال ئاغا سى جارى لەنامىز گرت و نىچاۋانى ماچ كىرد. هېشتا ھۆبەكە وەخەبەر نەھاتبوو، دارستان ھەلمى لى ھەل دەستا. ھەتا تاۋھەلاتى بەنىو لىرەۋارىدا رۆيشتن. كە گەيشتنە بەردەلاتىك ھەمدە راۋەستا:

"دەبى سەردەستەيەك ھەل بۆيىن"

قاسم گوتى: سەردەستە ئەتۆي.

دەمىر گوتى: ئەتۆي.

تفەنگى ھەمدەيان لەسەر بەردىك داناۋ دەستيان خستەسەرو سوتىدىان بە قورئانى پىرۆز، بە محمد كە ھەم ناۋو ھەم روخسارى جوانە، بە ھەزرەتى ئەلى، بە خانەقاي چل چاۋو بە شىشىرى ھەسەن بەگ و بە چل سوارەي غەيبى و بە كۆيىرئوغلى خوارد كە فەرمانى وى بەرپۆە بەرن.

ھەمدەدۆك مەسەلەي ھەسەنى - كە بەدەستى چەتەكان كۆزراۋو- گىپرايەۋو گوتى:

"ئىمە دەبى ئەو ھەمدەدۆكەي ۋەبىنەن، ئەگىنا ژيان لەو چىايانەمان لى تال دەبى"

ئەمجار پىرسى: ئەو رىگەرە كە دىھاتىيەكان دەيان گوت ۋەك زەرەدەمار دەچى، دەبى كى بى؟

قاسم گوتى:

"ئىمە دەي ناسىن. ھەم دەمىرو ھەم ئەمن باشى دەناسىن. ئەۋىش ئىمە دەناسى"

دەمىر گوتى:

"ئەمن بە جىيەكەي دەزائىم، ھەروا بزانە بۆخۆم بەم دەستانەم لەۋىم داناۋ، ئىمە ھەموو ئەو جىيانە كە ئەو خۇيان تىدا ھەشار دەدا، شارەزايىن، پىتى دەلئىن عەبدىك سارى چىيان. ئەگەر گىرتم بى كۆزۇم؟"

"بەزىندوۋى دەي گىرىن"

دوۋ رۆزۇ دوۋ شەو بەرەو چىاكان رۆيشتن. گەيشتنە جىگايەك ھەموۋى شاخ و داخ.

ھەمدە گوتى:

"بىبورن، ئەمن ھېشتا خارم. لەماندوۋىيەيان مردم، ئىشتىيەي خواردنىشم نىە"

پاشان داۋاي لى بوردنى لەوان كىردو خۆي بە عەرزىدا دا. قاسم لە حالتىك دا ھەولتى دەدا

بەسەر پىتەۋى راگرى گوتى:

"نەختىك راۋەستە، ئىستە پىۋوش و پەلاشت بۆ لەسەر زەۋى رادەخەم..."

دەسبەجى لەگەل دەمىر پىۋوشى ۋىشكىان خى كىدەۋو لە قولكەيەك دا رايان خست. ھەمدە خۆي ھاۋىشتە وى.

"دهمير ناگای له تۆ ده بې، نه منیش ساری چيانی ده بينمه وه: لهم ده ورو به رانه چهند که سيکمان همن، نهوان ده ي دۆزنه وه"

قاسم پيش تاوه لاتن هاتوه. همه د له خو هه ستابوو، په نیری ده نان ساجی هه لده سوری و ده ی خوار دو ده میریش به حبه ساری ته ماشای ده کرد.
"دیتوره؟"

"نه دی، نه ختیک له پيشمانه وه یه، شش کچيشيان له گه لن، له گه لیان راده بوین."
همه د گوتی:

"زۆر باشه، نهوان شهوی رابردو نه خه وتون، گیتوو یژن، گه مارۆیان ده ده بن، ساری چيانی نابې بکوژین، نهوانی دیکه. خوا چیبی به نسیب کرد..."
"نه گه ساری چيان ته سلیم نه بوو چی؟"
"ته سلیم ده بې"

بې هه ست وهک پشيله به بناره که دا چوونه خوار. دهسته ی ساری چيان وهک هیلکه له مهیدانیکي بهرناوه لادا دا کرابوون.
همه د گوتی:

"بې قیمه تی ده بپه گه، نه مانه چته نین، که سيک ناوی خزی نابې چته شهوی له جیبی وا ده میتیتته وه؟"

"چه ته و یاغی تاوا ده ست بۆ نامووسی هیچ کهس درتۆ ناکه ن"
"نه مانه به ده ستی خۆیان حوکمی مهرگی خۆيانيان نيمزا کردوه"

"دهمير نه تۆ بهم بهردا برۆ، قاسم به پشت نهو شاخه دا برۆ. نه منیش ده چمه پاش نهو بهرده. له پيش دا ته قه لهو کابرایه ده کهم که لهو نیوه پراسته ده گه پری، دیاره به نیازی کوشتن نا، با بزاین دوايه قيسمه ت و نسیبی چ ده بې..."

له گه ل به که مین ته قه چته ميه کی کزه له که لهو نیوه پراسته دا ده گه را هاوارنکی کردو کهوته عمرزی. پاشان هه ستایه وه به تفهنگه که ی دستیه وه به ده وری خزی دا سوورا. تاوتک دواتریش تفهنگه که ی به سووردان له ده ستی به ربوه وه. همه دۆک و قاسم و ده میر بیده نگ و بې نه وه ی قسه یه ک بکه ن لیکدا لیکدا ته قه ميان ده کرد. پاش درهنگانیک وه لای ته قه ک میان دانوه. لای نهولاش ده ستی کردبو به ته قه. کچه کان بهم لاولادا رایان ده کردو لهم بهرده وه خۆیان ده گیانده نهو بهرد. نهو یاغی ميه ی به یه کهم گولله بریندار ببوو له مسر عمرزی په له قاژه ی ده کرد.

حمدد تفهنگی له چته یه کی دیکهش دا که شانی به دهره وه بوو. کابرای بریندار هستایه سهرپې و به سهره وژیړېدا رای کرد. دهمیر تفهنگی له هردوو لاقان دا. پیاوړیکې دیکه تفهنگه که ی فرې داو هلاکات. دهمیر نه ویشی خسته عمرزی و پاشان جنیوی پېدا:

"نو دین و مزه بهت... که نیته".

حمدد به دهنگیکی رهوان و کاریگر که ماوه یه که له شاخه کان دا دهنگی دایه وه گوتی:

"تسلیم به ساری چیان، تسلیم به عبیدیک. نیوه گهمارو دراو، یان تسلیم بن یان همموواتان ده کوژین".

عبیدیک پرسې: نه تو کیتی؟

حمدد گوتی: نه من حمددو کم.

"نه گر به راستی نه تو، نه تو حمددو کم بی، تسلیم ده بم".

"به چی را ده زانی که نه من حمددو کم؟"

یه کینک له هاوړې یه کانم حمددو کمکی ده ناسی

"نیستا که وایه بی نیره با بن"

پیاوړیکې چوو که له له بن بهرده کان هاته دهر، سهرتاپای فیشه کدان بوو. نیزیک که وته وه:

"تفهنگه که ت دانې عمرزی، هر واه ده مانچه کانیش"

کابرا ده سبه جن تفهنگ و ده مانچه کانی دانانه زهوی و فیشه کدانه کانیشی له خوې کردنه وه و

دهستی هه لیتنان. وه زعیکی جیتی پیکه نینی پیدا کرد بوو. له دووره دیار بوو که ده لرزی.

"وهره نیتره بزائم"

کابرا ملی درو کرد. حمددو کمکی دی، له حزه یه که له جیتی خوې پام. پاشان وه ک شیتان روو

به خواره وه هاواری کرد:

"نه و حمددو کم، حمددو کم"

غاری داو خوې که یاند ساری چیان:

"حمددو کم، حمددو کم، حمددو کم دی"

ساری چیان هاته دهری:

"تسلیم ده بم. قولم پې بده که نام کوژی"

"قول ده ده که نه ت کوژم"

عبیدیک ساری چیان تفهنگه که ی فرې دابوو، بو لایان ده هات.

"ده میر وهره دهری"

دهمير له په ناگه هاته دهرې، ساری چيانی گرت و ده مانچه کانی وهرگرت و به ناسانی چه کی کرد.
"نیوه ش وهرنه دهرې"

لهوسه ری بده لانه که سچ پیاوی دیکه دهرکه وتن. دهمیر هه موویانی چه ک کرد. قاسم و
همه دیش له جییه کانیان هاتنه دهر. روخساری قه لس و قوئی همه د شه لالی ناره ق بوو.
بی نه وهی قسه یه ک بکا به سووکایه تی پچ کردنه وه چاویکی له ساری چیان کرد. کچه کانیس له
جییه ک خچر بیوونه وه وه ک مهر سهریان دهبه ری ک نابوو.

قاسم گوتی: کچینه بچن برینی برینداره کان بهه ستن.
کچه کان رایان کرد، داوینته کراسه کانیان درې و برینی برینداره کانیان پیچا.
همه د به سرته به قاسمی گوت: هه مووی نه مانه رووت و قووت بکه وه.
قاسم ته ماشای کچه کانی کرد.

همه د گوتی: چاره نیه. په تیکی دریز پیدایا که ن بوم بینن.
قاسم گوتی: کچینه ته نافیکتان پییه نه مانه ی پی وه به ستین؟
کچه کان پشتینه کانیان کرده وه و تیکیان گری دان.
قاسم و دهمیر چه ته کانیان رووت و قووت کرده وه و به پشتینه کان تیکیان خستن.
"نیوه خه لکی گوندی هه سن؟"

"به لئ"
"وه پیشمان که ون"

ناوه دانی زور دور نه بوو. لای نیوارئ گمیشته دتی. دتیه اییه کان، مندال و پیرو لار له
به سره اته که ناگادار بیوون و بیده نگ له میدانه که ی نیو ناهه دانی خچر بیوونه وه. پیره پیاویک که له
رنگادا قسه ی له گمل همه دۆک کردبوو له نیو حشمیه ته که هاته دهرې، هات روویرپرووی همه د
وینستاو گوتی:

"نه من توم ناسیه وه، نه تو براده ره که ی هه سن نی؟"
"با، خوم"

"نه تو نه مانه ت گرتوه؟"

"نیمه گرتوومانن"

پیره پیاو خوی به سره لاقانیدا داو گوتی:

"نه من دهبه تر تو مرم. نیستا دته وی چ لهو همه دۆک بکه ی؟"

حه مه د گوتی:

"ئو هه مه دۆك نیه، پیتی ده لئین عه بديك ساری چیان"

پاشان رووی کرده ساری چیان:

"ساری چیان پیتیان بلتی هه مه دۆك كۆیه"

ئو جوابی نه ده داویه.

"كۆیه؟"

قاسم به زه بریكی توندی قۆنداخه تفهنگ له عهرزتی دا.

"بلتی هه مه دۆك كۆیه؟"

ساری چیان چاوی ده ترووكاندن، له ترسان زمانی شكابوو. به شان ناماژهی بۆ هه مه دۆك كرد.

"لیم ببورن هه مه دۆك منم"

حه شیمهت شه پۆلی داو ههنگامیهك ساز بوو.

پیره پیاو دهستی دهستۆی کردو گوتی:

"هه مه دۆك نه تۆی؟ تۆلهی كۆره كه مت کردهوه"

ژنیک هات و دهستی دهستۆی هه مه دۆك کردو دهستی ماچ کرد. پاش ئو ههنگامیه حه شیمهت كه

ورتهی لی پرا.

حه مه د گوتی:

"لیم عاجز مەبن كه نه مانەم ناوا به رووت و قووتی هیناوه ته ئیره. سزای من بۆ نه مانه

نه مه بوو. ئیستا نه من نه وان ته سلیمی ئیوه ده كه م. تفهنگ و فیشهك و جل و بهرگ و خرت و

پرتیان لهو خوارهیه، نه وانیش هه لگرن. پاشانیش هه ر سزایه كتان بۆ دانان كه یفی خۆتانه.

یا لالا، خوا حافیز"

دیها تیه كه ان پیتشیان پی گرتن:

"هه تا ناغان نه خۆن، ئیستیكانه چایه كمان له كن نه خۆنه وه نایه لئین هه مه دۆك بچیتته هیچ كوی"

حه مه دۆك گوتی: دلم لیتان ئیشاوه.

بابی هه سه ن گوتی: بلتی گونا همان چیه؟

"ئیه وه تووكتان له من كرد"

پیره پیاوه كه گوتی: خه فه تی كۆری...

پیره ژنیک گوتی: شه ره ف و نامووسمان پی شیل كرا...

همه دهنگی هه لیتنا، دیار بوو زۆر تووره یه:

"ئیتوه دلی منتان بریندار کرد".

"چما ئیمه چیمان لێ کردووی همه دۆك؟"

"چما ده كړئ همه دۆك كوره لاویكی تازه پیتگه یشتوو بكوژئ؟ ژنیشی نه هینابوو، نا؟"

"نا ژنی نه هینابوو"

"همه دۆك بپه جمیی وا ده كا؟"

هشیمهت وه لایمی نه دایه وه.

"همه دۆك دهست بۆ نامووسی كس درێژ ناكا. بۆچی فكری نه مه تان نه كرد؟ بروانه

همه دۆك ته نانهت نه و دوژمنانهی شهرف و نامووسیش، كه ساتیك كه نهویان به دناو كردوه

ته سلیمی ئیتوه ده كا. تۆلهی منیش ئیتوه بپه ستیننه وه."

هشیمهت رهق رامابوو، كس قسه یه كی بۆ نه ده هات. نه یان ده توانی سهر هه لپرن و همه دی

ببینن. وه ختیك همه دو هاوړپه كانی وه پئ كموتن، هشیمهت له نیوی را لهت بوو، بووه دووبهش.

همه دۆك له پیتشه وه قاسم و ده میر به دوا ی دا ورده ورده له دنی وه ده ركموتن و رۆیشتن.

"نم دئییه ناوی چیه؟"

"پیتی ده لیتن چاملی یۆل".

(۲۲)

سفره‌ی نوممت همموو کاتیک بۆ همموو کهس راخرابوو. له‌سەر ئهو کپوهو ههروه‌ها له‌و ده‌وریه‌ره له مالتی وی به‌لاوه مالتیکی دیکه نه‌بوو. بۆیه هه‌میشه ئهو ریتیوارانه‌ی ری‌ایان لێ‌ون ده‌بووو ئه‌وانه‌ی له زستانه‌دا تووشی کپوهو باکوت ده‌هاتن په‌نايان بۆ مالتی وی ده‌برد. نوممت له پیش دا نیمچه گوزه‌رانیکی هه‌بوو. ئیستا له جیتی ئهو خانوه قووو به‌رده خانویه‌کی دوو نه‌ومی بیست و سێ ژووری لێ‌پراکیشابوو که بانه‌که‌ی سوآله‌تی سوور بووو ده‌رگاا په‌نجه‌ره‌کانی به‌تاق هاتبوونه‌وه. چوار ده‌وری خانویه‌ره‌که به شووره‌یه‌کی به‌زی میله‌دار ده‌وره درابوو. خانویه‌ره‌که به بناری دارستان و به‌رده‌لانی چیاکه‌وه نووسابووو له دووره‌وه‌ش به ره‌نگی سپی‌یه‌وه ده‌ره‌وشایه‌وه. ده‌یان گوت نوممت له سایه‌ سه‌ری که‌کلیک تۆغلیی یاغی‌یه‌وه ده‌وله‌مه‌ند بووه.

که‌کلیک تۆغلی سیو جهوت سالتی ره‌به‌قی له‌گه‌ڵ سێ ره‌فیقی خۆی له‌م چیا‌یانه‌دا به‌سه‌ربرد، هه‌یرشی کرده‌ سه‌ر مالان، سه‌ربه‌نده‌نی گرتن و زۆر وه‌جاخی کو‌تیرکردنه‌وه. نوممت له‌ منداڵی‌یه‌وه ئه‌وی ده‌ناسیو له‌گه‌ڵی هاوده‌ست بوو. په‌یامی بۆ ده‌گه‌یاندن و جابه‌که‌یانی بۆ دینانه‌وه. خه‌لک ده‌یان گوت که‌کلیک تۆغلی له‌و سیو‌جهوت سالنه‌دا چهند سندوق ئالتوونی وه‌سه‌ریه‌ک ناوه‌ ئه‌م زی‌زانه‌ی به‌ ئه‌مانه‌ت له‌ لای نوممت داناهه‌ که زۆری خۆش ده‌ویست و متمان‌ه‌ی پێ‌ده‌کرد. پاشانیش له‌ نه‌گاا و ن بوو.

هه‌مووان ده‌یان زانی که نوممت ئه‌وی کوشتوه‌و چۆنی کوشتوه‌. رووداوه‌که‌یان به‌ جۆرێک ده‌گپه‌راپه‌وه هه‌ر ده‌ت گوت بۆ خۆیان به‌ چاوی خۆیان دیوانه‌:

"شه‌ویکیان که‌کلیک تۆغلی شه‌که‌ت و ماندوو به‌ تووره‌که‌یه‌ک ئالتوونه‌وه دپته مالتی نوممت. ئهو دوو یاغی‌یه‌ی له‌گه‌ڵی‌شی بوون هه‌تنده ماندوو بوون خۆیان به‌سه‌ر پتوه رانه‌ده‌گرت.

ئومەت كە ئەوان وا دەبىنى زۆر خۆشحال دەپى. لە پىش دا نائىكىيان دەداتى كە دەرمانى بىھۆشىيەى دە ھەويرەكەى كەردبوو. سىچەتەى پىر ھەر لەوى بىھۆش دەبن. ئومەت ھەرسىكىيان داوتتە سەر ئىسترو دەيان باتە سەر لووتكەى چىا. ھەرسىكىيان لە پەناى يەك رىز دەكار دەيان داتە بەر دەسپىژ. چەتە بىھۆشەكان تەناتە پەلەقاژەشيان نەكەردبوو."

ھىندىكىيان باوەريان بەم دەنگۆزە دەكردو ھىندىكىشيان نا. ھەركەس ئومەتى دەدى و دەىناسى لە دللى خۆىدا بەرامبەر بەو ھەستى بە باوەرو متمانە دەكرد. لەگەل ئەو دەنگۆزەش كە لە بارەى كەكلىك ئۆغلىيەو بەلاو ببووو دەيسان خەلك لە جارن زياتريان متمانە پىيەبوو. ئەم دەنگۆزەيانەش بە ھىچ جۆر كاريان لەو نەدەكرد. لەسەر ئەو كۆتەو ئەم چوارپىيانە ھەم جەندرمە ھەوجىيان پىيە ھەبوو ھەم ياغىيەكان. ئەويش يارمەتىيە ھەموو كەسىكى دەدا كە لە تەنگانە كەوتىيە. يارمەتىيە بەو جەندرمانە دەكرد كە بە دواى چەتەكان دا دەگەران و ھەر ئەو خۆشەويستى و يارمەتىيەى بەزىادەوھش و بە دل و گيان بەرامبەر بەو ياغىيانە بەكاردىنا كە جەندرمەكان بە دوايانەو بوون. گىراني چەتەيەك چەندى ئەو خۆشحال دەكرد ئەوئەندەش خەمناكى دەكرد. ئومەت بابايەكى ئاوا سەيروسەمەرە بوو.

ئەم رۆژانە ئەسپى رەسەنى بەخۆدەكردن. لە ئۆرئەو ئەسكەندەرەوون و ھەلئەبەو ئەسپى دىنان بۆ فەحل و تۆلى گرتنەو. لەو دەشتەى خوارىدا مىنگەل مىنگەل بزن و گاگۆلى ئومەت دەلموەرەن. لەم دەورەيە ھەرچى زوىي ھەموارو راوند ھەبوو، ئەگەر بستىكىش بايە، ئومەت بە ناوى خۆيمە قەبائەى بۆ دەرھىتابوو. ھەمىشە پىدەكەنى و ھەمىشە خۆشحال بوو. رۆژنىك كە كارى دروست كەردنى خانووبەرەكەى تەواو بوو، سى كچى يەك لە يەكى جوانترى دا بەزانندن و زەماوندىكى ساز كەرد كە راست ھەوت شەو ھەوت رۆژى خاياند. لە ماراش و ئاندرىن و ئەدەنەو عەتتەپەمە خەلكى بۆ سەر زەماوند بانگەپىشتن كەردبوو. ھەموو ياغىيەكانى ئەو چىايانەو ھەموو مل ئەستورەكان ھاتبوونە سەر زەماوندەكەى. ئومەتە زەرد نۆزەى بۆ بووكەكان داناو ھەر شەو چووە پال يەكىكىيان و بە سى شەوان كارەكەى تەواو كەرد.

ئومەتە زەرد ھەروەھا دارگۆزى كۆتستانەكانى دەكړى، بۆ ھەر دارىك خاوەنىكى دەتاشى و لىتى دەكړى و دەستورى دەدا دارەكەيان دەبړى. قوولكەيەك لەپاش مائەكەى بوو. ئەم قوولكەيە ھەتا سەر لىوان پىر بوو لە موورە گۆتيز. ئومەت بەنياز بوو بە زوىي سەرى ئەو موورەدارانە بە تەنەكە داپۆش و قەرار بوو دارەكان ھەروا لەوى وەمىنن. لەم دارانە كووپە كووپە زىرى دەست دەكەوت. ھەرچەندى زياتريان لى راوەستابا بە قازانجى بوو. قىمەتى دارگۆزەكان رۆژبەرۆژ دەچووە سەرى.

حەمەدۆك و رەفەقەكانى نىوەشەوئى ھاتنە مالى ئومەتە زەرد. حەمەد بە دىتىنى خانوبەرە كە سەرى سورماو گوتى:

"ھاوپۇيان واديارە پۇمان لى گۇزاو. پار مالى ئومەتە زەرد لىرە بوو، ئەم خانوبەرە گەورەيە لى نەبوو".

قاسم گوتى:

"ئەم خانوبەرە گەورە دوونھۆمە ھى ئومەتە زەردئاغايە، راست لەجىتى ئەو خانووش دروست كراو كە ئەتۆ دىبووت"

حەمەد سەرى سورما.

"ھەي ناكەس، ئەو ھەموو دراوھى لەكۆئ بوو؟ بە سالتىك ئەم خانوبەرە گەورەيە چۇن دروست كروە؟"

"زۆر وەستاكارى لە سىئاس و قەيسەريە و "گوتىك سوو" را ھىنان، وەستاكارى بەناوبانگ و كارامە... لىرەش چ زۆر؟ داروبەرد"

"ھەموو زىرەكەي كەكلىك ئۆغلى لەلاي وى بوو، وەك دەلەين كەكلىك ئۆغلىي كوشتوھو زىرەكەش بۆخۆي بەجى ماوہ"

"ئومەت كەس ناكۆئى، خەيانەت ناك، حەقەن وەختىك ئومەت وەنىو كەوتو كەكلىك ئۆغلى بۆخۆي زىرەكەي داوھتى و پاشانىش سەرى خۆي ھەلگرتوھو رۆيشتوھ. باشە دەتەويست ئومەت چ بكا؟ قۆلى لى ھەل مالىوھو بسم اللہ"

قاسم گوتى: خوا بكا وابع.

دەمير گوتى: ئىشەللا وايە.

حەمەد بەدلنىيايىبوھ گوتى: ھەروايە.

بەردىكى ھەلگرتەوھو لە دەرگا گەورە سەرىتاقەكەي دا: ئومەت! ئومەت! ھۆي ئومەتە زەرد!

دوو پىاوى چەكدار دەرگايان كروھو. ئەو پىاوھ چەكدارەي لە پىشەوھ بوو، بە دەنگىكى زۆر زىر گوتى:

"مام ئومەت لە مالىيە، پىي بلىم كى ھاتوھ؟"

"بلى حەمەدۆكە"

لەحزەيەكى كورت ھەموو بىدەنگ بوون، پىاوھ دەنگ زىرەكە بە راوئۆتىكى گەرمەوھ پرسى:

"ئەتۆ حەمەدۆكى؟"

"ئەدى ئەمن ھەمدۆك"

كابرا داھاتوھ بۆلای ھەمدۆك و تەماشای روخساری کرد، لەبەر شۆقی ئەستێران
نەیتوانی وەك پیتووستە روخساری ببینی. گوتی:
"ببوروھ ھەمدۆك، با خەبەر بە ئاغا بدەم"
ھەمدۆك دەستووری پێدا: خەبەری پێ بدە.
تاویك دواتر دەنگی پێكەنی نی ئومەت لە سەری دەنگی دایەوھ:
"ھەمدە، ھەمدەم، براكەم ھەمدە، بەخێر بێی. ئەم بێنەقلانە تۆیان لەبەردەرەك
راگرتوھ؟"

دوو ھاوڕێی لەمێژینە یەكتریان لەنامیژ گرت.

ئومەت لەپێشەوھ ھەمدە بەدوایدا، چوونە سەری. مالمەكە كەوش كەنێكى گەورەى بوو
ھێندەى مەیدانە نەسپێك. ژوورەكان بە تەنیشت یەكترەوھ ریز ببوون. ئومەت دەرگای ژووری
ئاخری كردهوھ، لە كوورەخانەى كى گەورەدا كە لەنێوھراستی ژوورەكەدا بوو و چواردەوری بە
دارى نەخشیندراو رازابووھە موورەدارى گەورە گەورە بلیسەیان لى ھەلدەستا، چرا
نەوتى یەكى گەورە بە كووپەى كى شینەوھ كە بە گولێ پەمەبى نەخشابوو، راست لەسەر
نێوچاوانى ناوگەكە ھەلئاسرابوو، ژوورەكەى رووناك دەكردەوھ. لە دەوری ژوورەكە قەنەفە
دانرابوون كە قالیچەى رەنگاوپرەنگ و نەرمیان لەسەر راخرابوو. قەنەفەكان پالەپشتى قالیچەى
نەرمیان لەسەر دانرابوو.

"برسیتانە؟"

"وختێك ھاتوونە مالى ئاغامان، دیارە كە تیر نیین. ئەمن بەم نیوھشەوھ... بەلێ،
نیوھشەویش بەرخى برژیو لە خاوەنى ئەم جۆرە خانووە داوا دەكەم"
"ئەمنیش ھەر ئیستا دەلێم بەرخ بۆ ھەمدۆكى خۆم سەر بپن. ھەر ئەوئەندە بەسە كە
نەختێك راوھستی"

ھەمدۆك گوتی:

"رادەوھستم، ئەتۆ مشووری نان و پەنیرێك بچۆ. چایەكیش لەسەر ئەم ناگردانە وەسەرنی"

ئومەتە زەرد بەگالتەوھ گوتی:

"چى دیکە، چى دیکە، چ فەرمایشتیكى دیکەت ھەیه؟ كورە وئچووھكەم، ھەمدۆك"

ھاواری کرد: كچینە، كورینە...

سى كەس، دوو كىچ و كورە جىئەلەيك ھاتنە ژوروى.

"كورم ھەر ئىستا بەرخىك سەر بىرن و بىرژىتن. زووكەن. كچىنە ئىتەش رۆنە كەرە، ھەنگوین، پەنىرو ھەرچى لەو جۆرە شتانە لە مالى دا ھەيە زوو بىتن. چاش لى ئىن، باش دىم بكىشى. براى خۆشەويستەم ھاتو، چما دەتوام لە خۆشىيان شىت نەم"

بەراستىيش ئومەتە زەرد لە خۆشىيان لەجىي خۆى بەند نەدەبوو. دەچوو، دەھاتەو، ئەوى لەباوھش دەگرت، ماچى دەکردو قسەى لەگەل دەکرد.

"تەنانت خەبەرى مەرگىشتم بىست"

"ھىندەى نەمابوو بىرم"

"ئەگەر ئاناچىخ سولتان نەدەبوو..."

"ئىستاش يەككە لە گوللەكان لەبن شانى راستم دا ماوہ"

ئەمجار داستانى دا يەخۆرى و ئاناچىخ سولتانتى گىزايەو و ئەوى بەسەرى ھاتبوو لە سىرى ھەتا پىوازى ھەمووى بۆ ئومەتە زەرد باس کرد.

ئومەتە زەرد لەخۆشىيان لەگوئىيان پىدەكەنى.

"ياوهرىك ھەيە ھا؟ ئەوى لە چيا تووشى بىبوى، پىتى دەلئىن ياوهر شوکەت. دوژمنى خويىنى ياوهر فارووقە. چاويان نىە يەكترى پىبىينن. ياوهر شوکەت ھەرچەند سەر بە فەرماندەرايەتتى جەندرمەى وىلايەتى ماراشە، بەلام ديسانىش لەدواى ھەمەدۆك دەگەرئ، ھەر ئەوئەدى دەگوت: ھەمەدۆك ئەمن دەيگرم، ياوهر فارووقىش بەرى دەستى دەلىسىتەو و لەلاى خەلكى زەليل و رىسوا دەبى. وەك دەلئىن ئەم دوو ياوهرە وا بەگۆ يەكتردا چوو بوون خەرىك بوو خويىن بىرژى"

"ئەتۆ جارى باسى ئەم خانووبەرەيم بۆ بکە، ئەمن سەرم لەم كارە دەرناچى. ناکا پەرىيان شەويك لەشەوان ھىنايىتتىان و لىرەيان دانابى"

"ئەگەر بلىتى پەرىيان ھىناويانە لىرەيان داناوە زۆرت زىاد نەگوتو. ئەم خانووە بەراستى ھەروا بە چاوترووكانىك دروست بوو. كەكلىك ئۆغلىيى چەتە ھەيە ھا؟"

بىدەنگ بوو، ئەمجار چارى بىرە قاسم و دەمىر.

ھەمدە لە مەبەستەكەى ھالى بوو، گوتى:

"قسەكەت بکە، ئەمە قاسم و ئەمەش دەمىرە. ھەموو قسەيەك لەلاى ئەمانە دەتوانى بکەى، ئەم ھاوئىيانە لەوانە نىن كە ئەتۆ بىريان لىدەكەيەو، تىگەيشتى؟ ئەمن بەتەواوى

مىتەنەم پىيان ھەيە. ئەگەر ئەمانە نەبان، ئەمەن لەمىتۇر بوو لەبن گلى رەش دا خەوتىبووم، ئەودەم ئەم خانووبەرە جوانى تۆشم نەدەدى"

ئومەتە زەرد بە پىكەننەو گوتى:

"تىگەشىتم، ئىستا كەوايە باشم گوتى بۇ بگرە. ئەمەن كەكلىك تۇغلىم زۆر لەمەوېرە، لە مىندالىيەو ئەووخەت كە باجم مابوو، دەناسى. پاش مردنى باجم كەكلىك تۇغلى ھەر كارىكى ھەبايە، تەنانت كارى زىرپىشى ھەبايە، ۋەلاي دەناو سالتى چەند جار دەھات سەرى دەدام و يەك دوو ھەوتو لەكن مىن دەمايەو دەھەسايەو. پاش مردنى باجم ئەمەن و ئەو ۋەك باب و كور پىكەو يەكدل و يەك گيان بووين. دوو برادەرى ھەبوون، ھەرسىكىان بەرۋۆتۇك دەستيان بە چەتەيى كرىبوو. رۆژىكىان لەپشت ئەو بەردە دەنگى فىتوويەك ھات. دەسبەجى زانىم كەكلىك تۇغلى ھاتو، ئەمەنىش بە فىتوو جوام دايەو. نۆ كەس پىكەو لە ھەوشەي ۋەزۇو كەوتن. كەكلىك تۇغلى لە ھالىك دا مىنى لە نامىز دەگرت گوتى: برازاي خۇم، لەم دىنايەدا لەتۇ بەولاو كەسم نىە. ھەرچى بى و نەبى، دىسان كەس و كارم ھەر ئەتۇي... جارى بچۇ بەرانىكمان بۇ سەر بېرە، پاشان پىكەو قسان دەكەين. ئەمەن گوتى: كەكلىك تۇغلى بەچاوان، ھەر ئىستا، لەوبارەيەو خەيالىت تەخت بى. ئىمە دەزانىن چۇن رىز لە برادەرى باجم بگرين.

كەكلىك تۇغلى بە ھاوړپىكەنى گوت: ئىو بەچە مالى ئومەتە زەردو ئىسراحت بكنە، زۆر ماندوون، بۇخۇشى لەگەل دوو برادەرەكەى ھاتن و لەسەر كانىيەك كە لەبن ھۆو چنارە ھەلەدەقولىنى دانىشتن. كەكلىك تۇغلى گوتى: برازا باشت گوتى لىيى. روخسارى مات و گرۇ بوو. ئومەتە زەرد تازە دەزانى كە كەكلىك تۇغلى رىشى ھىشتەتەو. رىشىكى درىزى ھەبوو، ۋەك چۆرى شىرى. كورم، زەردە، پىر بووم ئىدى، رۆژىكى پى دەچى تا لەم كىوېرا خۇم دەگەيەمە ئەو كىو. چەتەيى بۇمىن ۋەختى بەسەر چوو، ئىستا ناو ناوبانگەكەمە كار دەكا. ئەم ناوبانگە يەك دوو رۆژ زياتر بىر ناك. رۆژى سىتەم فاتىحەم خوتىندراو. ئەمەن ئىدى دەست لە چەتەيى ھەلەدەگرم. ئەمەن زىرپىكى زۇرم ھەيە، ئەوئەندەم بوون ھەيە كە تا ناخرى عومرم بە رەھمتى پىيى بۇم، بلنى بزانم لە كورى دەتوام كوئىك بگرىم و دانىشم؟

ئەو رۆژە تا ئىوارى راو تەگىرىيان كرىو لەفكرى دىتتەوھى جىيەك دا بوون كە كەكلىك تۇغلى بتوانى بەناسوودەيى لىيى بۇى. دووھەمىن رۆژىشيان بەباس و راو تەگىرىو بىر كرىنەو لەو بارەيەو برە سەرى. رۆژى سىتەم چوون و جىيەكىان دىتەو كە دەبوو كەكلىك تۇغلى لەوئىدا خۇى ھەشار بىدا. كەكلىك تۇغلى خۇشحال بوو.

رۆژگارنىڭ رەسۈۋە كۆردە پاشايان دوور خستەۋە بۇ شارۋىچكەيەكى چوكورواۋا. رەسۈۋە كۆردە كە ھاتە شوئىنى دوورخراۋەكەي، نۆ ژن، نىزىكەي ھەزار سوار، مىندالەكانى و بەشىك لى عىل و عەشیرەتەكەي خۆشى لەگەل خۆي ھىنا. ۋەختىك ھاۋىن داھات كۆردەكان كە فىرى گەرمای بەسام و تەپۆۋ مىشۋولەي چوكورواۋا نەبوون، نەخۆشىيان دەنىۋ كەوت و زۆريان لى مەردن. پاشانىش نىزىيان لە حكومەت ۋەرگرت كە بە سەدان رەشمالەۋە بچنە كۆتستان. كەكلىك نۆغلى كە ئەۋدەم لاۋ بوو ھاتە خزمەت رەسۈۋە كۆردەۋ لە كۆردەكان كە بە گوللە دەرزىيان ھەلدەگرت، فىرى تەنگ ھاۋىشت بوو، بەجۆرىك كە رەسۈۋە كۆردە پاشا لەدەست راستى و ئەنگىۋەي ئەۋ سەرى سوپما. رۆژگار ھات و چوو، و پاشا گەرايەۋە نۆرفە. سەرانسەرى دەشتى "جەرشان"، لە "ھەيلان پىنارى" يەۋە ھەتا چىپاكانى "عبدالئىم" بەشىك لە خاك و ملكى ۋى بوو. كەكلىك نۆغلىيىش لەگەل رەسۈۋە پاشا چوو بۇ نۆرفە. پاشا ئەۋى لەھەموو پىاۋەكانى خۆشتر دەۋىست و لەخۆي دوور نەدەخستەۋە. كەكلىك نۆغلى لە ماۋەيەكى كەم دا زمانى كۆردىيىش فىر بوو.

پاشا دىسان لە نۆرفە نارامى نەگرت. لە راستىدا ئەۋ دەۋىتۋانى لەسەر ئەۋ خاكە پان و بەرىن و بەپىت و بەرەكەتە دەۋلەتتىك دامەزىنى. پاشا راپەرى. لە شەپرو پىك ھەلپىرژانىك دا شكاۋ بە تەنگارى پەناي بردە بەر ھەلەب. خانەكان و پاشاكان و والىي ھەلەب كەۋتە نىۋىۋى و پادشا رەسوپاشاى بەخشى. ئەۋىش رازى بوو كە لە ھەلەب ۋەمىنى و بە بەرۋىۋى ملكەكانى گوزەرانى خۆي بەرپۆۋە بەرى. ئەۋ دىسانىش دەچۈۋە ھەر جىيەك پارىزەرى گىيانى خۆي، واتە كەكلىك ئاغاي لەگەل بوو. پاشا پىاۋىك بوو بە چاۋىكى بادامى كە ۋەك ناسك دەيان رۋانى، نىۋچاۋانىكى درىۋو دەم و چاۋىكى درىۋو بارىك و بەژنىكى ۋەك تۈلەنەمامەۋە. ئەۋ لە عەرەبستان سوارى جوانترىن و رەسەترىن ئەسپەكان دەبوو. كەكلىك نۆغلى و ئەۋ ھاۋتەمەن بوون و ۋەك دوو براش لەيەك دەچوون. تەنانتە جارنىكيان والىي ھەلەب لەجىياتى رەسوپاشا كەكلىك نۆغلىيى لەباۋەش گرت و ماچى كرد.

كەكلىك نۆغلى كەسىك نەبوو تا ناخرى عومرى پارىزگارى لەگىيانى يەكىك بەكاۋ كارى ھەر ئەۋە بى. ئەۋ دەيەۋىست تەنگى دەستى بە دلخۋازى خۆي ۋەكار بجا. بۆيە رۆژنىكيان ھاتە لاي رەسوپاشاۋ گوتى:

"پاشا، ئەمەن دوغاخۋازىت لى دەكەم، دەرۆم"

"ئەۋەم لەگەل مەكە، ئەتۆ لەم ۋلاتى غەربىيەتىيە ۋەك برامى. لە براش لەمەن نىزىكتى... ئەتۆ بۆمەن ۋەك ئەۋ تىشكە ھەتاۋەي كە لە دوندى چىپاكانى تۈۋرۋوس دەدا. ھەق نىيە بەجىم بىلى و بۆي"

رەسو پاشا ھەرچىي گوت و ھەرچىي گوت و ھەرچىي گوت بىسود بوو، كەكلىك ئۆغلى گوتى نەدايە و رۆيشت و چەندىن سالّ لەگەل سى برادەرى خۆي لە عەنتەپ و ئۆرفەو ھەلەب خەرىكى چەتەيى بوو. پياوتىك بوو نەترس و زىرو زىنگ و نازا. لە سەرانسەرى رۆژھەلات دا لە ئۆرفەو ئەدەنەو بەگرە ھەتا ھەلەب و مووسل ناوبانگى دەركردبوو چەندىن سالّ لەم پىيانەدا زىرو نەلماس و مروارى و ياقووت و زمپووتى خپ كەدەو. مالى خانەكانى عەرەب و كورد و توركى تالان كرد. وەختىك كەسىك ناوى وى دەبىست دەسبەجى ھەرچى داواي كەردبا، دەيەدايە. ئەوئەندە برىندار ببوو جىي ساغى لەلەشىدا نەمابوو. وەك پشیلە ھەوت گىيانى ھەبوون و بە مەفتى گىيانى خۆي تەسلىمى نىزرائىل نەدەكرد.

پاشا ئەمەي بارى خۆي تىك نا ھاتەو تووروس كە بۆ وى جىنگايەكى بىخەتمەر بوو. چىپاكان گەورەترىن پەناگەي ياغىيان بوون. لىرەش بىكەر دانەنىشت، چەتەيى كرد، زۆر مالى تالان كردن، زىرى و سەرىكە نا بەلام تاقە جارنىكىش شتىكى لە ھەژارتك نەستاند، حاشا لە دەزىيەكەش، قەتیش كەسانىكى نەزىبەت نەدا كە سامانىكى زۆريان نەبوو. لەم دەشتەو لەم كىتو خانتىك و ئاغايەك نەما كە رووتى نەكردبى. دەت گوت مەختەي لەسەر ھەموو ئاغاو خانەكان داناو، كاتىك وەختى دەھات خان و ئاغاكازان مەختەي خۆيان تەسلىمى ئەو پىاوانە دەكرد كە كەكلىك ئاغا دەيئاردن. ئەو كەسانەش كە مەختەي دىبارى كراويان نەدايە، تەنانەت ئەگەر چووانە كونى مارەو، يان لەزىر بالى پەلەوئەدا خۆيان شاردايەو، رەوانەي دىباي دىكە دەكران. لەم كاتەو كە چىپاكانى تووروس دروست ببوون، چەتەي وا ئاقل و زىنگ و بەھۆش و چالاكيان بەخۆو نەدبىو. چەندىن سالّ لەم كىتوانەدا زۆر دەستەو فەوجى جەندرمەي وەداوى خۆي خستى و ھەلى خەلەتاندن. ھەموويان لەدەستى جازز ببوون. گەورەترىن سەروشتى تايەتەي ئەوئەبوو كە ئەگەر نەمشەو لىرە بوو سەمىنى ئىتوارى سەروسەكوتى لە چوكورواو دەردەكەوت. ئەم ھەموو خىرا بزوتنەوئەيە بەفكرى كەس دا نەدەھات.

رۆژىك خەبەرت دەزانى كە لە ئالاداغىيە، دوو رۆژ دواتر دەت دى سەرى لە چىاي دولدول و دەدەناو... تەنانەت بالئەدەش ئەو مەودا دوورەي لە ماوئەيەكى وا كەم دا نەدەبى.

لە تووروس و چوكورواو ھەمووان ھەر باسى ئەو زىرو مالىيان دەكرد كە ئەو و سەرىكەكى نابوو. پاشا مابوو و لە ھەلەب دەژيا. ئەو پەناگەيە كە كەكلىك ئۆغلى و ئومەتە زەرد پاشا سى شەو رۆژ لىكەدەو دىبوويانەو، مالى پاشا، لە ھەلەب بوو. ئەگەر پاشا ئەوى دىبايە زۆر خۆشحال دەبوو. وەزە و حالى پاشا وەك جازان نەمابوو و گوزەرائىكى باشى نەبوو. كەوايە چوونى وى كۆمەگىكىش بە حال و گوزەرائى پاشا بوو.

"مەسەلە تەواو، دەچمە لای پاشا. تەكايەكى دیکەشم لیت ھەبە ئومەتە زەرد، ئەگەر ئەویشم بۆ جی بەجی بکەى بە ئاسوودەبى سەر دەنیمەوہ"

"فەرموو مامەگیان، ھەرچى دەفەر مووی بەسەر سەر"

"دەبى ئەم خانووە بەمن بفرۆشى، وەستاکارم ھیناون، ئەوان دەزانن لە جی یەكەى چ خانوویەك دروست دەكەن ئەو خانووەى رەسوو پاشا لە دەشتى ھەیبوو پیم نیشان داوون. خانوویكى وەك وی لیڤرە ساز دەكەن. خانووەكە بەسالتیک تەواو دەبى و پاشانیش دیم دەیبینم. گلکۆزى من لەنیو ئەو بەردەلانە لەبن ئەو چنارە دروست بکە. لەھەركۆئى مردم تابووتەكەم بیئەوہ نیڤرە بى نیڤرە. لەبارەى پوولیشەوہ دوايە دەزانى كە زیڤو مالى من بەقەد خەزنەى سولتان سولەیمانى قانوونىیە. ھەمووی دەدەم بەتۆ. بۆخۆشم ئەوہندە زیڤر لەگەل خۆم دەبەم كە ھەتا ناخرى عومرم پیتی بۆیم، دنیاىە، ئەگەر لیٹشم برا ئەتۆ بۆم بیئە"

نیوہشەویك سى ئیستریان بردن و چونە شوینىكى ھەستەم كە زیڤرەكەى كەكلیك ئۆغلى لى شاررابووەوہ. بەراستى جی یەك بوو شەیتان فەكرى نەدەكرد. زیڤرەكە لە چەند سەندووقى پۆلادا بوو.

"وہختیک خانووەكە تەواو بوو كەكلیك ئۆغلى ھات بىبىنى؟"

"نا نەھات"

"بیستى كە تەواو بووہ؟"

"ئەرى بیستى"

"دیتە نیڤرە؟"

"قەرار وایە"

ھەمدە بە ھەژانەوہ گوتى:

"كەنگى دى؟ ئەگەر ھات خەبەر بەمنیش دەدەى؟"

"ئەرى، خەبەرت پى دەدەم"

"لەگەل پاشا نیوانیان چۆنە؟"

"پاشا زۆر دەست كورت ببوو. كاتیک كەكلیك ئۆغلى دەیبىنى زۆر خۆشھال دەبى. كەكلیك

ئۆغلیش زیڤرەكەى داویتتە بەرىبى یانى"

"ئەتۆ ئیدی پوولدارى"

"ئەدى پوولدارم"

"نەم خانووه ئى تۆيه"
"ئى منە، بەلام نازانى چەند ھەز دەكەم بېت و ئەو خانووهى بۆى دروست كراوه بەچارى
خۆى بېينى..."

"بۆچى ھەر نەودەم كە خانووبەرە كە تەواو بوو نەھات؟"

توغمەتە زەرد گوتى:

"زۆر دەترسى"

"كە كلىك ئوغلى؟"

"بەلى"

"سەيرە"

"پىاو كە پىر بوو تەنانت ئەگەر ھەژدېھاش بى، ترسەنۆك دەبى"

"ئەمەم دەزانى، بەلام چما پىرىك چەندى عومر ماوه كە..."

"تاقە رۆژىكىش ماين، ھەروا بزانه ھەزار سالە، بە ھەردوو دەستان پىيەوھ دەچەسپى..."

ھەربۆيە لەم جىھانەدا ھىچ بوونەوهرىك لە بنیادەمى پىر ترسەنۆكتر نىە. وەختىك كوتىرئوغلى

نازا تەفەنگى دى، بە ئەقلىشىدا نەھات كە بۆخۆشى يەكىك لەوان بکړئ، لە كىتوپارە راي كړد.

دەزانى بۆ؟ ئەگەر پىر نەبايە راي دەكرد؟"

"نا، راي نەدەكرد"

"لەبەر ئەوھىە كە كە كلىك ئوغلى ئىدى ناتوانى بېتە ئەم دەوروبەرە، ئەو دلتىايە كە ئەگەر

مرد چەنازەكەى دىنمەوھ ئىرە"

"نازائم ھۆى چىە. ھەموو كەس متمانەت پىدەكا. ھەرچەند دەلىن ئەتۆ كە كلىك ئوغلىت

كوشتو، ديسان ناتوان متمانەت پى نەكەن"

"ئەوان دەزانن كە كلىك ئوغلى نەمردوھ..."

"ئەگەر نىگار كىشىكت پەيدا كړدبا..."

"مەبەستت ئەوھىە بلىم وىنەھىكى خانووبەرەكەم بۆ بكىشنەوھو بىنخىرم بۆ كە كلىك ئوغلى.

فكرى چاكە. پىاو بەخۆزرايى نايىتە ھەمەدۆك"

"چما ئەمن چىم كړدوھ كە بوومە ھەمەدۆك؟ ئەقلم ناي پى. كوتىرئوغلىش وەك من

بوو؟"

"راست وەك تۆ"

"فايدەى چى؟... بەخۇرايىيە..."

ئومەت گوتى:

"پروانە دەمەۋى شىتەكت پى بلىتم، باش گوى پارگرە... ۋەختىك خەلك بەتۋ دەلتىن
ھەمەدۇك ھەتمەن ھىكمەتتىكى تىدا ھەيە. ديارە شىتەكيان لەتۇدا بەدى كىردە. خەلك پىاوان
باشتر لە ھەموو شىتەك دەناسن. ئەۋەتا دىنيا دىنبايە ئادەمىزاد بىر لە ئادەمىزاد دەكاتەۋە...
بىنبايەم ھىچ شىتەك لە ھاۋجىنىسى خۇى باشتر ناسانى"

"ئەمەن بە ئەقلم دا ناچى"

"دەبى پىئىدا بچى"

"ئەۋ بىنبايەمە كە ئەتۇ دەلتىنى ھا؟ زۇر جار لە ناسىنى ئادەمىزاددا زۇر بەھەلە دەچى"
"زۇر باشىشىيان دەناسى. كەكلىك ئۇغلى چۇن لەنىۋ ئەۋ ھەموو بىنبايەمەدا منى دۇزىيەۋە،
دەىزانى ئەگەر دىناش خەرابىن، دىسان ئەمەن ئەم خانوبەريە دروست دەكەم و جەنازەكەى
دېنمەۋە نىرە. دەىنىزۇم و لەسەر گلەكۆكەشى گولتى كىتۋى دەنىزۇم. ھەم نىرگىزى چاۋرەش
دەچەقىنم و ھەم سونبولى كاكۆل بىنەۋش"

گۆشت بەرخى برىۋو لاي بەيانى پىگەبىشت. پىنەۋەى قسەيەك بىكەن زىكى خۇيان تىر كىرد.
قاسم و دەمىر تەماشاي چاۋەكانى ھەمەدىان كىرد. لەبەر پىخەۋى لە سەرەمەرگ دا بوون.

"ئىۋە بچىن بىنۋون. ئەمەن لەگەل كاك ئومەت ئىشك دەگرم"

ئەۋان ھەستان. ئومەتە زەرد چۈۋ ئەۋانى خەۋاندو ھاتەۋە:

"باشە، بلى بىزىم ئىستا چەند ياغىسى جىتى باۋەرۋ جوامىرۋ ئازاۋ بەنەزموننت لەبەردەست

دا ھەن؟"

"ھەمەن"

"كى؟"

"دەستەى سىنەم ئۇغلى"

ھەمەد پىكەنى.

"بۇچى پىدەكەنى؟"

"سىنەم ئۇغلى ھىشتا مىندالە"

"گەنج عوسمانىش مىندال بوو. ئەتۇش مىندالى"

ھەمەد گوتى: تىگەبىشتەم، تىگەبىشتەم، تىگەبىشتەم.

"بۆخۆشى، يەكەم خواو دووھەم تۆ دەپەرستى. زۆرم قسە لەگەڵ كرده. بلى بزائم چ كاریكت پیتی هەیه؟"

"دەمەوئ هیرش بکاته سەر شارۆچکە"

"چۆن؟"

"هیچ، هیچ، دیتە سەر تەپۆلكەكەى رووبەرپرووی شارۆچکە لە نیو دارەکان لە پشت شیتت تیر دادەنیشن. پاش ئەوێ شارۆچکەى وەبەر دەسپێژ دا لای بەیانى پاشەکشە دەکا بۆ چیا"

"باشە پینم بلى بزائم چ فكریكت لەسەردایە؟"

حەمەد لەبارەى ئەو كە مەبەستى چیهو چ بەرنامەیهكى هەیهو چ دەكا، مووبەموو هەموو شتیكى بۆ ئومەت شى كردهوه.

ئومەت لەبەرى پارایهوه:

"مەچۆه چوكووراوا. نەم جارە لە چوكووراوا بە ساغى دەرناچى. بوو تە چل هەزار چاوى خائین كە هەمووى چاوه پیتی تۆیه"

بایتىكى درێژیان كرد، ئومەتە زەرد نەیتوانى حەمەدى بەژىوان بکاتەوه. قسەى پیاوان يەك بوو.

"زۆرم پەرۆشى حەمەد، حەیفە. هەتا كاتىك ئەتۆ هەناسەت لەبەردایە، فەقیرو هەزار چاوى هیوايان تێوه بریوى. تەنانت ئەگەر هیچیش نەكەى. ئەتۆ كەسێك نى بتوانى واز لە یاغیگەرى بیتی، هیوايهكت بەم كارەت نەبى. ئەتۆ لەگەڵ ئەو كرمە كە لەمیشكت دا دەجووتی لەدايك بووى. ناتوانى جۆرتىكى دیکە بى"

حەمەد گوتى:

"نامەوئ بزم، نامەوئ بە گوللەیهك بزم"

"بەگوللەمردن لەچارەت نووسراوه. هیچ دەزانى ناناچىخ سولتان ئەو ئەنگوستیلەیهى بۆچى داوه بەتۆ كە لەدەستى كەى؟"

وهختىك تار هەلات لە خانووبەرەكە وەدەر كەوتن و هاتن لەسەر تاتەبەردىك كە لەبن دارچنارەكەى خۆشەویستى كەكلیك نۆغلى بوو دانیشتن. لەگەڵ بەرى بەیانى دنیا ئەوهەندە رووناك بوو كە دەنگ دەنكى ورده بەردەكانى بن ناوى كانییهكە دەبیینران.

"ئەنگوستیلەكەى بۆیه دا بەتۆ چونكە دەىزانى ئەتۆ بەخۆت ناوتى"

وادیار بوو كە حەمەد بە قسەكانى ئومەت هەم توورپە بووهو هەم بىئەوهى بەخۆى بزاین لەناخى دلێوه خۆشحاله.

"دەلتىن غەلىيەشەل چۈرەتە بن بالى دۆران ئەفەندى"
"ۋەرە بىرۋانە غەلىيەشەل، كىلاۋشەبقەيەكى لەسەر ناۋە ۋەك والىي ئەدەنە، پەرەھەئۆيەكى
سووريشى لەكىلاۋەكەي داۋە. چەكەمەي دە لاقەشەلەكەي كىردە... مارەيەك لەمەبەر سواری
ئەسپىكى عەرەبى بوو. فىلىنتايەكى لەشان دا بوو... ئەويش لەسەرى داۋە"

"چۆن چۆنى لەسەرى داۋە؟"

"ھەمىشە دەلتى مورپتەزاغاي دەكوژم"

"ئەۋەي بەراستى كرمى لەمىشك دايە غەلىيەشەلە. ئەو كرمى لەمىشكى ۋى دايە
بەقەد پىلنگىكى دىرندەيە. پىم سەيرە ئەم پىاۋە ئەو ھەموو سالە چۆن تۋانىۋىە ئەم نىزامە، ئەم
رەۋشە، ئەم ھەموو دىزىۋى و زولم و زۆرە تەحەمۇل بىكا. دلى چل شىرى لەسنگ دايە.
غەلىيشت دەۋى؟"

"ئەگەر ئەو خۆى شىت كا، ئىدى ناتوانم لە چوكووراۋا بىمەدەرى"

"كەسى دىكەت پىۋىستە؟"

"خۆش بى كاك نۇمەت. ئەو سى كەسەمان بەسەن"

پىاۋەكانى نۇمەت بە دوو رۆژان سىنەم ئۇغلىيان دىتەۋە ھىنايان، شەش كەس بوون.
ھەموويان ھاۋتەمەن و لاو بوون. سىنەم ئۇغلى ھەر كە چارى بە ھەمەد كەوت، بەرامبەرى
دەستەۋنەزەر ۋىستا، دەستى ۋى گرت و پاش ئەۋەي سى جارى ماچ كىرد لەسەر نىۋچاۋاننى دانا.
ئەۋاننى دىكەش ھەر ۋايان كىرد. چوون بەرامبەرى لەسەر چۆك دانىشتا و دەستيان لەبن ھەنگىليان نا.
بە سەرسۇرماۋى و ھەبەسارى تەماشايان دەكرد، دەت گوت دەۋاننە چىايەكى بەشكۆ كە ھەتاۋ لە
لووتكەكەي دابى.

نۇمەتە زەرد پىشتەر لەبارەي دەستەي سىنەم ئۇغلىيەۋە قسەي لەگەل ھەمەد كىردبوو و يەك
بەيەك باسى ئەو ياغىيانەي بۆ كىردبوو كە لەو دەستەيەدا بوون. سەير ئەۋەبوو بەسەرھاتى
ھەموويان ۋەك يەك بوو. داستانى ژيانى ھەموو نىنسانەكانى ئەم كىۋانەو ئەم دەشتە ۋەك يەك
بوو. ئەگەر ۋايە بۆچى ئەم تاقە سۋارە ۋەكىۋان كەوتبوو. داخا كرمى مېشكى ۋان كرمىكى
دىكە بوو؟

بابەگەرەي سىنەم ئۇغلى چۈۋە شەرو ئىدى نەھاتەۋە. ۋەك دەيان گوت باپىرى و ھەرۋەھا
بابى باپىرى و بابى باپىرەگەرەي ھەموويان چۈۋىۋونە شەرو نەگەرپاۋونەۋە، باپىرى، بابى، سى
مامى و ھەوت خالىشى لە شەرى بىبابانى عەرەبستان و شەرى يۆنان دا بەشدار بىوون. باب و

باپیری لاوه كانى ديكهى نەم دەستەپەش ھەر چوويونە شەپو نەگەرپايونەوہ. ھەرشەش لاوہكە كاتىك وەختى سەريازىيان ھات، ئەقلى خۆيان خستە سەريەك، فكريان كردهوہ، لىكيان داپەوہ روويان كرده چيا.

"نەگەر عافواتىك دەرچى واز لە چيا دىنن؟"

"وازی لى نايەنين"

"ئىوہ دەتانەوى تا مردن لەشەپدا بن، كەچى لەترسى شەپ نەچونە سەريازى..."

"چەتەبى لەشەپ چاكتە"

ھەمدە گوتى: بەچى را دەزانن؟

ديسان بريسكە پۆلاى گۆرين ھات و لەبنى چاوانىدا جيگير بوو. ھەتاوى زەرد زەرد بە

دەورى سەرىدا دەستيان كرد بە سووران، يەكيان گرت و بوونە خەرمائىكى خۆرەتاو.

"نەگەر جيەك بۆ خۆمان پەيدا كەين، باقە پرتەقالتىك لە لىوازی دەريا... ئىوہ قەت

باغەپرتەقالتان ديوہ؟"

سینەم نۆغلى دەستەكانى خۆى نیشان دان. پې بوو لە قەلشت و برىنى سارىژ بووہوہ.

"پروانە دەستام، ئەوانەى لە باغە پرتەقالەكان دا كرىكارى دەكەن، دەستيان ناواى

بەسەردى. ئەمن لە ھەوت سالىيەوہ لەدۆرت يۆل لە باغە پرتەقالان دا پرتەقالم

لى كرددونەوہ"

"ئىستا نەگەر بيینە خاوەن باغەپرتەقالتىكى گەورە كە خونچە دەريكاو بۆنى خۆشى

لى بى، ديسان ئىوہ واز لە چيا ناھيئن؟"

"نا، وازى لى ناھيئن"

رۆژئاوايە عەلىيەشەل بە سواری ئەسپە بۆرەكەى گەيشتەجى. ھەمدە ھەركە چاوى پىنكەوت

دەستى كرد بە پىنكەنين. شەلە لە ئەسپەكەى ھاتەخوارى و چوو باوہشى بەھەمدە ئومەت دا كرد.

ھەمدە ھىشتا لەبەر پىنكەنين دوولا ھاتبوہوہ تەماشاي عەلىيە دەكردو پىدەكەنى.

عەلىيەشەل واى نیشان دەدا كە قەلس بووہ، نىوچاوانى تىك نا:

"چيە؟ بۆجى پىدەكەنى كورم، جيەك بەدەرەوہيە ھەمدە لىكن"

"نانا... پروانە ئەو كلاوشەبقە گەرگەرىيە... گەرگەرى..."

ھەمدە لەبەر پىنكەنين ھەناسەى راوہستابوو. سینەم نۆغلى، قاسم، دەمىرو ئومەت و

ياغىيەكانى ديكەش رەگەل ھەمدەى كەوتبوون و پىدەكەنين.

"کورم ناخر کلاوگه پرگه ری کوئی بو پیکه نین ده بی؟"

"لای به له سهر سهرت عدلی"

"لای نامه کورم، هه تیوه چه ته یه کی نه دی بدیی وه ک تو چ له کلاوشه بقه یه ک که ناغاو خان و پاشا له سهری ده نیتن حالتی ده بی. نه تو ده زانی نه م کلاوشه بقه مه خه ری به خوینی سی به چکه دیهاتی سی وه ک تو یه؟"

عه لی به شهل گه پرگه ری به کهی له سهر سهری ههل گرت، دهستی به په ره سووره کهی دا هیتنا، به چه ند پته تو زوخۆله کهی لی ته کاندو به هیتواشی له سهری نایه وه.

"حه مه د! نیتستا تی گه یشتی کورم نه م. کلاوگه پرگه ری به چۆن ده که نه سه ری ان؟"

حه مه د گوتی: نه ری، تی گه یشتم.

سی کۆنه هاوری له په نای یه کتر دانیشتن و دهستی ان کرد به ده ردی دل. شه له تا تولعی به یانی باسی شارۆچکه و ترسی خه لکی شارۆچکه و داستانی خۆی و مورته زاغای بو کردن. وه ختیک نه وه ده گی پرا یه وه حه مه د پی ده که نی و له بهر پیکه نین که فه زگ ده بوو.

"کاک عدلی نه تو خه ری کی به پیکه نین ده م کوژی"

"سه بی نی که تووشی یاوهر فارووق بووی پیکه نینت له بهر ده چیتته وه"

"نا، له بهر ناچیتته وه"

"وه ختیک نه من مورته زاغام کوشت و وه کیوان که وتم، نه وه خت به باشی پیکه نینت له بهر

ده چیتته وه"

"نه تو ناتوانی کاری وا ده ره قی من بکه ی، نه گهر نه تو له چوکوراوا نه بی، نه من چم پی ده کری؟"

"نه تو چت پی خو شه وا بکه. نه من به دهستی خۆم ده ی کوژم"

"چۆنه له جیاتی نه وه ی نه وی بکوژی، من بکوژی؟"

عه لی به شهل چاوی پی ده ره برین، لیوه کانی که وتنه له رزین، مستی خه کرده وه وه گوتی:

"ته واوی نه و سوو کایه تی به م له بهر خاتری تو قبول کردوه. نه گهر نه تو پیش من مورته زای

بکوژی، به قورنان و به ناوی خوا نه منیش تو ده کوژم..."

حه مه د گوتی:

"تۆۆۆ. مام عدلی بو هیتنده تووره بووه؟"

حه مه د هیه کاتیک عه لی به شهللی وا نه دی بوو.

"زۆرت نەسپ لەسەر ناخوڕ هەن؟"

"هەتا بەیانی بیان ژمێرە، هەمووشیان بەزین و لەغاوەوە. هەر زین و لەغاویک لەوانەیە بایی سەد سەکە زێر بێ"

"ئیشەللا کە کلیک نۆغلی ترسەکە وەلا دەنێ و دێ هەموو ئەمانە دەبینن..."

نوممەتە زەرد گوتی: ئیشەللا.

لەگەڵ تاوھەلاتن نەسپەکانیان دەرکێشانە دەری و سوار بوون. نوممەتە زەرد ھەریەکە سەر بەرگێکی لبادی دەسکری قابارتای چەرکەسییشی دانن بۆ ئەوێ چەکەکانیان دیار نەبن.

"نیوہ برۆن، نەمنیش دواى نیوہ دێم. نەمنیش بەچەکەوہ دێمە شارۆچکە"

ئەو شەوہ تا بەیانی نەسپیان لینگ دان، بەلام ھێشتا نەیان توانیبوو بگەنە گوندی وایوای. لای بەیانی گەیشتنە قامیشەلانی نیزیك "عەزەبلی" نەسپەکانیان بردە نیو قامیش و ھەیزەرانیەکان و لەوێ چاوەروان بوون شەو دابن. ھەمەد کەم سیکەدانە بوو. دەیەویست دەسبەجێ بیتەدەری و بچیتە گوندی وایوای. لە جادەییەکی دوورەوہ دەنگی رۆیشتنی داشقەکان دەھات، لەلای باکوورەوہ بایەکی ساردی دەھات و قامیش و ھەیزەرانیەکانی بەلای باشووردا لار دەکردەوہ. دەشتەکە لە خشەخشێکی سەیردا نوقم ببوو. ئەو بالندانەى لەپیش باکەوہ دەرۆیشتن بە توندی بەرەو دەریای میدیترانە دەفرین و پەرەکانیان لەبەر با پەرش و بلاو دەبوون. بۆنی گیا، بۆنی رەگەو بۆنی گەلارزیو دنیای پر دەکرد. لە ناسمان ھەوریک لەسەر ئاناوارزا راوہستابوو لەجێی خۆی نەدەجوولا. ھەمەد چاری لەسەریەکان دانان و دنیای دەوروپەری لەبەر خۆی بردەوہ. گولەکانی دەلیجەقۆیاخ پشکووتبوون. دارھەنارەکان وەك ھەوریکى سوور بەرەو دوندی چیا تێھەلچوو بوون.

جادەییەکی سوور لەکێوی یەوہ ھەتا نیزیك قامیشەلان راکشابوو و دەشتەکەى لەنیو خۆی دەگرت. بالندەییەکی سوور بەچاویکی وەك پۆلووی سوورەوہ بەو بالانەییەوہ کە وەك مەشخەل سوور دەچوون بەسەر قامیشەلانەکەدا دەفری.

گولەگەمە زەردو پیگەیشتووہکان بەدەم بای دەمەو ئیوارەوہ لە حالیک دا لاسکەکانیان دەبریقانەوہ بە درەوشانەوہییەکی زێرینەوہ بەلای رۆژھەلات دا دەچەمانەوہ. روخساری تاوہسووتی سەیران و بسکەکانی کە گەنم رەنگ بوون بۆنی توندی گول و بۆنی ھەتاویان لێدەھات... خاکی گەرم بۆنیکى لێدەھات کە ئەوێ شیت دەکرد.

لەشی سەیرانی بۆنی گەلای زەردی پاییزو بۆنی خاکی باران لێدراوی لێدەھات. تەرو گەرم... ھەمەد پەیتا پەیتا لە باتلاغەکە دەھاتەدەرو دەپروانیە لای گوندی وایوای و بە

كونهلوتى فشهوه بۆنى بههواوه دهكرد. ههموو جىيەك بۆنى لەشى سەيرانىيى لىدەهات. بۆنى سەيرانىيى كەوتبوه سەر بەردەكان، سەر بازە بريندارەكە، سەر بنەوشەى بن درووهكان و سەر كانىيەك كە پىنگى لەدەورويە روابوو. قاسم و دەميريش بۆنى سەيرانىيى لىدەهات.

سەرەنجام حەمەد چى دىكەى خۆ پى رانەگىراو گوتى:

"ئەسپەكانتان بىكەنەوه هاوپرئىيان، دەرپۆين"

قاسم كە پىاويكى زۆر بەنەزمون بوو و باش لە وهزەى حەمەد حالى دەبوو، هەستاو گوتى: با برۆين.

هەتا ئەوان جوولان حەمەد بەسوارى ئەسپ لە قاميشەلان دەرکەوتبوو.

بەغاردان گەيشتنە نيۆين.

وهسمانزەلە باوهپرى بهوه نەدەكرد كە دەيدى. لە دەركى مالىەكەى راوهستابوو و تەماشاي ئەو سى سوارەى دەكرد كە سات بەسات نيزيكتەر دەبوونەوه. بەلام نەيدەناسين. ئەوئەندە هەبوو ئەسپەكان و سوارەكانيان شتيكيان دىنايهوهبىر. دەرپۆيشت، دەهاتەوه، دەپروانى بەلام هيج سەرى لى دەرنەدەكرد.

"مام وهسمان، مام وهسمان، ئەمنم، حەمەد"

وهسمانزەلە لەحالىك دا دەيگوت: حەمەدۆك، شەهيتنەكەم! غارى دايه كنى. چوو هەوسارى ئەسپەكەى وى گرت. وا هەژابوو ئەگەر خۆى بە ئەسپەكەوه نەگرتبايهوه دەكەوتە سەر عەرزى. حەمەد لە ئەسپەكەى داپەزى، ئەوى لەباوش گرت و برديهوه ژوروى. دايقەمەر كە لەبەر دەرگا راوهستابوو چاوپروانى دەكردن، بە قاسم و دەميرى گوت:

"ئىوهش داپەزن كورينه"

بەلەحزەيدەك حەوشى مالىەكە پىر بوو لەحەشيمەت. ئەسپەكانيان برده تەويلە. سەيران كە دىبووى حەمەد دىتە نيۆ ناوايى و ئەويش بەغاردان، بەرەو مالى وەسمانزەلە غارى دەدا. زۆرى رق هەستابوو. لەترسان جەرگى جەرگى دەخوارد: ئەم نەفامە ئەجەل هەلى گرتوه؟ بەرپۆي روروناك و ئەويش بەسوارى ئەسپ هاتوه...

ئەم دىيە پىر لە شۆفاره. ناي حەمەدى بىئەقەل، ناي كە جارتىك دەست كەوتى و دايمش لىم ون بووى...

هەتا سەيران گەيشتى حەوشە گەورەكەى مالى وەسمانزەلە پىر بوو لە حەشيمەت، هيشتاش هەرکەس خەپەرى دەزانى غارى دەدا بۆ مالى وەسمانزەلە. سەيران هات، درى بە حەشيمەت داو لەبەر دەرگا راوهستا. رەنگى وەك زەغفەران زەرد بىوو. هەموو ئەندامى لەشى دەلەرزىن.

ھەمدە بە دىتتىنى ۋى تىك چوۋ، ئەيتۋانى بېزۇن. بۆيىكى خوشى سەرگىژكەر لەسەيرانى ھەل دەستار ھەموو جىيەكى دادەگرت. ھەمدە چارى دەپەشەۋە چوون، بە لاتسىياو لاتسىياو بۇلاى سەيرانى چوۋ.

"ھەمدە ھاتوۋى خۆت بەكۈشت بدەى؟"

راۋىژى دەنگى زىرو سارد بوۋ.

ھەمدە ھاتەۋە سەرخۆى، لىنى نىزىك كەۋتەۋە، ۋىستى لەباۋەشى بگرى، سەيران دەستى گرت و راىۋەشانىدو بەرىدايەۋە.

"جەندرمە لىرە دەخولپنەۋە، چوگورواۋا ھەتا ئەستۆى پىر لە سەربازە. ھەر پىنچكىك، ھەر جروجانەۋەرىك، ھەر دارىك، ھەر بالندەيەك ھەموۋى خەبەر بۇ وان كۆ دەكاتەۋە. ئەتتۇ ھاتوۋى خۆت بەكۈشت بدەى؟"

ھەمدە بىدەنگ بوۋ.

"ھەر ئىستا سوارى ئەسپەكەت بەۋ بىرۆۋە چىا!"

سەيران بېۋە لەتەكەشاخىك و چاۋەكانى گىريان لى دەبارى...

"ئەمن ھاتوۋم ھەر ئەمىرۆ زەماۋەندت لەگەل بىكەم"

"ئەمن لەگەل كەسانى ۋەك تۆ كە بەخوئىنى خۆيان تىنوون، زەماۋەند ناكەم. سوارى

ئەسپەكەت بەۋ دەسبەجى لىدە بىرۆ"

"سەيران!"

"قىسەم لەگەل مەكە. ئەمن لەگەل شىتتى ۋەك تۆ قسان ناكەم. بىرواننە ھەمدەدۆكى مىللەت!

ئىۋە پىم بلىن كەسىكى ناۋى خۆى نابى ھەمدەدۆك كارى ۋا دەكا؟"

ۋەرسورپا، درى بە ھەشىمەت داۋ چوۋەۋە مالىن. ئەۋەندە بە توندى و رق ھەستاۋى

بىناگايىو بە بۇلەبۇل دەپۆششت كە بابى و براكانى نەيان دەتوانى خۆى پىن بگەيەننەۋە.

لە ھەۋشەى مالىكەى خۆيان دا بوۋ كە بابى قۆلىى گرت و براكانىشى گەيشتنەجى.

"چ قەۋماۋە، چ بوۋە كچم، سەيران؟"

"بابە دەىكوژن"

"كى دەىكوژى كچم"

"ياۋەر، جەندرمەكان... ئەۋان سى كەسن، جەندرمەكان ھەزار كەسن. فەزلى فەلەك

سىز نەۋى دى. ئىستا ھەتەن چوۋە بۇ شارۆچكە. بىرۆ لەۋى نەجاتى بدە، لەم دەشتەدا

بالتنڊه ناتوانج له دهست جهنډرمه کان دهرچي، ههتا دهگا به حمهډوڪ. دټهاتيه كانيش له گهل جهنډرمه کان ريڪ دهكهون و نهوډهم حمهډوڪ به تهنياو بڻ پشت و پشتيوان ده ميټيټهوه

"فهزلي فهلهك سزي وهبيئن"

براکاني سهيران بهله حزهيهك خوڻان گهيانده نيو دي.

"فهزلي فهلهك سز..."

"فهزلي فهلهك سز..."

"ٽيستا ديتم، تاويك له مهويه ر له پشت نهو ماله بوو.

به حبه ساوي ته ماشاي حمهډوڪي ده کرد.

"ٽييهوه رامابوو"

"فهزلي فهلهك سز، فهزلي فهلهك سز، فهزلي..."

دټهاتيه کان بلاوهيان کرد، هه موويان له فهزلي فهلهك سز ده گهړان. چهند ده قيقه دواتر

خه بريان هټنا كه فهزلي يان به سواري نه سپ له ربي شاروچكه دا ديوه.

وه سمانه زله گوتي:

"پرؤن بي گهنئ بي گرن، نه سپه كه ي له بن دا بكوژن، نه كرا، خوڻي بكوژن. نه گهر نهو بگاته

شاروچكه نيټمه حمهډمان پڻ نه جات نادرئ"

كوڻيخا سه يفه لي يه مل دريژ گوتي:

"مووسلي نه تو غارده. سواري نه سپيټك بهو پرؤ، فهزلي فهلهك سز به قسه ي تو ده كا، چهند

كه سيشت ويستن له گهل خوټ به ره! نهو نابج بگاته شاروچكه"

براکاني سه يرانيش وه رئ كه وتن.

"نهوان فهزلي ده گرن"

زه سمانه زله به پيټكه نينه وه گوتي:

"بي كوژن، بي كوژن و كه لاهه كه ي له ناكچاساز بشارنه وه"

حمهډ به نيگه راني يه وه پرسي:

"نم فهزلي يه كي يه؟ بؤچي وا سه رتان لي شيواوه؟"

كس وه لامي وي نه ده دا يه وه، هه موويان به كاري فهزلي فهلهك سزه وه خهريك بوون.

سه ره نجام كوڻيخا سه يفه لي يه مل دريژ گوتي:

"حمەد گيان، ئەو فەزلى فەلك سزى ھەتتو، لە پياوھەكانى ياوەرە. لەو تا نەتۆ
رۆيشتوى شەوورۆژ سەيرانى خستوتە ژۆر چاوەدئىرى. ھەر كارىك بكا، بۆ ھەركوئىيەك بچى
وھەك سىبەر بەدوايەوھىيە. ئىستاش كە چاوى بەتۆ كەوت سوارى ئەو ئەسپە بوو كە ياوەر
داويەتتى و بە لىنگدان رۆيشت، لەبەر ئەمەيە كە شلەزاوين"
"سەيران ھەربۆيە توورە ببوو؟"

"بۆچى توورە نەبى؟ وھختىك خەبەرى مەرگى تۆ ھات ھىندەي نەمابوو خۆى بكوژى، ھەتا
بەيانى لە مالىكى بەو گورەيىيەدا شيوەنى كرد. پاشان وھختىك دەرکەوت كوژراوھەكە نەتۆ
نى لەخۆشيان بالى گرت. ئەو دەم ھەموو تەيرى ئاسمان، ماسىي دەريا، مېروولەي سەر زەوى،
ئاسكى دەشتى و گورگ و ھەلۆى كىوان ھەموويان لە خۆشيان وھجۆش ھاتن. وھختىك
دەرکەوت نەتۆ نەكوژاوى، ھەموو خەلكى دەشتى خۆشحال بوون، تەننەت مندالى قۇنداغھەش
دەستيان لەگريان ھەلگرت و شادمانىيان كرد..."
"سەيران دەترسى..."

"پروانە! ئەمن ھىچم لىنايە"
ئەمەي گوت و نەنگوستيلەكەي دەستىي نیشان دا.
"ئەو چيە؟"

"مۆرى خانەقاي چل چاوە، تەليسمە، تىگەيشتى؟"
"سەيران ئەمە نازانى"

"ئاناچىخ سولتان دايمى. لەمەودوا..."
دايەقەمەر بەخۆشحالى گوتى:

"تىگەيشتىم، گوللە كارت لىناكا"

لەو بەينەدا بابى سەيرانى ھات. پياويك بوو چوارشانە، دەمچاويكى رەقەلەو ريشىكى
سپىي ھەبوو بە روانىنىكى توندو جىبرىنىك بەسەر گۆنايەوھە. پياويكى تەريۆش بوو.
"پيش ئەوھى بگاتە شارۆچكە كورەكان دەيگرن"
حمەد خۆشحال بوو. ئەم پياوھە بەھەيكەلە باوەرەبەخۆ لىو بەپىكەننەي زۆر خۆش ويست.
بە قاسم و دەمىرى گوت:

"ئىتوھ لە دەرى ئىشك بگرن، بە ھەشيمەتەكەش بلۆن بلاوھى بگەن. ئەمن كارىكەم بەو
بەپىزانە ھەيە، بلۆ تەشريفان بچىتە ژوورى"

بابی سهیرانی له پێشهوهو سهیغهلی و حسام و هاوڕێکانی دیکه بهدوایدا چوونه ژووری هۆدهیهك.

حهمد به وهسمانهزلهی گوت: مامه ئهتۆ لیڤه به.
وهسمانهزله نهچوهه ژوور.

"وهختیک چومه ژوورئ، ئهتۆ به ئهمری خواو فرمایشتی ههزرهتی پێغه مبهه سهیرانیتم بۆ لهبابی بخوازه. له ناواییدا مهلامان ههیه؟"
"ئهڕئ"

"پاشان دهچینه لای سهیرانی، لهوئیش مارهی دهکهین"
وهسمانهزله له حالیک دا له خۆشیان قاقای لێدهدا گوتی:
"ئهمه شتی چاکه!"

دهسهجئ چوهه ژوورئ و خوازیینی کچهکهی کرد.
بابی سهیرانی گوتی:

"ئهوه دامی و تهواو بوو. خوا ئهوانی بۆ یهکتر داناوه، ئهمن ههچ کاره نیم..."
حسام غاری دا مهلای هینا، سهیغهلی و وهسمانهزله بوونه شاهید. سهیران کاتیک مهلا لهپێشهوهو سهیغهلی و وهسمانهزلهی لهدوایهوه دیتن ههموو شتیک حالی بوو، بهلام دیسانیش رقهکهی نهنیشتهوه، ههتا پتر تووره دهبوو زیاتر دهترساو به زیادترسانهکهشی رقهکهی زیادی دهکرد.

له ماوهیهکی کهم دا مارهیان لیک برآ. ههمه دو سهیرانیان له ژوورئ بهجئ هیشته و بۆخۆیان هاتنهدهر.

ژۆری پێنهچوو له ههوشهی وهسمانهزلهدا دهنگی دههۆلان بهرز بووهوه. زورپاناکان دهستیان کرد به لێدان و سهمای هالای دهستی پێ کرد.

حهمد به پارێزهوه ورده ورده له سهیرانی که له نیوهراستی ژوورهکهدا وهک پهیکه رێکی بهردین راوهستابوو، نیزیك بروهوهو زهرده خه نهیه کی هاتئ. بهلام سهیران وهک پارچه سههۆلێک لهجی خۆی رهق راما. ههمه گوتی:

"سهیران!"

سهیران وهک بهرد و ابوو، تهنانهت پیتلوی چاوهکانیشی نهجوولا. ههمه نامیژی لێ داو ماچی کرد.

سه‌یران وهك قه‌ده‌دارئیکى بئ‌گیان بوو. ده‌ت گوت خوئین له له‌شیدا نه‌ماوه‌و به‌پئوه‌ مردوه.
"چ بووه سه‌یران؟"

سه‌یران نه‌ جوولئى هاتئى و نه‌ قسه‌یه‌کى کرد.
"سه‌یران ئاوام ره‌فتار له‌گه‌ل مه‌که..."

له‌ دوور ده‌نگى ده‌هۆل ده‌هات، ده‌نگه‌ ده‌نگئیک که له‌ ئاکیچاساز هه‌ل‌ده‌ستا، له‌گه‌ل ده‌نگى
ده‌هۆله‌ که تئیکه‌ل ده‌بوو.

"چما نه‌تۆ جه‌نازه‌ی سه‌یران!"

حه‌مه‌د هه‌ولئى زیاترى دا. له‌به‌رى پارایه‌وه، به‌لام به‌که‌له‌شه‌قیی سه‌یرانئى نه‌وئیرا.

"منت کوشت سه‌یران، قسه‌ بکه، شتئیکم پئ‌ بلئى"

سه‌یران چاوه‌ گه‌وره‌و دل‌شکاوه‌کانى خۆی به‌حه‌به‌ساوی و به‌ ده‌ریایه‌ک نه‌وینه‌وه له‌
روخسارى حه‌مه‌ده‌وه‌ برئى، چهند له‌حه‌زه‌یه‌ک چاوی له‌ قوولایی چاوه‌کانى کردو نه‌مجار
گوتئى:

"سواری نه‌سپه‌که‌ت به‌و برۆ. حه‌مه‌د نه‌گه‌ر نه‌تۆ بکوژرتئى نه‌من ناتوانم بۆیم. نه‌تۆ برۆ، له‌

هه‌رکوئى بئ‌ زوو ده‌ت بینمه‌وه. سوار به‌و برۆ"

ده‌نگى نه‌وه‌نده‌ خه‌فته‌تاوی بوو که وه‌ک برینى خه‌نجه‌ر کارى له‌دئى حه‌مه‌د ده‌کرد.

"هه‌ر ئیستا ده‌رۆم سه‌یران، هه‌ر ئیستا"

یه‌کتریان له‌ئامیژ گرت. سه‌یران به‌سپایی، وه‌ک نه‌وه‌ی بترسئى نازارى بگا سه‌رگۆنای ماچ
کرد. حه‌مه‌د به‌غاردان دوو پلیکانى کردنه‌ یه‌ک و هاته‌خوار. سه‌یرانیش له‌دواوه‌ ته‌ماشای کرد.
وه‌سه‌مانه‌زله‌ گرتئى و به‌ ده‌نگئیکى بریارده‌رانه‌ گوتئى:

"نابئ، هه‌تا نانى زه‌ماوه‌ندئى نه‌خۆی نایه‌لم بچیه‌ هیچ کوئى. فه‌رى باش نیه‌..."

حه‌مه‌د به‌پئیکه‌نینه‌وه‌ ئاماژه‌ی بۆ سه‌یرانئى کرد.

وه‌سه‌مانه‌زله‌ به‌ نه‌رمى گوتئى:

"چت له‌گیانى شه‌هینه‌که‌م ده‌وئى؟ حه‌مه‌د شه‌هینئى منه‌. هه‌مووان پئیان وابوو نه‌تۆ

مردووی..."

نه‌مجار له‌حالتیک دا ده‌ستى له‌سه‌رشانى حه‌مه‌د داده‌نا گوتئى:

"به‌لام نه‌من گوتم شه‌هینه‌که‌م نه‌مردوه‌. وانه‌بوو سه‌یران، درۆ ده‌که‌م؟"

پاشان چوو میژئى له‌سه‌یرانئى داو گوتئى:

"ناوت سهيرانيش بئ، ديسان له تيرهی ژناني. پروانه سهيران، کچي خۆم. نهگه فزلي فهلك سز خۆشي گهيانديتته شارۆچکه... باوا دانتيښ گهيشتهوتې، دهبي جهندرمان کۆ کهنهوهو بيان نيرنه نيړه. ههتا دهگه نه نيړه... چما نه تو شيتي کچه کم. ليتي گهري شهينه کم بهناسودهبي نانه کي بخوا، نهویش ناني زه ماوه ند. دايه قه مەر گۆشتاوي زه ماوه نديتي بۆ لي ناوه - سهيراني له لاي راستي گرت و همه د له لاي چه پ و وهري که وتن. دهت گوت ريشه سپي به کي له خۆشيان پي ده که ني - نه م زه ماوه نده سي شهوو روژ ده خايه ني، نهگه نه تو هه ر نيستا لي دهی برۆي... نه تو نيدي مندالتي کي هه تيوو بي که س ني. مال و گوزه رانت هه يه، بابتي کي وه ک وه سمانه زله ت هه يه. هه ر نيستا له هه موو خه لکي نه م ده شته ده گيتر مه وه... له پاله وانه کان و هالا چي به کان..."

"هه ر بۆي مامه..."

چوونه وه ژوروي. سهيران له بهر ده رگا مايه وه. پاش نه وهی تاويک ناشقانه ته ماشاي همه دو لي وه شاهوي بي وي کرد له وي لاجوو و له و بوليتي نيواره يه دا له ده وري ناوه داني ده ستی کرد به گه ران. گوئي وا له سه ر هه ست بوون که چوو کترين ده نگ و که مترین خشه خشيان ده بيست. هيشتا خه به رتي ک له و که سانه که بۆ دۆزينه وهی فزلي فهلك سز چوو بوون، نه بوو. له لايه ک له ميژد کرد نه کي و له وه که همه د له گه ل نه و هه موو مه ترسي به که هه ره شهی له گياني ده کرد، هاتبووه لاي، خۆش حال بوو و نه وين وه ک ناوتي کي شيله وگه رم و زولال له دلي دا هه لده قولتي، له لايه کيش ترسي کي له توانا به ده ر دلي ناخنيبوو... نهگه تواني بي، همه دي ده کرده بالنده يه ک و هه لي ده فرانده ناسمان. له حالتي ک دا ده ستی به ره و ناسمان راگرتبوون گوتي: خوايه گيان... ناسمان پر بووه له نه ستيره و نه ستيره کان هه موو خۆش حال، نه وان به و روونا کي به که له هه تاويان وه ده گرت وه ک کيلگه يه کي زه رد که وتبوونه شه پۆل دان. خوايه گيان بۆخۆت همه دي بپاريزه.

به ره و لاي شارۆچکه ده رويشت، که ده گه يشته چۆمي ده گه رايه وه، گوئي به عه رزي به وه ده ناو گوئي بۆ ده نگه دووره کان هه لده خست. چونکه زه وي جگه له ده نگي گرمه و هاري باتلاغه که ده نگي کي دي که ي لي نه ده هات دلي نارام ده بوو. بيري ده کرده وه که له مه ودوا سه رانسهری ژياني ناوا راده بري. عومرتي ک... يان هه تا نه وکاته ي همه دۆک ده کوژري.

هه ميشه دلي پر له ترس ده بي. نه نگه ستي له ده ستی همه د دا دي بوو. نقيمه که ي نووسراوتي کي له سه ر هه ل که ندرابوو، وه ک نه نگه ستي له قه دي به کان، نه و

نهنگوستیلانه که تاییه تی چاره زارن... لیتی بوو به مهراق، به لآم چۆن دهی توانی بچی له کن نهو همموو خه لکه له باره ی نهو نهنگوستیله یه وه که له دهستی همه ددا بوو، پرسیری لئی بکا.

بهره و ناوه دانی ده خۆی نووسا. چوو هه رشه ی مائی وه سمانه زله، قاسمی دیته وه، به پیایوکی سه رنج راکیشی هاته بهر چار. روی تی کردو پیتی گوت:

"نه من سهیرانم"

"ده زانم خوشکی"

"بچۆ ژووری، به سرتی پیتی بلتی نه من لیته چاوه پینی ده کم، به لآم کهس گوتی لئی نه بی"

قاسم، چوونه ژوو رو هاتنه ده ری له گه ل همه د یه کیک بوو.

"سهیران..."

"هیشتا کهس دیار نیه، نه من وریای جاده کانم، قاسم و ده میریش که لیته ن وه ک برای خۆم

وان، ده مه ویست شتیکت لئی به رسم. بۆ نهو..."

راویژی ده نگی شه رمیوانه بوو.

"پیرسه سهیران..."

"ده مه ویست بلیم که..."

که وته په ته پت.

همه د پئی که نی:

"شهرم له من ده که ی؟"

"ده مه ویست بلیم که..."

همه د له حالیک دا ده ی گوت: ده ته ویست بلیتی چی سهیران، سهیران، سهیران، له باوه شیتی

گرت و نهو بۆنه خۆشه ی رووناک و کینگه و گیاو نینسانی هتا قولابی وجودی هه ل مژی،

سه ری له گیژه وه چوو و شادی هه ناوی پر کردو له سه ری وه رژا.

"مه به ستم نه وه یه که... نه وه ی له ده ستت دایه..."

"نهنگوستیله که ی ده لیتی؟ نه وه نانا جیح سولتان پیری خانه قای چل چاو که برینه کانی چاک

کردنه وه، دایمی... وه ک ده لیتن نه م نهنگوستیله یه تنیا گه وره کانی نهو خانه قایه توانیویانه

له دهستی که ن. یه که م جاره که که سیک ی دیکه له قامکی ده کا، نه ویش نه منم... له مردن،

گولله، نه خۆشی، بریسکه..."

"دەزنامە ھەممەد، ئەتۆ لەرتى خۆت بىرۆ ئۆغرت خىز بى... خوا ھەمىشە بەختە وەرت بکا، ئەمن زۆر زوو دەت بىنمەو، ئىدى ئىستا كە ئەم ئەنگوستىلەيەت لە دەست دايە، ناترسم" ھەممەد گوتى:

"مەترسە. شتىكت پى بلىتم؟ عەبدىيەك بىرى ھەمزە كەچەل دىتە جىڭگاي، ئەو بىرە دە ھەمزە كەچەل دىنە جىڭگاي... عەلى سەفا بىرە سەد عەلى سەفا جىتى دەگرنەو... ئىستا كەوايە دەزانى تەقەلاي مەن بۆ چىە؟"

سەيران تا ئىستا ئەيىبوو ھەممەد ئەوئەندە قسە بكا، بەلام ھەرچۆنىك بى، مسۆگەر نىازى بوو مەبەستىكى گىرنگى پى بلى، ئەگىنا چ پىويست بوو لەو وەختەي شەودا ئەو جۆرە پىسارانە بىنئىتەگۆرى.

لە نىوەرەستى ھەوشەي ناورىكى خۆش دايىساو لاوھەكان لە دەورى ناگر "ھالاي" ئەكى قەدىمى و قورس ھەل دەپەرىن، وەك ناوتىكى داوھەستاو قورس و ماندوو.

"بەلام ئەگەر ھەممەدۆك بىرى..."

دەنگى، رەنگدانەوئەيەكى وەك نوورى ھەبوو.

"خوا بەو رۆژە ئەكا"

"ئەگەر ھەممەدۆك بىرى دەھەزار، سەد ھەزار، سەد سەد ھەزار، ھەزار ھەزار، چەند مىليۆن ھەممەدۆكى دىنە جىڭگا، دەلىي بۆچى؟ چونكە فەقىرە ھەزار زۆرن و دەولە مەندەكان كەم... ئاخىرەكى خەلاس دەبن"

سەيران لە ھالىك دا ئەوى لەباوھش دەگرت گوتى:

"تى گەيشتم، چاكىش تى گەيشتم. ئەوئەندەيان لى دەكوژى كە تۆيان بىرئەو. ئەتۆ ئىستا بىرۆ نانەكەت بۆ... خوا دەزانى چەند رۆژە بىسىتە"

ھەممەد چووە ژوورى، سەيرانىش بەرەو تەپۆلكەكى دەرى ئاوەدانى رۆيشت. تەپۆلكەكە ھىندە بلىند نەبوو، بەلام دىسان تەپۆلكە بوو. لەنەكاو وەبىرى ھاتەو كە ئەو دەھۆلانەي لى دەدرىن و ئەو جىئەنى بەرپا كراو ھەمووى لەبەر خاترى ئەو ھەممەدە...

لە تەپۆلكەكە وەسەر دەكەوت و دەھاتەو خوارو گوتى بۆ ناھەنگى ھەلپەرىنەكە ھەل دەخست كە لەگەل دەنگى دەھۆلكە دەگۆرا. لە دوورەو چاوى لەگىرې ناگرەكە دەكردو بىرى لە رىوئەسى جىئىنى زەماوئەندەكە دەكردەو. ئەنگوستىلەي ئانا جىخ سولتانىتى وەبىر دەھاتەو، بەلام دىسانىش ترس بەرى نەدەدا

لهخوا دهپاراپيهوه که حمهد بېنوهی بهلايهکی بهسهر بې ليره رزگاری بې و پروا. بهلام ناخر سهرانسهری ژيانی حمهددۆک ناوا، به وهزعیکی وهک وهزعی نیستاهه تی ناپهړئ؟ داخوا نینسان وهزعیکی ناوای پېن تهحممول دهکړئ؟ نهچار دهچوره نیو قولایی تاریکاییبهکی بهتال له هیواو هومیدهوه، توانای لئ دهپروا لهسهر خاکی شه دار داده نیشته و سهری دهنیو دهستانی دهگرت.

لنهکاو هاتهوه سهرخوی و به پیکه نینهوه بهخوی گوت: پروانه نم ج...هیه. نم ج...هه نهفام و ترسه نۆکهی ببینه، ههر ده بې بترسی، ههی سهرانی بې میشک، بې غیرهت حالی نه بووی کوره که چیی گوت، ناغاکان که من و ههژاره کان زور... ده کوژرین و ریشه یان وشک ده بې. نه وهتا دنیا دنیایه نه مانه کوژاون و کوژاون، بهلام خه لاس نه بوون. نه چار نۆرهی نهوانی دیکه یه... وهختیک گه یشتهوه مائی وه سامه نزهله، جحیله کان هالایه کی تازه یان گرتبوو. کچان و نۆبووکان و ژنانی دیش جوانترین جل و بهرگی چیژن و زه ماوه ندیان له بهر کردبوو، خویان رازانده بووه وه وهک خونچه ی بهاری پشکووتبوون، سهرانیان له نیو خویان گرت و له گهل خویان بردیانه مالیک که هو لیکي گه وری هه بوو. لهوئ دهستیان کرد به گوتنی چهند گورانی به کی جوانی قه دیمی. تازه تی گه یشتبوون که نهو ری و پره سمه ههر بو گالتهو خۆشی نیه، به لکوه ههر به راستی چیژنی زه ماوه ننده. له کورت ترین ماوه دا سهرانیان به جوانترین شیوه رازانده وهو کردیانه بووک.

لای نیوه شهوئ بوو، سواریک که به پرتاو دههات له حهوشه ی مائی وه سامه نزهله له پهنا ناوړه که راوه ستاو دابهزی و به غار چوره ژوروی و دهوئل کوته کان که نهویان وا به شله ژاوی دی دهستیان له لیدان هه لگرت و چاره پروان مان.

"له خوار شارۆچکه، ریی جگه ره کیشیکی مابوو بو شارۆچکه که گه یشته فهزلی فهلهک سز، نه سپه که ی چوارنال لئ ده خوړی. به گولله یه که نه سپه کهم له بن دا کوشت، نه سپه سهره نگرئ بوو. وهختیک نه سپه که کهوت هاتمه خوارئ، له پر دیتم فهزلی دیار نیه، لهو دهو روبره بوی گه رام، له نیو پنچکه دپروه کان، نیو قامیشه کان، سهر داره کان، هه موو جی به کم پشکنی. له نهکاو دیتم جه ندرمه کان یاوهر فارووک له پیشه وه، مولازیم حه ییب له تهنیشتی، عهلی کهرتیش و فهلهک سز... نه منیش نه سپم تاو داو خۆم گه یانده وه تیره"

حمهد بېنوهی بجه جلی هه روا بزانه هیچ نه قه و ماوه هه ستایه سهر بې، له حالیک دا زه رده خنه ی له سهر لیوان بوو گوتی: نه مه باش بوو. پاشان یه که به یه ک حازرانی له باوهش گرت و وه ده رکوهت و هاته لای نهوانه که سه مای هالای یان گرتبوو.

"خۆش بن کورینه، چند جوان ههژده پهرین، نهی بۆچی راوهستان؟"
دههۆله کان دهسه جی دهنگیان لی ههستایه وه.
له سهیرانی پرسی، نیشانیان دا. وهختیک سهیرانی به جلی بوو کیتی یه وه دی فرمی سک
له چاوانی دا قهتیس ماو گوتی:

"خواحافیز سهیران"

"خوات له گهل"

له جادهی خواره وه، له عهنبهر نهرزه وه بهرو شارۆچکه وه پڕی كهوتن. عهلییه شهل له بن داره
قه دئهستوره كه له حالیک دا سیگاری به سیگاری داده گیرساند به خۆی و نهسپه كه یه وه راوهستابوو.
حه ممد گوتی:

"بروانه قاسم، لههۆوی له بن نهو داره، ناوری نهو جگه ره یه ده بیینی؟ نهو عهلییه شهل"

"چۆنی ده زانی بی ره دا دین؟"

"بزانی دیم یان نه زانی، ههر چاوه پیم ده بی"

تاویك دواتر گه یشتنه نیزیک داره كهو جلهوی نهسپه کان یان توند کرد.

"سلام علیکم ناغا شهل"

تارمایی عهلییه شهل چند ههنگاو یکی به ره ولای وان هه لیتنایه وه.

قاسم گوتی: دهستی خاوهن سیگار ماچ ده كه یین.

ده میر گوتی: دهستی خاوهن سیگار ماچ ده كه یین.

حه ممد به پیکه نینه وه گوتی:

"جگه ره یه کی قه لهوم بۆ وه پیکه، ده زانی ناغاشهل نه من زه ماوه ندم کردوه"

"ده زانم، پیکه وه پیر بن"

"له وایوی زه ماوه نده"

"ده زانم"

"ناغاشهل، شتیک نیه نه تو نهی زانی، سینهم ئۆغلی لهج دایه؟"

"دوژمن له مالیت نا ئومید بێ، به لایه كه بۆ خۆی... دوی شهوی له نیوه شهوی را شیتت
تیری له سهر ته پۆلكه دابهست و دهستی کرد به ناگرباران. له نیو شارۆچکه هیچ كهس نه
جهدنرمه كان، نه وه کیل باشی عاصم، كهس نهی ویرا سهری لووتی له مهركهزی جهندرمه
بی نیته ده ری. تاویکی دیکه دهست پێ ده كاته وه"

"ئەگەر واىە، ئەى بۆچى ياۋەر فارووق وازى لەو ھېناۋە، مىلى رېڭاى گرتوھ چوۋەتە
وايراي"

"بۆ ئەۋەى تۆ بگىرئ. فەزلى فەلەك سز پياۋيەتى. گەۋرەترىن شوڧارى ياۋەرە. ئەو
خەبەرەكە بۆ ياۋەر دەبا، ياۋەرىش پىتى واىە ئىدى كار تەواۋە"
"مەلات دى؟"

"دېتم زۆر خوڧشخال بوو، لە دوورەۋە چاۋەكانت ماچ دەكا. يۆيازتوغلىيش دەلتى ئىلان و
بىلان لىرە ناىەمەدەر"

"با وا بلى ۋەختىك لوولەى تەفەنگى دى... ئىستا پىنكەۋە دەچىنە مالى مەلادۆران
تەفەندى، پاشانىش دەچىن مەلەفەرھادى لەگەل خۇمان ھەلدەگىرەن. نۇمەتە زەرد لەكۆىيە؟"
"لە بازارىيە... ھەر خۇشە بىيىنى. ئىستا ئىدى ۋەختىك ئەو بەبازاردا تىدەپەپرى،
ھەموو بازارىيەكان لەبەرى ھەلدەستى و سلاۋى لىدەكەن. تەنانت ناغاۋ خانەكانىش
ناۋاتىانە كاتىك نۇمەت بەۋىدا رادەبرى، چاك و خۇشىيەكى لەگەل بكن"
"كەواىە كارەكان باش دەچنەپىش"

"ئەدى. باشە نەتۆچ كارىكت بە مەلادۆرانى ناغام ھەيە؟"
"ئەدى نەتۆچ كارت بە مورتەزاغاي ناغام ھەيە؟"
"ئەۋەم لەگەل مەكە ھەمەد. ناغايەكى باش و نىنسانم بۆخۇم پەيدا كىردوۋە، نەۋىش نەتۆ
دەتەۋى لىم بستىنى"

"ئەتۆ مېە لاي ۋى، بەلام پىش ئەۋەى بچىن دەبى دەستانت بېستىم"
عەلىيەشەل گوتى:

"پىۋىست ناكە دەستانم بېستى، ئەو زۆر زىنگ و پىتۆلە، ناگاي لە ھەموو شتىك ھەيە، دەزانى
نەمن و تۆ پىنكەۋە دۆست و برادەرىن. نەۋىش لەخۇمانە... زۆر لە ناغاۋ خانەكان تورپەيە"

"ئەۋ باشتر، ئىستا كەواىە ياللا ۋەرى كەۋە با پىۋىن"
"ۋەزەندىيەك بەو..."

"ياللا باپىۋىن عەلى..."

"ھىند قەلەۋت پىچاۋەتەۋە، تەۋاۋىۋى نىە"

ھەمەد بۆ ئەۋەى جگەرەكەى تەۋاۋ بكا چەند مۇى لەسەرىك لىدان و فرىتى داىە دورى:
ياللا راست ۋەبە.

"راوهسته كوپره، سىگارەكەت بىكىشە، تەواوى كە"
عەلى ۋەختىك ھەستا بەو تارىكەشەۋەش تۆز تەكاندى كلاۋەكەى لەبىر نەچوۋ.

عەلىيەشەل چونكە خىراۋ ئەۋىش بە شەلەشەل لە پلىكانەكان ۋەسەر كەوتىبوۋ، ھەناسەى
سوار ببوۋ.

"چ بوۋە عەلى، چ خەبەرە؟"

"شىتىك نىيە، ھىچى خەراپ روۋى نەداۋە، ھەمەدۆك ھىناۋە"

"چ...ى؟"

"ھەمەدۆك ھىناۋە"

دۇزان ئەفەندى بۆ پىشۋازى لەھەمەد ھەستايە سەرىپى.

"فەرموۋن، فەرموۋن، ئەمنىش زۆرم پى خۆش بوۋ تۆ ببىنم. كوپم ئەتۆ سىفەتى رەسوۋلى
ئەكرەمت تىدان. ئەتۆ شمشىرى مەولامان عەلى ۋە شمشىرى كوتىرتۇغلىي باپىرمانى.

ھەمەدۆك ئەتۆ ھەقى ھەتىۋان دەستىنەۋە... خۋاى تەعالا بۆخۆى شمشىرى تۆى ئاۋ
داۋەتەۋە، ھەزرەتى خدر دەستى بەپىشتى تۇدا ھىناۋە، شمشىرەكەت لەھەرچى دەى، دەىپرى،
لەنىۋەپراستى مەيدانى شەپىش دا ۋەمىنى دىسان گۈللە كارت لىناكا. فەرموۋ، فەرموۋ، فەرموۋ، فەرموۋ،
قاۋە مەيل بىفەرموۋ"

ئەو پىياۋە بەسالداچوۋە لەخۆشىيان ببوۋە ھونەرمەندىكى گورج و گۆل. نەىدەزانى چ بلىن
و چ بكا، ھەر بەدەۋرى ھەمەدۆك دا ھەلدەخولا

"ئەو بىدینەت كوشت، عەلىي دەلىم. نىشەللا پاشماۋەكەشىان دەكوۋى. خۋاى تەعالا لە
عومرى من ھەلگىرى و بىخاتە سەر عومرى تۆ. دانىشە كوپم نىسراحتە بكا. برسیتە،
تىنوۋتە، ئىرە بە مالى خۆت دانى، ۋەك مالى بابت، مالى برات..."

رەگى مىلى ھەستابوۋن و خۆپن دە رەگە بارىكەكانى دەم و چارى گەرابوۋ. روخسارى سوورو
داگىرساۋ بوۋ: ھەتا قاۋەكان دىنن سىگارنىكى بۇغخۆش بۆ جەنابتان داگىرسىنم توتتەكەى دەلتىي
كارەبايە"

لە كاتىك دا سىگارنىكى دەپىچايەۋە دەستى كرد بە پىنكەنن.

"نەم شەلەي دەلئىم ھا، خوا بەنسىب دوژمنى بنىادەمىشى نەكا. پىم گوت، يانى لەوكاتەو شەرمەحوزوورى لەمن نەماو، زۆر جارم پى گوتو كورە، ھەمدەك چەتەيەك و ياغىيەكە، لەو چىاو بەندەنانە بۆخۆي ھومىدئىكە. دەبى يەكى وەك من بى پارىزى. بىرژ پىسارى لىكە، داخوا پىوئىستىي بە پوول و مال، چەك و چۆل و نوپىن و بان، كۆمەگ و يارىدەدەر ھەيە يان نا، نەم شەيتانە شەلە مەلەوونە ھەمىشە دەلئ بە جىوئىيەكەي نازانم و ھىچى دىكە... بەھىچ كەس، بە چاوى خۆشى باوەر ناك"

"زۆرى متمانە بەجەنابت ھەيە نەفەندم"

"ئىستاتى گەشىتم كە نەمن جىنگاي متمانەم"

"مەسەلەي مەلافەرھادىشى پى گوتووي؟"

"پى گوتووم"

"نەدى دەتەوئ متمانەي خۆي بە چ شىتوئەك بەئىتوئە نىشان بەدا"

"متمانەي ھەيە"

ھەمدە سەرى بەرداىەو. چەند لەھزەيەك رامبا. جارجار سەرى ھەلدەبىرى و ھىندئ جارېش تەماشاي قاسم و دەمىرى دەکرد. پاشان دووبارە سەرى دادەخست و لەگژ فەكرەكانى رادەچوو.

"ھەمدە كورم، بلى بزانم گىروگرفتئىكت ھەيە، كارتىكت بەمن ھەيە؟"

ھەمدە سەرى ھەلدەبىرى، تەماشايەكى ئەو و قاسم و دەمىرى دەکردو دووبارە سەرى دادەخستەو.

"بلى ھاوپى، قەسەي دلت بکە، شەرمەحوزوورى لەمن مەكە، نەمن وەك باب و براگەرەي خۆت دانئ. ھەرچىت دەوئ راست و رەوان و بىرەردە پىم بلى. لەم دنيايەدا لە سامان وەسەرەك نان بەمولاو بە كەلكى ھىچى دىكە نەھام. ھەموو شتئىك تەنانت رىق و قىنىش لەدلم دا نىژراو. ھەركاتئىك تەماشاي ئەو جانەوەرە بىرەزەبى و ترسەنۆك و درۆزنانە دەكەم وەختە بىرئىمەو... بەرەبەرە نەمنىش وەك وانم لىدئ، وەك وان فئىلپازو بگرە ھەزار جار درۆزن ترو دوو پروتر لەوان، تەنانت ئىدى لەگەل خۆم، لەگەل بنەمالەكەم، مندالەكانم، لەگەل تۆو لەگەل عەلپىش دوو پرووم. بە راشكاوى لەگەل مە بىوئ"

ھەمدەك بە راوئىئىكى زىرو توند كە وەك شىشە دەپىرى گوتى:

"نارانى ئەو كۆچەرىيانە بەدوئە بەخۆيان"

لەوێ کە راویژی قسەکانی ناوا بلێندو توندو فەرماندەرانە بوو، بۆخۆشی بەخۆدا شکایەو سەری بەردایەو.

"نایدەمەو"

حەمەد توورە بوو گوتی:

"دەبێ بیان دەیەو"

وہلامی توندی "نایدەمەو"ی مەلادۆزان ئەفەندی کاری وی ناسانتر کردبوو. دەیتوانی توندتر بچوولیتەو.

"تەنانت نەگەر گیانیشم لێ بستینی و تالانیشم بکە، یەك بست لەو خاکە کە قەبالەکەم هەبە نادم بەکەس، تەنانت بە نووری چاوەکەم کە حەمەدۆکە. ئەتۆ دەزانی ئەمن چۆنم ئەوانە و دەست هیناوە؟ ئەتۆ پیت وایە لەترسی گیانی خۆم زەویبەکەم دەدم بەکەس؟"

عەلیبە شەل هاتە نێو قسەکانیانەو:

"راوەست، وا دیارە لێک حالی نەبوون. حەمەدۆک قەبالە زەویبەکەم تۆی ناوی. مەبەستی ئەوێبە کە کۆچەریبەکان وەک جاران بێن چادر هەلەدن و پارە نەدن. ئەوان زۆر فقیر بوون. ئەو زەویبەکانە بۆ وان..."

مەلادۆزان ئەفەندی پێکەنی:

"خوایەگیان! ئەمیش کیسە کیسە زێرم لێوەرگرتوون. بە کۆچەریبەکان بلێن بێن و لێی هەلەدن. هەتا کاتیگ ئەتۆ زیندووی، چ لە چیا بوو چ لە دەشت، ساغ بی یان نەخۆش نە بوولی لەوەرگەیان لێوەردەگرم و نە هەقی تاوڵ هەلەدان..."

"خۆش بی مەلادۆزان ئەفەندی"

"ئەتۆش بۆی حەمەدۆک، کورە نازایەکەم، خوا سێبەری تۆ لەسەر چیاکامان لانیبا. هەرچی عومرم هەبە خوا هەلی گریو لەسەر تەمەنی تۆی دابنی"

لە پێش دا عەلیبەشەل و دوايە چەتەکان هەستانە سەری. مەلادۆزان ئەفەندی هەتا بەردەرکی لە گەلیان چوو، و نۆغریبە خێری پێگوتن:

"گویی بگرە حەمەدۆک، لەم دەشتە هەر کارێکت هەبێ پیمان جێبەجێ دەکریو مەلادۆزان ئەفەندی هەرگیز هیچت لێ داوا ناکا. کەوايە تا کاتیگ ئەمن ماوم نابێ هیچ کەس دەست بۆ زەویبەکانی من درێژ بکا. ئەم زەویبەکانە کە بە قیمتی گیانم و دەستم هینان، شەرەفیمن، هەرۆک

حەممەدۆك بوون شەرەفی تۆیە... خوا پشت و پەناتان بۆ شمشیرتان تیژتربیکا... سلاوی مەلا
فەرھاد بگەینە"

لەو بەینەدا کە ئەوان لە گەڵ مەلادۆران ئەفەندی قسەیان دەکرد عەلییش جەلەکانی گۆرپین و
وەك جاران خۆی کردەوہ دیتھاتی.

كاتێك ئەوان لە مالتێرا بەرەو بەندیخانە رویشتن، سینەم ئۆغلییش لەسەر تەپۆلكەوہ دەستی
کرد بە تەقە. ھەر بە ناگربارانێ شیتست تیر رازی نەبوو، پینچ ماوزەریش لە پینچ شوینەوہ
شاریان داگرتبوو. دەنگی ئیشك گری سەر دیوارو دەنگی ھاوکارەکەى کە لە خوارئیبوو ھاتە
بەرگویی کە دەیان گوت: ناری شەو، مەییە پێشەوہ... عەلى وەك پشیلە وەسەر دیواری کەوت
و ئیشك گرەکەى سەر دیواری خستە نیتو مەنگەنەى باسكى خۆی و گوتی:

"ھەتیوہ سیواسی دەنگت لەبەر نەییەتەدەر، بە من دەلێن سینەم ئۆغلی، خوینت
دەخۆمەوہ"

"رەحم پێیکە سینەم ئۆغلی!"

عەلىیەشەل چەخاخى تەفەنگى جەندرمەکەى دەرهینا و گوتی:

"ئەگەر رویشتین لەبەر دەرگای بەندیخانەى دادەنێم. ئیمە نیازی کارێكى خەراپمان نیە،
ھاتووین پیاوی خوا، مەلا فەرھادی نازاد بکەین کە بوختانیان بۆ ھەل بەستوہ. خۆ ئەمە
زیانیکی بۆ تۆ نیە"

ئەجار لەسەر دیوارەکەوہ خزییە خوارئ.

"ئیشك گر، دەرگا کە بکەوہ"

ئیشك گر دەرکەى کردەوہ.

ئەجار لەسەرئێرا، لە شوینی فەرماندەرایەتی جەندرمە تەقەییەکی کاریگەر و بەرچاو دەست
پێکرا.

ئەوانەى تەقەیان دەکرد شەش ھەوت کەس بوون.

حەممەد ھاواری کرد:

"وہ کیل باشی عاصم، شارۆچکەم بە چل کەسەوہ گەمارۆ داوہ. یاوەر فاروقیشم کیشاوەتە
واپوای. نیازیکی خەراپمان نیە، ئەتۆ بۆ خۆت دەزانى کە مەلا فەرھاد کەسى نەکوشتوہ، نەو
تەنانت رازی نیە مێروولەییە کیش نازار بدرئ. ئەوى ھەل دەگرم و لەگەڵ خۆمى دەبەم، ئەمە
خۆ مەسەلەییەکی نیە... ئەگەر تەقەکە رانەگری، ئەتۆش دەگرم و لەگەڵ خۆمت دەبەم بۆ چیا.

به گيانی دايکم و خه جييجیو به خانه قاي چل چاو سویند ده خۆم که واده کمه. نه تو بۆ خۆت من ده ناسی. نه تو ش له گه لّ خۆم ده بهم. نه تو ش وهک وه کیل باشی به کی له میژینه له کن دۆست و دوژمن بی قه در ده بی"

وه کیل باشی عاصم ته قه ی راگرت.

نیشک گر مه لافه رهادو یویاز نۆغلی له به ندیخانه هیتانه ده رو ته سلیمی حه مه دۆکی کردن.
"جه نابی حه مه دۆک، له دیتنی تو خوشحالم. به زیاره تت دنیا به که به خته وه رم. پیم وایه ده ره قه مه لافه رهاد له ریژو حورمه ت کۆتاییمان نه کرده. نه من پیم وایه بۆ خوشی لیمان رازی به... داهاته وه دهستی مه لافه رهادی ماچ کرد: به خوام سپاردی مامۆستا، که فاره تی گونا هانت بی. بروانه جه نابی حه مه دۆک چند به وه خت و به باشی نیوه ی نازاد کرد. له وه خته وه که هاتوو به به ندیخانه هه ر پیم نه ده گوتی که نیوه هیچ گونا هانت نیه و به زووی نازاد ده بن؟ نیستاش نه وه نه جاتتان بو و چاوتان روون. تيمهش له سایه ی سه ری نیوه وه حه مه دۆکمان دیت و ناسیمان. به خوام سپاردی ناغا. نه گه ر گونا هیتک و قوسووریک له تيمه وه رووی داوه لیمان ببوره جه ناب..."

(۲۳)

فەزلى فەلەك سز خەرىك بوو لە لای یاوەر دەردى دلى هەل دەپشت:

"ئەمن ناتوانم لەو دىيە بىنمەو جەنابى ياوەر، منيان كوشت، دارىكىشيان لىنەداوم، بەلام كارىكيان پىن کردووم لە كوشتن خەراپتر. لەو دىيەدا هىچ كەس قسەم لە گەل ناکا. كەس لەو دىيەدا نەماوە كە سەرچوو خە عەلى كەرتىشى خۆمان داركارى نە كەردىن، تەنانەت پەراسوى داىكىشى خەلكى دىيە لە لىدان و زولم و سووكاىەتىيە كە قەلس نىن، لەو توروپەن كە زەماوەندە كەيان لىن تىك چوو. ئەمن چوزاتم ئەو زەماوەندە بۆ كىيە. هەتا ئەمن لە نىو ناواى بووم زەماوەند مەماوەندىك لە گۆرپىدا نەبوو. نەم زانى دواىە ئەو جىژن و زەماوەندە لە كوئىدا پەيدا بوو. لە كى بېرسم بزاتم مەسەلە چىە؟ خۆ كەس نام دوئىن. چما ئەمن حەمەدۆك ناناسم؟ ئەمن ئەوى لە تۆ، لە براى خۆم چاكتەر دەناسم. ئەمن بۆ خۆم بەم دوو چاوانەم ئەوم لەوى دى. ئەگەر خەلكە كە شرت و گوميان كەردو، تاوانى من چىە جەنابى ياوەر؟"

ياوەر تىيەراخورى:

"ئەتۆ خەتابارى، نەدەبوو بىلى خەلكى ناواىى بت ناسن، بەلام تۆيان ناسى و هەرىۆيەش لە گەلگوو ئەتۆ ون بووى حەمەدۆكيان بەرى كەرد. ئەتۆ دەبوو كە سىكى دىكە بنىريە لای من"

"جەنابى ياوەر! كەس وەگىرنا كەوئ. هەمويان، هەموو ئەو خەلكە تازە بەسەردا كەوتو، خەلكى دىهاتى چوكووراواو چىانشىنەكان ئەويان هىندى نەزەركەدەيەك گەورە كەردو تەو و خاكى بەرىيى ماچ دەكەن.

تەنانەت داىكىشم لەسەر ئەوى خەبەرى هاتنى وىم بۆ تۆ هىناو، نام دوئىن. جەنابى ياوەر، كارىكم بۆ بكە، ئەمن ئىدى ناتوانم لەو دىيە بژىم"

"زۆر باشە، كەسپىكت پەيدا كىردۈە لەجىتى تۆ كار بكا؟"

"نەم توانىۋە پەيدا بكم"

"كەۋايە دەبى بچىۋە دەى"

"ئاتاۋم بچمەۋە"

"نەمەن ئەمەرت پى دەكەم"

"ئاتاۋم بچمەۋە جەنابى ياۋەر. ئەگەر جارىكى دىكە حەمەدۆك بىتەۋە ئاۋابى، يەكەم كەس كە دەى كۆزى ئەمەم"

"تازە ئەمە ناتاۋنى بىتەۋە ئاۋەدانى"

"دەى جەنابى ياۋەر، ئەمە لە هىچ ناترسى. دەى و مەنىش دەكۆزى"

"ئەتۆ دەبى بچىۋە دەى و تەۋاۋ. ئىستا بىرۆ ئەمەن كارم هەيە، بچۋە لای مورتەزاغا پارەت دەداتى. ئەتۆش ھەر ئەمىرۆ بىرۆۋە دەى و چاۋەرۋانى دەستورى مەن بە. دەقىقەيەكىش لەسەيرانى غافل مەبە"

فەزلى فەلەك سز قىۋولتى كىردۈ ھىدى ھىدى لە ژوررەكەى ياۋەر ۋەدەر كەۋت.

ياۋەر لە ھالىك دا دەستى دەبەر قايش پىشتىنە عەسكەرىيەكەى راکىردىۋو، لەپىشت مەيزەكەۋە گوتى:

"ۋەكىل باشى عاصم بلى بزانم ئەمشەۋىش ئەمە چەتە شىست تىر بەدەستە دىتەۋە ۋە شارۆچكە گوللەباران دەكا؟"

"بەلى دەى، جەنابى ياۋەر"

"حەمەدۆك خۆيەتى؟"

"ناكرى حەمەدۆك بى، ئەمە ياغىيەكى بەراستىيە"

"ئەتۆ حەمەدۆك خۆش دەۋى، نا؟"

بەلى جەنابى ياۋەر، ئەۋىش تۆگى مەن بوۋە"

"ئەمە كىبراىە دەبى كى بى؟"

"لەۋانى خوارىيە، يەكىك لەۋانەيە كە دەيانەۋى ئاۋبانگ پەيدا بكمەن. حەمەن حەمەدۆك داۋاىلى كىردۈە كە شەۋىك شارۆچكە ۋەبەر دەسرىژ بەدا..."

"ئەۋىش مەيدانى بە چۆلى دىۋە... بە ئەمشەۋ بە داۋىيەۋە بكمەن و ئەمە كارە بىرپىتەۋە. ئەگەر خەبەرى گوللەبارانى دەىيەكەمان بگاتە ئەنكەرە... كە داۋايش حەمەدۆك ھاتەر،

په لاماری به ندىځانه ی داوه مه لافره هادو یزباز ئوغللی نازاد کردوون، ئوده م بو من و تو ته نیا یه ک ریگا ده مینتته وه، ئه ویش ئه وه که بچینه شاره وانى و له جیگای مرادى موهاجیر بیینه خوژ مان"

"راسته جه نابى یاوه ر، ئه من له رووم نایه بچمه بازار بوئیتو خه لک. وام دیته بهرچاو که هه موویان گالته مان پی ده کهن"

"دیاره گالته مان پی ده کهن. چما نەت دی له گوندی وایوای هه موویان گالته یان پی ده کردین؟ ئه م دیهاتى یانه ئه وه ندى دوژمنمان، ئه وه نده شمان لى ده ترسین... ته نیا لیمان ده ترسین. نیمه یان هیچ خوژ ناوئ. له چه ته ش ده ترسن، به لام نیمه یان خوژ ناوئ. نیستا چ بکه ین؟"

"پا کردنى مه لافره هاد چ لى بکه ین؟"

خه لکی شاروچکه له باره ی رووداوه کانی ئه م دواپی یه وه هیچیان نه ده گوت. ده ت گوت هه ر هیچ رووی نه داوه. سئ شه بوو چه ته کان ده هاتن، شاریان گولله باران ده کردو لای به یانى ده رۆیشتن. ته نانه ت مورته زاغاش نیدى نیگه ران نه بوو. دوو رۆژ بوو دیار نه بوو. یاوه ر لى ده گه را، چەند کەسى نارد بی بیننه وه، به لام کەس نه ی دیته وه.

قایمه قام و سه رۆکی شاره وانیش بی ده ننگ بوون، زولفو له بنانگوئ یان پی ده کهنی. هودایى قازیبی خانه نشین قسه یه کی له بن زمانیدا هه بوو که نه ی ده درکاند. حه مه دۆک هیرش ده کاته سه ر مالى مه لادۆران نه فەندى و عەلێه شەل که یه کێکه له پیاره کانی ده گرتو ده ست و لاقانى ده به ستی و راست له و ده مه دا که ده یه وئ بى کورئ، له ناکامى تکاو پارانه وه ی مه لادۆران نه فەندى دا واز له کوشتنه که ی دینى. عەلێه شەلێش پاش نه و کاره ساته پر شووره یییه له مالى وه ده ر ناکه وئ. بو کەستکی وه ک وى، ئه م رووداوه نه و جوژه سووکایه تى یه له راستیدا وه ک مردن وایه. چونکه له مه ودوا مه لادۆران نه فەندى نیدى کارى کى رى ناسپیترى.

"عه لیه شەل له مه ودوا ده توانی یارمه تیمان بدا. نیمه ده توانین بو شوین هه لگرتن که لکی لى وه رگرین، وانیه وه کیل باشى عاصم"

"جه نابى یاوه ر ئه م کابرایه م هیچ به ردل ناکه وئ. هه میشه پیم وایه له بنه وه هیندى شت ده کا. بنیاده مێکى دووروییه ... له وانه شه له حه مه دۆک بترسى"

"هه موو کەس زۆرى لى ده ترسى، ئه من به ده ستى خوژم ده ی کوژم"

"ده لێن یاوه ر شه وکه تیش له دوویه تى"

ياوهر پي ڪه نيو گوتي:

"نهري، ٺهو هيچ ڪاتيڪ چاوي به من ههڙنه هاتوه. ٺم جارهش حممه دؤڪم
لي دهستيئي. ٺيمه پيٽڪوه هاپوئل بووين. ٺهو هه موو چه ته ي سرڪوت ڪردوه و گرتوه،
ديسان چاوي تيئر نابي"

وه ڪيل باشي عاصم گوتي:

"هيئندئ ڪه س چاويان تيئر نابي"

"دهبي چاوت به سرؤڪي دادگاي جينابي بڪهوي"

"پياويڪي وشڪه جه نابي ياوهر..."

"دهزاني ڪه مولا فراهاد هيچ گوناھيڪي نه بوو. ٺاڊم ون بوو و نه هاتوهه. ٺيمه نازانين ڪي
ٺاڊهمي ڪوشتوه، لهوانه شه نه مردبي. ٺيمه تنيا له بهر عمله سه فابهگ فرماني گرتني ويان دا.
دادگايه ڪي دادپهروهه دهبي به بي گوناھي بناسي. ٺهو ڪابرا ترسه نؤڪه زراوتؤقيوه ڪه ناوي چ بوو؟"
"يؤياز نؤغلي"

ها، ٺهو ده تواني پياوي بڪوئي؟"

"ٺا تواني جه نابي ياوهر"

"ڪه وايه دهبي به بي گوناھ بناسرين"

"دادگايه ڪي دادپهروهه ده بوو زؤر له مه ويهر به بي گوناھيان بناسي، چونڪه هيچ
به لگهيه ڪيان له سر نه بوو"
"ٺاشڪن خليل به گ."

"ٺيوه خؤتان بچنه لاي سرؤڪي دادگاي جينابي و هه موو شتيڪي بؤ روون بڪه نه وه. لهو
حاله دا ٺهوان له راستيڊا ههڙنه هاتوون، به لڪوو به بي گوناھ ناسراون و نازادمان ڪردوون"
"باشترين ريگا ههر ٺه مهيه... يان رابگه يه نين ڪه مه لاهر هاديش بووه ته چه ته"
"دوايه فڪري لي ده ڪه ينه وه"

"پاشانيش مه لايه ڪمان له سر دهستان ده ميٺي ته وه. ٺه ويش مه لايه ڪي ياغي. داستانيڪي
سهيرو سه مه ريه"

لاي ٺيوازي هه موو جه ندرمه ڪان ڪهوتنه ٺاماده بي تهواوهه. بريار درا له دپوره لائي "دوومووز
ته په سي" بؤسه دابنئين و ٺهو چه تانه ڪه ٺه مشعو دين شاره ڪه وه بهر گولله بدن، له داو بچهن.
"عه لايه شلش له گهل خؤمان ده بين"

"دهی بهین جهنابی یاوه. ئاوا ده توانین تاقیی بکهینه وه. لهوانه شه به که لکمان بی." جهندرمه یه که چوو عه لیه شله له مائی مه لادۆزان نه فندی پرا هیتنا. عه لیه شله که وه ژوروی کهوت کلاوگه رگه پری به دهسته وه چه که له بی داو پانتۆلی گالیفه ی سواری له بهردا خه بهردار راوه ستا.

یاوهر بی نه وه ی پتی بلن دانیشه، یه کسه ر چوو سه ر باسه که:
"هه ر نه مشه وه له گه ل وه کیل باشی عاصم ده بی بچه که مین و نه و یاغی یانه که شارۆچکه که مان وه بهر تفه نگان ده دن، به دیل بگرن. دانیشه"
عه لیه شله به سرکی و به ترسه وه ته ماشای چه پ و راستی کردو له سه ر کورسی یه که له په نای بوو، دانیشه. کلاوه که ی به سه ر نه ژنۆی رۆکرد. به لام له بهر نه وه ی ده ستیشی له سه ر رانی داده نا کلاوه که به ند نه ده بوو ده که وته سه ر زه وی. سه ره نجام وه کیل باشی عاصم کلاوه که ی هه لگرت ه وه به بزمار یکی دا کرد که له دیواری درابوو.
"خۆش بی وه کیل باشی"

عه لی، جی برینه که ی سه ر ده ستی وه کیل باشی به دی کرد. وا دیار بوو کاتی خۆی حه مه دۆک تفه نگی له وه ده ستی درابوو. له دلای خۆی دا گو تی: پیاوی وه که نه م وه کیل باشی عاصمه تازاو ناقلم نه دیوه. نه گه ر وه کیل باشی عاصم له جیاتی نه وه ی بی به جهندرمه وه به و ژیا نه نه مر نه ژیه رازی بی، وه کیتوان که وتبایه و یاغی بووایه له حه مه دۆکیش به ناویانگتر ده بوو، و ناوی ده که وته سه ر زارو زمانان. نه گه ر هه موو جهندرمه کانی کۆماری تورکیه ش خری بانه وه، دیسان نه یان ده توانی بی گرن بان بی کوژن.

"حهمه دۆک خه راپه یه کی ده ره هقی تۆ کردوه؟"
"نا، هیچی له گه ل نه کردووم، به لام ده م کوژی. نه و خه راپه له گه ل من ناکا. له بهر نه وه ی مه لادۆزان نه فندی پیاویکی نایینییه حورمه تی گرت و منی نه کوشت"
"نه وانیه شارۆچکه گولله باران ده که ن کین، بیرواری تۆ له و باره یه وه چیه؟"
"پینم وایه نه وانه مندالی که م ته مهن. پیاوی ناقل کاری وا ناکا"
"حهمه دۆک ده ستی له م کاره دا هیه؟"

"ئه ری. نه و بۆ نه جات دانی مه لافه رهاد ویستی جهندرمه کان بکیشیته ده ری شارۆچکه..."
"ئه مانه ش گولله بارانی شارۆچکه میان پی خۆش بوو. هه موو شه وی له په ستا گولله ده ته قینن. گوتم مندال و پالن... بۆ ناوو ناویانگ واده که ن. هه ر نه م رۆژانه ش بۆخۆیان به دنیا ده لێن که کۆ بوون"

"ئەگەر ئەمشەو ئىمە ئەوانە بگرين... ئەمشەويش دېنەوہ؟"

"ئەگەر دەستەکانى دىكە لىيان گەرتين..."

"ئەم بەسەرھاتە بۇ شارۋچكە كەمان مایەى سەرشۆرىيە"

"قسەى تۆیە جەنابى ياور"

"ئەتۆ چۆنى تىدەگەى، ئەگەر بىنەوہ دەتوانين بيان گرین؟"

"وہ كىل باشى عاصمىش دى؟"

"ئەويش دى"

عەلى زەردەى ھاتى: كەوايە دەيان گرین. ئەمنىش دەتوانم چەكىك ھەلگرم؟"

"دەتوانى، چەكى خۆشت دەتوانى بىنى..."

"بەچاوان جەنابى ياور"

"ئەمەن ئەمشەو لەنىو شارى دەمىنمەوہ. ئىوہ چەندتان پىخۆشە جەندرمە لەگەل خۆتان بەرن"
عەلىخۆشحال بوو.

ئەو شەوہ بەدزىوہ چوونە دوومەزتەپەسى و لەنىو پىنچكە دىرکەکان دا دامەزران و ھەتا بەياني چاوپرەى مان، بەلام كەس نەھات.

كە ھەتاو كەوت عەلى چەند لەجزەيەك لە شوئىنى چەتەكان ورد بووہوہو گوتى:

"ئەمانە شەش كەس بوون، ھەمووشيان تازەكارو دەست و پى سى. ئەمىرۆش دەبوو بىن،

ئەدى بۇ نەھاتن؟ چەتەكانى دىكە، يان كوشتويانن يان تەمبىيان كىردوون"

وہ كىل باشى عاصم گوتى:

"برىا گرتبامان، بۇ ھەردوو كمان باش دەبوو"

عەلى گوتى: بەلى، باش دەبوو.

"خەمەدۆكى چ لىيكەين؟"

"گرتنى زۆر دژوارە"

"دژوارە، بەلام دەپى بىگرين. ياور لە خەفەتان دىق دەكا. سەرى زمان و بنى زمانى خەمەدۆكە."

"ئىستە ئىدى ھەركەسە بووہتە خەمەدۆكىك"

"خەلك تەنەت ئەسپەكەشى بە نەزەر كىردە دەزانن"

عەلىيەشەل گوتى:

"ئەمەن ئەو ئەسپە دەناسم. ئەسپە رەسەنەكەى عەلى سەفايە. خۆ ئى خەمەدۆك نىہ..."

"دەستورمان بە ھەموو کۆیستانەکان داوہ کە ئەو ئەسپەیی بگرنەوہو بۆمان بێنن، نازا ئام بۆچی کەس ناتوانی نیزیکی کەوتیتەوہ. تەنانەت ناتوان بەتفەنگیش لیتی دەن..."

"لەو ئەسپەیی دەترسن. دیتھاتیپەکانی لای ئیتمە لەو جۆرە ئەسپانە دەترسین، دەترسن ئەگەر بیگرنەوہ بەلایەکیان بەسەر بێ"

"ئەتۆش دەترسی؟"

"دەترسم، ھەمەدۆکی حازرم بکوژم، بەلام ئەو ئەسپەیی، نا"

ئەو رۆژە وەکیل باشی عاصم و عەلییەشەل تا دئیەکانی نیزیکی چوون و ھاتنەوہ. لەو دئیە ھەموو کەس دەیزانی چ کەسانیک شارۆچکەیان ئاورباران کردوہ. کاتیک گەرانیوہ شارۆچکە دیتیان ھەموو خەلکی شاریش ئاگادار بوون. بەلام لەبارەیی ھەمەدۆک و ھیرشی بۆسەر شارۆچکەو نەجات دانی مەلافەرھادەوہ کەس ھیچی نەدەگوت.

باس ھەر باسی سینەم ئۆغلیی رینگر بوو.

وہ کیل باشی عاصم و عەلییەشەل ھەوتوویەکی دیکە لە دەورویەری شارۆچکە بۆسەیان نایوہ، تەنانەت نیان ھیشت بالدار بەو دەورویەردا بفری. بەلام نە کەس ھات و نە کەس چوو.

یاوہر بە وەکیل باشی عاصمی گوت:

"کارەکان تیکەل پیکەل بوون وەکیل باشی عاصم. زۆرم ھەول لەگەل سەرۆکی دادگای جینایی دا بەلام سەرنەکەوتم. کەشیش باسی مەسەلەیی راکردنی مەلافەرھاد ناکا.

ئیتستا مورتەزاغا خەریکی ئەم کارانەییە... لەمەودا ئەمن و تۆ دەبێ ئەم مەسەلەیی چارەسەر بکەین. کارەکانیش زۆر تیکەل پیکەل بوون. شۆتینگیرتیک دیکەمان پەیدا کرد.

زولفۆ بەگیش قەول وایە یەکیک لە کۆنەبرادەرەکانی ھەمەدۆک بێنیتە لای من. دەییوئ ئیتمە بیئیرینە لای ھەمەدۆک و پاشانیش بە نامەردی ھەمەدۆکی بکوژئ.

دەزانی وەکیل باشی، ئەمن ناتوانم ئەم کارە بکەم. ئەم کارەم ھیچ پێ خۆش نیە. چەندین سالە ئەمن رووبەرۆ بەگژ ھەمەدۆک دا چووم. ئەمن دەمەوئ بیگرم یان بیکوژم. ھەمەدۆک چاوەروانی ئەم کارەیی لەمن نیە"

"ئەم ھەمەدۆکەش کابرایەکی سەیرە"

"ئێ ئەم دەورو زەمانەیی نیە"

"زۆریش گەجە. لەنەندازەبەدەر، رەنگە نازایەتی و پاکی و جوامیریپەکەشی ھەر لەبەر ئەوہ بێ.

ئەو کۆنە یاغیپە کە لە کیتلگەکەیی زولفۆدا کار دەکا ناوی جەبارە. وەبیرت دیتەوہ؟"

"چۆن وەبیرم نایەتەوه؟"

"وەختێک فەرمانی لێبووردن دەرچوو یەکیەک لەوانەبوو کە زووتر تەسلیم بوونەوه. ئەو یە کە ھەر باسی ھەمەدۆکی کردو ھیچی لەبارەى خۆیەوه نەگوت. لەبارەى "دۆردووه شیت" یەشەوه ھیندئ شتی گوتبوو، تەنانەت دەرپارەى ئەو شەش کە بۆچی ھەمەدۆکی خۆش دەوئ. ئێمە ئەودەم پێمان وابوو ژمارەى پیاوھەکانى دەستەى ھەمەدۆک زۆرە. لەرینگای وییەوه تێگەشتین کە دوو کەس زیاتر نین. کورپێکی باشە، پاکى و خوورپەشتى مندالانى ھەبە. نیتسا لەکیلگەى زولفۆزەگ دا کار دەکا. ئەمەڕۆش قەول وایە تاشکەن بەگ بچیتەلای سەرۆک و رووی لێبنیتەوه. بزاین چۆن دەبێ. زگم بە مەلەفەرھادى بێتاوان دەسووتێ. ئەویش پیاویکی چاکە. مەرپەزاش کابرایەکی سەیرە، چۆنى پێى خۆش بێ ئەم شارۆچکەى وا ھەلەدەپەرتینى. خەلکى شارۆچکە چۆنى ئەو پێى خۆش بێ وا قسە دەکەن و وا بێر دەکەنەوھە باوەر دەکەن. قایمەقام کابرایەکی بێکیفایەتەو داواکاری گشتییش دەلێی ناگرە. ئەمەن چۆن دەتوانم قبوول بکەم کە جەبار بچێ بە نامەردى ھەمەدۆکی بکوژێ؟ دەزانى ئەمەش بۆمان بوو تە ژانەسەرتک"

ئەو شەو تاشکەن خەلیل چوو مالتى سەرۆکی دادگای جینایى. بۆخۆشى حقوق زانیکی کۆنەکار بوو. بەجھێلى لە دادگاکان دا خزمەتى دەکردو پاشان ماوھەبەکی زۆر لە شارۆچکە بوو بە پارێزەر. لەمێژ بوو لەگەڵ سەرۆکی دادگای جینایى دۆستایەتیی ھەبوو.

"فەرموو خەلیل بەگ، بەخێریتى"

سەرۆک پیاویکی زۆر نەجیب و بەحورمەت بوو. سەر بێتووک و بەھۆش بوو. چاویکی پڕنوورى ھەبوون و ئاکارو کردارى نیشانى دەدا کە پیاویکی بەنەزمونە. لووتى قەپۆزەرانى و چەنەگەى پان و بەقەوھەتى سام و ھەبەتە پیاویکی توندوتیژیان پێبەخشیبوو. باب و باپیریشى قازى بیوون. لەو کە بۆخۆى قازىیەو لە بنەمالەى قازىیانیش دا پێگەیشتو، شانازی بەخۆیەوه دەکرد. وێنەبەکی قەلەم کیشى بابى بەجەبەى قازىیانەوه تەنیا وێنە بوو کە بەدیوارى مالتەکەبەوه ھەلاوھەسرابوو.

خەلیل بەگ پاش ئەوھى تەختە کۆن و پزێوھەکانى تەختى ژوورەکەى خستە شەقەو تەقەو، چوو لەسەر قەنەفەبەبەکی زۆر کۆن کە قازى نیشانى دابوو و روپۆشیکى کال بووھوو پواوى بەسەردا درابوو، دانیشت. دیاریوو ئەم تەنیا قەنەفەبەبەى ئەو مالتە چەندین سال بە شارو شارۆچکەکان دا گەراوھ. زۆر جینگای دارى قەنەفەکەش مۆریانە کونى کونى کردبوون.

"خەبەر و باس چى خەلىل بەگ، زۆر لەمىژە نەمان توانىوێه يەكتر بىنين"

خەلىل بەگ وەلامى داىوێه:

"پركارى. مەملەكەت تازە خەرىكە سەروسامان پەيدا دەكا. كارەكانمان لەسەر كەلەكە بوون. هەم كاروبارى دەولەتى و هەم كاروبارى خۆم، دەستىك بەسەر ئەو كىلگەيەدا بىنين، ئەو زەوىيانە كە لەمىژ سالا بەيار ماونەو داچىنين، تەراكتۆرىك و چەند مەكىنەى دىكەى كشتوكال بكارين و ئەو جۆرە شتانە. بەرھەميش نافرۆشئى. لۆكە لە عەمبارەكان دا ماوئەتەو كەس نايكړئى. سندووقى بانكى كشتوكال بە تەواوى بەتالە، قرۆشيك بەقەرئ نادا. كاتىك ئەو زەوىيە بەيارانە دەبىنم ناووم لە جەرگى بەردەبئى. لەشكرىك نەخۆش، دەردەدارو بىكارو برسى و تىنوو لەم دەشتەدا بەكوئىرەوئەرى دەژين. لەسەرانسەرى ئەم دەشتەدا يەكىك ناىنى مالارىيائى نەبئى. چەندىن سالا خەلك لەبرسان گىاوگژ دەخۆن. ئەگەر گىاوگژەكە نەبايە ئىدى كارەسات رووى دەدا. خەلك وردە وردە لەبەين دەچن. كارەكان بئىسەرەو بەرەو تىكەل پىكەل بوون، نازانىن چ بكەين. ئەو ياغىيانەش لىمان بوونە بەلا... تەنانت بۆ كەيفەو ئىشتىاش هېرش دەكەنە سەر شارۆچكەو گوللەبارانى دەكەن. مورتەزاغا هەقى بوو ئەوئەندە بترسى. دوئىنئى حەمەدۆك هاتوئە مالى مەلادۆران ئەفەندى، ئەو، لەم دوايىيانەدا پىاوئىكى راگرتوئە بەناوى عەلىيەشەل، وىستووئەتى بىكوژئى. مەلادۆران ئەفەندى لەبەرى دەپارئىتەوئەو گىانى عەلى نەجات دەدا. پاشانىش حەمەدۆك دەچىتە بەندىخانەو كابرابەك بەناوى مەلافەرھاد نازاد دەكار دەي. ياوئە فارووق داواى لەمن..."

قازى توورپە بوو:

"كارى وا ناكەم خەلىل بەگ! هەرگىز كارى وا ناكەم..."

"بەلام وەك دەئىن مەلافەرھاد هېچ گوناھى نەبوئە"

"ئەگەر گوناھىكى نەبوئە، باشە بۆچى دۆسيەيەكيان بەداواى ئىعدامەوئە ناردوئە لای من. يەقىن بزائە كە ناتوانم كارى وا بكەم. ئەمن ناتوانم دادپەرورەى بكەمە گەمەى مندالان. بۆخۆم دەزانم كە تاقىكردنەوم لەم كارەدا زۆرە، ئەمەش دەزانم كە لەمەولا خەلكى شارۆچكە ناىئەن ئاسوودە بۆيم. ئەمن لە بنەمالەيەكم كە باب و باپىرى قازى بوون. دادپەرورەى لەلاى من پىرۆزە، بەھىچ جۆر ئالوودەى ناكەم. مەلافەرھاد تاوانبار بوو، بەلام هەر كە راي كرد بئىگوناح دەرجوو؟ واز لەم قسانە بىنە خەلىل بەگ. ئەتۆ پىاوئىكى بە بەخت كردنى خوئىنى خۆت لە نەجات دانى ئەم نىشتمانەدا بەشدار بووى. نەدەبوو كارى وا لەمن داوا بكەى. ئەگەر

دادپهروهري عهيب دار بئ زۆر زهجهته بتوانين نهم مهملهكهته بهسهر پتوه رابگرين. نهم جهنابى داواكارى گشتىيهش هيچ بهردلى من نهكهوت. چۆن، چۆن، به بهلگه داتاشين دۆسيه پياويكى بئ گوناه بۆمن دهنيژن، شاهيدان ديين... خهليل بهگ زۆريان لئ توورهم... نهمن دهزانم مهملهكهت تازه خهريكه سهروسامان پهيدا دهكا، زۆر كارى نارهاوش دهكرين، بهلام دادپهروهري شتيكى تازه نيه، بيري دادخوازي و ويژدانى مرؤف شتيكى يهكجار له ميژينهيه. بهداخوه نهمن ناتوانم داخوازهكهيان جي بهجي بكم. بهو بهلگه وه سهندانه كه نيشانى منيان داوه نهگهر مهلافههاد بۆ مهحكوم بوون ببئ مهحكوم دهبن، نهگهر بئ تاوانيش بئ به بئ تاوان دهناسرئ"

قازى نهوهنده زيرو توندو بهمتمانهوه قسهى دهكرد كه شهلالى نارهبو. ليكدا ليكداش به دهسرۆكهكهى نيوجوانى خۆى دهسپهوه.

قازى ژن گوتى: نهوهنده تووره مهبه ناغا، خۆت دهكوژى.

نهمهى گوت و پهرداختيكى ناوهيناو به ميهرهبانى و دلدايهوهوه دهستيكي لهپشتى دا. "دياره تووره دههم خانم. خهفت بۆ نهم مهملهكهته دهخۆم. دياره نهم رۆژانهش تپيهر دهكهم... زۆر هستهم دهبن. نهگهر نهو ديهايتيانه دهبينى كه تاوانيك دهكهن و دهيان هيننه لاي من... له خۆم و له نينسان بوونى خۆم شهرم دهكهم"

خهليل بهگ گوتى: كارىكى زۆر دژوارتان ههيه، زۆر دژوار، خوا كۆمهگتان بكا.

قازى لهحاليك دا دم و چارى داگيرسابوون گوتى:

"زۆر دژوار، نيستا نهگهر نهمن بهپتي نهو بهلگه شاهيدانه كه نيشانم درابوون مهلافههادم مهحكوم كردبايه تهگير چ بوو؟ نيستاش ههرخۆيان هاتوونه لاي من و دهليين نهو بئ گوناوه. نهمن تهگيرم چيه؟ نهمن پياوى قانونم، باب و باپيرم قازى بوون. ناشكرايه كه نارهبهت دههم. خهليل بهگ... وهزعى من تى دهگهى؟ نهگهر ههستى دهروونى نينسانهكان بيدهنگ بكهين، ريزو حورمهت لهنيو نينسانهكان دا لهبهين دهچئ. وهختيكيش لهنيو خهلك دا ريزو متمانه لهنيو چوو، نينسانهتى و زۆر شت لهدهست دهچن، ژيان بئ تام دهبن"

قازى دهرههه ل ببوو و يهك تهكان قسهى دهكرد.

"وهختيك نيتمه خهريكين نيزاميكي تازه دادهمهزرينين، دهبن زۆر دادپهروهه بين"

نهجار سهري ههلبېرى و بهشيوهيهكى سهير تهماشاي تاشكهن خهليلى كرد:

"باشه نيستا مهلافههاد دهيهوى ياغى بئ؟"

خەلیل بەگ گوتى: پەنگە.

زۆر بەخۇدا شىكابوۋە، نەيدەزانى چ لەدەستەكانى بىكاو لە كوئىيان دانى. ماۋەيەك دەستى دە كەلەكەمى نان، تاۋىك لەبن باخەلى گرتن و تاۋىكى دىكە دەنىۋ رانى خۆى نان. "ئىستا نەگەر ئەو پىاۋە ياغى بى و بىھەوى ئەو دادپەرۋەرىيەمى لە نىمەمى نەدى بۇخۆى جى بەجى بىكاو دىھاتىيەكانىش ۋەك حەمەدۆك بىگەيەننە پەلو پايمى پىاۋچاكان نىمە تەگىرمان چىە؟ دەلەن ئەو پىاۋە ناھەقىەتى؟"

"ئەم پىاۋە دەبىتتە چەتەو بۇخۆشى لە خۆنىخۆرەكانە"
"ئەگەر نىمە رابگەيەننە بىگوناھە... ديارە بەۋحالە ۋا دىتتە بەرچاۋ كە بىگوناھىشە، دىسان ھەر درىژە بە ياغىگەرى دەدا؟"

"كەس نازانى، بىنيادەمە، لەۋانەشە لەھىچ حالەتتەك دا چەتەمى نەكا"
قازى ناۋىكى دىكەمى خواردەۋەو لەگۇ فىكران راجوو. پاشان پىكەمى:
"پىاۋ سەر لەكارى بىنيادەم دەرنەكا. ئەۋى راست بى بەزەبىم بەۋ ياۋەرەدا دى. لىژە لەنىۋ ئەو ھەموو چەتەو سەربازە راکردوۋە خۆرايىيان كرددو، حەيواناتى ئەم شارۆچكەيەش سەربار... خەلیل بەگ ئەمانە بۇ چوۋكتىن قازانجى خۆيان ھەموو كارتىك دەكەن. ئەۋىش ھەتا توۋرە دەبى و دەكەۋىتتە تەنگانەۋە، رقى خۆى بە دىھاتىيەكان دەپرىژى، ۋەختىك دىھاتىيەكان دىننە لای مەن و چاۋم پىيان دەكەۋى، لەداخان ۋەختە بتەقم"
تاشكەن خەلیل ھەستايە سەرىپ، ئەۋىش نارەقى كرددو:
"تەنەت ھىرشىيان كرده سەر شارۆچكەش، سى شەۋان دايانە بەر دەسپرىژ، ۋەزەمان زۆر خەراپە"

قازى گوتى: زۆر خەراپە، خوا كۆمەگتان بىكا.
لە شارەۋانى، پىاۋماقۇۋلانى شارۆچكەۋ قايمەقام و سەرۆكى شارەۋانى چاۋەرۋانى تاشكەن خەلیل بوون.

سەرۆكى شارەۋانى كە كەۋش دروۋىەكى كۆنەكارو لەمىژىنە بوو و ددانى زىپى لەدەم دا بوون، بە دۋاى تاشكەن خەلیل دا دەھات كە لە رىگادا توۋشى بوو:
"چ بوو؟"

"دەتەۋى چ بى؟ سەرۆك دەستى كردد بە بۆلەۋ پرتەۋ ھەرچى بەدەمى دا ھات گوتى. بەلام مەلافەرھادى بە بىگوناخ دەناسى"

مورپتەزاغا گوتى:

"زۆرىش پىيويست نيه، مەلەفەرھادىك لەگۆرپ دا نەبوو. نە كەوتوۋتە بەندىخانەو نە لە بەندىخانە ھاتوۋتەدەر. كەس ئاگاى لەم مەسەلەيە نيه. ئەم مەسەلەيە تەنيا... كەشىش ھىرشى نەكردوۋتە سەر شارۆچكە. ئەو تەقەيەش تەقەي ئەو جەندىرمانە بوو كە لەگەل چەتەكان تىك ھەلچووبوون. ئەم مەسەلەيەمان ئەمپرۆ بۆ دەر كەوت و پراپەو"

ئەمجار ئاوپرى داپەوۋە سەر مەلادۆزان و دەستى لەسەر شانى دانا.

"ئەو كەسەي ھاتبوۋە مالتى تۆش ھەمەدۆك نەبوو. وانىھ؟"

"ھەمەدۆك نەبوو"

"ھەمەدۆكىش ھەر ئەم رۆژانە دەگىرپ و لەم بگرەو بەردەيەدا لەگەل مەلەفەرھاد لەدار

دەدرپ. ئىستە بزانين كاكە زولفۇمان دەلتى چى"

"ئەمەن يەكىتكم دىوۋتەوۋە كە ھاورپتى سەردەمى چەتەگەرىي ھەمەدۆك بوو، ئاوى جەبارە. بە جەبارەدرپۆ بەناوبانگە. لەگەل ھەمەدۆك لەكىوان بوو كە فەرمانى لىبووردن دەرچوو، ئەويش ھاتوۋە دەشتى. ھەر بەرپىكەوت بەم مەسەلەيەم زانى. لە كىنگەكان دا كار دەكا پىياوئىكى كەم دىوئىيە، كارى بەكارى كەس نيه. دىھاتىيەكان دەلتىن پىياوئىكى ئازاۋ بەشەرەفە، ئەو ھەمەدۆكى كىردوۋتە ھەمەدۆك. ئەمەن بىرم كىردوۋە ئەوى بىنئىرەنە لاي ھەمەدۆك كە بلىن دىسان دەيەوئى ياغى بىتتەو. ئەويش فرىو دەخواۋ پاشانىش شەوئىك لىتى دا بىكوژئى. بە ياورم گوت قىبوولتى نەكرد. دەلتى ئىللان و بىللان ھەمەدۆكى ھەر بۆخۆم دەگرم و ھەر بۆخۆم دەيكوژم..."

مورپتەزاغا گوتى:

"باشە، ئەگەر ھات و پىش ئەوۋە ياور بىكوژئى ئەو ھەمەدۆكەي ھىرشى كىردوۋتە سەر شارۆچكە، گرتوۋى لە بەندىخانە رەفاندوۋە زەساۋەندى لەگوندى وايۋاي وەرپ خىستوۋە، ھات يەك بەيەك لە ئىمەي داۋ ھەموومانى كوشت، تەگبىر چىھ؟ با بەكۆمەل بچىنەوۋە لاي ياورو قانىعى بىكەين"

"ئەمەن زۆرم تىكا لىكرد"

سەرۆكى شارەوانى گوتى:

"ئەو منى خۆش دەوئى، لە قسەي من دەرناچى"

قايمەقام گوتى:

"گه لاله‌ی جهباری له ههمووان ناسانتره. یاوهر ده‌بئی نهو نه‌خشه‌یه قبولی بکا. باشه ئیوه له جهبارتان پرسسیوه، رازی‌یه؟ وهك ده‌لئین زۆر پیاوه، كه‌سی‌کی وا ره‌فیقی خۆی ده‌كوژی؟"

زولفو‌یه‌گ قاقا پئی‌كه‌نی:

"لیم نه‌پرسسیوه، به‌لام قبولی ده‌كا. نه‌من واده‌كه‌م قبولی بكا. سئی مندالی سه‌رویتچه‌کی ههن"

مورته‌زاغا به‌دلنیا‌یی‌یه‌وه گوتی:

"نه‌وه‌نده به‌سه ئیوه یاوهری رازی بکه‌ن، نه‌من جهباری قانیع ده‌كه‌م. نه‌منیش هیندی شتم له‌باره‌ی جه‌باره‌وه بیستبو"

برپاریان دا سبه‌ینئ به‌یانی قسه له‌گه‌ل یاوهر بکه‌ن.

وه‌سبه‌ینئ را به‌یانی زوو قایمه‌قام، سه‌رۆکی شاره‌وانی و تاشکه‌ن خه‌لیل له شاره‌وانی خړ بو‌ونه‌وه‌و چو‌ونه لای یاوهر. یاوهریش دوا‌ی هیندیك خۆگران کردن سه‌ره‌نجام رازی بوو. تاشکه‌ن خه‌لیل نه‌و کومیته‌چی‌یه‌ کۆنه‌کاره گوتی:

"جه‌نابی یاوهر، ئیمه‌ش نه‌و چاکه‌یه‌ی جه‌نابتانان له‌بیر ده‌میتئ و بۆت قه‌ره‌بوو ده‌که‌ینه‌وه"

"باشه چۆن؟"

"نه‌گه‌ر جه‌بار بی‌کوژی، ئیمه‌ش به‌ نه‌نکه‌ره‌و ته‌ده‌نه‌و هه‌موو دنیا راده‌گه‌ینه‌ن که ته‌تۆ حه‌مه‌دۆکت کوشتوه"

قایمه‌قام گوتی: فکرئکی یه‌کجار باشه.

سه‌رۆکی شاره‌وانی که پیاویکی به‌راپه‌ر بوو هه‌ستایه سه‌رپئ. ده‌ستی یاوهری گرت و باوه‌شی پئ‌دا کرد:

"جه‌نابی یاوهر، له ئیستاوه پی‌رۆزباییت لی‌ده‌که‌م. ته‌تۆ چ بۆخۆت حه‌مه‌دۆکی بکوژی و چ به‌م نه‌خشه‌یه بییه هۆی کوژانی، له هه‌ردوو حاله‌ته‌که‌دا شانازی‌یه‌که بۆخۆته"

"نه‌من ناتوانم نه‌م پئشنیاره قبولی بکه‌م. نه‌مه که‌له‌کبازی‌یه... نه‌م پیاوه ده‌بئی له‌نیو بچئ، جا هه‌رکس ده‌ی‌کوژی، با بی‌کوژی. به‌لام زۆرم هه‌ز ده‌کرد بۆخۆم بم کوشتایه. نه‌و زۆری گالته به‌ غیره‌ت و ئاپرووی من کرد. پئم خۆش بوو گرتبام، قسه‌م له‌گه‌ل کردباو دوا‌یه کوشتبام. ته‌مه‌نی لایم له‌سه‌ر وی دانا. چ بکه‌ین ئیستا ده‌بئی به‌ نه‌خشه‌و ناپیاوی بی‌کوژین. چاره‌یه‌کمان نیه... نه‌من هه‌رگیز نه‌م ده‌ویست ناپیاوی له‌گه‌ل دوژمن بکه‌م. ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل دوژمنی بئ‌نه‌مانی گیانیشم"

"جەنابى ياۋەر زۆرت سوپاس دەكەين"

"پياۋىكى جىڭگاي رىزو حورمەتى"

"مورپەزاغا قسە لەگەل جەبار دەكاو قانىمى دەكا"

ياۋەر ھەناسەيەكى ھەلگىشاۋ بە روخسارىكى خەفەتارىيەۋە گوتى:

"ئىشەللا قىبولتى ناكا. ئەمەن رازى نىم رەفتارى وا لەگەل گەۋرەتەين دوژمىنىش بەكم كە بەدەستى نىزىكتەين دۆستى خۆى بىكوژم. چ بەكم چارەيەكم نىە. زستان خەرىكە دادى. دەرەتانى غەمەلىيات نىە، ھەموو كەسىش چاۋەرۋانە كە ئەمەن زۆر زوو لەنىۋى بەرم. ئەمەن نازام بۆچى ھىندەى لى دەترسن"

تاشكەن خەلىل بەگ قسەكەى پى بىرى و گوتى:

"دەترسىن جەنابى ياۋەر، ئەمىنىش بەرە بەرە خەرىكە لىى بترسم"

"ئەتۆش؟"

"بەلى ئەمىنىش جەنابى ياۋەر!"

"ئىشەللا جەبار قىبولتى ناكا. ئەمەن ئەۋ دىھاتىيانە لەنىزىكەۋە دەناسم. جەبار بەناچارى

قىبولتى دەكا، لەترسان، سى مىندالىشى ھەن"

"جەنابى ياۋەر دل لەدل مەدە، ناكامى كارەكە خۆشحات دەكا"

ياۋەر ھەتا پلىكانەكان لەگەلىان چوو.

"گوت لى بوۋ ۋەكىل باشى عاصم؟"

"بەلى، جەبار قىبولتى دەكا؟"

"ناچارى دەكەم"

"جەبار سەر دەكەۋى؟"

"زۆر باشى دەناسم. لەقەدەر خۆى پياۋىكى زۆر باشە، پياۋىكى پياۋە. ۋەختىك خۆى

تەسلىم كەردەۋە ھەمىشە نارەھەت بوۋ، دەىگوت: ھەمەدۆكم لەۋ چىايانە بەجى ھىشتەۋە

ھاتوومەۋە. نەىدەتوانى تەھمەل بكا، زۆر لەۋە نارەھەت بوۋ كە ھاورپىيەكەى لەچىا بەجى

ھىشتەۋە ھاتوۋتەۋە. ئەمەن زۆرم ھەرل دا دلخۆشىى بەدەمەۋە. ۋەك دەلەتن لەلاى زولفو

كرىكارى دەكا ھا؟ لەۋانەشە بتوانى ھەمەدۆكى بكوژى"

"يانى نىزىكتەين ھاورپىي خۆى... نەى كە ئەم دىھاتىيانەى ئىمە..."

"بەشى زۆرى ئەم جۆرە ياغىيانە بەدەستى ھاورپىكانى خۇيان..."

"هاورپېه تی... چما هاورپېه تی له گیانی بنیاده میښ به نرختر نیه؟ له وانه شه جبار بچی و پاش نه وی هه موو شتیکی به حمه دۆک گوت په گه ل دهسته که یان بکه وی"

"پئی تی ده چی..."

"نه گهر وای لی پی زور خو شحال ده بم"

وه کیل باشی عاصم گوتی: نه منیش هه روا.

"چونه پیش نه وی جبار پچیتته لای و حمه دۆکیش خوی ناماده بکا دست به

عهمه لیات بکه یین..."

"زستان له ری دایه، له توو پروو سیش بارین دهستی پی کردوه"

"گوتت چند کسی له گه لن؟"

"وه که فه زلی ده لئی سی کهس بوون"

"هه تا به هاری دهسته که ی ته و او ده کا"

"هه تا نه وان خو یان ری ک و پی ک ده که ن، نیمه ش خومان ساز ده که یین"

"نه دی جبار؟"

وه کیل باشی عاصم گوتی:

"مه معلوم نابیی، نه گهر سر نه کهوت جهازه که ی دیتوه"

"به فکری تو حمه دۆک نیزیکترین هاورپی خوی ده کوژی؟"

وه کیل باشی عاصم گوتی: به لئی ده ی کوژی.

زولفؤ هه شو رۆزه به کیکی ناره کیلگه بونه وی جبار ی له گه ل خوی بیینی. قه رار و ابوو

موپ ته زاغا قسه له گه ل جبار بکا.

موپ ته زاغا له حالیک دا به خو شحالی به وه دهستی ری ک ده خشاندن ده ی گوت:

"نه گهر، نه گهر جبار له ژیر نه م کاره بچیتته ده ری، ری گایه کی کاریگه ری دیکه م هه یه،

نه ویش چون ری گایه که، کوژرانی حمه دۆک به جیی خوی، ریسی هه موو یاغی به کانی نه م

چیایانه ده که مه وه خوری.

به لآم نه وی راست بی، زورم متمان به جبار نیه. کوره نه م زولفؤ به ی ده لیم، نه م زولفؤ به یه.

"نه گهر له م چوکو ورا وایه که سینک هه بوو داوی بادا، نه من ریش و سمیلی خزم له بن را ده تاشم"

به بی سه بری چاوه پروانی جبار بوو، زوری مه راق بوو بزانی شو چون پیاوئیکه. وه ختیک خوی

ته سلیم کرده وه نه وی له مه قه ری جه ندرمه له نیو یاغی به کانی دیکه دیبوو. چون ده یان گوت

ره فیقی همه دۆکه، نهختیک زیاتر له قهلافهتی ورد ببوهوه. ئه مه رووداری زۆر له وه پیش بوو لیل و تاریک پیاویکی وه بیر دهاتهوه زۆر که له گهت که دوولا هاتبووهوه و گرموله ببوو و له قوژنیک ههله کوشابوو.

"یاوه زۆر ناره حهت ده بی"

مورته زاغا به پیکه نینه وه گوته:

"با ناره حهت بی. له جی دا کاره که پتوه ندبی به وه وه نیه، ئیمه جهباری ده نترین. ته نانهت پتویست نیه هیچی شی پی بلتین. یاوه با بچی کاری خۆی بکا، نهیه لئ حه مه دۆک هیرش بکاته سه ر شارۆچکه، چا حه مه دۆک به مه ر جۆرنیک بکوژری ئه و به ریرسه؟ ئه و یاوه ره ده ست و پی سپیه دیسان ده بی شوکرانه به نیوچاوانی ئیمه ببژی. ده بی نی جهبار یان کسیتیکی دیکه حه مه دۆکی ده کوژی و شیرنی به که ش ئه و وه ری ده گری. ئه گه ر جهباریش ئه م کاره ی له ده ست نیه، ئه من یه کینکم هیه، یه کینک هیه حه مه دۆکی وه ک ناوی ده خواته وه، به لام جاری له به ر نه خشمیه کی زۆر وردو هه لسه نگیندراو ناوه که ی به کس نا ئیم. وه ختیکیش و یستم ئه و کسه به نیرم حه مه دۆکی بکوژی، نه به کس ده ئیم و نه هیچ شتیک له کس ده پرسم و نه نین له یاوه ر فارووقی به ریز وه رده گرم. ئیستا با جهباری تاقی بکه نینه وه. هه تا مه قاش هه بی پۆلوی به ده ستی هه ل ناگرم. ئه من جاری ئه و زاته ی تووشی نه زیهت ناگم. چونکه ئه و پیاویکی نازاو نه ترسه که شارۆچکه هه میشه پتویستی پی هیه. له مه ر چه رختیک دا ته نیا یه ک پیاری وا له چوکووراوا، له هه موو توو رووس و چیاکانی "هه زاره گا" پهیدا ده بی. ئه من له مانه دوو کسه م هه ن. دوو بازی راوکه ر..."

تاشکه ن خه لیل به پیکه نینه وه گوته:

"ئیستا ده زانم نه تۆ بۆ گۆراوی و بۆچی له بنانگویی یان پی ده که نی. هیچ له حه مه دۆکیش ناترسی. حه مه دۆک وه ک میتشووله له نیو ده ستان دایه"

مورته زاغا تیی راخوری:

"کورم زولفو فکرت له کوئی به؟ گومانی تیدا نیه که حه مه دۆک وه ک میتشووله له ده ستی خۆمان دایه. پیت وایه ئه منیش عدلی سه فابه گم. حه مه دۆک بۆمن له خواردنه وه ی قومه ناویکیش ناسانتره... ئه و له لای من هیندی میرووله یه کیش قیمه تی نیه. چا ئه و کی به؟ دیهاتی به کی پیخواس و قوون رووت، مندالینکی هه تیو... هه زار چه ته ی وا له لای ئیمه قیمه تی پووشکه کایه کیان نیه. کۆماری به ریزی تورکیه ش دوو قسه ی حیسابی له گه ل ئه و دیهاتی یانه ده کا که پشتیوانی حه مه دۆکن، ههروه ها له گه ل جه نابی یاوه ریش..."

دهيهويست بلن له گهڼ عارف صائم به گيش، به لآم بيدهنگ بوو.

به پيټي خه بريك كه بهر گوتی مورته زاغا كهوت، نو دهنگويه كه عارف صائم بهگ دهيهوي مستهفا كه مال پاشای بكوژئ وهك توپ له همموو ولآت ته قيبووه. نو قسه يه كه نو، بئ ليكده انوه به سمر زمانيدا هات ههنگامه ي له نيو خه لك دا وهري خست. ته نانهت نه ده نهر نه كهره و نه سته مبوليشي شله قانده بوو. گهوره پياواني نه كهره له مه جليس، له به زمي نارهق خوارده نو له مekteبي روژنامه كان دا ههر باسي نو قسه يه يان ده كرد. له شاروچكش خه لك به مه سله ي پيلاني كوشتنه كه يان زانيبوو. به لآم كه س راست و پروان باسه كه ي به دم دا نه ده هات، له وانه شه راست بئ، هيچ شتيك له خووه ناگوتري. خو مورته زاغا نه يده تواني مه سله يه كي وا گرنگ له ورگي خو ي ده ريئتي و... بئ و نه بي نه م خه به به گوتی مستهفا كه مال پاشاش ده گاته وه. جا نه وده م وه ره و سه يري حالو بالي زولفوي بكه و وه ره پروانه قه لافه تي عارف صائم بهگ قاره ماني نيشتماني! پت له مل داو تابلو به سنگي دوو هاوړي لي له ميژينه ي پاشاوه، عارف صائم بهگ و زولفو... .

زولفو چند جار ويستی قسه يه كه له زماني مورته زاغا ده ركيشي، به لآم نو هه روا بزانه هيچي نه بيستوه، قسه كه ي ده برده وه لايه كي ديكه. نو ده ي زاني روژتيك له روژان زولفو راست و ره وان نه م باسه ي له گهڼ ده كاته وه و ههر له نيستاوه له وه ده ترسا.

مورته زاغا ههر كه چاري به جه بار كهوت، دلتي ناوي لي نه خوارده وه. پوتينيكي پيسته بزني له پيدا، پانتولتيكي ره شي كال بووه وه له به رداو كلاوگره گريه يه كي ليوشكاو به سه ره وه، به روخسارتيكي سيس و شهر ماوي يه وه، به چه شنيك كه له شهرمان چاري له چاري كه س نه ده كرد. به ياني زور زوو بوو كه جه بار چوو به باله خانه كه ي مورته زاغا. له دلتي خو يدا گوتي ناكري له سه ر رواه تي هيچ كه س داو هري بكه ين، كاله كه به رهنكي نيه، ههر كراسه مه رد ي خو ي تيډايه. به رووخوشي يه وه وه ري گرت و فه رماني دا بهر چايي بو بيتن. جه بار له سه ر قاولتي گيژو سه رسو پرماو بوو.

له كاتي چا خوارده نو وه له وه ختي هه لگرتني په نيو زه يتون دا جاري كيش سه ري هه ل نه بيري ته ماشاي بكا. ده ستي ده له رزين. ههر ده ستيشي له روژه كهره و ههنگويني سه ر سه ري قاولتي نه دا.

"به لتي جه باره فنه ندي، وادياره نه تو ره فيقي چه مه دوكي؟"

جه بار ناره حه ت بوو، به خوډا شكايه وه، ويستي قسه يه كه بكا به لآم بيدهنگ بوو.

"وهك ده لتي نه تو له چيا له گهڼ چه مه دوك بووي، پيكه وه ده ستان به چه ته يي كرده"

"پېشتر ئەمن لەگەڵ دەستەى دۆردووە شىت بووم. وهختىك دۆردووە شىت كەرىم نۆغلىيى داركارى كرد... كەلپەلى نىو مائەكەى برد، ئەمن و نايب رەجەب لىي جيا بووینەوەر رۆشىتىن و رەگەل حەمەدۆك كەوتىن. هەتا كاتىك كە نايب رەجەب لە ئاكاچاساز مرد، لەگەل حەمەدۆك بووین"

"هەر دوو كەس بوون؟"

"دوو كەس..."

"ئەتۆ بۆچى ببوویە چەتە؟"

"ئەو كەبىرە زۆرى لەدايكم دا... كە دايكم مرد... هەر بۆیە..."

"ئەى پاشان؟"

"پاشان كە لىبووردن دەرچوو، وازم هیناو هاتمەوەر. حەمەدۆك لەچیا مایەوەر، لەوئ مایەوەر دوايە عەبدىخانى كوشت، پاشانىش ون بوو و ناوى لە كۆولەكەى تەرىش دا نەما. لەنەكاو گوتیان عەلى سەفای كوشتوەر. پاش ئەوئ لىي جيا بوومەوەر نەم دیوەرەوەر"

"ئىستە حەمەدۆك لە چىايە، دوتنىش هیرشى كردهوەر سەر شارۆچكە. دەیەویست عەلىيەشەلى بكوئى، مەلادۆران ئەفەندى بە تكاو پارانەوەر لىي نەستاندوەرەوەر. ئەتۆ هېچ دەزانى حەمەدۆك چ دۆژمنايەتىيەكى لەگەل عەلىيەشەل هەيە؟"

"دەزانم، حەمەدۆك بۆخۆى پىمى گوت"

"مەسەلە چ بوو؟"

"وهختىك حەمەدۆك خەجىجى هەلگرتوەر، عەلىيەشەل دواى شوئنەكەى كەوتوەر دەگىرى خستوەر، حەمەدۆكیش لەسەر ئەوەر چووەر ياغى بووەر. دایەخۆرىيەك هەيە ها... بە حەمەدۆك دەئى: ئىللان و بىللان دەبئى عەلىيەشەلى بكوئى. ئەوئش قەت ناتوانئ دئى دایەخۆرى بشكىئى..."

"حەمەدۆك چۆن پىاوئىكەر، زۆر ئازاو بەغیرەتە؟"

"ئازاو بەغیرەتىش بوو بەقسەر، ئەو بەكەوتتە نىو ئاگر خۆى دەردئىنئىتەوەر، هەر ئەوەرەندە بەسەر ئەو نۆرەى لە چاوەكانى دایە جارىك بەرىسكىتەوەر"

"چ بەرىسكانەوەرەيەك؟"

"ئەمەيان ئىدى ئازانم. وهختىك رقى هەستئى و بىهوى كارىك بكا، لە چاوەكانىدا نۆورىك بە ئەندازەى نۆوكە دەرزیيەك دەبرىسكىتەوەر. وهختىك ئەو نۆرەر دەدرەوشىتەوەر ئىدى كەس ناتوانئ پىشى بگىئى"

"زۆر زرينگ و ناقله؟"

"زۆر ناقله، بهلام وهك مندالتيكيش باش و ميهره بانه. نهختيكيكيش زرينگه، نهو تهنانهت ميژروله يه كيش نازار نادا، متمانەش به هه موو كەس دەكا، گوتم وهك مندالتيك وايه"

"نهتۆ زۆرت خۆش دهوئ؟"

"پياو رهفيقى خۆي خۆش نارئ؟"

مورتهزاغا چاوي بريه چاوي جهبار. جهبار چاوي لئ وهرنه گيترا. چهند له حزه يهك ناوا له چاوي يه كتره وه پامان.

"نهتۆم بۆيه بانگ كرده ته ني ره كه نهتۆ... نهتۆ... جهباري ههله دهسهنگاند نهتۆ دهبي حه مه دهۆكي بكوژئ"

جهبار وهك چاوه پرواني نه م پيشنياره بي، رهنگي تيك نه چوو، قسه يه كيشي نه كرد.

"حكومەت زۆر به حه مه دهۆك قه لسه، عيسمهت پاشا له نهكه رهو گهوره گهوره كاني ديكه زيكره فكريان نهويه كه حه مه دهۆك له بهين بچئ. ني مه يان ليره زۆر خسته وه تهنگانه وه، وهختيك ني مه ش له پياويكي نازاو نه ترس ده گه رايين كه حه مه دهۆكي بكوژئ، زولفۆيه گ تۆي نيشان دا. نه منيش گوتم: باشه، با شانازيي كوشتني حه مه دهۆك به نسيب باشترين دۆستي خۆي بي. گوتم ره واي ههق نيه پياويكي نازاو جواميرو باش و ره فبق دۆستي وهك حه مه دهۆك كه دلتيكي وهك دلتي حه زره تي عه لي ي هه يه، به ده ستي پياويكي بي ناوونيشان بكوژئ.

پياو دلتي به وه رازي نابئ پياويكي خه راپ كه سيكي وهك حه مه دهۆكي بكوژئ. حه مه دهۆك درهنگ يان زوو هه ر جۆريك بي ده كوژئ. نهتۆ تا نيستا ديوته ياغي يهك، ياغي يهكي وهك حه مه دهۆك به گولله نه كوژئ؟"

جهبار گوتي:

"سه رم لئ ده رناچئ، نهو، قه رار بوو پاش كوشتني عه بدئ خان نيدي چه ته بي نهكا. وهختيك بيستم عه لي سه فاي كوشتوه باوه رم نه كرد"

"هه موو كەس دەزانئ نهو عه لي سه فاي كوشتوه"

"باوه رم نه كرد، نهو به عه بدئ خانه وه ماندوو بوو، قه رار وابوو پاش كوشتني وي رابكار بړوا. نه من پيم وابوو كه سيكي ديكه، يه كييك كه دوژمنايه تبي له گه ل عه لي سه فا هه بووه،

كابرايه كي ديتهاتي نهوي كوشتوه به سه ر حه مه دهۆكيان دا هيناوه. نه من واي بۆ ده چووم"

"عه لي سه ليك هه يه ها، نيستا له لاي مه لادۆزان نه فهندي بهو پيشترش له لاي من بوو..."

"بيستومه"

"ئەتۆ ئەويش دەناسى؟"

"دەناسم"

"ئەو غەلىيەشەلە وەختىك حەمدەدۆك غەلى سەفای كوشتبوو، بەچارى خۆى چارى لىببو"

بۆ يەكەم چار لە روخسارى جەباردا گۆرانىك بەدى ھات، سەرسوپمانىكى ناشكراو جۆرىك كە پىياو تىتى بگا.

ئەم حالەتە لەبەرچاوى مورپەزاغا ون نەبوو.

"ئىستە حەمدەدۆك لەكىتپارەيە. گومان لەوھدا نىو خەرىكى چەتەيشە. پىياوان دەكوژى و خەلكى رووت دەكا"

جەبار بە باوهرپىكى پتەوھو گوتى:

"ئەو ھەرگىز سەربەندەنان ناگرئ و خەلكى رووت ناك"

"لەپىش دا باسى ئەو دەكرا كە غەلىيەشەل يان رۆستەمە كوردە يان يەكى دىكە بنىرىن حەمدەدۆكى بكوژى، زولفۇزەگ ناوى تۆى برد. ئەمنىش گوم لىوھشاوھترىن پىياو بۆ كوشتنى حەمدەدۆك خۆيتى. پروانە، ئەمن پىياوئىكى شەركەرم. راستەوپراست، قسە دەكەم، ناشكراو پاك كرددە. باش گويت بكوھو گوئ لە قسەكانم بگرە. لەگەل زولفۇو ناغاكانى دىكە قەرارو مەدارم داناو، ھەر كە حەمدەدۆك كوشت كىلگەيەكى سىسەد ھىكتارىت لە ھەركوئ پىت باش بى دەدەينى. خانوويەكىشت بۆ دروست دەكەين. لەنىو خۆمان دا دراوتىك كۆ دەكەينەو دەت دەينى. پارەكەت لەلای مەلادۆران ئەفەندى دادەنىين. كە حەمدەدۆك كوشت دىئەوھو دەچى پوولەكەت وەردەگرى. دىنايە، ئەو خوايە ئەگەر ئەتۆ نەت تولى حەمدەدۆكى بكوژى و ئەو تۆى كوشت، ھەموو پارەو كىلگەو مىلگەكو ھەموو ئەو شتانەى بەلنىم داوھ بە ژن و مندالەكەت دەگەن. ئەگەر ئەتۆ داواكەمان قىبوول ئەكەى لەسەر ئەو خراپەيە كە دەرھەقى ئىمەو حەمدەدۆكى دەكەى نايەلەن لە چوكورواو دانىشى. لە پىش دا زولفۇ لە كىلگەكەيت دەردەكا، پاشانىش لەم دىنايەدا لە ھىچ كوئ جىت نايئەتەوھ. چونكە دەستى ئىمەو دەستى حكوومەت ھىند درىژە دەگاتە عەرش. بچى ھەر كوئىيەك دەت بىنىنەوھ. رەنگە بلىنى ناتوانن ھىچم لىبكەن... دەبى بلىم كە دەتوانن، كوشتنى كابرايەك بەسەر تۆدا دىنن. يان ئەوھتا دەچى كىوان و رەگەل حەمدەدۆك دەكەوى، كە ئەودەمىش يان بە گوللەيەك دوايەت دى يان

ده‌کەویە بەندیخانەو دیدار ناخەرتی مندالەکانت دەبی و دەمری. لەوانەشە لە مەیدانی شارۆچکە لەدەارت دەن"

وہختیک مورتەزاغا لەقسەکەمی بووہوہ جەبار وەک مردووان رەنگی زەرد ھەلگەراو کەوتە بەر دەست و پێیانی:

"نەمەم لەگەڵ مەکە ناغا، ئەو کارەمی مەکە، رەجم پێ بکە، بە ھەمەدۆکیم بەکوشت مەدە"

"ئەو بەچی را دەزانن کە نەتۆ بۆچی چووہ لای. بلتی وەختیک بیستم نەتۆ چووہوہ چیا نەمنیش یاغی بوومەوہ. نەویش باوەر دەکا"

"ئەو من دەناسن، ئەو باوەر ناکا. ئەو دەزانن کە نەمن ئیدی ھەرگیز چەتەبی ناکەم.

نەویش دەزانن کە بۆ کوشتنی چووم. نەمەم لەگەڵ مەکە، مندالەم وەردن، بەزەبیت پێم دا بی"

"تەواوہ! قسەیکەم دیکەم نیە. ھەمەدۆکم لەتۆ دەوی. ھەم خەلکی شارۆچکەو ھەم

حکومەت نەم شانازی پەیان بە شیاوی تۆ زانی... بێدەنگ بە. تەفەنگی خۆت ھەلگەرەو روو لە

چیا بکە... ھیچ کەس نابێ بزانی کە نەتۆ ھاتووہ ئێرەو پیکەوہ قسەمان کردوہ، تۆغرت

خێرو غەزات پیرۆز"

ھەرچی جەبار ھاواری کرد، ھەرچەندی پاراپیوہو لالایەوہو تکاو رەجای کرد، مورتەزاغا نە

کەم نە زۆر قسەمی نەکرد. ببوو بە پەیکەرێکی بەردین.

سەرەنجام جەبار گوتی:

"دە پۆرم لێ راوہستن، فکری لێ دەکەمەوہو چارەیک دەدۆزمەوہ"

"ھەول مەدە دووبارە بچێوہو چیاو یاغی بی. خوا دەزانن لەبەین دەچی"

جەبار بەناپەھتەییوہ پێکەنی و گوتی:

"ئێمە چی و چەتەبی چی"

بەو بەژنە زۆر کەلەگەتەییوہ ھەستایە سەرپێ. ھەروا لاتری دەبردن.

"پازدە رۆژت مۆلتە بیر بکەوہو رینگاچارەیک بدۆزەوہ"

(۲۴)

گوندى مەلادۆران لەبىشتى ئەو چىا دوورە سەرسەوزانە، لە بەلاوەتەين قوژىنى دۆلەتكى تەنگ و قول و پەر بەردەلان و لىرەوار ھەلکەوتىبوو. نىوانى ئەو گوندە لەگەل نىزىكتەين ئاوەدانى رۆژەپەيەك و لەگەل نىزىكتەين شارۆچكە سى رۆژەپەي بوو. چۆمىكى بارىك كە لەچىا ھەستەمەكانەو دەھاتەخوار ئەو دىپەي لەگەل دنيا گرى دەدا. ھەوت مانگى سالى پىوھندىي ئەو گوندە لەگەل دنياي دەرەو بەتەواری دەپچرا! خەلكى ئەو دىپەي كىلگەيان نەبوو، لەنىوان شاخ و بەردەكان دا پارچە زەوىپەيەكى چووكيان دەدیتەو، بە پاچ دەيان كىلاو دايان دەچاند. بزىتكى زۆرو كەمىك مەرىشيان ھەبوو. گاوكۆليان ھەر نەبوو. لەو پەيوانە سەختەدا لە نىستەر بەولاو ھىچ بارەبەرىك بەكار نەدەھات. وەختىك دۆران لەدايك بوو تەعامى سەر سفەريان كۆولەكەي زۆرو نانى كەم بوو. دۆى ترش و تۆراغى سەگباب خىو لەو خواردەمەنىيانە بوون كە ناواتى بوو بيان بىنى. ھەتا تەمەنى دوازە سالى لەرو لاوازو مردەلوخە بوو. جووتىك چاوى ھەلمساوو دەم و چاوپىكى كزو تاوھسووتى ھەبوون. لەبەر لاوازی لاقەكانى تىك دەئالقان. لە يەكەم شەرى جىھانىدا دىپەكەيان روخسارى خەلكى غەرىبەي دى. بەشىك لەو خەلكە نۆجوان بوون و تازە خەتى سىليان دابوو، ھىندىكىشيان پىاوى وەنىوكەوتوو بوون. ژمارەيەكەيان چەكەيان پەي بوو، بەشىكىشيان بىچەك بوون. دەستەيەك لەوان رووت و رەجال بوون و دەستەيەكەيش گىرفانىيان پەر لە سكەي زىر بوو، جلكى جوانيان لەبەردا بوو، چەكەي ترووسكەداریان ھەبوون و زنجىر سەعاتى زىريان وەبەرۆكەيان ھەلئاسىبوو. بە چەند سالىك ژمارەي خەلكى دى بوو بەسە چەندانەو لە شەرى سەرىەخۆيىدا بوو بە پىنج تا ھەتتە. بەشى زىاترى ئەوانەي پەنايان بۆ دى ھىتابوو كەسانى خۆتەندەوارو دەرس خۆتەندوو بوون. ديارە

چەتەو یاغی و قاچاخچییشیان لە نێودا پەیدا دەبوون. رووکاری گوندی "ساری ناسا" که خەلکەکەمی هەمیشە تەنیاو دوورەپەریز لەو دوورە دەژیان، بە هاتنی ئەو سەربازە راکردووانەو یاخییەکان گۆرا. لە ماوەی چەند مانگێک دا گۆرانێکی بەرچاو لە وەزعی دیهاتییەکان دا پەیدا بوو. بەشێک لە راکردووەکان تەنانەت لەو گوندە چەپەک و بێدەنگەش دا خانوویان ساز کردو ژنەکانیشیان هێنایە وێو لەوێندەری بە دوور لە چاوو پەلاماری دوژمن بە خاترجەمی گوزەرانیان کرد. بابی دۆزانی چوو شەرو لە ساری قامیش مرد. هێشتا مەرگنامە رەسمیەکیان نەناردبوووە که یەکیک لە دۆستانی که پێکەووە خزمەتیان دەکرد، هاتە ناوهدانیو خەبەری هێنا که بابی دۆزان لە جەبەه لەبەر چاوی وی گیانی دەرچوو. ئەو سەربازە بۆ خۆشی نیدی نەگەراییەو شۆینی خزمەتی خۆی. دایکی دۆزان ژنیکی جوان و بە تواناو دلگربوو. تەنانەت لە تازەیی میژدەکەشدا نەگرایا، ئەو لەمیژ بوو سەربازێکی راکردووی بە ناوی حوسین که ببوو پێش نوێزی گوندەکیان، هێنابوو سەرماڵی. مەلا حوسین پیاویک بوو سوورکارە، چوارشانه بە ریشیکی رەش و تیک ئالقاو، جووتە لێوێکی نەستووورو جووتە چاویکی گەورەو. پێش نوێزی کەرتیک بوو که پانتۆلی گالیفە شینی دەبەر دەکردو چەکەمی چین داری لەپیدا بوون. کیسەباخەلێکی زێوکاری کراوی هەبوو پریوو لە سکەمی ئالتوون. سەعات و زنجیرسەعاتی زێری وەخۆی دەخستن. هەمیشەش لەبن لیوانەو دوعای دەخویندن. هیچ وەختیش ئەو فیلینتا ئەلمانییە لەبن جەبەکی دا هەلێدەگرت، لە خۆی دوور نەدەخستەو. فیشەکدانەکانی که راست و چەپ لەخۆی دەدان، گولدۆزی کرابوون. هەر گولێکی سەرفیشەکدانەکانیشی نیشانەو نمونەیی تەلیسمیک بوو.

مەلاحوسین لە ناواییدا نە لەگەڵ راکردووەکان دەبوو هاو دەم و نە لەگەڵ خەلکی ناوچەکەدا دەدا. هەمیشە لە مالتی بوو. ئەویش مالتی دایکی مەلادۆزان. هەموو شەویش بێ ئەوێ بچوێ هەتا بەیانی لە گەلێ رادەبوارد. لەسەرەتادا تەنانەت چاوەروانی خەوتنی دۆزانیان نەدەبوون، دۆزانیان جگە لەوێ که هەموو شەوێ گویی لە سرتەو خەلۆی ئەو دووانە بێ چارەیهکی نەبوو. زۆریشی پێخۆش بوو، بەلام نەیدەتوانی زۆر خۆی بۆ بێخەوی رابگرێ.

لە سایە سەری مەلارە دۆزان بوو بە برای سێ خوشکان. لەو نێوهدا دۆزانیان هەلێداو خەپەتۆلە بوو. مەلا ئەوێ خۆش دەویست. بریسکەیهکی تەماعکارانە لە چاوە رەش و قولەکانی دۆزان دا دەدرەوشایەو، که مەلاحوسین بە ناشکرا هەستی پێدەکرد. لە ماوەیهکی کەم دا دوعاو خویندەنەو نووسین فی کرد. پێکەووە نوێزیان دەکردو قورئانیان لەبەر دەکرد.

مهلاحوسين له زيره كى و به توانايى قوتابيه كى خوڅحال بوو لهو باره يه وه هستى به له خوڅايى بوونيك ده كرد.

روژتيكيان دوزان هستى كرد مهلاحوسين خوڅى سازده كا بو نه وهى دايكى و مندا له كان به جى بهيتلى و له ناوه دانى رابكا. ناكارو كردارى ويى خسته ژير چاوه دتري، شهويكيان كه دايكى خوويكى شيرنى لى كه وتبوو، مهلاحوسين له جيبى هاته دهر، خوڅى پوڅته كرده وه، فيليستيايه كى هملگرت و كيسه يه كى له سر سه رينه كى خوڅى داناو له مالى وده دركوت. دوزان كه له ميژ بوو چاوه پروانى نم له خزيه بوو، خوڅى پوڅته كرده وه و نه ویش به دواى دا دهر په رپه دهر و دوور به دوور وه دواى كوت. به هار بوو، شنه بايه كى خوڅى دهات. روبريكي مانگه شهو به سر نهو ليږه واره دا كه همللاو هه نكامى لى هملده ستا، هملده رږايه خوار. له ناوه دانى وده دركوتن، چند سه گ به ديتنى مهلا ده ستيان كرد به وهرين. نهو گوتى نه دانى. له هه ورازه سخت و به رده لانه كى ته نيشته هملديږه كه وه سر كوتن و به وديودا شوږ بوونه وه. لاي تاوه لاتى گه يشته بنى هملديږيك كه چند كيلومتر قول بوو و دت گوت چاله. له ريگادا مهلا چند جاريك و هك كوت و هستى كرد يه كيك به دواى دا دى، راوه ستاو ته ماشاى ده ورو به رى كردو حه سايه وه و چونكه كسى چاوپن نه كوت وهرى كه وتوه. وه ختيك به دولتيكى قولدا وه سر ده كه وتن نوڅى نيوه رږ بوو. مهلا ده زنوڅى هملگرت و نوڅى كردو نه مجار دانيشت نانى خوار. دوزان خريك بوو له برسان برى، هه روا قورپه زگى بوو. وه ختيك مهلا نانى ده خوار نهو ليكاري به دم و ليتوان دا دهاته خوار.

مهلا كه پاش نان خواردن سوو كه ئيسراحتيكي كرد بوو، به گومانه وه روانيه چپ و راستى خوڅى، وه كه نه وه ده چو چاوه كانى بو كه سيك بگه رين، بن گومان بونى هيندى شتى كرد بوو. دوزان نه ونده به پاريزو به دزى به دواى دا ده رويشت كه كبرا سه ربارى نهو هه موو به دگومان يه ش كه بوى پهيدا ببوو، به هيچ جوړ نه يده توانى بي بينى.

هه تا نهو كاته كه مهلا بو شتو خواردن راوه ستا وه زعى دوزان زور نه گوزابوو، ته نيا لاقى شل ببوون و سه رى ده گيژه وه ده چوو. به لام ديسانيش ده ي توانى به دواى مهلاى دا پړوا.

مهلا له گوزايى هاوينه هه وارتيك دا له سر كان يه ك كه له بن تا قه دارتيك هملده قولتى راوه ستا، توښه به ركه كى نه ختيك نم ديونه وديو كرد، نه مجار پاش نه وهى به چاوه شه هينى يه كانى ته ماشاى ده ورو به رى خوڅى كرد نوڅى دابه ست. دوزان نيدى خوڅى پى رانه گيرا.

وهك پشيله به خشكه خشك، نارام و بیدهنگ هاته بن داره كهو دهستی بۆ هه مبانهی توتیشووه كه برد. راست لهو ده مه دا په نجهی زبری مه لاهوسیتن له جومگهی دهستی گیر بوو.

"ههی سه گه به ره لالا ده م زانی، ده م زانی نه تۆ وه دوام كه وتووی"

پاشان له كاتیک دا زهردهی ده هاتی له سه ر قسه كهی رویشت:

"برسیته، به ره لالی بیعار؟ راوهسته له نوێژه كه م بیه مه وه پاشان قسه ت له گه ل ده كه م راوهسته" دووباره نوێژی دا به سه ته وه. پاش ته واویوونی نوێژه كهی دهستی كرد به دوعا خویندن:

"وه ره نییه بزانه مه لادۆران ناغا، وه ره با زگمان تیركهین دوایه..."

هه مبانه پریبو له په نیر، پیواز، هیلکه کولیو، په تاته و نان. مه علووم نه بوو مه لاهوسیتن نه وه مه مو نازووخوا توتیشووهی كهنگی و چۆن ساز کردوه بی نه وهی كهس پی بزانی، له کوئی نا ساده کردبوو؟ دۆران به راستی سه ری سور ما بوو.

"کورم دۆران، ئیدی له وه زیاتر نه من نه م ده توانی له م دئی به بی نه مه وه. دایکیشت ژنیکی جوان و جووره، زۆریش جوانه. نه منیش زۆریم بۆ به جی هیشتوه، هه وتوویهك نابا له گه ل لاویکی به دلێ خۆی زه ماوه ند ده كا. له میژبوو منی له بیر چوو بووه وه. به لام ئیستا وا بیر ده كاته وه كه نه من تۆم رفاندوه له گه لم ده بیته دوژمن. نه وه به بی تۆ ناتوانی بی نی. نه وه كچانهی له منی بوون به مندالی خۆیان نازانی. نه تۆ ده بی بگه ریته وه بۆ مانی"

دۆران زۆر به ماندوویی و شه كه تی، به لام به توندی گوئی:

"ناگه ریته وه"

"زۆر باشه، ده ته وی بچی كهی؟"

"نه تۆ بچی هه ر كوئی یهك دیمه وی"

ته رده ست خواردنه كه یان ته واو كرد. مه لاهوسیتن دهستی له كانی یه كه شوتنه وه وه هاته وه. دۆران خه ريك بوو هه مبانه توتیشووه كهی هه ل ده گرت وه.

"نه تۆ نابێ له گه ل من بیی"

"دیم"

"بۆم ده بی به ژانه سه ر"

"بۆچی ده به ژانه سه ر?..."

"بروانه دۆران، بۆ خۆشت ده زانی زۆرم خۆش ده وی، نه تۆم له كچه كام و له دایکیشت زیاتر خۆش ده وی، به لام هه ر ئیستا نه گه ریته وه ده ت كۆرم"

چه خماخی فیلینتایه کهی راکیشاو فیشه کی وه بهردا. قۆنداغی له شانی قایم کردو سیره ی له دۆزان گرت:

"نه گهر ئیستا نه گهر پیه وه پیتیه وه ده نیم"

"ناگه پیه وه"

"نه تۆش ده پۆی و منیش ده پۆم. کئ ناگای له و سئ کچۆله یه ده بی؟"

"نه وان بۆ خۆیان ناگایان له خۆیان ده بی. سئ رۆژی پئ ناچئ دایکم میردی ده کاته وه"

"هه تیه بی کاریه ده لیم وه گهر پئ، نه گینا ههر ئیستا دهستی لی ده کیشم"

دۆزان له سه ره خۆ گوتی:

"دهستی لی بکیشه"

مه لاحوسین له کاتیک دا ددانی له چیره وه ده بردن گوتی:

"دهت کوژم"

"بم کوژه"

"که وایه بگره له دهستم"

گولله یه کی له بن لاقی دۆزان له عهرزی دا. مندا له که نه ختیك رهنگی بزړکا به لām له جیی خۆی نه بزوت. مه لاحوسین گولله یه کی دیکه وه به دوا ی ویش دا گولله یه کی دیکه ی ته قاند، که چی کوره می شیکشی میوان نه بوو، ته نانه ت چا ویشی نه ده تروو کاند. مه لا ده ی زانی نه و مندا له له وهش نه ترستره وه ههر له فکری نه ره دا بوو که ریگایه ک بۆ گه رانه وه ی بدۆزیتیه وه. وه ختیك دیتی تفهنگ پیوه نان سوودی نیه، که وته فکری فریودانی، له دلئ خۆی دا گوتی: نه و که سه ی مردن به هیچ بزانی به چه ند قسه ی خۆش هه ل ده فریوی. دهستی کرد به پارانه وه و زۆری به بهر هه ل خوتیند، کورپوگه باکیشی نه بوو. وه ک داری وشکه ل له جیی خۆی چه قیبوو. قه ولی پارهی پئ دا، دیسان سوودی نه بوو.

"نه من له تۆ که لله شه ق ترم. دلّم نه هات بت کوژم به لām زۆریش دلّیا مه به، باش چاوو گویت بکه وه. نه تۆ ناتوانی زۆر له گه ل من بی. نه مه ی باش بزانه و بۆخۆت له فکری چاره سه رد ا به"

مه لاحوسین له پیتشه وه و دۆزان به دوا ی دا وه پئ که وتن. هه تا چوکوو راوا ته نیا وه ختی نان خواردن له کن یه کتر دانیشتن، به لām یه ک قسه یان له گه ل یه کتر نه کرد. مه لاحوسینی به خۆه وه به تا قه ت له پیتشه وه و دۆزانیکی شه که ت و ماندوو که سه ری خۆی نه ده توانی و لاقه کانی

بلۆقیان کردبوون و به زۆر خۆی به دوا دا به کیش ده کرد به دوایدا له کهناری میدیترانه گه‌یشتنه دئییه که خانووه‌کانی سپی‌کار بوون و پر له‌داره پرته‌قال بوو. لیتره هه‌مووان مه‌لایان ده‌ناسی. ژنه‌که‌ی و منداله‌کانی له کاتیگ دا له خۆشی‌یان وه‌ک شیتانیان لئ‌هاتبوو، به‌گریانه‌وه پیتشوازی‌یان لئ‌کرد. له‌نیو‌ناوایی هه‌یج که‌س باوه‌ری به‌وه که به‌چاو ده‌یدی، نه‌ده‌کرد. سئ‌ سال له‌مه‌ویه‌ر له‌ساری قامیشه‌وه مه‌رگنامه‌ی مه‌لایان نارده‌بووه‌وه. مه‌لا وه‌ک هه‌ر هه‌یج رووی نه‌دابی چووه‌وه ماله‌که‌ی و تیکه‌ل به‌ژن و منداله‌که‌ی بوو. جئ‌وبانیکیشیان دا به‌دۆران و که‌سیش لئ‌ی نه‌پرسی کئ‌یه، له‌کوئ‌ی را‌هاتوه‌وه دیه‌وی بچیتته‌کوئ‌ی؟

هه‌وتووێه‌ک دوا‌ی گه‌یشتنه‌وه‌یان بوو که مه‌لاحوسین ده‌رگای دوکانیگی کرده‌وه. شتومه‌کی دوکانه‌که بریتی بوو له‌کللوگه‌رگه‌ری تۆز له‌سه‌ر نیشتوو، کارتۆنه‌به‌تال، هیندیگ ته‌لیس که هه‌مووان بۆسابوونیان لئ‌ده‌هات چهند سندوقی گه‌وره‌گه‌وره... قۆلیان لئ‌هه‌ل‌ماتیو به‌یانییه‌ک تا ئیترای دوکانه‌که‌یان شوت و گه‌سکیان لئ‌داو سپیانه‌وه‌وه سپیانه‌وه‌وه. دوکان وه‌ک ئاوینه‌ ده‌بریسکایه‌وه. به‌لام دیسانیش یه‌ک قسه‌یان پیکه‌وه نه‌کرد. نه‌ک هه‌ر قسه‌کردن، مه‌لاحوسین ته‌نانه‌ت جارێکیش سه‌ری هه‌ل‌نه‌پری و ته‌ماشای روخساری دۆرانی نه‌کرد.

رۆژی دووه‌م به‌سواری عاره‌بانه‌یه‌ک که دوو ئه‌سپی ره‌ش کویت رایان ده‌کینشا چوونه‌ شارۆچکه. ئه‌سه‌په‌کان ده‌ت گوت دووانه‌ن، به‌موو فه‌رقیان نه‌بوو، هه‌ر کامیکیشیان چهند زه‌نگوله‌ی چوکه‌له‌ی به‌زه‌نگیانه‌ی شینه‌وه‌ ده‌مل کرابوون، زین و ته‌نگه‌وه‌ هه‌وساریان بریسکه‌ی ده‌دا، عاره‌بانه‌که‌ش نوئ‌ نوئ‌و سه‌وز بوو. نه‌خش و نیگاری پتیه‌ بوو و هیشتا بۆنی ره‌نگه‌که‌ی لئ‌ده‌هات. زۆریان شتومه‌ک کړی. وه‌ختیک دوکانیان کرده‌وه دئییه‌یه‌کان شالوایان بۆ هینا. چهند جاری دیکه‌ش چوونه‌وه‌ شارۆچکه.

دئییه‌یه‌کان له‌شت کپین تیر نه‌ده‌بوون. له‌ماوه‌ی شه‌ر دا گونده‌کانی دیکه‌ چهند هه‌زار ببوون ئه‌م دئییه‌ ئه‌وه‌نده‌ ده‌وله‌مه‌ند ببوو. خه‌لکی ناوایی له‌لایه‌ک به‌قاچاخی، مه‌رو گاوگۆلیان ده‌برده‌ سووریه‌وه له‌لای دیکه‌ش نه‌و به‌له‌مانه‌یان که له‌ئه‌سکه‌نده‌روونه‌وه‌ ده‌هاتن، پر ده‌کرد له‌ پرته‌قال و لۆکه - هه‌رچی چاندبوویان هه‌لیان گرتبوو - و به‌و بازرگانانه‌یان ده‌فروشت که به‌و به‌له‌مانه‌ هاتبوون. زۆریه‌ی دئییه‌یه‌کان له‌کۆچه‌ری‌یه‌کانی گرید بوون.

مه‌لادۆران راست سئ‌ سالن له‌لای مه‌لاحوسین مایه‌وه. له‌ماوه‌ی ئه‌و سئ‌ ساله‌دا یه‌ک قسه‌شیان پیکه‌وه نه‌کرد. له‌و سئ‌ ساله‌دا تا‌قه‌ جارێکیش چاویان له‌چاوی یه‌کتر نه‌کرد. هه‌ردووکیان به‌لامی رۆژگار بوون. هه‌دووکیان به‌دغه‌رو ناجسن بوون...

دانیشتیبون و که بابیان به ساقهوه ده خوارد، مه لادۆران به شیتیه کی دۆستانه چاوی له مه لاهوسین کردو بۆ یه کهم جار پاش سێ سال گوتی:

"مامۆستا ده مه وئ برۆم. نه وهی ده ره هقی منت کرد له سه ریشم زیاد بوو، هه ر خۆش بی. هه تا ده مرم چاکه ی تۆم له بیر ناچیته وه. گه ردنم نازا که"

"گه ردنت خۆش و نازا به دۆران. نه من کارێکم نه کردوه، نه تۆش هه ریژی و خۆش بی... ده م زانی نیازی رویشنت هه یه"

ده ستی ده گه رفانی را کردو له حالێک دا کیسه باخه لێکی گه وهی ده ردینا گوتی: ته نانه ت نه و پارهبه ش که له و سێ ساله دا له دوکانێ پهبیدات کردوه بۆم هازر کردوو. پاره ی خۆت هه لگه ره به سه ته نه سکیناسێکی گه وهی له کیسه که ده ره ئیناو له حالێک دا به خۆش حالێیه وه پهبه ده که نی بۆ دۆرانی را داشت: بگه ره.

دۆران پووله که ی وه رگرت. زارکی نه و تووره که یه ی که ده ستۆی خۆی کردبوو، کردوه وه نه سکیناسه که ی به جوانی تیدا تا قهت کردو پاشان هه ستایه سه ره بێ و گوتی:

"خواحافیز مامۆستا هوسین" و رویشت.

مه لا به مه ره بانیه وه له پشته وه را ته ماشای کرد. له دلێ خۆی دا گوتی: نه م کوره زۆر به زیپکه. ده بیته پیاویک له و چو کوورا وایه دا هه مه رو خه لک به سه رسورمانه وه ته ماشای بکه ن.

مه لادۆران بیه نه وه ی کات به فیرۆ بدا و ده رفهت له کیس خۆی بدا، ده سه به جی چوه بازارو گوی درێژێکی قه رسیی زۆر چاکی کپی که ده ت گوت نه سه په. ده زگایه کی شو وشه به ندی ورده واله فرۆشانیشی کپی و پپی کرد له زه نگیانه و خرت و پرتی ژنانه و هه ر نه و رۆژه وه پپی که وت بۆ دیتها ت.

چووبایه هه ر دێیه ک و پرای فرۆشتنی مت و مووروو نه گه ر بۆی هه لکه وتایه پهبش نوێژی شی ده کردو نوێژی بۆ خه لک ده کرد. چووبایه هه ر جییه ک ته نانه ت له سه ر چباش سه ری چووبا نوێژی نه ده چوو.

شه ش مانگ دو اتر گوی درێژه که ی فرۆشت و له جیاتیان نه سپێکی کپی و ده ستی کرد به فرۆشتنی شتومه کی قاچاخ، به وه ش رازی نه بوو چوار پهبنج که سی له ده وری خۆی هالا ندن و له هه لبه وه مالی قاچاخی هینا. به م ماله قاچاخه له "نه نه تپ" و "کلین" دوکانی دانا و به وه نه ده شه وه نه ئه ستاو بوو به سه روکی رایه لکه یه کی گه وه ی قاچاچی بیان.

بەو توانايە کە هەببوو هەموو کاروباریکی بەباشی راپەراندو سامانیکی زۆری وەسەریەک نا. بەلام ئەو دەیزانی قاچاخچییهتی سەرەنجامیکی باشی نیە، رایەلکەکە، دوکانەکان و هەموو شتیکی بە ناتەواری بەجی هیشت و بەچەند سندووق ئالتونەو هاتە شارۆچکە. هەر لە منداڵییەو زۆری حەز لە زەوییهکانی پشتهوی شارۆچکە بوو. هەر لەوی باغیکی "۳۰" دۆمی"ی بە سێ لیره زێر کړی. لەماوەی سالتیک دا زۆر سەیر لەنیو شارۆچکەدا ناویانگی دەرکرد: بەحەوت سالی هەموو قورناتی لەبەر کردو، والیی ئەدەنە بەو باسە زانیو تەو بەو خۆتندن ناردوویەتە "جامع الازهر"ی میسر. ئەو لە میسرئ دەبی بە زانایەک کە زانا نایینیەکان رئیپان ناکەوی ئاوتیشی لە دەزنوئۆی بکەن.

لە ئەنکەرە پێشنیاری پێدەکەن ببیتە وەزیر و بەرپر سایەتی وەزارەتی کاروباری نایینی و ئەستۆ بگرن. بەلام ئەو جۆرە پێشنیارانە رەت دەکاتەو هێچ پلەو پایەیک وەرناگرن. . . .
 لەو رۆژە بەدواوە کینگە بوو بە گەورەترین ئەوینی. لەگەڵ زولفۆ کەوتە تەون و بەست و بە چەند لیرهیک زێر دەستی کرد بە کپینی ئەو زەوییانە کە خەزینە دەوڵەت خستبوونە لەسەر زیادکردن "مزایە"و. لەماوەی چەند سالتیک دا ئەوەندە زەوی لە خەزینەو لە دێهاتیەکان کړی کە بۆخۆشی ژمارە دروستی قەبالەکانی ئەدەزانی. یەکەمین ژنی، کچە ناغایەک بوو کە بابی مردبوو، ئەویش قەبالە هەزاران دۆم زەوی لەگەڵ خۆی هینا. باشترین قەبالە ملکداریەیکە قەبالە زەوییهکی حەقەدە هەزار مەتری بوو کە بە دوو لیره نیو لەدەستی دێهاتیەیکە دەرھینابوو. ئەم زەوییه راست لەبناری لێرەواری توورپروس واتە لەو شوێنە کە دەشت دەست پێدەکا هەلکەوتبوو. داری هیند ئەستوری تیدا بوون کە ئەگەردوو کەسێش دەستیان تیک گرتبایە، دەستیان لەقەدیان ئەدەگەیشتەو. شیوی سنوور دیاریکردن لەو قەبالەیدا سست و ناپوون بوو و دەرگا هەزار جۆر فیل و تەلەکە تیدا بکرن. سنووریکی ئەم زەوییه لەدەشتی را دەستی پێدەکردو دەرگەیشتە یەکەمین تەپۆلکەکانی چیا. لە رۆژئاواوە بۆ رۆژھەلاتیش چەند کیلۆمەتر درێژایی هەبوو. مەلادۆزان هەر کە ئەم قەبالەیکە کړی، وای کرد دادگا بانگی بکا. دادگاکە چەندین سالی کیشا، بەلام سەرەنجام بریدیەو. ئەنجار کاریکی کرد کە دۆسیەکیان ناردە دادگای بەرزێ تەمیز، بەویش رازی نەبوو هەتا ئەنجومەنی بەرزێ داوهری، سنووری قەبالەیکە بۆ مۆر کرد. بەم جۆرە مەلادۆزان بوو بە خاوەنی لێرەواریک. لێرەواریەکەش هەمووی داری سیدر بوو. سیدریش داریکی بەقیمەتە. ئەو گەمییانە نیشانەیی ولاتانی دەرەویان پێو بوو، لە بەندەری مێرسین چاوەروانی ئەو دارە بەقیمەتە بوون.

مه‌لادۆزان ئه‌فه‌ندی به‌خۆی و هه‌زار ته‌ور به‌ده‌سته‌وه‌ چوه‌ نێو ئه‌و لێره‌واره‌ گه‌وره‌و جوانه‌. زۆر به‌په‌له‌ بوو، چونکه‌ نه‌گه‌ر ده‌وله‌ت نه‌ختیك هۆشی هاتبايه‌وه‌ به‌ر خۆی، نه‌ی‌ده‌هیشته‌ ئه‌و دارانه‌ له‌گه‌رووی مه‌لادۆزان بچنه‌ خوار. له‌ماوه‌ی چهند ساڵ دا له‌ده‌وره‌یه‌ری زه‌وی‌یه‌که‌ی وی تاقه‌ نه‌مامیك چیه‌ به‌پێوه‌ نه‌ما. پێش ئه‌وه‌ش وا ده‌وله‌مه‌ند ببوو که‌ جیی نه‌بوو پوول و پاره‌که‌ی تێدا هه‌لب‌گه‌رئ. ده‌ره‌یتانی ریشه‌ی لێره‌واره‌که‌ زۆر دژوار بوو. به‌لام سوپاس بۆخوا هه‌موو دانیشتیوانی ده‌شت و کێتیاره‌ بیکار بوون. خه‌لکه‌که‌ رۆژی به‌ ده‌ قرۆش هه‌ر بۆ ئه‌وه‌ که‌ زگی خۆیانی پێ تێر بکه‌ن کاربان ده‌کرد. جیی لێره‌واره‌که‌ بووه‌ کێلگه‌یه‌که‌ که‌ به‌شێوه‌یه‌کی باوه‌رپێ‌نه‌کراو به‌رپێژه‌و بوو، به‌جۆریک که‌ له‌ قه‌راخه‌کانی می‌دیترانه‌ له‌ده‌شتی یووهره‌گیریش خاکی وا په‌یدا نه‌ده‌بوو. مه‌لادۆزان ئه‌فه‌ندی ناشق و سه‌وداسه‌ری ئه‌م خاکه‌ بوو. له‌و ماوه‌یه‌دا ژماره‌ی ژنه‌کانی گه‌یانه‌ سن، به‌لام زۆری روو نه‌ده‌دانی. ئه‌و جی لێره‌واره‌ هه‌موو عه‌شق و ئه‌وینی وی بوو... له‌ چهند ته‌راکتۆر که‌ له‌ شارۆچکه‌دا هه‌بوون سێ‌یان هی خۆی بوون. هیندیك مه‌کینه‌ی دروینه‌و خه‌رمان کوتیشی کریبوون. زۆری هه‌ز له‌و جۆره‌ مه‌کینه‌ ده‌کرد.

ئه‌و زه‌وی‌یه‌که‌ که‌ کریبوونی ئارانی چوار هۆیه‌ی چادرنشینان تێدا‌بوو، یه‌که‌مین ده‌سته‌ی چادرنشینه‌کان له‌گه‌لێ به‌کێشه‌ هاتن. نه‌یان ده‌ویست بۆ زه‌ویی باب و باپیرانیان پوولیک بده‌ن به‌که‌س. ئه‌وان خه‌لکیکی به‌ زییک و زاکوون و نه‌ترس بوون.

به‌لام ئه‌وان هه‌رکه‌س بوون، گه‌نگ نه‌بوو، چونکه‌ له‌ماوه‌یه‌کی که‌م دا به‌رامبه‌ر به‌ مه‌لادۆزان ناچار به‌ پاشه‌کشه‌ بوون و وه‌ک به‌رخۆله‌ رام بوون. هه‌موو که‌س ده‌ره‌قه‌تی مه‌لادۆزان نه‌ده‌هات. مه‌لادۆزان ئه‌فه‌ندی پووشانه‌ی له‌ چادرنشینه‌کان ده‌ستاند ئه‌ویش ته‌نیا زێر، هیچ پاره‌یه‌کی دیکه‌ی نه‌ده‌ویست. کۆچه‌ری‌یه‌کان هه‌موو سالتی که‌ له‌ کوستانێ ده‌هاتنه‌وه‌ زۆر به‌رپێژه‌وه‌ کیسه‌ مه‌خه‌ری پر له‌ زێریان ده‌بردنه‌ خزمه‌ت مه‌لادۆزان. ❦

عه‌لی‌یه‌شهل گوتی:

"مه‌لانه‌فه‌ندی به‌تال ناغا هاتوه‌"

"ئه‌سه‌په‌که‌یتان برده‌ته‌ ته‌ویله‌؟"

"به‌لتی برده‌ومانه‌"

"با به‌رمووی"

مه‌لانه‌فه‌ندی هه‌ستاو پێشوازیی له‌ به‌تال ناغا کرد. مه‌لا ئه‌وی خۆش ده‌ویست. ئه‌و هه‌میشه‌ ناشقی پیاوی خۆراگر بوو، به‌تایبه‌تی ئه‌و پیاوه‌ خۆراگرانه‌ که‌ خۆیان کزو بێ‌ده‌سه‌لات

ناکهن. کۆچهرییه کان نابوت ببون، له برسان زگیان به مووره گهی پشتیانوه نووسابوو. هۆیه کانیش رۆژیه رۆژ له نیتو ده چون. ههر رۆژهی دهستهیه که له هۆیهی جیا ده بوونه وه ده چون جیه کیان ده دۆزیه وه چادریان لیه ههله ده دا. به لام به تال ناغا ههروا دام و ده زگای جارانی راگرتبوو. چاده کانی جارن ههروه که پیشوو به شکۆوه ههله درابون و به تال ناغاش شهین به ده ست ده گهرا. تهنانهت بۆ مالتی ویش به شه هینه وه چوو بوو.

به تال ناغا به سمیلی بادراو، کلاوگه رگه رپی لیتو پانی هه له ب، پانتۆلی فاسونیا ی سه رگه رفان گول دۆزی کراو کراسی ناو ریشمییه وه پیاویتیکی ریک و پیک بوو.

قاوه یان هینا، به تال ناغا ههر که یه که م قومی له قاوه که ی خوارده وه کیسه مه خه ریکی سووری له گه رفانی ده رینا و به سپایی له سه ر نیوته خته که ی نیتوان خۆی و مه لادۆرانی داناو گوتی:

"ئه مسال ههر ئه وه نده مان له ده ست هات"

مه لادۆران ئه فهن دی به پیکه نینه وه گوتی:

"هه لئێ گه وه له جیبی خۆی هاوئیه"

"به لام... چون ده کری... ئه مه کرتی زۆزانه که..."

"هه لئێ گه وه له گه رفانتی خه وه"

"هه تا هۆیه که یم پێ نه لیتی... ناکا دلت لیمان ئیشابێ. بنیاده م له وانیه خه تا بکا، لیمان

ببووره. ناخر چ بووه، به نۆکه رت بم، پیم بلێ چ بووه؟"

"حه مه دۆک هاتبوو..."

ره نگی به تال ناغا وه که زه عفه ران زه رد هه له گهرا:

"ناغای خۆم، به خوا ئیمه ئه ومان نه نارده ته لای تو"

"ده زانم ئیه ناگاتان لێ نیه. داخوا چاکه یه که، شتیکتان له گه له کردوه؟"

"بریندار ببوو، له نیزی که هۆیه که مان له ئه سپه که ی که وتبووه خوار... برینه کانی زۆر قورس

بوون. کوپه کانی ئیمه هینایانه وه چاکیان کرده وه"

مه لادۆران له حالیک دا به میهره بانیه وه ده ستی له سه ر شانی وی داده نا گوتی:

"کاری چاکتان کرد. زۆر کاری چاکتان کرد، ئه من به قه ده ر عه رزو عاسمان له ئیه رازیم،

دنیا که مان پتویستی به جوژه پیاوانه هه یه، له م ده ورو زه مانه یه دا که دنیا پره له خه راپه و

چه په لێ و دوو رووی و زولم و زۆر، ئه و جوژه پیاوانه که وه که ناوی کانی پاکن، پتویست بۆ شه وه ی

بتوانین هه ناسه یه که ره حه ت هه له کیشین، زۆر کاری چاکتان کرد که نه وتان چاک کرده وه. دیاره

ئەوئىش مەنى زۆر تۈۋرە كىرد، ھاتتېۋە لام دەيگۈت: دەبىن قىشلاغەكانى ئەو كۆچەرىيىانە بەدەيەۋە بەخۇيان.

مەلادۆران بېنەۋەي ئاگاي لەخۇي بېن ئەو قىسانەي دوايەي بەدەم دا ھاتن. ئەمە لەراستىدا دۆكردەۋەيەكى لەخۇۋە بەرامبەر بە قىسەكانى ھەمەدۆك بوو.

مەلادۆران ئەفەندى ھەرگىز شلۇئ نەدەبوو، كاتىك تۈۋرەش دەبوو، بۇنى خۇشى گۈلە نارغى بەبەر لوتى ھەللا دەھات و نارامى دەكردەۋە.

"پىنم گۈت كۈرە ھەمەدۆك، جارىكى دىكەش قىسەكەت دوۋپات بىكەۋە بزانم، ئەۋەچىيە بوۋيە چەتە دەتەۋى مالى كى بەدى بەكى؟ ۋەختىك ئەمەن تۈۋرە بووم ئەۋئىش دايخواند، ۋا دابنېين زەۋىيەكانى مەن پىشتر قىشلاغى باب و باپىرى ئەمە كۆچەرىيىانە بوون، قىشلاغى ھەزار سالەيان بوون، باشە بەمەن چى؟ ئەمەن جىرىنگ جىرىنگ زىرىم لەسەر ژماردوون و كىيۈمەن. چما كۆچەرىيەكان ئەقلىان لەسەرىدا نەبوو، بۆچى ئەۋدەم ئەو فىكرانەيان نەكردو ئەھاتن قەبالەي قىشلاغەكانى خۇيام لىستېننەۋە؟ ھەتا ئەمەن تۈۋرە دەبووم ئەو دايەنۋاندا، ئەو دايەنۋاندا ئەمەن تۈۋرەتەر دەبووم... سەرەنجام رىك كەۋتېن. قەرارەكەمان ۋا دانا كە ئەو كارى بەقەبالەكانى مەن نەبىن و ئەمەنىش ھەتا ماوم پووشانە لەئىۋە نەستېنم"

"ۋەللا بىللا دەستت بۆ بە قورئاننى دا دەدەم ئىمە خەبەرمان نەبوۋە كە ھەمەدۆك ھاتەتە لاي جەنابت، ئەگىنا نەمان دەھىشت بىن"

"ئەو كىسەيە لەگىرفانت ھاۋىتۆۋە"

بەتال ئاغا لەھالىك دا بە گومانەۋە چاۋى لەچاۋى ۋى دەكرد كە ئەۋەك ئەمە ماستە بىنموو نەبىن، كىسەكەي لەگىرفانى پاكردەۋە.

"ئەۋانەي ئىمە دەناسن دەزانن كە ئىمە بەچىنگ و ددان لەگەل ھەلۆي ئاسمان و پلنگى دارستان بەشەر ھاتوۋىن ھەتا بەم جىنگايە گەيشتوۋىن. لەخۋا بەۋلاۋە كەس ناتوانى ئىمە لە رىي خۇمان لايدا. مىندالى ۋەك ھەمەدۆك بەشى پاروۋىەكى مەمانانىش ئاكا. پاروۋ بەجىيى خۇي، بەشى ئەۋە ناپى بېخەيەنە كەلېنى ددانىشمانەۋە. بەلام ئىستا بۆچى دەمەۋى لەمەۋدوا ھەتا دەمرم پووشانە لە ئىۋە نەستېنم، بلى بۆچى؟"

"خۋا بىكا باۋەر بىكەي كە ئىمە ئەۋمان نەناردەتە ئىۋە، لە ئىمە عاجز مەبەۋ خەتامان مەگرە"

"ئىستا پىت دەلېم بۆچى، چۈنكە پىۋىكى پىۋى ۋەك ھەمەدۆكتان نەجات داۋە، نەجاتتان داۋەۋ گىپراتانەتەۋە باۋەشى ئەمە نىشتمانە پىرۆۋە. ئەمەنىش بۆنەۋەي نىشانتان بەدەم لەۋ

بارەيەو سويپاستان دەكەم... لەمەودوا ئىتووش وەك حەمەدۆك بۆمىن نەزەركردەيەكن، چونكە ئەو قارەمانەتان نەجات داوہەميشە جىتتان لەسەر تەپلى سەرى منە"

بەتال ئاغا كەوتبۇو دەرياي دوودلىيەوہ. لەدلى خۆيدا گوتى:

"ھەر بەراست ئەم پىاوہەمەدۆكى خۆش دەوى؟ نەبجار لەبەر خۆيەوہ گوتى: ئەم جۆرە كەسانە لەدنيادا لەخۆيان بەولاوہەيچ كەسيان خۆش ناوى. ئەم جۆرە جانەوہرانە بەو ناسانىيەش ناترسن"

مەلادۆران ئەفەندى ھەروەك ناگاي لە دلى وى بىن، زەردەخەنەيەكى تال و ھەر لەوكاتەدا بە تانوتەوہى ھاتى:

"پىاو ھەرچەندى نازاو بەغىرەتيش بى ھەر دەبى لەحەمەدۆك بترسى، چونكە ئەو لەولاي مردنەوہ دەزى، دەزانى ماناي چيە؟"

"بەللى دەزائم، بەلام حەمەدۆك وەك ئەتۆ دەللى وانيە"

"راستە ھەميشە وانيە. زۆريەى وەختان بنيادەميئەكە وەك ھەمرو خەلك ھىدى، خۆش ئەخلاق و لەبەردلان وەك منداللىكى چووكەلە... ھىندى وەختانىش..."

بەتال ئاغا گوتى:

"پىاو سامىلى لى دەكا"

مەلادۆران بانگى عەلىيەشەلى كرد:

"عەلى وەرە جارى لىرە دانىشە، باسى حەمەدۆكى دەكەين"

"گوتم لىبوو ئەفەندى، قسەى ھەردووكتان راست بوو. ئەمىن چاكي دەناسم، لەمەنداللىيەوہ دەىناسم. وەختىك بريار بەدا كارتىك بەكا لەپىنش دا برىسكەيەكى پۆلا دى و دەخزىتە بنى چاوانى. ئەو وەختەيە كە لەمردن ئەولا دەكەوى، ئەو كاتەيە كە بنيادەم لى دەترسى"

مەلادۆران ئەفەندى گوتى:

"لەمىنش دەبى بترسن، ئەمىن و ئەو لە ناسنىك دروست بووين"

عەلى گوتى:

"تىگەيشتم. وەختىك ھەردووكتانم پىكەوہ دىت ئەمەم بۆ دەرکەوت. ئەو برىسكەيە لە يەك كات دا ھات و چووہ نىو چاوى ھەردووكتان"

"وەختىك پىم گوت: بستىك لە قشلاغەكەم نادەم بەكەس، ئەگەر پىاويكى نازاو بەغىرەت ھەيە با بى و لىم بستىنى، ئەو تىگەيشت كە كارى كردن نيە. ئەمىنش پووشانەكەم پى بەخشى. لەلایەك لەبەر

ئەوئى ئىتوھ نەجاتتان داوھ... لەلایە كىش چونكە عەلىي بە من بەخشى. لەوانەشە عەلى پىاوى خۆى بى
ئەمە مەسەلەيەكى دىكەيە. ئەگەر وەك دەلىق عەلى دوزمنى بى، عەلىي كرده خاترى من"

عەلى بەخۆشحالىيەوھ گوتى:

"بەخشىمى"

"ئەيىنىيەكم لەدل داىە دەمەوى بىدركىنىم بەلام متمانە بەعەلى ناكەم. ئەگەر بزانم ئەو
پىاوه پىاوى حەمەدۆكە ناسوودە دەم"

"ئەتۆ دەبى متمانەت پىم هەبى. حەمەدۆكىش هەروا. ئەمجار دەبى لىشم بترسن"

"ئەوئى دەزانم، ئەتۆ لە هەمووان بەلاترى"

"ئەتۆ مانگى، سالتى جارىك ئەولاي سنورى مردن دەكەوى، بەلام ئەمن هەموو رۆژى لەودىو

سنورى مەرگم. ئەمن تەنەت لەخۆشم دەترسم. بەلام ئەتۆ حەمەدۆك ناچارن متمانەم پىبەكن"

"ئىستا كەوايە گوتتان لىبى، چەند رۆژ لەمەوبەر وەلى كوزگونى رىگر وەلامى دابوومى ئەگەر

ئەمن حەمەدۆكى بكورم ئەتۆ عافوتم بۆ وەر دەگرى كە لەچىاي بىنەخوار؟ ئەم پىارەى داووه دەيمەوى

ئەو كارە بكا. ئەگەر ئەمن دەست پىش نەخەم بەنا بۆ تاشكەن خەلىل بەگ، زولفۆو مورتەزاغا دەبا.

ئەوانىش ئەوئەندە لە حەمەدۆك دەترسن كە هەر پىشنىارىك بكا قىوولى دەكەن. ئەو پىتان دەلىم وەلى

كوزگون بابايەكى كاركوشتەيە، سى، سىو پىنج سالە چەتەي دەكا.

هەشت كەسىشى لەگەلن كە هەموويان دىيادىدەن و چاوى قورىنگى هەوا بەتير دەنگىون.

لەوانەشە بچن حەمەدۆكى غافلگىر بكن و بىكوژن. لەو حالەدا هەم ئەمن تىشكاوم و

لەدەست چووم هەم عەلىيەشەل. ئەمن مەرگى وىم پى تەحەمول ناكرى. گالتە ناكەم. ئەم

قسەيە لەئىتۆ دلمەوھ دى. دەبى لەفكرى چارەيەك..."

بىدەنگ بوو. گنجى كەوتبوونە نىوچاوانى. سەرى بەردايەوھ، تاويك بىرى كردهوھ: تەنيا

چارە ئەوئەيە كە ئەم خەبەرە بگەيەننە حەمەدۆك و پىي بلئىن ورياي خۆت بە، وەلى كوزگون

بەنيازە بت كوژى، پىاويكى خەراپە، پەنجا كەسى زياتر بەدەستى خۆى كوشتوھ. ئىستا كى ئەم

خەبەرەى پى بگەيەنى. ئەتۆ بەتال ناغا؟ يان ئەتۆ عەلى شوين گىر؟"

عەلى و بەتال چاويان لىكتر كرد. بەتال ناغا بەشاكەشاكەوھ گوتى:

"ئەمن. ئەمن ئەو خەبەرەى پىدەگەيەم. خۆش بى مەلادۆران ئەفەندى. ئەتۆش ئەگەر

فەرمايشتىكت پىمان هەبوو..."

"استغفرالله..."

به تال ناغا هستا تهماشای ده‌وروی خوی کرد:

"کاک، علی خورجینه‌کم کوا؟"

"له‌پشت ده‌رک‌یه، بی‌هینم؟"

"نه‌گهر زه‌حمت نه‌بی"

علی له‌پشت ده‌رگا خورجینه‌کی مافوروی هل‌گرت و هینای له‌پیشی دانا... به تال ناغا کللیه‌یه‌کی له‌گیرفانی ده‌ره‌ینا و قفلی خورجینه‌کی کرده‌وه... قفله‌که سی‌جار زه‌نگی لی‌دا. دوو ده‌فری گه‌وروی ده‌ره‌ینان و گوتی:

"نه‌مه‌یان هه‌نگوینی تیندایه. نه‌مه‌ش رۆنه‌که‌ریه. هه‌م نه‌تۆ، هه‌م نه‌تۆ ده‌زانن چ رۆنه‌که‌ریه‌که" ده‌فری سی‌هه‌م گه‌وره‌تر بوو:

"نه‌مه‌ش پهنیری سه‌وزه، له‌گه‌ل سه‌وزی ره‌نیویان هیناوه. تمنیا عیلاتی نیمه‌ ده‌زانن دروستی کمن. نه‌گهر ده‌ی‌خوی هه‌تا ده‌ رۆژان بۆنه‌که‌ی له‌زاری بنیاده‌م دا ده‌مینن. بنیاده‌م بۆنیکی خۆشی لی‌دی که پیاوی شیت و سه‌رمه‌ست ده‌کا. جگه‌ له‌وه بۆ هه‌موو ده‌ردیکیش ده‌رمانه. نه‌من نین ده‌خوازم مه‌لادۆران نه‌فه‌ندی هه‌تا ده‌رکی ده‌رتی له‌گه‌ل چوو. یه‌کتریان له‌نامیز گرت:

"له‌بیرت نه‌چی خه‌به‌ر به‌حه‌مه‌دۆک به‌دی"

"هه‌ر نه‌مشه‌و"

علی هه‌تا ده‌ره‌وی باغی به‌رتی کرد.

به تال ناغا له‌سه‌ر نه‌سه‌په‌که‌وه داهاته‌وه سه‌ری و به‌سپایی گوتی:

"موسلیمه‌ره‌شی ده‌نیترمه‌ نیتره بۆلای تۆ. حه‌مه‌دۆک له‌هه‌رکوی بی‌ده‌ی‌بینیته‌وه"

مه‌لادۆران نوێژی خه‌وتنانی کردبوو، خه‌ریکی دوعاخویندن بوو که علی که‌میتک به‌شیتواری

له‌خواری را بانگی کرد:

"هاتن"

"بیان هینه‌ نیتره"

سی شوانی سه‌ره‌رگ له‌به‌ر هاتنه‌ ژوورن. مه‌لادۆران به‌پیتوه‌ بوو. وه‌لی کوزگون و نه‌و

یه‌کتریان له‌نامیز گرت:

"مه‌لادۆران له‌م جیهانه‌دا متمانه‌م ته‌نیا به‌تۆ هه‌یه. متمانه‌ی مال و ملک و ناموس و

ته‌نانه‌ت گیانیشمت پی‌ده‌که‌م... هه‌رچه‌ند نه‌تۆش بنیاده‌می و شیری خاوت خواردوه به‌لام

له‌نیو ناده‌میزادا ته‌نیا نه‌تۆی که متمانه‌م پیت هه‌یه"

"جاری دانیسه، نهم کهپه نکه دانئ... شوانیت پتر لئ ده وه شیتته وه ههتا چه تهیی." پاشان
ناوړی دایه وه سر چه ته کانی دیکه:

"نیوهش کهپه نکه کانتان دانئ"

وهلی کوزگون و هاوړئیه کانی هه ر که فهره یییه کانیان دا کهند چه که بریسکه داره کانیان
وه ده ر کهوتن. سنگیان له بن فیسه کدانی راست و چه پ دا ون ببوو. به دورین و ده مانچه و
خه نجه ره کانیان موه به ته واوی پر چه ک بوون. وهلی کوزگون زور داله گوشت بوو و رهنگی وه
رهنگی رهش پیستان تاوه سووت و تاریک بوو. له وهتا مه لادوران ده ی ناسی هه ر کاتیک لییان
پرسیبا ته مهنت چهنده، ده ی گوت سی سا!

سالی ۱۹۱۰ که فرمانی لیخو شیبون ده رچوو، نهو به کیک لهو چه تانه بوو که وه ک
حه مه دؤک عافوتیان قبول نه کردو ده ستیان له چیاکان به رنه دا. وه ختیک دؤستانی لییان
ده پرسى بؤجی ناتهوئ بییه وه ده شتئ، پی ده گوتن: هیشتا کولم ته واو نه بووه، به چه ند
قرؤشوه بییه وه ده شتئ ههتا له چوکوراوا بیمه گه پچارپی نهم و نهو؟ له پاش نهم وه ختهش
خه لگی رووت کرد، پیاوی کوشت و مالى تالان کردن.

جوار ژنی هینان و دئیه کی کړی. دئیه که ی پر بوو له نهمپ و گاو مانگای ره سمن و میگه له
مه ر. زور له ده وله مه ندانی ههتا نؤر فیه، ماراش، هه لوب، مه لاتیو قه یسه ریه رووتانده وه.

"نیدی پیری هاتوه به رده رکی پی گرتووم. نیستا نیدی نؤره ی حه سانه وه یه. چما چه ند سالی
دیکه ده ژیم دؤران نه فهندی...؟ کاک دؤران زور که سمان کوشتوه، زور وه جامخان کوتر
کردوونه وه. سوپاس بؤخوا زهوی و دئ و هه موو شتیکمان هه یه. نه تو بؤخوت له من باشر
ده زانی که نه گهر بهوئ نهو سکه زیړانه ی له سندو و قانم دان بؤمیرم، شه وورؤژتیکى پی ده چن،
ناخرو ناقیبه ته بابایه کی چه ته گولله یه کی وئله. ههتا نیستا کهس تخوونمان نه ده کهوت، به لأم
نیستا تی گه یشتوون پیر بووین. کهم کهم سه رمان ده خه نه سه ر. سیوینچ ساله سه رده ستم.
ههتا مردن نه یه نیه به رچاوی خوت ناتوانی که سیکی دیکه به دواى مردن دا بنیڑی، کوشتیش
هه روایه... نیدی خه ریکه پیر ده بم، که پیریش بووی گیانت له لا خؤشه ویست ده بی. پیاو که
پیر بوو نیدی مردن به لایه وه بی بایه خ نیه. له باره ی کوشتیش هوه، نیدی دلّم نهرم بووه، بهو
ناسانیه خه لکم پی نا کوژئ. قه ساینک چؤن که لاکه مه ر لهت و پت ده کا، نه منیش جارن له
چاولیک نانیک دا ناوام بنیاده م لهت و پت ده کرد، به لای وام به سه ر زور کهس هیناوه. که سیک
له مردن برسی ناهیلن له کتوپاره ی بؤی. نه گهر نه من ههتا زووه نه یه موه ده شتئ زور ناژیم،

دهم كوژن. پروانه نهم دووانه، ناوا سهریان بهرداوه تهوه و راهستان، نه گهر نهوانه پې بزنان دلۆپیک ترس رږاوه ته نیو دلّم ههر نهوان دهم كوژن"

پیاوه کانی وهلی کوزگون جو له یان لسی پرابوو، توند دهستیان به تهنه گه کانیان گرتبوو که له سر کوشی خویمان دانابوون، چونکه وهلی کوزگون وای کردبوو.

"نه من خۆم باش ده ناسم. ترس دای گرتووم. وهختیک یه کیتک تهنه گیتک داوی دهسته کاتم ده لرزن. له چیا ته مام به ژیان نیه، ده بی بیتمه خورای و بچمه سر کینلگه. بچمه لای ژن و منداله کم. نیدی ناتوانم له سر عمرزی روت بجوم. پشتم دیته ژان. کینلگه کم وه که قه لا دروست کرده، وهختیک هاتمه وه نه گهر خۆم تیکه لئی کهس نه کم کهس کاری پیم نابی. چهن دین سال هرجی کردومه بۆ نه وهم کرده که رۆژیک بیتمه وه دهشتی و پیش نه وهی بمر ههر نه بی چهند سالتیک به ناسووده بی بژیم. حمز ده کم سواری نه سپیکه عمره بی بم و به بی دلّه خوربه تهنه نمت شهوانهش بۆ خۆم بگه ریم. وهختیک به دلّم دا بی که نهو رۆژه نابینم ترس دام ده گری. راسته زۆرم زولم کرده، به لام چما ههقم نیه چهند سالتیک بجه سیمه وه؟"

چاوه ده قول که وتوه کانی که ده دت گوت چالوتیکی تاریکن و وینهی ناسانیان تی که وتوه، برینه چاری مه لادۆران نه فهندی، وادیار بوو هیوایه کی پیتی ههیه:

"چاری دهردی من تهنیا به تو ده کری مه لادۆران نه فهندی. له نیو خه لکی نهم شارۆچکه یه دا ههر نه تو باری ژیانی من ده زانی، نهو رۆژانه که له بهر زهرده گهرمای چوکورواوا له گه دل دایکم گوله گه نم و گوله جۆمان هه لده گرتنه وه، له تینووان ده برژاین و دلۆپه ناویکمان ده ست نه ده که وت، ناوی گهرم و پر میشووله مالاریای مه رهزه جارمان ده خواره وه نهو رۆژانه که نهم و دایکم به دم نۆبه تیه هه لده له رزین و دیهاتی یه کان لهم مه زراوه ده ریان ده کردین بۆ نهو مه زرا... له بیرم نه چونه وه..."

دوو کۆنه برادر که چهن دین سال له هه وتودا یه ک دوو جار، یان له کیتوپاره یان له شارۆچکه چاویان به یه کتر ده که وت، پیکه وه دهردی دلّیان کردو له باره ی ژن و مندالیانه وه دان. وهلی کوزگون به وه بیر هینانه وهی ژیانی تالی ده ورانی رابردو گریاو دۆرانیش به وه بیر هاتنه وهی کویره وه ری یه کانی وی گریانی هات.

"به لئی ههر نه تو ده زانی. ده مه وی رۆژیک به بی ترسی مردن بژیم، حمز ده کم شه ویک، تهنیا شه ویک له جی ویاوینیکی ره حمت دا به ناسووده بی بنووم. له وه زیاتر هیچم له خوا ناوی. نه گهر درۆ بکهم خوا بم گری"

پاشان پىڭكەنى:

"بۇچى، شىتېكى دىكەشم دەۋى... دەمەۋى بېچمە حج و لەخوۋى گەورە داۋى
لىڭخۇشبوۋنى گوناھەكانم بىكەم"

"پىڭكەۋە دەچىنە حج. چما قەۋلوقەرارمان وانەبوو؟"

"با، لەبىرمە. ئەو جارەى پىڭكەۋە دەچوۋىنە ھۆۋى، قەراخ دەرياي مېدىترانە بەلئىنمان دا
پىڭكەۋە بېچىنە حجى پىرۆز. ئەتۆ زۆر لەو كابرابە دەترساي، مەبەستىم مەلاحوسىتە"
"راستە، زۆرى لىڭدەترسام"

پاش تىپەرىنى چەند سال مەلادۆران بەناسانى مالى مەلاحوسىنى كە لەنىو باغە
پرتەقالىك دا بوو، دۆزىبوۋە، دەت گوت بەدەستى خۆى لەۋى داناوە. مەلاحوسىن كاتىك
چاۋى پىتى كەۋت لەپىش دا لەخۆشىيان ۋەخت بوو شىت بى، پاشانىش رەنگى ۋەك زەغفەران
زەرد ھەلگەراۋ دەستى كرد بە لەرزىن. - ديارە ھەر ئەو چەند لەحزەيەى پىش دا. پاشان پرسى:
خۆ نام كوژى، ھا؟

مەلاحوسىن زۆر دەۋلەمەند بوو، سنوۋرى باغە پرتەقالەكەى دەگەشتە لىۋارى دەرياي
مېدىترانە. چەند گەمىيەكىشى كرىيون و ھاۋىشتبوۋىنە دەرياي مېدىترانەۋە. دارە
پرتەقالەكان گوليان كىردبوو و بۇنى گولەكانيان ھەموو كەسى سەرخۆش دەكرد. ئەو مەلای
دۆستىيان لەگەل خۆيان برە لىۋارى دەريايەكى گەورە كە شەپۆلەكانى بەرزو ئاۋەكەى سىپى و
كەفاۋى بوو.

"مامۆستا قسەى ناخرت بىكە"

مەلاحوسىن ھەستى بە لەرزىنى دەنگى مەلادۆران ئەفەندى كىردبوو.

"ئەتۆ دەتەۋى راست لەگەل خۆرھەلات بە گوللە لىم دەى و بىم كوژى. دەم زانى ئەتۆ رۆژىك
لەرۆژان دىۋى و ئەو كارەساتە روودەدا. ناگات لەدايكت و مىندالەكانم ھەيە؟"

مەلادۆران ۋەلامىكى ئەدايەۋە. شەكەت و ماندوو ھەتا بەيانى گوىيان بۆ دەنگى دەريا
راگرت و چاۋەپى مان. كە كازىۋە ئەنگوت مەلادۆران ئەفەندى دەمانچە دەسك عاجەكەى
ھەل كىشاۋ ھاتە روۋبەرۋى مەلاحوسىن. مەلاحوسىن گوتى:

"دەمەۋى دوعا بىخوئىم. زۆر پەلە مەكە گيانەكەم، تاۋىكى دىكە دنيا رووناك دەبى"

مەلادۆران ئەفەندى دەمانچە بەدەست چەند لەحزەيەك بەرامبەرى راۋەستا.

"تەۋاۋە، پروانە دنيا رووناك بوو"

مەلاحوسىن گوتى: تەواۋە.

روخسارى رەنگى خۆلەمىشى گرتىۋو.

ئە سى گوللەيە كە لە لولەي دەمانچەي مەلادۆزان دەرچوون، راست لەسەر دلى مەلاحوسىن دران. مەلا زۆرى خويىن لەبەر رۆيشت. ئەۋەندە لەژوور سەرى راۋەستا ھەتا دواھەناسەي ھەل كېشا.

"بەراست چەندىش پشۋوت لەسەرخۆ بوو، دەت گوت ھىچ روى نەداۋە، راست لەگەل خۆرھەلات كوشتت... پاشانىش لكە پرتەقالتىكت لى كەردەۋە تىرۋېر بۇنت پىۋە كەرد. پىكەۋە دەچىنە ھەج و تۆبە دەكەين"

مەلادۆزان ئەفەندى گوتى:

"لەگوناهان پاك دەبىنەۋە، ۋەك ئەۋ رۆژەي لەدايكى خۇمان بووين"

"بەلام داخۋازەكەم لەتۆ... ئەمەن دەمەۋى بچم ھەمەدۆكى يان بگرم يان بكوژم." لەنىۋو قسەكانىدا چاۋى بە غەلىيەشەل كەوت.

مەلادۆزان گوتى:

"مەبەستت ئەۋەيدە؟ ئەۋە غەلىيەشەلى شوئىنگىرە. ھەمەدۆك بەخويىنى سەرى تىنوۋىە. چەند رۆژ لەمەۋىەر خەرىك بوو غەلىيى بكوژى. بەزۆر لەدەستىم ئەستاندەۋە، چەندت متمانە بەمەن ھەيە ئەۋەندەشت بە ۋەھبى"

ۋەلى كوزگورون پىكەنىنىكى ھاتى و گوتى:

"ئەمەن غەلىيەشەلى باش دەناسم، ئەۋىش مەن باش دەناسى"

غەلىيەشەل نەختىك لىي نىزىك كەۋتەۋە، دەستى بۇلاي درىژ كەردو گوتى:

"بەخىرېتى"

"خۆش بى كاك غەلى، مەترسە ھەمەدۆكى دەكوژم، ئەۋ بەستەمەندالئىكە"

"ئىشەللا"

"لەبەرامبەر كوشتنى ھەمەدۆك دا تەنيا يەك شتم دەۋى، لى بووردن. تىگەيشتى مەلادۆزان ئەفەندى؟"

"تىگەيشتىم"

"پاش گرتن يان كوشتنى ھەمەدۆك دەمەۋى ئەمان نامەيەكى بەرزترىن كاربەدەستم بەدەستەۋە بى كە كاربان بەكارى مەن نەبى. ئەگەر ئەم كارەت لەدەست بى ئەمەن بەتۆ..."

"جاری با بنوین هتا لهسر خیران رۆژ دهیتهوه..."

بهیانی وهختیک مهلاډۆزان نهفندی دهچوه لای تاشکهن خهلیل، موسلیم شوان که عهلییه شهل هموو شتیکی تیگه یاندبوو، بهرهو کیتوپاره دهپۆیشت که حهمه دۆکی بدۆزیتتهوه. پیاماقوولانی شارۆچکه شهوئ له مالتی مهلاډۆزان نهفندی کۆ بوونهوه. وهلی کوزگورن بۆ گرتن یان کوشتنی حهمه دۆک نه مان نامهیهک و فهرمانی لسی خۆشبوونی به نووسراو دهویست که پاش شهوی کاره کهی تهواو کرد بهدریتی. نهویش بههۆی عارف صائم بهگهوه. زولفۆ گوتی:

"نهمن به دوو رۆژان شه نامهیه وهردهگرم و بۆتی دیتم. نیستا عارف صائم بهگ لهئهنهیه، بهدوای منیشی دا ناردوه"

مورتهزاغا گوتی:

"نهمنیش نامهیهکی وات بۆ له والی وهردهگرم. نهمن تۆ باش دهناسم. نهگهر کهسینک ههبی شه کارهی پێ بکری، نهتۆی"

تاشکهن خهلیل بهگ گوتی:

"نهمنیش نامهیهک له فهرماندهری جهندرمه وهردهگرم. سهریازان ناپیاو نین، لهسر قسهی خۆیان رادهوستن..."

حهوتوویهک دواتر وهلی کوزگورن و دهستهکهی لهحالتیک دا نامهکانی لهگیرفان دا بوو، لهباغی مهلاډۆزان نهفندی وهدهرکهوتن و بهنیو شه گهزیچارانهدا که لهنیزیک ناوی روابوون بهدوای حهمه دۆک دا ملی کیتوپاره یان گرت. نه یادهرو نه قایمهقام و نه پیاره گهورهکانی دیکهی ولات لهو بهسهرهاته ناگادار نهبوون.

وهلی کوزگورن بۆنهوهی بتوانی کاره کهی بیژانهسهر جی بهجی بکا بهتوندی داوای له ناغاو خانهکان کردبوو مهسهلهکه بهنهینتی بگرن.

مهلاډۆزان نهفندی پیتی گوتبوو حهمه دۆک خهترناکهو پیتیسته بهپاریزهوه رهفتار بکا. وهلی کوزگورن زۆر لهفکرده بوو داخوا مهلاډۆزان نهفندی مهبهستی لهم قسهیه چ بوو؟ چما حهمه دۆک له بنیادهمیکی رپهوله بهولاره که بۆنی شیریی خاوی لهزاری دههات و بهزۆری پالیان پتیه نابوو چهتهیی بکاو تهنیاو بینکس لهچیاو بهندهنان دهسوورایهوهو بۆخۆشی نهی دهزانی چ بکا، چ کاره بوو. مالتی ناوهدان بێ. نهگهر حهمه دۆک بهو نهئندازهیه خهلکی شارۆچکهی نهترساندبا، وهلی کوزگورن نهی دهتوانی خهونیش بهژێانی دهشتهوه بیینی، ژیانیک که چند سال بوو چاوهروانی دهکرد. حهمه دۆک تهیریکی زیڕینی نیقبال بوو که لهسر سهری نیشتبوو،

به پېچه وانەى ويستى خۆى دەبوو بىكوژئ، هيچ حەزى نەدە كرد بىكوژئ بەلام چارى نەبوو. پشكى مردن بەناوى حەمەدۆك دەرچوو بوو، بۆ ئەميش تەيرى ئىقبال بوو.

جاروبار لەناخى دلەوه خۆشحال دەبوو، لەخۆشيانى بالى دەگرت و گۆرانى دەگوت و هەل دەپەرى... بەگەنجىيش كاتىك چەتەى دەكردو پىاوى دەكوشتن و كىسە زىرەكانى لەباخەلى رادەكرد، يان مالىكى تالان دەكرد، ناوا وەكەيف دەهات و ئەوەندە خۆشحال دەبوو هەر مەپرسە. دەبوو زۆر زوو حەمەدۆكى بكوژئ و بچىتتە سەر كىلگەكەى.

ئەوەندە توند دەرۆيشت كە ئەو رىنگرانەى لەگەلى بوون، تەنانەت ئەوى هەرە لاويشيان نەىدەگەيشتى. پاش ئەوەى بەم جۆرە لە بەندەنى قەلايە ناوا بوو وەلى كوزگون ناورى داىهوەو گوتى:

"كوپىنە ناوا سوودى نىه، بەپىيان ناىگەينى، دەبى ئەسپ پەيدا بكەين. دەبى لەو سەرە سەرو ئەسپ لە چەرکەسەكان وەرگرين"

لاى نيوەرۆيە ئەسپەكانيان حازر بوون و لەسەر كانى چاوەروانىيان دەكردن. نەگەر روو لەچيا بكەن، ئەوى دىكەى ئاسانەو حەمەدۆك لەبەر دەستيان دەبى.

(۲۵)

مەلەفەرھاد گوتتى: دەزانی ھەممەدۆك خەرىك بوو لە دارمان دەن؟ چاك بوو ھاتى و نەجاتت داين. راست دە رۆژ بوو لەم دى سەخت و چرو دووركەوتوو دەژيان. تەنيا لەيەك رىنگاۋە دەكرا بچيە ئەو دىيە. ئەويش شوئىنىكى رووتەن بوو كە لەبەرچاوى خۆيان بوو. مېررولە بەو رىنگايەدا رۆيشتبا لەنيو ئاوايىيەو دەيار بوو. پاشاھوى قەلایەكى لەمىژينە لەو گوندە ھەبوو كە نەخسى چەند شىرىكى پتو دەيار بوو. ھەموو دانىشتوانى ئەم گوندە مەلەفەرھاديان دەناسى و خۆشيان دەويست. كەس نارازى نەبوو. دياريش نەبوو بۆچى وايە، بەلام ديار بوو كە مەلەفەرھاد نيازى ھەيە چەند سالىك لەوئ بى. ھەممەدۆكيش چونكە مەلای باش دەناسى تەنانت مەراقى نەبوو ھۆيەكەشى بزانى.

يۆيازئۆغلى لەرىنگادا بىئەوئ بلى دەيەوئ بچىتە كوئ و چ بكا، لەوان جيا ببوووھە.
"بنيادەم ھىندەش ترسەنۆك دەبى..."

مەلەفەرھاد لە ھەموو شتىك زياتر سەرى لەكارى يۆيازئۆغلى سورمابوو. ببووھە بنىشتەخۆشەى سەر زارى و لەپەستا دووياتى دەكردەوھە: پياو ھىندەش ترسەنۆك دەبى... ھەممەد لەو كە لەگەل مەلایە ھەم خۆشحال بوو، ھەم ھەستى بە دلئىايى دەكرد. لەو رۆژەشەوھە باس لەنتوان ھەممەدو مەلادا دەستى پىن كرددبوو و ھەروا درىژەى ھەبوو:
"رىنگاى مرۆف خوا ديارى دەكا. خوا زۆر لەمەوبەر رىنگاى منى ديارى كرددبوو، بۆخۆم نەم دەزانى. ئەگەر ئەتۆش دەست لە چەتەيى ھەلگى و برۆى ئەمن لەو چىايانە دەمىنمەوھە.
بۆم دەركەوتوھە لەمە بەلواھە رىنگايەكم نىھە. چارەنوسى من بە گوللەيەك تەواو دەبى. خەونم دى، دووبارە خەونم دى كە لەبەندىخانە ئازاد دەم و دىمە چيا. رىنگاى بنيادەم ھەم خۆى ديارى دەكاو ھەم

خوا. نەمەن زۆرم ھەول دا لە کێوان نەمیتنمەو، بەلام دیت لەنیوچاوانتیم نووسراو. نامەوی لەبەر قەزاو قەدەر رابکم. تەنانت ئەگەر تاقە چەتەمە کیش لە چیاو بەندەنان نەمیتن ئەمن دەمیتنمەو. ئەمە بۆمن باشترە. لەو دێیە کە گۆشەنشین بیوم خوا بەخۆراپی تووشی تۆی نەکردم"

مەلا قسەکانیی بە راویژیککی زۆر بریار دەرانە تەواو کرد. بەلام ھەمەد لە سەلمانندی قسەکانی وی دا ھیچی نەگوت. لەمیژ بوو مەلا فێری تەفەنگ ھاویشتن دەبوو. ھەموو رۆژی بەیانیی زوو لەخەو ھەل دەستاو پاش ئەوێ نوژی دەکرد دەی گوت:

"یا ئاللا کورینە کێ لە گەلم دئی؟"

ھەرکەسی لە گەل ھا تەبایە دەچوو پارچە زەوی یەکی راوند کە لە پشت ئاوەدانیی بوو، لەوێ دەستی دەکرد بە تەفەنگ ھاویشتن. وێرای ئەوەش ھەمیشە مەشقی شاخەوانیی دەکرد، بەرێ دا دەڕۆشیت و قسە دەکرد.

ھەمەد سەری لە کارەکانی سورما بوو، ناشقی سوارچاکی یەکی بیوو. ئەو ھەرچی یەکی توانیبا ببینی، ئەگەر سێرە لێ گرتبایە دەی ئەنگاوت. ھەمەد لە ژانی دا تەفەنگچی وای نە دیبوو، نە بیستبوو.

مانگیتک لە دێ مانەو. ھەمەد تێ گەیشت کە خەلکی ئەم دێیەو گوندەکانی دەورووبەر بە چاوی نەزەر کردە یەک دەرواننە مەلاو بە پیرۆزی دەزانن. ھۆیە کەشی دۆزیو:

سالتیک کە قاتی بیوو مەلا لە گەل سێ برادەری خۆی پەنا بۆ ئەم دێیە دەبن و دەست دەکەن بە رێگری. مائی دەولە مەندانی قەیسەرە، دووملی و سێواسیان تالان دەکردو دەر خواردی خەلکی برسیی ئەم دێیەیان دەدا. ئەو ئەو دەشیان توانی پێشی ھێرش سەری زانی را کردو لە شەر بۆ ئەم گوندەیان دەگرت. ھەربۆیە وەختیک دووبارە سەر و کەللە مەلا فەرھاد لەم دێیە دا دەرکەوت شەپۆلی شادمانی گوندە کەمی داگرت.

ھەمەد لە حالیک دا تەفەنگە کەمی بۆلای مەلا فەرھاد رادەداشت گوتی:

"مەلای خۆم، ئەمن لە ژێر فەرمانی تۆ دام، سەردەستە ئەتۆی، ھەر وەک پێشتیش لێرە سەردەستە بووی. ئەمنیش یەکیک لە پیاوھەکانی تۆم"

"دێھاتی یەکان ئەمەیان پێ گوتی؟"

"ئەوان پێیان نەگوتم، بۆخۆم تێ گەیشتم"

مەلا فەرھاد دەیزانی ئەوێ ھەمەد بۆی دەرکەوتو، خەلکی ئەو دێیە ھەرگیز لەلای کەس باسی ناکەن و دەیزانی ھەمەدی زیرەک پاش ھاتن بۆ ئەم دێیە، بەسەرھاتی ویی لە غەوارە یەکانیان لە شوانیککی ساویلکە بیستو.

"رۆژتیک همموو بهسهرهاتی خۆمت موویهموو بۆ دهگێرمهوه. تهنهنگهکت ههلگرهوه,
سهروکی دهسته نهتۆی"

"لایبه لهپیشم. نهمن دهزانم کێ دهبی بیته سهروکی دهسته"

"نهمنیش دهزانم مهلاي خۆم"

مهلا رقی ههستا:

"ههلگرهوه یاللا، دابی نوێ مهینه گوندی کۆن"

"دهیهینم مهلا"

"بوویه بهلای گیانی من؟"

"نهدی مهلاي خۆم"

"کهوايه برادهران بانگ دهکهین، ههر ئیستا، نهوان سهردهسته ههلپژیرین"

"نهتۆ دانیشه لهجیتی خۆت. کوپینه وهرنه ئیره..."

قاسم و دههیر که نهختیک دوورتر راوهستابوون و تهماشای وانیان دهکرد چونه پیشهوه.

"دهمانهوی سهروکی دهسته ههلپژیرین، کێ همهدی پهباشه؟"

ههرسیکیان همهدیان ههلپژارد.

همهده لههالیک دا دهت گوت لهنیوان خهوه بیداری دایه همموو نهو بهسهرهاتهی سهیر

دهکردو قسهیهکی بۆ نهدهکرا. ههرسیکیشیان چهکهکانی خۆیان هیناو هاویشتیاننه بهرپیتی

همهده. همهده لهنهکاو کولێ ههستاو فرمیسک لهچاوانی گهرا، دهسهجی ههستاو دهستی

مهلاي گرت و لهسههر سهری خۆی دانا.

دیهاتییهکان که نهو بهسهرهاتهیان دیتبوو، یان بیستبوو، نهو شهوه بهخۆشیی همهده

بانگهپهشتنیکی گهورهیان ساز کرد، دههۆلکوت و گۆزانیبیژو دایهرهژهن له گوندهکانی

دهووربهرا هاتن. لهمهیدانی نیوهراستی ناوهدانی ناوریکی گهورهیان کردهوه. لیژهوارو بناری

بهردهلان ههتا لای بهیانی رووناک بوو.

ههوتوویهک دواتر همهده گوتی:

"لیژه ئیدی خهریکه دهپزین"

همموو زهین و هۆشی له لای سهیران بوو. رۆژی پیشتر بریاری دابوو بچی سهیرانی

ههلگرۆی بیهاته جیهکی بئناوونیشان، به تایبهتی جینگایهک له لیواری دهريا که پر له داری

پرتهقاله. داخوا بۆ نهه کاره پیوستیی به پاره ههرچهندیش کهم بێ، نهبوو؟

"با لیڤه برۆین، به لآم ئیڤه مان له بیرنه چی. ته نانهت له خهراپترین رۆژه کانیسمان دا...
نه گهر هه مموو خه لکی ئیڤه لهت و کوت بکهن کهس به گرتمان نادا"
"ته مهی ده زانم مامۆستا"
"ئیڤه قه لآمانه..."

دیڤهاتییه کان به ژن و پیارو مندالوهه نه وانیان تا بهنده نه کهی خواری بهرئ کرد.
وهختیک له دیڤهاتییه کان جیابوونه وه به ته پۆلکه که هه ل گهران، مه لافه رهاد هه لۆیه کی له
حهوا نیشان داو گوئی:
"حهمد باشی ته ماشا که. نه وه یه که مین نیچیری منه" تهنه که کهی بهرز کرده وه، سیڤه
لی گرت، دهنگی گولله له شاخه کان گهراو دهنگی دایه وه. هه لۆی چاره رهش به سه رمه قولات
له حه وارا هاته خوار.
"بهخت له گه لآ ته بایه"

مه لا دیڤهاتی نه وه ده ورو به رهو ریگاکانی وه که بهرئ دهستی خۆی شاره زا بوو. لای خۆرناوا
گه یشتنه دئییه که. نه م گونده له قهراخ گۆلاویکی چوک که شاخیکی سووری وه که دور گه یه که له
نیودا ده بیئرا، دروست کرابوو. خه لکی دئی به خۆشحالی و جۆش و خرۆشیتیکی زیاتر له
گونده کهی پیئشوو پیئشوازی یان له مه لافه رهاد کرد: مامۆستا، بیتمان وابوو کوژرای، خه بهر
هات که جه ندرمه کوشتوویانی، سوپاس بۆ خوا مامۆستا. گاوه رده وونیان بۆ مه لا کردو
حه وتوویه کی ته واره بهرئزو شکۆره میوانداری یان لی کردن. گۆلاوه که زۆری سووره ماسی
تیدابوون. مه لافه رهاد ده لینگکی پانتۆله کهی هه ل کردن و چوهو نیو گۆلاوه که وه که جاران له
که لئین و کونی گۆلاوه که دا سووره ماسییه کی زۆری گرت.

زۆر له کۆنمه له م دئییدا نه سپی ره مینان به ختوده کردن. نه سپی نه م دئییه له نه سپی تۆرفه م عمره ستانیش به
ناویانگ تر بوون. ناویانگی نه سپی عملی سه فابه گ که حه مده وک سواری ده بوو، گه یشتبووه ئیڤه.
"هیندیک نه سپ وان. وهختیک له ره وه جیابوونه وه به ته نیا مانه وه، یان رووداویکی
خهراپیان بۆ پیئش هات به کهس ناگیرینه وه، له گه ل بنیاده م ده بنه دوژمن. سووتان نه وی زۆر
ترساندوه، هه تا دهش مرئ نایه تمه وه سه رده وخی ناسایی"

مه لا فه رهاد و حه مده دیان له خانوویه کی جوانی دوو نه ژم دانابوون. خانووه که له سه ر
دوندیک بوو که به سه ر گۆلاوه که یدا ده روانی. رهنگی گۆلاوه کهی خواره وه شینیکی توند بوو.
نه و کاته که یه که م روونا کایی بهر یه یان ده رده که وت و هه تاو له گابه رده سووره کهی نیو

گۆلاوه كەي دەدا، گۆلاوو دارەكانى دەوروبەرى، زەوىو گژوگيا رەنگيان سوور ھەل دەگەرا. كە ھەتار بەرز دەبوو گابەردەكە لە رووناكايىدا نوقم دەبوو گۆلاوھە كە رەنگى شين دادەگيرسا. مەلاو ھەمەد لەسەر جىيەكەي خۆيان كە بە تەنیشت يەكەو ھاخراپوون ھەتا بەيانی قسەيان كرد. مەلا لەبارەي جیھان و مرۆڤەو زۆرى دەزانى. وەختىك تەماشای چاوى كەسىكى دەكرد ئەوھى لە ناخى دلدا بوو دەيخويتندەوھ.

"ئەتۆ بېريارى خۆت داوھ ھەمەد، قسەو نامۆژگارى سوودى نىھ. سەيرانى ھەلگەرەو بېرۆ بۆ قەراخ ئەو دەريايە نيۆ خونچەي گولەنارنجەكان... بەلام بزانه كە ئەتۆ ديسان ناتوانى زۆر لەوئ بەند بى. دىيەوھ چيا. چيا لە ھەويتنى رووحي تۆدايە. نيشەللا لە نيۆ باغە پرتەقالەكان دا ژانە سەرت بۆ دروست نابىو زوو لەوئ رزگارت دەبى... وەختىك پياو دەبى بە ھەمەدۆك ئەو ھەمەدۆك بوونە وەك بارتىك قورسايى دەخاتە سەرشانى بنيادەم. لەنيۆ باغە پرتەقالەكان دا رۆژتىك، دوو رۆژ ئەو پەرەكەي سالتىك تاقت دەگرى، ئەو پەرەكەي سالتىك، ئەويش زياترى لە بارەشى ژنەكەت دا دەتوانى بىتيەوھ. پاشان ئەگەر زنجيريشت بکەن ناتوانى لە جىيەك بەند بى"

"ئەدى بايرام نۆغلى چۆن سى سالى ماوھتەوھ؟"

مەلا فەرھاد پىي كەنى و گوتى:

"ئەمن لەگەل دەستەكەي وى بووم. ماوھيەكى زۆريشە ھەميشە خەبەرم لىي ھەيە. ھەموو رۆژى بەيانی چەك لە خۆي شەتەك دەدا، ھەتا چيايەكەي رووبەرۆوى دەچىو دەگەرتتەوھ. ئەگەر رۆژتىك چەكەكەي لىيستينن، ئەگەر بەيانی يەك چەك لە خۆي نەبەستى، دەبينى چ روو دەدا. بايرام نۆغلى رۆژتىك دەچىتتەوھ چيا. لەوانەشە ئەو كاتە بى كە لەسەرەمەرگ دا، بەلام ناخەرەكەي ھەر دەچى. ئەو كەسىك نىھ لە جىيە بانی نەخۆشىدا بکەوتتە نالەنال و بىرئ. ئەتۆ كاتىك عەبدىخانت كوشت رۆيشىو ون بووى. ئەدى بۆ ھاتىەوھ، كى ناچارى كردى. كى تۆي دەناسى؟"

ھەمەد گوتى:

"باشە ئەوھ گەرامەوھ..."

"دووبارە دەگەرتتەوھ. ھەويتنى رووحي تۆ شتىكى لە ھەويتنى رووحي كوئىر نۆغلى، پىر سولتانى نەودال و شىخى سەقارايە تىدايە..."

يەكيتك لەوان ھەم ناشق بوو، ھەم شىخى دادەنان. شىخەو قزلباش و ياغى بوو، لە پياوھەكانى شا بوو، شا عەلى، ئەو شاسواری دولدول سوار، ئەو ھەزرەتى عەلىيە. يەكيتك بوو لە پەيرەوانى ھەزرەتى عەلى. ھەر بۆيەش دوژمنى سولتان بوو لە دژى وى ياغى بوو.

رۆژتیکیان به یانی پیرسولتان بانگی خدری دهکا که له لای وی کاری دهکرد، پیتی دهلتی خدر، دوی شهوی خهونیکم دیوه. له خهویم دا دهچومه نهسته مبولۆ. نهتۆ دهکه نه حاکمی سیواس و پاشان فهرمان دهدهی نهمن لیتره له بازاری سیواس له دار بدن. یاللا، خواحافیز، له گهله چاره نووس شهپ ناکرۆ. خدر بهسه دهست و لاقی پیردا دهکهوئ: نهی نهمان پیر! نهمن چۆن دهتوانم نهتۆ له دار بدهم با بش به حاکم... پیر سولتان پیتی دهلتی: برۆ وهپۆ کهوه خدر.

بهپتی دهکا. خدر دهپوا. چهند سال راده برن، حاکمیک دیتته سیواس به ناوی خدر. رۆژتیکیان حاکم وهپیری دیتتهوه که نهو پیرهی خهونی دیو هیممتهی کرد و نهوی ناره دهسته مبولۆ له گوندی "بناز" له دهرووبهری "یۆلتوزتیلی" به. له دلێ خۆیدا دهلتی: نهی چۆن بوو، نهو گوتبووی نهتۆ دهبی به حاکم و من له دار دهدهی. دهبی میوانداریهکی لێیکهم بۆ خۆی کهیفی پێیکا. له سیواسهوه بۆ بناز سێ رۆژهپۆ بوو. رۆژی میوانداریهکه دیاری دهکا هه موو پیاوماقوولۆ ناغاو خانهکانی سیواسیش بانگهێشتن دهکا ههتا ببینن که حاکم له گهله نهو پلمو پایمهش که ههیهتی چۆن ریزی پیری خۆی دهگرۆ. له سیواسهوه تا بناز سێ رۆژهپۆ بوو. حاکم پیاوهکانی دهپێرۆ پیرسولتانی نهودال دیتته کۆشکی خۆی. وهختیک پیر دهگاته مهجلیسی میوانداریهکه حاکم دهستونهزهر له پێشی رادهوستی. پیر لهو بارهیهوه زۆر خوشحال دهبی. بهلام له دلێ خۆیدا ههست به بهدگومانی دهکا. چونکه خدر بیوو به "خچر" و عوسمانی. عوسمانیهکانیش جیتی باوه نهبوون. نهجار خهونیشی دیوو. به فهرمانی وی میوانداریهکه دهست پێدهکا، هه موو جۆره خواردنیکیان لهسه سفره دانابوو. هه مووان دهستیان کرد به خواردن. بهلام پیرسولتان وهک دهست و لاقیان بهستن له جیتی خۆی رهق بیوو. خچر پاشا که چاری لهم وهزعه دهبی، دهلتی: پیر، فهرموو نانی بخۆ. پیر وهلام ناداتهوه. له حالیک دا هه موو به نیشتیاره خهریکی نان خواردن دهبن، نهو تاقه پارویهکیش ناخوا... نهی نهمان پیر... پیرسولتان سه ههله دهپێرۆ چاو بهسهر یهک یهکی خان و ناغاو پیاوهکانی دهولهت دا دهگپێرۆ دهلتی: نهمن لهم نانه ناخۆم. چونکه نهمن نانه ههقی ههتیوو سهغیرانهو بهخوتنی نهو کهسانه شیلراوه که نوقمی خوتن و نارهب رهنج دهدهن. نهمن خواردنه نانی زولمه. نهمن ناتوانم نهمن نانه بخۆم، حهرامه... نهمن ههچ، تمنانهت سهگهکانی منیش نهمن نانه ناخۆن.

خچر پاشا زۆر تووره دهبی، مووی سهری خۆی دهپیتتهوهوه له رقان شیتت دهبی و بۆ نهوهی له بهرچاری خان و ناغاگان خۆی نهشکیتنیوه لهوه زیاتری سووکایهتی پێ نهکرۆ. دهلتی: پیر، سهگهکانت بانگ که بزاتم دهخۆن یان نا... پیر دهسهجی دهست بۆ لای بناز رادهدیرۆ، سهگهکان وهپۆ دهکهون و دواي تاویک دهگه نهوی: فهرموو پاشا نهمهش سهگهکان. خواردنه که

بۆ سەگەكان دادەنەن. سەگەكان لە دوورەوه بە سەرى لىبۆزيان بۆن بە خواردنەكەوه دەكەن. پىاوهكانى پاشا لەبەريان دا شل و كول دەبن، بەلام سەگەكان دم لە خواردنەكە نادەن. پاشا بەرامبەر بەم وەزەه زۆر بەخۆدا دەشكىتەوه. نەدەكرا ئەو هەموو سووكايەتییە قبوول بكاو دەبوو بە جۆرىك خۆى لەو تەنگانەيه دەرياز بكا.

خچر پاشا دەلى: پىر خەونەكەت خەرىكە وەدى بىو بەلام لەبەر خاترى ئەوهى پىرى منى، دەرگايەكى نەجات بوونت بۆ دىلمەوه، ئەگىنا لەسەر ئەم رەفتارە دەبوو لە دارت بدەم.

دەبى سى بەياتى دابننى كە هيجيان ناوى شايان(مەبەست حەزرەتى عەلىيە - م) تىدا نەبى. ئەگەر وابكەى دەت بەخشم. ئەگىنا فەرمان دەدەم بەيانى لە مەيدانى شاردا بە بەرزترين دارەوه هەلت واسن.

پىرسولتان سازهكەى بەدەستەوه دەگرۆو يەكەمىن بەياتى دەخۆنيتەوه. هەموو حازران و يەك لەوان پاشا رەق رادەمىتن. پىر سولتان لە هەر لەتە شىعەرىكىدا جارێك ناوى شای هینابوو. ميووان چاوەروانى دووهەمىن بەياتى دەبن. ئەويش سەرانسەر پىر لە ناوى شا بوو. سىهەمىن بەياتيش هەروا بوو.

خچر پاشا دەلى: پىرم، خەونەكەت وەدىهات. دارۆغەكان پىرى دەگرن و لە مەيدانى سىواس دا لە دارى دەدەن. لەو رۆژە بەدواوه سىواس بوو بە "قانلى سىواس"، (سىواسى خۆناوى - م) هەتا دنيا دنيايە ئەم شىعەرانه لەبىر ناچنەوه.

ئەو بەيايىيە لەگەل تاوھەلات خەلكى سىواسيش باسى بەسەرھاتى پىرسولتان و چۆنەتییى لەداردرانەكەميان دەكرد. يەكێك دەىگوت: ئەمن لەگەل شەبەقى بەيانى دىتم كە پىرسولتان بە بەرگى سپىيەوه لە دەروازەى قەيسەريە چووەدەرۆو رۆشست. يەكى دىكە دەىگوت: ئەمن دىتم كە بە دەروازەى تووقات دا وەدەرگەوت. ژمارەيەك دىتبوويان كە لە دەروازەى رۆژھەلاتەوه دەرچووهو هیندىكىش چاويان لىبوو كە بە دەروازەى رۆژئاوا دا چووەتەدەر. كەس نەىدەتوانى باوھەرىكا كە پىر لەدار دراوھ. هیندىك كەس كە لەو مەسەلەيه بە گومان بوون گوتيان:

ياللا بابچىنە مەيدانى شارو بزائىن، ئەگەر پىرسولتانيان لە دار دابى لەوئ دەيىنين. هاتنە مەيدانى شار دىتيان دۆل پىرە لە جاو. تەنيا بە لكە دارىكەوه تەنافىك هەلئاسراوھو رادەژئ.

مەلا فەرھاد بە دەنگە خۆشەكەى ئەو سى بەياتىيەى گوتن كە ناوى حەزرەتى عەلى لە شىعەرەكانيان دا هاتبوو.

حەمد گوتى: قەراجە ئۆغلايش وەك دادال ئۆغلى ناشقىك بوو، ناشقى هەق...

مەلا گوتى: بەلى، وەك دادال ئۆغلى.

"پىر سولتان نەسپى نەبوو، وەنا؟"

مەلا فەرھاد گوتى: نا، نەى بوو.

ئەگەر لە شىخى سەقارىيە دەپرسى دەپن بلىم كە "محمد مەھدى" ى سەردەمى سولتان مرادى چوارەم بوو، كە لە چىكانى سەقارىيە پەيدا بوو، ھەر لەموتىش غەيب بوو. شا سىن جار لەشكرىكى زۆرى نارە سەر. ئەو ھەموو جارى بە ھەزار كەس لە مەيدەكانى سوپاي عوسمانىي تىك شكاند.

وھختى لەشكركىشانى سولتان مراد بۆ سەر بەغدا، سوپاي عوسمانى شەموتىك لە قونىيە دەمىننىتموھ كە لەنەكاو فەرماندەرى سوپا، سەرۆك وەزىرو وەزىرەكان ھۆشيان دىتموھبەر كە: ئەى ھاوار، نىتمە خەرىكى چىين؟ دەچنە لاي پادشاو دەلتىن: پادشا، بۆچى وامان كەردوھ، بۆچى سوپاي خۆمان دەمىنە بەغدا، لە كاتىك دا شىخى سەقارىيە مەلعوون گەيوھتە دەروازەى نەستەمبوول؟ ئەو كەسەى سوپاي شەست ھەزار كەسەى نىتمەى تىك شكاند نىستە بە پىنچ ھەزار سواروھ لەبەر دەروازەى نەستەمبوولە. ئەگەر نەستەمبوول داگىر بكن، نىتمە دەتوانىن چ بكنەن؟ بەلام نىتمە سەرباسى سولتان مراد. فەكرى كەردوھو گوتى: بچن لەزمان مەنوھ سلاو لە شىخى بكن و پىي بلىن بەنىيازى نەسپىكى رەسەن، بالتۆيەكى چەرم و تووغىكى وەزارەتى بۆ بنىرم. (تووغ تاجىك بوو لە تووكى بالتەدە يان داموسك دروست دەكراو پادشا وەك خەلات دەيدا بە فەرماندەرانى سوپاو وەزىران - م). ئەمەن بەنىيازى گرتنى بەغداو شەرى قۇلباشم. با لەشكرەكەى لەگەل خەزى بىنى و لەگرتنى بەغدادا بەشدار بىن، چونكە خىرە. فەرماندەرى سوپا، سەرۆك وەزىرو وەزىرەكان ديارىيەكان ھەلەدەگرن و دەچنە چىكانى سەقارىيە چارىيان بە شىخ دەكەمى:

"پادشاى تۆى كەردوھتە وەزىر، وەزىرى سىن تووغ (ھەتا تووغى زىاتريان دابايە بەكەستىك نىشانەى ئەوھبوو كە رىزى زىاتريان بۆ دانائە - م). ئەم نەسپ و خەلاتەشى بۆ ناردووى و فەرمووى كە ئەمەن دەچمە شەرى قۇلباشەكان، با ئەوئىش لەگەل لەشكرەكەى بىن، بچىن بەغدا بگىرن."

"ئاتاوم قىبوولئى بكم"

"چى چى؟ ئەتۆ ئاتوانى وەزارەت قىبوولئى بكمى؟"

"ئاتاوم"

"چۆن ئاتوانى؟"

فەرماندەرى سوپاو سەرۆك وەزىر سەريان سوراىبوو.

بەرامبەريان پىاوتىكى لاو وەك چىاي سەركەش راوھستابوو، بالابەرز، بە روخسارىكى مىندالانەو رىشىكى عەبەنووسى و تىك ئالقارو، بە جەستەيەكى تاوھسووت و رەنگىكى پەرىبوو بە جووتە چاوتىكى تىئى رەشەوھ كە وەك بلىتسە دەدرەوشانەوھ.

"ئاتاوم قىبوولئى بكم"

"ئەگەر ئەتۆ قېۋولۇي نەكەي ئىتمەش ناتوانىن ھەروا لىرە لەدەرۋازەي ئىستەمبولۇ بەجىت بەيلىن"
"دەزائم"

"ئەتۆ پىنج ھەزار كەست ھەيە، ئەو سوپايەي بۆ بەغدا دەچۆ سىسەد ھەزار كەسە..."
"دەزائم"

"ئىمە ۋەختىك دەتوانىن بېچىنە شەرى بەغدا كە بگەرپىنەۋەو لەپىش دا كارى تۆ يەك لا بگەين"
"دەزائم"

"ئەم سوپايە تۆ دەشكىنئى. پاش ئەۋەي گرتيانى بە رووت و قووتى سواری ۋلاغت دەكەن و بەبازارى قوونىدە دەت گىرن"
"دەزائم"

"جەللادىك دەست و لاقت دەشكىنئى و ھەلىان دەكەنئى و لە لەشتيان جيا دەكاتەۋە، بەزىندوۋىي كەۋلت دەكەن، بە چەند رۆژان لەت و كوتت دەكەن و بە جەزبە دەت كوژن"
"ئەۋەش دەزائم"

"ئەي كەۋايە چ بەلايەكتە"
"ئەمەن ناچارم لىتان ياغى بم"

شىخى سەقارىيە، ئەو پىاۋە كە ناچار بوو ياغى بىي، سواری نەسپىكى بۆرە بوو كە لەبەردەرگا راگىرابوو، بەرەو چياكان بالى گرت و رۆيشت.

سولتان مرادىش سوپاي بەغدايەي بۆسەر ۋى دەنگ دا. لە چياكانى سەقارىيە شەرىكى سەخت ھەلگىرسا. ھەتا ئىۋارەي ئەو رۆژە سوپاي شىخ كەسيان بە زىندوۋىي دەرنەچۈر. لاي ئىۋارئ شىخيان بەدىل گرت. لە چاۋە رەشە پىر بلئىسەكانىدا ترستىك نەدەبىنراۋ لەروخسارى جوان و رىك و پىكىدا خەفەتىك نەبوو.

لەشارى قوونىيە سواری ۋلاغىكىيان كىردو دايانە دەست جەللاد.

جەللاد ھىدى ھىدى ئەۋى كەۋل كىرد، جومگەكانى لەشىي شكاندن و لىي كىردنەۋە، بەلام لە روخسارى ۋىدا چوۋكتىن نىشانەي ئىش و نازار بەدى نەكرا.

پىش ئەۋەي جەللاد سەرى لە لەشى جيا بىكاتەۋە گوتىۋىي:

"يا دەدەسولتان (ناۋى شىخانى مەۋلەۋىيە - م) ۋەرم گەرە."

لاي بەمىانى نەختىك خەۋتن. ھەممەد ھىچ ھەزى نەدەكرد بھىۋى. پىي خۆش بوو شەۋو رۆژ گۆي بۆ قسەكانى مەلا رابگىي: ئەم مەلافرھادەش چەندە شت دەزانئى. ئەو دەبوو ھەمرو شتىك لە مەلافرھاد

بیرسی، لهبارهی هممو شتیځکموه پرسیاری لیک، مرؤډ، دار، گیا، گولؤ نئستیزو هرچی لهم جیهانهدا همبوو و نهبوو، لهبارهی هممو نهیتییهکانموه دهبوو پرسیاری لیک. نمو بۆچی نئومنده لهجیاو بئندهنان گهراپوو؟ وهك هیچ کس نئدهچوو، نه چته، نه پیش نویتو، نه قاچاخچی، نه سمریازی راکردوو، نه شارستانی و نه لادیتی. هممد نوقمی سمرسورمان بوو. همتا نم تممنه بنیادهمی وای نئدیوو.

لهگمل تولعی بیانی، وهك سمرانسری شموی خمتبن، بهکیف و دهماغ همستان. خویان پؤشته کردهو هاتنه لیواری گؤلوهکه. ماسیی سووری خالدار لهنیو مزی بیانی له قوولایی ناوی روونی گؤلودا وهك بریسکه دهاتن و دهچون. تاوتیک له قورئینیک خپ دهبونموه هیندی چاوترووکانتیک وهك پریشک بلاو دهبونموه لهبهرچا و ن دهبون. لهنیو ناوهکهدا سهمای ماسیهکان و تیشکی همتا تیکمل بیهک بیون.

"یا ددهسولتان وهرم گره... " نئمندهی گوتبوو و بهس، هیچی دیکهی نئگوتبوو، نئویش لهو لهزهیهدا که جهلاد ساتورهکهی لهملی دابوو. نم رستمیو دیمنی خلؤربونموه سمر لئسمر زهوی لهحالتیک دا خوین فیچقهی لیکدهکرد، هممویم لهپیش چاوه. نئمشمو پیرسولتاتم لهخمو هات. لئسمر بهردیکی سپی دانیشتبوو شیعی دهخویندهوهو پهیتا پهیتاش دهیگوت ددهسولتان پیم گهیشتی؟ زهردهخنهیهکی لئسمر لیوان بوو، پیکهنینیک وهك تیشک پاک و وهك ناو رووناک.

"لهبهرهکهتی وانه که نم جیهانه هیشتا لهجیی خویهتی. نئگهر نئوان نهبونایه لهمیژ بوو زولم و خهراپهو کاری دزیوو ناشیرن دنیایان دادهگرت"

هممد قسهکانی بۆ سهلماند:

"بهائی زولم دنیاى دادهگرت"

هممد چاوی لهناوهکهوه بریبوون و بهگؤشت و پیست و نئسکهوه له تهپلی سهریهوه همتا سهری نینؤکانی لهبیرتیکي قول دا نوقم بیوو. تیشکی همتا لهسمر وردهخیزهکانی بن ناوهکه ههر دههات و گورهتر دهبوو. بلاو دهبوهوهو له قهراخهکان دهکووژایهوه.

"کهوايه، نمو وهختهی سهری لهلهشی جیا دهبوهوه گوتی: یا ددهسولتان وهرم گرهو هیچی دیکهشی نئگوت. نه پارانهویهک، نه تکایهک، هیچ قسهیهکی دیکهی نئکردبوو."

مهلافهرهاد بهزهردهخنهوه گوتبووی:

"نئدی همر نئوهندهی گوتبوو"

وهختیک گهیشتموه نمو ماله که لئی دهژبان، دیتیان موسلیم شوان لهبر دهرگا دانیشتموه چاوهیرییانه.

کهچاوی بهوان کهوت ههستاو گوتی:

"نئمن دهناسیهوه هممهوؤک؟"

"دهت ناسمعه، نعتۆ ئو شوانه نى كه ياور سه گه كمتى كوشت، ئومنديان لى دابووى خوتنت ده ميزت؟"

موسليم گوتى:

"به لئى هموم، وهختى كيش عملى كه رتيش و ياورى ده كوژم"

مه لافره هاد به زرده خه نه وه گوتى:

"جارى راوهسته. جارى راوهسته دوايه بيان كوژه، ئىستا بلئى بزائم بۆچى هاتويه ئيره؟"

موسليم به ناره حه تى يه وه گوتى:

"به لام چاك غه ييب بوون ها، ئه وه نده تان به دوا دا گه رام نارئى لاقانم چوو، بنى پىلاوه كه م كون بو"

ئهممى گوت و بهرى كه وشه كانى نيشان دان. بهرى پىلاوه كه مى به جارىك سوابوو و رۆيشتبوو.

"پىلاويكى نويت بۆ ده كرم، ئىستا بلئى بزائم بۆ هاتوى؟"

"مام عملى يه شهل منى نارده بتان بينمه وه"

ئهمجار چاوى له مه لافره هاد داگرت دابىتته وه سمرى. مه لافره هادى له حه ممدۆك زياتر به ردل كه وتبوو.

مه لافره هاد داها ته وه وه گوتى هينايه به رده مى.

"ده زانى، له خۆت به ولاوه نابئى كه س بزائى كه عملى يه شهل منى نارده ته ئيره. نه گهر"

كه س بزائى هم موو كاره كان تىك ده چنه وه. دنيا پره له بنياده مى زاربه هاوار. ئى؟"

مه لافره هاد له حالتيك دا پشتى راست ده كرده وه گوتى:

"ئى، نه تۆ ئو خه به ره مان پى بلئى كه بۆت هيناوين"

موسليم شوان به گو مانه وه ته ماشاى ده ورره بهرى خۆى كردو كه زانى كه سى لى نيه

به ده نكيكى سه ير گوتى:

"ده ستهى وه لى كوزگون دىن بتان كوژن"

ده نكي نارامتر كرده وه:

"مام عملى يه شهل گوتى ناغا كانى شارۆچكه پوولتيكى زۆريان داوه تى كه ئيوه بكوژئ.

قهراره حكومم تيش لى خۆش بى. ئه ويش قهراره بچيته كىلگه كه مى و هه تا ده مرى له وئ

پالى لى بداته وه. عملى يه شهل نه مانه مى پى گوم"

مه لافره هاد باه وشى پيدا كردو گوتى:

"هه ر بۆى موسليم"

به دواى نه وه دا دوعا يه كى به سه ردا خوتندو فوى لى كرد.

موسليم پى كه نى و گوتى:

"زانیم نەتۆ مەلافەرھادی... ھا... نەتۆ چەند پیاویکی گەورەیی..."

موسلیم لەوہ کہ ئەوی دیوہ زۆر خۆشحال بوو.

"نەتۆ من لەکوێ دەناسی؟"

"نەمن تۆ دەناسم، زۆر باشیشت دەناسم"

حەمەد بەمەراقەوہ پرسی:

"نیمەت چۆن دۆزیوہ؟"

موسلیم گوتی:

"نەمن دەبینمەوہ. باشترە باسی ئەوہی نەکەین، نەتۆ کالەک خۆری یان بیستان ڕن؟ نیستا

نەمن دەچم وەلی کوزگورون دەبینمەوہ"

دەنگی ئەوی کردو پاش ئەوہی لە چەپ و راستی خۆی روانی گوتی:

"مامەشەلە گوتی لەپیش دا خەبەر بەوان بدە پاشانیشت وەلی کوزگورون وەبینەو جێیەکەیی

بەوان بلی. نەمن دەپرۆم، کاریکت نیە؟ ئیتوہ لەھەر کوێ بن نەمن دەتان بینمەوہ..."

"موسلیم شتیک بچۆ جا برۆ"

"تویشووم پێیە، لەپشتیم بەستوہ. پارەشم لەگێرفان داہ"

لەکاتیک دا لاسای عەلییەشەلی دەکردوہ، یەک دوو ھەنگاو بە شەلەشەل رۆیشت و گوتی:

"ئەو پێی گۆم دەرفەت لەدەست نەدەم و بەخۆراییی وەخت بەفیرو نەدەم. خواحافیز"

وہرێ کەوت، پەنجای شیتست ھەنگاو دوور کەوتوہو گەراپوہ.

"کاک حەمەد ئەسپیکت ھەییە ھا، ئەسپی تۆیە؟ شیت بووہ. بووہتە بەلایەک بوخۆی.

دوینیی لەدەشتی "قەرە ساڤروون" دیتم، لەدلی خۆم دا گۆم نەم ئەسپە ھی حەمەدۆکە. با ہیچ

دەستی بەیالان دا بینم و ملی بچورینم. بریا ھەر نەچووبام. ھیندەیی نەمابوو بچ کوژی.

یاوہەر فرمانی داوہ ھەرورەخت، لەھەر جێیەک ئەو ئەسپەتان دی پیش حەمەدۆک تەفەنگ

بەوہوہ بنین. بەلی، حەمەدۆک ئەویش حوکم دراوہ. ئەو یاوہرە سەگەکەیی منیشی کوشت.

نەمنیش ئەوی دەکوژم. نەگەر ئەسپی تۆ بکوژی...

دەلین دێھاتییەکانیش ناتوانن تھوونی ئەسپی تۆ بکەون. دێھاتییەکان دەلین وەختیک لیتی

نیزیک دەبنەوہ ئەسپەکە غەیب دەبی. بەجاریک لەپیش چا و ن دەبی، ئەو ئەسپە وایە، ہیچ

نەخلاقیکیی باشی نیە، نەگەر بیکوژن ہیچ پەرۆشم نابێ. نا...خ، سەگەکەیی منیش وابوو"

ئەمەیی گوت و ھەناسەییەکی ھەلکیشا.

(۲۶)

نەسپى خەنەبىيى باقى گرت و هات لەنىو مېرگ و مېرغوزارىكى سەرسەوزو پان و بەرىن دا راوەستا. سەرى هەلپىرى، گوئى لەچەرمەو بەردن. لىپەرەوارەكە دەوران دەورى دەشتەكەى داگرتبورو، هەللاو هەنگامەيەكى لى-هەل دەستا. گەلا زەرەكان زەوىي سەرسەوزيان دادەپوشى. سىبەرى بەيانى كەوتبىونە سەر دۆلو دەرى كىو مژاوىيە دوورەكان. نەسپ كە بى-جوولە لەجىتى خۆى چەقىبوو، تەكانىكى دايەخۆى، ماسولكەكانى شل كردن و پىستى كەفەلى وردەگنجىكى تى-كەوت. ئەندامى رىك هات. ماسولكەكانى بەرزگىيى وا شل كردن كە زگى گەيشتە سەر زەوى. چەند لەحزەيەك وا مايەو. سەرى راست كردهو بەگومانەو لە چەپ و راستى خۆى روانى. لەزۆر دوورى جاروبار بەردەلانىك وەك ناوتنە دەبرىقايەو. كە تىشكەكەى لەچاوى نەسپەكەى دەدا، نەسپەكە دەسلەمىەو گوئى لەچەرمەو دەبردن و تەماشاش نەم لاو نەولای دەكرد. لەنىو مېرغوزارەكەدا سى كانى هەل دەقولىن كە بنەكەيان وردەبەردىكى وەك كەللا بوو و لە قەراخەكانىشيان پنگىكى گلووك وەنەوشى روابوو. لەسەر روى ناوى كانىيەكان ناوړوون كەرەوئى چووكەلە چووكەلە بەخىزايى نەم سەرو ئەوسەريان دەكردو لە هات وچۆدا بوون.

نەسپى خەنەبىيى بە نارامى و زۆر بەسپايى هەرەك بەرىنگادا نەروا چووه سەر نيزىكترين كانى. سەرى نەوى كرددو لەحالىك دا هيدى هيدى كلكى رادەو هاشاند دەستى كرد بە ناوخواردنەو. بەهيج جۆر دەمى لەئاو كە نەدەكردەو. لەو سەرە، لە عەويقى ناسمان هەلۆكان سنگيان دابوو بەر باو بەنارامى دەفرين. سى سىروو هاتن، لەسەر كانىيەكە نىشتن. نەسپەكە نەختىك سلەمىەو. سەرى هەلپىرى و ديسان دەمى پىو نايەو. چەند لەحزە دواتر پۆلە پەپولەيەكى سىپى وەك هەورىكى سىپى

هاتن لىسەر گولە بىنەوشىيەكانى پىنگى دەورويەرى كانىيەكە ھەلنىشتەن. بۇ دەمەساتىك ئەسپ و مېرغوزار لەنىتو ھەورى سېيى پەپولەدا ون بوون.

ئەسپەكە سەمىيە، سەرى بۇ سەروخوارو كلكى بەخترايى بۇ چەپ و راست راوہشانە. پەپولەكان ھەلدەفېرىن و دووبارە دەھاتنەوہ لىسەر پىنگەلەكە دەنىشتنەوہ. چەند لەھزەيەك ئەسپ لەنىتو پەپولەدا ون بوو. ئەسپ كە لىكدا لىكدا سەرى ھەلدەتەكاندو بەتوندى كلكى راوہوشانە دەستى كرد بەغاردان. پەپولە لەكۆلى نەدەبوونەوہ. دەورەيان دا بوو، لەگەلى دەفېرىن و دەپۇيشتەن. پەپولەكان لەبەر تىشكى ھەتاو وەك پوولەكەيەكى درەوشاوو بىرقەدار دەچوون.

ئەسپەكە لەگەل پەپولەكان لەسەرىكى مېرغوزارەكەوہ دەچووہ ئەوسەرو دەگەرايەوہ. ئەبجار راوہوہستا. بەلاقى پىشمەوہى سىكۆلى لە زەوى دەكرد، جىفېركى ھەلدەوېشت و دەستى دەكردەوہ بەغاردان. دەكەوتە چوارنالى، بەلام بەھىچ جۇر نەيدەتوانى خۇي لەدەست پەپولەكان رزگار بكا. سەرەنجام شەكەت و ماندوو لەنىتو مېرگەكە راوہستا. پەپولەي سېي لىسەر سەرى تىنكىانەوہ داويشت و ئەويش بەكەللەشەقى لەجىنى خۇي چەقىبوو و نەدەبزووت. ناوى ھەرسى كانىيەكە سەررېئى كرد، ھەلچو، بەكەفى سېيەوہ ھەلقولى و بەسەر چىمەنە سەوزەكەدا رۆيشتەخوار. ناو گەيشتە ئەژنۆي ئەسپەكە. پەپولەي سېي سەر ئەسپەكەيان داپۇشيبوو. ناو بەرەو لىرەوار شور بووہو رۆيشت. ھەتاو لەخوار كانىيەكانى دا. لەو سەرە، لەناسمان شەھىنەكان دەت گوت بەبەرى ناسمانەوہ نووساون و گىريان كرددە.

لەنىتو لىرەوارەكەي خوارى بلىسەيەك لىي داو كووزايەوہ. ئەسپەكە بەدىتنى گرى ناگر لەجىنى خۇي مات بوو، بەجۆرىك كە خەرىك بوو بەرزگى لەزەوى بدرى. گويىيەكانى مات كردن، يالەكانى لە چلە دپووہ زەردكەيەك دران. بەرەبەرە ژمارەي ئەو پەپولانەي لىسەر ئەسپەكە نىشتبوون و كەس نەيدەزانى لەكوي را دىن، زياد دەبوو. ئەسپ لەنىتو پەپولەكان دا ون ببوو. ھەتاو ولاتى دەبرۇاند. زەردەگەرمایەكى تۆزاويى خنىكتنەر ھەموو جىيەكى داگرت. گيا، كانىيەكان و بركە پىنگە گول بىنەوشىيەكان وشك بوون. تۆزىك لە تەپ و تۆز لىرەوارو گياو گول و ناوى داگرت. ھەموو جىيەك لەبن تۆزدا ون بوو دەت گوت بەفر بارىوہ. ئەسپى خەنەيى خۇي راوہشانە. تۆزوخۆل و پەپولەكان كەوتنە سەر زەوى. چەند لەھزە دواتر داپەخۆرى بەدەستىكىيەوہ تەناف و بە دەستى دىكەيەوہ باقە گيايەك لەئەسپەكە نىزىك بووہوہ. لەنىوان داپەخۆرى و ئەسپەكەدا بلىسەيەك ھەستا. ئەسپ كەوتە غاردان و بەرەويش بازى دا

وڼږای شو ناگره که گه ماروڼی دابوو، دهستی کرد به سووران. دایه خوږی لهم بیری ناروره که پاره ستابوو و تهماشای نهمپه که می ده کرد که له گهل گړی ناگره که به ده وری خوږی دا ده سوورا. ژماره یه که دښهاتی به ده سته ټیکیانهمه تناف و له دهستی دیکه یان دا گیا له لیږه وار هاتنه ده وری بولای نهمپه که چوون که همروا له گهل گړی ناگره که به ده وری خوږی دا ده سوورا. نه وانیش له پشت دایه خوږی به وراه سوستان. دهسته دهسته دښهاتی له دارستان ده هاتنه ده وری و له پاش دایه خوږی خړ ده بوونه وه. نه جار له ده وری به وری نهمپه که که له گهل گړی ناگره که ده سوورا کوزلیکه یان به ست. ژماره ی نه وانیه له ده وری نهمپه که کوز بېوونه وه هر ده هات و زیاد ده بوو. بلیسه ناگره کان به ره و کووژانه وه چوون و نهمپه که دیسان که وتهمه نیو هم وریکی سپی په پوله. به هله سوورانی نهمپه که په پوله کان بلاو ده بوون، به لام وازیان لی نه هینا. له هممو لاره تناف هاورژانه نهمپه که. له گهل هر سوورانیکه دا له گهل تنافه کان تیک ده نالقا.

له نه کاو له حزه یه که له سر زه ی چوکی داداو هیندی چاو له سر چاو دانیتی رویش و له بهر چاو ون بوو. دښهاتی یه کان به سر سوورماوی هاتنه شو چی به که نهمپه که تیتیدا هله ده سوورا. به نه ندازه ی چی خهرمانیک گیاکانی پیخوست بېوون. سمی نهمپه که زه وی یه که ی قولکه قولکه کردبوو.

بایه کی توندی هات و گه لا زه رده کانی بلاو کردنهمه. دښهاتی یه کان وه بن گه لا کان که وتن. دایه خوږی له حالیک دا پی ده که نیو جنیوی به نهمپه که ده دان، تناف به ده ست له بن گه لا کان هاتهمه. دښهاتی یه کانیش گه لا کان یان له سر خوږیان وه لاداو تیه وه پامان. دایه خوږی هر که چاوی به نهمپه که کهوت له سر شاختیک ویتساره، غاری دایه لای. دښهاتی یه کانیش به دوا ی دا... ده وری شاخه که یان دا. نهمپه که گوئی نه دان. له سر دوندی شاخه که بن جووله راهه ستابوو، که له که ی دابوو بهر هه تاوو سیه ره دريژه که ی له گهل سیه ره شاخه که کهوتبووه سر زه ی.

دښهاتی یه کان به به رده لان هله گه ران، هه تا نیوه ی شاخه که چوون، به لام نیدی نه یان ترانی بستیک همورازتر بچن، شاخه که راژاو هممو دښهاتی یه کان کهوتنه خوار. له به یینه دا پیاویکی ره شتالهی ماوزه به ده ست پیدا بوو، گوئی: راهه ستن. چوکی له عهرزی داکوتا، سیره ی له نهمپه که گرت و پینج جاری ده ست پیدا هینا. نهمپه هر له جیتی خوږی نه بزوت و به دوا ی نه وه دا یاره فاروق هاته بن شاخه که. دښهاتی یه کان سر یان به رده ابووه و بیده نگ ده ستیان به سنگیانهمه گرتبوو. کشانه وه. یاره فاروق به نیوچاوانیکه گره وه تهماشای نهمپه که ی

کردو زهرده خه نهيه كي تال گنجي دهم و چاويي كرده وه. چۆكي دادايه وه. سيړه ي له نهيه كه گرت و پينج فيشه كي له سه ريه ك پيوه نان. نهيه كه گوئي نه دايه. ياوره فاروق خيرا فيشه كي خستنه وه ماوزه ره كه ي و ديسان پينج جار له سه ريه ك دهستي لي كي شا. نهيه كه هره وه گوئي لي نه بي وا بوو. ياوره تفهنگه كه ي پر ده كرده وه له فيشه ك و پيوه ده نان و لم كارش ماندوو نه ده بوو. هور يكي په پوله هاتن و دهوري نهيه كه يان دا. نهيه سوړا، په پوله كاني بلاو كړدو پاشان له گهل په پوله كان له لوتكي شاخه كه وه بازي داو وه بالنده يه كه به سر سري ياوره د تپه پي و چوه ميترگيكي دور له وي. سهيران يالي وي گرتبو و ده ي برد. ياوره روي كرده ديهاتي يه كان و گوئي گياني همه دوك بهم نهيه وه بنده، به زيندويي يان به مردويي له نيوم ده وي، نه گهر تا چمند رۆزي ديكه به زيندويي يان به مردويي بوم نه هينن هويالي خوتان به ستوي خوتان. ديهاتي يه كان گرتيان: به سه رچا و جه نايي ياوره.

وه كيل باشي عاصم له بن شاخه كه خزيبوو، تفهنگه كه ي له باوه شي گرتبو و يه كه له دواي يه كه جگه ره ي ده كي شاو له گز فكريكي قول راچو بوو.

نهيه كه له نيو ميترگيكي سه سه وزدا راوه ستابوو. يالي شوړ كړد بوونه وه و كلكي راده وه شانده. له پان بوونه وه ي سمه كاني را ديار بوو كه هره چوار په لي پتخواس بوون. نه ختيك كز ببوو، مووه كاني گرژ ببوون و نووكي سه ري مووي له شي له بهر هه تاو كال ببووه وه. هه لژ له په رپه رچكه ي ناسمان، هره وه به ميچي ناسمانه وه نو سابين، ده فرين.

ژماره يه كه بالنده، هم موويان سپي، دهسته دهسته له دارستان هاتنه ده وي و له ميترگه كه نيشتنه وه و نهيه كه له نيو ته ختي سپي ميترگه كه دا وه كه په ليه كي ره ش ديار بوو. هور يكي سپي له كيويكي دور جيا بووه وه و هات راست له سه ر سه ري نهيه كه راوه ستا. سي به ري هوره كه كه وه سه ر بالنده سپي يه كان و نهيه كه خه نيي. ويته ي نهيه كه له گهل تيشكي هه تاو له قولكه ناويكي چو كه له دا راده ژا. ويته ي نهيه كه سپي خه نيي له رووناكايي ناوه كه دا ده شكايه وه، هه تا دوندي شاخه كه پي هه لده گه راو پاشان ده گه رايه وه. چمند ماسي كه وه كه نالترون ده دره وشانه وه له نيو ويته ي نهيه كه ده ماله يان ده كړد.

ناسمان، ميترگ، پنگه شينه كان و ليږه وار كه گه لا زهرده كاني با ده ي بردن، نهيه كه و هم موو شتيك له نه كاو پاك بوونه وه و ن بوون. هم موو شتيك كه وه نيو دره وشانه وه يه كي بريقه داري سپي يه وه. نه و نوره ي له سه ر ليږه واره كه بوو رويشته خوارو تاريخترين كه ليتن و قوژينه كاني رووناك كړدنه وه.

داره پرتهقاله کان خونچه‌یان دهرکردبوو و بۆنی گولنه‌نارنج شه‌پۆل شه‌پۆل له‌لیتواره‌کانی میندیترانه‌وه هه‌تا دوندی چیاکان پێ هه‌لده‌گه‌را.

له‌داویننی چیاچه‌کی دوور گولنه‌ گوتینییه سوورو سوورای و سپی و زه‌رده‌کان وه‌ك تۆپه‌له‌ ناور ده‌ده‌وشانه‌وه له‌بهر تیشکی هه‌تاو بلێسه‌یان ده‌دا. ناسۆی هه‌رواری رووناك بوو. نه‌سپ لاقی راکیتشابوون و وای خۆ شل کردبوو به‌رزگی له‌زه‌وی ده‌درا. چاوی له‌کالانه‌ ده‌رپه‌رپبوون، له‌نیو سپینته‌ی چاوانی‌دا ره‌گه‌ ره‌گه‌ی خۆین ده‌بینران. ملی وه‌ك ملی قوو درێژو جوان بوو. له‌سه‌ر کیتوه‌که‌وه ماینیکی بۆره‌ی جوان و راکشاوو گه‌ردن کێل که به‌گولنه‌ گوتینییه‌ پرنووره‌کان وه‌ده‌ماغ هاتبوو، له‌حالتیک دا خړه‌ به‌رده‌کانی له‌بن لاقیدا خلۆر ده‌کردنه‌وه، هات و نه‌ختیک له‌ولای نه‌سپی خه‌نهی هه‌روه‌ك نه‌وی نه‌دیپێ راوه‌ستاو ده‌ستی کرد به‌ له‌وه‌ران. خه‌نهی سه‌ری هه‌لپه‌ری ته‌ماشای نه‌و میوانه‌ تازه‌هاتوه‌ی کرد. نه‌ویش ناوپی دایه‌وه به‌لام هه‌روه‌ك نه‌ی‌دیپێ، دیسان ده‌ستی کرده‌وه به‌ له‌وه‌ر. مینشیک سه‌وزی به‌قه‌ده‌ سه‌ره‌ قامکیک به‌ وه‌وز له‌مه‌ودای نیوان هه‌ردووکیان دا یه‌ك ته‌کان هاتوچۆی ده‌کرد. که به‌بهر تیشکی هه‌تاودا ده‌رۆشت ده‌ده‌وشایه‌وه‌و دوايه‌ ده‌کووژایه‌وه‌.

نه‌سپی خه‌نهی به‌ناوامی له‌ماینه‌که‌ نزیك بووه‌وه، ماینه‌که‌ گوتی پێنه‌داو به‌ده‌م له‌وه‌ره‌وه‌ له‌ دۆله‌که‌ی نه‌و به‌ر نزیك که‌وته‌وه. له‌وی گولنه‌ مه‌خه‌ری سوور که هه‌ریه‌که‌ی به‌قه‌ده‌ر له‌په‌ده‌ستیک ده‌بوون، بالاپیاویک هه‌ستاوون و هه‌تا ده‌گه‌شینه‌ لێره‌وار هه‌مووی وابوو. ماینه‌که‌ چوه‌ نیو گولنه‌کان و بۆ یه‌که‌م جار چاوی له‌ نه‌سپی خه‌نهی کرد. خه‌نهی غاری دایه‌ پهنای و یستی بۆنی پتوه‌ بکا. ماینه‌که‌ له‌نه‌کاو یستی ددان له‌ یال و بۆی گیر بکا، خه‌نهی به‌ره‌ودوا کشایه‌وه، ماینه‌که‌ نه‌ختیک به‌ره‌زترتر چوه‌ قولایی دۆله‌که‌وه. خه‌نهی ده‌ستی لێ هه‌لته‌گرت و لووتی برده‌ بن کلکی. ماین به‌ جووته‌یه‌کی توند نه‌وی له‌جینی خۆی راگرت. خه‌نهی رقی هه‌ستا، به‌ چه‌پ و راستی خۆی‌دا ده‌سووراو بۆنی ده‌کرد، ماینه‌که‌ گازی لێ‌ده‌گرت به‌لام خه‌نهی گوتی نه‌ده‌دایه‌. ماینه‌که‌ جارجار خۆی شل ده‌کرد، لاقی لیک بلاو ده‌کردن و میزی ده‌کرد.

خه‌نهی بۆنی به‌ میزه‌که‌وه ده‌کردو لووتی ده‌ناسمان ده‌کرد. کونه‌لووته‌کانیی نه‌وه‌نده‌ی به‌به‌ریانه‌وه هه‌بوو فش ده‌کرده‌وه‌و بۆنی به‌ هه‌واره‌ ده‌کرد. ماینه‌که‌ راده‌هه‌ستا، میزی ده‌کردو نه‌ویش له‌ده‌وری هه‌لده‌سووراو بۆنی پتوه‌ ده‌کرد.

ماینه‌که‌ راوه‌ستا، سه‌ری بۆلای خه‌نهی وه‌رگێتیا که په‌ره‌کانی لووتی ده‌له‌رزین و بێ‌راوه‌ستان فش ده‌بوون و وێك ده‌هاتنه‌وه. نه‌ندامی به‌رزگی راده‌ژا. ماینه‌که‌ خۆی لیک

کیشایه‌وه، لاقی لیتک بلاو کردن، کفه‌لی که له‌سهره‌خۆ گنج ده‌بوو لیتک ده‌کشایه‌وه. خه‌نهی لاقی پیتشه‌وه‌ی هه‌لێنان و ه‌اویشتنیه‌ سهر ماینه‌که. ویستی گاز له‌ملی بگری که‌چی نه‌یتوانی، لاقی هیتانه‌وه خوارئ. دووه‌مین هه‌ولیشی سهرنه‌کهوت. سیه‌مین جار نیدی یالی ماینه‌که‌ی به‌رنه‌داو توانی سواری بی. له‌و حاله‌دا کفه‌لی به‌توندی ده‌بزوت، ده‌هات و ده‌چوو، له‌پیش دا زۆر به‌توندی پاشان به‌هیمنی. لاقی پیتشه‌وه‌ی خه‌نهی که ه‌اویشتبوونی سهر ماینه‌که، پشتی و کفه‌لی هه‌موو ده‌له‌رزین.

له‌و به‌ینه‌دا هه‌وریتک له‌ په‌پوله‌ی سپی له‌حالی‌تک دا ده‌وربه‌ری خۆیان له‌ رووناکی‌دا نوqm کردبوو، هاتن و نه‌م دوانه‌یان وه‌بن خۆ دا. پاش نه‌وه‌ی لاقی خه‌نهی له‌سهر ماینه‌که هاتنه‌خوار په‌پوله‌کان به‌ده‌م دره‌وشانه‌وه‌وه ده‌سته ده‌سته بلاو بوون و له‌حالی‌تک دا چهند هیتلی شکاویان له‌ناسمان دا ده‌کشایه‌وه، رویشتن.

خه‌نهی و ماینه‌بۆره له‌جیتی خۆیان گوئی‌یان به‌ردابونه‌وه‌وه سهریان به‌ره‌و زه‌وی نه‌می کردبوو. له‌لای روژه‌ه‌لانه‌وه توپه‌له ناوریتک هات، به‌نیو گوئه‌کان دا تی‌په‌ری و به‌ده‌وری نه‌سپ و ماینه‌که‌دا خه‌رمانه‌ی کیشا. خه‌نهی به‌ قه‌له‌مبازیتک به‌سهر گری ناوهره‌که‌دا خۆی فری داو به‌ره‌و چیا ده‌خۆی نووساو به‌ تاوینکیش له‌پشت مژی زه‌ردو سوورو سوورایی گویتی‌یه‌کانه‌وه ون بوو و رویشتن. خه‌نهی و ماینه‌که له‌نیو گیایه‌کی ته‌رو تازه‌دا بوون که ده‌گه‌یشته نه‌ژنۆیان. ده‌ت گوت له‌قاتی به‌ریوون. ده‌له‌وه‌ران و سهریان له‌سهر زه‌وی هه‌لنه‌ده‌په‌چری. له‌ دوور له‌خوار دارستانه‌وه له‌ شویتیتک دووکه‌لیتکی خه‌ست هه‌لنه‌ده‌ستاو به‌ره‌و بنار ده‌خزی و بلاو ده‌بوو. هه‌لۆکان سنگیان دابوه به‌ر بایه‌کی سارد که له‌ به‌رزایی ده‌هات و باله‌کانی خۆیان نه‌ه‌نده‌ی ده‌کرا لیتک کردبوونه‌وه له‌ ناسمانی ساف و به‌تال دا ده‌گه‌ران.

له‌پشت چله‌ درکه‌کانه‌وه کچیتک وه‌ده‌ر کهوت که باسکه درێژو تاوه‌سووته‌کانی ده‌گه‌یشتنه سهر رانی و کراسیتکی ره‌نگ نارنجیی له‌به‌ردا بوو. بۆلای نه‌و ولاغانه که شل ببوون و داهیزابوون رویشتن و هاته کن ماینه‌بۆره. ماینه‌که کاتیتک چاوی به‌و کچه کهوت سهری هه‌لنه‌بهری، ته‌ماشای کردو چاوه‌رتی ما. کچه‌که یالیی گرت، سواری بوو و تیتی ته‌قاند. خه‌نهی له‌حالی‌تک دا بۆنی به‌بن کلکی ماینه‌که‌وه ده‌کرد نه‌ختیتک وه‌دوایان کهوت. وه‌ختیتک کچه‌که ماینه‌که‌ی لینگ دا خه‌نهی له‌جیتی خۆی راوه‌ستا. نه‌وان دوور کهوتنه‌وه، خه‌نهی چهند جار له‌سهر یه‌ک حیل‌یه‌کی درێژی کرد. له‌سهر پیتشووانی راوه‌ستاو هه‌تا له‌به‌رچاوی ون بوون له‌پشته‌وه‌را سه‌یری کردن. به‌ خه‌مناکی گه‌رایه‌وه‌وه دیسان ده‌ستی به‌ له‌وه‌ر کرده‌وه.

نەسپى خەنەبىيى ھەتا كازىبەھى بەيانى لە قەراخ ئەو گۆلاوہ شىنە راوہستا. رووبەرى ئاوەكە ھەلماوى بوو، ھەور لەسەر گەلایى زەردى لىپرەوار ھەلدەستان. ماینبەبۆرە وەلامى حىلەى نەسپەكەى بە حىلە دەدايەوہو زەوبى ھەلدەكەندو لاقى شل دەکردن و مىزى دەکرد. خەنەبىش لەحالىك دا كونەلووتى فش كردبوون پر بە قوولایى ھەناوى ھەواى ھەلدەمژى.

خەنەبى خۆى پىن رانەگىرا، خۆى بە ئاوە شىنەكەدا داو لەحالىك دا ئاوەكەى كەفاوى دەکرد، بەرەو نەوبەرى گۆلاوہكە كەوتە مەلە. ماینبەبۆرەش خۆى دەئاوى ھاويشت. لەنێوہراستى گۆلاوہكە گەيشتنە يەكتەر. خەنەبى بە ددانەكانى گازىكى لەملى گرت. ماینبەكە ھەولتى دا خۆى رزگار بكا، سەرەنجام خۆى بەرەللا كرد. پىنكەوہ ھاتنە قەراخى گۆلاوہكە. ماینبە لەحالىك دا ئارى لىدەچۆرا، نەوہندەى دەىتوانى لاقى لىك كردنەوہو مىزى كرد. خەنەبى ھاتە پەناى و ويستى خۆى باويتەسەر، كە لەنەكاو دىھاتىيە تەناف بەدەست و چەكدارەكان دەورەيان دان. ماینبەكە ئالوزا، حىلاندى و لەحالى ناسايى دەرچوو. بەرەبەرە حەشىمەتى تەناف بەدەستى دىھاتى زياتر دەبوون و بۆلايان دەھاتن.

تۆپەلە ئاورىك كە ديار نەبوو لەكوئى را ھاويژراوہ، ھات و لەنێو ھەردووکیان دا كەوت. دەرەشايبەوہو كووزايمەوہ. ھەورىكى سپى پەپوولان لەسەريان نىشتن و خەنەبى بەسەر حەشىمەتەكەدا تىپەرى، بەرەو گۆلاوہكە چوو و بەمەلە پەريەوہ نەوبەرى ئاوەكە. ماینبەبۆرەش بە دواىدا ھات. ھەردووکیان لەئاوەكە ھاتنەدەر، خۆيان راوہشاننو ئاوەكەيان چۆراندەوہو چوونەوہ نىو لىپرەوار.

لە ھەواى خۆش و نە ساردو نە گەرمى بەھارىدا، لەحالىك دا سىمان بەنەسپايى لە زەوى پۆدەچوو، چوونە نىو باغە پرتەقاليك كە خونچەى دەرکردبوو. ئەو بايەى دەھات، شەپۆلى بۆنىكى خۆشى نەناسراوى دەھىتايە بەر لووتيان، لە باغە پرتەقالەكە تىپەرىن. كرىكارەكان دوولا ھاتبوونەوہو لەكىلگەكەدا كاريان دەکرد، بەنێويان دا رۆيشتن. كرىكارەكان وا سەرگەرمى كارى خۆيان بوون كە ئەو نەسپ و ماینبەيان نەدى كە بەبەر دەمیان دا تىپەرىن... گەيشتنە لىواری دەريايەك كە شەپۆلەكانى ھىندى منارەيەك بەرز بوون، كەفاوى و بىئەندازە پان و بەرىن بوو. لەحالىك دا كەلەكەيان رەكەلەكەى يەكتەر دەخشاند لەقەراخ دەرياكە مانەوہ. سىبەرى ھەردووکیان كەوتبووہ سەر خىزەكە. شەنەبايەك ھەلئىكردو بىھەست بوو. جارجار، لەحزەيەكى كورت سرۆبەبايەكى دەھات و بىدەنگ دەبوو. ھەوا زۆر گەرم بوو. بەدواى ئەم گەرمایەدا دەريا روون بوو، رووبەرەكەى ساف و رىك و لووس بوو. ھەروا كەمىك گنج و لۆنجى تىدا بوو. لەنێو دەرياكەدا سەرى نەسپىك دەركەوت كە بەرەو نەوان مەلەى دەکرد.

ماينه‌بۆره نارامى لى ھەلگىراو ويستى رابكا. بۆنى گولەنارنج بەرەو دەريا رۆيشت و پەرى لووتى ماينه‌بۆره لەرزىن. سەرى نەسپەكە لەنىو دەرياو دەھاتەپىش و نيزىكتەر دەكەوتەو. ھات و راست رووبەرۆوى وان لە دەريا ھاتەدەر. نەسپىك بوو يەك دەست و رەش و بەخۆو كە چاوكەرەو گوى مەقسەست بوو. يالەكانى بەزەنگيانە نەخشابوون. پاش ئەوئى ئاوى لەشى چۆراندەو لە ماينه‌بۆره نيزىك بوو. بۆنى پتوھە. ماينه‌كە نەتوانى ھىچ دۆكردەوھەيك لەخۆى نیشان بىدو بەھىچ چۆر نەبزووت.

خەنەبى بەسەر سوپمانەو چاوپروانى دۆكردەوھى ماينه‌كە بوو. نەسپەكە بۆنى بەھەموو لەشى ماينه‌كەو دەكرد. تۆبەلە ئاورىكى سوور لە دەريا ھەلستاو كەوتە قەراخى دەريا. خەنەبى كەوتە غاردان و پەلامارى نەسپەكەى دا. ماينه‌بۆره كشابووەو تەماشای دوو نەسپى رق ھەستاوى دەكرد كە تىك ئالقاوون.

مەل بەملە درىزەى كىشا. مووى كلك و يالىان لەھەوادا بالى گرتبوو و لەشيان بە ددانى تىژ برىندار ببوو، خوئىنى لى دەچۆرا. نەسپەكان رەنگيان سوور ھەلگەرابوو، واى لى ھات ھىچيان تواناى تەكانيان نەما. خەنەبى بەكىش تر بوو. نەسپەكەى وەپىش خۆى داو بەنىو كىلگەو دارە پرتەقالەكان دا ھەتا كىتوھەكان رەپىتى ناو ھەتا لەدارستان نەديو بوو، وەدواى كەوت، ئەمجار گەرايەو ھاتە قەراخ دەريا. ماينه‌بۆره، لەحالىك دا لاقى لىك كەردبوونەو، ھەرلەوئى چاوپروانى بوو. خەنەبى سەربارى ئەو ماندووتىيەش لاقى پىشەوھى ھەلئىنان و راست لەو بەينەش دا ھەورىكى سپى پەپولە ھاتن و بە بالەفە ئەوانيان داپۆشى.

وختىك ھەورەكە بلاو بوو، ئاپۆراى دىھاتىيە تەناف بەدەستەكانيان رووبەرۆوى خۆيان دى. ئەم جار ژمارەيان زياتر بوو. ھەموويان پىتەكەو بۆ گرتنى وان تەنافيان ھاويشت. بلىسەيەك تەقىوھە. خەنەبى پاش ئەوئى سى جار بەدەورى خۆىدا سوورا، بازى داىە نىو دەرياو ماينه‌بۆرەش بەدواىدا...

چەند لەحزە دواتر دەنگى سەرسورمانى حەشىمەت لەدوورەو دەھاتە بەرگوى. نەسپ و ماين بەپال يەكەو لەدەرياي بىرپرانەو دا بەرەو بىر كۆتايى مەلەيان دەكرد.

(۲۷)

کاتیک له‌بندهنې ناوا بوون گوندی "سه‌قزلی" یان له‌برده‌می خوځیان دا دی. ناوه‌دانی له‌گوزایې لیواری گه‌لټیه‌ک پالې به‌چپای شینی "که‌کیکلی" یوه دابوو. زؤر له‌خانوه‌کان نیوه‌رووخاو بوون. له‌قه‌لشته دیواری مال‌ه‌کان گیاو هه‌نجیری خوړسک و گولې کټیوی سه‌ریان دهره‌ینابوو. هه‌موو کټله‌قه‌بره‌کانی گوزستانه چووکه‌که‌ی دهره‌وه‌ی گوندیش رووخابوون. قاسم وه‌ختیک گه‌یشته پشت دئ و له‌سهر به‌ردټیک دانیشت، له‌حالی‌ک دا نیوچاوانی تیک دهنه گوتی:

"نهمه مالتی نټیمه‌یه"

به‌ده‌ست خانویه‌کی دوونهوومی نیشان دان که هه‌وشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو و به به‌ردی نه‌تاشراو دروست کرابوو. سواغی دیواره‌کانی لی‌ببووه‌وه‌و چینه به‌رده‌کان دهرکه‌وتبوون. "وه‌ختیک خه‌لکی دئ‌که‌مانیان دهرکرد، ته‌نیا نه‌من بووم که دووباره هاتمه‌وه نټیره. به هه‌مووانمان له‌بهر ناچاری هه‌موو بزنه‌کانی مه‌هوودناغای گه‌لټی شکوفه، ناغای ناوه‌دانیمان خواردبوو. برسپه‌تی وایه نئیدی. زگی برسی له‌خوای ناترسی..."

قاسم پیاوټیکی کمم دوی بوو، به‌لام نټیستا زمانی کرابوه‌وه.

"ده‌زانی له‌چی قه‌لسم؟ نټیمه‌ی له‌م دئ‌یه دوور خسته‌وه باشه، ده‌لټم چونکه بزنه‌کانیمان خواردبوو، به‌لام نه‌دی نه‌و دئ‌یه‌ی چوکورواوامانی بؤ لی‌نه‌ستاندین؟ نټیمه گیاغانم دهره‌ات هه‌تا نه‌و زه‌وی‌پانه‌مان بؤ کشت‌وکال ناماده کرد"

نه‌بچار ده‌سته‌کانی خوژی نیشان دان. جیتی ساغی له‌ده‌ستان دا نه‌بوو. جیتی نه‌بوو دروو هه‌لیان نه‌درپیی و داس و ته‌ورداس و ته‌ور نه‌یان برپیی. ده‌ستی وه‌ک ده‌ستی جانوه‌ریکی سه‌یر ده‌چوون.

مه لافرهاده كه له په نای وی هه ل تر ووشكا بوو گوتی:

"نه وی نه تۆ كوشتت برا چووكه ی مه جوودئاغا بوو، نا؟"

"نه ئی، به گولله یك میشكی هه ل ته كا، ده ت گوت شووتی به به عه رزیت دا داوه"

"جگه له تۆ خه لكه كه ی دیکه ش به ره له ستی یان کرد؟"

"نا، نه گه ر کردباشیان هیچیان له ده ست نه ده هات. مه جوودئاغا چه كداری زۆر له ده وره بوون، حكومه تیشی له پشت بوو. پاشان نیمه ی باش چاوترسین کردبوو. نه وانه ی وا ده ترسین هیچیان له ده ست نایه"

"نه دی نه تۆ چۆنت نه و كاره کرد؟"

"چونكه نه من سهد هینده، هه زار هینده ی وان ده ترسام. بوخۆشم نه م زانی چۆم نه و كاره کرد. قامكم له په له پیتكه كه درابوو"

"نه دی نیستا قاسم؟"

"نیستا نه و نه ده مردووم و زیندوو بوومه وه كه له گه ل ترس راهاتووم"

"وه ك بیستوومه خه لکی دئی كه تان، خه لکی سه قزلی هه موو سه ری خزیان هه ل گرتوه و

چوونه جییه کی دوور كه كه س ناوونیشانی نه بیستوه و نیستا بی سه رو شۆینن"

چوونه هۆبه ی وامیق نه نتاکیه و له وی خزیان شاردوه ته وه. نه و نه دیان چاو له مه جوودئاغا ترساوه كه كون به كون خۆ ده شان نه وه نه وه كا مه جوودئاغا بی له ویش بیان بینیته وه. ترسی وا تا نیستا كه س نه ی دیوه. نه و جۆره ترسه له مردنیش خه راپته ..."

مه لافرهاده قسه كه ی وی دوویات کرده وه:

"نه دی له مردنیش خه راپته ره. نه گه ر بتوانن له و کیتوه ترسه ی له گیانیان دایه بینه خوار،

نه گه ر بتوانن نه و زنجیرانه بپچرن، نیدی كه س پینان ناویرئ، هه رچه ندیش به هیترو به ده سه لات بی، مه جوودئاغای هه ر ده هارن. به لام وه ره بروانه چۆن"

حه مه ده دۆكیش له په نای مه لافرهاده وه ك وی هه ل تر ووشكا بوو. بی هه ست و خوست به داره كه ی ده ستی خۆلی تینك وه ره ده دا. ته نیا گوتی ده گرت. ده میر له خواره وه تره وه له بن داره به نیتك دانیشتبوو، پالی به قه دی داره كه وه دابوو. ملی درئژ کردبوو، ده ی روانیه نه و دۆله بیده نگه. قاسم هه ناسه یه کی هه ل کیشا:

"خه لكه كه نیدی هه رگیز نایه نه وه نیره، نایه نه وه چو کووراواش... له بیابانی عه ره بستان دا

شرت و گوم ده بن"

ههستاو چووه خواری بۆ نئیدۆی. ئەوانی دیکەش وەدوای کەوتن. قاسم چوو بەرامبەر بە
حەوشی مائەکەمی خۆیان راوەستاو ماوەیەک راما.

"چیه قاسم، ناویری بچیه ژوور؟"

"ئەمن لەم مائەدا لەدایک بووم و پێگەیشتووم..."

نەجار سەری هەڵبەری و چاوی لە مەلافەرهادو حەمەدو دەمیر کردو پاشان لەخانووێکە ورد
بوووەو گوتی:

"ناتوانم بچمە ژوور"

گەراییەوێ دەواوە بەلئواری رووباریدا سەربەرەژێر چووه خواری. ئەوانی دیکە بەزەحمەت
دەیکەیشتنی. هەتا کاتیەک دێ چۆل کراوەکە بە سپیدارە رووتەکەییەو لەبەرچاوی و ن بوو هەر
رۆشیتن. ئەگەر حەمەد نەچووبا قۆلی نەگرتبایەو رای نەگرتبا، ئەو هەررا سەری خۆی
هەڵگرتبوو و دەپۆشیت. پشووێان سوار ببوو.

مەلافەرهاد کە چووبوو لەسەر بەردێک دانیشتبوو، قوتووێ جگەرەکەمی لەگێرفانی دەرھینار
سیفاریکی نەستووری پێچایەو. نەستی و بەردی لێدان و بۆنی خۆشی پووشوو دەوڵاتی گەرا.
"ئەودەم کە رات کردبوو، لەکوێی ناوێدانیدا خۆت حەشار دا. لە مائەکەمی خۆتان؟
ئەوکات کە مەحموودناغا کون بەکون بەدوات دا دەگەرا نەترسای لەم گوندە چۆلە بێتییەو؟"
قاسم گوتی:

"بۆچی، دەش ترسام بەلام نیدی لەم دێیە کەس منی بەگرت نەدەدا. نەجار بەنەقلی
مەحموودناغاش دا نەدەهات کە بێم لەم گوندە چۆلەدا خۆم بشارمەرە"
"لەکۆنەو خەلک لەدێهاتی چۆل و شوێنی تەریک ترسان. هەر تاوتیک پێش نیتسا قاسم لە
مائەکەمی خۆیان ترساو هەلات"

قاسم قسەمی مەلافەرهادی دووبات کردەووەو گوتی:

"ئەدی، سام گرتبوومی، ترسام، زۆر لەمردووان دەترسم"

"وەختێک لەنێو دێدا خۆت شارەدبوووەو، بۆ نان و پێخۆر چیت دەکرد؟"

"لە پێش دا دەجوومە گەلی شکۆفە لەوێ نانم دەخوارد. سفرەمی خەلک راخراوو. زۆری
پێنەچوو هەموو دێهاتی بێکان زانیان ئەمن لەو چۆلەدێیە دەژیم. ئەم مەسەلەییە هیچ
نیگەرانی نەکردم. رۆژێکیان لە گەلی شکۆفە تووشی مەحموودناغا بووم. ئەو منی نەدەناسی،
بەلام هەموو پیاوێکانی منیان دیبوو و دەیان ناسیم. لە ترسان ئەژنۆم شل بوون. ئەم توانی بەک

"به هۆی دا، بهو رینگایه ی نهو بهردا دهچومه زۆزان، گویم له فیتویهك بوو. پاشان دیتم یهكێك بوخچه نانێك له داره كه ده بهستێ. دهم زانی دێ چۆله، چونكه ناگام له هه موو نهو به لایانه هه بوو كه به سه ری هاتبوون. له نیو درك و دالدا خۆم شارده وهو چاره یی مام. دیتم قاسم له دێی هاته دهرو بوخچه نانه كه ی له په له داره كه كرده وه. هه ر لهو یی له بن داره كه دانیش، بوخچه كه ی كرده وهو به په له په ل دهستی كرد به خواردن. پاشان خۆم پێ نیشان داو هاته لای قاسم گوتم: نۆشی گیانت بێ دهسته برا. سه ری هه لپری و گوتم: خۆش بی، فه رموو... نه منیش چووم له كنی دانیشتم و پێكه وه نا ئمان خوارد"

"نه گه ر مه جموود ناغا نه مانه ی زانیایه خه لکی گه لێ شكۆفه و پاشانیش خه لکی ته واری نه م كێپاره یه ی وه ك خه لکی سه قزلی ده ره به ده ر ده كرد. وه نا؟"
"نه دی"

هه ور لووتكه ی چیاكانی ده ورو به ری گرتبوو. له رۆژناوا، له سه ر نا لا داغه وه په له هه وریكی ره ش ده هات و هه روا زیادی ده كرد. دنیا به ره به ره تاریك ده بوو. ته نیا رووناكاییه كی بریقه دار به نه ندازه ی جێ خه رمانیك له نیو دێی سه قزلی كه وتیبوه سه رسپیداره بلیندو بێ گه لایه كه.
"خه ریکه باران ده باری"
حه مه د گوتم:

"بابباری. ئیمه ش په نا بۆ سه قزلی ده به یین. ماله كه ی قاسم ساغ و سه لیمه"
قاسم گوتم:

"نه من ناچم، ته نانه ت نه گه ر له به ر بارانیتم بم. نه گه ر لافا هه لم گری و مبا، هیشتا جارێكی دیکه ناچمه وه نیو نهو دێیه. نه گه ر دیسان له دهستی مه جوود ناغا رابكم و دووباره فه رمانی گولله بارانم بۆ ده رچێ و بزائم نه گه ر بچمه نیو نهو دێیه له سه داسه د نه جاتم ده بن، دیسان ناچم. نه گه ر باران باری نیوه بچنه نیو دێ، نه من لیتره داده نیشم"
مه لافه ره اد گوتم:

"یاللا با هه ستین. ناتوانین له وه زیاتر لیتره به ند بین، لیتره جه ندرمه وه ك خیزوخۆل وایه، با به خۆرایێ تووشی شه ر نه بین"

به ره و هه ورازی بنا ره كه وه یی كه وتن. بای ساردی پێش باران هه لێ كرد. هیندێك جار بایه كه زۆر به توندی له چه پ و راست و سه رو خواره وه ده هات و درك و دال و قانگه لاشکی هه لده كه ندن و له هه وادا بلاوی ده كرده وه، جاروباریش كزی ده كرد. كه له بنا ره كه

وهسه ركهوتن دلۆپه بارانهی درشت و قورس تهپ تهپ دهستیان به بارین کرد. له جاده کهی خوارێ سوارێك نەسپه کهی بهم لاوادا تاو ده داو پاشان راده وهستا له دهرووبەر ورد ده بووه. قاسم له حالێك دا جاده کهی نیشان ده دا گوتی:

"سواره کم ناسی. کورپه شوانه کهی، چهند جوانیش نەسپ لێ ده خوړێ! ده لێتی به سەر نەسپه کوه سه ما ده کا"

حه مه د گوتی:

"ئهو شهیتانه له نێمه ده گهړێ"

ده میر له حالێك دا به سه ره ووژێره که دا غاری ده داو هاواری ده کرد رویشت. سوار جلهوی نەسپه کهی توند کردو چاوه روانی ده میر مایه وه.

"ماندوو نهبی موسلیم، دهنگ و باس چیه؟"

"خه بهری خوشم پێن"

"راوهسته با نهوانی دیکهش بێن"

موسلیم دابهزی، نەسپه کهی بردو ههواره کهی له دارێکی قهراخ ریگا خست.

"جێ برینه کاتم نێستاش ده برژێنه وه. عهلی کهرتیش لێی دا بووم... برینه کاتم نه گه ر بارانه یان وێ ده کوهی، ده برژێنه وه"

"بارانه کهی زۆر تونده"

موسلیم له وه لام دا گوتی:

"نێوه ناخر چ جۆره یاغیه کن. یاغی ده بێ له و که په نکه چه رکه سیانه ی هه بێ که گولله تۆپ کاریان لێ ناکا، هه تا ده گا به باران"

"نێمه نیمانه، نێمه یاغیه کی هه ژارین"

"باشه ده وله مند بن، کێوپاره پره له خه لکی پوولدار، راوه ستا با نه من بچمه چیا نه وده م بزانه هه موو چیاو ده ست و پوولداره کان رووت ده کم یان نا."

"نهوانیش تۆ ده کوژن"

"باشه با بم کوژن. مردن هه قه، له مردن مه ترسه و گۆشه گیر مه به. چاره نووسی پیاوی هه رچی هه بێ هه روا ده بێ"

باران وه ک گۆیاڵ باران ده هاته خوار. هه م یاغیه کان و هه م موسلیم تلێسا بوونه وه. دنیا ش به ره به ره تاریکتر ده بوو. ته نیا له و به ریان سه رشاخه که وه ک پوولکه ده دره وشایه وه.

"به خیریتی موسلیم"

"خۆش بېحه مەدۆك"

"وادیاره خەبەری خۆشت بۆ هیناوین"

موسلیم گوتی: ئەری، خەبەری خۆشم پێن، خدر ناردوومی.

"خدر کێیه؟"

"ئەتۆ نایناسی. ئەتۆ برادەریکت هەبوو ها... نای حسەن بوو. ساری چیان کوشتبووی و

گوتبووی نایم مەدۆك. خدر بابی ئەو حسەنەیه. تێگەشتی؟"

حەمەد گوتی: باشە، تێگەشتیم.

"خدر پێی گوتم زوو حەمەدۆکی وەبێنە... ئەوان دەزانن ئەمن لە گەڵ تۆم، ئێستا نازام

چۆنیان زانیو... تەنیا یەك كەس ئەو مەسەلەیه دەزانن"

موسلیم شوان لە حالێك دا شانازیی بە خۆیەو دەکرد لەسەر قەسەکانی رویشت:

"پاشانیش هەموو خەلکی کیتوپارە دەزانن"

"ئەگەر جەندرمەکانیش بزانیو ئەو ئێسکی ساغت لە لەشیدا ناهێلن..."

"ناتوانن بزانی، ئەگەریش بزانی ناتوانن بەگێرم بێنن، ئەگەر بشم دۆزنەو، ناتوانن بگرن،

خۆیان لە دەست دەریاز دەگەم. ناتوانن حەپسم بکەن و لە دارم بدەن. ئەمن زۆر زڕینگم،

زۆریش ناقلم"

"زۆر باشە، حالی بووم. ئێستا بلێ بزاتم مام خدر چیی گوت، ئەوەمان پێ بلێ"

"مام خدر گوتی، بابی ئەو حسەنە کە کوژرا ها... ئەو گوتی وەلی کوزگوون هاتوئە

گوندەکەیان. وەلی کوزگوون قەولی بە حکوومەت داوئە تۆ بکوژێ. حکوومەتیش حوکمی

لێخۆشبوونی وی دەکردوئە. مام خدر گوتی ئەو بە خۆینی سەری تۆ تینوویە. مام خدر گوتی

بە حەمەدۆك بلێ حەتەن ئەمشەو بچیتە گوندی چاملی یۆل. ئەمشەو دەرمانی بیهۆشی

دەدەین بە وەلی کوزگوون، دوو شەو و رۆژان بیهۆش دەبێ. با بێ سەری بپێو بیبا"

"ئێمە چۆن دەتوانین ئەمشەو بگەینە چاملی یۆل، بە سواریش بچین دیسان

نایگەینێ..."

"مام خدریش گوتی وریای خۆیان بن، مەحموودئاغای گەلی شکۆفەش بە سی سوارەو بە

دوویانەوئەیه"

مەلافەرهاد پێکەنی و گوتی:

"ناھاااا دنيا وەدوامان كەوتتوھ. ئەگەر پەلامارى بەندىخانەمان نەدابايەو نەمان گوتبا شارۆچكە وەبەر دەسپىژ بەدەن خەلكىكى زياتریشيان وەدوا دەخستىن. باشە ئەوان بە جىتى خۆى، مەحمودناغا بۆ چى. سەر لە كارى وى دەرناكەم"
خەمەد گوتى:

"ئەمەن چاكى دەناسم. لەم چىايانە، لەم دەوروبەرانە كەس نابىنى بەقەد وى ناشقى ناو
ناوبانگ بىن"

"چونكە خەمەدۆك وا وەقىمەت كەوتتوھ ئەو قورمىساخەش دەيەوى بەشىكى پىبېرى.
نىشەللا ئەو دەكەوتتە بەر گوللەى خۆم..."

قاسم بەم قسانە رق و قىنى خۆى نىشان داو دەستى بەرەو ئاسمان بەرزكردەوھو دووبارە
گوتى: نىشەللا دەستى ھىنانەوھو خوار.

"لە پىش دا دەبى مشورى وەلى كوزگوون بھۆين"

"كارى وى زۆر ئاسانە، چونكە ئەو نىمە وەك مېروللەبەكەش تەماشاناكا. ھەر بۆيەش
كارى وى ئاسانە. زۆر بە ئاسانى راوى دەكەين. ئەمەن لە مەحمودناغاى دەترسم يەك لەبەر
ئەوھى پىياوتىكى زۆرى ھەن، دوو چونكە لەم كىتوانەدا دەتوانى چەند دەستە چەتەش رەگەل خۆى
بھا، سى لەبەرئەوھى جەندرمەكانىش لەگەل خۆى دىنى و چوارەمىش چونكە ھەموو
دېھاتىيەكان نۆكەرو خزمەتكارنى. مەسەلەى قاسم و دەمىر شىتىكى دىكەيە. ئەمە جارېك
ھەل دەكەرى. ئەگىنا دېھاتىيەكان بۆ ئەوھى خۆيان لەبەرچارى وى شىرن بكەن، ھەمووى نىمە،
تەناتەت ئەگەر باب و داىك و مندالىشىيان بىن، كەول دەكەن. ئىستى بلېن برائم چ بكەين"

"دەچىنە چاملى بۆل. ھىچ كارىكەمان نىە جگە لەوھ ھەر جۆرىك بووھ ئەمشو ئەگەر بەرى
بەيانيش بووھ خۆمان بگەيەنىنە وى. ياللا موسلىم ئەتۆ وەپىش كەوھ"
خەمەد، چۆن بگەينە وى؟"

"دەگەينى مامۆستا. ئەمەن رىنگاى سەررې شارەزام. ھەر كە لەم كىتوھ رەت بووین دەگەينە
پشتى چاملى بۆل. رىنگاكەمان زۆر سەختە، بەلام چار نىە"

موسلىم جەلوى ئەسپەكەى وەرسوراندىو لەبەر ئەو بارانە كە وەك گۆپال دەھاتە خوار خىزا
لەبەر چار و ن بوو. ئەوانىش مىلى چىايەكىان گرت كە لە كەلئەنە شاخەكانىدا دارى سەنۆبەر
درك و دال روابوون. درووھەكان وەك درىشە زىرو تىژ بوون و لە پىلاوھەكانىان دەھالان. بارانەكە بە
نارامى بەلام بىپسانەوھ دەبارى. ياغىيەكان لە حالىك دا لوولە تەنگەكانىان سەربەرەژىر

راگرتبوو به بناړه کهدا که هورازتیکي زور کووړ بوو پېهه لگه پان. همهد له پيشيانه وه دهريشت و وه که له کيتوي و هسر ده کهوت. نهواني دیکه به دوايدا بهزه همت خوځيان به کيش ده کرد. شهوه که نه وهنده تاريک بوو چاو چاوي نه ده دی. هيچيان نه يان ده زاني پي له کوي دهنين و چ ده کهن و بو کام لا ده چن. ههتا تاو هه لات مهلا فراهاد دوو جار له ناوي خړي کهوت. جاري پيشي بهزه همت بويان نه جات درا.

جاري دوايهش مهلا خوي به لکه دارتیکه وه گيرسانده وه، ههتا تيني له بهردا بوو هاواري کرد. به ناساني ديتيانه وه. قاسميش له کهنده لانيک کهوت که به قده چالواني قول بوو. ليني ته ماپراو بوون. نيو سمعاتيک دواتر تواني لهو جي يه که تيني کهوتبوو بيته دهر. نهو جي تيني کهوتبوو، به سستينيکي نرم و خيزه لان بوو، همر نه ختيک لاقی چپي نازار درابوو. همهد پي نه وهی گوي بداته شاخ و درک و ليړه وارو کيتو نار، وه پيشيان کهوتبوو و پي ترس له تاريکي بهره و پيش ده چوو. که گيشتنه سهر بهنده ني دنيا که ميک رووناک ببوو، کولاوکي چمند ماليکي نهو دي يه که له خواري هه بوو، دوو که لي لي هه لده ستا. همهد گوتي: گيشتيني.

مهلا فراهاد وه لامی دايه وه، گيشتيني، به لام مردين.

همه د گوتي:

"ده مير ده خوت پاده بيني خوت بگه يه نيه يه کهم مالي ناوه داني؟"

ده مير گوتي:

"نه ري، حمزده کهي نه وهنده ي هاتووين نه وهنده ي دیکه ش برؤم"

"نيستا که وايه بچوه نهو ماله، همر کهس له مالي بوو زن، پياو، مندا ل بينيره مالي

مام خدر و مام خدری له گه ل خوت بينه نيړه"

ده مير به غاردان روشت، دوت گوت نهو هه موو ري يه له گه ليش نه بووه، دوت گوت نهو نه بووه که نهو هه موو ري يه به شهوي تاريک و له بهر باراني و به نيرو دروه لان دا بريوه له تاريکي دا چمند جار خوي له قده داره کان کوتاوه. له سهره و ژيره که چوه خواري. نهواني دیکه له بن داره سيدريک دانيشتن. نهوي باراني لي نه درابوو، بارانه که به سهر گه لا پرو تیک چرژاوه کان دله خزيبوو و له ولاتر هه لهر ژابووه سهر زهوي.

قاسم پرسى:

"ناگريک بکه ينه وه؟ رهق هه لاتم، نه من نه وه هه لده لهرزم"

مه لا فەرهاد گوتی:

"هه سوومان هه لده لهرزین"

حه مه د گوتی:

"ئه وه فکرتان له کوئییه؟ له هه چوار لاره گه مارۆ دراوین. چۆن ناگر هه لده کهین؟"

قاسم له سه ری نه پویشت.

نیدی هیچیان قسه یان نه کرد. سه ریان داخست و له گۆ فکراڼ راچوون و هه تا وه ختیک له

خواره و هه را ده نگیکیان بهرگویی کهوت هه روا مانه وه.

ده میر گوتی:

"هاتینه وه"

به غارداڼ وه سه ر ده کهوت و به دوای ویش دا مام خدر که زۆری لئ به جئ مابوو، له ژیللا

ده هات. گه یشته بن داره که. هیتشتا نه حه سا بووه وه به راویژتیکي پرسکا لاره گوتی:

"قسه ناکا، نازانم ئه م پیاوه مام خدره یان نا. ده م هه لئا پچرئ. ده لئیی له م دئیه وه زع

گۆراوه. نه من سه ری خۆمی لئ ده رناکه م. نیستا با بئ بزاتم"

چوو پالئ به قه دی داریکه وه دا.

حه مه د به پیشوازی بابی حه سه نه وه چوو و گوتی:

"فه ره مو مام خدر"

قۆلئیی گرت و هیتنایه بن داره که. مه لافه رهادو قاسمیش نه ختیک به ره ژیر چوون و

پیشوازی یان لئ کرد.

"به خیر بئین براینه، نه مه مه لافه رهاده؟"

حه مه د گوتی: به لئ خۆیه تی.

"نیمه له م چیا به مه لای خۆمانان زۆر خۆش ده وئ. نه وه له بنده نه زه رکرده کانی خوا به.

چهن دین سال ئیمه پیمان وابوو نه وه حه زه تی خدره دوایه زانیمان که مه لافه رهاده"

حه مه د گوتی:

"حه زه تی خدر خۆیه تی، له شکلی مه لافه رهاد دایه وه به فریومان ده با"

مه لافه رهاد پئ که نی: فریوتان ناده م.

"با بچینه مائئ. له مائئ شتوی گه رم چاوه رپتانه هه روا هه لمی لئ هه لده ستئ"

"وه لی کوزگوون له کوئییه؟"

"واز له وهلی کوزگونو بینن، وهرن بجینهوه مالن"

"ناخر گوتبوت نه مشه..."

"نیه درهنگ هاتن لهدهستان دهرچون، خم مهخون دووباره دینهوه"

وهرسورپاو وهرپئ کهرت. نهوانیش بهدوایدا.

که گهیشته ناوهدانی، دیتیان ههموو خهلکی دئ وهدهرکهوتون و چاوهروانیان. بهنیو
حهشیمهته کهدا تیپهپین و راستهپئ چونه دیوهخانی مام خدر. دیوهخانی مام خدر ژورویکی
بهیرین بوو بهچند پهغهره ی ژور گهرهوه که بهرووی ههلدیریکی ژور قولدا دهکرانهوه، که
وهختیک نینسان تهماشای دهکرد چاوی دهرهشوه دههاتن. سهربانی خانوهکه ی به سوالهتی
سور داپوشراوو. دیوارهکان داری نهخشیندراو بوون و ژوروه که به بهری قیمهتی و بژارده پر
کراپوهوه. دوو ریز قهنهفه رووبهرووی یهکتر دانراپون.

"ژور تهپ بوون، هز دهکن جلهکانتان داکنن؟"

حهمد لهمیژ بوو هستی کردبوو نهو ماسته بیموو نیه، نهگینا چ پیوست بوو بهو
گژپالپارانه ههموو خهلکی دئ له مالهکانیان وهدهر کهون و چاوهروانی وان بن. لهم گوندهدا شتیک
رووی دابوو، بهلام چ روودویک؟ کاتیک چاوی بهچاوی ملافهرهاد دهکهرت بهچاوان یهکتریان حالی
دهکرد که دهبی لهم دئیهدا پیشهاتیک قهوماپی، بهلام چ پیشهاتیک؟ بزبان ساغ نهدهبووهوه.
حهمد گوتی: نیستا جلهکانتان دادهکنن.

چهند لهحزه دواتر مام خدر چوار دست جلکی لهگهل خوی هیتان:

"نهمانه بکنه بهرتان. ههتا چیشهکهتان دهخون مندالهکان جلهکانتان بهناگر بؤ وشک

دهکهنهوه"

یهک یهک چونه ژوروهکه ی تهنیشتی و خویان روت کردهوه جلی وشکیان لهبهر کردن و
هاتنهدهر. لهو ماوهیهدا که نهوان خویان دهگوری سینیهکی گهرهیان هیناو لهنیوهراستی
ژوروهکهیان دانا. لهنیو سینیهکه دینهیهک به روئیکی ژورو بیباری سوررو تیژهوه ههللی
لیههلدهستا. مام خدر بهکهوچک لهدهفریکی گهره که لهنیوهراستی سینیهکه بوو،
دینهیهکی لهچند قاپی پهل دهکردو پری دهکردن.

"نیستا فرمون..."

ناگر له ناورگه کهدا بلتیهی لی ههلدهستا. چوار کهچکی برسی لهچوار لاهه هیرشیان کرده
سهر قاپه دینهکان. بهدوای ویش دا رونهکهرهوه ههنگوینی سپیان هینا که بونی خوشی

گولته گوتینی لى هه لدهستا. باش باش ورگیان لهسه دانا. کچیکی جحیل و کوره جحیله یهک هاتن و سینی و قاپه کانیان هه لگرتوه و بردیانن.

حه مده خۆی بۆ گهرمای ناگره که شل کردبوو، خۆی دابووه بهر گهرما. مه لافهرهاد دهستی لهسه په لاپیتکه بوو، ته نانهت وهختی نان خواردنیش تفهنگه که ی لهسه کۆشی لانه برد. که سفره که یان هه لگرتوه دپهاتی یه کان هاتن. له پیش دا ریش سپیه کان و دوايه لاوان یهک به یهک هاتنه ژوروی. هه رکه سه دههات پاش سلوو به خیراتنی میوانه کانی ده کردو ده چوو له جی یهک داده نیشت. کاتی که دیوه خان پر بوو و نیدی جی که سه نه ما، مام خدر جلکی یاغی یه کانی - که وشک ببوونه وه - هینایه وه. دووباره به نۆره چوونه ژوروه که ی ته نیشتی، خۆیان گۆری و هاتنه وه.

له جۆره فنجانیکی بی ده سک دا که خهت خهتی سووریان تیدا بوو و زاره که یان فره وان بوو، قاوه یان هینا. بۆنی قورس و خۆشی قاوه له فهزای گهرمی ژوروه که گه را. وهختیک قاوه که یان خواردوه مام خدر گوتی:

"بی هینن"

دوو لای پیاویکی رووت و قووت و کزیان هینایه ژوروی که له بهر لاوازیان نیسکی جی شه رمی به ده ره وه بوو، له شی تا وه سووت بوو و چاوه کانی لیل بوون. دهستی یان له پشته وه به ستبوون. کابرا به چاویکی پر له سامه وه ته ماشای ده ور به ری ده کردو هه وتی ده دا گه لو گونی له نیو رانی خۆی دا بشاریته وه.

"وهلی کوزگورن نه مه یه. سه رده سته یه. بۆ کوشتنی حه مه ده وک هه تا نی ره، هه تا گونده که مان هاتبوو. فه رموون، نی مه له لایه ن خه لکی چاملی یۆ له وه ده ی ده یه نه ده ست نی وه"

حه مه ده وک گوتی: خۆش بن.

"نه وانی دیکه ش بینن"

دوو لای، چه ته کانی دیکه شیان هینا که هه موویان رووت و قووت بوون. هه مووان قۆلیان له پشته وه به سترابوو، هه مووشیان به پیش دا چه ما بوونه وه.

"وهلی کوزگورن بۆچی ده ته وی من بکوژی؟"

"حه مه ده وک، چونکه نه گه ر تۆ بکوژم عه فووم ده که ن. نه من نیدی له م چیاو به نده نانه بیزار بووم. له ر خواره له ده شتی هه موو شتی کم هیه، مه زرا، دارایی، ژن و مندال. نازام چۆن توانیومه چل سالی ره بق له م کینو به نده نانه تاقه ت بگرم. چل سالی ته واه هه موو رۆژیکی خوا مر دووم و زینلوو بوومه وه. گوتم

لهجياتى ئەۋەي ھەموو رۇژى بىرم، با ئەگەر تاقە سالتىكىش بوۋە بىناسوودەيى بۇرم. بەلام قىسمەت نەبو. ئەم لادىيىيە نزم و نازەلانە بەفېئىل گرتىاتم. ئەگەر رزگارم بىن - كە ھىچ ھومىئىشەم نىە - دەزاتم چ رەفتارىك لەگەل ئەمانە دەكەم. ھەمدەۋك، ئەتۆش نە ھىچ نارەھەت بەۋ نە خۇشحال، ناخرو ئاقىبەتتى تۆش وەك ناخرو ئاقىبەتتى مەن دەبىن. ئەتۆ كورپىكى پاكى. ئەم دىھاتىيانە تۆش وەك مەن دەگرن. بەتايىبەتتى تەحوىلى ھەمدەۋكىشت نادەن، راست و راست دەت دەنە دەستى جەندرمە. ئىستا ئەمەن ھومىئىكەم ھىمە، ھەرچەند كەمىش بىن. ئەتۆ ئەۋەندە ھومىئەشت نىە"

"ئەۋ ھومىئە دەكەمى تۆ چىە؟"

"ئەتۆي. ئەتۆ ياغىيەكى كەمىك جوامىرى. بەرەلام دەكەي. چۈنكە ھىچ ياغىيەك ئەۋەندە خۇي چووك ناكاتەۋە دوژمنى دەست و لاق بەستراي خۇي بكوژى"

"ئەتۆ دوژمنى مەن نى"

"ئەمەن ھەركەس بىم، دەھاتم تۆ بكوژم. ھەربۇيەش ئىستا كەۋتوومە بەر چىنگى تۆ. دەم كورۇ؟ ئەتۆ ناتوانى دوژمنىكى روت و بىچەك كە ئەم دىھاتىيە نزمانە گرتوويانە، بكوژى. ئەم كارە لەپىياۋان ناۋەشىتەۋە. ئەگەر مەن بكوژى، ئەگەر تۆسقالىك پىياۋەتت تىدا مابىن ھەتا ماۋى ناتوانى لەخۆت خۆش بى. ئەمەن بەمردنى خۆم ئىنسانەتى، پىياۋەتى، جوامىرى و ھەموو شتىكى باش كە لەتۆدا مابىن لەگەل خۆم دەبەم، ئەتۆ ناچارى مەن بەرەلا بكى. بەرەلام بكە، چەكەكەم وئ دەۋە با يەك بەيەك و رۋوبەرۋو بەشەر بىين"

ھەمدەۋك گوتى ئەتۆ ھەقتە، راۋەستە لە مەلاش بېرسىم.

مەلافەرھاد گوتى: ۋەلى كوزگۈن ھەقىيەتى، ئەۋ دوژمنى ئىمەيە.

ھەمدە نەپاندى:

"مامۇستا ئەتۆ لە ھەلئەداي. ئەمەن بۇيە ناي كورۇم كە دوژمنى مەنە ھاتوۋە بىم كورۇن. ئىستا ئەگەر پىنكەۋە بىكەۋىنە شەرۋ ئەۋ مەن بكوژى ئەم دىھاتىيانە تەگبىريان چىە؟ ئەم جانەۋەرە ھەموو ئەم دىيانە ئاگر نادا؟ بەردى لەسەر بەردى دىلىۋ كەس دەمىننى لەسەرى نەدا؟ دەردى مەن ئەمەيە. ئەگىنا ئەمەن نەدەھاتم لەگەل كاپرايەكى ۋا زالم و خويىنخۆر، چەتەيەك كە فەقىرو ھەژاران روت دەكا، دانىشم و قسەي لەگەل بىكەم و بىمە ھاۋدەمى.

"ئەمەن ھىچ كاتىك فەقىرو ھەژارم روت نەكردوون. ئەگەر ئەتۆ بەرەللەم بكى لەۋانەيە ھەرگىز نەمەۋى لەگەلت بەرەۋرۋو بىمەۋە، بەلام لەگەل ئەم دىھاتىيانە خەراپتەر لەۋەش كە ئەتۆ گوتت رەفتار دەكەم"

"فەرموو مامۆستا، نەمەى چ لى دەكەى؟"

"ھەمدە، ئەمەن قەسى خۆم کرد"

جووتيارەكان بېدەنگ بوون و سەيرى ئەويان دەکرد كە خەريك بوو روو بداو لەفكردا بوون.

مام خدر لەجىتى خۆى ھەستاو گوتى:

"ھەمدەك، وەلى كوزگوونى بەرەللا بەكە با پرا. لەبەر ئىمە خۆت مەخە تەنگانەوہ. ئىمە لەوانە نىين كە ئەتۆ بىر دەكەيەوہ. سارى چىانى چەتە لەنەكاو بەسەرىدا دابووين. ئەودەم دئىيەكەمان سىچوار تەفەنگ زياترى لى نەبوون. ئىستا دئى بووتە جەبەخانەيك، چاوو گوتمان كراونەوہ، نەگەر ھەز دەكەى وەلى كوزگوونى بەرەللا بەكە. خەمى ئىمەت نەبى، ئەگەر جارىكى دىكە روو لەم دئىيە بكاتەوہ، تامەكەى دەچىئى"

نەمجار رووى كرده دئىھاتىيەكان و گوتى:

"ھەمدەك وەلى كوزگوونى بەرەللا بەكا يان نا؟"

ھەمووان گوتيان: بەرەللاى بەكا.

"جل و بەرگى ئەمانە بىئەن، چەكەكانىشيان..."

دوو كورە جەئەلە چەك و جل و بەرگى چەتەكانيان ھىناو لەپەنايان دانان. مام خدر قۆلى وەلى كوزگوونى گرت و بردىە ژوورەكەى دىكە. چەتەكانى دىكەشى برده وئى.

مەلا فەرھاد بە نىوچاوانىكى گرزو ناپەھتەوہ ھەستاو چوہ دەرى. ھەمدەش وەدواى كەوت.

كە ھاتنە دەرى مەلا ون بوو. ھەمدە چارى بۆ گىئرا. بارانەكە لىي كرددبووہوہ. پالى وە دارگوئىزىكى قەدئەستورى نىو ھەوشەكەدا كە ئەگەر دوو كەس دەستيان تىك گرتبايە دەستيان لەقەدى نەدەگەيشتەوہ. نىگەران بوو، مەلا چىي بەسەر ھاتبوو، بەر نىوچاوانە گرزوہ بۆكۆئ چووبوو؟

ماوہيەكى زۆر لەبن دارەكە چاوہرپىي بوو. مەلا سەرر سۆراغى نەبوو. وەلى كوزگوون بە

كەوت كەس لە پىاوہەكانىيەوہ ھات و بەپەناىدا تىپەرى:

"خواحافىز ھەمدەك، ئىشەللا جارىكى دىكەش خوا من و تۆ بەرەروو دەكا..."

ئەو خەلكەى لەدبوہەخان بوون و ھەرەھا قاسم و دەمىر ھاتبوونە دەرى و چاويان لە رۆيشتنى وەلى كوزگوون دەکرد.

وەلى كوزگوون بەدبوواری ھەوشەىدا كە لە بەردى نەتاشراو دروست كرابوو، وەسەر كەوت و

لەو دبوہە ھاتەخوارو ھەر لەو ھالەدا تەفەنگەكەى تەقاند.

گولله سهربره‌رگه لباده‌که‌ی همه‌دی کون کرد، چه‌رمی سهرشانیی داغ کردو رۆیشت. له‌دوای نه‌وه وه‌لی کوزگوون فه‌رمانی به‌ پیاوه‌کانی دا: همه‌موتان ته‌قه له‌ همه‌دۆک بکه‌ن!
 پیاوه‌کانی وه‌لی کوزگوون له‌شویتنیکی به‌رناوه‌لا راه‌ستابوون و بی‌نه‌وه‌ی خۆیان له‌ مه‌سه‌له‌که هه‌ل‌قوتینن، ته‌ماشای رووداره‌کانیان ده‌کرد. وه‌لی کوزگوون له‌پشت که‌له‌که به‌ردی‌که‌وه وه‌ک شیتان ناوری به‌سه‌ر همه‌ددا - که خۆی دابووه په‌نای داره‌که - ده‌باراند. نه‌ر تفه‌نگچی‌یه‌کی زۆر کارامه‌ بوو. زۆری پێ سه‌یر بوو که یه‌که‌و تفه‌نگ همه‌دۆکی نه‌نگاوتوه. نه‌مه شتیک بوو که له‌ماوه‌ی چل سال دا نه‌ی‌دی‌بوو.

له‌وه‌ختیک دا وه‌لی کوزگوون چوو‌کت‌ترین نوخته‌ی نه‌ندامی له‌شی همه‌دی نه‌گه‌ر له‌پشت داره‌که‌وه ده‌رکه‌وت‌بایه‌، ده‌دایه به‌ر ده‌سپێژ، مه‌لا فه‌هاد دۆخین به‌ده‌ست له‌نیو ده‌را‌له شاخه‌کانه‌وه وه‌ده‌ر که‌وت. پشتی وه‌لی کوزگوون که وه‌ک شیتان ته‌قه‌ی له‌ همه‌دۆک ده‌کرد، وه‌ک سفره له‌به‌رده‌می راخرا‌بوو.

"وه‌لی کوزگوون!"

وه‌لی کوزگوون گوتی له‌ده‌نگی مه‌لا بوو، هه‌ر ناوری دایه‌وه و گولله‌یه‌کی له‌نیوه‌پاستی نیتوچاوانێ درا. به‌ره‌و‌پشت که‌وته سه‌ر که‌له‌که‌که.

راست له‌و له‌حه‌زه‌یه‌دا شوانیک که له‌ناره‌ق دا شه‌لا‌ل بوو و په‌گی ملی هه‌ستابوون له‌ خوارێ را‌هات و له‌حالی‌ک دا وه‌ک کوور‌ی ناسنگه‌ران ده‌هه‌ندمی گوتی:

"دئی‌یه‌که گه‌مارۆ درا"

مه‌لا فه‌هاد نیزیک که‌وته‌وه و رووبه‌رووی پیاوه‌کانی وه‌لی کوزگوون راه‌ستا:
 "گویتان لێ‌بوو نه‌م براه‌مان چیی گوت. دئی‌یه‌که‌یان نابلو‌وقه داره. نیتوه له‌گه‌ل نیته ده‌که‌ون یان ده‌پۆن؟"

پیاویکی کورته‌بالا که له‌پیشه‌وه راه‌ستابوو گوتی:

"ناتوانین بچینه هیچ کوئی‌یه‌ک، دئی‌یه‌که‌یان گه‌مارۆ داوه"

"حه‌مه‌د!..."

حه‌مه‌د که ره‌نگی وه‌ک به‌هێ زه‌رد ببوو گوتی:

"ناپیاوه خه‌ریک بوو بمان کوژێ، نه‌تۆ نه‌مه‌ت ده‌زانی بۆیه چوو‌بوویه ده‌ری؟"

"نه‌من وه‌لی کوزگوونم باش ده‌ناسی"

له‌بناره‌که‌ی رووبه‌روویان راست له‌سه‌ر دئی‌یه‌که‌وه نۆغله‌مه‌یه‌ک کراو بیده‌نگ بوو.

"تەسلىم بە ھەممەدۆك!"

"قاسم ئەتۆ دوو كەسان لەگەڵ خۆت بەرەو بچووە بن ئەو بەردە ئەوئى پيارتۆ. دەمىر ئەتۆش دوو كەسان بەرەو ئەو خوارەى بگرە... مامۆستا ئەتۆش ئەو بەرەو..."

پيارە كورتەبالايە كە ھىشتا لەجىتتە خۆى نەبزووتبوو.

"ئەتۆش وەرە كىن من"

دووبارە تۆغەلمەيەك كرا.

"لەسەر عەرزی درىۆ بن. خەلگەكەش بچىتتەو ژیوران..."

تۆغەلمەكە درىۆەى ھەبوو.

"تەسلىم بە ھەممەدۆك، رىي دەربازبوونت نىە، لەھەموو لاو گەمارۆ دراوى"

تەقەكە لەھەر چوار لای ناوہدائىيەو دەست پىن كرابوو، ئەمە نىشانى دەدا كە ژمارەيەكى

زۆر گەمارۆيان داو. بى ئەم لاو ئەولا دەربازبوونيان رىي تىنەدەچوو...

"مامۆستا بلى بزانم چ بگەين؟"

"شەپ دەكەين"

"بەم وەزەوہ چەند رۆژ دەتوانىن خۆ راگرين؟"

"لەنتۆ دىي تەقەمەنى زۆرە. لەوانەيە بۆ سى چوار رۆژ، بگرە پىنج رۆژيش بەس بى، زۆر

باش نازانم"

"لەماوہى سى رۆژان دا سەدان و ھەزاران سەرياز دەورەمان دەگرن، مامۆستا. ئەگەر نىيە

نەتوانىن ئەمشەو ئەو بەرەكەى تا نىوہشەوئى لىرە وەدەر كەوين، فاتىحەمان بۆ خويىندراوہ"

"نەخشەت چىە؟"

ھەممەد دەستى مەلاى گرت و ھىتايە سەر لىي ھەلدىرەكە. گوللە بەسەريان دا دەبارى.

لەپشت كەلەكە بەردان راوہستان. چەتە كورتەبالاكەشيان لەگەڵ بوو. تاويك دواتر موسلىم

شوانيش كە كەس نەىدەزانى لەكوئى را گەيوەتە وئ، ھاتە لاين.

"ئەگەر ئەمەن بتوانم لەم ھەلدىرە بچمە خوارو خۆيان بگەيەنمى لەپشتەوہرا گەمارۆيان بەدەم،

ئەوان..."

مەلافەرھاد ھاتە سەر لىي ھەلدىرەكەو تەماشائى خوارەوہى كردو گوتى:

"ئۆووى، مال ناوہدان ھەممەد! نەم وئرا تەماشائى بگەم، تەنانەت نەم توانى بنى

ھەلدىرەكەش ببىنم! ئەتۆ چۆن دەتەوئى بىرەدا بچىەخوار؟ ئەگەر بگەوى دەبىە ھەزار لەت"

"قەدىم وەختى راوەشور لە زۆر ھەلڈىرى وا چومەخوار"
"بەمەيان دا ناتوانى بچىەخوار، بالئە بە بالئەكانى و مار بەنىقەدى بەتاقەتى ناتوان
بىرەدا بچنەخوار"

"يان دەچىنەخوار، يان لىرە دەمىنەنەو دەبىنە خۆراكى جەندرمەكان. پىت واپە ئەگەر
جەندرمەكان پمان گرن، دىلن زىندوو بىن؟"

كىشەى نىوان ھەمەدو مەلافەرھاد درىژەى كىشا، ناورى بەكۆمەلى جەندرمەكانىش وردە
وردە زياتر دەبوو. قاسم و دەمىر و پىاوەكانى وەلى كوزگورن كە لەگەلىان بوون ھەر بەو
توندوتىژىيە تەقەيان لە جەندرمەكان دەكرەوہ.

"قاسم، ئەتۆ شەرى چاك دەكەى..."

"ھەتا نىوہشەوى لەپشتەوہرا..."

"ناتوانى بەم ھەلڈىرەدا بچىەخوار. بروانە، بنەكەى ديار نىە، وەك دىوار رىك و لووسە"
لەو بەنىەدا موسلىم شوان كە چاوہروان وىستابوو و دەت گوت لەسەر ناوو ناورانە، گوتى:

"ئەمن كاك ھەمەدم بىرەدا دەبەمەخوار"

"چۆنى دەبەيەخوار؟"

"ئەمن رىگاگەى شارەزام. لەپىش دا ئەمن لەپىشيانەو دەچمە خوار، پاشان ئەوانىش
بەدوام دا دىن، ئەگەر تەفەنگىكم وى دەن..."

"تەفەنگت بۆچىە؟"

"ئەمنىش شەرىان لەگەل..."

لەحالىك دا بەدەست ئەو كەسانەى نىشان دەدا كە لە دەرى ناوہدانى را تەقەيان دەكرەد،
گوتى:

"ئەمنىش... ئەگەر تەفەنگم نەدەنى ئەمنىش ھەر لىرە دەمىنەنەو، ئەمن بىچووہ
شوانىنكم، كەس كارى بەكارى من نىە"

مەلافەرھاد لەحالىك دا بەبن دىواردا دەرىژىشت خۆى گەياندە سەر جەندەكى وەلى
كوزگورن. ھەستى كردبوو موسلىم چاوى برىوہتە تەفەنگى وەلى كوزگورن. ھەموو چەك و
فىشەكى چەتەكەى لەگەل كىسە زىرەكانى ھىناو ھاتەوہو گوتى: بگرەو دانىە دەستى موسلىم.
موسلىم لەكاتىك دا دەست و لاقى تىك دەئالقان، چەكەكانى لەخۆى دان.

"ھەمەد، ئەتۆش ئەم كىسەيە بگرە، پىرپە لەزىر... رۆژىك پارەت پىويست دەبى"

"ئەگەر بمانەوئى بچىنەخوار بەم خپەدا پرۆينەخوار باشە، لەكۆنەوه ئەمن ھەر بە خپۆكان دا لەھەلدێران چوومەخوار. بزنىش ئەگەر ناچار بئ، ھەر بە خپان دا دەپراتەخوار. ئەمن لەبزان فېر بووم بەخپو دۆلان دا لەھەلدێران بچمەخوار"

شاھان رووی كرده حەمەدو گوتى:

"چۆنە بەنىو لېرەوارىدا پرۆين و لەپشتەوھيان سەر وەدەرنېين؟"

حەمەد وەلامى داھوہ:

"گەمارۆيان داوہ، نېرە بەبئ دىفاع بەرەللا ناکەن. چارەمان نيە دەبئ رېنوئىيەكەى موسليم قبوول بکەين. پرۆ خوارئ موسليم"

موسليم گوتى: ياالله، يا فتاح، بسم الله... و بەھەلدېرەكەدا داگەرا، بەناسانى بەنىو نەو شاخانەدا كە وەك خەنجەر تىژ بوون و بە زەندۆلتيك دا كە ناو داىدېرېبوو، دەچوونەخوار. ديارە رېنگايەكى يەكجار ناخۆش بوو. نەو شاخ و پىنچك و رەگەدارو دپرووانە كە بۆ چوونەخوار دەستيان تىدەگرتن، وەك خەنجەر دەستيانى ھەلدەدرى و جلەكانيانى و نچر و نچر دەكرد. بەماوہيەكى كەم دەستى ھەرسىتيكان شەلالتى خوئين بوو.

موسليم جاروبار رادەوہستاو چاوەرئ دەما تا ھاوړئ يەكانى پىي بگەنەوہ. نامۆژگارى و دروشمەكانى خۆشى لەبىر نەدەچوون: تەماشای خواروہ مەكەن، ئەگينا سەرتان دەگيژوہ دئ و ھەلدەدېرئين. پىن لەسەر خاك و بەردى چووكەلە دامەنئين، پىن لەسەر تاتەبەردى گەورە دا بنئين. دەست بە بەردان مەگرن، دەست بە رەگەدارى قايم بگرن. ھەركام لەم نامۆژگارىيانە بۆخۆى فەرمانتيك بوو.

بەھەر گيان كيشانتيك بوو لە ھەلدېرەكە ھاتنەخوار، بەلام نىدى ھىزيان لەبەردا نەمابوو، لاق و نەژنۆيان ھەلدېر ھەلدېر ببوون.

موسليم گوتى:

"ئىستا لەم بەستينە بچىنەخوار دەگەينە بەستينىكى دىكە كە سەرەوژوورە. ئەگەر لەوئى وەسەر كەوين، راست لەپشت وانەوہ سەر دەردئين، جا ئەودەم ياللا... خوا يان بە ئىمەى دەدا يان بەوان..."

پاشان بەخۆشحالىيەوہ لەسەرى روئىشت:

"ئەودەم كاك حەمەد دەبينى كە ئەمن چۆن تەفەنگچىيەكم. حەيف نەو كوزگونە بىنكارەيە فيشەكى كەم پىبوون"

"نەو دەلئى چى موسلىم؟ نەو نەندە فېشە كەي بەتۆيە پېشى لەشكرتكى پې دەگېرى"

موسلىم گوتى:

"كە من كەم، ياللا با پرۆين، هېشتا زۆرمان ماوه"

"موسلىم نەتۆ ئىرە باش شارەزاي. پېشتەر هاتوويه نەم گونەده؟"

"قەت نەهاتورمه ئىرە"

"ئەگەر وايە، بەچى را دەزانى كەمىكى دىكە پرۆين دەگەينە بەستىنىك؟"

موسلىم پېكەنى و بە خۆهەلكىشانەوہ گوتى:

"دەزام، ئاشكرايە، بەو لافاوكەيەرا كە پىيدا هاتووين دەزام. هەمىشە ھەر لافاوكەيدەك چەند وردەچۆمى لەتەنىشت ھەن. نەتۆ نەمەت نەدەزانى؟"

نەو رېگايە كە موسلىم دەيگوت بەستىنى چۆمىك بوو كە وشكى كىرەبوو. ناوى خېرەكە زۆر كەم ببوو، زۆرىش سەرەوژىر نەبوو. بەنىو ئاوكەدا رۆيشتن. بېپسانەوہ دەنگى تەقە دەھات. وەختىك لە بەستىنەكە وەسەر كەوتن و گەيشتنە لىرەوار دىنيا تارىك ببوو. ماوہيەك لەنىو لىرەوار مانەوہو پشوويمان دا.

شاھان گوتى: نەمن نەو سەرانە باش شارەزام. با بەو دۆلەدا سەرکەوين.

لكەدارى تەر لە دەم و چاويان دەدران و دەيان ئىشاندن. بەدۆلەكەدا سەرەكەوتن كە ھەمەد گوتى:

"راوہستان، يەكىنك لەوبەرمانەوہيە"

راوہستان و گوئىيان بۆ دەورويەر ھەلخست.

"نەبزووى! كىيى؟"

دەنگىك وەلامى دايمەوہ: نەمنم ھەمەدۆك.

"نەتۆ كىيى؟"

"نەمن ەلى بېچارەم، بېچارە... دەم ناسى؟"

"وہرە ەلى، ئىمە لىرەين، چاوەرتى تۆين"

ەلى لەكاتىك دا پىچكەكانى لادەداو ھەراو ھۆرياي وەپرى دەخست ھات و سەرەنجام نەوانى دۆزىوہ. ھەمەدو نەو يەكتريان لەنامىز گرت.

"لەئىتوہ دەگەرەم. بېستەم ھاتوونە ئىرە، سوار بووم و وەپرى كەوتم. كاتىكىش گەيشتمە ئىرە تى گەيشتم كە گەمارۆ دراون. نەمنىش لەپشتەوہ تەقەم لەجەندرمەكان كرد. گىژ ببوون. ئىستا

نازائم بۆچی تاوئیکه تەقە لەلای ناوهدانی ناکەن. وەرن بچینە بن ئەو بەردەهی رووبەر وومان. ئەسپە کەم لەوئێیە. ئیستا چوار کەسین ئەگەر لەوئێ سەنگەر بگرین و تەقە بکەین وا دەزانن گەمارۆ دراون، بەتایبەتی ئەگەر یەک دوانیکیشیان لێ بەهنگیتوین...

حەمەد گوتی:

"لێیان دەپێکین. ئەمە ناسانە. تەقە لە گری تەفەنگەکانیان دەکەین و تەواو. چەندمان بوو..."

شاهان گوتی: وەك گۆیژە کە هۆرەیان لێ بەرز دەکەینەو.

"نەم بڕایە کێیە؟"

حەمەد گوتی: شاهانە. ئەمەش موسلیم شوانە.

"ئەو شاهانەیی لەگەڵ دەستەیی وەلی کوزگۆون بوو ئەمەیه؟ نۆۆۆی حەمەد، نەتۆش هەلپێژاردەکان دەبینیەو هە! کوزگۆون هیچ کارە نیە، دەلێن ئەو کەسەیی وەلی کوزگۆونی کردووە کوزگۆون نەم شاهانەیه. چۆنە کوزگۆون رەگەڵ ئێو کەوتو؟"

حەمەد هەموو بەسەر هاتە کەیی بۆ گۆیژایەو.

عەلی بیچارە گوتی:

"باش بوو. ئیستا با بچینە بن ئەو شاخە. بشتی شاخە کە جۆرێکە هەلۆش ناتوانی پێیدا بفری" کە گەشتنە شاخە کە، ئەسپی عەلی بیچارە بەحیلانندن پیشوازیی لێکردن. لەو سەرە هەورەکان بەخێراییی بەسەر مانگی شازدەشەو دا تی دەپەڕین. حەمەد کە تارمایی سازێکی بەسەر ئەسپە کەو بەدی کردبوو، گوتی:

"عەلی وادیارە ئەتۆ هیشتا وازت لە دەنگبێژی نەهیناوه"

"ئەمەن دەستم لەچەتەیی هەلگرتو، دوینی هاتوومەو ناوهدانی. وەختیک بیستم ئەتۆ دیسان چوویەو چیا تەفەنگە کەم تاو دایەو وەرێ کەوتم..."

هیشتا عەلی قسە کەیی تەواو نەکردبوو کە لەرووبەر وویان هاواریکی دلتەزین بەرز بوووەو.

موسلیم شوان گوتی: زۆر لە جەندرمەکان دەکوژم.

حەمەد بە سەرکۆنەو گوتی: یاغی جەندرمەکان ناکوژن.

"ئەوان یاغی یەکان دەکوژن"

"ئەوان دەکوژن"

"یاغی جەندرمەکان ناکوژن، ئەدی چ دەکەن؟"

"ئەگەر هەر ناچار بوون برینداریان دەکەن"

"ئەي ئەگەر ناچار نەبوون؟"

"رادەكەن"

"ئەگەر ئەمەن ئەلى كەرتىشىم بەرچار بکەوئ؟"

حەمەد لەحالىڭ دا رقى خۆى ناشکرا دەکرد گوتى:

"لىئىدە، بىکۆژە. ئەو زالەمە، ئەو ئەشکەنجەچىيە..."

يەكەم تەقە موسلىم لەجەندرمەکانى کرد. بە سىيەمىن گوللە لەخوارى ھاوارىک ھەستا.

موسلىم گوتى:

"دیتان، سىرەم لەگىرى تەفەنگەكەى گرت. ئەم كوشت، گوللە شانىي سى و دەرچوو"

حەمەد گوتى وست قسە مەكە.

بلاز بوونەووە لای خوارەوھيان دايە بەر ناگر. دەت گوت چل كەس تەقە دەكەن. غاريان دەدا، بازيان دەدایە چەپ و راست و دەستيان وەك مەكینە لەسەر پەلەپیتكە كارى دەکرد. بەم جۆرە ژمارەى خۆيان زۆرتەر نیشان دەدا. جەندرمەكان لەمىژ بوو تىگەيشتبوون كە لەنىو دوو ناگردا گىريان كەردە. لەبەر سەرلىشىوانى زۆر تەقەيان كەمتر كەردبوو، بەدواى رىڭگايەك دا دەگەرپان كە پىش ھەتاو كەوتن خۆيان لەئالغەى ناگر رزگار بکەن. ئەو ھەمرو ياغىيە لەگەل تاوكەوتن ئەوانيان وەك كەوبارە بەدەستان دەگرت.

مەحمودناغا كە بىئەوھى كەس ناگادار بكا بەخۆى و پىاوھەكانىيەو بەدواى حەمەدۆك دا دەگەرپا، لە قزل كارتالى تووشى ياوەر شەوكەت بوو. وەختىك بىستى كە وەلى كوزگون لەگوندى چاملى يۆل حەمەدۆكى گرتو، رەگەل ياوەر كەوت و بەپەلە بەرەو چاملى يۆل وەرپى كەوت. گوندى چاملى يۆليان گەمارۆ دا. مەحمودناغاو پىاوھەكانى ئەم گوندەو دەورويەرەكەى پىنچك بە پىنچك و بەرد بەبەرد شارەزا بوون.

"جەنابى ياوەر، ئىمەيان خستە تەنگانەو. ھەرەك بىرمان لىدەكەردەو، ئەمانە چەند دەستەيان بوونە يەك. گەمارۆ دراوين. گەمارۆ دراوين و زۆر باشىش شەر دەكەن، زۆريان خۆ راگرت، ئىمە تەنيا توانيومانە يەكىك لەوان برىندار بکەين، ئەوان نىزيك بەنيوھى پىاوھەكانى ئىمەيان برىندار كەردە. ئەگەر حەزيان لىبايە ھەموومانىان دەپىكا. ئەگەر رۆژ بىتتەووە ئەوان ناچار بن تەنانت يەكى ساغىشمان لى ناھىلن. ئەوان پىيان وايە ھەموو پىاوھەكان جەندرمەن بۆيە بەنيازى كوشت لىمان نادەن. وەختىك رۆژ بىتتەووە پىاوھەكانى من بىبنن... ئەمەن دەكشىمەو خوارى"

ياوهر شهوكت زۆرى رق ههستا بوو.

"ديسان همه دۆكمان له دهست ده چوو؟"

"له وانه يه نهى توانيبى پابكا، له وانه يه وهلى كوزگون كوشتبىتى"

"كه وايه، نه من هيج وهخت ناتوانم همه دۆكى بكورم. نا؟"

"پياو چووزانى، له وانه يه..."

"نه گهر ياوهر فارووق وه زع و حالى من ببيسى زۆرى پى خوڤ ده بى. با پاشه كشه نه كه ين

مه جموود ناغا"

چهند له حزه دواتر همه د بۆى ده ركوت كه نه وان پاشه كشه يان كردوه.

"موسليم نه وان بۆ كام لا ده چن؟"

"ههر ئىستا ده زانم"

موسليم له حالتيك دا ده ستى به شاخه كه وه ده گرت چووه خوار. به نيتو داره كان و كه ليتنى

پنچكه كان دا بى ههست و خوست ده چووه پيش. وه ختيك گه پايه وه مانگ ناوا ببوو"

"به ره و نه ولايه پاشه كشه ده كه ن كه نيمه پيدا هاتين، له وئيشه وه شوپ ده بنه وه بۆ جاده ي

سه ره كى. چه كدارى خوولا تى يان زور له گه له. به كيكيان راست به پيش من دا تى به رى. نه گهر

هزم كرد بايه، ده م توانى بى كورم"

"گوتت چه كدارى خوولا تى؟"

عه لى بيچاره گوتى:

"مه جموود ناغايه، ناغاي گونده كه مان ته ماي سه رى تۆى كردوه"

"باشه مه جموود ناغا چ قهرزى كى به سه ر منه وه هيه؟"

"گرتنى تۆ، يان كوشتنت بۆ هه موو كه س شانازى يه كه... ئىستا ئيدى ناغا كانيش ليت

بوونه دوژمن. نه و خوولا تى يانه ده بى پياوى مه جموود ناغا بن"

"ئىستا كه وايه، بابچين رى يان لى بگرين"

به و دۆله دا كه ليه وه هاتبوون چوونه خوارو هه تا تينيان تيدا بوو ههنگاويان توند كردن.

هه وره كان به رى مانگيان به ردابوو، مانگ به تاقى ته نياو به دره وشانه وه له ناسمان دا مه لى

ده كرد. دوورتر، له داوتنى ناسۆ چهند نه ستيره يه كه ده دره وشانه وه. نه و دلۆبه ناو نگانه كه له سه ر

گه لاكان نيشت بوون له بهر تيشك دا وه كه نه ستيره زريوه يان ده هات.

وه ختيك له پيچى گه لى يه كه بايان دا به وه همه د گوتى:

"هستى لاقان دئ. ئتوه بمو بناره بمرده لانهى رويمروويان دا سر كمون و نهمن و موسليميش بم بناره هملده گمريتن و لهدوو لاره ناگريارانيان ده كمين، به قهد نوكدده رزيه يك له لمشى چه كداره خؤولاتيه كان ببينن ليئيان دده مين. همصومان به قهستى كوشتن ته قه ده كمين"

كه ميئك دواتر تارمايى به كم جه ندرمه له گه لئيه كه وه بينرا. عدلى بيتچاره به سته يه ك فيشه كى له بن لاقى وى دا. جه ندرمه كه نه راندى و پاشه و پاش كشايه وه وه لآت. نه مجار له نيتو ليته واره وه بارانى گولله به سسر بمرده لان دا بارى. ههتا خؤره لآت ته قه له دوو لاره درتزه وى هه بوو. حه مده دؤك چاوى بؤ مه جوودناغا ده گيترا. پيتى وابوو كوشتنى نهو كابرايه ختيره و نه گمير بريت همموو دانىشتوانى نه م كيتوپاره يه وه خه لكى چوكورواوا ده ي كه نه جيژن.

"نه تؤ مه جوودناغاي دهناسى؟"

"چؤن ده كريت نه ي ناسم؟ ناغاي ديتى خؤمانه..."

شاهان گوتى:

"نه منيش باشى دهناسم. نه منيش ورده حيسايتكم له گه لئى هه يه"

"ياللا، نيستا كه وايه وهره با كارى نهو كابرايه ته و او بكه مين"

نهو جيئيه ي ليئى دامه زرابون لاي خواره وه وى وه ك بهرى ده ست ليته ديار بوو. نهو جه ندرمانه كه خؤيان له پاش دارو گابه رده كان گرتبوو له شوئيتنيكى به رئاوه لآو بئ ديفاعى نهو نيته وراسته له بهر لولوى تفهنگى وان دا بوون. سهير نه وه بوو ته نانهت يه ك چه كدارى خؤولاتييشيان له نيتودا نه بوو. ياره له كاتيك دا دارحه يزه رانى به ده ستيكه وه بوو و ده مانچه به ده سته كه ي ديكه وه، لهو مه يدانه تخيل ببوو.

ههتا ده ورو بهرى نيوه رويه هم جه ندرمه كان و هم حه مده دؤك و هاو رت يه كانى بئ هه ست و خوست چاره رت مان. سه ره نجام ياره فه رمانى دا هه ست و جه ندرمه كان يه ك له بن داره كان و گابه رده كان هاتنه دهره به رتچكه له سه ره وژيره كه چونه خوارو دورر كه وتنه وه. وه ختيك نه وان رؤيشتن حه مده گوتى:

"با بچينه ناوه دانى بهلكوو خبه رتيكى مه جوودناغامان چنگ كه وي"

لاى ئتوارى بوو كه گه يشتنه دئ، برس يان بوو. هيتند شه كه ت بوون تواناي جووله يان نه بوو. كه گه يشتنه دئ مام خدر به پيريانه وه چوو و خبه رى پئ دان:

"مه لافه رهاد بريندار بووه، وه زعيشى هيج باش نيه. دووسى ده سته جه ندرمه ش له خواره و هرا ديتن بؤ ناوه دانى"

حەمەد دەسبەجى غارى داىە لاي مەلافەرھاد. مەلا لەنىو نوئىتىكى خاويىن دا كە مەلافەيەكى سىپى پىدا درابور بۆنى خۆشى سابوونى لى دەھات ئاسوودە لى خەوتبور. جارجارىش لەبەر ئىشى زۆر نىوچاوانى تىك دەنا.

"بەلادوور بى مامۆستا"

"خۆش بى حەمەد. دەبى ھەر ئىستا ھەستىن و لەم گوندە دوور كەوينەو، ئەگەر جارنىكى دىكە لىرە بەگىرمان بىتن ئىدى دەربازبوونغان نىە. ھەتا ئىستا لائىكەم يازدە كەس ھاتوون خەبەريان داومى كە جەندرمەكان لەو خوارەو بەرەو ئىرە دىن"

"برىنەكەت چۆنە؟"

"گوللە لەباسكم دراوہ. زۆر گرىنگ نىە. ئەگەر ناچار بى دەتوانم چەكىش بەدەستەو بەگرم، ھەر ئىستا دەبى بىرۆين. ئەسپىكم بۆ پەيدا بگەن"

"عەلى بىچارە ئەسپى بىيە"

"عەلى بىچارە كىيە؟"

"برادەرىكى كۆنە. ماوہەك پىكەوہ بووين. كورنىكى پىاوہ. ھەر كە بىستى ئىمەيان گەمارۆ داوہ..."

حەمەد جەلكانى كردهوہ بەر مەلافەرھاد. ئەسپى عەلى بىچارە لەبەر دەرگا چاوہرى بوو. مەلا كە توائىبووى بىتتە سەر سەكۆيەك، بەئاسانى سوارى ئەسپەكە بوو. خەلكى دى ھەتا دەرى ئاوەدانى بەرىيان كردن. ئەوان لە تەفەنگچىيەتى و نازايەتتىو زىرەكىي مەلافەرھاد سەريان سورمابوو. ئىدى تەنانت ناوى حەمەدۆكىشىان نەدەبرد. لەئاوەدانى دوور كەوتنەوہ. قەلئەكىشىك بوو وەرى كەوتبوون كە راوەستان.

"بۆكۆ دەچىن؟"

"بچىنە كۆى مامۆستا؟"

ھەركەس دىيەك و جىيەكى بۆ خۆشاردەنەوہ ناو دەبرد. برىنى مەلافەرھاد ھەرچەند بۆخۆى بەشتىكى گرىنگى نەدەزانى، بەلام بەتەواوى ئەستور بىوو. ژانەكەشى زۆرتەر بىوو.

"ئەگەر دىيەكى نىزىكتەر بى باشترە. پىويستىم بە جەراحتىك ھەيە، كەمىك ئەستور بووہ"

مەلافەرھاد پىكەنىنىكى تالى ھاتى و گوتى:

"ئاغاي دىيەكەشتان بەخوتىنى سەرمان تىنوويە. ئەگەر بچىنە وى راست دەكەوينە باوہشى مەحمودئاغا"

"دهیجا باشرت، نه گهر نهو به دواى نيمه وه بئ، به نه قلىدا ناچئ نيمه بچين له دئيه كەى
خۆيدا خو بشارينه وه"

"كەس خه بهرى پئ نادا كه له وئين؟"

عەلى بيچاره گوتى:

"دئى نيمه نهو جوژه كه سانهى لئ نين. پاشان جه راحيش حازرو ناماده يه"
ماوه يه كى زور پئكه وه باس و وتووئيان كرد، دنيا تاريك ببوو و بايه كى ساردى دهات،
نه وهنده سارد پياو رهق ده بووه وه.

"نيمه له گهڻ حەمەد نه وهنده له دئى نيمه دا ماوينه وه... حەمەد بو خۆت بلئ كەس
خه بهرى لئ داين و خه يانه تى پئ كردين؟"
"نا"

"ته نانهت تاقه كه سيكى واش نيه كه بچئ خه بهر به مه حموود ناغا بدا؟"

"نا، ته نانهت يه كه سيش"

حەمەد گوتى:

"دهيينه دوو دهسته. نه من و مامۆستاو عەلى و قاسم و موسليمه ياغى ده چينه گهلى
شكۆفه. ده ميرو شاهان و نهوانى ديكهش ده چنه سه قزلى. ههركامى كمان تووشى ژانه سەر
بووين، نهوانى ديكه فرياي ده كهون. خواردنمان پئيه؟"

ده مير گوتى:

"پئمانه. مام خدر نه وهندهى توئشو بو تئ ناوين به شى حه وتوو يه كمان ده كا."

له دوور پئ يانئك كه به ده شتايىدا ده رۆيشت ليك جيا بوونه وه. حەمەدۆك، مه لافه رهاد،
قاسم، موسليم و عەلى بهر پئى گهلى شكۆفه دا رۆيشتن و نهوانى ديكهش چوونه گونده چۆله كەى
سه قزلى.

كه گه يشتنه گهلى شكۆفه خهريك بوو دنيا رووناك ده بوو. هيشتا كه له باب نه يان خوئندبوو.
عەلى بيچاره داواى له هاوړ پئيان كرد چەند له حزه يه كه له دهرى ناوه دانى چاوه پوان بن. نه مجار
بوخۆى چوو نه ئبو دئ. چاوه شه زهرد خالى بوو. چوو مالى نهوو مه سه له كەى بو باس كرد.
چاوه شه زهرد گوتى: با بئ، له سه سهرميان داده نيم. له م دئيه دا نيدى كهس ناتوانئ بيان
بينئته وه. ته نانهت به فكرى كه سيش دا نايه كه مالى نيمه بگهړئ. عەلى بيچاره هاته وه
هاوړ پئكانى له گهڻ خۆى برده مالى چاوه شه زهرد.

مالي چاوهش خانوويه كي گهوهي شش هۆدهيي بوو. ژووره كان به تهنيشت يه كتره وه بوون و له ههر ژوور يكه وه ريگا بۆ ژووره كه ي ديكه هه بوو.

چاوه شه زهر د گوتي:

"ژووره كه ي نهوسهر ئي تويه. وه ختيك دوژمنان به ده ره كه يدا هاتنه ژوور، هه تا نه وان له پينچ ده رگا تيه ده پهرن و ده گه نه ژووره كه ي تو، نه تو له م ده رگا يه وه راده كه ي و روو ده كه يه نه و به رده لانه ي پشته وه و ده رۆي. كاتيك گه يشته و يش نيدي كه س ناتواني بت گري"

ژووره كه به ره و لبادي تيدا راخرا بوون و له سه ر و انيشه وه دۆشه كي نه ستور راخرا بوون. له سه ر ناگردانيك كه خۆش خۆش دايسا كتر يه ناويك ده كولي.

"ئيوه دانيشن ههر ئيستا به رچايي ساز ده بن. ئيستا كوئيرئوغلبي خۆمان ديه لاتان، نه من ده چم له دوای جه راح، خوا بكا له مالي بي"

لای نيوه رۆيه چاوه شه زهر د به ولاغيكي ره شه وه كه جه راحه پيره ي سوار ببوو گه يشته وه نيودي. خه لكي ناوايي كه جه راحه كه يان له گه ل چاوه شه زهر د ديوو، زانيبوويان شتيك قه و ماوه و برينداره كاني ده سته ي حه مه دۆك كه له چاملي يو ل گه مارۆ درا بوون، له م دئيه ن و به جاريك قروقه پيان كرد. تاژي ته حسينيش به مه سه له كه ي زاني. خۆي له به رده لانه ي پشت مالي چاوه شه زهر د هه شار داو ماله كه ي خسته ژير چاوه دييري. چونكه ماله كاني ناوه داني ناوده ستيان نه بوو و هه موو كه س له نيو به رده لانه كه ده ستي به ناو ده گه ياند، نه گه ر يه كيك له چه ته كان هاتبايه ده ري - ناچاريش بوون بۆ ده ست به ناو ده گه ياندن بينه ده ري - تاژي ته حسين ده يدت و ده ي ناسي. له پيش دا قاسم هاته به رده لانه كه و پاش نه وه ي له به ر شوقي مانگه شه و ماوه يه كي زۆر ته ماشاي چه پ و راستي خۆي كرد، دۆخينه كه ي كرده وه و له پشت به رده لانه كه ره كه ميك له ولاي ته حسين هه ل ترووشكاو خۆي خالي كرد. بۆنيكي ناخۆش له هه وادا بلاو بووه وه. قاسم ته نانه ت وه ختي ده ست به ناو ده گه ياندين ده ستي له سه ر په لاپيته كه ي تفه نكه كه ي بوو. تاژي ته حسين نارامي نه بوو، نه گه ر كۆكه يه كي كردبايه و چووكترين ده نكي ليوه هاتبايه حيسابي رۆيشته بوو. نه و پياوه به سامه له به رچاوي ورده ورده نه ستور ده بوو، دريژ ده بووه وه و ده بوو به غوليك.

پاش وي عملي بيچاره و به دوای ويش دا موسليم هات. موسليم ده ستي له سه ر په له پيته كه بوو، هينده ي نه مابوو چاوي به تاژي ته حسين بكه وي. هاته په ناي به رديكي دريژ كه ههر هه نگاويك له تاژي ته حسين دوور بوو، دۆخيني كرده وه و هه لي ميست. پريشكي ميزه كه ي،

سەرۆچاوی تاژی تهحسینیان تەر کرد. حەممەدۆک لە کاتی ئەک دا بن پیلی مەلافەرهادی گرتبوو هاتەدەر، پێکەوه سرتەیان دەکرد، پاشان لەپەنای یەک هەلترۆوشکان، لەو حالەش دا لێیان نەبرپەوه. تاژی تهحسین بەدیتنی وان هۆشی بەسەر خۆیەوه نەما، دلی خیرا خیرا کەوتە لێدان و تەپەتەپ. خۆی لەجیتی خۆی رانەدەگرت، حەممەدو مەلافەرهاد هەلترۆوشکابوون، لاقیان لێک بلاو کردبوون و بەدەم خۆسووک کردنەوه قسەیان دەکردن، ئەوەندە بەسپایی قسەیان دەکرد که تاژی تهحسین تەنانەت گوئی لە یەک وشە قسەکانیشیان نەبوو. شەلائی نارەق بوو، هەلەلەرزى. لەحزەیهک بەفکریدا هات که شەپلە لێی داوه. نەیدەتوانی دەست و لاق و تەنانەت سەریشی بزیوێ. ئەو ماوەیه که ئەوان لەوێ هەلترۆوشکابوون و قسەیان دەکردن لەپێش چاوی تهحسین بەسالیئەک گوزەرا. پاش ئەوەی ئەوان هەستان و رویشت و تەنانەت چوونەوه ژووریش، دیسان تاژی تهحسین تا ماوەیهک نەهاتەوه سەرخۆی. دەیهوست هەستی، وەرپێ کەوی و هەلێ، بەلام ئەندامەکانی لەشی بەهیچ جۆر لەژێر فرمانیدا نەبوون.

هەر که یەکەم کەلەبابی بەیانی خوتندی تهحسین توانی هەلستی. لە کاتی ئەک دا لاقی بەدووی خۆی دا رادەکێشان، چووه مائی کویخا. کویخا لەحەوشەى خەریک بوو دەزنوژی هەلەدەگرت. که چاوی بەو کەوت دەزنوژیەکەى بەنیوەچلی بەجی هیتت، هەستایە سەری و پرسی:

"چتە، چ بووه تهحسین؟"

تهحسین روونی کردەوه که بۆچی بەو بەیانییه زووه هاتەوتە مائی وی. چوونه ژوورێ، تهحسین گوتی:

"لێرە، بەم چاوانەم حەممەدۆک و ئەو کابرا بریندارەم دیتن. عەلی بیچارەى خۆشمانیان لەگەل بوو، پیاویکی دیکەشیان لەگەل بوو، هەموویان لە مائی چاوشە زەردن. زوو دەبێ بچم خەبەر بە مەحموودناغا بەدەم، ئەویش پوولتیکی زۆرم دەدات، تەنانەت لە مورپتەزاغاشم زیاتر دەدات. مەحموودناغای خۆمان لەهەمووان پوولدارترە، وەنا؟"

"ئەرئ، پوولدارە"

"ئەوه دەزۆم"

"ئەگەر حەممەدۆک رابکا، دەزانی دوايه چیت بەسەر دێ؟"

"ئەمنیش هەل دێم"

"هەموو کەس دەزانی که ئەتۆ خەبەرى حەممەدۆکت بەهەمووان گوتە"

"با بزائن، ئەمن هەل دێم"

"باشه، ئەودەم ئەمن تەگبیرم چ دەبی؟"
"مەحمودئاغا نایەلنی حمەدۆك دەریچی"

دەمەتەقەمی تاژی تەحسین و کویتخا ماوہیەکی زۆری کیتشا. کویتخا بەھیچ جۆر نەیتوانی بیروپرای تاژی تەحسین بگۆرێ. لەدەلتی خۆیدا گوتی: ئەم ھەتیوہ ریوہلەییە بۆخۆشی نازانی چ دەکا. زۆری بەلا بەسەر دین.

کویتخا لەنەکاو بەخۆی زانی کە لەمەلتی وەدەر کەوتوہ. داخۆ بچی بەچاوەشە زەرد بلی کە تاژی تەحسین نیازی ھەییە میوانەکانی بەمەحمودئاغا بەگرت بەدا؟ ھەتا دەرکی مەلتی چاوەشە زەرد چوو، پاش ئەوہی تاویک لەوئ راوہستا گەرایوہە خۆی پین رانەدەگیرا، خیرا خیرا دەچووہ کن مەلتی چاوەشە زەرد، تاویک لەوئ رادەوہستاو دووبارە دەھاتوہە مەلتی خۆیان. ئەم ھاتوچۆییە پەیتا پەیتایە نیوان ئەو دوو مەلتە تا نیوہرۆییە درێژە کیتشا. کەمەلت لەنیوہرۆ لای دابوو کە لەبن داری لگەل چاوەشە زەرد تووشی یەک بوون.
چاوەشە زەرد تیی راخوپی:

"راوہستە. خۆ ئەتۆ من دەناسی. پیاویکم لەتەنیشت مستەفا کەمال پاشا شەرم کردوہ. لە جەناق قەلا لەپەنای بیوم، دەرایی جەناق قەلا ئیمە ژێرو ژوورمان کرد ئەتۆ چت لی قەموماوہ؟ لەپیش خۆرھەلاتەوہ وەک سەگی بەرەللا لەبەر دەرکی من دەسوورپییەوہ. باشت گوی لەمن بی"

چاوە شینە چیمەنییەکانی لی دەرپەرانندن و لەسەری رویشت:
"حمەدۆك لەم مەلتیە. ئەگەر قوونەبان ت ھەییە بچۆ بەو ئاغا زالمە خوێرییە خوینخۆرەت بلی حمەدۆکی لەمەلتی من دا بکوژی. ئەودەم ئەمنیش... ئەتۆ بۆخۆت. ئەتۆ بۆخۆت چاوەشە زەردی باش دەناسی. ئەودەم ئەمنیش ریشە تۆ ئەو تووتکەسەگە کە ئاغای تۆیە، وشک دەکەم. کویتخا نەمەت لەبیر نەچن. لە جەناق قەلا لگەل مستەفا کەمال پاشا پلێتەمی دینامیتەکە خۆم ناگرم داو ناوی دەریام گەیانە ناسمان، یاللا بۆ، بەلام بیر لەناخری کارەکە بکەوہ"
کویتخا وەک زمانی بەستراپی، ھەرچی کردی و کراندی نەیتوانی بەچاوەشە زەرد بلی کە تاژی تەحسین چووہتە لای مەحمودئاغا.

کویتخا لەحالتیک دا وشەکان لەدەمی ھەل دەرژان گوتی:
"چاوەش روحم پینیکە، ئەمن خەراپەییەکم لەگەل تۆ نەکردوہ"
چاوەش پشستی تی کردو گوتی:
"ھەرچۆنیک بی، بیر لەناخەرەکی بکەوہ"

چووه وه مائى، زۆر له كوئىخا قهلس بوو. له حالتيك دا ريشه تنكه كهى له رقان دهلهزى،
جنيوى پى ده دان.

كوئىخا چهند جارى ديكهش ههتا دهركى مائى چاوه شه زهرد چوو، دهيه ويست مهسه لهى
تاژى ته حسينى پى بلى. به لام كه دهگه يشته بهر دهركى مائى په ژيوان ده بووه وه. كه خۆر ناوا
بوو كوئىخا چووه ژوروى ميوانان، كليله كانى دايه دهستى خيترانى و گوتى:

"دهركم له سهر داخه وهتا بهيانى نه گهر هات و هاواريش بكهم، ماله كهش ناورى
تى بهر بى، ته نانهت مه جوود ناغاش بى، دهركام لى مه كهوه. بلى به ههزرتى محمد، بلى
به خانه قاي چل چاو كه ههورى له سهر راوه ستاوه..."
ژنه كه سويندى بو خواردو دهركاي له سهر داخست.

(۲۸)

بايەك كە لەبەردەلەنەرە دەھات بۆنى جاترەى لەگەل خۆى دىئا. لەبەر مانگەشەوى پاك شاخەكان وەك بلوور دەدرەوشانەو دەشت كە ھەر چوار دەورى بەكىو بەندەن گىرابوو، وەك گۆلاوئىكى سىپى شەپۆلى دەدان، سىبەرى سىپدارە بلىندەكان كەوتىووە سەر بانى خانووە قورەكان. مەحمودئاغا لەپىشەو پىاوەكانى بەدواىدا وەك پشیلە بەنەرمى و بىدەنگى، بىئەوئى قسەيەك بكن و بىئەوئى تەنانت جگەرەيەك داگىرسىتن لە بارىكەپتى كىتوبارەو دەچوونە خوارى بۆ ناوهدانى. لە دوورى، جاروبار كوندىك دەىخوتىندو جاروبارىش دەنگى قەلشىنى شاخەكان دەھاتە بەرگوى.

مەحمودئاغا بەسرتەيەك كە بەزەھمەت دەبىسترا گوتى:

"تەھسىن وەرە ئىرە بزائىم"

تاژى تەھسىن كە لەپشتىەو دەرۆيشت لىنى نىزىك كەوتەو.

"لەبەر دەرگا كەس ئىشكى دەكىشا؟"

"دوئىنى شەوى كەسى لىنەبوو، لەوانەشە ئەمشەو دايان نابى"

رۆيشت، گەيشتنە سەرەوئى ناوهدانى پشت مالى چاوشە زەرد، ئەوئەندە نارام و بىدەنگ رۆيشتبوون كە تەنانت لە بەردەلانىش خپكە بەردىك لەبن پىيان نەخزى و دەنگىك ھەلنەستا.

"بۆ پروانە بزائە لەبەر دەرگا ئىشك گر ھەيە يان نا"

تاژى تەھسىن بەبنارەكەدا خوشى و ھاتەخوار. چوونەخوارو ھاتنەوئى يەك بوو.

"ئىشك گريان ھەيە، راست لەبەر دەرگا. پىم وايە ئىشك گرەكەش عەلى بىچارەيە"

"عەلى بىچارە؟ چەتەيەك ھەبوو سازى لىدەدا. خەلكى گوندى خۆمان بوو، ئەوى

دەلىنى؟"

تاژی ته حسین گوتی: نه گهر به ههله نه چووم خۆیه تی.

ناغا فرمانی به بیاریکی به خۆوه که له پهنای بوو، دا:

"ته تۆ وه ستای نهم کارهی. عهلی بیچارهی ههله گرهو له گهله خۆتی بینه ئیره. نه گهر له دهستت ده رچۆ یان متهقی له بهر بیهته ده ر بزانه فاتیحهی هه مووانان خۆتیندراوه. نه گهر پیت خۆشه تاژیش له گهله خۆت به ره"

کابرای چوارشانه که وشه کانی دا کهندن، له وئ له سه ر به ردیکی دانان و گوتی:
"یا لالا ته حسین وه پیش که وه"

وه که په پوله یه که نارام و بی ههست به ره وه پیش چوون. دهنگی نه و ناوهی به نیو ده ئدا ده رژیشت، ده هاته به رگوییان. جگه له دهنگی قه لشینى شاخه کان ده نگیکى دیکه نه ده هات. که گه یشتنه به رده رکی مالى چاوه شه زه رد، دیتیان عهلی بیچاره پشتی به سیله ی دیواره که وه داوه سه ری به سه ر سنگی دا شوژ کرده ته وه. لیتی نیزی که بوونه وه. پینج شه قاو، سه شه قاو، دوو شه قاو، عهلی بیچاره هه روا مابووه وه. له پیش دا کابرا قه له وه که خۆی به عه له دا داو به دهسته کانی وه که مه نگه نه زاری به ست. هه ر که عهلی خۆی راپسکاوت ته حسینیش خۆی پیدا داو توند توند گرتیان و بردیانه سه ره وه بۆ لای مه جوود ناغا.

"دهست و لاقانی به ستن با لیره بی، به کیشتان له سه ر سه ری راوه ست"

هاتنه خوارئ و چوونه پشت مالى. به دوای یه کتردا له په نا دیواری به ریز بوون. له وه بهینه دا نه و کونده که له دور ده ی خۆیند دووباره دهنگی له سه ستا، نه سپی عهلی بیچاره حیلاندى. سه گیکى سپی سه ر میگه له حالیک دا توند کلکی ده گه لۆزی گرتبوو، هات به په نایان دا ته په ری و چو له بن داره که وه له ته نیشت سه گه کانی چاوه شه زه رد که خهویان له که وتبوو، راوه ستا. له خواره وهی ناوه دانی دهنگی وه پینی کورتی چهند سه گیک هه ستا نه ویش بیده نگ بوو. مه جوود ناغا قۆلی پیاوه قه له وه که ی - که تاویک پیشتر عهلی بیچارهی گرتبوو - گرت و کیشایه لای خۆی:

"نه گهر ده رگا که دا خرابئ سه به سه ئ خۆی پیدا ده ن، خوابکا ده رگا ناوه لا بی. ماوزه ره له گه له خۆتان به رن ده ستیان کرده وه، ده بی له خه نجه ر که لک وه رگرن. ته حسین نه تۆش وریای سه گه کان به، مه هیله هیه سه گیک بیهته ده ری"

نه مجار سه که سی دیکه ی هه له ژاردن:

"نیوه شه هه ر که ده رگا کرایه وه به دوای وان دا هیرش به رن..."

دهرگا ناوه لا بوو، نو سځ کهسې له پېښه وه بوون، له حالتيک دا چراگازتيکيان هل کردبوو،
خويان ده ژوروي پراکرد. هم موو خهوتبوون. کهس نهی توانی بيزوي. مه حموودناغا له حالتيک دا
شاگه شکه ببوو، به دهنگيکي لهرزوکوه پرسې:

"ته واو بوو؟"

کابرای قه لوه گوته: ته واوه.

"دهست و لاقيان ببهستن"

له ماوه يه کي کورت دا دهستی هر چوار کهسه کهيان له پشته وه بهست

"بانگي کويخا کهن"

چاوه شه زهره که له کاره ساته که ناگادار ببوو، به تويي کراس و دهرپييان هاتبووه دهر و وه
گيژو خولان بيدهنگ به دهری مه حموودناغادا هل ده سوورا.

"برون چاوه شه زهرديش بينن"

گوتهيان: ليږه يه.

"هه ي پيره سگ، چون نه تو له دتي من دا، له مالي من دا دوژمناني من، نه وانه که
ته ماغيان له گياني نم ميلله ته کرده، په نا ده ده ي ها؟ پيره سگي گروي بهو ميشکه
به تاله ته و بهرت کرده ته و چيت به سر دي؟"

"ناگات له زاري خوت بي مه حموود، نه من پيره سگ نيم، نه تو پيره سگي"

"نم ده ويته ي وه قسه بينن، ده ستاني ببهستن، که ولت ده کهم پيره چه قل"

"چه قل بابت، خوتي، عيل و عشيرته"

"نو بيدينه ي بيننه لای من"

قه مچي مه حموودناغا که له کيرکه له گا دروست کرابوو، چند جار له سر يه که وه مار
وشاندي.

"کويخا ناتواني بن"

"بزي؟"

"نه که ي دهر که ي له سر داخسته"

"برون دهرگا که بشکينن"

له ماليک که دوو مال نه ولتر بوو چند له حزه يه که دهنگي ته قه ته ق و شه قه شه قی دهرگا
هات و تاويک دواتر بي ههست بوو.

"ئوۆۆ كويىخا... دوستى بام، پياو تاغاي خۆي ئاوا لەپشت دەرگاي داخراوه به جى دىلى؟"

"لىم ببوره تاغا، بۆخۆم به خىزانم گوتبوو دەرگاگه داخرا
"بۆجى؟"

"چونكه ئەمن تاژى تەحسىنم لەدواي تۆ نارد. دەرسانم پەژيوان بىمهوهو بهوان بلتىم كه تەحسىن هاتوته لاي تۆ"

"كارى چاكت كرد"

"فەرموون بۆ مالى"

"دېمه مالى ئىوه، بەلام ئەم رىنگراڻه چ لى بكمين؟"

"ئىوه فەرموون بۆ مالى... فكرىك بۆ وانىش دەكهين..."

"قسەى تۆيه..."

ئەو دىيە تەنيا دوو خانووى دوو نەۆمى لى بوون، يەكيان بالەخانەكەى مەحمودتاغاي ئەوى دىكە مالى كويىخا. چەتەكان لەپيشەوهو مەحمودتاغاي پياوه كانى بەدوايان دا لەحالىك دا دريان بەو حەشىمەتە دەدا كه ئاگادارى مەسەلەكە ببوون و كۆلانەكانيان پىر كردبوو، گەيشتنە مالى كويىخا. حەشىمەت مەقى لى نەدەهات. دەت گوت خويىن لەدەمارەكانيان دا مەسيوه. وشك و بىگيان وەك دارىك بەپىتوه وەستا بوون.

دەرگاي ژوورى ميوانداری مالى كويىخا ئاوه لا بوو و ژنەكەى بە دەستە كليلەوه لەبەر دەرگاي شكارى ژووره كه راوەستا بوو. ژنە سى مووره داری هاويشتبوونە سەر ناگر. مووره دارەكان داگىرسابوون و بەگىرچىكى زۆرهوه دايسىان. ژووره كه رووناك بوو.

تاغا چو لەسەرەوى ديوەخان دانىشت و پىنج كەس لەپياوه كانىشى چوون لەخوارترەوه بەريز لەسەر نيوتەختەكان دانىشتن. پياوه كانى دىكە هيندىكيان لەدەرئى و هيندىك لەژوورى دەست لەسەر پەلەپىتكە راوەستان.

"ئەو چەتانه لەسەر ئەو نيوتەختە بىننەخوار، ئەمانە چ سەگىكن! رىنگرى چەتەى خويىرى... بيان هيننەخوارو لەبن پىنى منيان دانىشتن. كويىخاشمان لەگەل ئەو كفن دزانە وەك پاشايان رەفتار دەكا"

پياوه كانى مەحمودتاغاي ياغىيەكانيان - كه لەسەر نيوتەخت دايان نىشاندىبوون - هەستاندن و لەبن لاقى مەحمودتاغاي بەريز دايان نىشاندى.

وهرگیزرکهی مالتی خۆشم قبوول نیه! جوان ته ماشا روخساری نهم چه په له بکهن، پرواننه سیمای نهم گونه که له بابه رزیوه! عهبدیخان و عدلی سه فابهگ نهمه کوشتونوی. تفوو لهو تهرج و دیدارهت... پرواننه من دانیشتووم باسی چ ده کهم، باسی نهم که لاکه که متیاره منداره ده کهم. نه گهر نهمن له جیگای ده ولت بام بی قیمه تیککی وام له داریش نه ده دا، له چالی ناوده ستیم داویشت، چالی ناوده ستی..."

مه حموود ناغا جاروبار تووره ده بوو، ههله ده ستا ده چوو تفی ده سه روچاوی همه ده کوتاو ده دیایه بهر پی له قه. جاروباریش داده نیشته و لاقی ده خسته سهر لاقی و گالتهی پی ده کردو پاشان وهک خیزو خۆل جنیوی ده دان. سه ره بجام ماندوو بوو. ته نانهت ده نگیشی نووسابوو. به لام هیشته نهی توانیبوو داخی دلی خۆی پی بریژی.

له قاسمی پرسی:

"نه تو کیی؟"

"نهمن حاجی ده میرم، له دتهاتی نا ناوارزاوه هاتووم. له دهستهی وهلی کوزگوونم که وهلی کوزگوون کوژرا ره گه له نهمانه که وتم، قیسمهت و نسیب..."

مه حموود ناغا سه ری نه خسته سهر.

"کو ره نه تو کیی؟"

"نهمن له تاهه فهی ساری که جیلیم، پیم ده ئین موسلیمه یاغی"

"ئی... نه تو یاغی؟"

"نه دی، یاغیم"

"له که نگیه؟"

"له دوو رۆژ له مه به ره وه..."

موسلیم له ده مهی ده رچوو، وادیار بوو دهیه ویست بلن دوو سال، گوتی دوو رۆژ. مه حموود ناغا فرمانی دا:

"ده ستانی بکه نه وه"

پیاوه کانی ده ستی موسلیمیان کردنه وه.

"ناغا نهمن چ چاکه یه کم له گه له کردوی که نازادم ده کهی، چما نهمن یاغی نیم؟"

"فرپی ده نه ده ری"

موسلیمیان له حالیک دا بۆله بۆلی ده کرد، ده رکرده ده ری.

"نەتۆ دەناسم، نەتۆ ئەمەلىي بېچارە دەنگىيىتى خۆمانى، ناتراىم ھىچتەم لىكەم، بابت لەپىياوانى نىزىكى مەن بو. بەرپەھەت بى. چوۋە شەرى بالكان، زۆرم ھەول دا نەھىلەم. گوتەم مەچوۋە سەربازى، بەقسەى نەكردم. چوۋە نەھاتەۋە. بىستەم ۋازت لەچەتەبى ھىناۋە"

"ۋازم ھىناۋە، دوو رۆژ لەمەبەر ھەر كە بىستەم ھەمەدۆك دووبارە چوۋەتەۋە چىا، چوۋم دۆزىمەۋە"

"چاك بوو دۆزىتەۋە. نەگەر نەتۆ نەبوۋايەى نەو نەدەھاتە نەم دىيەۋ نەمنىش نەم دەتوانى ۋەك ھەرمىي گەبىو لەدارىي بىكەمەۋە. دەستانى بىكەنەۋە"

دەستى ئەمەلىي بېچارەيان كەردنەۋە.

"تاۋدە سازەكەت، يەك دوو پەلەكەمان بۆ لىدە"

ئەمەلىي بېچارە ۋەلامىكى نەدايەۋە لەجىي خۆشى نەبزووت.

مەجموودناغا بەراۋىيىتىكى توندەۋە فەرمانى دا:

"تاۋدە سازەكەت"

ئەمەلىي بېچارە دىسان گوتى نەدايە.

"ساز بۆمەن لىنادەي؟"

چاۋەشە زەرد سەرى ھەلپىرى:

"مەجموود، خوارزاي نازاۋ بەجەرگى مەن بەجىي خۆي. سەگى منىش ساز بۆتۆ لىنادا"

مەجموودناغا بەگالتەۋە بىكەنى و گوتى:

"ئاۋا، ئاۋا ھارپىي نىزىكى مستەفا كەمال پاشا، ئاۋا خەباتگىرىي نەدناق قەلا كە

بەگوللەيەك دەريات بىرە ھەۋاۋ دىيات بىدەريا ھىشتەۋە؟"

"سەگى ۋەك تۆ، خوتىنخۆرى ۋەك تۆ، كەستىك كە خەلكى لەبن چىنگە نەسپان دا

دەپلىشىنىتەۋە دەيان كوژى بۆي نىە ناۋى مستەفا كەمال پاشا بىنى"

مەجموودناغا لەسەرەخۆ ھەستايە سەرىن. ھەتا بىنى چاۋانىشى زەرد بىۋو، ھاتەلاي چاۋەشە زەرد.

بىلەقەيەكى بەكەلەكەي نەم پىرەپىاۋەدا دا، پاشان بىلەقەيەكى دىكەمە يەكى دىكە. نەمجار بىم

قەمچىيە بەدەستىۋە بو بەمست و بىلەقەم ھەمەۋ شتىك بەرىۋە گىانى چاۋەشە زەرد. دەم و لووت

ۋە موۋى سەرىپىش و دەست و لاق و كراسى پىرەپىاۋ شەلالى خوتىن بوون. ھەتا پىرى لىدەدا زىاتر رقى

ھەلدەستاۋ لەشى ۋى دەدايە بەم بىلەقەم ھەتا تۋرەتەرىش دەبوۋ پىرى لىدەدا، تا ۋاى لىھات كە

ئىدى خۆشى بەسەر پىنەۋ راندەگرت و ۋەك سەرخۆشان بەلادا دەھات. زۆرى لەچاۋەشە زەرد دا. بەلام

چاۋەشە مەتقى لىۋە نەھات، ھاشا لە ناخىكىش...

"ئەگەر ئەمشەو ئەمەردى، بەيانى بۆخۇم دەت كوژم. دەستى ئەم توتكەسەگەش بېستەن"

دووبارە دەستى عدلى بېچارەيان لەپشتەو پرا بەستەو... "

"كوپخا، ئەمشەو لىزە دەمىننەو، جىيەكى قايم و جىيى متمانەمان دەوئى كە ئەمانەى تا بەيانى تىدا راگرين. بەيانى جەندرمە دىن، نيوەپۆيە ئەم حەيوانانە دەبەينەو شارۆچكە"

"با ھەر لەم ژورە بن"

"لىزە نابى. لەوانەى پىاوەكانيان دىيەكە پەلامار بەن. نيوەى ئەمانەم خزانەبوو سەقزلى. وەختىك تاژى ھات لەوئى بەجىم ھىشتن و ھاتم. لەوانەى ئەمشەو ھىرش بكنە سەر ئىرە. مالى تۆ بەكەلك نايە..."

سەرى دەنيۆ دەستانى گرت و لەگژ فەكران پرا چوو. ئەمجار سەرى ھەلپىرى و گوتى:

"مالەكەى خۆمان... ئەوئى وەك قەلا قايمە. ئەگەر ھەزار كەسەش ھىرشى بۆ بكنە، سى كەس دە رۆژان دەتوانن لەپىشيان راوەستەن"

كوپخا گوتى: راستە.

"كەيلەكان بەتۆن؟"

بەلئى لەلای مەنن"

"ياللا ھەستە ئەم خۆشەويستانەى ناخزەمان بەرىنە مالى ئىمەو ميوانداریيان لىيەكەين. ئەم بەرازە پىرە گروئىيەش لەونىوە لابەرن، لایبەن. ئەگەر تا سبەينى ما، ئەوئىش دەبەينە شارۆچكەو لەدارى دەدەين"

ھاتنەدەئى، كەس لەنيۆ دىيە نەبوو، بىيادەم ديار نەبوو. بىيدەنگىيەكى بەسام گونەكەى داگرتبوو. ئەم وەزەسە سەرنجى مەھموودئاغا، ئەو پىاوە دىيادىدەى راکىشا:

"كوپخا، مەسەلەيەك لەم گونەدا ھەيە"

"چۆن دەفەرموى ئاغا؟"

"نازانم. دىي زۆر بىيدەنگە"

"ئەم دىيە ھەمىشە بىيدەنگە"

"ئەم بىيدەنگىيە شىيىكى دىكەيە. ئەمەن ھاتوومە ئاوەدانى، حەمەدۆكم گرتو، چاوەشە زەردم لەدەست و پىي خستو، كەچى لەگەل ئەوئى ھەموو خەلكەكە ئەمەى دەزانن، ھەموو جىيەك بىيدەنگە..."

"تەساوون. ئەگەر ئەتۆ ھاتى دىيەكەمان ئاوا بىيدەنگ بوو. بەحورمەتى جەنابتە"

"لهوانه شه وايي..."

کوټيځا له پيټش دا دهرگای حوشه ی، که وهک دهرگای قهلا قایم و به تاق بوو، کردهوهو بهدوای نهودا دهرگای خانوبیره که شی هملگرت. به پليکانان دا وهسهر کهوتن. لاویک که چرا فانوسیکی به دهستهوه بوو له پيشيانه وه دهرؤیشت.

"با له م ژووره یان دانپین، همر نم شهوه. نم ژووره په نجره ی بو دهره وه نیه. باهم نه گهر ره عیه تیک تاوانیکی کردبايه، له م ژووره دا حه پسی ده کرد"

له پيټش دا چاومه زهرديان هیتاو فری یان دایه نیوهراستی ژووره که. بهدوای ویش دا نوانی دیکمیان هیتان.
"هه موو جیه کی ماله که با رووناک بی. له نیو حوشه ش دا ناوریکی خوش بکه نهوه. هه تا به یانی نابې چاویش بتروکیتن. نه من له م شهو ده ترسم. بریا توانیبا مان همر نیستا چه ته کان هملگرین و بیان بهین... نه ممش نابې... لهوانه یه بؤسه مان بؤ بنینه وه... ده بی چاوه پروانی جه ندرمه بین. تاژی ته حسین چوهو شارؤچکه یان نا؟ سواریکیش با له گه لی بچی، یه کیتک له پیاوه کانی خو مان. زوو"

"باشه ده نیرم: تاژی ته حسین له میژه رویشتهوه"

له ههر کوټیځیکی خانوبیره که چرا یه کیان هملواسیوو. ده ستیان کرد به وهسهر یه کانی مووره داری گه وه له نیوهراستی حوشه که دا.

"چاوتان باش بکه نهوه و چوارچاو پرواننه دهوروبه رتان، نه گینا سه رتان تیدا ده چی"
مه محمود ناغا وه پيټش کهوت و کوټيځاو پیاوه کانی ناغاش لهدوايه وه چوونه وه مالی کوټيځا. کوټيځاژن سفره ی راخستبوو. شوشه یه کی گهره ی راکیش له نیوهراستی سفره که بوو. ده یان زانی ناغایان بی خواردنه وه گوزهران ناکا. چند کهوی زهر دکراو لهسهر سینیه که هه لمیان لی هملده ستا.

"له م باره یه وه زور خوشحالم کوټيځا، به لام له م بیده نگی یه ی ناوه دانی ده ترسم"

"خه وتوون ناغا"

"نه من دلنیام نیستا له م گونده دا هیچ کهس نه خه وتوه، ته نانت مندالی شیره خوره ش به خه بهره"
مه محمود ناغا ره عیه ته کانی خوی باش ده ناسی. له گه ل گیرانی حه مه دؤک سرتمو خه لویه کی بیده نگ دی یه که ی داگرتبوو. ژنان، کچان و کچولان به چاوی پیکه وه دده وان، پیاوان ته نانت منداله ورد که ش گوئی یان له قسه کانیان نه دهبوو. نه گهر گوټشیان لی بووايه، له قسه کانیان حالی نه دهبوو.

"حهمه دؤکی له دار دده ن"

"چند تازی یه کی باشان بؤ گرتبوو"

"نیستاش له دتیی نیمه دا گیراوه"

"له مهولا خه لک دئیه که مان به به دیومن ده زانن"

"نه گهر همه دۆکی له دار بدهن..."

"نه گهر همه دۆکی له دار بدهن..."

"له ناسمانه وه ناگر، بهرد، مار، جانهور، ههژدیهاو زهروومان به سهردا ده بارن..."

"نه گهر همه دۆکی له دار بدهن..."

"نهم دئیهو نهم دنیا به هه مووی ویران ده بی"

"له جیاتی ناو خوتین هه لده قوتی..."

"هه تا رۆژی قیامت..."

نهمیش خان له گه ل ههوت گه وره کچ وه نیتو دتیی که وتیبون و مال به مال ده گه ران و قسه یان له گه ل ژنان ده کرد.

"نهمه ره وای نیمه یه؟"

"دئیه که مان ده توانی قبولی بکا که همه دۆکی لیره بگرن؟ هه تا قیامت ده بیته بنیشته خۆشه ی سه ر زاران"

"پاشانیش همه دۆکی له سه ر نیمه له دار ده دن"

"نه و بی دینه چاره شه زه ردیشی کوشت"

"جاران خه لکی له بن چنگه نه سپان دا ده پلێشانده وه ده ی کوشتن"

"نیستی بۆخۆی ده یان پلێشینتته وه"

"له جیاتی نه سپ..."

"نه گهر چووینه نه و دنیا چۆن له پروومان بی چاو له چاوی مردووه کان بکه ین؟"

"چاو له چاوی منداله کائان..."

"چاو له چاوی خه لک...؟"

"چۆن چاو له چاوی نهم کیتوه پیرانه ی توو پرووس بکه ین؟"

"چۆن ته ماشای نه و نا کچا دنیزه بکه ین که په مۆی لی ده چینی؟"

"چۆن ده توانین چاو له و چو کوورا وایه بکه ین که کشتوکالی لی ده که ین؟"

"هه تا دنیا دنیا به خه لک لیتمان ده پرسه که بۆچی..."

"چ جوابی خه لک ده ده ینه وه؟"

خەرىك بوو كازيوه دهنگوت. ههموو ژنانى ناوه دانى بئەهست وخوست هاتبون له بهر
دهركى باله خانه كهى مەحمود ناغا راوه ستابون. سى ژنى سىنى به دست كه سى سىنى پر
له خوار دنيان پى بوو، گەيشتنه وى. ههموو ژنه كان چارشىوى سپىيان به سه ره وه بوو.
"دهرگا بکه نه وه کورينه ناغان بۆ هيتناون"

ئيشك گر كه گوتى له دهنگى ژنه كان بوو دەرگاى كرده وه كه چاوى به حەشيمەتى ژنه كان
كهوت، تىك رابوو. نه مەيش خان گوتى:
"چيه رۆلە، ترساوى؟ مەترسه هيج نيه"

ژنه كان رۆانه حموشه كهو ئيشك گريان دهنىو خۆيان گرت. كبرا به له حزه بهك له نيتو ناپۆزاي ژنان دا ون
بوو و دهنگيشى له بهر دهنه هات. به شىك له ناپۆزاي ژنه كان له مەيژ بوو چوو بوونه ژوروى باله خانه كه.
ئيشك گره كانى وئيشيان دهنىو خۆيان گرتبوو، بئسه روشوتنيان كرده بون. ژنى پىرى كوئخا كه يه كىك لهو
ژنانه بوو سەردوولكهى بۆ حەمه دۆك دانابوو، له گەل ئەمەيش خان چوونه ژوروى به ندى به كان.
نه مەيش خان هاواری كرد:

"دهستانيان بکه نه وه"

كچه كان هيندى چاو له سه ر چاو دانىي دهستى ههمووانيان كرده وه.

"نه مەش جله كانتان، زوو ده بهريان كه نه وه"

چه كى ياغى به كانيش له بن هەنگلى كچه كان دا بوو.

"نه مەش چه كه كانتان وهريان گرن. هيندهى نه ماره بۆ به يانى، وه خته تاو هەلئى. روو له چيا
بكه ن و برۆن. چاره شه زهردى به نيمه بسپيرن. نيمه لى وريا ده بين"

له پيش دا حەمه دۆك و دوايه نهوانى ديكه، ته نانه ت مەلافه رهادى برينداريش به په له په ل
خۆيان پۆشته كرده وه چه كيان له خۆيان داو نه مجار گوتيان:

"هەر خۆش بن، زۆر سوپاس، خواحافيز"

به نيتو ناپۆزاي ژنه كان دا كه ببوونه دوو ريز تى په پىن و تاوتىك دواتر رويان له بهرده لان كرد.
ژنه كانيش ههروهك هيج نه قه وما بئ، سىنى به كانيان له پيش ئيشك گره كان داناو گوتيان:
بخۆن، نۆشى گيانتان بئ و ههروهك به بيدهنگى هاتبون، بئەهست و خوستيش چوونه وه.
ئيشك گره كان كه ماوه بهك گيژووژ ببون، به غار دان چوونه لاي مەحمود ناغا.
مه محمود ناغا مەست و سه رۆخۆش كهوتبوو. ههوليان دا وه هۆشى بيننه وه. ناغاي شه شانگ
مهست هه رچه ندى ههوليان له گەل دا ته نيا يهك جار چاوى هەلئنان. گوتيان:

"حه مه دۆك راي كرد" ئهو گوتتى نهداننى، چاوى لىك نانموه و دووباره خوڭكى قورسى لىك كهوت. بهيان داهات، ههتاو كهوت، كەس نەيتوانى ناغاي وەخەبەر بىتتى. لە دەورى هەل دەسووپان، بە دەنگى بەرزو هات و هاوار بانگيان دە كرد، قىامەتتىكيان بەرپا كرد. مەحمود ناغا مېشىكىشى لى ميوان نەبوو. هەروا لە شىرن خەودا بوو.

وختىك كەلەبابى نيوەرپۆيه خوڭنديان مەحمود ناغا بوڭخۆي وەخەبەر هات. ئاقتاويه كيان دا به دەست، وەرى گرت، بەگىڭى و خەوالوويى بە لاجە لاج چووه بەردە لانى پشت مالىن. لەبن بەردىك دانىشت و خۆي سووك كرد. پاش ئەوى خۆي شوتموه هاتموه. دەور بەرە كەى هەموو قروقه پىيان كەردبوو. لەدنى لە دەنگى كەلەشىر بەلاوه دەنگىك نە دەهات. لەسەر سىنپىه كى گەوره بەرچاى پىيان هيتا. مەحمود ناغا هېچ ناگاي لەوه نەبوو كە بەتاقى تەنيا قاولتى دەكا. كە لەسەر سفەرە كە هەستا، كوڭخاي رووبەر و خۆي دى كە دەست لەسەر سنگ وەستارووه دەلتى پشيلەيه كىتەلە شىرى وەرگىراوه. لە كوڭخاي پرسى:

"جەندرمە كان هېشتا نە هاتون؟"

"نا، هېشتا ناغا..."

"چ بووه؟"

"مە بەست ئەويه هېشتا نە هاتون..."

"بلى بزانم چ بووه، دەتەوى چ بلى؟"

"مە بەستم ئەويه كە... ناغا بوڭخۆي باشتر دەزانن... ئەمشەو... يانى بەلئى ئىدى..."

"چيه، چ بووه؟"

"ئەمشەو حەمه دۆكيش..."

"حه مه دۆك چىي بووه؟"

"بر دوويانە..."

"كى؟ جەندرمە كان؟ نىشانىان دە دەم. چەتەيك كە ئەمن گرتومە... مومكىن نيه. لىيان

دەستىنمەوه. بوچى ئەودەم كە ئەوان هاتبون هەلتان نەستاندم؟"

"هەولمان دا ناغا... بەلام وەخەبەر نەهاتى"

"سوار بن، بەدواى جەندرمە كان دا برۆين، بىيان گەينى و حەمه دۆكيان لى بستىنەوه"

لەو بەينەدا كاپرا قەلەوه كەلەگەتە كە هاتە پىشمەوه لە كاتىك دا دەستى رىك دەخشاندىن گوتى:

"ناغا حەمه دۆك جەندرمە نەيان بردوه"

"ئەدى كى بردوويه؟"

"جندو پەرىيان..."

"جندو پەرى يانى چى؟ يانى راست و رەوان لە دەستتان دەرباز بوو و ئەها"

هەمووان پىيان وابوو كاتىك مەحمود ناغا بەسەرھاتەكە بىسىخ دەىكاتە هات و هاوارو قىامەتتەك بەرپا دەكا. ئەوئەندە ئىشك گرهكان و كوئىخاو پىياوھەكانى داركارى دەكا، خوئىن بىمىزن. كەچى راست بەپىچەوانە بوو. دژكردەوھى ناغا زۆر نارام و لەسەرەخۆ بوو.

"باشە ئىستا بۆم باس بكە بزائم"

كابرا قەلەوھە كە هەشتا دەستەكانىي پىك دەخشانندن گوتى:

"ئەمن لەھەوشەى ئىشك دەدا. چووكترىن هەست و خوست نەدەھات. كەمىك وئىنىنگ دەدا كە بەدەنگى ژىتك راجەنىم. ژنە گوتى: نايم بۆ هەئناوى. ژنە سەرتاپا سەپچۆش بوو. لەو بەردەلانى سەرەوھرا، لەو مەيدانەى خوارى رار، لەم لارا، لەولارا هەر ژنانى سەپچۆش بوون كە بىھەست و خوست دەھاتن. ئىدى نەم زانى چ بوو. وەختىك چاوم هەلئنان دىتم دەست و دەم بەستراون، دىتم ئىشك گرهكانى دىكەش هەروا لەئىتوپراستى ھەوشەىدا لەپەناى يەكتر درىژاو درىژ راکشاون. هەستام غارم داىە ژوروى، ھەمەدۆك لەوى نەبوو. سەرم هەلپى تەماشای چىام كرد. دىتم ھەزار ژنى سەپچۆش نارام نارام دەچنەوھ سەر دوندى چىا، بەدوايان دا غارم دا. چەند جار تەقەم لىكردن، لەپر دىتم ھەمووان غەيب بوون. ئەم ژنانە جندۆكە بوون، پەرى بوون، ئادەمىزاد بوون؟ ئەمەيان نازائم، خوا دەزانى"

"ئەوانە ژنە جانەوھەكانى گەلى شكۆفە بوون، ھەر ئەو ژنانە كە شىنيان بۆ ھەمەدۆك

گىرا. ئەوانە نە جندۆكەن، نە پەرى و نە فرىشتە، ئادەمىزادن"

ئىشك گرهكانى دىكەش ھەرىكەى شتىكى وەك ئەمەيان گوت. تەنيا بەو فەرەوھە كە پىيان وابوو ژنەكان ھەموو رووت و قووت بوون و مەمكى ھەمووانىشيان ھەلئۆقوو رەق و خرى بوون. ئەوانىش بۆئەوھى بيان گرن وەدوايان كەوتبوون، پىشيان گەيشتبوونەوھ، بەلام بۆنى عەترىكى سەير لەلەشى ژنەكان ھەستابوو كە ھەمووانى بىھۆش كردبوو.

"ئەو ئەسپەم بۆ بىئىن"

دەسبەجى ئەسپەكەيان بۆ ھەئناو سوار بوو.

"كوئىخا بلئى ھەموو خەلكى ناوھەدانى كۆزەبن"

دەستورى بەپىياوھەكانىشى دا: ئىتوھش سوار بن.

كوئىخا بەئىشك گرهكەى پەنا دەستى خۆى گوت:

"بۆرۆ لەسەر ئەو بەردەرا چار پراھىتە. ناغامان دى، ھەموو خەلكى ئاوايى دەبى لىترە كۆ بىنەوھ"

ئىشك گر چووه سەر بەردەكەو بەدەنگىكى بەرز راىگەياند كە خەلك ھەموو لەگۆرەپانى ئاوەدانى كۆ وەبن. ئەمە داب بوو. لەمىژ سال بوو ھەركات ئاغا، يان بابى يان باپىرى ويستبايان خەلكى دى دەسبەجى و بىتەوھى دەقىقەيەك خۆ بگنختىن لەگۆرەپانى ئاوايى كۆدەبوونەوھ. لەماوھەيەكى كەم دا سەرانسەرى مەيدانەكە پىر بوو لە حەشىمەت. مەھموودئاغاش لەحالىك دا پياوھەكانىي بەدواوھ بوون ئەسپەكەي دەنگ داو ھات لەپەناي حەشىمەتەكە راوھەستا. لەكاتىك دا سىمىلى بادەدان پىكەنى. جووتيارەكان گەببوونە ئەم تەمەنە، يەكەم جار بوو كە دەيان دى مەھموودئاغا پىكەنى.

"كارىكى زۆر باشتان كرد"

بەم رەستەيە دەستى بەقسان كرد. راوئىزى قسەكانى سارد، رەوان و بىياردەرانە بوو، چووكترىن نىشانەي توورەيى و دلەيشان لەنىوچاوايىدا ديار نەبوو.

"كارىكى زۆر باشتان كرد ھەمەدۆكتان - كە من گرتبووم - ئازاد كردو ئەم گەوجانەتان بەجۆرىك ھەلخەلەتان كە ھاتوون دەلەين: جندو پەرى ھەمەدۆكيان لەگەل خۆيان بردوھ. ھەر كارىكتان كوردوھ زۆر باشتان بەرپۆھ بردوھ. ھەمەدۆكتان لى پىرۆز بى. لەسەر سەرى خۆتانى دانىن، كەلكى لىتوھەرگرن، خۆشتان بوئ، رىزى لىبگرن. ئىستا ئەمەن دەپۆم، ئەگەر لەرىگا تووشى ئەو جەندەرمانە بىم كە بەرەو ئىرە دىن پىتيان دەلەيم پتەيەكىشتان لىنەدەن. ئىوھ ئاومالى ھەزارسالەي مەن، عىل و عەشیرەتى خۆمەن، ھەريۆھە قبولى ناكەم كەس ئازارتان بەدا. ئىستا داواي مەن لەئىوھ ئەوھەيە كە لەماوھى دە رۆژدا ئەم گوندە بەجى پىلن، لەمپۆ بەدواوھ لەم دەيەدا مەرىشكىك، بىزىك، گايەك و مەرىك نەبى سەر بىر، شوانەكانم دەنپىر ھەموويان تەسلىمى وان بگەن. ئىوھ دەزانن كە ئەو خانووانەي تىيان دا دەژىن، ئەو زەوىيەي بەسەرىدا دەپۆن و بەكورتى لەدەيدا ھەرچى ھەيمو نىھ تەننەت ئاوەكەش ھەمووى ھى مەن، بگرە دەرپىي بەرىشتان ئى مەن. دە رۆژى دىكە دىمەوھ ئىرە، يەك كەسى لىبىبىنم خواھاوار. ئىدى خۆتان دەزانن، ديارە خواش دەزانن"

ئەسپى دەنگ داو بىتەوھى ئاوپىش وەدوا خۆي بەداتەوھ لەئاوھەدانى وەدەركەوت.

حەشىمەت تىك چىرزان. ھەتا ماوھەيەكى درىژ مەعلوم نەبوو دەلەين چى و پاشانىش دەستە

دەستە بلار بوونەوھ:

"رەبى لاقى شكىن ھەمەدۆك چەند بەدىومەن، خوا زەلىلى كا"

"خوا بىكوژى..."

"ياخوا لەبەين بچى!"

"دئیه که مانی ویران کرد"
 "وه جاحی کویر کردینه وه"
 "به دفته پی و قه دهه شهر"
 "چاوی ده لئی چاوی مارن"
 "به ژنیشی هه بستیك ده بی"
 "ره بی به ژنی بجیته بن گل..."

که میك دواتر هاوارو پۆرۆ لئاوایی بهرز بووه وه، بۆحالی خۆیان ده گریان و تووکیان له حه مه دۆك ده کرد. نه میش خان له بهر دهرکی ماله که می دانیشتبوو، ناگای له خۆی پرابوو هاواری ده کردو رۆژانی خۆشی رابردووی وه بهر ده هاتنه مه که له ماله دا رای بوارد بوون، باسی نمو رۆژانه می ده کردو له دوا می هه مر قسه به کیش ده می گوت: چۆن ده تواتم لیت دوور که مومه نه می ماله جوان و رهنگینه که م، چۆن ده تواتم له تۆ جیا بيمه وه نه می سپیداره به کا کۆله که م، چۆن له تۆ دوور که مومه نه می نمو ناوه می وه کوو هه تاو روونی، له تۆ نه می چیا می سووری پر له به فر، نه می دۆلی پر له گو له زهردو شینه گو تینی، له تۆ نه می لیر هواره که م که به هارو هاوینان وه که جۆلانه راده ژتی، نه می تر می زهردو زۆله که م، نه می کۆتره کان، نه می هه بخیره شیرنه ههنگوینی به کان، نه می نمو میتشه نگی نانه که له ههزار ههزار گو له ههزار جۆر عه تر کۆده که نه مه ...

"حه مه دۆك! بریا نه ههتابیه گه لئ شکۆفه"
 "نه و قه لافه ته سه گباب خیه تم نه ده دی"
 "نه و چاوه ربه قواوی بیانه ت که ده لئی چاوی بۆقن"
 "روخساری ده لئی روخساری مردووانه"
 "حه مه دۆك! ره بی وه بهر تیر می نه به دی که می"
 "حه مه دۆك! یاخوا هه مر کوته می له شت بکه ویتته زاری دالاشیک"
 "یاخوا له دارت ده ن حه مه دۆك!"
 "ره بی هومیدت ناهومیدت بی"
 "ره بی چیبی چاکت نه یه ته ری"
 "ره بی تووشی با می سوور بی حه مه دۆك!"
 "یاخوا گۆریه گۆر بی"

دهنگی شیوه ن و هات و هاوارو دادو بیدادی خه لکی دئ ده گه یشته یاغی به کانیش که له بهرده لانه که خۆیان هه شار دابوو.

"مامۆستا، لهم دئيه دا شتيك رووي داوه، به لايه كيان به سهر هاتوه"
مه لافه هاد گوتى: به لئى، مه حموود به يانى له خه وهه ستي...
"چ ره فتاريكيان له گه ل ده كا مامۆستا"
"له گونده كه ي قاسم چيى كردبوو، سه د جار، هزار جار خه راپتر له گه ل نه مانه ده كا"
"مامۆستا، نه گهر وايه نيمه چ بكه ين"
مه لا وه لامي نه دا يه وه. بيده نكيه كي به ردريژ به ريا بوو. كه س قسه ي نه ده كرد.
له سه ر ناوايى ليكدا ليكدا بالنده له هاتوچۆدا بوون و به ماندوويى و شه كه تى باليان
ده بزواتن. نه وان تازه به بيده نكيى ناوه دانىيان زانيبوو.
"چ بووه مامۆستا؟"
"شتيک له نيئو ناوايى قه وماوه. ئه م بيده نكيه يه له نه كاوه نيشانه يه كي باش ني"
قاسم گوتى:
"له دئيه كه ي ئيمه ش راست وه زعيكى ناوا ساز بوو. خوا به لاي وا به سه ر دوژمنيش نه هيني"
له و به ينه دا له خواره وه له نيئو كه ليتنه شاخه كانه وه سه روسه كوتى موسليم كه ته قيله ي
سوورى له سه ر بوو، ده ركه وت.
مه لافه هاد سه ري خسته سه ر:
"ئه و ته قيله يه ت له كوئ پيدا كرد؟"
"چاره شه زه رد دايمئ"
"وه زعي چۆنه؟"
"باشه، به لام زۆر ده نالينيئ"
"وه زعي دئى چۆنه؟"
موسليم وه زعي ناوه دانى، وه زعي خه لكه كه وه نه و جنيوانه كه به حه مه دۆكيان ده دان،
هه مووى به وردى گيترايه وه.
"ئاوا!"
موسليم گوتى:
"به لئى ناوا، سه رم لئى ده رنه چوو. ناخر كوچ كردن چيه كه نه و هه موو شيونه ده كه ن و
قيامه تيان به ريا كرده؟ نيمه هه موو رۆژيكي خوا جاريك كوچ ده كه ين. كوچ كردن زۆر
له مانه وه له جي يه ك باشتره، وه نا؟"

مەلەفەرھاد كە ھەستابوۋە سەرىپ، دەستىكى لەشانی ۋى دا:
"كۆپم كۆچ كۆردن زۆر باشتەرە، بەلام خەلك لەزەتە كەمیان لەبەر چوۋەتەو، موسلىم مندالەكانى تۆش
لەبىريان دەچىتەو، ۋەختىك باسى كۆچ كۆردن بىسەن ۋەك خەلكى نەم خوارە قىامەت بەرپا دەكەن"
"دەلتى دىنا خەراپ بوۋە..."

مەلەفەرھاد دەستى ھەمدى گرت، راي كىتياھە لاي خۆى و گوتى:
"ۋەرە، ۋەرە نىرە نەختىك قسان بىكەين"

لەبن شاخىك دانىشتن و پالتيان دابەو.

"كۆپم ھەمدە، نىستا باش تىگەشىتم ياغىھەتى كارى تۆ نىھ. ۋەختىك گوتت لەدەنگى نەم
خوارە بوو، مردى و زىندوو بوۋىو. نەگەر دىھاتىيەكان دەربەكەن، كە ۋاديارە ۋاشە، نەگەر
گەلى شىكۆفە توۋشى چارەنوۋسى سەقزلى بى، نەتۆ خۆ بەسەر پىتو راناگرى و ناتوانى بۆى،
چەتەبى كارىكى ئاسان نىھ، كارى پىاۋى دلپاكى ۋەك تۆ نىھ. نەگەر بزانى دىيەكىان لەسەر تۆ
گرىاندو، نەتۆ لەخەفەتان ھەر لەنىتو نەم بەردانە دەكەۋى و دەمىرى. نەگەر سەبىنى بىسى كە
ياۋەر فاروۋق و ئاغاۋ خانەكان خەلكى توۋرووسىيان داۋەتە بەر دارو كوتەك و نەشكەنجەو نازارو
ھۆيەكەشى نەتۆ بوۋى و خەلكى توۋرووس كەوتوۋنە ھاۋارو فغان، چىت بەسەر دى؟"
ھەمدە سەرى داخستبو و قسەى نەدە كرد.

"بىرۋانە كۆپم، نەتۆ تەنانت نەۋەندەت پى تەھمەل ناكى كە نەسپىكى سەرشىت
بەتەنيا لەچىا ۋەمىتن. نىستا ھىندەى نەماۋە لەخەفەتان ۋەزگ بەدى. نەگەر بشت كۆژن
ناتوانى تەقە لەكەس بىكەى. نەمەن پىم سەيرە چۆنت عەبدىخان و ھەمزەكەچەل و
عەلىسەفا كوشتوون، ديارە نەتۆ نەت كوشتوون، بەكى دىكە كوشتوونى. ھىندەى نەمابو
يۆبازنۆغلىبى بىكۆزى كە بۆچى ھەلدى و ناچى نەسپەكەى بگىرتەو. بىرۋانە ھەمدە! نەم
كىسەيەى لەبەر پىشتىنەت دابە، زىرىكى زۆرى تىدايە. ھى ۋەلى كوزگۋون بوو. بەشى
عومرىكت دەكا. چاك بوو مەھمۇدناغا نەدى. نەمىش نايەلم نارى ھەمدەك لەم چىاۋ
بەندەنەنە لەبەر بچىتەو. ھەتا دەمەرم ۋا دەكەم خەلك پىيان ۋابى نەتۆ ھەر لەشاخى مارى.
ھەتا نەمەن مارم كەس نازانى كە نەتۆ ۋازت لەچىاۋ بەندەنان ھىناۋە رۆىشتوۋى. ۋەختىك
نەمىش مردم ھەمدەكۆكىكى دىكە پەيدا دەبى"
"پىت ۋايە پەيدا دەبى؟"

مەلەفەرھاد لەكاتىك دا مستى لەزەۋى دەدا گوتى:

"پمیدا دەبێ، ئەتۆ چۆن پمیدا بووی؟ بروانە، تەماشای ئەم زەوی یە بکە، بزانی ئەم کیفۆکە زەر دە
چۆنی عمرز دپووە هاتووە تە دەر، بزانی چۆن هەتاو بەروخسارمان پێ دەکەنێ، حەمەدۆکیش ناوا پمیدا
دەبێ. نیگەرانی من مەبە. ئەمن ئیستا لە چیاو دارستان را دەچمەوێ گۆندە کەمی خۆمان"
"لە گەلّ عەلی بیتچارە بچن"
"باشە"

"ئەمنیش قاسم و موسلیمی لە گەلّ خۆم دەبەم، نازانم دەمیر چیی بەسەر هاتو"
"ئەتۆ نیگەرانی مەبە، ئەمن هەر ئەم رۆژانە دەیبینمەو"
"گەردنم نازا کە مامۆستا"
"خا مندالتی زۆرت بداتنی"

نامیزیان لەیە کتر دا. هاتنەوێ لای چەتەکان. مەلافەرهاد ریشی دەلەرزێ. لیتکدا لیتکدا
چاوی دەترووکاندن و دەستی ریک دەخشانن.

"دەبێ خا حافیز، ئەمن و قاسم و موسلیم دەرۆین"
حەمەد لە گەلّ هاورپێ کانی هاتووە ناو دەانی. هەتاو خەریک بوو ناوا بێ. سیتەر درێژ
بپوونەو. خەلکی ناوایی لە خۆرا لە گۆرەپانە کە کۆ ببوونەو. ئەوان حەمەدۆکیان لە دوورەو،
ئەوکاتە لە بناری دەهاتە خوار، دیتبوو.

وختیک حەمەدیان هاتە نێو گۆیانی ئەدایە. ئە سەریان وەرگێراو ئە قسە یەکیان کردو ئە
جینۆکیان پێ دا. وە ک گەجان بەجیتی خۆیانەوێ نووسابوون... ئەنیا ئەمیش خان پشتی
تێ کرد. حەمەد لە گەلّ قاسم و موسلیم ئەختیک لە نێو دێی پیاسە ی کرد... دەنگیک لە نێو دێی
ئە دەهات. سەرەنجام چووە لای مالتی چاوشە زەرد. کەس لە مالتی ئەبوو. چاوشە زەردیش
بە تاقی ئەنیا لەبەر ناگردان لەسەر تەختیک کەوتبوو، دەینالاند.

حەمەد چو لە پەنا چاوشە زەرد چۆکی دادا:
"بەلادووربێ چاوشە ناغا"

"خۆش بێ حەمەد، ئەو کافرە رۆیشت، رۆیشت، رۆیشت، بەلام جەرگی خەلکی بەکوچکەو
دا. ئەمن ئەم کارە ی لێ خۆش نا، بەهەلە چووە. هەر خۆ بەسەر پێوێ راگرم دەیکورم،
سەری دەبڕم و بۆ عیسەمت پاشای دەنێرم و نامەشی بۆ دەنێرم، ئەویش چ نامە یەک. ئەو ناغا
خانانە ی شارۆچکە تێ دەگەن دنیا چ خەبەرە... ئیستا خەلکی ناوایی دەردەکا، مەحمود
لەخۆمیز، باشە، ئیمەش دەچینە چو کورواوا، دەچین زێ یەلێن و قامیشە لێن و جەگە نەجار

دەردىنېن و دەي كەينە كىلگە. لاوانى گوندە كە مان زۆر بە كارن. لىرەوارىك زىيە لىتىن، ئەوئەندەي بەشى دىئەيك بكا دەردىنېن و دەي كەنە زەويى كشتوكال.

قۆلى ھەمدەي گرت كە لەپەنەي چۆكى دادابور:

"زۆر ناپەھەت دىارى. ئەگەر ژنانى ناوايى قسەي كالىان پىن گوتووي، وەدلى مەگرە. دلپەخەمن. لەدئەيەكە دەريان كرددوون و بۆيە ھىندىك قسەي تال دەكەن. ئەگىنا چما دلپان قىبول دەكا ئەتۆ شتىكت بەسەر بى؟ وەختىك ئەتۆ مردبووي ژنە كامان شىوئەنىكىان بۆ كرى كە بۆ ھەزرىتى مۇھىشيان - كە ناوئەكەشى وەك خۆي جوانە - نە كرددبوو... ئەو ژنانە دوتنى شەوتىش..."

چاوەكانى بريسكەيەكيان داو لەسەر قسەكانى رۆيشت:

"دوتنى شەوتىش پەرى ھاتن، ھەمووان جلى سىپىيان لەبەردا بوو. ژنەكانى ئىمەش ھەر لەبەر خاترى چارى تۆ پارووي ھەنگرىنيان دانى و ئەوانىش تۆيان لە درىشووكمەي ئەو مارە كە پىي دەلپىن مەھموودئاغا نەجات دا... ھەمدە گيان، دلت لە ژنەكانى ئىمە نەيشى. لەگوندەكەي چوكورواوشمان چاوەرپت دەم. نەمنىش تا ئەوئەمەي مەھموودى دەكوژم. ئەوئەم ئەتۆ بى ژانەسەر ھاتوچۆي گوندەكەمان دەكەي"

پاشان لەكاتىك دا زارە بىن ددانەكەي داپچرپىبوو، لەدلەوہ پىن كەنى:

"ئەوئەم ئەگەر ديسان لەچوكوروا توشى ژانەسەرىك بووي، دووبارە پەرى دىن و نەجات دەدەن"

دەستى لەقۆلى ھەمدە كرددوہ:

"وہزەم باشە، ناردوومە بەشويىن جەپراح دا. تاويكى ديكە دى. زوو چاكم دەكاتەوہ. ياللا ھەستە پرۆ رىت ئاوەلاو شمشىرت بەپرشت بى..."

ھەمدە داھاتەوہ دەستى ويى ماچ كرددو قاسم و موسلىمىش ھەروا... وەختىك خەرىك بوون پرۆن چاوەشە زەرد لەنىو جىيەكەي دا نەختىك لەگەلىان ھەستا، چاوەكانى پر بوون لەفرمىسك.

"ناخ... نا...خ. ئەگەر مستەفا كەمال پاشا نەم نازايەتى و ئىنسانەتئەيەي تۆي دەدي و دەيبيست، گيانى خۆشى دەدايەي. ئەمەن لە جەناق قەلا شان بەشانى وي شەرم كرددوہ. لەگەل ھەر گوللە تۆپىك كە لەپاپۆرى دوژمنم دەدا، دەريا دەچوہ ناسمان. پاپۆرەكانىش دەچوونە ناسمان"

ھەمدە سەرى وەرسورپاند. دەيەويست چەند قسەي جوانى پىن بلى، بەلام قسەيەكي نەديتەوہ بيكا. سەرەنجام تەنيا تەوانى ئەوئەندە بلى:

"خا تەمەنىكى زۆر زۆر درىژت بداتى مامەچاوەش، عومرت بەقەد عومرى نوح بى"

(۲۹)

شنه بایه کی نهرمی دههات و کینگه شین و سهرسهوزه کانی له نیتو دهشتی کاکي به کاکي دا دهخسته کهرویشکه. کینگه کان له بهر رووناکی به کی زۆردا پالیان دابووه وه دهرهوشانه وه، لههوا هه لۆیه کی گه وه بالی لیک کردبوونه وه، بی نه وهی بال لیک بدا چه رخی ده دان و خه رمانه ی ده کیشانه وه.

مانگه شهو له سه ر گۆلا ر شه پۆلی ده دان. روویه ری گۆلا وه که ده له رزی و گنج و لۆنجی تی ده که وتن و له دور هه ناسه ی هه ل ده کیشا. سیبه ره کان له گه ل نه و گیتزه لوه کانه که وه ک فرفره به ده وری خۆیان دا ده سوپان و تیشکی مانگیان به ده وری خۆیان دا ده پڕژاند به ره و توورپوس ده جوولان.

سیبه ره کان له گه ل گیتزه لوه که گه یشتنه سه ر روویه ره ناوی به که. سه دان هه لۆ پالیان لیک کردبوونه وه له ههوا له قولایی مانگه شه ودا چه رخیان ده دان. سیبه ره تاریکه که یان که وتبووه سه ر زه وی و له سه ر دا ره کان، پنچکه دروه وه کان و گوئه سوورو سپی و بنه وش یو زه رده کان گه مه یه کی سهیریان ده ست پی کردبوو. سیبه ره کان، باله کان، ئه مستیره کان و هیه چ شتیک ده نگ ی لیه نه ده هات.

بایه کی سارد هه ل ی کرد. له پشت ئالاداغی به مه که زۆر دور بوو، هه مره تریشکه درهوشانه وه رووناکی به که یان گه یشته وئ و به دوای نه ودا له نه کاو بوو به ره شه شه وه هه موو جی به که له تاریکای به کی ئه نگوسته چاوو وه ک یه ک دا ون بوو. له سه ره وه ی شه وو له نیتو شه وه وه ئه سپی بۆزه به بناری دا هاتنه خوارو چهنه د هیلکی سپی و درێژیان له سه ر ره شه شه و کیشایه وه. ئه سپه کان له ژوو رووی شه وو له ژیر بالی هه لۆکان دا چه رخیان ده دان، هیلکی سپی و روونیان ده کیشانه وه، دریان به تاریکایی شه و ده داو به سه ره و ژیردا ده چوونه خوار. له نیتو تاریکای به مه ره وه ئه سپی کی زۆر هاتنه ده ری که یالۆ کلکیان به ئه مستیره رازابووه وه.

درهوشانه وه کووژانه وه سه رانه ری دئی به که یان پڕ کرد. پالیان ویک دا، لمبۆز به لمبۆزو یال به یال هه موو سه ریان به مرز کرده وه به فشقه فشق ده ستیان کرد به هه ناسه کیشان و قه وه زه ی سنگیان وه ک کووری

ناسنگه‌مران هه‌له‌ساو پووکایهوه. سه‌رو یال و کلک و تمنگمو لاقیان تیکنه‌ل بوون و دوايه بلاو بوونه‌وه له‌نه‌کاو حيله‌حیل هه‌موو جی‌یه‌کی داگرت. هه‌موو نهمپه بۆره‌کان سه‌ریان بلند کردو گوئی‌یان له‌چهرمه‌وه بردن. نهمپه‌کی تمنیا له‌وسه‌ری ناسانه‌وه به‌حیلهمه‌کی دريژ جوابی حيله‌ی وانی دایه‌وه. حيله‌که نيزيکتر که‌وته‌وه له‌و بهینه‌دا تۆیه‌له‌منورتيك وه‌ک تونيل (نفق) قولایی تاریکایی قه‌لاشت و هات. نهمپه‌کی بۆره له‌نیو نوره‌که هاته‌ده‌ر. پیاوئیکی سه‌مزپۆشی مه‌ندیل سه‌مز سواری نهمپه‌که بوو و شمشيرتيکی به‌ده‌سته‌وه بوو که نوورتيکی سه‌مزی له‌هه‌له‌ده‌قولئی...

پیاوه به‌رگ سه‌وزه‌که ده‌یه‌که مال به‌مال گه‌راو له‌به‌رده‌رکی مائیک راوه‌ستا. نه‌جار چووه باله‌خانه‌که. ده‌نگی زنجیر له‌شهو هه‌لستا، به‌رده‌لانه‌کان نوومی تاریکی بوون و نه‌سته‌یه‌کان له‌ت و په‌ت بوون. سواره سه‌وز له‌به‌ره‌که نهمپه‌ی بۆلای دیوار ده‌نگ دا، دیوار له‌نیوه‌راستی‌دا شه‌قی برد، ده‌رگا‌کان یه‌ک له‌دوای یه‌ک کرانه‌وه. هه‌زه‌تی خدر دروودی خوی له‌یه‌ی به‌هه‌زار ریشه‌وه بانگی هه‌مه‌ده‌وکی کردو نه‌ویش خۆی هاویشه‌ پاشکۆی نهمپه‌ی هه‌زه‌تی خدر به‌ره‌و نالادا‌عی که بناریکی سوورو گوئی بنه‌وشه‌یی هه‌بوون، بالیان گرت. له‌دوای وی سواریک که کلاری سووری به‌سه‌ره‌وه بوو و به‌دوای ویش دا سواریک که کلاری سپی له‌سه‌ر بوو، هاتن و مه‌لافه‌رها‌و قاسیان له‌گه‌ل خۆیان برد.

له‌نیو شاخه‌کان را ده‌نگی گولله ده‌هات. له‌هه‌موو جی‌یه‌که گر هه‌له‌ده‌ستاو ده‌ت گوت چه‌هه‌ننه‌مه. قورینگیک له‌وسه‌ری ناسۆه هاتبوو نارام نارام له‌ناسمان دا چه‌رخي ده‌دان. هه‌مه‌ده‌و قاسم و موسلیم گه‌مارۆ درابوون. پیاوه‌کانی مه‌حمودناغا سه‌د که‌شیش پتر بوون. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه ده‌سته ده‌سته جه‌ندرمه ده‌گه‌یشتنه‌جی. ره‌نگه هه‌زار که‌س ده‌بوون نه‌و سن که‌سه‌یان گه‌مارۆ دابوو. له‌و خواره‌وه لی‌ره‌واره‌که‌یان ناگر دابوو. لی‌ره‌وارو چیا ناوریان گرتبوو، بلنسه‌ناگره‌کان به‌خیرایی به‌ره‌و هه‌مه‌ده‌هاتن. مارو ریوی و گورگ و جروجانه‌وه‌رو ورچ و که‌رویشک به‌زریکاندن له‌به‌ر ناگر هه‌له‌ده‌هاتن. له‌ماوه‌یه‌کی که‌م دا چیا‌یه‌که له‌گری ناگردا ون بوو. دنیا بوو به‌ته‌پۆلکه‌یه‌کی ناگرین. مارو ریوی و گورگ و جروجانه‌وه‌رو که‌رویشک و چه‌قه‌ل ده‌ستیان کردبوو به‌زریکاندن، خۆیان له‌نیو ناوی داویشته. ناوه‌که رای‌ده‌دان و له‌گه‌ل خۆی ده‌ی‌بدنه خوارئ. نهمپه‌ی خه‌نه‌ییش له‌حالیک دا کلکی ناگری تی‌به‌ربوو، له‌کاتیک دا بلنسه‌ ناگر ده‌گه‌یشتنه به‌رزگی، به‌سه‌ر گری ناوردی بازی داو خۆی ده‌ناوی هاویشه‌ت. هه‌مه‌ده‌گه‌ل هاویریه‌کانی له‌سه‌ر لیوی هه‌له‌دیرتيکی بلند بوون، گری ناگر لییان نيزيک بووه‌وه خه‌ریک بوو ده‌وری ده‌دان.

قورینگه که هات، راست له ژوور سهریان به سهر گرو دوو که له که وه راهه ستا. نه سپی خه نه بی خۆی خپ کرده وه له لیږه واری هاته دهه. همه د یالی نه سپه که ی گرت و قاسمیش کلکی گرت. موسلیم سواری بوو. نه سپه که به هه لږه که دا خزی و چوو خوار. نه مجار له خواره وه هزاران و دهیان هزار نه سپ هاتن له پنه ای کانیاه که لیک کۆبوونه وه پالیان ویک دا. نه سپی خه نه بی چوو نیویان و هم موویان دوور که وتنه وه.

له گوندی چاملی یۆل یاهه شهوکت مه لای گه مارۆ دابوو. سه رو که لله ی همه د ده رکه وت...

مه جوود ناغا، ناغای گه لی شکۆفه مه لافه رهادی بریندار کرد، همه دۆک و نهوانی گه مارۆ دا. نهوان به هزاره حمت پاش سی رۆژ شهرو لیکدان توانیان گیانی خۆیان له دهستی وی رزگار بکن. نه مجار همه د هاوریکانی مه لافه رهاد به مانوو یو شه که تی چوون له مالی چاوه شه زهرد خه متن. مه جوود ناغا هات و نهوانی گرت و دهست و پیریانی له زنجیر کرد. نهوان نه مهنده مانوو بوون وه خه بهر نه هاتن. چونکی له خه مودا بوون مه جوود ناغا نه ی کوشتن. چونکه نه گه که سیکی له خه مودا بکوژی وه که نه ت کوشتی وایه. نهوانی بر دو له خانوو به ره که ی خۆی دا حوت ده رکه ی له سه ر داخستن و زیندانی کردن. له سه ر نا لا داغی هه مریک هه ستا، رووناک و نوقمی نوور. ده ت گوت خه ریکه له بهر نوور ده ته قی. هه مریک بوو وه که تیشکی هه تاو، به لام زۆر گه موره، نیوه ی ناسمانی دا گرت بوو. هه موره نووره که هات و له سه ر شاخه به رده نهستی به کان راهه ستا. نوور به سه ر شه ودا ده باری. له شاخه کانه وه کۆمه لیک ژنی سپی پۆش هاتنه خوار بۆنیو دی، ده هاتنه خوار، ده هاتنه خوار و تموار بوونیان نه بوو. نه مهیش خانی خه لکی گه لی شکۆفه به خیر اتنی کردن. ژنه به رگ سپی به کان له نیو ناوای جه ژن و شادی بیان وه ری خست. تمواری چیاکانی ده رووبه ری، ناسمانی ژوور سهریان و لیږه واره که ی ته نیشتیان له نووردا نوقم بوون.

کازو کووزی به یانی ژنه کان هاتنه به رده رکی خانوو به ره که، به چه کداره کانیان گوت ده رگا که بکه نه وه، نیمه ده بی همه دۆکی به رین. نهوان همه دۆک و هاواله کانیان هه لگرت و بر دیاننه نه شکه و تیک که له پشته وه ی ناوه دانی بوو.

که بوو به رۆژ نه سپی خه نه بی کلکی هه لگرت، گوئی ده چه رمه وه بردن و یالی په ریشان کردن و سی جار به تیژی به نیو دی دا تی په ری. هه رسیک جاریش مه جوود ناغا و پیاهه کانی هه رچی فیشه که له تفه نگه کانیان دا بوو، پی یانه وه نان، به لام نه سپه که وه بهر نه هات. نه مجار نه سپ به بناران دا شوږ بوونه وه، هه مووی بۆره. له دهشتی به کیان گرت وه. هه ر نه سپیک ده هات ده چوو له نیوه راستی ده شته که راهه وه ستا، کۆده بوونه وه کۆده بوونه وه. ده ت

گوت هه‌وړيکي سپي نيشته‌ته سهر دهشته‌که. نه‌سپه‌کان نهم سهر و نه‌وسه‌ري دهشتي‌يان پر
 کردبوو. همه‌دو مه‌لافه‌ره‌ادي برينداريان ده‌نيو خويان گرت و شوړ بوونه‌وه بۆ چوکورواوا.
 هه‌تا ليواري ميديترانه روښتن و چوونه نيو ده‌رياو له‌چاوان ون بوون.

سوارتيك كه له‌كيوياره‌وه هاتبوو له‌به‌رده‌ركي ماتي مورته‌زاغا جله‌وي توند كرد. مورته‌زاغا
 له‌ژوروي‌را چاوي پيئي كهوت و هاته‌خوار.

"مه‌جموودناغا همه‌دوځي گرتوه، ده‌ست و لاقى به‌ستوون و زيندانيي كرده. ده‌پازده
 چه‌كداريشي له‌به‌رده‌كي زينداني داناون. چاوه‌رواني جه‌ندرمه‌كانه. نه‌گهر نه‌وان گه‌يشتن
 هه‌لئ‌ده‌گرن و ده‌ي‌به‌نه شاروچكه. به‌مني گوت سه‌لامى لي‌ي‌كه. گوتي: به‌مورته‌زاغا بلئي
 چاوودلت روون. گوتي هه‌تا به‌وان نه‌لتي نه‌چيه‌وه چيا. بلئي ببورن كه بوخوم نهم تواني
 خه‌به‌ريان بده‌مي.

نه‌وان خه‌ريكي قسان بوون كه تاژي ته‌حسين به‌لاجه‌لاج گه‌يشته‌جي و له‌بن پيئي نه‌سپي
 سواره‌كه‌دا كه‌وته سه‌رزه‌وي. كو‌لانيان به‌دهم و چاوان هه‌لپ‌رژاندو هينده‌ي به‌ده‌وره‌دا هاتن
 هه‌تا وه‌هوش خوي هاته‌وه. هه‌ر كه هاته‌وه هوش خوي گوتي:

"به‌م دوو چاوانم ديتم. وه‌ختيك همه‌دوځ و مه‌لافه‌ره‌اد له‌ماتي چاوه‌شه زهد خه‌وتبوون،
 نه‌من چووم به‌كو‌تخام گوت... ناخر نه‌من شه‌ويك تا به‌ياني له‌نيو به‌رده‌لانه‌كه‌ي پشت ماليان
 نيشكم كيشابوو... مه‌جموودناغاش هات و توندو قايم گرتي. ده‌ست و پي‌نيان زنجير كردو
 سه‌د كه‌سي چه‌كداريان له‌به‌رده‌ركي دانان. مزگينيم ده‌وي"

تاژي ته‌حسين تازه قسه‌ي خوي ته‌واو كردبوو كه سوارتيكي ديكه هات. كونه‌لووتى
 نه‌سپه‌كه‌ي فش ببوونه‌وه وه‌ك كوره‌ي ناسنگه‌ران ده‌هه‌ندمي.
 "مه‌جموودناغا همه‌دوځي گرت"

نه‌و روژه تا نيوارئ هه‌ر سوار بوو ده‌هات و ده‌روښت. تاژي ته‌حسين وه‌نيو بازاړي كه‌وتبوو
 و هه‌ركه‌سي ده‌دي داستاني گيراني همه‌دوځي بۆ ده‌گي‌رايه‌وه. به‌لام نه‌ي‌ده‌وي‌را به‌به‌رده‌ركي
 دوكاني كه‌بابجبي گوزين دا بروا. وه‌ختيك ده‌گه‌يشته بازار سئ‌سه‌د هه‌نگاو دوورتر له‌دوكاني
 كه‌بابجبي‌ه‌كه تي‌ده‌په‌ري.

سەرەنجام عدلیه شەل دیتیوه و گوتی:

"وهره بزاتم تاژی ته حسین"

تاژی ته حسین له حالیک دا له خوشی یان هۆشی به سەر خۆیه وه نه بوو، به داووناوو چاوپوراو رووداوه که ی بۆ گێرایه وه.

"هه تیوه تاژی قوون به گوو، نه گهر نه وه ی گوته راست بێ، ده ت کوژم"

"بۆچی، چما نه من چ خهراپه یه کم بۆتۆ هه بووه؟"

عدلیه شەل به رِقوه چاوی لێ ده رپه رانندن و له حالیک دا ره گی ملی هه ستابوو و مووی سمیلێ وهك نه شته ر راست ببوونه وه بۆی چوو.

نه گهر تاژی ته حسین خێرا بۆی ده رنه چووباو که وتبایه دهستی عدلی، جیتی ساغی له له شیدا نه ده ما. عدلیه شەل که هیشتا رقی نه نیشته بووه وه چووه لای مه لادۆران نه فه ندی، مه لادۆران که چاوی پیتی کهوت گوتی:

"بیستومه عدلی، بیستومه. زۆرم زگ به حه مه دۆک سووتا. به زیندوویی گرتوویانه نه ویش نه و کافره گرتوویه. بریا که لاکێ که وتبایه دهستی مه حموود. خه لکی درنده ی شارۆچکه زۆری به لآ به سەر دیتن. زولمیکێ وای لێ ده که ن شیاری بنیاده م نه بێ. به تازارو نه شکه نه سووکایه تیی پێ ده که ن و دوایه ده ی کوژن. به لایه کی به سەر دیتن سه ده هزار جار له مردن خه راپتر. نه من نه وانه باش ده ناسم. بنیاده می قین له زگ زۆر خه ته رناکه. نه مان له نینسانه تی وه رگه راون. هه یج جانه وه ریک وهك نه وانه ..."

"ناکرێ نه جاتی به دین؟"

"سه برکه عدلی. جارێ راوه سته. له م کۆله که یه بۆ نه و کۆله که یه فورجه یه که. نیستا سه برکه بزاتم چ ده بێ. زۆر نارِه حه ت مه به، نه وه نده خه فه ت مه خۆ. نه و پیتی ده لێن حه مه دۆک"

"نه و مندالیکه، مندالیک که دلێ وهك ناوتنه پاکه، کاری وی ته واره. نه منیش نه گهر هیشتم مه حموود زیندوو بێ، ناوم عدلیه شەل نه"

"جارێ سه برکه عدلی. نه من نیستا ده چه شه ره وانی. نه تۆش بچووه بازار. سه برکه، نارِه حه ت مه به. به هه رحال نیتمه ش هه ین. له م کۆله که یه وه بۆ نه و کۆله که یه فورجه یه که"

یاوه ر فارووق زۆر نارِه حه ت بوو. به نیاز نه بوو داوای قایمه قام و سه رۆکی شه ره وانی قبوول بکا. هه رگیز نه فه ره کانی خۆی هه ل نه ده گرت بۆ پێشوازی مه حموود ناغا و یاوه ر شه وکته بجیتته "دوه بووینوو" ته نانه ت نه گهر عارف صاتم به گ، فه رمانده ری جه ندرمه ی ناوچه که و وه زیری نیوخۆش ده ستووریان دا بایه کاری وای نه ده کرد.

"وہ کیل باشی عاصم! نەمشەو دەبێ لەشارۆچکەدا شتێک بقمومێ تا ئێمەش ناچار بین نەفەرەکاغان هەلگرین و یان بۆلای چیا ی دولدول بپۆین، یان شۆر بینەو بۆلای دەشتی"

"باشە جەنابی یاوەر. سەر جووخە عەلی بەرگی سیویل لەبەر دەکا، تەقیلە یەکی سووری ش لەسەر دەنی و دەچیتە پشتەوێ شارۆچکەو شارەکە دەداتە بەر گوللە. ئێمە راوی دەنیین بۆ چیا ی حەمیدیه لەسەرەوێ عوسمانیه"

یاوەر خۆشحال بوو. بەهەر قیمەتێک بوایە بریاری دابوو نەچیتە پیشوازی مەحمودئاغا کە بەبێ ناگاداریی خۆی بۆ گرتنی حەمەدۆک چووبوو چیاو نەچیتە پیشوازی یاوەر شوکەتی کۆنەشاگرد چێشتخانە کە بۆخۆی یارمەتی دابوو. یاوەر شوکەت لەناوچە ی ژێر دەسلاتی ویدا دەستی کردبوو بەراوی یاغی یان.

ئەو بریاری دابوو نەهێلێ نەفەرەکانی گوللە یەکی ش بە حەمەدۆکەو بێنێ... نە دێلێ پەتی باوینە نەستۆو لەشارۆچکەدا بیگێرن، نە کەسیش دەتوانێ تفی لەرووان کوتی. ئەو رینگا نادا هیچ کەس چووکترین سووکایەتی پی بکا.

"جەنابی یاوەر، ئێمە ئەو دەپۆین. بەلام ئەگەر ئێمە لەنیو شار نەبین نازانی ئەو پیاو کوژە چ بەلایەک بەسەر حەمەدۆک دینێ"

یاوەر لەحالیکی دا مستی خرده کرده گوئی:

"ئەو ناتوانێ هیچ ناماقوولێ یەک بکا. ئەمن وەگوئی قایەقام هەل دینم، ئەویش لەقسە ی من دەرنای. ئەگەر ئێمە نەپۆین و لە شارۆچکە وەمینین و نەچینە پیشوازی ئەو پیاو کوژە... پاشانیش پی ش کارەکانی بگرن، ئەودەم خەلک نالین یاوەر بەخیلی پی دەبا؟"

"بۆچی؟ دەشلین"

"با چووکترین بی حورمەتی بە حەمەدۆک بکەن، ئەودەم چوارمیخەیان دەکیشم"

"دەترسن"

"بێجگە لەو هەش، نابێ رینگا بەدین لەداری بەدەن. چما هیچ کەس ئەوی لەو هەختی کوشتی عەبدیخان و هەمزە کەچەل و عەلی سەفابەگ دا دیو؟"

"نا، تەنانەت کەس نەدیو ئەو میروولە یەکی ش نازار بدا"

"ئەگەر بمانەوی دەتوانین پاکانەشی بۆ وەرگرن"

"با وابکەین جەنابی یاوەر"

"با تێبگەن کە بەبێ خەبەردانی من گرتنی حەمەدۆک چ تامێک دەدا"

"گهوايه، نهمشمو لهشارۆچكه دهردهكهوين و همتا چهند رۆژى ديكمش نايينهوه. وانیه جمنایى ياوهر؟"
 "بهلتی، نهمن نهو پياوه نيم بچمه پيشوازیی مهحموودناغای پياوكوژ، پيشوازیی نهو زالمه كه رهعیهتهكان دهردهكا، دوژمنى ههق و نینسانهتیه... لههر بارتكهوه تیی فكری، نهوكاتهی نهو دیتتهوه، ئیمه لهشارۆچكه نهبن باشتره. بابایهكى سهرباز نابئ دهست لهنیو دهستی پياوكوژتیک بنئو بهخیراتهوهی بكا. سهربازتیک ناتوانئ یاغییهك لهپياوكوژتیک وهربگرئ"

عهلییهشهل كه وهك خوگهپان لهنیو بازاردا دههات و دهچوو، وهخت بوو لهخهفتهان گیانی دهرجئ. ههركس لهسهروه لهكیتوپارهپا دههات خهبرى گیرانی حهمهدهوكی پئی بوو، ههركسیش گیرانهكی بهسهلیقهی خۆی دهگیرایهوه. پياوماقوولانی شارۆچكهش كه لهشارهوانی كۆ ببوونهوه، گومانیتکیان لهگیرانی حهمهدهوك دا نهوو و بیریان لهوه دهكردهوه كه چۆن پيشوازی له مهحموودناغا بكن و چ جهژنیکی بهشكۆی بۆ بگرن.

موپتهزاغاو زولفوو تاشكهن خهلیل و زۆری ديكه بهو رووداوه گیتو كاس ببوون. بریا حهمهدهوك لهجیاتی نهوهی بهدهستی نهو كابرایه بگریئ لهكیتوان مابایهوهو كهسانی وهك مهحموودناغا لهترسان زراویان چووبایهوه نیان وئیرابا بچنه كۆلان و بازار. ههموویان بهدل وایان دهگوت، بهلام كهس نهیدهئیرا بهزمان بیلتی.

ئیتستا ئیدی عارف صائم بهگ و مهحموود لهپیش چاوی نهنكهره دهبن بهقارهمانیتکی نیشتمانی و نهگهر مهحموودناغای گهلی شكۆفه وازی لیپئ دهبیته نوینهری مهجلیسیش و نهودهه پیتی شوریهی دهپئ جوابی سلاوی خهلك بداتهوه. نهودهه نهگهر كهیفی لیپئ دهتوانئ ههموو خهلكی دیتهاتی چوكورواو توورپووس شاربهدهر بكا. ههر لهئیتستاوه لهبازار داستان لهسهه نازایهتیو قارهمانهتیی ناوبراو دروست دهبوون.

"سیمتله چهخاخیهكانی بادهدا"

"دوژمنانی لهبن چنگه نهسپان دا دهكوژئ"

"پیتی دهلتین مهحموودناغا"

"دنیايه بهسهری قامکی ههلهدهسووپیتنی"

"بهزهیم بهیاوهردا دیتتهوه"

"دهبچۆ نیچیری خۆتی لیبستینهوه!"

"نهگهر یاوهر، نهو پياوه رهسهنه، نهو توركه پاكه، نهم سووكایهتیه بیسزا بهیتیتتهوه، دهپئ ناوی خۆی بگۆرئ"

"مومكین نیه"

"تۆلەمی دەستینیتتەوه"

مورپتەزاغا گوراندى:

"راوەستىن برادەرىنە، راوەستىن. ھىشتا ھەمەدۆك نەھاتەتە شارۆچكەو نەش كەوتەتە بەندىخانە. ئىتوھ پىتان وايە ھىتانەخوارى ھەمەدۆك لەو چىايانە كارىكى ئاسانە، تەنانەت نەگەر لەشكرىكىشىيان لەگەل بى؟ كەمىك سەبر بەكەين و چاوەرپى بىن. كەس نازانى ئەو فىنلبازە ھەمەدۆكى بە چ فىنل و تەلەكەيەك گرتوھ. ياوەر دەلئى نايلەم ھىچ كەس چووكترىن نارەھەتى بۆ ھەمەدۆك پىك بىنى، ياوەرى بەرپىزمان فارووق بەگ دەلئى ھىچ بەلگەيەكمان بۆ مەحكوم كردنى ھەمەدۆك بەدەستەوھ نىھ. دەلئى تا ئىستا ھىچ شاھىدىك نىھ كە چاوى لىبووبى ھەمەدۆك عەبدىخان و ھەمزەكەچەل و عەلى سەفابەگى كوشتوھ. بەلئى، راست دەكا. كەوايە دادگای دادپەرەھى توركىە چۆن دەتوانئى مەحكومى بكا؟ ئەتۆ پىمان بلئى تاشكەن خەلىل بەگ، ئەتۆ ھەم قانون زانىكى گەورەھى و ھەم قارەمانى شەرى نىشتمانى. نوورى چاوى كۆمارەكەمانى، ئەتۆ بلئى"

"ئەگەر بەلگەيەك نەبى كەس ناتوانئى ھەمەدۆكى مەحكوم بكا"

مەلادۆزان ئەفەندى گوتى:

"باشە دەكرئى ياغىيەك كە ئەو ھەموو نارىبانگەھى دەرکردوھ نازاد بەكەن؟"

تاشكەن خەلىل دەستى راستى لەسەر زگى - كە ئەم رۆژانە ھەر دەھات و گەورە دەبوو-

داناو ناوپرى داىەوھ سەر مەلادۆزان ئەفەندى پەرسى:

"ئەگەر بەلگەيەك لەدەست دا نەبى، دادگا دەتوانئى چ بكا؟ تەنانەت ئەو قازىيەھى دادگا كە دۆسيەكەھى دەچىتە بەردەست ئەگەر پىاوتىكى وەك ئەو قازىيەھى خۆشمان بى كە مووى لەماستى دەرەكەشى و گوئى لەقسەھى ھىچ كەس راناگرئى ئەگەر بابىشى بى و تەنانەت گوئى بۆ قسەھى دەولەتەش ناگرئى و قانون ھەرچى بلئى مووبەموو جىبەجىتى دەكا، بىئەوھى گوئى بداتە پرتەو بۆلەھى ھىچ كەس، ھەمەدۆكى نازاد دەكا"

زولفۇ دەستى كرد بەقسان:

"ئەگەر مەجموود بتوانئى ھەمەدۆكى لەكىتوپارەرا بىننیتتە نىرە... ھەموو كەس دەزانئى ئەو مەجموودە كئىيو چ كارەيە. ھىچ كەس ناتوانئى شتىك دژى ئەو مندالە بەستەزمانە دىھاتىيە بدۆزىتەوھ. ئەگەر لەولاتىك دا دا. بەررەھى لەنىو بچئى رىشەھى ھەل دەكەندرى.

هیچ هیژیک ناتوانی میلله تیک نجات بدا که عدالت له ولاته که یدا له بهین چوه. همه دۆکی یاغیو عیسمهت پاشای سەرۆک وه زیر بهرامبهر به قانون وه که یه کن... که وایه کی و کام هیژ ده توانی همه دۆکی محکوم بکا؟ هر بهم زوانه همه دۆک نهو پیاوه به دبه خته، نهو پیاوه پیروژه که خه لک گه یاندروییانه ته پله ی نهر کرده کان وه که همومومان ده بیته هاونیشتمانیکی نازادو سهر به ست و له م مهمله که ته دا ده گه ری. نهو کوری شه هیدی که. نهو که باپیری له جهناق قهلا، بابی له یونان، مامیتی له گه ناله و مامیتی دیکه له قالیچای شهید بوون، له همومومان زیاتر ههقی ههیه نازادو سهر به ست له ولاته که یدا بگه ری. نه گه ر پیوست بوو نه من ده چه لای حاکم بهگ و عارف صائم بهگ. نه گه ر پیوست بی نه من له بهر خاتری وی ههتا نه نکه رهش ده رۆم. نیوه نار هحت مهن. نه من نایه لم همه دۆک، نهو پیاوه مهباره که له گه رووی مهورودی گه لی شکۆفه نهو پیاوه زالم و خوینخۆره، نهوه که دیهاتی به کان شاریه دهر ده کا، نهوه که وه زه روو خوینی خه لکی نه م دهشت و کیوانه ی مشتوه، بچیتته خوار... خوی له ژورور سهران به شهید ده گرم که له مه ودوا نه من یه ک دۆم له م زه وی یانه، دۆغیک به جیتی خوی، ته نانهت بستیکیشی ناده م بهو"

باسه که ی شاره وانی یان له گازینۆ له سهر میژی نارهق خوار دنه وه درتیه پی دا. هر که رۆژ بووه له ته پۆلکه ی رو به رو ییانه وه ههنگامه یه که به ریا بوو. دیسان چه ته په لاماری شارۆچکه یان دا بوو. یاوه ریش ده سه جی بۆ راونانی نهوانه ی هیژشیا ن کرد بووه سهر شارۆچکه، له شار وه دهر کهوت. لهو بگه ره بهردیه دا ده بوو مهورود ناغاش بیته وه شارۆچکه و پیاوماقو لانی شاریش ده بوو پینشوازی به کی به مشکۆتر له هی یاوه ری لی بکه ن. نه خشه ی په لاماری به درۆ بۆسهر شارۆچکه له لایهن یاوه ره وه ده رچوون له شار بهر خیراییه یاری به کی باش بوو. چونکه وه ختیک مه ترسی هیژش بۆسهر شارۆچکه له گۆرپی دا بوو، هیچ کهس له پیش چاوی وی باوه شی به مهورود ناغادا نه ده کردو شاگه شکه نه ده بوو و نه ی نه ده گه یانده ناسمان. مسۆگه ر پینشوازی به کی وای لی نه ده کراو دوکانه کانیش به نالا نه ده رازانه وه سامی تورقودیش نه یه ده توانی وه که جارن یه خه ی دادری و خۆی له ت و پهت بکا و بهوتاری ناگرین هه مومان وه گریان بخا. جگه له وه، نه گه ره هه موی نه مانهش بکرا بایهن، دیسان ری پوره سمینکی بی شوق و بی تام ده بوو. راستی به که ی نه وه بوو که مهورود ناغا به گرتنی همه دۆک نه ی کرد بووه پوله ره شکمیه که.

له نیوه شهوی رابرد بوو که مه لادۆران نه فهن دی توانی بچیتته وه مالتی. عه لی به شهل به چاوی هه لمساوه وه به نیوچاوان گرژی له حالیک دا پازده سال پیرتر ببوو، چاوه روانی بوو.

"عه لی چاوه دلت روون، مزگینیم دهوی"

"حهمدۆك دهرياز بووه"

"نا عەلى دهرياز نهبووه"

"ئەدى مەسەلە چيە؟"

"باشە هەمدۆك عەبدىخانى كوشتوہ؟"

"ئەوئەندەى ئەمن بزانم..."

"ئەمن دەزانم ئەتۆ چ دەزانى. هەمدۆك عەبدىخانى نەكوشتوہ. هەمزە كەچەلىشى نەكوشتوہ. ئەوئەى عەلى سەفالى كوشتوہ هەمدۆك نەبووه"

"سەرم لىي دەرنەچى ناغا"

"ئەمىش سەرم لىي دەرنەچى عەلى، ئىستا با بۆت باس بكم. ديارە ئەگەر بتوانم روونى بكمەوہ"
مەلادۆزان ئەفەندى چو لەسەر قەنەفە دانىشت، دەسحىبە ئەوئەدونۆ دەنكىيەكەى بەدەستەوہ گرت و دەستى كرد بە دوئاخوئىندن.

"عەلى وەرە لەكن من دانىشە. وەختىك مەحمودناغاي گەلى شكۆفە هەمدۆكى گرت، ئەو جەنابانەى ئىرە مردن و زىندوو بوونەوہ. ياوەر زۆر توورە بووہ. بۆئەوئەى بەپىشوازيەوہ نەچى كەلەككىي ساز كردوہ. ياوەر دەستوورى داوہ كەس هەمدۆكى... "ئەجار موويەموو مەسەلەكەى گىرپايەوہ.

عەلى گوتى: هەموو شتتېكم بەفكردا دەهات، ئەمە نەبى.

"هەمدۆكيش دىئىنە لاي خۆمان"

"ئەو هەر بەراستىيش هەرگىز نەى دەويست چەتەى بكا. بەراستى ئەمە باش بوو"
"هەمدۆك پىنج شەش سالىك زۆر بەكەلكى ئىمە دى. پاشانىش ئەك هەر چەتەىكەى نەزەر كرده، خوايە تۆبە، پىغەمبەرىش بى لەبىر دەچىتەوہ. ئەو پىنج شەش سالىكەشمان بەسە. كۆرە زيادىشە"

هەتا بەيانى بىئەوئەى وئەمۆزىك بەن قەسميان كرد. گەلەلەيان دارىشتن و خەونيان بۆ پاشەروژ دىتەن."
بەيانى عەلى بىئەوئەى شەرى خەوتبى، چوہ بازار. چوہ مزگەوت و نوئىزى بەيانى لەوى كرد. پاش نوئىز كرددن سەرىكى دوكانى سالىكوئىرى دا. هىشتا مشتەرى نەهاتبوون. سالىكوئىر سەرورىشى جوان بۆ تاشىن. بەدەم رىش تاشىن و سەر چاك كردنەوہ لەپەستا قەسى دەكرد:

"هەمدۆك بەبى گوناح دەناسرى. بەلام ياغىيەك، كەسىكى خوى بەچياو بەندەنان گرتوہ لەدەشتى دەتوانى چ بكا..."

"نهو هیشتا زور جیحله"

"کهوایه، وادیاره عبیدیخان و عملی سفا نهو نهی کوشتون"

عملی به باوه پیکي ته وارهوه گوتی:

"نا، نهو نهی کوشتون، نهو تنانته میروولهش نازار نادا، چون پیای
پنده کوژئی... بوختانه"

ساله کوژر گوتی: بوختان وهک کراسی ناگر وایه.

عملی پارهی بو ساله کوژر دهرهینا، بهلام سهرتاش پارهی لینه ورنه گرت. پاش رویشتی وی
مورته زاغا هاته دوکانی و همر که هاته ژوریش گوتی:

"ساله، ساله، براله ساله کوژر. بنیادهم قابیلی خه تایه. نیمه چند به هله چوبوبوین،
چندیش دهرساین. همه دۆک کسی نه کوشته"

"نهنیش ده زانم ناغا، نهو تنانته میرووله یه کیشی نازار نه داوه. نهو مندالیکي
ریوه له یه. چون ده توانی نهو ناغا سهرزلانه بکوژئی؟"

مورته زاغا نهختیک ده فکروهه چوو، که میک دهستی ده سیلی وهردا:

"همه موو کهس ده زانی نهو ناغاو خانانه کئی کوشتونوی. تنیا نیمه نازانین. نهوی راست بی
تنیا نه من نه ده زانی. نه گینا هم یاوه رو هم تاشکن خلیل بهگ، هم مه لادزان
نه فندی، هم زولفوو تنانته نه کهره و عارف صائم بهگیش هم موویان دهیان زانی. ته واری
تورکیه ده زانی - که وایه همر نه تو نهت ده زانی - بهلام نهوی راست بی ناتوانم. ناری بیتم"

"کئی نهوانی کوشته؟ ده بهرت مرم ناغا پیتم بلئی..."

ناغا دهستی کرد به نازو نیم ناز.

"کئی یه ناغا؟ نه من، نه من چون نه زانیوه. چما ده کئی له شاروچکه یه دا شتیک هه بی و
نه من نهی زانم. ده بهرت مرم ناغا پیتم بلئی کئی یه"

"ده لئین... همه موو خه لکی شاروچکه، همه موو چوکورواوا له مندالی حوت ساله وه هتا
پیری هفتا ساله لهو باره یه وه قسه ده کن، به داخه وه... ده لئین... هم عبیدیخان و هم
عملی سفا و هم همزه که چهل مه محمودی گه لی شکوفه کوشتونوی"

ساله کوژر هاواری کرد:

"نهی دادو بی داد. ده بوو بم زانیبایه. ده بوو زانیبام که غریبه یه کی کاله له پیی وهک
همه دۆک نهی توانیوه پلنگی وهک عبیدیخان و همزه که چهل و عملی سفا ی بکوژئی. چون

بوو، چۆن بوو ئەوەندە بێخەبەر بووم؟ هەتا دەمرم لەخۆم خۆش نايم. ئەگەر وا ئایە تالیب بەگ كۆشوتويە؟"

مورپەزاغا بەگۆییدا هات:

"ئەوەندە گەوج مەبە سالە کویر، كەمىك مىشكت وە كارخە. ئەمەیان دەبى بۆخۆت بىدۆزىەوه"

"ئای، ئەویش لەبن سەرى مەحمودئاغادایە؟ هەى بىنامووسى خۆتەنخۆر هەى! دەلتىن مەحمودئاغا ئەوەندەى زىر هەى هەر خوا بزانتى، هەمووى لەبانك داناوه، یازدە سەندووقە..."

"راستە؟"

"هەموو كەس دەزانتى هەىەتى. بۆچى ناىبى؟ عىل و عەشیرەتەكەى پشەتكە تووروسى دەخوا. تازە چوكووراواش بووه بە هى خۆى. لەمەودوا توركەى وەك پىواز پاك دەكاو رووتى دەكاتەوه. لەمەودوا نىدى لە شارۆچكەدا كەس ناویرى لەبەرى بكۆكۆى. لەمەودوا ئەو نىدى زىاتر ئاغا ئازاوا بەجەرگەكان قەتلوعام دەكا"

"لەمەودوا هەر خوا دەبى پشەت و پەنات بى ئاغا"

مورپەزاغا لەپشەت مىلى را هەتا كلیچەى سمتى لەرزى:

"دلم نایە بىلیم. بەلام خوا دەبى لەدەستى ئەو جۆرە كەسانە مان پارێزى. حەمەدۆكى بەستەزمان. مىندالى بەستەزمان بەناھەقى نارەواو لەسەر هىچ و خۆراى چەندىن سالى وەك گورگى برسى ناوارى ئەو كیتو بەندەنانه بوو. ئەى چ ناھەقىەك، چ زولم و بىعەدالەتىەك..."

سەرى چاك كرد. سالە كویرى سەرتاش بە كۆنەبرۆستىك مووه كانی لە جەكانی كردهوه.

"چاوى بنیاده مى بەتەماع و چاوبرسى هەر بەگل پر دەبیتەوه. نىستا دەبى بەشان و شكۆه پیتشوازی لەو زالمە خۆتەنخۆرە بكەین، دەبى پىاوکوژى گەلى شكۆفە بكەینە قارەمانى نىشتمانى. توخوا تەماشای شتى چۆغان بەسەر دى! هەر بۆئەوهى پىاوکوژتىك بىگوناحىكى گرتوه، دەبى جیژن ساز بكەین. چ بكەین. ئەمە دابىكى نەتەواىەتىیە لە باب و باپىرانمانهوه بۆمان ماوهتەوه"

لە بازاری هیندیك لە دوكاندارەكان ئالای سووریان كە مانگ و ئەستیرەى لى كیتشراپوونەوه لەبەر دەركى دوكانەكانیان دابوو. بە دارشمال و گولتى خۆرسك كە لە چىارا هینابوویان تاقى سەرکەوتنیان ساز كردهوو. سەر سەكۆى قسەكردن و دەورویەرەكەى بەنالای رازابووهوه. دەهۆلكوت لەپیش هەتارکەوتنەوه گەیشتبوونە شونى بازارو چاوهرتى بەرپرستىك بوون كە بلتى:

لیدهن! له نیستاو د پهايتی په کان له د پهايت و دهشت و چیا کانه وه بهر و شاروچکه وهری که وتبوون.

هتا لای نیوهر پویه هموو کار دروستای په ک بۆ پیشوازی کرا. هموو شاگه شکه ببوون. خه لکی شاروچکه که له میژ بوو چاره وړانی دیتنی هممه دۆک بوون چاویان پی پی ده که وی و مه هموود ناغای گه لکی شکوفهش له نیزی که وه زۆرترو باشر ده بینن.

له نیوه راستی بازار سچ تاقی سه رکه وتن لای درابوون که ههر سیکیان سهوز بوون. تاقه کان به سو یسنه و داودی و زۆر گو لکی کیتی رازابوونه وه. نه و سچ تاقه له همموو تاقه کانی دیکه جوانتر بوون. گا و گهر دوونیان ناماده کرد بوون. گا و بز و مهر... گایه که هی مور ته زاغا بوو که قرار بوو له بهر پی پی مه هموود ناغای بی کاته گا و گهر دوون. تاشکه ن خه لیل ده ی گوت:

"له توانادا نیه. نیمه ناتوانین بهم جوړه پیشوازی له که سیک بکه ین که ده زانین پی او کوژه. نه گهر نه نکهره بهم مه سه له یه بزانتته وه بۆ نیمه جوان نابین"

"باشه چ بکه ین. کابرا هممه دۆکی له گه ل خوی دینیتته وه. وه ک پی او کوژان زنجیری کرده"

"ناخ، بریا یا وهر نه پویشتابه"

"چما فهرقی چ بوو؟"

"نه ی ده هیشت پیشوازی له پی او کوژیک بکری"

سه رۆکی شاره وانی همستایه سه ری و گوتی:

"نه منیش ریگا ناده م. نه و کابرایه، نه و پی او کوژه ده بی بی هه ست و خوست وه که هور بیته نیو نه م شاروچکه یه. یا وهریش نه مه ی زۆر پی خۆش ده بی"

"نیستا که وایه نالاکان بیننه خوارئ"

"تاقه کانیش هه ل گرنه وه"

"ده هۆل کوته کان جواب بکه ن برۆن"

"ناوا باشتره. پیشوازی کی له م بابه ته هه قی خوی ته ی"

"پاریز گاریش پی نازانئ که هممه دۆکی گرتوه"

"نه نکهره ش هه روا"

"به بی ده نگی"

"پاشانیش حاشا ده که ین"

"لەوانەییە بۆخۆشی شەرت و گوم بێ"

"حەممەدۆکیش..."

سەرۆکی شارەوانی لەحالیئێک دا لەهۆدەکە وەدەردەکەوت گوتی:

"ئێتوێ لێرە چاوەڕوانی من بێ"

ئەو دەیهوێست بۆخۆی چاوی لە کۆکردنەوەی ئەو تاقە بەشکۆیانە بێ کە لەسەر دابوو. هەڵاوەسینی تاقە یەک لکەداری سەوز، تاقە گۆلێک و تاقە ئالایەکیش لەبازاردا، بۆ ئەو پیاو کوژە بەشانازییەکی گەورە دەژمێردرا. لەکاتیئێک دا سەرۆکی شارەوانی بەخێراییی بەرەو بازار دەچوو خوار، سوارێک کە بەچوارنالی لەبەرەو دەهات و نەسپەکەمی شەلائی ئارەق بوو و هەروا کەفی دەپڕژاند، سەری نەسپەکەمی بۆلای وی وەرگێتێراو خێرا دا بەزی و هاتە پیاوەرێیەکەو گوتی:

"جەنابی سەرۆک، نەگبەتییە، بەدبەختییە"

"ج بوو؟"

"حەممەدۆکیان بردو"

"وەرە بچینە شارەوانی"

سەرۆکی شارەوانی لەپێشەووە تەتەرەکە بەدوایدا، پاش ئەوەی نەسپەکەمی کە وەک کورەمی ئاسنگەران دەهەندمی دایە دەستی یەکێک لە فەرمانبەرەکان، چوونە ژووری سالتۆنی شارەوانی.

سەرۆکی شارەوانی گوتی:

"هەلاتو"

"کی؟"

"حەممەدۆک"

هەموو لەجێی خۆیان هەستان و بارانەیی پرسیار بەسەر تەتەردا باری. تەتەرەکە هەر ئەوەندە دەزانی کە حەممەدۆک و هاوڕێکانی لەحالیئێک دا دەست و لاقیان دەزنجیردا بوون و شازدە پیاوی چە کدار لەبەر دەرگای ژوورەکیان ئێشکیان داو لەخانویبەرەمی مەحمودئاغای گەلی شکۆفە کە وەک قەلا وایە رێتێنراون. مەحمودئاغا لەو زباتر هیچی بەو نەگوتبوو. پاش ئەو تەتەرە خەبەر دواي خەبەر بوو کە دەهاتە شارۆچکە. هەرکەسە بەسەلیقەمی خۆی خەبەرەکەمی دیتا. هەموو خەبەرێکیش بەچاوترووکاندنیئێک لەسەرانسەری بازاری دەگەراو ئەجار دەگەشتە چووکترین گەڕەکی شارو چووکترین مالت.

مورته زاغا له شاره وانیهوه پاسته پری بهره و بازار غاری داو له حالیک دا هاواری ده کرد: نالایه کانتان مهینه خوار، همه دۆک له دهستی مهحمودناغای بهر پز رای کرده، تاقه کان باشر پرازیتنهوه، هاته شویتی نیوه پز بازار. مهیدانی نیوه پز بازار پر له هه شیمهت بوو. دههۆل کوت و زورپناژنه کان له بهر بیسه بری رهنگیان شین هه لگه رابوو. شهکتهت و ماندوو بوون.

"لیدهن!"

له تاریکه شهودا ژنانی سپی چۆش له چیا یرا دینه خوار. شمشیری رووت به دههستی کهوه و چرایه که به دهستی دیکهوه. ژنان له چیاکان و له دهستی خوارهوه پرا وه پز کهوتن و هاتن ههتا مهیدانی نیوه پز به دهه لانی پشت دئیان پر کردو دوايه هیرشیان کرده سهر خانووبه ره مهحمودناغا که وه که قهلا وابوو. دیواره کانیاں رووخاند. چه کداره کان به دیتنی نهوانه له جیتی خویان وشک بوون، ته نانهت له جیتی خویان نه بزووتن. ژنه سپی چۆشه کان چون زنجیریاں له دهست و پیی همه دو براده ره کانی ده ره پناو نهوانیاں له نیوه خویان گرت، نه مجار چونه نهو کیتوانه که شاخه کانیاں به ردههستی. له ژووور سهری هه رکام لهو هه موو ژنه هه لویه کی سوریش چه رخی ده دان و لهو نیوه شهوه دا بلیسهی بلاو ده کردنهوه.

وهختیک مهحمودناغا همه دۆکی گرت باران دهباری. سه رچیا بوو و تاریکایی. دنیا سارد بوو. بایه کی ساردی دههات. همه د رای ده کردو مهحمودناغا به دوا یدا. همه د له پنا شاخه کان و له نیوه لکه داره کان و نه شکمه وته کان دا خۆی دهشاردهوه. به لام دهچوه هه ر جیه که مهحمودناغا ههروه که به دهستی خۆی لهویتی دانابج همه دی ده دیتهوه و ده ری ده کیشا. همه د نهی ده زانی چ بکاو له کوئی خۆی بهشاریتهوه. له نیوه شاخه کان دا سهری لی شیتوابوو. سه ره بجام مه لافه رهاد له مه سه له که حالی بوو، به همه دی گوت:

"چما نازانی همه د، نهو نهنگوستیله یه دهست ناشکرات ده کا. بچیه هه ر کوئی به که وه که گوله نه ستیره، وه که هه تاو ده ره وه شیتهوه..."

همه د وه لامی دایه وه:

"نه من ناتوانم نه من نهنگوستیله یه له دهستم ده ریتم. نه گهر ده ری بتم تهنه گچیه کانی مهحمودناغا دایه پز دایه پز ده کهن. همه دۆک وهختیک به رنکادا ده ره ویشته له نیوه پارچه نووریک دا بوو.

ههتا توورپوس رهنگیکی شینی نهرم هه موو جییه کی داگرت. بۆلای رهنگه شینه که رویشتن. نووری هه مه دۆک له نیویان دا ده دره وشایه وه. رویشتن و له دووری له بهرچا و ن بوون. مه لافره هاد گولله ی وه باسکی که وتبوو. برینه که ی ماسیبوو و له تاوی ژانی برینه که ی خۆی پی پانه ده گیرا و ددانی ده چیره وه ده بردن. بیستی که هه مه دۆکیان زنجیر کردوه و له قه لای مه هموودناغادا زیندانیان کردوه. له چیا ی پرا هاته خوار. دیهاتییه کان و بهردو تاته بهرده کانیش له گه ل وی له چیا پرا هاتنه خوار ی بۆ سه ر گه ل ی شکۆفه. دییه که پرپر له جه ندرمه بوو. جه ندرمه کان وه ختیگ دیتیان مه لافره هاد به شاخ و بهردو نه و هه موو خه لکه وه که عه رزو عاسمان هه لیان ناگر ی روویان کردوته ناوه دانی، له ترسان شی ت بوون، سه ری خۆیان هه لگرت و هه تا ده شتی رایان کرد. مه لا چوه وه نه و قه لایه که هه مه دۆکی تی دا زیندانی بوو، گو تی: ده رگا کان بکرینه وه. ده رگا کان کرانه وه. هه مه دۆک له قوژنی تگ هه لگوشابوو له ترسان له و تاریکایییه دا کسکه ی چاوی بوو.

مه لافره هاد گو تی: تاریکی لاجۆ. تاریکی وه لا که وت و چاوی هه مه دۆک به رووناکییه کی توند به شمواره نه نگوتن. زنجیره کان هه لوه رن. زنجیره کان له ده ست و لاقی هه مه دۆک بوونه وه هه لوه رینه سه رزه وی. له چیا ی دوله لوه وه هه تا نالا داغی په لکه زێرینه یه کی گه و ره و به شکۆ ده رکه وت. په لکه زێرینه نه و شه وه هه تا خۆره لات له ناسمان دا ده ره وشایه وه به یانیی زوو له گه ل نه ستیزان بلا و بوو. هه مه دۆک رووی بۆ هه ر لایه ک وه رده گێرا گو لێکی به رزتر له به ژنی خۆی ده پشکووت و له سه ر په لکه زێرینه یه کی باریک ده رده که وت. باران باری و پاش نه وه ی لافا و هه ستا و نیشته وه، له جیتی لافا وه کان ورده به ردیکی سپی وه ده رکه وت.

قایه قام، سه رۆکی شاره وانی، قازییه کان، داواکاری گشتی، مامۆستا کان، مورته زاغا، تاشکه ن خه لیل به گ و زولفو و زۆری دیکه له پشته وه ی شارۆچکه له نیزیگ دارچناره که پیشوازییان له مه هموودناغا کرد. مه هموودناغا به ماندوویی و ره نگ زه ردی له نه سه په که ی هاته خوار. نه ویش پیشوازی که رانی له نامیز گرت. سواره کانی له دوا ی خۆیه وه وه ک په یکه ری به ردین بی جووله را وه ستابون و سه ریان داخستبوو.

قايمة قام، مەحمودئاغا، سەرۆكى شارەوانى، مورپەزاغا و مەلادۆران ئەفەندى خۇيان لە ترۆمبىلى ھەمزەدايى ھاويشت و بەبن ئەو سى تاقي سەرکەوتنە بەشکۆيەدا تىپەپىن و چوون بۆلاى مالى مورپەزاغا. وەختىك ئەوان بەژىر تاقەكەدا تىدەپەپىن دەھۆلكوت و زورپناژەن دەستيان کرد بە لىدان و دوکاندارەکان و ئەو خەلكەى بۆ ئەو رۆژە بەشکۆيە لەمالەکانيان وەدەرکەوتبوون بەئىشتياو شەوق زەوقەو دەستيان کرد بە چەپلەپىزان.

مىواندارىيەكى گەرە، وەرئى خرابوو. سىنى مس لەسەر سفەرى جاجىن رىزى كرابوون. بۆ نان خواردن لەسەر ئەو برادەرانە كە ھىشتا نەگەيشتەبوونەجى، راوستان. ئەوان ھەسابوونەو كەئەوانى دىكەش گەيشتەجى. مورپەزاغا بەخۆشى برادەرە دلپەرەكەى كە ھەمدەۆكى پىاوکوژ دۆزمنى گيان و نىشتمان و مىللەتى گرتبوو، خواردنى ئەوئەندە خۆش و بەلەزەتى ساز کردبوون كە پىاو دەستى خۆى پىئو دەخواردن.

پىاوەكانى مەحمودئاغا ھەمىشە لەچوار سووچى ناوچەكەو ھەنگاو بەھەنگاو خەبەريان پىدەدا كە ھەمدەۆك لەكوئىيە. ھەموو خەلكى كىتوپارەش لەبەر خاترى پىرى خانەقاي چل چاو كە ئاناچىخ سولتانى جندە بوو پارىزگارىيان لەو دەكردو پەنايان دەداو دەيان شارەو. مەحمودئاغا ھوت جارى رىك ئەو خۆئىنخۆرەى لەداو خست. بەلام ھەم ھەمدەۆك وەك جىو ھەبەر دەستانى دەترازاو ھەم خەلكى كافرى چىكانى توورپوس لەبەر خاترى ئاناچىخ سولتانى جندە لایەنگرى بوون. لەبەر ئەوئەى ئاناچىخ سولتان برىنەكانى وى چاك کردبوونەو لەلایەكى دىكەش مۆرى خانەقاي چل چاوى دابوو دەست، ئەو پىاوکوژە لەبەرچاوى خەلك بىو ھەزەر کردە. بەلام كى دەتوانى لەدەست كەسەك كە برىارى يەكجارى بۆ بەرپۆبەردنى كارىك داو، رزگارى بى. مەحمودئاغا سەرەنجام لە گەلى شكۆفە دەىگرئ و دەزنجىرى دەكاو لەخانووەكەى خۆىدا كە دەت گوت قەلایە، ھوت دەركەى لەسەر دادەخا. نىوئەشەوئ ھەللاو ھەنگامەيەك ساز دەبى. مەحمودئاغا دىتەدەرى. دۆزمن لەمالىتان ئاومىد بى دەزانن چ دەبىنى. ھەموو خەلكى دى ھوت سائە تا ھفتا سائە رۆابوونە دەرى. دەورى مالەكەشيان گەمارۆ دابوو. دى لە ھەشىمەت دا شەپۆلى دەدان. پاشان لە چىكانەو ھەروەھا لەخوارىرا ھەشىمەتەكى زۆر ھاتبوون. لەبەر زۆرى ھەشامات دەرزىت ھەلاويشتبا نەدەكەوتە زەوى. ھەشىمەتەكەش مەعلوم نەبوو بۆچى وردە وردە توورە دەبوون و پرتەوبۆلە دەبوو بە گورەگور. بەيانى كە ھەتار دەكەوئ مەحمودئاغا چ ببىنى باشە؟ دەبىنى ھەموو جىيەك بووئە دەرياي ھەشىمەت،

چیی له دهست دههات؟ جگه لهوه که سواری نەسپهکەیی بێ و پیاوهکانی هەلگرێ، در بەحەشیمهتەکه بڤاو خۆی بگهیهنیتە دەری ناوه‌دانی و بەزه‌حەت گیانی خۆی نەجات بڤا. نەبجار تەماشای ده‌کا ده‌بینن حەشیمهتەکهو له‌سه‌رووی هەمووانیشه‌وه خەلکی دێ‌یه‌کەیی خۆی - هەموو رەعیهتەکانی که به‌نان و نه‌کی وی پێ‌گه‌یشته‌بوون - بۆلای ماله‌کەیی وه‌رێ به‌رتوون، هێرش ده‌کەنه‌ سه‌ر ماله‌کهو کاتی‌ک لێی ده‌کشینه‌وه خانووه‌که به‌ردی به‌سه‌ر به‌رده‌وه نامینن. له‌وکاته‌دا مه‌حموودناغا که له‌هه‌ژدیه‌هاش ناترسن، له‌ترسی حەشیمهتەکه زراوی ده‌چن. حەشیمهتەکه‌ش مه‌لافه‌ه‌ادو حەمه‌دۆکی هه‌ل‌ده‌گرن و ده‌سه‌بجێ له‌پیش چاوی مه‌حموودناغا زنجیره‌کانیان له‌ت و په‌ت ده‌کەن و له‌گه‌ڵ خۆیان ده‌یان به‌نه‌ کتێپاره.

مه‌حموودناغا که پێکی راکیی به‌ده‌سته‌وه بوو، ده‌ستی ده‌له‌رزی و مه‌شه‌رووبی پیا‌له‌ پرکه‌ به‌م لا‌ولا هه‌ل‌ده‌پرژا. تاشکه‌ن خه‌لیل وه‌ک چه‌وه‌نده‌ر سوور هه‌ل‌گه‌رابوو، ره‌گی ملی هه‌ستابوون، له‌کاتی‌ک دا رانه‌که‌ویکی به‌ده‌سته‌وه بوو له‌جی‌ی خۆی ره‌ق رامابوو. مه‌لاد‌زرا‌ن نه‌فەندی به‌ده‌م ده‌سه‌حیب گێرانه‌وه ده‌ستی ده‌ریشی خۆی وه‌رده‌دا. زولفۆ چه‌نه‌گه‌یی له‌نیو هه‌ردوو ده‌ستی خۆی گرتبوو. قایمه‌قام له‌بن لی‌وانه‌وه هیندێ شتی ده‌گوت و دا‌وا‌کاری گشتی نه‌ی‌ده‌توانی سه‌رسورمانی خۆی به‌شاریته‌وه.

مورته‌زاغا نالاندی:

"نه‌من نه‌م گوت، به‌خواتان سویند ده‌ده‌م نه‌م گوت مار هه‌تا چو‌وکه‌له‌یه‌ ده‌بێ سه‌ری پا‌ن بکه‌یه‌وه؟ نیستا ئیدی پاشای قۆیوه‌جی‌یش بێ، سه‌ودی نیه‌. کاله‌پێ تازە هار بوون، چیتسه‌ بوون و حەمه‌دۆکیان له‌ده‌ستی مه‌حموودناغا پلنگی چیاکانی توورپووسیش ر‌فاندوه. ئیتمه‌ کارمان ته‌واوه و فاتیه‌حەمان خویندراوه. حەمه‌دۆک ئیدی له‌م شارۆچکه‌یه‌دا نه‌ به‌ردی له‌سه‌ر به‌ردی دێ‌لێ و نه‌ سه‌ر به‌له‌شی بنیاده‌مه‌وه. نه‌من گوتم، یه‌خه‌م له‌به‌ر دا‌درین و گوتم نه‌کا نه‌و دێ‌هاتی‌یانه‌ یه‌ک جار تامی خوین بچێ‌زن. گوتم براینه‌ ده‌غیله‌ به‌ده‌بە‌ختمان ده‌کەن، به‌لام با‌وه‌رپا‌ن نه‌کرد. گوتیان مورته‌زا له‌ ترسان شیت بووه‌و می‌رووله‌شی لێ‌بووه‌ته‌ حەمه‌دۆک. نیستا فه‌رموون وه‌ری‌گرن!

به‌لێ ده‌رکه‌وت زۆر به‌نه‌زموون بووین. له‌دنیا‌دا زالم ترو خوین‌خۆرت‌ر له‌و کاله‌پێ‌یانه‌ که تامی خوینیان چیتسه‌ په‌یدا نابێ. له‌سه‌ر نه‌وه‌ی با‌به‌گه‌وره‌ی من چه‌ته‌یه‌ک، واته‌ کووزان ئۆغلی‌ی گرت و ته‌سلیمی ده‌رویش پاشای کرد، خه‌لکی چو‌کو‌رو‌را‌وا له‌گه‌ڵ ئیتمه‌، له‌گه‌ڵ عی‌ل و عه‌شیره‌تمان و ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ سه‌گ و پشیله‌شمان ده‌نگیان دا‌برې. عی‌ل و عه‌شیره‌تی خۆشمان له‌و

رۆژه به دواوه چاویان له چاومان نه کرد. سه دسال به سهر نه و رووداوه دا تپه رپوه هیشتا چاومان
 له چاوی ناکهن و قسه له گهله من ناکهن. ئیستا فرموون بزائم له مه وودا چ بکهین؟"
 مه جمودناغا که به خواردنه وهی راکی ورده ورده دههاته وه سه رۆژی گوتی:
 "نه و همه دۆکهی دووباره ده گرمه وه ههر که گرم دهی کوژم. زۆری پیناچین. فرمامم داوه
 خه لکی گهله شکۆفه ههتا ده رۆژی دیکه دئییه کهم بۆ چۆل کهن"
 پاشان پیاله راکییه کهی دهستی یهک بین چۆرپر کرد.
 مورته زاغا گوتی:
 "نه دئییه نابێ بمینێ. نه و دئییه یانهش که همه دۆکیان له دهست رفاندین ده بی سزا
 بدرین. نابێ ریگا بدهین بین له چوکوراوا بجاوتینه وه"
 تاشکهن خه لیل بهگ گوتی:
 "ده بی نه مانه له ولات ده ریکرین. نه مەشیان لێ زیاده. راست و رهوان نه م کاره یان به یاخی بوون
 له کۆمارو دولت و میللهت ده ژمیردری. نه وان له سهر نه و کاره ده بی زۆر به توندی سزا بدرین"
 زولفۆیهگ گوتی:
 "ده رکهوت نه گهر نه توانین زۆر زوو چاره یه کی کارساز بکهین له دهست نه م فیتنه یه
 رزگارمان نابێ"
 قایمه قام گوتی:
 "ههر له گه لکوو همه دۆک نه جاتی بوو چه ته هیرشیان کرده سهر شارۆچکه که مان. ده بوو
 ههر له وه را زانیبامان همه دۆک رزگاری بووه. ههر له بهر نه وهش بوو که یاوه ر به شی
 له پیشوازی برای به ریزمان مه جمودناغادا نه بوو. له مه وودا ده بی زۆر وریا بین"
 خواردنه وه و رابوردن ههتا نیوه شه وئ درێژه ی هه بوو. ده رۆژ مۆلهت بۆ دئییه یه کانی
 گهله شکۆفه زۆر بوو. نه وان ده بوو ده سه جی دئییه که به جی به یلن. مه جمودناغا ده ی گوت:
 نه مه ئیمکانی نیه:
 "نه من ههتا گه یشتوومه نه م ته مهنه زۆر دیم به خه لکه که یان چۆل کردوون. ههر چی بکهین
 له ده رۆژ زووتر ناتوانن دئییه که به جی به یلن. بۆخۆشان ده بیته ژانه سهر. تکام له ئیوه نه وه یه
 که نه گهر هاتنه چوکوراوا نه یه لئ له و خاکه دا که ده لئی ناتوونه نیشته جی بن. نه وان ده بی
 بچنه سووریه، عیراق و ئیران. چونکه نه وان یه له چیا ده رده کرین نه گهر بیته ده شتی و له وئ دئ

بۆخۆيان دروست كەن وەك ئەو ەيە پاداشيان وەرگرتىن، راست وەك خەلكى دىيى سەقزلى.
ئەودەم بۆخەلكى دىكەش دەبنە نمونە"

زولفۇ نەراندى:

"نا، مەحمودئاغا قەولت پىئەدەم ئەو دىھاتىيانە نەك ھەر لە خاكى كۆمارى توركيەدا
بستىك زەوىيان دەست ناكەوئ پىي لەسەر دانىن، تەنانەت گۆرستانىكىشان بەنسىب نابىن.
قەولت پىئەدەم، قەول"

ئىستىكانە كانيان بەخۆشىي يەكتر ھەلدا.

(۳۰)

له گەل تورکمه نه کانی ههوشار به خیرایی له چیاو لێره واره کان تی پهرین، هاتن و له قامیشه لان دا خۆیان ههشار دا. نهو قامیشه بلندو شینانه که تازه ریشۆله یان ده رکرد بوون، به دەم شنه باوه راده ژان و دهسته دهسته باندو له قامیشه لانهوه به رهو ده ریای میدیترانه ههله ده فرین، له سه ر گیایه کی ناسک په پوله یه کی به قه د زه رگه ته یه ک بالی لیک ده دان و لیکه ده کردنه وه و ماندوویی خۆی ده هه ساندوه.

شه که ت و ماندوو بوون. له بهر کفتی و شه که تی خهویان لێ نه ده که وت. قاسم یه ک بین قسه ی ده کرد، به لام هه مه د گوئی لێ نه ده گرت. چوو بووه پال خۆیه وه له گه ل کۆمه له فکریکی دوورودرێژ ده سه تویه خه بوو. جارو باریش بریسه که پۆلای گۆزین ده هات و له بنی چاوانیدا هیلانه ی ده کرد. هه لده ستا، گوئی بۆ ده ور به ر هه لده خست. گلۆله نووریکی زه رد بلاو ده بووه وه ده دره وشا و پاشان وه ک پوله که ده ر ژایه سه ر زه وی.

بێ نارام بوو. بۆنی گیای رزیو، بۆنی ریشه جه گه نه کان و قامیشه رزیو، بۆنی ناوی بۆگه ن و باتاغ له گه ل بۆنی گولنه رنج و بۆنی لاقی تاوه گازو سنگی هه لته زۆقیوی سه یران که له گه ل بۆنی هه تاوو گه رما تیکه ل ببوو، ده هاته بهر لوتی. گۆلاو هه ناسه ی ده داو ده ی نه یراندو له گه ل هه ر هه ناسه دانیکه دا زه وی ده له رزیوه. ده بوو له پێش دا به چینه لای سه یران، په نا بۆ باوه شی گه رمی به ری و چاوی به روخساری بکه وی، نهو سه یرانه که وه ختیکی بێ ده که نه ی سه رگۆنای ده چال ده که وت به نهوین و خۆشه ویستی شیت و شه میدای ده کرد ده بوو به چی روو به رووی دانیشه و هه تا رۆژی قیامه ت بێ نه وه ی چا و بتروو کینێ ته ماشای بکا. سه یرانیش له و جۆره وه ختانه دا هه رگیز قسه ی نه ده کرد، نهویش داده نیشت و بیده نگ له روخساری هه مه ده وه راده ما. نه گه ر جارێکی دیکه چاوی پێی ده که وته وه...

لهوانه بوو هەرگیز لهو جینگایه که نیازی هه بوو بیچیتتی، نه گه پرتتهوه. به بیج دیتنه وهی سهیران ژیان له مردنیش خهراپتر بوو. بۆنی گولنه نارنج و بۆنی سهیران شهونده ناشکرابوو که دعت گوت ده کړی دهستی لسیدهی هه موو شتیکی ده وروبهری له نیوچوو. دنیا، قاسم و پهپوله چووکه له که... و نهو نیوه تنیا سهیرانی لسی مابوو. هه لهو کاته دا که مه ههستی به ترسانیش ده کرد. بیر کردنه وه له وه که لهوانه یه هه رگیز چاری به سهیرانی نه بکھوتتیه وه، شیتی ده کرد. زۆری برسی ببوو. به بیج خۆراک و به زگی برسی یه وه نه یان ده توانی بچنه وی... هه ر نیستا ده بوو بچیتته لای سهیران و خۆی بگه یه نیتتی.

سهیران له گیا تهره تازه کانی چوکورواوا گیا برژیوهی بۆ لسی ده ناو تیریان لسی ده خوارد. ده میتک بوو موسلیم به دوای عهلی یه شهل دا چوربووه شارۆچکه. هیتستا سۆراغی نه بوو. داخوا گیرابوو. گیرابوو دوا یه ش... نا، نا. نه م به چکه عیلاتی یه نه گه ریش بگیری و ته نانه ت به زیندوویی که ویشی بکه، نه نجن نه نجنی بکه و چاره کانیشی هه ل کۆلن دیسان ناتوانن یه ک قسهی له زمانی ده رکینشن. بی گومان وه درهنگ که و تنه که ی هۆیه کی هه بوو.

قاسم گوتی: سه برت بیج هه مه د.

"وه درهنگ که و تنه."

"تا ویکی دیکه دیتته وه."

چاوه روانی فیتووی موسلیم بوون. قه رار بوو نه گه ر موسلیم هاته وه، لیتره وه راسته پری بچنه لای سهیران تا خواردنیان بۆ دروست بکا... نه گه ر جه ندرمه سهیرانیان گرتبایه ژیر چاوه دیری و نهوانیان گرتبایه، چاره نووسی خه لکی گه لی شکۆفه چ ده بوو؟ وادیاره چاوه شه زه رد نه ری به خشیه وه. به لām نه وانی دیکه هه تا دنیا دنیا یه لی خۆش نه ده بوون. له وان هه شو بوو هه تا هه زار سال، سئ هه زار سال هه تا ناوی هات نه فرینی بکه. به لām نه ش ده کرا سهیرانی نه بینتی. به زگی برسی یه شه وه هیچیان پچ نه ده کرا...

دوودل بوو، له گۆلاوه که ده هاته ده ری، له پشت پۆله قامیشه که وه خۆی حه شار ده داو چاری له جاده ی ده کرد. موسلیم سه رو سۆراغی نه بوو. گومان هه لته ده گرت، ده هاته وه لای قاسم و بیری ده کرده وه نه گه ر جه ندرمه گۆلاوه که گه مارۆ بده ن؟... لهو حاله دا هیچ ری یه کی ده ربا زبوونیان نه بوو. نهو گۆلاوهی خۆیان تیدا شار دبووه وه، نهو قامیشه لانه وه که دورگه یه کی چووکه له و ابوو. نه گه ر له چوارلاوه گه مارۆ درابان رزگار بوون له گه مارۆ مومکین نه بوو. جه ندرمه و دیهاتی یه کان نابلو قه میان ده دن، نه وده م که لیتنیک بۆ ده ربا زبوون نا هیتلنه وه و له نیو

باتلاغه که دا دهیان خنکیتین. داخوا مائی سهیران، گوندی وایوای ئەمین تر نەبوو؟ ئەگەر لەوێ گەمارۆ درابان، کۆنەدئێهک لە نیزیکی وێ هەبوو دەیان توانی وەک جاری پێشوو بۆی دەرچن و بەرەو ئاکیچاسازو ئاناوارزا بپۆن. لەوانەبوو نەجاتیان بێ. لیترە بەتەواری لە تەنگانەدابوون. کەوتبوو گومان، بەلام هێچی بە قاسم نەدەگوت. کەچی قاسم لە ئالاداغیش هێمن تر قایم تر بوو بە ماندوویی و نارام و بێخەیاڵ پالێ بە رەگە حەیزەرانیکیکەوه دابوو، لاقی راکیشابوون و چاوی لەسەرێک دانابوون. دیارە حەمەد هەستی کردبوو کە گومان و دوودلێیەکی، کاری کردووە سەر ویش. بەلام کابرا وەسەر خۆی نەدیتناو دەریخەدەبێ. بۆنەوهی وای نیشان بدا کە گۆئناداتە ئەم مەسەلەیهو بۆ ئەوهی ترسەکی بشاریتتەوه، یەک تەکان قەسە دەکرد، یان هەروا چاوی لەسەرێک دادەنان و بە روخساریکی ئارامەوه رادەکشا. حەمەد کە ئیدی نەیتوانی لەوه زیاتر گومانەکی بشاریتتەوه بانگی قاسمی کرد: قاسم! قاسم چاوی هەلێنان.

"قاسم، ئەگەر نێمە ناشکرا بێن و لیترە گەمارۆمان بەن، چ بکەین؟ چۆن لەم قامیشەلانە چووکەلەیه دەربازبێن، ئەودەم چۆن رووم بێ چاوی خەلکی گەلێ شکۆفە بکەم؟"

"هەرگیز ناتوانی چاوی لە چاویان بکەم"

"دەردی من بە هێچ جۆر مردن نیە. بریا مردبام و ئەمەم بەسەر نەهاتبایە. بریا مردبام و خەلکی گەلێ شکۆفەم لەو حالەدا نەدیابایە. وەختێک خەبەری مردنم هاتبوو، شیوەنێکیان بۆ کردبووم هەر مەپرسە... تەنانەت بۆ حەزرەتی پێغەمبەریش ئەو شیوەنەیان نەکردبوو، ئەتۆ هێچ ئەو شیوەنەت گۆئلی ببوو؟"

"لە کوێم گۆئ لیبایە؟ بەلام خەلک باسیان دەکردو لە زمان وانەوه بیستم"

"پێت وایە ئەگەر نیتستا ئەمن لەم باتلاغەدا بکوژرێم، دیسان شیوەنم بۆ دەکەن، یان ئەم جارە نەفرینم دەکەن؟"

"ئەمەیان ئیدی نازانم"

"ئەگەر نیتۆه گەیشتنە نیتۆدێ، هێچ تەماشای رەنگ و روویانت کرد؟ رەنگ بە روویانەوه نەمابوو. دەت گوت، دەت گوت هەر مالهێ مەیتێکی لە بەردەستان دایە"

"خا ئەو بەلایەیان لەسەر وەلابا. ئەم بەلایەیی بەسەر نێمە هێنا بەلام یاخوا تووشی هێچ بەندەیهکی خۆی نەکا. زۆر سەختە"

"نیتستا ئەگەر بکوژرێم... زۆریشمان برسییە. چۆن بچینه وایوای... بۆ لای سهیران... سهیران گیا برژیو هیهکی چو کووراوامان بۆ سازکا... نێمەش تیرۆپر بچۆین... نەمنیش..."

دەيەويست بلن: ئەمنيش ھەر نەبى جاريكى ديكە چاوم پيىبكه ويتتەوہ. بەلام گيژايەوہ.
"ئەمنيش..."

"دەبى لەسەر موسليمى راوہستين. ھەتا بەرەبەرى رۆژئاوا ناتوانين ليترە دەرکەوين. چونکە
ئەگەر يەكيتك بمان بينى، حيسابمان رۆيشتوہ. ئەودەم فاتيحەى خەلكى گەلى شكۆفەش
دەخويئدرى. زيندەبەگۆز دەكرين"

"بەراست قاسم چ قەومابوو! رەنگ و روويانت دى؟ دەت گوت بە زيندوويى لە قەبريان
خستون"

زۆرى لە رۆژئاوا لادابوو كە لەو سەرى باتلاغەكەوہ دەنگى فيتورى موسليم بەرز بووہوہ.
قاسم وەلامى دايمەوہ. تاويك پاش بيئەنگ بوونى فيتوہەكان موسليم گەيشتە كنيان. گوتى:
"مام غەليەشەليش خواردنى بۆ ناردوون. ئەمن ھەر لەويى نام خوارد. ئيتوہ مردوون
لەبرسان. وەنا؟"

حەمدە گوتى: ئەدى، لەبرسان مردين.

دەسبەجى بوخچەى خواردنەكەى لى وەرگرت و كرديەوہ: وەرە قاسم. دەستيان بە خواردن
كرد. بى ئەوہى قسەيك بەكن ھەرچى لە بوخچەكەدا بوو، خوارديان و تەواويان كرد.

"مام غەليەشەلم گوتى ھەر ئىستا بين. ياوہر ھەموو جەندرمەكانى ھەلگرتوہو لەگەل
خۆى بردوونە دەرى شارۆچكە. مام غەليەشەلم گوتى چوہتە پشتى عوسمانىە. ياوہر وەختيك
بيستى مەھموودناغا بەرەو شارۆچكە دى، جەندرمەكانى ھەلگرت و مىلى ريگاي گرت و
لەشارى وەدەرکەوت. مام غەليەشەلم گوتى: راست وەختىەتى، مەھموودناغاش لەمالى
مورتەزاغايە. ئىستا راست وەختىەتى. ھەرچۆنيك بى ئەمشەو خۆيان بگەيەننە ئيرە. دەرەفت
لەكيس خۆيان نەدەن. ئەمن لەخوارەوہى قاباسەقز بەدوو ئەسپەوہ چاوہرئىيانم. مام
غەليەشەلم گوتى مەھموودناغا پياوہكانى ناردوونەوہ كىلگە - موسليم بيئەنگ بوو.
ئيتوچاوانى تىك ناو دوايە گوتى - ئەمن ئەسپم نيە"

حەمدە ھەستايە سەرى، گۆمىلكەيەكى تاويك پيشتەر ھەلگەندبوو، بەدەست چۆرئىكى ئار
لى خواردەوہ:

"كەوايە ئەمن تازە ناتوانم سەيرانى ببينم، لەوانەشە ئىدى ھەرگيز نەي بىنمەوہ. موسليم!
ئەگەر ئەمن كوژرام، نەتۆ ئەم ئەنگوستيلەيە ھەلگرە، بەھەرچۆرئىك بووہ بىگەيەنە
سەيران..."

هه ناسه يه كي هه ل کيشاو له سهري روښت:

"مه يه لن تهرمه کم ليړه، له چوکورواو يميني. تهرمه کم بده نوره به دايه جوړي... نه و
ده زاني چي لي بکاو له کويم بنيوي. به دايه جوړيش بلن..."
قسه که ي ته و او نه کرد: ياللا با پروين.

که گه يشته قاباسه قز له دووره و تارمايي عه لي يه شه ليان به دي کرد. پياويک به سي
نه سپه وه له بن دارتي که نه ستور...

عه لي يه شهل له پيش دا حه مده و دوايه قاسمي له ناميز گرت.
حه مده گوتي:

"چ بکه مين عه لي، چاره نووس ناوا بوو"
عه لي يه شهل پي که ني.

"حه زم نه ده کرد وا بکه م، به لام بوخوت ده زاني که چاره م نيه"
"خو له دوو ده ست بد"

نه عمار له سر بهردان دانيشتن. عه لي هه لکه وتي مالي مورته زاغاي له پليکانه کانه وه تا
ژووره کان موويه موو بو باس کردو پاشان گوتي:

"نه من ده رگا که ده که موه و دت به م هه تا به رده رکي ژووره که. نه گهر شتيک رووي دا
نيگه ران مبه. نه گهر شاروچکه پريش بي له جه ندرمه نه من و قاسم دووبه دوو... هه رسيکمان
ملي ريگا ده گرین به ره و چيا"

حه مده هيچي نه گوت. هه رسيکيان سوار بوون و موسليم له وي مایه وه.
"نه من بچه کوئ؟"

حه مده جلوه ي نه سپه که ي توند کردو پاش نه وه ي تاويک بيري کرده وه گوتي:
"نه تو بچوه لاي سه يراني خوشکت، هه موو شتيکي پي بلن. بلن حه مده ده ي گوت م
به خشي خوا حافيز"

نه سپيان تاو دان. مانگه شه ويکي ساوو پاک ده شته که ي پر ده کردو چي کاني وه رک رژو
رووناک ده کرده وه. به توندي به نيو شاروچکه دا تي به رين. سي به ري خانووه کان که وتبووه سر
کوژان و مه يدانوکه کان.

له بهر ده رکي مالي مورته زاغا دابه زين. عه لي به ناساني ده رگاي حه وشه ي کرده وه. له مي تو
بوو کليلي هه موو ده رکه کاني خانووه که ي پي بوو. چرافانو سيک له سر پليکانه کان داييسا.

عەلی لەپێشەوه چووه سه‌ری و له‌نیۆ شیاپانه‌که‌دا راوه‌ستاو به‌سپایی گوتی: نهم ده‌رگایه‌یه. نه‌و به‌پلیکانه‌کان دا داگه‌راو همه‌د ده‌رکی ژووره‌که‌ی کرده‌وه. چ‌را لاله‌یه‌کی کوپه‌یی به‌دیواره‌وه دایسا. که ده‌رگا کرایه‌وه مه‌جموودناغا وه‌خه‌به‌ر هات. راست بووه‌وه پالی وه‌سه‌ر نه‌یشکی چه‌پی دا. ده‌مانچه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو. به‌دیتنی همه‌د ره‌ق رام‌ا. له‌و نیوه‌دا مورته‌زاغاش وه‌خه‌به‌ر هات. نه‌ویش وه‌ک مه‌جموودناغا ره‌ق رام‌ابوو و چاوی له‌حه‌مه‌ده‌وه بریپوون.

"ده‌م ناسی مه‌جموودناغا؟ نه‌من ناوم همه‌دۆکه"

مه‌جموودناغا به‌دوا هی‌زو توانای خۆی ده‌مانچه‌که‌ی ده‌ستی به‌رز کرده‌وه و راست له‌و وه‌خته‌ش دا نه‌و فیلینتایه‌ی به‌ده‌ست همه‌ده‌وه بوو سێ جار ده‌ستی له‌ی کیشرا. به‌بای گولله‌کان نه‌و چرایه‌ی به‌دیواره‌وه دایسا کووژایه‌وه. له‌گه‌ڵ ده‌نگی ته‌قه‌که‌ مورته‌زاغا لینه‌ی به‌سه‌ر خۆی هه‌ڵکیشاو له‌نیۆ جێیه‌که‌ی‌دا قانگه‌ بوو.

همه‌د له‌پلیکانه‌کان هاته‌خوار. هه‌وساری نه‌سپه‌که‌ی له‌ده‌ستی عەلی وه‌رگرت و خۆی هاویشه‌ سه‌ر نه‌سپ و وه‌ک با به‌نیۆ شارۆچکه‌دا تی‌په‌ری. پاش نه‌وه‌ی له‌شارۆچکه‌ وه‌ده‌رکه‌وت و دوورکه‌وته‌وه له‌پشته‌وه گوتی له‌ده‌نگی چه‌ند گولله‌یه‌ک بوو. شه‌وو رۆژێکی ته‌واو به‌رپ‌گایه‌کی ناخۆش و به‌نیۆ لێ‌په‌وارو به‌ستینان دا نه‌سپی لینگ دا. له‌ به‌ره‌به‌ری تاوه‌لات دا گه‌یشه‌ گه‌لی شکۆفه. هات له‌گۆره‌پانی ناوه‌دانی له‌بن دارسپیداره نه‌ستوو‌ره‌که‌ راوه‌ستا. نه‌سپه‌که‌ که‌فی کردبوو. په‌رپه‌ی لووتی فش ببوون و سنگی وه‌ک کووره‌ی ئاسنگه‌ران ده‌هه‌ندمی. هه‌تاو که‌وت و روونا‌کاییه‌یه‌کی زۆر هه‌موو جێیه‌کی داگرت. سێبه‌ری سپیداره‌که‌و سواره‌که‌ درێژ بووه‌وه گه‌یشه‌ به‌رده‌لانه‌که‌ی نه‌وبه‌ر. ده‌نگێک له‌نیۆ ناوه‌دانی نه‌ده‌هات. چه‌ند کچۆله‌ر چه‌ند ژن له‌که‌لتینی ده‌رگاوه سه‌رنکیان پینداگرت و چوونه‌وه ژوورێ. له‌چیاکه‌ی رووبه‌روویان ده‌نگی مه‌لیک هات و پاشان بینه‌نگ بوو. سه‌گیتکی گه‌وره‌ی نازنجی‌ره‌نگی قه‌له‌ده‌له‌ملی سه‌رمینگه‌ل له‌حالی‌ک دا مل‌ومۆی له‌زه‌وی ده‌کرد هێدی هێدی به‌ره‌و خواره‌وه‌ی ناوایی رویش‌ت و له‌نیۆ خانووه‌کان دا ون بوو. هه‌ورێکی سپی له‌سه‌ر دوندی چیا هه‌ستا، هات چه‌ند له‌حه‌زه‌یه‌ک له‌سه‌ر سپیداره‌که‌ راوه‌ستاو دوايه‌ به‌ره‌و چیايه‌کی به‌رزی لای رۆژه‌لات وه‌رپ‌ که‌وت و له‌حالی‌ک دا شیخال شیخال ده‌بوو و له‌به‌ریه‌ک هه‌ڵده‌وه‌شا، به‌ره‌ژوور چوو. که‌له‌بابێک که‌ په‌ره‌ سه‌موزو سووره‌کانی له‌به‌ر تیشکی هه‌تاو ده‌دره‌وشان له‌نیۆ کۆگلی‌ک هاته‌ ده‌رو چوو له‌په‌نا چله‌ هی‌رۆیه‌ک ده‌ستی به‌ پێ‌په‌رکه‌ کرد... ژه‌نگه‌سووره‌یه‌کی تووره‌ که‌ وه‌ختیک هه‌تاو لینی ده‌دا به‌هه‌زار پریشکه‌وه ده‌دره‌وشایه‌وه، به‌ وه‌زوزو گر‌مه‌گر‌م به‌ده‌وری که‌له‌شێره‌که‌و چله‌ هی‌رۆیه‌که‌دا که‌ گوتی

گهوره گهورهی ده رکردبوون، ده سووراپیه وه. ههتاو له بنی ناوه که ی دابوو و ورده برده سپیه کانی له ویتوه تا دهشتاییه که ی خوارئ وه ک جاده یه کی سپی به قورت و پیچ راخوابوون. حمه مد ههروا به سهر نه سپه که وه چاوه پری بوو. پولئه که ی تیشک ده که وتنه سهر گۆنای داگیرساوی گنجی قولئی نیوچاوانی یان به باشی ده رده خست. سهری روت بوو و فیشه کدانه گولنۆزی کراوه که ی و لولله ی تفهنگه که ی ده دره وشانه وه و مؤنجیان ده دان.

لای نیوه پویه بوو، چووکتین جموجۆل له نیو دیتیدا نه ده بینرا. حمه مد نه ی ده زانی ته گیری چیه. له وئ له په نا سپیداره که راوه ستابوو و چاوه روانیی ده کرد. که له بابه که ش له نیو زیلو زالدا لیکدا لیکدا پی پری که ی له زوی ده کرد. ژهنگه سووره که ش خیرا خیرا تر ده یوزاندو به دره وشانه وه پریشک هاویشتن چهرخی ده دان. له و نیوه دا کچینکی کراس سوور که چل که زیه ی زهنگیانه بهندی بهردابوونه وه له ماله که ی نه و بهر هاته ده ری. به سرکی ورده ورده هات و بهرام بهر به نه سپه که راوه ستا. به سهر سوورمانه وه چاوی له حمه ده وه برین و ههر له وئ راوه ستا. بهدوای ویدا کچۆله یه کی دیکه هات. له گه ل کچه که ی پیشی به صوو فهرقیان نه بوو. پاشان کچه کانی دیکه ش یه که یه ک و دوو دوو هاتن و له په نا نه و دوانه به ریز بوون. حمه مد به روویانه وه پی که نی.

نه سپه که سهری هه لپری و گوئی ده چهرمه وه بردن. یال و کلکی سهر پاک سپی بوون، له شی سوور بوو و مووه کانی پیکه وه نووسابوون. به ره به ره رنگی کرایه وه. له پاش کچۆله کان گهوره کچان و بهدوای وانیش دا ژنانی سپی پۆش بیدهنگ وه ک ناوی مه ند هاتن و مهیدانه که یان پر کرد. حمه مد له نیو حه شیمه ته که دا چاوی بۆ نه میش خان ده گیترا که ژنیکی به خووه و زه لومه بوو. نه میش خانی له و بهری ناوه که، له ناخری سیت بهری سپیداره که له په نا بهردیکی سپی به پیتوه دی. نه سپه که ی بۆلای وی لی خوپی. حه شیمه ت به نارامی درې داو ریگای بۆ کرده وه. که له شیره که له په نای کۆگله که ههروا پی پری که ی ده کردو ژهنگه سووره که ش ههروا خیرا چهرخی ده دان و دنیای پر کردبوو له وزه وز، به ژوور سهری ژنه کان دا ده فپی ههتا خوار ناوه دانی ده ریشت و خهرمانه ی گهوره گهوره ی له ههوادا ده کیتشانه وه.

حمه مد به نه سپه که ی چند ههنگارێک به ره نه میش خان ریشت، که میک به شهرمه وه گوئی: "نه میش خان، نه م دئییه له نیستاره تا رۆژی قیامه ت ده میتی. گه ردنم نازاکه ن" سهری نه سپه که ی بۆلای یه لئو زلی داغ وه رسوورانده، نه سپی لینگ داو وه ک بایه کی سوور له نیو دئی دا هه لئ کردو ریشت. نه و حه شیمه ته ی له مهیدانه که دا بوون، دیسان چند ده قیقیه که له جینی خزیان نه جوولان و ههتا کاتی که نه و له چاوان ون بوو، ههروا له پشته وه را ته ماشایان کرد.

لای نیواری بوو که یه کم ته تهری خوش خهبر له گه ل نه بدل بهیره می دهه ل کوت و جومه کی زورناژهن هاتنه ناوه دانی. جوتیاره کانی دیکه ی تووروسیش که خه بهره که بیان زانیبو له چیاو پیده شته کانه وه پرویان کرده گه لی شکوفه. گه لی شکوفه نه وه هم مو حه شیمه ته ی هه ل نه ده گرت. بهر ده لانه کان و ده شتی خواره وه ش پر بوون له حه شیمه ت و شه وئ تا به یانی دهه ل لی دراو هالای گیرا. جیژنیکی سهیر بهر یا کرا، نه وه تا تووروس هه بوو جیژنی وای به خۆه نه دیبوو.

رۆژ بووه وه، هه تاو کهوت، چاوه شه زهردیان له جی به که ی هینایه ده ری، چوونه بن پیلی و هینایانه نیو حه شیمه ت. چاوه شه زهرد گوتی:

"کورینه جاران وه ختیگ حه مه دۆک سواری نه سپه که ی ده بوو و له بهر چا و ون ده بوو، خه لکی دئ به کانی دیکه هیندی کاریان ده کردن..."

لاوه کان به بیستنی نه م قسه یه به ره و بناری رووتهن و هه زار به هه زاری نه و بهر وه ئی که و تن و تاو ئیک دواتر ته پۆلکه یه کیان له بر که گوتنی که گولی سوورای و زهردو سووریان پتوه وشک ببوون، دروست کرد. چاوه شه زهرد چه خماخه که ی ده رهینا و پووشوه که ی داگیرساند. جوتیاران بناره که بیان پر کردبوو. له بهر زۆری حه شیمه ت ده رزیت هه ل ویشته بایه نه ده که و ته زوی. نه بدل ئو غلی بهیره م له حالیک دا دهه للی ده کوتا و هه ل ده ریه ری، ده چوه نیو گری ناگره که و ده هاته وه ده رو سه مایه کی کۆن و له میژینه ی ده کرد. ژنان له کاتیک دا ده سته یه کتریان گرتبوو نه لقه یه کی گه وریان دروست کرد که تا نه وده م که س نه ی دیبوو و خۆیان بۆ سه مای هالای ناماده کرد. بلینسه ناگر له ته پۆلکه دووره که وه به ره و بنار ملی پتوه ناو به چاولیک نانیک سه رانسهری چیا به که ی داگرت و چیا له نیو بلینسه ی ناگردا که و ته شه پۆل دان.

ئیدی حه مه دۆک بی سه روشو ئین چوو و ناوونیشانی ون بوو.

له و رۆژه و تا ئیستا هه موو سالی جوتیارانی گه لی شکوفه و جوتیاره کانی دیکه له و رۆژه دا که حه مه دۆکی بی ون بوو، کۆ ده بنه وه له جیژنیکی گه وریا ده و ده لانه که ده سووتینن. بلینسه کان سی شه و رۆژان وه ک لافاو ئیک به ده شت و بناره کان دا ده گه رین و ده خولیننه وه سه رانسهری کتوه که له خوارێرا تا سه ری ده چیتته نیو گری ناگرو ده شت له نیو توفانیک ناگردا وه جووله ده که وئ. ده نگه ی هاواری نه و درپوانه که ده سووتین دیتته بهر گوی. هاوکات له گه ل نه م سووتانه، له پیش دا له لووتکه ی کتوی یه لئووزلی و پاشان له چه خماخلی و پاش ویش له دوندی چیا ی بوورانی تۆ به له نووریک ده ته قیتته وه دوندی چیاکان سی شه وان وه ک رۆژی رووناکه لی دئ.

دەزگای توێژینه‌وه و بڵاوكردنه‌وه‌ی موكریانی

MUKIRYANI ESTABLISHMENT FOR RESEARCH & PUBLICATION

www.mukiryani.com

2012